17213

శ్రీదేశికప్రబంధం

ஸ்ரீயை நம:.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ நிகமாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீதேசிக ப்ரபந்தம்.

இஃது

திருக்குடந்தை

கொமாண்டூர் - இளையவல்லி

இராமாநுஜாசாரியர் அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

முள்ளம்பூண்டி - கஸ்தூரி

இரங்காசாரியர் அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

பெருமாள்கோவில்

திருமலை லக்ஷ்மீகுமார கோடிகன்னிகாதானம் வித்வான்

மேல், தாததேசிக தாதாசாரியரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

குணுக்கரம்பாக்கம்

திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை

அநந்தாசாரியரால்

சென்னபட்டணம்.

கலாரத்நாகரம் என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1889.

விளம்பரம்.

இந்தப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள், சென்னபட்டணம் பெத்து நாயகன்பேடை போலீஸ் ராகவாசாரியார் அக்கிரஹாரத்தில் 8 - வது நம்பர் கிருஹத்தில் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

இதன் விலை பாரம் 1 - க்கு 1 - அணா வீதம்.

ஸ்ரீ ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ராமாநுஜ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம்।
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேஶிகம்॥

சீரொன்றுதூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச்சொன்ன பழமொழியு - ளோரொன்று
தானேயமையாதோ தாரணியில்வாழ்வார்க்கு
வானேறப்போமளவும் வாழ்வு.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீபாஷ்யம் நிகமாந்த குரோர்வ்யாக்யாநம் ஸஹாதிகவா
வசஸாம்பதிர்ந்நந்தா । யத்ஸூக்திஸாரீ ஶரணாகதி ஶாஸ்த்ரஸாரம்
வேதாந்ததேஶிக குருர்வாக்யப்ரஸம்ஸிதிஸஞ்ஜீ. க.

தேவாதிதேஶிகாத்தாநம் வந்தே ந்யாஸப்ரவர்த்தகம்
பவதாவாக்நிஸந்தப்த ஜீவாநந்தகரம் பரம். உ.

ஸாக்ஷாத்பாஷ்யக்ருதம்ஶம்ஸம் ஸ்ரீநிவாஸம் குணார்ணவம்
ஶ்ரீபாதஸேவாஸக்தம் யத்ஸூக்த்யாஸ்வாதபராந்தம். ௩.

வேதாந்ததேஶிகேந்த்ரஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரஜே
யத்ஸூக்த்யாஸ்வாதவிவேகீ ஸந்த்யாஸ்வாதாம் ப்ரயாந்தி. ௪.

வேதாந்ததேஶிகப்ராப்த ஸூக்திஸாமர்த்யவர்ணநே
ஸஹஸ்ரவதநஶ்ஶக்தோ ஸ்வயம்வாந்ந்யம்ஸபேஷ. ௫.

க்யாதிலாபஸம்ஸ்பர்த்தே தத்ஸ்வத்ருஷ்ட்யா ப்ரகாஶ்யதே
ஸவகம்ஸ்பர்த்தாஞ்ஜாகஸா பக்திகாயத்ரிதிஷ்டயம். ௬.

ஸாமஸஜ்ஞாநவைபவாதோ ஜ்யோதிஸ்ஸ்தியோகத:
தத்வாதித்ரயதோஷாணாம் தஸ்யதம்நமஸ்ஸதாம். எ.

ரஹஸ்யத்ரயஸம்ப்ராப்த மாயா நாசோபவர்ணிதம்
யயாதிதர்சநோ ப்ராப்த ஸ்ரீ த்ராவிட ஸதாம்பதே. ௮.
ஹ்ராஸ்ரேவர்ஷயோபேதாச்ச தோஷயந்த்ராவிகல்ப்யதி:
தத்தோஷஸவராச்ச்யஸ்ய ப்ரணம்யாஹீஸவேசஸமய:. ௯.
ஸ்ரீபாஷ்யம் வேதாந்த ப்ரவேசோ வாதாப்ஜஸந்ததி:
ஸ்வேநநக்ருதஸித்தேவ ஸம்ப்ராப்ரஹ்மணஸ்ஸ்ம்ருதிம். ௰.

ஸ்ரீ அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியாய், ஸ்வாத்மஸாக்ஷாத்காமனாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிலயனாய், நித்யஸூரிபரிஷந்நிஷேவ்யனாய், உபயவிபூதி நிர்வாஹகனாய், ஸகலவேதவேதாந்த ப்ரதிபாத்யனாய், ஸர்வஸக்தி ஸமாச்ரயனாய், ஸர்வமுமுக்ஷூபாஸ்யனாய், ஸர்வபர வித்யாநுவர்த்தநீயங்களான ஸத்யகாமாதிகளான ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்களை யுடையனாய், சார்ஙாச்ரய பஞ்சாயுதாதி திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாய், நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்களான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடையனாய், சேதநாவதாரனாய், ஸகலஸம்ப்ரதனாய், ஸர்வசரீரியான ஸர்வசரண்யன், ஸர்வலோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக, ஹம்ஸமத்ஸ்யஹயக்ரீவ நரநாராயண கீதாசார்யாத்யவதாரங்களைச்செய்தருளி, நிகமங்களை வெளியிட்டு ஹம்ஸஸூத்ர கீதாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கச் செய்தேயும், தன் கையிலகப்படாத சேதநரை ரக்ஷிக்கைக்காக, பார்வைவைத்து வேவு பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டு அவர்களைத் திருத்தத் திருவுள்ளம்பற்றி, நித்யஸூரிகளை ஆழ்வார்களாக வவதரிப்பித்து, வாஸநாவதர்த்தக்களான ஸ்வர்ணகுஸுமங்கள்போலவும் ஸகலஜனஸ்வபோக்யமான ஸ்வர்ணபட்டம் போலவும் ஸர்வாதிகாரமா யிருக்கிற செவிக்கினிய செஞ்சொற்களான அருளிச்செயல்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், அதிலும் த்ருப்தியில்லாமல், திருவனந்தாழ்வானை எம்பெருமானாராக வவதரிப்பித்து, ஸகலவேதாந்தார்த்த ப்ரதிபாதகங்களான ஸ்ரீபாஷ்யகீதாபாஷ்யாதிகளைச் செய்தருளிவித்தும், அப்படிப்பட்ட வேதாந்தார்த்த ப்ரதிபாத்யமாய் ஸர்வோபாயமான பக்தியோகாநுஷ்டாநாவச்யகர்களும் அதுக்கு சக்தர்களும் இந்த யுகத்திலிப்போதிங்கே யில்லாமையாலே, "ஸக்ருத்யாவர்ஜ்யாவாலி ப்ரபத்த்யாவாஸ்ஸஹா ஸதே । ப்ராப்யோஹம் நாந்யயா ப்ராப்ய:" என்றுதான் விகஸித ப்ரபத்தியை ஸ்வமதஸம்ப்ரதாயமாக அந்த உடையவரைக்கொண்டே கத்யத்ரயமுகேண வெளியிட்டருளினவிடத்திலும், இஸ்ஸம்ப்ரதாயத்தை

இதில் ஸஜ்ஜநர்களான சிலபேர்களிழக்கத் தொடங்கினபடி கண்டு, ஸம்ப்ரதாயத்தைத் தழைக்கப்பண்ணத் திருவுள்ளமுகந்து, பெரிய திருவடி நயினாருடைய வவதார விசேஷமான திருமணி யாழ்வாரை வேதாந்ததேசிகனாக வவதரிப்பித்து; "ஸகலஜநாநந்தஸோமராஜநு தைத்ய யஜ்ஞாயத்வா வதர்க்கஸி" என்று வெங்கடகிரி மாஹாத்ம்யத்திலும், "க்ருஷ்ணாவதீர்ணோ வேதாந்த தேசிகஸம்ப்ரதாயவ" என்று அவருடைய ஸந்தோஷ ஸூத்ரத்திலும், "வர்ணாஸ்ரம ஸஜ்ஜநிஷ்ட யாதுநேதி" என்று தாமும், "வேங்கடேசாவதாரோயம் தத்கண்டாம்சோsதவா பவேத்" என்று பின்புள்ளாரும் சொல்லும்படி திருவேங்கடமுடையானை தாமும் அநுப்ரவேசித்து, ஸ்ரீபாஷ்யாதிவிவரணரூபமாக அநேகக்ரந்தங்களையும் செய்தருளிவித்து; சரணாகதிசாஸ்த்ர விவரணரூபங்களாய் தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரதிபாதகங்களாய் ஸம்ஸாரதாப தப்தஜநஸஞ்ஜீவகங்களாய் ஸம்ப்ரதாயரூபிகளுக்கு அநுஷ்டாநமாக நின்ற ஸ்தோத்ர வாளருபமான ஆபரணம்போலே அதிபோக்யமான ஸம்க்ஷேப த்ராவிட ஸம்ஸ்க்ருத ரஹஸ்ய ஜாலங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தருளினான்.

"சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்" என்கிறபடியே - திருவேங்கடமுடையானுடைய அம்சாவதாரமான வேதாந்ததேசிகன், ஸமஸ்த ஸாமாவதாரயர்களுடைய நியமநத்தாலே, தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை அநேகப்ரகாரமாகவறிந்து ஜகத்தடைய உஜ்ஜீவிக்கட்டுமென்று செய்தருளின ப்ரபந்தவாக்யமான ரஹஸ்யங்கள் முப்பது.

அதுகளில், ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம், ஸாரஸாரம், பரமபதஸோபாநம், பரமதபங்கம், ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யம். இந்த ஐந்து ரஹஸ்யங்களிலிருக்கிற பாசுரங்கள் தனித்தனியே ப்ரபந்தங்களாய், பூர்வாசாரியர்களாலே வ்யாக்யாதங்களா யிருக்கிறதுகள். மற்ற இருபத்தஞ்சு ரஹஸ்யங்களில், தத்வஸந்தேசம், ரஹஸ்யஸந்தேசவிவரணம், தத்வரத்நாவலீப்ரதிபாத்யஸங்க்ரஹம். இதுகளில் பாசுரமில்லை. இதுகள் தவிர மற்ற இருபத்திரண்டு ரஹஸ்யங்களில், ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி முதல் ரஹஸ்யத்ரய சுளகத்தளவாக வுள்ள பதின்மூன்று ரஹஸ்யங்களி லருளிச்செய்த முப்பத்தொன்பது பாசுரங்களைச் சேர்த்து, அம்ருதரஞ்ஜநி என்று பேர்வைத்தும், ஸாரஸாரம் முதல் உபநிவாஹந ஹோமத்தளவாகவுள்ள ஒன்பது ரஹஸ்யங்களி லருளிச்செய்த முப்பத்தேழு பாசுரங்களைச் சேர்த்து, அம்ருதாஸ்வாதிநி என்று பேர்வைத்தும், பெரியோர்க ளிரண்டு ப்ரபந்தமாக அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இ ப்ரபந்தங்களில் பாசுரங்களுக்கு பூர்வாசார்யர்க ளரு ளிச்செய்த அர்த்தங்கள் உபதேசரூபமாக வந்தபடியாலும், க்ரந்த ரூபமாக ஒரு வ்யாக்யாநம் ப்ரசுரமாகாததினாலும், சில வாக்யங்களிருந்தாலும் பஹு ஸ்ரீகோசங்களை பரிசோதித்து, அதிலி ருக்கிற பாடங்களுக்கு அநுகுணமாகவும் அந்தந்த ஸம்ப்ரதாயாவி ரோதேந ஸ்ரீமத்தாதி ஸூரிகள் செய்தருளின அர்த்தாநுஸாரமாகவும் அடியேனுடைய பக்த்யநுகுணமாகவும் இப்பாசுரங்களுக்கு ஸங்கி ரஹமாக அர்த்தலேகனம் பண்ணுகிறேன்.

ரஹஸ்யங்கள் த்வாத்ரிம்சத் என்று ப்ரவாதமிருக்க, முப்பது என்னப்போமோ வென்ன, ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடரூபமான வைபவ ப்ரகாசிகை, ஸ்வாரஸ்யதசகம், தேசிகமங்களம் முதலானது களில், இவ்வளவே செய்தருளினதாக வெடுத்திருக்கையாலே, அந்த ப்ரவா தத்துக்கு ப்ரமாணமில்லை.

அதில், முற்பட அதிகாரஸங்க்ரஹத்தில், ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தியில் ஆத் யந்தங்களி லருளிச்செய்த பாசுரங்களிரண்டில், முதற்பாட்டு. "ஜ்ஞாநம் ஹித்வா ஸதாம் யோகே ஸம்ப்ரதாயாச்ரயணம்" என்கிறபடியே ஸதாசா ர்யஸம்ப்ரதாயவிசேஷத்தாலே அர்த்ததத்த்வ நிர்ணய விசேஷ நிர்ணயம் பண்ணவேணுமென்று துடங்கி, தாம் மேலே விஸ்தரமாக, சாஸ்திர விஷயமாகவும் ஸம்பிரதாய விஷயமாகவும் திருமந்திரம் முதலான மூன்று ரஹஸ்யார்த்த விஷயமாகவு முண்டான விரோதங்களையெல் லாம் பரிஹரித்து, பரமாசாரியனை ஸ்ரீயஃபதி முதலாகத் தம்மளவாக வந்த இஸ்ஸம்பிரதாயமே பரிசுத்தமென்று ஸ்தாபிக்கையாலே ஸம்பிர தாய பரிசுத்தி என்று பேர்பெற்ற இந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை, தாஜ்ஞஸ ஸம்ப்ரதாயாநுவர்த்தநம் தாத்பர்யஸாரரூபமான ஒரு பாசு ரத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாவது வ்யாக்யாநாவதாரிகா.

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம்।
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேசிகம்॥

சீரொன்றுதூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச்சொன்ன பழமொழியு - ளோரொன்று
தானேயமையாதோ தாரணியில்வாழ்வார்க்கு
வானேறப்போமளவும் வாழ்வு.

ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸூரி மஹார்ய பதாப்ஜஹம்ஸம், வேதாந்த லக்ஷ்மண யதீந்த்ர க்ருபாத்தபோதம், ஶ்ரீரங்கநாத யதிவர்ய தயாவலம்பம், ஶ்ரீவாதிகேஸரிமுநிம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ ஶ்ரீமத்வஸிஷ்டஜநநாதஸுதா ஶாஸ்த்ர ப்ரணயநாதி ஸமஸ்த கல்யாணம், ஶ்ரீஶ்ரீநிவாஸ தயாபாத்ரம் வந்தே வேதாந்தாசார்யம் ॥ ரங்கநாதமுநிம் வந்தே ஶ்ரீரங்கபதிதேஶிகாத், ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதார்ய ப்ராப்தவேதாந்தயுக்மகம் ॥ வந்தே ஶ்ரீஶைல லக்ஷ்மணா சார்யம் வேதாந்த தேஶிகம், க்ருஷ்ணஸூரே ரநுகம்பயா ப்ராப்தாஶேஷகம் ॥ லக்ஷ்மணாக்யமுநிம் வந்தே ஶ்ரீபாஷ்யார்த்த ப்ரதர்ஶினம், நாநாஶாஸ்த்ர ப்ரவீணம் த்வம் பரவாதி நிரோதகம் ॥ ஶங்கரவாதமுநிம் வந்தே ஸத்வஸாம்ப்ராஜ்ய தீக்ஷிதம், ஶ்ரீஶைல நாத ஸம்ப்ரதாய ஸ்வரூப நிர்தாரகம் ॥ ஶ்ரீவேங்கடேஶ ம்ருதாக்யா ப்ரபந்ந வ்ரதஸ்ய தாரகா, விஶேஷதாரகௌ தூதாநவே ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸம்ஸ்திதம் ॥ கேஶவார்யக்ருதாம் ஸ்தாவி ப்ரபந்ந ப்ரபந்நாகாரம், தேஷாந்த்வயாக்ருபையைவ நியந்த்ருகம் ஶிஷ்யாணாம் ॥ க்ருதாந்த பூர்ணஷண் க்ருவேதாந்தார்ய ஸூக்தயம், ஸர்வ ஜநாநாம் ஸ்வாமிநோ தத்ப்ரதாநவிஷயாதிநம்.

ஶ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:

ஶ்ரீவேங்கடேஶக்ருபாலப்தாவதாராய் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரராய் ஆசார்ய ஸம்ப்ரதாய பரம்பராஸம்ப்ராப்தராய் அவதாரகாலத்தில் ஸம்ப்ரதாய ஸர்வஸ்வரஸாகரத்தே தக்ஷிதராய் ஸ்ரீமந்நாராயண தேஶிகேந்த்ர ப்ரவர்த்தித்தராய், விம்ஶத்யப்தே விஶ்ராந்த ஸகலஶாஸ்த்ர ஹ்ருதயராய், ஶ்ரீரங்கராஜ திவ்யாஜ்ஞா லப்தாஹ்வய வேதாந்தாசார்ய ராய் எழுந்தருளியிருக்கும் நம்மாசார்யர் ஸகலஜனேஜ் ஜீவநார்த்தம் ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலான ரஹஸ்யங்களைச் செய்தருளக் கடவராய் முந்தரமுன்னம் ஶிஷ்டாசார ப்ராப்தமங்களத்தைச் செய்த ருள்கையில் திருவுள்ளமுகந்தருளி அதுதன்னிலும் “ஸ்வாயம்பாதிபர்வேஷு தாம்ஸ்யேந்தோ ஈஶ்வராநந்தேஷு” என்றும் “தேவுமற்றறியேன்” என்றும் அருளிச்செய்தபடியே, ஸ்வாயம்புவாதி ஸம்ப்ரதாயத்துக் கவ் வருகே வேறொரு மங்களமில்லாமையாலே அவ்விடத்தில் “ஸ்வாயம் பாணிபால ஸாவித்ர்யா ஹம்ஸத:” என்று பகவானளவும் செல்ல வனு ஸந்திக்கை வைதமாகையாலும் இத்தை அநுஷ்டிக்கும்படி எங்ஙனே என்கிற வாகாங்க்ஷையில் ஸர்வருக்கும் அநுஷ்டாந ஸௌகர்யார்த்தம் இதுக்கு பிரயோகரூபமாக வொருபாட் டருளிச்செய்கிறார், என்னுய ரித்யாதியால்,

மூ—என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம் புக்கி
யானடைவே யவர்குருக்கள் நிரைவணங்கிப்
பின்னருளால் பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல்
பெரியநம்பி யாளவந்தார் மணக்கால்நம்பி
நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த வுய்யக்கொண்டார்
நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன்
இன்னமுதத் திருமகளென் றிவரை முன்னிட்
டெம்பெருமான் திருவடிகளடைகின்றேனே.

(யான்) ஆசார்ய கடாக்ஷத்தாலே லப்த ஸத்தாகனான நான் (என்னுயிர்) என்னாத்மாவை (தந்து) பரசேஷத்வ ஜ்ஞானமில்லாமையாலே நஷ்டமாய்ப்போயிருந்ததை அந்த பரசேஷத்வோப தேசத்தாலே ஸத்தாக்கி சேஷியினுடைய வதிசயாதானத்திலே விநியோகிக்கலாம்படி யெனக்குக்காட்டித்தந்து (அளித்தவரை) ரக்ஷித்தவரை இப்படி தருகையே ஸ்வீகாரமென்று கருத்து, ஸ்வாவஹிதாவாயனா யென்றபடி, (சரணம்புக்கு) சரணத்வேநாச்ரயித்து (அவர்குருக்கள்) அந்த ஸ்வாசார்யருடைய குருக்களுடைய எம்பெருமானர்க் கிப்பால் பட்ட பரம குருக்களுடைய வென்றபடி (நிரை)பங்க்தியை(அடைவே) "ஸ்வாயணா ஊஸாவஸாவிதா ஊமவத்" யென்கிற ச்ருதியில் சொன்ன க்ரமத்தால் என்றபடி (வணங்கி) நமஸ்கரித்து சரணம்புக்கு என்றபடி (பின்) அவர்களுக்குப்பின்பு இதுக்கு இவர்களை முன்னிட்டென்கிறத்தோடே அந்வயம் (அருளால்) ப்ரகடராயும் ப்ரச்சந்நராயுமுள்ள பாஷண்டிகளால் ப்ரதாரிதமான ஜகத்தின்பக்கல் க்ருபையாலே (பெரும்பூதூர்) ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே (வந்த) அவதரித்தவரான (வள்ளல்) உதாரர் - லக்ஷ்மீ நிவாஸமான ஹிரண்யநிதியை பாஹ்யகுத்ருஷ்டி தஸ்கர ரபஹரியாதபடி பண்ணி நமக்குத்தந்தருளின மஹாவதாந்யரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரென்றபடி - என்னுயிர் தந்தளித்தவரை யென்றும் வள்ளலென்று மிம்மஹோபகார கத்வாநு ஸந்தானத்தாலே ப்ரேமாதிசயந் தோற்றுகையாலே ஸம்ஸ்வஹ்ந ஸஙாநஸ ஹக்தீஷவகூம வஃஜிதமாயிற்று, (நன்னெறியை) நல்ல மார்க்கத்தை, நெறி - மார்க்கம் பக்தியோகமார்க்காதபி அதிசயித வைபவமான ப்ரபத்தியை யென்றபடி, (அவர்க்கு) அந்தமணக்கால் நம்பிக்கு, (உரைத்த) உபதேசித்தவரான, (இன்னமுதம்) ஹொமநீத ஸஹதையான, இன் - ஹொமஃ ஈதஜு ஹொமெஃ யான வென்றபடி - நிரவாயிகஹொமஃனான பரமபுருஷனுக்குக்கூட போக்யையாகையாலே திருமக ளத்யந்தபோக்யை யென்றுகருத்து. (என்று இவரை) இப்படி மநோஹரங்களான திருநாமங்களையும் கல்யாணகுணங்களையு முடையரான விவர்களை யென்றபடி, (முன்னிட்டித்யாதி) முந்தி இவர்கள் திருவடிகளைபஜித்துப் பின்பு பகவான் திருவடிகளை பஜிக்கிறேனென்றபடி.

மூ.—தம்பரமென்றிரங்கித் தளராமனந்தந்தருளால்
உம்பர்தொழுந்திருமா லுகந்தேற்குமுபாயமொன்றால்
நம்பிறவித்துயர்மாற்றி நஞ்ஞானப்பெருந்தகவோர்
சம்பிரதாயமொன்றால் சதிர்க்கும்நிலைசார்ந்தனமே. (௧)

மு-வி. (உம்பர்தொழும் திருமால்) நித்யஸூரிபரிஷந்நிஷேவ்யனான ஸ்ரீயஃபதி, யத்வா, (உம்பர்) என்று உந்நதஸ்தாநவர்த்திகளாய், அந்தரத்தில் தேவர்களையும், வடிவுடைவானவர்களையும் சேர்த்துச்சொல்லி, அவ்விபூதியிலுள்ள ப்ரஹ்மாதிகளாலும் நித்யஸூரிகளாலும் ஸேவ்யனாய்ப் பெரியபிராட்டியாரிடத்தில் வ்யாமுக்தனான சரண்யனென்னவுமாம். (அருளால்) கேவலம் வ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷமான தம்முடைய கிருபையாலே இதுக்கு, (இரங்கி, மாற்றி) என்கிற பதங்களோடு அந்வயம் (நம்ஞானப் பெருந்தகவோர்) "பெரும்" என்கிற பதத்தை * ஞானத்திலும் தகவிலும் காகாக்ஷிந்யாயேந அந்வயித்து, பெரியஞானம் பெரியதகவு என்று அர்த்தம் சொல்லவேணும். அப்போது நமக்கு சுவாமிகளாய் ஸகல வேதவேதாந்தாதி ஞாநங்களையும், ஸகலஜந ரக்ஷகமான கிருபையையுமுடைய பூர்வாசாரியர்களுடைய என்று அர்த்தமாய்த்து. (தகவு) கிருபை. (சம்பிரதாய மொன்றால்) (ஒரு சம்பிரதாயத்தால் என்று மாறி அந்வயிப்பது. அத்விதீயமான இந்த ஸம்பிரதாயத்தாலே. "[illegible]" என்கிறபடியே ஸிம்ஹீ[illegible]போலே விஜாதீயரறியாதபடி, சரண்யன்முதல் அப்புள்ளாரளவாக சுவாபிதமாய் அஸத்ருசமாய்வந்த இந்த சம்பிரதாயத்தாலே யென்றபடி. இதுக்கு, (மாற்றி) என்கிறத்திலும், (சார்ந்தனம்) என்கிறத்திலும் அந்வயம் (தளராமனம் தந்து) தளராத மநஸைக்கொடுத்து-இச்சம்பிரதாயத்துக்கு முக்கியமான அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநத்திலும் சேஷசேஷி பாவத்திலும் ஆசாரிய கிருபையாலே ஊன்றின நம்முடையமநஸ்ஸை அந்யத்ர சலியாதபடி நிலைநிறுத்தி யென்று தாத்பர்யம். (ஏற்குமுபாயமொன்றால்) யோக்யமான ஒரு உபாயத்தாலே. நம்முடைய அதிகாராநுகுணமாக பக்தி ப்ரபத்திகளிலாவது ப்ரபத்திதன்னில் ஆசார்ய நிஷ்டாதிகளிலாவது நமக்கு யோக்யமான ஒரு உபாயாநுஷ்டாநத்தாலே யென்றபடி. (தம்பரமென்றிரங்கி) தமக்கிது பரமென்று கிருபையாலே யங்கீகரித்து. வ்யாஜமாத்ராபேக்ஷனுகையாலே அகிஞ்சநர்களான அதிகாரிகள் ஆசார்யமுகமாகவாவது தானுவது தன்பக்கல் பரஸமர்ப்பணம் பண்ணினல், இவ்வளவு செய்தானே என்று கிருபையாலே அந்த பரத்தைத் தமக்கு பரமாக ஸ்வீகரித்து பல ப்ரதாநோன்முகனு யென்றபடி. (நம்பிறவித்துயர்மாற்றி) நம்முடைய ஜன்மத்தால் வரும் துக்கங்களைப்போக்கி இது உபலக்ஷணம். கர்பஜன்மஜராமரணுதிகளில் நமக்குண்டான ஸகல துக்கங்களையும் போக்கி, தன்னேடு ஸமாநபோகம் தரும்படியென்று

தாத்பரியம். (உகந்து) ஸந்தோஷித்து "இருக்கும்படியான" என்று அத்யா ஹரி க்கவேணும். (சதிர்க்கும் நிலே) சதுரமான நிலேயை (சார்ந்தனம்) அடைந்தோம். "நாம்" இதிசேஷ:. சுவாயிதமான விந்த ஸம்பிரதாயத்திலே நாமந்வயித்தபடியினுலே உபயவிபூதி நிர்வாஹகனுன ஸ்ரீயப்பதி அசஞ்சலமாக வர்த்தபஞ்சகாதி ஜ்ஞானத்தையும் கொடுத்து நமக்கு யோக்யமான வொரு வுபாயானுஷ்டானத்தையும் பண்ணி வைத்து அந்த ஹரத்தைத் தமக்கே ஹரமாகவேறிட்டுக்கொண்டு கேவல கிருபையாலே தானே நமக்குண்டான ஜன்மாந்தராதி துக்கங்களேப் போக்கிக் கைங்கர்ய யோக்யனும்படி பண்ணி யுகந்துகொண்டிருக்கும்படியான விந்தஅதி சதுரமான நிலேயை நாமடைந்தோமென்று ஸந்தோஷிக்கிருரென்று வட்ட தாத்பர்யம். நம் ஞானப்பெருந்தகவோர் என்கையாலே ஸம்பிரதாயார்த்தங்களிலே வரும் விரோதசமனமும் தளராமனந்தந் தென்கையாலே திருமந்திரார்த்தத்தில் வரும் விரோத சமனமும் ஏற்குமுபாய மொன்ருல் என்றுந் தம்பரமென்றிரங்கி என்றுஞ் சொல்லுகையாலே திருமந்த்ரார்த்தத்தில் வரும் விரோதசமனமும் நம்பிறவித்துயர்மாற்றி என்கையாலே சரம ச்லோகார்த்தத்தில் வரும்விரோதசமனமும் மேல் சொல்லப்போகிருேமென்றிதில் ஸூசிதமாய்த்து. நம் ஞானப்பெருந்தகவோர் என்கிற வித்தைக் கர்த்ருவாசியாக்கி நம்முடைய பூர்வாசாரியர்களி ஸ்ஸம்பிரதாயத்தாலே ஈச்வரன் நம்மை யங்கீகரித்து சேஷத்வ ஜ்ஞான நிச்சயபூர்வகமாக நமக்கொரு உபாயத்தை யநுஷ்டிப்பித்துத் தானந்தஹரத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு நம்முடைய ஸகலதுக்கங்களேயும் போக்கியுகக்கும்படி பண்ணினுர்கள். அச்சதுரமான ஸ்திதியை நாமடைந்தோமென்று யோஜிக்கலாம். (௧)

இ-வி. இனி ஸ்ரீஉ஧ஹ஬ஹஸ்ரஷாயவஸிஂஷ என்கிற ரஸ்ஹயத்தைச் செய்தருளத் திருவுள்ளம்பற்றி முதல்கவியாலே இப்ரபந்தத்தில் வக்ஷ்யமாணுர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பியான் கொண்டு க்ருபையாலே அகிஞ்சநரான அஸ்மத்ரக்ஷணஹரம் தங்களதென்று வ்யாமோஹித்துச் சலியாதமநஸ்ஸைக்கொடுத்து நித்யஸூரிகளாலே ப்ரணாமம் பண்ணப்பட்டவனும் ஸ்ரீவிஷயத்தில் வ்யாமுக்தனுமாயிருக்கிற நாராயணனுலே உகக்கப்படாநிற்கும் பக்தி ப்ரபத்திகளில் அகிஞ்சனரான நமக்கேற்றிருக்கிற ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திரூபமான ஒரு உபாயத்தாலே நம்முடைய ஸம்ஸார துக்கத்தை நிவ்ருத்திப்பியாநிற்கிற உத்க்ருஷ்டஜ்ஞாந க்ருபாசாலிகளான அஸ்மதாசார்யர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயத்திலே ஸ்திர ப்ரதிஷ்டராய்ச் சதிர்க்கும் நெறிசார்ந்தன மென்கிருர்,

தம்பரமித்யாதியால். (அருளால்) க்ருபையாலே, "கூுவயாநிஸஹாவமஷு" என்கிறபடியே தங்களுடைய ஸ்ரீமத் க்ருபையாலே யென்றபடி, (தம்பரமென்றிரங்கி,) தங்களுடைய ஹரமென்று வ்யா

மோஹித்து, பரம் - ஹ௱ம் - இரங்குகை - வாத்ஸல்ய யுக்தராகை-வாத்ஸல்யத்தாலே வ்யாமோஹிக்கை - தங்கள்திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்களாய் அகிஞ்சநரான நம்முடைய ஹரம் தங்களதென்று வாத்ஸல்யாதிசயத்தா லுண்டான வ்யாமோஹ யுக்தராயென்றபடி. (தளராமனந் தந்து), தளரா மநஸ்ஸைக் கொடுத்து - ஸ்ரீஉஜ_ஹவஜ்தூய தஉஸெஉ-ா வதெஶத்தாலே தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நன்றாகத்தெளிவித்து நம்மை அதிவிச்வஸ்தமநஸ்கராக்கி என்றபடி, (உம்பர்தொழும்,) நித்யஸூரிகளாலே ப்ரணமம் பண்ணப்படாநிற்கிற, உம்பர் - உபரிதநர் நித்யஸூரிகளென்றபடி, தொழுகை - ப்ரணமம்பண்ணுகை, "நிதஜா ஜ்ஞூவ-டிாஹஷ-ா நஉஜெதஜவவாஜிநீ" என்கிறபடியே ஸர்வதா நித்யஸூரிகளாலே ப்ரணமம் பண்ணப்படாநிற்கிற என்றபடி, (திருமால்) ஸ்ரீவிஷயத்தில் வ்யாமுக்தனான நாராயணனாலே, திரு - ஸ்ரீ - மால் - வ்யாமோஹம் (உகந்தேற்கு முபாயமொன்றால்) உகக்கப்பட்டும் ஏற்றுமிருக்கிற ஒருபாயத்தாலே - "ஹதூஜாவ௱யாவாவி வுஜவதுஜாவாஉ ஹாஉெத வுாவெஜாஹம் நாநஜயாவுாவஜ் உஉெகெஂகாஜ விஹு ஹி॰" என்கிறபடியே ஸ்வப்ராப்தி ஸாதநத்வேன உகக்கப்படாநிற்கிற பக்திப்ரபத்திகளிளே அகிஞ்சநரான நமக்கேற்றிருக்கிற அத்விதீயமான ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி ரூபோபாயத்தாலே என்றபடி, "உவாயஹதீ॰வுா௱ஷு வஜதிஜிதூவநாஶிநீ। ஸாஃஜஹதூஹ-வாஹஜீ, வுா௱ ஷுஹஜாவிஹ-ஜியஹீ। உாஉெகஂஶ௱ணம் வுஜ। நாஹஂஜி ஶ௱ணஷுஹஜ கஶாஂகொஜி தஉஹவி" இத்யாதிகளின்படியே ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே கொண்டாடப்படும் அகிஞ்சநரான நமக்கு அனுகுணமாயும் அத்விதீயமாயு மிருக்கிற ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தியினாலே யென்னவுமாம், (நம்பிறவித் துயர்மாற்றிய) நம்முடைய ஜன்மதுஃகத்தை நிவர்த்திப்பியாநிற்கிற, பிறவி, ஜன்மம், துயர் - துஃகம் - மாற்றுகை - நிவர்த்திப்பிக்கை, பீஜாங்குரந்யாயத்தாலே அநாதிஸித்தமான மஹாஜன்மஜராமரண நிமித்த துஃக நிவர்த்தகரான வென்றபடி, (ஞானப்பெருந்தகவோர்) ஜ்ஞானக்ருபாதிகளாலே அத்விதீயராயிருக்கிற - ஞானம் - ஜ்ஞானம், தகவு - க்ருபை, பெருமென்கிறத்துக்கு காகாக்ஷி ந்யாயேன இரண்டிடத்திலும் அந்வயம். மஹத்தாயிருக்கிற ஜ்ஞானபக்தி வைராக்யங்களாலும் மஹத்தாயிருக்கிற காருண்யவாத்ஸல்யாதிகளாலும் அத்விதீயரான நம்மாசார்யர்களுடைய வென்றபடி (சம்பிரதாயமொன்றி), ஸம்ப்ரதாயத்தைப் பற்றி - ஸர்வருக்கும் ப்ரதமாசார்யனான ஸர்வேச்வரனாரப்ய வாதிஹம் ஸாம்பு வாஹாசார்யரளவாக அநு ஸ்யூதமாக வாராநிற்கும் ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டராயென்றபடி, (சதிர்க்கும் நெறிசார்ந்தனமே) சாதுர்ய பர்வத்தை ஏறிச்சார்ந்தோமே, மஹாசாதுர்யத்தைப் பெற்றோமென்றபடி. சதிர்க்கும் நிலைபெற்றனமென்று பாடமானபோது சதுரா

மூ. கடலமுதத்தைக் கடைந்துசேர்த்ததிருமால்
அடிகாட்டுநம்தேசிகரைச் சேர்ந்தோம். (உ)

யிருக்கிற மார்க்கத்தை அடைந்தோமென்றபடி, நித்யஸம்ஸாரிகளாய் ஜ்ஞாந லவசூன்யரான நாமிதிசேஷ:, ஆகையா லிப்படிப்பட்ட ஸத்ஸம்ப்ரதாயமு மிப்படிப்பட்ட ஸம்ப்ரதாய ப்ரதிபாதகமான இந்தரஹஸ்யமும் முமுக்ஷுக்களாலே மிகவு மாதர்த்தவ்யமென்று கருத்து. "ஸூக வஞ்ஜாதஹஸதாவாய வஜ்ரைவசத்ஹும் ஸவயம் ஹாவயஸீ। வெஷாநிதம் ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸீக்ஷ: ஶ்ருதாதவ்யா வாதகநய நிஷெஷ:" என்றுமிடத்திலே யிவ்வர்த்தத்தைத்தாமே யருளிச்செய்யப் போகிறாரிறே. (க)

மூ-வி. இந்த ரஹஸ்யத்தின் முடிவிற்பாட்டு, இப்படி பூர்வோக்தமான வேதாந்தஸித்தாந்தங்களான தத்வஹித புருஷார்த்தங்களில் பரஸ்பரவிரோதமும் பூர்வாபரவிரோதமுமில்லாத சுத்த ஸம்ப்ரதாயக்ரமத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிற விந்த வாசாரியர்களுடைய ஸம்பந்தம் நமக்குண்டாய்த்தென்று ஒரு ஈரடி அகவல் பாட்டாலே க்ருதார்த்ததானுஸந்தானம் பண்ணுகிறார்.

(கடல்கடைந் தமுதத்தைச்சேர்த்த) வென்றன்வயம். துர்வாஸஸ்ஸினுடைய ஶாபத்தாலே நிஶ்ரீகமான ஜகதுஜ்ஜீவனார்த்தமாக க்ஷீரஸாகரத்தைக் கடைந்து அம்ருதத்தையெடுத்து தேவர்களுக்குச் சேரும்படிபண்ணினவென்றர்த்தம். (திருமால்) ஸ்ரீய:பதி-யஸா "விண்ணவரமுதுண வமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட வெம்பெருமானே" என்கிறபடியே ப்ரயோஜநாந்தர பரரான தேவர்களுக்கு அத்யந்த ஸாரமான வமுதத்தைக்கொடுத்து அம்ருதத்துக்கு அம்ருதம்போலே யிருக்கிற பெண்ணமுதென்னும் படியான பெரிய பிராட்டியினிடத்தில் பிச்சேறினவனுடைய வென்னவுமாம். இங்கே பிராட்டி ஸந்நிதியில் ஸாபராதர்கள் நிச்சங்கமாக ப்ரவேசிக்கலாமென்னும் பிராட்டிவார்த்தை யவனாலும் மறுக்க வொண்ணாதென்றும் அவளாலே விசிஷ்டனாய்க்கொண்டே ஈச்வர னுபாயமாவனென்று மிவ்வர்த்தங்கள் ஸூசிதங்கள் (அடிகாட்டும்) திருவடிகளை யுபாயமாகக்காட்டும். ஸ்ரீயப்பதியினுடைய திருவடிகளே நமக் குபாயோபேயங்களென்று காட்டுகிறவென்றபடி (நந்தேசிகரைச் சேர்ந்தோம்) நம்முடைய வாசார்யர்களை யடைந்தோம். குத்ஸித ஶாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்தர்களான நம்மை கிருபையாலே ஸன்மார்க்க ப்ரவ்ருத்தர்களாகப் பண்ணும்படியான வப்புள்ளார் ப்ரப்ருதிகளை யாசார்யர்களாகப் பெற்று க்ருதார்த்தர்க ளானோமென்றபடி. இவ்வர்த்

தத்தை ந்யாஸதிலகத்திலே "ஶ்ரீமத்ஸ்ரீவத்ஸ" என்கிற சுலோகத்திலே, "யோஸௌ ஹாரநவிக்ரமஹாநு யதிவரேத ஶ்ரீமத்ஸ்வத்ஸவம்ஶ ஜாநாவாயவ்யாநிதி" என்று தாமேயருளிச்செய்தார். (உ)

இ-வி. "ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்த ஸம்ப்ரதாய விசேஷநிர்ணயம் பண்ணவேணுமென்று மிடமுபநிஷத்துக்களிலு முப ப்ரும்ஹணங்களிலும் ப்ரஸித்தம்" என்று துடங்கி "மற்றுமிப்படி வேதாந்த ஸித்தாந்தங்களான தத்வஹித புருஷார்த்தங்களில் பரஸ்பர விரோதமும் பூர்வாபர விரோதமுமில்லாத சுத்த ஸம்ப்ரதாய க்ரமத்தையும், "ஸம்வாதார்த்தானி ஹேதா" இத்யாதிகளையு மிங்கே ஸங்க்ரஹித்துக் கொள்வது" என்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே ஸத்ஸம்ப்ரதாய ரஹிதமான சாஸ்த்ரத்தால் அர்த்தநிர்ணயம் துஷ்கரம் - ஸுகரமானாலு மிது உபயுக்த மாகாதென்கிற வர்த்தத்தையும், ஸர்வலோகஹிதமான விந்தஸகலார்த்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரதம ப்ரவர்த்தகானன ஸர்வேச்வரனாலே உபதேச பரம்பரயா ப்ரவர்த்திதமான வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு இந்த யுகாரம்பத்திலே ப்ரஹ்மநந்த்யாதிகளுக்குப் பின்பு நம்மாழ்வார் ப்ரவர்த்தகரான படியையும் நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பெரியநம்பி எம்பெருமானார் இவர்கள் முதலான வாசார்யர்க ளுடையஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகத்வ க்ரமத்தையும் யிவர்களுக்கு ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகத்வ விஷயத்திலே ப்ராப்தமான சங்கைகளுக்கும் ரஹஸ்யத்ரயார்த்த விஷயத்திலே ப்ராப்தங்களான விரோதங்களுக்கும் ப்ரமாணோப பத்யுபந்யாஸ பூர்வகமாஹ ஸமாதான ப்ரகாரங்களையும் விசதமாக அருளிச்செய்தருளி இனிமேல் முடிவில் கவியாலே திருப்பாற்கடலிலே அம்ருதமதன பூர்வகமாகத் திருவனந் தாழ்வான்மேல் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளைக்காட்ட முந்நந்தேசிகனா நம்மாசார்யர்களை யடைந்து புண்யபாபங்களைக் கடிந்தோ மென்கிறார்,

கடலமுதத்தை இத்யாதியால். (கடல்) ஸமுத்ரம், க்ஷீராப்தியிலே என்றபடி, (அமுதத்தை) - அம்ருதத்தை (கடைந்து) - மதனம்பண்ணி, (சேர்த்த) சேரானிற்கிற, "பாம்பணைமேல் பாற்கடலுள் பள்ளி அமர்ந்ததுவும்" இத்யாதிகள்படியே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்த்தி செய்தருளாநிற்கிற என்றபடி, (திருமாலடி,) ஸ்ரீவிஷயத்திலே வ்யாமுக்தனுயிருக்கிற நாராயணனுடையதிருவடிகளை. சேர்ந்த என்று பாடமான போது (சேர்ந்த) சேராநிற்கிற. கடலிலே கூர்மரூபியாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் அம்ருதமதநத்தைப்பண்ணி அந்த அம்ருதத்தை மோஹிநீ வேஷத்தாலே தேவதைகளுக்கு க்ருபை பண்ணுநிற்கிற என்னவுமாம், (திரு) ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியினிடத்திலே - அம்ருதமதனகாலத்திலே உத்பந்நையாயும், அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்திலே ஈடுபட்டு அவனை ஸம்

மூ. முத்திக்கருள்சூட மூன்றைத்தெளிமுன்னம்
இத்திக்கா லேற்குமிதம். (ரு)

ச்லேஷியானு மிருக்கிற பெரியபிராட்டியினிடத்திலே, (மால்) வ்யாமுக்தனுயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளை என்னவுமாம், (காட்டும்) காட்டாநிற்கிற - மந்த்ர தஜயெஹாவஷெஸாஃகளாலே ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளை நன்றாகவறிவிப்பியாநிற்கிற என்றபடி, (நந்தேசிகரை) நம்முடைய ஆசாரியர்களை (சேர்ந்தோம்) அடைந்தோம். (இருவினைகடிந்தோம்) இரண்டாயிருக்கிற வினை - பாபங்களை, புண்ணியபாபங்களை என்றபடி. வஹணஶஸஶா விஶஸுககூாசு வாவஶஷூவஹாவஶகூம். (கடிந்தோம்) கடியாநின்றோம் - நிஷேதியாநின்றோம். ஸதாசாரியர்களுடைய கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே புண்ய பாபங்களைக் கடியும்படி தத்வஹிதபுருஷார்த்த விவேகத்தை நன்றாகப்பெற்றோமென்றதாய்த்து. அத்யந்த வஜ்ஞரான நாமிதிசேஷ:, நந்தேசிகரை நிலைபெற்றுச் சார்ந்தோமென்று பாடமானபோது (நிலைபெற்று) தத்வஹித புருஷார்த்தங்களிலே நிஷ்டையைப் பெற்றுச் சேர்ந்தோமென்றர்த்தம். தேசிகரைச்சேர்ந்து தத்வஹித்புருஷார்த்தங்களிலே நிஷ்டையைப் பெற்றுச் சேர்ந்தோமென் றர்த்தம். தேசிகரைச் சேர்ந்து தத்வஹித புருஷார்த்தங்களிலே நிஷ்டையைப்பெற்றோமென்றதாய்த்து. (உ)

மு-வி. மேல் தத்வபதவிபாசுரம், "ஸஃாவாஶஹ ஸாஃத்தாலே தத்வஜ்ஞானம் பிறந்து ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளை யுபாயோபேயமாகப்பற்றி யுஜ்ஜீவிக்கவேணும்" என்றுதுடங்கி வஶாவஶ தகூகெ ந தகூ விஹஜனம் பண்ணி வஶதகூம் ஸ்ரியஃபதி என்றும், அவரதத்வம் சேதநாசேதரூபேண த்விவிதமென்று மருளிச்செய்த வர்த்தங்களை முடிவிலே யொரு ஈரடிவெண்பாக்குறள் பாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(முத்திக்கருள்சூட) மோக்ஷம்வருகைக்கு ஹேதுவான கிருபையை சிரஸாவஹிக்கைக்காக, ஸம்ஸாரத்திலே யுழல்கிற நமக்கு ஸர்வேச்வரன் பரமபுருஷார்த்த ரூபமான மோக்ஷந்தருகைக்கு ஹேதுவான பகவத்கிருபைக்கு விஷயமாகைக்காக வென்றபடி. (முன்னம்மூன்றைத்தெளி) முற்பட பராவரரூபமான தத்வத்ரய விவேசநம் பண்ணு. பரதத்வமான ஈச்வரஸ்வரூபத்தையும் அவர தத்வங்களான சேதநாசேதனங்களையும் நன்றாக விவேசநம்பண்ணி அறிந்துகொள்ளு மநஸ்ஸே என்று தாத்பரியம். (இத்திக்கால்) இந்ததிக்காலே - ஷிஜா தூவஜஷஸ நாஶஷவமான விந்த தத்வத்ரய விவேசநத்தா லென்றபடி. (இதம்) ஹிதம், உபாயாநுஷ்டானமென்றபடி, (ஏற்கும்) யோக்யமாம், தத்வஜ்ஞானம்பிறந்தால் ஹிதரூபமான உபாயாநுஷ்டானம் நமக்கு ஸம்யக்

காக உண்டாமென்றபடி. தத்வஜ்ஞாநம் முதல் நிவ்ருத்தியக்ஷ கூத்ர்க்ஷம் மோக்ஷஹேதுவென்று இந்த ரஹஸ்யத்திலே முடிவிலே சொல்லுகை யாலே மோக்ஷாபேக்ஷ யுண்டானல் தத்வத்ரய விவேசந பூர்வகமாக வுபாயாநுஷ்டானம் பண்ணிஞலது பூர்ணமாமென்று பாசுரத்துக்கு முக்யார்த்தம். (௩)

இ-வி. இனிமேல் தத்வபதவி ரஹஸ்யபதவி என்கிற ரஹஸ்யங்க ளைச் செய்தருளக்கோலி அகிஞ்சநனை முமுக்ஷுவானவன் தேசிகேந்தி ரர்களுடைய ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலே பராவர விஞாநஜ்ஞானவானய் ஸ்ரீமன்னாராயணன் திருவடிகளிலே பிரபன்னனய் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி பூர்வகபரம புருஷார்த்தத்தை யடைகிறனென்கிற வர்த்தப்ப்ரதிபாதக மாய் வக்ஷ்யமாணார்த்த ஸங்க்ராஹகமா யிருக்கிற "வூ வஸாநாஜெஷஸிகெ நூ்ாணாழ" என்கிற வநுஷ்டுப்பினலே வஸ்துநிர்தேச ரூபமங்களத்தைச் செய்தருளி "ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே பராவரதத்வஜ்ஞானம்பிறந்து ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளே உபாயோபேயமாகப்பற்றி உஜ்ஜீவிக்கவே ணும்" என்று துடங்கி "பத்தன் முன்புபண்ணின பந்தகங்களுக்கெல் லாம் அதிகாராநு ரூப ப்ரபத்யாதி ப்ராயச்சித்தம்பண்ணி மேல் அபரா தம்பண்ணுதே ப்ராரப்தகர்மத்தையும் ஒருவழியாலேகழித்து, முக்த னும்" என்று மளவான பிரபந்தத்தாலே தத்வஹித புருஷார்த்தத்தை ஸங்ரஹேண காட்டியருளி முடிவில் கவியாலேமோக்ஷப்ரதான ஹேது பூத க்ருபாவிஷயனுக்குகைக்காக முந்தர தத்வஹித புருஷார்த்தத்தை த்தெளி. இந்தவழியாலே ஹிதமேற்குமென்கிருர் முத்திக்கருளித்யா தியால். (முத்திக்கருள்சூட) முக்த்திக்கு - மோக்ஷத்துக்கு, அருள் - கிருபையை, சூட - சூட்டுகைக்காக, மோக்ஷப்ரதான ஹேதுபூத பர மபுருஷ கிருபாவிஷய மாக்குகைக்காக என்றபடி (முன்னம்) முந்தர ப்ரதமதஃ என்றபடி, (மூன்றைத்தெளி) தத்வஹித புருஷார்த்த ரூப மாயிருக்கும் அர்த்தத்ரயத்தைத்தெளி. "ஹொஜீவெநூயதிெத ஸஸ தாயா° ஸ ூஹாயதி। கூதூாஸு° ஹளெஃ ஹாஓ° ஸஹாவணுவஷாஹூ। வதக்ஷவு ஷதூ°விஷ்ஃ। வீடு மின்முற்றவும் வீடுசெய்து" இத்யாதி கள்படியே விஷயஸங்கபரித்யாக பூர்வகஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே தத்வஹித புருஷார்த்தத்தை நன்ருகவறிந்து ஸ்மரி என்றபடி, (இத் திக்கால்) இவ்வழியால், (இதம்) ஹிதம், உபாயமென்றபடி; (ஏற்கும்) ஏலாநிற்கும், யோக்கியமாமென்றபடி, ஆழ்வார்கள் வீடு மின்முற்றவு மித்யாதிகளில் பரோபதேசம் பண்ணுகிருப்போலே இங்கும் தெளி யென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிருனென்றதாய்த்து. (௩)

மு-வி. மேல் ரஹஸ்யபதவிபாசுரம். "அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித் துப் போந்த ஆத்மாக்களுடைய உஜ்ஜீவனார்த்தமாக" வென்று துடங்கி தத்வஹிதபுருஷார்த்த ப்ரதிபாதகங்களான ரஹஸ்ய த்ரயத்தில் திரு

மூ. மூன்றிலொருமூன்றும் மூவிரண்டுமுன்னுங்கும்
தோன்றத்தொலையுந் துயர். (ச)

மந்த்ரம் மூன்றுபதமென்றும், த்வயமாறு பதமென்றும், சரமச்லோகம் பன்னிரண்டுபதமென்றும், பிரித்து அதுகளுக்கு அர்த்தங்களேயும் விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்த அம்சத்தை யோரீரடிவெண்பாவாலே ஸங்க்ரஹிக்கிருர்.

(மூன்றில்) அத்யாத்ம சாஸ்த்ரஸார ஊதங்களான ரஹஸ்ய த்ரயத்தில். (ஒரு மூன்றும்) தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரதிபாதகங்களான ப்ரணவாதி பதத்ரயாத்மகமாய் அத்விதீயமான திருமந்திரத்தினுடைய மூன்றர்த்தங்களும். (மூவிரண்டும்) மூன்றினுடைய விரண்டு-ஆறு; உபாயோபேய ப்ரதிபாதகதயா கண்டத்வயாத்மகமான த்வயாந்தர்கத பதஷட்கார்த்தங்களும். (முன்னுன்கும்) மூன்றினுடைய நான்கு பன்னிரண்டு, அதிகாரி க்ருத்யத்தையும் ஶரண்யக்ருத்யத்தையும் பூர்வோத்த ராஸங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கிற சரமச்லோகத்தி னுடைய பன்னிரண்டு பதத்திலுண்டான வர்த்தங்களேயும். இதில் வஉஷஂவொ) யைச் சொன்னதுக்கு அர்த்தபர்யந்தம் தாத்பர்யம். (தோன்ற) தோற்றினுல்—ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தம் மனஸ்ஸில் நன்ருக ப்ரகாசிக்கவென்றபடி. (துயர்தொலையும்) துக்கமெல்லாம்போம். திருமந்த்ரானு ஸந்தானத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநாஹாவ ப்ரயுக்த்ததுவேமும், த்வயார்த்தாநுஸந்தானத்தாலே உபாயாநுஷ்டான ப்ரகாராஜ்ஞாநஜந்ய துவேமும், சரமச்லோகார்த்தாநு ஸந்தானத்தாலே அநயிகாரத்வப்ரயுக்த துவேமும், கழியுமென்று தாத்பர்யம். (ச)

இ-வி. “அநாதிகாவம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த வாத்மாக்களுடைய உஜ்ஜீவனர்த்தமாக அத்யாத்ம சாஸ்த்ரங்கள் தத்வஹித புருஷார்த்தங்களே ப்ரதிபாதிக்கும், அவைற்றை ஸங்க்ரஹெண ரஹஸ்யத்ரயம் ப்ரகாஶிப்பிக்கும்”என்றுதுடங்கி “த்வயத்தில் பூர்வோத்ரகண்டங்களுக்கு இதில் பூர்வோத்தரார்த்தங்குள் சேர்த்தியாகிறன” என்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே ரஹஸ்யத்ர யார்த்தங்களே ஸங்க்ரஹேண ப்ரகாசிப்பித்தருளி யினிமேல் முடிவில் கவியாலே ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கத மூலமந்ர வடகபதத்ரயமும், த்வயவடக ஷட்பதமும், சரமச்லோக வடகத்வாதசபதமும், பிரகாசிக்க, ஸம்ஸாரதுக்கம் நிவிருத்தமாமென்கிருர் மூன்றிலொரு மூன்று மித்தியாதியால். (மூன்றில்) மூன்றுக்குள்ளே-ரஹஸ்ஸியத் திரயத்துக்குள்ளே என்றபடி (ஒருமூன்றும்) - ஒரு மூன்று பதமும், ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரகட கீபூதபதத்ரயமு மென்றபடி (மூவிரண்டும்) மூவிரண்டாறு என்கிறபடியே ஷட்பதமும் “ஷடீவ ஷொயமஂஶிவஂஃ” என்கிற படியே மந்த்ரரத்ந வடகீஹூதஷடீவஉமு

மூ.—உயிருமுடலுமுடலாகவோங்கித்
தயிர்வெண்ணெய்தாரணியோடுண்டான் - பயிரில்

முதல்வியாக்யானம்.

இனி தத்வநவநீதப்பாட்டு. அதிலடியிலும் முடிவிலு மிரண்டு பாட்டிருக்கிறது. "ஸம்க்ஷேபத்ரவிஸ ஸூத்திகளில் சொல்லுகிற தத்வஜ்ஞானபூர்வகமான மோக்ஷோபாயாநுஷ்டானம்" என்று துடங்கி "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" என்கிற உபநிஷத்தின்படியே போக்த்ருபோக்ய நியந்த்ருரூபத்தாலே தத்வத்ரய விவேசநம்பண்ணியினிபூர்வர்கள் பாசுரத்தின்ரீதியிலே தாமும் தத்வத்ரய விவேகம்பண்ணப் புகுகிறவராய்க்கொண் டிவ்வர்த்தங்களை பூர்வாசார்ய ப்ரசம்ஸாரூபமானவொருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறூர்.

(உயிரும்.) ஜ்ஞாநாநந்த நித்யாமலஸ்வரூப த்ரவ்யமான சேதனவர்க்கத்தையும் - உயிரென்று ப்ராணனுலு மிங்கு சேதனபரம் (உடலும்) உடல்-சரீரம், அந்தசேதநவர்க்கத்துக்கு சரீரங்களாயிருக்கிற த்ரிகுண ஸத்வ ஸஹகாரிசேதன வர்க்கத்தையும் (உடலாக வோங்கி) சரீரமாகக் கொண்டோங்கி - சேதநாசேதந விஶாகமற போக்தாக்களான ஜீவர்களையும் அவர்களுக்கு போக்யங்களான த்ரிகுண சுத்தஸத்வாதிகளையும் சரீரமாகக்கொண்டு, தான் ஸர்வசரீரி என்கிற உபநிஷத் ப்ரஸித்தரூபமான வோக்கத்தை யடைந்துகொண்டென்று தாத்பர்யம். (தயிர்வெண்ணெய்தாரணியோடுண்டான்) தாரணியோடேகூட தயிரையும் வெண்ணெயையுமுண்டான். தாரணி-பூமி, இத்தால் ப்ரோரகனென

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

மென்றபடி (முன்னுன்கும்) முன்னுன்கு பன்னிரண்டு என்கிறபடியே பன்னிரண்டு பதமும் - ஸ்ரீவேதஶ்லோக வடிகீஸ்ஸத ஆசஸவசமும் என்றபடி. (தோன்ற) ப்ரகாசிக்க. ஸார்த்தமாக ப்ரகாசிக்க. ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே அர்த்தத்தோடே ஜ்ஞாதமாக என்றபடி. (துயர்) துக்கமானது. ஸாம்ஸாரிக துக்கமான தென்றபடி. (தொலையும்) தொலைந்துபோம். நிவ்ருத்தமாமென்றபடி. ஆகஇத்தால் - "ஓடும் புள்ளேறிச் சூடுந்தண்டுழாய்" என்கிற திருவாய்மொழியை அநுகரித்த வ்ருத்தவிசேஷம்பெற்ற இரண்டுபாட்டாலே ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விசேஷத்தாலே, "கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்" என்கிறபடியே அவிளம்பேந தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களைத் தெளிந்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று பரோபதேசம்பண்ணுகிறு ரென்றதாய்த்து. (ச)

இனி தத்வநவநீத மென்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தருளக்கோலி, முதல்கவியாலே வக்ஷ்யமாணுர்த்தந்தை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு, சேதநாசேதநசரீரகனுய் ஸ்ரீவஸுதேவகுமாரனுய்,

மூ.—களைபோலசுரரைக்காய்ந்தான் தன்கையில்
வளைபோலெம்மாசிரியர்வாக்கு. (ரு)

முதல்வியாக்யானம்.

யீச்வரனுக்கு ஜீவவத்அசேதநம் ப்ரதிஹோக்த்ருத்வமும் ஜீவபோக்யமானவசேதனத்துக்கு தம் ப்ரதிச ஹோக்யத்வமும் சொன்னபடி. மேலே "தத்ஃநவநீதமெ ததநூஜெ நவநீத நதஃகவீ திம்" என்கையாலே யிங்கும் க்ருஷ்ணவிஷயமாக வருளிச்செய்தபடி. (பயிரில்களைபோலசுரரைக் காய்ந்தான்றன்) (தன்) ஸ்வார்த்தே, பயிருக்குக் களைபோலே ஸத்துக்களுக்கு விரோயிகளான அஸுரர்களைக் கோபித்துக்கொண்டு மேல்விழுந்து முடித்தவனை ஸர்வநியந்தாவினுடைய. காய்கை - கோபித்து மேல்விழுகை. இத்தால், ஈச்வரனுக்கு ஸர்வப்ரேரகத்வம் சொன்னபடி. (கையில்வளைபோ லெம்மாசிரியர்வாக்கு) எம் - அஸ்மாகம், ஆசரியர்வாக்கு - ஆசார்யவாக்கு, கையில் வளைபோல் - ஈச்வர ஹஸ்தகதமான பரிசுத்தகடகம்போலே - உபநிஷத் ஸாரதமார்த்தமான தத்வத்ரய விஷயமான அஸ்மதாசார்யவார்த்தை க்ருஷ்ணனுடைய கையில் வளைபோலே ஹோக்யமாயும் பரிசுத்ததமமாயு மிருக்குமென் றர்த்தம். இப்பாட்டில், (தாரணியோடுண்டான்) என்கையாலே, ஈச்வரனுக்கு ஹோக்த்ருத்வாகாரமும், (தன்கையில்வளைபோல்) என்கையாலே - நியந்த்ருத்வாகாரமும் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

திருவாய்ப்பாடியிலே புகுந்து அநேகதிவ்ய சேஷ்டிதங்களோடேகூட ததிநவநீத ஹக்ஷகனாய், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வஹாவனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அஸ்மதாசார்யர்கள் தன்கையில் வளைபோல் அதிசயாதாயக ரென்கிறார்.

(உயிருமுடலுமித்யாதி) உயிரும் - ஆத்மாவும், உடலும் - சரீரமும், உடலாக - சரீரமாக - சரீரமாம்படி, (ஓங்கி) அபிவ்ருத்தனாயிருக்கிற. "யஸ்யாத்மா சரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம் । ஓங்கியுலகளந்த" இத்யாதிகள் படியே - சேதநாசேதந சரீரகனாய் த்ரிவிக்ரமரூபனாய் அபிவ்ருத்தனாகாநிற்கிற ஸ்ரீமந்நாராயண னென்றபடி. (தயிர் வெண்ணெய் தாரணியோ டுண்டான்) தயிர் - ததி, வெண்ணெய் - நவநீதம், இவை, தாரணியோடுண்டான் - ஆதார பாத்ரத்தோ டுண்டான். தாரணி - பூமி, ஆதாரபாத்ர மென்றபடி. "ஏஷநாராயணஃ ஸ்ரீமாந்" "யாதிநந்தெவெதி யது நாயவிஷணுநிஜாநாழ" "ஸுவாயஸு வாதஜிதம்தவாஸு" இத்யாதிகள் படியே தர்மப்ரவர்த்தநார்த்தமாக ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகனாயவதரித்து திருவாய்ப்பாடியிலே ப்ரவேசித்து, "உண்டாய் வெண்ணெய் சிறுமனிசருவலையாக்கை நிலையெய்தி" "வைகலும் வெண்ணெய் கைகலந்துண்டான்" "தாரார் தடந்தோள்க

மூ.—அலையற்றவாரமுதக் கடலக்கடலுண்டமுகில்
விலையற்றநன்மணி வெற்புவெயினிலவோங்குபகல்

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி ஹோத்ரஹோமநியமத்தாலே தத்வத்ரயத்தை விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்து, உபாயஸம்ஹாரகமாயும் ஈச்வரனுடைய நிஸ்ஸீமவைலக்ஷண்ய ப்ரதிபாதகமாயும் ஒருபாட்டு முடிவிலே யருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ளுள்ளளவும் கைநீட்டி ஆராதவெண்ணெய்விழுங்கி" "உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்பா லொளித்துண்ணுமம்மான்பின்" இத்யாதிகள் படியே - நாநாதிவ்ய சேஷ்டாபூர்வகமாக தத்யாதாரபாத்ரத்திலே ஈஷத்தும்மீராதபடி வழித்துண்டா னென்றபடி. (பயிரில்களைபோல சுரனைக்காய்ந்தான்) பயிரில் - ஸஸ்யத்திலே, களைபோல் - ப்ரதிபந்தகமாகவிருக்கிற புல்லுக்களைப்போலே, அசுரனைக் - காய்ந்தான் - ஸம்ஹரித்தான். பூதநாசகடாதியான க்ருத்ஸ்நாச்ரித விரோதிகளை ஸமூலமாக ஸம்ஹரித்தானென்றபடி. (அவற்கு) அந்த க்ருஷ்ணரூபியான நாராயணனுக்கு. (எம்மாசிரியர்) அஸ்மதாசார்யர்கள். (தன்கோயில் வளைபோல்) தன்கோயில் - தன்னுடையகோயில். கோபுரப்ராகாராதி பரிவ்ருதமாயிருக்கிற திவ்ய விமாநமென்றபடி. (வளைபோல்) ஹஸ்தாபரணம்போலே. தன்கோயில்வளை என்றது - கிரீடாத்யாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். அதிசயாதாயகர் இதிசேஷ꞉. தன்கையில் வளைபோலென்று பாடமான போது ஸ்வஹஸ்தாபரணம்போல் இத்யர்த்த꞉. "ஸதைவ ஸௌம்ய இதமக்ர ஆஸீத்" "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத்" "யத꞉ ப்ரஸூதா ஜகத꞉ ப்ரஸூதீ" "ஸர்வம் க²ல்விதம் ப்³ரஹ்ம" "ஸ காரணம் கரணாதி⁴பாதி⁴ப꞉" "யஸ்ய ஸர்வஜ்ஞ꞉ ஸர்வவித்" "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதை⁴வ ஶ்ரூயதே, ஸ்வாபா⁴விகீ ஜ்ஞாநப³லக்ரியா ச" "ஏஷ ஸர்வபூ⁴தாந்தராத்மா" "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" "ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந꞉" "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம்" "ப³ஹூநாம் யோ விதா³தி காமாந்" "ஜ்ஞாநஶக்திப³லைஶ்வர்ய" இத்யாதிபஹுப்ரமாண ஸம்ப்ரதாய ஸத்தர்க்கோபேத ந்யாயோபபத்யுபந்யாஸ பூர்வகமான ஸ்ரீபாஷ்யாதி பஹுப்ரபந்த நிர்மாண ப்ரவசநோப தேசாதிகளாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ண ரூபியான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய ஸ்வரூப ரூபகுண விபூத்யாதிகளை ஸாதிக்கையாலே கோயில் வளைபோல் அஸ்மதாசார்யர்கள் அவருக்கு அதிசயாதாயக ரென்று வட்டார்த்தம். உயிரும்உடலும் என்கிறத்தாலே - சேதநா

மூ.—துலையொத்தனவென்பர் தூமறைசூடுந்துழாய்முடியாற்கு
இலையொத்தனவன் பாதம்பணிந்தவரொண்ணுதற்கே. (சு)

முதல்வியாக்யானம்.

(அவன்பாதம்பணிந்தவர்) அந்தவீச்வரன் திருவடிகளை யடைந்தவர்கள், ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே ஸகலோபநிஷத் ப்ரதிபாத்யனான வந்த வீச்வர ஸ்வபாவத்தை யறிந்து அவன் திருவடிகளை யுபாயமாக வடைந்த வஸ்மதா சார்யர்களென்றபடி. (தூமறைசூடும்) பரிசுத்தமான வேதத்தாலே சூடப்படுமவனான, ஸவளாகஷெயகெவ வஸி ஸூக்ஷமான வெஷவெஷாஷ ஸிரோஹஷணமான வென்றபடி. (துழாய்முடியாற்கு) அதிபோக்யமான திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயரித்து வந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு, இதுக்குமேல் க்ருபையோடே யந்வயம் (அலையற்ற) அலையில்லாத (ஆரமுதக்கடல்) ஆர் - பூர்த்தி, பூர்ணமாயும் அம்ருதமயமாயுமுள்ள கடல் - நிஸ்தரங்க பரிபூர்ண ம்ருதஸாகர மென்றுபொருள். (கடலுண்டமுகில்) ஸமுத்ரத்தைப்பானம்பண்ணினமேவம், வார்ஷுகவலாஹக மென்றபடி, (விலையற்ற நன்மணி வெற்பு) விலை - அர்வம், அற்ற - அற்றதான, அர்வரஹிதமாயும் நல்லதாயுமுள்ள மணிபர்வதம் - ஒருவராலும் விலைமதிக்கவொண்ணாத ஸர்வச்ரேஷ்டமானநீல மணிபர்வதம் என்றபடி, (வெயில் நிலவோங்கு பகல்.) வெய்யலாலும் நிலவாலு மோங்கப்பட்ட திவஸம் - அஹுதோபமையிது. (துலையொத்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

சேதநதத்வங்களையும், உடலாகலுங்கி இத்யாதியாலே - ஈச்வர தத்வத்தையும் ஸூசிப்பித்தருளினார். "உத்தமவமர்த்தலம்" "உருளச்சகடமுடைய" என்கிற பாட்டுக்களை இங்கே அநுஸந்திப்பது. (ரு)

"ஸம்ஸ்க்ருதத்ராமிட ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே சொல்லுகிற தத்வஜ்ஞாந பூர்வகமாக மோக்ஷோபாயாநுஷ்டாநம் வேண்டுகையாலே முமுக்ஷுவுக்கு விசேஷித்தறியவேண்டும் சிதசிதீச்வரதத்வங்களை, போக்தாவென்றும் போக்யமென்றும் ப்ரேரிதாவென்றும் உபநிஷத்துச்சொல்லிற்று" என்று தொடங்கி "இப்படியே பஞ்சதசாத்யாயாதிகள் படியே பராவரதத்வவிவேகம் பிறந்தால் "ஜேஹ்யோநாராயணஸ்ஸஷா" என்றும், "ஸுதஜ்வஹ்ஸுதஹஂவிஷ்ணுஃ" என்றும், " துஞ்சும்போதும் விடாதே தொடர்" என்றுஞ் சொல்லுகிற ஸஹாநுஸந்தாநம் க்ருத்யசேஷமுடையவனுக்கு உபாயோபகாரக விதியாலேவந்த போகம், க்ருதக்ருத்யனுக்குங் கைங்கர்யோபகார விதியாலே வந்தபோகம், போக்யனாய் நித்ய ஸ்ரீயானசேஷி, ஸமாதிக தரித்ரனைப்போலே இந்தபோகமும் நிஸ்ஸமாப்யதிகமாம்." என்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே தத்வத்ரயத்தை விசித்ரமாக நிரூபித்து, இனிமேல் முடிவில் கவியாலே உக்தார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண காட்டாநின்றுகொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணன் திரு

முதல்வியாக்யானம்.

தனவென்பர்) துலையை - ஸாம்யத்தை யடைந்ததுகளென்று சொல்லுவர்கள். இதுகளுக் கோரோராகாரத்தாலே யீச்வரஸாம்யம் சொன்னபடி - ௮ா௦ஹீ௱ஹ்த்ரிெ ஸ௨ஃஜ௺ஹ௲ஷ்ாஞ௦, தாவஹா௱ெகூதஃ ெஉவஸா௨ஹ்௦, ஸளஹஹ்த்திலும் ஹொ௮ஹ்கூத்திலும் மணிபர்வத த்ருஷ்டாந்தம், அநாச்ரிதர் கிட்டவொண்ணாத தேஜோவத்வத்திலேயும் ஆச்ரிதர்கிட்டியாச்ரயிக்கும்படியான க்ருபாவத்வத்திலேயும் சூர்யசந்த்ர ஸஹிததிவஸத்ருஷ்டாந்தம். ஸர்வாகாரஸத்ருச புருஷராஹித்யம் சொல்லுகிறது மேல். (எண்ணுதற்கே) ஆலோசிக்கச்செய்தே. ஈச்வரஸ்வபாவத்தை நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்க்கச்செய்தே யென்றபடி. (இல்லையொத்தன்) ஒத்தனன் என்னவேண்டியிருக்க, ஒத்தனென்று கடைக்குறைத்தலாய் நகாரலோபம் பிறந்திருக்கிறது. ஒத்தவனில்லாதவன். ஏகைகாகாரத்தாலே ஸாம்யம் சொன்னாலும் ஸர்வாகாரத்தாலும் ஸத்ருசரஹிதனான படியாலே நிஸ்ஸமாப்யதிகனென்று தாத்பர்யம். இப்பாட்டில் - போக்த்ருபோக்ய நியந்த்ருத்வாதிகள், பாதம்பணிந்தவர்-துழாய் முடியாற்கு - விலையற்ற நண்மணி - இத்யாதிபதங்களிலே யதாயோக்யமறிந்துகொள்வது. (௬)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

வடிகளைப் பணிந்தவர்கள், அதிபோக்யமாயிருக்கிற அம்ருதமய ஸமுத்ரம், சிறுத்தமேகம், அநர்க்கமாயிருக்கிற மணிமயபர்வதம், குளிர்ந்த நிலா, ச்ரேஷ்டமாயிருக்கிறபகல், இவைமுதலான பதார்த்தங்கள், எண்ணுகிறதுக்குத் துளவியை முடியிலே தரித்தவனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஸாம்யத்தை யடைந்ததுகளென்று சொல்லுகிறார்களென்று அருளிச்செய்கிறார்.

(அலையற்றவித்யாதி) (இலையொத்தன வவன்பாதம் பணிந்தவர்க்கு) இலையொத்தன - இலைக்கு ஸமாநமாயிருக்கிற. இலை - பத்ரம்; தளமென்றபடி. ஒத்துகை - ஸமாநமாகை. ஸத்யோவிகஸிததாமரஸபுஷ்பதள ஸமாநமான என்றபடி. அவன்பாதம் - அவனுடைய திருவடியை. "யெ௲தாவாஜஊநிஹ-ஞதாநிஜாயஜெ" இத்யாதிகள்படியே ஜகத்காரணத்வேந ப்ரஸித்தனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடியென்றபடி. வன்பாதமென்று பாடமானால் - த்ருடமாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடியை. வன்-த்ருடம். திருவடிக்கு தார்ட்யமாவது த்ருடதரப்ரமாண ஸித்தத்வம் என்றர்த்தம். பணிந்தவர் - ப்ரணமம் பண்ணினவர்கள். பணி - வ்யாபாரம். ப்ரணமரூப வ்யாபாரமென்றபடி. ப்ரணமபூர்வகமாக அவன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரரான மஹாத்மாக்களென்றபடி. இதுக்கு என்பர் என்கிறத்தோடே அந்வயம்.

மூ.—உத்திதிகழுமுறை மூன்றின்மும்மூன்றுஞ்
சித்தமுணரத்தெளிவித்தார் - முத்திதரும்

முதல்வியாக்யானம்.

மேல் ரஹஸ்யநவநீதத்திலே அடியிலும் முடிவிலு மிரண்டுபாட்டு இருக்கிறது; அதில் முதல்பாட்டு. "ஸகல வேதஸாரபூதமான திருமந்த்ரத்தில் மூன்றுவாக்யங்கள்" என்றுதுடங்கி ரஹஸ்யத்ரயங்களி லிருக்கிற மும்மூன்று ஒன்பதுவாக்யங்களிலுள்ள ஒன்பது அர்த்தங்களை யருளிச்செய்யப் புகுகிறவராய்க்கொண்டு தாத்ருசார்த்த ஸங்க்ராஹகமான வொருபாட்டாலே ஶரண்ய ஸ்வரூபாதிகளை உள்ளபடியறிந்த பூர்வாசார்யர்கள் இந்த வொன்பதர்த்தங்களை என்மனஸ்ஸில் படும்படி தெளிவித்தார்கள் என்கிறார்.

(முத்திதரு மூலமறை யித்யாதி) முக்தி ப்ரதமாயும் ஸகல சாஸ்த்ர மூலமாயுமுள்ள வேதத்தில் உத்க்ருஷ்டமானஶிரஸ்ஸிலே ப்ரதிபாத்யனுய்ச் சேர்ந்திருக்கிற நீலமேக வர்ணனுடைய. முக்திப்ரதனுயும், ஸகலகாரணபூதனுயும், வேதாந்தப்ரதிபாத்யனுயுமுள்ள நீலமேக வர்ணனுடைய வென்றுஞ் சொல்லலாம்; மூலமறையென்று - ப்ரணவமாய் அதினர்த்தத்தில் ப்ரதானரானவென்றுமாம். (சீலமறி ...ர் சிலர்)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

(அலையற்றவாரமுதக்கடல்) தரங்கசூந்ய ஸம்பூர்ணம்ருதமய ஸமுத்ரம். அலை - தரங்கம். அறுகை - சூந்யமாகை. ஆர் - ஸம்பூர்ணம். அ... ம்ருதம்- அம்ருதம், கடல் - ஸமுத்ரம். (கடலுண்டமுகில்) ஸமுத்ரத்... பானம் பண்ணுநிற்கிற மேகம். கடல் - ஸமுத்ரம். உண்ணுகை - ...கை. பானம்பண்ணுகை. முகில் - மேகம். (விலையற்ற நன்ம...ணிவெ...ற்பு) அர்க்கரஹிதமாயும் ச்ரேஷ்டமாயும் மணிமயமாயுமிருக்கிற... பர்வதம். விலை - அர்க்கம்; க்ரயமென்றபடி. நன் - நல்லது; ச்ரேஷ்ட...மென்றபடி. வெற்பு - பர்வதம். (வெயில்நிலவு) தாபரஹிதமாயிருக்கிற...லவு. வெவுதல் - தாபமென்றபடி. இல் - இல்லாமை. நிலவு - நில...ர். குளிர்ந்தும் தாபஹரமுமாயிருக்கிற சந்த்ரிகை யென்றபடி. (ஓங்கு...பகல்) ச்ரேஷ்டமாயிருககிறதிவா. வஸ்துப்ரகாசகத்வேந ராத்ர்யபேக்ஷ...யா ச்ரேஷ்டமாயிருக்கிற திவா - இதுமுதலான பதார்த்தங்களென்றபடி. (எண்ணுதற்கே)எண்ணுகிறத்துக்கு, ஸ:-ஏ தாத்ருச:. என்று சிந்திக்...கக்கு என்றபடி. (தூமறைசூடும், துழாய்முடியார்க்கு) தூமறை-பரிசுத்தமாயிருக்கிற வேதம், தூ-பரிசுத்தம், மறை-வேதம், மறைக்கு பாரிசு...யமாவது சப்ததோஷாதி ரஹிதத்வம். சப்ததோஷாதி ரஹிதவேத வேதாந்தங்களாலே என்றபடி, தூய்மறையென்று பாடமான போதும், இப்படி அர்த்தம் கண்டுகொள்வது. சூடும் - சூடப்படாநின்ற, அலங்கரிக்கப் படாநின்ற - சூடுகை, அலங்கரிக்கை, துழாய்முடியார்க்கு - திருத்

மூ.—மூலமறையின் முடிசேர்முகில்வண்ணர்
சீலமறிவார் சிலர். (எ)

முதல்வியாக்யானம்.

ஸ்வபாவத்தை யறியாநிற்கிற சிறிதுபேர்கள். மோக்ஷப்ரதரான வந்த ஶரண்ய னுடைய சீலாதிகளை உள்ளபடி யறியாநிற்கிற நம்முடைய பூர்வாசார்யர்க ளென்றபடி. சிலர் என்கையாலே - இவ்வர்த்தம் ‹‹ அஸ்மத்தேசிக ஸம்ப்ரதாய ரஹிதை ரத்யாபி நாலக்ஷிதஃ - (அஸ்மத்தேசிக ஸம்ப்ரதாய ரஹிதை ரத்யாபி நாலக்ஷிதஃ)›› என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் தெரியாதென்றபடி. (உத்திதி கழுமுறை மூன்றில்) உக்தி - சப்தம். திகழுகை - விளங்குகை. அபௌருஷேய சப்தமயமான வேதத்திலே விளங்காநின்றுள்ள திருமந்த்ரம் முதலான ரஹஸ்யத்ரயத்தில் (மும் மூன்றும்) ஒன்பதர்த்தங்களும். திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவாதி மூன்றுவாக்யத்திலுள்ள மூன்றர்த்தமும், த்வயத்தில் மூன்றுவாக்யத்திலுள்ள மூன்றர்த்தமும், சரமச்லோகத்தில் மூன்று வாக்யத்திலுள்ள மூன்றர்த்தமுமாகிற ஒன்பதர்த்தங்களு மென்றபடி. (சித்தமுணரத்தெளிவித்தார்) சித்தத்தில் படும்படி யறிவித்தார்கள். சித்தமானது அவ்வர்த்தங்களை யறியும்படி ஸம்யக்காக வறிந்தார்களென்றுமாம். இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில் நாம் சொல்லப்புகுகிற ஒன்பதர்த்தங்களும் ஆசார்ய ஸகாசத்திலே பரிப்ரச்ந ஸேவாதிகளும் பண்ணவதற்கவர்கள் க்ருபை செய்தருளின வர்த்தங்களென்று தாத்பர்யம். (எ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

துழாயை கிரீடத்திலே யுடையவர்க்கு, துழாய் - துளஸி, முடி-கிரீடம், அநாதிநிதநாவிச் சின்னஸம்ப்ரதாய சப்ததோஷாதி ரஹிதவேத வேதாந்த ப்ரதிபாத்யனாய், ஸுகந்த சீதளாதிபோக்யஸுந்தர துளஸீமாலாலங்க்ருத கிரீடசாலியான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு என்றபடி. (துலையொத்தன) ஸாம்யத்தை அடைந்ததுகள். துலை - ஸாம்யம், ஒத்துகை - அடைகை - (என்பர்) என்று சொல்வர்கள். அதிபோக்யத்வே, அதிகாம்பீர்யே, அதிஸ்நிக்த வர்ணத்வே - அத்யநர்க்கதாயாம், அதிஸௌந்தர்யே, ஆச்ரிதஸந்தாப ஹரத்வே, ஆச்ரித ஸர்வவஸ்து ப்ரகாசகத்வே, ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு, உக்தபதார்த்தங்கள், த்ருஷ்டாந்தங்களாகத் தக்கதுகளென்று சொல்லுவார்களென்றபடி. ‹‹ ஸமுத்ர இவ காம்பீர்யே ››, ‹‹ யதா நதீநாம் ஸ்யந்தமாநாநாம் ஸமுத்ரோ ... ›› ‹‹கொண்டல் வண்ணன், முகில்வண்ணன், காயாவண்ணன், கண்பாதங் கைகமலம்›› ‹‹ நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா । ... ॥›› ‹‹ ... ॥›› என்று

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி இந்த ரஹஸ்யத்திலே திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவாதி மூன்றுவாக்யத்தில் ஸ்வரூப பர பல ஸமர்ப்பணமாகிற மூன்றர்த்தமும் த்வயத்தில் மூன்றுவாக்யத்திலே உபாயமும் உபேயமும் விரோதிநிவ்ருத்தியுமாகிற மூன்றர்த்தமும், சரமச்லோகத்தில் மூன்றுவாக்யத்திலே அதிகாரி க்ருத்யம், சரண்ய க்ருத்யம், உத்தரக்ருத்யமாகிற மூன்றர்த்தமும், விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்து, அதுகளை ஸ்வாநுஸந்தான ரூபமான ஒருபாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ரிஷிகளு மாழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் பேசினார்களிறே. துலையற்றனவென்று பாடமானபோது உக்த பதார்த்தங்களொன்றும் அவனுக்கு த்ருஷ்டாந்தங்களாக மாட்டாவென்பார்களென்று தாத்பர்யம் “ந தத்ஸமச்சாப்யதிகச்ச த்ருச்யதே” (நதத்ஸமச்சா ப்யதிகச்ச த்ருச்யதே) “நசாஸ்ய கச்சிஜ் ஜநிதா நசாதிப:” (நசாஸ்யகச்சி ஜ்ஜநிதாநசாதிப꞉) “எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனி லன்மிகுனையிலனே” இதுக்கு அர்த்தம். எதிர்-பவிஷ்யத்காலத்திலே. நிகழ்-வர்த்தமாநகாலத்திலே. கழிவினும்-பூதகாலத்திலும் என்றபடி. இனனிலன் - ஸத்ருசரஹிதன், இனன் - ஸத்ருசன், மிகுனை - அப்யதிகனை, இலன் - உடையவனல்லன், என்றன்றோ சுருதிகளும் திவ்ய ஸூக்திகளுமிருப்பது. ஆகையாலே காலத்ரயத்திலும் அவனுக்கு ஸத்ருசவஸ்து வில்லையென்று வட்ட தாத்பர்யம், இலையொத்தனவன் பாதம்பணிந்தவ னென்கிறத்தாலே போக்த்ரு ஸ்வரூபமும், அலையற்றவாரமுதக்கடல்துழாய் முடியார்க்கென்கிறத்தாலே ப்ரேரிதாவினுடைய ஸ்வரூபமும், ஸங்க்ரஹேணகாட்டித்தாய்த்து.

தேசிகன்திருவடிகளே சரணம்.

இனிமேல் ரஹஸ்யநவநீதமென்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தருளக்கடவராய் வக்ஷ்யமாணார்த்தத்தை முதல்பாட்டாலே ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பியா நின்றுகொண்டு மோக்ஷப்ரதமான மூலமந்த்ர கடகீபூத சதுர்த்யந்த நாராயணபத ப்ரதிபாத்யனும் மேகவர்ணனை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வபாவத்தையறிந்த சில வாசார்யர்கள் ஸகலவேத வேதாந்தத்திலும் ச்ரேஷ்டமான வ்யாபகத்ரயத்திலும் ச்ரேஷ்டமான ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய தாத்பர்யார்த்தத்தை அடியேனுக்கு நன்றாக அறிவித்தருளினார்களென்கிறார்.

(உத்திகழுமித்யாதி) (சிலர்) சிலவாசார்யர்கள் - இதுக்குத் தெளிவித்தாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். (முத்திதரு மூலமறையில்) மோக்ஷப்ரதமாயிருக்கிற மூலமந்திரத்தில். முத்தி - மோக்ஷமென்றபடி. தருகை - கொடுக்கை என்றபடி. மூலமறைவேதம் - மூலமந்த்ர மென்றபடி. (முடிசேர்) முடியைச்சார்ந்திருக்கிற - முடியானசதுர்த்யந்த

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

நாராயணபதப்ரதி பாத்யனுனவென்றபடி. (முகில்வண்ணன்) மேகவர்ணன். முகில் - மேகம், வண்ணம் - வர்ணம், நீருண்ட மேகவர்ணனுன ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வென்றபடி. (சீலமறிவார்) ஸ்வபாவத்தை அறிவார். சீலம் - ஸ்வபாவம், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளை யறிந்த சில வாசார்யர்களென்றபடி. (உத்திதிகழு முறைமூன்றில்) உக்திகளாலே விளங்காநிற்கிற மூன்றுறையிலும்-உத்தி உக்தி-திகழ்கை - விளங்குகை-உக்திகளாலும் ஸங்க்ரஹேண தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலும் ஸகலவேத வேதாந்தங்களிலும் ச்ரேஷ்டமாக விளங்காநிற்கிற வ்யாபகத்ரயத்திலும் என்றபடி. (முடிமூன்றின்) ச்ரேஷ்டமாயிருக்கிற மூன்றினுடைய - முடி-சிரஸ்ஸு ச்ரேஷ்டமென்றபடி. ஸர்வச்ரேஷ்டமாயிருக்கிற ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தினுடைய (சித்தமுணர) சித்தத்தையறியும்படி. சித்தம்-சித்தம், உணருகை - அறிகை, தாத்பர்யத்தை யறியும்படி (தெளிவித்தார்) தெளியப்பண்ணினுர்கள். ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்தை நன்றாக அறிவித்தார்களென்றபடி. மும்மூன்றுமிதி பாடமானபோது மும்மூன்று ஒன்பது. உக்தங்களுக்குள்ளே உத்க்ருஷ்டத்வேந விளங்காநிற்கிற ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதங்களான ஒன்பது வாக்யங்களையு மென்றபடி. சித்தம் - மநஸ்ஸு, உணர - அறியும்படி, தெளிவித்தார் - ரஹஸ்யத்ரயஸ்யாபி ப்ரத்யேகம் த்ரித்ரிவாக்யத்வாத் என்றர்த்தம். அடியேனுக் கிதிசேஷ:. "இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றிக் கீழும் மேலுமுள்ள பாசுரங்களெல்லாம் வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாயமான மடப்பள்ளிவார்த்னத" என்று ஆசாரியன் பக்கலிலே தாம்கேட்டருளினபடியைக் கிடாம்பியப்புள்ளார் அடியேனைக் கிளியைப்பழக்கிவைக்கு மாப்போலே பழக்கிவைக்க வவர் திருவுள்ளத்தி லிருக்கும்படியாகப் பெருமாள் தெளியப்ரகாசிப்பித்து மறவாமல் பிழையில்லாமல் பேசிவைத்த பாசுரங்கள்" என்று ஆசார்யக்ருத்யாதி காரத்திலே அருளிச்செய்தபடியாலும் "ஸாஸ௳ஹோ௱ாஹிஸாஸ்௲" (ஸார்த்தமக்ராஹி சாஸ்த்ரம்) என்கையாலும் இங்கும் சித்தமுணரத் தெளிவித்தாரென் றருளிச்செய்கையாலும் இப்பாட்டு அப்புள்ளார் விஷயமென்று மறியப்படும். முடிமூன்றின் சித்தமுணரத் தெளிவித்தா ரென்கிறத்தாலே வக்ஷ்யமாணார்த்தமும் ஸங்க்ரஹேண ஸூசிதமாய்த்து. (எ)

"ஸகலவேத ஸாரமான திருமந்திரத்திலே மூன்றுவாக்யங்களிலடைவேஸ்வரூப ஸமர்பணமும், பரஸமர்பணமும், பலஸமர்பணமும், அநுஸந்தேயம்" என்றுதுடங்கி "இதிற்சொன்னசரண்யனுக்கும் சரணகதிக்கும் பலத்துக்கும் தேசகாலாதி பரிச்சேதமில்லை. ப்ரபத்யத்யாயாதிகளெல்லா மிதின் விஸ்தாரம்" என்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணத்தையும், பரஸமர்ப்பணத்தையும், பலஸமர்ப்ப

மூ.—எனக்குரியனெனதுபர மென்பேறென்ற
திவையனைத்துமிறையில்லா விறைக்கடைத்தோம்
தனக்கிணையொன்றில்லாத திருமால்பாதஞ்
சாதனமும்பயனுமெனச் சலங்கள்தீர்த்தோம்

முதல்வியாக்யானம்.

(எனக்குரியன்) எனக்குநான் ஸ்வாமியாக யோக்யனுனேன். (எனதுபரம்) என்னுடையரக்ஷணேபாயமும் என்னதீநம். (என்பேறு) அந்த வுபாயா நுஷ்டாநத்தாலே வருகிறபலமும் என்னுடைய பலம். (என்றது) இப்படி அநுஸந்தியாதே. (இவையனைத்தும்) இந்த ஸ்ரூப பரபலங்களையும். (இறையில்லாவிறைக்கு) ஈச்வரனுன தனக்கொரு ஈச்வர னில்லாதபடி ஸர்வேச்வரனுய் ஸர்வசரண்யனுன ஸ்ரீயஃபதிக்கு. (அடைத்தோம்) ப்ராப்தமாகப் பண்ணினேம். அடைக்கை - ஏகத்ர ஸ்தாபிக்கை. என்ஸ்வரூபமும், பரமும், பலமும், உனதென்றுதவிர எனதன்றென்று ஈச்வரனுக்கு ப்ராப்தமானதுகளை யவனுக்கு நம்புத்தியாலே ஸ்த்தாபநம் பண்ணினேமென்றபடி. (அடைந்தோம்) என்று பாடமானுல் - என் ஸ்வரூபாதிகள் ஈச்வரனுக்கே ப்ராப்தமென்னும் புத்தியை யடைந்தோமென்று பொருள். (தனக்கிணையொன்றில்லாத) ஸ்வஸத்ருசமில்லாததான-இது திருமாலிலும் பாதத்திலும் அந்வயிக்கலாம். (திருமால்பாதம்) ஸ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமுக்தனுன சரண்யன் திருவடிகள். (சாதனமும்பயனுமென) உபாயமும் பலமுமென்று. இங்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ணத்தையும், ப்ரமாணேபந்யாஸ பூர்வகமாக நன்ருக நிரூபித்து சாரீரக க்ரமத்தாலே திருமந்திரத்தில் தோன்றின பரத்வத்தையும், பரம ஹிதத்தையும், பரமபுருஷார்த்தத்தையும், நன்ருக நிரூபித்து இனிமேல் முடிவில் கவியாலே சாரீர கக்ரமத்தாலே உக்தமான ரஹஸ்யத்ரய ஸாராநுஸந்தாந க்ரமத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு இனி யென்ருே நாமிமையவரோ டிருக்குநா ளென்கிருர்.

(எனக்குரியேனித்யாதி) (நாம்)வயம். நித்யஸம்ஸாரிகளாய்,அஜ்ஞராய், அவஸரப்ரதீக்ஷ பகவத்க்ருபையாலே ஸதாசார்யகடாக்ஷம் பெற்றநா மென்றபடி. இதுக்கு, அடைந்தோம், தீர்ந்தோம், உற்ருேம், கண்டோம், இகழ்ந்தோம் என்கிற க்ரியைகளோடே அந்வயம். (எனக்குரியேன்) நான் எனக்குசேஷமாகிறத்துக்குயோக்யன். (எனதுபரம்) எனதுஹரம் (என்பேறு)எனதுபேறு. பேறு-புருஷார்த்தம். (என்றது)இப்படி சொல்லாதபடி. அஹம் மமசேஷ பூதஃ, மத்ரக்ஷணபரோபிமதீயஃ, மத்ரக்ஷணபலமபி மதீயம், என்றதபடிஎன்றபடி. (இவையனைத்தும்) இந்த க்ருத்ஸ்நமும், ஸ்வரூப பரபலரூபமான விவையெல்லாமென்றபடி; (இறையில்லாத விறைக்கு) ஈச்வரனில்லாத ஈசுவரனுக்கு "நத

மூ.—உனக்கிதமென்றொருபாக னுரைத்ததுற்றோம்
உத்தமனுமவனுதவி யெல்லாங்கண்டோம்
இனிக்கவருமவைகவர விகழ்ந்தோஞ்சோக
மிமையவரோடொன்றினிநா மிருக்குநாளே. (அ)

முதல்வியாக்யானம்.

கறிந்தோம் என்று அத்யாஹரித்தாவது, அடைந்தோம் என்று அநுஷங்கித்தாவது, ஸ்ரீயஃபதி திருவடிகளே உபாயோபேயங்களென் றறிந்தோமென்றர்த்தம் கொள்ளவேணும். (சலங்கள்தீர்த்தோம்) சலங்கள்- இங்கு ப்ரதிபந்தங்கள். தீர்த்தோம் - தீரும்படி பண்ணினோம். ஸகல விரோதிகளையும், போக்கடித்தோ மென்றபடி. (ஒரு பாகன்) ஒரு தேர்ப்பாகன் அத்விதீயனான பார்த்தஸாரதி என்றபடி. (உனக்கித மென்று - உரைத்ததுற்றோம்) முக்யோபாயமான பக்தியில் அநதிகாரியான நீ அத்தை ஸாங்கமாகவிட்டு என்திருவடிகளை யடை, இதுவே உனக்கு ஹிதமென்று சொன்ன சரம ச்லோகார்த்தத்தை யடைந்தோம். அந்தப்ரகாரம் அநுஷ்டித்தோ மென்று பர்யவஸிதம். (உத்தமனுமவனுதவியெல்லாம் கண்டோம்) உத்தமன் ஆப்தன் - ஆப்ததமனாக வாகாநிற்கிற அந்தஶரண்யனுடைய உபகாரங்களையெல்லாம் நன்றாகக் கண்டுகொண்டோம். உதவி - உபகாரம். (இனி) இதஃபரம். இகழ்ந்தோம் என்கிறத்தில் இதுக்கந்வயம். (இமையவரோ டொன்று நாமிருக்கும்நாள்) நாம் நித்யஸூரிகளோ டொன்றென்று சொல்லும்படி யோக்யமானநாளானது. (கவரும்வகைவர) நம்மை நன்றாக வடையும் ப்ரகாரத்திலே வாராநிற்க. கவருகை - நன்றாகவடைகை. வகை - ப்ரகாரம். பரமபதப்ரயாணதிவஸம் நமககுக்கிட்டினவாறென்றபடி. (சோகமிகழ்ந்தோம்) சோகங்களையெல்லாந் தள்ளிவிட்டோம். இகழ்கை தள்ளிவிடுகை. சரண்ய வாக்யத்தாலே சோகநிவ்ருத்தி பூர்வகமாகத் தேற்றி யிருக்கோமென்று தாத்பர்யம். இப்பாட்டில் இறைக்கடைத்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸௌஶகஸ்ந. வதிஂவிஸ்ஸௌஹ்மஸ்ஂ" (நதஸ்யேசகஃசந. பதிம் விச்வஸ்யாத்மேசுவம்) இத்யாதிகள்படியே தனக்கு நியந்த்ரந்தர ரஹிதனாய் ஸ்வயம் ஸர்வநியந்தாவா யிருக்கிற ஸ்ரீயஃ பதிக்கு என்றபடி. (அடைந்தோம்) அடைஞ்சோம். நாம் என்கிற உபரிவித்யமான பதத்தை இங்கநுஸந்திப்பது. சுஹம் தமேவ ஶரணம் ஹமோவி தமேவ ஶரணமவ்வி தமேவ, என்ற த்யவஸித்தோமென்றதாய்த்து. (எனக்குரியனென்பரமென் பலமுமென்றுதிவை) என்று பாடமானபோதும் இப்படியே அர்த்தங் கண்டுகொள்வது. (தனக்கிணையொன்றில்லாத திருமால்பாதம்) தனக்கு ஸத்ருசமொன்றில்லாதவனாய் ஸ்ரீவிஷயத்தில் வ்யாமுக்தனான நாராயணனுடைய திருவடியே.

முதல்வியாக்யானம்.

தோமென்கிற மட்டுக்கும் திருமந்திரத்தினுடைய மூன்றர்த்தமும், சலங்கள் தீர்ந்தோமென்கிற பர்யந்தம் த்வயத்தினுடைய மூன்றர்த்தமும், மேல் சரமச்லோகத்தினுடைய மூன்றர்த்தமும், மற்றதும், யதோசிதம் கண்டுகொள்வது. (அ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

இணை - ஸத்ருசம். திரு - ஸ்ரீ:. மால் - வ்யாமோஹம். (சரணமும்பயனுமென) உபாயமும் பலமுமென்று. சரணம் - உபாயம். பயன் - பலம். என - என்று. (சாதனம்) என்று பாடமானபோதும் இப்படியே அர்த்தம் கண்டுகொள்வது. (சலங்கள்தீர்ந்தோம்) அபிமானங்களைஞ்சோம். சலம் - ஊலம் - அபிமானமென்றபடி. அவன் திருவடியே உபாயமென்றும் பலமென்றும் நிச்சயத்தைப் பெற்றோமென்றபடி. (சலங்கள்தீர்த்தோம்) என்று பாடமானபோது (தனக் கிணையொன்றில்லாத திருமால்பாதம் சாதனமும் பயனுமென) நிஸ்ஸமாப்யதிகனை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய சரணாரவிந்தமே உபாயமும் பலமுமென்கிற நிச்சயத்தாலே, சலங்கள் தீர்த்தோம் - சலங்களைவிட்டோம். ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய சரணாரவிந்த வ்யதிரிக்தமாக உபாயமும் ப்ராப்யமுமுண்டென்கிற துரபிமானங்களை விட்டோமென்றபடி. இங்கு, "கூுஃ ஷிரஃஜ்ஹ்ய" (த்வதங்க்ரிமுத்திச்ய) என்றது, ஸர்வலோக சரண்யமாய் ஸர்வபோக்யாதி சாயிகளான தேவரீருடைய சரணாரவிந்தத்தை உபாயமாகவும் ப்ராப்யமாகவும் அபிஸந்திபண்ணுகை. இத்தால் "஬்ரஹ்மாணஂஶிதிகண்ட஛ யாஶ்சாந்யா தேவதாஃஸ்ம்ருதாஃ। ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத்பரிமிதம் ப஼லம்॥ ஏதௌ த்வௌ விபு஡ஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ। ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ" (ப்ரஹ்மாணம்சிதிகண்டஞ்ச யாஃச்சாந்யா தேவதாஸ்ம்ர்தாஃ, ப்ரதிபுத்தாநஸேவந்தே யஸ்மாத்பரிமிதம்பலம், ஏதௌத்வௌவிபுதஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ, ததாதர்சிதபந்தானௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார காரகௌ) இத்யாதிகளில் பரதந்த்ர சேதனராகச் சொல்லுகையாலே ஸாக்ஷான்மோக்ஷப்ரதாநத்துக்கு ஸமர்த்தரல்லாத எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனு மிந்திரனும் முதலான திருவில்லாத் தேவரைக் கைவிட்டபடியும், அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதூஷிதங்களான ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் பற்றற்றபடியும், சொல்லிற்றாய்த்து." என்கிற ப்ரபந்தத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை அஞ்சலிவைபத்தின் உபக்ரமத்திலே தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (தன்மனத்தினியொன்றில்லாத்திருமால்) என்று பாடமானபோது தன் மனஸ்ஸிலொன்றுமில்லாதவனை, இதமவாப்தவ்யமென்றுமநஸ்ஸிலே கிஞ்சித்துமில்லாதவனை, அவாப்தஸமஸ்தகாமனை என்றபடி. அன்யத்ஸர்வம்பூர்வ

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

வத். (உன்க்கிதமென்று ஒரு பாகனுரைத்ததுற்றேம்) உனக்கிது ஹித மென்று லோகவிலக்ஷணதேர்ப்பாகன் உபதேசித்ததைஅங்கீகரித்தோ ம். பாகன் ஸாரதி. ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யத்தாலே ஸேநாமத்தியிலே பார் த்தஸாரதியா யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபியான ஸ்ரீமந்நாரா யணனாலே, "ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" (சிஷ்யஸ்தே ஹம் சாதிமாம்த்வாம் ப்ரபந்நம்) என்கிறபடியே ஶ்ரேயோர்த்தியான அர்ஜுந வ்யாஜேந ஸகல ஜநோஜ்ஜீவ நார்த்தமாக உபதிஷ்டமான ஸ்ரீமச் சரமச்லோகத்தை ப்ரமாணதமத்வேந அங்கீகரித்தோ மென்ற படி. "ஸாரமுத்த்ருதம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீகீதாசாஸ்த்ரத்தையெ ன்னவுமாம். (உத்தமனுமவ னுதவியெல்லாங்கண்டோம்) அங்கீகரித்த நாம் அவனாலே பண்ணப்படுகிற உபகாரபரம்பரையெல்லாங் கண் டோம். "ஶாஸ்த்ராத்வேத்மி" (சாஸ்த்ராத்வேத்மி) என்கிறபடியே ஸமஸ்த வேதவேதாந்தபகவச் சாஸ்த்ராதிகளாலே, பரஸ்வீகார ப்ரப்ருதி ஸர் வவித கைங்கர்யபர்யந்த பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ ப்ரதாநபர்யந்தமான அவனுடைய வுபகார பரம்பரையெல்லாம் அறிஞ்சோமென்றபடி. தத் வஹிதபுருஷார்த்தோப தேசரூபமானவவனுடைய வுபகாரங்களையெல் லாம் ஸ்ரீகீதாசாஸ்திரத்தாலே அறிஞ்சோமென்னவுமாம். (இனிக்கவரு மவைகவர) இனி-இதஃபரம்; அவனுதவியெல்லாங் கண்டபின்பு. கவரு மவை - ஆதரிக்குமவையே. கவர - ஆதரிக்கைக்காக. கவருகை-ஆதரி க்கை - ஆதரிக்கைக்காக. அநந்யப்ரயோஜநநித் யஸூரிதுல்ய பாஞ்சகா லிக கைங்கர்யாநுஷ்டான ப்ரகாரத்தையென்றபடி. (சோகம்) சோகத் தை. (இகழ்ந்தோம்) விட்டோம். ஸமஸ்தசோகத்தையும் த்யஜித்தோ மென்றபடி. (இனி) இதஃபரம். (நாம்) வயம். நித்யஸூரி துல்யகைங் கர்யத்தாலே தந்யரான நாமென்றபடி. (இமையவரோடு) அநிமிஷரோ டு-நித்யஸூரிகளோடே யென்றபடி. (இருக்கும்நாளே)இருக்கிறதினம். (என்று) - என்றைக்கோ. "கதா த்ரக்ஷ்யாமஹோராமம்" (கதாத்ரக்ஷ்யா மஹோராமம்) "அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" "கதா புநஶ்ஶங்கரதாங்க கல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குஶ । கதாஹம் பகவந்தம் நாராயணம்" (கதாபுநச்சங்கரதாங்க கல்பகத்வ ஜாரவிந்தாங்குச, கதா ஹம்பகவந்தம் நாராயணம்) இத்யாதிகள்படியே பகவத்ஸங்கல்ப நிய தகாலம் வந்து அர்சிராதி மார்க்கத்தாலே திவ்யதேச ப்ராப்திபூர்வக மாக நித்யஸூரி பரிஷத்திலேசென்று அவர்களோடொக்க கைங்கர்யம் பெறுகிறநாளென்றோ என்றபடி.

(இனிக் கவருமவைதவிர இகழ்ந்தோம் சோகமிமையவரோடொ ன்றிநா மிருக்குந்நாளே) என்று பாடமான்போது. இனி - இவனுதவி யெல்லாங் கண்டபின்பு. இமையவரோடொன்றி - நித்ய ஸூரிகளோ

மூ.—தத்துவங்களெல்லாந்தகவாலறிவித்து

முதல்வியாக்யானம்.

இனி தத்வமாத்ருகையில் ஆத்யந்தங்களிலே மூன்றுபாட்டில் முதல்பாட்டு. ஆழ்வார்களி னருளிச்செயல்களிலிருக்கிற ப்ரமாணங்களைக்கொண்டே ஸம்யக்காக பராவ ரதத்வ விவேகஞ்செய்யப் புகுகிறவராய்க்கொண்டு, தத்வத்ரய விவேகபூர்வகமாக மோக்ஷோபாயோபத்ரஷ்டாக்களுடைய திருவடிகளே இங்குமங்கும் உபாயோ பேயங்களாயிருக்குமென்று, நமக்கு ப்ரணவாத்யுபதேஷ்டாக்கள் உபதேசித்தார்க ளென்கிருர் அடியிலொருபாட்டாலே.

(தாரமுதல்) ப்ரணவம்முதலான ரஹஸ்யங்களை. ப்ரணவாத்யர்த்தங்களான செஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதிகளை யென்றபடி (தாம்) ஸ்வயமேவ (ஓதிவைத்தார்) அப்யஸித்துவைத்தவர்கள். தாமென்று ஸ்வார்த்திகமாய் ஓதுவித்தவர்களென்றுமாம். இதுக் குனைத்தாரென்கிறத் தோடன்வயம் (தத்துவங்களெல்லாம்) பராவரரூபமான தத்வத்ரய ரூபங்க

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

டொன்றி. ஸூரிதுல்யமான கைங்கர்யம் பண்ணுநிற்கிற என்றபடி. நாம் - வயம். இருக்குந்நாளே - இருக்கிறநாளிலே. "காலங்கிஞ்ஜிஜ்ஜகதி விநா கேநசித்ஸ்தாப்யமாநஃ" (காலங்கிஞ்சித் ஜகதிவிதிநா கேநசித்ஸ்தாப்யமாநஃ) என்கிறபடியே விதியினலே வைக்கப்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. இனக்கவருமென்றுபாடமானல்-ஸமூஹத்தாலே ஆதரிக்கப்படாநிற்கிற கைங்கர்யவிஷயக சோகம்தவிர வென்றபடி. சோகம்-சோகத்தை. இகழ்ந்தோம் - த்யஜித்தோம். திவ்யதேசப்ராப்தி பூர்வகஸூரிதுல்யகைங்கர்ய விஷயசோகம் விநாவாக மற்றசோக மெல்லாவற்றையும் இகழ்ந்தோமென்றபடி, எனக்குரியேனென்கிறப்ாதத்தாலே மூலமந்திரத்தினுடைய ஸாரார்த்தாநு ஸந்தாநக்ரமத்தையும், த்விதீயபாதத்தாலே மந்திர ரத்நத்தினுடைய ஸாரார்த்தாநு ஸந்தாந க்ரமத்தையும், த்ரிதீய பாதத்தாலே சரமச்லோகத்தி னுடைய ஸாரார்த்தாநு ஸந்தாந க்ரமத்தையும், அருளிச் செய்தருளினர். "சிரபரிசித நிர்வாபயிஷ்யதிகதா" (சிரபரிசித - நிர்வாபயிஷ்யதிகதா) என்கிற ச்லோகங்களை யிங்கே யநுஸந்திப்பது. (அ)

தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

இனிமேல் தத்வமாத்ருகையென்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தருளக்கடவராய், வக்ஷ்யமாணர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண முதல்பாட்டாலே ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு மூலமந்திரம் முதலாகபகவன்மந்த்ரங்களுக்குபதேஷ்டாக்களான வஸ்மதாசார்யர்கள் ஸ்ரீமத்க்ருபையாலே தத்வங்களையெல்லாம் ஆசார்யோபதேசமுகேந வறியப்பண்ணி மோக்ஷப்ரத

மூ.—முத்திவழிதந்தார்மொய்கழலே—அத்திவத்தில்
ஆரமுதமாருமிருநிலத்திலென்றுரைத்தார்
தாரமுதலோதுவித்தார்தாம். (௬)

முதல்வியாக்யானம்.

ளையெல்லாம் (தகவாலறிவித்து) க்ருபையாலே நமக்கறிவித்து. க்ருபையிலே நமக்கு தத்வத்ரய விவேகம்வரும்படிபண்ணி யென்கை (முத்திவழிதந்தார்) முக்திமார்க்கத்தை நமக்குத் தந்தவர்களுடைய, முக்த்யுபாய பூதபக்தி ப்ரபத்திரூப வித்யோப தேஷ்டாக்களுடைய வென்றபடி. (மொய்கழலே) நிபிடமான திருவடிகளே. அஸத்ருசமான திருவடிகளென்றபடி (இருநிலத்திலாரும்) விஸ்தாரமான விந்தபூமியிலே யுபாயமாக நிற்கும். இருமை வைபுல்யம். ஆறு உபாயம் (அத்திவத்திலாரமுதம்) அந்த பரமபதத்திலே பூர்ணமான வம்ருதம். போக்யதமமென்கை. அத்திவத்தி லென்றது இமையோர்வாழ்தனி முட்டைக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொன்னபடி. (என்று) என்று, (உரைத்தார்)என்றுபதேசித்தார்கள். நமக்கு இதிசேஷ:—முத்திவழிதந்தார் மொய்கழலென்று சர

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ணை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ச்லாக்யமான சரணாரவிந்தமே ப்ரஸித்தமான பரமாகாசத்தில் அபர்யாப்தா ம்ருதம், மற்றெதாமென் றுரைக்கிறார்களென்று அருளிச்செய்கிறார் தத்துவங்களெல்லா மித்யாதியால். (தாரமுதலோதிவித் தார்தாம்) தாரம் - தாரம், ப்ரணவமென்றபடி. முதல் - முன்னே, ஆதியிலே யுடைத்தாயிருக்கிற - ப்ரணவபூர்வகமாகவிருக்கிற, திருமந்திரத்தையென்றபடி. ஓதிவித்தார்தாம் - தாம் உபதேசித்தவர்கள், மூலமந்த்ரம் முதலாக ஸர்வபகவந்மந்த்ரங்களையு முபதேசியாநிற்கிற வஸ்மதாசார்யர்களென்றபடி. இதுக்கு உரைக்கிறொன்கிறத்தோடே அந்வயம். (இருநிலத்தில்) விஸ்த்ருதமாயிருக்கிற பூமியிலே, யிரு - விஸ்த்ருதம், நிலம் - பூமி, (தகவால்) க்ருபையாலே, (தத்வங்களெல்லாம்) பராவரதத்வங்களை, ஸர்வதத்வங்களையு மென்றபடி. (அறிவித்து) அறியப்பண்ணி, ஜாயமாநகடாக்ஷ ப்ரப்ருதி ஸதாசார்யகடாக்ஷ பூர்வகோபதேச மூகெநதெளிவித்தென்றபடி. (முத்திவழிதந்தார்) மோக்ஷமார்க ப்ரதரான, முத்தி-மோக்ஷம், வழி-மார்க்கம், தருகை - கொடுக்கை, மோக்ஷப்ராபகார்சிராதிமார்க ப்ரதனை ஸ்ரீய:பதியினுடைய வென்றபடி, (மொய்கழலே) ச்லாக்யமாயிருக்கிற திருவடியே, மொய் - சிலாக்யம், கழல் - திருவடி, அதிபோக்யமாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய சரணாரவிந்தமென்றபடி. (அத்திவத்தில்) அந்தவாகாசத்தில், "அதயதத:பரோதி வோஜ்யோதிர் தீப்யதே। ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷ்வநுத்தமேஷூத்தமேஷு லோகேஷு" (அதயதத:பரோதி வோஜ்யோதிர் தீப்யேதே, ஆதித்ய

முதல்வியாக்யானம்.

ண்யன் திருவடிகளேயும் சொல்லலாம். அப்போது ஜாயமான கடாக்ஷ பூர்வகமாக வாசார்யர்களைக்கொண்டு தத்வத்ரய விவேக பூர்வகமாக முக்த்யுபாயங்களை நமக்கு க்ருபைசெய்தருளின வெம்பெருமானுடைய வஸத்ருசமான திருவடிகளே இங்குமங்கும் உபாயோபேயங்களென் றுரைத்தார்கள் ஆசார்யர்களென்று பொருள். “ஸுதுவஅதுவாவி நிதுர்யயீயவஅணள ஶஅண௦ஃயீயழ” (அத்ரபரத்ரசாபி நித்யம்யதிய சரணௌ சரணம்மதியம்) என்கிறத்தை யொத்திருக்கும், முன்யோஜனை. த்வயாதிகளை யொத்திருக்கும் பின்யோஜனை. (௬)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

வர்ணம் தமஸ꞉பரஸ்தாத், ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்துபாரே, ஜ்ஞாநா நந்த மயாலோகா꞉) இத்யாதிகள்படியே ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்கு மேலாய் அதிதேஜிஷ்டமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமா யிருக்கிற பரமவ்யோமத்திலென்றபடி. (ஆரமுதம்) அபர்யாப்தாம்ருதம். (ஆர்) பூர்ணம். அபர்யாப்த மென்றபடி, அமுதம் - அம்ருதம், (ஆராம்) - ஆருடையகழலாம், ஒருவருடைய கழலுமாகமாட்டாது. பாநம்பண்ண அத்ருப்தி வாராமலிருக்கிற வம்ருதம்போலெ அதிபோக்யமா யிருக்கிற ஸ்ரீமன்நாராயண சரணாரவிந்தமே பரமப்ராப்யம் மற்றொருவருடைய சரணமும் “யஸூாதுஸிஶிதஂஷஓஂ” (யஸ்மாத்பரிமிதம்பலம்) என்கிறபடியே, பரிமிதபலப்ரதமாகையாலே, பரமப்ராப்யமாக மாட்டாதென்றபடி, (என்று) இப்படி (உரைக்கிறார்) உபதேசிக்கிறார்கள். உரைக்குகை - சொல்லுகை, உபதேசிக்கை - உரைத்தாரென்று பாடமானபோது, (தாரமுத லோதிவித்தார்) - ப்ரணவத்தை முதலாகவுடைத்தாயிருக்கிற திருமந்திரத்தை உபதேசித்தவர், “஬஦ரிகாஶ்ரஂதாவஸொந꞉” (பதரிகாச்ரமதாபஸோந꞉) என்கிறபடியே, ஸ்ரீவதரிகாஶ்ரமத்திலே, கார்த்தயுகதர்மப்ரவர்த்தகராய், மூலமந்த்ரோபத்ரஷ்ட்டாவா யிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணனென்றபடி (தாம்) தாமே, ஸித்தொபாயபூதராயும், ப்ரஸித்தராயுமிருக்கிறதாமேயென்றபடி, இதுக்கு - உரைத்தாரென்கிறத்தோடே அந்வயம் (தகவால் தத்துவங்களையெல்லா மறிவித்து) க்ருபையாலே ஸகல தத்வங்களையு முபதேசமுகேந அறியப்பண்ணி, (முத்தி வழிதந்தார் மொய்கழலே) மோக்ஷப்ராபகங்களான பக்திப்ரபத்யுபதேஷ்ட்டாக்களாயிருக்கிற வாசார்யர்களுடைய, சிலாக்யங்களான திருவடியே (ஆரமுதம்) அந்தப்ரஸித்தமான பரமவ்யோமத்திலெ அபர்யாப்தாம்ருதம்போலெ அதிபோக்யமாயிருக்கிற ப்ராப்யம், (ஆராம்) மற்றேதாம், (என்றுரைத்தார்) இப்படியுரைத்தார் “வஞுராதுஸூ க்ருதூஸூ வக்தாநாராயணஃஸ்வயழ” (பஞ்சாரத்ரஸ்ய க்ருத்ஸ்நஸ்ய வக்தாநாராயண ஸ்வயம்) என்கிறபடியே, பஞ்சராத்ர வக்தாவாயிருக்கிற

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸ்ரீமந்நாராயணன்தானே, ஸ்ரீஸாத்வதாதிகளிலே ஆசார்யனேப்ராப்ய ப்ராபகனென்றுரைத்தா னென்றபடி. உக்தஞ்ச குரோரபிப்ரார்ப்யப்ராப கபாவேந ஸம்ஶ்ரயணீயத்வம் ஸ்ரீஸாத்வததந்த்ரே, "𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌗𑌤𑌿𑌃 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵𑌪𑌰𑌃𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥" (குருரேவ பரம்ப்ரஹ்ம குருரேவபராகதி:, குருரேவபராவித்யா குருரேவ பரந் தநம், குருரேவபர:காமோ குருரேவபராயணம், யஸ்மாத்ததுபதேஷ் டாஸௌதஸ்மாத் குருதரோகுரு:) 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 "𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑍀𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌜𑍇𑌦𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 । 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍋𑌪𑍇𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌶𑌰𑌣𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍" (அர்சநீ யச்சவந்தியச்ச கீர்த்தநீயச்சஸர்வதா, த்யாயேஜ்ஜபேன்நமே த்பக்த் யா பஜேதப்யர்சயேன்முதா, உபாயோபெயபாவேந தமெவசரணம் வ்ரஜெத்,) இதி "𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌜𑌿𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍋𑌜" (தஸ்மைந மொமது ஜிதங்க்ரிஸரோஜ) என்கிற ச்லோகத்தையும் "கண்ணி னுண்சிறுத்தாம்பினல்" என்கிற பாசுரத்தையும் "இன்பத்திலிறஞ்சுத வில்" என்கிறபாட்டையு மிங்கேயனுஸந்திப்பது, தத்துவங்களெல்லாந் தகவாலறிவித்து, என்கிறவித்தாலே, வக்ஷ்யமாணார்த்தமும், ஸூசித மாய்த்து. (௯)

"ஸதாசார்யோபதேசத்தாலெ சாரீரகமூலமந்த்ராதிகளைக்கொண் டு ஸாத்விகருக்கு அறியவேண்டும் தத்வம், பரமென்றும் அவரமென்று மிரண்டுவகையாயிருக்கும், பரதத்வமாவது" என்றுதுடங்கி, "இத்தத் வ விவேகத்துக்கு ப்ரயோஜநம், தன்விசேஷணங்களை யறியாமையா லே வருகிறப்ரக்ருத்யாத்மப்ரமமும், தன்விசேஷ்யத்தை யறியாமையா லெ வருகிற ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமமும், கழிந்து தன் ஸ்வரூபத்துக்கு த்யாஜ்யோபாதேய புருஷார்த்தங்களைத் தெளிந்து, விபரீதாபிஸந்திநி வ்ருத்தியும் ப்ராப்யருசியும் பிறந்து ப்ராபகஸா பேக்ஷனுகை" என் னுமளவான ப்ரபந்தத்தாலெ ஸப்ரயோஜநமாகப் பராவரதத்வநிருபண த்தைப்பண்ணி இனிமே லொருபாட்டாலெ உக்தார்த்தத்தை ஸங்க்ர ஹெண வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர தாத்பர்யார்த் தங்களாக வோதப்பட்ட வஷ்டகுணங்களுடையவராக முமுக்ஷுக்கள், ஸ்ரீமந்நாராயண ரூபதேவதையென்னும் சித்தென்னும் அசித்தென் னும், பெரிதுகளாயிருக்கிற நாலு வேதங்களுடைய அந்தங்களாலே பேசப்படாநிற்கிற, மூன்று தத்வங்களை ஸதாசார்யஸகாசாத் ச்ரவணம் பண்ணியத்தை நன்ருகவுணர்ந்தவராய்க்கொண்டு ஆத்மொஜ்ஜீவநோ பாயமன்றிக்கே மற்றொன்றையு முகவாரென்கிருர்.

மூ.—திருநாரணனென்னுந்தெய்வமுஞ்சித்துமசித்துமென்னும்
பெருநான்மறைமுடிபேசியதத்துவமூன்றிவைகேட்

முதல்வியாக்யானம்.

"ஸதாசார்யோப தேசத்தாலே சாரீரக மூலமந்த்ராதிகளைக்கொண்டு ஸாத்விகர்க் கறியவேண்டிய தத்வம்" என்றுதுடங்கி விஸ்தாரமாக தத்வத்ரய ஸ்வரூபங்களை யருளிச்செய்து உபநிஷத் ப்ரதிபாத்யமான வித்தத்வத்ரயஸ்வரூபத்தை யாசார்யர் பக்கலிலேகேட்டு மநநம் பண்ணவர் உஜ்ஜீவனோபாய மொழிய வேறொன்றையுகந்து அங்கீகரியார்கள், திருமந்திராதிகளுக் குரித்தாகச்சொன்ன வஷ்டகுணவான்களே? யென்கிறார் முடிவிலொருபாட்டாலே.

(பெருநான்மறைமுடி பேசியதத்துவம்) பெரியதான நாலுவேதங்களுடைய சிரஸ்ஸிலே சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களை. அதிவிஸ்த்ருத வேதசதுஷ்டய சிரோபூ தோபநிஷத் ப்ரதிபாத்ய தத்வங்களென்கை (திருநாரணனென்னுந் தெய்வமும்) "ஏகொ ஹவை நாராயண ஆஸீத்" (ஏகோஹவை நாராயணஆஸீத்) என்று ப்ரஸித்தனுய் ஸர்வோத் க்ருஷ்டதைவமுமான ஸ்ரீயப்பதியும் (சித்தும்) சேதநவர்க்கமும் (அசித்தும்)ப்ரக்ருத்யாத்ய சேதநவர்க்கமும் (என்று) (மூன்று) என்று சொல்லப்படும் மூன்று, உபநிஷத் ப்ரதிபாத்ய தத்வங்கள் ஏவம்விதங்களான மூன்றுகள் என்றபடி. (இவைகேட்டு) இவைகளை யாசார்யர்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

திருநாரணனென்னுமித்யாதி இருநாலெழுத்தி லிதயங்களோதிய வெண்குணரொ, (இருநாலெழுத்து) எட்டக்ஷரத்துக்கு (இல்) ஸ்தாநமாயிருக்கிற மந்திரத்தினுடைய, அஷ்டாக்ஷரஸமுதாயாத்மகமூல மந்திரத்தினுடைய வென்றபடி, (இதயங்களோதிய) ஹ்ருதயங்களாக வோதப்படாநிற்கிற, "ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்" (ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்) என்கிறபடியே, அஷ்டாக்ஷர தாத்பர்யங்களாக ப்ரஜாபதி வாக்யத்தாலெ ஓதப்படாநிற்கிற, என்றபடி, (எண்குணரோ) எட்டு குணங்களையுடையவர்கள், முக்ததசையிலாவிர்பவிக்கும் குணாஷ்டக விசிஷ்டரான முமுக்ஷுக்களென்றபடி, (ஓதிய) - ஓதப்படாநிற்கிறஎன்றபடி, "அஷ்டௌ குணாঃ புருஷம் தீபயந்தி" (அஷ்டௌகுணாঃபுருஷம் தீபயந்தி) இத்யாதிகள்படியே, கௌதமாதிகளாலெ ஓதப்படாநிற்கிற "தயா ஸர்வபூதேஷு க்ஷாந்திரநஸூயா சௌசமநாயாஸோ மங்களம் கார்பண்யமஸ்ப்ருஹேதி" (தயாஸர்வபூதெஷுக்ஷாந்திரநஸூயாசௌசமநாயாஸோமங்களம் கார்பண்யம் அஸ்ப்ருஹேதி) குணாஷ்டகவிசிஷ்டரான முமுக்ஷுக்களென்னவுமாம், (இருநாலெழுத்தில்) அஷ்டாக்ஷரத்தில், ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷராந்தர்கதங்களான என்றபடி, இதயங்கள்-ஹ்ருதயங்களை, தாத்பர்யார்த்தங்களை யென்றபடி, (ஓதிய) ஓதாநிற்கிற, அநு

மூ.—டொருநாளுணர்ந்தவருய்யும்வகையன்றியொன்றுகவார்
இருநாலெழுத்தினிதயங்களோதியவெண்குணரே. (கo)

முதல்வியாக்யானம்.

கள் பக்கலிலேகேட்டு. இவை மூன்றும்,மறைமுடிபேசிய தத்வமென்று கேட்டு என்றும் அந்வயிக்கலாம். (ஒருநாளுணர்ந்தவர்) கேட்டவர்த் தத்தை ஒருக்கால் மனனம்பண்ணவர்கள். ஒருநாளிவை கேட்டென்று கீழோடேயு மந்வயிக்கலாம். (உய்யும்வகையன்றி) உஜ்ஜீவிக்கும் ப்ரகாரத்தையொழிய (ஒன்றுகவார்) வேறொன்றையு முகக்கமாட்டார். ஆசார்யனிடத்தில் ஒருக்கால் கேட்டதத்வங்களை யுக்திகளோடேமநநம் பண்ணவர்கள் முக்த்யுபாயத்தையொழிய வேறொன்றை யுகந்தங்கீகரியார்களென்று தாத்பர்யம். (இருநாலெழுத்தில்) திருவஷ்டாக்ஷரத்திலே யிருக்கிற (இதயங்களோதியவெண்குணரே) தாத்பர்யங்களென்றோதப்படுமதானவஷ்ட குணவிசிஷ்டர்களே. இருநாலெழுத்துக் கிதயமென்றுபாடமானலது ஸமீசீநம். அஷ்டாக்ஷரத்தினுடைய ஹ்ருதயமாக ஓதப்படுகிற வபஹதபாப்மத்வாத் யஷ்டகுணவான்கள் என்றர்த்தம். இப்போதானேயவர்கள் ஆவிர்ப விஷயத்துக்களான வஷ்டகுணங்களை யுடையவர்களென்று கருத்து, தத்வத்ரய விவேகம் பிறந்தவர்கள் அஷ்டாக்ஷரத்திலிருக்கிற ஹ்ருதய பூதமான வர்த்தங்களையு மோதினவராய் அஷ்டகுணவான்களு மாவார்களென்றும் அர்த்தம் கொள்ளலாம். (கo)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸந்தியாநிற்கிற என்றபடி, இதுக்கு உகவாரென்கிறத்தோடே அந்வயம் (திருநாரணனென்னும் தெய்வமும்) ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிறதைவத்தையும், (சித்துமசித்தும்) (என) என்று, இதுக்கு திருநாரணனித்யாதி கீழ் மூன்றுபதங்களோடந்வயம். ஸ்ரீமந்நாராயணரூப தேவதையென்றும் சித்தென்றும் அசித்தென்று மென்றபடி. அசித்துமென்று பாடமான போது மிப்படியேஅர்த்தம். (பெருநான்மறை) பெரிதாயிருக்கிற நாலு வேதங்களுடைய (முடிபேசிய) சிரஸ்ஸுக்களாலே சொல்லப்படாநிற்கிற, முடி - சிரஸ்ஸு, பேசுகை - சொல்லுகை, மஹத்துக்களான வேத வேதாந்தங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப் படாநிற்கிற வென்றபடி. (தத்துவம் மூன்றும்) தத்வங்கள் மூன்றையும், மூன்று தத்வங்களையு மென்றபடி. (ஒருநாள்) ஒருதினத்திலே, (கேட்டு) ஶ்ரவணம்பண்ணி, ஶ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற வொருதினத்திலே, ஶ்ரேஷ்டமாயிருக்கிற ஸாத்விககாலத்திலே ஸதாசார்ய ஸகாசாத் யதாசாஸ்திரம் ஶ்ரவணம்பண்ணி என்றபடி. (இவை) இந்த தத்வங்களை, ஸதாசார்ய ஸகாசாத் ஸம்யக்க்ருஹீதங்களான தத்வங்களை என்றபடி. (உணர்ந்தவர்) அறிந்தவராய்க்கொண்டு, உணருகை-அறிகை, ‹‹ [illegible]

மூ.—காரணமாயுயிராகி யனைத்துங்காக்கும்
கருணைமுகில்கமலையுட னிலங்குமாறும்

முதல்வியாக்யானம்.

இந்த தத்வமாத்ருகையிலெ ஐம்பத்திரண்டு வாக்யங்களாலே விஸ்தாரமாகத் தாமருளிச்செய்த வீச்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களையும் சிதசித்துக்கள் அவனுக்கு சரீரமானமையும் ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு இந்தவர்த்தங்கள் அதிகுசாக்ர புத்திகளான வாசார்யர்க ளுபதேசிக்க வதிஸாவதாநத்தோடே நாம் க்ரஹித்தபடி சொன்னோமென்கிறார் ஒரு பாட்டாலே.

(கருணைமுகில்) தயாவர்ஷியானமேகம். வர்ணத்தாலும் தாபஹரத்வத்தாலும் த்ருஷ்டாந்தமான மேகத்தைத்தானே "வனைத்தாமனையிணை வன்சரணாக" வென்கிறவிடத்தில்போலே, நிகரணத்யவஸாயத்தாலே தார்ஷ்டாந்திகமான வீச்வரனைச் சொன்னபடி (காரணமாய்)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

𑌬𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑌹𑌵𑌃𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃" (தத்வித்திப்ரணிபாதேந; பஹுப்யஶ்ரோதவ்யம், பஹுதாஶ்ரோதவ்யம், ஜ்ஞாநவ்ருத்தாமயாராஜந் பஹவஃபர்யுபாஸிதாஃ) இத்யாதிகள்படியே ஆசார்யாநுமதரான பலஜ்ஞாநிகள் பக்கலிலும் தெளிந்தவராய்க்கொண்டு என்றபடி. உகந்தவொன்று பாடமானபோது அறிந்துகந்தவராய்க்கொண்டு என்றர்த்தம். (உய்யும்வகையன்றி) உஜ்ஜீவிக்கிற ப்ரகாரமன்றிக்கே, ஆத்மோஜ்ஜீவ நோபாய பூதஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்யநுஷ்ட்டான ப்ரகாரத்தையன்றிக்கே என்றபடி. ஒன்றுகவாறென்கையாலே ப்ரயோஜநவிசேஷத்தையும் வெளியிட்டருளினர். (௧௦)

இப்படி பதினாலு வாக்யத்தாலே பரதத்தையும் பதினைந்து வாக்யத்தாலே சேதனமான அவரதத்வத்தையும் இருபத்திரண்டு வாக்யத்தாலே அசேதனவவரதத்வத்தையும் நிரூபித்தது, கூடுமோ? மதாந்தரஸ்தரும்ஸம்ப்ரதாயாந் தரஸ்தரு மிப்படி நிரூபிக்கவில்லையே? ஸத்ஸம்ப்ரதாயசுத்தி யில்லாமையாலும் ப்ரமப்ரமாதாதிகளாலும் அவர்களிப்படி நிரூபியாவிடிலும், நாம் ப்ரபன்னஜநஸந்தாநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் ப்ரப்ருதி அஸ்மதாசார்யரான வப்புள்ளார் பர்யந்தமாக வவிச்சின்ன ஸம்ப்ரதாய ஸித்தங்களான வர்த்தங்களையே நிரூபித்தோமென்றில், அவர்களுக்கு ப்ரமப்ரமாதாதிகள் ஸம்பவிக்கலாமே? தேவரீருக்கும் விஸ்மரணநிநா அன்யதாபாவாதிகள் ஸம்பவிக்கலாமே? இத்யாதிசங்கைகளை யொருபாட்டாலே பரிஹரியாநின்றுகொண்டு உக்தார்த்தங்களையும் ஸங்க்ரஹேண காட்டியிருக்கிறார் காரணமாயித்யாதியால்.

(நாம்)வயம், ஸதாசார்யோபதிஷ்டார்த்தங்களை ஜாக்ரதையோடே க்ரஹியாநிற்கிறநாமென்றபடி. இதுக்குக் கூறினோமென்கிறத்தோடே

மூ.—நாரணனுர்வடிவான வுயிர்களெல்லாம்
நாம்வென்றுநல்லடிமைக் கேற்குமாறும்

முதல்வியாக்யானம்.

த்ரிவிதகாரணமுமாய் (உயிராகி) ஜகச்சரீரியாய் (அனைத்துங்காக்கும்) ஸர்வத்தையும் ரக்ஷிக்கும் (கமலையுடனிலங்குமாறும்) பெரியபிராட்டியாரோடே கூடிக்கொண்டு விளங்கும் ப்ரகாரமும். பிராட்டியோடே கூடவே காரணத்வாத்ய வஸ்தைகளில் விளங்கும் ப்ரகாரமுமென்றபடி. காரணமாயு முயிராயு மிருந்துகொண்டு ரக்ஷிக்கும் கருணைமுகில் கமலையோடே விளங்கும் ப்ரகாரமுமென்று நேரேயந்வயிக்கவுமாம். கமலையுடன் காரணமாய் உயிராய் அனைத்தும் ரக்ஷிக்குமது இலங்கும் ப்ரகாரமும் என்றும் யோஜிக்கலாம் (நாரணனுர்வடிவான உயிர்களெல்லாம்) பூர்வோக்த குணவிசிஷ்டனை நாராயணனுக்குச் சரீரமான ஜீவவர்க்கமெல்லாம் (நாம்) நாமென்கிற வஹங்காரத்தை (வென்று) ஜயித்து (நம) வென்று பாடமானல் நமஃ என்றுசொல்லி யென்றர்த்தமாய் மமகார நிவ்ருத்தியிலெ தாத்பர்யம் (நல்லடிமைக் கேற்குமாறும்) ஸுரி போக்யமான ச்ரேஷ்ட தமகைங்கர்யத்துக்கு யோக்யமாகும் ப்ரகாரமும் (தாரணிநீர் முதலானமாயை) பூமிஜலாதியாக இருபத்துநாலு

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

அந்வயம். (காரணமாய்) ஜகத்காரணமாய், ஸர்வஜகத்துக்கும் த்ரிவித காரணமாயென்றபடி. (ஒருயிராய்) அத்விதீயாத்மாவாய், ஓர் - அத்விதீயம், உயிர் - ஆத்மா, சேதநாசேதநங்களுக்கும் அத்விதீயாத்மாவா யென்றபடி. ஒருயிராகி யனைத்துங் காக்குமென்று பாடமானபோது உயிராகி - ஆத்மாவாகி என்று கண்டுகொள்வது. (அனைத்துங்காக்கும்) க்ருத்ஸ்நத்தையும் ரக்ஷியாநிற்கிற, அனைத்து - கிருத்ஸ்நம், காக்கை- ரக்ஷிக்கை, நிருபாதிகமாக ஸர்வரக்ஷகனுயிருக்கிற வென்றபடி. (கருணைமுகில்) காருண்ய விசிஷ்டமேகம். காருண்யபூர்ண ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், முகில் சப்தத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை நிகீர்யாத்யவஸாநம் பண்ணபடி. (கமலையுடனிலங்குமாறும்) பெரிய பிராட்டியாரோடே விளங்கும் ப்ரகாரத்தையும். கமலை - ஸ்ரீஃ, இங்கு "கமலாஸ்ரீ ஹரிப்ரியா" (கமலாஸ்ரீர்ஹரிப்ரியா) என்று நிகண்டு. (இலங்குகை) விளங்குகை. (ஆறு) ப்ரகாரம். "நினைந்த வெல்லாப் பொருளுக்கும் வித்தாய் அவையவைதோறும் உடல்மிசை யுயிரெனக்காத்து. "லக்ஷ்மியா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ தேவ்யா, வைகுண்டே து பரோலோகே" (லக்ஷ்மியாஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா, வைகுண்டேது பரோலோகே) வேரிமாருத பூமேலிருப்பாள். அகலகில்லே னிறையுமென்று, ஒண்டொடியாள் திருமகளும், இங்குமங்கும் திருமாலன்றி யின்மை கண்டு " ஸ்ரீயெஸஹஸ்து விதிவிதியாந வ்ஸநம்ஹரெஃ, ஜகத்ஸஹஸ்து

மூ.—தாரணிநீர்முதலான மாயைகாலந்
தனிவானென்றிறையுருவாந் தன்மைதானும்
சீரணிசீர்மதியுடைய குருக்கள்காட்டக்
குறிப்புடனுங்கண்டவகை கூறினோமே. (௧௧)

முதல்வியாக்யானம்.

தத்வரூபமான ப்ரக்ருதி. தாரணி பூமி. மாயை ப்ரக்ருதி (காலம்) கால சப்தவாச்யமானதும் (தனிவான்) அத்விதீயமான வாகாசம். பரமாகாச சப்த வாச்யமான சுத்தஸத்வமென்றபடி (என்றிவை) என்கிறவிந்த மூன்று த்ரவ்யங்களும் (உருவாந்தன்மைதானும்) சரீரமாகும் ஸ்வபாவங்களும் - இவ்வளவுக்கும் கூறினோமென்கிறத்தோடெ அந்வயம். (கூரணிசீர்மதியுடைய) ஸூக்ஷ்மமாயும், அணித்தாயும், ஶ்ரேஷ்டமாயுமுள்ள புத்திகளையுடையவர்கள், மதிக்கு - கூர்மையாவது, ஸூக்ஷ்மக்ராஹித்வம் - அணிமையாவது, ஸகலசாஸ்திரவிஷயகதத்வம் - சீர்மையாவது, பகவத்விஷயாவகாஹித்வம் - (குருக்கள்காட்ட) ஆசார்யர்கள் க்ருபையாலே காண்பிக்க (நாம்) தத்விஷயத்தில், பரிப்ரச்நஸேவாதிகள்பண்ணினநாம், (குறிப்புடன் கண்டவகை) ஸாவதாநத்தோடேயறிந்தப்ரகாரமே (கூறினோம்) சொன்னோம், ஆசார்யாளிடத்தில் க்ரஹித்த ப்ரகாரமே, நாமிந்த ரஹஸ்யத்திலெ இவ்வள வர்த்தங்களைச் சொன்னோமென்று கருத்து. (௧௧)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

யஉவாꣳஉஹஸꣳஹ்ருயꣳ, யஸ்ᳶாவீக்ஷ்ᳶுஉ௨வꣳஉகஉꣳ ஶிதவாாயி௦ெநா விய தெவிஉꣳ" (ச்ரியைஸமஸ்தசிதசித் விதாநவ்யஸநம்ஹரே:, ஜகத்ஸமஸ்தம்யத பாங்கஸம்ஶ்ரயம், யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகம்ததிங்கித பராதீநோவிதத்தேகிலம்) இத்யாதிகள்படியே பெரியபிராட்டியாரோடே கூட ஸர்வகாரணமாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வசரண்யனாய் மோக்ஷப்ரதனாய் முக்தப்ராப்யனாய்க் கொண்டு வைகுண்டநாதன் விளங்குகிற ப்ரகாரத்தையு மென்றபடி. (நாரணனார்வடிவான) நாரணனுக்கு சரீரங்களான, வடிவு - சரீரம், (உயிர்களெல்லாம்) ஆத்மாக்களெல்லாம், உயிர் - ஆத்மா, ஜீவாத்மாக்களெல்லாம் என்றபடி. (நம் வென்று) நம்முடையதென்கிறத்தை, வென்று - ஜயித்து, வெல்கை - ஜயிக்கை, இதம் மதீயமென்கிற மமகாரத்தை விட்டென்றபடி. (நாம் வென்று) என்று பாடமானபோது நாம் - நாமென்கிறத்தை, வென்று- ஜயித்து. வயம்ஸ்வதந்த்ரர் என்கிற வாங்காரத்தை விட்டென்றபடி. அஹங்கார மமகாரத்தைவிட்டென்று பர்யவஸிதார்த்தம். (நல்லடிமைக்கேற்குமாறும்) நல்ல கைங்கர்யத்தைச்சேர்த்து அநுஷ்டிக்கிற ப்ரகாரத்தையும், அடிமை - கைங்கர்யம், அடிமைக்கு நன்மையாவது, ஸ்வயம்ப்ரயோஜநத்வம், ஸ்வயம் ப்ரயோஜந கைங்கர்யத்தை அவிச்சின்னமாக வனுஷ்டிக்கிற ப்ரகாரத்தையு மென்றபடி. (உயிர்களுக்கெல்லாம்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

நாமென்று நல்லடிமைக் கேற்குமாறும்) என்று பாடமானபோது உயிர்களுக்கெல்லாம் - பகவத்தாஸ்யைக ரஸிகரான வாத்மாக்களுக்கெல்லாம், நாமென்று நல்லடிமைக்கு "𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿𑌧𑍀𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑍀" (தஸ்யேதமிதிதீஹேதுரப்யுபகாரி) என்கிறபடி வயம் தாஸபூதா: என்கிற ப்ரதிபத்தியாகிற நல்ல கைங்கர்யத்துக்கு, ஏற்குமாறும்- யோக்யமாயிருக்கிற ப்ரகாரத்தையுமென்றர்த்தம். (தாரணிநீர்முதலானமாயை) தாரணி - தரணி, ப்ருதிவீயென்றபடி. நீர் - ஜலம், அப்பு என்றபடி. முதலானமாயை - யிதுகளை முதலாக உடைத்தாயிருக்கிற மாயை. ப்ராக்ருதமாயிருக்கிற தேஜஸ்ஸு. (கால்) வாயு. (ஆந்தனிவான்) ஆகாநிற்கிற அத்விதீயமான வாகாசம். அத்விதீய மாகாநிற்கிற வாகாசமென்றபடி. (கால்மதிநிலவான்) என்று பாடமானபோது கால் - வாயு, மதி - சந்திரன், நில - நிலம், ஸ்தாநம். வான் - ஆகாசம். மதியென்றது ஆதித்யாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம், சந்திராதித்யாதிகளுக்கு ஸ்தாநமான வாகாசமென்றபடி. (சொலாந்தனிவானென்று) பாடமானபோது ஆம்தநியான-தநியாநிற்கிற, சொல் - சப்தம், சப்தத்துக்குதாரகமாயிருக்கிற வாகாசமென்றபடி. (என்றவை) இப்படி சொல்லப்படாநிற்கிற ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்கள். (உருவாந்தன்மைதானும்) உருவாக வாகாநிற்கிற ஸ்வபாவத்தையும், த்ரிவ்ருத்கரணாதிகளாலே பஞ்சபூதங்கள் பதார்த்தங்க ளாகாநிற்கிற ப்ரகாரத்தையுமென்றபடி. (கூரணிசீர்மதியுடைய) கூர் - ஸூக்ஷ்மமாயும், அணி - அலங்காரமாயுமிருக்கிற, சீர் - கல்யாணகுணமென்ன, மதி - புத்தியென்ன, உடைய - இவைகளை யுடைத்தாயிருக்கிற. கூரென்கிறது மதிக்கு விசேஷணம். மதிக்கு - ஸூக்ஷ்மமாவது "𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌂 । 𑌊𑌹𑌾𑌪𑍋𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌧𑍀𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ॥" (க்ரஹணங் தாரணஞ்சைவ ஸ்மரணம் ப்ரதிபாதநம், ஊஹாபோஹார்த்தவிஜ்ஞாநம் தத்வஜ்ஞாநஞ் சதீத்குணா:) என்கிறபடியே க்ரஹணாத்யஷ்ட குணவத்வம் (குருக்கள்) ஆசார்யர்கள் "எண்குண மதியோர்" என்கிறபடியே அஷ்டாங்க புத்தியையுடையராய் அலங்காரபூதங்களான வைராக்யபக்தி காருண்ய வாத்ஸல்யாதி குணசாலிகளான வஸ்மதா சார்யர்களென்றபடி (காட்ட) உபதேச முகேந அறிவிக்க (குறிப்புடன்) ஜாக்ரதையோடே, குறிப்பு - ஜாக்ரதை, அவதாநமென்றபடி. (கண்டவகை) அறிந்த ப்ரகாரத்தை (கூறினோம்) சொன்னோம், ப்ரதிபாதித்தோம். ஆசார்யர்கள் காட்டின வர்த்தங்களையே ஜாக்ரதையாக க்ரஹித்து நாம் சொன்னோமென்றபடி. அஸ்மதா சார்யர்கள் மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்றவர்க ளாகையாலும் கூரணிசீர் மதியுடையவர்களாகையாலும் அவர்களுக்கு ப்ரமப்ரமாதாதிகள் ஸம்பாவிதங்களன்று, மதாந்தரஸ்தருக்கு இவைகளில்லாமையாலே ப்ரமப்ர மதாதிகளுண்

முதல்வியாக்யானம்.

இனிரஹஸ்யமாத்ருகை. இதில் ஆத்யந்தபாசுரமிரண்டு, இந்த ரஹஸ்யமாத்ருகையிலெ, தாமருளிச்செய்யப்புகுகின்ற ஈச்வரனுடைய கல்யாண குணங்களையெல்லாம் ஸகலஶ்ருதிப்ரதி பாத்யனும் அந்த ஶ்ருத் யர்த்தங்களாலே ஸகல அஜ்ஞாநங்களையும் போக்கி ப்ரஸாதித் தருளும் அந்தப்புருஷோத்தமனையே ஆஶ்ரயமாகவுடைய ஆசார்யர்கள் என்மநஸ்ஸிலெ கல்வெட்டுபோலே, எழுதினார்கள் என்கிறதொரு பாட்டாலே.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

டென்று கருத்து. நம்மிடத்திலே அப்புள்ளார் திருவுள்ளத்தி லிரக்க மடியாக வெள்ளைப்பரிமுகர் தெளிய ப்ரகாசிப்பித்து மறவாமல் பிழை யறப் பேசிவிக்கையாலும் குறிப்புடன் கண்டவகை கூறினேமென்கை யாலும் நமக்கு விஸ்மரணதிநா அந்யதா பாவனையில்லை, ஸம்ப்ரதாயாந் தரஸ்தருக்கு இவைக ளில்லாமையாலே விஸ்மரணதிநா அன்யதா பா வாதிக ளுண்டென்று கருத்து. "கிடாம்பி அப்புள்ளார் அடியேனைக் கி ளியைப் பழக்கிவைக்குமாப்போலே பழக்கிவைக்க வவர் திருவுள்ளத்தி லிரக்கமடியாகப் பெருமாள் தெளிய ப்ரகாசிப்பித்து மறவாமல் பிழை யறப்பேசிவைத்த பாசுரங்கள்" என்று ஆசார்ய க்ருத்யாதி காரத்திலும் "வெள்ளைப்பரிமுகர் தேசிகராய் விரகாலடியோம்" என்று நிகமநாதி காரத்திலும் தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. காரணமா யுயிராயித்யாதி யான பதத்ரயத்தாலே உக்தார்த்தங்கள் ஸங்க்ரஹேண காட்டப்பட் டது. இப்பாட்டுக்கு துரியபாதார்த்தத்திலே நோக்காகையால் புநருக் தியில்லை. (௧௧)

இனிமேல் ரஹஸ்யமாத்ருகை யென்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தரு ளக்கோலி முதல்பாட்டாலே வக்ஷ்யமாண ரஹஸ்யத்ரித யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பியா நின்றுகொண்டு ப்ரணவப்ரதிபாத்யரான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய பரஸ்பரஸத்ருசங்களாய் யுகளீபூதங்களான திருவடிகளையே உபாயோபேயங்களாக உடையவரான வஸ்மதாசார்ய ர்கள் நம்முடைய வஜ்ஞாநாந்தகாரங்கள் தீரும்படி ஜகத்காரணத்வேந ப்ரஸித்தனும் அமலனுமிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ப்ரகாரங் களை வக்ஷ்யமாண ரீத்யாநம்முடைய மநஸ்ஸாகிற பத்ரத்திலே அத்வி தீயையாயிருக்கிற ச்ருதியாகிற தேஜிஷ்டமாயிருக்கிற லேகினியாலே எழுதினார்களென்கிறார்.

அப்படிநின்ற வமலனித்யாதி (தாரார்பதியிணையார்) ப்ரணவப்ரதி பாத்ய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடித்வந் த்வத்தையுடையரான. தார் - தாரம், ப்ரணவம், தாரத்தையுடையவர் தாரார், ப்ரணவப் ரதிபாத்ய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வென்றபடி. பதியிணையார்—பதி -

மூ.—அப்படிநின்றவமலன்படியெல்லாம்
இப்படியெம்முள்ளத்தெழுதினர்—எப்படியும்
ஓரார்சுருதியொளியாலிருள்நீக்கும்
தாராபதியணைந்தார்தாம். (கஉ)

முதல்வியாக்யானம்.

(எப்படியும்) எந்தப்ரகாரத்தாலும் (ஓர்) விசாரிக்கையிலெ (ஆர்) பூர்ணமாயிருக்கிற (சுருதியொளியால்) வேதமாகிற தேஜஸ்ஸாலே, அநேகவிதத்தாலே ஶ்ரமப்பட்டு விசாரித்தறியவேண்டும் அர்த்தத்தையுடைய வேதாந்தாத் மகமான தேஜஸ்ஸாலேயென்று விசிஷ்டபதார்த்தம். (இருள்நீக்குந்தாராபதியணைந்தார்) இருளைப்போக்கும் சந்த்ரனையடைந்தவர்கள், ஜகத்துக்கு ச்ருதிகளைக்கொடுத்து அத்தாலே அஞ்ஞாநத்தைப்போக்கி ப்ரஸாதத்தையும் பண்ணுகையாலே, சந்திரஸத்ருசனை சரண்யனை யாச்ரயமாக வடைந்தவர்களென்று தாத்பர்யம், (தாம்) ஆளிட்டுபதேசிக்கையன்றி, ஸ்வயமேவ என்றபடி. இந்தரஹஸ்யத்திலெ விசேஷித்து, திவ்யப்ரபந்தங்களையே ப்ரமாணமாக வெடுக்கையாலே, ஸ்த்ரீ சூத்ராதிகாரமானத்தாலே அனேகப்ரகாரமாக வனேகபுருஷர்களாலே, விசாரிக்கயோக்யமான த்ராவிட ச்ருத்யாத்மகமான தேஜஸ்ஸைவிவிரி,அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கின வாழ்வார்களைச் சந்திரனைகச்சொல்லி யவர்களையடைந்த வாசார்யர்களென்றுமாம். இதுக்கு க்ரியையோடே யந்வயம். (அப்படி நின்றவமலன்படி யெல்லாம்) அப்படி நிற்கையாவது, ப்ரஸித்தமான ஸகலோபநிஷத் ப்ரதிபாத்யனுய் நிற்கை, அமலன் - ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்தி த்யாதிகளாலும் தோஷமன்றிக்கே நிர்மலனுயிருக்கிறவன், அப்படிப்பட்ட ஸகலச்ருதி ப்ரதிபாத்யனுய்நின்ற நிர்மலனுடைய, படியெல்லாம்-ஸ்வபாவங்களையெல்லாம் (எம்முள்ளத்து) அஸ்மதீயமான மநஸ்ஸிலே (இப்படியெழுதினர்) இந்தப்ரகாரமெழுதினர்கள். ஶ்ருதியிலெப்ர திபாத்யமான வந்த ஸர்வேச்வரனை ரஹஸ்யத்ர யாந்தர் கதபதப்ரதி பாத்யனுகக் காட்டினர்களென்று கருத்து. (கஉ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

பாதம், திருவடிகளென்றபடி. இணை - இரண்டு, பரஸ்பர ஸத்ருசயுகளீ பூதசரணங்களை உபாயோபேயங்களாக வத்யவஸீயாநிற்கிற நம்மாசார்யர்களென்றபடி. (தாராபதியிணையார்) என்று பாடமானபோது தாரா - கொடுக்கப்படாததான, அநாஶ்ரீதர்க்குக் கொடுக்கப்படாததான, அந்யத்ஸ்ர்வம் பூர்வவத். (தாரார்பதி) என்று பாடமானபோது தார் - மாலை, துளஸ்யாதிமாலைகளென்றபடி. ஆர் - வ்யாப்தமான, துளஸ்யாதி மாலைகளாலே வ்யாப்தமானவென்று தாத்பர்யம். அன்யத்ஸர்வம் பூர்வவத். (தாம்) தாங்களே, க்ருபாபரவசரான தாங்களேயென்ற

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

படி. இதுக்கு எழுதினுரென்கிறத்தோடே அந்வயம். (எப்படியும்) எப்படியானலும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்றபடி. (இருள்தீர) அந்தகாரம் தீர, இருள்—அந்தகாரம் - அஜ்ஞாநாந்தகாரம் தீரவென்றபடி. (அப்படிநின்ற) ஜகத்காரணத்வேந ப்ரஸித்தனாய் நின்றானும், ' [illegible] " (ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம், ஏகோஹவைநாராயணஆஸீத் நப்ரஹ்மாநேசாநோ, நேமெத்யாவாப்ரதிவீ ஸஈக்ஷதலோகாந்நுஸ்ருஜா இதி ததாத்மாநம்ஸ்வயமகுருத) இத்யாதிகள்படியே நிருபாதிகமாக ஸர்வஜகத்த்ரிவித காரணத்வேந ப்ரஸித்தனாய் நின்றானும், (அமலன்) மலப்ரதிபடனாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய (படியெல்லாம்) ப்ரகாரங்களையெல்லாத்தையும், நிருபாதிக ஸர்வ காரணத்வத்தையும் நிருபாதிக ரக்ஷகத்வத்தையும் ஏவம்ரூப ஸர்வப்ரகாரங்களையு மென்றபடி. (இப்படி) வக்ஷ்யமாணப்ரகாரேண (எம்முள்ளத்து) நம்முடைய மனஸ்விலே, உள்ளம் - மநஸ்ஸு, நம்முடைய மனஸ்ஸாகிற பத்ரத்திலே யென்றபடி. (ஓர் சுருதிஒளியால்) அத்விதீயமாயும் தேஜிஷ்டமாயு மிருக்கிற ஸாதநத்தாலே, ஓர் - அத்விதீயம், சுருதி - ச்ருதி, ஒளி - காந்திதேஜிஷ்டமென்றபடி. " [illegible]

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

வெதி, தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம் ஸதாபச்யந்தி ஸூரய:" (போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா, க்ஷரம்ப்ரதாநம் அம்ருதாக்ஷரம்ஹர:, ரிதம்பிபந்தௌஸுக்ருதஸ்யலோகே, த்வாஸுபர்ணாஸயுஜாஸகாயா, பதிம்விச்வஸ்யாத்மே சுவரம்சாச்வதம், நித்யோநித்யாநாம் சேதநச்சேதநாநாம், ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி, தத்வமஸிச்வேதகேதோ, நெஹநாநாஸ்திகிஞ்சந, யஸ்யப்ருதிவீ சரீரம், ய:ப்ருதிவ்யாந்திஷ்டன், யஆத்மநிதிஷ்டன், ஐததாத்ம்யமிதம்ஸர்வம், ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம, யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், பராஸ்யசக்திர்விவிதைவச்ரூயதே, அபஹத பாப்மாவிஜரோ விம்ருத்யு:, நதஸ்யேசேகச்சந, நதத்ஸமச்சாப்யதிகச் சத்ருச்யதே, அந்த:ப்ரவிஷ்டச்சாஸ்தாஜநாநாம் ஸர்வாத்மா, ஏகச்சாஸ்தாநத்வி தீயோஸ்திசாஸ்தா, சாஸ்தாவிஷ்ஸுரசேஷஸ்ய, தமேதம்வேதாநு வசநேநப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி, ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம், தமேவம்வித்வாந ம்ருதஇஹபவதி, நாந்ய:பந்தா அயநாயவித்யதே, ஸ்ம்ருதிப்ரதிலம்பெ ஸர்வக்ரந்தீநாம்விப்ரமோக்ஷ:, தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே, ப்ரியதமஏவாஸ்யவரணீயோபவதி, ஸர்வஸ்யசரணம் ஸுஹ்ருத், தத்யஇத்தம்விது:, ஏதேசேமேரண்யே ஶ்ரத்தாதப இத்யுபாஸதெ, தெர்சிஷமபிஸம்விசந்தி, புண்யபாபேவிதூய, நிரஞ்ஜந:பரமம் ஸாம்யமுபைதி, தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்ஸதா பச்யந்திஸூரய:, இத்யாதிகளாயிருக்கிற ச்ருதிகளாகிற தேஜிஷ்டமாயிருக்கிற லேகிநியாலே என்றபடி, (எழுதினர்) - எழுதினர்கள், உபதேச பூர்வகமாக எழுதினர்களென்றபடி.) "ஸுவர்ணஸ்தம்பஸம்ஸ்தம்பா ஸஹஸ்ரஸம்ஸ்த்ர தீப்திகாநதஸ்ய । ஸுஹ்ருதயா யாநஸாம் மஹா(ஸுவர்ண) ஸாத: ஹ்ருதயம்வர்ணிவச॥" என்கிற ச்லோகத்தை, இங்கே யநுஸந்திப்பது. (எப்படியுமெரார் சுருதியொளியாலிருநீக்குந் தாராபதியிணைவார்தாம்) என்று பாடமானபோது, எப்படியுமேரார் ஸர்வப்ரகாரத்திலுமேராதவரான, ஸர்வோத்கிருஷ்டரானவென்றபடி, யிருநீக்கும், இரு - இரண்டாயிருக்கிற, புண்யபாபங்களை, நீக்கும், நிவர்திப்பியாநிற்கிற, என்றர்த்தம், ஆஶ்ரிதருடைய உபாயவிரோதி முதலான புண்யபாபங்களை நிவர்த்திப்பியாநிற்கிற வென்றபடி, இருள்நீக்குமென்று பாடமானபோது, இருள்-அந்தகாரம், அஞ்ஞாநாந்தாகாரத்தை, நீக்கும்-நிவர்த்திப்பியாநிற்கிற என்றர்த்தம். தாரார் - தார்-மாலையினாலே, ஆர் - வ்யாப்தையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு என்றபடி, பதி - ஸ்தானமாயிருக்கிற திருமார்பிலே, பதி - ஸ்தாநம், அணைவார் - ஸம்ச்லேஷியாநிற்கிற, பெரியபிராட்டியாரை ஸம்ச்லேஷியாநிற்கிற வென்றபடி, "வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே, அகலகில்லெனிறையு மித்யாதிகள்படியே, ஆஶ்ரிதருடைய ஸமஸ்த்தபாப நிவர்த்தகையாய், முக்தாஹாராதி ஸர்வாபரணாலங்கிருதையான பெரியபிராட்டியாரை "ஸ்ரீப

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

தங்யாஸதங்யம்" என்கிறபடியே, தங்யமாயிருக்கும் திருமார்பிலே, ஸர்வதாஸம்ச்லேஷியாநிற்கிற ஸ்ரீஹயக்ரீவரூபியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனென்றபடி, (தாம்) - தாமே, வக்ஷ்யமாண குணசாலியா யிருக்கிறதாமெயென்றபடி, (அப்படிநின்றவமலன்படியெல்லாம்) ஜகத்காரணத்வேநப் ரஸித்தனும் மலப்ரதிபடனுமிருக்கிற தன்னுடைய ப்ரகாரங்களையெல்லாம், (இப்படியே) வக்ஷ்யமாணரித்யா, (எம்முள்ளத்தில்) - நம்முடைய மநஸ்ஸிலே, (சுருதிஒளியால்) ச்ருதியாகிறதேஜிஷ்டமா யிருக்கிற லேகினியாலே (எழுதினர்) இவ்வர்த்தத்தை - "வெள்ளைப்பரிமுகதேசிகராய் விரகாலடியொ முள்ளத்தெழுதிய தோலையிலிட்டனர்" என்று தாமேயருளிச்செய்தாரீறெ, அப்படிநின்ற வமலன்படியெல்லாமித்யாதியாலே, வக்ஷ்யமாணார்த்தமும், ஸங்கிரஹேண ஸூசிதமாய்த்து, "திருமந்திரத்தில் மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தான முதல்பதத்திலே, முதலெழுத்திலே ஶ்ரியஃபதியினுடைய ஜகத்காரணத்வஸர்வரக்ஷகத்வமும் நிருபாதிகஸர்வ சேஷித்வமும்" என்றுதுடங்கி, (மாசுசஃ - யென்கிறவாக்யத்திலே, ஒழலியன்புப்பேய்ச்சி முலையோடவளையுயிருண்டான், கழல்களவையே சரணுகக்கொண்ட, செய்தவேழ்வியின், திருமால் தலைக்கொண்டனங்கட் கெங்கேவருந் தீவினையே, கூட்டரிய திருவடிகள் கூட்டின னுன்கண்டேனென்று, தெளிவுற்சிந்தையாலே, தேறி யாவச்சரீரபாத மாஜ்ஞாநுபாலநத்தாலே, அக்நீந்திராதி சப்தங்களை ப்ரயோகிக்கு மளவிலும் அன்யதேவதாபிஸந்தியற்ற ஸ்வயம் ப்ரயோஜந கைங்கர்ய ரஸத்தாலே க்ருதார்த்தனு யிருக்கும்படியும் ப்ரதாநமாக வநுஸந்தேயம். (௧௨)

"இப்படி மூலமந்த்ராதிகளில் முற்பட சிக்ஷிக்குமர்த்தமே மோக்ஷசாஸ்த்ரங்களில் முதல்நடுவிறுதியாக முகம்மாறிக் கோர்க்கிற தத்வங்களுக்கெல்லாம் மாத்ருகை" யென்னுமளவான ப்ரபந்தத்தாலே ரஹஸ்யத்ரயப்ரதாந ப்ரதி பாத்யார்த்தங்களையும் மூலமந்த்ராதிகளில் முற்பட சிக்ஷிக்கப்படாநிற்கிற ஸ்ரீமந்நாராயண ரூபார்த்தமெ மோக்ஷசாஸ்த்ரங்களிலே உபநிஷத்துக்களிலே முதல் நடுவிறுதியாக ஆதிமத்யாந்தங்களிலே முகம்மாறிக் கோர்க்கிற தத்வங்களுக்கெல்லாம் "ஹொ ஜ்ஞாஹொ ழ்ரு॰, (போக்தாபோக்யம்) க்ஷர॰, ப்ரயாநம், (க்ஷரம், ப்ரதாநம்) நித்யொ நித்யாநாம், ஜ்ஞாஜ்ஞள" (நித்யோநித்யாநாம், ஜ்ஞாஜ்ஞௌ) இத்யாத் யுபநிஷத்துக்களாலே, முதலிலேயும் நடுவிலேயும் அந்தத்திலேயும் வ்யத்யஸ்தமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற சேதநாசேதந தத்வங்களுக்கெல்லாம், மாத்ருகை - நிதாநம், என்கிற வர்த்தத்தையும், அருளிச்செய்தருளி, இனிமேல் முடிவில் பாட்டாலே பரம பாகவதர்களுடைய திருவடிகளை சிரஸாவஹியாநிற்கிற நாம் ஷோடசவர்ண ஸுவர்ணம்

ரூ—செம்பொற்கழலிணைச்செய்யாளமருந்திருவரங்கர்
அன்பர்க்கடியவராயடிசூடியநாமுரைத்தோம்

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி இந்தரஹஸ்யத்திலே "திருமந்திரத்தில் மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்து" என்று துடங்கி ரஹஸ்யத்ரயங்களிலுள்ள பதங்களிலே ஐம்பத்தொன் றர்த்தங்களை யருளிச்செய்து, "ரஹஸ்யமாத்ருகா ஸெயம் ரங்கதாம் நிவ்யலிக்யத" (ரஹஸ்யமாத்ருகா ஸெயம் ரங்கதாம் நிவ்யலிக்யத) என்கிறபடியே கோயிலிலேசெய்தருளினமை தோற்றப் பெரியபெருமாளுக் கன்பரான பாகவதர்களுக்கு தாஸராய் அவர்கள் திருவடிகளைச் சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு ப்ராண ரக்ஷகமான வம்ருதத்துக்கு ஸத்ருசமான வர்த்தங்களை நாமிதில் சொன்னோமென்கிறார் முடிவி லொருபாட்டாலே.

(செம்பொற்கழலிணை) சிவந்தும்பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமாயுமுள்ள திருவடிகளுடைய த்வந்தவத்தை யுடைத்தான (செய்யாளமருந்திருவரங்கர்)சிவந்த வர்ணத்தையுடைய பிராட்டியாலே யமர்ந்துவசிக்கப்படும்திருமேனியுடையதிருவரங்கர்க்கு,அமருகை-ஆசையோடேயிருக்கை, "ஸ்ரீவாஸநிவாஸநம்" என்கிறபடியே யவளாலே தங்யதை பெறுகைக்காக அவளிடத்திலே யாசைப்பட்டிருக்கிற திருவரங்கற் கென்னுமாம் (அன்பர்க் கடியவராய்) ப்ரேமசாலிகளான பக்தர்களுக்கு தாஸராய்க்கொண்டு,அன்பு-ப்ரேமம், ப்ரேமத்தாலே யரங்கற்கு தாஸரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு தாஸராய்க் கொண்டு என்கிறபடி (அடிசூடியநாம்) அவர்கள் திருவடிகளைச் சிரோபூஷணமாகக் கொண்ட நாம், இத்தால் பாகவத நியமநத்தாலே இந்தரஹஸ்யம் செய்தருளினர் என்றுஸூசிதம். இதுக்குரைத்தோமென்கிறத்தில் அந்வயம் (மூன்றிலெழு

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

போலெ ஸ்ப்ருஹணீயங்களாயும் பரஸ்பர ஸத்ருசங்களாயு மிருக்கிற திருவடிகளிலெ நிரந்தர கைங்கர்யபர ஜநங்களாலே ஸ்திரப்ரதிஷ்டித திருவரங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமாள் விஷயத்திலே ப்ரேமசாலிகளான பாகவதர்களுக்கு தாஸராய் ஆநந்த ஜநகமாயும் தொகையாகவு மெண்ணப்படா நிற்கிற ரஹஸ்ய த்ரயத்தினுடைய வெழுத்தடை வேவ்யாப்தங்களாயிருக்கிற ஜீவர்களை யம்ருதம்போலே ரக்ஷியாநிற்க்கிற ஐம்பத்தொருபொருளை உரைத்தோமென்கிறார்.

செம்பொற்கழலிணையித்யாதி. — (அடிசூடியநாம்) திருவடிகளை சூடாநிற்கிற நாம், அடி - திருவடிகளை, சூடுகை - தரிக்கை, பரமபாகவதர்களுடைய சரணகமலங்களை சிரஸாதரியாநிற்கிற நாமென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். (செம்பொற்கழலிணை) செம்-சிவந்திருக்கிற, பொன்-பொன், கழல்-திருவடிகள், இணை-

மூ—இன்பத்தொகையெனவெண்ணியமூன்றினெழுத்தடைவை
ஐம்பத்தொருபொருள ாருயிர்காக்குமமுதெனவே. (௧௩)

முதல்வியாக்யானம்.

த்தடைவே) ரஹஸ்யத்ரயத்தி லிருக்கிற வெழுத்தின் க்ரமத்திலே, ரஹஸ்ய த்ரயாந்தர்கதமான பதங்களுடைய ப்ரக்ருதி ப்ரத்யார்த்த க்ரமத்திலே யென்றபடி(இன்பத்தொகையென வெண்ணிய) இன்பம்-ஆனந்தத்தினுடைய, தொகை - ஸமூஹம்போலே, யெண்ணியதான, ஆநந்தப்ரதத்வாத் ஆநந்த மென்றபடி. (ஐம்பத்தொரு பொருளால்)பொருள் அர்த்தம், திருமந்திரத்திலே முப்பது, த்வயத்தில் பத்து, சரமச்லோகத்திலே பதினொன்று, ஆக வன்பத்தொரு வர்த்தங்களாலே (உயிர்காக்கும முதெனவே) ப்ராணன்களை ரக்ஷிக்கும் அம்ருதம்போலவே, ஜகத்ப்ராணனை யீச்வரனைத் தருகையாலே யிவ்வர்த்தங்களை அம்ருதமென்றபடி (உரைத்தோம்)சொன்னோம்,இந்தரஹஸ்யத்தி லிதிசேஷ:. ஐம்பத்தொரு பொருளா லுயிர்காக்கு மமுதென உரைத்தோமென்றது தாங்யேந தநவானென்கிற ந்யாயத்தாலே அபேத த்ருதீயையாய் அன்பத்தொரு பொருளாகிற வம்ருதத்தைச் சொன்னோமென்று தாத்பர்யம். (௧௩)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸத்ருசம், ஷோடசவர்ண ஸுவர்ணம்போலே அதி ஸ்ப்ருஹணீயங்களாயும் பரஸ்பர ஸத்ருசங்களாயு மிருக்கிற சரணயுகள விஷயத்திலே என்றபடி (செய்யாளமரும்) செய் - செய்யாநிற்கிற, ஆள் - ஆள்களாலே ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்கும், செய்கை - பண்ணுகை, ஆள் - ஜநம், அமர்கை - ப்ரதிஷ்டிதமாகை, நிரந்தர மஹாகைங்கர்யத்தைப் பண்ணுநிற்கிற ஜநங்களாலே ப்ரதிஷ்டிதமா யிருக்கிற வென்றபடி (திருவரங்கர்) திருவரங்கமெனத் திகழும் கோயிலிலெ யெழுந்தருளியிருக்கிறவர் விஷயத்தில், திருவரங்கம் - ஸ்ரீரங்கம், திருவரங்கமென்கிற திவ்யதேசத்திலுகந்து எழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமாள் விஷயத்திலென்றபடி (அன்பர்க்கடியவராய்) ப்ரேம சாலிகளுக்கு தாஸராய் அன்பு - ப்ரேமம், அடியவர் - தாஸர், பெரியபெருமாளிடத்தி லதிப்ரேமசாலிகளாய் ஆஸ்திகாக்ர கண்யராய் பரமஸாத்விகராய் எழுந்தருளியிருக்கிற பாகவதர்களுக்கு தாஸராய் "பேசுவாரடியார்களெந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார்களென்கிறபடியே நம்மை விக்ரயிக்கைக்கு யோக்யரான பாகவதர்களுடைய ஆஜ்ஞா பரவசராயென்றபடி. பாகவதர்களுடைய இச்சா பரவசருமா யென்னவுமாம். இவ்வர்த்தத்தை "ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி தாத்பர்ய நிரூடாந்யாஸ விம்ஶதி꞉ । ஸ்வயம்வ்யாக்ரிய தேஶ்மாபி꞉ ஶிஷ்டாசாரேண ஶோத்யதாம்॥" (ஸ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி தாத்பர்ய நிரூடாந்யாஸ விம்சதி꞉, ஸ்வயம்வ்யாக்ரிய தேஸ்மாபி꞉; திங்மாத்ரேண

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸதிச்சயா) என்று ந்யாஸவிம்சதிவ்யாக்யா நோபக்கிரமத்திலே தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. (இன்பத் தொகையென வெண்ணிய) இன்பம் - ஆநந்த ஜநகமாயும், இன்பம் - ஆனந்தம், ஆநந்தஜநக மென்றபடி. தொகையென - தொகையாக, எண்ணிய - எண்ணப்படாநிற்கிற, (மூன்றினெழுத்தடைவே) ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய எழுத்தின் க்ரமத்திலே, அர்த்தாநுஸந்தா நாதிகளாலே - ஆநந்தஜநகமாயும், மூன்றென்று-மூன்று, மூவிரண்டாறு, ஆறிரண்டு பன்னிரண்டு, என்கிறபடியே தொகையாக வெண்ணப்படா நிகிற, மூலமந்திராதிகளுடைய அக்ஷரத்தின் க்ரமத்திலே யென்றபடி. (அமுதெனவே) அமிருதம்போலே. (ஆருயிர்காக்கும்) ஆர் - வ்யாப்தங்களான பூயிஷ்ட்டங்களான என்றபடி. உயிர் ஆத்மாக்கள் - ஜீவாத்மாக்களை, காக்கும் - காவாநிற்கிற, ரக்ஷியாநிற்கிற, (ஐம்பத்தொருபொருள்) ஐம்பத்தோ ரர்த்தங்களை, (உரைத்தோம்) - சொன்னோம், மூலமந்திரத்துக்கு முப்பது ப்ரதாநார்த்தங்களையும், த்வயத்துக்குப் பத்து ப்ரதாநார்த்தங்களையும், சரமச் சுலோகத்துக்குப் பதினொரு ப்ரதாநார்த்தங்களையும், எழுத்தடைவே சொன்னோம். "സംസാരാഗ്നി വിദീപനവ്യപഗത പ്രാണാത്മസംജീവനീം" (ஸம்ஸாராக்னி விதீபநவ்ய பகதப்ராணாத்ம ஸஞ்ஜீவநீம்) என்கிறபடியே ஸம்ஸாரதாவாக்நி தஹ்யமானரான ஸர்வ சேதனருக்கும் அமிருதம்போலே ரக்ஷகங்களான வைம்பத்தொரு ப்ரதாநார்த்தங்களை ரஹஸ்யத்ரயத்தி னெழுத்தடைவே ப்ரதிபாதித்தோ மென்றபடி. ஐம்பத்தொருபொருளாலென்று பாடமானபோது அமிருதம்போலே ஆத்மாக்களை ரக்ஷியாநிற்கிற ரஹஸ்யத்ரயார்த்தாக்ஷரங்களை ஐம்பத்தொரு ப்ரதாநார்த்தங்களாலே அடைவே உரைத்தோமென் றந்வயம். ஐம்பத்தொரு ப்ரதாநார்த்தங்களைச் சொன்னோ மென்றபடி. (௧௩)

தேசிகந்திருவடிகளே சரணம்.

தத்வஸந்தேசம் ரஹஸ்யந்தேசம் என்கிற ரஹஸ்யங்களைச் செய்தருளக்கோலி "സ്വാധീനത്രിവിധേത്യാദേരഭിപ്രായഃ പ്രകാശ്യതേ । കസ്യചിത്തത്ത്വനിഷ്ഠസ്യ കാംക്ഷിതപ്രതിപത്തയേ" (ஸ்வாதீனத்ரிவிதேத்யா தெரபிப்ராயஃ ப்ரகாச்யதே கஸ்யசித்தத்வ நிஷ்டஸ்ய காங்க்ஷிதப்ரதிபத்தயெ) என்கிற வக்ஷ்யமாணார்த்த ஸங்க்ராஹகமான வனுஷ்டுப்பினாலே சிகீர்ஷிதார்த்தப்ரதிஜ்ஞையைச் செய்தருளி, ஸர்வமந்த்ரப்ரதானங்களான வ்யாபக மந்த்ரங்களில் மூன்றிலும்சேர ஸர்வாதாரபூதனுமாய் இப்படி சரீரியாய் நிற்கிற நிலேயிலே இவனை ஸ்வாதீனத்ரிவித சேதநா சேதந ஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதமென்று ஸ்ரீ யாளவந்தாரும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரு மருளிச்செய்தார்கள்," என்றுதுடங்கி, "இப்படி விவேகித்தவன் "நானுன்னையன்றியிலே" னென்கிறபடியே அவனுடையஸத்தையாலே தனக்குஸத்தையென்றும் "அதுவுமவனதின்னருளே"

மூ—யானறியுஞ்சுடராகிநின்றேன்மற்றும்யாதுமல்லேன்

முதல்வியாக்யானம்.

இனி தத்வஸந்தேசத்திலே பாட்டு இல்லை. ரஹஸ்ய ஸந்தேசத்தில் ஆத்யந்தங்க ளிரண்டுபாட்டில் முதல்பாட்டு. ஸ்வாதீனத்ரிவிதேத்யாதி பூர்வாசார்ய வாக்யத்துக்கும் "அஹமாத்மா நதேஹோஸ்மி" (அஹமாத்மாநதே ஹொஸ்மி) என்கிற ச்லோகத்துக்கும் அர்த்தங்களை ப்ரச்நம்பண்ணின மாதவாத் மஜனுக்காக ஸ்வாதீ நேத்யாதி வாக்யார்த்த விவரண ரூபமாக தத்வஸந்தேசத்தைச் செய்தருளி "அஹமாத்மா" வென்கிற ச்லோகந் திருமந்த்ரார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்று ரஹஸ்யஸந்தேசத்திலே விவரிக்கப் புகுகிறவராய்க்கொண்டு ச்லோகார்த்தத்தை அடியிலே யொருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

(யான்) அஹம் சப்தவாச்யனான நான். இது மேலேயெல்லா க்ரியையிலு மந்வயிக்கும். (அறியுஞ்சுடராகிநின்றேன்) அறிவதற்கு யோக்யமான தேஜஸ்ஸாக இராநின்றேன். ஜ்ஞாதாவாயும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமா யிராநின்றேனென்றபடி. இத்தால் "அஹமாத்மா" வென்கிறது விவ்ருதமாய்த்து. (மற்றும்யாதுமிலேன்) வேறொரு பதார்த்தமாகிறேனல்லேன். தேஹேந்திரியாதி விலக்ஷணனென்றபடி. "நதேஹோஸ்மி" என்கிறத்தினர்த்தம். (வானமருந்திருமாலடியேன்) வானிலே - பரமாகாசத்திலே, அமரும் - ஸ்திரப்ரதிஷ்டனாயிருக்கிற ஸ்ரீயஃபதிக்கு தாஸ

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

என்கிறபடியே யவன் வ்யாபாரத்தாலே தன்னுடைய உபாயாதிவ்யாபாரமென்றும் "தனக்கேயா வெனைக்கொள்ளுமீதே யான் கொள்சிறப்பே" யென்கிறபடியே யவன் ப்ரயோஜனமே விசேஷமாகத் தனக்கு ப்ரயோஜனமென்று தெளிந்து, ஸ்வாதிகாராநு குணமான ஸ்வரூபபரபல ஸமர்ப்பணத்தாலே இவை மூன்றிலும் நிர்மமனாய் வர்த்திக்கும்" என்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹணக் காட்டியருளி "த்ரிவிதசிதசிதைகரஸ்யலக்ஷ்யே யதிபதியாமுநபாஷிதே நியோக்தும், இதமிதி நிகமாந்ததேசிகேந ப்ரதிஸமதிச்யத மாதவாத்மஜஸ்ய" (த்ரிவிதசித சிதைகரஸ்யலக்ஷ்யே யதிபதி யாமுநபாஷிதேநியொக்தும், இதமிதி நிகமாந்ததேசிகேந ப்ரதிஸமதிச்யதமாதவாத்மஜஸ்ய) என்கிற சுலோகத்திலே ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டி "ஸத்வஸ்தாந்நிப்ருதோபஜல்ப ஸமயாசாராந்வ்யவஸ்தாபய" (ஸத்வஸ்தாந்நிப்ருதோபஜஸ்வ மயாசாராந்வ்யவஸ்தாபய) என்கிற ச்லோகத்தாலே மாதவாத்மஜனைக் குறித்து ஹிதோபதேசம் செய்தருளி, இனிமேல் மூலமந்த்ரார்த்தப்ரகாசகமா யிருக்கிற "அஹமாத்மா நதேஹோஸ்மி விஷ்ணுசேஷோவ்ருஸிம்ஹஹ: । தச்சேஷஸ்ஸர்வஜ்ஞாத்யாஸ்: தச்சேகைகப்ரயோஜநீ

மூ—வானமருந்திருமாலடியேன்மற்றோர்பற்றுமிலேன்
தான்முதாமவன்றன்சரணேசரணென்றடைந்தேன்
மானமிலாவடிமைப்பணிபூண்டமனத்தினனே. (௧௪)

முதல்வியாக்யானம்.

ஞகவாகாநின்றேன். விஷ்ணுசேஷ: என்கிறத்தி னர்த்தமிது. (மற்றோர் பற்றுமிலேன்) வேறொன்றையும் பற்றினவனாக வாகிறேனல்லேன். ஒன்றுக்கும் நிருபாதிக சேஷியல்லேனென்றபடி. இத்தால் 'அபரிக்ர ஹ:' என்ற துக்தமாய்த்து. (தானமுதாமவன்தன்சரணே) ஸ்வயமேவ அமிருதம்போலே போக்யமாக வாகாநின்ற வந்த ஸ்ரீய:பதியினுடைய திருவடிகளையே (சரணென்றடைந்தேன்) ரக்ஷகமென் றத்யவஸித்துக் கொண் டடைந்தேன். இத்தால் "தமேவஶரணம்ப்ராப்த:" என்றது சொல்லப்பட்டது. (மானமிலாவடிமை) மானம் - பரிச்சேதம், அதில் லாதவடிமை - கைங்கர்யம், அபரிச்சின்னமான கைங்கர்யமாகிற வென் றபடி. (அணிபூண்டமனத்தினனே) அணி - ஆபரணம், கைங்கர்யமாகி கிற திவ்யாபரணத்தைப்பூண்ட மனஸ்ஸை யுடையவனாக வாகாநின் றேன். அடிமைப்பணிபூண்டென்று பாடமானால் தாஸனுக்கனுரூப மாயிருக்கிற அடிமை-தாஸ்யம், பணி, தொழில், சேஷத்வாநுகுணமா ன கார்யம், தாஸனுக் கநுரூபமாயிருக்கிற வந்தரங்கக் குற்றேவலான கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யம். அதைப்பூண்ட மநஸ்ஸையுடையவனென் றர் த்தம்.

எதேந "தத்கைங்கர்ய சிகீர்ஷயா"வென்றது விவ்ருதம். இப்பாட் டாலே தேஹாதிவிலக்ஷணனாய் ஜ்ஞாதாவாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் இரண்டுபடியாலே ப்ரத்யக்காய் பகவதேகசேஷபூதனாய் நிருபாதிக சேஷித்வாதி ரஹிதனுமான நான் நிருபாதிக நிரவதிக பகவத்கைங்கர்ய லாபார்த்தமாக வவன் தன்னையே சரணமாகப் பற்றினேனென்று ப்ர பன்னனுடைய ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநபரமாக விந்த ச்லோகத்தை மே லேயருளிச்செய்த வர்த்தம் ஸங்க்ருஹீதமாய்த்து. (௧௪)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

கீஷயா" (அஹமாத்மாநதேஹோஸ்மி விஷ்ணுசேஷோபரிக்ரஹ:, தமேவசரணம்ப்ராப்த: தத்கைங்கர்யசிகீர்ஷயா) என்கிற வநுஷ்டிப்பு க்கு க்ரமேணவ்யாக்யானம் செய்தருளக்கோலி ஒரு பாட்டாலே யதி னுடைய வர்த்தத்தை யடைவாக வருளிச்செய்கிறார்.

(யான்) அஹம் சப்தவாச்யனான வடியேன் (அறியுஞ்சுடராகி நின்றேன்) அறியும் - அறியாநிற்கிற, விஷயங்களை க்ரஹியாநிற்கிற, சுடராகி - ஜ்ஞானமாகி, சுடர் - தேஜஸ்ஸு, ஜ்ஞானமென்றபடி, நின் றேன் - நில்லாநின்றேன், ஞானஸ்வரூபனான வாத்மாவாயிராநின்றேன், (மற்றும் யாதுமல்லேன்) வேறொன்று மல்லேன், தேகாதிகளொன்று

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

மல்லேன், (வானமருந்திருமாலடியேன்) வானமரும் - பரமபதத்தில் ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனுயிருக்கிற, வான் - ஆகாசம், பரமபதமென்றபடி. அமர்கை - ப்ரதிஷ்டிதனுகுகை, திருமாலடியேன் - ஸ்ரீவிஷயத்தில் வ்யாமுக்தனுன நாராயணனுக் கடியேன், திரு - ஸ்ரீ:, மால் - வ்யாமோஹம், (மற்றோர்பற்றுமிலேன்) வேறே அத்விதீயமான வுபாயரஹிதன், மற்று - வேறு, ஓர் - அத்விதீயம், பற்று - உபாம், இல் - யில்லாதவன், (மானமிலா) அளவில்லாததான, மானம் - அளவு, பரிச்சேதமென்றபடி. அடிமைப்பணி. கைங்கர்யரூப வ்யாபாரத்திலே, அடிமை - கைங்கர்யம், பணி - வ்யாபாரம் (பூண்டமனத்தன்). பூணுநிற்கிறமநஸ் ஸூடையவனுய், அபரிச்சின்ன கைங்கர்யரூப வ்யாபார கரணேச்சுவான மனஸ்ஸை யுடையவனுன என்றபடி. (தானமுதாமவன்) தான்-தானே, அமுது - அமிருதம், ஆம்-ஆகாநிற்கிற, அவன்-அவனுடைய, "ரஸோவைஸ:" என்கிறபடியே தானே யாஸ்ரீதர்களுக்கு அத்யந்த போக்யமாகாநிற்கிற அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வென்றபடி. (தன் சரணே சரணென்று) திருவடிகளே வுபாயமென்று (அடைந்தேன்,) அடைஞ்சேன், தன் என்றுஸ்வார்த்தே அநுப்ரயோக:, ஆக, ஞானஸ்வரூபனுய் ஜ்ஞாதாவாய் தேஹேந்திரியாதி விலக்ஷணனுய் பகவச் சேஷபூதனுய் அகிஞ்சனுன வடியேன், அபரிச்சின்ன கைங்கர்ய சிகீர்ஷுவான மனஸ்ஸை யுடையவனுய்க்கொண்டு ஆத்யந்த போக்யனுன ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே வுபாயமாகப் பற்றினேனென்றதாய்த்து.()

இனிமேல் வ்யாக்யேயமான ச்லோகத்தைப் பூர்ணமாக வருளிச்செய்தருளி, "அயர்வறு மமரர்களான வநந்தகருட விஷ்வக்ஸேனுதிகளோடு துல்யமாக வபரிச்சின்ன புருஷார்த்தமான பகவத் கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யதை யுண்டாயிருக்க அநாதிமாயையாலே ஸுப்தனுய் அநந்தக்லேச பாஜனமான ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே அழுந்திக் கிடக்கிற க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஆசார்யனுலே ப்ரதிபுத்தனுய் அத்யந்த சோகாக்ராந்தனுன வளவிலே" என்று துடங்கி "ப்ரபன்னனுடைய ஸ்வநிஷ்டாபி ஜ்ஞானம் சொல்லுகிறது; ந்யஸ்தபரனுக்கு மிதுஸ்வபர ஸந்தோஷார்த்தமாக நித்யானுஸந்தேயம்" என்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே அந்த ச்லோகத்துக்குப் பதார்த்தவாக்யார்த்த பர்யவ ஸன்னுர்த்தங்களை அருளிச்செய்தருளி முடிவில் கவியாலே ஆத்மகுணுதி ஸம்பன்னரான தேசிகாநுஷ்டேயமான பரன்யாஸாதி னோத்தரபூர்வாகா ச்லேஷவிநாச பகவத்ஸங்கல்ப நியதகாலவிசேஷப்ரஸக்த ஜ்ஞாநப்ரத ஸூக்ஷ்மசரீர நிர்யாணுபுநராவ்ருத்தி பூர்வகமாக நாம், வேலைவண்ணனுன ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைச் சேரக்கடவோ மென்கிறுர்.

சீலங்கள்வாய்ந்திடு மித்யாதி. இந்தப் பாட்டுக்கு ஸ்ரீ மதாசார்யா தாமே அதிஸம்க்ஷேபமாகவு மதிகம்பீரமாகவும் அவதாரிகா பூர்வக

ரூ—சீலங்கவர்ந்திடுந்தேசிகர்தேசின்பெருமையினுல்
தூலங்களன்னத்துரிதங்கள்மாய்ந்தனதுஞ்சல்தரும்

முதல்வியாக்யானம்.

கரு - வது பாசுரம். இந்தரஹஸ்ய ஸந்தேசத்திலே அஹமாத்மா வென்கிற ச்லோகத்திலெ ரஹஸ்யார்த்தங்களை யெல்லா மேறிட்டுக் கொடுத்து முடிவிலெ ஸதாசார சீலஸம்பன்னனுை வாசார்யனுடைய ப்ரபாவத்தாலே ஸகலதுரிதங்களுங் கழிந்து இனி கர்ப்பஜந்மஜராதிகள் வாராதபடி பண்ணும் சரீர விச்லேஷகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கோம் அநந்தரம் பரமபுருஷனை யடையப் புகுகிருேமென்று ஒரு பாட்டாலே யநுஸந்திக்கிருர்.

இப்பாட்டுக்கு ரஹஸ்யஸந்தேசத்திலே தாமெ ஸங்க்ரஹமாக வ்யாக்யாநம் செய்தருளி யிருக்கிருர். அந்த ரஹஸ்யத்தையே யிங்கு எழுதுகிருேம். சீலங்கவர்ந்திடுமென்கிற பாட்டால் ஆசார்ய ப்ரபாவ மடியாகத் தனக்குவருகிற பரமபுருஷார்த்த லாபத்தை யநுஸந்திக்கிருர் (சீலங்கவர்ந்திடுமென்றது.) ஆத்மகுணங்களையு மாசாரங்களையும் அங்கீகரிக்கு மவர்களென்றபடி (தேசிகனென்றது) ஆச்ரிதரை வழியில்லாத வழிபோகாதபடி விலக்கி நல்வழிகாட்டுகைக்கு நிற்பவனென்றபடி (தேசிகன் பெருமையினு லென்றது) ஸர்வேச்வர னிவர்களை யனுபந்திகளோடும் ரக்ஷிக்கக் கடவோமென்னும்படி பண்ணின ஆத்மாத்மீய பரன்யாஸ ப்ரபாவத்தாலே யென்றபடி. (தூலங்களன்னத் துரிதங்கள்மாய்ந்தனவென்றது) "போயபிழையும் புகுதருவா நின்றனவும் தீயினில்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

மாக வ்யாக்யானம் செய்தருளினுர். ஆனுலும் விசதமாக வ்யாக்யாதமாகிறது (நாம்) நித்யஸம்சாரியான நாமென்றபடி: இதுக்கு குறுகி நின்ருேம் பிறவோம் மேவுதுமே என்கிற க்ரியைகளோடந்வயம். (சீலங்கள்வாய்ந்திடும்) சீலங்கள் - ஆத்மகுணங்கள், ஆசாரமென்னவுமாம். வாய்ந்திடும் - வாயாநிற்கிற, வாய்ந்திருக்கிற ஆசார்யகுணங்களை யுடையரான, சீலங்களாய்ந்திடுமென்று பாடமானபோது, ஆத்மகுணங்களையும் ஆசாரங்களையு மாயாநிற்கிற-நிரூபியாநிற்கிற, நிரூபித்து அங்கீகரியாநிற்கிற என்றபடி. (தேசிகர்) - தேசிகர், ஆஸ்ரீதரை வழியில்லாதவழியிலே போகாதபடி விலக்கி நல்வழிகாட்டுகைக்கு நிலவனென்றபடி. (பேசின் பெருமையினுல்) - உச்சாரணத்தினுடைய பெருமையினுலே, பேசுகை - உச்சரிக்கை, பெருமை - அதிசயம், மாஹாத்ம்ய மென்றபடி. கரணமந்த்ரோச்சாரண பூர்வகாநுஷ்டானுதிசயத்தாலெ என்றபடி. ஸர்வேச்வர னிவர்களை அனுபந்திகளோடுங்கூட ரக்ஷிக்கக்கடவோமென்னும் படிகரணமந்த்ரோச்சாரண பூர்வகமாகப்பண்ணின வாத்மாத்மீய பரந்யாஸ ப்ரபாவத்தாலே யென்று பர்யவஸிதார்த்தம். தேசிகர்

மூ—கோலங்கழிந்திடக்கூறியகாலங்கழித்துநின்றோம்
மேலிங்குநாம்பிறவோம்வேலைவண்ணனைமேவுதுமே. (கரு)

முதல்வியாக்யானம்.

தூசாகும்" என்று உபநிஷத்தில் சொன்னபடியே உத்தர பூர்வாகங்கள் கழிந்தபடியைக் கணிசிக்கிறது. (துஞ்சல்தருங்கோ லென்றது) "ஐநாஜ்ஞாயயாவஸுப்தஃ" (அநாதிமாயயாஸுப்த) என்கிறபடியே ஆத்ம பரமாத்ம ஜ்ஞாநமில்லாதபடி பண்ணுகிற ப்ராக்ருத சரீரமென்றபடி (கழிந்திடக்கூறிய காலமென்றது) ப்ராரப்த சரீரமாகிற சிறையை ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி மாற்றுகைக்கு ப்ரமாண நியதமான ஸமயமென்றபடி (குறித்துநின்றோமென்றது) இதுக்கு யத்நாபேக்ஷையன்றிக்கே ஓடம் பார்த்திருப்பார்க்கு ஓடம் வருமாப்போலெ யிது ஸ்வயமாகதமாய் அளித்ததாகப் பெற்றோமென்றபடி (மேலிங்கு நாம்பிறவோமென்றது) ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே சரீராந்தர ஹேதுவான ப்ராரப்த கர்மாம்சம் கழியப்பெற்றோம் இருள் தருமாஞாலத்துளினி சரீரபரிக்ரகம் பண்ணுகிறோமல்லோ மென்கிறது. (வேலைவண்ணனை மேவுதுமே யென்றது) ஸம்ஸார பரிச்ரம பரிதாப சமனமான திருமேனியை யுடையனான ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனைக் கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாப்போலே சேரக்கடவோ மென்றபடி. இப்படி ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் நிரதிசயாநந்த பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவமு முண்டாம்படி கூட்டரிய திருவடிகள் கூட்டின நான்கண்டேனென்று க்ருத க்ருத்யன்தான் க்ருதார்த்தனுகிறன். (கரு)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

தேசின் பெருமையினுலென்று பாடமானபோது ஆசார்யர்களுடைய ஆத்மாத்மீய தேஜிஷ்ட பரந்யாஸ ப்ரபாவத்தா லென்றர்த்தம். தேசு-தேஜஸ்ஸு, பரந்யாஸஸ்ய தேஜிஷ்டத்வமாவது ப்ராரப்தத்துக்கும் நிவர்த்தகமாகை, (தூலங்களன்னத் துரிதங்கள் மாய்ந்தன) தூலங்கள்போலே துரிதங்கள் நசித்ததுகள், தூலங்கள் - இஷீகாதூலங்கள், துரிதங்கள் - பாபங்கள், மாய்கை - நசிக்கை, "தஜ்யெஷீகதூலமமௌ ப்ரொதம்ஹுயெத। ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வெபாப்மாநஃ ப்ரதூயந்தே" (தத்யதேஷீகதூல மக்நௌப்ரோம் ப்ரதூயதே, ஏவம்ஹாஸ்ய ஸர்வேபாப்மாநஃ ப்ரதூயந்தே.) "போயபிழையும் புகுதரவாநின்றனவும் தீயினில்தூசாகும்" இத்யாதிகள்படியே. உத்தரபூர்வாகங்கள் கழிந்தனவென்றபடி. (துஞ்சல்தருங்கோலம்) நித்ரயைத் தாராநிற்கிற சரீரம், துஞ்சல் - நித்திரை, கோலம் - ஸுந்தரம், ஸௌந்தர்யவாசியான கோலசப்தம் ஸுந்தரவஸ்து லக்ஷகம், விவேகசூன்யருக்கு ஸுந்தரமாகத் தோன்றுநிற்கிற சரீரமென்றபடி. "ஐநாஜ்ஞாயயாவஸுப்தஃ" (அநாதிமாயயாஸுப்தஃ) என்கிறபடியே-ஆத்மபரமாத்ம ஜ்ஞாநமில்லாதபடி

முதல்வியாக்யானம்.

மேலே தத்வரத்நா வலியிலிருக்கிற வாத்யந்த பாட்டுகளில் முதற் பாட்டு. இதில் "ஸதாசார்யோப தேசபூர்வகமாக வறியவேண்டுந் தத்வத்ரயம்" என்று துடங்கி சிதசிதீச்வர ஸ்வரூபங்களை விஸ்தாரமாகச் சொல்லப் புகுகிறவராய்க் கொண்டு இத்தத்வத்ரய விவேகம், நமக்குப் பரமகாருணிகராய் அத்யுதாரனை ஸ்ரீய: பதியினுடைய ஸ்வபாவங்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

பண்ணுகிற ப்ராக்ருத சரீரமென்றபடி. (கழிந்திடக்கூறியகாலம்) கழிந்திட - நிவர்த்திப்பிக்கைக்கு, கழிகை - நிவர்த்திப்பிக்கை, இடவென்று ஸ்வார்த்தே அநுப்ரயோக:, கூறிய - ஸங்கல்பிக்கப் படாநிற்கிற, கூறுகை - கோருகை, "ஶதாயுர்வை புருஷஶ்ஶதேந்த்ரிய:" (சதாயு:புருஷச்சதேந்திரிய) இத்யாதி சாஸ்த்ரமுகேநஸங்கல்பிக்கை யென்றபடி. காலம்-ப்ராரப்தசரீரமாகிற சிறையை ஸ்வதந்த்ரனை ஸ்வாமி மாற்றுகைக்கு ப்ரமாணநியதமான ஸமயமென்றபடி. (குறுகிநின்றோம்) - கிட்டி நின்றோம், குறுகுகை - கிட்டுகை, குறித்துநின்றோமென்று பாடமான போது குறித்து - உத்தேசித்து, நின்றோமென்றர்த்தம். (மேலிங்கு நாம் பிறவோம்) மேல் - இனிமேல், இங்கு - ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில், பிறவோம் - ஜநியோம், ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே சரீராந்தர ஹேதுவான ப்ராரப்த கர்மநாசமும், ப்ராமாதிகோத்தராகா ச்லேஷமும், பெற்றபின்பு, இருள்தருமா ஞாலத்துள் துக்கஹேதுவான சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணோமென்றபடி. (வேலைவண்ணனை மேவுதுமே) வேலைவண்ணனை ஸமுத்ரவர்ணனை, மேவுதுமே - ஸம்ஸாரபரிதாப சமனமான திருமேனியை யுடையனை ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாப்போலே சேரக்கடவோமென்றபடி. இப்படி ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் நிரதிசயாநந்தரூப பரிபூர்ணாநுபவமு முண்டாகும்படி கூட்டரிய திருவடிகள் கூட்டின நான் கண்டேனென்று கிருதக்ருத்யரான தாம் க்ருதார்த்தராகிறார். (௫)

இனிமேல் தத்வரத்நாவலியென்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தருளக் கோலி, முதல்கவியாலே வக்ஷ்ய மாணார்த்தத்தை ஸூசிப்பியாநின்று கொண்டு ப்ரஹ்ம வித்துக்களுடைய யாதாத்ம்யத்தை நன்றாக வறியாநிற்கிற வாசார்யர்களாலே உபதேசிக்கப்படாநிற்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தாலே வுண்டாகாநிற்கிற வத்வியமான தெளிவாலே நிவ்ருத்தாஜ்ஞாநாந்தகாரரான நாம் தத்வங் காணும்படி ஸ்வபாவத்தை நன்றாகத் தெளிந்தோமென்கிறார்.

வண்மையித்யாதி—(வண்மையுகந்த) வண்மை - வைலக்ஷண்யம், ப்ரபாவமென்றபடி. உகந்த - உகவாநிற்கிற, "கோ ஹ்யேநம் புருஷம் வேத தேவா அபி ந தம் விது:" (கோஹ்யேநம் புருஷம்வேத தேவா

மூ—வண்மையுகந்தவருளால்வரந்தரும்மாதவனர்
உண்மையுணர்ந்தவரோதிவிக்கின்றவுரைவழியே

முதல்வியாக்யானம்.

களை யுற்றபடி யறிந்த வாசார்யர்களுடைய வுபதேசத்தாலும் க்ரந்த முகத்தாலும் பிறந்தபடியினுலே ஸர்வாஜ்ஞாந நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸர்வஜ்ஞத் வாகாரத்தை யடைந்தோ மிதுவன்றோ நமக்காசார்யன் பண்ணின க்ருஷிபல மென்கிறு ரொருபாட்டாலே.

(வண்மையுகந்தவருளால்) வண்மை - ஔதார்யத்தை, உகந்த, ஸந்தோஷியாநின்ற, அருளால் - க்ருபையாலே (வரந்தரும் மாதவனர்) ‘வதுர்விஷயாமஜநா:’’ (சதுர்விதாமமஜநா:) என்றும் ‘‘உதாரா:ஸர்வ ஏவைதே’’ (உதாராஸ் ஸர்வஏனவதே) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தத்ததிஷ்டமான பலங்களைக் கொடாநிற்கும் ஸ்ரீய: பதியினுடைய, ஸகல பலப்ரதமான வீச்வரனுடைய ஔதார்யம் க்ருபாகார்யமென்று விசிஷ்டதாத்பர்யம். (உண்மையுணர்ந்தவர்)உண்மை-ஸ்வபாவம், உணர்கை - நன்ருகவறிகை, ஸ்ரீய:பதியினுடைய ஸ்வரூப ரூபகுண விபூத் யாதிகளை யுள்ளபடியறிந்த வாசார்யர்களுடைய (ஓதிவிக்கின்ற வுரைவழியே) அப்யாஸம்பண்ணிவையாநின்ற சப்தமார்க்கத்திலேதானே யுண்டான வென்றபடி. இது தெளிவுக்கு விசேஷணம், உரைவழியென்றது உரைவழியாலே யென்னவுமாம். (திண்மைதருந் தெளிவொன்ருல்) திண்மை - தார்ட்யத்தை, தரும் - கொடுக்கும், ஸம்யக்ஞானத்தாலே, தெளிவு - ஸமீசிநஜ்ஞாநம், குருபதேசத்தாலே வந்ததத்வ விஷய மான த்ருடதர ஜ்ஞாநத்தா லென்றபடி (திணியிருள் நீங்கியநாம்) அத் யந்த நிபிடமாயிருந்த அஜ்ஞாநத்தை நீங்கியிருக்கிற நாம், தத்வவிஷய மான ஸம்யஞ்ஞானத்தாலே அனதியாக வுண்டான அஜ்ஞாநங்களை

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

அபிநதம்விது:) என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளாலும் அபரிச்சேத்ய ப்ரபாவசாலிகளான ப்ரஹ்ம வித்துக்களுடைய ப்ரபாவத்தை ‘‘ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்’’ (ஜ்ஞாநீத்வாத் மைவமேமதம்) என்கிறபடியே உக வாநிற்கிற வென்றபடி. (வண்மை) அழகை, (உகவாநிற்கிற) ‘‘ஸெவ்யஸ்ரீ பூமிநீளாபி:’’ (ஸெவ்யஸ்ரீ பூமிநீளாபி:) ‘‘உடனமர் காதல்’’ இத்யாதிகள்படியே பார்ச்வத்வயத்திலும் ஸ்ரீபூமிநீளைகளாலே ஸேவ் யனுய் அவர்களுடைய வழகை உகவாநிற்கிற வென்னவுமாம், (அரு ளால்) க்ருபையாலே (வரந்தரும்) வரத்தைக் கொடாநிற்கிற, ‘‘சதுர்விதா ஜநா:’’ (சதுர்விதாப ஜங்தேமாம்) என்கிறபடியே ஆஸ்ரீதரு க்குத்தத்ததபீஷ்ட பலப்ரதனுயிருக்கிறவென்றபடி. (மாதவனர்) லக்ஷ் மீபதியினுடைய, (உண்மையுணர்ந்தவர்) யாதாத்ம்யத்தை அறிந்தவர்,

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸ்ரீயঃபதியினுடைய யாதார்த்யத்தை நன்றாக வறியாநிற்கிற வஸ்மதாசார்யர்களாலே யென்றபடி. (ஓதிவைக்கின்ற உரைவழியே) ஓதிவைக்கப் படாநிற்கிற உக்திமார்க்கத்தாலே, உரை - உக்தி, வழி - மார்க்கம், உபதேசிக்கப்படாநிற்கிற ரஹஸ்யத்ரய ரூபமார்க்கத்தாலே உண்டாகா நிற்கிற என்றபடி. (திண்மைதரும் தெளிவொன்றால்) திண்மைதரும்-தார்ட்யத்தைக் கொடாநிற்கிற, திண்மை - தார்ட்யம், தெளிவொன்றால் - ஒருதெளிவாலே, ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிலெ தார்ட்யத்தைக் கொடாநிற்கிற வத்விதீயமான நிச்சயத்தாலே, ஸ்வரூபோ பாயபுருஷார்த்தங்களிலே நிஷ்டையோடே நிற்கிற அநன்ய சேஷத்வாநந்யோபாயத்வாநந்ய புருஷார்த்த த்வாத்ய வஸாயத்தாலே என்றபடி. (திணியிருள்நீங்கிய நாம்) த்ருடமாயிருக்கிற வந்தகாரத்தினின்றும் நிவ்ருத்தராகா நிற்கிற நாமென்றபடி (தத்துவங்காணும் தரத்தனமே) தத்துவங்களைக்காணுகிற ஸ்வபாவத்திலே, தரம் - ஸ்வபாவঃ, தனமென்று ஸ்வார்த்தே அனுப்ரயோகঃ, தத்தத்தத்வ நிரூபண ஸ்வபாவத்திலே என்றபடி. காண்கை - இங்கேநிரூபிக்கை, தண்மை-தன்மை, ணநயோரபேதாத், தன்மை-ஸ்வபாவத்தை, தத்தத்வ ஸ்துஸ்வபாவத்தை (தெளிந்தனம்) தெளிந்தோம், சிதசிதீச்வர ரூபதத்வத்ரய நிரூபணநு குணமாக தத்தத்வஸ்து ஸ்வபாவங்களை நன்றாகத் தெளிந்தோமென்றபடி. தண்மை - தாழ்ச்சியை, தெளிந்தனம் - அறிந்தோம், நிவ்ருத் தத்வேந அறிந்தோமென்னவுமாம். தண்மைகழிந்தனந்தத்துவங்காணத் தரத்தனமே. என்று பாடமானபோது தத்துவங்களை நிரூபிக்கிற விஷயத்திலே தண்மை தாழ்ச்சியை - அயோக்யதையை, கழிந்தனம் - கழிந்தோம், தத்வத்ரய நிரூபணனுகுண தத்தத்வஸ்து ஸ்வபாவா பரிஜ்ஞாந ரூபாயோக்யதயைக் கழிந்தோ மென்றபடி, தத்துவங்காணுந் தரித்தனமே யென்று பாடமானபோது தத்துவங் காண்கையும் தரித்தோம், தத்வ நிரூபணத்தையும் பெற்றோமென்றபடி, வண்மையுகந்த வித்யாதியால் ஈச்வர தத்வமும், உண்மையுரைக்கின்ற வித்யாதியாலே ஜீவதத்வமும், தத்துவங்காணு மென்கிறத்தாலே, அசித்தத்வமும் ஸூசிதமாய்த்து, இங்கு கோபலீவர் தந்யாயத்தாலே அசித்தத்வம் ஸூசிதமாய்த்து. (கரு)

"ஸதாசார்யோபதேச பூர்வகமாக வறியவேண்டும் தத்வத்ரயத்தில் ஜீவதத்வமாவது ஸ்வரூபத்தாலும் ஸாமர்த்யத்தாலும் பரிச்சின்னமான வஹமர்த்தம்" என்றுதுடங்கி "யிந்ததத்வரத்நா வலியிலே ஏதேனு மொன்றையும் எல்ல ப்ரகாரத்தாலும் தெளிகை ஸர்வஜ்ஞனுக்கல்லது கூடாமையாலே உபயுக்தமான விவ்வளவு தெளிந்தாலும் உபாயபல ஸித்தியுண்டாம்" என்னுமளவான ப்ரபந்தத்தாலே சிதசித் தவத்தையு மீச்வரத்தவத்தையு முப்பது வாக்யங்களாலே நன்றாக நிரூ

மூ—திண்மைதருந்தெளிவொன்றுற்றிணியிருள்நீங்கியநாம்
தண்மைகழிந்தனந்தத்துவங்காணுந்தரத்தனமே. (கசு)

மூல்வியாகயானம்.

யெல்லாம் போக்கின நாமென்றபடி (தண்மைமகிழ்ந்தனம்) தண்மை-தாழ்ச்சி, வலித்தல், மெலித்தலாய், கழித்தனமென்றது, கழிந்தனமென்று ரூபமாய், அஜ்ஞத்வ பாஷண்டத்வாத்ய வஸ்தைகளாகிற தாழ்மையைப் போக்கடித்தோம் என்றர்த்தம். நாம் பூர்வதசைகளைப் போக்கடித்து உத்தரதசை யடைந்தோமென்றபடி. (தத்துவங்காணுந் தரத்தனமே) தத்துவங்களை யதாவத்தாக வறியும்படியான வேற்றம், தரத்தனம், ச்ரைஷ்ட்யம், ஸகலதத்வ விஷயகமான ஜ்ஞான ச்ரைஷ்ட்யமென்றபடி. அடைந்தோமென்ற த்யாஹரித்து தத்வஜ் ஞாநத்தாலே வந்த ச்ரைஷ்ட்யத்தை யடைந்தோ மென்று தாத்பர்யம். யத்வா (தண்மைகழிந்தனம்) தாழ்ச்சி கழிந்தவர்களாக வானோம் (தத்துவங் காணுந் தரத்தனமே) இதுவன்றோ தத்வஜ்ஞாநத்தால்வந்த ச்ரைஷ்ட்யமென்றும் யோஜிக்கலாம். (கசு)

இந்தரஹஸ்யத்திலே சிதசிதீச்வர ஸ்வபாவங்களைப் பத்துப் பத்து வாக்யங்களாலே சொன்ன வர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாம் ச்ருத்யாதி முகத்தாலே மஹாக்ருபாவான்களான வாசார்யர்க ளுபதேசிக்கையாலே ஸகலவஸ்து விஷயமான வஜ்ஞாநாதிகளையும் நிவர்த்திப்பிக்கும் த்ருடதர ஜ்ஞாநத்தை யடைந்தோமென்கிறார் முடிவிலொருபாட்டாலே.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

பித்து இனிமேல் பாட்டாலே கல்யாண குணசாலிகளான தேசிகர், ஸ்ரீமன் நாராயணன் பரன், நாமவனுக்கு நிலையடியோம் - நித்யதாஸர், சேதனசேதனம் ஸர்வமு மவனுக்கு சரீரம், இத்யாத்யர்த்த ப்ரதிபாதகங்களான ச்ருதிகளாலே அஜ்ஞரான நம்மைத் திருத்துகையாலே தீராமயல் தீரும்படி பூர்ணமாகா நிற்கிற தெளிவை யடைந்தோ மென்கிறார்.

நாராயணன் பரனித்யாதி, (சீரார்பெருந்துகைத்தேசிகர்) சீரார்-கல்யாணகுணங்களாலே வ்யாப்தராயும், சீர்-கல்யாணகுணம், ஆர்கை-வ்யாப்தமாகை, பெருந்துகை - பெரிதாயிருக்கிற துகையையுடையராய், ஜ்யேஷ்டமாயிருக்கிற கணையையுடையராய், "ஷிஜ்ஞாணாஃகய கஷ்யாநரணெந நிஷ்ஜாஂகநிஷ்ஜாஸ்யாஂ" பிப்ராணஃகதக ப்ரதாநகணெநி நிஷ்டாங்க நிஷ்ட்டாஸ்ரயா) மென்கிறபடியே கநிஷ்டாஸ்ரயமான கணையையுடையவராய், கதகாக்ரகண்யராயுமிருக்கிறவென்றபடி. பெருந்தகைத்தேசிகரென்று பாடமானபோது, பெரிய ஆணையாயிருக்

மூ—நாராயணன்பரனுமவனுக்குநிலையடியோம்
சோராதனைத்துமவனுடம்பென்னுஞ்சுருதிகளால்
சீரார்பெருந்தகைத்தேசிகரெம்மைத்திருத்துதலால்
தீராமயலகற்றுந்திறம்பாத்தெளிவுற்றனமே. (கஎ)

முதல்வியாக்யானம்.

(சீரார்பெருந்தகைத்தேசிகர்) கல்யாண குணங்களாலே பூர்ணராயும் பெரிதான க்ருபையையுமுடைய வாசார்யர்கள், தகை - க்ருபை, சீர் - கல்யாணகுணம், சீர் பெருந்தகையென்றும் க்ருபையோடு சீர்மையை யந்வயிக்கலாம். ப்ரத்யுபகார ரஹிதமாக ப்ரவர்த்திப்பிக்கையிறே தகைக்குச்சீர்மை, தேசிகருக்குத் திருந்தலோடே யந்வயம் (நாராயணன்பரன்) நாராயண சப்தவாச்யனான ஸ்ரீய:பதியே ஸர்வோத் க்ருஷ்டன் (நாமவனுக்கு நிலையடியோம்) அஸ்மதாதிகளான ஜீவவர்க்கமெல்லாம் அந்த நாராயணனுக்கு நிருபாதிகதாஸ பூதர்கள். நிலை - ஸித்தி, இங்கு நிருபாதிகத்வம் விவக்ஷிதம் (அனைத்தும்) ஸகலசேதநா சேதநவஸ்துக்களும் (சோராது)சுவரிப்போகாது, இதுகளிலொன்று மொதுங்காதே யென்றபடி. (அவனுடம்பு) அவனுக்கு சரீரம், நியதாதேயமாயும் நியதவிதெயமாயும் நியதசேஷமாயு மிருக்கையாலெ ஸர்வபதார்த்தமும் அவனுக்கு சரீரமென்றபடி (என்னும் சுருதிகளால்) இப்படி ப்ரதிபாதியா நிற்கிற ச்ருதிகளாலே, இது உபலக்ஷணம் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்-யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" "தாஸபூதா ஸ்வதஸ்ஸர்வே" "ஜகத்ஸர்வம் ஶரீரந்தே" (யஸ்யாத்மா சரீரம் யஸ்யப்ரதிவீ சரீரம்) (தாஸபூதாஸ்வ தஸ்ஸர்வே) (ஜகத்ஸர்வம் சரீரந்தே) இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே யென்றபடி. (எம்மைத்திருத்துதலால்) காடுமேடு திரிகிற வெம்மை, கிடாம்பியப்புளார் அடியேனைக் கிளியைப் பழக்கிவைக்குமாப்போலே பழக்கிவைத்த வென்றபடி (தீராமயலகற்றும்) ஒன்றுந் தீராமல் போன அஜ்ஞாநத்தைப் போக்கும்படியான, மயல்-அஜ்ஞாநம், (திறம்பாத்தெளிவு) மறவாத ப்ரகாசத்தை, திறம்புகை-மறப்பு, ஸம்சய விபர்யயாதி ரஹிதமான ஸம்யஞ்ஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி (உற்றனமே) உற்றனம் - அடைந்தோம். ஏ - வாக்யாலங்காரம். இப்படிவந்தவிடமெங்கும் கண்டுகொள்வது. இந்தரஹஸ்யத்தி லிரண்டுபாட்டுகளிலும் ஆசார்யாதீனமாகவந்த ஜ்ஞானத்தா லுண்டானதன் னேற்றஞ் சொல்லுகிறதென்னு மிடத்தை தத்வரத்நாவலி ப்ரதிபாத்ய ஸங்க்ரஹத்திலே "இதில் முதலில் கவியும்முடிவில்கவியும் ஆசார்யன் பண்ணின க்ருஷிபலித்தபடி சொல்லுகிறது" என்று தாமே யருளிச்செய்தார். (கஎ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

கிற, தகை - ஆணை, பெரியவாணைக்கு நிதானமாயிருக்கிற, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமென்னுப்போலே, பெரியஆஜ்ஞைக்கு நிதாநபூதராயிருக்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

கிற, அப்ரதிஹதசாஸநராயுமிருக்கிற வென்றபடி. அத்ர – சீர்சப்த:, 𑌗𑍋𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 (கோபலீவர்த்தந்யாயேந) க்ருபாவ்யதிரிக்த கல்யாணகுணகணபர:, பெருந்தகை-மஹத்தரக்ருபாசாலியான, தகை-தகைவு, என்னவுமாம். (தேசிகர்) – தேசிகர், தேசமறிந்தவர்; ஆச்ரிதரை வழியில்லாவழியிலே போகாதபடிவிலக்கி, நல்வழிகாட்டுகைக்கு நிலவரான வாசார்யர்களென்றபடி. (நாராயணன்பரன்) – ஸர்வஸ்மாத்பரன், அத்ர நாராயணசப்த: ஸ்ரீவிசிஷ்டபர:, அன்யதா பஹுப்ரமாண விரோதாத், (நாமவனுக்கு நிலையடியோம்) – நிலையாயிருக்கிற தாஸன், நித்யதாஸனென்றபடி. (சோராதனைத்தும்) சோராது-விடாது, அனைத்தும் – க்ருத்ஸ்நம், ஒன்றும்விடாதபடி. க்ருத்ஸ்நமும், சேதநாசேதநம் ஸர்வமுமென்றபடி. (அவனுடம்பென்னும்) – அந்த ஸ்ரீமன் நாராயணனுக்கு சரீரமென்னும், (சுருதிகளால்) – உக்தார்தப்ரதிபாதக ச்ருதிகளால், “𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌃, 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂, 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂. 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌶𑍇, 𑌦𑌾𑌸𑌭𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇, 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿” (நாராயண: பரம்ப்ரஹ்ம, தத்வன்நாராயண:பர:, மகாரஸ்து:தயோர்தாஸ:, யஸ்யப்ருதிவீசரீரம், யஸ்யாத்மாசரீரம், பர:பராணும், ஸகலாநயத்ர – க்லேசாதயஸ்ஸந்திபராவரேசே, தாஸபூதாஸ்வதஸ்ஸர்வெ,சராசராணிபூதாநி,) இத்யாதிச்ருதிதுபப்ரும்ஹணங்களாலே என்றபடி. (நம்மை) அத்யந்த மஜ்ஞரான நம்மை (திருத்தலால்) திருத்துகையால், சிக்ஷிக்கையாலே யென்றபடி. (தீராமயல் தீர்க்குந்திறம்பர) தீர்க்கப்படாமலிருக்கின்ற மயக்கத்தை தீராநிற்கிற விஷயத்திலே ச்ரேஷ்டமாயிருக்கிற, மயல் – மயக்கம்-மோஹம், அஜ்ஞாநமென்றபடி, திறம் – விஷயம், பர – ச்ரேஷ்டம் (தெளிவுற்றனமே) விசதஜ்ஞாநத்தைப் பெற்றோம், தெளிவு – விசதஜ்ஞாநம், துர்நிவாராஜ்ஞாந நிவர்தகத்வ மாஹாத்ம்யாபாதக மாயும் அதஏவ பூர்ணமாயுமிருக்கிற விஜ்ஞாநத்தை யடைந்தோ மென்றபடி. தீராமயல்தரும் திறம்பற என்று பாடமானபோது தீராதமயல்தரும்-துர்நிவாராஜ்ஞாந ப்ரதமாயிருக்குற, திறம் – விஷயம், சப்தாதிவிஷயமென்றபடி. பற – பறந்துபோம்படி, விட்டுப்போம்படி என்றர்த்தம். தீராமயலகற்றும் என்றுபாடமானபோது மிப்படியே அர்த்தங்கண்டு கொள்வது. ப்ரதமபாதே வித்யமாநாநா மிதிபதஸ்யா த்ராநுஷங்க:, ததாச நாம் தெளிவுற்றனமென்று கருத்து. ஆக விரண்டுபாட்டாலும் ஆசார்யர்கள் பண்ணின க்ருஷி ப்ரதம பாடவத்திலேதானே ஸ்வ விஷயத்திலேபலித்தபடியே அருளிச்செய் தருளினர். இவ்வர்த்தத்தை தத்வரத்நாவலீஹ்ருதயத்தி னுபக்ரமத்திலே “தத்வரத்நா வலியில் முதல்கவியாலும் முடிவில் கவியாலு மாசார்யர் பண்ணின க்ருஷி பலித்தபடி சொல்லுகிறது” என்று தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. (கஎ)

மூ—ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தவர்காட்டத்திருவருளால்
அன்றேயடைக்கலங்கொண்டநம்மத்திகிரித்திருமால்

முதல்வியாக்யானம்.

மேல்ரஹஸ்ய ரத்நாவலி யிரண்டுபாட்டிருக்கிறது, அந்த விரண்டு பாட்டையும் ரஹஸ்யரத்நாவலீ ஹ்ருதயத்திலே விஸ்தாரமாகத் தாமே வ்யாக்யாநம் செய்தருளி யிருக்கிறுர். அதில் முதல்பாட்டை ஹஸ்திகிரி மாஹாத்மய வ்யாக்யாநத்திலே வகுளாபரணம் வீரராகவாசாரியர் ஒரு ப்ரகாரமாக வ்யாக்யாநம் செய்தருளியிருக்கிறுர். அந்த அர்த்தங்களையே யிங்கும் க்ரமபங்கம் வாராதபடி ஸங்க்ரஹமாக வெழுதுகிறோம். ஸதாசார்யோப தேசபூர்வகமாக ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்த பரனை முமுக்ஷுவினுடைய நிர்ப்பரத்வா த்யவஸாயத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது முதல்பாட்டு.

(உணர்ந்தவர்) அர்த்தபஞ்சகத்தையும் சேஷசேஷி பாவத்தையுமறிவந்தவர்கள், (ஒன்றேபுகல்) "விஷ்ணுரேகஃ பராயணம்" இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே நாராயண னொருவனுமே ஸித்தோபாயம் (என்று காட்ட) யிப்படியுபதேசிக்க "ஹுவநாதிஃஹுரஂவிஷ்ணுஂமஶரணஂமஞ்ஜுஃஹுஃஸி" என்கிற உபதேசத்தாலே நம்மைக்கொண்டு பரந்யாஸம் பண்ணிவைக்கவென்றபடி. யத்வா, ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தவர் காட்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

இனிமேல் ரஹஸ்ய ரத்நாவலி என்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தருளக்கோலி முதல்கவியாலே தத்வஹித புருஷார்த்தரூப வக்ஷ்யமாணுர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹெண ஸூசிப்பியா நின்றுகொண்டு காருண்ய வாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுண பரிபூர்ணராய் அத்யாத்ம ஸாரவித்துக்களான வாசார்யர்களாலே பகவங்யஸ்தபரராய் அத எவ பகவதா ஸ்வீக்ருதபரரான முமுக்ஷுக்களுடைய நிர்ப்பரத்வாத்ய வஸாயத்தை வெளியிடுகிறுர் ஒன்றேபுகலித்யாதியால்.

இதில் இந்த விரண்டுபாட்டும் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யரத்நாவ லீஹ்ருதயத்திலே ஆசார்யசரணைஃ ஸ்வயமெவ ப்ரபஞ்சேந வ்யாக்யாத மாகிலும் தத்ரப்ரவே சாக்ஷமரான ஸத்துக்களுக்காக புநஶ்ச ஸங்க்ரஹெண வ்யாக்யாதமாகிறது. (உணர்ந்தவர்) அறிந்தவர்கள், உணர் - ஞானம், உணரை உடையவர் - உணர்ந்தவர், ப்ரதிபுத்தாதிகாரிகள், அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸம்பந்த விசேஷத்தையும் திருந்தக் கண்டவரென்றபடி. (ஒன்றேபுகல்) - ஏகமே உபாயம், புகல் - உபாயம், "தஷெதஷதிஷுஃ வாஹா ஊஹுஷெ தஃஹவாணுவெ। ஹவதாஂகுயஹ்ஜெஸதஂ விஷ்ணுரெகஃ வராயணஃ" (ததெதநி துக்காநாம் ஆஸ்பதெது பவார்ணவெ, பவதாம் கத்ய தெ ஸத்யம் விஷ்ணுரேகஃபராயணம். "நாகணைமிசைநம்பிரா

இன்றேயிசையிலிணையடிசேர்ப்பரினிப்பிறவோம்
நன்றேவருவதெல்லாம்நமக்குப்பரமொன்றிலதே. (கஅ)

முதல்வியாக்யானம்.

டத் திருவருளென்று நேரே யந்வயித்து அநந்யோபாயத் வாத்யவஸா யசாலிகளான வாசார்யர்கள் ஆத்மீயத்வேந நம்மையவன் திருவடிகளி லே ஸ்மர்ப்பிக்கவென்று மர்த்தமாம். (திருவருளால்) ஸ்ரீமத் க்ருபை யாலே, பிராட்டி க்ருபையாலே யென்னுமாம். (அன்றே) பரந்யாஸோ த்தரகாலமே. (அடைக்கலங்கொண்ட) ரக்ஷ்யவஸ்துவாக ஸ்வீகரித்த வரான, (நம்மத்திகிரித் திருமால்) நமக்கு ஸ்வாமியாய் ஸ்ரீஹஸ்திகிரி யிலே வஸிக்கிற ஸ்ரீயஃபதி-இத்தாலங்கே செய்தருளினபடி ஸூசிதம். (இன்றே) பரந்யாஸோத்தரக்ஷணமே (இசையில்) ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி யை அப்யுபகமித்தோமாகில். (இணையடிசேர்ப்பர்) - யுகளீபூதங்களா ன திருவடியை யடைவிப்பர், இத்தாலிவர்கள், சொத்தொழிந்தது அநப் யுபகமத்தாலென்று ஸூசிதம். (இனி) தேஹாவ ஸாநாந்தரம், (பிற வோம்) ஸம்ஸரியோம். (வருவதெல்லாம்) இருந்தநாளிலே இங்குவரு கிற சுகதுக்காதிகளெல்லாம், (நன்றே) அவனநுக்ரஹ பலமாகையாலே நல்லதுகளே, (நமக்குப்பரமொன்றிலதே) - பகவதிந்யஸ்தபரனைநமக் கு ஒரு பரமுமில்லை. ஆத்மதேஹயாத்ராநுகுணமாகக் கர்த்தவ்யலே சமுமில்லை யென்றபடி. பிறவோம் நமக்குஎன்கிற பகுவசனத்தாலே அநுபந்தி பர்யந்தரக்ஷணம் ஸூசிதம், .(கஅ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ன் சரணே சரண்நமக்கு" இத்யாதி பஹுப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்கள் படியே ஸ்ரீமன்நாராயண னொருவனுமே ஸித்தோபாய மென்றபடி. (என்றுகாட்ட) இப்படி உபதேசிக்க "[illegible]" (ஸர்வயோக்ய மனயாஸ மப்ரமேயமனுபமம், ப்ரபன்னார்த்தி ஹரம் விஷ்ணும் சரணங்கந்துமர்ஹஸி,) என்கிற உபதேசத்தாலே, நம் மைக்கொண்டு பரன்யாஸம் பண்ணிவிக்கஎன்றபடி, யத்வா - ஒன்றே புகலென்றுணர்ந்தவர் என்ற ந்வயம், அநந்யோபா யத்வாத்யவஸாய சாலிகளென்றபடி (காட்ட) "[illegible]" ஆத்மாத் மீயஞ்சயத்கிஞ்சித்-துர்பரம்துஸ்த்யஜம்மயா, தத்ஸர்வம்தவவிந்யஸ்தம்- சுபயோஃ பாதபத்மயோஃ) என்கிறபடியே, ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடி களிலே ஸமர்ப்பிக்கவென்றபடி. (திருவருளால்) - ஸ்ரீமத்க்ருபையாலே, என்றபடி, திருவருளால் - பெரிய பிராட்டியாருடைய க்ருபையா லே யென்னவுமாம், (அன்றே) - அப்போதே, பரந்யாஸகாலத்திலேதா னே யென்றபடி, (அடைக்கலம்) ரக்ஷ்யவஸ்துவாக(கொண்ட) ஸ்வீ

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

கரித்தவனுன, (நம்) - நம்முடைய ஸ்வாமிகளான, (அத்திகிரித் திருமால்) - ஹஸ்திகிரியில் வஸிக்குமவரான, (திருமால்) - லக்ஷ்மீவிஷயத்திலே வ்யாமுக்தரான (இன்றே) - இப்போது தானே, (இசையில்)- அப்யுபகமிக்கில், பரந்யாஸோத்தரக்ஷணத்திலேதானே ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியை அங்கீகரித்தோமாகில் என்றபடி. (இணையடி) - யுகளீபூதங்களான திருவடிகளை (சேர்ப்பர்) அடைவிப்பர், நம்மையிதிசேஷ:, இசையில்சேர்ப்பரென்கிற நிர்தேசத்தாலே; இவர்சேரா தொழிந்தது - நம்முடைய அநப்யுபகமத்தாலே யல்லது தம்முடைய அநௌதார்யத்தாலே யன்றுஎன்று த்வநிதம், (இனிப்பிறவோம்) - இந்த தேஹாவஸாநாநந்தரம் ஸம்ஸரியோம், (வருவதெல்லாம்) பகவத் ஸங்கல்பத்தாலே வருமவையெல்லாம், (நன்றே) - நல்லவைகளே, இங்கிருந்தநாளனுகூலங்களாகவும் ப்ரதிகூலங்களாகவும் வருமவையெல்லாம், ப்ராரப்தபுண்ய பாபரூபநிகளவிகட்டநப்ரவ்ருத்தனுன வீச்வரனுடைய வனுக்ரஹ பலமாகையாலே இஷ்டதமங்களென்றபடி. (நமக்கு) - இப்படிபகவதிங்யஸ் தபரரான நமக்கு, (பரமொன்றிலதே) - ஒருபரமுமில்லை, ஆத்மதேஹயாத்ரானுகுணமாக கர்த்தவ்ய லேசமில்லையென்றபடி, பிறவோம் நமக்கென்கிற பஹுவசநநிர்தேசத்தாலே, ... ஸூசிதம். (அநுபந்திபர்யந்தநைர்பர்யம் ஸூசிதம்) ஒன்றேபுகலென்று உணர்ந்தவர் நம்மத்திகிரித்திருமாலித்யாதியாலே தத்வமும், காட்ட அடைக்கலங்கொண்ட வித்யாதியாலே ஹிதமும், இணையடிசேர்ப்ப ரினிப்பிறவோ மித்யாதியாலே புருஷார்த்தமும், ஸூசிதமாய்த்து. ஆகவித்தால், அநந்யசேஷத்வாநந் யோபாயத்வாநந்யப்ரயோஜநத்வாத்யவஸாயசாலிகளான வாசார்யர்களாலே பகவச்சரணாரவிந்தங்களிலே ஸமர்ப்பிதபரராய் பேரருளாளராலே ஸ்ரீமத்க்ருபையாலே அப்போதே ஸ்வீக்ருதபரராய் யாதேனு மொருபகவத்க்ஷேத்ரவாஸ கைங்கர்யாதி ஸங்கத்தாலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி காலக்ஷேபருசியாலும் "இங்கே திருந்தேற்கிழிக்குற்றேன்" என்கிறபடியே பரமபுருஷார்த்தத்திலே, த்வரையற் றிருக்கிற நமக்கு யாவச்சரீரபாதம் பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே வருமவையெல்லாம் ப்ரியஹித விசேஷங்கள், இனி ஒருபரமுமுண்டோவென்று சொல்லித்தாய்த்து. (கஅ)

"ஒரு ஜீவனுக்கொருஜீவன் தஞ்சமல்லன்" என்று துடங்கி "இது ஸாத்விக ஹ்ருதயங்கமையான ரஹஸ்யரத்நாவலி" யென்னு மளவான வாக்யங்களாலே பரதத்வபரமஹித பரமபுருஷார்த்தங்களை ஸவிசேஷமாக ப்ரதிபாதித்து இனிமேல் முடிவில் கவியாலே "..." (முக்த்யை நிர்விஷயம்மந:) இத்யாதிகள்படியே உபகாரகதமமுமா யந்தரங்கதமமுமான மனஸ்ஸைப்பற்ற உபதேசிக்கிறுப்போலே ப்ரவருத்தமான வாக்யவிசேஷத்தாலே இப்படி ப்ரதிஷ்டித

மூ—சிறுபயனிற்படியாத தகவோரெம்மைச்
சேர்க்கவடைக்கலங்கொண்ட திருமால்தானே

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி ப்ரதிஷ்டித புத்தியான ப்ரபன்னனுக்கு ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமானவுத்தரக்ருத்ய விசேஷத்தி லுகப்பிருக்கும்படியை, "மநஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ: । பந்தாய விஷயாஸங்கி முக்த்யை நிர்விஷயம் மந:" (மநஏவ்மனுஷ்யாணும் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ: - பந்தாயவிஷயாஸங்கிமுக்த்யை நிர்விஷயம்மந:), இத்யாதிகள் படியே; உபகாரதமமுமாய் - அந்தரங்கதமமுமான மநஸ்ஸைப்பற்ற உபதேசிக்கிறுப்போலே, ப்ரவ்ருத்தமான வாக்யவிசேஷத்தாலே காட்டுகிறதுமுடிவில்பாட்டு.

இதுவும் ஆசார்யசரணோவ விவ்ருதமாயிருக்கும், அந்தவர்த்தத்தையே ஸங்க்ரஹிக்கிறேம். (சிறுபயனில்) - அல்பபலத்திலே, (படியாத) - படியாதவர்களான, (தகவோர்) - க்ருபாவான்கள், க்ஷுத்ரபலமான இதரபுருஷார்த்தத்திலே யாசைப்படாதே, பரமபுருஷார்த்தத்திலே யூற்றமுடையவர்களாய், ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு க்யாதிலாபபூஜா நிரபேக்ஷமாகத் தத்வத்தை யுபதேசம் பண்ணுமவர்களான வாசார்யர்களென்று விசிஷ்டார்த்தம், (எம்மை) - ஆகிஞ்சின்யபரிபூர்தியுடையநம்மை, (சேர்க்க) "சோகமோஹக்ரஹக்ரஸ்த: விசரன் பவஸாகரே । இஹாத்யவிதிநாப்ராப்த: தவபாதாப்ஜபத்தநம்" (சோகமோஹக்ரஹக்ரஸ்த: விசரன்பவஸாகரே, இஹாத்யவிதிநுப்ராப்த:தவபாதாப்ஜபத்தநம்) என்கிற நம்முடைய வாகிஞ்சன்யநிவேதந பூர்வகமாக வவன் திருவடிகளிலே நம்மை ஸமர்ப்பிக்கவென்றபடி, (அடைக்கலங்கொண்டதிருமால்)-ரக்ஷ்யவஸதுவாகக் கைக்கொண்டதிருமால், அலங்

இரண்டாம்வியாக்யான்ம்.

புத்தியான ப்ரபன்னனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான உத்தர க்ருத்யவிசேஷத்தி லுகப்பிருக்கும்படியைக் காட்டுகிறுர்.

சிறுபயனித்யாதி (சிறுபயனில்படியாத) சிறிதாயிருக்கிறபலன்களில் படியாதவரான "யேதுசிஷ்டாஸ்த்ரயோபக்தா: பலகாமாஹிதேமதா: । ஸர்வேச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தஸ்துமோக்ஷபாக்" யேதுசிஷ்டாஸ்த்ரயோபக்தா: பலகாமாஹிதேமதா:, ஸர்வேச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தஸ்துமோக்ஷபாக்) இத்யாதிகள்படியே க்ஷுத்ரப்ரயோஜநங்களை யாசைப்படாதே ப்ராரப்தகர்மவசத்தாலே வந்தவைகளிலுந் துவக்கற்று த்வயத்திலுத்தரகண்டத்தி லூற்றமுடையவர்களான என்றபடி. (தகவோர்) க்ருபையாலே அத்விதியரான, தகவு - க்ருபை, ஓர் - அத்வதீயம். "பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோவதேத்"

ரூ—மறுபிறவியறுத்தழியா வானில்வைக்கும்
மநமேநீமகிழாதே யிருப்பதென்கொல்
உறுவதுனக்குரைக்கேனிங் கிருந்தகாலம்
ஒருபிழையும்புகுருத வுணர்த்திவேண்டிப்

முதல்வியாக்யானம்.

கநீய புருஷகாராதிகளால் ப்ரேரிதனுய்க்கொண்டு பரஸ்வீகாரம் பண்ணின ஸ்ரீயஃபதியே யென்றபடி. (தானே) கரணகளே பராதிப்ரதாநம் முதல் இவ்வளவுபண்ணினதான்தானே, (மறுபிறவியறுத்து) - வேறு ஜன்மத்தையறுத்து, ஜந்மாந்தர ப்ரதமான புண்யபாபவர்க்கத்தை நசிப்பித்தென்றபடி. (அழியாவானில்) - அழியாததான வாகாசத்திலே, நித்யவிபூதியிலென்றபடி. (வைக்கும்) - பின்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாதபடி வைப்பன், (மனமே) - ஸர்வகாரணமான மனஸ்ஸே, (நீமகிழாதே யிருப்பதென்கொல்) - நீ ஸந்தோஷியாம லிருப்பதெத்தாலே, "ஶாஶுசஃ" (மாசுசஃ) என்கிற சரண்யவாக்யத்தாலே, ஹர்ஷஸ்தாநத்தில் ஒருபடியாலும் சோகிக்க ப்ராப்தியில்லையென்றபடி. (இங்கிருந்தகாலம்) ஸகலமான வுபத்ரவங்களை யுண்டாக்கு மிந்தலோகத்தில் இருக்கவேண்டினகாலம், (உறுவதுனக்குரைக்கேன்) ஸம்சயாதிகளற்றிருக்கிற உனக்கிப்போது யோக்யமானது செய்யச்சொல்லுகிறேன். (ஒருபிழையும் புகுருதவுணர்த்திவேண்டி), ஒருபத்ரவமும் வாராதபடி

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

(பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயைஃ க்ருபயாநிஸ்ப்ருஹோவதேத்) இத்யாதிகள் படியே ஸுபரீக்ஷிதரான ஸச்சிஷ்யர்களைப் பெற்ருல் க்யாதிலாபபூஜாதி ப்ரயோஜநாந்தர நிரபேக்ஷமாகச்சொல்லி யல்லது தரிக்கமாட்டாதபடியான பர துக்கநிராகரணேச்சை யுடையவரான வாசார்யர்களென்றபடி. (எம்மை) நம்மை, அகிஞ்சனரான எம்மை. "நதர்ம்மநிஷ்டோஸ்மி" "நோற்றநோன்பிலேன்" இத்யாதிகள் சொல்லுகிறவாகிஞ்சன்யவ்ருத்தியையுடையரான நம்மையென்றபடி. (சேர்க்க) ஸமர்ப்பிக்க, ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்க, கெடுமரக்கலத்தை ஓர் அனுகூல ஸதாகதிகரைசேர்க்குமாப்போலே "ஶொகஶொஹ ஹ்ரஹ ஹ்ரெ விஶரநுஹவஸாமரெ । ஊஹாஷுர்வியிநாஹ்ராவஃ தவவாஜாஜவஞ்நம்" (சோகமோஹ க்ரஹக்ரஸ்தெவிசரன்பவ ஸாகரே, இஹாத்ய விதிநாப்ராப்தஃதவ பாதாப்ஜபத்தநம்)என்னும்படி - விண்ணோர் பெருமான் மாசின்மலரடிக்கீழெம்மைச் சேர்க்கவென்றபடி. (அடைக்கலங் கொண்டதிருமால்) ரக்ஷ்யவஸ்துத் வேநஸ்வீகரியாநிற்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன். இப்படி நாமும் பிறரும் நமக்குத் தஞ்சமாகாதபடி நிற்கிறநம்மை, அநந்யரக்ஷ்யத்வேநஸமர்ப்பிக்க அலங்கநீய புருஷகார ஸம்பந்த குண விசேஷங்களாலே ப்ரேரிதனுய்க்கொண்டு பரஸ்வீகாரம் பண்ணின ஸ்ரீயஃபதியென்றபடி. (தானே) - தான்தானே, அடியிலே கரண

மூ—பெறுவதெல்லாமிங்கோம் பெற்றுவாழப்
பேரடிமையார்க்கென் றிகழேனீயே. (௧௯)

முதல்வியாக்யானம்.

யான ஜ்ஞானத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு, பகவதபசாராதிகள் வாராதபடி பக்திஜ்ஞாநாதிகளை யபேக்ஷித்துக்கொண் டென்றபடி. (நாம்) ந்யஸ்தபரரான நாம், (பெறுவதெல்லாம்) பரமபதத்திலே பெறக்கடவ சேஷ வ்ருத்திகளையெல்லாம், (இங்கே) இருள்தருமா ஞாலத்திலே, (பெற்றுவாழ) - அடைந்து ஸந்துஷ்ட்டராயிருக்க, ஈச்வரோஹ மென்றிருக்கும் லோகத்திலே நாம் ஆத்மதாஸ்யம் பெற்றிருக்கவென்றபடி. (பேரடிமை) - பெரிதான கைங்கர்யம், (யார்க்கு) - எவர்களுக்கு, (என்று) - ஏவம் ரூபமாக, (நீயே யிகழேல்) - நீதானே இகழாதே, இங்குசெய்கிற பெரிதானகைங்கர்யம் மோக்ஷோபாயமன்ருகில் யார்க்கதுவேணுமென்று ஸ்வரூபப்ராப்தத்தை யுபேக்ஷியாதே பரமபதத்திலும் ஹேதுவல்லாத கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்த நீயே இத்தையும் ஸ்வரூபானு குணமென்று கைக்கொள்ளென்று தாத்பர்யம். (௧௯)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

களே பரப்ரதாநாதி பூர்வகமாக இவ்வளவு க்ருஷிபண்ணின ஸர்வவித பந்துவானதானே யென்றபடி. (மறுபிறவியறுத்து), புநர்ஜந்மத்தைச் சேதித்து,தேஹாந்தரபரிக்ரஹ ஹேதுவான புண்யபாப ஸம்ஜ்ஞிதபாப வர்க்கத்தை யெல்லாங் கழித்தென்றபடி. (அழியாவானில் வைக்கும்) நசியாத பரமபதத்திலே வைப்பன், அழிகை-நசிக்கை, வாநம்-ஆகாசம், பரமாகாசம் - பரமபதமென்றபடி. «ஜிவ்ரு௦ஷூா நஜைஜா ஞூாவு ஜெயம்। ஓ-ா விஹஜெ யஞூா ஶஜெஜ்ஶ-ஜ்ரு௦ஜாஓரு௦ । வைதெவெ நிரயாஷூா தஷூா நஷஉ வாஜா தநஃ" திவ்யம்ஸ்தாநம ஜரஞ்சாப்ரமேயம், துர்விஞேயம்சாகமைர்கம்ய மாத்யம், ஏதேவைநிரயாஸ்தாதஸ் தாநஸ்யபமாத்மநஃ) இத்யாதிகள்படியே, சொன்னகலங்காப் பெருநகரியிலே நித்யஸூரிகளொடு நிர்விசேஷமாக ''மேலுள்ளகாலமெல்லாம் பிணைக்குடுக்கிலும் போகவொட்டாதே வைக்கும்'' என்றபடி, (மனமேநீமகிழா திருப்பதென்கொல்) மனமே - மநஸ்ஸே, நீ - உபகாரகதமமுமாய் அந்தரங்கதமமுமானநீ, மகிழாதிருப்பது - ஸந்தோஷியாதிருப்பது, என்கோல் - யாதுக்கு, நிச்சேஷாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் பிறந்து நிரதிசயபுருஷார்த்தமும் பெறுகைக்கு, நிஸ்ஸமாப்யதிகனை ஸத்யஸந்தன், «மொக்ஷயிஷ்ரூாஶிஶாஶு-வஃ" (மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுசஃ) என்றுநினைப்பிட்டருளினபின்பும், ஹர்ஷஸ்தாநத்திலே சோகிக்கைக்கு ஒருபடியாலும் ப்ராப்தியில்லை யென்றபடி. (உறுவதுனக்குஙக்கே ளிங்கிருந்தகாலம்நீ) நீ - தேஹேந்த்ரியாதிகளோடேகூடியிருக்கிறநீ, இங்கு - ப்ரக்ருதிமண்டலத்திலே, இருந்தகாலம் - இருக்கவேண்டிய காலத்தையும், உனக்கு - பகவத்ப்ராப்தி

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

யில் ஸம்சயமற்றவுனக்கு, உறுவது - யோக்யதை, உரைக்கேன்-சொல்லுகிறேன், "அஸ்தி ஸ்தூணம் ஸ்நாயுபந்தம், இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி" (அஸ்திஸ்த்தூணம் ஸ்நாயுபந்தம், இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநி) இத்யாதிகளில்சொன்ன துர்நிவாரதுஸ்த்யஜதோஷ பஹுளதே ஹேந்த்ரியங்களோடேகூட "அதிமாநம்ஸதாஹாஸம் வாக்ப்ரலாபம்விகத்தநம்" அதிமானம்ஸதாஹாஸம், வாக்ப்ரலாபம்விகத்தநம்) இத்யாதிகளில் சொன்ன ராஜஸதாமஸ விகாரங்களுக்கு விளைநிலமான கொடுவுலகத்திலே ஒரு மருளாலே இருக்கவேண்டின காலத்தளவும், (என்று) - பிழைபுகுகிறதோவென்று, இப்போது நிரபாயப்ரதாந கைங்கர்யத்தை இழந்து நிற்கிறேமென்று பரிதபிக்கப்பார்த்தாயாகில், ஸாத்யோபாயவிசேஷ வசீக்ருதமான ஸித்தோபாய விசேஷத்தாலே, ஸாத்யப்ராப்ய விசேஷலக்ஷ்யபூதஸித்தப்ராப்ய விசேஷபூத ப்ராப்தியில் ஸம்சயமற்றவனுக்கு மற்றுவரும் பரிதாபமும் சமிக்கும்படிநின்ற நிலைக்குற்றது சொல்லுகிறேனென்றபடி. (ஒருபிழையும் புகுராதவுணர்த்திவேண்டி) ஒருதப்பையுமடையாமைக்காக தத்வஜ்ஞாநத்தை யபேக்ஷித்து, பிழை - தப்பு, புகர்கை - ப்ரவேசிக்கை - அடைகை, உணர்த்தி - ஜ்ஞாநம்; வேண்டுகை-அபேக்ஷிக்கை, பகவதபசாராதிக ளெல்லாவற்றுக்கும் நிதாநம், தத்வஜ்ஞாந வைகல்ய மாகையாலே "தத்பாத பக்தி ஜ்ஞாநாப்யாம் பலமந்யத்கதாசந ந யாசேத் புருஷம் விஷ்ணும் யாசநாந் நச்யதி த்ருவம்" (தத்பாத பக்திஜ்ஞாநாப்யாம், பலமங்யத்கதாசந-யாசேத்புருஷம் விஷ்ணும் யாசநாந் நச்யதித்ருவம்) - இத்யாதிகள்படியே, அநன்யப்ரயோஜநனுகக்கொண்டு தத்வஜ்ஞாநாபி வ்ருத்தியை யபேக்ஷித்தென்றபடி. (பெறுவதெல்லாமிங்கே நாம்பெற்றுவாழ) - பரமபதத்திலே பெறத்தக்கின புருஷார்த்தங்களெல்லாம் இந்த லீலாவிபூதியிலே ந்யஸ்தபரரான நாம் அடைந்து வாழ்கைக்காக, பரமபதத்திலே சென்று, சேஷ சேஷாசனுதிகளுக்கு ஸமமாக வசேஷவ்ருத்திகளையே இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாப்போலவும், மருபூமியிலே மஹாதடாகத்தைப் பெற்றாப்போலேயும் "ஈச்வரோஹமஹம்போகீ" (ஈச்வரோஹமஹம்போகி) - இத்யாதிகள் படியே - எதிரம்புகோத்துநிற்கும் தேசத்திலே, ஆத்மதாஸ்யத்தை உணர்ந்து, அகிஞ்சனராய் அநந்யப்ரயோஜநராய், ந்யஸ்தபரராய் நிற்பவரான நாம் நிரபாயமாகப்பெற்று ஸந்துஷ்டராக வென்றபடி. (பேரடிமையார்க் கென்றிகழேல்) - பேரடிமை யார்க்கென்று இகழேல், இதிபதச்சேதஃ, பேரடிமையார்க்கு-பெரியகைங்கர்ய முடையவர்க்கு - நித்யஸூரிக்கென்றபடி. என்று - கர்தவ்யமென்று, இகழேல் - இகழாதே, பெரியகைங்கர்யபரருக்கு கர்த்தவ்யமென்று, (நழுவாதே) - ப்ரபூத கைங்கர்யபரர்களுடைய வ்ருத்தியில்நின்றும் நழுவாதே, ஸர்வசக்தியான பரமகாருணிகன் பக்கலிலே பரந்யாஸம் பண்ணினோமாகில்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

பண்ணப்புகுகிற கைங்கர்யம் மோக்ஷோபாயமன்ருகிலிதென்ன ப்ரயாஸமென்று ஸ்வரூபாநுகுண வ்ருத்தியான கைங்கர்யத்தை யுபேக்ஷியாதே கொள்ளென்றபடி; (நீயே) - கைங்கர்யத்தையே பரமபுருஷார்த்தமாகச் சொல்லாநிற்கிறநீ, மேலும் மோக்ஷோபாயமல்லாத கைங்கர்யத்தையன்றே பரமபுருஷார்த்தமாகக் கோலித்து, ஆனாலு மிங்கும் ஸமானமன்றோ வென்றுணர்ந்துகொள் ளென்றபடி. ஆகவத்தால் ஐச்வர்ய கைவல்யாதி க்ஷுத்ரப்ரயோஜநங்களை ஆசைப்படாதவராய் க்ருபாபரவசரான வாசார்யர்கள் அகிஞ்சனரான நம்மை பகவச் சரணாரவிந்தங்களிலே அநந்யரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிக்க, குணதிப்ரோதனுய்க்கொண்டு பரஸ்வீகாரம்பண்ணின ஸ்ரீய:பதிதானே புனர்ஜந்மத்தையறுத்து நித்யமான பரமபதத்திலே வைப்பன், மனஸ்ஸே அந்தரங்கதமனன நீ ஸந்தோஷியாதிருப்பதே துக்காக, தேஹேந்த்ரியங்களோடேயிருக்கிற நீ இருள்தருமாஞாலத்தி லிருக்கவேண்டினகாலத்தி லென்னபிழை புகுகிறதோவென்று பரிதபியாநிற்கிற பரம புருஷார்த்தத்தில் ஸம்ஸயமற்றிருக்கிற வுனக் குற்றதுசொல்லுகிறேன். பகவதபசாராதியான வொருபிழையும் புகாமைக்காக தத்வ ஜ்ஞாநாதி வ்ருத்தியையபேக்ஷித்து பரமபதத்திலே அடையத்தக்கின புருஷார்த்தங்களை யெல்லா மிந்த லீலாவிபூதியில் ந்யஸ்தபரரான நாம் வாழ்கைக்காக கைங்கர்யத்தையே பரமபுருஷார்த்தமாகக் கோலாநிற்கிற நீ ஸ்வரூபானுகுண கைங்கர்யத்தை உபேக்ஷயாதே கொள்ளென்று சொல்லிற்ருய்த்து. (கக)

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகர் ரஹஸ்யரத்நாவலியென்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தருள வாரம்பித்து "தகொவாயவ-உமெஷ-ஷ ஊ)ா தூவிஊம விஹாவநீயெஷ- । ஸ்ரயமெவ ஸ-ஶயாமொ ரஹஸ)ரதூாவஹீ ஹூஜயம॥" தத்வோபாயபுமர்த்தேஷ் வத்யத்மவிதாம் விபாவநீயெஷு, ஸ்வயமேவஸஞ்சயாமோ, ரஹஸ்யரத்நாவலீஹ்ருதயம்) என்கிற ச்லோகத்தாலே வக்ஷ்யமாணார்த்த ஸூசநபூர்வகமாக சிகீர்ஷித ப்ரபந்த ப்ரதிஜ்ஞையைச் செய்தருளி ஒன்றேபுகலென்கிற பாட்டுக்கு அவதாரிகாபூர்வகமாக ப்ரபஞ்சேந வ்யாக்யாநமிட்டருளி "ஒருஜீவனுக் கொருஜீவன் தஞ்சமல்லனென்று துடங்கி "இதுஸாத்விக ஹ்ருதயங்கமையான ரஹஸ்யரத்நாவலீ" யென்னு மளவான ஸூத்ரஸ்தாநீயங்களான வாக்யங்களுக்கு பஹுப்ரமாண ஸத்ஸம்ப்ரதாயாநேகோப பத்திகதந பூர்வகமாக வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளி, முடிவில் கவிக்கு மதுக்குமேல் ச்லோகத்துக்கு மவதாரிகா பூர்வகமாக விஸ்தரோண வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளி புநஸ்ச ஒன்றே புகலென்கிற "மாயாஶாரஹ) ரக்ஷஜ நந)ரக்ஷ)ாமி" (காதாமாரப்யரக்ஷாந்த் வநந்யரக்ஷ்யாம்) என்கிற ச்லோகபர்யந்த க்ரந்தத்துக்கு ஸாரார்த்தங்களை அருளிச்செய்

மூ.—சாக்கியர்சைனர்கள்சார்வாகர்சாங்கியர்சைவர்மற்றும்
தாக்கியநூல்கள்சிதையத்தனிமறையின்கருத்தை

முதல்வியாக்யானம்.

மேல்ரஹஸ்யரத்நாவலியிலே, முடிவிலிருக்கிற மூன்றுபாட்டில் முதல்பாட்டு, இப்படி இந்தரஹஸ்ய ரத்நாவலி ஹ்ருதயத்தில் ரத்நாவலியினுடைய ஆத்யந்த பாசுரங்களுக்கும், நடுவிலுள்ள முப்பது வாக்யங்களுக்கும், விஸ்தாரமாகத்தாமே தாத்பர்யமருளிச்செய்து இப்படி விவரித்தத்துக்கு வேதபாஹ்யமான மதநிராஸ பூர்வக வேதாந்தார்த்த ஸ்தாபநமாகையாலே, இவ்வர்த்தங்களை யுங்கள்மநஸ்ஸிலே தரித்துக்கொண்டு ஜ்ஞானத்தைப் பெறுங்கோளென்று ஹிதோபதேசம் பண்ணுகிறுரொருபாட்டாலே.

(தனிமறையின்கருத்தை) தனி - அத்விதீயமான, மறையின் - வேதத்தினுடைய, கருத்தை - தாத்பர்யத்தை, ஸகலவேதாந் தாந்தரங்கமான ரஹஸ்யார்த்தங்களை யென்றபடி. (வாக்கியமுப்பதினுல்) முப்பது வாக்யங்களினுலே, ஒருஜீவனுக் கொருஜீவன் தஞ்சமல்லனென்று துடங்கி முப்பது வாக்யங்களினுலே என்றபடி. (வகைசெய்து) வகையாகச்செய்து, ஜீவனுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமான வர்த்தங் களையும் சிதசிதீச்வரஸ் வருபங்களையும் நன்முக ப்ரமாணபூர்வகமாகப் பிரித்தென்றபடி.இதுக்கு வ்யாகரித்தோமென்கிறத்தி லந்வயம். (சாக்கியர்) பௌத்தர்கள், (சைனர்கள்) ஜைநர்கள், (சார்வாகர்) சார்வாகர்கள், (சாங்கியர்) ஸாங்க்யாள், (சைவர்) பாசுபதாள், (மற்றும்) யிதுகள் தவிர, (தாக்கியர்) தார்க்கிகர், (நூல்கள்) இவர்களுடைய சாஸ்திரங்களை,

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

தருளி "𑌰𑌮𑌾𑌸𑌖𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌲𑍀𑌂" (ரமாஸகபரிஷ்கிரியாமிதி, ரஹஸ்யரத்நாவலீம்) 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂𑌵𑌾" (ஸம்க்ஷிப்தம் விஸ்த்ருதம்வா) என்கிற ச்லோகங்கலாலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுடைய விவிதவாத கோஷபீதரான ஸாத்விகாப்யர்த்தநயா வ்ருதமாய்த்து இப்ரபந்தமென்று அருளிச்செய்தருளி, இனிமேலொரு பாட்டாலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுடைய மதங்கள் சிதையும்படி அத்விதீய வேதங்களுடைய தாத்பர்யார்த்தங்களை முப்பது வாக்யங்களாலே வகைசெய்து அதுக்கு வ்யாக்நானம் பண்ணினேம். இந்த ப்ரபந்தத்தை மனஸாநிரந்தரமாக ஸ்மரித்து த்ருடமான வஜ்ஞாநாந்தகாரத்தினின்றும் நிவ்ருத்த ராகுங்கோளென்று பரம ஸாத்விகர்களைக் குறித்து ஹிதத்தை யருளிச்செய்கிறுர்.

சாக்கியரித்யாதி - (சாக்கியர்) சாக்யர்கள், (சைனர்கள்) - ஜைநர்கள், (சார்வாகர்) - சார்வாகர், (சாங்கியர்) - ஸாங்க்யர்கள், (சைவர்) -

வாக்கியமுப்பதினால்வகைசெய்துவியாகரித்தோம்
தேக்கிமனத்திலிதனைத்திணியிருள்நீங்குமினே. (உ0)

முதல்வியாக்யானம்.

(சிதைய) சிதைகைக்காக, அழியும்படி பண்ணுகைக்காக வென்றபடி. ஸர்வசூன்யத்வ க்ஷணிகவஸ்துத்வாதிகளைச் சொல்லும் பௌத்தமதமும், ஸப்தபங்கிதயா பதார்த்தங்களுக்கு பேதாபேதமும், கஜாத்யனுரூபமாக ஜீவஸ்வரூப பரிணாமாதிகளும் சொல்லுகிற ஜைநமதமும், ஸ்ரீயஃபதிக்கு ஈச்வரத்வம் சொல்லாமல் சிவனுக்கு ஜகன்னிமித்த காரணத்வாதிகள் சொல்லும் பாசுபதமதமும், அபௌருஷேயமான வேதத்தைப் பௌருஷேயமென்றும், அணுவான ஜீவனை விபுவென்றுஞ் சொல்லுகிற காணாதமதமும், இந்த ரஹஸ்யத்தினுடைய வாக்யார்த்தங்களாலே யழிந்துபோம்படி யதா யோக்யமறிந்து சொல்வதென்று தாத்பர்யம்.

(வியாகரித்தோம்) விஸ்தாரமாகச் சொன்னோம். (இதனை) இந்த வர்த்தங்களை, (மனத்தில்) மநஸ்ஸிலே, (தேக்கி) தேக்கிக்கொண்டு, மறவாதபடி பண்ணிக்கொண்டென்றபடி. (திணியிருள்) நிபிடமான வந்தகாரத்தை, மனஸ்ஸிலே பற்றியிருக்கும் த்ருடதரமான வஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை யென்றபடி. (நீக்குமினே) நீங்கினவர்களாக வாகுங்கோள். நீக்குங்கோளென்றுமாம். நாம்சொன்ன விந்தவர்த்தங்களை யதாவத்தாக வறிந்தால், அந்த மதாந்தரயுக்திகளால் மனஸ்ஸில்வந்த வஜ்ஞாநங்கள் தானே நீங்குமென்று தாத்பர்யம். (உ0)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

சைவர்கள், (மற்றும்,) இன்னமுள்ள மதாந்தரஸ்தர்கள் - (ஆக்கிய) பண்ணப்படாநிற்கிற, இவர்களாலே நிர்மிக்கப்படாநிற்கிற; (நூல்கள் சிதைய) - சாஸ்திரங்களழியும்படி, நூல் - சாஸ்திரம், சிதைகை - அழிகை, (தனிமறையின் கருத்தை) - அத்விதியவேத தாத்பர்யங்களை, தனி - அத்விதீயம், மறை - வேதம், கருத்து, தாத்பர்யம், (வாக்கியமுப்பதினால்) - முப்பது வாக்யங்களாலே, (வகைசெய்து) - ஒருப்ரகாரமாகப்பண்ணி, வகை - ப்ரகாரம், செய்கை - பண்ணுகை, ரஹஸ்யரத்நாவ லீஹ்ருதயமென்கிற ப்ரபந்தத்தை யென்றபடி. (மனத்தில்) - மனஸ்ஸில், (தேக்கி) - நிறுத்தி, நிரந்தரம் மநஸா சிந்தித்து என்றபடி. (திணியிருள்நீங்குமினே) - த்ருடமானவந்த காரத்தி னின்றும் நிவ்ருத்த ராகுங்கோள், த்ருடதரமான வஜ்ஞாநாந்தகாரத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தராகுங்கோளென்றபடி. தாக்கியர் நூல்களையென்று பாடமானபோது, தாக்கியர் - தார்க்கிகர்கள், இவர்களுடைய சாஸ்த்ரங்களை யென்றபடி, நூல்களை, இதிப்ரதமார்த்தே த்விதியா வேதிதவ்யா. "நாராயணவைவ ஸவ-ஜெராவாஸ) ஊதி நிணீ-யஊ-நக்ஷா து

மூ.—தள்ளத்துணியிலும்தாய்போலிரங்குந்தனித்தகவால்
உள்ளத்துறைகின்றவுத்தமன்தன்மையுணர்ந்துரைத்தோம்

முதல்வியாக்யானம்.

“இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் தேவரீ ரறிந்தபடி யென்னென்னில், வெள்ளைப்பரிமுகதேசிகராய் விரகாலடியோம், உள்ளத்தெழுதிய” தென்கிறபடியே ஸர்வாந்தர்யாமியானவர் தன் ஸ்வபாவத்தை ஆசார்யமுகமாக வறிவிக்கவறிந்தோமென்றும், அவர்கள் ரகஸ்யார்த்தங்களை உபதேசிக்க வல்லவர்களேயாகிலும், இதரமத நிராஸநயோக்யமான ஜ்ஞானவான்களோவென்ன, வாதிஹம்ஸாம்புவாஹ ரென்கிற ப்ரஸித்தியையுடைய வெங்களாசார்யர்கள் முன்னேயங் தகுமதிகள்வந்தால் வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரிபோலே மேல்யுக்திதோன்றாமல் விழிப்பார்களென்றும் அருளிச்செய்கிறார்.

(தள்ளத்துணியிலும்) தள்ளுகைக்குத் துணிந்திருந்தாலும், நாமீச்வரனை யங்கீகரியாமல் தள்ளிவிட நிச்சயித்துக்கொண் டிருந்தாலுமென்றபடி, (தனித்தகவால்) அத்விதீயமான க்ருபையாலே, நிருபாதிக

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஹ்ருதயஸ்தோ த்விதீயேதி நிச்சீயத இதி பாஷ்யோக்தே: ”நாராயணஏவஸர்வத்ரோபாஸ்ய இதிநிர்ணீயமாநத்வாச்ச - ப்ரதமார்த்தெத்விதீயெதி நிச்சீயத இதிபாஷ்யோக்தே:, நூல்கள் சிதையவென்றே அர்த்தம். ஆகவித்தால்-தொண்டர்களான ஸாத்விகர்காள், ரஹஸ்யரத்நாவ லீஹ்ருதயமென்கிற விந்தரஹஸ்யத்தை ஸதாசார்யஸகாசாத், ஸம்யக்ச்ரவணம்பண்ணி நிரந்தரம் மநஸாசிந்தித்து அஜ்ஞாநாந்த காரத்தினின்றும், நிவ்ருத்தராகுங்கோளென்றதாய்த்து. “தொண்டீரேல்நீ” ரென்று ஆழ்வாருபதேசித்தாப்போலவும், “இதியதிராஜமஹாநஸ பரிமள பரிவாஹவாஸிதாம்பிபத” (இதியதிராஜமஹாநஸ - பரிமளபரிவாஹவாஸிதாம்பிபத) என்று நிகமனுதிகாரத்தில் தாமுபதேசித்தாப்போலவுமிங்கு மிப்ரந்தத்தை அஜ்ஞாநஸம் சயவிபர்யயங்கள் தீரும்படி, ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே தெளிந்து, இப்ரபந்த ப்ரதிபாதிதங்களான தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை மநஸாஸதாசிந்தித்து, உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று ஸாத்விகர்களை யழைத்து ஹிதத்தை உபதேசித்தருளுகிறாரென் றிப்பாட்டுக்கு பர்யவஸிதார்த்தம். (௨௦)

இப்படி பாகவதர்களை யழைத்த வாசிதெரியாதே அபாகவதர்களும் வரப்ரஸக்தராக, அவர்களை இரண்டுபாட்டாலே “கூழாள்பட்டு நின்றீர்களை யெங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம்” என்கிறபடியே நிஷேதிக்கிறார்.

முள்ளொத்தவாதிகள்முன்னேவரினெங்கள்முக்கியர்பால்
வெள்ளத்திடையில்நரிபோல்விழிக்கின்றவீணர்களே. (உக)

முதல்வியாக்யானம்.

மான க்ருபையா லென்றபடி. (தாய்போலிரங்கும்) தாயார்போலே யிரங்குமவனை, ப்ரஜை உதைத்து தள்ளிவிட்டாலும் தயையாலே யதின் தொட்டில் கீழேகிடக்கும் தாயானவள்போலே நம்முடைய வப ரிசுத்தி பாராமலிரங்கி நம்மிடத்தில் வருமவனை வென்றபடி- (உள் ளத்துறைகின்ற) ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்குமவனை, (உத்தமன்) அதி ஹேயமான வஸ்மதாதி ஹ்ருதயவாஸித்வ மிருந்தாலும் அத்தால் தோ ஷந்தட்டாத புருஷோத்தமனுடைய, (தன்மை) ஸ்வபாவத்தை, ஸ்வரூ பரூப குணவிபூத்யாதிகளை யென்றபடி. (உணர்ந்து) ஆசார்யரிடத்தி லே நன்றாகவறிந்து, (உரைத்தோம்) நாமறிந்தபடி யிந்தரஹஸ்யத்தி லே சொன்னோம். மேலாசார்ய ப்ரபாவம் சொல்லலுற்று (முள்ளொ த்தவாதியர்) முள்ளுக்கு ஸத்ருசமாக வாதம்பண்ணுமவர்கள், அதிகர்க் கசமான யுக்திகளைச் சொல்லுமவர்க ளென்றபடி (எங்கள் முக்கியர் பால்) எங்களுக்கு ஸ்வாமிகளாய் வாதிஹம்ஸாம்பு வாஹாதி ஸம்ஜ்ஞை யாலே வாதிஜயத்திலே முக்கியாளாயுமுள்ள வஸ்மத் ஸித்தாந்த நிஷ் டாளிடத்திலே, (முன்னேவரில்) வாதத்துக்காக முன்னேவந்தார்களா கில், (வெள்ளத்திடையில் நரிபோல்) உபயபார்ச்வ மஹாப்ரவாஹாந் தர கதஜம்புகம்போலே. இடை – மத்யம், (விழிக்கின்ற வீணர்களே) விழியாநிற்க்கின்ற வீணர்களே. விழியாநிற்கின்ற வீண்ப்ரயாஸிகள். வீணர்கள் - வ்யர்த்தப்ர யாஸசாலிகள், அஸ்மத் ஸித்தாந்த நிஷ்டா ளுடைய யுக்திக்குமேல் யுக்திதோன்றாமையாலே மெரூளவிழியா நின் றுகொண்டு வீண்ப்ரயாஸிகளாவர்களென்று தாத்பர்யம். (உக)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

தள்ளவித்யாதி - (முள்ளொத்த) - முள்ளுக்கொத்த, வாதியர் - வாதிகளுடைய (முள்ளொத்த முள்ளுக்கு ஸத்ருசரான சாக்கியர் முத லான வாதிகளுடைய என்றபடி. (முன்னேவரில்) அக்ரேவரவுக்கு ஸ்தாநமாயிருக்கிற, இல் - ஸ்தானம், "விஜ்ஞாணாகெயகவூ்யா நமண நெ நிஷ்டாஂகநிஷ்டாஶ்ரயாஂ" ((பிப்ராணஃகதக ப்ரதாநகணநெ நிஷ்ட் டாங்க நிஷ்ட்டாஶ்ரயாம்) என்கிறபடியே கதகாக்ரகண்யரான வெ ன்றபடி. (எங்கள் முக்கியர்பால்) அஸ்மத் ஸ்வாமிகளான முக்யர் விஷயத்திலே, நாதோயஜ்ஞும் ப்ரவ்ருத்தமென்கிறபடியே ப்ரபன்ன ஜநஸந்தாந கூடஸ்தரான – நம்மாழ்வாருடைய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர் த்தகராய் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ப்ரபந்தநிர்மாணப்ர வசநாதிகளாலே ஸர் வோத்க்ருஷ்டரான ஸ்ரீமன்நாதமுநி முதலான வம்ஸதாசார்யர்கள் விஷயத்திலே யென்றபடி. (வெள்ளத்திடையில் நரிபோல) ப்ரவா

மூ.—செய்யேல்மறமென்றுதேசிகன்தாதையவனுரைத்த
மெய்யேயருள்பொருள்சூடியவெண்மதிகாதலியாம்

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி யபாதிதமான விந்த ஸித்தாந்தார்த்தங்களிலே அனைவருக்கும் ப்ரேமம் வாராதிருப்பானென்னென்ன, கையுந் திருவாழியுமாக ஆஸ்ரிதருடைய ஸகலவிரோதிகளையும் பொக்குமந்த ஸர்வரக்ஷகனிடத்திலே நிருபாதிகமாக ப்ரேம முடையவர்களுக்கே இந்த்ரியஜய பூர்வகமாகவந்த ஸர்வேச்வரன் கீதாதிகளிலே யருளிச்செய்த வர்த்தங்களிலேநிஷ்கர்ஷமும் ப்ரேமமு முண்டாமென்கிறு ரொருபாட்டாலே.

(கையேறுசக்கரக்காவலன்) ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநார்த்தம் திருக்கையிலே யேறுநிற்கிற திருவாழியையுடைய வந்த ரக்ஷகனிடத்திலே, காவலன் - ரக்ஷகன், (காதலடைந்தவர்க்கே) ப்ரேமத்தை யடைந்தபேர்களுக்கு, பகவத்விஷயத்திலே நிருபாதிக ப்ரேமசாலிகளான அநந்யப்ர யோஜநருக்கே என்றபடி. இதுக் குக்ரியையோடே அந்வயம்.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஹத்தினுடைய மத்யத்திலே யிராநிற்கிற நரிபோல, வெள்ளம் - ப்ரவாஹம், இடை - மத்யம், ப்ரவாஹபரிவ்ருதமான திடரிலே தைவாத்வித்யமானங்களான நரிகள்போல என்றபடி. (விழிக்கின்ற வீணர்களே) விழியாநிற்கிற வம்பர்களே, விழி - முழி, இங்கு நரிகள்போலவென்று நரியை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னது மற்றுள்ள திருஷ்டாந்தங்களுக்கு முபலக்ஷணம். பரமபத ஸோபாநத்திலே, பீதிபர்வத்திலே "காற்றுத்தடைபட்ட கலவர் மனம்போலவும், ஆற்றங்கரைவாழ்மரம்போலவும், இருபாடெரி கொள்ளியினுள் ளெறும்புபோலவும், பாம்போ டொருகூரையிலே பயின்றுப்போலவும், வெள்ளத்திடைபட்ட நரியினம்போலவும், உள்ளந்துளங்கி ப்ரயோஜநாந்தரமாத்ரபரறுத" லென்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே அநேக த்ருஷ்டாந்தங்களைத்தாமே யருளிச்செய்தாரீறே. "ஹ்ருத்ப்ரஹ்ருத்பத்மஸிம்ஹாஸந ரஸிகஹயக்ரீவ ஹேஷோர்மியோக்ஷிப்த ப்ரத்யர்த்தித்ருப்திர்ஜயதி" (ஹ்ருத்யாஹ்ருத்பத்ம ஸிம்ஹாஸந ரஸிகஹயக்ரீவ ஹேஷோர்மியோக்ஷிப்த ப்ரத்யர்த்தித்ருப்திர்ஜயதி) யென்கிறபடியே அஸ்மதாசார்யர்களுடைய வாதகோஷபீதராய் யெங்கும் போகமாட்டாதே நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற ப்ரயோஜநாந்தர மாத்ரபரர்களென்றபடி. (உக)

(செய்யேல் மறமென்று) விஸ்மரணத்தைப் பண்ணுதேயென்று, மறம் - மறப்பு, அநித்யத்வ விஸ்மரண மென்றபடி. "ஸ்மரநித்யமநித்யதாம்" (ஸ்மரநித்ய மநித்யதாம்) என்கிறபடியே. அநித்யத்வத்தை ஸ்மரி, சரீராநித்யதையை மறவாதே (ஸ்மரி) ஆசார்யன் பண்ணின உப

பொய்யேபகைப்புலனையிரண்டொன்றுபொருங்கருவி
கையேறுசக்கரக்காவலன்காதலடைந்தவர்க்கே. (உஉ)

முதல்வியாக்யானம்.

(தேசிகன்தாதை அவன்) பரமகுருவாகையா லெஸர்வாசார்ய பிதாவென்று சொல்லப்படு மந்த ப்பரமா சார்யனுலே, (செய்யேல் மறமென்று) மறம்செய்யேலென் றந்வயம், மறம் - மறப்பு, செய்யேல் - பண்ணுதே, என்று - நாம்சொல்லுகிற வர்த்தங்களை மறந்துபோகாதே யென்றபடி. (உரைத்த) சொல்லப்பட்டதான, கீதாது கீதாதிகளிலே சொல்லப்பட்டதான, (மெய்யேயருள்பொருள்) யதார்த்தமாக க்ருபையாலேவந்த வர்த்தங்களை, மெய்யேயுரைத்தவென்று மங்வயிக்கலாம், அவன்யதார்த்தமாக வுரைத்ததாயும் க்ருபையாலே வந்ததாயுமுள்ள வர்த்தங்களிலே யென்றபடி. (சூடியவெண்மதி) வெண்மை - வெளுப்பு, பரிசுத்தி விவக்ஷிதம். அந்தவர்த்தங்களைச் சூடின பரிசுத்தமதி, பகவதுக்தார்த்த விஷயக ஸம்யக்ஜ்ஞாந மென்றபடி. இதுக்கும் க்ரியையோடே யங்வயம். (பொய்யேபகை) பொய்யாகவே பகைக்கவாகாநிற்கிற, இந்திரியங்கள் வகுத்தவிஷயத்திலே போனல் பகையல்லாமையாலே பொய்யான பகையென்றது. (பொருங்கருவி) கருவிபொரும் - கருவிபோலே விஷயங்களிலே மாறிமாறி ப்ரவேசிக்குமதான, கருவி - சதுரங்கம் சொக்கட்டான்காய். (ஐயிரண்டொன்றுபுலன்) ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்கள்பத்து, மனஸு ஒன்று, ஆக பதினொரு இந்த்ரியங்களும், (காதலியாம்) காதல் - ப்ரேமம், அத்தை யுடைத்தானது காதலி, ப்ரேமசாலிகளாம். பொருங்கருவி யென்கிறத்தை சக்கரத்தோடும் அன்வயிக்கலாம். அப்போது கருவி - கர்வி, அதிகர்வத்தோடே ஆஸ்ரிதவிரோதிகளிடத்தில் ப்ரவேசிக்கும் திருவாழியென் றர்த்தம். பொருமென்று - பொருதலே யுத்தத்தைப் பண்ணுமென்றுமாம். பகவத்விஷயத்திலே நிருபாதிக ப்ரேமசாலிகளுக்கே வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய் ‘‘ஹ்ருத்யா ஹ்ருத்யே ஸிம்ஹாஸந ஸ்திதோ ஹயக்ரீவ’’ (ஹ்ருத்யா ஹ்ரு

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

கார பரம்பரயை மறவாதெயென்னவுமாம். க்ருதக்நதை வாராமைக்காக நினைக்கவேண்டு மவைத்தில் ப்ரதாந மாசார்யன்செய்த ப்ரதமகடாக்ஷம் முதலான வுபகாரமென்று, உத்தரக்ருத்யாதிகாராந்தத்திலே தாமே யருளிச்செய்தபடியே, ஆசார்யன்பண்ணின வுபகார பரம்பரயை மறவாதே ஸ்மரி என்றபடி. செய்யேல்மறம் - அதர்மத்தைப்பண்ணுதே, மறம் - அதர்மம், என்னவுமாம். ‘‘ஸ்மர்தவ்யஸ்ஸததம் விஷ்ணு:’’ (ஸ்மர்தவ்யஸஸ்த்தம் விஷ்ணு:) என்கிறபடியே, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை மறவாதேயென்றபடி (என்று) இப்படி, (தேசிகன்) - தேசிகனுலே, (தகவயனுக்குரைத்த) தகவுக்கு யோக்யனனவனுக் குரைத்தாய், தகவு -

முதல்வியாக்யானம்.

த்பத்மஸிம்ஹாஸ நரஸிக ஹயக்ரீவ) "பீதகவாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகி" இத்யாதிகள்படியே யாசார்ய முகமாயும் கீதாபகவச் சாஸ்த்ராதிகளிலே நெரேயுமந்த ஸர்வரக்ஷக னுபதேசித்த நிச்சயார்த்தங்களிலெ ஸம்யஞ்ஞாநமும் ப்ரேமமு முண்டாம். அப்ராப்த விஷயங்களிலே பட்டிபுக்குப் பகையான விந்திரியங்களும் "க்ஷஜ஼ஊக்ஷ. ஜிஹ்வே கீ஻தக" (த்வக்சத்ருக்ச, ஜீஹ்வே கீர்த்தய) இத்யாதி ச்லோகங்களிலெயும், முடியானேயிலும் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்தவிஷயங்களிலே போகும்படி ப்ரேமசாலிகளுமாமென்று பாட்டுக்கு விசிஷ்டதாத்பர்யம். புலன்களைக்கருவிப் பொருங்கையேறு சக்கரமென்று மங்வயிக்கலாம், அப்போது ஸ்வாஸ்ரீதருடைய விந்திரியங்களை விஷயங்களிலே போய் அவர்களுக்குப் பகையாகாதபடி போக்யதாதிசயத்தாலே ஸ்வ விஷயத்திலே யாகர்ஷிக்கும் திருவாழியையுடைய ரக்ஷகனென் றர்த்தமாம். முன்கருவி யீரைந்து மென்கிற விடத்திற்போல் கருவி யென்கிறது, இந்த்ரிய பரமானல் புலனைந்து மெய்யும் பொறியென்கிற விடத்தில் போலே யிங்குமிருக்கிற புலன்சப்தம் விஷயபரமாய் தத்தத்விஷயங்களை யவகாஹிக்கும் இந்த்ரியங்களெல்லாம் ஸமீசீன விஷயத்திலே காதலுடையதாகவாமென்று பொருள். ஐயிரண்டென்று பாடமானல் ஐயிரண்டென்று சொல்லப்படும் புலன்களைப் பொரும் கருவி இந்த்ரியம்மநோரூபேந்த்ரியம், மற்றது ஸமானம். (உஉ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

க்ருபை, தகவுக்கு யோக்யன் - தகவயன், க்ருபாயோக்யனன ஸச்சிஷ்யனுக்கு, உபதேசிக்கப்பட்டானும். தேசிகன் கருத்தை யவனுரைக்கவென்று பாடமானபோது கருத்தையவன் - கருத்தையுடையவனுக்கு, கருத்து - தாத்பர்யம், கருத்தையுடையவன் - கருத்தையவன், சிஷ்யஸ்தேஹமித்யாதி சாஸ்த்ரார்த்தாபிப்ராயவானு யிருக்கிற பரமாஸ்திகனுக்கு ஆசார்யனலே யுரைக்கப்பட்டானு மென்றர்த்தம், "நித்யம் விஷ்ணுபரம் கர்ம குருநிந்த்யாநிமாக்ருதா:, ஸதாத்மாநம் விபுத்த்யஸ்வ நபாபேக்ஷமந:க்ருதா:, யஜஸ்வநித்யமாத்மேசம் மாயாஜீரந்யதேவதா:, லக்ஷஸ்வலக்ஷணைர்பர்து: லக்ஷிஷ்டாமான்யலக்ஷணை:, உபாஸ்வவைஷ்ணவான் நித்யம் அஸதோமோபஸிதநா:" (நித்யம்விஷ்ணுபரங்கர்ம குருநிந்த்யாநிமாக்ருதா:, ஸதாத்மாநம் விபுத்த்யஸ்வ நபாபேக்ஷமந:க்ருதா:, யஜஸ்வநித்யமாத்மேசம் மாயாஜீரந்யதேவதா:, லக்ஷஸ்வலக்ஷணைர்பர்து: லக்ஷிஷ்டாமான்யலக்ஷணை:, உபாஸ்வவைஷ்ணவான் நித்யம் அஸதோமோபஸிதநா:) இத்யாதிகள்படியே ஸதாசார்யனலே பஞ்சஸம்ஸ்காராநுஷ்டாந காலத்திலே உபதேசிக்கப்பட்டானு மென்றபடி,(மெய்யே) ஸத்யங்களாயும் ப்ரமாணஸித்தங்களாயு மென்றபடி. (அருள்)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

க்ருபையாலே உண்டாகானும் பகவதாசார்யாதி க்ருபையினாலே உண்டாகானுமிருக்கிற (பொருள்) புருஷார்த்தங்களாலே, உபதேசகாலத்தில் அப்யுபகதங்களாய் கைங்கர்யரூபங்களாக வநுஷ்டேயமானங்களான வுத்தரக்ருத்ய ரூபங்களான புருஷார்த்தங்களாலே என்றபடி. (சூடிய) அலங்கரிக்கப்படா நிற்கும், சூடுகை - அலங்கரிக்கை, (எண்மதிகாதலியாம்) அஷ்டவித குணங்களையுடைத்தான ஜ்ஞாநமென்ன அனுராகமென்ன இதுகளையுடையரான, மதி - ஜ்ஞாநம், காதல் - அனுராகம், “ஞஹணஸா௱ணெஞுவ” (க்ரஹணந்தாரணஞ்சைவ) என்று சொல்லப்படாநிற்கிற க்ரஹணதாரணாத்யஷ்டகுண விசிஷ்டஜ்ஞாநாநுராகங்களை உடையரான, எண்மதி “ஹகூிரஷு விய௱ஜெயா” பக்திரஷ்டவிதாஜ்ஞேயா) என்கிறபடியே. அஷ்டவித பக்திரூபஜ்ஞாநமென்னவுமாம். காதலியாம் என்கிறத்துக்கு காவலடைத்தவர்க்கே என்கிறவிடத்திலே அந்வயம். (பொய்யேபகை) பொய்யே, ஸ்வாபாவிகங்களாகாமலும் கர்மோபாதிகங்களாயும், பகை - பகையை உடைத்தானதுகளாயும், ஆஸ்ரிதவிரோதிகளாயு மென்றபடி. (புலனையிரண்டொன்று) புலன் இந்திரியங்கள், ஐயிரண்டு, பத்து ஒன்று ஏகம், “ஐநிூயாணிஉமெைகஞ” (இந்த்ரியாணிதசைகஞ்ச) என்கிறபடியே ஏகாதசேந்த்ரியங்களோடேகூட (பொருகருவி) யுத்தத்தையும் ஸங்கல்பிப்பித்து, “உமெஸநிூயாநநஂவொ௱ஂ மெயாஉெநா௱ஜநஂவ௱ஂ। விவெகஸா௱ஜாலெந ஸஉநயதியொகிநாஂ” (தசேந்த்ரியாநநம் கோரம்யோமநோரஜநீசரம், விவேகசரஜாலேந சமம்நயதியோகிநாம்.) “விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமை செய்வாரையுஞ் செறுமைம் புலனிவைமண்ணு ளென்னைப் பெற்றாலென்செய்யாமற்று நீயும் விட்டால்” இத்யாதிகள்படியே ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான ஏகாதசேந்த்ரியாதிகளோடே யுத்தத்தையும் ஸங்கல்பித்து என்றபடி. (கையேறுசக்கர) கையையேறாநிற்கிற சக்கரத்தையுடையவனை, இந்த்ரியஜயார்த்தம் திருவாழியாழ்வானைக் கையிலேந்துமவனை, (காவலன்) ரக்ஷகன், ஸர்வரக்ஷகனை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய, (காவலடைத்தவர்க்கே) ரக்ஷையையடைந்தவற்கே, ரக்ஷ்யதேவ்நஸமர்ப்பிதபரர்க்கே, ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரரான ஸாத்விகர்க்காகவே என்றபடி. (காவலடத்தவர்க்கே) யென்கிறத்துக்குக் கீழ்ப்பாட்டில் பூர்வார்த்தாந்தத்தி லிருக்கிற உரைத்தோமென்கிற க்ரியையோடே அந்வயம். (தள்ளத்துணியிலும்) தள்ளுகிறத்துக்குத் துணிந்தாலும், த்வம்மேயென்று ஸர்வேச்வரன் பின்துடர, அஹம்மேயென்று துமுறிலும், என்றபடி. (தாய்போலிரங்கும்) தாயாரைப்போலே யிரங்கானும், “உெநஹீஉா தாஜஊவஸ-ீ தெவதூ ஊாஉாஉ ெஸூவஂ” (மன்யேமாதாஜடஇவஸ-ீதே வத்ஸலாமாத்ருசேத்வம்) என்கிறபடியே மாத்ருவத்வத்ஸலராயு மென்றபடி. (தனித்தகவால்) அத்

முதல்வியாக்யானம்.

மேல்தத்வத்ரய சுளகத்தில் அநாத்மஜீவேச்வர சிந்தநங்களைப்பண்ணுகிற மூன்றதிகாரத்தில் ஆத்யந்தங்களிலே யிருக்கிற வெட்டுபாட்டுகளிலே முதல்பாட்டு, "ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே யுபாயமாயு முபேயமாயும் பற்றுமவனுக்கு முற்பட்ட ப்ரக்ருத்யாத்மப்ரமாதிகள் கழியும்படி தத்வத்ரயத்தை விவேகிக்கவேணும்" என்று துடங்கி மூன்றதிகாரத்தாலே யருளிச்செய்யப் புகுகிற தத்வத்ரயத்தை ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு தத்வஸாகர ஸம்ஹிதாதிகளிலே விஸ்தாரமாக சொல்லப்பட்ட தத்வங்கள் சுளகஸம் ஜ்ஞிகமாய் அதஏவ பரிமிதமான விந்தரஹஸ்யத்திலே யடங்குமோ வென்கிற சங்காவாரணார்த்தமதி விஸ்த்தாரமான ஸமுத்ரத்தை யடக்கின வகஸ்த்யருடைய சுளகம்போலே யாசார்யர்கள் தங்கள் ஹ்ருதயத்திலேயடக்கிக்கொண்டிருந்து நமக்குபதேசித்த தத்வங்களிது வென்கிறு ரொருபாட்டாலே,

---

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

விதீயமான க்ருபையாலே, தனி - அதிவ்தீயம், தகவு - க்ருபை, (உள்ளத்துறைகின்ற) ஹ்ருதயத்திலே வஸீயானும், "𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿" (ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேசேர்ஜுநதிஷ்டதி) என்கிறபடியே ஸர்வபூதங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸியானுமென்றபடி. (உத்தமர்தம்மை) உத்தமனை, தம்மையென்று ஸ்வார்த்தே அநுப்ரயோகঃ, "𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃" (உத்தமঃபுருஷஸ்த்வன்யঃ பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருதঃ,) என்கிறபடியே ஸர்வோத்தமனை ஸ்ரீயঃபதியை யென்றபடி. (உணர்ந்து) - அறிந்து, ஆசார்யகடாக்ஷத்தாலே நன்றாயறிந்து என்றபடி. (உரைத்தோம்) - உரைச்சோம், ரஹஸ்யரத்நாவலியென்கிற ரஹஸ்யத்தை விவரித்தோமென்றபடி. ஆக விரண்டுபாட்டாலே கதகாக்ரகண்யராய் தர்சனப்ரவர்த்தகரான வஸ்மதாசார்யர்கள் விஷயத்தில் அதிபீதராய் நடுங்கின ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களைப் பஞ்சஸம்ஸ்காரதசையில் ஸதாசார்யோபதிஷ்டங்களாய் ப்ரமாணஸித்தங்களாய் புருஷார்த்தத்வேந வநுஷ்டேயமானங்களான வர்ணாச்ரமதர்மாநுக்ருஹீதங்களாய், ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யசாலிகளாய், ஆஸ்ரீதவிரோதி நிரஸநார்த்தமாக ஹஸ்தாரவிந்த தார்யங்களான திருவாழி துடக்கமான திவ்யாயுதசாலியாய், நிற்கிற ஸர்வரக்ஷகனை ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிதரான பரமஸாத்விகர்களுக்காகவே யாஸ்ரீதவாத்ஸல்யனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வோத்தமனை ஸ்ரீயঃபதியினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளை ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே நன்றாக வறிந்து இப்ரபந்தத்தை யுரைத்தோமாகையால் "𑌯𑍂𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃" (யூயமிந்த்ரியகிங்கராঃ) என்கிறபடியே இந்த்ரியகிங்கரரான உங்களுக்கு இப்ரபந்த சிந்தையி லந்வயமில்லை என்றதாய்த்து. (உஉ)

மூ.—அந்தமிலாததேவனழிசெய்தடைந்தவளவேலையோதமடைய

முதல்வியாக்யானம்.

(அந்தமிலாத) அந்தம் - பரிச்சேதம், அதில்லாதவனுன, தேசதஃ காலத: - வஸ்துதச்ச - பரிச்சேதர ஹிததயா அநந்தனுன வென்றபடி, ஸ்வரூபத: - குணத: - விக்ரஹதச்ச - விபுவானவ னென்ற தாய்த்து, (தேவன்) க்ரீடாபரதந்த்ரனுன வந்தஸ்ரீய:பதியாலே, (அழித்தடைந்த) ஸம்ஹார காலத்திலே யழித்து - ஸர்ககாலத்திலே யடையப்பட்ட தான, அளைந்தவென்று பாடமானல் "மஹார்ணவேசயா நோப்ஸு" (மஹார்ணவேசயா நோப்ஸு) என்று அவனலே யளையப்பட்டதான, (வளவெலை யோதமடைய) வளம்-ஸம்பத்து, வேலை-ஸமுத்ரம், ஓதம்-ஜலம், அடைய - க்ருத்ஸ்நம், ரத்நாகரமாகையாலே ஸம்பத்ப்ரதமான ஸமுத்ரத்தினுடைய ஜலங்களை யடங்கலுமுடைத்தான. இது சிராங்கைக்கு விசேஷணம், ஓதமுடையவென்று பாடமானல் ஸ்பஷ்டம், (செந்தமிழ்நூல்) செவ்வையான த்ராவிட சாஸ்திரத்தை (வகுத்த) பிரித்துச் சொன்னவரான, (சிறுமாமனிசர்) ஆக்ருதியாலே சின்னவராய் மாஹாத்ம்யத்தாலே பெரியவரான வகஸ்த்யருடைய, மா-மஹத்து,

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகர் தத்வத்ரய சுளகமென்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தருளக்கடவராய் அவிக்நபரிஸமாப்திப்ரசயகமனுதி ஷித்யர்த்தமாக ஸ்மிருத்யாசார ப்ராப்தமான இஷ்டதேவதாசார்யவந்தனுதி மங்களத்தை மாநஸிகமாகச் செய்தருளி சிகீர்ஷிதமான ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களை ஸங்கரஹேண முதல்பாட்டாலே காட்டுகிருர்.

அந்தமிலாத்தேவ னித்யாதி - (பரவும்பொருள்) பரவாநிற்கிற பதார்த்தம், பரவுகை - வ்யாபிக்கை, பொருள் - பதார்த்தம், நியந்த்ருதயா ஸர்வத்ரவ்யாப்தமான ஸ்ரீமந் நாராயணபதார்த்த மென்றபடி. இதுக்கு - அந்தமிலாத் தேவனென்கிறத் தோடேயந்வயம். (இவையே) இந்த ஆகாசாதி பதார்த்தங்களை, சராசரங்களையென்றபடி. (அழித்து) நசிப்பித்து, "அத்தாசராசரக்ரஹணுத்" என்கிறபடியே ப்ரளயகாலத்திலே ஸம்ஹரித் தென்றபடி (வல்வேலையோதமடைந்து) வல் - த்ருடமாயிருக்கிற, வேலை - கரையையுடைத்தாயிருக்கிற, ஓதம் - ஜலத்தை, அடைந்து - அடைஞ்சு, "ஸம்க்ஷிப்ய‌ச‌புரா லோகாந் மாயயா ஸ்வயமேவஹி । மஹார்ணவேசயா நோப்ஸு மாம்த்வம் பூர்வமஜீஜந:" (ஸம்க்ஷப்யசபுரா லோகான் மாயயாஸ்வயமேவஹி, மஹார்ணவேசயா நொப்ஸு மாம்த்வம் பூர்வமஜீஜநஃ) என்றும் "பாலனுயே ழுலகுண்டு பரிவன்றி யாலிலையின் றவஞ்செய்யு மண்ணலாரொன்னும்" ஆலைமாமரத்தினிலைமே லொருபாலகனுய் ஞாலமேழுண்டான்" இத்யாதிகள்படி

செந்தமிழ்நூல்வகுத்தசிறுமாமனிசர்சிறுகைச்சிராங்கைபோல்
சந்தமெலாமுரைப்பதிதுவென்றுதங்களிதயத்தடக்கியடையும்
பந்தமெலாமறுத்தருள்தந்துகந்துபரவும்பொருள்களிவையே. ()

முதல்வியாக்யானம்.

ஸம்ஸ்க்ருத வேதாதிகள் அபசப்தமாகாதபடி பாணிநி வ்யாகரணம் பண்ணினுப்போலே த்ராவிட வேதாதிகளுக்காகத் தமிழ் வ்யாகரணம் பண்ணின வகஸ்தியருடைய வென்றபடி (சிறுகைச் சிராங்கைபோல்) ஆக்ருதிக் கநுகுணமாகச் சின்னதானகையினுடைய சுளகம்போலே, இதுக்கு அடக்கி யென்கிறத்தில் அந்வயம், (சந்தமெல்லாமுரைப்பது) சந்தம்-வேதம், இது உபலக்ஷணம், ச்ருதிஸ்மிருத்யாதிகளில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லு மவைகளெல்லாம் (இதுவென்று) நாம் சொல்லுகிற வித்தத்வங்களென்று (தங்களிதயத்து) தங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே, (அடக்கி) அதிவிஸ்தாரமான தத்வங்களை யெல்லாம் அகஸ்தியருடைய சுளகம்போன்ற ஹ்ருதயத்திலே யடக்கிக்கொண்டு (நம்பந்தமெல்லாம்) நம்முடைய பந்தங்களை யெல்லாம், (அறுத்துகக்க) சேதநம்பண்ணி ஸந்தோஷிக்க, அவர்களுபதேசத்தாலே நமக்குவந்த பந்தநிவர்த்தி தங்களதாகையாலே உகக்கவென்றது. (அருள்தந்த) க்ருபையாலே தந்ததான, க்யாதிலாப பூஜாநிரபேக்ஷமாக வுபதேசித்ததான வென்றபடி (பரவும்பொருள்கள்) பரவுகை-விஸ்தரிக்கை, விஸ்தாரமாக வனுஸந்திக்கும் தத்வங்களெல்லாம் (இவையே) நாமிந்தரஹஸ்யத்திலே சொல்லுகிற தத்வஸ்வரூபங்களே, நாம் சொல்லப்புகுகிற தத்வங்கள் ஸங்க்ரஹருசிகளுக்கும் விஸ்த்தர ருசிகளுக்கும் யோக்யமாயிருக்குமென்று கருத்து. இப்பாட்டி லாசார்யவாசி சப்தமில்லாமையாலே - அத்யாஹரித்தும் யோஜிக்கலாம். சிறுமாமனிச ரென்கிறத்தை யநுஷங்கித்து ஆசார்யபரமாகவும் யோஜிக்கலாம். நம்பந்தமெல்லா மென்கையாலே சிதசித்ஸ்வரூபமும், அந்தமில்லாததேவ னென்கையாலே யீச்வர ஸ்வரூபமு மிதில் ஸங்க்ருஹீதம், பகவத்குணமு மாசார்யகுணமும்சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு ஸ்துதிரூபமான மங்களமுமாம். (உங)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

மஹார்ணவத்திலே ஒரு ஆலிலையிலே கண்வளராநிற்கிற என்றபடி. (அந்தமில்வகுத்த) - அந்தமில்லாமல் பிரிக்கப்படாநிற்கிற, பத்தமுக்த நித்யபேதேந - அநந்தராகப் பிரிக்கப்படாநிறகிற, ஜீவாந்தர்கதரான (சிறுமாமனிசர்) - சிறு ஆக்ருதியினுலே சிறியராயும், மா - குணுதிகளாலே மஹான்களுமான, «ஸீநாநுவஸஞுூ செதாலொகெ வ்ருத்யர்த்தம் ப்ருசகர்சிதாந்" (தீதாந்ஸஞ்சரதோலோகேவ்ருதயர்த்தம் ப்ருசகர்சிதான்) என்கிறபடியே வ்ருத்திகார்ச்யத்தாலே சிறியராயும், ஞானபக்த்யாதிகளாலே மஹான்களுமான வென்னவுமாம். மனிசர் - மனுஷ்யர்களுடைய, (சிறுகைச் சிறுங்கைபோல்) - அல்பத்வமஹத்வங்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

கள்போல், சிறுகை - சிறுத்தனம், அல்பத்வமென்றபடி. சிறுங்கை - சிறுத்தனமாகாமை, மஹத்வமென்றபடி. (இது) சேதநா சேதநபேதே ந த்விவிதப்ரபஞ்சமானது, (சந்தமெல்லா முறைப்பதுவென்று) - சந்த மெல்லாம் - ஸ்வபாவங்களையெல்லாம், சந்தம் - ஸ்பாவம், உறைப் பது - அடையக்கடவது, என்று - ஸங்கல்பித்து, ஜங்கம ஸ்தாவரபே தேநபின்னங்களாய் ஆக்ருதி குணங்களாலே அல்பத்வ மஹத்வசாலிக ளான வஸ்துக்கள் ஸ்வபாவங்களை விடாமல் நிர்பாதகமாக விருக்கக்கட வதுகளென்று திருவுள்ளம்பற்றி யென்றபடி. (தங்களிதயத்தடக்கி) தம்முடைய ஹ்ருதயத்திலே மறைத்து, இதயம் - ஹ்ருதயம், தங்க ளென்று பஹுவசனம் பூஜாயாம், (அளித்து) ரக்ஷித்து, அளிக்கை - ரக்ஷிக்கை, "[illegible]" (யஸ்ஸ தேவோமயாத்ருஷ்டஃ புராபத்மாயதேக்ஷணஃ) என்கிறபடியே அடு க்குகுலையாமல் மார்க்கண்டேயன் காணும்படி ஸர்வலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து என்றபடி. (அளந்து)-திருவடியாலே அளந்து, "[illegible]" (தாதாயதாபூர்வமகல்பயத்) என்கிறபடியே புநஸ்ஸ்ருஷ்டமான ப்ரபஞ்சத்தை த்ரிவிக்ரமாவதாரத் தில் தன் பொன்னடியா லளந்து என்றபடி. அளந்தவென்று பாடமான போது அளந்தவென்கிறத்துக்கு வளவேலையென்கிறத்தோடே அன்வ யம். (நின்பந்தமெல்லாமறுத்து) நின் - நில்லாநிற்கிற, பீஜாங்குரங்யா யத்தாதே அநாதிஸித்தமான (பந்தமெல்லாம்) - பந்தகமெல்லாவற்றை யும், பந்தம் - [illegible], ஸம்ஸாரமென்றபடி. (அறுத்து) சேதித்து, அறுக்கை - சேதிக்கை, (ஒக்க) ஒக்க - ஸமமாக, தாரதம்யமன்றிக் கே யென்றபடி, (அருள்தந்த) - க்ருபையைத் தாராநிற்கிற, அளக் கிற தசையிலே ஸ்வசரணகமல ஸ்பர்சத்தாலே சேதநருடைய ஸம்ஸா ரமெல்லாம் நிச்சேஷமாக நிவ்ருத்தமாம்படி உத்க்ருஷ்டநிக்ருஷ்ட வி பாகமன்றிக்கே க்ருபைபண்ணுநிற்கிற என்றபடி. (பரவும்பொருள்) இவையென்கிறத்தின் மேலேயிருக்கிற ஏகாரத்தைப் பொருள் என் கிறத்தோடே அன்வயிப்பது. ததாச நியந்த்ருதயா ஸர்வத்ரவ்யாப்த மான பதார்த்தமென்றபடி. (அந்தமில்லாத்தேவன்) - அந்தமில்லாத தேவன், அந்தம் - நாசஃ, நாசரஹிதனை, நித்யோ நித்யானுமென்கிற படியே நித்யனை வென்றபடி, தேவன் - தீவ்யதீதிதேவஃ, என்கிறபடி யே - கல்யாணகுணங்களாலே விளங்காநிற்கிறவன், அந்தமில்லாத்தே வன்- அந்தம்-பரிச்சேதஃ, பரிச்சேதரஹிதனை, "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந் தம் ப்ரஹ்ம"என்கிறபடியே த்ரிவித பரிச்சேத ரஹிதனை தேவனென் னவுமாம். "[illegible]"(யொப்ரஹ்மாணம்வித தாதிபூர்வம்) என்றும் "[illegible]

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

த்வௌவிபுதஸ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்ம்ருதௌ, ததாதர்சிதபந்தானௌஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரகௌ) என்றும் "[illegible]" (திவ்யேபத்மேர்க்கஸங்காசே நாப்யாமுத்பாத்யமாமபி, ப்ராஜாபத்யம் த்வயாகர்ம ஸர்வம் மயிநிவேசிதம், ஸோஹம்ஸன் யஸ்தபாரோஹித்வாமுபாஸே ஜகத்பதிம், ரக்ஷாம்விதத்ஸ்வபூதேஷு மமதேஜஸ்கரோபவான்) என்றும் "தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப்பூவில் நான்முகனைப்படைத்த தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால்" என்று மித்யாதிகள்படியே ஸ்ரீமந்நாராயணாதீநஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகரான பிஹ்ம ருத்ராதிகள் அந்தமில்லாத்தேவனல்லரென்றபடி. ஆக "[illegible]" ஸதேவஸௌம்யேதமக்ரஆஸீத், ஸஈக்ஷதலோகான் நுஸ்ருஜாஇதி, இதம்ஸர்வமஸ்ருஜத, யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரம்ச உபேபவத ஓதநம், அந்தஃப்ரவிஷ்டச்சாஸ்தாஜநாநாம், சாஸ்தாவிஷ்ணுரசேஷஸ்ய, ஏகச்சாஸ்தாநத்விதீயோஸ்திசாஸ்தா, ரக்ஷார்த்தம்ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந், நஹிபாலநஸாமர்த்யம் ருதேஸர்வேச்வரம்ஹரிம், அபவர்க்கப்ரதோஹரிஃ, ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம், தமஸஃ பரமோதாதா, சங்கசக்ரகதாதரஃ) இத்யாதிகள் படியே ஸகலஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாராந்தஃப்ரவிச்யநியமனாதி ஹேதுபூதனாய் மோக்ஷப்ரதனாய் முக்தப்ராப்யனான ஸ்ரீமந் நாராயணனே அந்தமில்லாத்தேவன், மற்றொருவரல்லரென்றாய்த்து. அந்தமில்வகுத்த வித்யாதியாலே சித்தத்வத்தையும், இவையென்கிறத்தாலே அசித்தத்வத்தையும், அந்தமில்லாத்தேவனித்யாதி பரவும் பொருளித்யந்தத்தாலே ஈச்வரதத்வத்தையும், ஸம்க்ஷேபேண வெளியிட்டருளினார். இத்தாலே வஸ்து நிர்தேசரூபமங்களம் க்ருதமாய்த்து.

யத்வா - அவிக்நமாகப் பரிஸமாப்த்யர்த்தம் சிஷ்டாசார ப்ராப்தமான வாசார்யவந்தனாதி ரூபமங்களத்தை மாநஸிகமாகச் செய்தருளி சிகீர்ஷிதமான ப்ரபந்த ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களெல்லாம் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்தங்களென்று முதல் பாட்டாலே காட்டுகிறார். அந்தமில்லாத் தேவனித்யாதி (இவையே) இந்த வர்த்தங்கள், இப்ரபந்த ப்ரதிபாத்யார்த்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

தங்களெல்லா மென்றபடி, இதுக்குப் பரவும் பொருள்க ளென்கிறத் தோடே அன்வயம். (அழுக்குழைக்கின்ற வல்வினையோதமுடைய) அழுக்குழைக் கின்ற - அழுக்கினாலே உழலாநிற்கிற, அழுக்கு - மாலி ன்யம், அழுக்குடம்பு என்கிறபடியே மாலின்ய ப்ரசுரமான ப்ராக்ருத தெஹஸம்பந்தத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே உழலாநிற்கிற சேதநருடைய வென்றபடி. (வல்வினை) த்ருடமாயிருக்கிற பாபமாகிற, வல் - த்ருடம், வினை - பாபம், ஓதமுடைய - ஸமுத்ரமுடைய, ஓதம்-ஸமுத்ரம், பாப ஸமுத்ரம் போம்படி, ஓதமற - என்று பாடமானபோது மிப்படியே கண்டுகொள்வது, ஸமஸ்தபாப நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸகலசேதனோஜ் ஜீவனார்த்தமாக என்று பரமதாத்பர்யம். (அந்தமிலாதிதெய்வம்) நாச ரஹிதமாயும் - ஜகத்காரண பூதமாயுமிருக்கிற தெய்வம், ஜகத்காரண பூதனாயும்-ஹெயப்ரத்ய நீககல்யாணை கதானனாயுமிருக்கிற ஸ்ரீமன் நாரா யணனைக் குரித்தென்றபடி. அந்தமிலாத் தேவழித்தளந்தலை வேலை யொதமடைய, என்னும்போது, அளந்த - அளக்கப்பட்டதான ப்ரபஞ் சத்தை, அழித்து - மஹாப்ரளயம் வந்தவாறே நசிப்பித்து, அலை - அலை களையுடைத்தாயும், வேலை - அம்புவிகாரத்தை யுடைத்தாயு மிருக்கிற, ஓதம் - ஸமுத்ரத்தை, ப்ரளயார்ணவத்தை என்றபடி. அடைய-அடை யாநிற்கிற) "[illegible]" (அப்திவிக்ருதௌவே லெதி நிகண்டு) நிகமஜலதிவேலெதிப்ரயோகச்ச, அந்தமிலாத்தேவன் - அந்தமில்லாத் தேவனைக்குரித்து என்றர்த்தம், (செந்தமிழ்நூல்வகுத்த) ஸமீசீனமான த்ரமிட சாஸ்த்ரத்தைப் பிரியாநிற்கிற, செம் - செவ்வை, ஸமீசீனமென்றபடி, தமிழ் - த்ரமிடம், நூல் - சாஸ்த்ரம், அகஸ்த்யப்ர ஸூதமாகையாலெ அதிஶ்ரேஷ்டமான த்ரமிட சாஸ்த்ரப்ர வர்தகரான வென்றபடி) "[illegible]" (பாஷாகீதிஃப்ரசஸ்தா பகவதி வசநாத்ராஜ வச்சோபசாராத் ஸாசாகஸ்த்ய ப்ரஸூதா இதி) என்கிற த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவலிலி சுலோகத்திலே - தாமெ அரு ளிச்செய்தாரிறெ. (சிறுமாமநிசர்) ஆக்ருதியாலே சிறியராயும் ஞாநபக் த்யாதிகளாலே மஹான்களாயுமிருக்கிற மநுஷ்யர்கள் "[illegible]" (பூர்வோத்பன்னேஷு பூதேஷுதெஷு தெஷுகலௌ ப்ரபுஃ - அனுப்ரவிச்யகுருதே) என்கிறபடியே பகவதநுப்ரவிஷ்டரான ஆழ்வார்களென்றபடி. இதுக்கு அருள்வத்த யென்கிறத்தோடே அன்வ யம். (சிறுகைசீருங்கைபோல) தங்களுடைய அல்பத்வ மஹத்வங்கள் போல் (இது) இந்த ப்ரபந்தமானது, (சந்தமெல்லாமுனாப்பது) சந்தஸ் ஸுக்களை யெல்லா முனாக்கக்கடவது, வேதவேதாந்தார்த்தங்களையெல் லாம் விவரிக்கக்கடவது, என்றபடி (என்று) இப்படி யாலோசித்து

முதல்வியாக்யானம்.

இந்தரஹஸ்யத்திலே ப்ரதமாதிகாரத்திலே அசேதனங்களான த்ரிகுணகால சுத்தஸத்வங்களை விசதமாக நிரூபித்து அதுகளை ஸங்க்ர ஹியாநின்று கொண்டு இதுகளந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு சரீரங்களென் கிறார் முடிவிலொரு பாட்டாலே,

---

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

(தங்களிதயத்தடக்கி) தங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே சந்தஸ்ஸுக்களை யெல்லாம் அடக்கி யென்றபடி (நம்பந்தமெல்லாமறுத்து) நம்முடைய ஸம்ஸாரங்களை யெல்லாம் சேதித்து, (உகக்க) உகக்கும்படி நாம் ஸந் தோஷிக்கும்படி (அருள்பெற்ற) க்ருபைபெற்ற, க்ருபையாலே உண்டா க்கா நிற்கிறதிவ்ய ப்ரபந்தங்களுடைய என்றபடி (பரவும்பொருள்கள்) விஸ்த்ருதங்களான வர்த்தங்களே, பெறுகை - உண்டாக்கை, தங்க ளுடைய வல்பத்வ மஹத்வங்கள்போலே சப்த்தஃஅல்பத்வ சாலிகளா யும் அர்த்ததோமஹத்வ சாலிகளாயும் க்ருபைசெய்தருளா நிற்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களுடைய விஸ்த்ருதார்த்தங்களே இவையென்றபடி. ஆக ஸம்ஸாரார்ணவமக்நரான ஸகலசேதனோஜ்ஜீவனார்த்தம் சிரோஷ்ட மானத்ரமிட சாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான ஆழ்வார்களாலே, நித்யனும் ஸகல ஜகத்காரணபூதனும், அநந்தகல்யாணகுணகண பரிபூர்ணனு மெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஸ்வரனைக்குறித்து ஸம் க்ஷிப்தங்களாயும் விஸ்த்ருதங்களாயும் செய்தருளப்படாநிற்கிற வநேக திவ்ய ப்ரபந்தங்களுடைய வர்த்தங்கள் இவைகளென்கிற வர்த்தப் ரதிபாதகமான விப்பாட்டாலே வக்ஷ்யமாண ப்ரபந்தத்துக்கு ஸத் ஸம்ப்ரதாய ஸித்தத்வம்தர்சிதமாய்த்து. (உரு)

"ஸ்ரீமன்நாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாகவும் உபேயமாக வும் பற்றுமவனுக்குமுற்பட ப்ரக்ருத்யாத்ம ப்ரமாதிகள் கழியும்படி தத்வத்ரயத்தை விவேகிக்கவேணும், தத்வத்ரயமென்றது அசேதநத்ரவ் யத்தையும் ஜீவனையும் ஈசுவரனையும். அசேதநமாவது ஜ்ஞாத்ருத்வமில் லாமையாலே ஸ்வபுத்தி பூர்வப்ரவ்ருத்தி லக்ஷணமான கர்த்ருத்வமும் போக்த்ருத்வமு மில்லை, அசேதனத்ரவ்யந்தான் த்ரிகுண மென்றும் காலமென்றும் சுத்தஸத்வமென்றும் மூன்றுவகையா யிருக்கும்" என்று துடங்கி, "த்ரிகுணம்ஸம்ஸாரி ஜீவர்களுக்குபந்த ஸாதநமாய் கீழெங்கு மநந்தமா யிருக்குமாப்போலே, சுத்தஸத்வமுமிவர்களுக்கு முக்திஸாத நமாய் மேலெங்கு மநந்தமா யிருக்கும்" என்னு மளவான ப்ரபந்தத் தாலே த்ரிகுணஸ்வரூபத்தையும் காலஸ்வரூபத்தையும் சுத்தஸத்வஸ்வ ரூபத்தையும் நன்றாக நிரூபித்து, இனிமேல் இரண்டாம் பாட்டாலே அஸ்மதாசார்யர்கள் த்ரிகுணமும் காலமும் சுத்தஸத்வமும் ஸ்ரீமன்நாரா யணனுக்கு சரீரமாய்க்கொண்டு நித்யாநுகூலமா யிருக்குமென்றுபதே சித்தார்களென்கிறார்.

மூ.—முக்குணமாயையின்மூவெட்டின்கீழ்வருமூவகையும்
இக்குணமின்றியிலங்கியகாலச்சுழியினமும்
நற்குணமொன்றுடைநாகமுநாராயணனுடம்பாய்
சிற்குணமற்றவையென்றுரைத்தாரெங்கள்தேசிகரே. (உச)

முதல்வியாக்யானம்.

(எங்கள் தேசிகரே) தம் ஸ்வரூபங்களை யதாவத்தாகவறிந்த வெங்களாசார்யர்கள், இதுக்கு க்ரியையோடே யந்வயம், (முக்குணமாயையின்) ஸத்வரஜஸ்தமோ ரூபங்களான மூன்றுகுணங்களை யுடையதாய் மாயாசப்த வாச்யமான ப்ரக்ருதியிலே, விசித்ரபரிணாமி யாகையால் ப்ரக்ருதியை மாயையென்றது. (மூவெட்டின்கீழ்) ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார பூதபஞ்சக தந்மாத்ரா பஞ்சகைகாத சேந்திரிய ரூபங்களாலே,இருபத்துநாலு வகையான தத்வங்களுக்குக்கீழேயிருக்கிற (மூவகையும்) தமஸ்த்வா க்ஷரத்வாவ்யக்தத்வ ரூபங்களான வவஸ்தாத்ரயமும், ப்ரக்ருதியினுடைய விஜாதீயமான விருபத்தினு லவஸ்தையும் ஸஜாதீயமான மூன்றவஸ்தையு மென்றபடி, யத்வா, மூவெட்டின்கீழ் மூவகையும் - ப்ரக்ருதியினுடைய விருபத்தினு லவஸ்தைகளிலு முண்டான மூன்று ப்ரகாரமும், அதாவது ரஹஸ்யாந்தரத்திலே சொல்லுகிறபடியே கேவலப்ரக்ருதிகளும் கேவலவிக்ருதிகளும் ப்ரக்ருதி விக்ருதிகளும், இதுக்கு உடம்பா யென்கிறத்திலந்வயம் (இக்குணமொன்றன்றி) இந்த குணங்களொன்று மன்றிக்கே, ப்ரக்ருதி நிஷ்டங்களான ஸத்வாதிகளும்சப்தஸ்பர் சாதிகளும் ஒன்றுமில்லாதே யென்றபடி (இலங்கிய) விளங்கா நின்றுள்ள (காலச்சுழியினமும்) காலத்திலுண்டான க்ஷணதிவஸாதிகளாகிற சுழிகளுடைய கூட்டமும், உபாதியாலே க்ஷணம் முதல் பரார்த்த பர்யந்தம் சக்கரம்போலே பரிவர்த்திக்கிற காலஸமூஹமு மென்கிறபடி. இதுக்கு முடம்போடந்யம். (நற்குணமொன்றுடை) ப்ராக்ருதஸத்வ விலக்ஷணமான வொரு நல்லஸத்வ குணத்தையுடைத்தான (நாகமும்) "பரேணநாகம்" இத்யாதி ச்ருதியாலே நாகமென்று ப்ரஸித்தமான பரமபதமும், (நாரணனுருடம்பாய்) நாராயண சப்தவாச்யனான ஸ்ரீயঃபதிக்கு சரீரமாய்க்கொண்டு, (சிற்குணமற்றவை) சித்தினுடைய குணமான ஜ்ஞாநமற்றதுகள், இவை மூன்றுக்கும் ஞான மில்லாமையாலே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்களில்லை யென்றபடி (என்றுரைத்தார்)என் றுபதேசித்தார்கள். இந்த வதிகாரத்திலே நாம் சொன்ன வர்த்தங்களெல்லாம் ஆசார்யோபதேசத்தால் வந்ததென்று தாத்பர்யம். (உச)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

முக்குணமாயையா லித்யாதி (எங்கள்தேசிகரே) எங்களுடைய தேசிகர், ஆஸ்ரீதரை வழியில்லாவழியிலே போகாதபடி விலக்கி நல்வழி காட்டுகைக்கு நிலவரான வஸ்மதாசார்யர்களென்பறடி. இதுக்கு உரைத்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

தாரென்கிறத்தோ டந்வயம் (முக்குணமாயையில்) மூன்றுகுணத்தை உடைத்தாயிருக்கிற மாயையிலே "மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யாத்" (மாயா ந்துப்ரக்ருதிம்வித்யாத்) என்கிறபடியே ஸமமான ஸத்வ ரஜஸ் தமோ ரூபகுணத்ரயத்துக்கு ஆஸ்ரயமான த்ரவ்யமாயிருக்கிற மூலப்ரக்ருதியி லே உண்டாகாநிற்கிற என்றபடி, (மூவெட்டின்) மூவெட்டாயிருக்கிற தத்வங்களைக்காட்டிலும், ஸமமான குணத்ரயத்துக்கு ஆஸ்ரயமான ஸ்வதந்த்ர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே விஷயமாகப் பரிணமித்து அதஏவ வ்வ்யக்தமென்று பேர்பெற்றதான ப்ரதேசவிசேஷம் முதலாக ப்ருதி விபர்யந்தமாக உத்தரோத்தர முண்டாகாநிற்கிற விருபத்தினாலு தத் வங்களைக்காட்டிலு மென்றபடி. (கீழ்மூவகையும்) தாழ்ச்சியாயிருக்கிற மூன்று ப்ரகாரமும், கீழ் - தாழ்ச்சி, வகை - ப்ரகாரம், அதாவது ஸ்வ தந்த்ரஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே ஸமமாயும், அதஏவ - அவ்யக்தமெ ன்று பேர்பெற்றதான ப்ரக்ருதி ப்ரதேசமும் "அவ்யக்தமக்ஷரேலீயதே அக்ஷரம்தமஸி" (அவ்யக்தமக்ஷரேலீயதே அக்ஷரம்தமஸி) என்கிறபடி யே ஸூக்ஷ்மதர ஸூக்ஷ்மதமங்களான அக்ஷரமென்ன தமஸ்ஸென்ன ஏவம் ரூபங்களான மூன்று ப்ரகாரமென்றபடி, தாளபலாசதாடங்கந் யாயமாக ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபேண உண்டாகாநிற்கிற ஸப்தவிம்சத்யவஸ் தாஸ்ரயமான த்ரிகுணத்ரவ்யமுமென்று கட்டார்த்தம், இவ்வர்த்தத்தை நியதகாலமான ஸ்வதந்த்ர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே இவை மூன்றும் ஸமங்களானபோது மஹாப்ரளயம், ஒருசரீரத்தில் வாதபித்த கபங்கள் போலே உத்பவாபிபவத்தாலே இவை விஷமங்களானபோது மஹதாதி விகாரங்களுண்டாம், இவைத்தில் வைஷம்ய மநந்தப்ரகாரம், ஸமமான குணத்ரயத்துக்கு ஆஸ்ரயமான த்ரவ்யம் மூலப்ரக்ருதி, இங்கு "திரிகுணம் தத்ஜகத்யோநி" "அசேதநாபரார்த்தாச" (அசேதநாபரார்த் தாச) "சூழ்ந்தகன்று" இத்யாதிகளை யனுஸந்திப்பது, இது தன்னி லே அதிஸூக்ஷ்மமான பரிணாமவிசேஷங்களாலே தமஸ்ஸூ முதலான பிரிவுக ளோதப்படுகிறது. இத்ரவ்யம் விஷமபரிணாமமானபோது வ்யக்தமென்றும் ஸமமானபோது அவ்யக்தமென்றும் பேர்பெற்றிருக் கும், வ்யக்தம் மஹான்முதலாக ப்ருதிவிபர்யந்தமா யிருபத்து நாலு தத்வமாயிருக்கும், த்ரிகுணத்தி லிப்படி பரிணமியாதப்ரதேசமும், பரி ணமித்தப்ரதேசமும், கடலிலலையாத ப்ரதேசமும் அலைந்தப்ரதேசமும் போலே யிருக்கும். மஹதாதி விகாரமில்லாத ப்ரதேசத்திலும் ப்ரள யதசையில் போலே அதிஸூக்ஷ்மமான ஸத்ருசவிகார ஸந்தாநம் நடக்கும், இப்படி யிருக்கும் விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதம விகாரம் மஹான் என்றும், இத்தத்வங்கள் பிறக்குமிடத்தில் த்ரவ்யாந்தரங்கள் வருவதில்லை. தாளபலாசதாடங்க ந்யாயத்தாலேயவஸ்தாந்தராபத்தியே யுள்ளது என்று மிந்தரஹஸ்யத்தில் த்ரிகுண நிருபணத்திலே தாமேய

முதல்வியாக்யானம்.

மேல் ஜீவநிரூபணாதிகாரத்தில் முதல்பாட்டு "ஷெஹெந்ரியஃநஃ ஷ்ராண யீஹெ்ராநெ்ராநந்ஹாயநஃ। நிதெ்யாவ்யாவீவ்ரதிக்ஷேது

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ருளிச்செய்தாரிறே. (இக்குணமொன்றன்றி) இந்தகுணத்ரயத்தில் ஒன்றுமில்லாததான, குணத்ரயரஹிதமாய், (இலங்கிய) விளங்காநிற்கிற, இலங்குகை - விளங்குகை, (காலச்சுழிஇனமும்) காலசக்ரஸமூஹமும் சுழி - சக்ரம், இனம் - ஸமுஹம், "காலசக்ரம், ஜகச்சக்ரம்" (காலசக்ரம் ஜகச்சக்ரம்) இத்யாதிகள் படியே சக்ரம்போலே பரிவர்த்திக்கிற கால ஸமூஹ மென்றபடி. காலச்சுழி யெனவும் என்னும்போது மிப்படியே அர்த்தம். (நல்குணமொன்றுடைநாகமும்) நல்குணம்-நல்லதான குண மாயிருக்கிற, ஒன்றுடை - ஒன்றையுடைத்தா யிருக்கிற, நாகமும் - நாகமும், நித்யவிபூதியும், ஒன்றுயிருக்கிற சுத்தஸத்வ ரூபகுணத்தை உடைத்தா யிருக்கிற பரமபதமு மென்றபடி (நாரணனுடம்பாய்) நாரா யணனுக்குடம்பாய் "யஸ்யப்ரதிவீசரீரம். யஸ்யாபச்சரீரம். சராசராணி பூதாநி ஸர்வாணி பகவத்வபுஃ" (யஸ்யப்ரதி வீசரீரம் யஸ் யாபச்சரீம் - சராசராணி பூதாநிஸர்வாணி பகவத்வபுஃ) இத்யாதிகள் படியே ஸ்ரீமன்நாராயணனுக்கு சரீரமாய்க்கொண்டு என்றபடி (சிற்கு ணமற்றவை) சிறுக்கா நிற்கிறஸ்வ பாவமற்றவை, சிறுக்குகை - பாதிக் கை, ப்ரதிகூலிக்கை என்றபடி. குணம்-ஸ்வபாவம், இவை குணமுடை மையிலென்கிற விடத்தில்போலே இங்கும் குணபதம் ஸ்வபாவபரம், ப்ராதிகூல்ய ஸ்வபாவரஹித மென்றபடி (என்றுரைத்தார்) என்று உப தேசித்தார். உரைக்கை - உபதேசிக்கை, "அசேதநாபரார்த்தாச அநாதிர்பகவான்காலஃ। கலாமுஹூர்த்தாதிமயச்சகாலஃ। ஜ்ஞாநாநந்தமயாலோகாஃ। காலம்ஸபசதேதத்ர" (அசேதநாபரார்த்தாச - அநாதிர்பக வான்காலஃ - கலாமுஹூர்த்தாதி மயச்சகாலஃ - ஜ்ஞாநாநந்தமயாலோகாஃ காலம் ஸபசதேதத்ர, இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே சொல்லப்பட் ட த்ரிகுண காலசுத்த ஸத்வரூபங்களான த்ரிவிதாசேத நத்ரவ்யங்க ளும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு சரீரமாகையாலே நித்யாநுகூலங்களென்று அஸ்மதாசார்யர்க ளுபதேசித்தார்களென்றதாய்த்து. (உச)

அநாத்மநிரூபணத்தை நன்றாகச்செய்தருளி இனிமேல் ஜீவாத்ம பரமாத்ம நிரூபணத்தைத் விசதமாகப் பண்ணக்கடவராய் ஒருபாட் டாலே ஜீவாத்ம பரமாத்மஸ்வரூபத்தை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பியா நின்றுகொண்டு ஜீவாத்மவிஷயத்திலே மஹாதபஸ்ஸாலே யுண்டாகா நிற்கிற பரமாத்மாவினுடைய கடாக்ஷ பரிபாகங்களைக் கொண்டாடு கிறார்.

மூ.—யெனதென்பதுமியானென்பதுமன்றி
தனதென்றுதன்னையுங்காணுதுனதென்று

முதல்வியாக்யானம்.

ஶாதூாஹி நுஷ தஷ-ஃவீ" (தேஹேந்திரியமநஃப்ராண தீப்யோங்யோநய ஸாதநஃ, நித்யொவ்யாபீ ப்ரதிக்ஷேத்ர மாத்மா பின்னஸ்வதஸ்ஸ-ஃகீ) என்றுத்ம ஸித்தியிலே யாளவந்தா ரருளிச்செய்தபடியே தேஹேந்திரியாதி விலக்ஷணனய் ஸ்வஸ்மை பாஸமாநனய் ஸ்வயம்ப்ர காசனை தன் ஸ்வ்ரூபத்தை யறியாமல் கேவலமஹங்கார மமகாரயுக்தனய்க் கொண்டு மேல்தனக்கு கர்த்தவ்யமான வ்யாபாரத்தை யறியாதே திரிகிறுன் காண்பத்தசேதன னென்கிறு ரொருபாட்டாலே,

(எனது) என்றனது, ஸர்வமுமெனக்கே சேஷமென்றபடி (என்பதுமன்றி) என்று சொல்லுகிறதுந்தவிர (யானென்பான்) நானென்று சொல்லுவன், அஹங்காரயுக்தனயும் மமகாரயுக்தனயு மிருக்குமென்றர்த்தம், (அதன்றி) அதுவுந்தவிர (தனதென்று) தன்னதீனமென்று, ஸ்வதந்த்ரமென் றென்றபடி. எண்ணி யென்றத் யாஹரித்து யோஜநா. அஹங்கார மமகாரயுக்தனயும் ஸ்வதந்த்ரனென்று மெண்ணிக்கொண்டு என்று விசிஷ்ட தாத்பர்யம். (தன்தன்மையுங்காணுது) தன்மை-ஸ்வபாவம், தனக்கு ஸ்வபாவமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வ பகவச் சேஷத்வாதிகளையும் காணுதே, யத்வா-தனதென்றுதன் தன்மையுங்காணுது-தனது தன்னதீனம் ஸ்வயம்ப்ரகாசம், என்று தன் தன்மை-இப்படி சொல்லுகிற தன்ஸ்வபாவத்தை, கேவல மஹங்கார மமகாரயுக்தனு யிருக்கையு மன்றிக்கே சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லுகிற தேஹாதிவை லக்ஷிண்யஸ்வயம்ப்ரகாசத்வாதிகளான தன் ஸவ்பாவத்தையுங் காணுதே யென்றர்த்தம்.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

எனதென்பவனித்யாதி (தனதனரும்) ஸ்வகீயாளையும், தனதனர் - ஸ்வகீயர். புத்ரதாராதிகளையு மென்றபடி. (தன்தன்மையும்) அஹம் சப்தார்த்தமான தன்னையும், (உனதென்று) - உன்வஸ்து என்று, (தனதன்று) - தன்னுடையதன்று, (காணுது) - அறியாதவனய், காண்கை - அறிகை, அநாதிமாயையாலே ஸ்வபர விவேகசூன்யனய் - அஹங்கார மமகாரக்ரஸ்தனயிருக்கிற என்றபடி. (தனதொன்று தன்தன்னையுங்காணு துனதன்று) என்று பாடமானபோது, தனதொன்றையும் தன்னையும், உனதன்று - உன்னுடையதன்று தனதுஎன்று, காணுது - காணுநிற்கிற, தன்தன்மையும் என்கிற சகாரமும் அநுக்த ஸமுச்சாயகம், தன்னையும் - தன்தன்மையும், உனதென்று அறியா நின்று கொண்டு என்றபடி. இந்தபாடமே ஸமீசீனம், (கைதவத்தால்) கபடத்தாலே, கைதவம் - கபடம், இத்தால் (கைவளரான்) அபிவ்ருத்தனகாநிற்கிற, கைவளர்கை - அபிவ்ருத்தமாகை, கபடம் முதலான காமக்ரோதாதிகளாலே அபிவ்ருத்தனகாநிற்கிற என்றபடி. சேதநநிதி

மாதவத்தால்மாதவர்க்கேவன்பரமாய்மாய்ப்பதன்றி
கைதவத்தால்கைவளரான்காண். (உரு)

முதல்வியாக்யானம்.

(மாதவத்தால்) மஹத்தான தபஸ்ஸால் ‘‘ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ’’ (ந்யாஸமேஷாந்த பஸாமதிரிக்தமாஹுஃ) என்கிறபடியே தபச்ரேஷ்டமான ப்ரபத்தியாலேயென்றபடி (மாதவற்கே)சரண்யனை ஸ்ரீயஃபதிக்கே (உனதென்று) உன்னுடையதென்று (வன்பரமாய்)த்ருடமான பரமாய் (மாய்ப்பதனில்) மாய்கையிலே, த்ருடாத்யவஸாயத்திலே என்றபடி, ஸர்வசரண்யனை ஸ்ரீயஃபதிக்கே த்ருடமான பரமாம் படிக்கே, என்ஸ்வரூபமும் யென்பரமு முனதென்று த்ருடாத்யவஸாய ரூபமான ந்யாஸத்திலே யென்று தாத்பர்யம். (கைதவத்தால்) வஞ்சனையால் (கைவளரான்) கையை வளரப்பண்ணமாட்டான், புத்திபண்ணமாட்டா னென்றபடி, ஜீவனிதிசேஷஃ, (காண்) இது நான் சொல்லவேண்டியதில்லை ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தம் பாருங்கோள். (உரு)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

சேஷஃ, இதுக்கு மாய்ப்பதனிலென்கிறத்தோடே அந்வயம், (மாதவத்தால்) - மஹாதபஸ்ஸாலே, தவம் - தபஸ்ஸு, யாத்ருச்சிகப்ராஸங்கிக ஸுக்ருதபூர்வகடாக்ஷ முதலாக அத்வேஷாபிமுக்யஸாத்விக ஸம்பாஷணாதிகளாலே உண்டாகாநிற்கிற ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே என்றபடி. (எனதென்பனவன்றி) என்னுடையதென்று சொல்லுகையன்றிக்கே, இதம்ஸர்வம்மதீயமென்கிற புத்தியன்றிக்கே யென்றபடி. (யானென்பதன்றி) - நானென்கிறதன்றிக்கே, அஹம்ஸ்வதந்த்ரஃ என்கிறபுத்தியுமன்றிக்கே என்றபடி. (யானென்பரமெனதன்றி) என்று பாடமானபோது நானென்கிறதும் (என்பரமெனது) என்பரத்தை நான் உடைத்தானவனென்கிறதும், (அன்றி) - அஹம்ஸ்வதந்த்ரஃ, மத்ரக்ஷணபரோமதீயஃ என்கிறபுத்தியு மன்றிக்கே யென்றபடி. ஸதாசார்யப்ரஸாதத்தாலே தத்வஹித புருஷார்த்தத்தைத் தெளிந்து அஹங்கார மமகாரரஹிதனாய்க்கொண்டென்று கட்டார்த்தம். (மாதவர்க்கேவன்பரமாய்) ஸ்ரீயஃபதிக்கே த்ருடமாயிருக்கிற பரமாய், வன் - த்ருடம், பரம் - பரம், ஸ்ரீமந்நாராயணன் விஷயத்திலே ந்யஸ்தபரனாய் (மாய்ப்பதன்) மாயாநிற்கிறான், ஆநந்தியாநிற்கிறான், ‘‘எனக்கார்நிகர்நாநிலத்தே’’ என்கிறபடியே ஸந்தோஷீயாநிற்கிறானென்றபடி. இங்கே ‘‘மதநமத்ஸரமாநமாயஃபுமாந், மணிவரசிவசௌரிஃ, கர்மாவித்யாதிசக்ரோ,’’ மதனமத்ஸரமானமாயஃபுமான், மணிவரசிவசௌரிஃ, கர்மாவித்யாதிசக்ரோ,) என்கிற சுலோகங்களை யனுஸந்திப்பது, (காண்) - பாருங்கொள், சேதநவிஷயத்தில் பகவத்கடாக்ஷமிப்படி பரிபக்வமாய்த்து பாருங்களென்று கொண்டாடுகிறானென்றதாய்த்து. இங்குகைதவத்தால் கைவளரானென்கிறத்தால் ஜீவாத்மஸ்வரூபமும், மாதவர்க்கேயென்கிறத்தாலே பரமாத்மஸ்வரூபமும் ஸூசிதமாய்த்து. (உரு)

மூ.—பல்வினைவன்கயிற்ருற்பந்தமுழல்கின்றனரும்
நல்வினைமூட்டியநாரணனுர்பதம்பெற்றவரும்

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி யிந்த வதிகாரத்திலே யாத்மஸ்வரூபாதிகளை விஸ்தாரமாக நிரூபித்து அந்த வாத்மவர்க்கம் பத்தமுக்த நித்யரூபேண த்ரிவிதமென்று சொல்லி இப்படி யருளிச்செய்த வர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹீயாநின்றுகொண்டு இந்த மூன்றுவகைப்பட்ட வாத்மாக்களே ச்ருதியில் சொன்ன ஜீவசப்தவாசயர்க ளென்கிருர் முடிவிலொரு பாட்டாலே,

(பல்வினை) - பகுவித பாவங்களாகிற, வினை-பாவம், கர்மமென்றுஞ் சொல்லலாம். 'விஜாதீயபலதத்வாத்கர்மணும் வைவித்யம்' (வன்கயிற்ருல்) த்ருடமான ரஜ்ஜுவாலே (பந்தம்) பந்தத்தை (உற்று) அடைந்து (உழல்கின்றனரும்) உழலாநிற்கு மவர்கள், புண்யபாபரூபேண பஹுவிதங்களான கர்மபாசங்களாலே கட்டுண்டு அந்தக் கர்மபலன்களையே புஜித்துக்கொண்டு ப்ரக்ருதியிலே யுழன்றுகொண்டிருக்கும் பத்தாத்மாக்களென்று தாத்பர்யம். இதுக்கு-ஜீவனென்றேத வென்கிறத்தி லங்வயம், (நல்வினைமூட்டிய) நல்லகர்மத்திலே மூட்டிய, ஸத்வாதிகுணயோகத்தாலே தத்வஞானத்தை யுண்டாக்கி, பக்திப்ரபத்திகளாகிற நல்லகர்மத்திலே மூட்டினவரான வென்றபடி. (நாரணனுர்பதம்பெற்றவரும்) பதம்-ஸ்தானம், நாராயணசப்த வாச்யனை ஸ்ரீய:பதியினுடைய நித்யஸ்தானமான பரமபதம்பெற்ற முக்தாத்மாக்களும், இதுக்கும் பூர்வ

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

"ஜீவனுவான் அணுத்வபாரதந்திரியாதி விசிஷ்டனுனசேதனன்" என்றுதுடங்கி "முக்தருக்கும் நித்யருக்கும், ஈசுவரருக்கும், வ்யாபாராதிகள் வேறுபட்டாலும் ஸர்வவிசிஷ்டனுன வொருவன் போக்யனுனபடியாலே போகமாத்ரம்ஸமான" மென்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே பத்தமுக்தநித்யஸ்வரூபத்தை நன்ருக நிரூபித்தருளி இனிமேலொருபாட்டாலே, சரீரமேபத்தமுக்தநித்யஸ்வரூபஜீவதத்வம் வேறில்லையென்கிற சிலரைக்குறித்து நம்மாசார்யர்கள் சீறினுர்களென்கிருர்.

பல்வினைவன்கயிற்ருலித்யாதி (சிலர்) - சிறிதுபேர்கள், அஸதுபதேச பரம்பராஸித்த சரீராத்மவாதிகளான சிலரென்றபடி. இதுக்கு - ஓதவென்கிறத்தோடே அந்வயம், (பல்வினை) அனேகபாபங்களாகிற, பல் - அனேகம், வினை - பாபம், (வன்கயிற்ருல்) - த்ருடமானகயிற்றினுலே, வன் - த்ருடம்' கயிறு - கயிர், (பந்தமுற்று) - பந்தத்தை அடைஞ்சு, பந்தம்-பந்தம், (உழல்கின்றனரும்) - உழலாநிற்குமவர்களும், "𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃, 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍀𑌂, 𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌤𑌃" (அநாதிமாயயாஸுப்த, அநேக ஜந்மஸாஹஸ்ரீம். ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தம், கர்மணும்பரிபாகத்வாத்) 'பலசெய்வினைவன்கயிறு, புண்ணேமறையவரித்து" இத்யாதிகள்படியே -

தொல்வினையொன்றுமில்லாச்சோதிவானவருஞ்சுருதி
செல்வினையோர்ந்தவர்சீவனொன்றோதச்சிறந்தனரோ. (உசு)

முதல்வியாக்யானம்.

வதந்வயம், (தொல்வினை யொன்றுமில்லா) தொல்-அநாதி, அநாதியாக கர்மங்களொன்று மில்லாதவர்களான, பகவதாஜ்ஞாதிலங்கன மில்லாமையாலே கர்மவச்யத்வ மில்லாதவர்களான வென்றபடி (சோதிவானவரும்) ஜ்யொதிர்மயமான பரமாகாசத்திலே யிருக்குமவர்களும், தேஜிஷ்டாளான பரமபதவாஸிகளு மென்றலாம், அநந்த கருடாதிகளான நித்யஸூரிகளு மென்றபடி, (சுருதி) ச்ருதியிலே (சொல்வினை யோர்ந்தவர்) சொல்லப்பட்ட கர்மங்களை யடைந்தவர்களான, வினைசப்தம் கர்மபரமா யிங்குவ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறது, செல்வினையென்று பாடமானல் ச்ருதியிலே செல்லாநின்ற வ்யாபார மென்றபடி, (சீவ னொன்றோத) ஜீவசப்தார்த்த மொன்றோத "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑍍𑌞𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌜𑌾𑌵𑍀𑌶𑌨𑍀𑌶𑍌। 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 । 𑌜𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌃 । 𑌸𑌦𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 । 𑌭𑌾𑌗𑍋𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃" (ஜ்ஞாஜ்ஞௌத்வா வஜாவீசநேசௌ-தயோரந்ய:பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்தி-ஸசாநந்த்யாய கல்பதே-ஜக்ஷத்க்ரீடந்ரமமாண: - ஸதாபச்யந்திஸூரய: - யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா: - பாகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேய:) இத்யாதி ச்ருதிகளாலே சொல்லப்பட்ட வ்யாபாரங்களை தனித்தனியே யடைந்தவர்களான ஜீவர்களே பத்தமுக்தநித்யரூபேண த்ரிவிதமான வாத்மாக்களென்று தாத்பர்யம். (சிறந்தனமே) சிறப்பை யுடையவர்களாகவானேம், சிறப்பு-சிரைஷ்டியம், ஆசார்யாளிடத்தினின்று மிப்படி ஜீவஸ்வரூப மோதும்படியான சிறப்பை யுடையவர்களாகவானே மென்றபடி. சிறந்தனரோ வென்று பாடமானல் பூர்வோக்தமான த்ரிவிதாத்மாக்களே இப்படி சுருதியிலே ஜீவனொன் றோதும்படி சிறந்தவர்களென் றர்த்தம். (உசு)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

அதிநு ஸ்ஸஹமானதாபத்தாலெதப்தராய் ஸ்வத:ப்ராப்தபகவதநுபவாதி வைபவத்தை இழந்துபோருகிற ஸம்ஸாரார்ணவமக்னரான சேதனருமென்றபடி. (நல்வினைமூட்டின) ஸுக்ருதத்தாலே அடைவிப்பிக்கப்படாநிற்கிற, நல்வினை - ஸுக்ருதம்: மூட்டுகை - அடைவிப்பிக்கை, (நாரணனார்பதம்பெற்றவரும்) ஸ்ரீமன்னாராயணனுடைய, பதம் - ஸ்தானத்தை, ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தை என்றபடி. பாதமென்றபோது; பாதம் - திருவடியைஎன்றர்த்தம், பெற்றவரும் - அடைஞ்சவரும், யாத்ருச்சிகப்ராஸங்கிகஸுக்ருத பூர்வகஜாயமாந கடாக்ஷாதீந அத்வேஷாபிமுக்யஸாத்விக ஸம்பாஷணாதி ஜந்யஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே-அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே, திவ்யதேசத்தை யடைஞ்சு ஸ்ரீமன்நாராயணன் திருவடிகளிலே நித்யஸூரிதுல்ய கைங்கர்யம் பெற்றவரான முக்தர்களு

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

மென்றபடி. (தொல்வினை யொன்றுமில்லா) அநாதியான பாபமொன்றுமில்லாதவர்களான, (தொல்) அனாதி, (வினை) பாவம், சோதிவானவரும்) ஜோதிர்மயமானவானிலே யிருக்குமவர்களும், ஜோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸு, வான் - ஆகாசம், பரமாகாசமென்றபடி. வானிலேயிருக்குமவர் வானவர், ஒருகாலத்திலும் பகவதபிமதவிருத்தாசரணம் பண்ணுமையாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசப்ரஸங்கமன்றிக்கே ஸதா ஸேவித்துக்கொண்டு புராணபுருஷனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் திருவடிகளிலே வழுவிலாவடிமைபெற்று வாழுகிற அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளு மென்றபடி. (சுருதிசொல் வினையோர்ந்தவரோ) ஸ்ருதியினாலே சொல்லப்பட்ட பாபத்தை அடைஞ்சவர்களே. சுருதி - ஸ்ருதி, வினை - பாபம், ஓர்கை - அடைகை, "தஷ்யமெஷிகாதூலமக்நௌ, புண்யபாபெவிதூய" (தத்யதைஷீகாதூலமக்நௌ, புண்யபாபேவிதூய,) போயபிழையும், புண்ணாக்கை, அழுக்குடம்பு, இத்யாதிகள்படியே ஸ்ருத்யாதிகள்படியே, ஸ்ருத்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட ஸகலபாபாஸ்ரயமான வதிஹேய சரீரமான விவர்கள், சரீராதிரிக்தாத்ம தத்வமில்லையென்றபடி. (என்று ஓத) இப்படி உபதேசிக்க, அஸுரோபதேசபரம் பராஷித்தசரீராத்மவாதிகள் உபதேசிக்கவென்றபடி. (சிறினரோ) - சிறினர்களே, கோபிச்சுக்கொண்டார்கள். சீறுகை - கோபிக்கை, அஸ்மதாசார்யர்களிதிசேஷ꞉. "போக்தாபோக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா, க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர꞉, க்ஷராத்மாநாவீசதேதேவ ஏக꞉, விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே, விஜ்ஞாநஞ்சாவிஜ்ஞாநஞ்ச, அவிநாசி துதத்வித்தி, அந்தவந்த இமெதேஹா꞉, இதம் சரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதெ க்ஷேத்ரஜ்ஞஞ்சாபிமாம்வித்தி, பிண்ட꞉ ப்ருதக்யத꞉ பும்ஸ꞉, புமான் நதேவோநநர꞉, நாயந்தேவொநமர்த்யொவா, அச்சேத்யோய மதாஹ்யோயம்" (போக்தா பொக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா, க்ஷரம் ப்ரதாந மம்ருதாக்ஷரம் ஹர꞉, க்ஷராத்மாநா வீசதேதேவ ஏக꞉, விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதெ, விஜ்ஞாநஞ் சாவிஜ்ஞாநஞ்ச, அவிநாசி துதத்வித்தி, அந்தவந்த இமெலொகா꞉, இதம் சரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதெ க்ஷேத்ரஜ்ஞஞ் சாபிமாம்வித்தி, பிண்ட꞉ ப்ருதக்யத꞉ பும்ஸ꞉, புமான் நதேவோநநர꞉, நாயந்தேவொ நமர்த்யொவா, அச்சேத்யோய மதாஹ்யோயம்) இத்யாதி பரஸ்ஸஹஸ்ரப்ரமாண விருத்ததயா அத்யந்தம் அஸங்கதமிந்தமதமென்று ஆசார்யர்கள் சிறினர்களென்றபடி. சீவனொன்றோதச் சிறந்தனரோ என்று பாடமானபோது, சீவர் - ஜீவர்களான பத்தரும் முக்தரும் நித்யரும், சொல்வினையோர்ந்தவர் சரீரபூதரென்று, சுருதி- அஸுரோபநிஷத்து, ஓத - சொல்ல, அஸ்மதாசார்யர்கள் சிறந்தனர்- அபிவ்ருத்தரானர்கள், பஹுப்ரமாண விருத்ததயாசார்வாக மதமஸங்கதமென்று தன்னிரஸநத்திலே அபிவ்ருத்தரானர்க ளென்றபடி. இந்

மூ.—ஆரணங்களெல்லாமடிசூடிமேனின்ற
காரணமாயொன்றூல்கலங்காதான்-நாரணனே

முதல்வியாக்யானம்.

மேலீச்வரநிரூபணுதிகாரத்தில் முதல்பாட்டு. இப்படி பூர்வாதிகார த்வயத்தாலே அனுத்மவர்க்கத்தையும் ஜீவவர்க்கத்தையும், நிரூபித்து இந்தவதிகாரத்திலே யீச்வரனுடைய ஸ்வரூபவிக்ரஹாதிகளை நிரூபிக்க புகுகிறவரா யந்தவீச்வரனுக்கு லக்ஷணங்களான ஸகலவேதாந்த ப்ரதி பாத்யத்வ ஸர்வவிதகாரணத்வ உபயலிங்கத்வ ஸர்வமுமுக்ஷூபாயத்வ ஸர்வபலப்ரதத்வாதிகளை ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு தாத்ருசலக்ஷ ணங்களையுடைய அந்த ஸ்ரீமன்நாராயணனே யகிஞ்சனுளானநமக்குதவி, நாமபேக்ஷித்த பலந்தருகிறவனென்கிரு ரடியிலொருபாட்டாலே.

(ஆரணங்களெல்லாம்) - வேதங்களெல்லாம், "அரண்யேதீயீத' என்கிறபடியே ஸகல வேதாந்தங்களென்றபடி, (அடிசூடி) திருவடி களைச் சிரோபூஷணமாக வைத்துக்கொண்டு, நிர்க்கவென்றத்யாஹரித் து யொஜநா; அடிசூடவென்று பாடமானபோது - அதுகள்திருவடி களை யலங்கரியாநிற்க வென்றர்த்தம், ஸகலவேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான திருவடிகளையுடையவனென்று தாத்பர்யம். இத்தால் பஞ்சப்ரகார திவ் யமங்களவிக்ரஹமும் உபநிஷத்ப்ரதி பாத்யமென்றதாய்த்து. (மேல் நின்றகாரணமாய்) அந்த உபநிஷத்துமேலே ப்ரதிபாத்யமான ஜகத் காரணமுமாய், "[Grantha] (யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே, பஹுஸ்யாம்ப்ரஜா யெயேதி) - இத்யாதிகளிலே ப்ரதிபாத்யமான த்ரிவிதகாரணமாயென் றபடி, காரணத்வேநப்ரஸித்தங்களான மஹதாதிகளுக்கும் ப்ரஹ்மா திகளுக்கும் மேல்நின்ற காரணமாயென்றுமாம், (ஒன்றூல்கலங்காதான்)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

கே "[Grantha]" (தேஹே ந்த்ரிய மநஃ ப்ராணதீ ப்யோந்யோநந்ய ஸாதநஃ) என்கிற ச்லோகத்தை யும் "ஆத்மைக்யம் தேவதைக்யம்" என்கிற பூர்வார்த்தத்தையு மநுஸந் திப்பது. (உரு)

இனிமேல் ஈச்வரதத்வத்தை நன்ருக நிரூபிக்கக்கடவராய் ஒரு பாட்டாலே வக்ஷ்யமாணுர்த்தத்தை ஹேதுபன்யாஸ பூர்வகமாக ஸங் க்ரஹித்துக் காட்டுகிருர்.

ஆரணங்களெல்லா மித்யாதி. (நாரணன்) ஸ்ரீமந்நாராயண னென் றபடி, இதுக்குத் தந்தருளுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். (ஆரணங்க ளெல்லாம்) உபநிஷத்துக்க ளெல்லாம், ஆரணம் - உபநிஷத்து, (அடி சூடி) - திருவடியைச் சூடுகையாலே, அடி - திருவடி, சூடுகை-அலங் கரிக்கை, ப்ரதிபாதிக்கையாலே யென்றபடி. அடிசூடவென்னும்போ

என்மேல்வினைகடியுநல்வழியிற்றானின்று
தன்மேனிதந்தருளுந்தான். (௨௭)

முதல்வியாக்யானம்.

ஒன்றாலும் கலங்காதவனான, காரணத்வாவஸ்தையிலே சரீரபூதங்களாய் விசேஷணங்களான சிதசித்கததோஷங்களொன்றுந் தட்டாதவனானவென்றபடி. (நாரணன்) "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத் । திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" (ஏகோஹவைநாராயணஆஸீத் - திவ்யோதேவ ஏகோநாராயண:) இத்யாதி ச்ருதிப்ரஸித்தனான ஸ்ரீய:பதி (என்மேல்வினை) என்மேலேயிருக்கிறஸகலபாபங்களையும், அநாதிஸஞ்சிதமான வென்னுடைய ப்ராரப்தாப்ராரப்த கர்மங்களையுமென்றபடி, (கடியும்) போக்கடிக்கும்படியான, (நல்வழியில்) நல்ல மார்க்கத்திலே, ஸகலபாப நிவர்த்தகமான, முக்திக்கு ஸமீசீனபந்தாவான பக்த்யுபாயத்திலே யென்றபடி, (தானின்று) அசரண்யசரண்யனான தானே நின்று, அகிஞ்சனனான வென்னுடைய பரத்தைஸ்வீகரித்துக்கொண்டென்றபடி, (தன்மேனி) தன்னுடையதிருமேனியை, நித்யமுக்தபோக்யமான பரவாஸுதேவ மூர்த்தியாகிற தன்னுடைய நித்யதிவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தை யென்றபடி, (தான்தந்தருளும்) தானேதந்தருளுவன், நாமனுபவிக்கும்படி க்ருபை பண்ணுவனென்றபடி. இத்தால் ஸகல பலப்ரதத்வம் சொன்னபடி. (௨௭)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

து, அடியைச்சூடும்படி - திருவடியை ப்ரதிபாதிக்கும்படியென்றர்த்தம் (தான்) தான்தானே, (மேல்நின்ற) - மேலாகநின்ற, ஸர்வஸ்மாத்பரனான வென்றபடி. (ஒன்றால் கலங்காதகாரணமாய்) ஒன்றால் - ஒருப்ரமாதத்தாலும், கலங்காத - கலக்கம்வாராதபடி, காரணமாய் - ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமுமாயென்றபடி. (என்மேல் வினைகடியும்) - யென்மேலேயிருக்கிற பாபத்தைப் போக்கடியாநிற்கிற, வினை - பாபம், கடிகை - போக்கடிக்கை, (நல்வழியில்) - நல்லவழியிலே, நம்முடைய ப்ராப்தி விரோதி பாபநிவர்த்தகமான ப்ரபத்திஸாத்ய அர்சிராதிமார்க்கத்திலேயென்றபடி. (தான்நின்று) - தான்தானே நிர்வாஹகனாய் நின்று, ப்ரபத்யநுஷ்டாந பூர்வகார்சிராதி கமனத்திலேதானே ப்ரதான நிர்வாஹகனாயும் என்றபடி. (தன்மேனி) - தன்னுடைய திவ்ய மங்களவிக்ரகத்தை, திவ்யமங்களவிக்ரஹ விசிஷ்டஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. (தான் தந்தருளும்) - தான்தானே கொடுத்து க்ருபைசெய்தருளுவன். மோக்ஷப்ரதாநத்தையும் தானே செய்தருளுவனென்றபடி. ஆக "ஸ த்ரிஜ்ஞாந ஸந்தோஷ்ய ஹ, யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், யாஸ்ய ஸக்தி:, ஸ்வாபாவிகீ, ஜ்ஞாந பலக்ரியா ச, ந தஸ்ய கார்யம் கரணம் ச வித்யதே, ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத்

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி யிந்த வதிகாரத்திலே ஈச்வர ஸ்வரூபத்தையும் அவனுடைய பஞ்ச ப்ரகாரமான விக்ரஹத்தினுடைய சுபாச்ரயத்வாதிகளையும் விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்து, சிதசித்துக்களுக்கு இவன்பண்ணு முபகாரத்தையும் அருளிச்செய்து, இச்சிதசித் விஶிஷ்டனை வவனே ப்ரதாந தத்வமென்றும் விசிஷ்டதத்வ த்ரயத்தில் விவேகம் பிறந்த

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

நஸ்ய, ஹாெநஶாநஃ, தஜாதாநஂஹுயகேஂ, ஸகஜ்ஞஃஸாநவிதீயொ ஷிஶாஹுா, ஶாஹுாவிஷ்டெரஷஸ்ய), யொவிஃயாதிகாஶாநு, ஸஸ நாநு ஶுஹுஸயதி" (ஸத்யம் ஜ்ஞாநமனந் தம்பிரஹ்ம - யஸ்ஸர்வஜ்ஞ ஸஸர்வவித், பராஸ்யசக்திகஃ, அபஹதபாப்மா, ஆதித்யவர்ணம்தம ஸஃபரஸ்தாத், நதத்ஸமச்சாப்யதிகச்க, ஸதேவஸோம் யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகோஹவைநாராயணஆஸீத், நப்ரஹ்மாநேசாநஃ, ததாத் மாநம்ஸ்வயமகுருத, ஏகச்சாஸ்த்ரநத்விதீயோஸ்தி சாஸ்தா, சாஸ்தா விஷ்ணுரசேஷஸ்ய, யோவிததாதிகாமான், ஸஏநாந்ப்ரஹ்ம கமயதி) இத்யாதிகள்படியே ஸ்ரீமந்நாராயணன் தான்தானே ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாய் ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணகதானாய் பஞ்சப்ரகாரசுபாச்ரய திவ்யமங்களவிக்ரஹ விசிஷ்டனாய் நிஸ்ஸமாப்யதிகனாய் ஸர்வகார்யத்ரிவித காரணபூதனாய் ஸர்வநியந்தாவாய் அதஏவ என்னுடைய ப்ராப்திவிரோதி பாபநிவர்த்தக ஸன்மார்க்க ப்ரதாந நிர்வாஹகனாய் மோக்ஷப்ரதனாய் முக்தப்ராப்யனா யிருக்கிறானென்றதாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "இவன் ஸ்வவ்யதிரிக்தமான சேதந ப்ரவ்ருத்திகளிலும் அசேதநப்ரவ்ருத்திகளிலும் யதாயோக்யம் கர்த்தாவுமாய் ப்ரேரகனுமாய் அநுமந்தாவுமாய் ஸஹகாரியுமாய் ஸாக்ஷியுமாய் பலப்ரதனுமாய் உதாஸீநனுமாய் நிற்கிற நிலை "ஸகஸூஷி ஸொகஸ்ய ஸ்ரஷ்டா" (ஏகஸ்த்வமஸிலோகஸ்யஸ்ரஷ்டா) இத்யாதிகளாலே, உசிதவ்யவஸ்தைகளால் கண்டுகொள்வது" என்கிற ப்ரபந்தத்தாலே மேலே தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. தானென்று பகுவாரம்சொன்னது - தானொருவனே ஸர்வகார்ய காரணமாயும் ஸர்வநியந்தாவாயும் மோக்ஷப்ரதனாயு முக்தப்ராப்யனாயு மாகிறபடியை யனுஸந்தித்து உகக்குகிறபடி. இங்கே, "ஜெஶுயமிஜெ ரெகக்ஷணஸ உநஷணஉந வஸ்ரவஸ உஂஸ்ஜிஷு ஸ்ரீஉாநாராயணொநஃ வதிஉவிஉதநஉ க்ஷொ உகூஹொமஸ்ஃ" (த்ரையந்தை ரேககண்டைஸ்த்தநுகுண மனுவ்யாஸ முக்யோக்திபிச்ச ஸ்ரீமான்நாராயணோநஃபதிரகில தனுர்முக்திதோமுக்தபோக்யஃ) என்கிற உத்தரார்த்தத்தை யனுஸந்திப்பது.(உஎ)

இனிமேலொருபாட்டாலே தத்வத்ரயமும் திருமேனியிலே கோர்க்கப்பட்டாலும் ஸ்வர்ணஸூத்ரப்ரோதஹாரத்துக் கேற்குமென்று

மூ.—குடன்மிசையொன்றியுங்கூடியுநின்றகொடுந்துயரும்
உடன்மிசைதோன்றுமுயிருமுயிர்க்குயிராமிறையும்

முதல்வியாக்யானம்.

படியை கோக்ஷீர க்ருத த்ருஷ்டாந்தத்தாலே இரண்டு விதமான உப நிஷத்துங் காட்டித்தென்று மருளிச்செய்து அதிகாரார்த்தத்தையு முப ஸம்ஹரித்து இப்படியே சிதந்தர்கதனை ஜீவனையும் ததந்தர்கதனை யீச்வரனையு மறிகைக்குப் பின்னும் சில த்ருஷ்டாந்தங்களை யருளிச் செய்யா நின்றுகொண்டு அதிகார த்ரயத்தாலே (அநாத்மாத்மேசுவர) சிதசிதீச்தர ஸ்வரூபங்களை யிப்படி சொன்னோமென்று உபஸம்ஹரிக் கிறு ரொருபாட்டாலே.

(குடன்மிசை) சரீராந்தர்கத மாம்ஸ விசேஷத்தின்மேல், குடல்-ஹ்ருதய கதமாம்ஸம், இது ஸகலசரீரத்துக்கு முபலக்ஷணம், (ஒன்றிய) ஒன்றிக்கொண் டிருக்கிற, அவிஞ பூதங்களான வென்றபடி. (கூடியு நின்ற) சேர்ந்துகொண்டு மிருக்கிற, (கொடுந்துயரும்) கொடுமை - க்ரௌர்யம், துயர் - துக்கம், அதிக்ரூரமான ஸகல துக்கங்களும், கீரைக்காரியைக் கீரையென்னுமாப்போலே ஸகலதுக்க ஹேது தயா ப்ரக்ருதியை துக்கவாசக சப்தத்தாலே சொன்னபடி. க்ஷேத்ர ஜ்ஞனுக்கு சரீராதி ரூபேண பரிணமித்து அத்தாலே ஸகலதுக்க ஹேதுவான ப்ரக்ருதியுமென்று கருத்து. (உடன்மிசைதோன்று முயிரும்) உடல் - சரீரம், அந்த சரீரத்தின்மேலே தோன்றும் சேதனனும், சரீ

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு தத்ரயத்தின் பொருளை வகுத்தன மென்கிறுர்.

குடன்மிசையீன்றியவித்யாதி. (குடல்மிசையீன்றிய) - மூலப்ரக்ருதியின்மேலே உண்டாக்கப்படாநிற்கிற, குடல் - சரீரத்துக்குமூலமான மாம்ஸவிசேஷம், மூலப்ரக்ருதி இங்குலக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகிறது, மிசை - மேல், ஈன்கை - உண்டாக்குகை, ஸமமானத்ரிகுணாச்ரயமான மூலப்ரக்ருதியிலே நியதகாலமான ஸ்வதந்த்ர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே விஷமமான ஒருப்ரதேசத்திலே உண்டாக்கப்படாநிற்கிற என்றபடி. (கூட்டிநின்ற) கூட்டப்படாநிற்கிற, த்ரிவ்ருத்கரணாதிகளாலே கூட்டப்படாநிற்கிற என்றபடி. (கொடுந்துயரமும்) - க்ரூரமாயிருக்கிறதுக்கமும், துயர் - துக்கம், அதிதுஸ்ஸஹதுக்க ஹேதுவான த்ரிகுணம் முதலான அசித்தத்வமுமென்றபடி. (குடல்மிசைஒத்தறியக் கூட்டிநின்றகொடுந்துயரமும்) என்று பாடமானபோது, குடன்மிசை-சரீராவயவ விசேஷத்தின்மேலே, ஒத்தறிய - ஒத்தாகவறியும்படி, கூட்டிநின்ற - கூட்டப்பட்டுநில்லாநிற்கிற, கொடுந்துயரம்- க்ரூரதுக்கமும், அதிதுக்க ஹேதுவான வசித்தத்வமுமென்றபடி. (குடல்மிசையொன்

கடன்மிசைகண்டவைதானத்திரளவைபோர்த்தபொன்னூல்
மடன்மிசைவார்த்தையதன்பொருளென்னவகுத்தனமே. (உ௮)

முதல்வியாக்யானம்.

ராந்தர்கதனு யிருக்கச்செய்தே வேறாகத் தோன்றுஞ் சீவனும். (உயிர்க்குயிரா மிறையும்) அந்த ஜீவவர்க்கத்துக்கும் ஆத்மாவா யிராநின்ற வீச்வரனும், இதுக்கு வகுத்தனமென்கிற த்தோடம்வயம். அசித் ஸம்ச்லிஷ்டனான ஜீவனையும் ஏததுபய ஸம்ச்லிஷ்டனான வீச்வரனையும் பிரித்து அறிகைக்கு த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார்மேல், (இதின்பொருள்) இந்தவர்த்தங்கள் - நாம்சொன்ன விதுகளுடைய வர்த்தங்கள் - அசிஜ்ஜீ வேச்வரர்கள் பூர்வபூர்வ ஸம்ச்லிஷ்டங்களாய் உத்தரோத்தர பதார்த்தங்களு ளந்தர்கதங்களாயிருக்குமென்னு மர்த்தங்க ளென்றபடி (கடல்மிசை கண்டவை) ஸமுத்ரத்துக்கு மேலே கண்டதுகளான, ஸமுத்ராந்தர் கதங்களான வென்றபடி. (தானத்திரள்) திரள் - ஸமூஹம், தானமென்று ஸ்தாநமா யிங்கு முக்தாரத்ந சங்காதிகளுக்கு ஸ்தாநமான சுக்திகாதிகளைச் சொல்லுகிறது, ஸமுத்ராந்தர்கத சுக்திகாதி ஸமூஹங்களை யென்றபடி. (அவைபொற்றபொன்) போற்றவென்கிறது பொற்ற வென்று குறிகிக் கிடக்கிறது, பொன் - ஸ்ப்ருஹணீயமான வஸ்து, அந்த சுக்திகாதிகளாலே போர்க்கப்பட்ட ஸ்ப்ருஹணீயமான முக்தாரத்நாதி, போலென்றத்யாஹரித்து யோஜநா, ஸமுத்ரம்போலே அசித்வர்க்கம், ததந்தர்கத சுக்திகாதிகள்போலே ஜீவவர்க்கம், ததந்தர்கத ரத்நாதிகள்போலே யீச்வரனென்று தாத்பர்யம், தானத்திரளென்று ரத்நாத்யாதாரமான நுரையைச் சொல்லவுமாம். (நூல் மடல்மிசை வார்த்தை) நூல் - சாஸ்த்ரம், மடல் சப்தம் சாகாதிகளை லக்ஷணையாகச் சொல்லும், சாஸ்திரங்களுடைய வவாந்தர சாகாந்தர்கத் சப்தம், சாஸ்த்ரஸ்தாநம் உடல். ததந்தர்கத சாகாதி ஸ்தாநம் ஜீவன், ததந்தர்கத மந்த்ராதிஸ்தாந மீச்வரன். இப்படி சொல்லும்படி, வகுத்தனமே. யத்வா - இதின்பொருள் - இந்த தத்வத்ரய ஸ்வரூபங்கள், நூல் மடன்மிசை வார்த்தையென்ன-சாஸ்த்ரா வாந்தரமான சாகைகளிலே சொல்லும் வார்த்தை யென்னும்படி, (வகுத்தனம்) கோக்ஷீரக்ருத த்ருஷ்டாந்தத்தாலே, உபநிஷத்து காட்டித்தென்று சொன்னோம்.(உ௮)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

றிய கூடிநின்ற கொடுந்துயரமும்) என்றுபாடமானபோது, குடல்மிசை - குடல்மேலே, ஒன்றிய - ஒன்றும்படி, கூடிநின்ற - கூடிநில்லாநிற்கிற, என்றர்த்தம். (உடல்மிசை தோன்றுமுயிரும்) சரீரத்தின்மேலே தோன்றாநிற்கிற ஆத்மாவும், உடல் - சரீரம், உயிர் - ஆத்மா, சரீரத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே தோன்றாநிற்கிற ஜீவதத்வமுமென்றபடி. (உயிருக்குயிராமிறையும்) - உயிருக்கு - ஜீவாத்மாவுக்கு, உயிராம் - ஆத்மாவாயிருக்கிற, இறையும்-ஈச்வரதத்வ மென்றபடி, இறை-

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஈசுவதத்வம், கடன்மிசை - கடல்மேலே; கடல் ஸமுத்ரம், ஸமுத்ரம் போலே அகாதமாய், அதிகம்பிரமாய், "கேஶவாகநகப்ரபம், ருக்மாபம் ஸ்வப்னதீகம்யம், ரூபம்யதத்யத்புதம்" (கேஸ்வாகநகப்ரபம், ருக்மாபம்ஸ்வப்னதீகம்யம், ரூபம்யதத்யத்புதம்)இத்யாதிகள்படியே, ஸ்வர்ணப்ரபையாய் அத்யத்புதமானதிருமேனியிலே யென்றபடி. (பொன்னின் வண்ணம்) - மணியின்வண்ணம் புரையுந்திருமேனியில், "அவயவசோபையிலுமாபரணச்சேர்த்தியழகிலு மாழங்கால்பட்டு" என்று பரமபதசோபாநத்திலே ஒன்பதாம் பர்வத்திலேதிருமேனியை ஸவர்ணச்சாயையையுடைத்தானதாகத்தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. "கருமாணிக்கமலைமேல்" என்கிற திருவாய்மொழியின் இரண்டாம்பாட்டு வ்யாக்யாநத்திலே, திருமேனிக்கு ருக்மாபத்வம் அருளிச்செய்தாரிறே. (நட்டுவைத்தால்) - நடவை அடைஞ்சுதானல், நடவு - கோரிக்கை, ஏற்றுகை - அடைகை, கநகப்ரபமான திருமேனியிலே, அசித்தத்வம் முத்துஸரமாயும், சித்தத்வம் ரத்நஸரமாயும், ஈச்வரதத்வம் நாயகமணியாயும்; கோர்க்கப்பட்டாலென்றபடி. (கதிரன) கிரணஸமாநமான, கதிர் - கிரணம், அன - ஸமாநம், அன்னவென்கிற சப்தம் - அனவென்று இருக்கிறது, (பொன்னூல்மிடல்மிசை) பொன்னூல் - ஸ்வர்ணஸூத்ரங்களுடைய, மிடல் - ஸம்லிஷ்டங்களான, மிடல்கை - ஸம்ச்லிஷ்டமாகை, மிசை - மேலே, (ஆரத்தை) - ஹாரத்தை, பரஸ்பரஸம்ச்சலிஷ்டங்களான பொன்னூலின்மேலே கோர்க்கப்பட் டிருக்கிற ஹாரத்தையென்றபடி. (ஒத்தவை) - ஸமாநங்களானவை, கிரணஸத்ருசபரஸ்பரஸம்ச்லிஷ்டங்களான பொன்னூல்மேலே ஸ்வர்ண ஸூத்ரப்ரோத நாயகரத்ந விசிஷ்டரத்ந முக்தாஹாரத்துக்கு ஸமானங்க ளானவையென்று பர்யவஸிதார்த்தம். (இதின்பொருளை) இதுகளுடைய தாத்பர்யார்த்தங்களை, (வகுத்தனமே) - பிரிச்சோமே, நன்றாகநிரூபித்தோமென்றபடி. நாமிதிசெஷஃ, இங்கே - "நிஶ்ஶேஷம்பரதலம் யதிபத்ரிகாஸ்யாத்" (நிச்சேஷமம்பரதலம் யதிபத்ரிகாஸ்யாத்) என்கிற ச்லோகத்தை அநுஸந்திப்பது.

கடல்மிசைகண்டடைவ தானத்திரளவை போர்த்தபொன்னூல் மடல்மிசைவார்த்தை யதின்பொருளென்று வகுத்தனமே) என்றுபாடமானபோது, கடல்மிசை - ஸமுத்திரத்தின்மேலே, கண்டவை - காணப்படாநிற்கிற தரங்கபேந புத்புதாதிகள், (தானத்திரளைவை) மதஜலங்களுடைய கட்டிகள், (போர்த்தபொன்னூல்) - தப்தஸ்வர்ணதந்து (மடல்மிசைவார்த்தை) கற்பத்தின் மேலே சொல்லுகிற வார்த்தை, (இதின்பொருளென்ன) - இதுகளுடைய வர்த்தமென்னும்படி. (வகுத்தனமே) பிரித்தோமே. ஸமுத்ரத்தின் மேலேகாணப்படா நிற்கிற தரங்காதிகளென்ன மதஜலங்களுடைய கட்டிகளென்ன இதுகளைப்

மூ.—தத்துவந்தன்னில்விரித்திடத்தோன்றுமிரண்டுதன்னில்
பத்திவிலக்கியபாஷண்டர்வீசுரம்பாசமுறூர்
எத்திசையுந்தொழுதேத்தியகீர்த்தியொண்டிசையால்
சுத்தருரைத்தசுளகமறிந்தவத்தூயவரோ. (உகூ)

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி சொன்ன தத்வத்ரய விஷயமான விந்த சுளகம் திகழ்ந்த கீர்த்திமான்களான ஸதாசார்யோப தேசத்தால் வந்ததென்று காட்டா நின்றுகொண்டு இதை அப்யஸித்தவர்களுக்கு வேதபாஹ்யாளான பா ஷண்டிகளுடைய குயுக்திகளாலே இத்தத்வ விஷயத்திலே கலக்கம் வாராதென்கிறு ரொருபாட்டாலே.

(எத்திசையுந் தொழுதேத்திய) எந்த திக்குகளிலும் ப்ரணமம்ப ண்ணி ஸ்துதிக்கப் படுமதான, "ஊதோ௰ிகூாஸஹீ திவஃ" (மஞ்சா௨க்ரோ சந்திதிவத்) திக்சப்தம் - தன்னிஷ்ட ஜநபரம். ஸர்வதிங் நிஷ்ட்டஜநங் களாலும் ப்ரணம பூர்வகமாக ஸ்துதி விஷயமானவென்று கருத்து. (கீர்த்தியொண்டிசையால்) எண்டிசை கீர்த்தியொன் றங்வய௨, எட்டு திக்கிலும் ப்ரஸரித்திருக்கிற கீர்த்தியாலே, (சுத்தர்) - சுத்தர், ஸர்வ த்ர ப்ரஸ்ருதங்களான ஜ்ஞான வைராக்யாதிகளை யுடையவரானதால்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

போலே யிராநிற்கிற ப்ரக்ருதிகார்யமான வசித்தவத்தையும்; தப்தகா ஞ்சநதந்துபோலே யிராநிற்கிற சரீராந்தர்கதமான சித்தவத்தையும், விஷயத்திலும் விஸ்த்ருதமான, கற்பாந்தர்கதமான வீச்வரதத்வத்தை யும், நிரூபித்தோமென்று யோஜிப்பது. (மடல்மிசையார் தேசிகன் பொருளென வகுத்தனமே) என்னும்போது, மடல்மிசை - கற்பத்தின் மேலெ, ஆர் - வ்யாப்தனு யிருக்கிற, தெசிகன் - தேசமறிஞ்சவன், தர்ம பூதஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாப்தனும் தேசமறிஞ்சவனுயு மிருக்கிற சிசுவெ ன்றபடி. பொருளள - இந்தவர்த்தங்களுக்கு ஸத்ருசங்களாக வென் றர்த்தம். (உ௮)

இனிமேலொரு பாட்டாலே - பரதத்வ விஷயத்திலும், விஸ்த்ருத மான தத்வத்ரயத்திலும் ஜீவேச்வர விஷயத்திலும் பக்தியை நிராகரி யாநிற்கிற பாஷண்டர்மேலே ப்ரயுக்தமாயிருக்கிற யுக்தித்ருடமாம்படி பஹுப்ர மாணநுகுணமாக வுரைக்கப்பட்ட தத்வத்ரய சுளகமென்று பேர்பெற்ற ரஹஸ்யத்தை ஸதாசார்ய ஸகாசாத்ச்ரவண மநநங்களாலே யறிஞ்சு உஜ்ஜீவிப்பனென்கிறுர்.

தத்துவந்தன்னிலித்யாதி. (தத்துவந்தன்னில்) - பரதத்வ விஷயத் தில், (விரித்ததனில்) விஸ்தரிக்கப்பட்ட பாஹ்யபதார்த்தத்தில், (இவ் விரண்டுதனில்) ஆந்தரமான இந்த இரண்டுதத்வவிஷயத்தி லென்னவு

முதல்வியாகயானம்.

அதி பரிசுத்தாளான வாசார்யர்களாலே என்றபடி. (உரைத்தசுளகம்) சொல்லப்பட்ட சுளகத்தை, ஆசார்ய ஸகாசத்திலே பரிப்ரச்ஞாதிகளாலே நாம்கேட்டபடி சொன்ன விந்த தத்வத்ரய சுளகத்தை யென்றபடி (அருந்தி) பானம்பண்ணின, (தூயவரோ) பரிசுத்தரோ.

இத்தை யாசார்யனிடத்தி லுள்ளபடி யறிந்த பரிசுத்தாத்மாக்களென்றபடி. இதுக்குப் பாசமுறுமென்கிறத்தில ந்வயம். (தத்துவந்தன்னில்) தன் - ஸ்வார்த்தே, தத்வத்திலே - விஷயஸப்தமி, (விரித்திட) விஸ்தரிக்கவே, தத்வவிஷயமாக விபுலஜ்ஞாநமுண்டாகவே யென்றபடி. (இவ்விரண்டுதன்னில்) தத்வத்ரயத்துக்குள்ளே இரண்டு தத்வந்தன்னிலே, (பத்திவிலக்கிய) பக்தியைவிலக்காநின்ற, (பாசண்டர்வீசும்பாசம்) பாஷண்டிகளாலே வீசப்படும் பாசத்தை, வேதபாஹ்யர்கள் சொல்லும் குயுக்திகளென்றபடி. சிதசிதீச்வர ரூபமான தத்வத்ரயத்தில் சங்கராதிகள் சிதசித்துக்களை யபலாபம் பண்ணுகையாலும், சார்வாகாதிகள் ஜீவேச்வரர்களை யபலாபம் பண்ணுகையாலும், யோகாசாராதிகள் அசிதீச்வரர்களை யபலாபம் பண்ணுகையாலு மிவ்விரண்டுதன்னில் பத்திவிலக்கியவென்று ஸாமான்யமாகச் சொன்னது. (உறார்) அடையமாட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லும் யுக்திகளைக்கண்டித்து தத்வத்ரயத்தை ஸ்தாபிப்பார்களென்றபடி. (உகூ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

மாம். (விரித்திடவிவ்விரண்டுதன்னில்) என்னும்போது, விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற விவ்விரண்டுதன்னி லென்றர்த்தம். “ஹொக்தாஹொக்ய; நிதெ்யா நித்யாநாம் வெதநஶ்வெதநாநாம்” (போக்தாபோக்யம்; நித்யோ நித்யாநாம். சேதநச்சேதநாநாம்) இத்யாத்யநேக ப்ரமாணப்ரஸித்தாசிஜ்ஜீவேச்வரர்கள் விஷயத்திலென்றபடி. இரண்டிடத்திலும் தன்னிலிதிஸ்வார்த்தே அநுப்ரயோகஃ. (பத்திவிலக்கிய) - பத்தியை விலக்காநிற்கிற, பத்தி - பக்தி, ப்ரதிபத்தியென்றபடி. அசிஜ்ஜிவேச்வரர்களில்லாமையாலே தத்விஷயகபக்தியை நிவர்த்திப்பியா நிற்கிற என்றபடி. (பாசண்டர்) - பாஷண்டர், ஸாங்க்யசதுர்விதஸௌகதசார்வாகாதி வேத பாஹ்யர் விஷயத்தில் என்றபடி. (வீசும்பாசமுற) ப்ரயோகிக்கப்படாநிற்கிற பாசம்போலேயிருக்கிற, யுக்திகள் த்ருடமாம்படி யென்றபடி. (பாசண்டர்வீசும்பாசமற) என்று - பாடமானபோது, பாஷண்டராலே ப்ரயோகிக்கப்படாநிற்கிற பாசம்போலே யிருக்கிற யுக்திகளறும்படி, வேதபாஹயர்களான பாஷண்டிகளாலே - ப்ரயோகிக்கப்படாநிற்கிற யுக்திகள் ஸமூலமாகக் கண்டிதமாம்படி யென்றபடி. (எண்டிசையால்) - எட்டுதிக்குகளாலே, எட்டுதிக்குகளிலிராநிற்கிற ஜநங்களாலே யென்றபடி. (எத்திசையும்) ஸர்வதிக்குகளிலும், (தொழுது) ப்ரணாமம்பண்ணி, (ஏத்தி) ஸ்துதித்து, (அகற்றி) விஸ்தரி

மூ.—வினைத்திரண்மாற்றியவேதியர்தந்தநல்வாசகத்தால்

முதல்வியாக்யானம்.

இத்தத்வத்ரய விவேகத்துக்கு முக்யபலத்தைக் காட்டா நின்று கொண்டு ஸகல வேதாந்தாதிகளையுமறிந்த பாஷ்யகாராதிகளுடைய ஸ்வாதீநத்ரி விதேத்யாதி வாக்யத்தாலே தத்வநிர்ணயம் பிறந்தபின்பு, அசரண்யசரண்யனை ஸ்ரீயஃபதியினுடைய ஸகலதாபஹரமான திருவடிகளே யுபாயமுமுபேயமுமென் றறிந்தடைந்தோமென்று ஸ்வாநுஸந்தாநரூபமாக வொருபாட்டருளிச் செய்கிறார்.

(வினைத்திரள்) பாபஸமூஹம், ப்ராரப்தாப்ராரப்தரூபேண புத்திபூர்வாபுத்தி பூர்வரூபேணச பஹுவிதங்களான பாபங்கள் என்றபடி.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

த்து ப்ரவசநம் பண்ணப்படும்படி, (சுத்தம்) - சுத்தமாக, பஹுப்ரமாணநுகுணமாக (உரைத்தசுளகமறிந்து) சொல்லப்பட்டிருக்கிற சுளகமென்றுபேரை யுடைத்தாயிருக்கிற ரஹஸ்யத்தையறிந்து, உரைக்கை- சொல்லுகை, விஸ்த்ருதமாயும் பஹுப்ர மாணநுகுணமாயும், நம்மாலுரைக்கப்படாநிற்கிற சுளகமென்கிற ரஹஸ்யத்தை ஸதாசார்யஸகாசாத்ச்ரவண பூர்வகமாக வறிஞ்சுஎன்றபடி. (உய்பவரோ) உஜ்ஜீவிப்பர்களே; உய்கை - உஜ்ஜீவிக்கை, பரமாஸ்திகரான முமுக்ஷுக்களிதிசேஷ꞉.

(பாசண்டர்வீசும் பாசமுறுர் சுத்தருரைத்த சுளகமறிந்தவத்தூயவரோ) என்று பாடமானபோது, எட்டுதிக்களிலிராநிற்கிற ஜநங்களாலே ஸர்வதிக்குகளிலும் ப்ரணமம்பண்ணி ஸ்துதித்து ப்ரவசனம் பண்ணப்படும்படி பரிசுத்தரான நம்மாலே பஹுப்ரமாணநுகுணமாக உரைக்கப்படாநிற்கிற சுளகமென்கிற ரஹஸ்யத்தை அறிந்திருக்கையாலே, தூயவரோ - பரிசுத்தராயிருக்கிறவர்களே, பாஷண்டராலே போடப்பட்டிருக்கிற பாசத்தை, உறுர் - த்ருடீகரியார்கள், அப்யுபகமம் பண்ணுர்கள், என்று அங்வயிப்பது. (எற்றியகீர்த்தி) யென்னும்போது இதுக்கு சுளகமென்கிறத்தோடே அங்வயம் - ‘‘யொஹெ[illegible]நம்[illegible] வெஃ ஜெவாக[illegible]நதம்விஃ꞉’’ (யோஹ்யேநம் புருஷம்வேததேவாஅபிநதம்விது꞉) என்றிறே ப்ரமாணம். (உகூ)

இனிமேலொருபாட்டாலே ஆச்ரிதாளுடைய ஸமஸ்தபாபநிவர்த்தகராய் ஸமஸ்த வேதவேதாந்தார்த்தங்களை யதாவத்தாக அறிந்தவர்களான நம்மாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளாலே ஸர்வ சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும், யதாவத்தாகஅறிந்து ஆச்ரிதர்களுக்கு அத்யந்த ஸுலபராய் அத்யந்த போக்யராயும், அநாச்ரிதர்களுக்கு அத்யந்த துர்லபராயு மெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாகவும் ப்ராப்யமாகவு மடைந்தோமென்கிறார்.

அனைத்துமறிந்தபினாறும்பயனுமெனவடைந்தோம்
மனத்திலிருந்துமருத்தமுதாகியமாதவனார்
நினைத்தென்மனத்திலரிதாகிநின்றநீள்கடலே.

முதல்வியாக்யானம்.

(மாற்றிய) மாறும்படி பண்ணினவரான, "ஸுஹ்ருத: ஸாதுக்ருத்யாம் த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்" (ஸுஹ்ருத:ஸாதுக்ருத்யாம் த்விஷந்த:பாபக்ருத்யா) மென்கிறபடியே, நம்முடைய பாபங்களை த்விஷத்துக்கள் பக்கல் மாற்றினவர்களான வென்றபடி. (வேதியர்) வேதத்தையறிந்தவர், ஸகல வேதாந்தார்த்தத்தை யறிந்தவர்களென்றபடி. (தந்த) உபதேசத்தாலும் க்ரந்தரூபமாயுங் கொடுத்ததான, (நல்வாசகத்தால்) சிரேஷ்டமான ஸ்வாதீனேத்யாதிரூப வாசகத்தாலே, வாசகம் - சப்தம், தத்ஸமூஹமான வாக்யமாகவுமாம். பாஷ்யகாராதிகளுடைய க்ரந்தங்களாலுமதுகளை யுபதேசித்தவப்புள்ளார் ப்ரப்ருதிகள் வாக்யத்தாலுமென்றபடி. (அனைத்துமறிந்தபின்) ஸகலத்தையு மறிந்தபின்பு, ஸகலதத்வஸ்வரூபாதிகளையு மறிந்தபின்பு என்றபடி. இதுக்கடைந்தோமென்கிறத்திலந்வயம் (மனத்திலிருந்து) மநஸ்ஸிலே யிருந்து "நீயென்செவியின்வழிபுகுந்" தென்கிறபடியே யாசார் யோபதேசத்தாலே செவிவழியாகவந்தென் மநஸ்ஸிலே யிருந்துகொண் டென்றபடி. (மருத்தமுதாகிய) மருந்தென்கிறது மருத்தென்று வல்லுயிராயிருக்கிறது, ஔஷதமாயு மம்ருதமாயுமாகாநின்ற, பாபநிவர்த்தக மாகையாலே யுபாயத்தையே மருந்தென்கிறது. உபாயமும் பலமுமாகிய வென்றர்த்தம். இது மாதவர்க்கு மலர்கழலுக்கும் விசேஷணமாகலாம். (மாதவனார்) ஸ்ரீயப்பதியினுடைய, (நினைத்தல்) நினைக்குகைக்கு, (மறுத்தல்) மறுக்குகைக்கு, (அரிதாகிய) அசக்யமாகாநின்ற, அவாங்மனஸகோசரமாகையாலே நினைக்குகைக்கசக்யம். போக்யதாதிசயத்தாலே மறுக்குகைக்கசக்யமென்று கருத்து. (நன்னிழல்) நல்லநிழலையுடையதான, தாபத்ரயாபிதப்தரொதுங்கும்படி யிருக்கையாலே நிழலென்றது. அதுக்கு நன்மையாவது - ப்ரயோஜநாந்தராபிஸந்தியாலே வந்தாலு மநந்யப்ரயோஜநனுக்கை. (நீள்கழலே) நீண்ட திருவடிகளே, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே நீண்டுதவின படியாலே நீண்டதென்றதிங்கு. அநுபந்திபர்யந்தம் ரக்ஷிக்கையாலும், நீண்டதென்றுமாம். (ஆறும்) உபாயமும், (பயனும்) பலமும், (என) என்று, அறிந்து - இதிசேஷ:. (அடைந்தோம்) ஆச்ரயித்தோம். இது ஆசார்யோபதேசத்தால் வந்ததத்வஜ்ஞாநபலமென்று கருத்து. (௬0)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

(வினைத்திரள்மாற்றிய) திவ்யஸூக்திகளாலே ஆச்ரிதர்களுடைய பாபஸமூஹத்தை நிவர்த்திப்பியாநிற்கிற, வினை - பாபம், திரள் - ஸமூஹம், மாற்றுகை - நிவர்த்திப்பிக்கை, (வேதியர்தந்தநல்வாசகத்தால்)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

வேதியர் - வேதத்தையதாவத்தாக வறிந்த வாசார்யர்களாலே, ஸம்யங் ந்யாயோபேத ஸத்தர்க்கங்களோடேகூட ஸகலவேதாந் தாத்யர்த்தங் களை யதாவத்தாகவறிந்த நம்முடைய வாசார்யர்களாலே யென்றபடி. தந்த - உபதேசிக்கப்படானும், தருகை - கொடுக்கை, உபதேசிக்கை என்றபடி. நல் - நல்லதாயிருக்கிற, வாசகத்தால் - வாசகத்தாலே, ஸ்ரீபாஷ்யமுதலான அஸ்மதாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளாலே யென்றபடி. இங்கு வாசகத்துக்கு நன்மையாவது - ஸர்வப்ரமாண விருத்தத்வம் (அனைத்துமறிந்தபின்) ஸமஸ்தத்தையு மறிஞ்சபிற்பாடு, ஸமஸ்த சாஸ்த்ரங்களையும் ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே தெளிந்தபின் னென்றபடி. (மநத்திலிருந்து) மநஸிலேயிருந்து, "நெஞ்சமேநீண கராக" என்றபடியே ஆஶ்ரிதர்களுடைய மநஸ்ஸிலே நித்யவாஸம் பண்ணு நின்றுகொண்டு என்றபடி. (மருத்தமுதாகிய) என்னும்போது, மருத்து - மருந்தாகவும், அமுது - அம்ருதமாகவும், ஆகிய - ஆகா நிற்கிற, "வைப்பாம்மருந்தாமடியரை" இத்யாதிகள்படியே ஸம்ஸார பேஷஜமுமாய் "கட்டியைத்தேனை யமுதைக்கனியையின் றமுதம்" இத்யாதிகள்படியே ஆஶ்ரிதர்களுக்கு அம்ருதம்போலே அத்யந்த போக்யமுமாகாநிற்கிற வென்றபடி. (மருத்தமுதாகிய) வென்னும் போது, மருத்திருக்கிற அம்ருதம்போலே ஆகாநிற்கிற, அமுதம்-பால், மருத்திருக்கிற பால்போல் அதிபோக்யமாயிருக்கிற வென்றபடி. (மருத்தமுதாகிய) மருத்து - மருத்துக்கள், தேவதைகளென்றபடி. தேவதைகளுடைய ச்ரேஷ்டமாயிருக்கிற அம்ருதம்போலே அதி போக்யமாயிருக்கிற என்னவுமாம். (மாதவனார்) ஸ்ரீவல்லபனை நாயண னுடைய, (நினைத்தில்) நினைக்கிறவிஷயத்தில், "ஸ்மர்த்தவ்யஸ்ஸததம் விஷ்ணு:" (ஸ்மர்த்தவ்யஸ்ஸததம்விஷ்ணு:) என்கிறபடியே ஸ்மர்த்தவ் யதாயாமென்றபடி. (மநத்தரியநின்று) மநஸ்ஸுக்கு அரிதாகிநின்று, அருமையாயிரா நின்றுகொண்டு, (நிகழ் நீள்கழலே) நிகழ் - நழுவாநிற் கிற, நீள் - நீண்டிருக்கிற, கழலே - திருவடிகளைத்தானே, நிகழ்கை - நழுவுகை - அநாஶ்ரிதானுக்கு ஸ்மர்தவ்யதாயாமபி அதிதுர்லபங்களாய் அதிதூரங்களான திருவடிகளைத்தானே என்றபடி. (ஆறும்பயனுமென வடைந்தோம்) உபாயமாகவும் பலமாகவுமடைஞ்சோம், ஆறு - உபா யம், பயன் - பலம், அகிஞ்சநரான நாமிதிசேஷ:. ஆகவித்தால், ஸதா சார்ய கடாக்ஷத்தாலே அகிஞ்சனரான நாம் ஸ்ரீமன்நாராயணன் திரு வடிகளேயே உபாயமாகவும் ப்ராப்யமாகவும் அத்யவஸித்தோமென்ற தாய்த்து "நித்யஸித்தே ததாகாரே தத்பரத்வே ச பௌஷ்கர । யஸ்யாஸ்தி ஸத்தாஹ்ருதயே தஸ்யாஸௌ ஸந்நிதிம் வ்ரஜேத் ॥ தந்நயக்ரமமார்க்கேண யோக்யாநாமதிகாரிணாம் விஷயத்ராமிநம்ருணாம் விஜ்ஞாயணுக்ஷதிகே", (நித்யஸித்தேததாகாரோ தத்பரத்வேச பௌஷ்கர - யஸ்யாஸ்திஸத்

மூ.—ஓதுமுறைநான்கதனில்ஓங்குமொருமூன்றினுள்ளே
நீதிநெறிவழுவாநிற்கின்றோம் - போதமரும்

முதல்வியாக்யானம்.

மேல் ரஹஸ்யத்ரய சுளகத்தில் அதிகாரத்ரயத்தி லாத்யந்தங்களிலெ யிருக்கிற வொன்பது பாட்டுகளில் முதல்பாட்டு. இந்த ரஹஸ்யத்திலே ரஹஸ்யத்ரயங்களுக்கு பதசஃ ப்ரக்ருதி ப்ரத்யங்களாலெ லப்தமான வர்த்தங்களை மூன்றதிகாரத்தாலெ ஸரள "ஸமுசிதம் ஸாவதாந ப்ரிய" மென்னும்படி ஸங்க்ர ஹருசிகளுக்கும் விபுலதர மதிகளுக்கும் போக்யமாம்படி யருளிச்செய்யப் புகுகிறவராய்க் கொண்டு அந்தரஹஸ்யத்ர யார்த்தத்திலெ நமக்கு யோக்யமான நிஷ்டையந்த ஸஹஸ்ரநாம ப்ரதிபாத்யனை ஸ்ரீயப்பதியினுடைய க்ருபையாலெ யுண்டாய்த்தென்று ஸ்வாநுஸந்தாந ரூபமாக வடியிலே யொரு பாட்டருளிச் செய்கிறார்.

(ஓதுமுறைநான்கதனில்) உறை-சப்தம், ஓதுகை - அத்யயநம்பண்ணுகை, ஓதப்படும் சப்தங்களுடைய நாலில், அநாதியாகவத்யயனம் பண்ணப்படும் நாலுவேதங்களிலே யென்றபடி. (ஓங்கிய) ஓங்கப்பட்ட தான, அதுகளிலே ச்ரேஷ்டமென்று ப்ரதிபாதிதமான வென்றபடி. (மூன்றினுள்ளில்) ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய உள்ளமான வர்த்தங்களிலே, அதர்வணசிகையிலே திருமந்த்ரமும், கடச்ருதியிலே த்வயமும், தத்ஸமமான கீதோபநிஷத்திலே சரமச்லோகமும், சொல்லப்பட்டதாகையாலே வேதங்களிலோங்கின மூன்றென்று சொன்னது, ஸர்வோபநிஷத்ஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்திலென்று கருத்து. (நீதிநெறி) நீதி - ந்யாயம், நெறி - மார்க்கம், இங்கு நீதியாவது - திருமந்த்ரத்திலேசொன்ன சேஷி சேஷபாவாதிகளை யறிந்து தததநுகுணமாக நடக்கை. மார்க்கமாவது - அகிஞ்சநனுக்கு யோக்யமாகத்வயத்திலும் சொன்ன வுபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணுகை, (வழுவாமல்) நழுவிப்போகா

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

தாஹ்ருதயே தஸ்யாஸௌஸன்னிதிம்வ்ரஜெத் - தந்மதத்வேநகோவிந்தேயே நராங்யஸ்தசேதஸஃ - விஷயத்யாகிநஸ்தெஷாம் விஜ்ஞேயஞ்சததந்திகே) பற்றுடையடியவர்க்கெளியவன், "पराङ्मुखानां गोविन्दे विषयासक्तचेतसाम् । तेषां तत्परमं ब्रह्म दूराद्दूरतरे स्थितम् ॥ रागादिदूषिते चित्ते नास्पदी मधुसूदनः" "பராங்முகாநாம் கோவிந்தேவிஷயாஸக்த சேதஸாம் - தேஷாந்தத்பரமம்ப்ரஹ்மதூராத் தூரதரேஸ்திதம் - ராகாதிதூஷிதே சித்தேநாஸ்பதீ மதுஸூதநஃ) இத்யாதிகளை இங்கேயனுஸந்திப்பது. (நo)

இனிமேல் ஸாரஸம்க்ஷேபமென்கிற ரஹஸ்யத்தைச் செய்தருளக்கோலி அவிக்நபரிஸமாப்திப்ரசய கமனுதிலித்யர்த்தமாக ஸ்ம்ருத்யா

பேராயிரமும்திருவும்பிரியாத
நாராயணனருளால்நாம்.

முதல்வியாக்யானம்.

மல், இதுகளை விடாமலென்றபடி. இதுக்கு நிற்கின்றோமோடே யந்வயம். (போதமருள் பேராயிரமும்) போது - காலம், அமருகை - ப்ரதிஷ்டிதமாகை, "ஆய்ந்துரைப்பனாயிரம்பேர்" என்கிறபடியே, ஸர்வகாலங்களிலு மநுஸந்திக்கும்படி யோக்யமாயிருக்கை, தானிங்கு நாமங்களுக்குப் போதிலேயமருகை, ஸர்வகாலாநுஸந்தேயமான ஸஹஸ்ரநாமமும், (போதமரும் திருவும்) இப்போது, போது - புஷ்பம், அதிலமர்ந்திருக்கிற பிராட்டியும், கமலவாசினியான பிராட்டியுமென்றபடி. (பிரியாத நாராயணனருளால்) இந்த விரண்டுகளும் விட்டுப் பிரியாத வந்த நாராயணனுடைய க்ருபையாலே, ஏதந்நிஷ்ட கல்யாணகுண வாசகதயா ஸஹஸ்ரநாமமும், வ்யாவர்த்தகதயா பிராட்டியும், பிரியாதபடி யிதுகளை விசேஷணமாகவுடைய நாராயணனுடைய க்ருபையாலே, (நாம்) அந்த வர்த்தங்களையறிந்த நாம், (நிற்கின்றோம்) நில்லாநின்றோம். ஆசார்யோப தேசத்தால்வந்த ரஹஸ்யார்த்த நிஷ்டையை யுடையவாளாக வானோம் என்றபடி. இதில் பகவத்குணாநு ஸந்தானம் பண்ணுகையாலே யிது மங்களாசரணமு மாய்த்து. (௩க)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

சாரப்ராப்தமான இஷ்டதேவதாசார்ய வந்தநாதி மங்களத்தை மாநஸிகமாகச் செய்தருளி சிகீர்ஷிதமான ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண முதல்பாட்டாலே காட்டுகிறார்.

ஓதுமறை நான்கி லித்யாதி, (நாம்) அத்யந்தமஜ்ஞரான நாம், இதுக்கு நிற்கின்றோமென்கிறத்தோடந்வயம், (போதமரும்) போது- காலவிசேஷத்திலே, அமரும் - ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்கிற, அமர்கை-ப்ரதிஷ்டிதமாகை, "ரங்கம்ரங்கமிதிப்ரூயாத் க்ஷுதப்ரஸ்கலநாதிஷு, உத்திஷ்டந்சிந்தயந்ஹரிம்" (ரங்கம்ரங்கமிதிப்ரூயாத் க்ஷுதப்ரஸ்கலநாதிஷு, உத்திஷ்டஂசிந்தயஂஹரிம்) இத்யாதிகள் படிதத் தத்காலவிசேஷநியதங்களான என்றபடி. (பேராயிரமும்) ஸஹஸ்ரநாமங்களையும், (போதமரும்திருவும்) போது - புஷ்பத்திலே, தாமரஸ புஷ்பத்திலே என்றபடி, அமரும்-அமர்ந்திருக்கிற, நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, திருவும்- ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியும், பெரியபிராட்டியாரையு மென்றபடி. (பிரியாத) பிரியாதவனை, ஸஹஸ்ரநாமங்களோடும் பெரிய பிராட்டியாரோடும், ஸதாஸம் ஸ்லிஷ்டனை வென்றபடி. (நாராயணனருளால்) நாராயணனுடைய க்ருபையால், க்ருபாமூல ஸ்தாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே என்றபடி. (ஓதுமறை நான்கில்) ஓதப்படாநிற்கிற உத்திகளுடைய நாலுக்குள்ளே, உபாத்யாய பரம்பரயா அவிச்சின்ன ஸம்ப்ரதாயமாக ஓதப்

முதல்வியாக்யானம்.

“இப்படி மங்களாசரணம்பண்ணி ஸதாசார்ய கடாக்ஷமுடைய ஞன சரணுகதனுக்கு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தம் நித்யபோக்ய” மென்று துடங்கி ப்ரதமாதிகாரத்தாலே திருமந்த்ரத்துக்கு, ப்ரணவத்துக்கு

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

படாநிற்கிற நாலுவேதங்களிலும், (ஓங்கிய மூன்றினுள்ளில்) ஓங்கிய ச்ரேஷ்டமாயிருக்கிற, “𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 । 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 । 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃, 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌃 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌣𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿” (ஓமித்யேகாக்ஷரம் நமஇதித்வே அக்ஷரே நாராயணுயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் நமந்த்ரோஷ்டாக்ஷராத்பரঃ - ஸக்ருதுச்சாரঃ, ஸம்ஸாரதாரணம்பவதி) இத்யாதிகள்படியே ஸர்வவேதவேதாந்தங்களிலும் ச்ரேஷ்டமாயிருக்கிற வென்றபடி, மூன்றினுள்ளில் - ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய தாத்பர்யங்களிலே, (நீதிநெறிவழுவாமல்) ந்யாய மார்க்கந் தப்பாமல், நீதி - ந்யாயம், நெறி-மார்க்கம், வழுவுகை - தப்புகை, என்றபடி. ஸம்யங் ந்யாயோபேதஸத் தர்க்கங்களோடுகூடி (நிற்குகின்ருேம்) நில்லாநின்ருேம். நிற்கின்ருே மென்னும்போது மிப்படியே அர்த்தம். ஆக, அகிலஹேயப்ரயநீக கல்யாணகுணைகதாநனய் ஸர்வதா பெரிய பிராட்டியாரோடே ஸம்ச்லிஷ்டனை நாராயணனுடைய க்ருபாமூலஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே ஸமஸ்தவேத வேதாந்தங்களிலும், ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸம்யங்ந்யாயோபேத ஸத்தர்க்கங்களோடு மத்யந்த மஜ்ஞரான நாம் அறிந்தோமென்ற தாய்த்து. வக்ஷ்யமாணர்த்த ஸம்க்ஷேபகதநத்தாலே வஸ்துநிர்தேச ரூபமங்களமுமர்த்தாத்க்ருதமாய்த்து. (௫௧)

“ஸதாசார்ய கடாக்ஷமுடைய சரணுகதனுக்கு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தம் நித்யபோக்யம், இவைத்தில் திருமந்த்ரம் ஸர்வஸங்க்ரஹம்” என்று துடங்கி “இப்படி ப்ரணவாதிகளிலே சோதித ஸ்வரூபனய் ஸ்வரூபானுரூபமான புருஷார்த்தத்திலு மிதுக்குஸ்வாதி காராநுகுணமான வுபாயத்திலும் வ்யவஸ்திதனனவனுக்கு“உத்தரபூர்வாகயோரச்லேஷவிநாசௌ” என்கிறபடியே “போயபிழையும் புகுதரவாய் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்” என்னு மளவான ப்ரபந்தத்தாலே திருமந்த்ரார்த்தத்தை விசதமாக வருளிச்செய்தருளி இனி மேல்பாட்டாலே உக்தமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை ஸூசிப்பியாநின்று கொண்டு ஸ்ரீமன்நாராயணன் ப்ரளயகாலத்திலே அசிதவசிஷ்டங்களான ஜந்துக்களைக் கடாக்ஷித்துத் தன்னுடைய பரமகிருபையாலே கரண களேபரத்தைக்கொடுத்து ஜீவாத்மாக்களையும் நித்யமாகஸங்கல்பித்து அவர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நியந்தாவாயிரா நின்றுகொண்டு நிஸர்கஸுஹ்ருத்தான நான் அடியேனை ஸ்ரீமதநந்தஸூரி கர்ப்பஸம்பூதனுக்கி, ஜாயமானகடா

மூ.—ஊன்தந்துநிலைநின்றவுயிருந்தந்தோ ருயிராகியுள்ளளியோடுறைந்தநாதன், தான்தந்தவின்னுயிரையெனதென்னுநல்லறிவுதந்த கலாநலமுந்தந்து, தான்தந்தநல்வழியாற்றாழ்ந்தவென்னைத்தன்

முதல்வியாக்யானம்.

அகாரம்முதலாக வெல்லாப் பதங்களுக்கும் பிரித்துப் பிரித்தர்த்தமருளிச்செய்து, விசிஷ்டமாக வர்த்தயோஜனை பண்ணும்போது திருமந்த்ரம் முழுக்க வாக்யத்வயமாய் ஸ்வரூபபரமென்றும் வாக்யத்ரயமாய் ஸ்வரூபபுருஷார்த்தோபய பரமென்றும் பதத்ரயமுமடைவே வாக்யத்ரயமாய் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றுமருளிச்செய்து, ஸுகபோதார்த்தமாக சரமயோஜனையிலே நோக்காகப் பூர்வோக்தார்தங்களை யெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் முடிவிலொரு பாட்டாலே.

(ஊன்தந்து) சரீரத்தைக்கொடுத்து, ஊன் சரீரம், (நிலைநின்றவுயிருந்தந்து) ஸ்திரமாக விராநின்ற வாத்மாவையுஞ்கொடுத்து, அசிதவவிசிஷ்டமான வாத்மாவுக்கு நித்யத்வத்தையும் அநுபவித்ருத்வத்தையும் அநுபவிக்க யோக்யமான கரணகளே பரங்களையுங் கொடுத்ததென்றர்த்தம், இத்தாலகாரார்த்தமான காரணத்வமும் ரக்ஷகத்வமும், மகாரார்த்மான ஜீவஸ்வரூபமும் சொன்னபடி. (ஓருயிருமாகி) அத்விதீய

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

க்ஷப்ரப்ருதியாக உண்டாகாநிற்கிற ஸதாசார்ய கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே தத்வஹிதபுருஷார்த்த விசதஜ்ஞாந பூர்வகமாக ந்யஸ்தபரனுன வடியேனுக்கு பரஸ்வீகாரப்ரப்ருதி நித்யஸூரிதுல்ய கைங்கர்யபர்யந்த பலபர்வப்ரதானத்தை ஸ்வயமேவஸங் கல்பித்தருளினு னென்கிறார்.

ஊன்தந்தித்யாதி, (மன்றருளால்) த்ருடமாயிருக்கிற க்ருபையாலே, மன்றுகை - த்ருடமாயிருக்கை, அருள் - க்ருபை, ஸ்வபாவஸித்த பரம காருண்யத்தாலே என்றபடி, (ஊன்தந்து) சரீரத்தைக் கொடுத்து, ஊன் - சரீரம், தருகை - கொடுக்கை, "ஆஸீதிதம் தமோ பூதம் அப்ரஜ்ஞா தமலக்ஷணம் । ஸம்க்ஷிப்பசுராலோகான் மாயயாஸ்வயமேவஹி" (ஆஸீதி தம்தமோபூதம் அப்ரஜ்ஞா தமலக்ஷணம், ஸம்க்ஷிப்பச புராலோகான் மாயயாஸ் வயமெவஹி) இத்யாதிகள்படியெ தமோபூதமாயிருக்கிற மஹாப்ரளயத்திலே அசித வசிஷ்டரான சேதனரை கடாக்ஷித்தருளி பரம க்ருபையாலே கரணகளே பரப்ரதானம்பண்ணி என்றபடி. (நிலைநின்ற வுயிருந்தந்து) நிலையாயிருக்கிற வாத்மாக்களையும் கொடுத்து, நித்யோ நித்யாநா மித்யாதிகள்படியே ஜீவர்களை நித்யராகவும் ஸங்கல்பித்து என்றபடி, இதினுலே ஜீவாநாம் அநித்யத்வாத் கரண களேபர ப்ரதாநம் வ்யர்த்தமென்கிறசங்கா பராஸ்தா. (ஓருயிராய்) அத்விதி யாத்மாவாய், ஓர் - அத்விதீயம், உயிர் - ஆத்மா,

றனக்கேபரமாகத்தானேயெண்ணி, வான்றந்துமலரடியுந்தந்து
வானோர்வாழ்ச்சிதரமன்னருளால்வரித்திட்டானே. (௱உ)

முதல்வியாக்யானம்.

மான வாத்மாவுமாகி, ஜீவசரீரபூதமான வசித்துக்கு மவனுக்குந்தான் முக்யசரீரியாகா நின்றுகொண்டு என்றபடி. (உள்ளொளியோடு) அந்த சேதநாசேதநங்களுக்குள்ளே தேஜஃப்ராயமான தர்மபூதஜ்ஞாநத்தோடு, தனக்குள்ள வொளியோடு என்றுமாம். ஒளிசப்தம் தேஜோவாசியாய் ஜ்ஞாநத்தையும் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமான விக்ரஹத்தையும் ஸ்வப்ரபாபூதையான பிராட்டியையும் சொல்லும். (உறைந்தநாதன்) பூர்வோக்த விசேஷங்களோடேகூட வஸியாநின்ற ஸ்வாமியானவன், இத்தால்லுப்த சதுர்த்தியோடேகூடின அகாரத்தில் பலித்தஸ்வாமித்வமும் ஸ்ரீயப்பதித்வமும் ஸர்வசரீரித்வமும் சொன்னபடி. (தான்தந்தவென்னுயிரை) ஸ்வகைங்கர்யார்த்தமாகத் தான் கொடுத்த வென்னுத்மாவை, (எனதென்னாது) எனக்கு சேஷம் என்னாது (நல்லறிவுந்தந்து) இப்படி யெனக்கு நல்லபுத்தியையுங் கொடுத்து: அறிவு-புத்தி, இத்தால் ப்ரணவநிஷ்ட மகாரத்தோடேகூடின நமச்சப்தார்த்தமான ஸ்வஸ்வாமித்வநிவ்ருத்தி சொன்னபடி. (அகலாநலமுந்தந்து) அகலுகை - விச்லேஷிக்கை, நலம் - ஆநந்தம், ஒருநாளும் விச்லேஷியாதவாநந்தத்தையுங் கொடுத்து, இத்தால் நமச்சப்தார்த்தமான ஸ்வஸ்வாதந்திரியநிவ்ருத்தியால்வந்த பகவத்பாரதந்த்ரயமும் அத்தால்வந்த பாகவதசேஷத்வமுமாகிற வாநந்தமும் சொன்னபடி. (தான்தந்த நல்வழியால்) அகிஞ்சனனை வெனக்குத்தான் கொடுத்த நல்லதான ப்ரபத்திரூபமார்க்கத்தாலே, (தாழ்ந்தவென்னை) தன் திருவடிகளிலே வணங்கின வென்னை, தாழ்கை - வணங்கிச் சொன்னது செய்கை, (தனக்கேதான்பரமாக) தான்ஸ்வார்த்தே, எனக்கு பரமானது தன்பரமாகும்படி, (தானேயெண்ணி) தானே நம்முடைய பரத்தை ஸ்வீகரிப்போமென்றெண்ணிக்கொண்டு, தானேயென்றது - உத்தரத்ரரக்ஷ்யனுடைய யத்நநிரபேக்ஷமாக வென்றபடி. இத்தால் நமஸ்ஸில் ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம யோஜனையி னர்த்தமான சரணுகதி சொன்னபடி. (வான்தந்து) பரமபதத்தைக்கொடுத்து, (மலரடியுந்தந்து) அநுபாவ்யமான புஷ்பஹாஸஸூகுமாரமான திருவடிகளையுங் கொடுத்து, (வானோர்வாழ்ச்சிதர) நித்யஸூரிகளுடைய வாழ்ச்சியான கைங்கர்யத்தையுங் கொடுக்கைக்கு, மன்னருளால்) த்ருடமான க்ருபையாலே, பிராட்டியாலு மறுக்கவொண்ணுதக்ருபையாலே யென்றபடி. (வரித்திட்டானே) வரணம்பண்ணினுன். வரிந்தி நம்மை யங்கீகரித்தா னென்றபடி. இத்தால் அயநசப்தார்த்தமும் சதுர்த்யர்த்தமும் சொன்னபடி. இப்பாட்டிற்கிரண்டு பாதத்தாலே ஸ்வரூபமும் மேலிரண்டு பாதத்தாலே உபாயோபேயங்களுமருளிச்செய்தார். (௱உ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

"அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம், யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம், யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (அந்தப் ப்ரவிஷ்டச் சாஸ்தா ஜநாநாம், யஸ்யப்ரதிவீசரீரம், யஸ்யாத்மாசரீரம்) இத்யாதிகள்படியே ஸர்வத்துக்கு மந்தராத்மாவாயென்றபடி. ஒருயிராகி யுள்ளென்று பாடமானபோது மிப்படியே அர்த்தம் கண்டுகொள்வது. (உள்ளொளியோ டுறைந்தநாதன்) உள் - சரீரத்துக்குள்ளே, ஒளியோடு - காந்தியோடே, ஒளி - காந்தி, தேஜஸ்ஸு என்றபடி. உறைந்தநாதன் - வஸியாநிற்கிற நாதன், "அங்குஷ்டமாத்ரஃ புருஷோந்தராத்மா, ஸதாஜநாநாம்ஹ்ருதயே ஸந்நிவிஷ்டஃ, அங்குஷ்டமாத்ரஃ புருஷோஜ்யோதிரிவாவதூமகஃ, ததேவஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஃ, பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம், ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுந திஷ்டதி" (அங்குஷ்டமாத்ரஃ புருஷோந்தராத்மா, ஸதாஜநாநாம் ஹ்ருதயே ஸந்நிவிஷ்டஃ, அங்குஷ்டமாத்ரஃ புருஷொஜ்யொ திரிவாவதூமகஃ, ததெவஜ் யோதிஷாம் ஜ்யோதிஃ, பதிம் விச்வ ஸ்யாத்மெச்வரம், ஈச்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தே சேர்ஜுநதிஷ்டதி) இத்யாதிகள்படியே ஸர்வபூத ஹ்ருதய ப்ரதேசத்திலே அதிதெஜஸ்வியாய் ஸர்வ நியந்தாவாய் எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸ்ரீமன் நாராயணன் என்றபடி. இதுக்கு வரித்திட்டா னென்கிறத்தோடே அந்வயம். (தாந்தந்த வென்னுயிரை) தான்கொடுத்த வென்னுத்மாவை, அவஸரப்ர தீக்ஷனை தான் கிஞ்சித் வ்யாஜமாலம் ப்யதன்னுடைய பரமகாருண்யத்தாலே ஸ்ரீமதநந்த ஸூரிபுத்ரத்வேந ஸங்கல்பித்த நித்யதாஸனை வாத்மாவைக் குரித்தென்றபடி. (என்னதென்னு நல்லறிவும்) யென்னதென்னு - மதீய மென்னுதபடி, த்வம்மேயென்றால் அஹம்மே யென்றது மிராதபடி என்றபடி, நல்லறிவும் - நல்லதான ஜ்ஞாநத்தையும், அறிவு - ஜ்ஞாநம், ஜ்ஞாநத்துக்கு நன்மையாவது - வித்யமானுர்த்த கோசரத்வம், ஸமீசீநமான ஸ்வசேஷத்வ ஜ்ஞாநத்தையு மென்றபடி. (தகவானலமுந்தந்து) க்ருபையாகப் பரிணமிக்கத்தக்கதான வாநந்தத்தையும் கொடுத்து, தகவு - க்ருபை, நலம் - ஆநந்தம், ஜாயமான கடாக்ஷப்ருதியாக வுண்டாகாநிற்கிற ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்வாரா "கண்ணபுர மொன் றுடையானுக் கடியே" னித்யாதிகள்படியெ ஸ்வசேஷத்வ ஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வபாவ ஜநிதநிர வதிகாநந்தத்தையும் கொடுத் தென்றபடி. நல்லறிவும் - சிரேஷ்டமான ஜ்ஞாநத்தையும், அநந்யசேஷஃ, அநந்யோபாயஃ - அநந்யப்ரயோஜநஃ, என்கிற ஜ்ஞாநத்தையும், இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநம் பெற்றோமென்கிற வாநந்தத்தையுங் கொடுத்தென்னவுமாம். (என்னதென்னுமல் நல்லறிவுந் தந்தகலா நலமுந்தந்து) என்று பாடமானபோது என்னதென்னுமல் - என்னது வென்னுதபடி, நல்லறிவுந்தந்து - நல்ல ஜ்ஞாநத்தையுங் கொடுத்து, அகலா

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

நலமும்தந்து - விச்லேஷியாத வாநந்தத்தையுங் கொடுத்து, அகலுகை - விச்லேஷிக்கை, நித்யாநந்தத்தையுங் கொடுத்து என்றர்த்தம். (தான் தனக்கே பரமாகத்தந்த தன்வழியால்) தான் தனக்கே பரமாக - தனக்கேபாரமாக, தந்த - கொடுக்கப்படாநிற்கிற, தன்வழியால் - ஸ்வப்ரதிபாதக சாஸ்திர மார்க்கத்தாலே, "அஹம்பீஜப்ரதஃபிதா" இத்யாதிகள்படியே நிருபாதிக பிதாவான தனக்கே "அவிஜ்ஞாதாஃகுமாரகாஃ" (அவிஞாதாஃகுமாரகாஃ) இத்யாதிகள்படியே புத்ரனுன வடியேனுடைய ரக்ஷணபரமாகையாலே, "மாநம்ப்ரதீபமிவ காருணிகோததாதி" (மாநம்ப்ரதீபமிவகாருணி கொததாதி) என்கிற படியே காருண்யத்தாலே கொடுக்கப்படாநிற்கிற, "ஓமித்யாத்மானம் மயிநிக்ஷிபேத் மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ" (ஓமித்யாத்மானம் மயிநிக்ஷிபேத் - மாமேகம் சரணம்வ்ருஜ) இத்யாதிரூபமான ஸ்வப்ரஸாத ஜநகப்ரபத்தி ப்ரதிபாதக சாஸ்த்ரமார்க்கத்தாலே என்றபடி. (தாழ்ந்தவென்னை) தாழாநிற்கிற வடியேனை, ஸ்வவிஷயத்திலே ந்யஸ்தபரனுன வடியேனை என்றபடி. (தனக்கே தான் பரமாகத்தானே யெண்ணி) தனக்கேதான் தனக்குத்தானே "ஸ்வஸ்யைவ" (ஸ்வஸ்யைவ) பரமாக - பாரமாக, தானேயெண்ணி - தான்தானே சிந்தித்து, "யத்யயமகிஞ்சநஸ்ஸன் மயி பரம் ந்யஸேத் தத்தா அஹமேவாஸ்ய பரம் ஸர்வமபி ஸ்வீகுர்யாம் இதி பரம் ஸ்வீக்ருதய பக்தி நைரபேக்ஷ்யேண பக்திகார்யம் ஸர்வம் கரவாணீதி ஸஹஜகாருண்யமூல யத்யர்த்த கர்பாநாதி ஸித்தஸங்கல் பாத்மகப்ரஸாத விசிஷ்டனுன" (யத்யயமகிஞ்சநஸ்ஸன் மயிபரந்யஸேதத்தா அஹமேவாஸ்ய பரம்ஸர்வமபிஸ்வீகுர்யாம் இதிபரம்ஸ்வீக்ருதயபக்தி நைரபேக்ஷ்யேண பக்திகார்யம் ஸர்வம்கரவாணீதி ஸஹஜகாருண்யமூல யத்யர்த்தகர்பாநாதி ஸித்தஸங்கல் பாத்மகப்ரஸாத விசிஷ்டனுன தான்தானேந்யஸ்த பரனுனவடியேன் விஷயத்திலே ஸ்ரீவிசிஷ்டனுய்க் கொண்டுஸ்வீக்ருதபரனுன தனக்கே அடியேனுடைய ரக்ஷாபரமென்று சிந்தித்தென்றதாய்த்து, தான் தனக்கே யென்றும், ஸவார்த்தே அநுப்ரயோகஃ, (தான்தந்த நல்வழியால் தாழ்ந்தவென்னைத் தன்தனக்கே பரமாகத் தானே யெண்ணி) என்று பாடமானபோது ஸர்வரக்ஷகனுன தன்னுலே கொடுக்கப்படாநிற்கிற ப்ரபத்திசாஸ்த்ர மார்க்கத்தாலே ந்யஸ்த பரனுன வடியேனுடைய ரக்ஷணபரம் தமதென்று ஸஹஜகாருண்ய விசிஷ்டனுய்க்கொண்டு சிந்தித்தென்றர்த்தம். (வான்தந்து) பரமபதத்தைக் கொடுத்து என்றபடி. (மாலறிவுந்தந்து) ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தனுன தன்னை அறியும் ப்ரகாரத்தையும்கொடுத்து, மால் - வ்யாமோஹம், ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹ மென்றபடி, ஸ்வஸாக்ஷாத்காரத்தையும் கொடுத்தென்றுகருத்து. மலரடியுந் தந்தென்னும்போது தாமரஸ புஷ்பம்

மூ.—திருமாலடியிணையைத்திண்சரணுகக்கொண்டு

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி திருமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்து இரண்டாமதிகாரத் தாலே த்வயத்துக்கு விசதமாக வர்த்தமருளிச்செய்யப் புகுகிறவராய் அந்தத்வயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு இந்தத்வயார்த் தமான வுபாயாநுஷ்டாநத்தாலே யதுக்குப் பலமான நித்யஸூரி போக்யமான கைங்கர்யத்தை நமக்கு பகவத்க்ருபாவிஷயரான வாசார் யர்கள் க்ருபையாலே தந்தார்களென்கிறுர் அடியிலொரு பாட்டாலே.

(திருமாலடியிணை) பிராட்டிபக்கல் பெரும்பிச்சனுன ஸ்ரீயஃபதியி

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

போலே யிருக்கிற திருவடியையுங் கொடுத்தென்றர்த்தம். (வானோர்) வானிலேயிருக்கு மவர்களுடைய, வான் - ஆகாசம், பரமபதம்; ஓர்கை - வஸிக்கை, பரமபதத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுநிற்கிற அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளுடைய வென்றபடி. (வாழ்ச்சி) வாய்ப்பு, (தர) கொடுக்கைக்கு, ஸர்வதேச ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யபர்யந்தபரிபூர்ண ப்ரஹ்மானுபவத்தைக் கொடுக்கைக்கு என்றபடி (வரித்திட்டானே) "യമേവൈഷ വൃണുതേ തേന ലഭ്യഃ" (யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்ய꞉) இத்யாதிகள்படியே வரிச்சானே. இட்டென்று ஸ்வார்த்தே அநுப்ரயோக꞉. ஸ்ரீமந்நாராயணன், 'തസ്യ താവദേവ ചിരം, സർവപാപേഭ്യോ മോക്ഷയിഷ്യാമി മാ ശുചഃ" (தஸ்யதாவ தேவசிரம், ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுச꞉) "மரணமானல் வைகுந்தங் கொடுக்கும்பிரான், தன்மைபொருத்தித் தன்தாளிணைக் கீழ் கொள்ளுமப்பன்" இத்யாதிகள் படியே - தேஹவியோகாநந்தரம் அடியேனுக்கு மோக்ஷப்ரதாநத்தை ஸங்கல்ப்பித்தருளினு னென்றதாய்த்து. தான்தந்த வென்னுயிரை இத்யாதியாலே ப்ரணவார்த்தத்தையும் ஸூசிப்பித்தருளினுர். (௩உ)

நாம் நாராயணனருளால் மூன்றினுள்ளில் நிற்கின்றோம் வானோர் வாழ்ச்சிதரமன் னருளால் வரித்திடானே யென்கிறபடியே தேவரீருக்கு ஸர்வமும் பகவதநீனமாகையாலே ஆசார்யாபேக்ஷையில்லை யென்று சங்கைவர, இனிமேல் த்வயார்த்தத்தை விசதமாகவருளிச்செய்யக் கடவராய் மேல்பாட்டாலே ப்ரஸக்தசங்காபரிஹார பூர்வகத்வயத்தினுடைய கண்டத்வயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண காட்டா நின்றுகொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே த்ருடோபாயமாக வத்யவஸித்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே பரமப்ராப்யமாக வடையாநிற்கிற வாசார்யர்கள் ஸ்ரீமந்நாராயணன் க்ருபைபண்ணுத பரமபுருஷார்த்தத்தை தங்கள் பரமக்ருபையாலே யகிஞ்சனரான நமக்கு ப்ரஸாதித்தருளினுர்களென்று ஆசார்யர்கள் பண்ணின வுபகாரத்தை ஸ்மரிக்கிறுர் திருமாலடியிணை யித்யாதியால்.

திருமாலடியிணையேசேர்வார், ஒருமால்
அருளாலுருளாதவானோர்கள்வாழ்ச்சி
அருளானமக்களித்தாராய்ந்து. (௩௩)

முதல்வியாக்யானம்.

னுடைய சரணத்வயத்தை, இத்தால் உபாயதசையில் மறுக்கவொண்ணாத புருஷகாரயோகமும் அவிநாபூதமான விசேஷணமும் சொன்னபடி. (திண்சரணே) த்ருடமான வுபாயமாக, ஏவகாரமங்கப்ரபத்தி பூர்வகமான வுபாயாந்தரநிஷேதகம், (பண்ணிக்கொண்டு) அத்யவஸித்துக்கொண்டு, அத்யவஸாய பூர்வகமாக பரஸமர்ப்பணம்பண்ணி யென்று கருத்து. அனேநபூர்வ கண்டார்த்தோவிவ்ருத꞉, (திருமாலடியிணையே) ஸர்வஸ்வாமியான ஸ்ரீய꞉பதியினுடைய திருவடிகளையே, அத்ரத்யாவதாரணம் ப்ரயோஜநாந்தரவ்யவச்சேதகம். (சேர்வார்) சேரப்புகுகிற வாசார்யர்கள், வர்த்தமான ஸாமீப்யே வர்தமானவ்யபதேசவத் சேராநின்ற வாசார்யர்களென்றுமாம். இதுக்களித்தாரொன்கிறத்தி லந்வயம். (ஒருமாலருளால்) அத்விதீயனான ஸர்வஸ்வாமியினுடைய க்ருபையாலே, நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வாதீச்வரஸ்ய ஒருமாலென்றது, (உருளாத) நசியாததான, அஸ்மத்புத்யா ஈச்வரபுத்யாச நாசமில்லாத வென்றபடி, (வானோர்வாழ்ச்சி) நித்யஸூரிகள் பரமபதத்திலே செய்யும் கைங்கர்யத்தை, (அருளால்) க்ருபையாலே, (ஆய்ந்து) ஆராய்ந்து, அநுபந்தித்து என்றபடி. (நமக்கு) திருவடிகளையாச்ரயித்த நமக்கு, (அளித்தார்) கொடுத்தார்கள்; க்ருபாவான்களான வாசார்யர்கள் தாங்களுமுபாயானுஷ்டாநம் பண்ணிய ஸ்மதீயாளுக்கு மிதின்பலம் வேணுமென்றனுஸந்தித்துக்கொண்டு தங்கள் திருவடியை யாச்ரயித்த நமக்கு மந்தப்பலத்தைத் தந்தார்களென்று விசததாத்பர்யம். இதில் த்வயத்துக்கு ஸமுதாயார்த்தமும் சொல்லித்தாய்த்து. (௩௩)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

(திருமால்) ஸ்ரீவிஷயத்திலே வ்யாமுக்தனான நாராயணனுடைய, திரு - ஸ்ரீ꞉, மால்-வ்யாமோஹம் (அடியிணை) பரஸ்பரஸத்ருசபதயுக்மத்தை, (திண்சரணேகொண்டு) த்ருடோபாயமாக அவலம்பித்து, திண்- த்ருடம், சரண் - உபாயம், "நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்நமக்கு" இத்யாதிகள்படியே ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாக வத்யவஸித்து என்றபடி (திருமாலடியிணையே சேர்வார்) ஸ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமோஹசாலியான நாராயணனுடைய பதத்வந்த்வத்தையே சேராநிற்கிறவர்களான "𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾𑌚𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃। 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌧𑍍𑌵𑌮𑍇𑌨𑌂𑌶𑌰𑌣𑌂, 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂𑌶𑌰𑌣𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌆𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃। 𑌶𑍁𑌚𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃" (ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம், பிதா மாதா சமாதவ꞉, கச்சத்வமேநம்சரணம், சரண்யஞ்சரணஞ்சத்வாம் ஆஹுர்திவ்யாமஹர்ஷய꞉, சுசயஸ்தத்பராயணா꞉) "தண்மைபொருத்தி

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

தன்தாளிணைக்கீழ் கொள்ளுமப்பன்" இத்யாதிகள்படியே ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே பரமப்ராப்யமாக வடையாநிற்கிற நம்மாசார்யர்கள் என்றபடி. இதுக்களித்தாராய்த் தென்கிறத்தோடே அந்வயம். (ஒருமாலருளாத) ஒருத்தனை மாலாலே க்ருபைபண்ணப்படாதான, "𑌏𑌕𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌹𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰, 𑌏𑌕𑍋 𑌹𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍, 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌮𑍍, 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌗𑍌𑌰𑌿𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾" (ஏகச்சாஸ்த்ரநத்விதீ யோஹிசாஸ்த்ர, ஏகோஹவைநாராயணஆஸித் நாராயணேதியஸ்யாஸ்யே வர்த்தேநாமங்களம் நாராய ணஸ்தமன்வாஸ்தே வத்ஸங் கௌரிவவத்ஸலா) "பற்றுடையடியவற் கெளியவன்" இத்யாதிகள்படியே ஒருவனுய் ஆஶ்ரிதவிமுக்தனை ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே க்ருபை பண்ணப்படாததான என்றபடி. ஒருமாலருளாலருளாத யென்னும்போது மிப்படியே அர்த்தம். (வானோர்வாழ்ச்சி) நித்யஸூரிகளுடைய வாய்ப்பை, வான் - ஆகாசம், பரமபதமென்றபடி; ஓர்கை - வஸிக்கை, பரமதபவாஸிகளான நித்யஸூரிகளுடைய ஸர்வவித கைங்கர்யபர்யந்த பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவத்தை யென்றபடி. (அருளால்) க்ருபையினுலே, தங்களுடைய பரமகாருண்யத்தாலே என்றபடி. (நமக்கு) நித்யஸம்ஸாரிகளாய் கத்யந்தரசூன்யர்களாய் அத்யந்தாகிஞ்சனரான நமக்கென்றபடி. (அளித்தாராய்த்து) க்ருபை செய்தருளிஞராய்த்து. தங்களுடைய பரமக்ருபையாலே பரம புருஷார்த் தத்தைக் கொடுத்தார்களென்றபடி. ஓதநம்பசதி என்கிற கணக்கிலே அருளாலளித்தாராய்ந்து என்று பாடமானபோது, ஆய்ந்து சோதிச்சு, "𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂𑌵𑌾" (ஸம்வத்ஸரம் ததர்த்தம்வா) இத்யாதிகள்படியே சிரபரீக்ஷாதிகளைப் பண்ணி க்ருபையாலே பரமபுருஷார்த்தத்தை யளித்தார்களென்றர்த்தம். "𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾, 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍈𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍, 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑍇𑌦, 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵 𑌇𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃, 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚, 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍, 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾" (ஆசார்யஸ்தேகதிம்வக்தா, ஆசார்யாத்வைவித்யாவிதி தாஸாதிஷ்டம் ப்ராபத், ஆசார்யவாந்புருஷோவேத, யஸ்யதேவேபராபக்திஃ, ஆசார்யஃ ப்லாவிதாதஸ்ய ஜ்ஞாநம்ப்லவ இஹோச்யதே, ஸாக்ஷான் நாராயணோதேவஃ, பாபிஷ்டக்ஷத்ரபந்துச்ச, குரோர்குருதரன்நாஸ்தி, குரோரன்யன்ன பாவயேத், சக்ஷுர்கம்யம் குருந்த்யர்த்வா) "பீதகவாடைப்பிரானர் பிரமகுருவாகிவந்து, எம்பீசர்விண்ணோர்பிரானர், மாசின்மலரடிக்கீழெம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளென்றும், வல்லிப்புதுவைநகர்நம்பி விட்ணுசித்தர் தங்கள் தேவனாவெல்லலப் பரசுவரிவிப்ப

மூ.—சேர்க்குந்திருமகள்சேர்த்தியின்மன்னுதல்சீர்பெரியோர்க்
கேர்க்குங்குணங்களிலிக்காம்வடிவிலிணையடியைப்

முதல்வியாக்யானம்.

இவ்வதிகாரத்தி லேத்வயத்தினுடைய பூர்வோத்தரகண்டாந்தர்க தபதங்களுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து விசிஷ்டவாக்யார்த்தமு மருளிச் செய்து இதில் தாமருளிச்செய்த வர்த்ததசகத்தை போக்யதாதி சயப்ர யுக்தாதராதிசயத்தாலு மனுஷ்டாநதசாயாமநுஸந்தா நார்த்தமாகவும் விசேஷித்து ஸ்ரீசப்தம் முதல் அநுக்ரமமாக வர்த்தங்களை யொரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் முடிவிலே.

இப்பாசுரம் த்வயச்சுருக்கில் வகுளாபரணம் வீரராகவாசாரிய ராலே வ்யாக்யாநமாயிருக்கிறது, அந்த வர்த்தங்களையே யிங்குமெழுது கிறோம். (சேர்க்கும்) சேதநனை ஈச்வரனோடு சேர்ப்பிக்கு மவளான, (திருமகள்) பிராட்டியினுடைய, திருவுளமொன்று பாடமானல் - ஸ்ரீயை யுடையவர், (சேர்த்தியில்) ஸம்ச்லேஷத்திலே, (மன்னுதல்) ஸ்திரீ பவிக்கை, ஸ்ரீயப்பதிக்கு புருஷகார பூதஸ்ரீயோடுண்டான நித்யஸம் பந்தமென்றபடி. இதுக்கு ஏர்க்கின்ற வென்கிறத்தி லந்வயம். ஸ்ரீசப்த மதுப் ப்ரத்யயார்த்தங்களை யனுவதித்தபடி. (பெரியோற்கு) ஸர்வஸ் மாத்பரனை வீச்வரனுக்கு, (ஏர்க்கும்) உசிதங்களான, (குணங்கள்) குணங்களிற் காட்டிலும், (இலக்காம்வடிவில்) லக்ஷ்யமாக வாகாநிற்கும்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ரேலதுகாண்டுமென்றும், தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி” இத்யாதி ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களை யிங்கே யனுஸந்திப்பது. ப்ரதமபாதத்தா லே உபாயபரமான பூர்வகண்டார்த்தமும் த்விதீயபாதத்தாலே ப்ராப்ய பரமான உத்தரகண்டார்த்தமும் உத்தரார்த்தத்தாலே தத்வஹிதபுரு ஷார்த்தவிஷயகவிசத ஜ்ஞாநப்ரதாநத்வாரா மஹோபகாரகரான வாசா ர்யர்கள் விஷயத்திலே தமக்கு க்ருதஜ்ஞதை யிருக்கும்படியும் ஸங்கர ஹேண காட்டப்பட்டது. (௩௩)

“திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகநிஷ்ட ராவீரென்கிற பூர்வர்கள் பாசுரத்தின்படியே” யென்றுதுடங்கி “இவ் வவாந்தர வாக்யங்கள் மூன்றும்கூட வேகவாக்யமாம்போது அநன்யார் ஹ சேஷபூதனாய் அகிஞ்சனனான நான் ஸர்வாரிஷ்டங்களுங் கழிந்து நிரதிசயானுகூலதையாலே ப்ரதான ப்ராப்யனாய் நிருபாதிகசேஷியா கையாலே நித்யகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்ரீமந்நாராயணன் திரு வடிகளையே உபாயமாக வத்யவஸித்து ப்ரார்த்தனா பூர்வகாத்மரக்ஷா பர ஸமர்பணம் பண்ணுகிறேனென் றொரு வாக்யமாகிறது” என்னு மனவான ப்ரபந்தத்தாலே யதாவத்தா யருளிச்செய்து இனிமேல் பாட்டாலே உக்தமானத்வயார்த்தாநு ஸந்தான ப்ரகாரத்தை கிஞ் சித் விசேஷார்த்தகதந பூர்வகமாகவே யருளிச்செய்கிறார்.

பார்க்குஞ்சரணத்திற்பற்றுதனன்னிலைநாம்பெறும்பே
றேர்க்கின்றவகைகளெல்லாங்களையறவெண்ணினமே. (௩௪)

முதல்வியாக்யானம்.

விக்ரஹத்தில், ஈச்வரனுடைய பரத்வத்துக் கதிசயாவஹங்களான வாத்ஸல்யாதி குணபேக்ஷயா லக்ஷ்யபூதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திலென்றர்த்தம். வழுவிலென்று பாடமானால் ஆஶ்ரிதப்ரச்யுதி ரஹிதங்களான வென்று திருவடிக்கு விசேஷணம். (இணையடிகள்) ஸம்ச்லிஷ்டசரணங்கள், குணத்யபேக்ஷயாசித்தாலம்பந பூதங்களான திருவடிகள், இதுக்கு முன்போல ந்வயம், இது நாராயணசப்தார்த்தம். (பார்க்கும்) ப்ரதீக்ஷணீயமான கத்யந்தராபாவாத் எததேவ சரணமென்று பரீக்ஷ்ய நிர்ணீதமான வென்றபடி. (சரணத்தில்) உபாயத்திலே, (பற்றுதல்) அவலம்பிக்கை, இதுக்குமப்படியே யந்வயம். இது சரணசப்தஸோபஸர்கதாத்வர்த்தம். (நன்னிலை) நல்லவவஸ்த்தை, ஆகிஞ்சன் யாவஸ்த்தையென்றபடி. இதுத் தமனிலர்த்தம். (நாம்) ஸம்ஸாரிகளான நாம், (பெறும்பேறு) அடையப்புகுகிற புருஷார்த்தம், ஸகலப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தி பூர்வகபத்தி குணவிக்ரஹவிபூதி விசிஷ்டப்ரஹ்மாநுபவபரீவாஹபூத கைங்கர்யமென்றபடி. இது ஸித்தஸாத்யோபேய தத்ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திபரங்களான வுத்தரண்டக தஸவிசேஷண நாராயண பதசதுர்த்தீ நமச்சப்தங்களுடைய வர்த்தங்கள் என்கிறபடி. (ஏர்க்கின்ற) இதுகளுக்கு சிதங்களான, (வகைகளெல்லாம்) ப்ரகாரங்களெல்லாம், எல்லைகளெல்லாமென்று பாடமானால் ஸீமைகளெல்லா மென்றர்த்தம். இவ்வர்த்தங்களுக் குசிதங்களான ஸ்வரூபஸ்வ பாவங்களையெல்லா மென்றபடி. (களை) ப்ரதிபந்தகம், (அற) நிவ்ருத்திக்க, அஜ்ஞான நிவ்ருத்திபிறக்கும்படி யென்றபடி. (எண்ணினம்) பரிகணித்தோம். இங்கு, பரிகணநோக்தியாலே. அனுஷ்டாநகாலத்தி லொன்றும் சிந்தாமல் அநுஸந்திக்க வேணுமென்று வ்யஞ்சிதம். (௩௪)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

சேர்க்குந்திருமகளித்யாதி. (நாம்) அநன்யார்ஹ சேஷபூதராய் அகிஞ்சனரான நாம், இதுக்கு எண்ணினமேயென்கிறத்தோ டந்வயம் (சேர்க்கும்) புருஷகாரபூதையாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரிதனைப்பதி ஸன்னதியிலே சேராநிற்கிறவென்றபடி. (திருவருள்) ஸ்ரீயினுடையவருள், திரு - ஸ்ரீ:, அருள் - க்ருபை, ஆஶ்ரிதவிஷயக க்ருபாவிசிஷ்டையான பெரிய பிராட்டியாருடைய என்றபடி, பரமக்ருபையினாலே ஆஶ்ரிதர்க்கு புருஷாகார பூதையாயும் "லக்ஷ்ம்யாஸஹஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யா காருண்யரூபயா" (லக்ஷ்ம்யாஸஹஹ்ருஷீ கேசோதேவ்யா காருண்யரூபயா) இத்யாதிகள்படியே உபாயபூதையாயுமிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருடைய என்றபடி. (சேர்த்தியில்) ஸம்ச்லேஷத்தில், சேர்த்தி - ஸம்சலேஷம், (மன்னுதல்) ஸ்திரத்வத்தாலே, மன்னுகை - ஸ்திரமாயிருக்கை,

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

(பெரியோர்க்கு) பெரியவராயிருக்கிறவர்களு, "ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமஶ்னுதே, அப்ரமேயம் ஹிதத்தேஜ꞉, ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ரியம் பகவதஜிதம் சந்த்ரவதநே" (ஶ்ரத்தயாதேவோ தேவத்வமச்னுதே, அப்ரமேயம் ஹிதத்தேஜ꞉, ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ரியம் பகவதஜிதம் சந்த்ரவதநே) இத்யாதிகள்படியே பெரியபிராட்டியினுடைய நித்யஸம்ச்லேஷத்தாலே ஸர்வோத் க்ருஷ்டரான நாராயணனுக் கென்றபடி (திருவருள்) ஸ்ரீமத் க்ருபையாலே (சேர்க்கும்) சேராநிற்கிற, கூட்டாநிற்கிற "ஸக்ருதுச்சாரஸ் ஸம்ஸாரதாரணம் பவதி, ஸக்ருதுச்சாரஸ்ஸம்ஸாரா துத்தா ரோபவதி" (ஸக்ருதுச்சாரஸ் ஸம்ஸாரதாரணம் பவதி, ஸக்ருதுச்சாரஸ்ஸம்ஸாரா துத்தா ரோபவதி) இத்யாதிகள்படியே முமுக்ஷுக்களான ஸர்வசேதனரும் ஸக்ருதுச்சரித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காக கண்டத்வயத்தையும் நிருபாதிக பரமகிருபையாலே கூட்டாநிற்கிறவனை வென்றபடி. சேர்த்தியில் மன்னுதல் பெரியோற்கு - பெரியபிராட்டியாரோடே நித்யமாக த்ருடஸம்ச்லேஷத்தாலே ஸர்வோத் க்ருஷ்டனை நாராயணனுக் கென்னவுமாம், சேற்கும் - சேராநிற்கிற, "அர்த்தஸ்வ பாவாநுஷ்டாந லோகத்ருஷ்டி குருக்திபி꞉, ச்ருத்யாஸ் ம்ருத்யாசஸம்ஸித்தம் கடகார்த்தாவலம்பநம்" (அர்த்தஸ்வ பாவாநுஷ்டாந லொகத்ருஷ்டி குருக்திபி꞉, ச்ருத்யாஸ் ம்ருத்யாசஸம்ஸித்தம் கடகார்த்தாவலம்பநம்) இத்யாதிகள்படியே புருஷகாரையாய் கொண்டு ஆஸ்ரீ தனைவல்லபன் திருவடிகளிலெ சேராநிற்கிற (திரு) பெரிய பெராட்டியாருடைய, (சேற்கும்) சேராநிற்கிற, "கரணகளேபரயோகம் விதரஸிவ்ருஷ சைலநாத குருணேத்வம்" (கரணகளேபரயோகம் விதரஸிவ்ருஷ சைலநாத குருணேத்வம்) என்கிறபடியே கரணகளேபர யோகப்ர ப்ருதி திவ்யலோக ப்ராப்திபர் யந்த பலபர்வ ப்ரதாந பூர்வகமாகச் சேதநனை ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவடிகளிலே சேராநிற்கிற வென்றபடி. (அருள்) க்ருபையினுடைய, (சேர்த்தியில் மன்னுதல் பெரியோற்கு) பிராட்டியாருடையவும் காருண்யத்தினுடையவும் நித்யயோகத்தாலே ஸர்வோத் க்ருஷ்டரான வெம்பெருமானுக் கென்னவுமாம். சேர்க்கும் திருமகள் சேர்த்தியில் மன்னுதல் சீர்பெரியோற்கு என்று பாடமான பொது புருஷகார பூதையான பெரியபிராட்டியாருடைய நித்யஸம்சலேஷமாகிற சீர்மையிலுலே பெரியவரா யிருக்கிறவர்க்கென் றர்த்தம். (ஏற்கும்) அனுகுணமா யிருக்கும்படி, ஏற்குகை - அநுகுணமாயிருக்கை, (குணங்களில்) வாத்ஸல்யாதி குணங்களிலே (இலக்காம் தரம் படிவில்) லக்ஷியமாகாநிற்கிற ஸ்வபாவத்தைப் படிவிக்கிறத்துக்கு ஸ்தானமாயிருக்கிற, இலக்கு - லக்ஷியம், தரம் - ஸ்வபாவம், இல் - க்ருஹம், ஸ்தானமென்றபடி, வாத்ஸல்யாதி குணங்களுக்கு சுபாச்ரயத்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

வா பாதகமான என்று கருத்து. (இணையடியை) பரஸ்பர ஸத்ருசங்க ளான பதயுக்மத்தை, "𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌹𑌿 𑌮𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌧𑌰𑌪𑌦𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃। 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯 𑌉𑌤 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌗𑌤𑌤𑌯𑌾। 𑌶𑍁𑌭𑍀𑌭𑍂𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌣𑍈𑌷𑍍𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍" (குணயத்தம் லொகெகுணிஷு ஹிமதம் மங்களபதம் விபர்யஸ்தம் ஹஸ்திக்ஷிதிதர பதேதத்வயிபுந꞉, குணஸ்ஸத்ய ஜ்ஞாந ப்ரப்ருதய உதத்வத் கததயா சுபீபூயம்யாதா இதிஹிநிரணைஷ்ம ச்ருதி வசாத்) இத்யாதிகள்படியே ஸ்வகுணங்களுக்கு ஸ்வாநுரூப்யா பாதகனை நாராயணனுடைய பரஸ்பர ஸத்ருச பதத்வயத்தை என்றபடி. (சரணத்தின் பற்றுதல்) உபாயத்தினுடைய பற்றுதலிலே, சரணம் - உபாயம், உபாயாவலம்பந விஷயத்திலே, (நன்னிலை) நல்லஸ்திரமாக, அத்யந்தஸ்திரமாக என்றபடி, (பார்க்கும்) பாராநிற்கிற, அத்யவஸி யாநிற்கிற, "கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட புகலொன்றில்லா வடியே னுன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" இத்யாதிகள்படியே ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவடிகளைத் தானே த்ருடோபாயமா கவத்யவஸித்தவ னிடத்திலெ ந்யஸ்தபரனான நாமென்றபடி, (பெறும்பேறேற்கு மவற் றுளெல்லாம்) பெறத்தக்கதான புருஷார்த்தங்களுக்குள்ளே, நித்ய முக்தர்களாலெ பெறத்தக்கதான புருஷார்த்தத்துக்குள்ளே என்றபடி. எல்லாம் - எல்லாவற்றையும், நமக்கு ப்ராப்யமான ஸகலபுருஷார்த் தத்தையு மென்றபடி. (களையற வெண்ணினமே) களைகளறும்படி யெ ண்ணினோமே. பேறுபெற்று மேற்கு மவற்றுளெல்லாங் களையற என்று பாடமான போது, பேறுபெற்றும் - புருஷார்த்தத்தைப் பெற் றிருக்கச் செய்தேயும், பேறு - புருஷார்த்தம், (அவற்றுள்) அந்த ஏற்றிருக்கிற புருஷார்த்தங்களிலே, (எல்லாங் களையற) களைகளெல்லா மறும்படி, (எண்ணினமே) எண்ணினோமே. ஸ்வாதீநஸ்வார்த்தகர்த் ருத்வ ஸ்வாதீநஸ் வார்த்தபோக்த்ருத்வ ப்ராந்திரூபதோஷரஹிதமான பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானுபவ பரிவாஹங்களான ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர் வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களை த்வயத்தில் பதங்களிலே அடைவாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றோமென்றபடி. திருவருள் சேர்த்தியி லித்யாதியாலே ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தையும், ஏற்கும் குணங்களித்யாதி யாலே நாராயண சப்தார்த்தத்தையும், பெறும் பேறித்யாதியாலே சதுர்த்திபர்ய வஸிதார்த்தத்தையும், களையற வென்கிறத்தாலெநம꞉ என்கிற வர்த்தத்தையும், வெளியிட்டருளினர். ஆக - ஆஸ்ரிதர்க்குப் புருஷகார பூதையாயும் உபாயபூதையாயு மிருக்கிற பெரியபிராட்டியா ரோடு நித்ய ஸம்ச்லேஷத்தாலே ஸர்வோத் கிருஷ்டராயும் ஸ்வாஸ்ரித குணங்களுக்கு அதிசயாதாயகராயு மெழுந்தருளியிருக்கிற நாராயண னுடைய திருவடிகளையே த்ருடோ பாயமாக வத்யவஸித்து ந்யஸ்த

மூ.—திருமாலடியிணைசேர்ந்துதிகழ்ந்தவடிமைபெறத்
திருநாரணன்சரணேசரணாகத்துணிந்தடைவோர்

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படிதத்வத்திநுடைய வவாந்தர பதார்த்தங்களை யருளிச்செய் திந்த வதிகாரத்துக்கடியிலே "மூன்றவாந்தர வாக்யங்களா லொருவாக்யமா" மென்றுதுடங்கி யநுஷ்டானகாலத்திலேகபுத்யாரூடமாகைக்காகத்தா மருளிச்செய்த விசிஷ்டவாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹீயா நின்றுகொண்டு "ஸக்ருது௱ஸார ஸம்ஸாரவிமோசநம்பவதி" (ஸருக்துச்சாரஸ் ஸம்ஸாரவிமோசநம்பவதி) என்று சொல்லுமிதின் ப்ரபாவத்தை யருளிச்செய்கிறு ரொருபாட்டாலே.

(திருமாலடியிணைசேர்ந்து) ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகப் பரமபத நிலயனான ஸ்ரீயஃபதியினுடைய திருவடி த்வந்த்வத்தைப்ராப்யமாக வடைந்து, (திகழ்ந்த) ஸந்தோஷியாநின்ற, ஸந்தோஷத்தாலே பண்ணுமதானவென்றபடி. (அடிமை) தாஸக்ருத்யம், அந்தத் திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தை யென்றபடி. (பெற) அடைகைக்காக, (திருநாரணன் சரணே) ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளையே, (சரணாகத்துணிந்து)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

பரரான நாம் ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவடிகளிளே களையற்ற கைங்கர்யங்களைப் பண்ணக் கடவோமென்று அநுஸம்ஹிதமாய்த்து. "ஓதுமிரண்டு மிசைந்தருளாலுந் வுந்திருமால்" என்கிற ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ஸ்ரீமத்வயாதிகாரப்பாட்டை யிங்கே யனுஸந்திப்பது. (௩௪)

பெறும்பேறேற்கு மவற்றுளெல்லாம் களையற வெண்ணினமே என்கிறபடியே தேவரீருக்கு சப்தானுபவ மொழிய ஸூரிதுல்யானுபவ மில்லையே என்றுஞ் சங்கைவர, வினி மேல்பாட்டாலே ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவடிகளை அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே அடைந்து அவன் திருவடிகளிலே களையற்ற கைங்கர்யம் பெறுகைக்காக ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாக வத்யவஸித்து தத்தாவங்யஸ்தபரரான நம்மாசார்யர்களாளே ஒரு காலவிசேஷத்திலே அஜ்ஞாதயாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருதத்தாலே உண்டாகாநிற்கிற ஜாயமான கடாக்ஷப்ரப்ருதி ஸாத்விக ஸம்பாஷண பர்யந்த ஸாமக்ரீ விசேஷதர்சனத்தாலே உபதேசிக்கப் படாநிற்கிற வதிதுர்லப ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷராதி மஹாமந்த்ரங்களை உக்தநியமங்களோடே ஸார்த்தமாக க்ரஹித்து உக்தமான காலங்களிலே அர்த்தானு ஸந்தாநத்தோடேகூட ஜபம்பண்ணு நிற்கிற தன்யரான நாம் ஸங்கல்பித்தகாலம் வந்தவாறே அந்த திவ்ய தேசத்திலே சென்று வாழும் ப்ரகாரத்திலே மன்னுவமேயென்று ப்ரஸங்கஸங்கத்யா ப்ரஸ்துதமான சங்கயைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு ஸ்வதன்யதயை யனு ஸந்திக்கிறுர்.

ஒருநாளுரைக்கவுயிர்தருமந்திரமோதியநாம்
வருநாள்பழுதற்றுவாழும்வகையதின்மன்னுவமே. (௩௫)

முதல்வியாக்யானம்.

ரக்ஷகமாகவத்ய வஸித்துக்கொண்டு, (அடைவோர்) அடையாநிற்கிற வர்கள்; அவன்திருவடிகளையே ஸாத்யோபாயமாக வத்யவஸித்துக் கொண்டு அங்கபஞ்சக ஸம்பன்னமான வாத்மரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணம் பண்ணின வாசார்யர்களிடத்தி லென்றர்த்தம். இதுக்கு ஓதியவென் கிறத்தோடந்வயம். (ஒருநாளுரைக்க) நாள்சப்தம் காலபரம், ஒருக்கா லுச்சரிக்கவே, (உயிர்தருமந்திரம்) ப்ராணனைக் கொடுக்கும் மந்த்ரரத் நத்தை, இங்குப்ராணனவது - ஜகத்ப்ராணனன வீச்வரன், அபஹத பாப்மத்வாதி விசிஷ்ட ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவமாகவுமாம் (ஓதியநாம்) அத்யயனம்பண்ணினநாம், (வருநாள்)வரப்புகுகிறநாளிலே, பவிஷ்யத் காலத்தி லென்றபடி. (பழுதற்று) பழுதில்லாமல், ஸ்வாதீநஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதியான வுபத்ரவமில்லாமல், (வாழும்வகை யதில்) வாழ்கிற ப்ரகாரத்திலே, ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகப் பரம பதத்திலேபோய் வாழ்கிற ப்ரகாரத்திலே யென்றபடி. (மன்னுவமே) ஸ்திரப்ரதிஷ்டா ளாகவாகா நின்றோம். வர்த்தமான ஸாமீப்யேவர்த மான வ்யபதேசம். அதுக்கு யோக்யாளாகவானோ மென்றுமாம். இத் தால் மந்த்ரத்துக்கேக வாக்யயோஜனையும் மந்த்ரப்ரபாவமும் ஆசார்ய ப்ரபாவமும் சொன்னபடி. (௩௫)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

திருமாலடியிணை யித்யாதி (நாம்) ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே நன்யரான நாம், இதுக்கு மன்னுவமே யென்கிறத்தோடே அந்வயம், (திருமாலடியிணைசேர்ந்து) திரு - ஸ்ரீவிஷயத்திலே, மால் - வ்யாமோ ஹத்தையுடையவனன நாராயணனுடைய, அடியிணை - பரஸ்பர ஸத்ரு சமான பதத்வந்த்வத்தை, சேர்ந்து - அடைந்து, "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" (வைகுண்டேதுபரேலோ கே ஸ்ரீயாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நில்லாநிற்ப" இத்யாதிகள்படியே அதிவ்யாமோஹத்தாலே பெரிய பிராட்டியா ரோடே நித்யஸம்ச்லேஷனய்க் கொண்டு வைகுந்தமா நக ரிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடித்வந் த்வத் தை அர்சிராதி மார்க்கத்தாலே திவ்யலோக ப்ராப்தி பூர்வகமாக அடை ந்து என்றபடி. (திகழ்ந்து) விளங்கி, "ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோ஽ஸ்மாச்சரீ ராத் ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதி ருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபி நிஷ்பத்யதே, ஸம்பத்யாவிர்பாவ: ஸ்வேநஶப்தாத், ஸ தத்ர பர்யேதி, ஸ்வராட் பவதி, ஜக்ஷத் க்ரீடந் ரமமாண:, ஸ்த்ரீபிர்வா யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா நோபஜநம் ஸ்மரந்நித3ம் ஶரீரம்" (ஏஷஸம் ப்ரஸாதொஸ்மாத் சரீராத்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸமுத்தாய பரஞ் ஜ்யோதி ரூபஸம்பத்ய ஸ்வேநரூபேண பிநிஷ்பத்ய தெ, ஸம்பத்யா விர்பாவஸ்வெந சப்தாத், ஸதத்ரபர்யேதி, ஸஸ்வராட் பவதி, இமம்மா நவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தெ, மாமுபேத்யது கௌந் தேய புநர்ஜந்ம நவித்யதெ) இத்யாதிகள்படியே ஸ்வ ஸ்வரூபா விர் பாவா கர்மவச்யத்வா புநராவ் ருத்தித் வாதிகளாலே நன்ருக விள ங்கி என்றபடி. (அடிமைபெற) கைங்கர்யங்களைப் பெறுகைக்காக, அடிமை - கைங்கர்யம், பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானுபவ பரீவாஹங்களான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பெறுகைக்காக என்றபடி, திகழ்ந்த வடு மைபெற என்றும்போது பரமபதத்தில் விளங்காநிற்கிற கைங்கர்யங் களைப் பெறுகைக்காக என்றர்த்தம். (திருநாரணன் சரணே) ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவடிகளைத்தானே, (சரணுகத் துணிந்தடைவோர்) உபாயமாக விச்வஸித் தடையாநிர்க்கிற, ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவடி களிலே களையற்ற கைங்கர்யம் பெறுகைக்காக ஸ்ரீமன் நாராயணந் திரு வடிகளிலே அங்கபஞ்சக ஸம்பன்னமான வாத்மரக்ஷா பரஸமர்பண த்தைப் பண்ணுகையாலும் ஆசார்யலக்ஷண பூர்த்தியாலும் அத்வி தீயரான நம்மாசார்களாலே யென்றபடி. திருநாரணன் சரணைத் திண் சரணுக வென்னும்போது ஸ்ரீமன் நாராயணன் திருவடிகளை த்ருடோ பாயமாக என்றர்த்தம் (ஓதியாநாம்) ஓதாநிற்கிற நாம், "ஈச்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம் யத்ருச்சா ஸுக்ருதந்ததா । விஷ்ணோ꞉கடாக்ஷமத்வேஷ ஆபிமுக்ய்ஞ்ச ஸாத்விகை꞉ । ஸம்பாஷணம் ஷடேதாநி ஆசார்யப்ராப்திஹேதவ꞉" (ஈச்வரஸ்யசஸௌஹார்தம் யத்ருச்சா ஸுக்ருதந்ததா, விஷ்ணோ꞉ கடாக்ஷமதவேஷ மாபிமுக் ய்ஞ்சஸாத்விகை꞉, ஸம்பாஷ ணம் ஷடேதாநி ஆசார்ய ப்ராப்திஹேதவ꞉) என்கிறபடியே நேர் பட்ட வாசார்யர்களாலே அத்விதீயமா யிருக்கிற ஒரு சுபதினத்திலே "க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" (க்ருபையாநிஸ் ப்ருஹோவதெத்) என் கிறபடியே க்ருபையாலே அஷட்கர்ணமாக உபதேசிக்கப்பட்டதாயும் "மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ குஹ்யாநாம் குஹ்யமுத்தமம் । கிந்துதஸ்ய ச மந்த்ரஸ்ய கர்மண꞉ கமலாஸந । நலப்யதே திகா ரீவா ச்ரோதுகாமோபிவாநர꞉" (மந்த்ராணும் பரமோ மந்த்ரோ குஹ்யாநாம் குஹ்யமுத் தமம் கிந்துதஸ்யச மந்த்ரஸ்யகர்மண꞉ கமலாஸந நலப்யதேதிகா ரீவா ச்ரோதுகா மொபிவாநர꞉) இத்யாதிகள்படியே ஆசார்ய கடாக்ஷ ரஹிதரான ஜீவாத்மாக்களுக்கு அதிதுர்லபமாயு மிருக்கிற திருவஷ் டாக்ஷரம் முதலான மஹாமந்த்ரங்களை "நமஸ்க்ருத்ய குரும் தீர்க்க ப்ரணாமைஸ்த்ரிபிராதித꞉ । தத்பாதௌ க்ருஹ்ய மூர்த்நி ந்யஸ்ய விநயாந்வித꞉ । ப்ருச்சேத்யானாஞ்ச தீவ்யதீம் பக்ஷம்" (நமஸ்க்ருத்ய குருந்தீர்க்க ப்ரணமைஸ்த்ரிபிராதித꞉ தத்பாதௌக்ருஹ்ய மூர்த்நி

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ஸ்வே நிதாயவிநயாந்விதஃ க்ருண்ஹியாந் மந்த்ரராஜாநம் நிதிகாங் க்ஷீவநிர்த்தநஃ) இத்யாதிகள்படியே ப்ரணுமாதி புரஸ்ஸரமாய் ஸார்த்த மாக க்ரஹித்து ஜபோப தேசாதிகளாலே தன்யராய் ஸ்ரீமன் நாராய ணன் திருவடிகளி லேங்யஸ்தபரரான நாமென்றபடி. ஒரு நாளுனை க்க உயர்தருமந்திரம் என்று பாடமானபோது, ஒருநாளுனைக்கு ஒரு திநத்திலெ உபதேசிக்க, ஆசார்யர்கள் ஒரு சுபதிநத்திலே உபதே சிக்க என்றர்த்தம் – உயர்தருமந்திர மோதியநாம் உச்ராயத்தைக் கொ டாநிற்கிற திருமந்த்ரத்தை ஜபம்பண்ணு நிற்கிற நாம் என்றபடி. (அது வருநாள் பழுத்துவாழும் வகையதனில்)அது வருநாள் – அந்தமோக்ஷம் வருகிறகாலம், பழுத்து – பரிபக்வமாகவே, அதில் – அந்த பரமபதத் திலே, வாழும் வகை – வாழுகிற ப்ரகாரத்திலே, (மன்னுவமே) மன் னக்கடவோம். ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதராகக் கடவோம். மன்னுகை – ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதமாகை, வருநாள் பழுதற்று என்னும்போது மோக்ஷம் வரு கிற காலத்திலே பழுதற்று – பழுதில்லாமல், என்றர்த்தம் – ஆக "தஸ்ய தாவதேவசிரம், யாவந்நவிமோக்ஷ்யே । அதஸம்பத்ஸ்யே" (தஸ்ய தாவ தேவசிரம் யாவன் நவிமோக்ஷயெ – அதஸம்பதாஸ்யே) "தஸ்ய புத்ரா தாயமுபயந்தி ஸுஹ்ருத꞉ ஸாது க்ருத்யாம் த்விஷந்த꞉ பாபக்ருத்யாம் ப்ரியேஷு ஸ்வேஷு ஸுக்ருதம் அப்ரியேஷு துஷ்க்ருதம் விஸ்ருஜ்ய ஜ்யோதிஷா ப்ரஹ்மாப்யேதி ஸநாதநம்" தஸ்யபுத்ராதாயமுப் பயந்தி ஸுஹ்ருதஸ்ஸா துக்ருத்யாம் த்விஷந்தஃ பாபக்ருத்யாம் ப்ரி யேஷுஸ்வேஷு ஸுக்ருதம் அப்ரியேஷுசதுஷ்க்ருதம் விஸ்ருஜ்யத் யாநயோகேந ப்ரஹ்மாப்யேதிஸநாதநம்) "நம்மன்போல வீழ்ந்தமுக்கு நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்மனு தெகைவிட்டோடி தூறுகள் பாய்ந்தனவே, மரணமானுல் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான், தன்மை பெருத்தித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளு மப்பன்" இத்யாதிகள்படியே, பகவத்ஸங்கல்ப ஸித்த சரீரபாத காலம்வந்தவளவிலே, அனுகூலர் ப்ரதிகூலர் விஷயத்திலே புண்யபாபத்தைவிட்டு, மூர்த்தந்ய நாட்யாஸ் தூல சரீரத்தில் நின்றும் வெளிப்புறப்பட்டு அர்ச்சிராதிமார்கெண ப்ரக்ருதிமண்டல மதிக்ரம்ய விரஜாஸ்நாநாமாநவகரஸ்பர்ச பூர்வகமாக திவ்யலோகம் ப்ராப்யய திவ்யமங்கள விக்ரகம் முதலான பலபர்வ ப்ரா ப்திபூர்வகமாக ஸ்ரீமன்நாராயணன் திருவடிகளை ஸ்வாசார்யானுஜ்ஞையா லேகிட்டி அவன் திருவடிகளிலே பரிபூர்ணுனுபவ பரிவாஹங்களான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், நித்யஸூரிகளோ டொக்கப் பண்ணக் கடவோமென்று "நாளுந்தொழுதெழுவோம் நமக்கார்நிகர்நானிலத்தி" லென்கிற விடத்தில்போல ஸ்வதன்யதையை அனுஸந்திக்கிருரென்ற தாய்த்து. (௩௫)

மூ.—மற்றோர்பற்றின்றிவந்தடைந்தார்க்கெல்லாம்
குற்றமறியாதகோவலனார் - மற்றும்
வினைவிடுத்துவிண்ணவரோடொன்றவிரைகின்றார்
நினைவுடைத்தாய்நீமனமேநில்லு. (௩௬)

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி யிரண்டதிகாரத்தாலே திருமந்த்ரத்துக்கும் த்வயத்துக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்து மூன்றாமதிகாரத்தாலே சரமச்லோகத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்யப் புகுகிறவராய் அடியிலே யந்தச்லோகார்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து ஸர்வஸுலபனான கண்ணனருளிச்செய்த விந்தரஹஸ்யார்த்தத்தை நீ மறவாதேகொள் ளென்றொருபாட் டருளிச்செய்கிறார்.

(மற்றோர்) வேறொரு, (பற்றின்றி) அவலம்பநமன்றிக்கே, உபாயாந்த்ரப்ரவ்ருத்தி சூன்யனாயென்றபடி. (வந்து) ஸுகரமான வுபாயத்திலே யபிநிவிஷ்டனாய்வந்து, (அடைந்தார்க்கெல்லாம்) அவன் திருவடிகளே ஸாத்யோபாயமென் றடைந்தபேர்களுக்கெல்லாம், (குற்றமறியாத) அந்தசரணாகதர்க் குண்டான பூர்ணாதிகாரத்வால்பாதி காரத்வாதி தோஷங்களை யறியாதவரான, (கோவலனார்) ஜ்ஞானசூன்யமான பசுக்களுக்கும் தத்ப்ராயரான கோபாலருக்கு மிரங்குமந்த ஸர்வஸுலபனான க்ருஷ்ணன், (முற்றும் வினைவிடுத்து) வினைமுற்றும் விடுத்தென்றந்வயம், பாபங்களுடைய க்ருத்ஸ்நத்தையும் விடுவித்து, சரணாகதனுடைய க்ருத்ஸ்ந பாபங்களையு மவனை விட்டகற்றி யென்றபடி. (விண்ணவரோடொன்ற) - நித்யஸூரிகளுடனே யொன்றும் படியாகப்பண்ண, சரணாகதனாயிதிசேஷ:. (விரைகின்றார்)த்வரியாநின்றார். சரணாகதனிங்குவர்த்திக்கிற திவனுடைய விசைவாலேயென்றர்த்தாத் ஸித்தம். (மனமே) - நமக்குப் பாங்கான நெஞ்சமே, (நீ) பகவத்விஷயத்திலுந் ததநுபவாதி ரூபமான புருஷார்த்தத்திலும் த்வரையுடைய நீ, (நினைவுடைத்தாய்நில்லு) இந்தவர்த்தத்தை நினைவிலே யுடையவனாய்க்கொண்டிரு. இவ்வர்த்தம் நெஞ்சில் பட்டால் அவன் பலந்தருவானோ தாரானோவென்று ஸந்தேஹப்படவேண்டாமென்று கருத்து. (௩௬)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

"𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 𑌸𑍃
𑌜𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑌿𑌹𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇" (யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுப வெப்யநாச்யம், தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹக்ஷணார்த்தெ) - இத்யாதிகள்படியே, அநந்தகால ஸஞ்சிதமான பாபராசியிருக்க ஸ்தூலசரீர நிர்யாணாநந்தரம் நித்யஸூரி துல்யமாக பரமபுருஷார்த்த ப்ராப்தியென்று (வடி) கடிக்குமோவென்று சங்கை ப்ரஸக்தமாக-இனிமேல் சரமச்லோகார்த்தத்தை விசதமாக அருளிச்செய்யக் கடவராய் மேல்பாட்டாலே சரமச்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

லோகார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண காட்டாநின்றுகொண்டு "ஃ‌ஃ‌ஃ நிவிஷயஂஃ‌ஃ‌ஃ" (முக்த்யைநிர்விஷயம்மநஃ) இத்யாதிகள் படியே, உப காரதமமுமாய் அந்தரங்கதமமுமான திருவுள்ளத்தைப்பற்ற உபதேச வ்யாஜ ப்ரஸக்தமான மந்தமதிகளுடைய சங்கயைப் பரிஹரித்தரு ளுகிறார் மற்றோர் பற்றின்றி வந்தித்யாதியால்.

குற்றமறியாத கோவலனார்) ஆச்ரித விஷயத்தில் தப்பையறியாத கோபாலன், 'ஃ‌ஃ‌ஃ'(அவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்சுஃ) "தன்னடியார் திறத்துத் தாமரையா ளாகிலும், சிதகுரைக்குமேலேல், என்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேல், அல்லிமலர்மகள் போகமயக்கு கள்" "ஃ‌ஃ‌ஃ ஃ‌ஃ‌ஃ ஃ‌ஃ‌ஃ ஃ‌ஃ‌ஃ" (பிதெவத்வத் ப்ரேயாந் ஜநநிபரி பூர்ணகஸிஜநே - ஹித ஸ்ரோதொவ் ருத்யாபவதி சகதாசித்கலுஷதீஃ - கிமேதந்நிர்தோஷஃக இஹஜகதீதித்வமுசிதைஃ உபாயைர் விஸ்மார்யஸ்வ்ஜநயஸி மாதாதத ஸிநஃ) - இத்யாதிகள் படியே, தன்னுடைய நிருபாதிக காருண்ய வாத் ஸல்யாதிகுண யோகத்தாலும், மறுக்கவொண்ணாத புருஷகார யோகத் தாலும் ஆச்ரிதவிஷயத்தில் அபராதங்களை யறியாதவனைப்போலே யிருக்கிற க்ருஷ்ணனாய்வந் தவதரித்தருளின ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேச்வர னென்றபடி. இதுக்கு வினைகின்றானென்கிறத்தோடந்வயம். (மற்றோர் பற்றன்றி வந்தடைந்தார்க்கெல்லாம்) மற்று - வேறாயிருக்கிற, ஓர்-அத் விதீயமாயிருக்கிற, பற்றின்றி - அவலம்பனமன்றிக்கே, பற்று - அவ லம்பனம், உபாயாந்தரமன்றிக்கே, வந்து-அகிஞ்சநராய் வந்து, அடைந் தார்க்கெல்லாம் - அடையாநிற்கிறவர்கட்கெல்லாம், உபாஸ்வஎன்றும், த்யாயஸ்வ என்றும் "ஃ‌ஃ‌ஃ ஃ‌ஃ‌ஃ ஃ‌ஃ‌ஃ" (க்லேசாநாஞ்ச க்ஷயகரம் யோகாதந் யந்நவித்யதே; நகர்மணம்க்ஷயோபூப ஜந்மநாமயுதைரபி, ருதெயோகாத் கர்மகக்ஷம் யோகாக்நிஃக்ஷபயெத்பரம்) - இத்யாதிகள்படியே, ஸ்வதந் த்ரப்ரபத்ய பேக்ஷயா வேறாயும் அத்வதீயங்களாயு மிருக்கிற கர்ம யோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோக சூன்யராய் அகிஞ்சனராய் தன் திரு வடிகளிலெ ந்யஸ்தபரரான ஸர்வஜாதிகளுக்கு மென்றபடி. (முற்றும் வினைவிடுவித்து) முற்றும் - க்ருத்ஸ்நத்தையும், வினை - பாபங்களை, விடுவித்து - விச்தேஷிப்பித்து, ஸத்வாதி விரோதிப்ரப்ருதி ப்ராப்தி விரோதி பர்யந்தங்களான க்ருத்ஸ்ந பாபங்களையுங் கழித்தென்றபடி. பரமகாருணிகராய் அவஸரப்ர தீக்ஷணனை ஸ்ரீயப்பதி, அஜ்ஞாதஸ-க்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ருதாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸத்வாதி விரோதிகளையும், ஆசார்யனை முன்னிட்டுக்கொண்டு தத்வஜ்ஞாந விரோதிகளையும், புருஷகாரத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு உபாய விரோதிகளையும், பக்திப்ரபத்திகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ப்ராப்தி விரோதிகளையும், கழிக்குமென்று தாமே யருளிச்செய்யப் புகுகிருரீறே. மற்றும் வினையென்னும்போது, மற்றும்-வேருயிருக்கிற ப்ராரப்த கர்மத்தையு மென்றர்த்தம். (விண்ணவரோடொன்ற விளைகின்ருன்) விண்ணவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, விண் - ஆகாசம், பரமபதமென்றபடி, விண்ணிலே வஸிக்குமவர்கள் விண்ணவர், நித்யஸூரிகளோடென்றபடி. ஒன்ற - ஒன்றும்படி, நித்ய ப்ரதிஷ்டிதராகும்படி, விளைகின்ருன் - விரகுசெய்தான், நித்யஸூரிகளுக்கு ஸமமாக கைங்கர்யம் பெறும்படி ஸங்கல்பித்தருளினுனென்றபடி. (மனமே) - மனஸ்ஸே, நீ - அந்தரங்கதமமானநீ, (நினைவுடைத்தாய்) - நினைவையுடைத்தானதாக, (நில்லு) - இரு, "நெஞ்சமே நல்லை நல்லை உன்னைப்பெற்ருலென்செய்யோம், நீயும் நானுமின்னேர் நிற்கில்" இத்யாதிகள்படியே யுபகார தமமுமாய் அந்தரங்கதமமுமானநீ "நயாமிபரமாம்கதிம், நத்யஜெயம்கதஞ்சன, ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம, நமெமோகம்வசோபவேத், மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுச:" (நயாமிபரமாம்கதிம், நத்யஜெயம்கதஞ்சன, ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம, நமெமோகம்வசோபவேத், மோக்ஷயிஷ்யர்மிமாசுச:) இத்யாதிகள்படியே, ஸ்ரீமன்நாராயணனுடைய திருவுள்ளத்தை யறிந்துகொண்டு, நிஸ்ஸம்சயஸ்ஸுக மாஸ்வ என்கிறபடியே, நிர்ப்பரனுய் நிஸ்ஸம்சயனுய் ஹ்ருஷ்டமனுவாயிரு என்றபடி. குற்றமறியாத கோவலனுர் என்கிறத்தாலே, ப்ரஸக்தசங்காபராஸ்தா, "தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்" தொஷோயத்ய பிதஸ்யஸ்யாத், என்னடியாரது செய்யார்" இத்யாதிகள்படியே ஆச்ரிதாபராதாநபிஜ்ஞனுய்க்கொண்டு திர்யக்குகளாயிருக்கிற கோக்களையுங்கூட ரக்ஷிக்கிறவனுக்கு ந்யஸ்தபரரான அஸ்மத்ரக்ஷண மஸம்பாவிதமோவென்று கருத்து. "தத்யதைஷீகாதூலமக்னௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே, தததிகம உத்தரபூர்வாகயோரச்லேஷவிநாசௌ தத்வ்யபதேசாத், உத்தமே சேத்வயஸி ஸாது வ்ருத்த:, துராசாரோபி ஸர்வாசீ, நிர்தோஷம் வித்திதம் ஜந்தும், ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:, ஏவம்ஸதாஸகல ஜந்மஸஞ்சிதாபராதம் க்ஷாம்யத்யஹோ ததபி ஸந்திவிராமமாத்ராத்" (தத்யதைஷீகாதூலமக்னௌப்ரோதம் ப்ரதூயேத-ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வே பாப்மாந:ப்ரதூயந்தே, தததிகம உத்தரபூர்வாக யோரச்லேஷவிநா சௌதத்வ்யபதேசாத், உத்தமே சேத்வயஸிஸாது வ்ருத்த:, துராசாரோபி ஸர்வாசீ, நிர்தோஷம் வித்திதம் ஜந்தும், ப்ரபாவாத்பரமாத்மன:, ஏவம்ஸதாஸகல ஜந்மஸஞ்சிதாபராதம், க்ஷாம்யஸ்யஹோததபி ஸந்திவிராமமாத்ராத்) "மானுமோரிடத்திலும்

மூ.—எல்லாத்தருமமுமென்னையிகழ்ந்திடத்தானிகழாது
எல்லாந்தனதெனவெல்லாமுகந்தருள்தந்தபிரான்
கல்லார்மதக்களிறொத்தவினைத்திரண்மாய்ப்பனென்ற
சொல்லாலினியொருக்கால்சோதியாத்துணிவுற்றனமே. (௩எ)

முதல்வியாக்யானம்.

இந்தவதிகாரத்திலே சரமச்லோகத்துக்கு விஸ்தாரமாக பதசஃ அர்த்தமருளிச்செய்து ஸுகர போதார்த்தமாக வந்தசரமச்லோகாந் தர்கதமான பன்னிரண்டு பதங்களுடைய வர்த்தங்களை க்ரமமாக ஸ்வா நுஸந்தான ரூபமான வொருபாட்டாலே முடிவிலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

(எல்லாத்தருமமும்) - ஸகலதர்மங்களும், (என்னை) - அதிலதி காரமில்லாதவென்னை, (இகழ்ந்திட) - விச்லேஷியானிருக்க, இகழ் கை - விச்லேஷிக்கை, ஸாங்கமாய் ஸபரிகரமான பக்தியோகங்களும், அதில் ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளில்லாத வென்னை விட்டகலாநிற்க வென் றர்த்தம். (தானிகழாதே) - “க்ருஷ்ணம் ஸநாதநம்” (க்ருஷ்ணம் தர்மம்ஸநாதநம்) என்கிறபடியே - ப்ரதாந தர்மமானதா னென்னைவிடா தே (எல்லாந்தனதாய்)நானனுஷ்ட்டிக்க வேண்டிய வந்த தர்மங்களெல் லாம் தனதாக வெண்ணிக்கொண்டு அந்தபக்தி ஸ்தாநத்திலேதான் நின்றென்றபடி. (தனதருள்) தன்னுடைய க்ருபையாலே, (எல்லாம்) - அந்தபக்த்யுபாய கார்யமான பலமெல்லாம், (தந்தபிரான்) ப்ரபத்தி ஸகலபல ஸாதநமாகையாலே, தத்தத்பலா பேக்ஷர்களுக்கு அந்தபலன் களைக் கொடுத்து உபகரிக்குமவனான க்ருஷ்ணன், இதுக்கு என்ற சொல்லா லென்கிறத்தி லந்வயம். (கல்லார்) - கல்லுகளாலே பூர்ண மான, சிலாமயமான வென்றபடி, (மதக்களிறு) - மதயானைக்கு, (ஒக்க) ஸத்ருசங்களான, (வினைத்திரள்) - பாபஸமூஹம், சிலாமய

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

வணக்கொடு மாள்வதுவலமே” “ப்ராரப்தேதர பூர்வபாப மகிலம் ப்ராமாதிகஞ் சோத்தரம்” (ப்ராரப்தேதர பூர்வபாப மகிலம் ப்ராமாதிகஞ் சோத்தரம்), இத்யாதிகளை இங்கே யனுஸந்திப்பது. மற்றோர்பற்றன்றி, இத்யாதியாலே பூர்வார்த்தத்தையும் முற்றும் வினைவிடுவித்தித்யாதியா லே உத்தரார்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹேண காட்டியருளினர். (௩௬)

“திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் ப்ரகாசிப்பித்த உபாய விசே ஷத்தை யதிகாராதிகளுடனே கூட விதிமுகத்தாலெ வெளியிடுகிறது சரமச்லோகம்” என்று துடங்கி “கத்யத்தில் நித்யகிங்கரோபவாமி என்றது அறிதியாக இதின் பூர்வார்தத்தில் விஹிதத்தினுடைய வநுஷ் டாந ப்ரகாரம் மேலுத்தரார்த்தத்தில் தாத்பர்ய ப்ரகாசனம்” என் னுமளவான ப்ரபந்தத்தாலே சரமச்லோகார்த்தத்தை நன்றாக வெளி

முதல்வியாகயானம்.

மத்த கஜஸாத்ருச்சயம் - பாபாநாம் அதிதுஸ்தரத்வாத் அபூதோபமா, (மாய்ப்பன்) - மாயப்பண்ணுவேன், போக்கடிப்பேனென்றபடி. (என்றசொல்லால்) - இப்படிசொன்னவர்த்தையாலே, "ஸஹஹாவவ, வாவெஹெ்ா மொக்ஷயிஷ்ாமி" (அஹந்த்வாஸர்வபாபெப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிற பகவத்வாக்யத்தாலே யென்றபடி. (இனியொருகால்) - இதஃபர மொருகாலத்திலேயும், (சோகியா) - சோகியாததான, (துணிவு) - த்ருடாத்யவஸாயத்தை, (உற்றனம்) - அடைந்தோம். சரண்யவாக்யத்தாலே சோகநிவ்ருத்தி பிறந்து பலத்திலினி ஸம்சயமில்லே, க்ருபை பண்ணுவனென்று த்ருடாத்யவஸாயயுக்தாளாகவானே மென்றபடி. "ஸவயஜோந் பரித்யஜ்" (ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய) - முதல்பதார்த்தங்களை யிப்பாட்டில், யதாயோக்ய மறிந்துகொள்வது. விஸ்தரபயான்னலிக்யதே. (௩எ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

யிட்டு இனிமே லுத்தமமான சரமச் லோகார்த்தாநு ஸந்தான ப்ரகாரத்தை மேல்பாட்டாலே அருளிச்செய்கிருர் எல்லாத் தருமமு மித்யாதியால்.

(எல்லாத்தருமமும்) எல்லாதர்மங்களும், கர்மயோகம் முதலானவெல்லா தருமங்களு மென்றபடி. (என்னே இகழ்ந்திட) என்னே - அகிஞ்சனனை வென்னே, இகழ்ந்திட - நழுவவிட, "ஸஹஸெ்வாயா நாஂகூஂயொகிஞநொமதிஃ" (அஹமஸ்மயபராதாநாம் - ஆலயொகிஞ்சநொகதிஃ) "நோற்ற நோன்பிலென்" "நயஜநிஷ்டோஸி, ஸாஜிநூ ஸஂஸ்ருஶதி கஂநவீக்ஷதொமாஂ, உஂபஸவஜிஃதிஃ தூநாஹதீ வாதா" (நதர்ம்மநிஷ்டோஸ்மி, சாந்திர்ந ஸம்ஸ்ப்ருசதிகர்ம நவீக்ஷதெமாம் தூரோபஸர்பதிமதிஃ க்வனு பக்திவார்த்தா) இத்யாதிகள்படியே ஸர்வதர்மங்களும் கைவிட என்றபடி. இட என்று ஸ்வார்த்தெ அனுப்ரயோகஃ, (தானிகழாத) தான் - ஸ்வயம், ஸர்வஸலபனுய் ஸர்வ ஸ்வதந்த்ரனுனதான், இகழாத - நழுவாதவனுய், "நங்கள் குன்றங்கைவிடான்" இத்யாகள்படியே கைவிடாதவனு யென்றபடி. (எல்லாந் தனதாய்) க்ருத் ஸ்னத்தையுந் தன்னுடையதாக வுடையவனுய், (எல்லாந் தந்தருள் தந்தபிரான்) க்ருத் ஸ்நத்தையுங் கொடுத்து க்ருபைபண்ணு நிற்கிற வுபகாரகன், "ஸவஸ்ாமமசஶெஷஂஹி விஹுதிருபாத்திகா" (அஸ்யாமமசசெஷம்ஹி விபூதிருபயாத்மிகா) என்கிறபடியே ஸர்வசெஷியாய், "பலமத உபபத்தே:,) என்கிறபடியே ஸர்வபல ப்ரதனுய் "யஷெ்நகாமகாமெந, தாவதாதிஸ்யாவாஂஸா, ஶரணஂகவாஂ வுவநாயெ, ஸாஜ்ஹதிஸ்ஸவாஹஜீ வுாஶவஸ்ா விஹுயஸீ" (யத்யெந காமகாமெந, தாவதார் திஸ்ததாவாஞ்சா சரண

மூ.—வினைத்திரண்மாத்தியவேதியர்தந்தருள்வாசகத்தால்
அனைத்துமறிந்தபினாறும்பயனுமெனவடைந்தோம்

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி சரண்யனருளிச்செய்த சரமச்லோகார்த்தத்தை ஸகலோபநிஷத் ஸாரார்த்தங்களையு மறிந்த பூர்வாசார்யர்களுடைய வாக்யத்தாலே நாமறிந்தபின்பு நினைக்குமவர்களுக்கு மருந்துபோலேயு மம்ருதம்போலேயு மிருக்கும் ஸ்ரீய:பதியினுடைய திருவடிகளே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென் றறிந்தடைந்தோமென்கிறா ரொருபாட்டாலே.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ந்தவாம் ப்ரபன்னயே, ஸாத்யபக்திஸ்து ஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபீயஸீ) இத்யாதிகள்படியே ப்ராரப்த நிவ்ருத்தி முதலான ஸர்வ பலத்துக்கும் நிர்வாஹகையான ந்யாஸவித்யையை "சரணம் வ்ரஜ என்கிற விதிமுகத்தாலே க்ருபைபண்ணுகிற வனுமாய் அத ஏவ மஹோபகாரகனுமான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணரூபியான ஸ்ரீமன் னாராயணனுடையவென்றபடி. (கல்லார் மதக்களிறொத்த) கல்லார் - கல்லுகளாலேவ்யாப்தங்களான ப்ராகாரங்களென்ன, மதகளிறு - மதயானையென்ன இதுகளுக்கு, ஒத்த - ஸமாநங்களாயிருக்கிற, பாஷாணமய ப்ராகார மதஹஸ்தி ஸத்ருசங்களான வென்றபடி. (வினைத்திரள்) பாபஸமூஹங்களை, வினை - பாபம், திரள் - ஸமூஹம், (மாய்ப்பனென்று) நசிப்பிப்பனென்று, "வல்வினைதீர்க்குங் கண்ணனை" இத்யாதிகள்படியே அத்யந்த த்ருடங்களான ப்ராகாரங்கள்போலே த்ருடங்களாயும் மறைத்துக்கொண்டும் மதஹஸ்திபோலே பயஜநகங்களாயு மிருக்கிற பாபஸமூஹங்களைத் தீர்ப்பேனென்று என்றபடி. கல்லாரகறகறவென்றும், வ்யாப்தமாயுமிருக்கிற மதஜலத்தையுடையதா யிருக்கிற, களிறொத்த - யானைக்கு ஸமானமாயிருக்கிற என்னவுமாம். கல் - பர்வதமென்ன, ஆர்களிறு - மதகஜமென்ன இதுக்கு ஸமானமாயிருக்கிற வென்னவுமாம். கல்-பர்வதம். (சொல்லால்) உக்தியாலே, சொல் - உக்தி; "ஸவ-பாவெஹொ்ா ஜொக்ஷயிஷ்ாமிாஶுவஃ" (ஸர்வபா பெப்யோமோக்ஷ யிஷ்யாமிமாசுச:) என்கிற திவ்ய ஸூக்தியாலே என்றபடி. (இனி) ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே ந்யஸ்த பரரான நம்முடைய பரஸ்வீகாரத்தைப் பண்ணினபின்பு, (ஒருக்கால்) ஒருகாலத்திலும், ஸர்வகாலத்திலு மென்றபடி. (சோகியாத) சோகங்கொள்ளாதபடி, (துணிவுற்றனமே) விச்வாஸத்தை யடைஞ்சொமே. துணிவு - விசுவாஸம், த்ருடாத்ய வஸாயத்தைப் பெற்றோமென்றபடி நாமிதிசேஷ: (௬௭)

ஒன்றேபுகலென் றுணர்ந்தவர் காட்டத் திருவருளாலென்கிற பாசுரத்தை ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யரத்நாவலி யென்கிற ரஹஸ்யத்தின் ஆரம்பத்திலே அருளிச்செய்தருளி, ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யரத்நாவலி ஹ்ருதயத்திலே

மனத்திலிருந்துமருந்தமுதாகியமாதவனர்
நினைத்தின்மனத்திலருதாகிநின்றனநீள்கழலே. (௩அ)

முதல்வியாக்யானம்.

இது கீழே தத்வத்ரயசுளகத்தில் படிதமாய் வ்யாக்யாதமாயிருக்கிறது. அதில் தந்தருள்வாசகத்தாலென்றிங்கு சரமச்லோகமும் தத்விவரணமும் விவக்ஷிதம். மற்றதுகளிங்கும் சரியாயிருக்கும். (௩அ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

அந்தப் பாசுரத்துக்குத் தாமே வ்யாக்யானஞ்செய்தருளி, அந்த பாசுரத்தைத் தானே கிஞ்சித் பாடபேதமா ச்ரித்ய ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்ய மென்கிற ரஹஸ்யத்தின் ப்ராரம்பத்தில் அருளிச்செய்தருளினுப்போலே வினைத்திரண்மாற்றிய வேதியர் தந்தநல்வாசகத்தா லென்கிற பாசுரத்தை ஸ்ரீதத்வத்ரய சுளகமென்கிற ரஹஸ்யத்தின் முடிவில் அருளிச்செய்தருளி அந்தப் பாசுரத்தைத் தானே ஸ்ரீஸாரஸம்க்ஷேபமென்கிற ரஹஸ்யத்தின் முடிவிலும் கிஞ்சித் பாடபேதென அருளிச்செய்தருளினர். வினைத்திரளென்கிற பாசுரம் சுளகத்தில் வ்யாக்யாதமானுலும் இங்கும் “ப்ரகரணுனு குண்யேந” ஒன்றே புகலென்கிற பாசுரம் வ்யாக்யாதமானுலும் புநசஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்ய வ்யாக்யாநத்திலும் ப்ரகரணுனு குண்யேநவ்யா க்யாதமாகிருப்போலே புநச்சவ்யாக்யாத மாகிறது. இனிமே லிந்தபாட்டாலே ஆஸ்ரீதர்களுடைய ஸமஸ்தபாப நிவர்த்தகனுய் ஸமஸ்தவேத வேதாந்த வேத்யனுன ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய திவ்ய ஸூக்தியாலே ஸர்வசாஸ்திரங்களையும் யதாவத்தாக வறிந்த ஆஸ்ரீதர்களுக்கு அத்யந்தஸுலபனுய் அத்யந்தபோக்யனுமாய் அனுஸ்ரீதர்களுக்கு அத்யந்த துர்லபனுயும் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீ க்ருஷ்ணரூபியான ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாகவு முபேயமாகவு மடைந்தோமென்கிருர் வினைத்திரள் மாற்றிய வேதிய ரித்யாதியால்.

(வினைத்திரள்மாற்றிய) ஆஸ்ரீதர்களுடைய பாபஸமூஹத்தை நிவ்ருத்திப்பியாநிற்கிற “ஸர்வபாபே ப்யோமோக்ஷ யிஷ்யாமி, வல்வினை தீர்க்குங் கண்ணனை வண்குருகூர்ச் சடகோபன்” இத்யாதிகள்படியே ஆஸ்ரீதர்களுடைய ஸர்வபாப நிவர்த்தகனுன என்றபடி. வினை - பாபம், திரள் - ஸமூஹம், மாற்றுகை - நிவர்த்திப்பிக்கை, (வேதியர்தந்தருள் வாசகத்தால்) வேதியர் - ஸமஸ்த வேதவேதாந்தப்ரதி பாத்தியரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுலே, தந்த - தரப்பட்டதாயும், உபதேசிக்கப் பட்டதாயு மென்றபடி; அருள் - க்ருபாரூபமாயும், “சோகச்லோகத்வமாகத”° என்கிற கணக்கிலே க்ருபாபரிணும பூதமாயுமிருக்கிற வாசகத்தால் - வாசகத்தாலே, சரமச்லோகத்தாலே, “ ஸ்லோகஃகெவந ஞொக

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

வெஉவஉவீ விஶ்வாஸி தாஊ-ுவிஉ-ஃ'' (ச்லோகம்கெசந லோகவேதபத வீவிச்வா ஸிதார்த்தம்விது:) என்கிறபடியே ஸர்வராலும் விச்வஸநீய மான வர்த்தவத்தாயிருக்கிற ஸ்ரீமச்சரம ச்லோகத்தாலே என்றபடி. "பாரதேபகவத்கீதா" என்கிறபடியே ஸ்ரீகீதாசாஸ்த்ரத்தாலே என்ன வுமாம். (அனைத்துமறிந்தபின்) க்ருத்ஸ்நத்தையும் அறிந்தபின்பு, ஸதா சார்ய ப்ரஸாதத்தாலே க்ருதஸ்நாத் த்யாத்மசாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்த பின்பு என்கிறபடி. (மனத்திலிருந்து) மனஸ்ஸிலிருந்து, "மலைமேல் த்தானின்று என்மனத்து ளிருந்தானை" என்கிறபடியே அடியேனுடை ய மநஸ்ஸிலே நித்யவாஸம் பண்ணுநின்றுகொண்டு என்றபடி. (மருந் தமுதாகிய) மருந்தாகவும் அம்ருதமாகவு மாகாநிற்கிற "மருந்தேநங்க ள்போக மகிழ்ச்சிக்கு, தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி" இத்யாதிகள்படி யே அடியேனுடைய ஸம்ஸாரபேஷ ஜபூதனுமாயும் அடியேனுக்கு அம்ருதம்போலே அத்யந்த போக்யனு மாகாநிற்கிற என்றபடி. (மாத வனர்) ஸ்ரீவல்லபனாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபியான நாராயணனுடைய (நினைத் தல் மறைத்தருதாகி நின்னெழில் னீழ்கழலே) நினைக்தலை - ஸ்மரிக்கி றத்தை, மநஸாஸ்மரணத்தை என்றபடி, மறைத்து - மறைச்சு, அருதா கி நின்று - அருமையா யிருந்துகொண்டு, துல்லபமா யிருந்துகொண்டு என்றபடி; எழில் - எஜ்வலமாயிருக்கிற, தேஜிஷ்டமாயிருக்கிற என்ற படி; நீழ் - நீண்டிருக்கிற, கழலே - திருவடிகள்தானே, சிந்தைக்கும் கோசரமல்லன், "தொஷாம்தசுவாஃம் ஹுஹ-ஔரா-ஔ தரொஷிதம், ராமாதிஉ-ஒஷிதெவிதெ நாஷீஃயஃஷ-ஒ-ஃ" (தோஷாம்தத்பரமம் ப்ரஹ்மதூராத்தூரதரோஸ்திதம், ராகாதிதாஷிதேசித்தேஶ ஸ்பதீமது ஸூத்தன) "சுடரடிதொழுதெழு" இத்யாதிகள் படியே, அநாஸ்ரீதர்க் கு, ஸ்ராணுவிஷயங்களாயதி துல்லபங்களாய், அதிதேஜிஷ்டங்களான திருவடிகளைத்தானே லென்றபடி. நன்னினகழலே - என்னும்போது, நல் - நல்லதான, நின்கழலே - நின்திருவடியைத்தானே, "துங்கால்க ளென்தலைமேல், ஸ்ரீமத்பாதாரவிந்தயுகளம் - சிரஸிக்ருதம், த்யாத்வா" என்கிறபடியே செந்தாமரை புஷ்பம்போலேயிருக்கிற சரணங்களை யென்றர்த்தம். (ஆறும்பயனு மெனவடைந்தோம்) - ஆறும் உபாயமா கவும், பயனும் - பலமாகவும், அடைந்தோம் - அடைஞ்சோம், நாமி திசேஷ:. அகிஞ்சனராய் - அனன்யகதிகர்களுமான நாம் ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே, சரமச்லோகார்த்தங்களை னன்றாகவறிந்து ஸ்ரீக்ருஷ் ண ரூபியான - ஸ்ரீமன்னாராயணன் திருவடிகளையே உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் அத்யவஸித்தோ மென்றதாய்த்து. (௬௮)

இனிமேல் பாட்டாலே ஸதாசார்ய கடாக்ஷாதீந தத்வஹிதபுரு ஷார்த்த விவேகசாலிகளாய் வத்வஹித புருஷார்த்தோப தேஷ்ட்டாக் களாய்த் வயைகநிஷ்ட்டர்களாய் சரமச்லோகத்தை யாதரிக்குமவர்க

மூ.—எட்டிலாறிரண்டிலொன்றிலங்குமாறியம்புவார்

முதல்வியாக்யானம்.

இப்படி யதிகாரத்ரயத்தாலே ரஹஸ்யத்ரயங்களுக்கு விசதமாக வர்த்தமருளிச்செய்து இந்த ரஹஸ்யத்ரயங்களுக்கு முக்யதமார்த்தங்களான ஸ்வாதிகாராநுரூபோபாய நிஷ்ட்டாதிகளிலே பூர்ணஜ்ஞாநசக்யாதிகளை யுடையரான வஸ்மதாசார்யர்களுக்கு நாம் தாஸராகவான பின்பு அவர்களுடைய ப்ரபாவத்தாலே நமக்கு ஸம்ஸார நிவ்ருத்யாதிகள் பிறக்கும்படி ஈச்வரன் க்ருபைபண்ணினனென்று ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே ரஹஸ்யார்த்தம் பெற்றதுக்கு பலத்தைக்காட்டுகிறு ரொருபாட்டாலே.

(எட்டில்) "(ந மந்த்ரோஷ்ட்டாக்ஷராத்பர:" என்று ப்ரஸித்தமான திருவஷ்ட்டாக்ஷரத்தில், (ஆறிரண்டில்) "ஷட்பதொயம்த்விகண்

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

ளாயாஜ்ஞாநுபாலனை கப்ரயோஜநர்காயதிதேஜஸ்விகளாய்எழுந்தருளியிருக்கிற வஸ்மதாசார்யர்கள் விஷயத்திலேயே மூலமந்த்ராதி ப்ரதிபாத்யனுய் ஆச்ரிதாநிஷ்ட்ட நிவர்தகனுமான ஸ்ரீமன்நாராயணனுடைய ஸ்நேஹ முயர்ந்ததென்று ஸ்வாசார்யர்களை ப்ரசம்ஸிக்கிறுர்.

எட்டிலாறிரண்டிலித்யாதியால் (எட்டுமூன்று மூடறுத்து) எட்டு-எட்டாயிருக்கிற, பூமிராபோநலோவாயு:-என்கிறபடியே, எட்டுவிதமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியையும், மூன்றும் - மூன்றையும், ஸத்வரஜஸ்தமோமயங்களான மூன்று குணங்களையும், ஊடறுத்து - மத்யத்திலேச்சேதித்து, ஊடு - மத்யம், அறுக்கை - ச்சேதிக்கை, அஷ்ட்டவிதமான ப்ரக்ருதியையும், அதினுடைய குணபூதங்களான ஸ்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையும், ஆச்ரிதவிஷயத்திலே ஸவாஸநமாக நிவர்த்திப்பித்து என்றபடி. அதஏவ, அது - ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற, (எந்தை) - அஸ்மத்ஸ்வாமியாயிருக்கிற, (மாலிரக்கமே) ஆச்ரிதவ்யாமுக்த்தனை ஸ்ரீமன்ஞராயணனுடைய ஸேநஹம், மால்சப்தம் வ்யாமோஹ வாசியாயிங்கு வ்யாமோஹவானை லக்ஷிக்கிறது, யிரக்கம் - ஸ்நேஹம், இதற்கு உயர்ந்தே னென்கிறத்தோ டந்வயம். எட்டுமூன்று மூடறுத்த தேற்றமாலிரக்கமே, என்றுபாடமானபோது, எட்டுமூன்று மூடறுத்து இத்யந்தத்துக்கு பூர்வவதேவார்த்த:, அதுவேற்ற மாலிரக்கமே - அது-ப்ரஸித்தமாயும், ஏற்றம் - ச்ரேஷ்டமாயுமிருக்கிற, மால் - ஸர்வேச்வரனுடைய, இரக்கம்-ஸ்நேஹம், "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமெமதம்)என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவிஷயத்திலெப்ரஸித்தமாயா ஸ்ரீதரக்ஷணபியுக்ததயா ஸர்வச்ரேஷ்டமா யிருக்கிற ஸர்வேசுவரனுடைய ஸ்நேஹமென்றபடி. (எட்டிலாறிரண்டிலொன் றிலங்குமாறியம்புவார்) எட்டில் எட்டுபதங்களிலே, "ஸ்ரீமன் நாராயண ஸ்வாமின், "...

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

"ஷெவிஷெ்ணா" (கமலநயன வாஸுதேவ விஷ்ணோ)இத்யாதிகள்படியே ஸ்ரீமன்னாராயண சரணௌ என்று பூர்வகண்டம் பஞ்சபதமாய் உத்தர கண்டம் மூன்றுபதமாய் ஆக எட்டுபதமாயிருக்கிற பதங்களிலே என்றபடி. ஆறிரண்டில்-ஆறுபதங்களோடே கூடியிருக்கிற இரண்டு கண்டங்களிலே, பூர்வகண்டம் மூன்று பதமாயும் உத்தரகண்டம் மூன்று பதமாயும் ஆஹத்ய மூவிரண்டா றென்கிறபடியே ஷட்பதயுக்தமாயிருக்கிற பூர்வோத்தர கண்டத்திலே என்றபடி. ஒன்று - ஒன்றாயிருக்கிற மந்திரத்திலே, கடச்ருதியில் பூர்வோத்ரகண்டங்களைப் பிரியவோதி சேரவோதிருக்காலுச்சரிக்க, விதிக்கபடாநிற்கிற மந்ரரத்நத்திலென்றபடி. இலங்குமாறு - விளங்குகிற ப்ரகாரத்தை, இலங்குகை - விளங்குகை, ஆறு - ப்ரகாரம், அர்த்தங்கள் சாப்தங்களாகவும் ஆர்த்தங்களாகவும், விளங்குகிற ப்ரகாரத்தை யென்றபடி. இயம்புவார் - உபதேசிக்குமவர்களான, இயம்புகை - உச்சரிக்கை, உபதேசிக்கையென்றபடி. "திருமந்த்ரத்திலேபிறந்து த்வயத்திலேவளர்ந்து த்வயைகநிஷ்ட்டராவீர், த்வயார்த்தானு ஸந்தாநேந - ஸஹஸதைவம்வக்தா" என்கிறபடியே ஸதாசார்யோப திஷ்ட்டங்களான த்வயார்த்தங்களை ஸதாஅனுஸந்தித்து ஆச்ரிதர்களுக்கு முபதேசித்துக்கொண்டு த்வயைக நிஷ்ட்டராயென்றபடி. (விட்டவாறுபற்று மாறுவீடுகண்டு மேவுவார்) விட்டவாறு - விடுகிறப்ரகாரத்தையும், பற்றுமாறு - அடைகிற ப்ரகாரத்தையும், பற்றுகை - அடைகை, வீடு - மோக்ஷம், ஸர்வபாப மோக்ஷத்தையு மென்றபடி. கண்டு - அறிஞ்சு, மேவுவார் - ஆதரிக்குமவர்களான, சரமச்லோகத்தினுடைய ப்ரதமபாதத்தாலே, அனுவாதபக்ஷத்திலேயாதல், நைரபேக்ஷ்யவிதிபக்ஷத்திலேயாதல், கர்மயோகம் முதலான ஸர்வதர்மங்களையும் விடுகிற ப்ரகாரத்தையும், த்விதீயபாதத்தாலேஸாங்க ப்ரபத்யனுஷ்ட்டா நோபயோகி விதிப்ர காரத்தையும், உத்தரார்த்தத்தாலே, ப்ராப்திவிரோதி ஸர்வபாப மோக்ஷத்தையும், நன்றாக வறிந்துஸ்ரீமச்சரம ச்லோகத்தை யாதரிக்குமவர்களான என்றபடி. (சிட்டரான) - சிஷ்ட்டரான, வேதப்ராமாண்யாப்யு பகந்தாக்க்களாய், "ஜபெந்ஸந்த்யாகாலெஷு ப்ரதொஷெஷ்வசுபெஷு ச ஸந்த்யாகாலெஷு ஜப்தவ்யம் ஸததஞ்சாத்மசுத்தயெ" (ஜபேன்ஸந்த்யாகாலே ஷுப்ரதோஷேஷ்வசுபேஷு ச - ஸந்த்யாகாலேஷு ஜப்தவ்யம்-ஸததஞ்சாத்மசுத்தயெ) இத்யாதிகள் படியே நிஷித்தகாலவ்யதிரிக்த காலங்களிலே "பதமவயதாம் ஸார்த்தமார்யதத்தம்" (பதம வயதாம் ஸார்த்தமார்யதத்தம்)என்கிறபடியே, அர்த்தாநுஸந்தாநத்தோடேகூட ஸதாசார்யோபதிஷ்ட்ட ஸ்ரீமதஷ்ட்டாக்ஷரஜபசீலராய், ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாநுபாலநைக ப்ரயோஜநராயென்றபடி. எட்டில்-ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்திலே, திருமந்த்ரத்திலேயென்றபடி. ஆறிரண்டு-ஆறுபதத்தையுடைத்தா

விட்டவாறுபற்றுமாறுவீடுகண்டுமேவுவார்

முதல்வியாக்யானம்.

டஃ" என்கிறபடியே - ஆறுபதமாய் இரண்டுகண்ட மானத்வயத்தில், (ஒன்றில்) "வ்யாஸாம்நாயபயோதிகௌஸ்துபநிபம்" என்கிறபடி யத்வி தீயமான வொரு சரமச்லோகத்தில்; (எங்கும்) ஆஹத்யவிங்கு மூன்று ரஹஸ்யத்திலேயும், இந்தரஹஸ்யங்களை ப்ரதிபாதியாநின்ற மற்ற விடங்களிலேயு மென்றுமாம். (ஆறு) உபாயத்தை, அகிஞ்சநாதிகார மான ப்ரபத்தியை யென்றபடி. (இயம்புவார்) - சொல்லாநிற்குமவர்க ளான, திருமந்த்ராதிகள் மூன்றுக்கும் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங் களிலே அடைவே தனித்தனியே நோக்காலு முபாயப்ரதான மென் பார்களென்றபடி. இது தேசிகற்க்கு விசேஷணம், (விட்டவாறு) ஸ்வா திகாரானு ரூபமென்று விடப்பட்ட பக்த்யுபாயமும், (பற்றுமாறு) ஸ்வாதிகாராநுரூபமென்று பரிக்ரஹிக்கும் ப்ரபத்தியும், யத்வா (விட் டவாறு) - (முமுக்ஷுவுக்கு விருத்தமென்று விட்டகாவ்யாதி ப்ரவ் ருத்தி தர்மங்களும், (பற்றுமாறு) ப்ரபன்னனுக்கு - யோக்யமான நிவ் ருத்தி தர்மங்களும், (ஆறென்றுபாயமானாலும்) தர்மமும் பலஸாதநத் வேந உபாயமாகையால் விருத்தமன்று (வீடு) - மோக்ஷம், இது உப லக்ஷணம், தத்தத் ஸாத்யபலமென்றபடி. (கண்டுமேவுவார்) இதுகளை ஜ்ஞாநத்தாலே கண்டாதரிக்கு மவர்களான,

---

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

யிருக்கிற, இரண்டிலே "ஷடூவஶொயம ஷிவணஃ" ஷட்பதொயம்த்விக ண்டஃ) என்கிறபடியே, ஷட்பதயுக்தகண்டத்வயாத்மக மந்த்ரரத்நத்தி லே யென்றபடி. ஒன்று - ஒன்றிலே, ஹமெ ருத்த மம்ச்லோகமென்கிற படியே, ஒன்ருயிருக்கிற சரமச்லோகத்தில் என்றபடி. இலங்குமாறு- விளங்குகிற ப்ரகாரத்தை, தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்கள் சாப்தங்களாயும் ஆர்த்தங்களாயும் விளங்குகிற ப்ரகாரத்தை, இயம்புவார் - அர்த்தாநு ஸந்தாந பூர்வகமாக உபதேசிக்குமவர்களாய், ரஹஸ்யத்ரயஸாரங்களில் ப்ரதிபாதித்ததத்வ ஹிதபுருஷார்த்தாநு ஸந்தாந பூர்வகமாக உபதேசத் தைப் பண்ணுமவர்களாய் என்றபடி. விட்டவாறு-விடுகிற ப்ரகாரத்தை, அஹங்கார மமகாரங்களை விடுகிற ப்ரகாரத்தை யென்றபடி. இதுக்கு கண்டு என்கிறத்தோடே அந்வயம். மூலமந்த்ராந்தர்கத நமஸ்ஸிலே கண்டு என்றபடி. மூலமந்த்ரகடகீபூதநமஸ்ஸு ஸூக்ஷ்மயோஜநாயாம் "சுஹஂஹிஹ மவத வணவநஉஉ, உயாஃ கூதயஂஃ தாஉஉ, ஹமவதவணவ" இத்யாதி நிருக்த்யாநுகுண்யேந அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்திப்ரதி பாதகமிறே. "உஞுவு ஹணீஉஸுெஉநநஉஸா வஃஂவஸுஸா-ஏவஂமதீஃ, மஉ்ஂஸிக்ஷித ஶிக்ஷிதெ நவஃா தஃ வஜ்ஞாஃவிஜ்ஞாநதஃ" மந்த்ரப்ரஹ்ம ணி மத்யமெநமாநஸாபும் ஸஸ்வரூபங்கதி: கம்யம் சிக்ஷிதமீக்ஷிதெந

சிட்டரானதேசுயர்ந்ததேசிகர்க்குயர்ந்துமேல்
எட்டுமூன்றுமூடறுத்ததெந்தைமாலிரக்கமே. (ருகூ)

முதல்வியாக்யானம்.

இதுவும் தேசிகவிசேஷணம். (சிட்டரான) - சிஷ்டாளான, சைஷ்ட்யமாவது சாஸ்த்ரஸம்மத தர்மாநுஷ்ட்டாநம் ஸ்வகீயாங்ப்ரத்ய நுஷ்டாந பயித்ருத்வஞ்ச. (தேசுயர்ந்த) தேசு - தேஜஸ்ஸு, ஜ்ஞாநா னுஷ்ட்டாநங்களாலே வந்த தேஜஸ்ஸாலே யத்யுச்ருதாளான.(தேசிகர்க்கு) ஸ்வகீயர்களை யல்லாத வழிபோகாதபடி நல்வழியிலே மூட்டும் வர்களான தேசிகோத்தமர்களுக்கு, (உரிந்து) யோக்யருய், உரிகை - யோக்யனுகை, தேசிகர்க்கு யோக்யனுகையாவது. அவர்களுடைய ஜ்ஞாநாதிகளைக் கண்டவர்களுக்கு தாஸாளாகையே நமக்கு யோக்கிய மென்றறிந்து தாஸாளாகை. (மேல்) இப்படியானத்துக்குமேல், உரிந்த - மேலென்று பாடமானுலும் இதுவே பொருள். தேசிகற்குயர்ந்து மேலென்று பாடமானல் உயர்கை - உச்சரிதாளாகை, தேசிகர்க்கென்கிற ஷஷ்டியிலே தாஸ்யத்தை விவக்ஷித்து அவர்களுக்கு தாஸாளாய் அதினுலே, உச்ச்ரிதாளான பின்பெனறர்த்தம். இதுக்கு பலம் மேல். (எந்தைமாலிரக்கமே) யெனக்கு ஸ்வாமியாயா ஸ்ரீதரிடத்தில் வ்யாமுக்தனுன ஸர்வேச்வரனுடைய தயாதீனஸங்கல்பத்தாலே. இரக்கம் - தயயாலே ரக்ஷிப்போமென்கிற ஸங்கல்பம். (எட்டுமூன்றும்) எண்மூன்று இருபத்துநாலு, சதுர்விம்சதிதத்வாத்மகமான ப்ரக்ருதியும் (ஊடு) ஸம்பந்தத்தை, (அறுத்தது) சேதித்தது, பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே ப்ரக்ருதிசம்பந்தமற்றதென்று கருத்து. பகவத்ஸங்கல்பமானது ப்ரக்ருதியிலேயும் நமக்கு ஸம்பந்தத்தைச் சேதித்ததென்று மாம். எட்டுமூன்று மொட்டறுத்ததென்று பாடமானுலு மிப்படியே அர்த்தங் கொள்ள வேணும். ஸதாசார்ய கடாக்ஷத்தாலே ரஹஸ்யார்த்தங்களை யறிந்து அதில் நிஷ்டையுடையவனுக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்றுப் போம்படி பகவத் ஸங்கல்ப முண்டாகுமென்று விசிஷ்டதாத்பர்யம். (ருகூ)

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

புரதஃ பச்சாதபிஸ்தாநதஃ) என்றுபட்டரும் அஷ்ட்ட ச்லோகியிலே அருளிச்செய்தாரிறே. (பற்றுமாறு) - அடைகிற ப்ரகாரத்தை, உபற்றுகை - அடைகை, இதுக்கும்கண்டு என்கிறத்தோடங்வயம். த்வயத்தின் பூர்வகண்டத்திலே, ஸாங்கமாக பரந்யாஸானுஷ்ட்டாந ப்ரகாரத்தைக்கண்டு என்றபடி. (வீடுகண்டு) வீடு - விடுகையை, ஸர்வதர்மத்யாகத்தை, கன்டு - அறிஞ்சு, ஸர்வதர்மத்யாகாந பேக்ஷாங்கபஞ்சக ஸம்பன்னபர ந்யாஸானுஷ்ட்டாபகவிதியை சரமச்லோகத்தின் பூர்வார்த்தத்தாலேகண்டு என்றபடி. (மேவுவார்) ஆதரிக்குமவர்களாகிய, திருமந்த்ரத்தாலே ஸ்வரூபத்தையும், த்வயத்தாலே, ஸாங்கபரந்யாஸானுஷ்ட்டாந ப்ரகாரத்தையும், சரமச்லோகத்தாலே அனுஷ்ட்டா

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

நோபயோகி விதிப்ரகாரத்தையும், நன்றாகவரிஞ்சு ரஹஸ்ய த்ரயத்தையும் ஆதரிக்குமவர்களாகியும் என்றபடி. "ஷணெ தநஷணெ ஷெநவாஹ ஷொ ந தக்வஹித வ-ஷாஷா-ாவ வொயெஷதி ஐ தாாஹஷ யயஷெயஷா-ிதி ஶங்காவிவாா" ஏதேந ஏகேநைவ ரஹஸ்யேந தத்வஹித புருஷார்தாவபோதேஸதி இதரரஹஸ்யத்வய வையர்த்யமிதி சங்காபி ப்ராஸ்தா. (சிட்டரான) - சிஷ்ட்டரான, "கிரியாவாநெஷ ஬்ரஹ்மவிதாம்வரிஷ்ஃ" (க்ரியாவாநேஷ ப்ரஹ்மவிதாம்வரிஷ்டஃ) என்கிறபடியே, ப்ரஹ்மவித்ச்ரேஷ்ட்டராய் நித்யகர்மானுஷ்ட்டாநசீலரான என்னவுமாம். (எட்டில்) அஷ்டாக்ஷரத்தில், (ஆறிரண்டில்) த்வாத சாக்ஷரத்தில், ஆறிரண்டு பனிரண்டு என்கிற கணக்கிலே பன்னிரண்டு அக்ஷரமாயிருக்கிற வாஸுதேவத்வாத சாக்ஷரத்திலே என்றபடி. (ஒன்றில்) ஷடக்ஷரத்தில், வ்யாபகத்ரயத்தில் மற்றொன்றாயிருக்கிற விஷ்ணுஷடக்ஷரத்திலே யென்றபடி. யத்வா, (ஆறொன்றில்) ஷடக்ஷரத்தில், ஆறொன்றாறு என்கிறகணக்கிலே விஷ்ணுஷட க்ஷரத்திலே யென்றபடி. (இலங்குமாறியம்புவார்) விளங்குகிற ப்ரகாரத்தை யுபதேசிக்குமவர்களான, வ்யாபகமந்த்ரங்களாலே ப்ரதிபாதி தங்களான தத்வஹித புருஷார்த்தங்களையனு ஸந்தாந பூர்வகமாக வுபதேசிக்குமவர்களான என்றபடி. (விட்டவாறுகண்டு) விடுகிற ப்ரகாரத்தை, ஒருவனுக் குரியனோ "உகாரொநந்யாஹ்ஂ நியமயதி ஸஂ஬ஂயொஃ" (உகாரோநந்யார்ஹம் நியமயதிஸம்பந்தமனயோஃ) என்கிறபடியே அவதாரணார்த்தகடகீபூத உகாரத்தாலே அந்ய சேஷத்வம்விடுகிற ப்ரகாரத்தைக்கண்டு, (பற்றுமாறு) - பற்றுகிற ப்ரகாரத்தை, பூர்வகண்டமங்க பரமுத்தரகண்டமங்கி பரமென்று அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானா ரருளிச்செய்கிறபடியே, கண்டத்வ யாத்மக மந்த்ரரத்நத்தாலே, ஸாங்கபர ஸமர்பணானுஷ்டாந ப்ரகாரத்தைக்கண்டு என்றபடி. (வீடுகண்டு) மோக்ஷத்தைக்கண்டு, சரமச்லோகத்தாலே விதிபூர்வகமாக ஸர்வபாப மோக்ஷத்தைக்கண்டு என்றபடி. (மேவுவார்) - ஆதரிக்குமவர்களான, ஸ்வரூப ப்ரதிபாதன ப்ரதானமாயும் அனுஷ்ட்டான ப்ரதிபாதன ப்ரதானமாயும் விதிப்ரதிபாதன ப்ரதாநமாயுமிருக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தை யாதரிக்குமவர்களான வென்றபடி. வ்யாபகத்ரயத்தையும் அர்த்தானு ஸந்தானத்தோடே யாதரிக்குமவர்களான என்னவுமாம். (தேசுயர்ந்த தேசிகர்க்கு) தேசு-தேஜஸ்ஸாலே, உயர்ந்த - உச்ச்ருதரான, தேசிகர்க்கு - தேசிகருடைய, (மேல்) மேலே, ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்யா னுஷ்ட்டாநங்களாலே அதிதேஜஸ்விகளாய் எழுந்தருளியிருக்கிற தம்மாசார்யர்கள் விஷயத்திலே யென்றபடி. உயர்ந்து உச்ச்ருதமா யிருக்கிறதென்று ஒருபதம் அத்யாஹார்யம். ஸர்வோத்க்ருஷ்ட்டமா யிருக்கிறதென்றபடி. நிலைதந்த தாரகனாய் என்

முதல்வியாக்கியானம்.

வெஷாஞஸூரிமாயாசூூாநு - நஜாநெகிஞிஷவுஹ்ஸாம் । சுயா விஶிவிதம் தநெ - ஜெஶிகொத்தூ்நஸாரதஃ ॥ ஶ்ரீஉமெஷாஞஸூரி ஞூ தஸ்ூத்தூ்ஸூவிஷஸ்யா । ஸமெதாமெத்தூ்வவிதாஸ்ரீதி உாவஹெ யஉஷூதஃ ॥ ஶ்ரீவாஷயநிவெஷாஞ மரஉ-ஶ்ரீதாத்தூஹா । சுவயூாஷ்ாஶ்ரீதஃஶ்ரீதஃ ஷயாம்உயுகமொரா தூயம் ॥ ஐதி ஶ்ரீகெளஶிக குலதிலகஸ்ய ஶ்ரீஶ்ரீநிவாஸஜெஶிகஸூநவே ஶ்ரீஉசு ரொவாஜஉஹா ஜெஶிக வஷகஉஷ வஞுகஉாநவஸ்ய ஶ்ரீஉமெஷாஞராஉாநஜ ஸம்யஉி ஸாவஹளஉ கடாக்ஷலப்ய வெஷாஞரஹஸ்யஜாதஸ்ய ஶ்ரீவாஷயநி வெஷாஞஜெஶிகஸ்ய தநஜெந தவுரண நவஉணிஜெராத்ாயஉாந உாநவெஸநதசு க்ஷவாவாவ த்ாயஹ்ஞரஹஸ்யஜாமெநத ஶீயகரமத தூவிகாயஉாந கரணதூயெண ஶ்ரீநிவாஸ ரஜூநாயஷாவெஸநாசாரு ஸகாஶாஷ்யாஶ்ரூதம் விவிதா சுஷ்தரம்ஜிநீ ஸம்ஜ்ஞிக ரஹஸ்யமாயா வுாவா ஸம்வூணா.

ஶ்ரீஉமெதநிமஉாஞ உஹாமரவெநஉஃ.

இரண்டாம்வியாக்யானம்.

கிறபாட்டில் போலிங்கு மங்வயம் கண்டுகொள்வது. யாதொருதேசிகர்களியம்புவார் மேவுவாரோர்ந்திருக்கிற மாலிரக்கமவர்கள் விஷயத்திலே யென்றநவயிக்கவுமாம். யத்வா எந்தைமாலிரக்கம் ஆசார்யவிஷயத்திலேயே உயர்ந்து எட்டுமூன்று மூடறுத்து, என்றந்வயிப்பது. ஆகவிப்பாட்டால் ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே பிறந்ததத்வஹித புருஷார்த்த விவேக பூர்வகமாக தத்வாத்யுப தேஷ்ட்டாக்களாய் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரராய் உத்தரகண்டார்த்தத்தில் ஊற்றமுடையவராய், மாசுசஃ என்கிறபடியே நைர்ப்பர்யாதிவிசிஷ்ட்டராய் ஆச்ரிதாக்ரகண்யராய், ஸ்ரீபாஷ்யாதி ப்ரபந்தநிர்மாண ப்ரவசந பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபாஸ்ரீதஸம் ரக்ஷகணுதிகளாலே யதிதேஜஸ்விகளாயெழுந்தருளியிருக்கிற வாதிஹம்ஸாம்பு வாஹாசார்யர் முதலான நம்மாசார்யர்களிடத்திலேயே "நாயகத்வஞ்சஸர்வேஷாம் நாமநத்வம்பரோபதே" (நாயகத்வஞ்ச ஸர்வேஷாம்நாமநத்வம்பரோபதே) இத்யாதிகள்படியே, தத்ததக்ஷர ப்ரதிபாத்யனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வஸ்வதந்த்ரனாய் ஸர்வாதாரபூதனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் மோக்ஷப்ரதனாய் முக்தப்ராப்யனாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு மிகவு மிரக்கமென்று தம்மாசார்யர்களைக்கொண்டாடினபடி சொல்லித்தாய்த்து. (நகூ)

இரண்டாம்வியாக்யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்த மஹாதேசிகாயநமஃ

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேஸிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:

அம்ருதாஸ்வாதிநி

முதல்வ்யாக்யானமும் ப்ரதிபதமும்.

"[illegible]" (ஸ்ரீபாலத்ந்வி வேதாந்த குருபாதாப்ஜமாஸ்ரயெ, யத்பக்த்யாவயமன் யேபிகூடார்த் தாங்ஸம்ப்ரபேதிரெ, அம்ருதாஸ்வாதி நீகாதாஸ்தத்ஸ காசாத்யதாப்ஸ்ருதம், ஸ்ரீரங்கநாததாஸொயம் ஸம்யக்வ்யாக்யாதிஸன் முதே) இந்த அம்ருதாஸ்வாதிநீ யென்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஸாரஸாரம் முதல் முநிவாஹநபோக மளவாகவுள்ள வொன்பது ரஹஸ்யங்களிலே யிருக்கிற பாசுரங்கள் முப்பத்தேழில், ப்ரதமம் ஸாரஸாரத்திலே திரு மந்த்ராதிகாரத்தடியிலே - ஒன்று, ப்ரணவம் நமஸ் நாராயணசப்தம் சதுர்த்தீ யிதுகளுடைய வர்த்தாநந்தரம் - நாலு, அதிகாராந்தத்தி லொன்று, ஆக - ஆறுபாசுரம், த்வயாதிகாரத்தில் ஆத்யந்தங்களிலும் கண்டத்வய மத்யத்திலும் ஆக மூன்றுபாசுரம், சரமச்லோகாதிகாரத்தில் ஆதிமத்யாவஸாநங்களிலே-அஞ்சுபாசுரம், ஆக விந்தரஹஸ்யத்தில் பதி ஞலு பாட்டுகளில் முதல்பாட்டு "[illegible]" (த்ரிபிரநவதிமர்த்தம் ஸங்க்ருஹீதம் ரஹஸ்யை:) என்கிற படியே ஸங்க்ரஹருசிகளுக்கு ஸாரஸம்க்ஷேபம் செய்தருளி "[illegible]" (விபுலதரமதீநாம்வ்யாஸத: க்யாபயிஷ்யந்) என்கிறபடியே விஸ்தாரருசிகளுக்கு ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத் ரயஸாரம் செய்தருளி "[illegible]" (ஸஹ்ருதயபஹுமான்யம் ஸாரஸாரம்) என்கிறபடியே ஸஹ்ருதய பாகவதர் களுக்காக ஸாரஸார மென்கிற ரஹஸ்யத்தை ஸ்ரீபாஷ்யா நந்தரம் அந்தவர்த்தங்களை யெல்லாம் ஸங்க்ரஹியாநிற்கிற வேதாந்ததீபம் போலே - யதிவிஸ்த்ருதமான ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்த ஸங்க்ராஹக மான வதிகாரத்ரயாத்மகமாக வருளிச்செய்யப் புகுகிறவராயடியிலே யாசார்யஸ்துதி ரூபமங்களமாயும் அந்தரஹஸ்யார்த்த ஸங்க்ராஹகமாயு மொருபாட்டருளிச் செய்கிறார்.

க-மூ.—மூலங்கிளையெனவொன்றிரண்டானமொழியிரண்டும்
மேலொன்றிலையெனநின்றவவ்வித்தகன்றன்னுரையும்
காலங்கழிவதன்முன்னங்கருத்துறக்கண்டிடவே
ஞாலம்புகழுநந்தேசிகர்தானம்மைவைத்தனரே.

(பதவுரை.) ஞாலம் - பூமியிலுள்ளோர், புகழும் - ஸ்துதிக்கின்ற, நந்தேசிகர்-நம்மாசிரியர்கள், தாம் - தாமே, மூலங்கிளையென - வேர் போலவும் சாகைபோலவும், ஒன்று - ஒன்றும், இரண்டான - இரண்டுமான, மொழியிரண்டும் - மூலமந்த்ரம் த்வயம் என்னுமிரண்டு மந்த்ரத்தையும், மேல் - இதற்குமேலே, ஒன்றிலை - வேறொன்றில்லை, என - என்னும்படி, நின்ற - இருந்த, அவ்வித்தகன்தன்-அந்த ஆஶ்சர்யஸ்வபாவனுன க்ருஷ்ணனது, உரையும் - உக்தியான சரமச்லோகத்தையும், காலம் - வயதானது, கழிவதன்முன்னம் - கழிந்துபோவதற்குமுன்பே, கருத்து - ஹ்ருதயத்தில், உற - அர்த்தங்கள் நிலைநிற்கும்படியாக, கண்டிட - அறியும்வண்ணம், நம்மை - அவ்வாசாரியர்களை ஆச்ரயித்தநம்மை, வைத்தனர் - வைத்தார்கள், செய்தார்களென்கை. ஏ-அசை.

வியாக்கியானம்.

(ஞாலம்புகழ்) பூமியிலுள்ள ஜநங்களாலே புகழப்படுமவர்களான, ஞாலம் - பூமி, புகழுகை - ஸ்துதிக்கை, ஞாலசப்தம் தத்ரத்யஜநபரம், (நல்தேசிகர்) நல்லவாசார்யர்கள், இவர்களுக்கு நன்மையாவது ஸதாசார்யகடாக்ஷமும் சாஸ்த்ரஸம்மதஜ்ஞாநாநுஷ்டாநமும் (தாம்) ஸ்வயமேவ இதுக்கு கண்டு என்கிறத்தில் அந்வயம். (மூலங்கிளையென) எனவென்கிற திவார்த்தகம், மூலம்போலேயும் கிளைபோலேயும், (ஒன்றிரண்டானமொழியிரண்டும்) ஒன்றுதானே இரண்டாக வாகாநின்ற சப்தத்வயமும், மொழிசப்தம் மூலமூலிகள்போலே திருமந்த்ர மொன்றுமே கண்ட த்வ்யாத்மகமான மந்த்ரரத்நமாக வாகாநின்ற ப்ரதம மத்யமரஹஸ்யங்களு மென்றபடி. (மேலொன்றிலையெனநின்ற) தனக்குமேலே யொன்றுமில்லையென்று சொல்லும்படி நின்ற, (அவ்வித்தகன்) அந்தவிஸ்மயநீயனுன க்ருஷ்ணனுடைய, (தன்னுரையும்) தன்திருப் பவளத்தாலே சொன்ன உக்தியும், இங்குதன் என்று கீதாத்யுபதேசத்தில் சப்தராசனம் வ்யாஸக்ருதமென்று மிந்த சுலோகம் ஸ்வக்ருதமென்றும் ஸூசிப்பிக்கைக்காக. பக்த்யுபதேசாநந்தரம் ப்ரபத்யுபதேசம்போலே யிதுக்கு மேலொரு உபதேசமில்லாதபடி சரமோபதேசமான வந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ண சரமச்லோகமுமென்று கருத்து. (கருத்துற) ஹ்ருதயத்திலே படும்படி, அந்த ரஹஸ்யார்த்தங்கள் தங்கள்தங்கள் கருத்தில் நன்றாகப் படும்படி, (காலங்கழி வதன்முன்னம்) காலங்கழிந்து போம்முன்னமே "கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம் "உத்தமேசேத்வயஸிஸாத்வவ்ருத்தஃ" (உத்தமேசேத்வயஸிஸாது வ்ருத்தஃ) என்கிறபடி, இத்யாத்யனுஸாரேண

உ-மூ.—காரணமுங்காவலனுமாகியென்றுங்
கமலையுடன்பிரியாதநாதனை
நாரணனுக்கடியேன்னடிமைபூண்ட
நல்லடியார்க்கல்லான்மற்றொருவர்க்கல்லேன்
ஆரணங்கள்கொண்டகமும்புறமுங்கண்டா
லறிவாகயறிவதுமாயறுநான்கின்றிச்
சீரணிந்தசுடர்போலத்திகழ்ந்துநின்றேன்
சிலைவிசயன்றேரணையச்சிறுவேதத்தே.

(ப-ரை.) சிலை-வில்லாளியான, விசயன்-அர்ஜுனனது, தேரனைய-ரதத்திற்கு ஸத்ருசமான, சிறுவேதத்து - சிறியவேதமாகிய ப்ரணவத்தில், காரணமும்-உபாதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமும், காவலனும்-ரக்ஷகனும், ஆகி - ஆய், என்றும் - எப்போதும், கமலையுடன் - பெரிய பிராட்டியாரோடு, பிரியாத - பிரிவுறாத, நாதனை - ஸர்வஸ்வாமியான, நாரணனுக்கு - நாராயணசப்தவாச்யனான புருஷோத்தமனுக்கு, நான் - யான், அடியேன் - தாஸபூதன், அடிமைபூண்ட-அவனது தாஸ்யத்தை போக்யமாய்வஹித்த, நல்லடியார்க்கல்லால் - நல்லவராகிய பாகவதர்க் கல்லது, மற்றொருவர்க்கு - வேறொருவருக்கு, அல்லேன்-உரித்தானவனல்லேன், ஆரணங்கள் - வேதங்களை, கொண்டு - பிரமாணமாகக்கொண்டு, அகமும்புறமும் - உள்ளும் வெளியும், கண்டு-பராமர்சித்தறிந்து, அறிவாகி - ஜ்ஞானஸ்வரூபனாய், அறிவதுமாய் - ஜ்ஞாதாவுமாய், அறுநான்கன்றி - இருபத்திநாலு தத்வங்களிலும் வேறுபட்டு, சீர்அணிந்த-பெருமைபெற்ற, சுடர்போல - தேஜஸ்ஸுபோல, திகழ்ந்துநின்றேன்-விளங்கிநின்றேன். ஆல் - அசை.

வியாக்கியானம்.

உசிதவயஸ்ஸிலே யென்றபடி. (கண்டு) அந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை யுள்ளபடிகண்டு (நம்மை) தங்கள் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தநம்மை (அடைவே) க்ரமத்திலே, திருமந்த்ராதிகளாலே ப்ரதிபாதிதமான ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களுடைய நிஷ்டாக்ரமத்திலே, (வைத்தனரோ) ஸ்தாபித்தார்கள். ரஹஸ்யத்ரயார்த்தமான ஸ்வரூபாதிகளையுள்ளபடி தாங்களுமறிந்து அதுகளிலே நிஷ்டையுடையவர்களாய் ததீயரான நம்மையு மதிலே நிஷ்டாவான்களாக ஸ்தாபித்தார்களென்று தாத்பர்யம். இத்தாலிந்த க்ரந்தத்துக்கு ரஹஸ்யத் ரயஸாரமே முக்யவிஷயமென்று சொன்னபடி. (க)

இப்படி மங்களாசரணம்பண்ணி "கண்ணபுரமொன் றுடையானுக்கடியேன்" என்று துடங்கி - அதில் ப்ரதமாதிகாரத்தில் திருமந்த்ரார்த்த விசாரந்துடங்கி ப்ரதமபதமான ப்ரணவாந்தர்கதமான அகாராத்யக்ஷரத்ரயத்துக்கு ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயத்தாலே வருமர்த்தங்களை விஸ்

வியாக்கியானம்.

தாரமாக வருளிச்செய்து ஸூகரபோதார்த்தமாக வொன்பதர்த்தங்கள் ப்ரதானமாக வநுஸந்தேயங்களென்று காட்டுகிறுரொருபாட்டாலே.

(சிலைவிசயன் தேரனைய) வில்லாளியான வர்ஜுனனது ரதத்துக்கு ஸத்ருசமான, சிலை-வில்லு, அனைய-ஸத்ருசம். (சிறுவேதத்தே) சின்னதான வேதத்திலே, ப்ரணவத்தி லென்றபடி. அர்ஜுனரதத்தில் ஸாரதியான வீச்வரனுக்கு ப்ராதான்யமன்றியிலே வில்லாளியான வர்ஜுனனுக்கு ப்ராதான்ய முண்டானுப்போலே ப்ரதமாந்த முக்யவிசேஷ்ய போதக தயா ப்ரணவம் ஜீவப்ரதான மென்றர்த்தம். ஸகல வேதஸார பூதமாகையாலே சிறுவேதமென்றது, இதுக்குத் திகழ்ந்துநின்றேனென்கிற க்ரியையோடே யந்வயம். (காரணமும் காவலனுமாகி) ஜகத்காரணமும் ஜகத்ரக்ஷகனுமாகா நின்றுகொண்டு, (கமலையுடன் பிரியாதநாதனை) பெரியபிராட்டியோடே யப்ருதக்ஸித்தனைக் கொண்டே ஸர்வஸ்வாமியான, (நாரணனுக்கு) ஸகலோப நிஷத்ப்ரஸித்த நாராயண சப்தவாச்யனை ஸ்ரீய:பதிக்கு, இத்தால் ஸவிபக்திகமான அகாரத்தில் ஈச்வரனுக்குண்டான காரணத்வரக்ஷகத்வ சேஷித்வ ஸ்ரீய:பதித்வரூபமான நாலர்த்தமும் சொன்னபடி. (அடியேன் நான்) நிருபாதிகதாஸனை நான், (அடிமைபூண்டு) தாஸ்யத்தைப்பூண்டு, அனுபவித்தமான தாஸ்யத்தை ப்ரணவத்தில் சதுர்த்தியாலே யறிந்தென்றபடி, பூண்டென்றது பூஷணம்போலே போக்யமாக வங்கீகரித் தென்றபடி. இது லுப்தசதுர்த்யர்த்தம். (அவனல்லடியார்க்கல்லால்) அந்த ஸ்ரீய:பதியினுடைய நல்லதா ஸவர்க்கங்களுக்குத்தவிர, பாகவதர்களுக்கு நன்மையாவது அநன்யப்ரயோஜநத்வமும் சேஷத்வஜ்ஞாநராஸிக்யமும், (மற்றொருவர்க்கல்லேன்) வேறொருவருக்கும் தாஸனாகவாகிறேனல்லேன். இத்தால் லுப்தசதுர்த்தியில் அர்த்தலப்தமான பாகவதசேஷத்வமும் மத்யமாக்ஷரார்த்தமான ததியபர்யந்த தேவதாந்தரவர்ஜநமும் சொன்னபடி - (ஆரணங்கள்கொண்டு) வேதங்களைக்கொண்டு, ஜீவஸ்வரூபசோதநமான வேதாந்த பாகத்தைக்கொண் டென்றபடி. (அகமும் புரமுங்கண்டால்) உள்ளும்புறமும்கண்டால், வேதாந்தங்களிலே சொன்னபடியே ஜீவஸ்வரூபத்தையும் அவன் குணத்தையும் பார்த்தாலென்றபடி. (அறிவாகி) ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாகி, (அறிவதுமாய்) க்ரகிக்கும் வஸ்துவுமாய், (அறுநான்கின்றி) அறுநான்கு இருபத்துநாலு, இருபத்துநாலு தத்வவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் ஜ்ஞாதாவுமாய் சதுர்விம்சதி தத்வவிலக்ஷணமுமா யென்றர்த்தம், (சீரணிந்தசுடர்போல) சீர் சப்தம் குணவாசி, இங்கு குணபூதப்ரபாபரம். ப்ரபையாலே யலங்க்ருதமான தேஜஸ்ஸூபோலே, (திகழ்ந்து) விளங்கா நின்றுகொண்டு, (நின்றேன்) இராநின்றேன். இத்தால் மநஜ்ஞாநே, மந அவபோதநே, இத்யாதியாகலப்தமான மகாரார்த்தம் சொன்னபடி. (உ)

ங-மூ.—யானெனதென்பதொன்றில்லையென்செய்வதவனையல்லால்
ஆனதறிந்திடுந்தன்னடியார்க்கென்னையாட்படுத்தான்
தானென்னைநல்கிநடத்துகின்றான்தன்னருள்வழியே
நானுன்னைவீடுசெய்வேனென்னநந்திருநாரணனே. (௬௨)

(ப-ரை.) நம் - நமக்குஸ்வாமியான, திருநாரணன்-ஸ்ரீயஃபதியான நாராயணன், ஆனது-யோக்கியமானவைகளை, அறிந்திடும்-அறிந்தவர்களான, தன்னடியார்க்கு - தன்பக்தர்களுக்கு, என்னை - அடியேனை, ஆள்படுத்த - தாஸனுக்கிவைக்க, தான் - தானே, என்னை - அடியேனை, நல்கி - ஸ்நேஹித்து, உன்னை - உன்னை, நான்-நான், வீடுசெய்வேன் - பாபங்களைப் போக்கி முக்தனுகச்செய்வேன், என்று - என்று, தன் - தனது, அருள்வழியே - கிருபையின்வழியிலே, கிருபையால் காட்டிய ப்ரபத்திமார்க்கத்திலே. நடத்துகின்றான் - நடக்கச் செய்கின்றான், யான் என்பது - நானென்பதும், எனதுஎன்பது - என்னுடையது என்றுசொல்வதும், ஒன்றில்லை-ஒன்றுமில்லை, அவனையல்லால் - அவனை நீங்கலாக, என்செய்வது - யார்என்ன செய்கின்றது. (ங)

வியாக்யானம்.

இப்படி ப்ரணவார்த்தாநந்தரம் நமச்சப்தத்துக்கு ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம யோஜநாதிகளால்வரும் அர்த்தவிசேஷங்களை விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்துஇதுகளில் முக்யமான ஸ்வஸ்வாமித்வ நிவ்ருத்தி,ஸ்வகீயஸ்வாமித்வ நிவ்ருத்தி, ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி, பாகவதசேஷத்வம், சரணுகதி, ஆக விந்த வைந்தர்த்தங்களை ஸுகரமாக வநுஸந்திக்கைக்காக வொரு பாட்டாலே காட்டுகிறார்.

(யானெனது) நான் என்னுடையது, (என்பது) என்றுசொல்வது, (ஒன்றில்லை) ஒருவஸ்துவில்லை, அஹம்மதீயமென்று சொல்லப்படுமொருவஸ்துவுமில்லை. எதேநஸ்வஸ்வ கீயஸ்வாமித்வ நிவ்ருத்திருக்தா, விரோதியானவஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்திஃபலிதா. (அவனையல்லால்) ஸ்வதந்த்ரனை அந்த ஸர்வேச்வரன்தவிர (என்செய்வது) என்னபண்ணுவது, நானிதிசேஷஃ. தத்ப்ரவ்ருத்ய தீநமஸ்மதாதி ப்ரவ்ருத்தியென்றபடி. அநேநஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திருக்தா, இதுக்குபலம்மேல், (நானுன்னை)ஸ்வதந்த்ரனைநான்அகிஞ்சனனைவுன்னை, (வீடுசெய்வேன்) வீடு-மோக்ஷம், அதுசெய்விப்பேன், ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபண்ணுவேன் என்றபடி. (என்ற) இப்படிசொன்ன, (நம்திருநாரணனே) நமக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீயஃபதியே, இதுக்கு க்ரியைகளோடே அந்வயம், இத்தால் நமச்சப்தார்த்தமான ப்ரபத்திக்கு லக்ஷ்யமான மேல்பதார்த்தமும் அத்தால்லக்ஷ்யமான கீழ்பதார்த்தமும் சொன்னபடி. (ஆனதறிந்திடும்) ஆனதுயோக்யமானது, அதையறிந்திடுகை - அறிந்துவிடுகை, யோக்யமானசேஷத்வாதிகளை நன்றாகவறிந்திருக்குமவர்களான வென்றபடி.

ச-மூ.—யாதாமிவையனைத்தும்படைத்தேந்துமிறைவனுமாய்
கோதாங்குணங்களுடன்குறுகாக்குணத்தனுமாய்
மாதாபிதாவெனமன்னுறவாய்க்கதியெனநின்றான்
போதார்திருவுடன்பொன்னருள்பூத்தநம்புண்ணியனே. ()

(ப-ரை.) போது - தாமரஸபுஷ்பத்தின்கண், ஆர் - நிறைந்த, திருவுடன் - பெரியபிராட்டியாரோடு, பொன் - அழகிய, அருள்பூத்த - க்ருபையை புஷ்பித்த, க்ருபையால் விளங்குமென்கை. நம்புண்ணியன் - நமக்கு ஸ்வாமியாய் பாவனதமனான நாராயணன், யாதாம் - ஏதாகிலும், இவை அனைத்தும் - இவையெல்லாவற்றையும், படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, ஏந்தும் - தரிக்கின்ற, பரிபாலிக்கின்ற, இறைவனுமாய் - ரக்ஷகனுமாய், நியந்தாவுமாய்என்கை. கோதாம் - ஹேயமாகிய, குணங்களுடன்-குணங்களோடே, குறுகாத - நெருக்குப்படாத, குணத்தனுமாய் - கல்யாணகுணவானுமாய், மாதாவென - மாதாவென்றும், பிதாவென-பிதாவென்றும், இதுமுதலாகச்சொல்லப்படும், மன் - த்ருடமான, உறவாய்-ஸகலவிதபந்துவுமாய், கதியென - மோக்ஷோபாயனாகவும், நின்றான்-வீற்றிருந்தான். (ச)

வியாக்யானம்.

(தன்னடியார்க்கு) தன்னுடைய ஸ்வரூபாதிகளை யறிந்தபாகவதர்களுக்கு, (என்னை) பரதந்த்ரனானவென்னை, (ஆள்படுத்தான்) தாஸனாகப்படுத்தான், நிருபாதிகதாஸ்யம் வஹிக்கும்படி பண்ணினானென்றபடி. (தான்) ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரன் (என்னை) அவன் நடத்தினவழியே நடக்கவொருப் பட்டவென்னை, (நல்கி) ஸ்நேஹித்து, அபிமானித்தென்றபடி. (தன்னருள்வழியே) தன்னுடைய க்ருபையாலே வந்தவழியிலே, தன் க்ருபையாலே நம்முடைய பரத்தை ஸ்வீகரிக்கும்படியான ப்ரபத்திரூபமார்க்கத்திலென்றபடி. (நடத்துகின்றான்) நடத்திவையாநின்றான். வ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷனாகையாலே நம்மைக்கொண்டு ந்யாஸத்தைப் பண்ணிவையாநின்றான் என்றபடி. இத்தால் பாரதந்த்ர்யலப்தபாகவத சேஷத்வ சரணாகத்யாதிகம் சொன்னபடி. (௩)

இப்படி நமச்சப்தார்த்தமருளிச்செய்து மேல் நாராயணசப்தத்தில் நரசப்தத்தாலும் நாரசப்தத்தாலும் பஹுவ்ரீஹிதத் புருஷஸமாஸரூபத்தாலும் வருமர்த்த விசேஷங்களை நன்றாக வெளியிட்டு அதில் ப்ரதானமான சிலவர்த்தங்களை யொருபாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(போதார்திருவுடன்) போது-புஷ்பம், ஆர்-பூர்த்தி, புஷ்பத்திலே பூர்ணையாயிருக்கிற லக்ஷ்மியுடனே, கமலவாஸிநியான பிராட்டியுடனென்றபடி, இத்தால் விவக்ஷிதமான ஸ்ரீஸம்பந்தம் சொன்னபடி. (பொன்னருள்பூத்த) ஸ்ப்ருஹணீயமான க்ருபையை புஷ்பித்த, ஸர்வஸ்ப்ருஹணீய க்ருபாரூப புஷ்பசாலியான வென்றபடி - (நம்புண்ணி

௫-மூ.—இருவிலங்குகழித்திடராமுடலந்தன்னி
லிலங்குநடுநாடியினுலெம்மைவாங்கி
ஒருவிலங்குநெறியில்லாவழியால்மன்னு
முயர்வானிலேற்றியுயர்நிலேயுந்தந்து

(ப-ரை.) இருவிலங்கு-புண்யபாபரூபமான இரண்டுநிகளங்களேயும், கழித்து - நீக்கி, இடராம்-துக்கப்ரதமாகிய, உடலந்தன்னில்-சரீரத்தில், இலங்கும் - விளங்குகின்ற, நடுநாடியினுல் - மத்யநாடியினுல், எம்மை - நம்மை, வாங்கி - தேகத்தினின்றுமெடுத்து, ஒருவிலங்குநெறியில்லா - ப்ரதிபந்தகமானவழியொன்றுமில்லாத, வழியால் - அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே, மன்னும் - த்ருடமாகிய, உயர் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, வானில் - பரமபதத்தில், ஏற்றி - ஏறவைத்து, உயிர் - ஜீவாத்மாவினது, நிலேயும் - அபஹதபாப்மத்வம் முதலான ஸ்வரூபத்தையும், தந்து - கொடுத்து, ஆவிர்பவிப்பித்து என்கை. பெருவிலங்காம்-பெரிய

வியாக்கியானம்.

யனே) நமக்குஸ்வாமியாய் ஸகலபுண்ய பூதனை ஸ்ரீயஃபதியே, இதுக்கு நின்றுனென்கிறத்தோடே யந்வயம். (யாதாம்)ஏதேனுமாம், சிதசித்துக்களிலே தேனுமா மென்றபடி. (இவையனைத்தும்) இந்தஸகல வஸ்துக்களேயும் (படைத்து) ஸ்ருஷ்டித்து, சிதசித்விபாகமற வெல்லாத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி, இது "நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி" (நராஜ்ஜாதானி தத்வானி) என்கிறவர்த்தம். (ஏந்துமிறைவனுமாய்) இதுகளேத் தரிக்குமீச்வரனுமாய், இது ந்ருநயே என்கிற தாதுலப்தமான நரசப்தார்த்தம், (கோதாங்குணங்களுடன்) கோது-அவத்யம், கோதாகாநிற்கும் குணங்களோடே (குறுகாக்குணத்தனுமாய்) குறுகாததான குணங்களேயுடையவனுமாய், அவத்யாவஹமான ஹேயகுணஸம்பந்தத்தாலே தோஷந் தட்டாதபடி ஸம்யக்குணங்களேயுடையனுமா யென்றபடி. இது நரஸம்பந்தி நாரமென்கிற குணவர்க்கபரம். (மாதாபிதாவென)மாதாவென்றும் பிதாவென்றும் சொல்லும்படி, (மன்னுறவாய்) த்ருடமான ஸம்பந்தமாய் "த்வமேவமாதாசபிதாத்வமேவ" (த்வமேவமாதா சபிதாத்வமேவ) என்கிறபடியே நிருபாதிக ஸர்வவிதபந்துவுமா யென்றபடி. (கதியென) கதியென்று சொல்லும்படி, கதிசப்தமுபாயோபேயபரம், இத்தால் தத்புருஷ னிலயநரசப்தத்தி லதிகரணவ்யுத்பத்தியால் வந்த ஆதாரத்வமும் அத்தால் பலித்த ஸர்வவித பந்துத்வமும் கரணவ்யுத்பத்தியால்வந்த உபாயோபேயத்வமும் சொன்னபடி. ஏந்து மிறைவனுமா யென்கிறவிடத்தில் பஹுவ்ரீஹியி னர்த்தமான ஸர்வாந்தர்யாமித்வ ஸர்வநியந்த்ருத்வாதிகளும் கோதாங்குணங்களித்யாதியில் உபயலிங்கத்வமும் கண்டுகொள்வது. (௪)

பெருவிலங்காமருள்தன்னுற்றன்னடிக்கீழ்ப்
பிரியாதவமராருடன்பிணைத்துத்தன்னே
ருருவிலங்குமிகச்செய்விக்குமும்பர்போக
முகந்துதருந்திருமாலையுகந்தோம்நாமே. (சச)

நிகளமாகவாகின்ற, அருள்தன்னுல் - கிருபையினால், தன் - தனது, அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, பிரியாதவகை - என்றும் பிரியாதபடியாய், பூண - சிரஸ்ஸில் அணியும்படி, பிணைத்து - சேர்த்து, தன் - தனது, ஆர் - நிறைந்த, உருவில் - ஸ்வரூபத்தில், அங்கும் - அந்தபரமபதத்திலும், இசைவிக்கும் - அங்கீகரிப்பியாநின்ற, உம்பர் போகம் - நித்யஸூரிகளினது போகங்களை, உகந்து - தான்ஸந்தோஷித்து, தரும்-நமக்குக்கொடாநிற்கின்ற, திருமாலை - ஸ்ரீய:பதியை, நாம் - இவ்வளவு பாக்கியம்பெற்ற நாம், உகந்தோம் - ஸந்தோஷித்து சரணவரணம் செய்தோம். (ரு)

வியாக்கியானம்.

இப்படி நாராயணசப்தார்த்தமருளிச்செய்து, மேல் சதுர்த்தியினர்த்தமான ஸம்ப்ரதானதாதர்த்தயாதிகளையும் அந்த தாதர்த்யத்தால் வந்த கைங்கர்யாதிகளையும் விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்து அந்த கைங்கர்யம் வருவது தேசவிசேஷத்திலே யாகையாலே தத்ப்ராப்திக்கு விருத்தமான சரீராதிஸம்பந்தங்களை யெல்லாம் விடுவித்து தேசவிசேஷப்ராப்தி பூர்வகமாகஅந்த வீச்வரன் நம்மைக்கொண்டு கைங்கர்யம் செய்விக்கும் ப்ரகாரங்களையெல்லா மொருபாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(இருவிலங்கு) இரண்டுச்ருங்க்கலத்தை, ச்ருங்க்கலாப்ராயமான புண்யபாபங்களை யென்றபடி. புண்யத்தை ச்ருங்க்கலையென்றது பரமபலவிருத்தமாகையாலே, (கழித்து) கழியும்படிபண்ணி, ஸுஹ்ருத்த்விஷத்துக்களிடத்தில் ஸங்க்ரமிப்பித் தென்றபடி - (இடராமுடலந்தன்னில்) இடர் - ப்ரதிபந்தகம், உடல் - சரீரம், தன் - ஸ்வார்த்தே, ஸ்வாநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகாநின்ற சரீரத்திலே (இலங்கு) விளங்காநின்றுள்ள, (நடுநாடியினால்) மத்யத்திலிருக்கிற நாடியினாலே "ஸிதாஸிதா꞉, ஊர்த்வமேகஸ்ஸ்த்திதஸ்தாஸாம்" (ஸிதாஸிதா꞉ ஊர்த்வமேகஸ்ஸ்த்திதஸ்தாஸாம்) இத்யாதிகள்படியே அநேகநாடி மத்யத்தில் விளங்காநின்ற சதாதிகையான ப்ரஹ்மநாடியாலே யென்றபடி (எம்மை) பலத்திலே த்வரியாநின்ற நம்மை, (வாங்கி) சரீரத்தை விட்டுவாங்கி, சரீரவிச்லேஷம் பண்ணுவித்தென்றபடி. இதுக்கு வானிலேற்றி யென்கிறத்தோடந்வயம், (ஒருவிலங்கு நெறியில்லா) நெறி - மார்க்கம், விலக்ஷணமான ஒரு விலங்குபோலே யிராநின்ற மார்க்கம்போலே யில்லாததான, நெறியில்லாவென்கிறபாடம் ஸமீசீனம், அந்நெறியில்லாததான

வியாக்கியானம்.

வென்றர்த்தம். ஆரோஹாவரோஹவத்தான தூமாதிமார்க்கம்போலே ச்ருங்க்கலாப்ராயமல்லாத வென்றபடி, (வழியால்) மார்க்கத்தாலே, விலக்ஷணமானவர் சிராதிமார்க்கத்தா லென்றபடி, (உயர்வானிலேற்றி) உச்ருதமான வாகாசத்திலேறும்படி பண்ணி, பரமாகாசமான நித்ய விபூதியிலே கொண்டுபோ யென்றபடி. (உயர்நிலேயுந்தந்து)ச்ரேஷ்ட்டமான ஸித்தியையுங்கொடுத்து, அபஹதபாப்மத்வாதியான ஸ்வஸ்வரூபாவிர்பாவத்தைக் கொடுத்தென்றபடி. உயிர்நிலேயென்று பாடமாலு மிதுவேபொருள், (பெருவிலங்காமருள்தன்னுல்) பெரியதான விலங்குபோலே யாகாநின்ற தன்னுடைய க்ருபையாலே புணரக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாரோ யென்று க்ருபையாலே நம்மை விடாததை நினேத்திங்கு பெருவிலங்கென்றது அருளே. (தன்னடிக்கீழ்பிரியாத) தன்திருவடிகளின் கீழேவிட்டுப் பிரியாதவர்களான, (அமருடன்) நித்யஸூரிகளுடனே, (பிணேத்து) சேர்த்து, நித்யஸூரிகளுடனே யொருகோர்வையாகச்சேர்த்து என்றபடி, (அங்கு) அந்த பரமபதத்திலே, (தன்னேருருவில்) தனக்க ஸாதாரணமான வொருசரீரத்திலே, பரமபத நிலேயமான தன்பரவாஸுதேவ மூர்த்தியிலே யென்றபடி. (மிக) அதிகமாக, (செய்விக்கும்) செய்யும்படி பண்ணிவைக்கும், அனுபவருசியாலே யுத்தரோத்தரம் நாம் செய்யும்படி பண்ணும தான வென்றபடி. இது போகவிசேஷணம், (உம்பர்) உன்னதஸ்த்தானவர்த்திகள், நித்யஸூரிகளுடைய வென்றபடி, (போகம்) போகத்தை, நித்யஸூரிகள் பண்ணும் கைங்கர்யத்தையும் அத்தால்வந்த வனுபவ விசேஷத்தையு மென்றபடி. (உகந்துதருந்திருமாலே) ஸந்தோஷித்துக் கொடுக்கும் ஸ்ரீயஃபதியை, ஸந்தோஷத்தாலே நமக்கு ஸகலபோகங்களேயுங் கொடுக்கும் ஸ்ரீயஃபதியை, (நாமே)இப்படி யவனிடத்தில் நின்றும் ஸகல புருஷார்த்தங்களேயும் பெறப்புக்குற நாம் (உகந்தோம்) ஸந்தோஷித்தோம். இப்படிப்பட்ட நிருபாதிக க்ருபாவானுண்டோவென்று ஸந்தோஷித்தோம். ஸந்தோஷிப்பித்தோமென்று ணிஜந்தமாயும் சொல்லலாம், இந்தப்பலன்களே நாகுபெறும்படியா யத்தாலே யவனே நாம் ஸந்தோஷிப்பித்தோம். (ரு)

இப்படிபட்ட ப்ரணவாதியாக சதுர்த்திபர்யந்த முண்டான திருமந்த்ரத்துனுடைய பதங்களுக்கு விசதமாக வர்த்தமருளிச் செய்து பின்பு மந்த்ரத்துக்கு முழுக்கயோஜனேகளும் நாலுவிதமாக வருளிச்செய்து பின்னும் சிலவர்த்தங்களேத் திருமந்த்ரத்திற்கு கம்யமாக வருளிச்செய்து தத்வஹித புருஷார்த்தங்களே ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிற வந்திம யோஜனேயிலே நோக்காக ப்ரணவாதிமுதல் பதத்ரயங்களிலிந்த விந்த வர்த்தங்களருளிச்செய்தோமென்று ஸுகபோதார்த்தமாக வொருபாட்டாலே காட்டுகிருர்.

சூ-மூ.—உறவையிசைந்திறையல்லாவொருவர்க்கன்றி
யொண்சுடராயோரெழுத்திலோங்கிநின்றோம்
துறவறுந்தூய்மதியுந்துயரந்துறவுந்துய்யவர்கட்க்
காண்மையுமிரண்டிலுறைத்தோம்
அறமுயலுமனைத்துறவாயனைத்துமேந்து
மம்புயத்தாள்கணவனைநாமணுகப்பெற்றோம்
பிறவியறுத்தடிசூடியடிமையெல்லாம்
பிரியாதவமரருடன்பெற்றோம்நாமே. (சரு)

(ப-ரை.) நாம் - ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே திருமந்த்ரார்த்தங்களை விசதமாக வறிந்தநாம், ஓரெழுத்தில்-ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவத்தில், உறவை-ஸர்வேச்வரனுக்கும் நமக்குமுள்ள ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தை, இசைந்து - அங்கீகரித்து, என்றும் - ஸர்வகாலத்திலும், ஒண் - ப்ரகாசிக்கின்ற, சுடராய் - தேஜோரூபியாய், இறையில்லா - தனக்கு நியந்தாவொருவருமில்லாத, ஒருவர்க்கு - ஸர்வேச்வரன் ஒருவனுக்கே, என்று- சேஷபூதர்களென்று, ஓங்கி - உயர்ந்து, நின்றோம், இரண்டில் - இரண்டக்ஷரமானநமஸ்ஸில், துறவு - த்யாகசப்தவாச்யமான, அறமும் - பரமதர்மமான சரணாகதியையும், தூய்மதியும் - பரிசுத்தமான "நமம"வென்கிற அகங்கார மமகாரநிவ்ருத்திரூப புத்தியையும், துயரந்தீர்ப்பும்-துக்கநிவ்ருத்தியையும், தூயவர்கட்கு-பரிசுத்தரான பாகவதர்களுக்கு, ஆண்மையும் - சேஷபூதரானதன்மையையும், உற்றோம் - பெற்றோம், அனுஷ்டானபர்யந்தமாக அறியப்பெற்றோம். அறமுயலும்-சரணாகதரக்ஷணதர்மாநுஷ்டானத்தில் முயற்சிசெய்பவராய், அனைத்துறவாய் - ஸர்வவிதபந்துவாய், அனைத்தும்ஏந்தும் - ஸர்வபதார்த்தங்களையுந் தரியாநின்ற, அம்புயத்தாள் - தாமரஸவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரது, கணவனை - பர்த்தாவான புருஷோத்தமனை, அணுகப்பெற்றோம்-கிட்டப்பெற்றோம், பிறவி - ஜன்மஸம்பந்தத்தை, அறுத்து - சேதித்து, அடிசூடி - எம்பெருமான் திருவடிகளை சிரஸ்ஸிலணிந்து, பிரியாத - என்றும் எம்பெருமானைப்பிரியாத, அமரருடன் - நித்யஸூரிகளுடன், அடிமையெல்லாம் - தாஸ்வ்ருத்தி யெல்லாவற்றையும், நாம்பெற்றோம்-நாமடைந்தோம், நிச்சயமாய் அடையப்போகின்றோ மென்கை. (சூ)

வியாக்கியானம்.

(நாம்) ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபாதிகளை யறிந்த நாம், (ஓரெழுத்தில்) ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவத்திலே, (உறவையிசைந்து) ஸம்பந்தத்தை யங்கீகரித்து, ஸவிபக்திகமானவகாரத்தில் ஈச்வரனோடே சேஷத்வரூப ஸம்பந்தத்தை போக்யமாக வங்கீகரித்தென்றபடி. (இறையல்லா) ஈசுவரனல்லாத, (ஒருவர்க்கன்றி) ஒருவருக்கும் யோக்யனாகவன்றிக்கே, நிருபாதிகேச்வரனல்லாத ஒருதேவதைக்கும் தாஸனாகவன்றிக்கேயென்

வியாக்யானம்.

றபடி, மத்யமாக்ஷரார்த்தமிது. (ஒண்சுடராய்) விலக்ஷணமான தேஜஸ்ஸாய், ஜ்ஞாதாவுமாய், ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாயிருக்குகையே நமக்கு வைலக்ஷிண்யம். (ஓங்கிநின்றோம்) ஓங்கிக்கொண்டிராநின்றோம், ஓங்குகையாவது சேஷப்ரதாநமான வர்ஜுநரதம்போலே ப்ரதமாந்த முக்ய விசேஷ்யதயா ஜீவப்ரதாநமாயிருக்கை, ஸ்வஸ்வரூபந் தெளிந்துநிற்கையே ஓங்குகையாகவுமாம். (இரண்டில்) அக்ஷரத்வயாத்மகமான நமஸ்ஸிலே - (துறவறும்) துறவு, ஸம்பந்தம், அறுகை - அற்றுப்போகை, ஸ்வஸ்வகீயங்களோடே தனக்கு சேஷித்வ ஸம்பந்த மற்றுப்போகையும் (தூய்மதியும்) பரிசுத்தமான புத்தியும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி ஜ்ஞாநமுமென்றபடி, ஸம்பந்தத்தை யற்றுப்போகும்படி பண்ணுந் தூய்மதியென்றும் யோஜிக்கலாம். (துயரந்துறவும்) துயரம், துக்கம், துறக்கை, துறந்துபோகை, துக்கங்கள்விட்டுப்போம் ப்ரகாரங்களும், இத்தால் ஸகலதுக்க நிவர்த்தகங்களான வுபாய விசேஷங்கள் விவக்ஷிதம், (துய்யவர்கட்காண்மையும்) பரிசுத்தாளான பாகவதர்களுக்கு தாஸாளாகவானமையும் (உரைத்தோம்) இந்தவர்த்தங்களை நமஸ்ஸிலே நன்றாகச் சொன்னோம். (அற) அத்யந்தம், (முயலும்) அபிநிவேசிக்குமவர்களான, (அனைத்துறவாய்) உறவு-ஸம்பந்தம், ஸகலஸம்பந்தமுமாய், மாத்ருத்வாதி ஸகலஸம்பந்தமுமாய், அத்யபிநிவிஷ்டாளான மாதாபிதாக்கள்போலேயா யென்றபடி. (அனைத்துமேந்தும்) ஸகலத்தையும் தரியாநிற்குமவரான, (அம்புயத்தாள்கணவனை) அம்புயத்தில் வஸிக்குமவள் அம்புயத்தாள், கணவன் - நாயகன், கமலவாஸிநியான பிராட்டிக்கு நாயகனான ஸ்ரீய:ப்பதியை (நாம்) ததாயத்த ஸ்வரூபஸ்திதிகளான நாம், (அணுக) கிட்ட, (பெற்றோம்) பேறுடையவர்களாகவானோம், அவன்கிட்டுகையே பேறென்றபடி, இவ்வளவும் நாராயணசப்தார்த்தம். (நாமே) அவனை உபாயோபேயமாகப் பற்றினநாம், (பிறவி) ஜன்மத்தை, ஜன்மஹேதுவான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை, (அறுத்து) சேதித்து, ஸவாஸநமாகப் போக்கியென்றபடி, (அடிசூடி) அவன்திருவடிகளை சிரோபூஷணமாக தரித்துக்கொண்டு, (பிரியாதவமரருடன்) ஸதாபச்யந்தியென்கிறபடியே ஒருநாளு மவனைவிட்டுப் பிரியாத நித்யஸூரிகளோடேகூட, (அடிமையெல்லாம்) தாஸக்ருத்யமெல்லாம், அநுபவ பரீவாஹமாய்வரும் கைங்கர்யமெல்லாம் (பெற்றோம்) அடைந்தோம், பெறப்புகுகிறோமென்கிற திங்குபெற்றோமென்றிருக்கிறது. வர்த்தமாந ஸாமிப்யே வர்த்தமானவ்யபதேசஃ, இது சதுர்த்யர்த்தம். (சு)

இப்படி ப்ரதமாதிகாரத்தாலே, திருமந்த்ரத்துக்கு பதவாக்ய யோஜனைகளை யருளிச்செய்து த்விதியாதிகாரத்தாலே த்வயத்துக்கர்த்தம் அருளிச்செய்யப் புகுகிறவராய் அடியிலே யந்த த்வயப்ரதிபாத்யமான வுபாயானுஷ்ட்டாநத்துக்கு யோக்யமான வதிகாரத்தையும் நிரூபியா

எ-மூ.—கருமமெனஞானமெனவதினற்கண்ட
வுயிர்கவருங்காதலெனக்கானிலோங்கும்
அருமறையாற்றருநிலையிந்நாளில்லாவடியேனை
யலையாதவண்ணமெண்ணித்
தருமமுடையாருரைக்கயானறிந்துதனக்கென்னு
வடிமைக்காவாழ்ச்சிவேண்டித்
திருமளோடொருகாலும்பிரியாநாதன்
றிண்கழலேசேதுவெனச்சேர்கின்றேனே. (சுகூ)

(ப-ரை.) கருமமென - கர்மயோகமென்ன, ஞானமென - ஜ்ஞானயோகமென்ன, அதனல் - அந்த கர்மஜ்ஞான யோகங்களால், கண்ட- காணப்பட்ட, உயிர் - ஜீவாத்மாவை, கவர் - அபஹரிக்கின்ற, காதலென - பக்தியோகமென்ன, இவைகளாகிற கானில் - அரண்யத்தில், ஓங்கும் - வ்ருத்தியாகாநின்றுள்ள, அருமறையால் - அரியமறைகளால், தரும் - உபதேசிக்கப்பட்ட, நிலையில் - ஸ்த்திதியில், அடியேனை - அடியேனை, இந்நாளெல்லாம் - இந்தநாள்களிலெல்லாம், அலையாதவண்ணம்- அலையாதபடி, எண்ணி - நினைத்து, இவனலையாதிருக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யென்கை. தருமமுடையார் - தர்மவான்களான நம்மாசாரியர்கள், உரைக்க - உபதேசிக்க, யான் - அடியேன், அறிந்து - மந்த்ரரத்னத்தின் அர்த்தங்களையறிந்து, தனக்கென்னு - மமவென்னுமல், மமகாரத்தை விட்டென்கை. அடிமைக்காம் - தாஸவ்ருத்திக்கு யோக்யமான, வாழ்ச்சி - பரமபதப்ராப்தியாகிறவாழ்வை, வேண்டி - பெறவேண்டி, திருமகளோடு - பெரியபிராட்டியாரோடு, ஒருகாலும் - ஒருகாலத்திலும், பிரியா - பிரியாதவரான, நாதன் - ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனது, திண் - திருடமான, ஆச்ரிதரை விடாததான வென்றபடி. கழலே - திருவடிகளே, சேதுவென - ஸம்ஸாரஸாகரத்திற்கு அணையென்று அத்யவஸித்து, சேர்கின்றேன் - அடைகின்றேன், சரணகதிசெய்கின்றே னென்கை. (எ)

வியாக்யானம்.

நின்றுகொண்டு அந்தத்வி தீயரஹஸ்யத்துக்கு ஸமுசிதமான வர்த்தத்தை ஸ்வாநுஸந்தான ரூபமான வொருபாட்டாலே காட்டுகிருர்.

(கருமமென) கருமம் - கர்மம், என - என்ன, கர்மயோகமென்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுமதென்ன. (ஞானமென) ஜ்ஞானயோகமென்ன (அதினல்கண்ட) அந்த கர்மஜ்ஞானயோகங்களாலே காணப்படுமதான, (காதலென) ப்ரேமமென்ன, ப்ரேமவிசேஷமான பக்தியோகபரம் இங்கு காதல்சப்தம். கர்மயோகாதிகளாலே யாத்மஸ்வரூபந்தெளிந்து பின்பு அந்தவாத்மாவாலே பகவத்விஷயத்தில் அபிநிவேசத்தோடே யநுஷ்டிக்கப்படும் ப்ரேமவிசேஷமான பக்தியோகமென்ன

அ-மூ.—வினைவிடுத்துவியன்குணத்தாலெம்மையாக்கி
வெருவுரைகேட்டவைகேட்கவிளம்பினளுந்
தனையனைத்துமடைந்திடத்தானடைந்துநின்ற
தன்றிருமாதுடனிறையுந்தனியாநாதன்
நினைவழிக்கும்வினைவழிக்குவிலக்காய்நிற்கு
நிகரில்லாநெடுங்குணங்கணிலைபெறத்தன்
கனைகழற்கீழடைக்கலமாங்காட்சிதந்து
காரணனுந்தன்காவல்கவர்கின்றானே. (சஎ)

(ப - ரை.) வினை - பாபங்களை, பாபபலமான அஜ்ஞாநாதிகளை. விடுத்து - போக்கி, வியன் - மேன்மைதங்கிய, குணத்தால் - குணங்களினால், எம்மை - நம்மை, ஆக்கி - ஜ்ஞாநாதிகளாலே பரிபக்வமாக்கி, வெருவுரை - ஆர்த்தத்வநியை, கேட்டு - தான்கேட்டு, அவை - அந்த ஆர்த்தத்வநிகளை, கேட்க - ஸர்வேச்வரன் கேட்கும்படி, விளம்பினளும் - சொல்பவளும், தனை - தன்னை, அனைத்தும் - ஸகலசேதநரும், அடைந்திட - ஆச்ரயிக்க, தான் - தான், அடைந்து நின்ற - ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரயித்திருந்தவளுமான, தன்திருமாதுடன் - தனக்கஸாதாரணையான பெரியபிராட்டியாரோடு, இறையும் - க்ஷணகாலமும்-தனியா - பிரியாத, நாதன் - ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன், நினைவு, ஸ்ம்ருதியை, அழிக்கும் - அழிக்கின்ற, வினைவழிக்கு - பாபமார்க்கத்திற்கு, விலக்காய்நிற்கும் - ப்ரதிபந்தகமாய்நிற்கின்ற, நிகரில்லா - ஒப்பில்லாத, நெடுங்குணங்கள் - அதிசயிதங்களான குணங்கள், நிலைபெற-நிலையாயிருக்கும்படி, தன் - தனது, கனை - வீரச்சிலம்புகள் சப்திக்கின்ற, கழற்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, அடைக்கலமாம் - ரக்ஷ்யவஸ்துவாகவாகிற, காட்சி - பெருமையை, தந்து - கொடுத்து, காரணனுந் தன்காவல் - ஜகத்காரணபூதனுன தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை, கவர்கின்றான் - நிலைநிறுத்திக்கொள்கின்றான். (அ)

வியாக்கியானம்.

வென்றபடி. இவ்வளவுக்கு நிலையோடந்வயம், (கானிலோங்கும்) கான்-வநம், அதில் ஓங்குகை அத்யயநம்பண்ணுகை, (அருமறையால்) ஸூக்ஷ்மமான வேதத்தாலே, "அரண்யே தீயீத" வென்கிறபடியே அரண்யத்திலே அத்யயநம் பண்ணப்படும் ஸூக்ஷ்மார்த்தப்ரதி பாதகமான வேதாந்தத்தா லென்றபடி. (தருநிலை) தருகிறநிலை, அந்த வேதாந்தபாகத்தாலே ப்ரதிபாத்யமான பூர்வோக்தபக்தி யோகாதிரூபஸித்தி யென்றபடி. (இந்நாள்) இப்போது, (இல்லாவடியேனை) பக்த்யாத்யபாவத்தாலே யந்த பக்த்யாதிகளிலே யதிகாரமில்லாத வடியேனை, (அலையாத வண்ணம்) அலையாதிருக்கும் ப்ரகாரத்தை, வண்ணம் - ப்ரகாரம், (எண்ணி) நினைத்து, முக்யோபாயா நதிகாரத்தால் வந்தபலத்தில் இழ

கூ-மூ.—என்னதுயான்செய்கின்றேனென்னுதார்க்கு
மின்னடிமைதந்தளிப்பானிமையோர்வாழும்
பொன்னுலகிற்றிருவுடனேயமர்ந்தநாதன்
புனலாரும்பொழிலரங்கந்திகழமன்னி
தன்னகலமகலாததகவாலோங்குந்
தகவுடனேதன்கருமந்தானேயெண்ணி
என்னையுமடைக்கலங்கொண்டஞ்சறந்தென்
னழலாறநிழலாரவளிகின்றானே. (சஅ)

(ப-ரை.) என்னது - என்னுடையது, யான் செய்கின்றேன் - நான் கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கின்றேன், என்னுதார்க்கும் - என்று சொல்லாமல் எம்பெருமான் தன்கருமங்களைத்தானே தன் ப்ரீதிக்காக செய்விக்கின்றானென்று ஸாத்விகத் யாக பூர்வகமாக கர்மானுஷ்டானம் செய்பவர்க்கும், இன்னடிமை - போக்யமான கைங்கர்யத்தை, தந்து - கொடுத்து, அளிப்பான் - ரக்ஷிக்கின்றவனும், பொன்னுலகில் - அப்ராக்ருத லோகத்தில், திருவுடனே - பெரியபிராட்டியாருடனே, அமர்ந்த - நித்யவாஸம் செய்கிற, நாதன் - ஸர்வஸ்வாமியுமான நாராயணன், புனல் ஆரும் - ஜலம் நிறைந்த, பொழில் - சோலைகளையுடைய, அரங்கம் - ஸ்ரீரங்கமானது, திகழ - பிரகாசிக்கும்படி, மன்னி - ஸ்திரப்ரதிஷ்

வியாக்யானம்.

வாலே நான் அலையாத ப்ரகாரத்தை நினைத்தென்றபடி. (தருமமுடையாருரைக்க) தர்மமுடையவர்கள் சொல்ல, சாஸ்த்ரங்களாலே ஸகலதர்மங்களையு மறிந்தவர்கள் க்ருபையாலே நமக்குச்சொல்ல, (யானறிந்து) அவர்களுக்குதாஸனான அடியேனறிந்து, இவ்வளவாலதிகாரம் சொன்னபடி. மேல் த்வயார்த்தம், அதிலந்வயக்ரமத்தாலே உத்தரகண்டார்த்த பூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறார். (தனக்கென்னு) தனக்கு சேஷமென்று சொல்லாததான, (அடிமைக்கா) அடிமைசெய்கைக்காக, (வாழ்ச்சிவேண்டி) வாழ்க்கையைவேண்டி, செய்கிற கைங்கர்யம் ஸ்வாதீனமென்றும் ஸ்வசேஷமென்றும் எண்ணாத பகவத்கைங்கர்யமாகிற வாழ்ச்சியை அபேக்ஷித்துக்கொண்டென்று விசிஷ்டார்த்தம். இதுத்தரகண்டார்த்தம். (திருமகளோடு) பெரியபிராட்டியாரோடே, (ஒருகாலும்) ஒருக்காலமும், ஸர்வதாவென்றபடி, (பிரியாதநாதன்) விச்லேஷியாத ஸ்வாமியினுடைய, புருஷகாரமாயும் உபாய விசேஷமாயு மாகாநிற்கிற திருமகளோ டொருகாலும் பிரியாத ஸர்வஸ்வாமியினுடைய வென்றர்த்தம். (திண்கழலே) த்ருடமான திருவடிகளையே, அதுக்குத் திண்மையாவது ஸ்வாச்ரிதரை உபாயாந்தர வ்யவதானமறரக்ஷிக்கை, (சேதுவென) ஸேதுவென்று, ஸேதுவாவது தரணத்திற்குபாயம், ஸம்ஸாரஸாகரதரணோபாயமாக வென்றபடி, (சேர்கின்றேனே) சேராநின்றேன், அடையாநின்றே னென்றபடி. (எ)

ட்டிதனுயிருந்து, தன்னகலம் - தன்ஸமீபத்தை விட்டு, அகலாத - நீங்காத, தகவால் - க்ருபையினுல், ஓங்கும் - வ்ருத்தியடைந்த, தகவுடனே - ப்ரஸாதத்தோடே, தன்கருமம் - மோக்ஷப்ரதான ரூபமான தன் க்ருத்யத்தை, தானே யெண்ணி - தானே விரகுபார்த்து, என்னை - அடியேனை, நயவடைக்கலம் கொண்டு - இன்பத்திற் கிடமாகிய ரக்ஷ்ய வஸ்துவாக திருவுள்ளம்பற்றி, மேன்மைபெற்ற சரணுகதியை செய்வித்து, அஞ்சல்தந்து - அபயப்ரதானம் செய்து, என் - அடியேனது, அழல் - ஸம்ஸாரதாபம், ஆற - ஆறும்படியாக, நிழல் - தன் திருவடிநிழலை, ஆர - பூர்ணமாக, அளிக்கின்ருன் - கொடுக்கின்ருன், விரைவில் - கொடுக்கப்போகின்ருனென்கை. (கூ)

வியாக்கியானம்.

இப்பாட்டுக்கனந்தரம் ச்ருத்யாதிகளிலென்று துடங்கி பூர்வகண்டத்திலுள்ள ஸ்ரீசப்தாதிகளானவாறு பதங்களுக்குள்ள வர்த்தங்களை விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்து இப்படி தாமருளிச்செய்த வர்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு இந்த பூர்வகண்டத்திலுக்தமான வுபாயத்தை யந்தஸ்ர்வேச்வரனே நம்மைக்கொண்டனுஷ்ட்டிப்பித்தானென்கிரு ரொருபாட்டாலே.

ஸ்ரீசப்தத்துக் குண்டான நாலு தாதுலப்தமான வாறர்த்தங்களை ப்ரதம மருளிச்செய்கிருர். (வினைவிடுத்து) பாபங்களை விடுவித்து, பாபஹெதுவான கர்மங்களைப் போக்கி யென்றுமாம். இது "ஶ்ருணாதிநிகிலம் தோஷம்" (ச்ருணுதிநிகிலந்தோஷம்) என்கிறபடியே - ச்ருஹிம்ஸாயாம் யென்கிற தாத்வர்த்தம். (வியன்குணத்தால்) விலக்ஷணமான குணத்தாலே, (எம்மையாக்கி) ஸ்வாச்ரிதரான நம்மை யோக்யாளாக்கி, நமக்கு நல்லகுண பாகத்தை யுண்டாக்கி யென்றபடி. இது ச்ராபாகே யென்கிற தாத்வர்த்தமான "ஶ்ரீணாதி ச குணைர்ஜகத்" (ஸ்ரீணுதிசகுணைர்ஜகத்) என்கிற வர்த்தாநுவர்தம். (வெருவுரைகேட்டு) வெருவுரையாவது, ஆச்ரிதருடைய ஆர்த்தநாதம், அத்தைக்கேட்டு, (அவை) அந்த ஆர்த்தத்வநியை, (கேழ்க்க) ஈச்வரன் கேழ்க்கும்படி, (விளம்பினுளும்) சொல்லாநிற்குமவளும், ஆஶ்ரிதார்த்தத்வநியைக் கேட்டு அத்தையீச்வரனை கேழ்ப்பிக்கு மவளுமென்றர்த்தம். யத்வா (விளம்பி) சொல்லி, (நாளும்) திங்கள் தோறும், இது ஶ்ருஶ்ரவணே யென்கிற தாதுலப்தமான வர்த்தத்வயம் (தன்னை) தன்னை, ஸகலவஸ்துவுக்கு மாஶ்ரயணீயையான தன்னை, (அனைத்தும்) எல்லாவஸ்துவும் (அடைந்திட) அடையாநிற்க, (தான்) அவர்களாலே யாஶ்ரயிக்கப்பட்ட தான், (அடைந்து) ஈச்வரனையடைந்து, (நின்ற) அப்படியே ஸ்த்திரப்ரதிஷ்டிதையா யிராநின்ற, (தன்திருமாதுடன்) மாது-ஸ்த்ரீ, தனக்கு பத்நியாய் ஸ்ரீசப்தவாச்யையான பிராட்டியுடன், இது ஶ்ரிங் ஸேவாயாமென்கிற

வியாக்யானம்.

தாதுலப்தமான வர்த்தத்வயம் (இறையும்) ஈஷத்காலமும், (தனியாநாதன்) தனிகை-விச்லேஷிக்கை; அதில்லாத ஸ்வாமி, புருஷகாரபூதையாயு முபாய விசேஷமாயு மிருக்கிற பிராட்டியோடே யீஷத்காலமும் பிரியாதவந்தஸ்வாமியானவன், இது மதுபர்த்தம். (நினைவழிக்கும்) நினைவு - ஸ்ம்ருதி, அழிக்கை - போக்குகை, வகுத்தவிஷயத்திலே ஸ்ம்ருதியையழிக்கும் தான், (வினை) பாபங்களுடைய (வழிக்கு) மார்க்கத்துக்கு, (விலக்காய்நிற்கும்) விலக்காகவாகா நின்றிருக்குமதான, (நிகரில்லா) ஸத்ருசமில்லாதவைகளான, (நெடுங்குணங்கள்) நெடுமையான குணங்கள், நெடுமை - அனுபந்திபர்யந்தம் போகை, பாபமார்க்க நிவர்த்தகங்களாய் ஸத்ருசங்களாய் உபாயத்வோப யுக்தங்களான வாத்ஸல்யாதி குணங்கள் என்றபடி (நிலைபெற)ஸ்த்திதிபெறுகைக்காக, இதுக்குத் தந்தென்கிறத்தில ந்வயம், இது நாராயணசப்தார்த்தம் (தன்கனைகழல்கீழ்) த்வநியாநின்ற தன் திருவடிகளின் கீழே, கனை - த்வநிக்கை, திருச்சிலம்பு முதலான வாபரணத்வநியுடைய திருவடிகளின்கீழே, (அடைக்கலமாம்) ரக்ஷ்யவஸ்துவாக வாகாநிற்கிற, அடைக்கலம் - ரக்ஷ்யவஸ்து, காட்சி-காங்க்ஷிதத்தை, தனக்கு ஸர்வரக்ஷகமான அவன் திருவடிக்கீழே நாம் ரக்ஷ்யவஸ்துவாகையே நமக்குகாங்க்ஷிதம், அத்தைத் தந்து, இவ்வளவு த்விதீயாந்த பதத்வ்யார்த்தம், (காரணனுந்தன்காவல்) ஜகத்காரண பூதனான தன்னுடைய ரக்ஷணத்தை, காவல் - ரக்ஷணம். (கவர்கின்றானே) கவர்கையாவது அபிநிவேசத்தோடே வ்யாபரிக்கை. தன் திருவடிகளை நமக் குபாயமாகக் கொடுத்து தன் ரக்ஷணத்தை ஸ்தாபியா நின்றானென்றர்த்தம், இது தாத்வர்த்தம். (அ)

இப்படி பூர்வகண்டார்த்தம் அருளிச்செய்து பின்பு உத்தரகண்டத்திலுள்ள பதத்ரயத்துக்கு முக்யார்த்தமான களையற்ற கைங்கர்யத்தை விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்து இக்கைங்கர்யங் கொள்ளுகைக்காகவு மிந்த சேதநவர்க்கத்தை ரக்ஷிக்கைக்காகவும் பரமபதத்தைவிட்டு ஒரு பயணமெடுத்து கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறானென்று சொல்லா நின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறார்முடிவிலொரு பாட்டாலே.

(இமையோர்வாழும் பொன்னுலகில்) நித்யஸூரிகள் வாழாநின்றுள்ள ஸ்ப்ருஹணீயமான லோகத்திலே, நித்யஸூரி போக்யமான பரமபதத்தி லென்றபடி. (திருவுடனே யமர்ந்தநாதன்) பெரியபிராட்டியாரோடே கூட ஸ்த்திரப்ரதிஷ்டிதனான ஸர்வஸ்வாமியானவன், இதுக்கு க்ரியாதிகளோ டந்வயம் (என்னது) எனக்குச் சேஷம், (யான்செய்கின்றேன்) நான் ஸ்வதந்த்ரனாய் செய்யாநின்றேன், (என்னுதார்க்கும்) இப்படி யென்னுதவர்களுக்கும், கைங்கர்யத்தில் ஸ்வாதீந ஸ்வார்த்தகர்த்ருத்வரூப ப்ரமமற்றவர்களுக் கென்றபடி, இது இங்குற்ற நமச்சப்தார்த்

கo-மூ.—ஒண்டொடியாள்திருமகளுந்தானுமாகி
யொருநினைவாலீன்றவுயிரெல்லாமுய்ய
வண்டுவரைநகர்வாழவசுதேவர்க்காய்
மன்னவர்க்குத்தேர்ப்பாகனாகிநின்ற
தண்டுளவமலர்மார்பன்றானேசொன்ன
தனித்தருமந்தானெமக்காய்த்தன்னையென்றுங்
கண்டுகளித்தடிசூடவிலக்காய்நின்றக்
கண்புதையல்விளையாட்டைக்கழிக்கின்றானே. (சகூ)

(ப-ரை.) ஒண்டொடியாள்-ஒளிபொருந்திய ஹஸ்தகடகமுடைய, திருமகளும் - பெரிய பிராட்டியாரும், தானுமாகி - தானுமாய், ஒரு நினைவால் - ஏகாபிப்ராயமாய், ஈன்ற - ஸ்ருஷ்டித்த, உயிரெல்லாம் - சேதநவர்க்கமெல்லாம், உய்ய - உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக, வண் - வளம் பொருந்திய, துவரைநகர் - த்வாரகாபட்டணம், வாழ - வாழும்படியாக, வஸுதேவர்க்காய் - ஸ்ரீவஸுதேவ புத்ரனாய் திருவவதரித்து, மன்னவற்கு - அரசனாகிய அர்ஜுநனுக்கு, தேர்ப்பாகனாகிநின்ற - ரதஸாரதியாய் நின்றவனாகிய, தண் - குளிர்ந்த, துளவமலர் - திருத்துழாய் மாலையை, மார்பன் - மார்பிலேயணிந்த ஸ்ரீயஃபதியானவன், தானேசொன்ன - அர்ஜுநனை வ்யாஜீகரித்துதானே அருளிச்செய்த, தனி - ஒப்பற்ற, தருமம் - பக்தியோகமாகிற மோக்ஷோபாயமாக, எமக்கு - அசக்தராய் விளம்பாக்ஷமராய் அகிஞ்சநராய் பரந்யாஸம்பண்ணின நமக்கு, தான் ஆய்-தானேயாய், தானே பக்தியோகஸ் தானத்திலே நின்று என்கை; தன்னை-தன்னை, என்றும்-எப்போதும், கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, களித்து - ஸந்தோஷித்து, அடிசூட - திருவடிகளை சிரஸா வஹிக்கைக்கு, கைங்கரியம் பண்ணுகைக் கென்கை; விலக்காய்நின்ற - ப்ரதிபந்தகமாயிருந்த, கண்புதையல் விளையாட்டை - தத்வஹித புருஷார்த்த விவேகமென்னும் கண்ணை மறைக்கும் லீலையை, கழிக்கின்றான் - போக்குகின்றான். (கo)

வியாக்கியானம்.

தம், (இன்னடிமை) போக்யமான தாஸக்ருத்யத்தை, (தந்து)ஸ்பஷ்டம். (அளிப்பான்) ரக்ஷிக்கவேணுமென் றிச்சையுடையவனாய், அளிக்கை-ரக்ஷிக்கை. மார்கழி நீராடுவான், திருவடித் தொழுவானித்யாதிபோலேயர்த்தம். போக்யமான கைங்கர்யத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷிக்கைக்காகவென்று தாத்பர்யம். இதுக்கு மன்னியென்கிறத் தோடந்வயம். (புனலாரும்) ஜலங்களாலே ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, புனல்-ஜலம், ஆர்-பூர்த்தி, (பொழில்)உத்யாநங்களையுடைய, (அரங்கம்) வண்டினமுரலுஞ்சோலை இத்யாதிப்படியே நீர்வாய்ப்பும் நிழல்வாய்ப்புமுள்ள கோயிலிலே, (திகழ்) விளங்கும்படி, (மன்னி) ஸ்திரமாக கண்வளர்ந்தருளி, கோயில்

கக-மூ.—தூயமனத்தரதுறையணுகாததுணையிலியேன்
ஐயமறுத்துனதாணைகடத்தலைகற்றினைநீ
கையமர்சக்கரக்காவனீகாக்குந்திருவருளால்
வையமளந்தவடிக்கீழடைக்கலம்வைத்தருளே. (ருo)

(ப - ரை.) கை - கையில், அமர் - நிலைபெற்ற, சக்கரக்காவல் - சக்ராயுதத்தை யுடைய ஸர்வரக்ஷகனே, தூய - பரிசுத்தமான, மனத்தர் - மனதை யுடையவர்களான பக்தியோக நிஷ்டர்களது, துறை-மார்க்கத்தை, பக்தியோக ரூபமான உபாயத்தை, அணுகாத - கிட்டாதவனை, துணையிலி - ஸஹாயரஹிதனை, என் - எனது, ஐயம் - ஸம்சயத்தை, அறுத்து - சேதித்து, உனது ஆணைகடத்தல் - உன்னுக்கினையை அதிக்ரமித்து நடத்தலை, நீ - நீயே, அகற்றினை - போக்கினாய், வையமளந்த - இவ்வுலகங்களை அளந்த, அடிக்கீழ் - உன் திருவடிகளின் கீழே, காக்கும் - ஜகத்தையெல்லாம் ரக்ஷிக்கின்ற, திரு - மேன்மை பெற்ற, அருளால் - க்ருபையினாலே, அடியேனை - அடைக்கலம் வைத்தவருள், ரக்ஷ்யவஸ்துவாக வைத்துக்கொள் - சரணாகதிபண்ணி வைப்பித்துக்கொள் என்கை. (கக)

வியாக்யானம்.

திகழும்படி மன்னியென்றுமாம். (தன்னகலம்) தன்னுடைய பரிஸரத்தை, (அகலாத) விச்லேஷியாத, தன்னுடைய பார்ச்வத்தை விடாததான வென்றபடி. (தகவாலோங்கு) க்ருபையாலே யோங்கியிருக்கிற, ஸ்வபார்ச்வாநதிலங்கி க்ருபையா ஸர்வோச்சிருதனாயிருக்கிற, (தானே) ரக்ஷகனாயும் ஸ்வதந்த்ரனாயுமிருக்குற தானே, (தன் கருமம்) இங்கு கருமமென்றது வ்யாபாரம், தனக்கஸாதாரண வ்யாபாரமான ரக்ஷணத்தை. (தகவுடனேயெண்ணி) க்ருபையோடேகூட வெண்ணிக்கொண்டு, கருமத்தை க்ருபையோடே யெண்ணுகையாவது நாம்க்ருபாவானாகையாலே ரக்ஷணத்தைவிடில் நம்முடைய க்ருபைக்கு பங்கம்வருமென்று நினைக்கை (என்னையும்) அகிஞ்சனனை வென்னையும், (அடைக்கலங்கொண்டு) ரக்ஷ்யவஸ்துவாக வங்கீகரித்துக்கொண்டு, (அஞ்சல் தந்து) அஞ்சுகை-பயப்படுகை, அஞ்சல்-அதிலாமை, அத்தைக்கொடுத்து, அபயப்ரதாநம் பண்ணி யென்றபடி. (என்னழலாற) அழல்-அக்நி, என்னுடைய தாபத்ரயாக்நியாறும்படி (நிழல்) தன்திருவடிச் சாயையை "வாஸுதேவ தருச்சாயா" (வாஸுதேவதருச்சாயா) என்றதிறே ப்ரமாணம், (ஆர்) பூர்ணமாக, (அளிக்கின்றானே) க்ருபைபண்ணநின்றான். தாபத்ரயாக்நி தாபத்ரயம் போம்படி தன்திருவடிச் சாயையை க்ருபையாலே பூர்ணமாகக் கொடுத்தானென்று கட்டார்த்தம். இதில் த்வயார்த்த மிருக்கும்படி கண்டுகொள்வது. (கூ)

வியாக்கியானம்.

இப்படி யிரண்டதிகாரத்தாலே ப்ரதமமத்ய மரஹஸ்யார்த்தங்களை யருளிச்செய்து த்ரிதீயாதிகாரத்தாலே சரமச்லோகார்த்த மருளுகைக்காக கீழ்ச்சொன்ன வுபாயம் ஸம்ஸாரநிவர்தக மாகையாலே ஸ்வஸ்ய லீலாரஸபங்கம்வாராதோ, த்வயத்தில் ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யமிருக்கத் தத்விருத்தமாக «மாமேகம்" (மாமேகம்) என்று தான் சொல்லலாமோ; இத்யாதி சங்காபரிஹார பூர்வகமாக வந்தச்லோகாவதார க்ரமத்தை யடியிலொருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

இப்பாட்டு ஸ்ரீமதுத்தரஸாரா ஸ்வாதிநியிலே சரமச்லோகாதிகாரத்திலே ஸ்ரீமத் கோபால மஹாதேசிகனுல் வ்யாக்யாதமா யிருக்கிறது. அந்த பக்கியையே இங்கும் க்ரமத்துக்காக வெழுதுகிறோம்.

(தண்டுளபமலர்மார்பன்) தண்-சீதளமான, துளபம்-திருத்துழாய், மலர் - புஷ்பத்தை, மார்பிலே வக்ஷஸ்தலத்திலே யுடையவனை சரண்யன், கர்த்தா. (ஒண்டொடியாள்) ஒண் - அழகியதாயிருக்கிற, தொடி-ஹஸ்தாபரணத்தையுடைய, (திருமகளும்) பெரியபிராட்டியாரும் (தானுமாகி)நகேவலம்ஸ்வயமேவகிந்து ஸ்ரீயாஸஹிதொபூத்வா இத்யர்த்த꞉. (ஒருநினைவாலீன்ற) "பஹு ஸ்யாம்" (பஹுஸ்யா) மென்று ஏகரூப ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த, (உயிரெல்லாமுய்ய) சேதனரெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி, இதுக்குத்தானே சொன்ன வென்கிறத்தோடங்வயம். (வண்டுவரைநகர்வாழ) வண்-அழகியதாயிருக்கிற, துவரைநகர்-த்வாரகாபுரம், வாழ-வாழும்படி, த்வாரகாஜந பதம்வாழும்படி(வசுதேவர்க்காய்) வஸுதேவநந்தனுய் அவதரித்து, அநந்தரம் (மன்னவர்க்கு) ராஜாக்களுக்கு-பாண்டவர்களுக்கு, (தேர்ப்பாகனுகி நின்ற) ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதிஸ்வ பாவத்தாலே பாண்டவ ஸாரதியாய்நின்ற, (தானேசொன்ன) தண்டுளபமலர்மார்பன் ஸகலஜீவர்களு முஜ்ஜீவிக்கும்படியாக ஸ்வயமேவசொன்னதான, நதுப்ரேஷ்யாதி முகேநவென்று கருத்து. (தனி) அத்விதீயமான, (தருமம்) "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" (க்ருஷ்ணம்தர்மம் ஸநாதநம்)என்கிறபடியே ஸித்தோபாயபூதனை, (தான்)தாமே, (எமக்காய்)அஸ்மாகம், ஸ்வீக்ருதபரனுய்க்கொண்டு உபாயபூதனுய், (தன்னை) தன்னை (என்றும்)ஸர்வதாயாவதாத்மபாவியாய் (கண்டு)தேசவிசேஷத்திலே கிட்டி ஸாக்ஷாத்கரித்து, (களித்து) ப்ரேமபரவசனுய் (அடிசூட) சிரஸாபாதவஹ நோபலக்ஷித ஸர்வவிதகைங்கர்யத்திற்கு, (விலக்காய் நின்ற) விரோதியாய் நின்ற, (கண்புதையல் விளையாட்டை) "நயநவிதாநமயீம் க்ரீடாம் தத்வஹித புருஷார்த்த விவேகசக்ஷுஷ꞉ விதாநாத்ம கஸம்ஸார பந்தலீலாம்" (நயனபிதாநமயீம் க்ரீடாம்தத்வஹிதபுருஷார்த்த விவேகசக்ஷுஷ꞉ பிதாநாத்ம கஸம்ஸார பந்தலீலையை) யென்றபடி (கழிக்கின்றானே) நிவர்த்திப்பிக்க விரகுசெய்கின்றானே. இங்கு

க௨-மூ.—அறியாதவிடைச்சியருமறியும்வண்ணம்
அம்புயத்தாளுடனந்நாளவதரித்த
குறையாதுமில்லாதகோவிந்தாநின்
குறைகழற்கீழடைக்கலமாங்குறிப்புதந்தாய்
வெறியாருமலர்மகளுநீயும்விண்ணில்
விண்ணவர்களடிசூடவிருக்குமேன்மை
குறையாதவினையகற்றியடிமைகொள்ளக்
குறுகவொருநன்னுணீகுறித்திடாயே. (ருக)

(ப-ரை.) அறியாத - இடக்கை வலக்கையறியாத, இடைச்சியரும்-கோபிகா ஸ்திரீகளும், அறியும்வண்ணம் - அறிந்து கொள்ளும்படியாக, அம்புயத்தாளுடன் - கமலவாஸினியான பெரியபிராட்டியா ரோடே கூட, அந்நாள் - அந்தநாளிலே, அவதரித்த - திருவாய்ப் பாடியிலே திருவவதாரம் செய்தருளின, குறை - குறைதல், படாதும் - ஈஷத்தும் இல்லாத—, கோவிந்தா - ஆச்ரிதவாத்ஸல்யம் தோற்றும்படி கோவிந்த பதாபிஷேகம் பெற்றவனே, நின் - உனது, குரைகழற்கீழ் - வீரகடகங்கள் சப்திக்கின்ற திருவடிகளின்கீழே, அடைக்கலமாம் - அடைக்கலமாகவாகத்தக்க, குறிப்பு - க்யானத்தை, தந்தாய் - க்ருபைசெய்து கொடுத்தாய், வெறியாரும் மலர்மகளும் - பரிமளம்நிறைந்த தாமரைப் புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கும் நித்யயுவதியான பெரியபிராட்டியும், நீயும்—, விண்ணில் - பரமபதத்தில், விண்ணவர்கள் - நித்யஸூரிகள், அடிசூட-திருவடிகளை சிரஸ்ஸில் அணிந்து தாஸ்யம் செய்யும்படியாக, இருக்கும் மேன்மை - இருக்கின்ற மேன்மையிலே, குறையாத - குறைவுபடாத, வினை - புண்யபாப ரூபகர்மங்களையெல்லாம், அகற்றி - நீக்கி, அடிமைகொள்ள - அடியேன் செய்யுங் கைங்கர்யங்களைத் திருவுள்ளம் பற்றுதற்கு, ஒரு நன்னுள் - ஒரு நல்லநாளை, குறுக - சீக்கிரத்தில், நீ-நீயே, குறித்திடாய் - நிர்த்தேசிக்கவேண்டும், ஸங்கற்பிக்க வேண்டுமென்கை. (க௨)

வியாக்யானம்.

"ஸ்வஸ்யலீலாரஸாபேக்ஷயாபி ஸ்வபுத்ரதாஸாதி பூதஸமஸ்தசேதநோஜ்ஜீவநம்" (ஸ்வஸ்யலீலாரஸா பெக்ஷயாபி ஸ்வபுத்ரதாஸாதி பூதஸமஸ்தசேதனோஜ்ஜீவநம்) தனக்கு போகரஸவர்த்தகமாகையாலே லீலாரஸேரச் சேதனம் புருஷார்த்தஹானகர மன்றென்றபடி. (ஒண்டொடியாள் திருமகளும் தானுமாகி) ஸ்ருஷ்ட்யு பலக்ஷிதஸ்த்திதிஸம்ஹாராதி மோக்ஷப்ரதாநாதிகளும் ஸ்ரீயஃகாரணத்வத் போதகமாகையாலே மாமேகமென்கிற விடத்திலும் ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யத்திலே தாத்பர்யமாகையாலே த்வயாத்யுக்தவிசிஷ்ட ப்ரபத்தவ்ய விரோதமில்லையென்று கருத்து. (கΟ)

வியாக்யானம்.

இப்படி இச்லோகத்தை யவதரிப்பித்து, அதில் பூர்வார்த்த ப்ரதிபாத்யமான வர்த்தங்களை பதசஃவிசதமாக வருளிச்செய்து இப்படி தாமருளிச்செய்த ப்ரபத்தி விதாயக வாக்யார்த்தத்தை யவனே யபிமுகீகரித்து இவ்வுபாயத்தை யகிஞ்சனனான வெனக்கு அநுஷ்டிப்பிக்கவேண்டும் ரக்ஷகனான நீயேயென்று சொல்லுகிற வொரு பாசுரத்தாலெ ஸங்க்ரஹிக்கிறார்-

(கையமர்சக்கரக்காவல்) கை - திருக்கையிலே, அமர் - ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதமா யிருக்கிற, சக்கர - திருவாழி யாழ்வானை யுடையவனான, காவல் - ரக்ஷகனானவனே, இத்தால் ஸ்வாராதன விரோதி நிரஸந ஸாமக்ரீ நித்யயோகமும் ரக்ஷணோத் யுக்ததையும் சொல்லித்து, (நீ)- ஸ்வாஸ்ரித விரோதி நிரஸன சீலனான நீ, காவலனொன்று பாடமானாலும் விசேஷணமாக்கி யிப்படியே யர்த்தங் கொள்ளவேணும். இதுக்கு வைத்தருளென்கிற க்ரியையோட ந்வயம் - (தூயமனத்தர்) பரிசுத்த மனஸ்கர்களுடைய, (துறையணுகாத) அவர்கள் துறையான கர்மயோகாதிகளை கிட்டாதவனான, துறையென்றத வதரணஸ்தலமாய் லக்ஷணயாபரிசுத்த மனஸ்கர்களிழிந்த வுபாயவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. இது ஹேதுகர்பித விசேஷணம், அவர்கள் துறையை யணுகாததினாலே, (துணையிலியேன்) புகலொன்றில்லாவடியே னென்கிறபடியே ஸஹாயாந்தரமில்லாத வகிஞ்சனனான வெனக்கு, துணையில்லாதவன் - துணையிலியன், தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது துணையிலியேன் என்று ரூபம், இத்தால் பரித்யஜ்ய என்கிற விடத்தில் அநுவாத பக்ஷத்தை ஸ்திரீகரித்தபடி. (ஐயமறத்துணையானை) அய்யம் - ஸம்சயம், அது அறும்படி, துணையானவனே, நிஸ்ஸம்சயமாகத் துணையாயிருக்கிற உன்னை என்றபடி. (கடைத்தலை) கடசிப்ரதேசத்திலே, கடைத்தலையென்று கடைவாசலா யிங்கு ப்ரதேச பரமாகிறது. கீதையினுடைய வந்திமப்ர தேசத்திலேயென்றபடி. (கற்றனை) அப்யஸிப்பித்தாய், உபதேசித்தா யென்றபடி. உன்கடைத்தலையிருந்து வாழுமென்கிற விடத்தில்போலே லக்ஷணயா கடைத்தலையென்று திருவடிகளைச் சொல்லி நிஸ்ஸம்சயமாகத் துணையானவனுடைய திருவடிகளை யுபாயமாக உபதேசித்தாயென்றும் யோஜிக்கலாம். துணையானை கடைத்தலையென்று த்ரமிட ஸ்வாபாவ்யாத்த்வி கர்மகத்வ முபபன்னம். யத்வா துணையிலியேன் - அகிஞ்சனனாகையாலே ஸஹாயமில்லாத நான், தூயமனத்தர் துறையணுகாத - நிர்மலாந்தஃகரணருக்குத் துறையான கர்மயோகாதிகளைக் கிட்டாதபடி, துணையானே-ஸஹாயபூதனானவுன்னை, ஐயமற - ஸம்சயமில்லாதபடி, கடத்தலை கற்றனை - அந்திமோபாயமாக வுபதேசித்தாய். இது விதிபக்ஷத்தைச் சேரும் (காக்குந் திருவருளால்) அகிஞ்சன ஜநத்தை ரக்ஷிக்குமதான ஸ்ரீமத் க்ருபையாலே,

வியாக்யானம்.

ஸர்வ ஜநரக்ஷகையான பிராட்டி க்ருபையாலே யென்றுமாம், இத்தால் மாமென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யாதி குணயோகமும் பத்நீ ஸம்பந்தமும் விவக்ஷிதமென்றபடி. (வையமளந்த வடிக்கீழ்) பூமியையளந்து கொண்ட திருவடிகளின்கீழே, (அடைக்கலம் வைத்தருளே) ரக்ஷ்ய வஸ்துவாக வைத்தருளாயே, இத்தாலிங்கு மாமேகமென் றிருந்தாலு மிதுக்கு மூலமானது த்வயத்தில்போலே திருவடிகள் ஸம்பந்தம் விவக்ஷிதமென்றபடி. (கக)

இப்படி பூர்வார்த்தத்துக் கர்த்த மருளிச்செய்து அநந்தர முத்தரார்த்தத்தில் பாபநிவர்தநாதி ரூபபலப்ரதி பாதகமான விரண்டு வாக்யங்களுக்கும் பதார்த்தங்களையும் தாத்பர் யார்த்தங்களையு மருளிச்செய்து அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு ஸ்வப்ரார்த்தநரூபமான வொரு பாட்டாலே பலாம்சத்தையே விஸ்தாரமாக வருளிச் செய்கிறார்.

(அந்நாள்) அந்தநாள், பாராக்ராந்தையான பூமி உன்னவதாரத்தை யபேக்ஷித்தபோது, (அம்புயத்தாளுடன்) கமலவாஸிநியான பிராட்டியுடனே, (அறியாத விடைச்சியரும்) இடைக்கை வலக்கை யறியாத கோபிகளும், (அறியும்வண்ணம்) வண்ணம் - ஸ்வபாவம், ஸ்வபாவத்தை யறியும்படி, அறியும் வண்ணமென்னு முழுச்சொல்லாய் அறியும்படி யென்றுமாம். (அவதரித்தாய்) வஸுதேவ நந்தநு யவதரித்தருளினுய், இத்தால் "வஷநாராயணஸ்ரீமாந" (ஏஷநாராயண ஸ்ரீமான்) என்கிற ப்ரமாணத்தையும் ஸௌலப்யத்தையும் காட்டினபடி. அவதரித்த வென்று பாடமானல் கோவிந்தனுக்கு விசேஷணம். இதுவே ஸமீசீனம். (குறையாதுமில்லாத கோவிந்தா) யாதும் ஈஷத்தும் யாதுங் குறையென்ற ந்வயித்து ஈஷத்துங் குறையில்லாதவனை கோவிந்த சப்தவாச்யனே, இத்தால் ஹேயப்ரத்ய நீகத்வமும் ஸௌசீல்யமும் சொன்னபடி, (நின்குரைகழல்கீழ்) உன்னுடைய சப்தாயமாநமான திருவடிகளின்கீழே, சரணஸ்ய சப்தாயமானத்வம் கடகநூபுராதிநா. (அடைக்கலமாங்குறிப்பு) குறிப்பு - ஸாவதாநம், இங்கு தர்மிபரம், அடைக்கலமாக வாகாநின்ற ஸாவதாந க்ருத்யத்தை, நாம் ரக்ஷ்ய வஸ்துவாகைக்காக வுன்திருவடிகளிலே சரலக்ஷ்யவேதநம்போலே ஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வரூபாதிகளை ஸாவதாநமாய் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும தானப் ரபத்தியை யென்றபடி, (தந்தாய்) கொடுத்தாய், நீயென்னைக் கொண்டு பண்ணிவைத்தாய் என்றபடி. (வெறியாரும் மலர்மகளும்) வெறி- பரிமளம், ஆர் - பூர்த்தி, பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள புஷ்பவாஸிநியான பெரிய பிராட்டியும், (நீயும்) அவளுக்கு பதியானநீயும், (விண்ணில்) பரமபதத்தில், (விண்ணோர்க ளடிசூட) நித்யஸூரிகள் திருவடிகளை

வியாக்யானம்.

சிரோபூஷணமாக வைக்கும்படி, இதுபலக்ஷணம் - ஸர்வவித கைங்கர்யம் பண்ணும்படியென்றபடி, (இருக்குமேன்மை)நித்யவாஸம்பண்ணும் மேன்மையை, மேன்மை-பரத்வாதிகள். நித்யவிபூதியிலே நித்யஸூரிகளோடே நித்யவாஸம்பண்ணு முன்னுடையபரத்வாதிகள். இதுக்கு க்ரியையோடே யந்வயம். (குறியாத) குறியழியாத, ப்ராயச் சித்தாதிகளாலே நாஶ்யமல்லாதவையான, (வினை) ப்ராப்தி, விரோதி - பாபங்களை, (அகற்றி) போக்கடித்து, ஸுஹ்ருதாதிகளிடத்தில் அகலப் பண்ணி யென்றபடி. (அடிமை) தாஸக்ருத்யமான கைங்கர்யத்தை, (கொள்ள) கொளுகைக்காக, என்னை யடிமை கொள்ளுகைக்காக வென்றபடி. (குறுக) சீக்ரமாக, (ஒரு நன்னாள்) ஏதேனு மொரு நல்ல நாளிலே, பரமபத ப்ரதத்வமெ நன்மைநாளுக்கு. (குறித்திடாயே) ஸாவதாநமாக க்ருபையாலே கொடாயே, இடுகை - கொடுக்கை, நானகன்று போறாதபடி தருகையே ஸாவதாநம். (குறித்திடாயே) யென்னையுத் தேசித்து அந்த மேன்மையைக் கொண்டா யென்றுமாம். (கஉ)

இப்படி மூன்றதிகாரத்தாலே தாமருளிச்செய்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் ஸதாசார்யப்ராப்தங்களென்று காட்டுகிறாரொருபாட்டாலே.

(தத்துவமும்) தத்துவஸ்வரூபமும், சேஷசேஷிகளான ஜீவேஶ்வராதி தத்வஸ்வரூபமுமென்றபடி. (சாதநமும்) ஸாதநமும், உபாயவிசேஷமான ப்ரபத்தியுமென்றபடி. (பயனும்) பலமும், பலவிசேஷமான கைங்கர்யமும். (காட்டும்) இந்த மூன்றர்த்தங்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்குமதான, (தாரமுதலிரு நான்கின் தன்கருத்தால்) ப்ரணவமுதலாக வெட்டுத்திருவஷ்டாக்ஷரமானதிருமந்த்ரத்தினுடைய வர்த்தங்களாலே, இத்தால் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களை ப்ரணவாதியான பதத்ரயங்காட்டுகிறதென்கிற சரமயோஜனையே முக்யமென்றதாய்த்து, (முத்திவழி) முக்திமார்கமான ப்ரபத்தியை, (நாம்) திருமந்த்ரத்தாலே ஸ்வரூபந் தெளிந்தநாம், (முயலும்வகையேகாண) அபிநிவேசத்தோடே யநுஷ்டிக்கும் ப்ரகாரத்தைக்காண்கைக்காக, (முகுந்தன்) மோக்ஷப்ரதநான ஸ்ரீய:பதி, (இசைத்து) கடச்ருதியிலே பிரியவோதின கண்டத்வயத்தைசேர்த்து, (அருள்செய்த)க்ருபையால் தந்ததான், (ஐந்தாலைந்தும்) இருபத்தைந்தக்ஷரமான த்வயமும், இதுக்கு க்ரியையிலே யந்வயம். (பத்திதனில்) பக்தியிலே, தன்ஸ்வார்த்தே. (படிவில்லார்) படிவு-படிந்திருக்கை, அதில்லாதவர்கள், ஜ்ஞாநசத்யபாவத்தாலே பக்த்யுபாயத்திலிழியாதவர்களென்றபடி. (பரம்சுமத்த) பரத்தை சுமத்துகைக்காக, அகிஞ்சநனுடைய சுமையான பரத்தை தன் சுமையாக வங்கீகரிக்கைக்காகவுண்டான, இதுக்கு உணாநாலெட்டென்கிறதோ டந்வயம். (பார்த்தன் தேர்முன்னே) பார்த்தரதத்தினுடைய

கரு-மு.—தத்துவமுஞ்சாதனமும்பயனுங்காட்டுந்
தாரமுதலிருநான்கின்றன்கருத்தால்
முத்திவழிநாமுயலும்வகையேகாண
முகுந்தனிசைந்தருள்செய்தவைந்தாலைந்தும்
பத்திதனிற்படிவில்லார்பரஞ்சுமத்தப்
பார்த்தன்றேர்முன்னேதான்தாழநின்ற
வுத்தமனுருத்தமநல்லுரைநாலெட்டு
முணர்ந்தவர்தாமுகந்தெம்மையுணர்வித்தாரே. (௫௨)

(ப-ரை.) தத்துவமும் - தத்வங்களையும், சாதனமும் - மோக்ஷோபாயத்தையும், பயனும் - பலத்தையும், காட்டும் - ப்ரதிபாதிக்கின்ற, தாரம்முதல் - ப்ரணவத்தை முதலாகவுடைய, இருநான்கும் - எட்டு திருவக்ஷரங்களை யுடைய திருமந்த்ரத்தையும், தன்கருத்தால் - தன் திருவுள்ளத்தினுல், முத்திவழி - மோக்ஷமார்க்கத்திலே, நாம்-நாம், முயலும்வகை - ப்ரயத்னம் செய்யும்படி, காண-காணும்படியாக, முகுந்தன் - ஸ்ரீயஃபதியானவன், இசைந்து - திருவுள்ளமிசைந்து, அருள்செய்த - க்ருபைசெய்த, ஐந்தாலைந்தும் - இருபத்தைந்து திருவக்ஷரமான த்வயமென்னும் மந்த்ரத்தையு மென்கை, பத்திதனில் - பக்தியோகத்தில், படிவில்லார் - ஆஸக்தியில்லாதவர்கள், பரம் - ரக்ஷாபரத்தை, சுமத்த - தன்மேல் சுமத்தும்படியாக, பார்த்தன் - அர்ஜுனனது, தேர் - ரதத்தின், முன்னே - முன்தட்டிலே, தான் - ஸர்வாதிகனுனதான், தாழநின்ற - அர்ஜுனனுக்குக் கீழேஇருந்த, உத்தமனுர் - ஸர்வோத்தமனை க்ருஷ்ணனுடைய, உத்தம - ஸர்வோத் க்ருஷ்டமான, நல்லுரை - நல்ல ஸ்ரீஸூக்தியான, நாலெட்டும் - முப்பத்திரண் டக்ஷரமான சரமச்லோகமென்னும் மந்த்ரத்தையும், உணர்ந்தவர் - அர்த்தஜ்ஞான பூர்வகமாக நன்றாய் அறிந்த நம்மாசார்யர்கள், தாம் - தாங்களே, உகந்து - ஸந்தோஷித்து, எம்மை - அடியோங்களை, உணர்வித்தார் - அடியோங்களும் அதுகளின் அர்த்தங்களையறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி உபதேசித்தார்களென்றபடி. (கரு)

வியாக்யானம்.

முன்தட்டிலே (தான்) ஸ்வயமேவ, (தாழநின்ற) பார்த்தஸாரதிஎன்று தாழ்த்தியாகச்சொல்லும்படி, கீழேஸ்திரமாயிருந்த (உத்தமனுர்) இப்படிப்பட்ட ஸௌசில்யாதி குணத்தாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்ட்டனை வவனுடைய, (உத்தம) ச்ரேஷ்ட்டமான, அகிஞ்சனுேபாய ப்ரதிபாதகமாகையாலே கீழ்ச்லோகங்களுக்கு ஶ்ரேஷ்ட்டமான, (நல்லுரைநாலெட்டும்) நல்லதான சப்தங்களுடைய முப்பத்திரண் டக்ஷரமும், த்வாத்ரிம்சதக்ஷராத்மகமான சரமச்லோகமு மென்றபடி. பகவத்வதநாரவிந்தகளிதத்வமே யிதுக்குநன்மை. (உணர்ந்தவர்தாம்) இதுகளை ஸதா

கசு-மூ.—பரக்கும்புகழ்வரும்பைம்பொருள்வாய்த்திடும்பத்தர்களா
யிரக்கின்றவர்க்கிவையீந்தாலறமுளதென்றியம்பக்
கரக்குங்கருத்துடைத்தேசிகர்கனெனநம்மையெண்ணிச்
சுரக்குஞ்சுரபிகள்போற்சொரிகின்றனசொல்லமுதே. (௫௩)

(ப-ரை.) பத்தர்களாய் - பத்தர்களாய், இரக்கின்றவர்க்கு - யாசிப்பவர்க்கு, இவை - இந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை, ஈதால் - கொடுத்தால், உபதேசித்தாலென்கை, பரக்கும் - பரவுகின்ற, புகழ் - கீர்த்தியானது, வரும் - உண்டாகும், பைம் - ஸ்ப்ருஹணீயமான, பொருள் - தனம், வாய்த்திடும் - கிடைக்கும், அறமுளது - தர்மமுண்டு, என்று - இப்படி க்யாதிலாப பூஜைகளில் இச்சையாலே, இயம்பார் - சொல்லாதவர்களாய், கரக்கும் - மறைகின்ற, கருத்துடை - ஹ்ருதயத்தை யுடையவர்களான, தேசிகர் - நம்மாசார்யர்கள், நம்மை - ஆச்ருதரான நம்மை, கன்றென - கன்றுபோல, எண்ணி - நினைத்து, சுரக்கும் - கன்றைநினைத்த உடனே பால்சுரக்காநின்ற, சுரபிகள்போல் - பசுக்கள்போலே, சொல்லமுது - பால்போன்ற சொற்களை, சொரிகின்றனர்-வர்ஷிக்கின்றார்கள், வாத்ஸல்யத்தால் நமக்கு மந்த்ரார்த்தங்களை உபதேசிக்கின்றார்களென்கை. (கசு)

வியாக்யானம்.

சார்யர்களிடத்தில் நன்றாகவறிந்தவர்கள் தாங்களே, (உகந்து) ஸந்தோஷித்து, க்யாத்யாதியன்னியிலே - (எம்மை) அவர்க ளாஶ்ரயித்த எங்களை, (உணர்வித்தார்) அறியும்படி பண்ணிவைத்தார்கள். இத்தால் திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபாதி ப்ரகாசகபரமென்றும், த்வயமுபாயாநுஷ்டாந ப்ரதிபாதகமென்றும், சரமச்லோகம் சாத்ருசமான வுபாயாதிகாரத்தையும் சரண்யக்ருத்யத்தையும் சொல்லுமென்று ஸூசிதமாய்த்து. (கரு)

இப்படியாசார்யர்க ளுபதேசித்த விந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை தேவரீர்க்ரந்தரூபமாக செய்தருளுவா னென்னென்ன; ஈச்வரவிஷயத்திலும் ஆசார்யவிஷயத்திலும் பக்தியுடையவர்களுக்கு இந்த வர்த்தங்களை யுபதேசித்தால் பஹுகீர்த்தியும் பஹுதர்மங்களு முண்டென்றெண்ணியன்றே, காமதேநுபோன்றவவர்கள் நம்மை ஒருதர்ணகம்போலேயெண்ணி யிந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தை வர்ஷித்தார்களென்கிறார் முடிவிலொரு பாட்டாலே.

(பத்தர்களாய்) பக்திமான்களாய், (இரக்கின்றவர்க்கு) யாசிக்கிறவர்களுக்கு, ரஹஸ்ய ததர்த்தங்களிலே பக்தியுடையராய், அபேக்ஷிக்கிறவர்களுக்கென்றபடி, (இவையீந்தால்) இந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களைக் கொடுத்தால், (பரக்கும்புகழ்வரும்) விஸ்தாரமாயிருக்கும் கீர்த்தியுண்டாம், புகழ்-கீர்த்தி, பரக்குகை - விசாலமாயிருக்கை. (பைம்பொருள்

வியாக்யானம்.

வாய்த்திடும்) பைமென்று பசுமையாயிங்கு ச்ரேஷ்ட்டவாசி. பரிசுத்த பொருள்கள் வாய்த்துவிடும், அபேக்ஷிதார்த்தமெல்லா முண்டாமென்றபடி. (அறமுளது) அறம் - தர்மம், உளது - உள்ளது, தர்மமுண்டு. (என்ற) இப்படிநினைத்து, (இயம்ப) சொல்லுகைக்கு, உபதேசிக்கைக்கு, (காக்குங்கருத்துடை) காக்கை - நிறைந்திருக்கை, நிறைந்திருக்குங் கருத்தை யுடையவர்களான, பரிபூர்ணமான ஜ்ஞாநௌதார்யாதிகளை யுடையவர்களான வென்றபடி, (தேசிகர்) நல்வழிநடத்துமாசார்யர்கள், (நம்மை) தங்கள் திருவடிகளிலே பக்தியுடையநம்மை, (கன்றென) கோதர்ணகம்போலே, (எண்ணி) நினைத்து, பசுப்ராயரான நம்மிடத்தில் தயைபண்ணியென்று க்ருத்து. (சுரக்கஞ் சுரபிகள்போலே) கன்றுக்கிரங்கிப் பால்சுரக்குஞ் சுரபிகள்போலே, (சொல்லமுதே) ரஹஸ்யத்ரயாத்மகமான சப்தரூபாம்ருதத்தையே (சொரிகின்றனர்) சொரியாநின்றார்கள். அஜ்ஞாந ஸம்சயவிபர்யயங்கள் தீரும்படி நன்றாக வுபதேசியாநின்றார்களென்கை, இத்தால் பக்தியுடைய சிஷ்யர்களுக்கு ரஹஸ்யோபதேசம் ப்ராப்தமாகையால் க்ரந்தரூபமாயிருந்தால் சிரகாலோபகாரமாயிருக்குமென்று தர்சிதமாய்த்து. (கச)

இதுக்குமேல் அபயப்ரதானஸாரத்திலே அடியி லிரண்டுபாட்டு முடிவில் மூன்றுபாட்டுஆக வைந்துபாட்டில் முதல்பாட்டு. ஸகலவேதார்த்த ப்ரதிபாதகமாயும் சரணாகதி சாஸ்த்ரமாயும் ஆதிகாவ்யமாயுமுள்ள ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் ஸப்தகாண்டத்திலும் சரணாகதி ப்ரகாரங்களையும் விசேஷத꞉ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுக்கு அபயப்ரதாநம்பண்ணின ப்ரகரணத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தங்களையும் ப்ரதிபாதியாநின்று கொண்டு விபீஷணாழ்வான் வ்யாஜமாக ஸகலபூதங்களுக்கும் அபயப்ரதாநம்பண்ணின ஶரண்யவாக்யமான “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய” (ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய) வென்கிற ச்லோகத்துக்கு, பத்து அதிகாரத்தாலே இந்த ரஹஸ்யத்திலே யர்த்தத்தை யருளிச்செய்கைக்காகவடியிலே, “ஜயத்யாஶ்ரித ஸந்த்ராஸ த்வாந்த வித்வம்ஸநோதய꞉” ஜயத்யாஶ்ரித, ப்ராயꞏப்ரபதநே) என்கிற ச்லோகத்வயத்தை மங்களமாகச்செய்தருளி இது மணிப்ரவாளமாகையாலே மங்களாத்மகமான வொருபாட்டாலே க்ரந்தத்துக்கு பரமதாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(சோகந்தவிர்க்கும்) சோகம்-வ்யஸநம், தவிர்க்கை - போக்குகை, சோகத்தைப் போக்கடிக்குமதான, ஸகலசோக நிவர்த்தகமான வென்றபடி, (சுருதியுள்பொருளொன்று) ச்ருதிகளிலே ஒருபொருள், ச்ருத்யர்த்தங்களிலே முக்யமான வோரர்த்தமென்றபடி, யிங்கு ச்ருதிசப்தம் “வேத꞉ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா” (வேத꞉ப்ராசேதஸாதாஸீத்ஸாக்ஷாத்ராமா யணாத்மநா) என்கிறபடியே ஸ்ரீமத் ரா

கரு-௩.—சோகந்தவிர்க்குஞ்சுருதியுட்பொருளொன்றுசொல்லுகின்[றேன்
நாகந்தனக்குமிராக்கதர்க்குநமக்குஞ்சரணு
மாகண்டலன்மகனாகியவாவலிப்பெரியதோர்
காகம்பிழைத்திடக்கண்ணழிவேசெய்தகாகுத்தனே. (௫௪)

(ப-ரை.) சோகம் - சோகங்களை, தவிர்க்கும்-நீக்குகின்ற, ஒன்று - அத்விதீயமான, சுருதிப்பொருள் - வேததாத்பர்யத்தை, சொல்லுகின்றேன் - சொல்லுகிறேன், ஆகண்டலன் மகனாகிய - இந்த்ரனது புத்ரனாகிய, ஆவலிப்பு - அகங்காரம், ஏறியது - ஏறினதான, ஓர் காகம் - ஒரு காகமானது, பிழைத்திட - பிராணனோடே போம்படியாக, கண்ணழிவே - நேத்ர ஹாநிமாத்ரத்தையே, செய்த - செய்தவனான, காகுத்தன் - ககுத்ஸ்த குலத்தில்பிறந்த ஸ்ரீராமன், நாகந்தனக்கும் - தேவலோகத்திற்கும், தேவலோக வாஸிகளுக்கும், என்னுதல்; ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கும் என்னுதல்; இராக்கதர்க்கும் - ராக்ஷஸர்களுக்கும், நமக்கும் - மனிதர்களுக்கும், சரணும் - ரக்ஷகனும். (கரு)

வியாக்யானம்.

மாயணபரம். சோகநிவர்தகமான ச்ருதிவிசேஷபரமாகவுமாம். (சொல்லுகின்றேன்) சொல்லாநின்றேன், ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் ஸாரதமமாய் ச்ருதிக்குமுக்யார்த்தமாய் ஸகலஜநசோகநிவர்த்தகமாயுமுள்ளவோரர்த்தம் சொல்லுகிறேனென்றுகருத்து. இதுக்கு விவரணம்மேல்.(ஆகண்டலன்மகனாகிய) ஸஹஸ்ராக்ஷனான விந்த்ரனுடைய புத்ரனான, (ஆவலிப்பெரியதோர்காகம்) ஆவல் - ஆசாவிசேஷம், அதுடையது-ஆவலி, அத்தாலே பெரியதான வொருகாகமானது, மஹத்தானவாசையுடைய ஜயந்தாத்மகமான காகமென்றபடி, (பிழைத்திட) பிழைக்கைக்காக, (கண்ணழிவேசெய்த) கண்ணழிவுமாத்ரம்செய்தவரான, (காகுத்தனே)காகுஸ்தனானசரண்யனே, அந்தஃபுராபராதியைக்கொல்லவிட்டசரத்தாலே காலில் விழுந்தபின்பு அதுக்கு இரைகொடுத்து கண்ணழிவு மாத்ரம் செய்த ககுத்ஸ்தவம்ச நிர்வாஹனான ஸர்வசரண்யனே யென்றபடி. இதுக்கு சரணுமென்கிறத்தோடன்வயம் (நாகந்தனக்கும்) தன்-ஸ்வார்த்தே. நாகம்ஸ்வர்க்கம், இது லக்ஷணயா தத்ரத்ய ஜநபரம் ஸ்வர்க்கவாஸிகளான ஸகல தேவதைகளுக்கும், (இராக்கதர்க்கும்) ராக்ஷஸர்களுக்கும், (நமக்கும்) அஸ்மதாதிகளுக்கும், (சரணும்) ரக்ஷகனும், தேவமனுஷ்யாதி ஸகலஜாதிகளுக்கும் அந்தகாகுஸ்தன் ரக்ஷகனென்கையே யிந்தக்ரந்தத்திற்கு பரமதாத்பர்யம். சரணுமென்கிறத்தாலே ஸப்தகாண்டத்திலுள்ள சரணாகதிப்ரதிபாதநம் அவாந்தரதாத்பர்ய மென்றதாய்த்து. ஆத்யந்த காண்டங்களில் தேவரக்ஷகத்வமும் மத்யமகாண்டங்களில் மனுஷ்யாதி ரக்ஷகத்வமும், உபாந்த்ய காண்டங்களில் ராக்ஷஸாதி ரக்ஷகத்வமும் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் கண்டுகொள்வது. (கரு)

கசு-மூ.—ஒருக்காலேசரணாகவடைகின்றார்க்கு
உனக்கடிமையாகின்றேனென்கின்றார்க்கு
மருக்காதேயனைவர்க்குமனைவராலு
மஞ்சாமனெனருள்கொடுப்பனிதுதானோது
மிருக்காலுமெழின்முனிவர்நினைவினாலு
மிவையறிவார்செயலுடனென்னிசைவினாலு
நெருக்காதநீள்விரதமெனக்கொன்றென்று
நெறியுரைத்தார்நிலையுணர்ந்துநிலைபெற்றோமே. (ருரு)

(ப-ரை.) ஒருக்காலே - ஓராவ்ருத்தியே, சரணாக வடைகின்றார்க்கும்-சாணாகதி செய்பவர்க்கும், உனக்கு-உனக்கு, அடிமையாகின்றேன்-தாஸனாகவாகின்றேன், என்கின்றார்க்கும் - என்று சொல்பவர் களுக்கும், அருக்காதே - ஸங்கோசியாமல், அனைவர்க்கும் - எல்லாருக்கும், அனைவராலும் - எல்லாராலும், அஞ்சேலென்று - பயப்படாதே யென்று, அருள்கொடுப்பன் - க்ருபைசெய்வேன், இதுதான் - இதுவே, ஓதும் - அத்த்யயனம் செய்கின்ற, இருக்காலும்-இருக்கினாலும், எழில்-ஒளிபெற்ற, முனிவர் - யோகிகளது, நினைவினாலும் - ஸ்ம்ருதியினாலும், இவையறிவார் - இவைகளை யறிந்தவர்களுடைய, செயலுடன் - அனுஷ்டானத்தோடு, என்னிசைவினாலும் - என் அங்கீகாரத்தாலும், எனக்கு - எனக்கு, நெருக்காத - நெருக்குப்படாத, ஒன்று - ஒன்றான, நீள்விரதம் - நீண்டவ்ரதம், என்னும் நெறி - என்கிற மார்க்கத்தை, உரைத்தார் - அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமனது, நிலை - சரணாகதரக்ஷண தீக்ஷையையென்றபடி, உணர்ந்து - நிலையை அறிந்து, நிலைபெற்றோம்-ஸ்தைர்யத்தை யடைந்தோம், நிர்ப்பரோ நிர்ப்பயோஸ்மியென் றிருக்கப்பெற்றோமென்கை. (கசு)

வியாக்யானம்.

இப்படி இந்த ரஹஸ்யார்த்தத்தை ஸாமான்யமாக வருளிச்செய்து விசேஷமாகத் தாமருளிச்செய்யப்புகுகிற "𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯" (ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய) என்கிறச் லோகார்த்தத்தையும் அந்த வர்த்தமருளிச்செய்கிற வெட்டா மதிகாரத்திலே தாம்ப்ரமாணமாக வெடுக்கிற) "𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍" (ச்ருதிஸ் ம்ருதிஸ்ஸ தாசாரஃஸ்வஸ்ய சப்ரியமாத்மநஃ ஸம்யக் ஸங்கல்ப ஜஃகாமொ தர்மமூல மிதம்ஸ் ம்ருதம்—என்கிற ச்லோகத்துக் கர்த்தத்தையும் விவரித்து அருளிச்செய்கிறா ரொருபாட்டாலே.

(ஒருக்காலே) ஒருவேளையே, ஸக்ருதாவ்ருத்தியேயென்றபடி (சரணாக) உபாயமாக, (அடைகின்றார்க்கும்) அடையாநின்றிருக்குமவர்களுக்கும், ஸக்ருதாவ்ருத்தி யென்னை யுபாயமாக வடைந்தபேர்களுக்கு

வியாக்யானம்.

மென்றபடி. இது ஸக்ரு தேவப்ரபன்னாய வென்கிறத்தி னர்த்தம். இதுக்கும் மேல் ஷஷ்டிக்கும் அஞ்சாம லருள்கொடுப்ப னென்கிறத்தோடந்வயம். (உனக்கடிமையாகின்றேன்) ஸர்வசரண்யனான வுனக்கு தாஸனாக வாகாநின்றேன், (என்கிறார்க்கும்) இப்படி சொல்லு மவர்களுக்கும், அநந்யப்ர யோஜநரா யென்னுடைய தாஸ்யத்தையே யாசிக்கு மவர்களுக்கு மென்றபடி. தவாஸ்மீதிச யாசதே, யென்கிறத்தி னர்த்தமிது. (அருக்காதே) ஸம்சயப்படாதே, விரோதம் வாராமலென்றுமாம், இது இந்தச்லோகத்தி லர்த்தஸித்தம். (அனைவர்க்கும்) ஸர்வபூதங்களுக்கும், இது ஸம்பந்தஸாமான்யஷஷ்டியாகையாலே "ஸவ-ூ ஊ-மெ-தஹ்ஃ" (ஸர்வபூதேப்யஃ) என்கிறது சதுர்த்தியென்கிற சோமாசியாண்டான் பக்ஷத்தைச் சொல்லித்து, (அனைவராலும்) ஸர்வபூதங்களாலும், இது பஞ்சமிபக்ஷம், (அஞ்சாமல்) பயப்படாமல், (நான்) ஸர்வசரண்யனான நான், (அருள்கொடுப்பன்) க்ருபைபண்ணுவேன், க்ருபையாலே யபயப்ரதானம் பண்ணுவனென்றபடி. அபயம்ஸர்வபூதேப்யோதததாமி என்கிறதினர்த்தமிது, ப்ரதமபக்ஷத்தில் நம்மையடைந்த விவனொருவனுக்கன்று நான்ஸர்வபூதங்கள்பொருட்டு மபயப்ரதானம் பண்ணுகிறேனென்றர்த்தம். த்விதீயபக்ஷத்தில் ஸர்வபூதங்களாலும்பயமில்லாதபடி யபயங்கொடுக்கிறேனென்றர்த்தம். மேல் ச்ருதி ஸ்ம்ருதீத்யாதி ச்லோகார்த்தம், இதுதான் இப்படியபயப்ரதானம் பண்ணினேமென்கிற வர்த்தத்தின்கருத்து (ஓதுமிருக்காலும்) ஓதப்படுகிறருக்காலும், "ஸஙாஞயாஂஸநு யெஷு ஹமெணஷஃ ரஂமெ-தஹ்நூ-தஜீணெ-ஶயாநெ நெநஂஜஹா-த்ஹஸ-வ-ூ-ஷ-" (ஸந்தாஞ்சயாம்ஸந்ததேப்ரஹ்மணேஷஃ, ரமதேதஸ்மிந்நுத ஜீர்ணேசயாநே, நைநம்ஜஹாத்யஹஸ்ஸு பூர்வ்யேஷு, என்கிற ஶ்ருதியாலும் (எழில்) விளங்காநின்ற (முனிவர்) ரிஷிகளுடைய (நினைவினாலும்) ஸம்மதியாலும், "ஆ-ெத-ா வாயதிவாத்ருப்தஃ வரெஷாஂஶரணாமதஃ - ஆரிஃவ்ராணாநுவரிதஜ்ய ரக்ஷிதவ்யஃ க்ருதாதநா" (ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்தஃ பரேஷாம்சரணாகதஃ, அரிஃப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்யஃ க்ருதாத்மநா) இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளாலு மென்றபடி. (இவையறிவார் செயலுடன்) இந்த ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளை யறியாநின்ற ஸத்துக்களுடைய வநுஷ்டாநத்துடனே, செயலென்று க்ருத்யமாயிங் கநுஷ்டாநபரம். (என்னிசைவினாலும்) என்னுடைய வங்கீகாரத்தாலும், "ஸ்வஸ்யவஹியஆாதூநஃ ஸஂகல்வஜஃ" (ஸ்வஸ்யசப்ரியமாத்மநஃ ஸம்யக்ஸங்கல்பஜஃ) என்கிறதினர்த்தம் இது, கீழது ஸ்பஷ்டம். (நெருக்காத) நெருக்கப்படாத, நெருக்கு - உபத்ரவம், (நீள்விரதம் எனக்கொன்று) எனக்கொன்று நீள்விரதமென்றந்வயம், எனக்கொருதீர்க்கவ்ரதம், சரணாகதரக்ஷண

கஎ-மூ.—பொன்னையிகழ்ந்துவிருகங்கள்புல்லியபுல்லுகந்தால்
மன்னரொடுப்பதப்பொன்னலதேமன்னுலகனைத்துந்
தன்னையிகழ்ந்திடத்தானருள்செய்யுந்தனிச்சிலையோன்
பொன்னடிநாமடைந்தோம்புறமாறென்கொல்செய்திடிலே.()

(ப - னா.) விருகங்கள் - செந்நாய் முதலான ம்ருகங்கள், பொன்னை-ஸ்வர்ணத்தை, இகழ்ந்து - உபேக்ஷித்து, புல்லிய - அற்பமாகிய, புல் - த்ருணத்தை, உகந்தால் - ஸந்தோஷித்து அங்கீகரித்தாலும், மன்னர் - அரசர்கள், எடுப்பது - உகந்தேற்றுக்கொள்வது, அப்பொன்னலதே - அந்தபொன்னேயன்றோ, அதுபோல, மன் - திடமாகிய, உலகனைத்தும் - லோகமெல்லாம், தன்னை - தன்னை, அடைந்திட - ஆச்ரயிக்க, தான் - தான், அருள்செய்யும் - க்ருபைசெய்யுமவனான, தனி - ஒப்பற்ற, சிலையோன் - வில்லாளியான பெருமாளது, பொன்னடி - ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளை, நாம் - நாம், அடைந்தோம் - ஆச்ரயித்தோம், புறம் - புறம்பே, ஆர் - யார், என்செய்திடில்கொல் - எதுசெய்தால்தான் நமக்கென்ன. (கஎ)

வியாக்யானம்.

மாகிற விதுதான் ச்ருத்யாதி ஸம்மதமான தீர்க்கவ்ரதமெனக்கென்றர்த்தம். (என்று) இப்படி, (நெறியுரைத்தார்) நெறி-மார்க்கம், சரணகதிமார்க்கத்தைச் சொன்னவனுடைய, “ஏதத்வ்ரதம்” (ஏதத்வ்ரதம் மம) என்கிறதினர்த்தமிது. (நிலை) ஸ்திதியை, சரணகதஸம்ரக்ஷணத்தில் த்ருடாத்யவஸாயத்தை என்றபடி. (உணர்ந்து) அறிந்து, (நிலைபெற்றோமே) நாம் நிலையைப்பெற்றோம், நாமென்படப் புகுகிறோமோவென்று சலியாதே சரண்யவாக்யத்தாலே தைர்யத்தை யடைந்தோமென்றபடி. (கசு)

இப்படிஸமாஸவ்யாஸதாரணமென்கிற கணக்கில் ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்த விந்த வர்த்தங்களை பத்ததிகாரத்தாலே விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்து பின்பு இப்படி ஸர்வசரண்யனாய் ஸர்வஸுலபனாய் தயாபூர்ணனான ஸர்வேச்வரனை யெல்லாருமடைந்து உஜ்ஜீவியாதேயிருப்பானேனென்கிற சங்கையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகப் பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அவன் ஸ்வபாவத்தையறிந்து நாமவன் திருவடிகளை யடைந்தோம் புறம்பேயாரொன்செய்தால் நமக்கென்னவென்கிறு ரொருபாட்டாலே.

(விருகங்கள்) வ்ருகங்கள், இதுபலக்ஷணம், வநம்ருகங்களென்றபடி, (பொன்னையிகழ்ந்து) ஸர்வர்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்வர்ணத்தை யுபேக்ஷித்து, இகழ்கை - அங்கீகரியாமலிருக்கை. (புல்லிய) ஸர்வோபேக்ஷணீயமான, புல்லியது-க்ஷுத்ரபதார்த்தம், (புல்லுகந்தால்) த்ருணதிகளையுகந் தங்கீகரித்தால், க்ஷுத்ரபதார்த்தங்களை யங்கீகரித்

வியாக்யானம்.

தால் (மன்னர்) ராஜர்கள், (எடுப்பது) உகந்தங்கீகரிப்பது, (பொன்னலதே) பொன்னல்லதோ, ஸ்வர்ணத்தைத்தவிர வேறொருபதார்த்தமோ, விவேகமில்லாத வநம்ருகங்கள் க்ஷுத்ரபதார்த்தங்களை யங்கீகரித்தால் ஸாராஸாரவிவேகிகளான ராஜாக்க ளங்கீகரிக்குமது ஸ்வர்ணமன்றோவென்று விசிஷ்டதாத்பர்யம். மேல்தார்ஷ்டாந்திகம் (மன்னுலகனைத்தும்) ஸ்திரமான விந்தலோகமெல்லாம், சிரகாலஸ்தாயித்வமேயிங்குமன்னுகை. (தன்னை) ஸர்வசரண்யனான தன்னை, (இகழ்ந்திட) உபேக்ஷியாநிற்க, அடையாமலிருக்கவென்றபடி. (தான்) ஸ்வயமேவ, (அருள்) க்ருபைபண்ணுமவனான, தன்னுடைய ஸர்வசரண்யத்வாதிகளையறிந்து தன்னை யவர்களடையாமலிருக்க தான் அவர்கள்ரக்ஷணத்திலே யுத்யுக்தனாயிருக்குமவ னென்றர்த்தம், தன்னை யடைந்திடத்தானருள்செய்யுமென்று சில கோசங்களிலே யிருக்கிறது. அப்போது அவர்களுடைய ஜாதிகுணங்களையும் பூர்வந்தன்னை யுபேக்ஷித்தமையையும் பாராதே யடைந்ததே பற்றாக ரக்ஷிக்குமவனென் றர்த்தம், (தனிச்சிலையோன்) சிலையுடையவன் சிலையோன், சிலை - வில்லு, அத்விதீயதநுர்த்தரனுடைய (பொன்னடி) ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளை, (நாமடைந்தோம்) அவனுடைய ஸ்வபாவாதிகளையறிந்த நா மவன்திருவடிகளை யுபாயோபேயமாக வடைந்தோம் (புறமாறென்கொல் செய்திடிலே) புறம் - புறம்பே, ஆறு - உபாயம், செய்திடில் - செய்தால், என்கொல்- என்னவாகும். இதரத்ர உபாயானுஷ்டானம் பண்ணினாலென்ன பலிக்குமென்றபடி. யத்வா-புறம்பே யாதொன்னசெய்திட்டாலென்னவென்றுமர்த்தம் கொள்ளலாம். கொல்லென்று ஓவென்கிற பர்யாயமா யாக்ஷேபோக்தி, சரணாகதிதவிர வேறுபாயம்செய்தா லென்ன ப்ரயோஜனமென்றுமாம். இத்தால் நாமவன் ஸ்வபாவமறிந்தடைந்தோம், இதரர்களடையாத்தாலே நமக்கென்ன ப்ரயோஜனஹாநியென்று கர்ப்பிதம்.(கஎ)

பொன்னடி நாமடைந்தோ மென்றவன் திருவடிகளை யுபாயமாக வருளிச்செய்த தேவரீர் வேதாந்தங்களிலே கர்மஜ்ஞாநபக்தியோகங்களை யுபாயமாகச் சொல்லியிருக்கிறதேயென்ன இந்த சரணாகதி ஸகலபலஸாதனமாகையாலே யந்தகர்மயோகாத் யதிகாரிக்கு அதுகளையும் ஸாதித்துக் கொடுக்கும், அதில் அநதிகாரிக்கு மதின் பலமான மோக்ஷத்தையும் ஸாதித்துக் கொடுக்குமாகையால் அந்த வர்த்தங்களை விவரித்து சொல்லிக்கொடுக்கிற விந்த வபயப்ரதாந ச்லோகார்த்தத்தை நெஞ்சில் தேக்கிக்கொள்ளுங்களென்கிறா ரொருபாட்டாலே.

(வேதத்திரளில்) வேதங்களுடைய ஸமூஹங்களிலிருக்கிற, ஸகலவேதாந்த பாகங்களிலேயு மிருக்கிறவென்றபடி, (விதி) விதியை-மோக்ஷோபாயவிதியை யென்றபடி. (உணர்ந்தோர்கள்) நன்றாகவறிந்தவர்

கஅ-மூ.—வேதத்திரளில்விதியுணர்ந்தோர்கள்விரித்துரைத்த
காதற்கதியையுஞ்ஞானத்தையுங்கருமங்களேயும்
சாதிக்கவல்லசரணுகதிதனிநின்றநிலே
ஓதத்துடங்குமெழுத்தின்திறத்திலுணர்மின்களே. (ருஎ)

(ப-ரா.) வேதத்திரளில் - வேதங்களின்கூட்டத்தில் சொல்லிய, விதி-விதியை, உணர்ந்தோர்கள்-அறிந்தவர்கள், விரித்து - விஸ்தரித்து, உரைத்த - கீதாசார்யன் உபதேசித்த, காதற்கதியையும்-பக்திமார்க்கத்தையும், ஞானத்தையும்-ஜ்ஞானயோகத்தையும், கருமங்களேயும் - கர்மயோகத்தையும், சாதிக்கவல்ல - தானேஸாதிக்க ஸமர்த்தமான, அதுகளின் காரியங்களேத் தானேசெய்து தரவல்லதான வென்கை, சரணுகதி - ப்ரபத்திமார்க்கமானது, தனி - ஒப்பில்லாமல், நின்றநிலே-நின்றரீதியை, ஓதத்துடங்கு மெழுத்தின்திறத்தில் - வேதமோதுவதற்கு முதலில் துடங்கப்படும் ஓரக்ஷரமான ப்ரணவத்தின் ப்ரகாரத்தில், உணர்மின்கள் - அறிந்துகொள்ளுங்கோள். (கஅ)

வியாக்யானம்.

கள், (விரித்துரைத்த) அவர்களாலே விவரித்துச் சொல்லப்பட்டதுகளான, (காதற்கதியையும்) காதலென்று ப்ரேமமாய் தத்விசேஷமான தத்பக்தியைச்சொல்லும், கதி - உபாயம், பக்திரூபோ பாயத்தையும், (ஞானத்தையும்) ததுபாயமான ஜ்ஞானயோகத்தையும், (கருமங்களேயும்) அந்தவிரண்டுக்கும் ஸாதனமான கர்மயோகத்தையும், (சாதிக்கவல்ல) ஸாதிக்கைக்கு சக்தமான, இத்தாலங்க பக்தியைச்சொன்னபடி. (சரணுகதி) சரணுகதியினுடைய, (தனிநின்றநிலே) தனியாகநின்றநிலே, ஸ்வதந்த்ரமாகநின்ற நிலேயென்றபடி. இது ஸகல பலஸாதனமென்றதாய்த்து. (ஓதத்துடங்கும்) ஸகலபலஸாதனமான ப்ரபத்தியினுடைய மோக்ஷார்த்தமாக ஸ்வதந்த்ரமான நிலேயை சொல்லத்துடங்கினதான, (எழுத்தின்திறத்தில்) எழுத்துகளுடைய ஸாமர்த்யத்திலே, ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திவாசகமான “ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய” (ஸக்ருதேவப்ரபன்னுய) வென்கிற ச்லோகாந்தர்கதாக்ஷரார்த்த ஸாமர்த்யத்திலே, (உணர்மின்கள்) மத்யமபுருஷபஹுவசனம். நன்ருகவறியுங்கோள், ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியை இதிசேஷ:. இந்த ச்லோகார்த்தத்தையறிந்து ப்ரபத்திமோக்ஷோபாயமென்றறியுங்கள் என்று தாத்பரியம். (கஅ)

சிரகால ஸாத்யங்களான பக்த்யாத்யுபாயங்களாலே ப்ரஸன்னனுகிற ஈச்வரன் க்ஷணகால ஸாத்யமான ப்ரபத்தியாலே ப்ரஸன்னனுய பேக்ஷித்தபலன்களேக் கொடுப்பனே; இப்ரபத்திதான் ஸகலபல ஸாதநமானபடி கண்டதுண்டோ; அந்த வுபாயாந்தரங்களுக்கு த்ரைவர்ணிகாத்யதிகார நியதத்வமுண்டாகிறதுபோலே இதுக்கதிகாரிகள் தானுர் என்கிற வித்யாதி சங்கையில் வ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷனுய் வத்யு

கக-மூ.—மூவுலகுந்தன்பிழையைத்தானேசாற்ற
முனிவர்களுந்தேவர்களுமுனிந்தவந்நாள்
தாவரிதாயெங்கும்போய்த்தளர்ந்துவீழ்ந்த
தனிக்காகந்தானிரந்தவுயிர்வழங்கிக்
காவலினியெமக்கெங்குங்கடனென்றெண்ணிக்
காணனிலையிலச்சினையன்றிட்டவள்ள
லேவல்பயனிரக்கமிதுக்காறென்றேது
மெழிலுடையாரிணையடிக்கீழிருப்போம்நாமே. (ருஅ)

(ப-ா.) மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களிலும், தன்பிழையை-தன் அபராதத்தை, தான் - தானே, சாற்ற - சொல்ல, முனிவர்களும்-ருஷிகளும், தேவர்களும் - தேவதைகளும், முனிந்த-கோபித்துக்கொண்ட, அந்நாள் - அந்தநாளிலே, எங்கும்போய் - கண்டவிடமெல்லாம்போய், தாவு அரிதாய் - ரக்ஷாஸ்தானம் துர்லபமாய், தளர்ந்து - தளர்ச்சி பெற்று, வீழ்ந்த - தானிருந்தவிடத்தில்வந்து கீழேவிழுந்த, தனி - தனிமையான, ரக்ஷகாந்தரரஹிதமான, காகந்தான் - காகமானது, இரந்த - யாசித்த, உயிர் - பிராணனை, வழங்கி - கொடுத்து, இனி - இது சரணாகதிசெய்தபின்பு, காவல் - இதை ரக்ஷிப்பது, எங்கும் - எல்லாவிடத்தும், எமக்கு-நமக்கு, கடன்-அவஶ்யகர்த்தவ்யம், என்றெண்ணி-என்றுநினைத்து, அன்று - அப்போது, காணன்நிலை - ஏகாக்ஷவிகலனது ஸ்திதியை, இலச்சினை - அறிகுறியாக, இட்ட - செய்துவைத்த, வள்ளல் - மஹோதாரனும், இதுக்கு - இப்படியான நம்ப்ரஸாதத்தைப் பெறுகைக்கு. ஏவல் - ஏவுதலை, ஆஜ்ஞாபித்தலையே, பயன் - பயனாக, இரக்கம் - யாசிப்பது, ஆறு - உபாயம், என்றேதும் - என்றருளிச் செய்யும், எழிலுடையார் - ஒளியுள்ளவருமாகிய பெருமாளது, இணையடிக்கீழ்-திருவடியின்கீழ், நாம்-நாம், இருப்போம்-வாழ்வோம். (கக)

வியாக்யானம்.

தாரணைகையாலே ஈச்வர னபேக்ஷித்த பலந்தருமென்று மவனுடைய வௌதார்யாதிகளையும் ப்ரபத்தி ஸகலபலஸாதனமானமையும் வெளிப்படுகிற காகாஸுரவ்ருத்தாந்தமொன்றுமே நமக்கு ஸகலநிதாநமாக வமையுமென்றும் காட்டாநின்றுகொண்டு ப்ரபந்ததாத்பர்யத்தை தலைக்கட்டுகிறார் ஒருபாட்டாலே.

(மூவுலகும்) மூன்று லோகங்களிலேயும், (தன்பிழையை) பிழை - குற்றம். தன்குற்றத்தை, ஸ்வாபராதத்தை யென்றபடி. (தானேசாற்ற) தான் தானேசொல்ல, (முனிவர்களும்) ரிஷிகளும், (தேவர்களும்) தேவதைகளும், (முனிந்தவந்நாள்) கோபித்துக்கொண்ட வப்போது, கோபித்துக்கொண்டு தள்ளிவிட்டவந்த வேளையிலேயென்றபடி. நானபராதப்பட்டேன் சரமென்னை நலியாநிற்கிறது நீங்களென்னை ரக்ஷியுங்

வியாக்யானம்.

கோள் என்று த்ரிலோகவர்த்திகளான தேவாதிகளிடத்தி லறிவிக்க வவர்கள் சரண்யாபிப்ராயமறிந்து கோபத்தோடே தள்ளிவிட்டபோதென்றுகட்ட தாத்பர்யம். (எங்கும்போய்) ஸர்வத்ரபோய், தச்சனடித்த தலைவாசலெல்லாம் நுழைந்தென்றபடி. (தாவரிதாய்) தாவு - பிடிப்பிடம், அரிது - அசக்யம், ரக்ஷகாவலம்பன மசக்யமானவாறே, (தளர்ந்து) தளர்த்தியையடைந்து, இனிநா மென்படப் புகுகிறோமோவென்று கனைத்தலோடேயென்றபடி. (விழுந்ததனிக்காகம்) தன் திருவடிகளிலே வந்துவீழ்ந்த தனியான காகத்துக்கு, ரக்ஷகாந்தராபாவமேயதற்குத் தனிமை. (தானிரந்தவுயிர் வழங்கி) அதுதான் வீழ்ந்ததுக்கு பலமாக யாசித்த ப்ராணனைக்கொடுத்து, இதுக்கன்றிட்ட வென்கிறத்தோ டந்வயம். ‟ஸவிதூரவஸிதஃ தூ꞉ ஸ꞉ெரௌஸவஉஹஷி꞉ஹி꞉ தீநுெஜாகாநுஸவஸிகூ உ்தெவஸுணஂம தஃ” (ஸபித்ராச பரித்யக்த : ஸுரைச்சஸமஹர்ஷிபி : த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரி க்ரம்யதமேவசரணங்கதஃ) என்றும், ‟வயாஹ꞉உவிகாக꞉ஷஃ க்ருவயாவய꞉வாஜயச” (வதார்ஹமபிகாகுஸ்த : க்ருபையாபர்யபாலயத்) என்றுஞ் சொல்லுகிறவர்த்தங்க ளிவ்வளவு. இவன் சரணாகதனானபின்பு (எமக்கு) சரணாகதரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனானவெமக்கு, (எங்கும்) ஸர்வதா ஸர்வத்ர ஸர்வாவஸ்தையிலும், (காவல்) ரக்ஷணமானது, (கடன்) ருணம், அதுபோலே ப்ராப்தமென்றபடி. (என்றெண்ணி) இப்படிநினைத்து, (அன்று) அந்தகாகத்துக்கு ப்ராணப்ரதானம்பண்ணினபோது, (காணனிலை) காணனுடைய நிலை, காணன் - ஏகநேத்ரவிகலன், ஏகாக்ஷித்வத்தையென்றபடி, (இலச்சினை) அடையாளமாக, (இட்டவள்ளல்) கொடுத்தவுதாரன், இடுகை - கொடுக்கை, துஷ்ப்ரக்ருதியான விக்காகத்துக்குக் கேட்ட ப்ராணனைக்கொடுத்து மேலு மபராதத்தைப்பண்ணி இந்தப்ராணனைப் போக்காமைக்காக வடையாளம்போலேயும் சரத்துக்குலக்ஷ்யமாகவும் ஒருகண்ணை வாங்கி ப்ராணவியோகம் பண்ணிவையாமல் ரக்ஷிக்கு மத்யுதாரனானவென் றர்த்தம். இதுக்கு எழிலுடையா ரென்கிறதோ டந்வயம். இவ்வளவால் சரணாகதியினுடைய ஸகலபல ஸாதநத்வம்தர்சிதம். மேல் ப்ரக்ருதார்த்தம். (ஏவல்பயனிரக்கம்) ஏவுகிறதென்ன பலத்தை யாசிக்குறதென்ன, (இதுக்கு) இந்தகார்யங்களுக்கு, ஏவுகை - ஒருகாரியத்தில் நியோகிக்கை, இரக்குகை - யாசிக்கை, பயன் - பலம், பயனிரக்கையாவது ஒருபலத்தை யாசிக்கை, ஆகவிந்தவிரண்டுகளுக்கும் (ஆரொன்றோதும்) ஆர் விஷயமென்று ஓதுமவனான, எனக்கு ஒருகார்ய நியோகத்தையும் என்னிடத்தி லொருபலயாசனத்தையும் யார் பண்ணப்புகுகிறார்களென்று சொல்லுமவனானவென்றர்த்தம். ஏவல் என்றத்தாலே ‟ஸக்ருதெவவ்ரவந்நாய” (ஸக்ருதேவப்ரபன்னாய) வென்கிறத்தி னர்த்தமான வுபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசமும்,

உ0-மூ.—திருத்தம்பெரியவர்சேருந்துறையிற்செறிவிலர்க்கு
வருத்தங்கழிந்தவழியருளென்னநம்மண்மகளார்
கருத்தொன்றவாதிவராகமுரைத்தகதியறிவார்
பொருத்தந்தெளிந்துரைக்கப்பொய்யிலாமதிபெற்றனமே. ()

(ப-ரை.) திருத்தம் - திருத்தத்தில், வேதார்த்தநிர்ணயாதிகளில், பெரியவர் - பெரியோர்களாகிய மஹரிஷிகள், சேரும் - சேருகின்ற, துறையில் - மோக்ஷோபாயமான பக்தியோகத்தில், செறிவிலர்க்கு - ப்ரவேசமில்லாதவர்க்கு. அஜ்ஞருமாய் அசக்தருமாய் பக்தியோகாநதி காரிகளானவர்களுக்கு, வருத்தம்கழிந்த - ப்ரயாஸரஹிதமான, வழி - வழியை உபாயத்தை, அருள் - க்ருபை செய்யவேண்டும், என்ற - என்றுப்ரார்த்தித்த, நம்மண்மகளார் - நமது மாதாவான ஸ்ரீ பூமிப்பி ராட்டியாரது, கருத்தொன்ற - திருவுள்ளத்தில் யுக்தமென்று படியும் படி, ஆதிவராகம் - ஆதிவராகநயினர், உரைத்த - உபதேசித்த, கதி - ப்ரபத்திரூபமான உபாயத்தை, அறிவார் - அறிந்தவர்களான நம்மாசி ரியர்கள், பொருத்தல் - ஷித்தாரிருணருணிபாவம் முதலிய பொருத் தங்களை, தெளிந்து - தெளிந்து, உரைக்க - அந்த ரஹஸ்யசிகா மணியென்கிற மந்த்ரத்தையும் அதன் அர்த்தங்களையும் உபதேசிக்க, பொய்யிலா - பொய்யில்லாத, ஸத்யமான; மதி-புத்தியை, பெற்றனம் - அடைந்தோம். (உ0)

வியாக்யானம்.

பயனிரக்கமென்றத்தாலே “தவாஸ்மீதிசயாசதே” (தவாஸ்மீதிசயாச தே) என்கிறத்தி னர்த்தமான பல யாசனமும், சொன்னபடி. ஓதுமென் றத்தாலே யிந்தஸ்லோக மவனுடைய திருப்பவளத்தாலேவந்த ஶப்த மென்று ஸூசிதம். (எழிலுடையார்) எழில் - ஔஜ்வல்யம், அதையு டையவருடைய, இப்படி யோதுகையால் வந்தவௌஜ்வல்யத்தை யுடை யவனுடைய வென்றபடி. (இணையடிக்கீழ்) பரஸ்பரஸத்ருசமான திரு வடிகளின்கீழே, (இருப்போம்நாமே) நாமிருப்போமே. உன்பாதநிழ லல்லால் மற்றோ ரிருப்பிடம் யானென்றுங் காண்கிறிலேன் : என்னும் படியத்தையே யுபாயமாகப் பற்றுவோமென்றர்த்தம். (கசூ)

இதுக்குமேல் ரஹஸ்யசிகாமணியி லாத்யங்களாயிருக்கிற நாலு பாட்டில் முதல்பாட்டு, இந்தரஹஸ்யத்திலே வேதோபப்ரும்ஹணங்க ளில் ப்ரதானதமமான ஸ்ரீ வராஹபுராணத்திலே வராஹநயினாராலே யுத்த்ருதையாய் ஜகன்மாதாவான பூமிபிராட்டி லோகஹிதார்த்த மெம் பெருமானை தத்ப்ராப்திக்கு ஸுகரோபாயங்களைக் கேழ்க்க வந்த ஸர் வேச்வரன் பரம்பரோபகாரகங்களான ஸம்மார்ஜநோப லேபனுதிகளை யருளிச்செய்து ஸுகரமாய் க்ஷணகால ஸாத்யமாய் ஸர்வாதிகாரமான ப்ரபத்தியை இரண்டுஸ்லோகத்தாலே யருளிச்செய்தார். அந்தஸ்லோ

வியாக்யானம்.

கத்வயத்துக்கு விஸ்தாரமான வர்த்தங்களைச் செய்யத்துடங்கி “ஸ்திரச ரஜகந்மாதுஃ, காபிகல்பாந்தவேசந்தே” (ஸ்திரசரஜகன்மாதுஃ, காபிகல் பாந்தவேசந்தே) என்கிற இரண்டு ஸ்லோகத்தாலே ப்ரக்ருதார்த்தத்தையும் மங்களத்தையு மருளிச்செய்து இஸ்லோகத்வய மவதரித்த க்ரமத்தையு மதுக்கு முக்யார்த்தத்தையு மொருபாட்டாலே யடியிலே காட்டியருளுகிறார்.

(திருத்தம்பெரியவர்) திருத்தமாவது திருந்தியிருக்கை, அதாவது ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளையுடைத்தாயிருக்கை, அத்தாலே பெரியவர், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளாலே பூர்ணரென்றபடி. (சேருந்துறையில்) அவர்களாலே சேரப்படுமதான துறையில், துறையென்ற வதரணஸ்தலமாயிங் கவர்களிழிந்த வுபாயவிசேஷத்தைச் சொல்லும். பூர்ணஜ்ஞாநாதிகளை யுடையவ ரநுஷ்டிக்கும் பக்தியிலேயென்றபடி. (செறிவிலர்க்கு) செறிவு - செறிந்திருக்கை, அதாவது பாஹ்யேந்த்ரியத்தோடே மநஸ்ஸு ஏகாஸ்ரயமாயிருக்கை. அதில்லாதவர்களுக்கு, உபாஸநயோக்யமான மநோநைர்மல்யாதிக ளில்லாதவர்களுக்கு மென்றபடி. (வருத்தங்கழிந்தவழி) வருத்தம்-ப்ரயாஸம். அது கழிந்திருக்கும் மார்க்கத்தை, பகவத்ப்ராப்திக்கு ப்ரயாஸரஹிதமான மார்க்கத்தையென்றபடி. (அருளென்றன) க்ருபைபண்ணு என்று சொல்லாநின்ற, “மத்க்ருதே ஸர்வபூதாநாம் லகூபாயம்வத ப்ரபோ” (மத்க்ருதேஸர்வபூதாநாம் லகூபாயம்வத ப்ரபோ) என்று பெருமாளை ப்ரார்த்தியாநின்றவென்றபடி. வந்த வராகநயினா ரருளிச்செய்ததான, (நம்மண்மகளார்) மண்மகள் பூமிப்பிராட்டி. நமக்கு மாதாவான பூமிப்பிராட்டியினுடைய, (க்ருத்தொன்ற) கருத்தொன்றும்படி, அவள் கேட்ட ப்ரஸ்னத்துக் கநுகுணமாகவென்றபடி. (ஆதிவராகமுரைத்த) ஜகத்காரணபூதனான வந்த வாதிவராக நயினா ரருளிச்செய்ததான, (கதியறிவார்) கதியையறியுமவர்கள், கதிஸப்தமிங்கு பூர்வோத்தர ஸ்லோகங்களிற் சொன்ன வுபாயத்தையும் த்விதீயஸ்லோகார்த்தமான பலத்தையும், சொல்லும், அதையறிந்தவர்கள் என்கை. (பொருத்தம்தெளிந்துரைக்க) பொருத்தமாவது சொல்லுகிறவர்த்தம் அந்தச்லோகத்துக்கு பொருந்தியிருக்கை. அது தெளிந்துசொல்ல, அந்த ஸ்லோகத்துக்கு யுக்தமான வர்த்தத்தை நமக்குத் தெளியச்சொல்லவே யென்றபடி. (பொய்யிலாதமதி) பொய்யிலாதபுத்தியை, ப்ரமவிப்ரலம்பாதிரஹிதமான யதார்த்த ஜ்ஞானத்தையென்றபடி. (பெற்றனம்) அடைந்தோம், நாமிதிசேஷஃ, இத்தாலிஸ்லோகத்தி லுபாயமாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்மரணம் கேவல ஸ்மரணமென்று சிலர் சொல்லவே யிதர ப்ரமாணாநுகுணமாக ஸாதரமாய் ஸாங்கமாய் ஸ்மரணவிசேஷமான ப்ரபத்தியே யிங்குவிவக்ஷிதமென்று

உக-மூ.— இடம்பெற்ருரெல்லாமென்னுடலாய்நிற்க
விடற்பிறப்பொன்றிவையில்லாவென்னேயென்பாற்
றிடம்பற்ருமவனென்றுநினேந்தான்யாவ
னவனுவிசரியும்போதறிவுமாறி
யுடம்பிற்ருனுபலம்போற்கிடக்கநானே
யுய்யும்வகைநினேந்துயர்ந்தகதியாலென்ற
னிடம்பெற்றென்னுடன்வாழவெடுப்பனென்ன
வெம்பெருமானருள்பெற்றுமருள்செற்ருேமே. (சூ0)

(ப - ரை.) இடம்பெற்ருர் எல்லாம் - இந்தலோகங்களில் இடம் பெற்றவர்களான எல்லாரும், ஸகல சேதநாசேதனங்களும்; என்னுடலாய் நிற்க - எனக்கு சரீரமாயிருக்க, இடர் - ஆபத்தும், பிறப்பு - ஜனனமும், இவையொன்று - இவையொன்றும், இல்லா - இல்லாத, என்னே - என்னே, அன்பால் - பக்தியோடே, அவன் - அந்தஸர்வேச்வரன், அடம் - தீமைக்கு, பற்ரும் - அவலம்பநமாவன், என்று - இப்படி அத்யவஸித்து, யாவன் - யாதொருவன், நினேந்தான் - நினேத்தானே, அவன் - அவனது, ஆவி - ப்ராணன், சரியும்போது - தேகத்தைவிட்டுப் போம்போது, அறிவுமாறி - ஜ்ஞானம்மாறுபட்டு, உடம்பில் - தேகத்தில், தான் - ஜீவாத்மா, உபலம்போல் - கல்போல, கிடக்க - இருக்க, நானே - ஸர்வரக்ஷகனுன நானே, உய்யும்வகை - அவன் உஜ்ஜீவிக்கும் ப்ரகாரத்தை, நினேந்து - நினேந்து, உயர்ந்த - உத்கிருஷ்டமாகிய, கதியால்- அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே, என்தன் - எனது, இடம்-ஸ்த்தானமாகிய பரமபதத்தை, பெற்று - அடைந்து, என்னுடன் - என்னுடன் கூட, வாழ - வாழும்படி, எடுப்பன் - உயரவெடுப்பன், என்ற - என்றருளிச்செய்த, எம்பெருமான் - ஸர்வேச்வரனுனவராஹ நயினுருடைய, அருள்பெற்று - க்ருபையைப்பெற்று, மருள் - அஜ்ஞானத்தை, செற்ருேம் - நீக்கினேம். (உக)

வியாக்யானம்.

நம்மாசார்யர்கள் சொன்னுர்கள். ததர்த்தமே யிந்த ரஹஸ்யப்ரவ்ருத்தியென்று ஸூசிதமாய்த்து. (உ0)

இப்படி ஶ்லோகத்வய மவதரித்த க்ரமத்தை ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்து ஸ்த்திதே மனஸி என்று துடங்கி அதற்கு பதஶஃ விஸ்தாரமாக வர்த்தங்களேயும் அருளிச்செய்து தாமருளிச்செய்த வர்த்தங்களேயெல்லாம் ஸுகரமாக வநுஸந்திக்கைக்காக அந்த ஶ்லோகங்களிலிருக்கிற பதங்களுடைய வர்த்தங்களே க்ரமமாக ஸ்வாநுஸந்தானரூபமான வொருபாட்டாலே முடிவில் ஸங்க்ரஹிக்கிருர்.

(இடம்பெற்ருரெல்லாம்) இடம்-ஸ்த்தாநம், அதுபெற்ருரெல்லாரும், சரீரம்பெற்ற ஸகலபூதங்களும், நாமரூபவாக்குகளான ஸகலவஸ்

வியாக்யானம்.

துக்களுமென்றபடி. (என்னுடலாய்நிற்க) உடல் - சரீரம், எனக்குசரீரமாகாநின்றிருக்க, (இடர்பிறப்பொன்றிவை யில்லாவென்னை) இடர் ப்ரதிபந்தகம், அவத்யமென்னவுமாம். பிறப்பு - ஜந்மம், இதுகளொன்றுமில்லாதவென்னை, சேதநாசேதந சரீரியாயிருந்தாலும் அவத்யமன்றியிலேயும் ப்ரக்ருதியிலே யவத்ரித்தாலும் கர்மக்ருதஜன்மமன்றியிலே இருக்கிறவென்னை யென்றபடி. இதுக்கு நினைத்தா னென்கிறத்தோடந்வயம், "விஶ்வ-ரூபமஜம்மாம்" (விச்வரூபமஜம்மாம்) மென்கிற பதத்ரயார்த்த மிவ்வளவு. (அவன்) அந்தஸர்வேச்வரன், (திடம்பற்றும்) திடம் - த்ருடம், பற்று - அவலம்பம், த்ருடமான வவலம்பமாம், அவனே நல்லவுபாயமாவனென்றபடி. அடம்பற்றுமென்று பாடமானல் அடுக்கை - பசிக்கை. அடமென்று பக்வமாய் ஶ்ரேஷ்ட்டவாசி. ஶ்ரேஷ்ட்டமானவ வலம்பநமென் றர்த்தங்கொள்ளலாம். (என்று) இப்படி யெண்ணிக்கொண்டு, (அன்பால்) ப்ரேமத்தால், (நினைந்தான்யாவன்) நினைக்கிறவன் யாவனொருவன், அன்பாலே நினைக்கிறானேயென்றுமாம். அன்பால் திடம்பற்றுமென்று நேரேயன்வயித்து நம்மிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே நமக்கு நல்ல வவலம்பமானவனென்று யாவனொருவன் நினைக்கிறானேயென்றும் யோஜிக்கலாம். "ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே ஶரீரே ஸதி யோ நரஃ, தாது ஸாம்யே ஸ்திதே ஸ்மர்த்தா" (ஸ்த்திதேமனஸி ஸுஸ்வஸ்த்தேசரீரேஸதியோநரஃ, தாதுஸாம்யேஸ்த்திதே ஸ்மர்த்தா) என்கிற பதங்களுடைய வர்த்தங்களிவ்வளவு இங்குசொன்ன ஸ்மரணமுபாய விசேஷபரம். மேலிரண்டாம் ஶ்லோகார்த்தம். (அவனுவிசரியும்போது) அப்படி நினைந்தவனுடைய ப்ராணன் சரிந்துபோம்போது, (உடம்பில்) தன்சரீரத்திலே, (தான்) அந்தஜீவாத்மாவானவன், (அறிவுமாறி) அறிவு - ஜ்ஞாநம், தனக்குள்ள ஜ்ஞாநமுமாறிப்போய், தர்மபூதஜ்ஞாநப்ரஸரண மன்றியிலே யென்றபடி, (உபலம்போல் கிடக்க) உபலம் - சிலை, அதுபோல, ஜ்ஞான சூன்யனுய்கிடக்க; "ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்ட பாஷாண ஸந்நிபம்" (ததஸ்தம்ம்ரியமாணந்து காஷ்ட்டபாஷாணஸன்னிபம்) என்கிறத்தி னர்த்தமிவ்வளவு. (நானே) ஹார்தரூபனானநானே, (உய்யும்வகைநினைந்து) உஜ்ஜீவிக்கும் ப்ரகாரத்தை நினைத்து, இத்தாலிவனுடையவந்திம ஸ்மரணமீஶ்வராயத்தமென்றபடி "அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம்" (அஹம்ஸ்மராமிமத்பக்தம்) என்ற வர்த்தமிது (உயர்ந்தகதியால்) உச்ச்ருதமானகதியாலே, ஸர்வோத்க்ருஷ்ட மான வர்ச்சிராதிகதியாலே யென்றபடி. (என்தனிடம்பெற்று) தன் ஸ்வார்த்தே, எனக்கஸாதாரணவிடமான நித்யவிபூதியையடைந்து; (என்னுடன்வாழவெடுப்பன்) பரமபதநிலயனுன வென்னோடேகூடி வாழுகைக்காக வெடாநிற்பேன், ஹார்தரூபனானநான் ப்ரும்மநாடி ப்ரவேசமுதல் அர்ச்

உஉ-மூ. இரண்டுரையாதநமெனமுரைத்தவுரையிரண்டின்
திரண்டபொருள்கடெளிந்தடிசூடிநந்திண்ணருளாற்
சுருண்டநஞ்ஞானச்சுடரொளிசுற்றும்பரப்பதன்முன்
புரண்டதுநம்வினைபோமிடம்பார்த்தினிப்போமளவே. (சுக)

(ப - ரை.) இரண்டு - இரண்டாவது வார்த்தையை, உரையாத - அருளிச்செய்யாத, நம் - நம் ஸ்வாமியான, ஏனம் - ஸ்ரீவராகநயினர், உரைத்த - உபதேசித்த, உரையிரண்டின் - வாக்கியமிரண்டினது இரண்டு ஸ்லோகமாகிய ரஹஸ்ய சிகாமணியினது, திரண்ட - ஸாராம்சமான, பொருள்கள் - அர்த்தங்களை, தெளிந்து - தெளிவாயறிந்து, அடி - எம்பெருமான் திருவடிகளை, சூடினம் - சிரஸ்ஸில் அணிந்தோம், பகவச்சரணாரவிந்தங்களில் ஆச்ரயிக்கப்பெற்றோமென்கை; திண் - திடமான, இருளால் - அக்கியானந்த காரத்தினல், சுருண்ட - சுருட்டிக்கொண்ட, ஸங்குசிதமானவென்றபடி; நம் - நமது, ஞானச்சுடர் - ஜ்ஞானமாகிற தேஜஸ்ஸினது, ஒளி - பிரகாசம், சுற்றும் - முழுதும், பரப்பதன்முன் - பரவுவதற்குமுன்னே, நம் - நமது, வினை - புண்ய பாபரூபங்களான கர்மங்கள், புரண்டது - புரண்டன, இடம்விட்டு மாறினவென்கை; இனி - இனிமேல், அவை; போமிடம் - போகவேண்டிய இடத்தை, பார்த்து - பார்த்து, போமளவே - போகிறவளவே, உள்ளது - உள்ளது. (உஉ)

வியாக்யானம்.

சிராதிகதியாலே நித்யவிபூதியிலே கொண்டுபோய் என்னோடேவாழும்படி பரமஸாம்யங் கொடுப்பேனென் றர்த்தம். "நயாமிபரமாங்கதிம்" நயாமிபரமாங்கதிம் என்கிறவர்த்தம். (என்றவெம்பெருமா னருள்பெற்று) இப்படியருளிச்செய்த வெனக்கு ஸ்வாமியானவராக நயினருடைய க்ருபையை யடைந்து, (மருள்செற்றோமே) அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கினோம், மருள் - அஜ்ஞாநம். இஸ்லோகத்துக்குக் குமதிகள்சொல்லு மர்த்தவிசேஷத்தையறிந்து ப்ரமியாமல் ஸம்யக் ஜ்ஞானத்தை யடைந்தோமென்றபடி. (உக)

இப்படி ஜகன்மாதாவான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார் தன் ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸர்வலோக சரண்யனனவராக நயினரைக்கேழ்க்க, அந்தவராக நயினருளிச்செய்த வார்த்தையாகையாலே ஸத்யமானவிந்த ச்லோகத்வ யார்த்தத்தை யுள்ளபடியே யறிந்து அதிலேசொன்ன வுபாயாநுஷ்ட்டாநம் பண்ணின பேர்களுக்குவரும் பலவிசேஷத்தை முகபேதத்தா லொருபாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(இரண்டுரையாதநம் ஏனமுரைத்த) "ராமோத்விர்நாபிபாஷதே" (ராமொத்விர்நாபிபாஷதெ) இத்யாதிரீதியில் பூர்வோக்தத்துக்கு அன்யதாவாக வேறெ ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யாத நமக்கு ஸ்வாமியானவ

வியாக்யானம்.

ராக நயினருனாத்ததான, ஏனம் வராஹம். ஆப்ததமவாக்ய மாகையா லெ ஸத்யமென்றபடி. (உனாயிரண்டின்) சப்தரூபமான விரண்டுப்ஃ லோகங்களுடைய, ஏனமுனாத்த - வுனாயென்றத்தாலே கீழேசொன் னதுக ளர்த்தமாத்ரமிவ னருளிச்செய்ததன்று, இதன் சப்தமும் அவன் திருப்பவளத்தாலே வந்ததென்று ஸூசிதம் (திரண்டபொருள்கள்) சேர்ந்த வர்த்தங்களே, அந்த ப்ஃலோகங்களுடைய பதங்களாலும் வாக் யங்களாலும் சேர்ந்த முக்யமான வர்த்தங்களே யென்றபடி. (தெளிந்து) ஆசார்யோப தேசத்தாலே தெளிந்தறிந்துக்கொண்டு, (அடிசூடினம்) அவன் திருவடிகளே சிரோபூஷணமாகப் பண்ணினோம், அவன் திரு வடிகளே, உபாயோபேயமாக வடைந்தோமென்றபடி. (திண்ணருளால்) திண்மை தார்ட்யம் த்ருடமான க்ருபையாலே, க்ருபைக் குதார்ட்யமா வது பற்றினவிஷயத்தை யொருக்காலும் விடாதொழிகை. (திண்ணரு ளால்) தெளிந்தடி சூடினமென்று மங்வயிக்கலாம் (சுருண்ட) ஹ்ருஸ்வ மானகர்மவசத்தாலே ஸங்குசிதமானவென்றபடி. (நம்ஞானச்சுடரொளி) நம்முடைய யஜ்ஞானமாகிறதே ஜ்ஃப்ரபை, (சுற்றும்) ஸர்வப்ர தேசத்தி லும், (பரப்பதன்முன்) பரம்புவதற்குமுன்னமே, பரப்புகை - விசாலமா கை. ஸர்வவஸ்துவையும் விஷயீகரிக்கிறத்துக்கு முன்னேயென்றபடி. இதுக்கு புரண்டதென்கிறத்தொ டந்வயம். (நம்வினை) நம்முடையபா பங்கள், நம்முடைய ப்ராப்தி விரோதியான பாபங்கள். (இனி) தேஹா வஸாநத்திலே, (போமிடம்பார்த்து) தனக்குகமன ப்ரதேசம் பார்த்துக் கொண்டு, (போமளவு) போகிறபர்யந்தம், ஸ்வஸ்தாநமானத் விஷதாதி கள் பக்கல் போகிற பர்யந்தமென்றபடி, போமடைவேயென்று பாட மானல், தானன்யத்ரபோகிற க்ரமத்திலெ யென்றர்த்தம். இதுஸமீசீன ம் (புரண்டது) புரண்டுபோகாநின்றதுகள். புரளுகை - ஸ்தலம்விட்டு ஸ்தலாந்தரகமனம், நம்மை விட்டகன்றதென்றபடி. இந்த ப்ஃலோகத் தில்சொன்ன வுபாயாநுஷ்ட்டாந பலமிதுவென்றபடி. (உஉ)

இப்படி யிஃலோகத்வயத்துக் கர்த்தங்களேயும் அதில் சொல் லப்பட்ட வுபாயபலத்தையும் அருளிச்செய்து இப்படிப்பட்ட ஸூக ரோபாயத்தி லிழியாதேயும். அன்யதாஜ்ஞாநத்தாலே தேஹாத்மாபி மாநிகளாயு மிருக்குமவர்களேக் குறித்து தயையாலே யுங்களுக்கு வார்த் தக்யம் வந்தாலும் நீங்கள் சரீரவிஃலேஷத்தில் ஸம்மதியாநின்றி கோ ளில்லையாகையாலே ப்ரளயார்ணவ மக்னேயாந பூமிப்பிராட்டியை ரக்ஷி த்தவள் முகமலர்த்திக்காக வுபதேசித்த விந்த ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதிபா தகமான ச்லோகத்வயத்தை யறிந்தவன் க்ருபைபெற்று உங்களுடைய விபரீ தஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யுஜ்ஜீவியுங்களென்கிரு ரொருபாட் டாலே.

உகூ-மூ.—மலையுங்குலையுமென்றெண்ணியும்வன்பெரும்புண்டிரங்கி
தலையும்வெளுத்தபின்தானேயழியவிசைகின்றிலீ
ரலையுங்கடல்கொண்டவைய்யமளித்தவன்மெய்யருளே
நிலையென்றுநாடிநிலைநின்றபொய்மதிநீக்குமினே. (கூஉ)

(ப - ரை.) மலையும் - குலாசலங்களும், குலையும் - உருக்குலைந்து போகும், என்றெண்ணியும் - என்று நினைத்திருந்தும், வன் - திடமாகிய, பெரும் - பெரிய, புண் - புண்ணானது, பெரும்புண்கள் பொருந்திய சரீரமானது; திரங்கி - மடிப்புவிழுந்து, தலை - தலைமயிர்கள், வெளுத்தபின்னும் - நரைத்துப்போனபின்பும், தானே - தானே, அழிய - சரீரம் நசிக்க, இசைகின்றிலீர் - அங்கீகரிக்கிறீர்களில்லை, அலையும் - அலை வீசுகின்ற, கடல் - ப்ரளயார்ணவத்தால், கொண்ட - அபக்ருதையான, வையம் - பூமியை, அளித்தவன் - ரக்ஷித்த ஸ்ரீவராஹநயினருடைய, மெய் - ஸத்யமான, அருளே - க்ருபையே, க்ருபையால் உபதேசித்த ப்ரபத்தியே; நிலையென்று-ஸ்த்திரமான உபாயமென்று, நாடி- அறிந்து, நிலைநின்ற - நிலைபெற்றுள்ள, பொய்மதி - அந்யதாஜ்ஞானத்தை, நீக்குமின் - நீக்கிக்கொள்ளுங்கோள். (உகூ)

வியாக்யானம்.

(மலையுங்குலையும்) பர்வதங்களுங் குலைந்துபோம், குலைகை - விசீர்ணமாகை. (என்றெண்ணியும்) இப்படி நினைத்துக்கொண்டிருந்தும், த்ருடமான பர்வதாதிகளும் சிலநாள்கழிந்தால் விசீர்ணமாமென்று ப்ரத்யக்ஷாதிகளா லறிந்திருந்துமென்றபடி. இதுக்கு இசைகின்றிலீ ரென்கிறத்தி லந்வயம். (வன்பெரும்புண்) த்ருடமாய் பெரியதான புண்ணானது, புண்ணாராக்கையென்கிறபடியே புண்ணுக்காதாரமான சரீரத்தையிங்கு புண்ணென்றபடி. இதிலுண்டாகிற புண் ஸ்வல்பகாலவர்தியாகையா லித்தை த்ருடமான புண்ணென்றது. (திரங்கி) சுருங்கி, சரீரத்தின் மேல்தோலெல்லாம் சுருங்கியென்றபடி. புண் திரங்கீத்யத்ர ஸம்ஹிதகாரஸ்ய டாதேசாத்புண்டிரங்கியென்று ரூபம். (தலையும்வெளுத்தபின்) தலைசப்தம் தத்ரத்யரோமபரம். தலையில் மயிரும் நரைத்து வெளுத்தபின்பும், (அழிய) இந்தசரீரம் அழிந்துபோக, (தானே) ஸ்வயமேவ, (இசைகின்றிலீர்) இசைகிறிர்கொளில்லை. அன்யாயத்தமாக சரீரவிஶ்லேஷம்வந்தால் அந்த துக்கத்தையடையுவதொழிய நமக்குவார்த்தக்யம் வந்ததே; இந்த துக்கப்ரதமான சரீரத்தைவிட்டுப் பரலோகத்தை யடைவோமென்று நினைத்து அதுக்கு உபாயத்தை சீக்ரமாகத் தேடுவோமென்கிற விச்சையுங்கூடவில்லை யுங்களுக்கென்று தாத்பர்யம். ஆனு லென்செய்வோமென் றவர்கள்சொல்ல அருளிச்செய்கிறுர். (அலையுங்கடல்கொண்ட) அலையாநின்ற கடலாலே கொள்ளப்பட்டதான மஹத்தரதரங்கசாலியான ப்ரளயார்ணவத்தில் மக்னையானவென்றபடி, (வையம்) பூமியை, (அளித்தவன்) ரக்ஷித்தவன், ஏனத்துருவாயுலகி

உச-மூ. கண்ணன்கழறொழக்கூப்பியகையின்பெருமைதன்னை
யெண்ணங்கடக்கயமுனைத்துறைவரியம்புதலாற்
றிண்ணமிதுவென்றுதேறித்தெளிந்தபின்சின்மதியோர்
பண்ணும்பணிதிகள்பார்த்துப்பழந்தொழில்பற்றினமே. (சுரு)

(ப-ரை.) கண்ணன் - க்ருஷ்ணனது, கழல் - திருவடிகளை, தொழ - தொழும்படி, கூப்பிய - சேர்த்துக்கூப்பிய, கையின் - கையினுடைய, அஞ்சலியினுடைய; பெருமைதன்னை - பெருமையை, எண்ணங்கடக்க - மனோரதாதிகமாக, யமுனைத்துறைவர் - ஆளவந்தார், இயம்புதலால் - அருளிச்செய்தலால், இது - இது, திண்ணமென்று - நிச்சயமென்று, தேறி - தேறி, தெளிந்தபின் - தெளிந்துகொண்டபின்பு, சின்மதியோர் - அல்பமதிகள், பண்ணும் - பண்ணும், பணிதிகள் - வார்த்தைகளை, மாற்றி - மாற்றி, பழம் - நமக்குப் பழமையாய் கிடைத்த, தொழில் - கைங்கர்யத்தை, பற்றினம் - பற்றினோம். (உச)

வியாக்யானம்.

டந்த வென்கிறபடியே யண்டபித்தியி லொட்டிக்கிடந்த பூமியை ப்ரளயார்ணவத்தில் நின்று மெடுக்கவந்த ஜ்ஞாநப்பிரானுடைய வென்றபடி. (மெய்யருளே) ஸத்யமான க்ருபையை, ஸத்யமாய் க்ருபையாலே யவநருளிச்செய்த விந்தரஹஸ்யார்த்தத்தை யென்றபடி. (நிலையென்றுநாடி) நிலை-ஸ்திதி, இதுவே யிவ்வவஸ்தைக்கு யோக்யமானஸ்திதியென்று தேடிக்கொண்டு இந்தவர்த்தத்தைத் தேடி யாசார்யர்களிடத்தில் அறிந்துக்கொண்டென்றபடி. (நிலைநின்றபொய்மதி) நிலையாகவுங்களிடத்தில் சிரகாலமாயிருந்த தேஹாத்ம ப்ரமாதிகளாகிற மித்யாஜ்ஞானத்தை, (நீக்குமினே) போக்கடியுங்கோ ளென்றபடி. (உரு)

அஞ்சலிவைபவத்தில் பாட்டொன்று. அஞ்சலி வைபவத்திலே ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்திலே யருளிச்செய்த "த்வதங்க்ரிமுத்திச்ய" வென்கிற ச்லோகத்துக்கு பதார்த்தங்களும் வாக்யார்த்தங்களும் அருளிச்செய்து இச்லோகத்திலிருக்கிற வஞ்சலிசப்தார்த்தத்தையும் அன்யப்ரமாணங்களுக்கு விரோதம் வராதபடி யருளிச்செய்து. சில ரிதுக்குச்சொல்லும் அபார்த்தங்களையும் அனுசிதமென்று காண்பிவைத்து இப்படி தாமருளிச்செய்த விச்லோகார்த்தத்தை யொருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் முடிவிலே.

(கண்ணன்கழல்தொழ) கண்ணனுடைய திருவடியைத் தொழுகைக்காக, பெரியபெருமாள் விஷயமான விச்லோகத்தில் க்ருஷ்ணசப்தமில்லாதிருக்க விவர் கண்ணன்கழல்தொழ வென்றது அந்த பெரியபெருமாளை "கண்ணனை யரங்கமாலை" யென்றும், "கோவலனாய்வெண்ணை யுண்டவாய" னென்னு மித்யாதியா லாழ்வார்கள் க்ருஷ்ணனாக வனுபவித்தபடியாலும் "யமுனைத்துறைவ" னென் றுவக்தாவுக்கும் வாச்ய

வியாக்யானம்.

னுக்கும் பேராகையாலும். (கூப்பியகையின்) சேர்க்கப்படுகிற கைக ளுடைய, உபயகரஸம் மேளநாத்மகமான வஞ்சலியினுடைய வென்ற படி. (பெருமைதன்னை) மாஹாத்ம்யத்தை, தன்ஸ்வார்த்தே. இங்கே யஞ்சலியென்றது ப்ரபத்திகர்ப்பமான வஞ்சலிவிசேஷத்தை. சிலர் கே வலாஞ்சலி யென்பார்கள். சில ரிதில்சொன்ன ப்ரபாவம் வைபவ பர மென்பார்கள். ததர்த்தமே யிந்த ரஹஸ்யப்ரவ்ருத்தியென்று கருத்து. (யமுனைத்துறைவர்) ஆளவந்தார், (எண்ணங்கடக்கை) எண்ணம்-ஸங் க்யை, கடக்கை - அதிக்ரமிக்கை, ஸங்க்யயை யதிக்ரமித்து, அஸங்க் யாதமாக வென்றபடி. (இயம்புதலால்) இயம்புகை - சொல்லுகை, அரு ளிச்செய்தபடியால், ப்ரபத்திமார்க்கமான வஞ்சலிப்ரபாவத்தை ஆள வந்தார் விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்கையா லென்றபடி. இதுக்கு பற் றினமென்கிறத்தோ டங்வயம். (திண்ணமிதுவென்று) திண்ணம்-த்ரு டம், இந்தவர்த்தம் த்ருடமென்று. (தேறித்தெளிந்தபின்) இஶ்லோ கோக்தமான வஞ்சலிப்ரபாவம் நிச்சயமென்று விசாரித்துத் தேறி மன ஸ்ஸு தெளிந்தபின்பு, (சின்மதியோர்) ஸ்வல்பபுத்திகள், (பண்ணும் பணிதிகள் பார்த்து) பணிதிகள் - வ்யாபாரங்கள், இது உபலக்ஷணம். மிதப்ரஜ்ஞர்கள் சொல்லுமர்த்தங்களையும் அவர்கள்செய்யும் வ்யாபாரங் களையு மநுசிதங்களென்று பார்த்து, (பழந்தொழில்) பழைய தானதொ ழிலே, (பற்றினமே) அடைந்தோமே, பழந்தொழில் பற்றுகையாவது வேதோக்தமான வுபாயவிசேஷா வலம்பநமாகவுமாம், "ബദ്ധാഞ്ജലിപു டாஹ்ருஷ்டா: நம இத்யேவவாதிந:" (பத்தாஞ்சலிபுடா ஹ்ருஷ்டா, நம இத்யேவவாதிந:) என்கிறபடியே யுத்தரக்ருத்ய விசேஷமான வஞ்சல் யாதிகளாகவுமாம். அநுதியான தாஸக்ருத்யமாகையாலே யஞ்சலியை பழந்தொழிலென்ற துசிதம். (உச)

இதுக்குமேல் ப்ரதானசதகத்தில் ஆத்யந்தங்களிலிருக்கிற மூன்று பாட்டில் முதல்பாட்டு. இந்தரஹஸ்யத்திலே வேததது பப்ரும்ஹணதி களிலும் ரஹஸ்யத்ரயாதிகளிலும் முமுக்ஷுவுக்கு அவச்யம் ஜ்ஞாதவ் யதமங்களான நூறர்த்தங்களை பூர்வாசார்ய வாக்யத்தாலே தாமறிந்தபடி யருளிச்செய்கையாலே ப்ரதான சதகமென்று பேர்வைத்திருந்த வர்த் தங்கள் ஸ்வபக்ஷஸாதகங்களாயும் பரபக்ஷ நிராகரண யோக்யங்களாயு மிருக்குமென்று மிடத்தை "പരവിദുപദർശിതനഃ പ്രധാനശതകം പ്രമാണസിദ്ധമിദം। ഭജതിശതകോടിഭാവം പരപക്ഷപ്രയോജനേ സതാം" (பரவிதுபதர்சிதந: ப்ரதானசதகம் ப்ரமாண ஸித்தமித ம், பஜதிசதகோடிபாவம், பரபக்ஷச ப்ரயோஜநேசஸதாம்) என்றடி யிலே யொரு ஶ்லோகத்தாலேகாட்டி, தமக்கிவ்வர்த்தங்களை ப்ரதாநங்க ளென்று சொன்ன பூர்வாசார்ய வாக்யங்களை சில த்ருஷ்டாந்தங்க ளோடேகூட ப்ரஸம் ஷிக்கிறுரடியி லொருபாட்டாலே.

உரு-மூ.—பொங்குபுனலாறுகளிற்புவனமெல்லாம்
பொன்கழலாலளந்தவன்றன்றாளால்வந்த
கங்கையெனுநதிபோலக்கடல்களேழிற்
கமலைபிறந்தவனுகந்தகடலேபோலச்
சங்குகளிலவனேந்துஞ்சங்கேபோலத்
தாரிலவன்றண்டுளவத்தாரேபோல
வெங்கள்குலபதிகளிவைமேலாமென்றே
யெண்ணியநல்வார்த்தைகணுமிசைகின்றோமே. (சுச)

(ப - ரை.) பொங்கு - பொங்குகின்ற, புனல் - பிரவாஹத்தை யுடைய, ஆறுகளில் - நதிகளில், புவனமெல்லாம் - லோகங்களை யெல்லாம், பொன் - அழகிய, கழலால் - திருவடிகளால், அளந்தவன் தன் - அளந்தருளின த்ரிவிக்கிரமனது, தாளால் - திருவடியினுல், வந்த - உண்டான, கங்கைஎனும் - கங்கையென்கிற, நதிபோல-நதிபோலவும், கடல்கலேழில் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களுக்குள்ளே, கமலை - பெரியபிராட்டியார், பிறந்து - திருவவதரித்து, அதனுல்; அவன் - அந்தஸ்ரீயஃபதியானவன், உகந்த - திருவுள்ளமுகந்த, கடலேபோல-க்ஷீரஸமுத்ரம் போலவும், சங்குகளில் - சங்கங்களில், அவன் - அந்தபரமபுருஷன், ஏந்தும் - தரிக்கின்ற, சங்கேபோல - ஸ்ரீபாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கம் போலேயும், தாரில் - மாலைகளில், அவன் - அந்த புருஷோத்தமனது, தண் - குளிர்ந்த, துளவத்தாரேபோல - ஸ்ரீமத்துளசீமாலிகைபோலவும், இவை - இவ்வர்த்தங்கள், மேலாம் - உத்க்ருஷ்டங்க ளாகும், என்று - என்று, எங்கள் - ப்ரபன்னரான எங்களது, குலம் - ஸந்தானத்திற்கு, பதிகள் - கூடஸ்தர்களான நம்மாழ்வார்முதலிய ஆசாரியர்கள், எண்ணிய - நினைத்த, நல்வார்த்தைகள் - நல்லவார்த்தைகளை, நாம் - அவர்களை ஆச்ரயித்துப்பெற்ற நாம், இசைகின்றோம், அங்கீகரிக்கின்றோம். (உரு)

வியாக்கியானம்.

(பொங்குபுனலாறுகளில்) பொங்குகை-உஜ்ரும்பிக்கை, புனல்-ப்ரவாஹம். உஜ்ரும்பியாநின்றுள்ள ப்ரவாஹங்களையுடைய நதிகளுக்குள்ளே, இதுக்கு கங்கையோடந்வயம். (புவனமெல்லாம்) காடுமேடுடைத்தான லோகங்களையெல்லாம் (பொன்கழலாலளந்தவன்) ஸப்ருஹணீயமாய்ம்ருதுவான திருவடிகளாலேயளந்த அந்தஸர்வரக்ஷகனுடைய,(கழலால்வந்த) திருவடிகளால்வந்த, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் ப்ரஹ்மாதிருவடிவிளக்கினஜலமான வென்றர்த்தம். (கங்கையெனும்நதிபோல) கங்கையென்று சொல்லப்படும் நதியானதுபோல், அதுநதிகளுக்குள்ளே யெப்படி ஶ்ரேஷ்ட்டமோ அப்படியென்று மேலேயந்வயம். மேல்த்ருஷ்டாந்தங்களிலு மிப்படியே கண்டுகொள்வது. (கடல்களேழில்) ஏழுஸமுத்ரத்துக்குள்ளே, (கமலைபிறந்தவனுகந்த) கமலை - பெரியபிராட்டி,

வியாக்யானம்.

பிறந்து-அவதரித்து, அத்தாலே, அவனுகந்த - அந்த ஸர்வேச்வரனுகந்ததான, (கடலேபோல) க்ஷீரஸாகரமானதுபோலேயும், (சங்குகளில்) ஸமுத்ரோத்பன்னங்களான சங்குகளில், (அவனேந்துஞ் சங்கம்போல) அந்த ஸர்வேச்வரன் போக்யமாகத் திருக்கையிலே தரிக்கும் பாஞ்சஜன்ய மானதுபோலேயும், (தாரில்) தார்களுக்குள்ளே, தார் - அர்த்தவிகஸிதபுஷ்பங்கள் (அவன் தண்டுளபத்தாரேபோல) தண் - சீதளம், துளபம் - துளஸி, அவன் போக்யமாகச் சாற்றியருளினதான சைத்யஸௌகந்த்யாதிகளுடைய திருத்துழாய்த்தார்போலவும், இந்நாலு த்ருஷ்டாந்தத்துக்கும் தார்ஷ்டாந்திகமான வார்த்தைகளோடே யந்வயம், (எங்கள்குலபதிகள்) எங்கள் குலத்துக்குப் பதிகளான வாசார்யர்கள் "ஆத்யஸ்யந꞉குலபதே꞉" (ஆத்யஸ்யந꞉குலபதே꞉) என்கிற படியே யெங்கள் ப்ரபன்னகுலத்துக்குப் பதிகளானவென்றபடி. (இவைமேலாமென்று) இந்தவர்த்தங்கள் ஸர்வோத் க்ருஷ்டங்களாமென்று, (எண்ணிய) எண்ணப்பட்டதுகளான, (நல்வார்த்தைகள்) நல்லதான வார்த்தைகளே, ப்ரதாநதமார்த்தங்களைச் சொல்லும் வார்த்தைகளே, முமுக்ஷுக்களான நமக்காக வாசார்யர்கள் க்ரந்தரூபமாயும் வார்த்தாரூபங்களாயுமிவையிவை யென் றெண்ணினதான வாக்யங்களே யென்றபடி. (நாமிசைகின்றோமே) அவர்கள் திருவடிகளை யாச்ரயித்து அவர்கள் வாக்யத்தில் ப்ராமாண்ய ஜ்ஞாநமுடைய நாமிசைந்தங்கீ கரியாநின்றோம், இத்தாலிந்த ரஹஸ்யத்தில் சொல்லப்புகுகிற நூறர்த்தங்களு மாசார்யோப திஷ்டங்களென்றும் பூர்வத்ருஷ்டாந்தங்களாலே ப்ரதாநதமங்களென்றும் சொன்னபடி. (உரு)

இப்படி பூர்வாசார்ய வாக்யத்தை ப்ரசம்ஸித்து "வார்த்தையறிபவர், "மாயவர்க்காளன்றி யாவரோ" வென்று துடங்கி, ச்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணத்யத்யாத்ம சாஸ்த்ரரஹஸ்யத்ரய ததர்த்த விசேஷ தத்ப்ரதிபாத்யோபாயவிசேஷ கைங்கர்யவிசேஷ தத்ப்ரதி ஸம்பந்தி பாகவதாசார்யாதிகளில் ப்ராதான்யத்தை நூறுவாக்யத்தாலே ஸம்யக்காக வருளிச்செய்து இப்படிப்பட்ட வர்த்தங்களையறிந்த பேர்களுக்கு வரும்பலத்தையும் தாமிந்த ரஹஸ்யம் செய்தருளினத்துக்கு பலத்தையும் ஒருபாட்டாலே முடிவிலருளிச்செய்கிறார்.

(பாற்கடலோன்) பாற்கடல் - க்ஷீராப்தி. அத்தையுடைய வன்பாற்கடலோன், க்ஷீராப்திநாதனான ஸர்வேச்வரன், இங்கிவனை யெடுத்தது ஸகலாவதார கந்தமாகையாலும் பவஸாகரதரணத்துக்காக வொருகடலறிந்தவனாகையாலும். இதுக்குக்ரியையோ டந்வயம் (சீர்கடலின்திரையென்ன) சீர் - குணம், குணஸாகரத்துக்கலைபோலே யிராநின்ற, (தகவால்) தயையாலே (மிக்க) அதிகர்களான, (தேசிகராய்) வாத்ஸல்யாதி

உசு-மூ.— சீர்க்கடலின்றிரையென்னத்தகவான்மிக்கத்
தேசிகராய்த்திணியிருளாங்கடலைநீக்கி
பார்க்கடலோன்றிருவணையாய்நின்றுபாரங்
காணுதபவக்கடலைக்கடத்துகின்ருன்
நீர்க்குமரக்கலமென்னவிரைவரின்ப
மெழுந்தழியுங்குமிழியெனவிகழ்ந்தொழிந்தோம்
ஆர்க்கினிநாமென்கடவோநமக்குமாரொன்
கடவாரொன்றடைந்தவர்கட்கறிவித்தோமே. (சுரு)

(ப - ஊா.) சீர் - கல்யாணகுணங்களாகிற, கடலில் - ஸமுத்ரத்தினது, திரையென்ன - அலையென்று சொல்லலாம்படியான, தகவால் - க்ருபையால், மிக்க - ச்ரேஷ்டராகிய, தேசிகராய் - ஆசார்யர்களாய், ஆசார்யரூபேண அவதரித்து, திணி - திடமான, இருளாம்-அஜ்ஞாநாந்த காரமென்னும், கடலை - ஸமுத்ரத்தை, நீக்கி - நீங்கச்செய்து, திருவருளாய்நின்று - ஒளிபொருந்திய சேதுவாய் நின்று, பாரங்காணுத - அக்கரைகாணலாகாத, பவக்கடலை - ஸம்ஸாரஸாகரத்தை, நீர்க்கு - ஜலத்திற்கு, மரக்கலமென்ன - கப்பலென்னலாம்படி, கடத்துகின்ருன் - தாண்டிவைக்கின்ருன், விரைவரின்பம் - விஷயப்ரவணர்களின் வைஷயிகஸுகமானது, எழுந்து - உண்டாய், அழியும் - உடனே அழிந்து போகின்ற, குமிழியென - நீர்க்குமிழிபோலே நச்வரமென்று, இகந்து - இகழ்ந்து, ஒழிந்தோம் - ஒழித்துவிட்டோம், இனி - இதன்மேல், நாம் - நாம், ஆர்க்கு - எவர்க்கு, என்கடவோம் - என்னவாகக்கடவோம், ஆர் - யார், நமக்கு - நமக்கும், என்கடவார் - என்னவாகக்கடவார்கள், என்று - என்று, அடைந்தவர்கட்கு - நம்மை ஆச்ரயித்தசிஷ்யர்களுக்கு, அறிவித்தோம் - தெரிவித்தோம், உபதேசித்தோ மென்கை. (உசு)

வியாக்யானம்.

குணஸாகர தரங்காயமான தயாபூர்ண தேசிகராக வவதரியா நின்றுகொண்டு, (திண்ணிருளாம்) திண் - நிபிடம். அத்யந்தம் நிபிடமான வந்தகாரமாக வாகாநின்றுள்ள, (கதியே) இங்கு கதிசப்தம், ஸ்திதிபரம். ஸம்பூர்ண ஜ்ஞாநயுக்தமான நம்முடைய ஸ்திதியை, அஜ்ஞாநதசையை யென்கை. (நீக்கி) ஆசார்யரூபனுய்க்கொண்டு அந்த வஜ்ஞாநதசையைப்போக்கி, (பாரங்காணுத பவக்கடலை) பாரம் - அக்கரை அக்கரைகாணுதபடி யதிகம்பீரமான பவஸாகரத்தை, (திருவணையாய்) ஸேதுவாகவாய், திரு - பூஜ்யவாசகம். (நீர்க்கு மரக்கலமன்ன) மரக்கலம் கப்பல், அன்ன - ஸத்ருசமான, ஜலத்துக்குத் தாரகமான கப்பல்போலேயாய், (கடத்துகின்ருன்) கடத்துகை, தரணம்பண்ணிவைக்கை, அது செய்யாநின்ருன். ஜலோத்தாரண ஸமர்த்தமான நௌகாதிகள்போலே அதிவிசாலமான நம்முடைய பவஸாகரத்தை தானே

வியாக்யானம்.

“ஏஷஸேது:” (ஏஷஸேது:) என்று ஸேதுசப்த வாச்யமான வுபாய விசேஷமாகா நின்றுகொண்டு தாரணம்பண்ணிவையா நின்றுனென்று தாத்பர்யம். (விரைவரின்பம்) விரைவர் - த்வரிக்குமவர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரத்திலே யாசையாலே த்வரிக்குமவர்களுடைய வைஷயிகஸுகமான சிற்றின்பத்தை, நீர்க்குமரக்கலமன்னவென்றத்தை யிங்கு விசேஷணமாயு முரைக்கலாம், அப்போது ஜலத்துக்கஞ்சாதே யதிலே கதாகதம்பண்ணும் வங்கம்போலே வைஷயிக ஸுகத்துக்கு அஞ்சாதே “கதாகதம் காமகாமாலபந்தே” (கதாகதம் காமகாமாலபந்தே) என்கிறபடியே யதிலேயே த்வரிக்குமவர்களுடைய சிற்றின்பதை யென்றர்த்தம். (எழுந்தழியுங்குமிழியென) உயரவெழுந் துடனேயழியும் குமிழி யென்றெண்ணி, க்ஷணகாலவர்த்தியான ஜலபுத்புதவத் புத்திபண்ணி யென்றபடி. (இகழ்ந்தொழிந்தோம்) இகழுகை - உபேக்ஷிக்கை, உபேக்ஷித்தே யொழிந்துவிட்டோம். அனுபாதேயமென்று நிராகரித்தோமென்றபடி. இவ்வளவு இந்த ரஹஸ்யார்த்த ஜ்ஞானபலம் மேலிக்க்ரந்தகரண ப்ரயோஜனம். (நாம்) பாரலௌகிகா பேக்ஷையுடைய நாம், (இனி) அபேக்ஷையுண்டானபின்பு, (ஆர்க்கு) எந்தவாசார்யர்களுக்கு, (என்கடவோம்) என்ன ஶிஶ்ரூஷாதிகள் பண்ணக்கடவோம், (நமக்குமாரொன்கடவார்) அத்ருஷ்டாதித்வரையுடைய நமக்கு எந்தவாசார்யர் என்னவுபதேஶத்தைப் பண்ணக்கடவர்கள், (என்றடைந்தவர்களுக்கு) இப்படி யெண்ணிக்கொண்டு வந்தடைந்தவர்களுக்கு, யத்வா (ஆர்க்கினி நாமித்யாதி) அத்யந்தம் பாரதந்த்ர்யத்தாலே யாருக்கு நாமென்னவுபகாரம் பண்ணப் புகுகிறோம், நமக்குத்தான் யாரொன்ன உபகரிக்கப்போகிறார்களென் றனன்யகதியாய் வந்தடைந்தவர்களுக்கென்றுமாம். (அறிவித்தோமே) அறியும்படி பண்ணினோம், இந்த கூடார்த்த ப்ரதிபாதகமான வித்தரஹஸ்யத்தை ஆசார்யவாக்யத்தைக்கொண்டு நம்மை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்காக வெளியிட்டோமென்று கருத்து. (உகூ)

இந்த ரஹஸ்யத்திலே நல்வார்த்தைகள் நாமிசைகின்றோமென்றும் வார்த்தை யறிபவர்மா யவர்க்காளன்றி யாவரோவென்றும் தகவால் மிக்கத் தேசிகராய் என்றும் ஆழ்வார்களுடையவு மாசார்யர்களுடையவும் ப்ரசம்ஸியாநின்றீரோ அப்படியே நிர்மலாந்த:கரணரான ரிஷிகளு மிவ்வர்த்தங்களை யறிவித்திலரோவென்ன நன்குவந் தென்னுடனுக்கியென்னுற்ற தன்னைவன்கவிபாடு மித்யாதிப்படியே ஸர்வேச்வரனோ யுகந்தருளினதான பூர்வாசார்ய வாக்யத்துக் கொக்குமோ அந்த யோகலப்த தத்வஜ்ஞானமுடைய ரிஷிவாக்யமென்று சில த்ருஷ்டாந்தங்களோடே காட்டுகிறார் முடிவிலொருபாட்டாலே.

உஎ-மூ.—காசினியில்வரையனைத்துங்காயாவண்ணன்
கடைந்தெடுத்தகௌத்துவத்தின்சீர்மைக்கொவ்வா
காசிமுதலாகியநன்னகரியெல்லாங்
கார்மேனியருளாளர்கச்சிக்கொவ்வா
மாசின்மனந்தெளிமுனிவர்வகுத்ததெல்லா
மாலுகந்தவாசிரியர்வார்த்தைக்கொவ்வா
வாசியறிந்திவையுரைத்தோம்வையத்துள்ளீர்
வைப்பாகவிவைகொண்டுமகிழ்மினீரே. (சுசு)

(ப-ரை.) காசினியில் - பூமியிலுள்ள, வரையனைத்தும் - பர்வதங்கள் எல்லாம், காயாவண்ணன்-காயாம்பூவர்ணனான நாராயணன், கடைந்து - க்ஷீரஸாகர மதனம்செய்து, எடுத்த - உத்தரித்த, கௌத்துவத்தின் - ஸ்ரீகௌத்துபரத்தினத்தினது, சீர்மைக்கு - பெருமைக்கு, ஒவ்வா-ஒப்பாகா, காசிமுதலாகிய - காசிமுதலான, நல்நகரியெல்லாம்-முக்திப்ரதங்களான நல்லநகரங்களெல்லாம், கார் - மேகம்போன்ற, மேனி-திவ்யமங்கள விக்ரஹமுடைய, அருளாளர் - பேரருளாளனது, கச்சிக்கு - ஸ்ரீகாஞ்சீநகரத்துக்கு, ஒவ்வா - ஒவ்வா, (அதுபோல) மாசில் - குற்றமற்ற, மனந்தெளி - மனஸ்ஸூதெளிந்த, முனிவர் - மஹர்ஷிகள், வகுத்ததெல்லாம் - சொன்னவை யெல்லாம், மால் - ஸ்ரீய:பதியானவன், உகந்த - திருவுள்ளமுகந்த, ஆசிரியர் - ஆசார்யர்களது, வார்த்தைக்கு - திவ்யஸூக்திக்கு, ஒவ்வா - ஒவ்வா, வாசி - தாரதம்யத்தை, அறிந்து - அறிந்து, இவை - இதுகளை, உரைத்தோம் - சொன்னோம், வையத்துள்ளீர் - இப்பூமியிலுள்ளவர்கான், நீர் - நீங்கள், இவை - இவ்வர்த்தங்களை, வைப்பாக - நிக்ஷேபமாக, கொண்டு-வைத்துக்கொண்டு, மகிழ்மின் - ஸந்தோஷியுங்கள். (உஎ)

வியாக்யானம்.

(காசினியில்) பூமியிலே, (வரையனைத்தும்) அனைத்துவரையும் என்றன்வயம். வரை - பர்வதம், ஸகலரத்நமய பர்வதங்களும், (காயாவண்ணன் கடைந்தெடுத்த) காயா - காசா, இங்கு தத்புஷ்பம் விவக்ஷிதம் - காசாம்பூவுக்கு ஸத்ருசமான வர்ணத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனாலே கடைந் தெடுக்கப்பட்டதான, (கௌத்துபத்தின்) கௌஸ்துபத்தினுடைய, (சீரமைக்கு) ஸ்வபாவத்துக்கு, சீர் - குணம், சீர்மை-குணவத்தை, பகவத்வக்ஷஸ்தல ஸம்பந்தம்பெற்ற நல்லஸ்வபாவத்துக் கென்றபடி, (ஒவ்வா) ஒப்பாகுமோ, ஸத்ருசமாகுமோ. (காசிமுதலாகிய நன்னகரியெல்லாம்) காசியைமுதலாக வுடையதுகளான முக்தி க்ஷேத்ரங்களான நல்ல நகரிகளெல்லாம், (கார்மேனியருளாளர் கச்சிக்கொவ்வா) கார் - நீருண்டமேகம், மேனி - சரீரம், வார்ஷூகவலாஹகஸத்ரு சவர்ணசாலியான பேரருளாளருடைய நகரியான காஞ்சிக்கி

வியாக்யானம்.

ஸத்ருசமாகுமோ, (மாசில்மனந்தெளி) மாசு - மலம்; அதில்லாத மன ஸ்ஸினுடைய தெளிவையுடைய, (முனிவர் வகுத்ததெல்லாம்) வகுக்கை - பிரித்துச்சொல்லுகை, நிர்மலாந்தஃகரணரானரிஷிகள் பிரித்து தத்வநிரூபணம் பண்ணின வாக்யங்களெல்லாம் (மாலுகந்தவாசிரியர்) மால்-ஸ்வாமி, ஸர்வஸ்வாமியான ஸ்ரீயஃபதியுகந்த வாசார்யர்களுடைய, (வார்த்தைக்கொவ்வா) க்ரந்தரூபமாயு முபதேசரூபமாயுமுள்ள வாக்யங்களுக் கொப்பாகுமோ, "𑌰𑌤𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃". (ரத்நத்வாவி சேஷேபியதாவா பகவத்ஸம்பந்தாயத்தௌத்க்ருஷ்ட்யம் கௌஸ்துபஸ்ய, முக்திக்ஷேத்ரத்வாவிசேஷேபி பகவத்ஸம்பந்த ப்ரயுக்தச்ஶ்ரைஷ்ட்யம் காஞ்ச்யாஃதத்வ தேவ சிதசிதீச்வரதத்வநிரூபணத்வா விசேஷேபிஸ்வாம்யபிம தத்வரூப ஶ்ரைஷ்ட்ய மாசார்யவாக்ஸ்ய தத்வதேவேத்யர்த்தஃ (வாசியறிந்து) வாசி-பேதம், ரிஷிவாக்யத்துக்கும் ஆசார்ய வாக்யத்துக்கு முண்டான பேதமறிந்து, (இவையுரைத்தோம்) இந்தரஹஸ்யார்த்தம் சொன்னோம். இந்த வாசார்யவாக்ய ஶ்ரைஷ்ட்யம் சொன்னோமென்றுமாம். (வையத்துள்ளீர்) பூமியிலேயிருக்குஞ் ஜநங்காள், (வைப்பாகவிவைகொண்டு) யிந்தவர்த்தங்களை வைப்பாக நிக்ஷேபமாகவைத்துக்கொண்டு, நிக்ஷேபம்போலே ரக்ஷிக்குமென்றெண்ணிக்கொண்டு, (மகிழ்மினீரோ) மத்யமபுருஷபஹுவசனம். மகிழுங்கோள், ஸந்தோஷியுங்கோள். (௨௭)

இதுக்கு மேலுபகார ஸங்க்ரஹத்திலிருக்கிற வாத்யந்தப் பாட்டுக்கள் மூன்றில் முதல்பாட்டு. இந்த ரஹஸ்யத்திலே ஜீவாத்மாவுக்கு ஈச்வரன் ஸ்வரூபத்திலும் குணபூத ஜ்ஞாநாதிகளிலும் சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளிலும், ஆசார்யாதீந வ்யாபாரங்களிலும், உபாயாநுஷ்டாநாதிகளிலும், உத்தரதசைகளிலும் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வக திவ்யதேசப்ராப்திதத்ரத்ய கைங்கர்யாதிகளிலும் பண்ணுமுபகார விசேஷங்களை விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்கைக்காக வடியிலே யந்தவுபகாரங்களில் முக்யமான சில வுபகாரங்களை ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு இவ்வளவு உபகாரம் நமக்கீஶ்வரன்பண்ணினது ஆழ்வாருடைய க்ருபையாலே யென்கிறு ரொருபாட்டாலே.

(அந்தமிலா) அந்தமில்லாததான, (பேரின்பம்) பெரிதானஸுகம், ஸ்வர்க்காதிஸுகம்போலே நாசமில்லாதவபரிச்சேத்யமான மோக்ஷஸாம்ராஜ்ய ஸுகத்தை யென்றபடி. (அருந்த) அருந்துகை-பானம்பண்ணுகை, இங்கு அனுபவிக்கையிலே தாத்பர்யம் (ஏர்க்கும்) யோக்யா

உஅ-மூ.—அந்தமிலாப்பேரின்பமருந்தபேர்க்கு
மடியோமையறிவுடனேயென்றுங்காத்து
முந்தைவினைநிரைவழியிலொழுகாதெம்மை
முன்னிலையாந்தேசிகர்தம்முன்னேசேர்த்து
மந்திரமுமந்திரத்தின்வழியுங்காட்டி
வழிப்படுத்திவானேற்றியடிமைகொள்ளத்
தந்தையெனநின்றதனித்திருமாறாளிற்
றலைவைத்தோஞ்சடகோபனருளினாலே. (சுஎ)

(ப-ரை.) அந்தமில்லா - முடிவில்லாத, பேரின்பம் - பெரிய இன்பத்தை, அறிந்தபேர்க்கும் - அறியாதவர்களுக்கும், அடியோமை-தாஸபூதரான நம்மை, அறிவுடனே - ஞானத்தோடே, என்றும் - எப்போதும், காத்து - ரக்ஷித்து, முந்தை - பழமையான, வினைநிரை - கர்மஸமூஹங்களின், வழி - மார்க்கத்தில், ஒழுகாது - சிதறிப்போகாமல், எம்மை - நம்மை, முன்னிலையாம் - முந்தினநிலையாகிய, தேசிகர்தம் - ஆசார்யர்களுடைய, முன்னே - முன்னே, சேர்த்து - சேர்ப்பித்து, ஆசார்யப்ராப்தி செய்வித்து; மந்திரமும் - மந்த்ரத்தையும், மந்தரத்தின்வழியும் மந்த்ரப்ரதி பாத்யமான மார்க்கத்தையும்; காட்டி - அறிவித்து, வழிப்படுத்தி - பக்திப்ரபத்திரூப உபாயத்தில் ப்ரவர்த்திப்பித்து, வான் - பரமபதத்தில், ஏற்றி - ஏறவைத்து, அடிமைகொள்ள-கைங்கர்யங்களை திருவுள்ளம் பற்றுவதற்கு, தந்தையென - பிதாபோலே, நின்ற - வீற்றிருந்த, தனி - ஒப்பற்ற, திருமால்-ஸ்ரீ:பதியினது, தாளில்-திருவடிகளில், சடகோபன் - நம்மாழ்வாருடைய, அருளால் - க்ருபையினால், தலை - சிரஸ்ஸை, வைத்தோம் - பணிந்தோம். (உஅ)

வியாக்யானம்.

ளான, (அடியோமை) அடியோங்களை, ஸுரிபோக்யமான ஸுகத்தையனுபவிக்க ப்ராப்தாளான வெங்களை யென்றபடி. (அறிவுடனே) ஜ்ஞாநத்துடனேகூட (என்றும்), ஸர்வதா, (காத்து) ரக்ஷித்து, ஜ்ஞாதாவாயும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாயுமுள்ள வெங்களை யிதுகளழியாதபடி ப்ரளயதசையிலும், காத்தென்றபடி. (முந்தை) அநாதிகளான, (வினை) கர்மங்களுடைய, (நிரை) வர்க்கம், ஸமூஹமென்றபடி. (வழியில்) மார்கத்தில் (ஒழுகாது) ஒழுகிப்போகாதே, (எம்மை) விரோதிபூயிஷ்டத்தையுடைய நம்மை, (முன்னிலையாந்தேசிகர்) முந்தின நிலையாகாநின்ற வாசார்யருடைய, இவன் ரக்ஷணத்திலே ப்ரதமஸ்தாநமான வாசார்யனுடையவென்றபடி. (முன்னேசேர்த்து)அவர்களங்கீகரிக்கும்படி அவர்கள் முன்னேசேரும்படி நம்மைப்பண்ணி, ப்ராரப்த்தா ப்ராரப்தரூபங்களாயனாதிகளான பாபமார்கங்களிலே சேராதபடி நம்மை ஸதாசார்யர் பக்கலிலே சேர்த்தென்று தாத்பர்யம். (மந்திரமும்) திருமந்த்ராதி

வியாக்யானம்.

களும், (மந்திரத்தின்வழியும்) திருமந்த்ராதிகளிலே ப்ரதிபாத்யமான வழியும், (காட்டி) ரஹஸ்யத்ரயாதிகளும் ததர்த்தங்களும் மனஸ்ஸில் படும்படி யாசார்யாளைக்கொண்டு காண்பிவைத்து, (வழிப்படுத்தி)ஸ்வாதிகாரானு ரூபமான வொருமோக்ஷமார்க்க பூதமான வுபாயாநுஷ்ட்டாநத்திலே யுறுப்படுத்தி, யத்வா - மந்த்ரத்தின் வழியென்று உபாயவிசேஷத்தைச்சொல்லி, வழிப்படித்தியென்று அர்சிராதியைச் சொல்லவுமாம். (வானேற்றி) அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலேயேற்றி, (அடிமைகொள்ள) ஸூரிபோக்யமான கைங்கர்யங் கொள்ளுகைக்காக, (தந்தையெனநின்ற) தந்தை - பிதா, ஹிதபரனுனபிதாபோல நில்லாநின்ற, (தனித்திருமால்தாளில்) அத்விதீயனுன ஸ்ரீயஃபதியினுடைய திருவடிகளிலே, நம்முடைய ரக்ஷணத்தில், அஸஹாயனுயிருக்கையே, இங்கு - அத்விதீயத்வமவனுக்கு. (தலைவைத்தோம்) சிரஸ்ஸை மடுத்தோம்) அவன்திருவடிகளை நம்முடைய சிரோபூஷணமாக்கினோமென்றபடி. (சடகோபனருளினுல்) ஈச்வரன் நமக்கு உபகாரம் பண்ணினது, ஆழ்வாருடைய க்ருபையாலே, ஆழ்வார் ஸம்பந்தம் பெற்றபடியினுலே யென்றபடி. இங்கே யாழ்வாரை யெடுத்தது இந்த ரஹஸ்யத்தில் பூர்வாவர மத்யமதசைகளில் பண்ணு மீச்வரனுடைய வுபகாரங்களை மூன்றதிகாரத்தாலே சொல்லி இவ்வள வர்த்தங்களும் ஆழ்வாருடைய முதல்ப்ரபந்தமான திருவிருத்தம் முதல்பாட்டி லிருக்கிறதென்று முடிவிலே காண்பிக்கிறபடியாலே. (உஅ)

இப்படி ஸங்க்ரஹமாக வுபகாரங்களை யருளிச்செய்து பின்பு மூன்றதிகாரத்தாலே தாம் விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்த ஸர்வேச்வரனுடைய வுபகாரங்களை யறிகைக்கி பல மேதென்கிற வாகாங்க்ஷையில் முமுக்ஷுவான ஜீவாத்மாவுக்கு அபேக்ஷிதமாய் ரஹஸ்யார்த்தங்களான தேகாத்ம ப்ரமஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமாதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக வுபகாரங்களை பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யறிகையே யிதின் பலமென்னுமிடத்தை ஸ்வாநுஸந்தானருபமான வொருபாட்டாலே முடிவிலே காட்டுகிறுர்.

(தான்) அஹம்சப்த வாச்யனுனதான், (தனக்கு) ப்ரகாசபலியான தன் ஜீவஸ்வரூபத்துக்கு, (தன்னுலேதோன்றி) ஜ்ஞாநஸ்வருபனுய் அத ஏவஸ்வயம் ப்ரகாசமுமான ஸ்வரூபத்தாலே தோன்றிக்கொண்டு, அஹமஹமென்று ப்ரத்யக்த்வாதி விசிஷ்டமாக ஸ்வரூபத்தை ஸ்வரூபத்தாலே தானேயறிந்தென்கை. (தன்னேரொளியிணை குணத்தாலும்) தனக்கத்விதீயமாய் தேஜஸ்ஸுபோலே ப்ரகாசகமாய் தன்னை விட்டுப் பிரியாதே குணபூதமான தத்பூதஜ்ஞானத்தாலும், (தன்னைக் கண்டு) ஸ்வஸ்வரூபத்தைக்கண்டு, விஷயப்ரகாசந வேளயாம் ஸ்வாப்ருதக்ஸித்ததர்மபூத ஜ்ஞானஸ்யாபி ஸ்வஸ்யவிஷயதா ப்ரகாசம் சொன்னபடி யிது. ஜ்ஞாதாவும் ஜ்ஞானஸ்வரூபனுமானமைக்கு பலமிதுகள்.

உகூ-மூ.—தான்றனக்குத்தன்னாலேதோன்றித்தன்னே
ரொளியிணைக்குணத்தாலுந்தன்னைக்கண்டு
தான்தனக்கென்றறியாததன்குணத்தை
தன்குணத்தாற்றானிறையிற்றானேகூட்டி
ஊன்மறித்துப்புலன்மனன்மானாங்காரங்க
ளொருமூலப்பிரகிருதியன்றிநின்ற
நான்தனக்குத்தான்றனக்கென்றறிவுதந்த
நாரணனைநான்மறையானான்கண்டேனே. (கூஅ)

(ப-ரை.) தான்தனக்குத்தன்னாலேதோன்றி-ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய், தன் - தனது, ஓரொளி - ஒரு ப்ரகாசத்தை, அணைக்கும் - அணைத்துக் கொள்ளுகின்ற, குணத்தாலும் - ப்ரத்யத்வகுணத்தினாலும், தன்னை - தன்ஸ்வரூபத்தை, கண்டு - கண்டு, (தான்தனைக்கென்றறியாத) தன் குணத்தை - தனதுகுணத்தை, (தன்குணத்தால்) தன்னிறையில்-தனது ஈச்வரனிடத்தில், தானே - தானே, தபடி - சேர்த்து, ஊள் - மாம்ஸ மயமான சரீரத்திலும், மருத்து - ப்ராணன் முதலியவாயுக்கள், புலன் - இந்திரயங்கள், மனம் - மனது, மான் - மஹத்தத்வம், ஆங்காரங்கள் - ஸாத்விகராஜஸ தாமஸாஹங்காரங்கள், ஒரு - ஒன்றாகிய, மூலப்பிர கிருதி - மூலப்ரக்ருதி, அன்றி - இவைகளாகாமல், இவைகளில் வேறு பட்டு, நின்ற - நின்றவனான, நான் - நான், தனக்கு - தனக்கு சேஷ பூதன், தான் - நமக்குசேஷியான ஸ்ரீயஃபதி, தனக்கு - தனக்கு, (அன் யாதீனனன்று) என்று-என்று, இசைவு-அங்கீகாரத்தை, தந்த-எனக்கு உண்டாகச்செய்த, நாரணனை - ஸ்ரீமன்னாராயணனை, நான் - நான், நான்மறையால் - நாலுவேதங்களினால், கண்டேன். (உகூ)

வியாக்யானம்.

(தான்தனக்கென்றறியாத) தானென்றும் தனக்கென்று மறியாததான, அஹம்மமேதி ஜ்ஞாநசூந்யமான வென்றபடி. (தன்குணத்தை) தனக்கு குணபூதங்களான தேஹாதிகளை, (தன்குணத்தால்) தனக்கு குணபூத மாயாசார்யா தீனமாகவந்த சரீராத்மபாவஸம்பந்தாதி ஜ்ஞாநத்தாலே, (தாநிறையில்கூட்டி) தத்வவிவேகம்பிறந்த தான் ஸர்வசரீரியான வீச் வரநிடத்திலே சேர்த்து, அவனுக்கே சேஷமென்றெண்ணி யென்றபடி. இதுக்கு பலமாயுமே தத்விவரணரூபமாயுமிருக்கும்மேல். (ஊன்மறி த்து) தேகத்தைக்காட்டிலும் வேறாய், ஊன் - சரீரம், (புலன்) இந்த்ரி யங்கள், (மன) மநஸ்ஸு, (மான்) மஹாநு, (ஆங்காரங்கள்) அஹங்கா ரங்கள், ஸாத்விகாதிபேதே பஹுவசனம். (ஒருமூலப்பிரகிருதி) இது களுக்கு காரணமாய த்விதீயமான மூலப்ரக்ருதி, (அன்றிநின்ற) இதுக னன்றியிலே யிராநின்ற, (நான்) தேஹவிலக்ஷணனாய் அதரவ - ப்ரக் ருத்யாதி சதுர்விம்சதி தத்வபின்னனாயிருக்கிற நான், (தனக்கு) ஸ்வ சரீரியான தனக்கு, (தான்தனக்கு) ஸர்வஸ்வதந்தரனை தான்தனக்

வியாக்யானம்.

கென்று, (அறிவுதந்த) ஜ்ஞானத்தைக்கொடுத்த, தேஹாதிவிலக்ஷண னை தனக்கு சேஷமென்றும், ஸர்வஸ்வாமியான தான்தனக்கே ஸ்வாதீனனென்று மிப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்தைக்கொடுத்த வென்றபடி. (நாரணனே) ஸ்ரீயஃபதியை, இங்கு நாராயணசப்தத்தாலே முன்சொன்ன ஸர்வசரீரத்வாதிகள் விவக்ஷிதங்கள் (நான்மறையால்) நாலுவேதங்களாலே, தத்ப்ரதிபாத்யார்த்தங்களா லென்றபடி. (நான்கண்டேனே) அசித்கல்பனுயிருந்த நான் அவனுடைய வுபகாரத்தாலே ஜ்ஞானம் பிறந்து அத்தாலே நன்ருக வறிந்துக்கொண்டேனே. இப்பாட்டிலிறையில் கூட்டியென்கிற பர்யந்த மீச்வரபரமாயும் யோஜிக்கலாம், எப்படியென்னில், (தான்தனக்கித்யாதி) விபுவால் ஜ்ஞானஸ்வரூபமான தன் திவ்யாத்மஸ்வரூபமானது அஹமென்று தானேதோன்றி, (தன்னேரொளியிணையித்யாதி) தனக்கஸாதாரணகுணமாய் விபுவான தர்மபூத ஜ்ஞானத்தாலும், ஸர்வதாஸ்வ ஸ்வரூபத்தையும் பாத்துக்கொண்டு, (தான்தனக்கித்யாதி) அஹம்மமேதி ஜ்ஞானசூன்யமான வசேதனமாய் தனக்கு குணபூதங்களான ப்ரக்ருத்யாதிகளை, இதுகளை குணமென்றது அப்ருதக்ஸித்தமானபடியால், தன்குணத்தால் - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே, (தானிறையில்கூட்டி) ஸ்வதந்த்ரனை தான் தன்னிடத்தில்கூட்டி, ஸ்வாப்ருதக்ஸித்தமான ப்ரக்ருத்யாதிகளை ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஸ்வசரீரமாயும் ஸ்வாதீனமாயு மங்கீகரித்தென்கை. மேல்பூர்வவத் பூர்வ யோஜனைக்கு ப்ரக்ருதார்த்தஸ்வாரஸ்யமுண்டு. இதுக்கு தான் நாரணனே யித்யாதி சப்தஸ்வாரஸ்யமுண்டு. (உகூ)

இப்படிப்பட்ட வுபகாரங்களை வேறொருவர் செய்யமாட்டாரோ வென்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக தான் ப்ரதமாதிகாரத்தாலே சொன்ன முமுக்ஷுவுக்கு கர்ப்பவாஸ ப்ரப்ருதியுபாயாநுஷ்டானபர்யந்த மீச்வரன்பண்ணு முபகாரங்களையும் த்விதீயாதிகாரத்தாலே வெளியிட்ட வுபாயாநுஷ்டான ப்ரப்ருதி ப்ரம்மநாடி ப்ரவேசபர்யந்தம் பண்ணுமுபகாரங்களையும் த்ரித்ரியாகாரத்தாலே ப்ரகாசிப்பித்த வர்ச்சிராதிக மனப்ரப்ருதிமேல் முழுக்கச்செய்யு முபகாரங்களையும் ஒருபாட்டாலே யுபலக்ஷணதயாஸங்க்ரஹிக்கிருர்.

இப்பாட்டில் மூன்றதிகாரத்தாலே சொன்னவர்த்தங்களை மூன்று பாதத்தாலே ஸங்க்ரஹித்து நாலாம்பாதத்தால் முன்வந்த சங்கையை பரிஹரிக்கிருர்.

(கழியாத) கழிந்துபோகாததான, ப்ராயச்சித்தாதிகளால் நாச்யமல்லாததான, (கருவினையில்) கரு-கர்ப்பம். இது உபலக்ஷணம். கர்ப ஜந்மஜராமரணதி ப்ரதமான பாபங்களில், (படிந்தநம்மை) படியாநின்றுள்ள நம்மை, பாபபூயஸ்தையாலே சேற்றிலழிந்தின சேருகளைப்

ஙo-மு.— கழியாதகருவினையிற்படிந்தநம்மைக்
காலமிதுவென்றொருகாற்காவல்செய்து
பழியாதநல்வினையிற்படிந்தார்தாளிற்
பணிவித்துப்பாசங்களடையநீக்கிச்
சுழியாதசெவ்வழியிற்றுணைவரோடே
தொலையாதபேரின்பந்தரமேலேற்றி
அழியாதவருளாழிப்பெருமான்செய்யு
மந்தமிலாவுதவியெல்லாமளிப்பாராரோ. (சுகூ)

(ப - ரை.) கழியாத - கழிவுபெறாத, கருவினையில் - கர்ப்பம்முதலிய இடர்விளைவிக்கும் பாபங்களில், படிந்த-படிந்திருக்கின்ற, நம்மை-நம்மை, இதுகாலம் - ரக்ஷிக்க இது ஏற்றகாலம், என்று - என்று, ஒருகால் - ஒருதடவை, காவல்செய்து - ரக்ஷித்து, பழியாத - குற்றமற்ற, நல்வினையில் - ஸுக்ருதத்தில், ஸத் கர்மங்களில், படிந்தார் - படிந்த பெரியோர்களது, தாளில் - திருவடிகளில், பணிவித்து - பணியும்படி செய்து, பாசங்கள் - பந்தங்களான கர்மங்களை, அடைய - நிச்சேஷமாய், நீக்கி - நீங்கச்செய்து, சுழியாத - சுழித்தலற்ற, செவ்வழியில் - ருஜுவான மார்கத்தில், துணைவரோடே-ஸஹாயபூதர்களுடன், தொலையாத - அழிவில்லாத, பேரின்பம் - பெரிய இன்பத்தை, தர - அளிக்க, மேல் - ப்ரக்ருதி மண்டலத்திற்குமேல், ஏற்றி - ஏறவைத்து, அழியாத - என்றும் அழிவுறாத, அருள் - க்ருபையையுடைய, ஆழி - சக்கரதரனாகிய, பெருமான்-எம்பெருமான், செய்யும் - செய்யும், அந்தமிலா-முடிவில்லாத, உதவி எல்லாம்-உபகாரங்களையெல்லாம், ஆர்-யார்தான், அளப்பார் - அளவிடவல்லவர்கள், இவ்வளவென்று பரிச்சேதித்தறிய வல்லவர்யாவரொன்கை. (ஙo)

வியாக்யானம்.

போலே, ததந்தர்கதனானவன்போலே யிருக்கிற நம்மை, (ஒருக்கால்) ஒருவேளையிலே, ஜாயமாந கடாக்ஷாநியோக்யமானகாலத்திலே, (இதுகாலமென்று) இவன் ரக்ஷணத்துக் கிதுநல்ல ஸமயமென்று, (காவல் செய்து) ரக்ஷணத்தைப்பண்ணி, அஜ்ஞாதஸுக்ருதோத்பாதந ப்ரக்ருதி ஸதாசார்ய ஸம்பந்த பர்யந்தமான ரக்ஷணங்களைப்பண்ணியென்றபடி. (பழியாதநல்வினையில்) இங்கு வினை-கர்மம், பழிக்கப்படாததான, நல்ல கர்மங்களில், சாஸ்த்ர ஸம்மதமாயும் ஸத்துக்களுகந்ததாயுமுள்ள ஸகல கற்மங்களென்றபடி. (படிந்தார்தாளில்) படிந்திருக்கு மவர்களுடைய திருவடிகளிலே, ஸத்கர்ம நிரதாளான ஸதாசார்யாதிகள் திருவடிகளிலே, (பணிவித்து) பணி - கைங்கர்யம், அத்தைசெய்வித்து, ஸதாசார்யர் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் பண்ணும்படி நம்மை யங்கே சேர்த்ததென்றபடி. (பாசங்கள்) பாசம், கயிறு, பாசம்போலே பந்தகங்களான

வியாக்யானம்.

நம்முடைய பாபங்களை, (அடைய) க்ருத்ஸநத்தையும், (நீக்கி) உபாய ப்ராப்தி விரோதியான க்ருத்ஸந பாபத்தையும், புருஷகார மோக்ஷா ர்த்த ப்ரபத்யாதிகளாலே போக்கி, (துலையாபேரின்பம்) துலைகை - நாசம். நாசரஹிதமான மஹத்தரஸுகத்தை தருகைக்காக, கைங்கர்ய ஸம்பத்தைக் கொடுக்கயென்றபடி. (சுழியாத) சுழியாக வாகாததான, (செவ்வழியில்) செவ்வையான வழியில், சுழிபோலே பரிப்ரமண ஹேதுவான தூமாதி மார்கம்போலே யன்றிக்கே, அபுநராவ்ருத்தி ஹேதுவாய் ஸமீசீநமானவர் சிராதிமார்கத்திலென்றபடி. (துணைவரோடே) ஸஹாய பூதாளான வாதிவாஹிகரோடேகூட, (மேலேற்றி) ப்ரக்ருதிக்குமேலான பரமபதத்தி லேற்றிவைத்தும், (அழியாதவருளாழிப் பெருமாள்செய்யும்) ஒருக்காலுமழியாததான க்ருபாஸாகரனுனஸர்வேச்வரன் பண்ணுமதான, "புணைகொடுக்கிலும் போகவொட்டாரோ, தன்னடியார் திறத்து, இத்யாதிப்படியே, முக்தவிஷயத்தில், க்ருபை நிருபாதிகமான படியை பற்றவிங்கு அழியாதவருளென்றது. ஆழி - ஸமுத்ரம். (அந்தமில்லா வுதவியெல்லாம்) உதவி - உபகாரம், அந்தமில்லாததான வுபகாரங்களையெல்லாம், பூர்வோக்தங்களான வநந்தோப காரங்களையெல்லாமென்றபடி. (அளிப்பாராரோ) ஆர்தான் அளிப்பார்கள். அளிக்கை- ரக்ஷிக்கை, இந்த உபகாரங்களைப்பண்ணி ஆர் ரக்ஷிபபொன்கை, அஜ்ஞாத ஸுக்ருதப்ரப்ருதி மோக்ஷப்ரதாந பர்யந்தமான வுபகாரம்பண்ண வொருவரும் ஸமர்த்தரன்றென்றபடி. (ங௦)

மேல் ஸாரஸங்க்ரஹத்திலொருபாட்டு. இந்த ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே முமுக்ஷுவுக்கு ஜ்ஞாதவ்யங்களாய் ஸாரதமங்களானத்யாஜ்யோபாதேயவிபாகமென்ன பூர்ணத்வப்ரகாரங்களென்ன, ப்ரக்ருதிகுண விவேகாதிபலங்களென்ன, நித்யாநுஸந்தேயமான ஸர்வஸங்க்ரஹமென்ன, ப்ரமாணப்ரமேய ஸங்க்ரஹமென்ன, ஜ்ஞானிக்ருத்யமென்ன, இதுகளை விஸ்தாரமாக வருளிச்செய்து முடிவிலே இவ்வதிகாரிக் கனுஷ்டேயமான ப்ரபத்தியினுடைய வனுஷ்டாந ப்ரகாரத்தை யொரு பாட்டாலே காட்டியருளுகிறார்.

(நின்னருளாங்கதியன்றி) உன்னுடைய க்ருபையாகவாகாநின்ற கதியைத்தவிர, க்ருபாவிசிஷ்டனைக்கொண்டு கதியாகாநின்றவுன்னைத் தவிர வென்றபடி, (மற்றொன்றில்லேன்) வேறொருகதி யில்லாதவனானேன், ஏதேந உபாயாந்தரப்ரவ்ருத்தி சூன்யத்வரூபமான ஆகிஞ்சின்யாத் யனுஸந்தானத்மகமான கார்ப்பண்யம் சொன்னபடி. (நெடுங்காலம் பிழைசெய்த நிலைகழிந்தேன்) அனாதியாக ஆஜ்ஞாதிலங்கனரூபமான குற்றம்செய்யாநின்ற நிலையைத்தள்ளிவிட்டேன். பாபாபிஸந்தியைவிட்டேனென்கை. பாபாபிஸந்தி நிவ்ருத்திரூபமான ப்ராதிகூல்யவர்

௩க-மூ.—நின்னருளாங்கதியன்றிமற்றொன்றில்லேன்
நெடுங்காலம்பிழைசெய்தநிலைகழிந்தேன்
உன்னருக்கினிதானநிலையுகந்தே
னுன்சரணேசரணென்னுந்துணிவுபூண்டேன்
மன்னிருளாய்நின்றநிலையெமக்குத்தீர்த்து
வானவர்தம்வாழ்ச்சிதரவரித்தேனுன்னை
யின்னருளாலினியெமக்கோர்பரமேற்றாம
லென்றிருமாலடைக்கலங்கொள்ளென்னைநீயே. (எ0)

(ப-ரை.) நின் - உனது, அருளாம் - க்ருபையாகிற, கதியன்றி - ப்ராபகம்அல்லாது, மற்றொன்று - வேறொரு ப்ராபகம், இல்லேன் - உடையவனல்லென், நெடுங்காலம் - தீர்க்ககாலம், பிழைசெய்த - அபராதங்கள் செய்த, நிலை - ரீதியை, கழிந்தேன் - விட்டேன், உன்னருளுக்கு - உன் க்ருபைக்கு, இனிதான - இனிமையான, நிலை - நிலையை, உகந்தேன் - ஸந்தோஷித்தேன், உன்சரணே - உன் திருவடிகளே, சரண் - ரக்ஷகம், என்னும்துணிவு - என்கிற நிச்சயத்தை, பூண்டேன் - அடைந்தேன். மன் - த்ருடமாகிய, இருளாய் - அந்தகாரமாய், நின்றநிலை - நின்ற நிலையை, எமக்கு - எமக்கு, தீர்த்து - நீக்கி, வானவர்தம் - நித்யஸூரிகளது, வாழ்ச்சி - போதத்தை, தர - கொடுக்க, உன்னைவரித்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், இன்னருளால் - இனிய உன்க்ருபையினால், இனி - இதன்மேலே, எமக்கு - எமக்கு, ஓர்பரம் - ஒருபரத்தையும், ஏற்றாமல் - ஏறவைக்காமல், என் - எனது, திருமால் - ஸ்ரீய:பதியே, நீயே - நீயே, என்னை - என்னை, அடைக்கலம் - அடைக்கலமாக, கொள் - அங்கீகரிக்க வேண்டும். (௩க)

வியாக்யானம்.

ஜநமித்தால் சொன்னபடி. (உன்னருளுக்கினிதான நிலையுகந்தேன்) உன்க்ருபைக்கு போக்யமான தசையையுகந் தங்கீகரித்தேன், உன் க்ருபை யென்னையுகந்து விஷயீகரிக்கும்படியான நல்லதசையை யங்கீகரித்தேன். தத்வஜ்ஞானு வர்த்தநரூபமான விருத்தியை யடைந்தேன் என்கை, ஆனுகூல்யஸங்கல்ப்பம் சொன்னபடியிது. (உன்சரணேசரணென்னுந் துணிவுபூண்டேன்) துணிவு - த்ருடாத்யவஸாயம், உன் திருவடிகளே உபாயமென்கிற த்ருடாத்யவஸாயத்தை யடைந்தேன். பூண்டேனென்றது - போக்யமாக விந்த வத்யவஸாயமிருந்ததென்கை. இத்தால் ரக்ஷகத்வாத்யவஸாயாத்மகமான விச்வாசம் சொன்னபடி. (மன்னிருளாய்நின்றநிலை) மன் - த்ருடம், த்ருடமான வந்தகாரம்போலேயிருக்கிற வெங்களுடைய வஜ்ஞானதசையை, (எமக்குத்தீர்த்து) தேவரீரை யுபாயமாகவடைந்த வெங்களுக்கு நிச்சேஷமாகத் தீர்த்து, (வானவர்தம்வாழ்ச்சிதர) வானவர் - நித்யஸூரிகள். அவர்கள் தங்க

வியாக்யானம்.

ளுக்கு அசாதாரணமான வாழ்ச்சியை யெங்களுக்குத் தருகைக்காக, வாழ்ச்சி - வாழுகை, கைங்கர்யம் செய்கையென்றபடி. (வரித்தேனுன்னை) உன்னைவரணம்பண்ணினேன், இத்தால் பலப்ரார்த்தனுத்மகமான கோப்த்ருத்வவரணம் சொன்னபடி. (இன்னருளால்) போக்யமான க்ருபையாலே, (இனி) பரஸமர்ப்பணேத்தரதசையிலே, (எமக்கு) அகிஞ்சனரான வெங்களுக்கு, (ஓர்பரமேற்ருமல்) ஒருபரத்தையுமேற்ருமல், ஸ்வயத்நஸாத்யமாக வொரு வ்யாபாரத்தையு மெங்கள் தலையில் வையாமலென்றபடி. (என்திருமால்) எனக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீயஃபதியே, (நீயே) ஸர்வசரண்யனுய் தயாபூர்ணனுன நீயே, (என்னையடைக்கலங்கொள்) நிருபாதிகதாஸனுன வென்னை ரக்ஷ்யவஸ்துவாக வங்கீகரித்துக்கொள். பரமேற்ரும லென்னை யடைக்கலங்கொள்ளென்றத்தால் ஸ்வநிர்பரத்வாத்வ்யவஸாய பூர்வகமாக பரகர்ப்பமான வாத்மஸமர்ப்பணரூபாங்கி ப்ரதிபாதிதமாய்த்து. பலஸமர்ப்பணம்ஸித்தமித்தாலே எனக்குத் தீர்த்தெறு பலப்ரார்த்தனையிலே யாத்மீயபரத்தைச்சேர்த்து பஹுவசநமாக இருக்கையாலே அடைக்கலங்கொள்ளென்னை யென்கிறவிடத்திலும் பஹுவசனத்திலேதான் தாத்பர்யம். இப்பாட்டிலங்கங்களை முன்பின்னுகச் சொன்னத்துக்கு "ஐவத்ராதிகூல்யமுகாஃ, அத்யந்தாகிஞ்சநோஹம்" (த்வத்ப்ராதிகூல்யமுகாஃ, அத்யந்தாகிஞ்சநோஹம்) இத்யாதி ப்ரதேசங்கள்போலே க்ரமத்திலே தாத்பர்யமில்லை, அவச்யாபேக்ஷிதத்வத்திலே தாத்பர்யம். இத்தாலங்காங்கீ ஸமுதாயாத்மகமே ப்ரபத்தி சப்தவாச்யமென்றும் இதி லேகதேசமான சேஷத்வ ஜ்ஞாநரக்ஷகத்வாத் யவஸாயங்கள் ப்ரபத்திசப்தவாச்ய மன்றென்றும் சொல்லிற்ருய்த்து.　　(ருக)

மேல் விரோதபரிஹாரத்திலிருக்கிற வாத்யந்தபாட்டுகள் மூன்றில் முதல்பாட்டு. இந்த விரோதபரிஹாரமென்கிற ரஹஸ்யத்திலே "ஸ்ரீமத்வேங்கடநாயகேநவஹதா சேஷாமிவாஜ்ஞாம்ஸதாம்" (ஸ்ரீமத்வேங்கடநாயகேநவஹதா சேஷாமிவாஜ்ஞாம்ஸதாம்) என்கிறபடியே பெரியவாளுடைய நியமனத்தாலே முமுக்ஷுவுக் கவச்யஜ்ஞாதவ்யங்களான ரஹஸ்யார்த்த ப்ரமேயங்களில் பாலுக்குள் நீர்த் துரும்புபோலே வருகிறசங்கைகளை நூற்றெட்டு வாக்யங்களாலே பரிஹரிக்கத் திருவுள்ளமாய், "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ஸ்வாமீ, உதிதம்பவதஃபாயாத்" (ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமி, உதிதம்பவதஃ பாயாத்) என்கிற ச்லோகத்வயத்தை வக்தவ்யார்த்த ஸங்க்ரமாயும் மங்களமாயும் செய்தருளி தமக்கிப்படிப்பட்ட சங்கைகளைப் பரிஹரிக்க யோக்யங்களான ஜ்ஞானசக்த்யாதிகளுண்டென்கிற வம்சத்தை ஸகலவேத ப்ரதிபாத்யனுய் அகடிதகடனுஸாமர்த்யவானுய் ஸர்வவிரோதி நிவர்த்தகனுன ஸர்வேச்வரன் நமக்கு

கூஉ-மூ.—பரவுமறைகளெல்லாம்பதஞ்சேர்ந்தொன்றநின்றபிரான்
இரவன்றிரவியின்காலத்தழைத்தவெழிற்படையோன்
அரவுங்கருடனுமன்புடனேந்துமடியிரண்டுந்
தரவெந்தமக்கருளால் தளராமனந்தந்தனனே. (எக)

(ப-ரை.) பரவும் - பரவுகின்ற, மறைகளெல்லாம் - வேதங்களெல்லாம், பதம் - தன்திருவடிகளை, சேர்ந்து - அடைந்து, ஒன்ற - பொருந்தும்படி, நின்ற - எழுந்தருளியிருந்த, பிரான் - பரமோபகாரகனும், அன்று-பாரதயுத்தத்தில், இரவியின் காலத்து - ஸூர்யனதுகாலமாகிய பகலில், இரவு - ராத்திரியை, அழைத்த - வரவழைத்த, எழில் - ஔஜ்வல்யமுடைய, படையோன் - சக்ராயுதத்தையுடையவனுமாகிய ஸ்ரீயঃபதி, அரவும் - ஆதிசேஷனும், கருடனும் - கருடனும், அன்புடன் - ப்ரீதியுடன், பக்தியுடன், ஏந்தும் - தரித்தும், அடியிரண்டும் - திருவடிகளிரண்டையும், தர - நமக்குகொடுக்க, எந்தமக்கு - நமக்கு, தளரா - தளராத, மனம் - மனஸ்ஸை, அருளால் - தன்கிருபையினால், தந்தனன் - கொடுத்தான். (கூஉ)

வியாக்யானம்.

ப்ரமப்ரமாதாதி ரஹிதமான ஜ்ஞானத்தை க்ருபைபண்ணினனென்கிறரடியி லொருபாட்டாலே.

(பரவும்மறைகளெல்லாம்) மறை - வேதம், பரவுகை - விசாலமாகை, அதி விஸ்த்தீர்ணங்களான வேதங்களெல்லாம், (பதஞ்சேர்ந்து) தம்முடைய திருவடிகளையடைந்து, (ஒன்ற) ஒன்றும்படி, ஒன்றுகை ஏகீபவிக்கை. (நின்றபிரான்) ஸகலவேதங்களும் தம்திருவடிகளை ப்ரதிபாத்யதயா அடைந்து அங்கேயே ஏகீபவித்து நிற்கும்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாய்நின்ற வுபகாரனை, ஏகீபவிக்கையாவது அக்நீந்த்ராதிசப்தங்களும் பர்யவஸான வ்ருத்யாதத்பரங்களாகை. இது படையோன் யென்கிறத்தோ டந்வயிக்கும். (அன்று) பாரதஸமரத்தில், (இரவியின்காலத்து) இரவி - ராத்திரி, இன்மை - யில்லாமை, ராத்திரியில்லாத வேளையிலே, யத்வா - இரவிஸூர்யன், இன் - ஸ்வார்த்தே. ஸ்ஸூர்யனுடைய ஸஞ்சாரகாலத்திலே, (இரவு) ராத்ரியை, (அழைத்தவெழில்படையோன்) எழில் - ஔஜ்வல்யம், அழையாநின்று அத்தாலே ஔஜ்வல்யசாலியான திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரன், படை - ஆயுதம், தத்விசேஷமான சக்கரம் விவக்ஷிதமிங்கு, ஜயத்ரதவதார்த்தமாக ஸூர்யனிருக்கும்போதே சக்ரத்தாலே யவனிமறைத்து ராத்ரியையுண்டாக்கின வகடிதகடனா ஸாமர்த்யவானான வுபகாரகனென்றர்த்தம். இதுக்கு க்ரியையோ டந்வயம். (அரவும்) ஸர்ப்பமும், ஆதிசேஷனுமென்றபடி, (கருடனும்) கருடனும், (அன்புடனேந்தும்) ப்ரேமத்தோடேகூட வேந்துகைக்கு யோக்யமான, (அடியிரண்டும்)

வியாக்யானம்.

இரண்டுதிருவடிகளையும், (தர) கொடுக்கைக்காக (வந்து) ஆசார்யரூபமாகவந்து, அனந்த கருடாதிகளாலே ப்ரேமபூர்வமாக ஸ்பர்சிக்குந் திருவடிகளை நமக்கும் போக்யமாக வநுபவிக்கும்படி தருகைக்காக விங்குவந்தென்றபடி. இந்த ரஹஸ்யம் திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் செய்தருளினபடியால் அங்கே யநந்தகருட ஸம்வாதநிவர்த்தகமாகவந்தமை தோற்றுகைக்காக அரவுங்கருடனு மித்யாதியால் திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் வந்தென்றுமாம். (அருளால்) க்ருபையாலே, (எமக்கு) ஸதாசார்ய கடாக்ஷம்பெற்ற நமக்கு, (தளராமனந்தந்தனனே) தளராதமநஸ்ஸைக் கொடுத்தான். மதாந்தரஸ்தர்களு மேகதேசிகளும்பண்ணும் சங்கைகளுக்கு நிவர்த்தகங்களாயும் ப்ரமப்ரமாத ரஹிதங்களாயுமுள்ள ஜ்ஞாநாதிகளையும் க்ருபையாலேதந்து அதுகளில் மநஸ்ஸு போகாதபடி பண்ணினனென்று தாத்பர்யம். (கூஉ)

இப்படி நமக்கிவ்விஷயத்திலே பகவத்கடாக்ஷத்தால் வந்ததெளிவை யருளிச்செய்து மேல் எண்பது வாக்யத்தாலே திருமந்த்ரார்த்தத்தில்வரும் சங்கைகளையும் பத்துபத்து வாக்யங்களாலே மத்யமத்ருதீய ரஹஸ்யார்த்தசங்கைகளையும் மேலேழு வாக்யத்தாலே மூன்று ரஹஸ்யத்துக்கும் பொதுவான சங்கைகளையும் பரிஹரித்து, இப்படி நூற்றேழுவாக்யங்களாலே பரிஹரித்த சங்கைகள்தவிர மற்று மிஸ்ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களில்வரும் சங்கைகளை ஸ்ரீபாஷ்யகாராதிகள் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளாலே பரிஹரிக்கலாமென்று நூற்றெட்டாம் வாக்யத்தாலே யருளிச்செய்து இப்படி ஸம்ப்ரதாயத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய திகந்தவிச்ராந்தமான கீர்த்தியைச் சில த்ருஷ்டாந்தங்களைக் காண்பிவைத்து அதுகளோடே ஸத்ருசமன்றென்று சொல்லியதுக்கு ஹேதுவையு மருளிச்செய்து இது நித்யமாகச் சொல்லவேணுமென்று இக்கீர்த்திக்கு மங்களாசாஸநம் செய்தருளுகிறுரொருபாட்டாலே நாலாமதிகாரத்தில் முடிவிலே.

(மூண்டமுண்டரை) மூளுகை - உத்யோகம், மூண்ட - உத்யுக்தரான, முண்டரை - முண்டரொன்று சிகாயஜ்ஞோபவீதாதி ரஹிதரான சங்கராதிகளைசொல்லி வாதம்பண்ணவந்த ஸமஸ்த ஸித்தாந்திகளை ளென்னலாம். யத்வா - பூர்வோத்தரபாகங்களாலே ஏகமான மீமாம்ஸையில் முண்டம்போலேயிருக்கிற ஏகதேசக்ராஹிகளான ராஹுகபந்த மீமாம்ஸக ப்ரப்ருதிகளையும் சொல்லலாம். இதுக்கு சாடியென்கிறத்தோ டந்வயம். (சலந்தவிர்ந்து) சலத்தைவிட்டு, தவிர்கை - விடுகை. இதுபலக்ஷணம். வாதத்திலே சலசாதிரூபங்களான நிக்ரஹஸ்தானங்களை விட்டென்றபடி. (வாதுசெய்து) வாது - வாதம், அத்தைச் செய்து, அந்த ஸித்தாந்திகளோடு வாதம்பண்ணி யென்றபடி. (சாடி)

ரு-ரு-மூ.—அலர்ந்தவம்புயத்திருந்துதேனருந்திகயென்றுகோ
அல்குலாரசைந்தடைந்தநடைகொளாவனமெனே
நலந்தவிர்ந்தாலதென்கொனுவின்வீறிழந்ததா
ணுவணங்குநாதர்தந்தநாவின்வீறிழந்ததென்
சலந்தவிர்ந்துவாதுசெய்துசாடிமூண்டமுண்டரைச்
சருவிலாரெனக்கனத்துரைத்தவெதிராசர்தம்
வலந்தருங்கைநாயனார்வளைக்கிசைந்தகீர்த்தியார்
வாரிவாலதாகுமென்றுமாசில்வாழிவாழியே. (எஉ)

(ப - ரை.) அலர்ந்த - விகஸித்த, அம்புயத்து - தாமரஸ புஷ்பத்தின்கண், இருந்து - இருந்து, தேன் - மகரந்தத்தை, அருந்தி - பானம் செய்து, இன் - இனிய, அகல் - விசாலமாகிய, அல்குலார் - கடிபுரோபாகமுடைய யுவதிகள், அசைந்து - மெள்ளமெள்ள நடந்து, அடைந்த- அடைந்த, நடை - நடையை, கொளாதது - கொள்ளாததான, அனமெனே - அன்னமென்னலாமோ, அது - அவ்வன்னம், நலந்தவிர்ந்ததால் - நன்மையற்றதாகையால், என்கொல் - என்னுகின்றது, நாவின் - நாக்கினது, வீறு - பெருமையை, இழந்ததால் - இழந்தமையால், நாவணங்கு - ஸரஸ்வதியினது, நாதன் - உபாஸ்யனுகியஹயக்ரீவன், அல்லது பர்த்தாவாகிய பிரமதேவன், தந்த - தந்த, நாவின்வீறு - நாவின் வீறு, இழந்ததென் - இழந்ததோஎன்ன, சாடிமூண்ட - வாதத்தில் உத்யுக்தர்களாகிய, முண்டரை - மொட்டைத்தலையரை, சாடி-நிராகரித்து, சலந்தவிர்ந்து - ச்சலத்தைவிட்டு, வாதுசெய்து - வாதம்பண்ணி, சருவிலார் - சரிந்துபோத லில்லாதவர், என - என்றுநினைத்து, கனைத்து - கர்ஜித்து, உரைத்த - வாக்யார்த்தமருளிச்செய்த, எதிராஜர்தம் - யதிஸார்வ பௌமனுடைய, வலந்தரும் - அபயப்ரதானம்செய்யும், கை - திருக்கையையுடைய, நாயனார் - எம்பெருமானது, வளைக்கு - சங்கத்திற்கு, இசைந்த - ஸத்ருசமான, கீர்த்தி - கீர்த்தியானது, வாரி - நிர்மல ஜலம்போலவும், வாலது - சாமரம்போலவும், ஆம் - ஆம், அது - அந்த கீர்த்தி, என்றும் - எப்போதும், மாசில் - களங்கமற, வாழி - வாழக்கடவது, வாழி - வாழக்கடவது. (ருரு)

வியாக்யானம்.

நிராகரித்து, சாடுகை - தள்ளிவிடுகை, வாதத்தாலே யவர்களுடைய யுக்தியை நிராகரித்து அவர்கள் ஸித்தாந்தத்தை யபஸித்தாந்தமாக்கி யென்கை. (சரிவிலாரென), சரிவு - சரிந்துபோகை, அதிலார் சரி வில்லாதவர்கள், என - என்றெண்ணி, இத்தாலு மிவர்களுக்கொரு சரி வில்லையென்று பார்த்தென்றபடி. (கனத்துரைத்த) அதிகமாகச் சொன்னவரான, அதாவது சிரகாலமவர்கள் யுக்திக்குக் கழிவுவரும்படி க்ரந்த ரூபமாக வவர்கள் ஸித்தாந்தத்தையழித்து ஸ்வஸித்தாந்தத்தை ஸ்தா

வியாக்யானம்.

பித்தவரான வென்கை. (எதிராஜர்தம்) தம்மென்று ஸ்வார்திகம், அவருக்கே யஸாதாரண மென்கையிலே தாத்பர்ய மாகவுமாம். யதிராஜருடையதான, இதுக்குக் கீர்த்தியோடே யந்வயம். ராமாநுஜாதி சப்தத்தைவிட்டு யதிராஜ சப்தப்ரயோகத்துக்கு ச்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமாய் சிகாயஜ்ஞோபவீதரஹிதமான முண்டஸன்யாஸம்போலே யன்றிக்கே, ஸகலசாஸ்த்ரஸம்மதமாய் தத்தாத்ரேய பஞ்சசிகாதிகளாலே பரிக்ருஹீதமாயிருந்த த்ரிதண்ட ஸன்யாஸா ச்ரமபரிக்ரஹம்பண்ணினவனென்று தாத்பர்யம், அதிலும் குடீசகாதிகளில் சிரேஷ்டமான பரமஹம்ஸத்வத்தைப் பரிக்ரஹித்தமை தோற்றுகைக்காக ராஜபதம். (பலந்தருங்கை நாயனுர்) பலம்-பலம், தருகை-கொடுக்கை, நாயனுர்-ஸ்வாமி, பலத்தைக்கொடாநின்ற திருக்கைகளை யுடைத்தான ஸர்வ ஸ்வாமியினுடைய, பலந்தருங்கையென்று ஆச்ரிதர்களுக்கு அஞ்சாதேயென்று தைர்யப்ரதமான வபயஹஸ்தத்தைக் கணிசிக்கிறபடி. (வளைக்கிசைந்த கீர்த்தியால்) வளை-ஹஸ்தகடகம், அதுக்கு இசைகையாவது ஆஸ்ரித ரக்ஷணத்திலும் ச்வைத்தியத்திலும் போக்யதையிலும் ஸத்ருசமாயிருக்கை. கீர்த்தியை வெளுப்பாக லோகத்தில் வர்ணிக்கையாலும் அதுரக்ஷகமாக நமக்கு இருக்கையாலும் ச்ரவணம் பண்ணும்போது போக்யமாக இருக்கையாலும் இப்படி சொல்லுகை யுபபன்னம். ரக்ஷகத்வமுண்டோவென்ன "வடமதுரைப் பிறந்தவன் வண்புகழே சரண்" என்னுரிறே ஆழ்வாரும் கீர்த்திக்கு. (கீர்த்தியார்) யசஸ்ஸானது, இதுக்குமேலுள்ள த்ருஷ்டாங்களோடும் காதாந்தத்திலுள்ள க்ரியையோடும் அந்வயம். கீர்த்தியாரென்று சேதநஸமாதியால் நிர்தேசித்தது பூஜ்யதையாலும் அஸத்ருச மாகையாலும். மேல் த்ருஷ்டாந்தம், (அலர்ந்தவம்புயத்திருந்த) அலருகை - விகஸிக்கை, அம்புயம் - பத்மம், விகஸியாநின்ற பத்மத்துக்குள்ளே யிருந்ததான, (தேனருந்தி) அருந்துகை-பாநம்பண்ணுகை, இங்குலக்ஷணயா பாநயோக்யமான ப்ரவாஹபரம், தேனுடைய ப்ரவாஹமானதென் றர்த்தம். அருந்தியென்று ப்ரவாஹத்தையும்சொல்லலாம். (என்றுகோ) என்றுசொல்லலாமோ, ச்வைத்யத்துக்கும் போக்யதைக்கும் விகஸிததாம ரஸாந்தர்கதமது வெள்ளத்தை யதிராஜகீர்திக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லலாமோ வென்றபடி, என்கொலென்று பாடமானுலும் அர்த்தமிப்படியே. இது சலிக்கையாலே அசலமான த்ருஷ்டாந்தாந்தரஞ் சொல்லுகிறுர் மேல், (அல்குலாரசைந்தடைந்த) அல்குல் - கடிபுரோபாகம். அதுடையவர்கள் அல்குலார், ஸ்திரீகளென்றபடி. அந்த ஸ்திரீகளாலே அசைந்தடையாநின்ற, (நடை) கமனம், அசைந்தடைகையாவது ம்ருதுவாக நடக்கை. (கொளாத) கொள்ளாததான, அந்நடையை யங்கீகரியாததான வென்றபடி. (அனமோ) அனம் - ஹம்ஸம், ஹம்ஸமென்னலாமோ,

வியாக்யானம்.

உத்தமஸ்திரீக மனஸத்ரு சகமனவத்தானஹம்ஸத்தினுடைய கமநர ஹிததசையையந்த கீர்த்திக்கு ஸத்ருசமாகச் சொல்லலாமோ, இங்கு ஸ்திரீ கமனவத்தையையெடுத்தது உத்தமலக்ஷண வத்வத்யோதநார்த் தம். தந்நிஷ்டகுணங்க ளிதுகளிலில்லாமையினுலே இந்த த்ருஷ்டாந் தங்களைத் தவிர்க்கிறுர் மேல், (அது) த்ருஷ்டாந்தங்கள், (நலந்தவிர்ந்த தால்) நலம்-ஆநந்தம், ஆநந்தத்தைத்தவிர்ந்திருக்கையால், (என்கொல்) என்னென்று சொல்லலாம். கீர்த்திக்கு ஸத்ருசமான வாநந்த மிதுகளி லில்லாததினுலே யெப்படியதுக்கு ஸத்ருசமாகச் சொல்லலாமென்ற படி. இதுகளைக்காட்டிலு மந்தகீர்த்திக்கு என்ன நலமென்ன; சொல்லு கிறுர் மேல். (நாவின்வீறிழந்ததால்) நாவு - ஜிஹ்வை, வீறு - உத்கர் ஷம், நாவினுடைய வுத்கர்ஷத்தை யிழந்தபடியால், நாவுக்கு வீறுவது ஸர்வஸம்மதமாயும் விலக்ஷணமாயுமுள்ள சப்தரசன ஸாமர்த்யம். ததாயத்தமாயன்றே கீர்த்திக் கௌத்க்ருஷ்ட்யம். ஹம்ஸாதிகளுக்கு ச்வைத்யாதிகளிருந்தாலும் தாத்ருசமான நாவின் வீறில்லாததினுலே யதுக்கு ஸத்ருஸமான வாநந்தப்ரதத்வ சக்தியில்லை. அத ஏவத்ருஷ் டாந்தமாக மாட்டாதென்கை. இப்படி ஹம்ஸாதிகள் ஸத்ருசங்களாகா திருந்தபோதிலும் இவற்றைப்போலே நாவின்வீறு பெற்றவர்கள் பின் னும் சிலபேர்களிலல்லையோ வென்னசொல்லுகிறுர்மேல். (நாவணங்கு நாதர்தந்த) அணங்கு-தேவதை. நாவு - வாக்கு, நாவணங்குவாக்தேவ தையான ஸரஸ்வதீ. அவளுக் காராத்யத்வேந ஸ்வாமியான ஹயக்ரீவர் கொடுத்ததான, (நாவின்வீறிழந்ததென்) அந்த நாவின்வீறை யிழந்த தென்னவஸ்து. வாக்தேவதாராத்யரான ஹயக்ரீவ ப்ரஸாதலப்தமான ஜ்ஞாநஸத்ருச ஜ்ஞாநமாகுமோ வங்யஜ்ஞாந மென்றபடி. இவருக்கு ஹயக்ரீவர் ப்ரஸாதித்தாரோ வென்ன. பேரருளாளர் ப்ரஸாதித்ததே ஜ்ஞாநப்ர தத்வாகாரத்தாலே ஹயக்ரீவ ப்ரஸாதலப்த மென்கை. நாவ ணங்கு நாதனென்று ப்ரஹ்மாவுக்கும் ஸரஸ்வதிக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாயும் ஆராத்யராயுமுள்ள பேரருளாளரைச் சொல்லவுமாம். நாவணங்கென்ன அவளுங்கு நாதனென்ன இவர்கள் கொடுத்தவீறென் றுத்வந்த்வனுகவும் யோஜிக்கலாம். அப்போது சாரதாபீடத்திலே ஸ்வாமியினுடைய ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை ஸரஸ்வதி சிரஸாவஹித்து இதுவே சர்வோத்க்ருஷ்ட மென்று அங்கீகரித்தமை தோற்றலும் ஆகையாலிப்படிப்பட்ட வேற் றம் அன்யநாவுக்கிருந்தாலன்றே த்ருஷ்டாந்தமாகலாமென்று தாத்பர் யம். இப்படி ஸர்வாம்சத்திலும் ஸமமான த்ருஷ்டாந்தமில்லாவிடிலும் நிர்மலத்வாதிகளிலே தோன்று மோரம்சத்திலாவது த்ருஷ்டாந்தமா கும் வஸ்துவில்லையோவென்னச் சொல்லுகிறுர்மேல்; (வாரிவாலதாகு மென்று மாசில்வாழிவாழியே) மாசு-அழுக்கு, அதில்லாத, நிர்மலமான வென்றபடி. இது வாரிக்கும் வாலுக்கும் விசேஷணம். வாரி - ஜலம்,

வியாக்யானம்.

வால் - ஸாமான்யவாசியான வால் சப்தம் தத்விசேஷமான சமரம்ருகத்தினுடைய வாலைச் சொல்லும். அதாகும் - அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகும், யத்வா, வாலதென்று - வாலாய் ஆருமென்று, த்ருஷ்டாந்தமாகுமென்றுமாம். இத்தால் நிர்மலத்வாம்சத்தில் பரிசுத்தஜலமும், சுப்ரமானசாமரமும் யத்யபி த்ருஷ்டாந்தமாகலாமென்றர்த்தம். வாரி வாலதென்று சிடுக்குவிடுத்து வாரினதா யத்தாலே பகவத்கைங்கர்ய யோக்யமான சாமரமென்னும் ஒரு த்ருஷ்டாந்தமாகவும் யோஜிக்கலாம். வாழியென்று மங்களவாசி சப்தமாய் மங்களப்ரார்த்நாபரம். (என்று வாழி) இப்படி யிக்கீர்த்தி நித்யமாகச் சொல்லவேணும். த்விருக்தியாதராதிசயத்யோதகம். வாரிவாலதாகு மென்கிறவிடத்தில் நைர்மல்யமர்த்தஸித்தமாய் மாசிலென்கிறத்தை வாழியோடே சேர்த்து இக்கீர்த்தி நித்யமாயும் நிர்மலமாயு மிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறதாகவுமாம். எம்பெருமானுருடைய கீர்த்தியானது எம்பெருமானுக்கு நிர்மலமான வொருசாமரம் வீசுகிறதுபோலேயா மாகையாலே யது நித்யமாகச் சொல்லவேணுமென்று இப்படியு மொரு யோஜனைபண்ணலாம். கீர்த்தியாலென்று பாடமாளுலு மிப்படியர்த்தங் கொள்ளலாம். (ருரு)

இப்படி ப்ரஸ்துதமான வெம்பெருமானர் கீர்த்தியை ஸ்துதித்து ஸ்ரீமத் வேங்கடநாயகே என்கிற ச்லோகத்தாலே ஸன்நியோகத்தாலதிகர்க்கசயுக்திகளாலே இச்சங்கையைப் பரிஹரித்தோமென்றும் "ஸ்தோதும் நிந்திதுமஸ்மதுக்தி" என்கிற ச்லோகத்தாலே யிந்தக்ரந்தத்தை குணக்ராஹிகள் ஸ்துதித்தாலும் மூடபுத்திகள் நிந்தித்தாலும் நமக்கொரு பாதகமில்லை, நம்முடைய திருவடிகளை யாச்ரயித்தவர்களுக்காகச் செய்தோமென்றும் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட சங்காநிவர்தகமான ஜ்ஞாநாதிகள் அந்யாளுக் கில்லையாவென்கிற சங்காவாரணார்த்தம் பகவத் க்ருபாபாத்ரபூதாளான வாசார்ய ஸகாசாத்க்ருஹீதமான ஜ்ஞாநாதிகளையுடையவர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞ த்வேநப்ரஸித்தரான ருத்ராதிகள் பக்கல் நன்ருகவடைந்த ஜ்ஞானமுடையவர்களும் ஸத்ருசராகமாட்டார்க ளென்கிருர் முடிவிலொருபாட்டாலே.

(சடையன்திறலிவர்கள்) சடையன் - ஜடாதாரியான ருத்ரன், திறலென்று ஸாமர்த்யவாசியாய் லக்ஷணயா ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸாமர்த்யவானை ப்ரஹ்மாவைச்சொல்லி, ருத்ரனென்ன ப்ரஹ்மாவென்ன விவர்களென்றர்த்தம், (பெருஞானக்கடலதனை) பெரிதான ஞானமாகிறகடலை, (இடையமிழாது) இடை-மத்யம், மத்யையிலே யமிழ்ந்துபோகாதபடி, (கடத்தலும்) கடக்கை - தாண்டப்பண்ணுகை, ஞானஸாகரத்தை ஸ்வயம் தரணம் பண்ணினாலும் தங்களை யாஸ்ரயித்தவர்களைத் தாண்டிவைத்தாலும், (எய்து) எய்தது என்கிறது நடுக்குறைதலாய் எய்தென்றிருக்கிறது. எய்தது - அடைந்தது, (அளவென்றறியார்) பரிச்சின்னமென்

௩௪-மூ.—சடையன்றிறலிவர்கள்பெருஞானக்கடலதனை
இடையமிழாதுகிடக்கிலுமெய்தளவென்றறியார்
விடையுடனேழன்றடர்த்தவன்மெய்யருள்பெற்றநல்லோர்
அடையவறிந்துரைக்கவடியோமுமறிந்தனமே. (எ௩)

(ப-ரை.) சடையன் - சடாவானன சிவனது, திறலவர்கள் - பலத்தவர்கள், சிவன்பலத்தால் அறிவுபெற்றவர்கள், பெரு - பெரிய, ஞானக்கடலதனை - ஞானஸமுத்ரத்தை, இடை - மத்தியத்தில், அமிழாது - முழுகிப்போகாமல், கடக்கிலும் - தாண்டினும்; ஈது - இது, அளவென்று - அவதியென்று, அறியார் - அறியமாட்டார்கள், அன்று - நீளாபரிணயகாலத்தில், விடையேழு - ஸப்த வ்ருஷபங்களையும், உடன் - ஏகதா, அடர்த்தவன் - நிரஸித்த க்ருஷ்ணனது, மெய்யருள் - ஸத்யமான க்ருபையை, பெற்ற - அடைந்த, நல்லோர் - பெரியோர்கள், அடையவறிந்து - பூர்ணமாக அறிந்து, உரைக்க-நமக்குச்சொல்ல, அடியோமும் - அவர்களின் தாஸபூதர்களான நாமும், அறிந்தனம் - தெரிந்துகொண்டோம். (௩௪)

வியாக்யானம்.

றறியமாட்டார்கள். அளவு - பரிச்சேதம், தத்வத்தாயாம்லக்ஷண, அறியவேண்டியவர்த்த மிவ்வளவுதான் வேறில்லையென் றறியமாட்டார்களென்றபடி. யத்வா, இவர்கள் - இந்த மதாந்தரஸ்தர்கள், சடையன் றிறல் - ருத்ரனுடைய ஸாமர்த்யத்தாலே, பெருஞானக்கடல்தன்னை-மஹத்தான ஞானஸாகரத்தை, எய்து-அடைந்து, இடையமிழாது கிடக்கிலும் மத்தியத்திலே விஶ்ரமியாமல் பூர்ணமாக கரைகண்டாலும், அளவென்றறியாத - இவ்வளவுதானென் றறியமாட்டார்களென்றும் யோஜிக்கலாம், பெருஞானக்கடல் தன்னில் இடையமிழாது கிடக்கிலும் எய்தனவென்றறிவார் என்று சிலபாடமுண்டு. அப்போது ருத்ராதிகளிடத்தில் பெற்ற ஜ்ஞாநஸாகரத்திலே மத்தியத்தில் முழுகிப்போகாமலதிலேயே கிடந்துகொண்டிருந்தாலு மிது ஒரு பரிச்சின்னமான ஜ்ஞாநமென்றே யறிவார்கள், என்றர்த்தம். இத்தா லவர்கள் பரிச்சிந்ந தேவதைகளாகையாலே ததாயத்தமாய்வந்த ஜ்ஞானமும் பரிச்சிந்நமானதால் அபரிச்சின்ன ஜ்ஞாநத்தாலே பண்ணவேண்டிய சங்காநிவர்த்தநத்தை யிது பண்ணமாட்டாதென்று கருத்து. தமக்கபரிச்சிந்ந ஜ்ஞானம் வந்ததுக்கு ஹேது மேல். (விடையுடனேழன்றடர்த்தவன்) அன்று - நப்பின்னைப்பிராட்டி விவாஹகாலத்திலே, ஏழுவிடை - ஏழு வ்ருஷபங்களையும், உடனடர்த்தவன் - ஏககாலத்திலே ஸம்ஹரித்தவனுடைய, இத்தால் ஜ்ஞாநப்ரதனுடைய ஸர்வவிரோதி நிவர்த்தநசக்தியைக் காண்பிவைத்தபடி. (மெய்யருள்) ஸத்யமான க்ருபையை, ஏகதா விஷயீகரித்த வஸ்துவை விடாதொழிகையே இதுக்கு ஸத்யத்வம்.

வியாக்யானம்.

(பெற்றநல்லோர்) அடைந்த நல்லவாசார்யர்கள், ஸர்வவிரோதி நிவர்த்தகனன க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபாபாத்ர பூதாளான வாழ்வாராதிகளான வாசார்யர்களென்றபடி. (அடையவறிந்துரைக்க) க்ருத்ஸ்நத்தையும் தாங்களுமறிந்து தங்களையாஶ்ரயித்த வெங்களுக்கும் தெரியும்படி சொல்ல, (அடியோமுமறிந்தனமே) அவர்கள் திருவடிகளை யாச்ரயிக்கையாலே பகவத் க்ருபாவிஷய பூதாளான நாங்களு மந்த க்ருத்ஸ்நார்த்தங்களையு மறிந்துகொண்டோம். ஆகையாலே யிந்த க்ரந்தம் பண்ணினேமென்று கருத்து. (ஙசு)

மேல் முனிவாஹந போகத்தி லாத்யந்தங்களி லிருக்கிற மூன்று பாட்டுகளில் முதல்பாட்டு, இந்த ரஹஸ்யத்திலே பெரியபெருமாள் நியமநத்தாலே லோகஸாரங்க மாமுனி தோள்தனிலேவந்து அத்தாலே முனிவாஹநனென்று திருநாமமுடைய திருப்பாணுழ்வார் அந்த பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஆபாதகேசமாக வநுபவித்து அவ்வநுபவ பரீவாஹமாய்வந்த அமலனுதி பிரானென்கிற ப்ரபந்தத்தை யருளிச்செய்ய அதினுடைய வர்த்தங்களை விசதமாக வருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று வைராக்யசாலிகளான பெரியோர்கள் ப்ரார்த்திக்க வதின்பேரில் அருளிச்செய்த தாகையாலே யிதுக்கு முநிவாஹ நபோகமென்று பேர்வைத்து அதற்காக வடியிலே "வ்யாஸிஷ்ய ஸதிஷக்த்யா" (வ்யாசிக்யா ஸதிபக்த்யா) என்கிற ச்லோகத்தாலே தாமருளிச்செய்யப் புகுகிற வம்சத்தை யருளிச்செய்து பின்பு ஒருபாட்டாலே பெரியபெருமாளைத் தவிர விஷயாந்தரத்தில் ப்ரவர்த்தியாத விந்த்ரியங்களையுடைய விவ்வாழ்வா ரநுபவ பரீவாஹ ரூபமாக வருளிச்செய்த தாகையாலே சுத்த வேதாந்தார்த்தங்க ளென்றறியுங்கொள் இவ்வம்சம் அந்த பெரியபெருமாளாலே வேதாந்ததேசிக பதத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாமறிந்து சொல்லுகிறோமென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறுப்போலே யிப்ரபந்தத்தை ஸ்துதியா நின்றுகொண்டு முக்யார்த்தத்தை வெளியிடுகுறார்.

(காண்பனவும்) காணப்படும் வஸ்துவும், (உரைப்பனவும்) சொல்லப்படும் வஸ்துவும், (மற்றொன்றின்றி) வேறொன்று மில்லாமல், கண்ணனைத்தவிர சக்ஷுர் விஷயமான வஸ்துவும் வாக்விஷயமான வஸ்துவும் வேறொன்று மில்லாம லென்றபடி. இவர் சக்ஷுராதிகளுக்கு க்ருஷ்ணவ்ய திரிக்த வஸ்துவை விஷயமாக்கிற தில்லையென்று கருத்து, (கண்ணனையே கண்டுரைத்த) க்ருஷ்ணனையே கண்டனுபவித்து தத்பரிவாஹமாக வுரைக்கப்பட்டதான க்ருஷ்ணுவதாரச்சுவடும் ஸௌலப்யாதிகளு மிருக்கையாலே பெரிய பெருமாளை க்ருஷ்ணனுகச் சொன்னது. இதுக்குப் பாடலோ டந்வயம். (கடியகாதல்) காதல் - ப்ரே

ங௫-மூ.—காண்பனவு முரைப்பனவு மற்றொன்றின்றிக்
கண்ணனையே கண்டுரைத்த கடியகாதல்
பாண்பெருமா ளருள்செய்த பாடல்பத்தும்
பழமறையின் பொருளென்று பரவுமின்கள்
வீண்பெரிய விரிதிரைநீர் வையத்துள்ளே
வேதாந்த வாரியனென் றியம்பநின்றோம்
நாம்பெரியோ மல்லோமின்று நன்றுதீதும்
நமக்குரைப்பா ருளரென்று நாடுவோமே. (எச)

(ப - ரை.) காண்பனவும் - காணப்படுமவையும், உரைப்பனவும் - சொல்லப்படுமவையும், மற்றொன்றின்றி - வேறொன்றில்லாமல், கண்ணனையே - கிருஷ்ணனையே, கண்டு-ஸாக்ஷாத்கரித்து, உரைத்த - அவரையே அருளிச்செய்த, கடிய-பூர்ணமான, காதல்-பக்தியையுடைய, பாண்பெருமாள் - திருப்பாணாழ்வார், அருள்செய்த - கிருபைசெய்த, பாடல் பத்தும் - பத்துபாட்டுக்களும், பழமறையின் - பழயதான வேதங்களின், பொருள் என்று - அர்த்தமென்று, பரவுகின்றோம் - ஸ்துதிக்கின்றோம், வீண் - வீணே, பெரிய - பெரியதான, விரிதிரைநீர் - விரிகின்ற அலைகளையுடைய கடலால் சூழப்பட்ட, வையத்துள்ளே - பூமியிலே, வேதாந்தவாரியனென்று - வேதாந்தாசார்யனென்று, இயம்ப-சொல்லும்படி, நின்றோம் - நின்றோம், நாம் - நாமே, நாண் பெரியோமல்லோம் - பெரியவர்களன்று, நமக்கு - நமக்கு, இன்று - இப்போது, நன்றும் - நல்லதும், தீதும் - தீயதும், உரைப்பார் - இதுநன்று இது தீதெனச்சொல்பவர்கள், உளர் - இருப்பார்கள், என்று - என்று, நாடுவோம் - தேடுவோம். (ங௫)

வியாக்யானம்.

மம், கடிய - அதிகமான, விஷயாந்தரத்திலே போகாதபடி மனஸ்ஸு அங்கேப்ரவணமா யிருக்கும்படியான பூர்ணப்ரேமசாலியான, (பாண்பெருமாள்) பாணனென்கிறது பாணனென்றபடி. எம்பெருமான் போலே யிவரு முபகாரகத்வேந ஸ்வாமி யாகையாலே பெருமாளென்றது. அப்படிப்பட்ட பாண்பெருமாள் (அருள்செய்த பாடல்பத்தும்) க்ருபையாலே செய்தருளினதாய் கானயோக்யமான பத்துபாட்டும், உரைக்கவென்றிருக்க விங்கருள்செய்த வென்றது தம்முடைய வனுபவத்தோடே நில்லாமல் ப்ரபந்த ரூபமாகச் செய்தருளினது க்ருபாகார்யமென்கைக்காக. அன்றிக்கே "என்னுள்ளங் கவர்ந்தானை" யென்கிறபடியே தம்முடைய காதலை ப்ரபந்தத்திலே சொல்லுகையாலே கண்ணனைக்கண்டுரைத்த காதலை யுடையவரென்று காதலுக்கு விசேஷணமாயு மாக்கிஸார்த்தக்யம் சொல்லலாம். பாடல் பத்தென்றது சரமச்லோகம் போலே யொற்றையாயும் திருவாய்மொழிபோலே யாயிரமாயுமன்றிக்கே ஸர்வார்த்த ப்ரகாசகமாய்க்கொண்டு பத்துபாட்டா யிருக்கிற

வியாக்யானம்.

தென் கைக்காக. இதுக்குமேல் க்ரியையோடே யந்வயம். (பழமறை யின் பொருளென்று) அநாதியான வேதார்த்த ப்ரதிபாதகங்களென்று, (பரவுமின்கள்) பரவுங்கோள், பராமர் சித்தறியுங்கோ ளென்றபடி. இதில் ப்ராமாண்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார்மேல். (வீண்பெரிய) வீண் களாலே பெரிதான, வீண் - வ்யர்த்தவார்த்தை, தொஷாரோபண வார்த்தை யென்னவுமாம். இதுவையத்துக்கு விசேஷணம் (விரிதிரை நீர்) விரிகை - விஸ்தாரமாகை - விஸ்தாரமாயும் அனேகம் அலைகளை யுமுடைய ஸமுத்ர ஜலங்களாலே சூழப்பட்ட, (வையத்துள்ளே) பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணமான பூமிக்குள்ளே, (வேதாந்த வாரிய னென்று) வேதாந்தா சார்யனென்று, (இயம்ப) சொல்லும்படி, (நின் றோம்) ப்ரஸித்தனாக இராநின்றோம். “𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌃” (ஸ்ரீ ரங்கராஜ திவ்யாஜ்ஞா லப்தவேதாந்தா சார்ய பதஃ) என்கிறபடியே பெரியபெருமாளாலே வேதாந்தாசார்ய பதத்தி லே நிறுத்தப்பட்டு அப்படியே பூமியிலுள்ளா ரடங்கலும் கொண்டாடு ம்படி யிருந்தோமென்றபடி. ஆனல் தேவரீருக்குப் பெரியவர்களில்லை யோவென்ன; லஜ்ஜித்துச் சொல்லுகிறார். (நாம் பெரியோமல்லோம்) சேஷத்வஜ்ஞாந கார்யமான நைச்யாநு ஸந்தாநத்திலே வந்தால் நாம் பெரியவர்களல்லோம், இத்தையே விவரிக்கிறார்மேல் (இன்று) இப் போது, (நமக்கு) ஸ்பஷ்டம், தீ தும் என்கிறவிடத்தி லிருக்கிற அபி சப்தத்தை நன்று என்கிறத்திலும் கூட்டினல் நன்றும் தீதும் என்று ரூபம். நல்லதும் பொல்லாதும், (உரைப்பா ருளரொன்று) சொல்லு கிறபேர் ளுண்டென்று, (நாடுவோமே) நாம் வேதாந்தாசார்யபதம் பெற்றுலும் நமக்கு ஹிதாஹிதோப தெஷ்டாக்களான பெரியோர்க ளிப்போ தெங்கே யிருக்கிறார்களென்று தேடாநின்றோ மென்றபடி. நாடுவோ மென்றபடியாலே வஸ்துஸ்த்திதியி லில்லை, ஸ்வசிஷ்ய சிக்ஷார்த்த மிப்படி யநுஸந்தித்தபடியென்று தோன்றுகிறது. (௬௫)

இப்படி ப்ரபந்த கர்த்தாவான வாழ்வாருடைய ஸ்வபாவத்தை யும் அதுக்கு வ்யாக்யானம் பண்ணுகிற தம்முடைய ஸ்வபாவத்தையும் சொல்லி மேலே யிப்ரபந்தத்திலுள்ள பத்து பாசுரங்களுக்கும் விஸ் தாரமாக வர்த்த மருளிச்செய்து யிதிலுபதிஷ்டார்த்தங்களும் ரஹஸ் யார்த்தங்களு மிருக்கும்படியாயும் காண்பிவைத்து இப்படி ஸர்வார் த்த ஸங்க்ரஹமான விப்ரபந்த தாத்பர்யத்தை யறிந்தபேர்களுக் குண் டாகும் பலவிசேஷத்தை ஸ்வாநுஸந்தாந ரூபமான வொருபாட்டாலே யருளிச்செய்கிறார் முடிவிலே.

(பாவளருந்தமிழ்மறையில்) பா - பாசுரங்கள், வளருகை - அபிவி ருத்தியாகை, காநயோக்யங்களான பாசுரங்களாலே பூர்ணங்களாயிருக்

ஙசு-மூ.—பாவளரும் தமிழ்மறையிற் பயனேகொண்ட
பாண்பெருமாள் பாடியதோர் பாடல்பத்திற்
கோவலனுங் கணவனுமாய்க் கலந்துநின்ற
காரணனேக் கருத்துறநான் கண்டபின்பு
கோவலனுங் கோமானு மானவந்நாள்
குரவைபுணர் கோவியர்தங் குறிப்பேகொண்டு
சேவலுடன்பிரியாத பெடைபோற் சேர்ந்து
தீவினேயோர் தனிமையெல்லாந் தீர்ந்தோநாமே. (எரு)

(ப - ரை.) பா - பாட்டுக்கள், வளரும் - வளருகின்ற, தமிழ்மறையின் - த்ரமிடவேதத்தின், பயனே - ப்ரயோஜனத்தையே, கொண்ட - தமக்கு முக்கியமாகக்கொண்ட, பாண்பெருமாள் - திருப்பாணாழ்வார், பாடியது - பாடியதான, ஓர் - ஒப்பற்ற, பாடல் பத்தில் - பத்துப்பாட்டுக்களில், காவலனும் - ரக்ஷகனும், கணவனுமாய் - ஸ்வாமியுமாய், கலந்துநின்ற - சேர்ந்துநின்ற, காரணனே - ஸர்வகாரணபூதனை ஸ்ரீயப்பதியை, கருத்து - மனத்தில், உற - பொருந்த, நான் - நான், கண்ட பின்பு - பார்த்தபின், கோவலனும் - கோபாலனும், கோமானும் - ராஜாவுமாக, ஆன - ஆகிய, அந்நாள் - அந்தநாளிலே, குரவைபுணர் - ராஸபந்தம்செய்த, கோவியர்தம் - கோபிகைகளின், குறிப்பு - குறிப்பை, கொண்டு - க்ரஹித்து, சேவலுடன் - ஆணுடன், பிரியாத - நீங்காத, பெடைபோல் - பெண்போல், சேர்ந்து - கூடி, தீவினேயோர் - துஷ்கர்மவான்களது, தனிமையெல்லாம் - தனிமையையெல்லாம், நாம் - நாம், தீர்ந்தோம் - நீங்கினேம். (ஙசு)

வியாக்யானம்.

கிற த்ராவிட வேதங்களுக்குள்ளே, மறையென்றது - கீர்வாண மயமான வேதம்போலே நித்யமாய் அபௌருஷேயமா யிருக்குமென்கைக்காக, அதுகளி லிருக்குக்களென்றும் ப்ருஹத்ஸாமமென்றும் ரதந்தரஸாமமென்று மிருக்குமாப்போலே இங்கு பாசுராதிகள். அங்குகாடகாதி ஸம்ஜ்ஞைபோலே யிங்கு பெரியாழ்வார் திருமொழிபெருமாள் திருமொழி யித்யாதி ஸம்ஜ்ஞை, அது நித்யமென்கை ஸர்வஸம்மதம். இப்படி இதுக்கு ப்ரமாண முண்டோவென்ன “வேதாஶ்சவேதமாயாஶ்ச நித்யாத்ராவிடஸம்ஹிதா꞉ । கலௌகலௌப்ரணீயந்தே க்ருபயாஜ்ஞாநயோகிபி꞉ ॥ த்வாபராந்தேயதாவ்யாஸோவ்யாஸிஷ்யதிஸம்ஹிதா꞉ । தது நித்யாத்ராவிடாம்நாயா ஸங்க்ஷேப்ஸ்யந்தி” என்றும் “ஸம்க்ஷிப்தோயம் .... ஸம்ஹிதா꞉” என்றும் (வேதாச்ச வேதகாதாச்ச நித்யாத்ராவிட ஸம்ஹிதா꞉ (கலௌகலௌப்ரணீயந்தே க்ருபயாஜ்ஞாந யோகிபி꞉ - த்வாபராந்தெ யதா வ்யாஸோ வ்யாஸிஷ்

வியாக்யானம்.

யதிமஹாந் ச்ருதீ:-தஞ்சநித்யாத்ம பூர்காதா: சடகோப:ப்ரணேஷ்யதி) (ஸம்ஸ்க்ருத ச்ருதயோயத்வத் தத்வத் த்ராவிடஸம்ஹிதா:) என்றும் மார்க்கண்டேயாதி புராண வசநங்களாலும், அதை யனுசரித்ததான ,,யொ ராக்ஷீ ராவிடீம் ஹஸம் ஹிதாம்'' (யொத்ராக்ஷீத் த்ராவிடீம் ப்ரும்மஸம்ஹிதாம்) என்றும் ,,ஸம் ஹிதாம் ஷ்டவஞம், தாம்ரவணீ தடமதஸஜிஷ்டவஸீயஸாவா'' (ஸம்ஹிதாம் த்ருஷ்டவந்தம், தாம்ரபர்ணீ தடகதசடஜித்த்ருஷ்டஸர்பீயசாகா) என்றும் சொல்லுகிற பூர்வாசார்ய வாக்யங்களாலும் நித்யத்வாகாராதிகளாலே தத்துல்ய மென்கைக்குக் குறையில்லை. (பயனேகொண்ட பாண்பெருமாள் பாடியதோர் பாடல்பத்தில்) பலத்தையே முக்யமாகக் கொண்டவரான திருப்பாணாழ்வாருடைய திருப்பவளத்தாலே பாடினதாயு மிதர விலக்ஷணமாயிருக்கையாலே யத்விதீயமாயுமுள்ள பத்துப்பாட்டுகளிலே. பயனேகொண்டவென்றது "நண்ணுதார் முறுவலிப்ப நல்லுற்றார் கரைந்தேங்க" என்றும் "முற்றமூத்து கோல்துணையா முன்னடி நோக்கிவளைந்" தென்றும் "கூடிச்சுட்டியுற்றார்களிருந்து" என்றும்பாடியுலகவ்ருத்தாந்தத்தையும் காடுமேடுகளையும் வர்ணிக்கும் மற்ற ஆழ்வார்கள்போலன்றிக்கே பெரியபெருமாள் திருமேனியையும் அவருடைய கல்யாணகுணங்களையும் தவிர வேறொன்றை யிவ்வாழ்வா ரனுபவியாத வம்சத்தை. பாடியதோரொன்றது காநயோக்யமேதவிர மற்றப்ரபந்தங்கள் உத்பத்தி தசையிலே தாளத்தோடே பாடினதான விப்ரபந்தம்போலே யிராதென்கைக்காக. உத்தமான வாகாராதிகளே யிப்ரபந்தத்துக்கு வைலக்ஷண்யம். (காவலனுங்கணவனுமாய்க் கலந்துநின்ற காரணனை) ரக்ஷகனுமாய் ஸ்வாமியுமாயு மிப்படிகலந்துகொண்டுநின்ற ஸர்வகாரணபூதனை, (கருத்துறநான்கண்டபின்பு) இந்தவர்த்தங்க ளென்னுடைய மனஸ்ஸிலே படும்படி நான் நன்றாகக்கண்ட வநந்தரம், அமலனாதியென்கிறதில் நிர்த்துஷ்டமான காரணத்வத்தையும், பிரானடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த வென்கிறதில் ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையும், விண்ணவர்கோனென்றதில் ஸர்வஸ்வாமி த்வாதிகளையுமறிந்த பின்னென்றபடி. இதுக்குக் கொண்டுசேர்ந்து தீர்ந்தோமென்கிற பதங்களோடந்வயம். (கோவலனும் கோமானுமானவந்நாள்) க்ருஷ்ணவதாரம்பண்ணி ஸௌலப்யத்தாலே கோபாலனுமாய் ஸர்வகோக்களுக்கும் ஸ்வாமியுமானபோது, ஏகத்ர கோபாலத்வமும் ஏகத்ர கோஸ்வாமித்வமும் கண்டதுண்டுலகத்தில், தத்ஸமுச்சயார்த்த மிரண்டுபத மிங்கே. (குரவைபுணர்கோவியர்தம்) குரவைபுணராநின்ற கோபிமார்களுடைய வென்றர்த்தம். (குறிப்பேகொண்டு) குறிப்பாகச்செய்யு மத்தையே முக்யமாகக்கொண்டு, குறிப்பு - லக்ஷயம், அவர்க ளீச்வரனைத்தவிர வேறொருவஸ்துவைத் தங்களுக்கு லக்ஷயமாகவெண்ணுத வம்சத்தையே

வியாக்யானம்.

நமக்கு முக்யமென் றெண்ணிக்கொண்டு (சேவலுடன்பிரியாத பெடைபோல்சேர்ந்து) சேவல் - ஆண்பக்ஷி, பெடை - ஸ்திரீபக்ஷி, புருஷ பக்ஷியோடே சேர்ந்துகொண்டேயிருந்து ஒருகாலும் பிரியாத ஸ்திரீ பக்ஷிபோலே யெம்பெருமான் பக்கலிலேசேர்ந்து, அவனை பர்த்தாவைப்போலவும் நம்மை பர்த்தாவைவிட் டன்யத்ர பாராத பதிவ்ரதையான ஸ்த்ரீபோலவும் எண்ணிக்கொண்டென்றபடி. (தீவினையோர் தனிமையெல்லாம்) உக்ரமானபாபத்தை யுடையவர்களுடைய துர்தசையையெல்லாம், (தீர்ந்தோம்நாம்) இப்படி பகவத்விஷயத்திலே யவகாஹித்தநாமே தீரும்படி பண்ணினோம். இப்ரபந்த தாத்பர்யங்களான வீச்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களை யறிந்தால் ஸகலபாபங்களும் தன்னடையே போமென்பது கருத்து. (௩௬)

இப்படி யிப்ரபந்தம் ஸர்வபாப நிவர்த்தக பஹுவர்த்த கர்ப்பிதமென் றிதற்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்து இப்படிப்பட்ட ப்ரபந்தத்தினுடைய பதார்த்தங்களையும் நன்றாக வெளியிடுகிற தம்முடைய ப்ரபந்தமான விந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை யறிந்தபேர்கள் ஸகல வேதவேதாந்தார்த்தங்களையும் யுக்தாயுக்த விசாரங்களோடே யறிந்தவர்களாவார்களென்றெண்ணி யிந்த ரஹஸ்யம் பண்ணினோமென்று ப்ரசம்ஸிக்கிறாரொருபாட்டாலே.

(ஆதிமறையென வோங்குமரங்கத்துள்ளே) ஸகல சாஸ்த்ரங்களுக்குமாதியான வேதம்போலே யிருக்கிற ஸ்ரீரங்கஸம்ஜ்ஞிதமான திவ்யவிமானத்துக்குள்ளே, வேதம் ப்ரதிபாதகதயா உத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிறாப்போலே பெரியபெருமாளுக் காதாரமாயிருக்கையாலே யோங்கியிருக்கிற ஸ்ரீரங்க திவ்யவிமானத்திலென்றபடி. அன்றிக்கே - ஆதிமறையென்று ஸகலவேதங்களுக்கும் மூலமான ப்ரணவத்தைச்சொல்லி, "விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேதச்ருங்கம்" என்றும் "ப்ரபத்யே ப்ரணவாகாரம் பாஷ்யம் ரங்கமிவாபரம்" என்றும் (விமாநம் ப்ரணவாகரம் வேதச்ருங்கம், ப்ரபத்யேப்ரணவாகாரம் பாஷ்யம்ரங்கமிவாபரம்) சொல்லுகிறபடியே யந்த ப்ரணவத்துக்கு ஸத்ருசமா யோங்கியிருக்கிற ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளே யென்றுமாம். (அருளாருங்கடலைக்கண்டவன்) அருளாலேணமாய் கடல்போலே சாய்ந்தருளின பெரியபெருமாளைக்கண் டநுபவியாநின்ற, அருளாருமென்றதினாலே யிக்கடலுக்கு க்ருபையே ஜலமென்றபடி. (எம்பாணனென்றியது)நமக்கு ஸ்வாமியான திருப்பாணாழ்வாரனுபவ பரிவாகமாக வோதினதான, எம்பாணனென்றது பெரியபெருமாள் அவருக்கும் தமக்கும் முனிவாஹநனென்றும் வேதாந்ததேசிகனென்றும் திருநாமஞ்சாற்றின வுறவைப்பற்றி. (ஓரிருநான்கு மிரண்டுமான வொருபத்தும்) அதிவிலக்ஷணமான விரண்டு நான்கு ஸங்க்யை

௯எ-மூ.—ஆதிமறை யெனவோங்கு மரங்கத்துள்ளே
யருளாருங் கடலைக்கண்டவ னென்பாண
னோதியதோ ரிருநான்கு மிரண்டுமான
வொருபத்தும் பற்றாக வுணர்ந்துரைத்தோம்
நீதியறியாதநிலை யறிவார்க் கெல்லா
நிலையிதுவே யென்றுநிலை நாடிநின்றோம்
வேதியர்தாம் விரித்துரைக்கும் விளைவுக்கெல்லாம்
விதையாகு மிதுவென்று விளம்பினோமே. (எசு)

(ப - ரை.) ஆதி - முதன்மையான, மறை - வேதம் [ப்ரணவம்,] என - என்னும்படி, ஓங்கும் - வ்ருத்திபெறுகின்ற, அரங்கத்துள்ளே- ஸ்ரீரங்கத்தில், அருளாரும்கடலை - க்ருபாபூர்ணஸமுத்ரத்தை, கண்டவன் - பார்த்தவராகிய, என் - எனது, பாணன் - திருப்பாணாழ்வார், ஓதியது - அருளிச்செய்த, ஓர் - ஒரு, இருநான்கும் - இரண்டுநாலும், இரண்டும் ஆன - இரண்டுமாகிய, ஒருபத்தும் - ஒருபத்துப்பாட்டையும், பற்றாக - ஆலம்பனமாக, உணர்ந்து - அறிந்து, உரைத்தோம் - சொன்னோம், நீதி - மதாந்தர நிரஸநயுக்தியை, அறியாத - தெரிந்துகொள்ளாத, நிலை - நிலையை, தத்வஸ்திதியை, அறிவார்க்கெல்லாம் - அறியுமவர்க்கெல்லாம், இதுவேநிலை - இதுவேஸ்திரம், என்று-என்று, நிலை - ப்ரபந்ததாத்பரியத்தை, நாடிநின்றோம் - விசாரித்து நின்றோம், வேதியர்தாம் - வைதிகர்கள், விரித்து - விஸ்தரித்து, உரைக்கும்- சொல்லுகின்ற, விளைவுக்கெல்லாம் - விளைவுகளுக்கெல்லாம், இது - இதுவே, வித்தாகும் - விதையாகும், என்று - என்று, விளம்பினோம் - சொன்னோம். (௯எ)

யாலு மிரண்டுஸங்க்யையாலுங்கூடிப் பத்துபாசுரமான ப்ரபந்தத்தை, பத்துமென்றதே யமைந்திருக்க விருநான்கு மிரண்டுமென்றது அடியிலே நாலுபாட்டு காரணத்வத்தையும் மேல் நாலுபாட்டு ரக்ஷகத்வத்தையும் மேலிரண்டுபாட்டு ஸ்வாமித்வத்தோடேகூடின போக்யத்வத்தையும் முக்யமாக ப்ரதிபாதிக்குமென்கிற வர்த்தம் தொற்றுகைக்காக, (பத்தாகவுணர்ந்துரைத்தோம்) பத்தர்த்தத்தை முக்யமாக ப்ரதிபாதிக்கிறதாகவறிந்து நன்றாக விந்தரஹஸ்யத்திலே சொன்னோம், பத்தும்பத்தாக வென்றதனாலே நூறர்த்த மிதிலிருக்கிறதென்று அறிந்து சொன்னோமென்றுமாம். பற்றாகவென்று பாடமானால் இந்த பத்து பாசுரமே நமக்கவலம்பமென்றறிந்து சொன்னோமென்று பொருள். இதுக்குமேல் க்ரியையோடே யந்வயம். (நீதியறியாத நிலையறிவார்க் கெல்லாம்) நிலையாவது - தத்வஸ்திதி, நீதியறியாதபடி தத்வஸ்திதி யறியாநிற்கு மவர்களுக்கெல்லாம், நீதியறியாதே நிலையறிகையாவது - மதாந்தரஸ்தர்களை நிராகரிக்கைக்கும் யுக்திகளோடே கேட்டவர்களுக்கு ஸம்சயவிபர்யயமறச் சொல்லுகைக்கும் யோக்யமானபடி யறியாதே

வியாக்யானம்.

க்ஷோதக்ஷமமன்றியிலே கேவலம் தத்வஸ்வரூபத்தைமாத்ர முபதே சத்தாலேயறிகை, (இதுவேநிலையென்று) இந்த ரஹஸ்யமே க்ஷோத க்ஷமமாகும்படியான நிலையென்று, (நிலைநாடிநின்றோம்.) இப்ரபந்த தாத்பர்யத்தினுடைய நிலையைநாடி விசாரியாநின்றோம், இந்த ரஹஸ் யத்தி லிதிசேஷ:. (இது) இப்படி நம்மாலே ஸர்வார்த்தங்களையுந் தே டிச் சொல்லப்பட்டதான விந்தரஹஸ்யம், ஸர்வார்த்த ஸங்க்ரஹமான விப்ரபந்தமென்றுமாம். (வேதியர்தாம் விரித்துரைக்கும்) வேதார்த்த மறிந்தவர்கள் வேதியர், அவர்கள் தாங்களேவிரித்து விஸ்தாரமாக வுபதேசரூபமாகச் சொல்லுமதான, (விளைவுக்கெல்லாம்) விளையு மது களுக்கெல்லாம், விளைவு-பலிக்கை, இங்கு விஸ்தாரமாக பரப்புகையிலே தாத்பர்யம். "தஸ்யைதே கதிதாஹ்யர்த்தா: ப்ரகாசந்தே மஹாத்மந:" (தஸ்யைதே கதிதாஹ்யர்த்தா: ப்ரகாசந்தே மஹாத்மந:) என்கிற படியே சாஸ்த்ரபரிச்ரமம்பண்ணின யுக்திமான்களுக்கு ஸ்வோபதேச மே க்ஷோதக்ஷம மாகும்படி விஸ்தாரமாக விளைகிறத்துக் கெல்லா மென்றர்த்தம், (விதையாகும்)காரணமாகும், விதை-காரணம். (என்று) இப்படியெண்ணி, சாஸ்த்ர பரிச்ரம மில்லாதவர்களுக்கு த்ரமிட சப் தமயமான விந்த ரஹஸ்யார்த்த மறியவே ஸகல தத்வார்த்தங்களும் யுக்தாயுக்த விசாரத்தோடே யறிந்தபடி யாகுமென் றிப்படி யெண்ணி யென்றபடி. (விளம்பினோமே) சொன்னோம், இந்த ப்ரபந்த தாத்பர் யார்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தோ மென்றபடி. இதனாலெ யிந்தரஹஸ் யம் முநிவாஹநபோக மென்று ஆழ்வா ரனுபவித்தபடி சொன்னவம லனாதிபிரானுக்கு வ்யாக்யாநமானாலு மிதிலீச்வரனுடைய காரணத்வ ரக்ஷகத்வ ஸர்வஸ்வாமித்வ, ஸர்வாதாரத்வாதிகளையும், ஜீவனுடைய நித்யத்வ ஸ்வதச்சேஷத்வ பாரதந்த்ரயாதிகளையும், மற்றும் ஜ்ஞாதவ் யங்களான வநேகார்த்தங்களையும் வெளியிடுகையாலே தெரிந்தவன் அர்த்தபஞ்சகாதி ஸர்வார்த்தங்களையும் அறிந்தவனென்று சொல்லிற் றுய்த்து. (௩௭)

இதி கௌசிக குலதிலகஸ்ய, ஸ்ரீநிவாஸதேசிக ஸூதஸ்ய, ஸ்ரீமத் கோபால மஹாதேசிக தௌஹித்ரஸ்ய, தச்சரண நகமணிஜ்யோத் ஸ்நாயமான மானஸஸ்ய, ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ ஸம்யமி ஸார்வ பௌம கடாக்ஷலப்த வேதாந்த த்வயஸ்ய, ஸ்ரீபாலதந்வி வேதாந்த மஹாதேசிகஸ்ய தநூஜேந, தச் சரணாரவிந்த ஸமர்பிதாத்ம பரோண தத்க்ருபா ப்ராப்த ஸகலவேத தத்அங்கவேதாந்த த்வய ரஹஸ்யஜாதேந, ஸ்ரீரங்கநாத தாஸேந, யதாச்ருதம் லிகிதா அம்ருதாஸ்வாதிநீ காதாஸம் க்ரஹஸ்ய வ்யாக்யா ஸம்பூர்ணா:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

அதிகாரஸங்க்ரஹம் வ்யாக்கியானம்.

ஸாராஸ்வாதினியிலிருந்து
எடுத்தெழுதியது.

ஸ்ரீ ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமி யென்கிற ஸ்ரீவேதாந்த ராமானுஜ ஸ்வாமி
அருளிச் செய்தது.

தனியன்.

ஸ்ரீரங்கநாத குரு பாத ஸரோஜ ஹம்ஸம்
வேதாந்த தேசிக பதாம்புஜ ப்ருங்க ராஜம்।
ஸ்ரீமத் யதீந்த்ர சடகோப தயாவலம்பம்
வேதாந்த லக்ஷ்மண முநிம் சரணம் ப்ரபத்யே॥*॥

ஸ்ரீரங்கநாத குரு பாத ஸரோஜ ஹம்ஸம்
வேதாந்த தேசிக பதாம்புஜ ப்ருங்க ராஜம்!
ஸ்ரீமத் யதீந்த்ர சடகோப தயாவலம்பம்
வேதாந்த லக்ஷ்மண முனிம் சரணம் ப்ரபத்யே.

(ப்ராரீப்ஸித குருபரம்பரா ஸாராக்ய ப்ரபந்தஸ்ய நிஷ்ப்ரத்யூஹ பரிபூரண ப்ரசய கமனார்த்தம் குருப்ய இத்யாதினா (ப்ராரீப்ஸித குருபரம்பரா ஸாராக்ய ப்ரபந்தஸ்ய நிஷ்ப்ரத்யூஹ பரிபூரண ப்ரசய கமனார்த்தம் குருப்ய இத்யாதினா) ஒருமங்களம் செய்தருளி, "பராசரப்ரபந்தாதபி வேதாந்தரஹஸ்ய வைசத்யாதிசய ஹேதுபூதை: ஸத்ய: பரமாத்மநி சித்தரஞ்ஜகதமை: ஸர்வோபஜீவ்யை ருபப்ரும்ஹணை: (பராசரப்ரபந்தாதபி வேதாந்தரஹஸ்ய வைசத்யாதிசய ஹேதுபூதை: ஸத்ய: பரமாத்மநி சித்தரஞ்ஜகதமை: ஸர்வோபஜீவ்யை ருபப்ரும்ஹணை:) என்று ஸ்தோத்ர பாஷ்யத்தி லறுதியிட்டபடியே அத்யாத்ம ப்ரபந்தங்களில் த்ரமிட ப்ரபந்தங்கள்ஸாரதமங்களாகையாலே யவ்வுபகாராதிசயத்தையிட்டு த்ரமிடோபப்ரும்ஹணகர்த்ரு திவ்யஸூரிப்ருந்த ஸ்தவரூபமாக மங்களபூயஸ்த்வார்த்தம் பின்னையுமொரு மங்களாசரணம் செய்தருளுகிறார். பொய்கையிதி.

"பொய்கைமுனிபூதத்தார் பேயாழ்வார் தண்பொருநல்வருங் குருகேசன் விட்டுசித்தன், துய்யகுல சேகரனம் பாணநாதன் றொண்டரடிப் பொடிமழிசை வந்த சோதி, வய்யமெலா மறைவிளங்க வாள்வேலேந்து மங்கையர்கோ னென்றிவர்கண் மகிழ்ந்துபாடுஞ், செய்யதமிழ் மாலைகளுந் தெளியவோதித் தெளியாத மறைநிலங்க டெளிகின்றோமே". (க)

தண் - சீதளமான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியிலே, தந்தீரத்திலே யென்றபடி. வரும் - வந்தவரான, அவதரித்தவரான வென்றபடி. சீதளதாம்ரபர்ண் யவதீர்ணத்

வோக்ந்யா ஆழ்வாருடைய வார்த்ரசித்தத்வம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. இங்கு தாம்ர பர்ணியையிட்டு ஆழ்வாரை விசேஷித்தது ‘‘கலௌகலுபவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா:, தாம்ரபர்ணீ நதீயத்ர’’ “கலௌகலுபவிஷ்யந்தி நாராயண பராயணா:, தாம்ரபர்ணீ நதீயத்ர” என்று ஸ்ரீபாகவதத்திலே மஹர்ஷி நம்மாழ்வாரைக்கொண்டாடின வசனத்தை ஸ்மரிப்பிக்கைக்காக. இங்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரைச் சொன்னது அவர் திருமகளாரான வாண்டாளுக்கு முபலக்ஷணம். இவளை இங்கு தனித்தருளிச் செய்யா தொழிந்தது மற்றவாழ்வார்களைப்போலே யன்றிக்கே “விட்டுசித்தர்தங்கள் தேவரை” இத்யாதியில் படியே இவ ளிவருக்கு பரதந்த்ரையா யிருக்கிறவேற்றம் தோற்றுகைக்காக. துய்யகுலசேகரன்—பரிசுத்தரான குலசேகராழ்வார், இங்குபரி சுத்தியாவது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஹாரத்தையபஹரித்தார்களென் றத்யந்தா ந்தரங்கரான மந்த்ரிகள் சொல்லச்செய்தேயும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகத் தாம் ஸர்ப்பகடத்திலே கையிடும்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்பக்கல் தோஷதர்சன மற்றிருக்கை. நம்பாணநாதன்- திருப்பாணாழ்வாராகிற நம்முடையநாதன், முனிவாஹநனென்று திருநாம மாம்படி யாகவும் ஸ்ரீவேதாசார்யனென்று திருநாமம்சாற்றி யருளியும் தங்களிருவரிடத்திலும் பெரியபெருமாள் வ்யாமோஹம் செய்தருளின இஸ்ஸம்பந்தத்தையிட்டு விசேஷித்து நம்முடைய நாதனென்று அநுஸந்திக்கிறார். மழிசைவந்தசோதி - திருமழிசையென் கிற திவ்யஸ்தலத்திலே யவதரித்தருளின ஜ்யோதிஸ்ஸு, திருமழிசை யாழ்வாரென்ற படி. பெரும்புலியூரில் யாகஸதஸ்ஸிலே யிவர்பர ஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸாக பரதேவதையாய் தோற்றின மஹாப்ரபாவத்தை நினைத்து இவரை ஜ்யோதிஸ்ஸென்கிறார். வையமெல் லாம் - லோகங்களெல்லாவற்றிலும், மறை - வேதமானது, விளங்க-ப்ரகாசிக்கும்படி, வாள்-கட்கத்தையும், வேல்-குந்தமென்கிறவாயுத விசேஷத்தையும்,ஏந்தும்-தரிக்குமவ ரான, இவர் வாளும் வேலு மேந்தினது - லோகமெல்லாம் வேதம் ப்ரகாசிக்கும்படி யாய்த்துஎன்று திருவுள்ளம். அதாவது - இவர் வாளும் வேலு மேந்திக்கொண்டு ஸர் வேச்வரனை மறித்து ஸர்வார்த்தக்ரஹணம் பண்ணத் தொடங்க, இவ்வவஸரத்திலே ஒரு வ்யாஜத்தைக்கொண்டு ஸர்வேச்வர னிவருக்கு திருமந்த்ரத்தை யுபதேசிக்க, அத் தாலே யிவர் ப்ரபுத்தராய் ஸர்வலோகத்திலும் ஸகல வேதார்த்தங்களும் ஸம்யக் ப்ரகாசிதங்களாம்படி யதிப்ரேம பரவசராய்ப் பாடியருளுகையாலே இவையெல்லாவ ற்றிற்கும் இவர் வாளும்வேலு மேந்தினது நிதானமாய்த் தென்றபடி. லோகத்திலும் ரிஷிகளுமுட்பட தந்தமளவுக்கு வேதம்ப்ரகாசிக்கைக்காக வாரோனு மொரு வாசார் யன்பக்கலிலே ஸமித்பாணிகளாய் வந்துகிட்டி ஸர்வஸ்வதானம்பண்ணி யுபாஸியா நிற்பர்கள். இவர் லோகமெல்லாம் வேதம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஸாக்ஷாத் ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே கட்கருந்தபாணியாய் ஸர்வார்த்தக்ரஹணம் பண்ணி நிர்பந்தித்தா ரொருவ ரென் றாச்சர்யகர்ப்பமா யிருக்கிறது. மங்கையென் றிவருடைய திவ்யநகரிக்குத் திரு நாமம். மங்கையிலே யிருக்குமவர் மங்கையர், கோன் - ஸ்வாமி, அவர்களுக்கு ஜ்ஞா நபக்தி கைங்கர்யாதி ஸர்வஸம்பன் நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. இப்படி தத் தன்நாமபி: விசிஷ்யானு ஸந்தித்து ஆதராதிசயத்தாலே இவர்களுடைய ஸமுதாயத் தை அநுவதிக்கிறார் (என்றிவர்களென்று) இப்படி “அன்னிக்குமமுதூறு” மென்னும் படியான திருநாமங்களை யுடையராய் ப்ரயோஜநாந்தர ஸஹிஷ்ணுக்களான ரிஷிகளைப் போ லன்றிக்கே பகவத் ப்ரேம ப்ரவாஹங்கள்தாம் வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக் கிற இவர்க ளென்றிவ்வநுவாதத்துக்குக் கருத்து. மகிழ்ந்துபாடும், ஆநந்தபரிதராய்ப் பாடுமவையான, பகவதநுபவாநந்த நிர்பரராய் ஆநந்தபரிவாஹமாக விவர்கள் பாடு மவையான என்றபடி. செய்ய-ருஜுக்களான, ஸரளதரங்களான வென்றபடி. தமிழ் மாலைகள்-புஷ்பமாலைகள்போலே ஸர்வேச்வரனுக்கு போக்யதமத்வேந சிரஸா ச்லாக

நீயங்களான த்ரமிடஸூக்திகளை, நாம்-அத்யந்தமிதம்பசரானநாம், யத்வா "𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌶𑌃" (த்ரமிடேஷுசபூரிச:) என்று மஹர்ஷிகள் கொண்டாடும்படி இந்த வகஸ்த்யபாஷையுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவகுலங்களிலே ஜநிக்கும்படியான பாக்யத்தை யுடையநாம், தெளியவோதி - அர்த்தஜ்ஞாந பர்யந்தமாக வப்யஸித்து, இதற்கு தெளிகின்றோ மென்கிறத்தோடே யந்வயம். தெளியாத - ந்யாயங்களாலும் ரிஷிவசநங்களாலும் ஸம்சய விபர்யய ரஹிதார்த்தநிச்சயம் பிறவாதவையான, மறைநிலங்கள்- வேதப்ரதேசங்களை, உபநிஷத்துக்களையென்றபடி. தெளிகின்றோம் - களங்கரஹிதமாக வறியப்பெற்றோம், அதின் தாத்பர்யங்களை விசதமாக வறியப்பெற்றோ மென்றபடி. (க)

முமுக்ஷுக்க ளெல்லாருக்கும் ஆசார்யவத்வம் நியமேந வேண்டுமாகலிறே குருபந்திபஜநம் வேண்டுமென்று நிர்பந்தமுண்டாவது, பக்திப்ரபத்யாதிகளாலே மோக்ஷம் பெறலாமிறே, பகவானையும் தத்பஜநாதிகளையும் அறிகைக்கு உபதேஷ்டாக்கள் வேண்டாவோ வென்னில்? சாஸ்த்ராந்தரங்களில் பண்டிதனு யிருப்பானுக்கு ச்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளாலே உபதேஷ்ட்ரு நிரபேக்ஷமாக உபயுக்த்தங் களெல்லா மறிந்து கொள்ளலாமிறே, "𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂" (ஏகம்யதி பவேச்சாஸ்த்ரம்) என்கிற ச்லோகத்தின்படியே ஜ்ஞாத்ருத்வம்ஸுதுர்லபமென்னிலும் "𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤𑌿" "𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃" "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨" (புண்யம் ப்ரஜ்ஞாம்வர்தயதி, பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய:, ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்வேந,) இத்யாதிகளில்படியே பகவத்பக்த்யாதிகளாகிற ப்ரபல ஸஹகாரியைக்கொண்டு சாஸ்த்ரமுகேந ஸர்வார்த்தங்களையும் தெளியக்குறையில்லையிறே, ஆகையால் ஸர்வமுமுக்ஷுக்களுக்கும் ஆசார்யவத்வம் வேணுமென்று நிர்பந்தமுண்டோ வென்கிறசங்கையில் "𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂" (தர்மஜ்ஞஸமய:ப்ரமாணம்) என்கிறபடியே முந்தரஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய வநுஷ்டானத்தை ப்ரமாணமாகக் காட்டாநின்றுகொண்டு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார். இன்பத்தில்இதி.

"இன்பத்தி லிறைஞ்சுதலி லிசையும்பேற்றி லிகழாத பல்லுறவில்ராகமாற்றில், தன்பற்றில் வினைவிலக்கிற் றகவோக்கத்திற் றத்துவத்தை யுணர்த்துதலிற் றன்மையாக்கில், அன்பர்க்கே யவதரிக்கு மாயனிற்க வருமறைக டமிழ்செய்தான் றாளே கொண்டு, துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக்காட்டுந் தொல்வழியே நல்வழிக ளணிவார்கட்கே. (உ)

அறுதியிட்டார்க ளென்னு மளவாலே இங்குப்ரதிபாதிக்கப்புகுகிற குருபஜநரூபதர்மத்துக்கு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை யிட்டு ப்ரதமப்ரவர்த்தக ராகையாலே இதற்கு விசேஷித் தாசார்யரான மதுரகவிகளுடைய குணசிந்தநஸ்தவந ரூபமான மங்களமு மிப்பாட்டிலே அர்த்தாத் க்ருதமாகிறது. இதுவும் ச்ருத்யாதிகளுக்குமுன்னே யிவருடைய வநுஷ்டாநாதிகளை வர்ணிக்கைக்கு நிபந்தநம். ஆசார்யஸமாச்ரயணம் உபாதேயமாகிறது தத்வஜ்ஞாநாதி ஹேதுத்வமாத்ரத்தா லன்றிக்கே ப்ராப்யத்வம் ப்ராபகத்வம் முதலானபத்துப்படியாலு முபாதேய மென்கிற திருவுள்ளத்தாலே இங்கு பத்துப்பதங்களாலே கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு பாட்டுகளின் அர்த்தங்களை யடைவே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். இன்பத்தில் - ஆநந்தத்தில், ஆநந்தரூபமானவநுபவத்திலென்றபடி, அன்னிக்குமமுதூறு மென்று சொன்ன வர்த்தத்தை இரண்டாம்பாட்டிலே இன்பமெய்திலேனென்ன றநுவதித்தாரிறே. இறைஞ்சுதலில் - ஆச்ரயணத்தில், சரணத்தேவந ஆச்ரயணத்திலென்றபடி. மேவினேனவன்பொன்னடி மேன்மையை என்றதை ஸங்க்ரஹித்தபடி. இசையும்பேற்றில் - அப்யுபகமம்பண்ணும் புரு

ஷார்த்தத்தில், இசைகை - அப்யுபகமம்பண்ணுகை, பேறு - புருஷார்த்தம், திரிதந் தாகிலு மென்கிறபாட்டுக்கு பகவத்விஷயத்தை யாழ்வாருகந்த விஷயமென் றவ் வழியாலே யப்யுபகமம்பண்ணுகிறே னத்தனைபோக்கி எனக் கிது ஸ்வதோப்யுபகம னீய மன்றென்று தாத்பர்ய மாகையாலே ஆழ்வாரோ தமக்கு நிருபாதிகமாக வப்யுப கமநீய புருஷார்த்த மென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிற வர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி. இக ழாத - ஒருகாலத்திலும் ப்ரச்யுதமாகாத, பல்லுறவில் - பஹுவிதபாந்தவத்தில், அன்னையாயத்தனாய் இத்யாதியை ஸங்க்ரஹித்தபடி. இராகம்மாற்றில் - அநுசித விஷய ராக நிவர்த்தநத்தில், அடியேன் சதிர்த்தேனென்கிறதின் தாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி. தன்பற்றில் - தானே தன்பற்றை யுண்டாக்குகையில், தன்புக ழேத்தவருளினான் என்கிறதை ஸங்க்ரஹித்தபடி. வினைவிலக்கில் - பாபநிவாரணத் தில், வல்வினைமாற்றியருளினா னென்கிறதைச் சொன்னபடி. தகவோக்கத்தில் - க்ருபையினுடைய வுத்கர்ஷத்தில், தகவு, க்ருபை, ஒக்கம் - உத்கர்ஷம், அருள்கண்டீ ரிவ்வுலகினில் மிக்கதென்றதைச் சொன்னபடி. தத்துவத்தை யுணர்த்துதலில்-தத்வ போதனத்தில், வேதத்தி னுட்பொரு ளித்யாதியின் தாத்பர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்த படி. தன்மை - ஸ்வபாவத்தை, அதாவது ஆழ்வார்தம்முடைய ஸ்வபாவத்தையென் னுதல், ஜீவனுடைய ஸ்வாபாவிகாகாரத்தை என்னுதல், இவைஇரண்டும் பகவத்பாக வதாசார்ய கைங்கர்யங்களென்கிறது, ஆக்கில் - உண்டாக்குகையில், செயனன்றுக வித்யாதியை யருளிச்செய்தபடி. இவைபத்தும் விஷயஸப்தமிகள். இவை பத்துக்கு மருமறைகள் தமிழ்செய்தான்தாளேகொண்டு என்கிறத்தோடந்வயம், அன்பர்க்கே - பக்திமான்களுக்காகவே, லீலாதியான ஸ்வப்ரயோஜநம் ப்ரதாந மன்றிக்கே ஆஸ்ரீதர்க் கிப்பத்துபாட்டில் சொன்னபத்துப்ரகாரமான வுபகாரத்தையும் தான்பண்ணுகைக் காக வென்றபடி. அவதரிக்கும் - அவதரித்தருளுமவனான, ஆயன்நிற்க, கோபாலன் நிற்கச்செய்தேயும், அவனையநாதரித்து என்றபடி. அரு - ஸூக்ஷமங்களான, துர்போ தங்களான வென்றபடி. மறைகள் - வேதங்களை, தமிழ்செய்தான் - த்ரமிடரூபங்க ளாகச் செய்தருளின வாழ்வாருடைய, தாளே - திருவடிகளையே, அவதாரணத்தாலே க்ருஷ்ணனைவ்யவச்சேதிக்கிறது, கொண்டு - அவலம்பித்து, இதனால் என்னப்பனில் நண்ணிஎன்கிறதின் அபிப்பிராயத்தை ப்ரகாசித்தபடி. இதற்கு தோன்றக்காட்டு மென்கிறத்தோடந்வயம். துன்பற்ற - தோஷரஹிதரான, துன்பு - தோஷம், ப்ரம விப்ரலம்பாதிதோஷரஹிதரயா ஆப்ததமரான என்றபடி. பகவத்விஷயத்தையும் கழி ந்து புருஷார்த்தகாஷ்டையிலும் ஸாரமான ஆசார்யனையே கவிபாடுகையாலே மதுர கவிகளென்று திருநாமம் பெற்றவர். தோன்றக்காட்டும் - தோன்றும்படிகாட்டுகிற, ஸர்வஸுலபனுன க்ருஷ்ணனிருக்கச்செய்தே நா மாழ்வார்திருவடிகளையே யவலம் பித்தபடி தம்முடையவனுஷ்டானத்தாலும் உக்தியாலும் நிஸர்கஸுஹ்ருத்தாய் ஸர்வபலப்ரதனுன ஸர்வேச்வரனிருந்தாலும் ஸதா சார்யஸமாச்ரயண மில்லாதாருக் குமோக்ஷம் கிடையாதென்று ஏகந்துக்கெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகத்தோற்றும்படி காட்டு கிறுனென்று கட்டதாத்பர்யம். தொல்வழியே-அநாதியானமார்க்கமே, மதுரகவிமாத்ர மன்றிக்கே ப்ராசேதஸ பராசர மைத்ரேயா ச்வலாயனாதி ப்ராசீன மஹாஜனங்க ளெல்லாரும் நடந்த வாசார்ய ஸமாச்ரயண ரூப கண்டாபதமே யென்றபடி. அவ தாரணம் கேவலபகவத்பஜந புஸ்தகநிரீக்ஷணாதிகளை வ்யவச்சேதிக்கிறது. துணி வார்கட்கு - தைர்யவான்களுக்கு, விஷயங்களை ஜயிக்கும்படி தைர்யமுடைய முமுக்ஷுக்களுக்கென்றபடி. நல்வழிகள் - மோக்ஷமார்க்கங்கள், மோக்ஷஸாதநமான பக்திப்ரபத்திகளென்கை. பக்திப்ரபத்திகளுக் காசார்யபஜந மன்றிக்கே மார்க்காந் தரத்தாலே ஸம்யக்ஸ்வருபநிஷ்பத்தியுமில்லை கார்யகரத்வமுமில்லை யென்று கருத் தாலேயதனோ டிவற்றிற் கபேதோபசாரம் பண்ணினபடி. (உ)

இப்படி "வாவிஷ்ஃக்ஷதுஜவஸாஸு" என்று துடங்கி ப்ராயச்சித்தமுமாமெ ன்னுமளவும் ப்ரமாணங்களாலே முமுக்ஷுவுக்கு ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் குருபங்திம ஜநம்கர்த்தவ்ய மென்று ஸாதித்தருளி இனி யித்தை யநுஷ்டிக்கும்படி எங்ஙனே என்கிற வாகாங்க்ஷையில் ஸர்வருக்கு மநுஷ்டான ஸௌகர்யார்த்த மிதுக்கு ப்ர யோகரூபமாக வொருபாட்டு அருளிச்செய்கிறார். என்னுயிர்இதி.

எகூ-மூ.—என்னுயிர்தந் தளித்தவரைச் சரணம்புக்கி
யானடைவே யவர்குருக்க ணிரைவணங்கிப்
பின்னருளாற் பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல்
பெரியநம்பி யாளவந்தார் மணக்காலநம்பி
நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த வுய்யக்கொண்டார்
நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன்
இன்னமுதத் திருமகளென் றிவரைமுன்னிட்
டெம்பெருமான் றிருவடிக ளடைகின்றேனே. (கூ)

யான்-ஆசார்ய கடாக்ஷத்தாலே லப்தஸத்தாகனான நான், என்னுயிர்-என்னாத்மா வை, தந்து - பரசேஷத்வஜ்ஞாந மில்லாமையாலே நஷ்டமாய்ப் போயிருந்தத்தை அந்த பரசேஷத்வோப தேசத்தாலே ஸத்தாக்கி சேஷியுடைய வதிசயாதாநத்தில் விநியோகிக்கலாம்படி யெனக்குக் காட்டித்தந்து, அளித்தவரை - ரக்ஷித்தவரை, இப்படி காட்டித்தருகையே ஸம்யக் ரக்ஷண மென்று கருத்து. ஸ்வாவ்ய வஹிதா சார்யரை யென்றபடி. சரணம்புக்கு - சரணத்வே நாச்ரயித்து, அவர் குருக்கள்- அந்த ஸ்வாசார்யருடைய குருக்களுடைய, எம்பெருமானார்க் கிப்பால்பட்ட பரம குருக்களுடைய என்றபடி. நிரை - பங்தியை, அடைவே - "சூவாயஃராணா ஃஸாவஸா" (ஆசார்யாணு மஸா வஸௌ) என்கிற ஶ்ருதியில் சொன்ன க்ரமத் தாலே என்றபடி. வணங்கி - நமஸ்கரித்து, சரணம்புக்கு என்றபடி. பின் - அவர் களுக்குப்பின்பு, இதுக்கு இவர்களை முன்னிட்டு என்கிறத்தோடே அந்வயம். அரு ளால் - ப்ரகடராயும் ப்ரச்சன்னராயு முள்ள பாஷண்டிகளால் ப்ரதாரிதமான ஜகத் தின்பக்கல் க்ருபையாலே, பெரும்பூதூர் - ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே, வந்த - அவதரித்தவ ரான, வள்ளல் - உதாரர், லக்ஷ்மீ நிவாஸமான ஹிரண்யநிதியை பாஹ்ய குத்ருஷ்டி தஸ்கர ரபஹரியாதபடி பண்ணி நமக்குத் தந்தருளின மஹாவதாந்யரான ஸ்ரீபா ஷ்யகாரரென்றபடி. என்னுயிர் தந் தளித்தவரை என்றும் வள்ள லென்று மிம்ம ஹோப காரசத்வா நுஸந்தாநத்தாலே ப்ரோமாதிசயம் தோற்றுகையால் குருபங்க் த்யநுஸந்தாநஸ்ய பக்திரூபத்வம் வ்யஞ்ஜிதமாய்த்து. நன்னெறியை - நல்லமார்க்கத் தை, நெறி - மார்க்கம். பக்தியோகாதப்யதிசயித வைபவமான ப்ரபத்தியை யென்ற படி. அவர்க்கு - அந்த மணக்கால்நம்பிக்கு, உரைத்த - உபதேசித்தவரான, இன்ன முத - போக்யா ம்ருதபூதையான, இன் - போக்யம். அத்யந்தம் போக்யையான வென்றபடி. நிருபாதிக போக்யனான பரமபுருஷனுக்கும்கூட போக்யை யாகையா லே திருமக ளத்யந்த போக்யபூதை யென்றுகருத்து. என்றிவரை - இப்படி மனோ ஹரங்களான திருநாமங்களையும் கல்யாண குணங்களையு முடையவரான விவர்களை யென்றபடி. முன்னிட்டு - முந்தர விவர் திருவடிகளை பஜித்து, பின்பு பகவான் திரு வடிகளை பஜிக்கிறே னென்றபடி. (கூ)

இப்படி "ஸாதேஹ்யூ, ஹூஜூஹூகுநு" என்கிற ச்லோகங்களாலே ப்ரகாசன பர்யந்த குருபங்தி பஜந ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்து காட்டி இவ்வாசார்யர்களி

லெம்பெருமானாரு மாளவந்தாரும் நாதமுநிகளு முபகாரகத்வாதிசயத்தாலே தனித் தனியே விசேஷித் தநுஸந்தேயரென்னும் திருவுள்ளத்தாலே தத்விஷயமாக மூன்று பாட்டருளிச்செய்கிறார். ஆரணநூலிதி.

அ௦-மூ.—ஆரணநூல் வழிச்செவ்வை யழித்திடு மைதுகர்க்கோர்
வாரணமா யவர்வாதக் கதலிகண் மாய்த்தபிரான்
ஏரணிகீர்த் திபிராமா னுசமுனி யின்னுரைசேர்
சீரணிசிந் தையிநோஞ் சிந்தியோமினித் தீவினையே. (ச)

ஆரணநூல் - வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தினுடைய, வேதாந்த மீமாம்ஸையான சாரீரக ஸூத்ரத்தினுடைய என்றபடி. வழி - மார்க்கத்தினுடைய, ந்யாய ப்ரதிபாதந ப்ரகாரத்தினுடைய என்றபடி. செவ்வை - ருஜுத்வத்தை, ஸூத்ராக்ஷர ஸ்வாரஸ்யாநுகுணமாக ப்ரவர்த்திக்கையை யென்றபடி. அழித்திடும் - கெடுக்கிறவர்களான, ஸ்வஸ்வகல்பிதார்த்தஸாதநா நுகுண்யேந ஸூத்ரங்களை யதாயதம் நயிப்பிக்கிறவர்களாகையாலே தத்ஸ்வாரஸ்யாநுகுண ப்ரவ்ருத்தி நாசகரான என்றபடி. "பஹுஶ்ருதிவ்யாவாத ஹேதுயுக்திகாழ்" பஹுமதிவ்யாகாததுரஸ்திதாம் என்றதிறே. ஐதுகர்க்கு - ஹைதுகருக்கு, ஓர் வாரணமாய் - அத்விதீய கந்தஸிந்துரமாய், இத்தாலே அமோகாரம்பத்வமும் அநாத்ருஷ்யத்வமும் விவக்ஷிதம். அவர் வாதக் கதலிகள் - அவர்களுடைய வாதங்களாகிற கதளிகள், இத்தால் ததீயவாதங்களுடைய நிஸ்ஸாரத்வமும் அநாயாஸ பஞ்சநீயத்வமும் விவக்ஷிதம். மாய்த்த - நசிப்பித்தவரான, பிரான் - ததஏவ உபகாரகரான, ஏரணி - ஏர்ந்த வணியான, அணி - அலங்காரம். லோகங்களுக் கெல்லாம் அநுரூபாலங்காரமான என்றபடி. கீர்த்தி - கீர்த்தியை யுடையவரான, இராமாநுசமுநி - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, இன் - போக்யங்களான, உரை - ஸூக்திகள், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, ததேகவிஷயினியான என்றபடி. இது சிந்தைக்கு விசேஷணம். சீரணி - அதஏவ சீர்களாலே அலங்க்ருதையான, சமாதி குணங்களாலே அலங்க்ருதையான என்றபடி. சிந்தையிநோம் - சிந்தையையுடைய நாம், இனி - யதிபரிட்ரூட க்ரந்தைக ரஸிக மநோவ்ருத்திகரான பின்பு, தீவினை - க்ரூரகர்மங்களை, பகவதநபிமத கர்மங்களை யென்றபடி. சிந்தியோம்- மனஸ்ஸாலும் நினையோம். ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திவ்ய ஸூக்திகளைச்சேர்ந்து கைங்கர்ய விருத்த கர்மாபிஸந்தி யொழியப் பெற்றோ மென்று தத்யதாநுஸந்தாந முகேந அவருடைய பரமோபகாரகத்வத்தை யநுஸந்திக்கிறபடி. (ச)

அரு-மூ.—நீளவந் தின்று விதிவகையால் நினை வொன்றியநாம்
மீளவந் தின்னும் வினையுடம் பொன்றி விழுந் துழலாது
ஆளவந்தா ரெனவென் றருடந்தும் விளங்கியசீர்
ஆளவந்தா ரடியோம் படியோ மினி யல்வழக்கே. (ரு)

நீள - தீர்க்கமாக, வந்து - ஸம்ஸரித்து, இங்கு வருகை என்று ஸம்ஸரிக்கை விவக்ஷிதம். அநாதி தீர்க்க காலமாக ஸம்ஸாரத்திலே ஓடித் திரிந்து என்றபடி. இன்று - இந்தஜந்மத்திலே, விதிவகையால் - விதிபேதத்தாலே, வகை - வகுப்பு, பேதமென்றபடி. பாக்யவிசேஷத்தாலென்கை. நினைவு - தேஹாதிரிக் தாத்மஜ்ஞாந தந்மூல பாரலௌகிக விசாராதிகளை, ஒன்றிய - அடைந்தவர்களான, நாம் - இப்படி ஸ்தாவர திர்யகாதி தசைகள் கழியப் பெற்ற நாம், மீளவந்து - ஸ்வதந்த்ரத்வ தேவதாந்தர சேஷத்வாதி ப்ரமங்களாலுண்டாம் பகவத் பாகவத வைமுக்யாதி தோஷங்களாலே திரும்பியும் ஸம்ஸாரத்திலே போய்ப் புக்கு, இன்னும் - அனந்தமான

உத்தரகாலத்திலும், வினையுடம்பு - துஷ்கர்ம ஜன்யமாய் துஷ்கர்ம ஜனகமுமான தேஹத்தோடே, ஒன்றி - ஏகீபவித்து, தேஹாத்மப்ரம யுக்தனு யென்றபடி. விழுந்து - அதடியாக வதோகதிகளையடைந்து, உழலாது - யாதனைப்படாதபடி, ஆளவந்தார் - ரக்ஷிக்கவந்தார், என - என்னும்படி, மஹாபுருஷ நிர்ணயாதிகளாலே பகவதநர்யார்ஹ சேஷத்வ ஜ்ஞாநாதிகளை யுண்டாக்கி நம்மை ரக்ஷிக்க வவதரித்தாரென்று எல்லாரும் கொண்டாடும்படி யென்று கட்டார்த்தம். வென்று - ப்ரதிவாதிகளை ஜயித்து, அருள்தந்து - லோகத்தாருக்கு க்ருபைபண்ணி, திவ்யப்ரபந்த நிர்மாணுதிகளைப் பண்ணியென்றபடி. விளங்கியசீர் - வித்யோதமான கல்யாணகுணங்களை யுடையவரான, ஆளவந்தார் - அன்வர்த்தநாம தேயரான ஸ்ரீயாமுநாசார்யருக்கு, அடியோம் - அடிமையாகப் பெற்ற நாம், இனி - அவருடைய கடாக்ஷ விஷயரான பின்பு, அல்வழக்கு - அபந்யாயங்களை, அசேஷத்வா ந்யசேஷத்வாதி பரங்களான வஸச் சாஸ்த்ரங்களை என்றபடி. படியோம் - படியோம். ஆளவந்தாருடைய திவ்ய ஸூக்தி லாபத்தாலே யவர்க்கே யடிமையாய் குமதிமத பாதாள குஹரங்களைக் கால் கடைக்கொள்ளப் பெற்றோமென்று க்ருதார்த்ததா நுஸந்தாந முகத்தாலே யவருடைய மஹோபகார கத்வத்தை யனுஸந்திக்கிறபடி. (ரு)

அஉ-மூ.—காளம் வலம்புரி யன்ன நற்காத லடியவர்க்குத்
தாளம் வழங்கித் தமிழ்மறை யின்னிசை தந்தவள்ளல்
மூளுந் தவநெறி மூட்டிய நாத முனிகழலே
நாளுந் தொழுதெழுவோ நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே. (சு)

காளம் - காஹளம், வலம்புரி - தக்ஷிணுவர்த்தசங்கம், அன்ன - இவைத்துக்கு ஸத்ருசரான, வாதாஹவேஷு அதிகம்பீர த்வநி விஜ்ரும்பணத்தாலே ப்ரதிவாதிகளுக்கு பயங்கரராய் ஸ்வாமிக் கதிசயாவஹாராய்க் கொண் டஸாதாரண சேஷபூதரா யிருக்கிற விவ் வாகாரத்தாலே சங்க காஹள ஸத்ருசரான என்றபடி. நற்காதல் - நல்ல ப்ரேமத்தை யுடையவரான "யஸ்ய தேவே பரா பக்தி:" யதாதேவே ததாகுரௌ" என்கிறபடியே அநவதிக குருபக்தி சாலிகளான என்றபடி. அடியவர்க்கு - தாஸர்களுக்கு, "கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத் தாழ்வான்" என்கிற மருமக்களான ஸச்சிஷ்யர்களுக் கென்றபடி. தாளம்வழங்கி - தாளவித்யையை ப்ரஸாதித்தருளி, காந்தர்வவேதத்தை யுபதேசித்து என்றபடி. தமிழ்மறை - த்ராமிட வேதத்தினுடைய, இன் - போக்யமான, இசை - காநத்தை, தந்தவள்ளல் - உபதேசித்தருளின மஹோதாரரான, மூளும் - மூளப்படுமதான, முமுக்ஷுக்களுக்கு ஆதரேண வாச்ரணீயமான வென்றபடி. தவநெறி - தீபோமார்க்கங்களை, பக்தி ப்ரபத்தி மார்க்கங்களை யென்றபடி. மூட்டிய - லோகத்திலே ப்ரவர்த்திப் பித்தவரான, நாதமுனி - ஸ்ரீமன் நாதமுனிகளுடைய, கழலே - திருவடிகளையே, நாளும் - ப்ரதி திநமும், தொழுது - ஸேவித்து, எழுவோம் - உஜ்ஜீவிப்போம், யத்வா - திருவடிகளைத் தொழுகையாகிற மஹாநந்த லாபத்தாலே ஸமுல்லஸித ராவோ மென்றபடி. நமக்கு - ஏவம்வித பாக்ய ராசிகளான நமக்கு, நானிலத்தே - நாலுவகைப்பட்ட நிலத்திலே, க்ருத்ஸ்ந பூமியிலு மென்றபடி. ஆர்நிகர் - ஆர்ஸத்ருசர். நாதமுனிகள் திருவடிகளைத் தொழப் பெற்று நாம் ஸர்வோத்க்ருஷ்ட ரானோ மென் றிம்முகத்தாலே நாதமுனிகளே பரமபுருஷனில் காட்டில் அதிகமான பரதேவதை யென் றநுஸந்திக்கிறபடி. இங்கு சிந்தியோ மினித் தீவினை யென்று மங்கள மனோவ்ருத்தி லாபமும் படியோ மினி யல்வழக் கென்று மங்கள வாக்வ்ருத்தி லாபமும் தொழுதெழுவோ மென்று மங்கள காயவ்ருத்தி லாபமும் அடைவே சொல்லிற்றுயித்து. இவை யோ

றொன்று ஒரோரிடத்திலே ப்ரதானமாகச் சொல்லியிருந்தாலும் மூன்றிடத்திலும் மூன்று மங்கள ஸித்தியுமுண்டென்கைக்கு ப்ரதர்சனபரம். (கூ)

இப்படி ‘‘ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் விஸ்தீர்ணஸாரமாய் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்’’ என்னும் க்ரந்தம் செய்தருள திருவுள்ளம்பற்றி இனியிந்த ரகஸ்ய த்ரயத்தின் பதவாக்ய யோஜனையும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியையும் த்ரிதிய சதுர்த்த பாகங்களுக்கு அஸாதாரண விஷயமென்று ஸூசிப்பியா நின்றுகொண்டு இப்ரபந்தத்துக்கு பரம ப்ரயோஜநத்தையும் அவாந்தர ப்ரயோஜநங்களையும் காட்டாநின்றுகொண்டு ஆசார்யர்களுடைய ப்ரஸாதத்தாலே யனுபவ பரீவாஹமாக விப்ரபந்தம் ப்ரவ்ருத்த மாகிறதென்று இப்படி சிகீர்ஷித ப்ரதிஜ்ஞையையும் செய்தருளுகிறார். ஆளுமித்யாதியால்.

அரு-மூ.—ஆளு மடைக்கல மென்றெம்மை யம்புயத் தாள்கணவன்
தாளிணை சேர்ந்தெமக்கு மவை தந்த தகவுடையார்
மூளு மிருட்கள் விள்ளமுயன் றோதிய மூன்றினுள்ளம்
நாளு முகக்க விங்கே நமக்கோர்விதி வாய்க்கின்றதே. (எ)

எம்மை - அகிஞ்சநரான நம்மை, அடைக்கல மாளு மென்று - அடைக்கலமாக வாண்டு கொள்ளுவ னென்று, சரணவரணம் பண்ணில் ஸ்வேநைவ பர்த்தவ்யமான வஸ்துவாக ஸ்வீகரித்து ஸ்வாஸாதாரண மஹிஷீ பரிஜநாதிகளோடொக்க ஸ்வேஷ்ட கைங்கர்யங்களிலே நியோகித்துக் கொள்ளுவ னென்று அத்யவஸித் தென்றபடி. இத்தா லிப்ரபந்தத்துக்கு பரம ப்ரயோஜநம் ஸூசிதமாய்த்து. அம்புய்த்தாள் கணவன் தாளிணை - அம்புயத்தில் வஸிக்குமவள் அம்புயத்தாள் அவளுடைய கணவன் வல்லபனுடைய திருவடிகளுடைய இணை த்வந்த்வத்தை, சேர்ந்து - உபாயமாக வாச்ரயித்து, இத்தால் ப்ரபத்யனுஷ்டானம் இப்ரபந்தத்துக்கு அவாந்தர ப்ரயோஜந மென்று த்யோதிதமாய்த்து. எமக்கும் - தங்களை யாச்ரயித்த நமக்கும், அவை தந்த - அத்திருவடிகளையே உபாயமாக காட்டிக்கொடுத்த, தகவுடையார் - க்ருபாசாலிகளான வாசார்யர்க ளென்றபடி. இதுக்கு ஓதிய என்கிறத்தோடே அந்வயம். மூளும் - ஜ்ரும்பண சீலங்களான, இருள்கள் - அஜ்ஞாநங்கள், விள்ள முயன்று-விட்டுப் போகைக் கபிநிவெசித்து, நிச்சேஷ நிவ்ருத்தங்க ளாகவேணு மென் றபிநிவிஷ்டரா யென்றபடி. இந்தால் அஜ்ஞாந நிவ்ருத்தியு மிப்ரபந்தத்துக் கவாந்தர ப்ரயோஜந மென்று தர்சிதமாய்த்து. ஓதிய - அநுஸந்தித்ததான, உபதேசித்ததான என்றபடி. மூன்றினுள்ளம் - ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடைய தாத்பர்யத்தை, இங்கே - பகவந் ஸ்வரூப திரோதாயகமான விந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்திலே, நாளும் - ஸர்வகாலத்திலும், உகக்க - அநுபவித் தாநந்தித் திருக்கும்படி, ப்ரபந்த நிர்மாண ததநுஸந்தாநாதிருப பரீவாஹ யுக்தமாக வத்யர்த்த ப்ரீதியோடே நாளு மநுபவிக்கும்படி என்கை. நமக்கு - அந்த வாசார்யர்களுடைய திருவடிகளை யாச்ராயித்திருக்கிற நமக்கு, ஓர்விதி - விலக்ஷணமான பாக்யமானது, பகவ் ததநுக்ரஹாதபி விலக்ஷணமான குருபங்க்தி ப்ரஸாதமாகிற பாக்யமானது என்றபடி. வாய்க்கின்றது - வந்து கிட்டாநின்றது, இதுக்கு ஸத்ருசமான ஹேது கண்டிலேன்; பலமாகில் ஸித்தியா நின்றதென்றபடி. மூன்றினுள்ள மென்கிற வித்தாலே விப்ரபந்தத்தில் த்ருதிய பாகத்துக்கு பதவாக்ய யோஜநை விஷய மென்று ஸூசிதம். எமக்கு மவை தந்த என்கிற வித்தாலே யாசார்ய க்ருத்யம் தோற்றுகையாலும் தகவுடையா ரித்யாதியாலே யவர்கள் விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநு சந்தானமும் நித்யம் ததுபதிஷ்ட ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தா நுஸந்தாநமு மாகிற சிஷ்யக்ருத்யமும் தோற்றுகையாலும் ஆசார்ய

சிஷ்யோபய க்ருத்யம் சம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியாக்யமான சதுர்த்த பாகத்துக்கு விஷய மென்று வ்யஞ்ஜிதமாய்த்து. (எ)

“ஶ்ரீணிவர ஊவஸுஎரெ:” “மணிவர இவ செளரே:” என்று துடங்கி ஸ்ரீய: பதி இத்யாதியாலே சாஸ்த்ரார்த்த விசேஷ ஜிஜ்ஞா ஸோத் பாதநாய உபொத்காத மென்னும் ப்ரதமமான இவ்வதிகாரத்தில் சொன்ன வர்த்தங்களை யெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸ்வஶிஷ்டங்களாக வநுசந்தித்துக் கொள்ளும்படி ப்ரயோக ரூபமாகவும் வைசித்யாதி சயார்த்தமாகவும் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். திருவுடனிதி.

அச-மூ.—திருவுடன் வந்த செழுமணி போற்றிரு மாலிதயம்
மருவிட மென்ன மலரடி சூடும் வகைபெறுநாம்
கருவுடன் வந்த கடுவினை யாற்றில் விழுந்துழலா
தருவுட னைந்தறிவா ரருள் செய்ய வமைந்தனரே. (அ)

மேலும் ப்ரத்யதிகாரம் பாட்டுக்களுக் கிதுவே ப்ரயோஜநம். திருவுடன் வந்த-பிராட்டியோடே கூட க்ஷீராப்தியிலெ யாவிர்ப்பவித்த, இத்தால் ஸ்ரீகௌஸ்துபஸ்ய லக்ஷ்மீ துல்ய ப்ரேமாஸ்பதத்வம் விவக்ஷிதம். செழு மணி போல் - ச்லாக்ய மணி போல், ஸ்ரீகௌஸ்துபத்துக்குப் போலெ யென்றபடி. திருமால் - ஸ்ரீவல்லபனுடைய, இதயம் - ஹ்ருதயம், வக்ஷஸ்தலமென்றபடி. மருவிட மென்ன - மருவும் ஸ்தல மென்ன, நமக்கு ஸ்நேஹமாக வஸிக்கும் ஸ்தலமென்று சொல்லலாம்படி, இவனுக்கு ப்ரியதமராய்கொண்டு ஜீவாபிமானியான ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தை ஈச்வரன் பிராட்டியை ப்போலே அதிப்ரேமத்தோடே தன் ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, இது இஜ்ஜீவர்களுக்கும் ததாவித ப்ரேமாஸ்பத த்வக்யாபகமென்று கருத்தாலெ யிவர்களுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக வெடுத்தது. மலரடி - பத்ம ஸத்ருசங்களான திருவடிகளை, சூடும் வகை - சிரோ பூஷணமாகக் கொள்ளும் ப்ரகாரத்தை, நிரதிசயபோக்யமாக வடிமைசெய்யும் ப்ரகாரத்தை யென்றபடி. பெறு நாம் - பெற யோக்யதையுடையரானநாம், கருவுடன் வந்த - கர்ப்பத்தோடெ வந்ததான வென்றபடி. கடுவினை யாற்றில் - க்ரூரமான கர்மரூப நதியில், விழுந்துழலாது - நிபதித்துபெருகிப்போகாதபடி. இதுக் கருள்செய்ய வென்கிறத்தோடெ அந்வயம். அருவுடன்-ஸூக்ஷ்மார்த்தத்தோடெ, அங்யைர் துர்போதமான சரீராத்மபாவாதி ஸம்பந்தத்தோடேகூட வென்றபடி. ஐந்தறிவார் - அர்த்த பஞ்சகத்தை யறிவார், ஸம்பந்தத்திலும் அர்த்தபஞ்சகத்திலும் நிஷ்ணாதரான நம்மாசார்யர்க ளென்றபடி. அருள் செய்ய - க்ருபைபண்ணுகைக்கு, அபேக்ஷிதார்த்தங்களை யெல்லாம் தெளிவிக்கைக்கு, அமைந்தனர் - பர்யாப்த ராணர்கள், ஜ்ஞாதார்த்த மினி நமக்கு ஒன்றை யபேக்ஷிக்க வேண்டா மென்று கருத்து. “ஶ்ரு-திவயவிவரிதஃ” ச்ருதிபதவிபரீத மென்று துடங்கி இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலிந்யாதியால் ரஹஸ்யத்ரயம் மிகவும் ஸாரதம மாகையால் உபாதேயதம மென்று ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்து இவ்வதிகாரார்த்த மெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயாகத மென்று காட்டாநின்றுகொண்டு இவைத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். அமையாதிதி.

அடு-மூ.—அமையா திவையென்னு மாசையி னாலறு மூன்றுலகில்
சுமையா னநல்விகள் சூழவந் தாலுந் தொகை யிவையென்
றிமையா விமையவ ரேத்திய வெட்டிரண் டெண்ணியநம்
சமயா சிரியர் சதிர்க்குந் தனிநிலை தந்தனரே. (கூ)

இவை - இப்போது நா மப்யஸித்த வித்யைகள், அமையாது - போதாது, என்று மாசையிருல் - இவை நமக்குப் போராது இன்னும் அப்யஸிக்க வேணு மென்கிற வாசையா லென்றபடி. இதுக்கு சூழவந்தாலு மென்கிறத்தோ டன்வயம். உல கில் சுமையான - நிஷ்பலங்க ளாகையாலே ““வேத ஹார ஹாராஶ்ரா ஜ:”” வேதபார பராக்ராந்த : இத்யாதிகளில் படியே லோகங்களுக்கு கேவல பாராயணங்களான என்றபடி. அறுமூன்று - அஷ்டாதச ஸங்க்யாசங்க் ளான, உபவேதாநாம் ப்ரு தக் கணநயா வித்யாநா மஷ்டாதசத்வம். கல்விகள் - வித்யைகள், அத்யாத்ம ஸார தம ரஹஸ்யத்ரய வ்யதிரிக்த வித்யைக ளென்றபடி. சூழவந்தாலும் - கார்த்ஸ்ந்யெந லப்தங்க ளானாலும், இவை தோகை யென்று - இவைகள் சங்க்யா பூரண மாத்ர ப்ரயோஜநங்க ளென்று, நிஸ்ஸாரங்களென்று நிச்சயித் தென்றபடி. இதுக்கு என் ணிய வென்கிறத்தோடே யன்வயம். இமையா - நிமேஷ மில்லாதவர்களான, க்ஷண மாத்ரமபி ஜ்ஞாநசங்கோச லேச மில்லாதவர்களான என்கை. இமையவர் - தேவ தைகள், நித்யஸூரிகள். ஏத்திய - கொண்டாடுகிற, அத்யாத்ம விஷய சப்தராசி யில் அத்யந்த ஸாரதமங்களான என்று தாத்பர்யம். எட்டு - ஸ்ரீம தஷ்டாக்ஷரத் தையும், இரண்டு - ஸ்ரீமந்த்ரரத்நத்தையும் சரமச்லோகத்தையும், என்ணிய - ஸர் வதா அநுசந்திக்குமவரான, நம் சமயாசிரியர் - நம்முடைய தர்சன ப்ரவர்தகரான வாசார்யர்கள், சதிர்க்கும் - சதுரமான, ““ஸாரா ஸாரவிவேகஜ்ஞா:”” அல்பாயாஸெந ஸர்வார்த்த ஸித்திகரமான என்கை. தனிநிலை - அஸாராதிகளைக் கழி த்து ஸாரதமத்திலு மத்யந்த ஸாரதம மான ரஹஸ்ய த்ரயத்தையே விரும்பும்படி யான ஸித்தியை, இவ்வதிகாரத்தில் சொன்ன ஸாராஸாரங்களுடைய நிஷ்கர்ஷத் தை என்றபடி. தந்தனர் - நமக்கு க்ருபையாலு முபதேசத்தாலும் ப்ரஸாதித்தரு ளினார்கள் என்கை. (௬)

““ஆதேயத்வ ப்ரக்ருதி நியமை:”” ஆதேயத்வ ப்ரப்ருதி நியமை: என்று துடங்கி, ஜீவேச்வரயோச் சரீராத்மபாவம் ரஹஸ்யத்ர யார்த்தங்களில் ப்ரதான மாய் நம் ஸித்தாந்தத்திற்கு அஸாதாரணமான அர்த்தமென்று ப்ரதான ப்ரதிதந் த்ராதிகாரத்தில் அருளிச்செய்து இச்சரீராத்ம பாவம் வேதங்களில் சொல்லப்படுகிற தோ சொல்லப்படுகிறதாகில் மற்றுள்ள ஸித்தாந்திக ளித்தை இசையா தொழிவா னேனென்கிற சங்கையைப் பரிஹரியா நின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ர ஹிக்கிறார். நிலையிதி.

அசு-மூ.—நிலைதந்த தாரக னாய்நிய மிக்கு மிறைவனுமாய்
இலதொன் றிலாவகை யெல்லாந் தனதெனு மெந்தையுமாய்
துலையொன் றிலையென நின்ற துழாய்முடி யானுடம்பாய்
விலையின்றி நாமடியோ மென்று வேதியர் மெய்ப்பொருளே.

நிலை - ஸ்திதி, இது ஸத்தைக்கு முபலக்ஷணம். நிலை தந்த தாரகனாய் - கடாதிந் ப்ரதி பூதலாதிவ தன்றிக்கே தன் ஸ்வரூபாதீநங்களாக ஸத்தாஸ்த்திகளை ஸங்கல்பித்து தாரகனா யென்றபடி, நியமிக்கு மிறைவனுமாய் - ஔபாதிக நியந் தாக்களான ஜீவர்களைப் போலன்றிக்கே நியமனத்தை ஸ்வபாவமாக உடைய வீச் வரனுமாய், ஒன்று மிலது எனு வகை - இதொன்று மிவனுக்கு சேஷமன் றென்ன வொண்ணாதபடி, எல்லாந் தனதெனு மெந்தையு மாய் - ஸமஸ்த வஸ்துவும் தனக்கு சேஷ மென்னப்படும் ஸ்வாமியுமாய், இதுக்கு நின்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். துலை யொன் றிலையென நின்ற - இவனுக்கு ஸமமான வஸ்துவொன்று மில்லையெ

ன்னும்படி நின்றவனுன, துழாய்முடியானுடம்பாய் - ஸ்ரீதுளஸீ மௌளிகனுக்கு சரீரமாய், துழாய்முடியா னென்கிறவித்தா லிவனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹம்போலெ யாதேயத்வாதிநியமைஸ் ஸர்வமும் சரீரமாகலா மென்றுகருத்து. விலை - க்ரயம், உபாதியென்றபடி. விலையின்றி - உபாதியொன்று மின்றிக்கே, நாமடியோமென்று, நாம் தாஸபூதரென்று, வேதியர் மெய்ப்பொருள் - வேதத்தை யதாவத்தாக வறிந்தவருடைய ஸத்யபூதமான வர்த்தம். "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம், யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" யஸ்ய ப்ருதிவீசரீரம், யஸ்யாத்மா சரீர மித்யாதிகளாலே வேதங்களிலே இச்சரீராத்மபாவம் சொல்லாநிற்க விதின் முக்யார்த்தத்துக்கு பாதகமில்லாதிருக்க இத்தை கௌணமாக்கினவர்கள் வேதத்தை யதாவத்தாக வறிந்தவர்க ளன்றென்றுகருத்து. (க0)

அர்த்தபஞ்சகஸ்ய "ஸூசநார்த்தம்" ஆதௌப்ராப்யமென்று துடங்கி, ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூப மித்யாத் யுக்தமான அர்த்தபஞ்சகத்தை உபபாதித்து தஸ்யஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாயாதேவ ஸம்யகவகதத்வ க்யாபனுர்த்மாகவும் ததாத்வேந ஸர்வேஷா மநுஸந்தாநார்த்தமாகவு மிதைபாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறுர். பொருளிதி.

அள-மூ.—பொருளொன் றென நின்ற பூமக ளுத னவ னடிசேர்ந்
தருளொன்று மன்ப னவன்கொ ளுபாய மமைந்தபயன்
மருளொன்றிய வினை வல்விலங் கென் றிவை யைந்தறிவார்
இருளொன் றிலாவகை யெம்மனந் தேற வியம்பினரோ. (கக)

பொருள்-புருஷார்த்தம், ஒன்றென - ஒன்றென்று சொல்லும்படி, நின்ற - இவனொருவனுமே பரமபுருஷார்த்த மென்று ஸர்வசாஸ்த்ரங்களும் சொல்லும்படி யநவதிககல்யாண ஸ்வரூப குண விக்ரஹ விபூதி சேஷ்டித சாலியாய்க் கொண்டு நித்யமாக நிலைநின்றவனுன வென்று தாத்பர்யம். பூமகள்நாதன் - பத்மாலயாநாதன், அவனடி - தத்பாதங்களை, சேர்ந்து - சரணம்புகுந்து, அருளொன்றும் - க்ருபையோடே ஏகீபவிக்குமவனுன, நித்யம் க்ருபாவிஷயனுய்க் கொண்டு நித்யகைங்கர்யம் பண்ணும்படிக்கு ஸ்வரூபயோக்யனுன வென்றபடி. அன்பன் - ஸ்நேஹீ, பகவதநுபவ ரஸிகத்வ ஸ்வபாவனுன ஜீவன், அவன்கொள் - அவன்கொள்ளுமதான, இந்தஜீவன் தனக்கு மோக்ஷஸாதநமாக ஸ்வீகரிக்கும்படி இருக்கிற என்றபடி, உபாயம் ஸித்தஸாத்ய ரூபங்களான வுபாயங்கள், அமைந்த - அந்த ஜீவஸ்வரூபத்துக் கனுரூபமான, பயன் - பலம், மருளொன்றிய - அவித்தையையோடே கூடியிருக்கிற, வினை - கர்மங்களாகிற, வல் விலங்கு - த்ருடதரச்ருங்கலை, என்றிவை யைந்து - இப்படி சொல்லப்பட்ட வர்த்த பஞ்சகத்தை, அறிவார் - ஸம்யக்காகத் தெளிந்தவரான வாசார்யர்கள், இருளொன்றிலாவகை - விபரீத ஜ்ஞாநாதிகளேஷத்து மில்லாதே போம்படி, எம்மனம் - நிரம்பசரான நம்முடைய மநஸ்ஸை, தேற - நிஸ்ஸம்சயமாகத் தெளியும்படி, இயம்பினர் - அருளிச்செய்தார்கள். இவ் வர்த்த பஞ்சகத்தையென்று அர்த்தாத் ஸித்திக்கிறது.

புருடன் மணிவர மாகப் பொன்னு மூலப்
பிரகிருதி மருவாச மான் றண்டாகத்
தெருண் மருண் வாண் மறை வாக வாங்காரங்கள்
சார்ங்கஞ் சங்காக மநந் திகிரியாக

இருடீகங்க ளீரைந்துஞ் சரங்க ளாக
விருபூத மாலை வந மாலையாகக்
கருடனுருவா மறையின் பொருளாங் கண்ணன்
கரிகிரிமே னின்றனைத்துங் காக்கின்றானே.

புருடன் - புருஷன், ஜீவனென்றபடி. மணிவரமாக - ஜீவதத்வாபிமானியான வொரு நித்தியஸூரி ஸ்ரீகௌஸ்துப மணிரூப விக்ரஹ யுக்தனா யிருக்கையாலே யவ்வபிமானி தேவதையுடைய வபேதத்தை விவக்ஷித்து ஜீவன் மணிவரமென்கிறது, இப்படி மேலும் தத்ததபிமானீ நித்தியஸூரிகளாக யோஜித்துக்கொள்ளுவது. பொன்று - பொன்றுதல்-நசித்தல், நசியாததான, மூலப்பிரகிருதி - மூலப்ரக்ருதி, மருவாக - ஸ்ரீவத்ஸமாக, மான் - மஹான், மஹத்தத்வமென்றபடி. தண்டாக - தண்டமாக, கதையாகவென்றபடி. தெருள்மருள் - ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள், வாள்மறைவாக - கட்கமும் அதினுறையுமாக, ஆங்காரங்கள் - அஹங்காரங்கள், சார்ங்கம் சங்காக - தாமஸாஹங்காரம் சார்ங்கமும் ஸாத்விகா ஹங்காரம் சங்கமுமாக வென்றபடி. மனம் - மனஸானது, திகிரியாக - சக்கரமாக, இருடீகங்கள் - ஹ்ருஷீகங்கள், ஈரைந்தும் - இருபஞ்சகமும், தசேந்திரியங்களு மென்றபடி. சரங்களாக - பாணங்களாக, இருபூதமாலை - த்விவிதபூதமாலை, தந்மாத்ராத்மநா ஸூக்ஷ்ம ரூபமாயும் ஸ்தூலரூபமாயுமிருந்துள்ள பூதமாலையென்றபடி. வனமாலையாக - ஸ்ரீவைஜயந்தியாக, இவ்வாக்யங்களுக்கெல்லாம், மறையும்பொருளாமென்கிறத்தோடே யந்வயம். கருடனுருவாமறையின் "த்ரிவ்ருதேவ ஶிரோ காயத்ரம் சக்ஷு" ரித்யாதிகளில் அப்படி கெருடனுக்கு ரூபமாக நிற்கிற வேதங்களுடைய வேதவேத்யவிஷயத்வ ப்ரகாசகத்வ ஸாமர்த்ய ஸம்பந்தத்தால்போல் வேதாவயவத்வ ஸமாநாதிகரணத்தாலும் ஸ்வவேத்யத்தில் ஸ்வாமித்வ ரூபேண ஸம்பந்தமாகிறதென்றபிப்பிராயம், பொருளாம் கண்ணன் - ப்ரதாநார்த்தமாகாநிற்கிற க்ருஷ்ணன், இப்படி ஸர்வதத்வங்களும் தனக்கஸ்த்ரபூஷணாதி ரூபேண வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற க்ருஷ்ணனென்று இவ்வாக்யங்களெல்லாத்துக்கும் ஸமாநாதிகரண்யம். கரிகிரிமேல்நின்று - ஹஸ்திகிரிமேலேநின்று, குன்றுமேலே விளக்குபோலே ஸர்வருக்கும் காணலாம்படிநின்று என்றபடி. அனைத்தும் - ஸமஸ்தத்தையும், காக்கின்றான் - அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளாலே ரக்ஷியாநின்றான். ஸர்வதத்வங்களும் அஸ்த்ரபூஷணாதிரூபேண தனக்கு யதேஷ்ட விநியோகார்ஹமான வுபகரணமானபடியையுமத்தாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாய் ஶரீரத்வமான படியையும் வேதங்கள் பரோக்ஷமாகச்சொல்லுகிற வளவேயாய்ப் போகாதபடி யபரோக்ஷமென்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ஹஸ்திகிரிமேலேநின்று ஸர்வர்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காட்டிக்கொண்டு விச்வத்தையும் உஜ்ஜீவிப்பியாநிற்கிறானென்று பூர்வாபராத்வயம். (கக)

ஸேஶ்வர நிரீஶ்வராதியான ஸாங்க்ய விஷயம்ருதி யிருந்தாலும் "ஏகமேவாத்விதீயம், நேஹநாநாஸ்தி, ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" இத்யாதியாக ப்ரஹ்மமொன்றையே தத்வமென்கிற விருத்தச்ருதிகளாலே ஸம்சயம் பிறவாநிற்க தத்வங்கள் மூன்றென்றிங்கு நிஷ்கர்ஷித்த தெங்ஙனே என்கிற சங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இவ்வதிகா ரார்த்தமெல்லாம் ஸம்ப்ரதா யாகதமென்று காட்டாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். தேறவிதி.

அஅ-மூ.—தேற வியம்பினர் சித்தும சித்து மிறையுமென
வேறு படும்வியன் தத்துவ மூன்றும் வினையுடம்பில்
கூறு படுங்கொடு மோஹமும் தானிறை யாங்குறிப்பும்
மாற நினைந்தரு ளால்மறை நூல்தந்த வாதியரே. (கஉ)

மறைநூல் - வேதரூபசாஸ்த்ரத்தை, தந்த - தந்த, உபதேசித்தவர்களான, ஆதியர் - ஆத்யா:, பூர்வாசார்யர்களென்றபடி. அருளால் - க்ருபையாலே, ஸூவெயாநி ஸூஜ ஹொவஷெக" என்கிறபடி. வ்யாதிஜாஹாதி களை கணிசியாதேஎன்று கருத்து. இதுக்குத் தேறவியம்பினரொன்கிறத்தோடே யந்வயம். வினையுடம்பில் - கர்மஸம்பந்தியான தேஹத்தில், ககூஜவிஸஜுஶேவிஷெஹெ ஆகக ஹாதிநாஷ்ஃ ஸலவஸா ஸ ஸஂஹவதீதிஹாவ:, கூறுபடும் - கூறுகொள்ளப்படுகிற, நாளுக்குநாள் த்ருடீபவித்ததான என்றபடி. கொடு - ஜூலாகொன நரகாஜூநயவஜா வஹமாய் பாரலௌகிக ச்ரேய: ப்ரதிரோதியுமான என்றபடி. மோஹமும் - ப்ரமமும், தேஹாத்மப்ரமமு மென்றபடி. தானிறையாங்குறிப்பும் - தான் ஸ்வதந்த்ரனும்படியான நிருபணமும், தேஹாதிரிக்தனை வாத்மா ஸ்வதந்த்ர னத்தனே போக்கி சேஷத்வபாரதந்த்ர்யாதிமா னன்றென்று குத்ருஷ்டிமதங்களா லுண்டாம் ப்ராந்தியு மென்றபடி. மாறநினைந்து - நிவ்ருத்த மாகவேணு மென்று கணிசித்து, இதுக்கும் தேறவித்யாதியோடே அந்வயம். சித்தும் - சேதநதத்வமும், அசித்தும் - அசேதநதத்வமும், இறையும் - ஈச்வரதத்வமும், என - என்றிப்படி, வேறுபடும் - பின்னமான, வியன் - விஸ்மயநீயமான, அந்யோந்யவிசித்ரா நேகஸ்வபாவவேலோகத்தாலே ஆச்சர்யாவஹங்களான என்றபடி. இத்தால் தத்வத்ரயஜ்ஞாநஸ்ய ப்ராந்திநிவர்தகத்வமாத்ரமன்றிக்கே புருஷார்த்தரூபத்வமு முண்டென்று ஸூசிதம். தத்துவம்மூன்றும் - தத்வங்கள் மூன்றையும், தேற - நாம் தெளியும்படி, ஏகமேவேத்யாதிகளான விருத்த ச்ருதிகளால் பிறக்கும் ஸம்சயாதிகள் தீரும்படி யென்கை. இயம்பினர் - சொன்னார்கள். இயம்புகை-சொல்லுகை. மறைநூல் தந்த வாதியர் தேறவியம்பினர் என்கிறவித்தால் இந்தச்ருதிக ளெல்லாத்துக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளிலே ஸமீசீநந்யாயங்களாலே ஸ்வாரஸ்யஹாநிலேசமு மன்றிக்கே விரோதசமனம்பண்ணி யுபதேசித்தார்க ளென்றதாய்த்து. (கஉ)

அநந்தரம் பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரத்தில் ஸ்ரீமானான நாராயணனே பரதேவதை யென்று ஸப்ரமாணமாக உபபாதித்து இதுக்கு பாரமைகாந்த்யசித்தித்வாரா அவ்யவதானென மோக்ஷம் பலமென்றருளிச்செய்து இந்த பரதேவதா பாரமார்த்திய ஜ்ஞானத்துக்குக் கீழ்ச்சொன்ன விஷ்ட ப்ராப்திபோலே சில வநிஷ்ட நிவ்ருத்தி விசேஷங்களும் ப்ரயோஜந மென்று காட்டாநின்றுகொண்டு அம்முகத்தாலே இதினுடைய வத்யந்தோபாதே யத்வத்தையும் வ்யஞ்ஜிப்பியா நின்றுகொண்டு இந்தபரதேவாபாரமார்த்த்யம் தூயூஜஷிஷ்ணாதை: வூவாசாயை ரெவ ஸாயிதகூா உவிசாஷ்ஃ, (த்ராய்யந்தநிஷ்ணதை: பூர்வாசார்யைரேவ ஸாதிதத்வாத் அவிசாலயம்) என்கிறார். (வாதியரித்யாதியால்).

அகூ-மூ.—வாதியர் மன்னுந் தருக்கச்செருக்கின் மறைகுலையச்
சாதுசனங்க ளடங்கநடுங்கத் தனித் தனியே
ஆதியெ னுவகை யாரணதேசிகர் சாற்றினர்நம்
போதமருந் திருமாதுட னின்ற புராணனையே. (கஙு)

வாதியர் - துர்வாதிகள், இதுக்குத் தனித்தனியே ஆதியெனுவகை என்கிறத் தோடேயந்வயம். மன்னும் - ஸ்திரமான, துர்வாரமான என்றபடி. தருக்கச் செருக்கில் - தர்க்ககர்வத்தாலே, த்ருதீயார்த்தஸப்தமி. மறைகுலைய - ‟பிெஹெத்யல்ப ச்ருதாத் வேதஃ” பிபெத்யல்பச்ருதாத்வேதஃ என்கிறபடியே வேதங்கள் நடுங்கும்படி, சாதுசனங்கள் - ஸாதுஜநங்கள், தர்க்கபரிச்ரமாலஸராய் பரமாஸ்திகரா யிருந்துள்ள பகவத்பக்தரென்றபடி. அடங்க - கார்த்ஸ்ந்யேந, நடுங்க - ஸாத்வஸ கம்பித ராம்படி; தனித்தனியே யாதியெனுவகை - துர்வாதிகள் தந்தாமுக்குத் தோற்றினபடி வேறே வேறே ஜகத்காரணவஸ்து வென்னுதபடி, அதாவது - ப்ரஹ்மா பரன், சிவன் பரன் இந்த்ரன் பரன், இத்யாதி ப்ரகாரேண சொல்லாதபடி யென்கை. இவ்வளவால் வேதாநாம் ஸாதுஜநாநாஞ்ச ஸாத்வஸநிவ்ருத்தியும் துர்விதக்த்த வாத நிவ்ருத்தியுமாகிற விவ்வநிஷ்டநிவ்ருத்திகளு மிந்த பரதேவதா பாரமார்த்யஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரயோஜந மென்றதாய்த்து. ஆரணதேசிகர் - வேதாந்தாசார்யர்களான நம்மாசார்யர்கள், நம் - ப்ரஸித்தனுன, நமிதிசப்தஃ ப்ரஸித்தபரஃ, பரத்வேந ஸர்வசாஸ்த்ர ப்ரஸித்தனுன என்றபடி. போதமரும் - புஷ்பத்திலே யமர்ந்திருக்கிற, போது - புஷ்பம். பத்மவாஸிநியான வென்றபடி. திருமாதுடன் - ஸ்ரீயாகிறயுவதியுடனே, நின்ற - ஸர்வர்க்கும் ப்ராப்யனும் சரண்யனுமாய் நின்ற, புராணனை - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளைப்போலே யுத்பத்யாதிகளுடையவனுகையன்றிக்கே ‟த்வமாதிதேவஃ புருஷஃ புராணஃ” த்வமாதிதே வஃ புருஷஃ புராணஃ இத்யாதிகளில் ப்ரசித்தனுனபுருஷனை என்றபடி. சாற்றினர் - ‟ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம்” ஸத்யம்ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் என்கிறபடியே தட்டிச் சாற்றினர்கள். தனித்தனியே ஆதியெனுவகை, இத்யேதத் ஸமபிவ்யாஹாராத் இவனையே யாதியாகச் சாற்றினரென்று தாத்பர்யமாகிறது. (கங)

கீழே ப்ரதானப்ரதிதந்த்ராதிகாரம் துடங்கி நாலுஅதிகாரத்தில் அருளிச்செய்த வர்த்தங்களெல்லாம் மோக்ஷோபாயாதிகாரத்வோப யுக்தங்க ளென்று நிரூபித்து இவ்வதிகாரத்தில் ப்ராதாந்யேந நிருபிதமான ஸாம்ஸாரிகஸுக ஹேயத்வத்தையும் பகவதநுபவவைலக்ஷண்யத்தையும் டாட்டாலே ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு இந்த ஹேயதாதிகளை ஸ்வப்ரயாஸத்தா லநுஸந்தானம் பண்ணுகிறமாத்ரம் கார்யகாரமாக மாட்டா தென்று வ்யஞ்ஜிப்பியாநின்றுகொண்டு மோக்ஷோபாயாதி காரியாகைக்கு ஸதாசார்யோபதேச ததநுக்ரஹங்கள் ப்ரதானகாரணங்க ளென்கிறர். நின்றபுராணனிதி.

கூ0-மூ.—நின்றபுராண னடியிணையேந்து நெடும்பயனும்
பொன்றுதலேநிலை யென்றிடப் பொங்கும் பவக்கடலும்
நன்றிது தீயதிதென்று நவின்றவர் நல்லருளால்
வென்று புலன்களை வீடினைவேண்டும் பெரும்பயனே. (கச)

நின்ற - திருமாதுடனின்றவரான வென்றபடி. கீழதிகாரஸங்க்ரஹப்பாட்டில் திருமாதுடன் நின்றபுராணனையே யென்றிருக்கையாலே அந்தாதியா யிருக்கிற விப்பாட்டி லப்படி யர்த்தம் கொள்ளுகை யுசிதமிறே. புராணன்-அநாதி புருஷனுடைய, அடியிணையேந்தும் - சரணத்வந்தவத்தை யேந்துகையாகிற, அந்யோந்ய ஸௌஸாத்ருச்யத்தாலே நிரதிசய போக்யங்களான திருவடிகளை சிரஸாவஹித்து கைங்கர்யம் பண்ணுகையாகிற என்றபடி. நெடும்பயனும் - உத்தராவதி யன்றிக்கே உத்தரோத்தர மனுவர்த்திப்பதான புருஷார்த்தத்தையும், பொன்றுதலே நிலையென்றிட - நசிக்கையே யிதுக்கு ஸ்வாபாவிக தர்ம மென்று சொல்லும்படி, பொங்கும் பவக்கடலும்-

பாதகமாம்படி யடிக்கடி யுத்ரேகியாநிற்கிற ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தையும், நன்றிது - இதுநல்லது, இந்த நெடும் பயன் நல்ல தென்றபடி. தீயதிது - இது பொல்லாதது, இந்த பவக்கடல் பொல்லாதது என்றபடி. என்று நவின்றவர் - என்றிப்படி யுபதேசித்த வாசார்யர்களுடைய, நல்லருளால் - நல்லக்ருபையாலே, இங்கு நன்மையாவது - பரோஜ்ஜீவனைக ப்ரயோஜநத்வம். புலன்களை - இந்த்ரியங்களை, வென்று - ஜயித்து, சப்தாதி விஷயங்களில் நின்றும் நிவர்த்திப்பித்துஎன்றபடி. பெரும்பயன், மஹா புருஷார்த்த ரூபமான, வீடினை - வீட்டை மோக்ஷத்தை என்றபடி. வேண்டும்- அபேக்ஷிக்கும், பராவரதத்வவிவேகம் பெற்ற சேதநனிதி சேஷ:. (கசு)

அதிகாரி விபாகாதிகாரத்தில் ப்ரத்யதிகாரிக்கும் முகபேதேந ப்ரபத்தி யுண்டென்று அருளிச்செய்து அகிஞ்சனனுக்கு பக்தியோக மில்லாமையாலே தத்ஸ்தாநே ப்ரபத்தி வேண்டினாலும் ஸகிஞ்சனனுக்கு பக்தியோகமே பரமபுருஷார்த்த ஸாதகமாக விருக்க விவனுக்கும் ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டுவ தேதுக்காக வென்கிற சங்கையைப் பரிஹரியா நின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். வேண்டுமித்யாதி.

கூக-மூ:—வேண்டு பெரும்பயன் வீடென் றறிந்து விதிவகையால்
நீண்டுங் குறுகியு நிற்கு நிலைகளுக் கேற்குமன்பர்
மூண்டொன்றின் மூல வினைமாய்த் துதலின் முகுந்தனடி
பூண்டன்றி மற்றோர் புகலொன் றிலையென நின்றனரே. (கரு)

வேண்டும் பெரும்பயன் - ப்ரார்த்த நீயமான மஹாபலம், வீடு - மோக்ஷம், என்றறிந்து—, நீண்டுங் குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கு - சிரகால ஸாத்யமாயும் க்ஷண கால ஸாத்யமாயும் நிற்கு முபாயங்களுக்கு, விதிவகையால் - பூர்வஸுக்ருத வைசித்ரியாலே, ஏற்குமன்பர் - யோக்யரான பகவதநுபவேச்சுக்கள், சிலர் சிரகால ஸாத்யோபாயத்துக்கும் சிலர் க்ஷணகால ஸாத்யோபாயத்துக்கு மென்றிப்படி வ்யவஸ்த்திதமாக யோக்யரான ஸகிஞ்சநாகிஞ்சநாதி காரிகளென்றபடி. ஒன்றில் மூண்டு- இவ்விரண்டி லேதேனு மொன்றிலே யுத்யோகித்து, மூலவினை - ஸம்ஸாராநுவ்ருத்திக ளெல்லாத்துக்கும் மூலகந்தமான கர்மங்களை, உபாய விரோதியை யாதல் ப்ராப்திவிரோதியை யாதல் என்றபடி. மாய்த்துதலில் - நிவர்த்திப்பிக்கையில், முகுந்த னடிபூண்டன்றி - பகவச்சரணங்களை ஸாதரமாகப் பற்றியல்லது, தத்ப்ரபத்தியைப் பண்ணியல்லது என்றபடி. மற்று - வேறு, ஓர்புகல் - நிரபே க்ஷோபாயம், ஒன்றிலையென - ஒன்றுமில்லை யென்றும்படி, நின்றனர் - நின்றார்கள், ஸகிஞ்சனனுக்கு பக்தியோகம் பரமபுருஷார்த்த ஸாதநமாக வத்தாலு முபாயவிரோதி நிவ்ருத்யம் சத்துக்கு வேறு நிரபேக்ஷ ஸாதந மில்லாமையாலே யகிஞ்சனனுக்கு ப்ராப்தி விரோதி நிவ்ருத்திக்காக ப்ரபத்தி வேண்டினாப்போலே உபாய விரோதி நிவ்ருத்திக்காக ஸகிஞ்சனனுக்கும் அது வேண்டுமென்று தாத்பர்யம். (கரு)

உபாய விபாகாதி காரத்திலே உபாயங்களை ஸித்தஸாத்ய ரூபங்களாகவும் ஸித்தோபாயத்தை பலப்ரதத்வ ப்ரஸத நீயத்வாதி விசிஷ்டமாகவும் ஸாத்யோபாயத்தை தத்ப்ரஸாதந மாத்ரரூபமாகவும் ஜ்ஞாந விகாஸ ரூபமாகவும் ப்ராப்தி ரூபஜ்ஞாந விலக்ஷண மாகவும் கர்ம யோகாத்யுபாயத்தை ஸத்வாரகமாகவும் யதாவஸ்திதஸ்வரூப கதனமுகேந பரஸ்பர விபக்தங்களாக நிரூபித்து இப்படி யிவ்வதிகாரத்திலே கர்மயோகத்தை யாத்மாவலோக நஸாதநமாகச் சொன்னது கூடுமோ, வைதிகரிலே சிலர் கர்மம் முமுக்ஷுவுக்கு விருத்தமென்றும் சிலரது மோக்ஷத்துக்கே யவ்ய வஹித ஸாதநமென்றுஞ் சொல்லவில்லையோ ; ஆத்மாவலோகநம் ஜ்ஞாநயோ

கமாத்ரத்தாலே தானே பிறவாதோ; கிஞ்ச, இது ஆத்மாவலோக நஸாதநமாகில் ஜ்ஞாநயோகம் வேண்டா தொழியாதோ; யதாதிகார மென்கைக்கு அதிகாரபேதம் துர்நிருபமன்றோ; ஸாக்ஷாத்கார துல்ய நிரதிசய ப்ரீதிருப த்ருவாநு ஸம்ருதியே மோக்ஷஸாதந மென்றது தான்கூடுமோ; ஸ்துதிகீர்த்தந நமஸ்காராதிருப பக்தி யையும் மோக்ஷஸாதனமாகச் சிலர் சொல்லவில்லையோ; இனி ப்ரபத்தி மோக்ஷோ பாய மென்றதுதான் கூடுமோ; அத்யந்த லகுவான இது மோக்ஷோபாயமாகில் பக்திக் கத்யந்தோச்சேதம் ப்ரஸங்கியாதோ; இதில் சக்தரல்லாதார்க்கு ப்ரபத்தி யென்னில், கர்மயோகாதிகளுக்கு அத்யந்தோச்சேதம் ப்ரஸங்கியாதோ; பரம்ப ரோபாயத்திலும் சக்தரல்லாதாருக் கென்னத்தான் கூடுமோ; ஸர்வஸுகரமான நாமஸங்கீர்த்தநாதிகளிலும் சக்தரல்லாதாருண்டோ, என்கிற சங்கைகளைப் பரிஹ ரியா நின்றுகொண்டு இவ்வதிகாரார்த்தத்தைப் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். நின் றவித்யாதி.

கூஉ-மூ.—நின்ற நிலைக்குற நிற்குங் கருமமு நேர்மதியால்
நன்றென நாடிய ஞானமு நல்கு முட்கண்ணுடையார்
ஒன்றிய பத்தியு மொன்று மிலாவிரை வார்க்கருளால்
அன்று பயன்தரு மாறு மறிந்தவ ரந்தணரே. (கசு)

நின்றநிலைக்கு - ஸ்திரமான நிஷ்டைக்கு, அஸ்கலிதமான வுபாயநிஷ்டைக் கென்றபடி. உறநிற்கும் - உறும்படி நிற்கும், யோக்யமாய் நிற்கிற என்றபடி. கருமமும் - கர்மயோகத்தையும், கர்மயோக மில்லாதபோ தந்தக்கரண சுத்தி பிறவா மையாலும் ஜ்ஞாநயோக மநப்யஸ்த பூர்வதயா துஷ்கர மாகையாலும் - அப்யஸ்த ஸஜாதீயதயா ஸுகரமான கர்மயோகமே ஸ்திரமான வுபாயநிஷ்டைக்கு உபயுக்த மாகையா லிது முமுக்ஷுவுக்கு விருத்தமன்று, இப்படி யிது ஆத்மாவ லோகநமா த்ரே விநியுக்தமாக சாஸ்த்ரேஷு நிர்ணீதமாகையால் மோக்ஷத்துக் கவ்யவஹித ஸாதநமாகவு மாட்டா தென்றுகருத்து. நேர்மதியால் - ஸூக்ஷ்மையான புத்தியா லே, துஷ்கர ஜ்ஞாநயோகத்தையும் நிஷ்ப்ரமாதமாக நிர்வஹிக்கவல்ல புத்தியாலே யென்றபடி. இத்தால் ஜ்ஞாநயோக கர்மயோகயோ ரதிகாரபேதம் ஸூசிதமாகை யாலே ஜ்ஞாநயோக வையர்த்யசோத்யம் பரிஹ்ருதம். நன்றென நாடிய - நல்ல தென்று தேடப்பட்ட, ஞானமும் - ஜ்ஞானயோகத்தையும், இங்கு நன்மையாவது ஆத்மாவலோகநத்துக் கந்தரங்கமா யிருக்கை. கர்மயோகம் ஸுகரோபாயமாகிலும் விஷயவ்யா பாரமிச்ரமா யிருக்கையால் அங்கனல்லாத ஜ்ஞாநயோகமே யாத்மாவ லோகனத்துக் கந்தரங்கொபாயமா யிருக்குமென்று கருத்து. நல்கும் - ஸ்நிஹ்யத் தாலே, உள்கண்ணுடையார் - அந்தர்த்ருஷ்டி யுடையவர்கள், ஆத்மஸ்வ ரூபஸ்ய பகவச்சேஷதை கரஸத்வாவ காஹிதயா ப்ரீதி ரூபாபன்னமான வாத்மாவ லோகந முடையவர்க ளென்றபடி. ஒன்றிய - ஏகீபூதராகப்பற்றின, நிரதிசய ப்ரிய மாகை யாலே நிரந்தரமாகப் பற்றின வென்றபடி. ஆகவித்தால் ஸாக்ஷாத் காரதுல்ய நிரதி சய ப்ரீதி ரூபாபன்ன நிரந்தர த்யாநரூபத்வம் சொன்னபடி. ததாச இதுவே மோ க்ஷஸாதநமென்று சாஸ்த்ரேஷு நிர்ணீதமாகையாலே கேவலஸ்துதி நமஸ்காராதி ரூபபக்தி மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாய மன்றென்று கருத்து. பத்தியும் - பக்தியு மென்றபடி, ஒன்றுமிலா விரைவார்க்கு - இந்த கர்மயோகாதிக ளொன்றுமில்லாதவ ராய் த்வரிதருமா யிருக்கிறவர்க்கு, விரைவார் - த்வரிப்பார். கர்மயோகாத்ய ஸமர்த் தராய் அதாபி ஜந்மாந்தர விளம்பாஸஹருமா யிருப்பார் ப்ரபத்திக் கதிகாரிகள், தாத்ருச த்வராதிசய மில்லாதார் நாமஸங்கீர்த்தநாதிகளி லிழிவாரென்று கருத்து, இப்படி லகூபாயத்துக்கு அதிகாரிபேதம் கிடைக்கையால் குருபாய வையர்த்ய ப்ர

ஸங்க மில்லையென்று கருத்து. அன்று - இவர்கள் கோலினபோதே, அருளால் - கேவலக்ருபையாலே, பயன்தரும் - ஈச்வரன் பலன்தரும்படியான, ஆறும் - உபாயத்தையும், ப்ரபத்தியையு மென்றபடி. அறிந்தவர் - உக்தாகார விசிஷ்டங்களாகத் தெளிந்தவர், அந்தணர் - ப்ராம்மணர், வேதவித்துக்களென்றபடி. இப்படியறியாதே இதுக்கு விபரீதமாக வறிந்தவர்கள் அனேக ச்ருதி ஸ்ம்ருத் த்யர்த்தாபலாபம் பண்ணினவராய் முடிகையாலே வைதிக ரன்றென்று கருத்து. (கசு)

ப்ரபத்தி யோக்யாதிகாரத்தில் "ப்ரபத்திலகுதரோபாயமாகையாலே இதில் அதிகார ஸம்பாதனம் லகுதரமாகையாலும் வர்ணாச்ரமாதிநியமம் இல்லாமையாலும், இது ஸர்வாதிகார மென்று அருளிச்செய்து "ப்ரத்திக்கு ஜாத்யாதி நியம மில்லாமையாலே ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸித்த" மென்றிப்படி ஸர்வஜாதியர்க்கும் அதிகாரமும் துல்யமாகச் சொன்னது கூடுமோ; ஸர்வாதிகாரத்வ முண்டானாலும் ப்ராஹ்மணாதிக ளுத்க்ருஷ்ட ராகையாலும் சூத்ராதிகள் அபக்ருஷ்ட ராகையாலும் அதிகாரத்தில் கௌணமுக்யதாரதம்ய மில்லையோ; இவ்வம்சத்தில் ஸம்ப்ரதாயந்தானுண்டோ, வென்கிற சங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்னத பாட்டாலும் ஸங்க்ரஹிக்கிறார். அந்தணரித்யாதி.

கள-மூ.—அந்தணரந்திய ரெல்லையினின்ற வனைத்துலகும்
நொந்தவரே முதலாக நுடங்கிய நன்னியராய்
வந்தடை யும்வகை வன்றக வேந்திவருந்தியநம்
அந்தமி லாதியை யன்பரறிந்தறி வித்தனரே. (கள)

அந்தணர் - ப்ராஹ்மணர், அந்தியர் - அந்த்யர், ச்வபாக ரென்றபடி. எல்லையில் நின்ற - இவ்வுபயாவதி மத்யத்தில் நின்ற, அனைத்துலகும் - ஸர்வலோகங்களும், ஸர்வஜநங்களு மென்றபடி. நொந்தவரே முதலாக - ஸம்ஸாரார்த்தரே ப்ரதாநமாக, அவதாரணத்தால் ஜாத்யாதிகளை வ்யவச்சேதிக்கிறது. ஆர்த்தத்வ த்ருப்தத்வங்களையிட்டு பல விளம்பாவிளம்பங்கள் வருகையாலே தத்ப்ரயுக்தமான வதிகாரத்தில் கௌணமுக்ய தாரதம்ய மத்தனை போக்கி ஜாத்யாதி ப்ரயுக்தமாக வதில்லை யென்று கருத்து. நுடங்கி - அகிஞ்சநராய், நுடங்குகை - க்ருசராகை. அநன்னியராய் - அந்யரஹிதராய், அத்ர அந்யசப்தேந ப்ரயோஜநாந்தரம் சரண்யாந்தரஞ்ச விவக்ஷிதம். வந்து - உபாயாந்தர ப்ரயோஜநாந்தர சரண்யாந்தரேப்யஃ ப்ரத்யாவ்ருத்தரா யென்றபடி. வன் தகவு - வலியக்ருபையை, வலிமை - பலிஷ்டத்வம், மஹத்பிரப் யபராதைரப்ரகம்ப்யத்வ மென்றபடி. ஏந்தி - யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதி வ்யாஜத்தைக்கொண்டு தரித்து என்றபடி. வருந்திய - வருந்துகை ப்ரயாஸப்படுகை. சேதநொஜ்ஜீவனரூப க்ருஷியில் ப்ரயாஸப் படுகின்ற, நம் மந்தமி லாதியை - நம்முடைய ஸ்வாமியாய் அனந்தனை ஜகத்காரணபூத னானவனை, இவ்விசேஷணங்க ளெல்லாம் சரண்யதைக் குபயுக்தங்களாகச் சொன்னபடி. அடையும்வகை - சரணம்புகும் ப்ரகாரத்தை, சரணம்புகலாம்படி யதிகாரிகளுக்குள்ள ப்ரகாரத்தை யென்றபடி. பரனை வரிக்கும் வகையென்று மேலதிகாரப் பாட்டில் சொல்லுகிறுப்போ லன்றிக்கே இப்பாட்டிலே யனைத்துலகு மென்றதிகாரிகளை ப்ரதானமாக நிர்தேசித்ததிறே. அன்பர் - ப்ரீதிமான்கள், குருவிஷயே பகவத்விஷயேச பக்திமான்களான வாசார்யர்க ளென்றபடி. அறிந்து அறிவித்தனரே, தாங்களு மாசார்யஸகாசாத் தெளிந்து நமக்கு முபதேசித்தார்க ளென்றபடி. (கள)

பரிகரவிபாகாதிகாரத்தில் ப்ரபத்தியின் பரிகரங்க ளிருக்கும்படியையும் அவைத்தின் உபயோக விசேஷத்தையும் மற்றும் ப்ரபித்ஸுவானவன் அறியவேண்டும்

விசேஷார்த்தங்களையும் அருளிச்செய்து சங்காபஞ்சக நிவாரகங்களான புருஷகார ஸம்பந்தாதிகளில் தெளிவு மதுக்கு விசேஷஸாமக்ரியான ஸதாசார்யகடாக்ஷ விசேஷமு மிவ்வதிகாரார்த்தங்களில் ஸாரதமங்க ளென்று காட்டாநின்றுகொண்டு இவ் வர்த்தங்களை தெளிவித்த வாசார்யர்கள் திறத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநம் நித்ய கர்த்தவ்ய மென்கிற வபிப்ராயத்தாலே யந்தக்ருதஜ்ஞதாநு ஸந்தாநரூபமாக வொரு பாட்டருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு பரிகரவிபாகத்தையும் ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பிக்கிறார். (அறிவித்தனரிதி).

கூச-மூ.—அறிவித்தன ரன்பரையம் பறையு முபாயமில்லாத்
துறவித்துனியிற் றுணையாம்பரனை வரிக்கும் வகை
உறவித்தனை யின்றியொத்தாரென நின்ற வும்பரைநாம்
பிறவித்துயர் செகுவீரென் றிருக்கும் பிழையறவே. (கஅ)

ஐயம் - ஸம்சயத்தை, பறையும் - சொல்லுவதான, ஜ்ஞாபிக்கும் ஸ்வபாவமான, உண்டாக்கு மதானஎன்றபடி. நம்மால் நிர்வஹிக்கப் போகாதோ வென்று ஸம்சயத்தை யுண்டாக்கும்படி துஷ்கரதமமான என்றுதாத்பர்யம். உபாயம் - பக்தி யோகாதிகள், இல்லாத் துறவி - இவை யில்லாமையாகிற தாரித்ரயம், ஆகிஞ்சந்ய மென்றபடி. துனியில் - அதடியாக வுண்டாகும் துக்கதசையில், துணையாம் - ஸஹாய மாகும் ஸ்வபாவனை, அபிமதத்தை நிர்வஹித்துக் கொடுக்கும் ஸ்வபாவனை என்ற படி. பரனை-ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை, இங்கு பரசப்தத்தாலே பூர்வோக்த சங்கா பீஜபூ தாகார யோகித்வமும் துணையா மென்கிறவித்தாலே தந்நிவர்த்தகாகார யோகித்வமும் ஸூசிதமாகிறது. வரிக்கும்வகை - உபாயாந்தர ஸ்தாந நிவேசியாம்படி வரிக்கும் ப்ரகாரத்தை, பரத்வமாத்ரத்தைக் கண்டு அகன்றுபோகாதே புருஷகாரஸம்பந்தவிசேஷ விசிஷ்டதயா ஸௌலப்யாதிசயத்தைத் தெளிந்து மஹாவிச்வாஸ சாலிகளாய் அவனையே உபாயமாக வரிக்கும்படியை யென்றபடி. இதுக்கு அன்ப ரறிவித்தனர் என்கிறத்தோடே யந்வயம். உறவித்தனைமின்றி - பாந்தவ மீஷத்து மில்லாமல், சேஷசேஷிபாவாதி ஸம்பந்தங்களி லொன்றுமின்றிக்கே என்றபடி. ஒத்தாரெனநின்ற - ஸத்ருசரென்று சொல்லும்படி நின்ற, கர்மவச்யத்வாதிநா நமக்கு ஸஜாதீயரான என்றபடி. உம்பரை - தேவர்களை, ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை யென்றபடி. நாம் - முமுக்ஷுக்களானநாம், பிறவித்துயர் - ஸம்ஸாரதுக்கத்தை, செகுவீரென்று- போக்குங்கோளென்று, பிழை - யாசிக்கையாகிற அநுசிதக்ருத்யம், இருக்கும் பிழை யென்கிற பாடத்திலு மிப்படியே தாத்பர்யம். அற - அற்றுப் போம்படி, அதுக்கு ப்ர ஸக்தியே யில்லாதே போம்படி யென்கை. அன்பர் - ஸ்நிக்தர், நம்பக்கல் அத்யந்த வத்ஸலரான வாசார்யர்க ளென்றபடி. அறிவித்தனர் - தெரியும்படி யுபதேசித் தனுக்ரஹித்தார்கள். ஆசார்யர்கள் புருஷகார ஸம்பந்தாதிகளாலே ஸௌலப்யத்தைத் தெளிவியாதபோது முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸர்வேச்வரனுடைய பரத்வமாத்ரத்தைக் கண்டு அஞ்சி "ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம்" சங்கராத்ஜ்ஞாநமன்விச்சேத் இத்யாதிகளில் படியே தேவதாந்தரங்களை க்ஷிப்ரகாரித்வமடியாக ஜ்ஞாநவை சத்யாதிசய ப்ரதாநாதி த்வாரா ஸம்ஸார நிவர்த்தநம் பண்ணவேணுமென்று யாசிக்கும்படி ப்ரஸங்கிக்குமிறே யென்று கருத்து. இங்கு துணையா மென்கிறவிடத்திலே ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமு மௌசித்யத்தாலே ஸூசிதமாகிறது. துறவித்துனி யென்கிற விடத்திலே கார்ப்பண்யம் சொல்லித் தாகிறது. மத்ததிறெண்டும் வரிக்கும்வகை யென்கிற விடத்திலே ஜ்ஞாபித மாகிறது. (கஅ)

ஸாங்கப்ர பதனுதி காரத்திலே, அங்கிஸ்வ ரூபத்தையும் ஸாங்கமாக அதை அனுஷ்டிக்கும் ப்ரகாரத்தையும் நிரூபித்து இப்படி நிரூபிதமான ஸாங்க ப்ரபத

நத்தினுடைய வநுஷ்டாநம் வ்யாஜமாத்ரம், சரண்யன் க்ருபையும் தத்ஸம்பந்தமும் ஸ்வரக்ஷணத்துக்கு ப்ரதான காரணம், அதிலு மாசார்ய ஸம்பந்தம் ப்ரதாநதம மென்று இவ்வநுஸந்தாநத்தோடே ப்ரபதநாநுஷ்டாநம் பெற்றவன் "ஃஹூ திரூதூ ஆுணாாவிநூ" அக்ருத்ரி மத்வச்சரணாரவிந்த என்கிற ச்லோக தாத்பர்யத்தின் படியே யுத்தர க்ஷணந் துடங்கி நிர்பரனுமாய் நிஸ்ஸம்சயனுமாய் நிர்பயனுமாய் ஹ்ருஷ்டமனுவு மாவனென்று காட்டுகைக்காக வந்த நிர்பரத்வாத்யநுஸந்தானம் பலிதமாய் ஸித்திக்கும்படியான காருண்யாதி ப்ராதாந்யா நுஸந்தான ரூபமாக வொரு பாட் டருளிச் செய்கிறார். (அறவே இத்யாதி.)

௬௫-மூ.—அறவே பரமென் றடைக்கலம் வைத்தன ரன்றுநம்மைப்
பெறவே கருதிப் பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக்கீழ்
உறவே யிவனுயிர் காக்கின்ற வோருயி ருண்மையைநீ
மறவே லெனநம் மறைமுடி சூடிய மன்னவரே. (௬௫)

நம் - நம்முடையவர்களான, நமக் குஜ்ஜீவகர்களான என்றபடி. மறை முடி சூடிய - வேதங்களிலே மூர்த்தாபி ஷிக்தரான, மன்னவர் - ராஜர்கள், வேதார்த்த நிர்ணய துரந்தரர்களான பூர்வாசார்யர்க ளென்றபடி. இதுக்கு வைத்தனர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். ஈச்வரன் ஸஹஜகாருண்யாதி சாலியாய் சேஷியாயிருக்க நாம்) "ஶஹஜூ தாஹுவொயநா:" கர்பபூதாஸ்த போதந: என்னும் கணக்கிலே ஸ்தநந்தய ப்ராயராயிருக்க தாய்முலைப்பாலுக்கு கூலி கொடுப்பாரைப் போலே ஆத்மஸமர்பணம் பண்ணுகையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென் றபேக்ஷிக்கையு மென்றுப்போலே யொன்றை யனுஷ்டிப்பது ஸ்வரூபத்துக்குப் பொருந்துமோ என்றிப் புடைகளிலே பிறக்கும் சங்காவாரணார்த்தம் மறைமுடி சூடிய இத்யாத்யுக்தி:, பாஷ்யகாராதிகளான பூர்வாசார்யர்கள் மஹாவிச்வாஸபூர்வக ப்ரார்த்தநாத்ம நிக்ஷேபாதிகளை தாங்களும் அநுஷ்டித் திவைத்துக்கு சாஸ்த்ரங்களையும் மூதரிப்பித்துக் கொண்டு உபதேச பரம்பரையையும் நடத்திப் போருகையாலே ஸஹஜகாருண்ய சேஷித்வ ஸம்பந்தாதிக ளிருந்தாலும் கர்மவச்யனை யொரு வ்யாஜத்திலே மூட்டியல்லது ரக்ஷியாமையால் ஸ்தநந்தயனுக்கு முலையுண்கிற வ்யாபாரம்போலே யிவனுக்கு மொரு வ்யாஜம் வேணு மென்றும் அந்த ஸஹஜகாருண்யாதிகள் ப்ரதாநகாரணங்களா யிருக்கு மென்றும் ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாய பலத்தாலே யங்கீகரிக்கவேணு மென்று கருத்து. உறவே - உறவினாலேதானே, சேஷத்வாதி ஸம்பந்தத்தாலே தானே, இவனுயிர் - இந்த ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தை, காக்கின்ற - ரக்ஷியாநிற்கிற, சேஷத்வாதி ஸ்வரூப மழியாதபடி ஸ்வரூபப்ராப்தி புருஷார்த்த ப்ரதனாயிருக்கிற என்றபடி. ஓருயிர் - உலகங்களுக்கெல்லாம் ஓருயிர் என்கிறபடியே யத்விதீ யாத்மாவாயிருக்கிறவனுடைய, ஸர்வாந்தர்யாமியினுடைய என்றபடி. ஸம்பந்த க்ருபாதிகளோடொக்க ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ப்ரதாந காரண மிதி த்யோதநார்த்த மிங்கு ஸர்வாந்தர்யாமி த்வோக்தி:. உண்மையை - ஸ்வபாவதை, ஸம்பந்தத்தினாலேதானே ரக்ஷண ப்ரவணனா யிருக்கையாகிற ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. இத்தால் ஸம்பந்தமே ரக்ஷணத்துக்கு ப்ரதாநகாரணம், ப்ரபத்திவ்யாஜமாத்ர மென்கிற தாகிறது. நீ மறவேலென - அகிஞ்சனனான நீ மறவாதே கொள்ளென்று சிக்ஷித்து, இதுக்கும் வைத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். மறவாதே யென்றவித்தால் இது அநுஷ்டானகாலத்திலே அவச்யாநுஸந்தேய மென்றதாகிறது. பூர்வத்ர நம்மை யென்றும் உத்தரத்ர நம்மென்றும் பஹுவசநமாயிருக்க இங்கு நீயென்றேகவசனமாக ப்ரயோகித்து அயுஷ்டகர்ணோபதேச்யத் வஜ்ஞாபந முகேந இவ்வர்த்தத்துக்கு அத்யந்தகோபநீயத்வ

வ்யஞ்ஜநார்த்தம். நம்முயிரென்று ப்ரயோகியாதே யிவனுயிரென்று முமுக்ஷு சமுமுக்ஷு ஸாதாரணமாக ஏகவசநமாக ப்ரயோகித்ததுவும் ஸம்பந்தாதேவ ரக்ஷ்யத்வே ஸர்வஜீவாநா மைகராச்ய வ்யஞ்ஜநார்த்தம்.

(அன்றித்யாதி) அன்று - பூர்வகாலத்திலே; அனுதியாக என்றபடி. நம்மை - பவார்ணவ நிமக்நரானநம்மை, பெறவே - தன்ப்ரயோஜநமாக வடைகைக்காகவே; இங்கவதாரணத்தால் லீலோபகரணமாக்குகை யவன் ஸ்வபாவமன்றென்று கருத்து. கருதி - அபிஸந்திபண்ணி, ஸஹஜஸௌஹார்தாதிகளாலே நம்மைப் பெறுகையி லூற்றமுடையவனு யிருந்து என்றபடி. பெருந்தகவு - பெரியக்ருபையை, உற்ற - அடைந்தவனை, யாத்ருச்சிக ஸுக்ருத ப்ரப்ருதி உபாயப்ரவ்ருத்தி பர்யந்தம் அஸ்மத்ரக்ஷணத்தில் க்ருவிபண்ணினவனை என்றபடி. இத்தால் ஸம்பந்தம் போலே காருண்யாதி குணங்களும் ப்ரதாந காரணங்கள் ப்ரபத்திவ் யாஜமாத்ர மென்கிறதாகிறது. பிரான் - உபகாரகனை வீச்வரனுடைய, அடிக்கீழ் - பாதமூலத்திலே, இதுக்கு அடைக்கலம் வைத்தன ரென்கிறதோடே அந்வயம், (அறவே) - இத்யாதி பரம் அறவே யென்று - பர மறுகைக்காகவே என்று, பர மறுந்தே போகவேணு மென்று உத்தேசித்தென்றபடி. அடைக்கலம் வைத்தனர் - நம்மை ரக்ஷ்யவஸ்துவாக ஸமர்ப்பித்தார்க ளென்றபடி. இங்கு பரமறவென்கிற வித்தாலே தான் நிர்பரனானபடியும் அறவேயென்கிற வவதாரணத்தாலே நிஸ்ஸம்சய னானபடியும், அடைக்கல மென்கிற வித்தாலே நிர்பயனானபடியும், அடிக்கீழென்கிறவித்தாலே ஹர்ஷமும் தோற்றுகிறது. வைத்தனரென்று ஆசார்யகர்த்ருத்வமாக நிர்தேசித்தது ஆசார்ய நிஷ்டரல்லாதாருக்கும் தங்களுடைய ப்ரபத்யனுஷ்டாநம் ஆசார்யாதீன மாகையாலே தத்கர்த்ருகமாக வேணுமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இத்தால் நம்முடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஆசார்ய ஸம்பந்தமே ப்ரதாநதமமான காரணமென்று கருத்து. (கக)

க்ருதக் ருத்யாதி காரத்தில் "ஸாங்கமாய் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமான உபாயவிசேஷத்தை அனுஷ்டித்தவன் க்ருத க்ருத்யன் க்ருதார்த்த னென்று சாஸ்த்ரதந்நிஷ்டர்களால் கொண்டாடப்படுமவன்" என்று அருளிச்செய்து இப்படி யிவ்வதிகாரி முக்ததுல்யனுய் க்ருதக்ருத்யனென்றும் க்ருதார்த்தனென்றும் கொண்டாடப்பட்டிருக்கும் என்றது கூடுமோ; பக்தி யோகரூப முக்யோபாய நிஷ்டனை விட்டு கௌணோபாய நிஷ்டனை ஸ்துதிக்கிறது அஸங்கத மன்றோ, என்கிற சங்கையில் அசேதந பக்தி யோக நிஷ்டாபேக்ஷயா பக்தியோகத்துக்கும் பலப்ரதத்வேந ப்ரதாந பூதனுயும் அகிஞ்சன விஷயத்திலே பக்திகார்யகரதயா பக்திஸ்தாநா பந்நனுயும் அநுபந்திபர்யந்தம் ஸமதி மோக்ஷப்ரதனுமான சரண்யனே உபாயத்வேந பரிக்ரஹித்து தந்நிஷ்டனை வதிகாரிக்கு ஸ்துதி உபபன்னேயென்று ஸ்துதிப்ர யோகரூபமாக வொரு பாட்டு அருளிச்செய்கிருர். (மன்னவரிதி.)

கூகூ-மூ.—மன்னவர் விண்ணவர் வானே ரிறையொன்றும் வான்கருத்
தோ, ரன்னவர் வேள்வி யனைத்து முடித்தன ரன்புடையார்க்,
கென்ன வரந்தர வென்றுநம் மத்திகி ரித்திருமால்
முன்னம் வருந்தி யடைக்கலங் கொண்டநம் முக்கியரே. ()

அன்புடையார்க்கு - ஸ்வவிஷயத்தில் ப்ரேமமுடையார்க்கு, அன்பு - ப்ரேமம். என்னவ ரந்தரவென்று - அநுபந்தி பர்யந்தம் மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணியும் இன்னும் என்னவரம் தரக்கடவேனென்று அத்ருப்தனை, நம் - நம்முடைய, அத்திகிரி - "அம்மானுழிப் பிரானவ னெவ்விடத்தா" னென்று அகலாதே பரத்வத்யோதகௌ ந்நத்யசாலி ஹஸ்திகிரியிலே ஸௌலப்யத்தாலே ஸர்வர்க்கும் ஸேவா

யோக்யநாக வவதரித்திருக்கிற திருமாலாஶ்ரயிக்கிற சேதநர்களுக்கு - அநதிக்ரமணீய புருஷகார பூதபிராட்டியினிடத்திலே வ்யாமோஹத்தையுடைய ஶ்ரிய:பதியினாலே - மால் - வ்யாமோஹம் - முன்னம் வருந்தி - முன்னேதானேயிவன் எப்போது உஜ்ஜீவிக்கப்போகிறானென்று வருந்தி-க்ருஷிபண்ணி, வருந்துகை-ப்ரயாஸப்படுகை யாத்ருச்சிகஸுக்ருதமவலம்ப்யபரந்யாஸபர்யந்த பரிபாகத்தை உண்டாக்கி - அடைக்கலங்கொண்ட - ரக்ஷயவஸ்துவாக பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட, பரத்வேநஸ்வீகரிக்கப்பட்ட வென்றபடி-நம்மத்திகிரித்திருமாலென்றது ([illegible] காஞ்சீபுரீயஸ்யசஜந்மபூமி:) இத்யாத்யுக்தஸ்வாஸாதாரண ஸம்பந்தத்தைச் சொன்னபடி - நம்முக்கியர் - நம்முடைய முக்கியர்கள் கர்மோபாய நிஷ்டராலும் [illegible] ஸத்கர்மநிரதாச்சுத்தாஸ் ஸாங்க்யயோக விதஸ்ததாநார்ஹந்தி சரணஸ் தஸ்யகலாங்கோடி தமீமபி. (என்று சரண சப்தத்தாலே ஸித்தோபாய நிஷ்டையைச்சொல்லி முக்யர்களாக ஸ்துதிக்கப்பட்ட ப்ரபன்னர்க ளென்னபடி - மன்னவர்) [illegible] ராஜாந: ப்ரபவோபகவத் பக்தாமாத்ருசாம், என்கிறபடியே - நமக்கு ஸ்வாதுக ளென்றபடி. [illegible] தத்த்ருஷ்டிகோசராஸ்ஸர்வே முச்யந்தெஸர்வகில்பிஷை:) என்கிறபடியே - நமக்குரக்ஷகர்களென்னவுமாம் - விண்ணவர் - தேவர்கள் - நமக்காராத்யரென்றபடி - தத்ரஹேதுமாக - வானேரிதி-வானேறிறை - நித்யஸூரி நிர்வாஹகனை ஈச்வரன், ஒன்றும்-நித்யவாஸம்பண்ணும் - வான்கருத்தோர் - வாநிலே, பரமபதத்திலே, கருத்தையுடையவர் - அநந்யப்ரயோஜநரான பரமைகாந்திகளாலே என்றபடி - யத்வா - வானேறிறை யென்னும்படி ([illegible]) (மாம்த்யாதி புருஷவ்யாக்ர ததோமெதத் கதம்மந:) என்கிறபடி - நித்யவாஸம்பண்ணும்படி, வான் - பரமபதத்திலே-கருத்தோர்- அபிப்ராயத்தையுடையோர், அநந்யப்ரயோஜநதயா ([illegible] ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்) என்று சரண்யன் தன்னாலே கொண்டாடப்பட்டவரென்றபடி - வானேறிறை யென்னுமிதி பாடே, ப்ரபன்னர்கள் - நித்யஸூரி நிர்வாஹகேச்வராபின்னரென்று ஶ்ருதியெ "[illegible] - ப்ராஹ்மணஸ்தேஹமஸம்சயம்ந்ருப, என்றதிறே. அன்னவர், ஹம்ஸர் - பரமஹம்ஸரென்றபடி, ஸாராஸாரவிவேக சதுரரென்னவுமாம். வேழ்வியனைத்தும் - வேழ்வி - யஜ்ஞம்அனைத்தும் க்ருச்நம், க்ருச்நயஜ்ஞங்களையும், முடித்தனர் - ஸமர்பித்தவர் ([illegible] தேஷாம்ராஜந்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா:) என்கிறபடியே கர்த்தவ்யா பாவாத்க்ருத க்ருத்யரென்றபடி. யத்வா - அன்னர் - ஹம்ஸர்களாய் ஸாராஸார விவேக சதுரராய், ஸதாசார்யரதிகததத்வஹிதபுருஷார்த்த விவேகரா யென்றபடி - வேழ்வியனைத்தும் முடித்தனர் ([illegible]) ஏவம் சரணமப்யேத்ய பகவந்தம் ஸுதர்சநம் - அநுஷ்டிதக்ரதுசதோபவத்யேவநஸம்சய:) என்கிறபடி ஸக்ருத்பரந்யா ஸாநுஷ்டாநத்தாலே கர்தவ்யாபாவாத்க்ருதக்ருத்ய ரென்றபடி - பகவதாபரஸ்வீகாராபாவெ கருதக்ருத்யதை யெங்ஙனே யென்றருளிச்செய்கிறார் அன்புடையார்க்கித்யாதி - பூர்வவதர்த்த: - யத்வா - மன்னவர் - ராஜாக்கள் - ஸ்வதந்த்ரர் - பகவத்பாகவதவ்யதிரிக்த விஷயத்திலே ஸ்வாதந்த்ர்யமற்று நிவ்ருத்த தேவர்ஷி பித்ருருணரென்றபடி, விண்ணவர் - ப்ராக்ருததேவர்

வானோர்-நித்யஸூரிகள், ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதரான - உபயவித தேவதைகளுடைய என்றகாணிக்கை என்னும்படி ([illegible] ஸர்வேஸ்மைதேவாபலிமாவஹந்தி-என்கிறபடியே அவர்களுடை பாரதந்த்ர்யம் விட்டது மாத்ரமன்றிக்கே அவர்கள் காணிக்கையிட அதனாலே ஆராத்யராம்படி வான் பரமபதத்தில் கருத்தையுடையரென்றபடி. (உ0)

கூஎ-மூ.—முக்கிய மந்திரங் காட்டிய மூன்றின் னிலையுடையார்
தக்கவையன்றித் தகாதவையொன்றுந்தமக்கிசையார்
இக்கருமங்க ளெமக்குள வென்னு மிலக்கணத்தால்
மிக்க வுணர்த்தியர் மேதினிமேவிய விண்ணவரே. (உக)

நிரந்தர பகவதநுபவரஸிக நித்யஸூரிநிபிடநித்ய விபூதியைவிட்டு யிந்தப்ராக்ருத பூமியிலே வஸிக்கிறவனுக்கு மோக்ஷாதப்யதிகாநந்தமும் அதடியாக சித்ரநிரஸனமும் முக்ததுல்யதையும் கூடுமோவென்கிற சங்கையிலதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு ப்ராக்ருதபூமியிலே அநந்தகருடாதிகளவதரிக்குகை சாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே தத்துல்யர்களாக ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநமுடையவர்களை ஒருபாட்டாலே ஸ்துதிக்கிறார்,

முக்கியமந்திரம்- “[illegible]” மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ர: என்றுமுக்யமாகச் சொல்லப்பட்ட மூலமந்த்ரத்தாலே, காட்டிய - காட்டப்பட்டிருக்கிற, மூன்றில் - ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தரூப மூன்றில், நிலையுடையார் - நிஷ்டையுடையவராய், தக்கவையன்றி - தங்களுக்கு உசிதமான நித்ய நைமித்திகங்களையன்றி, தகாதவை - அனுசிதமான க்ருத்யங்களை, ஒன்றும் - ஒன்றையும், தமக்கிசையார் - அங்கீகரியார், ப்ராதிகூல்யத்தைவிட்டு ஸதாநுகூல்யநிரதரென்றபடி. இக்கருமங்கள் - பரபரிபவாதௌ விஷாதாபாவம் முதலான ஸ்வநிஷ்டாலிங்கங்களான கர்மங்கள், எமக்கு - நமக்கு, உளஎன்னும் - வித்யமானங்களென்றும், இலக்கணத்தால் - லக்ஷணத்தால், ஜ்ஞாபகலிங்கங்களால், மிக்கவுணர்த்தியர் - உத்க்ருஷ்டமான வுணர்த்தி - நிச்சயத்தையுடைவர். ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநத்தையுடையவரென்றபடி. மேதினிமேவியவிண்ணவர்-பூமியிலே பகவதவதாரஸ்தலத்திலே வாஸருசியை யுடைய நித்யஸூரிகளென்றபடி. நித்யவிபூதியில்போலே இங்கும் ப்ராதிகூல்யரஹிதனாய் நிரந்தராநுகூல்யரதனாய் மோக்ஷாதப்யதிகமான ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநபலத்தையுடையவனுக்கு அல்பமான வைஷயிகபோகருசியும் ததர்த்தப்ரவ்ருத்தியும் தத்விகாதத்தில் பீதியும் முதலான சித்ரங்களுண்டாகாதென்று கருத்து. (உக)

கூஅ-மூ.—விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவு மடுமை யெல்லாம்
மண்ணுலகத்தின் மகிழ்ந் தடைகின்றனர் வண்டுவரைக்
கண்ண னடைக்கலங் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றியநம்
பண்ணமருந் தமிழ் வேத மறிந்த பகவர்களே. (உஉ)

உத்தரக்ருத்யாதிகாரத்தில்ப்ரபன்னனுக்கு அனுஷ்டேயமான உத்தரகிருத்யமிருக்கும்படியை விஸ்தரேண அருளிச்செய்து இப்படி யிந்தவதிகாரத்தாலே அயத்ந லப்தமான வௌஷதத்தாலேஅவிளம்பிதமாக வாரோக்யம் பெற்றவர்கள் பால் வார்த்துண்ணுமாப்போலே உகந்துபண்ணவும் ப்ராப்த மென்று சொன்னதுகூடுமோ; லோகத்திலே ப்ரபன்னர்களெல்லாரும் மந்தகைங்கர்யம் அகரணத்தில் ப்ரத்யவாயகரம் ஆகையால் அவச்யம்பண்ணவேணு மென்னும் புத்தியாலே யன்றோ

பண்ணுகிறார்கள், ஆகையால் லோகாநுஷ்டானவிருத்தமாக விப்படி சொல்லக் கூடுமோ; என்ன லோகத்திலே ஸார்த்தமாக த்ராமிடவேதாந்தபரிசயரூப ஸாமக்ரீ விகலரான ப்ரபன்னர் ப்ரத்யவாயபரிஹாரபுத்யா பண்ணிலும் அர்த்தாநுஸந்தானத்தோடே ஸத்யः பரமாத்ம சித்தரஞ்ஜகதம த்ரமிடவேதாந்த பரிசயமுள்ள ப்ரபந்நோத்தமர் பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகளைப் போலே உகந்துபண்ணுவ ரென்று அருளிச்செய்கிறார்.

வண்டுவரை - வண்-அழகியதாய், விலக்ஷணமான, துவரை - த்வாரகையிலே, ணகாரஸ்யதகாரேபரே - டகாராதேசः. நித்யவாஸம்பண்ணுநிற்கிற. கண்ணன்-ஸங்கல்டமாத்ரத்தாலே விலக்ஷணத்வாரகாநகரநிர்மாணம் பண்ணும்படி அகடிதகடனசக்தியுக்த ஸ்ரீக்ருஷ்ண னென்றபடி. அடைக்கலங்கொள்ள - பரஸ்வீகாரம்பண்ண, ஸமர்பித பர ஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலே என்றபடி. கடன்கள் - தேவர்ஷிபித்ருருணங்கள், கழற்றிய - தீர்த்தவரான, நம்-நம்முடைய, பண்ணமரும்-பண் - கானபேதங்கள், அமர்ந்துஇருக்கும், தமிழ்வேதம் - த்ரமிடவேதாந்தத்தை, அறிந்த - ஸார்த்தமாக அநுஸந்திக்கிற, பகவர்கள் - த்ரமிடவேதாந்தபரிசயஸித்த பகவத்கல்யாணகுணாநுபவஜநித நிரவதிகப்ரேமசாலிகளான பகவச்சப்தஸூசித ஸார்வஜ்ஞ யுக்த ப்ரபன்னோத்தமர்க ளென்றபடி. நம் தமிழ்வேதம றிந்த பகவர்கள் - ஸ்ரீரங்கராஜ திவ்யாஜ்ஞா லப்த வேதாந்தாசார்ய பதரான தம்முடைய ஸித்தாந்தபஹிர்பூதரன்றிக்கே தாமருளிச்செய்த த்ரமிடவேதாந்ததாத்பர்யார்த்த நிஷ்டையையுடைய பாகவதர்க ளென்றபடி. "ஶ்ரீஸ்ம்ருதி நःகூடஸ்தः" ஆத்யஸ்யநःகுலபதேः என்று ப்ரஸித்த கூடஸ்த ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டர்களை நம்முடையவ ரென்று கொண்டாடுகிறதாகவுமாம். விண்ணவர் - விண் - பரமாகாசம், அதிலே வஸிக்குமவர் - விண்ணவர். நித்யமுக்த ரென்றபடி. வேண்டி - ப்ரார்த்தித்து, விலக்கின்றி - அந்தராய மின்றிக்கே, நிரந்தரமாக, மேவும் - ப்ரீதியோடு பண்ணும், அடிமையெல்லாம் - கைங்கர்யங்களெல்லாம், மண்ணுலகத்தில் - இந்தபூலோகத்திலே இருந்து, மகிழ்ந்து - ஸ்வயம்புருஷார்த்தமாக வநுபவித்து ஸந்துஷ்டராய், அடைகின்றனர் - அடையாநிற்கிறார்கள். வர்த்தமானநிர்தேசத்தால் அத்யாபி காணாநிற்கிறோ மென்றபடி. (௨௨)

கூகூ-மூ.—வேத மறிந்தபகவர் வியக்க விளங்கியசீர், நாதன்வகுத்த வகை
பெறு நா மவனல் லடியார்க், காதர மிக்க வடிமையிசைந் தழி
யா மறைநூ, னீதி நிறுத்தி நிலைகுலையாவகை நின்றனமே. (௨௩)

புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரத்தில் பகவத்கைங்கர்யம் பாகவதகைங்கரிய பர்யந்தமாக அனுஷ்டேயமென்றுஅருளிச்செய்து இப்படி பாகவதகைங்கர்யம் கர்த்தவ்யமென்று சொன்னது கூடுமோ. அப்போது பித்ராதிகளுக்கும் உத்தமாச்ரமிகளுக்கும் ப்ராஹ்மண பாகவதர்களுக்கும் புத்ர சிஷ்ய க்ரஹஸ்த பாகவத சூத்ர பாகவத விஷயத்திலும் வந்தநொபஸமர்ப்பணாதி கைங்கர்யம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன வதிகாரார்த்தத்தைப் பாட்டாலேஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்.

வேதமறிந்தபகவர் - அநுஷ்டாந பர்யந்த வேதாந்தார்த்த ஜ்ஞாநமுடைய பாகவதர்கள், வியக்க - விஸ்மயிக்க, ஆச்சரியப்படும்படி, விளங்கிய - விளங்காநிற்கிற, சீர் - கல்யாணகுணங்களையுடைய, ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றபடி, நாதன் - ரக்ஷகன், ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி யென்றபடி, வகுத்த - ஸ்வேச்சையாலே விநியோகித்த, வகை - பாகவதசேஷத்வத்தை, பெறும் - பெற்றவரான, நாம்-வயம், அவன் - அந்தஸ்வாமியினுடைய, நல்லடியார்க்கு - அபராதருச்யாதி தோஷ ரஹித பகவத்தாஸர்களான பாகவதர்களுக்கு, ஆதரம் - குணாதிக்யதர்சநத்தாலே வந்த ராகௌத்கட்யம், மிக்க -

ப்ரசுரமான, அடிமை - சேஷத்வகார்யகைங்கர்யத்தை, இசைந்து - அங்கீகரித்து, அழியாமறைநூல் - நித்யமானவேதத்தினாலே, நீதிநிறுத்தும் - நீதியோடே வ்யவஸ்தாபிக்கப்பட்ட, நிலை - ஸ்திதி, சாஸ்த்ரீய தத்தத் வர்ணாச்ரம குருசிஷ்ய பித்ருபுத்ராதி வ்யவஸ்தித தர்மாசாரம், குலையாவகை - குலையாதப்ரகாரத்திலே, நின்றனம் - ப்ரதிஷ்டிதாளானோ மென்றபடி. புத்ரசிஷ்யாதிகளுக்கு பாகவதத்வ மிருந்தாலும் வர்ணாச்ரமாதி விருத்தமல்லாத பாகவத கைங்கர்யமே பகவதபிமதமாக சாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே புத்ராதிவிஷயத்தில் பித்ராதிகளுக்கு வந்தனோபஸமர்பணாதி ப்ரஸக்தி இல்லையென்று கருத்து. (௨௩)

க00-மு.—நின்றன மன்புடை வானோர் நிலையி னில மளந்தான், நன்றிது தீயதிதென்று நடத்திய நான் மறையால், இன்று நமக்கிர வாதலிவ்மதி யின்னிலவே, அன்றி யடிக்கடி யாரிரு டீர்க்க வடியுளதே. (௨௪)

சாஸ்திரீயநியமனாதிகாரத்தில் ப்ரபன்னன் பண்ணும் பகவத்பாகவதாசார்ய கைங்கர்யங்கள் யதாசாஸ்த்ரமாய் சாஸ்த்ரம்விகல்பித்தவற்றில் யதாருசியாகக் கடவதென்று அருளிச்செய்து இப்படி ப்ரபன்னனுக்கு பகவதபிமதகைங்கர்யபரிஜ்ஞானார்த்தம் சாஸ்த்ர மபேக்ஷித மென்று சொன்னது கூடுமோ ; சாஸ்த்ரமன்றிக்கேதானே ஆப்தவாக்யத்தாலும் அனுமானப்ரமாணத்தாலும்பகவதபிமதத்தை யறியலாலே; சாஸ்த்ரந்தான் நியமேந வபேக்ஷிதமானாலும் பாசுபதாதிசாஸ்த்ரங்களாலும் கைங்கர்யம்பண்ண ப்ரஸங்கியாதோ; என்னுமிந்தசங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

நின்றனமிதி. நிலம்அளந்தான் – த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி ஜகத்தை அளந்த ஸ்வாமி, ப்ரஹ்மா பதக்ரமணகாலத்திலே அபிஷேகம்பண்ண அந்ததீர்த்தம் கங்கையாக ப்ரவஹித்து ("தீர்த்தேந மூர்த்நிவித்ருதேந சிவஶ்சிவோபூத்") தீர்த்தேநமூர்த்நிவித்ருதேநசிவச்சிவோபூத் என்று தாமஸனான சிவனும் பரிசுத்தனாகும்படி ஜகத்தை அளந்த ஸ்வாமி யென்றபடி. இதினாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸித்திக்கையால் அவர்தேவதைகளைப் போலே யன்றிக்கே ப்ரமப்ரமாதாதி ரஹிதனாயும் புத்தாத்யவதாரம் போலே யன்றிக்கே ஆச்ரித ரக்ஷண தர்மஸம்ஸ்தாபனைக ப்ரயோஜநனாயும் ஸித்தனான பகவான் ப்ரவர்த்திப்பித்தசாஸ்த்திரத்துக்கு பரிக்ராஹ்யதாதிசயமும் தத்விருத்த பாசுபதாதிகளுக்கு த்யாஜ்யதையும் ஸித்திக்கு மென்று கருத்து. அன்றிக்கே நாலுவேதத்தாலும் ("விசக்ரமே ப்ருதிவீ மேஷ ஏதாம்" "விசக்ரமே த்ரிர் தேவ:") விசக்ரமெப்ருதிவீ மேஷஏதாம் விசக்ரமேத்ரிர்தேவ: இத்யாதிருபேண பதேபதே ஆப்ததமதயா ஆம்நாதனான ஸ்வாமி யென்னவுமாம். இப்படிப்பட்டஸ்வாமி, நன்றிது - இது நன்று, நல்லது, தீயதுஇது - இதுநிந்திதம், என்று - விதிநிஷேதரூபேணஎன்றபடி, நடத்திய - தர்மஸம்ஸ்தாபகதயா நடத்துகிற, நான்மறையால் - சதுர்விதவேத பகவச்சாஸ்த்ராதிகளாலே, ஸமீசீன சாஸ்த்ரமார்க்கத்தாலே யென்றபடி. அன்புடை - நிரதிசயப்ரேமசாலிகளான, வானோர் - நித்யஸூரிகளுடைய, நிலையில் - ஸ்திதியில், ப்ரீதிபரீவாக ஸ்வயம் ப்ரயோஜந கைங்கர்யத்தில், நின்றனம் - நிற்கப்பெற்றோம்; ஸூரிகளைப் போலே ப்ரத்யக்ஷ விதித பரபுருஷாபிப்ராய ரல்லாமையாலே ஸமீசீநசாஸ்த்ரத்தாலே பகவதபிமதத்தை அறிந்து ததநுகுணமாகவே கைங்கர்யம் பண்ணப் பெற்றோமென்றபடி. ப்ரகாராந்தரேண பகவதபிப்ராயத்தை அறியப்போகாதோ; என்னவருளிச்செய்கிறார் (இன்றித்யாதி) இன்று - இந்த ஸம்ஸாரதசையிலே, நமக்கு - க்ருதக்ருத்யராயிருந்தாலும் சாஸ்த்ரவச்யதாநிமி

த்த வர்ணாச்ரமானுபந்தி ப்ராக்ருத சரீர முடையவர்களான நமக்கு,' இரவாதலில் - ராத்ரியாகையாலே; இம்மதியின்னிலவே யின்றி - மதி. சந்த்ரன். இந்தசந்த்ரன், ("மஹாபாரதசந்த்ரமா:") மஹாபாரதசந்த்ரமா: என்றுப்போலேசந்த்ரத்வேநரூபித்த வேதத்திலுடைய, நிலவு - ஜ்யோத்ஸ்னை, வேதசந்த்ரனுக்கு ஜ்யோத்ஸ்னைபோலே யிருக்கிற, வேதமூலமாகப்ரவர்த்தித்த ஸ்ம்ருத்யாதிகளைத்தவிர, அடிக்கடி - பதேபதே, ஆர் - அபிவ்ருத்தமாகாநிற்கிற, இருள் - அந்தகாரத்தை, தீர்க்க - போக்குகைக்கு, அடி - நிதானம், உளதே - உண்டோ, வேதததுபஜீவிப்ரமாணமன்றிக்கே அத்யந்தாதீந்த்ரியார்த்தத்திலேஆப்தவாக்யானுமானாதிகளும் ப்ரமாணமாகமாட்டாது. ப்ரமாணமாகில் வேத. ததுபஜீவிஸ்மிருத்யாத்யுபஜீவியாகக்கொண்டே ப்ரமாணமென்றுகருத்து. (உச)

கoக-ஸூ.—உளதான வல்வினைக் குள்ளம் வெருவி யுல களந்த, வளர் தாம
ரையிணை வள சரணாக வரிப்பவர் தாம், களைதா னெனவெழுங்
கன்மந் துறப்பர் துறந்திடினும், இளைதா' நிலை செக வெங்கள்
பிரா னருட்டேனெழுமே. (உரு)

அபராதபரிஹாராதிகாரத்தில் ப்ரபன்னனுக்கு உத்தராகங்கள் ஸம்பவித்தால் அதன் பரிஹாரம் இருக்கும்படியை அருளிச்செய்து இப்படி இவ்வதிகாரத்திலே புத்திபூர்வோத்தரபாபத்துக்கஞ்சி தந்மூலப்ராரப்தபாபநிவ்ருத்யர்த்தம் அடியிலே ப்ரபதனம்பண்ண ப்ராப்த மென்று சொன்னது கூடுமோ; பாபாரம்பகபாபத்துக்கு ப்ரபதநரூப ப்ராயச்சித்தமே பண்ணவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ; ப்ராயச்சித்தாந்தரத்தாலேயும் தந்நிவ்ருத்தி ஸம்பாதிக்கலாமே; கிஞ்ச: அந்யதேவதாப்ரபதநத்தாலேதான் பாபாரம்பகபாபநிவ்ருத்தி ஸம்பாதிக்கலாகாதோ; இத்யாதிசங்கைகளைப் பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

உளதான - வர்த்தமானமான, வல் - த்ருடமான, ப்ராரப்தமாகையாலே பக்தி முதலான ப்ராயசித்தாந்தரத்தாலே நிவர்த்தயிது மசக்யமான என்றபடி. வினைக்கு - பாபத்துக்கு, "உபாயபக்தி: ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாக நாசிநீ" உபாயபக்தி:, ப்ராரப்த வ்யதிரிக்தாக நாசிநீ - என்கிறபடியே பக்தி யோகத்தாலும் துர்நிவாரமான புத்திபூர்வோத்தராக மூலபூத ப்ராரப்தபாபத்துக்கு என்றபடி. உள்ளம் - அந்த:கரணம், வெருவி - அருவருத்து, அநுதாபப்பட்டு, இதனாலே "க்ருதே பாபேநுதாபோ வை யஸ்ய பும்ஸ: ப்ரஜாயதே" க்ருதேபாபேநுதாபோவை யஸ்யபும்ஸ: ப்ரஜாயதே என்கிறபடியே நிமித்தமுதித்தா லல்லது நைமித்திகம் கூடாமையாலே புத்திபூர்வோத்தராகத்துக்கு இப்போது ப்ராயச்சித்தம் பண்ணக்கூடாதென்றும் பாபமூலப்ராரப்தபாபத்துக்கு ப்ராயச்சித்தாந்தரமில்லை யென்றும் சொல்லப்பட்டது. உலகளந்த - லோகத்தையளவாநிற்கிற, வளர்தாமரையிணை-வளராநிற்கிற தாமரஸபுஷ்பபதத்வந்த்வத்தை, நிரீர்யாத்யவஸாநத்தாலே திருவடிகளை யென்றபடி. ("லோகவிக்ராந்த சரணௌ சரணம் தேவ்ரஜம் விபோ") லோகவிக்ராந்த சரணௌ சரணந்தேவ்ரஜம் விபோ என்கிறபடியே வாமநரூபியாய் அவதரித்து ஸத்ய ஏவ வர்த்தமானனாய் விரோதிநிரஸநபூர்வகம் ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணம் பண்ணின த்ரிவிக்கிரமரூபி பகவச்சரணாரவிந்தங்களை என்றபடி, வண்சரணாக-வண்-த்ருடமான, சரணாக உபாயமாக, வரித்தவர்தாம் ("த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: சரணாகதிரித்யுக்தா ஸா தேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்") த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதி:சரணாகதிரி|நிய

மேநததாபிபச்சிமஸ்ய ப்ரதமே நைவபராபவம் ப்ரதீம: என்கிறபடியே பாபம்ப்ராய ச்சித்தாந்தர நிவர்த்ய மாயிருந்தாலும் தன்நிவாரணக்ஷமமான திருவடிகளை சரணமாக ப்பற்றினவர்தாம், பாபாரம்பகபாபத்துக்கஞ்சி ப்ரபத்திபண்ணின ப்ரபன்ன னென் றபடி. களைதானெனவெழும்-களைபோலே ஐஹிகபகவதநுபவாதி பலத்துக்கு ப்ரதி பந்தகமாக வாராநிற்கிற, கன்மம் - துஷ்கர்மங்களை, துறப்பர் - காலத்ரயத்திலும் பண்ணார் புத்திபூர்வோத்தராகமூலபூ தா விவேகமிருந்தால் புத்திபூர்வோத்தராகம் துறக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (துறந்திடுமிதி) துறந்திடும் துஷ்கர்மவர்ஜநத்திலும், துஷ்கர்மவர்ஜநத்தை யுண்டாக்குகையிலு மென்றபடி. இளைதா நிலை - மந்தபுத்திதாரூபா விவேகநிலை, கெட - நசிக்கும்படி, எங்கள்பிரான் - எங்களுக் குபகாரகனான ஸ்ரீய:பதியினுடைய, அருள்-தயையாகிற, தேன் - மதுவா னது, எழுமே - பாபமூலபாபப்ராயச்சித்தமாக ப்ரபதனம் பண்ணினவனுக்கு பகவத் க்ருபையாலே அவிவேகம் நசிக்க, விவேக முண்டாய் பாபவர்ஜந முண்டா மென்று கருத்து. தேனாக நிரூபித்ததினாலே ஆயுர்வேத ஸித்த ஸகலதோஷஹரத்வபோக்யதா ப்ரப்ருதி குணங்கள் வ்யஞ்ஜிதங்கள். (உ௫)

௧0௨-மூ.—ஆராத வருளமுதம் பொதிந்த கோயில் அம்புயத்தோ னயோ
த்திமன்னர்க் களித்த கோயில், தோராத தனிவீரன் தொழுத
கோயில் துணையான வீடணற்குத் துணையாங்கோயில், சேராத
பயனெல்லாஞ் சேர்க்குங்கோயில் செழுமறையின் முதலெழுத்
துச் சேர்ந்த கோயில், தீராதவினையனைத்துந் தீர்க்குங் கோயில்
திருவரங்க மெனத்திகழுங் கோயில்தானே. (௪௨)

இப்படி பகவத்பாகவதாபிமாந விஷயமான ஸத்வோத்தர க்ஷேத்ரங்களிலே வஸிக்கை உசிதமென்றருளிச்செய்தது, கூடுமோ; அப்போது ஸ்ரீரங்க வ்ருஷாசலஹ ஸ்திகிரி ப்ரமுக திவ்யதேசங்களிலே வாஸம்சக்யமாயிருந்தாலும்அதுகளைவிட்டுபகவத் க்ஷேத்ரத்வாவிசேஷாத் க்ஷேத்ராந்தரங்களிலேயும் வாஸம் ப்ரஸங்கியாதோ; இஷ் டாபத்தியென்னில்; யாவத்சரீரபாதம் அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ என்கிற கத்யோக்தி விரோதியாதோ; அது ஸர்வக்ஷேத்ரங்களுக்கு முபலக்ஷண மென்னில்; அப்பொழுது அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே யென்று ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரகதநமுகேநைவ உபல க்ஷிக்க வேணுமோ; க்ஷேத்ராந்தரகதநமுகேநாப்யுபலக்ஷிக்கலாமே; யென்ன, பகவ த்பாகவதாபிமான விஷய ஸத்வோத்தர க்ஷேத்ரங்களுக்குள்ளேயும் ஸ்வயம் வ்யக்தத் வாத் ஸமஸ்தபூர்வாசார்யாபிமதத்வாத் ஸர்வேஷ்டப்ராபகத்வாத் ஸர்வாநிஷ்டநிவ ர்த்தகத்வாத் ஸ்வதோத்தரத்வாத் அந்யைச் சாஸாதாரணஹேதுபி: கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில்களே ப்ராதானஸ்தலமென்று தோற்றுகைக்காக ஆத்யம்ஸ்வயம் வ்யக்த மென்று பூர்வபூர்வம் ஸ்ரேஷ்டமாகையாலே அந்தக்ரமத்திலே மூன்றுஸ்தல விஷயமாக மூன்றுபாட்டு அருளிச்செய்கிறார் (ஆராதவித்யாதிநா).

"திவ்யதேசேஷு ஸ்ரீரங்கஸ்யைவ ப்ராதாந்யத்தாலே சத்யத்திலே சத்கதன மென்றுகருத்து ஆராத-பர்யாப்தமாகாத,"[illegible] ஸீவதி:" । "ஸ்ரீ[illegible] [illegible]" நததர்பஸமாயாந்தம் பஸ்யமாநோ மஹீபதி:, ஸ்ரீபூமிப்யாமத் ருப்த்யா நயநகுளகைஸ் ஸேவ்யமாநாம்ருதௌகம், என்கிறபடியே ஸேவித்திருக்கி றவர்களுக்கு த்ருப்திஜநகமாகாத, அருள் - க்ருபை, அதாகிற, "[illegible]" அக்காபாயப்ரணயிநிஜநேதுராதத் தாபிருக்யம் என்கிறபடியே கருணைதான் ஸம்ஸாரதாபஸந்தப்த ஸஞ்ஜீவநப்ரதாத்

மக ஸ்ரீரங்கநாதரூபேண வடிவுகொண்டு இருக்கிறது என்றபடி, இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதாம்ருதம், பொதிந்த - நிறைந்திருக்கிற, கோயில் - திவ்யவிமாநம், ஸ்ரீரங்கநாதன் "𑌉𑌦𑌧𑌿𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌮𑍋𑌦𑌸𑍇" உததிபரமவ்யோம்நோர் விஸ்ம்ருத்யமாத்ருசரக்ஷணக்ஷமமிதிதியா பூய ஸ்ரீரங்கதாமநி மோததெ - என்கிறபடியே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திவ்யவிமாநமென்றபடி. அம்புயத்தோன் - அம்புஜத்திலே வஸிக்குமவன் அம்புயத்தோன், ப்ரும்மாஎன்றபடி, அயோத்திமன்னர்க்கு - அயோத்யாதிபதிகளான ராஜாக்களுக்கு, மனுப்ரப்ருதிகளான ராஜாக்களுக்கு என்றபடி. அளித்த - உபகரித்த, கொடுத்த என்றபடி. கோயில் - விமாநம், தோராத - அபஜிதனுகாத, தனி - அத்விதீயனுன, வீரன் - சக்ரவர்த்தித்திருமகன், தொழுத - விபவரூபியானதன்னைக்காட்டில் அர்ச்சாரூப ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்திலே குணுதிக்யதர்சனத்தாலே பராஜிதனுன சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுலே ஆராதிக்கப்பட்ட, கோயில் - விமானம், துணையான வீடணற்கு - பெருமாளுக்கு ஸஹாயம்பண்ணின விபீஷணனுக்கு, துணையாம் - ரக்ஷகமான, கோயில் - விமானம், இவ்வளவால் நித்யவிபூதியில்நின்று ப்ராஹ்மபவநத்திலே ஸ்வயம்வ்யக்தமாக ஆவிர்ப்பவித்து அதில்நின்றும் திருவயோத்தியிலே யெழுந்தருளி ராஜாக்களால் ஆராதிதமாய் சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுலும் ஆராதிதமாய் விபீஷணரோடே யெழுந்தருளி ஸ்ரீரங்கதிவ்யநகரத்திலே ஸ்தாயியா யிருக்கிறதென்னும் புராணவ்ருத்தாந்தம்சொல்லப்பட்டது. சேராத - அந்யத்ரலபியாத, பயனெல்லாம் - பலமெல்லாம், சேர்க்கும் - ப்ராபிக்கும், கோயில் - சதுர்வித ஸமஸ்த புருஷார்த்தஸாதக திவ்யவிமான யென்றபடி. செழுமறையின் - ச்லாக்யமான வேதத்தின், முதலெழுத்து ப்ரதமாக்ஷரம், "𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃" "𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂" 𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 । 𑌪𑌠𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂" யத்வேதாதௌஸ்வர: ப்ரோக்தொ வேதாந்தேசப்ரதிஷ்டித: ஓமித்யேவம்த்யாயீதாத்மாநம், ஓமித்யேவஸதாவிப்ரா: படத்வம்த்யாதகேசவம், இத்யாதிஷு பரத்வப்ரகாசகதயா ப்ரஸித்தமான ப்ரதமாக்ஷரரூப ப்ரணவ மென்றபடி. சேர்ந்த - அர்த்தத்தாலும் ஆக்ருதியாலும் சேஷிபரதத்வப்ரகாசகதயா "𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂" விமாநம்ப்ரணவாகாரம் இத்யுக்தரீத்யா ப்ரணவாகாரதயாச ப்ரணவத்தோடே சேர்த்தியுடைய, கோயில். தீராதவினையனைத்தும் - உபாயாந்தரத்தாலே நசிக்கப்போகாத வினை - பாபம். ப்ராரப்தபாபத்தை, அனைத்தும் - க்ருத்ஸ்நமும், க்ருத்ஸ்நபாபத்தையும், தீர்க்குங்கோயில் "𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨" "𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌲𑌯𑍇" "𑌉𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂" ஜந்மகர்மசமேதிவ்ய மேவம்யோவேத்திதத்வத: த்யக்த்வாதேஹம் புநர்ஜந்ம நைதிமாமேதிஸோர்ஜுந, ததந்தகாலேஸம்சுத்திம்யாதி நாராயணுலயே உஞ்ச்யமாநாபவர்காம் இத்யாதிகளின்படியேஸமஸ்தப்ரதிபந்தகநிராஸகமான கோயிலென்றபடி. திருவரங்கமென - திருவரங்கமென்று அநுபமமாக, "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂" ஸ்ரீரங்கமதுலக்ஷேத்ரம் என்று, திகழும் - விளங்காநிற்கும், கோயில்தானே - திவ்யவிமாநந்தானே, ஆராதவருளமுதம்பொதிந்தகோயி லித்யாத்யந்வய: அந்யத்விமானம் ஏவம்பூதமன்றென்று கருத்து. (௬௨)

௧௦௩-மூ.—கண்ணனடி யிணை யெமக்குக் காட்டும் வெற்புக் கடுவினைய
ரிருவினையுங் கடியும்வெற்புத், திண்ணமிது வீடென்னத் திக
ழும் வெற்புத் தெளிந்தபெருந் தீர்த்தங்கள் செறிந்தவெற்பு, பு
ண்ணியத்தின் புகலிதென்னப்புகழும் வெற்புப் பொன்னுலகிற்
போக மெல்லாம் புணர்க்கும்வெற்பு, விண்ணவரு மண்ணவரும்
விரும்பும் வெற்பு வேங்கட வெற் பென விளங்கும் வேதவெ
ற்பே. (௪௩)

கண்ணன்-ஸ்ரீக்ருஷ்ணனு யிருக்கிறதிருவேங்கடமுடையானுடைய, அடியிணை-பரஸ்பரஸத்ருச பதயுக்மத்தை, எமக்கு-நிஹீநரான நமக்கு, காட்டும்-ப்ரத்யக்ஷமாகக்காட்டும், வெற்பு - மலை, யத்வா - கண்ணன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபியான ஸ்ரீநிவாஸன், அடியிணை - ஸ்வபதத்வந்த்வத்தை, அபயமுத்ரையன்றிக்கே அதஃப்ரதேசவர்த்தி பதார்த்தப்ரதர்சக முத்ராவிசேஷத்தாலே மதீயம்பதத்வந்த்வமேவ பவதாப் ப்ராப்யம் ப்ராபகஞ்சேதி ப்ரதர்சனம் பண்ணும்படியான திருமலை. கடுவினையர் - க்ரூரமான பாபங்களையுடையவருடைய இருவினையும் புண்யபாபரூபமான த்விவிதபாபத்தையும், கடியும் - ஸம்ஹரிக்கும், வெற்பு. „வ்ருஷகிரிகடகேஷு வ்யாஜதோவா ஸஹாஜாம்ஹஸாம் தரிதகலுஷிதாநாம்" வ்ருஷகிரிகடகேஷு த்வ்யாஜதோவாஸபாஜாம் துரிதகலுஷிதாநாம் என்கிறபடியே வாஸமாத்ரத்தாலே ஸமஸ்தப்ரதிபந்தவர்க்கத்தையும் போக்குகிற மலையென்றபடி திண்ணம்-த்ருடம். ஸத்யம். இது - இந்தமலையே, வீடு - மோக்ஷம், பரமபதம்-என்ன, என்னும்படி, திகழும் - விளங்காநிற்கும், வெற்பு-மலை. தெளிந்த-ரமணீயம், „ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மனுஷ்யமனோ யதா" ரமணீயம்ப்ரஸன்னாம்புஸன்மனுஷ்யமனோயதா என்கிறபடி ப்ரஸன்னங்களான, பெரும்-ப்ரஸித்தங்களான, தீர்த்தங்கள்-திருக்கோனேரி, திருப்பாபநாசம், ஆகாசகங்கை, முதலான தீர்த்தங்களாலே, செறிந்த நிபிடிதமான, வெற்பு - மலை, புண்ணியத்தின் - புண்ணியங்களுடைய, புண்யங்களுக்கெல்லாம், இது - இதுவே, புகல் - உபாயம்; வாஸஸ்தல மென்னும்படி, புகழும் - புகழப்படும், வெற்பு - மலை, பொன்-ஜாஜ்வல்யமான, உலகில்-சுத்தஸத்வமயமான பரமபதத்திலுண்டான, போகமெல்லாம் - பரிபூர்ண ப்கவதநுபவாநந்தத்தை யெல்லாம், புணர்க்கும் - உண்டாக்கும், வெற்பு-மலை. விண்ணவரும் - நித்யஸூரிகளாலும், மண்ணவரும்-பூஸுரர்களாலும், விரும்பும்-ஆதரிக்கப்படும், வெற்பு-மலை, வேங்கடவெற்பென-வேங்கடகிரியென்றுவிளங்கும்—, வேத வெற்பு - வேதப்ரதிபாத்யமான மலை. („கிரிம் ச்ருங்க காணவிகடே") கிரிங்கச்சதகாணவிகடே என்று ஓதப்படுகிறமலை, பூர்வோக்தவிசேஷண மலையென்றபடி. பூர்வகாதையில் கோயிலென்கிறபதாப்யாஸமும் இந்தகாதையில் வெற்பு என்கிற பதாப்யாஸமும் அத்யந்தாதரார்த்தமென்று கருத்து. (௨௭)

௧௦௪-மூ.—உத்தம வமர்த்தல மமைத்ததோ ரெழிற்றனுவுயர்த்த கணையா,
லத்திர வரக்கன்முடி பத்து மொரு கொத் தெனவுதிர்த்த திற
லோன், மத்துறு மிகுத்தகயிர் மொய்த்த வெண்ணெய்வைத்த
துணு மத்தனிடமா, மத்திகிரி பத்தர்வினை தொத்தற வறுக்கு
மணி யத்திகிரியே. (௪௪)

உத்தமம் - ஸர்வோத்தமமான, („ராமராவணயோர் யுத்தம் ராமராவணயோரிவ") ராமராவணயோர்யுத்தம் ராமராவணயோரிவ என்கிறபடியே அஸத்ருச

மான, அமர்த்தலம்-அமர் - யுத்தம். யுத்தஸ்தலத்திலே, அமைத்ததொரு, அத்யதிய மான, எழில்-ஔஜ்வல்யத்தையுடையதான. தநு-தநுஸ்ஸிலே, உயர்த்த-ஸந்தாநம் பண்ணப்பட்ட, கணையால் — பாணத்தால், அத்திரவரக்கன் - அத்திர - அஸ்த்ர பலத்தையுடைய, அரக்கன் - ராக்ஷஸன், ராவணனுடைய, முடிபத்தும் - பத்து சிரஸ்ஸையும், ஒருகொத்தென - ஒருபனங்காய் கொத்தைப்போலே, உதிர்த்த-கீழேவிழும்படி பண்ணின, திறலோன் - ஸாமர்த்யத்தையுடைய ராமனுய், அநந்தரம் மத்துறு - மத்தாலுறுத்திக் கடைய யோக்யமான, மிகுத்த - அதிப்ரசுரமான, தயிர்-தயிரில், மொய்த்த - எழுந்ததாயும், வைத்தது - யசோதைப்பிராட்டியாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற, வெணெய் - வெண்ணெய், வெண்ணெயை, உணும் - உண்ணும், புஜியாநிற்கிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபியாயுமிருக்கிற, அத்தன் - ஆப்தன், ("[illegible]") ராமோத்விர்நாபிபாஷதே, த்யௌ:பதேத் ப்ருதிவீசீர்யேத் ஹிமவான் சகலீபவேத், சுஷ்யேத்தோயநிதி: க்ருஷ்ணே நமே மோகம் வசோபவேத், என்னும்படி ஆப்ததமரான ராமக்ருஷ்ணுளிருவரும் அர்ச்சாவதாரம்பண்ணி விரும்பி வஸிக்கும்படி, இடமாம்-ச்லாக்யஸ்தலமான, அத்திகிரி-ஹஸ்திகிரி, பத்தர்-பக்த்தாளுடைய, வினை-பாபத்தை, தொற்று - காம்பு, அற - வாஸனையுமறும்படி, அறுக்கும் - நசிப்பிக்கும், பகவத்ஸங்கல்பரூபமான திருவாழியன்றோ ஆச்ரிதபாபரூப விரோதிநாசக மென்ன; அருளிச்செய்கிருர். (அணி - அத்திகிரியே) அத்திகிரி - அந்தப்ரஸித்தமானதிகிரி-சக்ரம், அணியே - அலங்காரமே. கேவலம் புஜாலங்கார மென்றபடி. (உரு)

க0ரு மூ.—தேனுர் கமலத் திருமகளுதன் றிகழ்ந் துறையும்
வானு முகந்தவர் வையத திருப்பிடம் வன்றருமக்
கானு ரிமயமுங் கங்கையுங் காவிரியுங் கடலும்
நானு நகரமும் நாகமுங்கூடிய நன்னிலமே. (உசு)

ஸ்தானவிசேஷாதிகாரத்தில் ஸத்வோத்தரரானபாகவதர்களுகந்தருளின இடமே ப்ரபன்னனுக்கு வாஸஸ்தலமென்று, இப்படி பாகவதோத்தரமானபகவத்க்ஷேத்ரமே வாஸஸ்தானமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது, ப்ரயோஜநாந்தரபர பாகவத வாஸஸ்தலமும் அநந்யப்ரயோஜநப்ரபன்னனுக்கு வாஸஸ்தலமாகப்ரசங்கியாதோ; பாகவதோத்தரபகவத்க்ஷேத்ரம்கிடையாதபோது கேவலபகவத்க்ஷேத்ரம்வாஸஸ்தலமோ; கேவல பாகவதாபிமதஸ்தலம் வாஸஸ்தலமோ; அந்யதரம்வாஸஸ்தலமென்னில்;அப்போது அநியமம் ப்ரஸங்கியாதோ; பாகவதாபிமதஸ்தலத்துக்கு ப்ராதாந்யம் சொல்லுகிற ஸம்ப்ரதாயமும் விரோதியாதோ; என்கிற சங்காவாரணார்த்தம் பாட்டாலே அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிருர் தேனுரிதி.

தேன்-மது, ஆர்-பூர்ணமான; மகரந்தபரிதமான வென்றபடி, கமலம்- கமலபுஷ்பத்திலேவஸியாநிற்கிற, திருமகள் - பெரியபிராட்டிக்கு, நாதன் - பதியான ஸ்ரீமன் நாராயணன், திகழ்ந்து - விளங்கிக்கொண்டு, உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணும், வானும் - பரமபதத்தை, உகந்தவர் - ப்ரயோஜநாந்தராபிலாஷமன்றிக்கே கேவலமோக்ஷப்ரதானரான ப்ரபன்னர்களென்றபடி. இப்படிப்பட்ட பாகவதர்கள், வையத்து - இந்தபூலோகத்திலே, இருப்பிடம் - அவர்கள் வஸிக்கிறப்ரதேசமே, பாகவத வாஸஸ்தலமே யென்றபடி ("[illegible]") நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ராமோயத்ரயத்ரவஸெந்நர:,தத்ர தத்ரகுருக்ஷேத்ரம்நைமிசம்புஷ்கரந்ததா, இத்யுக்தரீத்யா, வன், த்ருடமான, தருமம் - தர்மம், நிவ்ருத்தி தர்ம ப்ரசுரமாயும், கானுர் - கானநத்தால் சூழப்பட்ட, இமயம் - ஹிமவத் பர்வதோபரிஸ்திதமான திவ்யதேசம்,

("வஸந்தி வைஷ்ணவா யத்ர தத்ர ஸந்நிஹிதோ ஹரி:") வஸந்தி வைஷ்ணவா யத்ர தத்ர ஸன்னிஹிதோ ஹரி:, என்கிறபடியே பகவததிஷ்ட்டிததபோயோக்ய தேச மென்றபடி. கங்கையும் ("தர்சனாதேவ ஸாதவ:") தர்சனாதேவஸாதவ: என்கிறபடியே பாவநமான கங்காதீர மென்றபடி. காவிரியும் - ("காவேரீதீர ...") காவேரீதீரமாச்ரித்ய ... தத்தேசவாஸிநாம் முக்தி: கிமுதத்தீரவாஸிநாம, காவேரீ பரிசரிதாஸ்பாவநீஷு, என்கிற காவேரீதீர மென்றபடி. கடலும் ஸமுத்ரதீரத்திலுள்ள ச்வேதத்வீப மென்றபடி. நாநாநகரமும் - நாநாவிதமானநகரமும், (அயோத்யா மதுரா மாயா காசீ காஞ்சீ ஹ்யவந்திகா") அயோத்யாமதுராமாயாகாசீகாஞ்சீஹ்யவந்திகா இத்யாத்யுக்த நகரமு மென்றபடி. நாகமும் - ("ஸம்ஸ்ருஜ்யதே ... ஸம்ஸார ... ") ஸம்ஸ்ருஜ்யதேயதிச தாஸஜநஸ்த்வதீயஸ் ஸம்ஸார ஏஷபகவந்நபவர்க ஏவ, என்கிறபடியே ஸ்ரீமத்வைகுண்டமு மென்றபடி. கூடிய - பூர்வோக்த ஹிமவத் ஸ்தலப்ரப்ருதி பரமபதாந்த ஸர்வமும் ஸமுச்சிதமாகக் கூடின, நன்னிலமே - நல்லவாஸஸ்தலமே, பாகவதோத்தரபகவத்க்ஷேத்ரம் கிடையாதபோது பாகவதவாஸஸ்தலமே, நிருக்த ப்ராதாந்யேந வாஸ யோக்ய மென்றுகருத்து. (உ௬)

கப்சு மு.—நன்னில மாமது நற்பக லாமது நன்னிமித்தம்
என்னலு மாமது யாதா மரங்க ரடியவர்க்கு
மின்னிலை மேனி விடும்பயணத்து விலக் கிலதோர்
நன்னிலையா நடு நாடிவழிக்கு நடைபெறவே. (உ௭)

ஆனாலும் லோகத்திலே ஸ்ரேயோநிமித்தம் ப்ரஸ்தாநகாலத்திலே சுபநிமித்த காலாதி ப்ரதீக்ஷநியமேநபண்ணுகிறாப்போலே அத்யந்தாப்யுதயரூபமான வர்சிராதிமார்க்கமனத்துக்கு சுபநிமித்த தேசகாலாபேக்ஷை வேண்டாவோ; ப்ரபந்நனுக்கு அந்த்யகாலத்தில் தேசகாலநிமித்தாதி நியமமில்லை யென்றருளிச்செய்தது முமுக்ஷுவான பீஷ்மரும் நிர்யாணாதிகாரத்தில் ப்ரசஸ்தோத்தராயணகாலப்ரதீக்ஷை பண்ணவில்லையோ; என்கிறசங்கையைப் பரிஹரியாநின்றுக்கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நன்னிலமித்யாதி)

அடியவர்க்கு - ப்ரபன்னர்களுக்கு, விலக்கிலது - ப்ராரப்தாவதிகா நியத ஸ்தூலசரீரரூப ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திகாலந் தவிர ப்ரசஸ்த தேசகாலாதி ப்ரதீக்ஷா விளம்பஸஹமல்லாத, ஓர்- ("சதம் சைகா ச ஹ்ருதயஸ்ய நாட்ய ... ") ("உத்க்ரமணே பவதி") சதஞ்சைகாச ஹ்ருதயஸ்யநாட்யஸ்தாஸாம் மூர்த்தாநமபிநிஸ்ஸ்ருதைகா, ஊர்த்வமேகஸ்திதஸ்தேஷாம், என்று சொல்லப்படுகிற அத்விதீயையான, நன்னிலையான - நல்லஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, இதரநாடிகள்போலே நரகாதிநிமித்ததயா ஹேயமன்றிக்கே பரமபுருஷார்த்த ப்ராப்தி நிமித்ததயா சுபஸ்வபாவையான, நடுநாடிவழிக்கு-நாடிகட்கெல்லாம் மத்யத்திலே யிருக்கிற ப்ரும்மநாடியாகிற வழிக்கு, யத்வா-நடு-நாடியை-முகமாகவுடையவர்சிராதிமார்க்கத்துக்கு, நடைபெறவே-ஸஞ்சாரம்பெறுகைக்காக, அர்சிராதிமார்க்கமனார்த்த மென்றுகருத்து. மின்னிலே - "மின்னின்னிலை" யென்கிறபடியே, மின்-வித்யுத்தினுடைய, நிலை - ஸ்வபாவம்போலே யிருக்கிற ஸ்வபாவத்தை யுடைய, மேனி - சரீரம், அநியதகாலதயா க்ஷணபங்குரமானசரீரம், விடும்பயணத்து - விடுகையாகிற ப்ரயாணத்துக்கு, லோகத்தில் ப்ரயாணத்தில் சுபாசுப நிமித்த தேசகால ப்ரதீக்ஷைசக்யை யாகையாலே சர்த்தவ்யை யானாலும் பரமபதப்ரயாணத்துக்கு சுபநிமித்ததேசகாலங்கள் உபாதாதும் சக்யங்க ளல்லாமையாலும்,(தீர்கஸ்வப்ந ...)

நிர்த்தேசவபசக்ரஹேவா என்று, தேசகாலாதி நியம மில்லையென்று சொல்லுகையா லும் நியமமில்லை யென்று கருத்து. பீஷ்மர்ஸ்வச்சந்தமரண ராகையாலே சரீரவிச் லேஷகாலம் ஸ்வேச்சயாநியந்தும்சக்ய மாகையாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாக உத் தராயணப்ராசஸ்த்ய த்யோதநார்த்தம் உத்தராயணப்ரதீக்ஷை பண்ணினு ரென்று கருத்து. அங்கு - அநியதநிமித்ததேசகாலங்களில், யாதானுமாம்-ஏதாகிலுமாம், அர ங்கரடியவர்க்கு என்கிறபாடத்தில் யாதாமரங்கரடியவர்க்கு என்றுபாடம். யாதாம் - ஏதாகிலுமாம், அந்த்தேசமேநன்னிலமாமது-நல்லதேசமென்பது, அந்தகாலமே, நற் பகலாமது - நல்லகாலமென்பது, அந்தநிமித்தமே, நன்னிமித்த மென்னலுமாமது - நல்லநிமித்தமென்று சொல்ல ப்படுமது, யத்வா அது என்று பின்னபதமாய், அது - அந்தத்தேசம், நன்னிலமாம்-நல்லதேசமாம், அது - அந்தகாலம், நல்பகலாம், அது - அந்தநிமித்தம், நன்னிமித்தமென்னலுமாம், என்றுயோஜனையாகவுமாம். (உஎ)

கo எ-மூ.—நடைபெறவங்கிப் பகலொளிநாளுத்தராயண மாண்
டிடைவரு காற்றிரவி யிரவின்பதி மின்வருணன்
குடையுடை வானவர் கோமான பிரசாபதி யென்னிவரால்
இடையிடை போகங்க ளெய்தி யெழிற்பத மேறுவரோ. (உஅ)

கதிசிந்தனுதிகாரத்தில் அர்ச்சிராதிமார்க்கமனப்ரகாரத்தை உபபாதித்து.

இப்படி இவ்வதிகாரத்திலே ஸூக்ஷ்ம சரீரம் வித்யாவசீக்ருத பகவத்ஸங்கல்ப த்தாலே கதிமார்த்ராகதமாக ஸ்தாபிதமென்று சொன்னது கூடுமோ; அப்போது அர் சிராதிமார்கத்திலே போகவிசேஷம் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ; போக முண் டாகில் அதிலேதானே அத்யாஸக்தனாய் ததுபரிகந்தும் அநிச்சு வாகானோ; வென்ன கர்மபலபோகமன்றிக்கே வித்யாமாஹாத்ம்யத்தாலே ஆநுஷங்கிகபலானுபவபூர்வகம் அர்சிராதிகமனம் கூடு மென்கிறார் (நடைபெறவிதி)

நடைபெற-ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தோடே நடைபெற்ற மாத்ரத்திலே, கமநகாலத் திலே யென்றபடி. அங்கி-அக்நி:, அர்ச்சிர்தேவதை யென்றபடி. பகல், திவா, ஒளி நாள்,ப்ரகாசயுக்ததிநங்கள், சுக்லபக்ஷ மென்றபடி, உத்தராயணம்-ஸ்பஷ்டம்.ஆண்டு- ஸம்வத்ஸரம், இடைவரு (ஸம்வத்ஸராதாதித்ய) மென்று சொல்லச்செய்தேயும் ந்யா யத்தாலே மத்யேவரும், காற்று-வாயு, இரவி-ஸூர்யன், இரவின்பதி-ராத்ரீபதி, சந்த்ர னென்றபடி. மின்-விச்யுத், வருணன்-ஸ்பஷ்டம். கொடையுடை-ஸர்வலோகாதி பத்யம் தோன்றும்படி தச்சிஹ்ன மான சத்திரத்தையுடைய, வானவர் கோமான்-தே வநாயகனை இந்த்ரன், பிரஜாபதி-ப்ரஜாபதி, என்றிவரால்—, இடையிடை-மத்யே மத்யே, போகங்கள் - கர்மபலமன்றிக்கே ஆநுஷங்கிக மாகவந்த போகஙகளை, எய்தி- அடைந்து, எழில்-சோபாயுக்தமான,பதம்-அர்சிராதிபதபரம்பரையை, உத்தரோத்த ரம் உத்க்ருஷ்டபதத்தை,பரமபதத்தை-யென்னவுமாம். ஏறுவரோ-ஆரோஹணம் பண் ணுவ ரென்றபடி. உத்தரோத்தர முத்க்ருஷ்ட மாகையாலே யாந்தராளிகபோகத் திலே யத்யாஸக்தனாய் ப்ரதிஷ்டித னுகா னென்றுகருத்து. (உஅ)

கoஅ-மூ.—ஏறி யெழிற் பத மெல்லா வுயிர்க்குமித முகக்கும்
நாறு துழாய் முடி நாதனை நண்ணி யடிமையி னம்
கூறு கவர்ந்த குருக்கள் குழாங்கள் குனைகழப்பீழ்
மாறுத லின்றிமகிழ்ந் தெழும் போகத்து மன்னுவமே. (உகூ)

இப்படி இவ்வதிகாரத்திலே பரமபுருஷார்த்தநிர்ணயம் பண்ணினது கூடுமோ; (பகவத்வந்தனம்ஸ்வார்த்யம் - குருவந்தனபூர்வகம், க்ஷீரம்சர்கரயாயுக்தம் - ஸ்வததே ஹிவிசேஷத:,) "[illegible]" இச்யாத்யுக்தப்ரகாரேண ஆசார்ய வந்தநஸன்னிதாநாநுமதியில்லாத கைங்கர்யம் ரஸிக்குமோ; என்கிறசங்கையை பரி

ஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை முக்தாநுஸந்தானரூபமான பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். எழிலிதி.

எழில்-உஜ்வலம், பதம் (ஆதித்யவர்ணம்தமஸ: பரஸ்தாத்; [illegible]") இத்யுக்தப்ரகாரேண உஜ்வலமாகாநிற்கிற பரமபதத்தை, ஏறி-அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அடைந்து, எல்லாவுயிர்க்கும்- ஸமஸ்தாத்மாக்களுக்கும், இதமுகக்கும் ("[illegible]") ஸக்ருதேவ ப்ரபன்னாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே, அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம்மம, என்கிறபடியே அல்பவ்யாஜரூப ஹிதத்தையும் ("[illegible]" "[illegible]") ப்ரேம்ணாபூர்யேவ மேபவேச் கதஞ்சிதுபகாரேண க்ருதேனைகேந துஷ்யதி,—என்கிறபடியே உகக்குமவனை, நாதனை - பரமசேஷியை, நண்ணி-கிட்டி, அடிமையில்-கைங்கர்யத்தில், நம்கூறு-நம்முடையவம்சத்தை, கவர்ந்த-இவர்களுக்கு மிக்க தாய பூத புருஷார்த்த முண்டாகவேணு மென்று ஆசைப்பட்ட, "எம்மீசர் விண்ணோர்பிரானார் மாசின் மலரடிக்கீ ழெம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே" என்கிறபடியே நம் க்ருஷி பலித்ததென்று உகந்து அபிநிவேசித்திருக்கிற என்றபடி. குருக்கள்-குருக்களுடைய, குழாங்கள்-ஸமூஹத்தினுடைய, குரைகழற்கீழ் ("[illegible]") சிரஸ்ஸந்நிஹிதம் மயாபதமதக்ஷிணம்லக்ஷ்யதாம்-என்கிற விமதமதஜயத்யோதகமாக [illegible]" த்ரய்யந்தஸ்தாபகோயம் த்ருடதரமமுநா தத்வத்ருஷ்டிச்ச த்ருஷ்டா திஷ்ட்யாசாதிஷ்ட்மேதத் திசிதிசிலடஹோ டிண்டிமஸ்தாடநீய: சுஷ்கோபந்யாஸ சிக்ஷா படிம கடூரடத் வைரிவித்வத் கரோடீ குட்டா கக்ரீட மஷ்டாபதகடகமஸௌ வாமபாதே பிபர்தி என்கிறப்போலே நித்யவிபூதியிலும் பகவத்தாஸ பஹுமானத்தை பாதகடகாதி சப்தங்களோடே கூடியிருக்கிற திருவடிகளுடைய வதோபாகத்திலே அவ்விடத்திலேயிருந்து வந்தனதிபூர்வமாக என்றபடி. மாறுதலின்றி - புநராவ்ர்த்தியில்லாத, மகிழ்ந்து என்கிறத்துக்கு மன்னுவ மென்கிறத்தோடே யன்வயம். எழும் - உஜ்வலமாகாநிற்கிற, குருபரம்பரா ஸந்நிதாநத்தாலே: ([illegible]) ப்ராப்ஸ்யத்ய ஸௌகுருஜனை: ப்ரதமாதிரூடம் என்கிறபடியே அத்யந்தபோக்யமான, போகத்து - போகத்திலே, ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்ய பர்யந்தபரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவா நந்தத்திலே, மகிழ்ந்து-நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய், மன்னுவமே - ப்ரதிஷ்ட்டிதாரனோமென்கை. (உக)

க0அ-மூ.—மன்னு மனைத் துறவாய் மருண்மாற் றருளாழியுமாய்த்
தன்னினைவா லனைத்துத் தனித்தோங்கும் தனியிறையாய்த்
இன்னமுதத்தமுதா லிரங்குந்திருநாரணனே
யன்னியவன் சரண் மற்றோர் பற்றின்றி வரிப்பவர்க்கே. (௩0)

ஸித்தோபாய சோதனாதிகாரத்தில் ஸித்தோபாயனான ஸ்ரீயஃபதியைப்பற்ற வரும் சங்கைகளுக்கு பரிஹாரம் அருளிச்செய்து இப்படி சரண்யனுக்கு உபாயாந்தர ஸ்தாநாபத்தி ரூபோபாயத்வ முண்டாகில் அகிஞ்சநாநாம் ஸர்வேஷாம் வ்யாஜமந்தரேண மோக்ஷம் ப்ரஸங்கியாதோ; என்கிறசங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். மன்னுமிதி.

மன்னும்-த்ருடமான, அனைத்துறவாய்-ஸர்வவிதபாந்தவ்யமுடையனாய், மருள்-அஜ்ஞானம், மாற்று - நாசகம், அருளாழி -க்ருபாஸமுத்ரம். அஜ்ஞாநநாசக க்ருபாஸமுத்ரமாய், தன்னினைவால் - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே, அனைத்தும் - க்ருத்ஸ்நத்தையும், தரித்து - பரித்து, தாரணரக்ஷணாதிப்ரயோஜக சக்தியுக்தனாயென்றபடி. ஓங்கும் - வர்த்தியாநிற்கிற, தனி-அத்விதீய,இறையாய்-ஸ்வாமியாய், இன்-போக்யமான, அமுதத்து - அம்ருதத்திலேபிறந்த, அமுதால்-அம்ருதஸ்வரூபையான பெரியபிராட்டியாகிற புருஷகாரத்தாலே, இரங்கும்-தயைபண்ணுமவனான, திருநாரணனே - ஸ்ரீவிசிஷ்டநாராயணனே, இதினாலே புருஷகாரத்வாகாரம்தவிர ரக்ஷாஸங்கல்பாத்யுபகாரவத்தயா ஸ்ரீரூபவிசேஷணவிசிஷ்டநாரணனே என்றதாய்த்து. மற்றோர் பற்றின்றி - வேறுஅவலம்பமில்லாமல் பக்தியோகாதி ரஹிதரான அகிஞ்சனராய், வரிப்பவர்க்கு-சரணாகதி பண்ணினவருக்கே, மன்னிய - பூர்வஸித்தமான, வன் சரண்-த்ருடோபாயம், உபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நன். பகவத உபாயாந்தரஸ்தாநாபத்தியும் வ்யாஜஸாபேக்ஷமாகையாலே ஸர்வமுக்திப்ரஸங்க மில்லை யென்றபடி. ஸம்பந்த காருண்ய சக்தி பூர்ணனா யிருந்தாலும் வ்யாஜ மபேக்ஷயைவ உபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நனாய் மோக்ஷப்ரத னென்று கருத்து. (௯0)

௧0௯-மூ.—வரிக்கின்றனன் பரன் யாவரை யென்றுமறை யதனில்
விரிக்கின்றதுங் குறியொன்றால்வினையரை யாதலினும்
உரைக்கின்றநன்னெறி யோரும் படிகளி லோர்ந் துலகம்
தரிக்கின்ற தாரகனார்தகவாற் றரிக்கின்றனமே. (௯௧)

ஸாத்யோபாயசோதனாதிகாரத்திலே ப்ரபத்தியின்ஸ்வரூபத்தைப்பற்றவும் பரிகரங்களைப்பற்றவும் அதிகாரத்தைப்பற்றவும் பிறக்கும் சங்கைகளுக்கு பரிஹாரம் அருளிச்செய்து இப்படி பூர்வோக்தப்ரகாரேண ஸாத்யோபாயசோதனம் பண்ணினதுகூடுமோ; வென்கிறசங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். வரிக்கின்ற,

பரன் - ஸர்வோத்தமனான ஸ்ரீயःபதி, யாவரை "यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः" யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்ய:, என்கிறபடியே யாதொருபுருஷனை, வரிக்கின்றனன் - வரிக்குமென்று, மறைதனில் - வேதத்தில், "यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः" யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்ய: என்று - வேதத்திலே, விரிக்கின்றதும் - விஸ்தரிப்பதும், விஸ்த்தரித்துச்சொல்லப்படும் வரணமுமென்றபடி. வினையரை - அநாதிகர்ம்மப்ரவாஹத்தாலே நிக்ரஹவிஷயபூதரானவரை, குறியொன்றால் - குறி - வ்யாஜம். ஒருவ்யாஜத்தாலே, நிர்வ்யாஜமாக வரிக்குமாகில் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம் வருமென்றுகருத்து. ஆதலில் - ஆகையால், நாம்-வயம், உரைக்கின்ற-சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்படுகிற, நன்னெறி - நல்லமார்க்கம், பக்திப்ரபத்திரூபோபாயங்களென்றபடி. ஓரும்படிகளில் - சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லும்ப்ரகாரங்களிலே, தத்ப்ரகாரேண என்றபடி. ஓர்ந்து - அநுஸந்தித்து பக்திப்ரபத்திகள்வசீகரணமென்றும் தத்வசீக்ருதனான ஸ்ரீயःபதியே ஸாக்ஷாத்ப்ரதானோபாய மென்றும் தெளிந்து, உலகந்தரிக்கின்ற - அந்தர்யாமிதயா ஜகத்தாரகனான, தாரகனார் - ஸம்ஸாரதாரகனான சரண்யனுடைய, தகவால் - க்ருபையினாலே, தரிக்கின்றனம் - உஜ்ஜீவிதாளாகிறோம் என்றபடி. பரமபுருஷவரணீயதையும் ப்ரீதிரூபாபன்ன பக்திப்ரபத்திரூப வ்யாஜவிசேஷாதீனை யாகையாலே ஸித்தோபாயவசீகரணத்வாரா பக்திப்ரபத்திகள் மோக்ஷோபாயங்களென்றுகருத்து. (௯௧)

௧௧0-மூ.—தகவாற் றரிக்கின்ற தன்னடியார்களைத் தன்றிறத்தில்
மிகவாதரஞ் செய்யும் மெய்யருள் வித்தகன் மெய்ப்புரையின்

அகவாயறிந்தன ராரணநீதி நெறி கொலேதல்
உகவாரென வெங்கடேசிகருண்மை யுரைத்தனரே. (௩௨)

ப்ரபாவவ்யவஸ்தாதிகாரத்தில் உபாயப்ரபாவத்தை யதாசாஸ்த்ரம் வ்யவஸ்தாபித்து.

இப்படி ப்ரபாவநியமம் ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்ய மென்று சொன்னதுகூடுமோ சில ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் ப்ரபாவாதிக்யம் ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்ய மென்று நிரூபிக்கவில்லையோ என்ன; அது சரமச்லோகாபிப்ராயாபிஜ்ஞ மஹர்ஷிமதவிருத்த மென்று ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு ஸ்வஸம்ப்ரதாயத்துக்கு நிஷ்ப்ரமாணமூலதையை பாட்டாலேயுபபாதிக்கிறார்.

தகவால்-க்ருபையினாலே, பகவத்க்ருபாமவலம்ப்ய என்றபடி, தரிக்கின்ற-ஆத்மதாரணம் பெற்றிருக்கிற, அனுஷ்டிதோபாயரான, தன்னடியார்களை-ஸ்வதாஸர்களை, ப்ரபன்னரை யென்றபடி. தன்திறத்தில்-திறம்-ஸ்வபாவம். ஸ்வஸ்வபாவப்ரதானத்தில், ஸ்வஸாம்யாபாதனத்தா லென்றபடி. மிக-மிகவும், ஆதரம்செய்யும், மெய்யருள்-அமோகக்ருபாவானான, வித்தகன் - ஆர்யச்ரேஷ்டரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, மெய்யுரையின்-ஸத்யவசநமான சரமச்லோகத்தினுடைய, க்ருபாபரீவாஹதயா பகவதா உபதிஷ்டமான சரமச்லோகத்தினுடைய வர்த்தத்தை, அகவாயறிந்தவர் - ஸதாத்பர்யமாக அறிந்தவர், வ்யாஸாதிக ளென்றபடி. ஆரணநீதிநெறி-வேதாந்தோதித நீதிமார்கஸ்ய, கொலேதல்-பங்கத்தை, உகவார் - அங்கீகரியார்கள், என-என்று, உண்மை - யதாபூதார்த்தத்தை, எங்கள் தேசிகர்-அஸ்மதாசார்யர்கள், உரைத்தனர்-உபதேசித்தார்க ளென்றபடி. ஏகதேசிகளைப்போலே யன்றிக்கே ஸ்வதஃ ஸ்வகபொலத்தாலே கல்பியாமல் வ்யாஸாத்யபிமதமாக உக்தார்த்த ஸ்த்திரீகரணம் பண்ணுகையாலே அஸ்மத்ஸம்ப்ரதாயமே ப்ராமாணிக மென்று கருத்து. (௩௨)

ககக-மூ.—உண்மை யுரைக்கும் மறைகளி லோங்கிய வுத்தமனார்
வண்மையளப்பரிதாதலின் வந்து கழல்பணிவார்
தண்மை கிடந்திடத் தா மளவென்னவிய ப்பிலதாம்
உண்மை யுரைத்தனரோரந் தவிர வுயர்ந்தனரே. (௩௩)

ப்ரபாவரக்ஷாதிகாரத்தில் ப்ரபந்ந ப்ரபாவத்தைச் சுருக்கற அருளிச்செய்து ஆனாலும் சரண்யன் நிர்துஷ்டனாகையாலே அநவச்சின்ன ப்ரபாவவானாகிலும்பாகவதாள் ஜாத்யாதி க்ருதாபகர்ஷவான்க ளாகையாலே ததாவித ப்ரபாவராகக் கூடுமோ; என்கிற சங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு ஏதாத்ருசப்ரபாவோபதேஷ்டாக்களான தேசிகர் விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தானரூபமான பாட்டால் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் உண்மையிதி.

(உண்மையுரைக்கும்) உண்மை - உள்ளபடி, உரைக்கும் - ஸத்யவாதிகளான, மறைகளில் வேதங்களில், வேதாந்தங்களிலென்றபடி, ஓங்கிய, ப்ரதிபாத்யனான, நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வேநப்ரதிபாத்யனான,உத்தமனார்-புருஷோத்தமனுடைய, வண்மை வைலக்ஷண்யம், ப்ரபாவமென்றபடி. அளப்பரிது - பரிச்சேதிக்கவசக்யமென்கை, ஆதலின் - ஆகையால், ஸித்தோபாயப்ரபாவமபரிச்சின்னமாகையாலே, வந்து - ஆகிஞ்சன்யாநந்யகதித்வயுக்தராய்வந்து, கழல்பணிவார்- திருவடிகளையாச்ரயிக்குமவர், ப்ரபன்னருடையவென்றபடி. தண்மை-தாழ்ச்சி, ஜாத்யாதிக்ருதநைச்யம், கிடந்திட- இருந்ததாகிலும், அத்தாலவர்களுக்கு புருஷார்த்த ஹானியில்லாமையாலும், ப்ரபாவ நிமித்தபகவதபிமானத்தில் ந்யூநதையில்லாமையாலும் ப்ரபாவந்யூநத்துக்குந்தையில்லை யென்று கருத்து. தரம் - வரிசை, ப்ரபாவமென்றபடி. அளவென்ன-பரிச்சின்னமென்கிற, இயப்பு-உக்தி, பரிச்சின்னமென்கிறவாக்கு,இலதாம்-இல்லாததாம்,அபரிச்சின்னமென்றபடி. "யோஹ்யேநாவஷ்டப்ஷோவேத தேவாஅபிநதம்விதுஃ"
(யோஹ்யேநம் புருஷோவேத - தேவாஅபிநதம்விதுஃ) என்றதிறே. உண்மை - பாக

வதப்ரபாவம் அபரிச்சின்னமென்கிறயதார்த்தமானவார்த்தயை, உயர்ந்தனர்-ஜ்ஞானா நுஷ்டாநங்களாலே அதிகரானவ்யாஸாதி ப்யோப்யதிகரானவஸ்மதாசார்யர்கள், ஒர க்தவிர-பக்ஷபாதம்தவிர, ஸதோஷபாகவதர் நிர்துஷ்டபாகவதரென்று பக்ஷபாதமன் றிக்கே, யத்வா, இவன் மந்தாதிகாரி இவன் பூர்ணாதிகாரியென்று பக்ஷபாதமில்லாமல் கேவலவாத்ஸல்யத்தாலே, உரைத்தனர் - உபதேசித்தருளினர்களென்றபடி. (௫௩)

௧௧௨-மூ.— எட்டுமாமூர்த்தி யென்கண னெண்டிக் கெட்டிறையெண் பிரகிருதி எட்டுமா வரைகளீன்ற வெண்குணத்தோ னெட்டெனு மெண்தண மதியோர்க்கு எட்டுமாமலரொண் சித்தியெண் பத்தியெ ட்டு யோகாங்க மெண்சொல்வம் எட்டுமாகுண மெட்டெட் டெனுங் கலையெட்டி ரதமேலனவு மெட்டினமே. (௫௫)

இம்மந்த்ரத்துக்கு இதரபுருஷார்த்த ஸாதகத்வமில்லையாகில் ப்ரபாவ ந்யூநதை வாராதோ வென்ன ஸகலபுருஷார்த்த ஸாதகத்வமொரு பாட்டாலே யருளிச்செய்கி றார் எட்டுமாமூர்த்தி இதி.

இந்தப்பாட்டால் ஸகலபலஸாதகத்வம் சொன்னது கூடுமோ சிலமந்த்ரானு ஸந்தாதாக்களுக்கு புருஷார்த்தாவாப்தி ப்ரத்யக்ஷபாதிதை யாகையாலே அதநுபபன் னமன்றோ. தேவதாந்தரமந்த்ராதிகளுக்குத்தான் இப்ரபாவம் வரலாகாதோவென்ன ப்பாட்டை யவதரிப்பிக்கிறார் ஸர்வேத்தி தேவதாந்தரமந்த்ராதிகள் ஜகத்காரணத்வா திவிசிஷ்டவஸ்து ப்ரதிபாதகமல்லாமையாலே அதுகளுக்கு ப்ரபாவமில்லை இம்மந் த்ரம்போலே அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிக்ருத்ஸ்நாகாரவிசிஷ்ட போதகமல்லாமை யாலே பகவந்மந்த்ராந்தரங்களுக்கு ப்ரபாவமில்லையென்று கருத்து. அநுஸந்திக்கும் மஹாமதி - இதி - அல்பஜ்ஞர்களுக்கு புருஷார்த்தவைகல்யமுண்டானாலும் புகச்சர ணாதி சாலிமஹாமதிகளுக்கு பலவைகல்யமில்லையென்றுகருத்து - யதாமநோரதேதி - மனோரதமுண்டானால் பலவைகல்யமில்லை யென்றுகருத்து யெட்டினவேயென்று அபிப்ராயத்தாலே துல்யமொன்றுமில்லை யென்று வ்யதிரேக நிர்தேசம்ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சமூர்த்தித்வமும் சந்த்ராதித்யாதி மூர்த்தித்வமும் பரமாத்மதர்ம மாகையாலே ருத்ரனுக்கு கூடுமோவென்கிற சங்காவாரணார்த்தம் வரம்பெத்து இதி, கர்மாத்யு பாதிக ப்ருதிவ்யாதி மூர்த்தித்வம் ருத்ரனுக்கும் பகவதாயத்தமாய் உண்டானாலு ம் ஸ்வபாவாதிகாஷ்டமூர்த்தித்வம் பரமாத்மதர்மதயா ருத்ரனுக்கில்லையென்று கரு த்து எட்டிறை இறை ஈச்வரன் எண்பிரகிருதி "𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌾𑌪𑍋𑌽𑌨𑌲𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌖𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾" (பூமி ராபோந லோவாயு꞉ கம்மனோபுத்திரேவச அஹங்காரஇதீயம்மெபின்னாப்ரக்ருதிர ஷ்டதா) இத்யுக்தார்த்த மருளிச்செய்குறார் அப்யுக்தேதி குலபர்வதங்களிதி 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌯𑌾" "இத்யுக்தாந் அபஹதபாப்மா விரஜோவிம்ரு த்யுர்வரோகோ விசித்ஸோபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்ய ஸங்கம்ப இத்யுக்தாஷ்ட குணாபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்" இவனுக் கெட்டுகுணங்க ளாவனேதி எண் குணத்தோ னெட்டெண்ணும் எண்குணத்தோனுடைய வெட்டு அஷ்டாக்ஷரம்- அத்தை, எண்ணும் அனுஸந்திக்கும் - எண்குணமதியோர்க்கு, அஷ்டாங்கபுத்தி யுடையர்க் கென்றபடி. ப்ரதிபாதனம் அன்யேப்ய꞉ ப்ரதிபத்திஜநகம் - ஊஹ꞉, அநு க்தாம்சஸ்யாபி க்ரஹணம் அபோஹ꞉ உக்தஸ்யாபியதோசிதம் த்யாக꞉, அர்த்தவிஜ்ஞா

நம் விசிஷ்யவிஜ்ஞாநம், தத்வஜ்ஞாநம் யதார்த்தஜ்ஞாநம், ஊஹஉக்தஃ, தர்க்கஃ யுக்த்யநு சிந்தநம், ஶ்ரவணம் துக்கவிகாதஃ, ஆஸ்தாஸ்வாஸ்த்யம் ப்ரஜ்ஞாசேதி கேசித் - யமேதி. யமநியமாஸந ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹாரதாரணத்யாந ஸமாதிரூபாஃ என்றபடி. செல்வம் ஐச்வர்யமென்றபடி. சரீரதோபவநம்மஹத். பவநஸ்ப்ருஹணீயதா பவநாதி அணிமாதிநி வசித்வம் ஸ்வாதீநஸ்வசேஷத்வம் ஈச்வரத்வம் அநேகநியாமயகத்வம் இஷ்டாநாமாலாபஃ ப்ராப்திஃ ப்ரக்ருஷ்டஃ காமோயஸ்யஸஃ தஸ்யபாவஃ ப்ராகாம்யம் ஸித்தஸங்கல்பத்வம் எட்டுமாகுண அஷ்டஸங்க்யாக மஹாகுணங்க ளென்றபடி அஷ்டௌகுணாஃ புருஷம் தீபயந்தீதி தயாஸர்வபூதேஷு க்ஷாந்திரநஸூயாசௌச மநாயா ஸோமங்களமகார்பண்யமஸ் ப்ருஹேத்யாதி கௌதமாத்யுக்தாநுகுண என்றபடி, இப்படி யிச்சையுள்ளபோதும் மந்த்ராநுஸந்தாதாக்களுக்கும் ஆத்மகுணாதிபூர்த்தி யில்லாமையாலே அநுபவவிரோதமில்லையோ வென்ன பலாஸித்யாதிகள் கர்த்ருவைகுண்யத்தாலே யன்றிக்கே மந்த்ரப்ரபாவவைகல்யத்தாலே யன்றென்றருளிச் செய்கிறார். ஆத்மகுணாதிகளிதி அப்ரமாணமாக விப்படி கல்பிக்கப்போமோ வென்னவருளிச்செய்யிகிறார். ஆகையாலே யிறேஇதி ஆகையாலே பலாஸித்திமந்த்ர ப்ரபாவவைகல்யத்தாலே ப்ரயுக்தமாகாமையாலே என்றபடி. (சரு)

கக௩-மூ.—உயர்ந்தநங்காவல னல்லார்க்குரிமை துறந்துயிராய்
மயர்ந்தமைதீர்ந்து மற்றோர்வழியின்றி யடைக்கலமாய்
பயந்தவன்நாரணன் பாதங்கள் சேர்ந்தபழவடியார்
நயந்தகுற்றேவலெல்லாநாடுநன்மனுவோதினமே. .. (௩சு)

இப்படி. அவித்யாபூத நோன்முக்தைராதிஷ்ட மென்று சொன்னது கூடுமோ. அவர்கள் சொன்னவர்த்தமும் பாதிதமாகிலிது கூடாதேயென்று பூர்வோக்த ப்ரகாரத்தாலே-ஸப்ரமாணமாம். உபபாதித்த பதார்த்த வாக்யார்த்தங்களை க்ரமேண ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு ஒருபாட்டாலே க்ருதார்தத்தையை யநுஸந்திக்கிறார்-உயர்ந்தனனிதி யத்வா - இப்படி யுபபாதித்த வநேகார்த்தங்களில் வாக்யத்ரயபதத்தில் ஸ்வாபிமத தத்வஹிதபுருஷார்த்தபரயோஜனையைஸங்க்ரஹிக்குறார். உயர்ந்தனனிதி, உயர்ந்தனன் - ஸர்வஜகத்காரணத்வேநநிஸ்ஸமா ப்யதிகதயா ஸர்வேச்ருதனென காவலன் - ரக்ஷகன் ஸர்வரக்ஷகனென நாராயணாபேக்ஷயா, அல்லாருக்கு - உரிமை, அந்தரங்கத்வம் - சேஷத்வ மென்றபடி. துறந்து - சேஷத்வத்தைத் தவிர்ந்து, ஶ்ரீயஃ பதிக்கே சேஷபூதனாயுததங்யநிரூபித சேஷத்வத்தைக் கழித்து, இதனாலே அகாரார்த்தமும் சதுர்த்யர்த்தமும் சொல்லப்பட்டது, உயிராய் தேஹேந்திரியாதி விலக்ஷணனாய். ஜ்ஞாநத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாணு பரிமாணத்வாதிரூப மகாரார்த்த பராமர்சத்தாலே தேஹேந்திரியாதி விலக்ஷணனா யென்றபடி. மயர்ந்தமை தீர்ந்து - அஜ்ஞாநந்தீர்ந்து, அஹங்கார மமகாராத்யஜ்ஞாநந்தீர்ந் தென்றபடி. மற்றோர் வழியின்றி அத்யந்த பாரதந்த்ரியத்தாலே யத்யந்தா சக்தியாலும் உபாயாந்தர கந்தமில்லாமல், அடக்கலமாய் - பரத்வேநஸமர்பிதனாய். இதனாலே மநஸ்ஸிலர்த்தத்ரயம் சொல்லிற்று. பயந்தவன் - ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்தவனென, நாரணன் "நாராஜாதாநிதத்வாநி நாராணீதி" (நராஜ்ஜாதாநிதத்வாநி நாராணீதி) என்கிறபடியே-ஜகத்காரணபூதநாராயணனுடைய, பாதங்கள்-திருவடிகளை, சேர்ந்து-உபாயமாகப்பற்றி, "தேஷாமாயதநம்பூத்வா நாராயண இதிஸ்ம்ருதஃ" (தேஷாமாயதநம்பூத்வாநாராயண இதிஸ்ம்ருதஃ) என்கிறவர்த்தத்தை யென்றபடி. பழவடியார் "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவாஃ" யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ என்கிற நித்யஸூரிகள், நயந்த-ப்ரீதியோடேசெய்யும், குற்றேவலெல்லாம் - ஸர்வவிதகைங்கர்யமெல்லாம், நாடு-ப்ரார்த்திக்கும்படியை ப்ரதிபாதியாநிற்குற, நன்மனு - நல்லமந்த்ரத்தை, ஓதினமே-ஸதாசார்யஸகாசாத் அத்யயநம்பண்ணினோமென்றபடி. (௩சு)

ககச-மூ.—ஓதுமிரண்டையிசைந்தருளாலுதவுந்திருமால்
பாதமிரண்டுஞ்சரணெனப்பற்றிநம்பங்கயத்தாள்
நாதனை நண்ணிநலந்திகழ்நாட்டிலடிமையெல்லாங்
கோதிலுணர்த்தியுடன்கொள்ளுமாறுகுறித்தனமே. (ரு௫)

அநந்தரம் த்வயாதிகாரத்தில், மந்த்ரரத்னத்தின் பதவாக்ய யோஜனைகள் இருக்கும்படியை பரக்கவருளிச்செய்து, இம்மந்த்ரம் உபாயாநுஷ்டான தசையில் கரணமந்த்ரதயா அநுஸந்தேயமானாப்போலே அநந்தரமும் ஸதாபுருஷார்த்தரூபதயாசாநுசந்தேயமென்றருளிச்செய்து, இப்படி த்வயத்துக்குஉபாயப்ரதாநகமாக மஹாவாக்யார்த்தம் சொன்னது கூடுமோ; உபாயாநுஷ்டான ப்ரதாநதயா கூடுமென்னில்; உபாயாநுஷ்டானதசையிலே அப்படியானாலும் புருஷார்த்ததயா அநுஸந்தாநதசையிலேயு மிப்படி உபாயப்ரதாநமாக வனுஸந்தாநமுண்டோவென்ன; புருஷார்த்ததயா அநுஸந்தாநதசையில் அந்த நிர்பந்தமில்லை, யதாக்ரமமாக அநுஸந்திக்கலா மென்றுஒருபாட்டாலே த்வயார்த்தாநுஸந்தானக்ரமத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ஓதுமிரண்டையிதி) ஓதும் - ஓதப்படாநிற்கிற, கடச்ருதியிலே அத்யயநம் பண்ணப்படாநிற்கிற, இரண்டை - பூர்வகண்டமுத்தரகண்ட மிரண்டையும், அநேக ச்ருதிமூலதயா கேவல தாந்த்ரிகத்வவ்யுதாஸঃ. இசைந்து - கூட்டி; அருளால் - க்ருபையாலே, உதவும் - உதவுமவனான, ஒருக்கால் உச்சரியுங்கோ ளென்று க்ருபையாலே விதியாநிற்குமவனான, பகவத்சாஸ்த்ர கடவல்லிகளிலே “ஸக்ருது-ச்சாரஸம்ஸாரதாரகோ ஹவதி” ஸக்ருதுச்சாரஸ் ஸம்ஸாரதாரகோபவதீ த்யாதிப்ரகாரேண விதியாநிற்கிறவனான, திருமால் - மால் - வ்யாமோஹம். பெரியபிராட்டியா ரிடத்திலே வால்லப்யாதிசயேந அபராதியாயிருந்தாலும் மதீயனானவிந்த சேதனனை அங்கீகரித்தருளவேணு மென்று பிராட்டி ஸக்ருத் விஜ்ஞாபனம் பண்ணவே வ்யாமோஹத்தாலே மறுக்கமாட்டாமலிருக்கிற ஸ்ரியঃபதியினுடைய, பாதமிரண்டும் - இரண்டு திருவடிகளையும், அன்யோன்ய ஸத்ருசமாய் ஸத்ருசாந்தரசூன்யமான விரண்டுதிருவடிகளையு மென்றபடி. சரணெனப்பற்றி - உபாயமாக வத்யவஸித்து, அத்யவஸாயபூர்வகமாக பரஸமர்ப்பணம்பண்ணி, இவ்வளவும் பூர்வகண்டார்த்தம். நம் பங்கயத்தாள் நாதனை நண்ணி - நம்முடைய பங்கஜவாஸிநியான பிராட்டியினுடைய, நாதனை-ஸ்ரியঃபதியை, நண்ணி-தேசவிசேஷத்திலே போய்க் கிட்டி, நலம்-ஆநந்தம், திகழ் - அபிவ்ருத்தமாகாநிற்கிற, ஆநந்த ப்ரசுரமான, நாட்டில் - பரமபதத்தில், அடிமையெல்லாம்-பண்ணுங்கைங்கர்யங்களையெல்லாம், கோதில்-தோஷமில்லாத, ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ப்ராந்திரூப தோஷ ரஹிதமான, உணர்த்தியுடன்-நிச்சயத்தோடு,பரிபூர்ணப்ரம்மாநுபவத்தோடேகூட, கொள்ளுமாறு-பண்ணும்ப்ரகாரத்தை, குறித்தனம்-த்வயத்தில்பதங்களிலே அடைவாகஅநுஸந்திக்கப் பெற்றோ மென்றபடி. இங்கு பூர்வோக்த ப்ரகாரமன்றிக்கே பலப்ரதானமாக வாக்யார்த்தம் சொல்லுகையாலே புருஷார்த்தமாக த்வயாநுஸந்தானகாலத்திலே அர்த்தாநுஸந்தான மிப்படியும் பண்ணலா மென்று கருத்து. (ரு௫)

ககரு-மூ.—குறிப்புடன்மேவுந் தருமங்களின்றியக் கோவலனார்
வெறித்துளவக்கழன் மெய்யரணென்று விரைந்தடைந்து
பிறித்தவினைத்திரள்பி ன்றொடராவகை யப்பெரியோர்
மறிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தான் மருளற்றனமே. (ரு௬)

சரமச்லோகாதிகாரத்தில் அதின்பதவாக்யயோஜனைகளிருக்கும்படியைப்பரக்க அருளிச்செய்து, இப்படிமாசுசঃ என்று சர்வப்ரகார சோகநிவ்ருத்திசொன்னதுகூடுமோ; அர்ஜுனனைக்குறித்து யுத்தப்ரோத்ஸாஹநார்த்தமாய்க்கொண்டு உபச்சந்தனோக்தி ரூபமாயும் இந்தச்லோகம் பர்யவஸிக்கையாலே சோகநிவ்ருத்தி பாரமார்த்திகையாகக்கூடுமோ வென்கிற சங்கையைப் பரிஹரியாநின்றுகொண்டு சரமச்லோகார்த்தத்தை ஒருபாட்டாலே ஸ்வாநுஸந்தாநமாகஸங்க்ரஹிக்கிறார். (குறிப்புடனிதி.)

குறிப்பு - அவதானம், குறிப்புடன் - அவதானத்தோடேகூட - மேவும் - அனுஷ்டிக்குமதான, தருமங்களின்றி - கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோக ரூபோபாயாந்தரங்களின்றிக்கே, அகிஞ்சனராயென்றபடி. இதுக்கு விரைந்தடைந்தனரென்கிறதோடந்வயம். அக்கோவலனார் (பரித்ராணாயஸாதூநாம்) என்றுஸாதுபரித்ராணார்த்தமவதீர்ணனான வந்தகோபவேஷ தரனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, வெறி - பரிமளவத்தான, துளபம்-திருத்துழாயையுடைய, கழல்-திருவடிகளை, மெய்யரணென்று-பரமார்த்தோபாயமென்று, ப்ரதானோபாயமென்று என்றபடி, விரைந்து-விச்வஸித்து, அடைந்து-சரணமாகப்பற்றி, பிறித்த-விபஜிக்கப்பட்ட, நமிப்பிக்கப்பட்ட, வினைத்திரள்-க்ருத்ஸ்நபாபமென்றபடி. பின்றொடராவகை-திரும்பவும் வாராதபடி, பண்ணி - இதிஶேஷ:. அப்பெரியோர்-வேதாந்தங்களிலே ஸர்வஸ்மாத்பரத்வேந ப்ரஸித்தனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, மறிப்புடை-மறிப்பு-வளைத்துக்கொள்கை, வஶீகரிக்கையென்றபடி. உடை-உடைய, மன்- த்ருடமான, அருள் - க்ருபை, வாசகத்தால் "மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:" மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுச: என்கிறச்லோகத்தால், ஸர்வவஶீகரண ஸமர்த்த ஸுத்ருட க்ருபாபரீவாஹ சரமச்லோகத்தாலே, வஞ்சநாத்யர்த்தகமன்று இந்தச்லோகமென்று கருத்து. மருளற்றனமே-மருள் - அஜ்ஞானம். அற்றனம்-இல்லாதவரானோம், அஜ்ஞானம் தீர்ந்து தத்பலக்ஷிதசோகம்தீர்ந்து நிஸ்ஸம்ஶயராய் நிர்ப்பரராய் நித்யஸந்துஷ்டரா யிராநின்றோமென்கை. (௫௬)

௧௧௬-மூ.—மருளற்றதேசிகர் வானுகப்பாலிந்தவையமெல்லாம்
இருளற்றிறையவனிணையடிபூண்டிட வெண்ணுதலால்
தெருளுற்றசெந்தொழிற் செல்வம் பெருகிச்சிறந்தவர்பால்
அருளுற்ற சிந்தையினாலழியாவிளக்கேற்றினரே. (௫௭)

ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியாபாகமான நாலாவது பாகத்தில் முதலதிகாரமான ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரத்தில் ஸதாசார்யலக்ஷண தத்க்ருத்யாதிகளை அருளிச்செய்து, இனி க்ரந்தரூபேண ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனம் சிஷ்டாசார சித்தமானாப்போலே உபதேசமுகேநாபி ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநமும் சிஷ்டாசாரசித்தமென்றுஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தைப் பாட்டாலேஸங்க்ரஹிக்கிறார். (மருளற்றதேசிகரிதி.)

மருள் - அஜ்ஞானம், அற்ற - ரஹிதரான, தேசிகர் - ஆசார்யர்கள், ஸ்ரீமன் நாதமுநிப்ரப்ருதிகளென்றபடி. வானுகப்பால் - வான் - பரமபதத்திலே, உகப்பால் - ஆசையினால், பரமபதஜிகமிஷையினாலே, இந்தவையமெல்லாம் - இந்தலீலாவிபூதியிலிருக்கிற லோகமெல்லாம், பத்தசேதநரெல்லாமென்றபடி. இருள்அற்று - அஜ்ஞானமற்று, அஜ்ஞானசம்பந்தமில்லாமல், இறையவன் - பரமசேஷியானஸ்ரிய:பதியினுடைய என்றபடி. இணை-பரஸ்பரஸத்ருசமான, அடி-பதத்வந்த்வத்தை, பூண்டிட-அடைந்து சரணவரணம்பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று, எண்ணுதலால் - எண்ணுகையாலே, அருளுற்றசிந்தையினால்-க்ருபாவிஶிஷ்டமான மனஸ்ஸினாலே, தெருளுற்ற-தெருள் ஜ்ஞானம், ஸ்வபரவிவேகரூப ஜ்ஞானம், உற்ற-கூடின, ஸ்வயாதாத்ம்யஜ்ஞானத்தோடேகூடின, செந்தொழில் - செவ்வையானதொழில், செவ்வையானகேவல பகவதாராதனரூபமான, தொழில் - கைங்கர்யம், அதாகிற, செல்வம் - சம்பத்து, பெருகி - அபிவ்ருத்தமாய், சிறந்தவர்பால்-சிறந்தவர் - ப்ரஸித்தசமதமாதிகுணகத்வேந ப்ரஸித்தரான சிஷ்யர்கள் பக்கலிலே, அழியா - நாசமில்லாத, விளக்கு - நிரபாயமான சம்ப்ரதாயதீபத்தை, ஏற்றினரே-ஸ்வசரமதசாபர்யந்தம் கோபநம்பண்ணி ஸ்வசரமதசையிலே ஸத்பாத்ரங்களிலே உபதேசித்தார்களென்றபடி. (௫௭)

௧௧௭-மூ.—ஏற்றிமனத்தெழில் ஞானவிளக்கை யிருளனைத்தும்
மாற்றினவர்க்கொருகைம்மாறுமாயனுங்காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும் புந்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்
சாற்றிவளர்ப்பதுஞ்சற்றல்லவோமுன்னமபெற்றதற்கே.(௫௮)

அனந்தரம் சிஷ்யக்ருத்யாதிகாரத்தில் தனக்கு மஹோபகாரகனான ரஹஸ்யத்ரயோபதேசதேசிகன் விஷயத்தில் சிஷ்யனிருக்கக்கடவபடியைப்ரதிபாதித்து இப்

படி இந்தவதிகாரத்திலே ஆசார்யனுக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லை யென்று சொன்னது கூடுமோ: மிதப்ரஜ்ஞனை இவனுக்குத்தோற்றுவிட்டாலும் ஸர்வஜ்ஞரானரிஷிகளுக்கும் ப்ரத்யுபகாரம் தோற்றுதோ வென்கிற சங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரத்தைபாட்டாலே சங்க்ரஹிக்கிறார். (எற்றிமனத்தெழிலிதி.)

மனத்து-மநஸ்ஸிலே, எழில் - உஜ்வலமாகாநிற்கிற, யதார்த்தமாகாநிற்கிற,ஞான விளக்கை - தத்வஹிதபுருஷார்த்த விஷயயதார்த்தஜ்ஞாந மாகிறவிளக்கை, எற்றி- ஆரோபித்து, சிஷ்யனுக்கு ஸம்யகுபதேசித் தென்றபடி. இருளனைத்தும்-அஜ்ஞாநாக்யசாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநமாகிற ஸமஸ்தாந்தகாரத்தையும், மாற்றினவர்க்கு- நஸிப்பித்தவாசார்யனுக்கு, ஒருகைம்மாறு-ஒருஉபகாரத்தை, ஸத்ருசோபகாரத்தை, மாயனும் - ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஆச்சர்யசேஷ்டிதனுமாய் சரமச்லோகோபதேஷ்டாவுமான சரண்யனும், காணகில்லான் - காண ஸமர்த்தனன்று. இல்லையென்றே காண்கையாலே யென்றபடி. ரிஷிகளுக்கு கைமுத்யந்யாயத்தாலே தோற்றுதென்றபடி. ஆனாலும் ஸ்தோத்ராதிகள் ப்ரத்யுபகாரங்கள்அல்லவோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (போற்றியிதி) போற்றி-ஆசார்யனைஸ்துதித்து மங்களாசாஸநம்பண்ணி. உகப்பதும்-உகக்குமதும், வாசிககைங்கர்யம் சொல்லப்பட்டது, புந்தியில்-புத்தியில், கொள்வதும்- த்யாநம்பண்ணுமதும், மாநஸகைங்கர்யம்சொல்லிற்று. இதுகாயிகபாதஸம்வாஹநாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். பொங்கு - அபிவ்ருத்தங்களாய் வளர்கிற, புகழ்-ஆசார்யருடைய கல்யாணகுணங்களை, சாற்றி - லோகத்திலுத்கோஷித்து, வளர்ப்பதும்-அபிவ்ருத்தமாக்குமதும், தத்பரிவாஹ ப்ரணிபாதாதி காயிககைங்கர்ய மென்னவுமாம். இவையெல்லாம், முன்னம் பெற்றதற்கு-பூர்வம் ஆசார்யன் பக்கல்தான் பெற்றலாபத்துக்கு, சற்றல்லவோ-அத்யல்பமன்றோ. ப்ரேமகார்யமத்தனைபோக்கி ப்ரத்யுபகாரமாகமாட்டாதென்றுகருத்து. (௩௮)

௧௧அ-மூ.—முன்பெற்றஞானமு மோகந்துறக்கலு மூன்றுரையில்
தன்பற்றசன்மையுந் தாழ்ந்தவர்க்கீயுந்தனித்தகவும்
மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்ற மறையவர்பால்
சின்பற்றியென்பயன் சீரறிவோர்க்கிவை செப்பினமே. (௩௯)

உபோத்காதாதிகாரம் துடங்கி சிஷ்யக்ருத்யாதிகார மளவாக அருளிச்செய்த அர்த்தங்களை அஸங்கீர்ணதயா நிகமனுதிகாரத்தில் சேர்த்து அருளிச்செய்து "ஐதியதிராஜஐஹாநவ" என்கிற ச்லோகத்தாலே இவ்வம்ருதபாநத்துக்கு தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர் என்றழைத்தருளி, சிலரிதை அநாதரிக்கிலும் "நஹ்யஹ்வாணொரவராயஃ, யஹெநஜெ ஹ்ராநவஹ்தி" என்கிற ந்யாயத்தாலே இதில் நமக்கொரு குஸறவில்லையென்று "கூஐகணமணாவஸாஹெ" என்றும் அருளிச்செய்தருளி மேல்இப்படியானால் ஏதத்ப்ரபந்தத்தைப் பார்த்துஸ்வதஏவ ஸர்வார்த்தங்களையும் அறிந்துகொள்ளலாமோ வென்ன,முறைதப்பாமல்ஆசார்யஸகாஸாத்ஸகலார்த்தங்களையு மறியவேண்டு மென்றிருக்கிற வாஸ்திகாக்ரேஸரருக்கு ஸௌகர்யார்த்தமாக விந்தப்ரபந்தம் செய்தருளினே மென்றுசொல்லாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (முன்னிதி)

முன் - ப்ரதமம், ஜாயமாநகடாக்ஷம் துடங்கி, பெற்ற - ஆசார்யஸகாசாத்பெற்ற, ஞானமும் - தத்வஹிதபுருஷார்த்தவிவேகமும், இதினாலே அர்த்தாநுஸாஸநபாகார்த்தம் சொல்லிற்று. மோகந்துறக்கலும்-துர்வாதிக்ஷேபஜநிதமோஹ நிவ்ருத்தியும், மூன்றுரையில் - ரஹஸ்யத்ரயத்தில், தன்பு - அபகர்ஷம், அன்யசேஷத்வஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி ரூபாபகர்ஷம், அற்ற - அபகர்ஷரஹிதமான, தன்மையும் - ஸ்வபாவமும், தாழ்ந்தவர்க்கீயும் - அகிஞ்சநாநா மஸ்மாகம், ஈயும் - கொடுக்கப்படாநிற்கிற, தனி- அத்விதீயையான, தகவும் - க்ருபையும், "கூவயாநிஹ்ஸஜ ஹெரவஹெஜ" இத்யுக்தாசார்யக்ருபையும், யத்வா - தன்பற்றதன்மையுமென்று மூலமந்த்ரார்த்தஃ, தாழ்ந்தவர்க்கீயும் தனித்தகவும் - உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஸரூபக்ருபையும், அநேந - த்வயாதிகாரார்த்தஃ.மன்பற்றிநின்றவகை - மன்இதிராஜவாசகமாய் ராஜா

திராஜனுன ஸர்வேச்வரனே, பற்றி - சரணவரணம்பண்ணி, நின்றவகை - நிவ்ருத்த ஸர்வபாபனாய் நிஶ்ஶோகனாய் நின்றவகை, அநேக - சரமச்லோகாதிகாரார்த்த உக்தஃ, இப்படி உக்தமானவர்த்தங்களை, உரை - உரையாநிற்கிற, மறையவர்பா ல் - மறையை நிருபகமாக வுடையவர்பால், ஆசார்யர்களிடத்தில் நின்றும், சீரறி வோர்க்கு - சீரித்யுபலக்ஷணம். சீர் - கல்யாணகுணநுபவம் முதலான ஸர்வார் த்தங்களையும், அறிவோர்க்கு -அறியவேணுமென்றிருக்கிற ஆஸ்திகாக்ரேஸராநங்யப்ர யோஜநாதிகாரிகளுக்கு, இவை முப்பத்திரண்டதிகாரார்த்தத்தை, செப்பினம் - சொன்னேம், சின்பற்றியென்பயன்- க்ஷ-ஜ-ெதெ-வமி-கா-நிர-ஏவண த்தாலே என்னப்ரயோஜனம். யத்வா - மன்பற்றிநின்றவகை யுரைக்கின்ற மறை யவர்பால் - வைதிகவிஷயத்தில், சின்பற்றியென்பயன், கோபம்பண்ணியென்ன பலம். சீரறிவோர்க்கு - கல்யாணகுணக்ரஹணரஸிகர்களுக்கு, இவைசெப்பினமெ ன்று யோஜிக்கவுமாம். யத்வா - முன்பெற்றஞானமும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே பெற்ற ஞானவிகாஸமும், மோகத்துறக்கலு மென்றுபாடம். ரூப்தாதிப்ராவண்ய ரூப மோஹத்தால்வந்த உறக்கல் - நித்ரை, அஜ்ஞானமும், மத்யேரஹஸ்யத்தில்வந்த தன் ஸ்வபாவமும், அகிஞ்சநவிஷயே உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶரூபக்ருபையும், மன் பற்றிநின்றவகை - ஈச்வராதீநமென்கிற ப்ரகாரத்தை உரைக்கின்ற இத்யாதிபூர்வ வத். ப்ரதமவ்யாக்யாயாம் மோகந்துறக்கலுமென்றும் தன்பற்றதன்மையு மென்றும் பாடம். த்விதீயவ்யக்யாயாம் - மோஹத்துறக்கலுமென்றும் தன்பெற்றதன்மையு மென்றும் பாடம். (௩௧)

ககக௯-மு.—செப்பச்செவிக் கமுதென்னத் திகழுஞ் செழுங்குணத்துத்
தப்பற்றவர்க்குத் தாமேயுகந்து தருந் தகவால்
ஒப்பற்ற நான்மறை யுள்ளக்கருத்தி லுறைத்துரைத்த
முப்பத் திரண்டிவைமுத்தமிழ் சேர்ந்த மொழித்திருவே.(௩0)

இப்படி இப்ரபந்தத்தில் ப்ரத்யதிகாரம் த்ரமிடகாதை சொல்லவேணுமோ, இதன்றியி லிப்ரபந்தம் நிறைவேருதோ வென்ன அதிகாரஸங்க்ரஹகாதைகளுடைய வதிசயத்தை ஸூசிப்பியா நின்றுகொண்டு நிகமநாதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங் க்ரஹிக்கிருர். (செப்பவிதி)

செப்ப - உச்சரிக்க, அர்த்தாநுஸந்தாநரஹிதமாக வுச்சரித்தாலு மென்றபடி. செவிக்கு - ஶ்ரோத்ருணும் ஶ்ரோத்ரங்களுக்கு, அமுதென்ன - அமிர்தம்போலே, திகழும்-விளங்காநிற்கும், "தஜ்ஜரஜ்ஞநிவிவாஹஸதிஜிஹ்" என்கிறபடியே ஜிஹ் வையினுடைய வம்ருதாஸ்வாதஜநிதநிரதிஶயாநந்தத்தை ஶ்ரோத்ரங்களுக்குண்டா க்கு மென்றதிசயோக்தி சொன்னபடி. இதுக்கு முப்பத்திரண்டிவை யென்கிறத் தோடே யன்வயம். செழுங்குணத்து - ஶ்ரேஷ்டகுணங்களிலே, ஶமதமாதி குணங் களிலே, தப்பற்றவர்க்கு - ஸ்காலித்யமில்லாதவர்களுக்கு, ஶமதமாதிகுணமுடைய வராய் க்ரோதாத்யபகுணரஹிதரான ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு, தாமேயுகந்து - ஸ்வய மேவஸந்துஷ்டராய், தரும். ஸ்வஸாதர்ம்யத்தைத்தரும், தகவால் - பகவத்பாகவத க்ருபையினுலே, ஒப்பற்ற - நிருபமமான, நான்மறை - நாலுவேதங்களுடைய, நாலு வேதாந்தங்களுடைய வென்றபடி. உள்ளம் - அந்தர்கதமான, கருத்தில் - தாத்பர்ய விஷயார்த்தத்தில், தத்க்ரஹணார்த்தமாக வென்றபடி. உறைத்து - பகவத்பாகவத க்ருபையினுலே அதிபரிசயம்பண்ணி, உரைத்த - சொல்லப்பட்ட, இவை முப்பத் திரண்டு - இந்தமுப்பத்திரண்டுபாட்டும், முத்தமிழ்சேர்ந்த - வக்த்ருவாச்யவசநவை லக்ஷண்ய ரூபமாதல், ஶப்தஸௌஷ்டவார்தஸௌஷ்டவ காநயோக்யத்வரூபமா தல், மூன்றுதமிழ்லக்ஷணத்தோடே சேர்ந்த, மொழி-ஶ்ரீஸூக்திக்கு, ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாராக்ய திவ்யப்ரபந்தரூப ஸூக்திக்கு, திருவே - சோபாவஹமே, மணிப்ர வாளரூப விந்தகாதை யில்லாவிட்டால் சோபாஸங்கோச முண்டென்றுகருத்து. திருவுடன்வந்த என்று தடங்கி செப்பச்செவிக்கென்னுமளவும் அந்தாதித்தொடர். ஆகையாலே இப்பாட்டின் அனந்தரத்திலே திருவுடன்வந்த என்னும் பாட்டை திரு ம்பவும் அநுஸந்திக்க ப்ராப்தம். அதிகாரமத்யத்தில் சொன்ன பாட்டுக்களை அடை வே இவ்வந்தாதித் தொடருக்குப் பின்னர் அநுஸந்திப்பது. (௩0)

மூ.—புருடன்மணிவரமாகப்பொன்றுமூல ....காக்கின்றானே. (சக)

இது தத்வத்ரயாதிகாரத்தில்பாட்டு. இவ்வதிகாரத்தில்தத்வங்களை சித்து அசித்து ஈச்வரன்என்று மூன்றாய்ப்பிறித்து அதன்லக்ஷணங்களையும் விபாகங்களையும் அருளிச்செய்து, இவையெல்லாம் ஸர்வேச்வரனுக்கு அஸ்த்ரபூஷணதிருபங்களாய் நிற்கும் நிலையை அனுஸந்திக்கலாம்படி ஒருபாட்டருளிச்செய்கிறார் (புருடனிதி.) இதன் வ்யாக்யானததை (உகரு) ம் பக்கத்தில் காண்பது. (சக)

ஆராதவருளமுதம் (சஉ) கண்ணனடியிணை (சந)
உத்தமவமர்த்தலம் (சச)

இம்மூன்றும் ஸ்தானவிசேஷாதிகாரத்திற் பாட்டுக்கள் இவற்றின் வ்யாக்கியானங்களை உருo - உருக - உருஉ - உருந. பக்கங்களில் காண்பது.

எட்டுமாமூர்த்தி. (சரு)

இது திருமந்த்ராதிகாரப்பாட்டு. இதன்உரையை அதிகாரஸங்க்ரஹமுடிவில் காண்பது.

கஉo-மூ.—ஒண்டொடியாடிருமகளுந்தானுமாகி யொருநினைவா லீன்றவுயிரெல்லாமுய்ய, வண்டுவரைநகர்வாழ வசுதேவர்க்காய் மன்னவர்க்குத் தேர்ப்பாக னாகின்ற, தண்டுளவமலர்மார்பன் தானேசொன்ன தனித்தருமந்தானெமக்காய்த் தன்னையென்றுங், கண்டுகளித்தடிசூட விலக்காய்நின்ற கண்புதையல்விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே. (சசு)

இது சரமச்லோகாதிகாரப்பாட்டு. இவ்வதிகாராரம்பத்தில்சரமச்லோகஸ்ய ரஹஸ்யத்வஸர்வோபாதேயத்வாதிஸ்தாபகாய ஆப்தோபதிஷ்டத்வத்தை "யஉவநிஷ ஊஊெ" (யஉபநிஷதாமந்தே) என்கிறச்லோகத்தாலே சுருங்கக்காட்டி யருளிமேலே "ஓ-விஜ்ஞாெநஃ" (துர்விஜ்ஞானைஃ) என்கிறச்லோகத்தாலே உபாயாந்தரதௌஷ்கர்யநிமித்தசோகாபநோதநார்த்தம் விலக்ஷணோபாயஸ்ய விஹிதயாஸ்வதந்த்ரோபாயவிதிபரோயம் ச்லோகஃ என்று ப்ரதிபாதித்தருளி, இப்படி (ஸத்பாதேயம் கிமபிவிதகே ஸாரதிஸ்ஸர்வநேதா) என்று சொன்னது கூடுமோ; இந்த உபாயம் ஸம்ஸாரநாசகமாகையாலே ஸ்வஸ்யலீலாரஸநாசகமாகையாலே ஸ்வபுருஷார்த்தஹாநிவரும்படி உபதேசிக்கக்கூடுமோ; த்வயாதி கரணமந்த்ரங்களிலே ஸ்ரீவிசிஷ்டனுக்கே உபாயத்வப்ராப்யத்வங்கள் சொல்லுகையாலே தத்விருத்தமாக மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ என்றுஸ்வஸ்யைகஸ்யைவ உபாயத்வம் சொல்லுகிறதுதான்கூடுமோ; இத்யாதிசங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு சரமச்லோகாவதார க்ரமத்தைபாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஒண்டொடியாளிதி.)

தண்டுளபமலர்மார்பன் - தண்சீதளமான, துளபமலர்திருத்துழாய் புஷ்பத்தை மார்பன் - மார்பிலே வக்ஷஸ்தலத்திலே உடையவனான சரண்யன், ஒண்டொடியாள். ஒண் - அழகியதாயிருக்கிற, தொடி - ஹஸ்தாபரணத்தையுடைய, திருமகளும் - பெரியபிராட்டியாரும், தானுமாகி - நகேவலம் ஸ்வயமேவ; கிந்து, ஸ்ரியா ஸஹிதோ பூத்வே த்யர்த்தஃ. ஒருநினைவாலீன்ற- "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யா) மென்று ஏகரூபஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்த, உயிரெல்லாமுய்ய - சேதநரெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி, இதுக்குத்தானே சொன்ன என்கிறத்தோடே யந்வயம். வண்டுவரைநகர்வாழ-வண் - அழகியதாயிருக்கிற, துவரைநகர்-துவாரகாபுரம், வாழ -வாழும்படி, த்வாரகாஜநம்வாழும்படி, வசுதேவர்க்காய்-வஸுதேவநந்தனாயவதரித்து, அநந்தரம்-மன்னவர்க்கு - ராஜாக்களுக்கு, பாண்டவர்க்கு, தேர்ப்பாகனாகி நின்ற - ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதி ஸ்வபாவத்தாலே பாண்டவஸாரதியாய் நின்ற, தண்டுளபமலர்மார்பன், ஸகலஜீவர்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி, தானேசொன்ன - ஸ்வயமேவ சொன்னதான, நதுப்ரேஷ்யாதிமுகேந என்றுகருத்து. தனி - அத்விதீயமான - தருமம் - "க்ருஷ்ணம் ஸநாதநம்" (க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸ்நாதந) மென்கிறபடியே ஸித்தோபாயபூதனான, தான்—, எமக்காய் - அஸ்மாகம்ஸ்வீக்ருதபரனாய்க்கொண்டு உபாயபூதனாய், தன்னை—,என்றும் - ஸர்வதா, யாவதாத்மபாவியாய், கண்டு - தேசவி

சேஷத்திலேகிட்டி ஸாக்ஷாத்கரித்து, களித்து - ப்ரேமபரவசனாய், அடிசூட - சிரஸாபாதவஹநோபலக்ஷித ஸர்வவிதகைங்கர்யத்துக்கும், விலக்காய்நின்ற - விரோதியாய்நின்ற, கண்புதையல்விளையாட்டை - (நயநவியாநமயீம்க்ரீடாம், தத்வஹித புருஷார்த்தவிவேகசக்ஷுஷ: பிதாநாத்மக ஸம்ஸார) நயநபிதாநமயீம்க்ரீடாம், தச்வஹிதபுருஷார்த்தவிவேகசக்ஷுஷ: பிதாநாத்மக ஸம்ஸாரபந்தலீலையை என்றபடி. கழிக்கின்றானே - நிவர்த்திப்பிக்க விரகுசெய்கின்றான் என்னை. ஸ்வஸ்யலீலாரஸாபேக்ஷயாபி ஸ்வபுத்ரதாஸாதிபூதஸமஸ்தசேதநோஜ்ஜீவகம் தனக்குபோகரஸ வர்த்தக மாகையாலே லீலாரஸோச்சேதநம் புருஷார்த்தஹாநிகரமன்றென்றபடி. ஒண்டோடியாள் திருமகளும் தானுமாகி என்றது ஸ்ருஷ்ட்யுபலக்ஷிதஸ்திதிஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளிலும், ஸ்ரிய:காரணத்வத்யோதக மாகையாலே மாமேகமென்கிறவிடத்திலும் ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யத்தில் தாத்பர்யமாகையாலே த்வயாத்யுக்த விசிஷ்டப்ரபத்தவ்யத்வவிரோதமில்லையென்றுகருத்து. (சசு)

கஉக-மு.—மூண்டாலு மரியதனின் முயலவேண்டா முன்னமதி லாசைதனை விடுகைதிண்மை, வேண்டாது சரணநெறி வேறோர்கூட்டு வேண்டிலயனத்திரம்போல் வெள்கிநிற்கும், நீண்டாகு நிறைமதியோர் நெறியிற்கூடா நின்றனிமைதுணையாகவென்றன்பாதம், பூண்டாலுன் பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பனென்ற புண்ணியனார் புகழனைத்தும் புகழுவோமே. (சஎ)

இதுவுமது. ஏஷநாராயண: என்றுதுடங்கி சரமச்லோகாவதாரக்ரமத்தையும் தர்மமாவது என்றுதுடங்கிப்ரதமபாதார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்து, இப்படி ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய என்று ஸக்ருத்ப்ரயுக்தவாக்யத்துக்கு அனேகார்த்தபரத்வம் சொன்னது கூடுமோ; வக்தாவுக்குலோகத்திலேகார்த்தத்திலே தானே தாத்பர்யம் காணவில்லையோ; அநேகார்த்தபரத்வே வாக்யபேதமும் ப்ரஸங்கியாதோ வென்ன லோகத்திலே அல்பவாக்யங்களில் தாத்பர்யம் நியதமானாலும ஸர்வஜ்ஞவாக்யத்தில் ப்ரமாணாந்தராநுகுண்யேந "ஶர்கராம்பாதஜிஹ்வாப்யாமக்ஷிரோகீவிவர்ஜயேத்" (சர்க்கராம்பாதஜிஹ்வாப்யாம் அக்ஷிரோகீவிவர்ஜயேத்) இதிவத் அனேகார்த்தபரத்வம்கூடுமென்றும் விசிஷ்டைகார்த்தரூபப்ரபதநவிதிபரதயா வாக்யபேததோஷமில்லை யென்றும் திருவுள்ளம்பற்றி ஒருபாட்டாலேஸர்வதர்மத்யாகசப்தார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (மூண்டாலுமிதி)

அரியதனில்-அசக்யத்தில், மூண்டாலும்-துஷ்கரோபாயாந்தரே ப்ரதமம் ப்ரவ்ருத்தித்தாலும், முயலவேண்டா - த்விதீயாதிப்ரவ்ருத்திவேண்டா, இத்தால் அசக்யாரம்பவாரணம் சொல்லப்பட்டது. முன்னம்-ப்ரதமம், அதில்-அசக்யத்தில்., ஆசைதனை - ஆசையை, விடுகை - ப்ரவ்ருத்தே: பூர்வமேவ சிகீர்ஷாத்யாகம், திண்மை - ச்ரேஷ்டமென்றபடி. இத்தால் தத்ப்ரத்யாசாப்ரசமநம் சொல்லப்பட்டது. சரணநெறி - சரணாகதிமார்க்கம், வேறோர்கூட்டு - அநுகூல்யாத்யதிரிக்த பரிகரவர்கஸங்கத்தை, வேண்டாது -அபேக்ஷியாது, "அநங்ஹாபேக்ஷா பந்யாதாணாம்" (அநங்கபாவோதர்மாணாம்) என்கிறவர்த்தம்சொல்லிற்று,வேண்டில்-ஸ்வபுத்யா பரிகராந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கில், அயன் - ப்ரம்மா,அத்திரம் - அஸ்த்ரம். ப்ரம்மாஸ்த்ரம்போலே, வெள்கி-லஜ்ஜித்து, நிற்கும் - ப்ரம்மாஸ்த்ரந்யாயஸூசநரூபார்த்தம் ஸூசிதம். நீண்டாகும்-தீர்க்கமாகாநின்ற,சிரகாலஸாத்யையான என்றபடி.நிறை-பரிபூர்ணையான, மதியோர்-புத்தியையுடையார், உபாயாந்தரநிஷ்டரென்றபடி. நெறியில் - அவர்களுடையமார்கத்திலே, உபாயாந்தரத்திலே, கூடா - கூடாதேயிருக்கிறநீ, அசக்தாதிகாரத்வம் சொல்லப்பட்டது. நின்தனிமை - உன்னுடையதாழ்ச்சியை, ஆகிஞ்சன்யத்தை, ஆகிஞ்சன்யாநுஸந்தாநதந்மூலகர்வஹாந்யாதிரூப கார்ப்பண்யத்தை, துணையாக-ஸஹாயமாகக்கொண்டு, "ஆகிஞ்சந்யபுரஸ்க்ரியா" (ஆகிஞ்சன்யபுரஸ்க்ரியா) என்கிறவர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. "அஶக்தாதிகாரத்வம்" (அஶோசக்த்தாதிகாரத்வம்) என்

கிறகாரிகையிலே சொன்னவர்த்தங்களை இங்கு வ்யுத்க்ரமமாகவநுஸந்திக்கையாலே ஷடர்த்தங்களும் துல்யதயா விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. என்தன்பாதம் - என்னுடையசரணத்தை, பூண்டால் - சரணமாகவடைந்தாயாகில், "ஊமெகஂஶரணஂ வ்ரஜ" (மாமேகம்சரணம்வ்ரஜ) இதினர்த்தம் சொல்லிற்று. உன்பிழைகளெல்லாம் - உன்பாபமெல்லாம், பொறுப்பன் - க்ஷமிப்பேன், என்ற-"அஹஂ த்வா ஸவ்வ பாவெஹ்யொ மொக்ஷயிஷ்யாமி" (அஹந்த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்றுசொல்லாநிற்கிற, புண்ணியனார்- "க்ருஷ்ணஂ யஂ ஸநாதநம்" (க்ருஷ்ணம் தர்மம்ஸாநாதநம்) என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, அனைத்தும்-ஸமஸ்தமான, புகழ் - கீர்த்தியை, "தஸ்ய நாம மஹத்யஶஃ" (தஸ்யநாமமஹத்யசஃ) என்கிறகீர்த்தியையென்றபடி. யசோஹேதுபூத க்ருத்ஸ்நகல்யாணகுணங்களையும். புகழுவோம்-ப்ரீத்யா ப்ரசம்ஸியாநிற்போம். ஏ-என்று வாக்யாலங்காரம். (௬எ)

௧௨௨-மூ.—சாதனமு நற்பயனு நானேயாவன் சாதகனு மென்வசமாயென்னைப்பற்றுஞ், சாதனமுஞ்சரணநெறி யன்றுமக்குச் சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா, வேதனைசேர் வேறங்கமிதனில்வேண்டா வேறெல்லாநிற்குநிலை நானேநிற்பன். தூதனுமா நாதனுமாமென்னைப் பற்றிச் சோகந்தீரெனவுரைத்தான் சூழ்கின்றானே. (௬அ)

இதுவுமது. அனந்தரம் த்விதீயபாதார்த்தத்தைப் ப்ரக்க அருளிச்செய்து, இப்படிஏகசப்தத்துக்கு அனேகார்த்தவிவக்ஷை கூடுமோ; ப்ரக்ருதோபயுக்தமாகிலன்றோ அனேகார்த்தவிவக்ஷை கூடுவதென்ன; சிலவர்த்தம் விதேயமான சரணவரணத்திலும் சிலவர்த்தம் சோகநிவ்ருத்தியிலு முபயுக்தங்களென்னுமபிப்ராயத்தாலே ஏகசப்தார்த்தங்களை ஒருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு ஏகவாக்யமாகஅந்வயித்துசரமச்லோகார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார். (சாதனமுமிதி)

சாதனமும் - ஸாதநமும், நல்பயனும் - நல்லபலமும், நானேயாவன் - அஹமேவபவேயம். இத்தால் ப்ராப்யஸ்யைவ ப்ராபகத்வம் சொல்லப்படுகிறது. சாதகனும்-ஸாதகனும், என்வசமாய் - என்னுடைய வதீநனாக, ஸ்வாதந்த்ர்யமன்றிக்கே, என்னைப்பற்றும் - சரணமாக வடையும், இத்தால் ஸ்வப்ராதாந்யநிவாரணம் சொல்லிற்று. சரணநெறி - சரணாகதி, உமக்கு—, சாதநமுமன்று - ஸாதநமுமன்று, வ்யாஜமாத்ரமென்றபடி. இத்தால் ப்ரபத்தேர்வ்யாஜமாத்ரத்வம் சொல்லிற்று. சாதனங்கள் - ஸாதநங்கள், பக்த்யாதிகள், இந்நிலைக்கு - சரணாகதிக்கு, ஓரிடையில் நில்லா-தானும் அங்கியாய் ஸஹகாரிஸ்தாநத்திலே, நில்லா - நில்லாது. அங்கிதௌஷ்கர்யநிமித்த சோகோமாபூக் என்றதாய்த்து. இத்தால் அந்யோபாயைரநந்வயம் சொல்லிற்ற. வேதனைசேர் - வேதனை-துக்கம், சேர் - சேர்ந்த, துக்கஸாத்யங்களான, வேறங்கம் - ஆநுகூல்யாத்யதிரிக்தாங்கள், இதனில் - சரணாகதியில், வேண்டா - அநபேக்ஷிதங்கள், இத்தால் ததங்கைரப்யஸம்பந்தம் சொல்லிற்று. இதுவும் சோகநிவ்ருத்தியிலே யுபயுக்தமென்றுகருத்து. வேறெல்லாம் - ப்ரபத்திவ்யதிரிக்த ஸர்வதர்மங்களெல்லாம், நிற்கும்நிலை - நிற்கும்நிலையிலே, தத்தத் புருஷார்த்த ஸாதநதாரூப ஸ்வபாவத்திலே என்கை. நானேநிற்பன் - ஸர்வஸாத்யேஷ்வபிந்தா என்கிறவர்த்தம் சொல்லிற்று. இதுவும் உபாயத்திலும் சோகநிவ்ருத்தியிலும் உபயுக்தமென்றுகருத்து. தூதனுமாம் - ஸௌசீல்யாதியுக்தனான, நாதனுமாம்-ஸர்வஸ்வாமியான, என்னை—, பற்றி, உபாயமாகப்பற்றி, சோகந்தீரென - மாசுசஃ - என்று, உரைத்தான் - சொல்லாநின்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், சூழ்கின்றானே - ஸ்வயமேவ நம்மை வளைத்தானே, ஸ்வப்ரயோஜநாய ஸ்வயமேவப்ரவ்ருத்தனானானென்கை. (௬அ)

௧௨௩-மூ.—தன்னினைவில் விலக்கின்றித் தன்னைநண்ணார் நினைவனைத்துந் தான்வளைத்தும் விலக்குநாதன், இன்னினைவை யிப்பவத்திலின்றுமாற்றி யிணையடிக்கீழடைக்கலமென் றென்னைவைத்து முன்னினைவால்

யான்முயன்ற வினையால்வந்த முனிவயர்ந்து முத்திதர முன்னேதோ
ன்றி, நன்னினைவா லுமிசையுங் காலமின்றோ நாளேயோ வென்று
நகை செய்கின்றானே. (சகூ)

இதுவுமது.ததஃத்ருதீயபாதத்தின் பதார்த்தங்களைப்பரக்க அருளிச்செய்து, இப்படி ஸர்வவிரோதிநிரஸநபூர்வகம் அவிளம்பேநமோக்ஷஸித்தி கூடுமோ. "ஸம்ஸார ந்யூநதாபீதாஸ்த்ரிதசாஃ பரிபந்திநஃ" என்கிறபடியே ஸகலதேவர்களும் ப்ரதிபந்தியார்களோ என்கிற சங்கையைபரிஹரியாநின்றுகொண்டு பதார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (தன்னினைவிலிதி) தன்னினைவில்-ஸ்வஸங்கல்பத்தில்; விலக்கின்றி-அந்யதஃப்ரதிஹதிரஹிதனாய், தன்னை-,நண்ணார்-கிட்டாதவாஶ்ரிதவிரோதிகளுடைய, நினைவனைத்தும்-க்ருத்ஸ்நநினைவை,ஸங்கல்பத்தை,தான்விளைத்தும்-ஸ்வயமுத்பாதித்தும்,விலக்கும்-விலக்குமவனான,நாதன்-ஸ்வாமி,இப்பவத்தில் என்நினைவை-இந்தவென்ஸம்ஸாரத்தி லாசையை, இன்று-யாத்ருச்சிகசுக்ருதாதிபரம்பரயா உபாயேச்சைபிறந்தவின்று, மாற்றி-நசிப்பித்து, இணையடிக்கீழ்-இணை-த்வந்த்வம். அடி-சரணம். கீழ்-அதஃ, ஸ்வசரணத்வந்த்வாதஸ்தாத், அடைக்கலமென்று என்னைவைத்து-ரக்ஷ்யத்வேநவைத்து,முன்னினைவால்-பூர்வம் தன்தேஹாத்மப்ரமத்தாலே,யாமுயன்றவினையால் நாம்பண்ணின துஷ்கர்மத்தாலே,வந்தமுனிவு-பிறந்தநிக்ரஹேச்சையை,அயர்ந்து-தவிர்ந்து,ஶாந்தநிக்ரஹனாயென்றபடி. முத்திதர-மோக்ஷதாநார்த்தம்,முன்னேதோன்றி-விபவாதிரூபேண வவதரித்து, நன்னினைவால்-நல்லஞானத்தால்,நாம்—,இசையுங்காலம்- அங்கீகரிக்குங்காலம், இன்றோநாளையோவென்று—,நகை—மந்தஹாஸம், செய்கின்றான்-ஸ்வப்ரயோஜநார்த்தம் நாம் முன்னே வந்து நிற்கஇவன் இன்றையோ நாளையோவென்று கண்ணழிக்கிறா னென்று பரிஹஸிக்கிறானென்றபடி. யத்வா-ஸ்வதாஸலாபம் இன்றோநாளையோ வென்று மந்தஹாஸம் பண்ணுகின்றான். ஸந்துஷ்டனாகின்றானென்றபடி. (சகூ)

கஉச-மூ.—பாட்டுக்குரிய பழையவர்மூவரைப் பண்டொருகால்
மாட்டுக்கருடரு மாயன்மலிந்து வருத்துதலால்
நாட்டுக்கிருள்செக நான்மறையந்தி நடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கே வெளிகாட்டுமிம்மெய்விளக்கே. (ரு௦)

இது ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரத்தில் பாட்டு. இவ்வதிகாரத்தில் ஆசார்யகிருத்யமிருக்கும்படியை பரக்கஅருளிச்செய்து இப்ரபந்தத்தில் அருளிச்செய்த அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயாகதங்களென்றும் ஸர்வஸம்பாவ்யங்களென்றும் அந்யதாபாவஸம்பாவனாரஹிதங்களென்றும் உபபாதித்து, இப்படி பெருமாள் பிழையறப்பேசிவைத்தபாசுர மென்று இந்ததிவ்யப்ரபந்தம் ஸர்வகார்ய ஸாதாரண்யேநாந்தர்யாமிரூபேண காரயித்ருத்வமாத்ர மன்றிக்கேஹயக்ரீவரூபேண அவதரித்து அநுப்ரவேசித்து காரிதமென்றுசொன்னதுகூடுமோ; இப்படி அவதாரதசையிலே லோகாநுக்ரஹார்த்தம் ப்ரபந்தத்தைப் பண்ணிவைக்கக்கண்டதுண்டோ; கிஞ்ச - இப்படி பண்ணிவைத்தாலும் த்ரமிடபாஷாரூபமாகப் பண்ணிவைக்கத் தான் கண்டதுண்டோ வென்ன; இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகமுதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை ப்ரதர்ஶிப்பியாநின்று கொண்டு ஒருபாட்டருளிச்செய்கிறார். (பாட்டுக்கிதி)

பாட்டுக்கு-நிரவத்யகாதைகளுக்கு, தத்விப்ராஸோவிபந்யவஃ என்கிறபடியே-விலக்ஷணகாதாபிர்பகவந்தம் ஸ்தோதுமென்றபடி.உரிய-யோக்யரான,பழையவர்-"யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவாஃ" என்கிறபடியே நித்யஸூரிரூபரான, மூவரை-பொய்கைமுனிபூதத்தார்பேயாழ்வாரென்கிற மூவரை, பண்டொருகால்-முன்னொரு காலத்திலே, த்வாபரயுகத்தில் ஒரு காலவிசேஷத்திலேயென்றபடி. மாட்டு-மாடு - தநம், விபூதிபூதரான்சேதநருக்கு, அருள்தரு - க்ருபையைப்பண்ணுமவனான, மாயன்-ஆச்சர்யசேஷ்டிதன், ஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்றபடி. அருள்தரு-ஊதிஹாஹிவ்ரா யம்.க்ரூவயாஜொகொஜஜீவநாய மென்றபடி.மலிந்து-அதிகம்,வருத்துதலால் ப்ரயாஸப்படுத்துகையால், ஸுஹுஶுவிஷு ஹவிஶெஷெண ஸ்ஃஜஹு ஷஸி

தீபேந பாஸ்வதா கரணத்தினலேயென்றபடி. வீட்டுக்கிடைகழிக்கே-திருக்கோவிலூரிலே ஒருக்ருஹதேஹளியிலே, மெய்விளக்கு-ஸத்யதீபம், தேஹளியிலுத்பன்னமானஜகத்ப்ரஸித்த திருவந்தாதித்ரயரூப ஸத்யார்த்தப்ரகாசக விளக்கு - ஸர்வத்ர ஸர்வதா ப்ரகாசகஸ்ஸதீப இத்யுக்தி:. நாட்டுக்கிருள்செக - நாட்டுக்கு-லோகத்துக்கெல்லாம், இருள் - அஜ்ஞாநாந்தகாரம், செக-நசிக்கும்படி, நான்மறை - நாலுவகைப்பட்டவேதங்களுடைய, அந்தி - நாலுவேதாந்த ஸம்பந்தியாய், தத்ப்ராப்யமான, நடை - பக்திப்ரபத்திமார்க்கங்கள், விளங்க - ஸம்யக்ப்ரகாசிதமாகும்படி, வெளிகாட்டும் – வெளிச்சிறப்பையுண்டாக்கும். திருவந்தாதிரூப மெய்விளக்கு பக்திப்ரபத்திமார்க்கத்தை ஸம்யக்ப்ரகாசிப்பிக்குமென்றபடி. திருக்கோவிலூரிலிடைகழியிலேமூவரும் ஸமர்த்தகரணேந த்யாநம்பண்ண வவர்களிடத்திலேயாவிர்பூதனான மாயன் இவர்களைமுன்னிட்டுண்டாக்கின திருவந்தாதித்ரயரூப தீபம் லோகஸ்யாஜ்ஞாநம் நிவர்த்ய ஸத்பக்திப்ரபத்திமார்க்கம் ப்ரகாசயதி என்றபடி: தத்வதர்சிபி: ஸர்வைஸ்ஸாதாரண்யாய குடாக்ஷவிஷயதாம் வ்யாஜீக்ருத்ய ஸ்ரீஹயக்ரீவாகாரேண பகவான் ஸ்வயம் ஸ்ரீஸஹஸ்ரரச்மிவத்ஸர்வப்ரகாசநாத் ஸர்வஜநோஜ்ஜீவநார்த்தம் த்ரிவேதாந்தார்த்தம் ப்ரதிபாதயதீத்யர்த்த மென்றுகருத்து. முதலாழ்வார்களைப்போலே சிஷ்யஸ்ய உபதேசாதேவ ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநாத் மன்றிக்கே ஸ்வயமேவ நாவி ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம் பண்ணவேணு மென்றும் ஸூசிதம். (௫௦)

க௨௫-மூ.— உறுசகடமுடையவொருகாலுற் றுணர்ந்தன உடன்மருதமொடியவொருபோதிற்றவிழ்ந்தன, உறிதடவுமளவிலுரலூடுற்றுநின்றன உறுநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக்குகந்தன, மறநெறியர்முறியபிருதானத்துவந்தனமலர்மகள் கைவருடமலர்போதிற்சிவந்தன, மறுபிறவியறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன மனுமுறையில்வருதேர் விமானத்துறைந்தன, அறமுடையவிசயனமர் தேரிற்றிகழ்ந்தன அடலுரகபடமடியவாடிக்கடிந்தன, அறுசமயமறிவறியதானத்தமர்ந்தன அணிகுருகைநகர் முநிவர்நாவற்கமைந்தன, வெறியுடையதுளவமலர் வீறுக்கணிந்தன விழுகரியோர்குமரனென மேவிச்சிறந்தன, விறலசுரர்படையுடைய வியத்துடர்ந்தன விடலரிய பெரியபெருமாள்மெய்ப்பதங்களே.

இனிமேலுள்ளன நிகமனுதிகாரப்பாட்டுகள். இவ்வதிகாரத்தில் கீழ் அருளிச்செய்த அதிகாரார்த்தங்களை அஸங்கீர்ணதயா ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்து க்ரந்தத்தை நிகமித்தருளி, ஸ்ரிய:பதியான நாராயணன் திருவடிகளே உபாயதசையிலும் பலதசையிலும் உபஜீவ்யங்களென்று உபஸம்ஹரித்தருளி, இப்படியாகில் த்வயவிவரணேத்யாதிகளிலே ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளே ப்ராப்யங்களென்று முபாயங்களென்றுஞ்சொல்லுகிறது சேருமோ வென்ன வதுவும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வயம்வ்யக்த பகவதவதார மாகையாலேயும் அர்ச்சாவதாரேஷு ஸர்வேஷு பரிபூர்ணத்வாதிகாரத்தாலும் தத்தாவதாரணமாத்ரமெ ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரே ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரே பெரியபெருமாள் திருவடிகளே யென்று கொண்டாடுகிறார் (உறுசகடமிதி)

உறுசகடம் - உறு பலிஷ்டமான, சகடம் - அஸுரரூபியான சகடம், உடைய - பிளந்துபோம்படி, ஸம்ஹ்ருதமாம்படி, ஒருகால் - ஒருகாலத்திலே, உற்று - ஸாவதாநமாக, உணர்ந்தன - நித்ராம் குர்வதி இவஸ்திதெ அபி ஜாக்ரத்துக்களாக விருந்தன, ப்ரதமபுருஷத்விவசநம். இராநின்றதுகளென்றபடி. உடன் - கூடி, பரஸ்பரஸம்ச்லிஷ்டங்களான, மருதம் - அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்கள், ஒடிய-ஒடியும்படி, முறிந்துவிழும்படி,

ஒருபோதில்-ஒருகாலவிசேஷத்திலே, தவழ்ந்தன - ரிங்க்கணம்பண்ணாநின்றதுகள் உறிதடவுமளவில்-தயிர்வெண்ணெயுடைய வுறிகளைதடவினத்திலே, யசோதாபிராட்டியாலே, உரலூடுற்று - உரல் - உலூகலத்தினுடைய, உளடு மத்ய மாத்ரத்திலே, உற்று - பத்தங்களாய், நின்றன-நின்றதுகள், உறுநெறி - உறு யோகியமான, நெறி - ஸந்மார்கத்தையுடைய, ஓர்-ஸத்யத்திலே அத்விதீயனான, தருமன் - தர்மபுத்ரன், விடு, அனுப்பின, தூதுக்கு-தூதக்ருத்யத்துக்கு, உகந்தன - உகந்து - ப்ரீதங்களாய், நின்றதுகள். மறநெறியர்முறிய - மறம் - கோபமே, நெறியர் - நடையாகவுடைய, அஸத்துக்கள், முறிய-முறிந்து விழும்படி, பிருதாவனத்து-ப்ருந்தாவநத்திலே, வந்தன-ஸஞ்சரித்ததுகள், மலர் மகள் - பெரியபிராட்டியார், கை - தன்னுடைய கைகளாலே, கெ-றஸ்ரீர திகொ2ஜாவ~நஸியம்வா வா◦வி2உ-ஃக்ஷ2ா என்கிறபடியே கோமளபராகாஷ்டையான கைகளாலே, வருட-பிடிக்க, ஸம்வாஹநம்பண்ண, மலர்போதில்-வி ஸித தாமரஸபுஷ்பத்தைக்காட்டில், சிவந்தன - சிவந்துநின்றதுகள். மறுபிறவி - புநர்ஜநநம், அறு - அறுந்துபோகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கும், முனிவர் - ருஷிகள், ரிஷிகளுடைய, மாலுக்கு - பரமபக்திக்கு, இசைந்தன - ஸத்ருஸவிஷயமானதுகள், மனுமுறையில் - மனுவம்ஶத்தில், வருவது-ப்ரஹ்மக்ருஹத்தில் ஸ்வயம்வ்யக்தமாக வந்து ததஃபரம் பரமஸௌலப்யத்தாலே ஸகலலோகோஜ்ஜீவனார்த்தமாக மனுவம்ஶத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற, ஓர் - அத்விதீயமான, விமானத்து - ஸ்ரீரங்கதிவ்யவிமாநத்தில், உறைந்தன - நித்யவாஸம்பண்ணாநின்றதுகள். அறமுடைய -பகவதாச்ரயணதர்மத்தையுடைய, விசயன் - அர்ஜுநனுடைய, அமர் - அமர்ந்த, தேரில்-ரத்தத்தில், திகழ்ந்தன - ஓங்காநின்றதுகள், பார்த்தஸாரதியென்று ஸௌசீல்யம் தோற்றும்படி ஆச்ரிதரக்ஷணோந்முகங்களாக விளங்காநின்றதுகளென்றபடி. அடல்-பராக்ரமத்தையுடைய, உரக - உரகம், காலியஸர்பத்தினுடைய, படமடிய - படங்கள்மடியும்படி, ஆடிக்கடிந்தன - ஆடி நர்த்தித்து, கடிந்தன - நிராகரித்ததுகளென்றபடி, அறுசமயம் - ஷட்ஸமயங்களாலும், அறிவரிய - துர்பெத்யமான, தானத்து - ஸ்தாநத்திலே, பரமபதத்திலே, அமர்ந்தன-த்ருடப்ரதிஷ்டிதங்காய் நின்றதுகள், அணி-பூமிக்கலங்காரபூதமான, குருகைநகர் - குருகாநகரத்துக்கு நிர்வாஹகராய், முருகநாவற்கு - முருக, விலக்ஷணமான, நாவற்கு-ஜிஹ்வையையுடைய வகுளாபரணரான நம்மாழ்வாருக்கு, அவருடைய திவ்யஸூக்திகளுக்கென்றபடி. அமர்ந்தன - யோக்யவிஷயங்களாய் நின்றதுகளென்றபடி, வெறியுடைய - பரிமளத்தையுடைய, துளபமலர் - திருத்துழாய்புஷ்பத்தினுடைய, வீறுக்கு - வைலக்ஷண்யத்துக்கு, ச்ரைஷ்ட்யத்துக்கென்றபடி. அமர்ந்தன - யோக்யமாயிராநின்றன, விழு-உத்தராகர்ப்பத்தில் நின்றும் விழாநின்ற, கரி - கரிக்கட்டையானது, ஓர் - அத்விதீயனான, குமரனென-குமாரனாகும்படி, "வஸஶஃவ~ணாரிகாக்ஷஃ" (என்கிறபடியே) ஸ்வஸ்பர்சத்தாலேகுமாரனாகும்படி, மேவி-அபிநிவேஶித்து, சிறந்தன - விளங்காநின்றதுகளென்றபடி, விறலசுரர் - வீர்யமுடையவசுரர்களுடைய, படை-ஸேனை, அடைய - கார்த்ஸ்ன்யேந, வீய - நசிக்கும்படி, துடர்ந்தன-துரத்தினதுகளென்றபடி, விடலரிய-ஜ்ஞானிகளுக்கு துஸ்த்யஜங்களான, பெரிய பெருமாள் - நம்பெருமாளுடைய, மெய்ப்பதங்களே ம்ருதுலசரணங்களே பூர்வோக்த ப்ரகாரேண அநிஷ்ட நிவர்தகங்களாயும் இஷ்டப்ராபகங்களாயுமுள்ள ஸ்ரீக்ருஷ்ணராமாபிந்ந ஸ்ரீமந்நாரயண சரணங்களாகையாலே உபாயதசையிலும் பலதசையிலும் உபஜீவ்யங்களென்றுகருத்து. (ருக)

க-ஶ-மு,—மறையுரைக்கும் பொருளெல்லாம் மெய்யென்றோர்வார் மன்னியகூர் மதியுடையார் வண்குணத்தில், குறையுரைக்க நினைவில்லார் குறுக்கூடம்பால் கோதற்ற மனம்பெற்றார் கொள்வார்நன்மை, சிறைவளர்க்குஞ் சிலமாந்தர் சங்கேதத்தால் சிதையாத திண்மதியோர் தெரிந்ததேரார், பொறிநிலத்தின் மிகும்புனிதர் காட்டுமெங்கள் பொன்றாத நன்னெறியிற் புகுதுவாரே. (ருஉ)

வர்தமானகாலத்தில் க்ரந்தகர்த்ருபயாதிகளாலே சிலர் பரிக்ரஹித்தாலும் அநந்தோத்தரகாலத்தில் அஸூயாநாஸ்திக்யாதி பரவசபதுஜநாபரிக்ரஹம் ஸம்பாவிதமா

கையாலே க்ரமேணோச்சேதம் ப்ரஸக்தமாகாதோவென்ன ஆஸ்திக்யவான் என்கிற ச்லோகோக்தஸமாதானத்தைப் பாட்டால்விவரித்தருளுகிறார். (மறையிதி).

மறை-வேதங்கள், உரைக்கும் - சொல்லும், பொருளெல்லாம்-பூர்வோக்தசத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களெல்லாம், மெய்யென்று- யதமார்த்தமென்று, ஓர்வார் - அத்யவஸிச்சிருக்கும் பரமாஸ்திகர், இதினாலே ஆஸ்திக்யவான்என்கின்ற பதம்விவரிக்கப்பட்டது. மன்னியகூர்மதியுடையார்-மன்னிய-த்ருடையான, கூர்-ஸூக்ஷ்மையான, மதியுடையார் - புத்தியுடையார், இத்தால் நிசிதபுத்தி என்கிறபதம் வ்யாக்யாதம், வண்குணத்தில் - விலக்ஷணகுணங்களில், பரகீயஸத்குணங்களிலென்றபடி, குறையுரைக்க – குற்றம் ப்ரமித்துச்சொல்லுகையில், நினைவில்லார் - ஸங்கல்பமில்லாதார், இதினாலே அநப்யஸூயு: என்கிறபதம்வ்யாக்யாதம். குருக்கள் தம்பால்-குருக்களிடத்தில் நின்றும், கோதற்ற-அன்யதாஜ்ஞாநாதிதோஷமற்ற, மனம்பெற்றார் - ஸம்யக்ஜ்ஞாநம் பெற்றார், இதினாலே ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்த மநா என்கிறபதம் விவ்ருதமாய்த்து, கொள்வார்நம்மை–கிடாம்பியாச்சான் ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டரானநம்மை, "க்ஷயவிக்ஷயாஹ்யுபயாவஸிஷ்டே" என்கிறபடியே கொள்வார் - ஆளுமவர்களென்றபடி, கொள்வார்நன்மையென்றும்பாடம் நன்மை-நல்லத்தை, கொள்வார், இதினாலே ஸதர்த்தீ என்கிறபதம்விவ்ருதம், சிறைவளர்க்கும் - ஸம்ஸாரத்தைவளர்க்கும், பாபத்தாலே ஸம்ஸாராபிவ்ருத்தியை யுண்டாக்குமவர்கள்,சிலமாந்தர்-சிலமந்தபுத்திகளுடைய, சங்கேதத்தால் - நாம் பற்றினதேமதம், மற்றோர்மதத்தையும் பரிக்ரஹியோமென்ற ஸமயஸம்கேதத்தாலே, சிதையாத-பிந்நமாகாத, திண்மதியோர்- ஸுத்ருடபுத்திகள், பயரஹிதபுத்திகளென்றபடி, இதினாலே ஸம்கேதபீதிரஹித: என்கிறபதம் வ்யாக்யாதம். தெரிந்ததேர்ரார் - தெரிந்தது - க்ஷுத்ரப்ரயோஜநங்களை, ஓரார் - ஆசைப்படார், சிறந்ததோர்வாரொன்று பாடத்தில் - சிறந்தது - நிரதிசயபுருஷார்த்தத்தை, ஓர்வார்: ஆசைப்படுமவர்கள், க்யாதிலாபபூஜாதிஷு அஸக்தரொன்றபடி. தெரிந்த தோர்வாரொன்று பாடத்தில். தெரிந்து ஸதஸத்விவெகம்பண்ணி, அது - அத்தை, ஸத்தை, ஓர்வார் - பரிக்ரஹிப்பார்கள், க்யாதிலாபபூஜாதிஷ்வஸக்தரொன்றபடி - இதினாலே ஸத்ருஶேஷுஸக்த:. என்கிறபதம் வ்யாக்யாதம், இப்படிப்பட்டவதிகாரிகள், பொறைநிலத்தில் - க்ஷமாஸீமாவானபூமியில், மிகும் - அதிகம், புனிதர் - பரிசுத்தர், ஆசாரியரொன்றபடி, காட்டும் - ஆசார்யராலெகாட்டப்பட்ட, எங்கள் - அஸ்மாகம், எங்களுடைய, பொன்றாத - நசியாத, நன்னெறியில் - ஸமீசீநமார்கத்தில், ஸந்மார்க்கப்ரதர்சகாஸ்மந்நிபந்தநத்திலே, புகுதுவாரோ - ப்ரவெசிப்பார்களென்றபடி. இதனாலெ - ஸத்வர்த்தநீமனுவிதாஸ்யதிஶாஸ்வதீம்ந: என்கிற வாக்யம் வ்யாக்யாதமாய்த்து. (௫௨)

௧௨௭-மூ—இதுவழி யின்னமுதென்றவ ரின்புலன்வேறிடுவார்
இதுவழியா மலவென் றறிவா ரெங்கடேசிகரே
இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பா லென்பிழைபொறுப்பார்
இதுவழியா மறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே. (௫௩)

இப்படி ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தமநா: என்று சொன்னது கூடுமோ. விஷயப்ராவண்யாதிரூபாஸ்மத்தொஷ தர்சநத்தினாலே யாசார்யர்கள் மநோவைரஸ்யத்தினாலே யதாவதர்த்தோபதெஶம்பண்ணக்கூடாமையால் ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தமநஸ்கத்வம் கூடாமையாலே தத்வநிர்ணயமும் தந்மூலக்ரந்த நிர்மாணாந்தரமும் கூடுமோ: என்ன, ஸதோஷமூலயதாவதாசார்யொபதேஶாபாவாத் பரிசுத்த மநஸ்கத்வமும் தத்வநிர்ணயமும் தந்மூலக்ரந்தப்ரணயநமும் இல்லாமையாலே கூடாதென்கிறதோ; ப்ரமாணதார்ட்யாபாவாத் தத்வநிர்ணயமில்லாமையாலே தந்மூலக்ரந்த நிர்மாணம் கூடாதென்கிறதோ வென்றுவிகல்பித்து ; க்ரமெணவிஸ்த்ருத்ய ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தமநஸ்கத்வ விவரண ரூப காதாத்வயத்தினாலே உத்தரமருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு ஆசார்யாதிநஸ்வலாபத்தினாலே ஸந்துஷ்டராகிறார். (இதுவழியித்யாதி).

எங்கள்தேசிகரே-வகுளாபரண நாதயாமுநராமாநுஜ ப்ரணதார்திஹர வாதிஹம் ஸாம்புவாஹார்யாதிகளே, அவதாரணத்தாலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிவ்யாவ்ருத்தி:,

இது-ப்ரபந்தோக்தமான வர்த்தஸ்திதியை ; இன்னமுது-இன்-போக்யமான், அமுது-அமிர்தம், அதிபோக்யமென்றபடி. வழி-பரமபோக்யமான ஸன்மார்கம், என்றவர். என்று உபதேசித்தவர் ; இன் - அல்பஸாரங்களான, புலன் - ஶப்தாதிவிஷயங்கள் ; இது மற்றுள்ள ஹேயங்களுக்கு முபலக்ஷணம். வேறிடுவார் - தாங்களும். ஹேயங்களை வேறிட்டு ஆஶ்ரிதரையும் வேறிட்டுவைப்பார், பரித்யாஜ்யத்வேந விலக்கினார்க ளென்றபடி. இதுவழியாம் - இது-பகவத்க்ருபையே, வழியாம் - மோக்ஷோபாயம், அல.பகவத்க்ருபாவ்யதிரிக்தம் மோக்ஷத்துக்கு முக்யோபாயமல்ல, என்று, அறிவார் - அறிந்து நிர்ணயித்தார்கள். யத்வா - இது - இப்ரபந்தோக்தமான பக்திப்ரபத்திகளே, வழியாம்-ஶாஸ்த்ர விஹிதமான மோக்ஷோபாயம், அல-தத்வ்ய திரிக்தவாக்யார்த ஜ்ஞாநாதிகள், மோக்ஷோபாயமன்று, என்றறிவார். அறிந்து நிர்ணயித்தார்க ளென்றபடி, தேஶிகவிஶேஷணம்பூர்வேணாந்வய:, கிந்து, இதுவழி.இந்தபோக்யமானமார்கமே, எய்துக-என்றறிவார்-இவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இன்னுமும் தீர்க்கமாக இப்பூமியிலே நடந்திடுகவென்று ஸங்கல்பித்து, உகப்பால் - இந்தஸந்மார்க ப்ரவசந சந்தோஷத்தால், எம்பிழைபொறுப்பார் - எங்களுடைய ஸகலஸ்கலநங்களையும் ஸஹிப்பார்கள், ஸகலஸ்கலநங்களையும் ஸஹித்து இவ்வர்த்தஸ்திதியையு முபதேசித்தார்க ளென்றபடி. ஆகையால் - மறையோரருளால் - பரமவைதிகரானவாசார்யர்களுடைய க்ருபையினாலே,இதுவழியாம்-இந்தப்ரபந்தோக்தமார்கமேகண்டாபதமாக,யாம்-வயம்,இசைந்தனம்-அங்கீகரிக்கப்பெற்றோமென்கை. (ருங)

கஉஅ-மு—எட்டுமிரண்டுமறியாதவெம்மை யிவையறிவித்து
எட்டவொண்ணாதவிடந்தரு மெங்கண்மாதவனார்
முட்டவினைத்திரண்மாளமுயன்றிடு மஞ்சலென்றார்
கட்டெழில்வாசகத்தாற்கலங்காநிலைபெற்றனமே. (ருச)

(எட்டுமிரண்டுமித்யாதி)

எட்டுமிரண்டுமறியாத - எட்டுமிரண்டும் பத்தென்று அறியாத அத்யந்தாஜ்ஞரான, யத்வா, எட்டும் - திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், இரண்டும் - த்வயத்தையும், ஸ்வல்பாக்ஷரமான திருமந்த்ரத்தையும் ஸர்வாதிகாரமான த்வயசரம ச்லோகங்களையும், அறியாதவெம்மை - அறியாமையாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்தநம்மை, இவையறிவித்து யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸதாசார்யமுகேந மூலமந்த்ரத்வயசரம ச்லோகரூப ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸார்த்தமாக அறிவித்து, தத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப்ரபதநரூப ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி, எட்டவொண்ணாத - அநாஶ்ரிதருக்கு எட்டவரிதான, அதிதுர்லபமான என்றபடி. இடம்-பரமபதஸ்த்தாத்தை, தரும்-''மோக்ஷமிச்சேஜ்ஜநார்தநாத்'' ''மோக்ஷதோ ஜநார்தந:'' என்கிறபடியே - மோக்ஷப்ரதத்வேநபர தேவதாரூபியான, எங்கள்மாதவனாய் - மாதவனாய்,''ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபியாய்,அவதரித்து'' இதிசேஷ:''ஜாமாதாதயிதஸ்தவேதிபகவன்ஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யாஹரிம்''என்கிறபடியே எங்கள்-எங்களுக்கு-தலைவன். நாயகனாயிருக்கிறவன் என்றபடி. முட்ட - கார்த்ஸ்ந்யேந, வினைத்திரள் - பாபஸமூஹம், புண்யபாபரூபோபயவிதபாபமும், மாள்-நசிக்கும்படி, முயன்றிடும் - ''ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்றபிநிவேஶியாநிற்கும், அஞ்சல். நீஒன்றுக்கு மஞ்சாதே, ''மாசுச:'' சோகியாதே, என்றார் - என்றுசொல்லாநிற்கிற கீதோபநிஷதாசார்யனுடைய, கட்டெழில் - ஸர்வதோவிளங்காநிற்கிற, வாசகத்தால் - சரமச்லோகத்தால், ஸர்வதோத்ருடதர ப்ரமாணத்தாலே, கலங்காநிலை - அக்ஷோப்யத்வத்தை, பெற்றனம்-இவ்வர்த்த ஸ்திதியைக்கண்டு ஸுத்ருடாத்யவஸாயத்தையும் பெற்றோமென்கை. (ருச)

கஉகூ-மு—வானுளமர்ந்தவக்ரரும் வருந்தவருநிலைகள்
தானுளனாயுகக்குந்தரமிங்குநமக்குள்தே
கூனுளநெஞ்சுகளாற்குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினுந்
தேனுளபாதமலர்திருமாலுக்குத்தித்திக்குமோ. (ருரு)

மேலிரண்டும் சாற்றுப்பாட்டுகள். ஆனாலும் தேவரீர் நிபந்தநத்தை ஸம்ப்ரதாயாந்தரஸ்தர் செகிழ்நினைக்கையாலே குறையில்லையோவென்ன வக்ரபுத்திகள் நெகி

ழினைத்தாலும் ஸ்ரீயஃபதிக்கு அத்யந்தபோக்யமா யிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார். (வானுளித்யாதி).

வான்-ஸ்வர்கபோகஃ பரமபதம்வா, வானுள் - அதில். அமர்ந்தவரக்கும் - இந்திராதிதேவர்களுக்கும், நித்யஸூரிகளுக்கும், வருந்தவரும் - ப்ரயாஸப்பட்டுவரும், ப்ரயாஸஸாத்யமாகவரும், இந்நிலைகள் - இப்ரபந்தோக்தநிலைகள், தானுளனாய்-இப்ரபந்தோக்தபர மைகாந்திதர்மங்களை தானுள்ளவனாய், உகக்கும்தரம் - இன்னிலையுடையாரைக்கண்டு ஸந்தோஷிக்கிற ஸ்வபாவம், இங்கு - இந்தவிரோதிபூயஸ்தா ஜடிலமான இந்தஸம்ஸாரமண்டலத்திலே, நமக்கு., உளதே-உண்டாகப்பெற்றதே, என்று விஸ்மயிக்கிறபடி. கூனுள - வக்ரதையுடைய. நெஞ்சுகளால் - வக்ரமநஸ்ஸுக்களாலே, குற்றமெண்ணி - இல்லாததோஷத்தை இப்ரபந்தத்திலும் தத்கர்தாவான நம்மிடத்திலு மாரோபித்து, இகழ்ந்திடிலும் - அநாதரித்தாலும், தேனுளபாதமலர் - மதுஸ்யந்திகளான திருவடித்தாமரைகளையுடைய, திருமாலுக்கு - ஸ்ரீயஃபதிக்கு, தித்திக்குமே - அதிபோக்யதமமா யிருக்குமென்றபடி. (௫௫)

க௬௦-மூ—வெள்ளைப்பரிமுகர் தேசிகராய் விரகாலடியோ
முள்ளத்தெழுதிய தோலையிலிட்டனம்யாமிதற்கென்
கொள்ளத்துணியிலுங்கோதென்றிகழிலுங்கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவா திகழாதென்னெழில்மதியே. (௫௬)

ஆனாலும் ஸம்ப்ரதாயாந்தரஸ்தர் நெகிழநினைக்கையாலே தேவரீர்திருவுள்ளத்திலீஷத்தாகிலும் நம்ப்ரபத்தத்தை யனாதரித்தா ரென்று கேதம்வாராதோ வென்ன தமக்கு ப்ரபந்தத்திலே லேககத்வமாத்ரமன்றிக்கே வேறுஸம்பந்தமில்லாமையா லீஷத்தும் சித்தவிகாரமில்லை, ஸர்வேச்வரனுக்கே சித்தவிகார முண்டாவதென்கிறார். (வெள்ளைப்பரிமுகரிதி).

வெள்ளைப்பரி - ஸ்வேதாச்வம், வெள்ளை - ஸ்வேதரான, பரிமுகர் - ஹயக்ரீவர், சுத்தஸ்படிகமணிபூப்ருத் ப்ரதிபடரான ஹயக்ரீவர், தேசிகராய். வாதிஹம்ஸாம்புவாஹரான கடாம்பியப்புளராய் அவதரித்து, விரகால். ஆசார்யோபதேசரூபவிரகால், ஸஹகாரியால், லேகநியாலென்றபடி - அடியோம் உள்ளத்து. நம்முடையமநஸ்ஸாகிற பத்ரத்திலே, எழுதியது. முன்னேஸர்வேச்வரன் ஆசார்யோபதேசரூபேண எழுதிக்கொண்டுபோக,நம்முடையநெஞ்சிலேபட்டவர்த்தங்களை, ஓலையிலிட்டனம் - மாத்ருகை யைப்பார்த்து எழுதினாப்போலே புஸ்தகத்திலே எழுதினோம், பராதீனகர்த்ருத்வமாத்ரம் நமக்கு, இப்ரபந்தத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ப்ரதாநகர்தா ஸ்ரீஹயக்ரீவரென்றபடி, அடியேன் லேககஸ்தாநீயன். யாம் ஓலையிலிட்டனமென்றந்வயஃ. இதற்கென் - ஸர்வேஸ்வரக்ருதமான விப்ரபந்தத்துக்கு, என் - என்னகுற்றமுண்டு. மனுஷ்யகர்த்ருகமாகிலன்றோ குற்றமென்றலாவது, இதில் குற்றமெண்ணில் தங்கள் மனஸ்ஸிலே குற்றமத்தனைப்போக்கி இதிலொன்றும் தட்டாதென்றபடி. கொள்ளத்துணியிலும் - ப்ரபந்தப்ரபாவத்தைக்கண்டு சிலர் இதுவேபரமார்த்ததயா உபாதேய மென்று அத்யவஸித்தாலும்,கோதென்று-அஸாரமென்று, இகழிலும் - அநாதரித்துக் கைவிடப்பார்க்கிலும், கூர்மதியீர் - யுக்தாயுக்தவிசாரக்ஷமபுத்திகாள், ஸம்போதநம், என்னெழில்மதி - என்னுடைய த்ருடாத்யவஸாயத்தையுடைய சோபநமானமநஸ்ஸு, எள்ளத்தனையுகவாது - இத்தையங்கீகரித்தாரென்று திலாம்சமும் துரபிமாநக்ருதஸந்தோஷத்தாலே - கர்வியாது. இகழாது - இத்தை த்யஜித்தாரென்று அல்பமும் துக்கியாது என்றபடி. பரப்ரபந்தத்தை பரர் பரிக்ரஹிக்கிலும் பரித்யஜிக்கிலும் ஆரேனுமொருவருக்கு ஸந்தோஷமும் கேதமுமுண்டாகாதிறே, ஆகையாலிப்ரபந்தபரிக்ரஹத்தில் ஸந்தோஷிக்கிறவனும் பரித்யாகத்தில் நிக்ரஹிக்கிறவனும் ப்ரபந்தப்ரதாநகர்தாவான ஸர்வேச்வரனே என்று திருவுள்ளம். (௫௭)

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ.

அதிகாரஸங்க்ரஹ வ்யாக்யானம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

பரமபதஸோபானம் - வ்யாக்யானம்.

பாசுரம்.

௧௯௧-மூ.—அடற்புள்ளரசிலுமந்தணர் மாட்டிலு மின்னமுதக்
கடற்பள்ளி தன்னிலுங்காவிரியுள்ள முகந்தபிரா
னிடைப்பிள்ளையாகியுரைத்ததுரைக்கு மெதிவரானார்
மடைப்பள்ளி வந்தமணமெங்கள் வார்த்தையுண் மன்னியதே.

வ்யாக்யானம்.

அடல் - பராக்ரமம், அத்தையுடைத்தான, புள்ளரசிலும் - கருடனிலும், அந்தணர் மாட்டிலும் - அந்தணர் - ப்ராம்மணோத்தமரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். மாட்டிலும் - அவர்களுடைய ஸமீபத்திலும், மாடு-ஸமீபம். இதுதா லிவர்கள் கோஷ்டியைக் காட்டுகிறது. (வஸந்திவைஷ்ணவாயத்ர) -என்றும் பகவந்நிரதிசயப்ரீதிவிஷயமிறே. இக்கோஷ்டியைக்காட்டிலு மென்றபடி -இன்னமுதக்கடல்பள்ளிதன்னிலும்.இன் - போக்யமான, அமுதம் பிறந்த கடல்க்ஷீராப்தி, அதாகிறபடுக்கையிலும், பாற்கடலும் வேங்கடமும், திருப்பாற்கடலே யென்றதலையேயொருமாநோடியும் பிரியானென்று மிகவும் பகவதபிமதமிறே, இதைக்காட்டிலும், காவிரியுள்ள முகந்தபிரான்- திருக்காவேரியினுடைய மத்யமான ஸ்ரீரங்கத்தையுகந்தருளின பரமோதாரனான ஸ்ரிய:பதி, "கங்கையிற்புனிதமாயகாவிரி நடுவுட்பட்டு." காவிரியுள்ள முகந்தவனுடைய பரமோதாரத்வமாவது அஸ்மதாதிகளுக்கும் முகங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கை. யிப்படி திருக்காவிரி மத்யத்தையுகந்தருளின ஸர்வேச்வரன், இடப்பிள்ளையாகி-ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாயவதரித்து, உரைத்தது • அருளிச்செய்த ஸ்ரீகீதையை, உரைக்கும் எதிவரானார் - வ்யாக்யானம் பண்ணியருளின வெம்பெருமானாருடைய, மடைப்பள்ளிவந்தமணம்- மாஹாநஸிகரான கிடாம்பி ஆச்சான் திருவம்சத்தில் ஸம்ப்ரதாயாவிச்சேதேந ப்ராப்தமான பரிமளம், அதாவது எம்பெருமானார் கிடாம்பியாச்சானுக்கு ப்ரஸாதித்தவ்வழியாலே யப்புள்ளாருக்கு ப்ராப்தமான ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்த ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களென்றபடி. எங்கள் வார்த்தையுள் - தத்சிஷ்யவர்கமான வஸ்மத்ப்ரபந்தங்களில், மன்னியதே - ஸ்திரமாய்விளங்காநின்றது. பூர்வமறியாத வெங்களுடைய வார்த்தைகளில் எம்பெருமானார் ஸம்ப்ரதாய கந்தம் பரிமளிக்கும்படியாய்த்து தான் திருந்தினபடி, இதென்ன வாச்சர்யமோ! வென்று விஸ்மயிக்கிறார். (௧)

௧௯௨-மூ.—கள்ளமனத்துடன் கண்டுமுயன்ற கடுவினையா
னள்ளிருளாழியினற்சுவையைந்தெனநாடியதோ
ரள்ளலினாளும் விழுந்தழியாவகையாரணநூல்
வள்ளல்வழங்கிய வான்படியான வழியிதுவே. (௨)

(கள்ளமனத்துடனித்யாதி) மனஸ்ஸூக்கு. கள்ளமாவது அஹங்கார மமகாராதிகள். அத்தால், கண்டு - கள்ளமநஸ்ஸால தத்துவங்களை விபரீதங்களாக விசாரித்து, அதாவது. தன்னைஸ்வதந்த்ரனாகவும் பரமாத்மாவையில்லையாகவும் புத்திபண்ணி, முயன்ற கடுவினையால் - ஆரம்பிக்கப்பட்ட க்ரூரபாபங்களால், நள்ளிருளாழியில் - காடாஜ்ஞாநாந்தகாரசக்ரத்தில், நற்சுவையைந்தென - ஐந்தும் அல்பஸாரங்களான சப்தாதிவிஷயங்களைந்தும் நல்சுவையென, ஆத்மோபபோக்யமான நல்லரஸங்களென்னுப்ரமித்து, நாடியது. தேடப்படுமதான, ஓரள்ளலில்-சப்தாதிவிஷயங்களாகிற வநவதியமானமஹாபங்கஹ்ரதத்தில், அள்ளல் - பங்கஹ்ருத:. நாளும் விழுந்தழியாவகை - ஸர்வகாலமும் நிபதித்து நசியாவகை, ஆத்மஸ்வரூபமழிந்து போகாத

படி, பகவதனுபவமே யாத்மாவுக்கு ஸத்தாபாதகமாகையால் சப்தாத்யனுபவ மாத்மாவுக்கு விநாசபர்யாயமிறே - ஆரணநூல்வள்ளல். உபநிஷத்சாஸ்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட பரமோதாரனான ஸ்ரிய:பதி, யத்வா - ஆரணநூல்வள்ளல் - பரமோதாரமான உபநிஷத்துக்கள். அவைக்கு பரமோதாரத்வமாவது பகவத் ஸ்வரூபாதிகளை ஸ்பஷ்டமாகப்ரதிபாதிக்கை. அதவா - ஆரணநூல் - உபநிஷத்துக்களாலும், வள்ளல், பரமோதாரனான க்ருஷ்ணனாலும் வழங்கிய-உபகரிக்கப்படுமதான, சொல்லப்படுமதான. (“அக்நிர்ஜ்யோதிரஹஶ்ஶுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம்” - “தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ ஜநா:”) (அக்நிர்ஜ்யோதிரகச்சுக்லஷ்ஷண்மாஸா உத்தராயணம், தத்ரப்ரயாதாகச்சந்திப்ரும்மப்ரும்மவிதோஜநா:.) என்று சொல்லப்பட்டதிறே. (தேঽர்சிஷமபிஸம்பவந்த்யர்சிஷோঽஹரஹ்ந ஆபூர்யமாணபக்ஷம்”)(தேர்ச்சிஷமபிஸம்பவந்த்யர்ச்சிஷோஹரந்ஹ ஆபூர்யமாணபக்ஷம்.) இத்யதி உபநிஷத்துக்களிலும் காணப்பட்டதிறே. வான்படியான வழியிதுவே - பரமபதஸௌதாரோஹணத்துக்குச்சொன்ன வர்ச்சிராதிமார்க்கமிதுவே. இப்ரபந்தத்தில்காட்டப்பட்ட விவேகாதிநவபர்வரூபமான விதுவே - மத்தொன்றல்ல, யத்வா - இப்ரபந்தத்தில் காட்டப்பட்ட விவேகாதி நவ ஸோபாந பூஷிதமார்கமே உபநிஷத்துக்களாலும் தத்ப்ரதிபாத்யனான க்ருஷ்ணனாலுங் காட்டப்பட்ட வர்ச்சிராதிமார்கமென்கை. (உ)

கூ-ஞ-மூ—அருவுருவான வையனைத்து மறிவாரேனு, மருங்கலைகள் கற்றுரைக்க வல்லாரேனுந், தருமவழி யழியாமற் காப்பாரேனுந், தனிமறையின் றாற்பரியந் தருவாரேனு, மிருவினையி னொழுக்கத்தா லேவலோரா, திங்கேநாஞ் சிறையிருந்த வீனந்தீர்க்கும், திருமகளார் பிரியாத் தேவன்றிண்ணந், தேறுதார் திண்படியிலேறுதாரே. (௩)

இது இப்பரமதஸோபான ரஹஸ்யத்தின் ப்ரதமபர்வமான விவேகபர்வத்தில் பாட்டு. இதில் ஸகலசாஸ்த்ர பரிஞ்ஞானமுள்ளவர்களே யாகிலும் ஸர்வரக்ஷகனான ஸ்ரிய:பதியினுடைய “ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வ” “ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயேஶித்ருத்வத்தை யறியாதார் மோக்ஷமார்க பஹிர்பூதரென்கிறார். அருவுருவானவை - ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலரூபங்களான விஷயங்கள், அவையாவன: “ஸர்கஶ்ச ப்ரதிஸர்கஶ்ச வம்ஶோ மந்வந்தராணி ச வம்ஶாநுசரிதஞ்சைவ” “ஸர்கச்சபரதிஸர்கச்ச வம்சமந்வந்தராணிச வம்சாநுசரிதஞ்சைவ” என்றும் “உத்பத்திம் ப்ரளயஞ்சைவ பூதாநாமாகதிம் கதிம் । வேத்தி வித்யாமவித்யாஞ்ச” “உத்பத்திம்ப்ரளயஞ்சைவ பூதாநாமாகதிங் கதிம் வேத்திவித்யாமவித்யாஞ்ச” என்றும் சொல்லப்பட்ட தத்தச்சாஸ்த்ர தாத்பர்யார்த்தங்கள், அனைத்தும் - ஸமஸ்தத்தையும், அறிவாரேலும் - அறிந்தவர்களானாலும், ஸர்வஶாஸ்த்ர தத்வஜ்ஞராகிலுமென்றபடி. அருங்கலைகள் கற்றுரைக்கவல்லாரேலும் - அதிகரிக்கும் அர்த்தமறிகைக்கும் அனுஷ்டிக்கைக்கும் அருமையான, கலைகள் - வேதசாஸ்த்ராதி சதுஷ்ஷஷ்டி கலைகள், கற்று - தாங்கள் நன்றாகவப்யஸித்து, உரைக்க - ஆஶ்ரிதருக்கும் உபதேசிக்கவும் ஸமர்த்தரானாராகிலும், தருமவழியழியாமல் காப்பாரேலும். ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுக்த நித்யநைமித்திக தர்மங்களை ஸம்ப்ரதாய விச்சேதத்தாலழிந்துபோகாதே தாங்களுமநுஷ்டித்து அடைந்தவர்களையு மநுஷ்டிப்பித்து ரக்ஷிக்கசக்தராகிலும், தனிமறையின் தாற்பரியந்தருவாரேலும் - தனிமறை, வேதாந்தம் - அதின் தாத்பர்யார்த்தங்களை தருவாரேலும் - தாங்களிதிலொப்பற்று பிறர்க்குபதேசிப்பாருள்ளாரேசிலர் - இருவினையினொழுக்கத்தாலேவலோராது - அநாதிபுண்யபாபரூப கர்மவிசேஷத்தினுடைய வொழுக்கம் ப்ரவாஹம். அத்தால் - ஏவல்ஸ்வரூபாநுரூப பகவத்கைங்கர்யம். அத்தை - ஏராதே - எண்ணாதே, ஆசைப்படாதே யென்றபடி. இங்கேநாம் சிறையிருந்தவீனந்தீர்க்கும் - இந்தஸம்ஸாரத்திலே நாம்சிறையிருந்த - பத்தராயிருந்தஹீநதையை தீர்க்குமவனான, நித்யஸம்ஸாரிகளை நித்யஸூரிபதத்திலேவை

க்கும் அகடிதகடனாஸமர்த்தனிறே பகவான், திருமகளார்பிரியாத தேவன் - ஸர்வாவஸ்தையிலும் பெரியபிராட்டியாரை பிரியாத ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய, திண்ணம்- நிருபாதிக நித்ய ஜகதீசித்ருத்வரூப த்ருடத்வத்தை, தேறுதார் "நஜாயதே" திமெவிஜ்கு:கு:" "நம்ருஷ்யதிவைதிக:க:" என்கிறபடியே - யிசையவேணுமத்தை யிசையாதார், விஸ்வஸியாதாரென்றபடி - திண்படியில்-த்ருடமாய் மோக்ஷமார்கமான பரமபதஸோபானத்தில், ஏறுதார் - மோக்ஷமார்க பஹிர்ப்பூதரென்கை. (௩)

கஙௌ-மூ—மறுத்தார்திருவுடன்மார்பிற்றரித்தவன்வாசகத்தை
மறுத்தார்மயக்கமுமற்றதனால்வந்தமாநரகும்
நிறுத்தார்பவத்திநெடுநாளுழன்றமைகண்டதனால்
வெறுத்தாரணநெறியேவெள்கியோடவிரைவர்களே. (௪)

இது நிர்வேதபர்வத்தில் முதல்பாட்டு (மருத்தாரித்யாதி) ஸ்ரீய:பதியினுடைய வாஜ்ஞாதிலங்கிகள் அநாதிகால மெல்லாம்ஸம்ஸாரத்திலுழன்றமை கண்டவர்களிஸ் ஸம்ஸாரத்தை வெறுத்து ஔபநிஷதமார்கத்தி விழியப்பார்ப்பர்க ளென்கிறார். மறுத்தார் - மறுவையும்தாரையும், அதாவது ஸ்ரீவத்ஸமென்கிற மறுவையும் வைஜயந்தியென்கிற மாலையையும், திருவுடன் - திருமாதுடன், பிராட்டியோடேகூட, மார்பில்தரித்தவன்-கண்ணன், அவனுடைய, வாசகத்தை - பஜஸ்வமாமென்றும் மாமேகம் சரணம்வ்ருஜ என்றும் சொன்ன வசநங்களை, மறுத்தார் - அதிக்ரமித்தவர்கள், பக்திப்ரபத்தியி விழியாதபாவிகளென்றபடி. அவர்களுடைய, மயக்கம் - அவித்யா, இதுகர்மவாஸநாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம், மற்றதனால்வந்த மாநரகும் - மற்று - அதன்றியும், அதனால் - அந்தவவித்யாதிகளால், வந்த - ப்ராப்தமான, மற்றுமுண்டான மஹாநரகாத்யனுபவங்களையும், நிறுத்து - நிறுத்துமதாய், தன்னுள்ளே நிறுத்தியகப்படுத்திக் கொள்ளுமதான, ஆர்-பவத்தில், அதிவிஸ்த்ருதமான ஸம்ஸாரத்தில், நெடுநாள் - அநேககாலமெல்லாம், உழன்றமை - பரிப்ரமித்தபடியையும், கண்டு - கண்டாப்போலே பராமர்சித்து, அதனால், வெறுத்து - நிர்வேதம்பிறந்து, இருப்பாரென்று அத்யாஹார்யம். நிர்வேதம்பிறந்தவர்களென்றபடி. வெள்கி - கீழ்பரிப்ரமித்தத்துக்கு லஜ்ஜித்து, மேல், ஆரணநெறியே - ஔபநிஷதமான பக்திப்ரபத்தி மார்க்கத்திலே, ஓடவிரைவர்கள் - சீக்ரமாகவிழிய வுத்யோகிப்பார்க ளென்கை. (௪)

கங௫-மூ—வான்பட்ட மன்னிருளின் மயங்குமாறு, மறித்தொருகா லெனையூழி சென்றுலன்றே, ஞன்பட்ட வுடலாழி வினையொழிக்கிலொருகரையுங் காணுதே யெழுகுமாறுந், தேன்பட்ட விடம்போலத் தித்திக்கின்ற, சிறுபயனே யுறுபயனென் றழுந்துமாறுந், தான்பட்டபடி யிங்கோர் தானேகண்டு, தளர்ந்திடுமேல் வளர்ந்திடுமே தக்கவாறே. (௫)

(வான்பட்டவித்யாதி) அநாதிகாலம் தாங்கள்பட்டபாட்டை சாஸ்த்ரமுகத்தாலே தெளிந்தவர்கள் மேல்நல்வழியே நடக்க உத்யோகிப்பார்க ளென்கிறரிப்பாட்டிலும். வான் - ஆகாசம், இத்தால் சிரஸ்தாயித்வத்தை நினைக்கிறது, பட்ட, சிரஸ்தாயித்வத்தை யடைந்த, மன்னிருளில் - ப்ராகிருதப்ரளயமான மஹாந்தகாரத்திலென்றபடி. மயங்குமாறும் - அசித்கல்பனாய் அனேககாலம் மோஹித்திருக்கும் ப்ரகாரத்தையும். மறித்து - திரும்பி, (ஹ-ஞயஜ-த்ருதி:) ஒருகாலெனை யூழிசென்றால் - ஊழிப்ரளயம், அநேகப்ரளய ஸத்ருச தீர்க்ககாலங்கழிந்தபின், அன்று - ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே, ஊன் பட்ட. ஊன்மாம்ஸம், இது உபலக்ஷணம். மாம்ஸாஸ்ருங்மயமான, உடலாழி - தேவாதி சதுர்விததேஹங்களினுடைய புநராவ்ருத்திரூபமான ஜன்மசக்ரமென்றபடி. இந்தஜன்மசக்ரத்தை யாச்ரயித்துவரும் புண்யபாபரூப கர்மங்களினுடைய, ஒழுக்கம் - ப்ரவாஹம், அதில், அகப்பட்டிதிசேஷ:, ஒரு கரைகாணுதே - மோக்ஷமாகிற முக்யமான பாரத்தைக் காணமாட்டாதே, ஒழுகுமாறும் - ஒழுகிப்போகிற ப்ரகாரத்தையும், (தேன்பட்டவித்யாதி) அந்தஸம்ஸாராவஸ்தையில், தேன்பட்டவிடம்போல - மதுஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமான விஷம்போலே

இத்திக்கின்ற - ஆபாததஃ ஸ்வாதுவாகத்தோற்றுகிற, சிறுபயனே - சிற்றின்பமான சப்தாதிவிஷயங்களையே, உறுபயன், ஆத்மாவுக்கு யோக்யமான மஹாபலம், என்றருந்துமாறும் - என்றறிந்து ஆஸ்வாதித்துக்கொண்டிருக்கும் ப்ரகாரத்தையும், தான்பட்டபடி - இப்படி தான் அநுபவிக்கும் ப்ரகாரங்களை, இந்நேர் - இந்தப்ரகாரத்திலே, தானே - ஸ்வயமேவ, கண்டு - சாஸ்த்ரோபதேச முகத்தாலே பராமர்சித்து, தளர்ந்திடுமேல் - தளருமாகில், நிர்வேதம்படுமாகில், அவனுக்கிதிசேஷஃ. மேல்-இந்நிர்வேதம் பிறந்ததுக்குமேல், தக்கவாறே - ஆத்மாவுக்குத் தகுதியான ஹிதப்ரவ்ருத்திகளே, வளர்ந்திடும் - ப்ரதிதிநம் அபிவ்ருத்தமாய்ச் செல்லும் என்கை. (ரு)

கரு௬-மூ—உலகத்துயர்ந்தவரொன்றும் பயனிலுறுந்துயரு
மலகிற்படாதவப் போகங்கவர்ந்தெழு மம்புயத்தோன்
கலகத்தொழின் மதுகைடபராற் படுங்கட்டமெண்ணும்
பலகற்ற மெய்யடியார் படியாரிக் கடும்பவத்தே. (௬)

இனிவிரக்திபர்வத்தில் பாட்டு. (உலகத்தித்யாதி) ஆப்ரஹ்மபதம் ஸர்வலோகத்திலும் துக்கத்தை பராமர்சிப்பார் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் விரக்தராவரொன்கிறது. உலகத்து - இந்த பூலோகத்தில், உயர்ந்தவர் - ராஜ்யதநவீர்யாதிகளாலுந்நதரான நள ந்ருக நஹுஷாதிகள், ஒன்றும் பயனில் - அநுபவிக்கும் ஸாம்ராஜ்யபதவியில், உறுந் துயரும்-துக்கபரம்பரைகளையும், உன்மத்தக்ருகலாஸபுஜங்கமாத்யவஸ்தைகளை யடைந்தார்களிறேயவர்கள். அலகிதி, அலகு - அவதி, அலகில்படாதது நிரவதிகம். அப்போகம்-ஆநந்த வெல்லையில் ப்ரஸித்தமானபோகம். அத்தை, கவர்ந்து - துடர்ந்து, எழுமம்புயத்தோன்-அத்யுன்னதஜன ப்ரஹ்மாவும், இப்பால்பட்ட ஸர்வரிலும் மேலானபோகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும், கலகத்தொழில் - கலகமேக்ருத்யமாகவுடைய, மதுகைடபராலே, படுங்கட்டம்-அதாவது-வேதத்தைப்பறிகொடுத்து சுருணைசோர்ந்த கணக்கனைப்போலே ப்ரலபிக்கை முதலானகஷ்டம். எண்ணும் - பராமர்சிக்கு மவரான, பலகற்ற மெய்யடியார் - பலவிதமான சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் தெளிந்து பகவத்பரத்வத்தையும் ததிதராவரத்வத்தையும் நித்யவிபூதியின் வைலக்ஷண்யத்தையும் லீலாவிபூதியின் ஹேயத்வத்தையும் அறிந்து நிர்வேதமுடைய, மெய்யடியார் - அடம்பரானபரமை காந்திகள், இக்கடும்பவத்தே - இந்த க்ரூரமான ஸம்ஸாரத்தில், படியார் - ஸக்தராகா ரொன்கை. (௬)

கரு௭-மூ—தந்திரங்களளவிலராய்த் தனத்தான்மிக்க தார்வேந்தர் தொழ
வையமாண்டார் மாண்டார், சந்திரனுஞ் சூரியனும் வீயுங்கா
லந்தாரகையின் வட்மற்றுத் தனிவானுகு, மிந்திரனு மேறுயர்
த்த வீசன்றானு மீரிரண்டு முகத்தானு மில்லாவந்நா, ணந்
திருமானிலைகண்டார் நாகமெல்லா நரகென்றுநற்பதமே நாடு
வாரே. (௭)

(தந்திரங்களித்யாதி) லீலாவிபூதியின் அநித்யதையை யறியுமவர் லீலாவிபூதியை நரகமாக வெண்ணி பரமபதத்தை யாகாங்க்ஷிப்ப ரொன்கிறது. தந்திரங்கள் - தந்த்ரசப்தவாச்யமான ரதகஜதுரகபதாதிரூப பரிச்சதங்கள், அளவிலராய் - அபரிமிதங்களாயுடையவராய், தனத்தால்மிக்க-தனதான்யாதி ஸம்பத்தாலே யதிசயித்த, தார்-சிரோமாலா வக்ஷோமாலா விசிஷ்டரான, வேந்தர் - ராஜாக்கள், ஸௌர்யசந்த்ரவம்சோத்பவராஜாக்கள், தொழ - தங்கள் கிரீட மிவன்பாதத்தில் கடிதமாம்படி ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணி ஸேவியாநிற்க, வையமாண்டார் - இராஜ்ய மாண்டவர்களெல்லாரும், மாண்டார் - அநாமசேஷமாக நஷ்டமானார்கள், கிஞ்ச, சந்திரனும் சூரியனும் வீயும் காலம் - ஸௌர்ய சந்த்ரர்களும் நசிக்குங்காலத்து, தாரகையின்வட்டம் - நக்ஷத்ரபங்க்திகள், அற்று - நசித்து, தனிவானுகும். பரமாகாசமேயவசிஷ்டமாகும், தனிவானென்று - ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியை விவக்ஷித்து அதுவே சேஷிக்குமென்னவுமாம். (இந்திரனு மித்யாதி) இந்திரனும், ஏறுயர்த்த வீசன்தானும். ஏறு-வ்ருஷபம். அத்தைத்வஜமாக வெடுத்த வீசனும், தானு மென்கையாலே யவனுடைய

வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகிறது. ஈரிரண்டு முகத்தானும் - சதுர்முகனான ப்ருஹ்மாவும், இல்லாவந்நாள் - மஹோபநிஷத்தில் சொன்னபடியே யிவர்களொருவருமில்லாத ப்ரும்மப்ரளயத்தில், நந்திருமால் நிலைகண்டார்-அஸ்மத்ஸ்வாமி யானஸ்ரிய:பதி தன்னுடைய ஸர்வகாரணத்வந் தோற்றநிற்கும் நிலையை சாஸ்த்ரத்தாலறிந்தவர்கள், நாக மெல்லாம் நரகென்று - ஸ்வர்கம்முதலான லீலாவிபூதியெல்லாத்தையும் நரகதுல்யங்களென்று தெளிந்து வைராக்யத்தை யடைந்து, நற்பதமேநாடுவாரோ - ஸர்வவிலக்ஷணமான பரமபதத்தையே தேடும் சிலராவர்களென்கை. (எ)

கூ௲அ-மு— துறவற மேதுணிவார் துணுக்கற்ற விளந்துணிவோர்,
றுறவிலராதலினு முயர்ந்தாருடனொன்றி நின்றோ
மறவழிமாற்றி யெம்மையலைத் தீர்த்தவர் மன்னருளாற்
கறவையுகந்த பிரான் கழல்சூடுங் கருத்தினமே. (அ)

இனி பிதிபர்வத்தில் பாட்டு. (துறவற மித்யாதி) ஸம்ஸாரிகள் நமக்குறவாகாமையால் முமுக்ஷுக்களோடு சேர்ந்துநின்றவனுய் விவேகநிர்வேதவிரக்தி பீதிகளை யுண்டாக்கின வாசார்யக்ருபையாலே மோக்ஷப்ரயோஜநராகப் பெற்றோமென்கிறது. துறவறமேதுணிவார் - த்யாஜ்யதர்ம்மங்களான வாத்மாபஹாரங்களில் வ்யவஸாயத்தையுடையார், தேஹாத்மாபிமாநிகளென்றபடி. துணுக்கற்றவிளந்துணிவோர் - துணுக்கு - மோக்ஷப்ராவண்யம், அற்ற - அதில்லாத, இளந்துணிவு - ஐச்வர்யகைவல்யங்களில் துணிவு, இதரபுருஷார்த்தருசி, அத்தையடைய ப்ரயோஜனாந்தரபரரும், உறவிலர் - முமுக்ஷுவுக்கு பந்துக்களல்லர், ஆதலில்நாம்- மோக்ஷப்ரயோஜநரானநாம், உயர்ந்தாருடன் - மோக்ஷப்ரயோஜநத்வேந உந்நதரான முமுக்ஷுக்களோடே, ஒன்றி நின்றோம் - ஏககண்டராய்க் கலந்து வர்த்திக்கப் பெற்றோம், கிஞ்ச. மறவழிமாற்றி - மறம்-கோபம், இது காமாதிகளையும் உபலக்ஷிக்கிறது. காமக்ரோதாதி மார்கங்களை கழிப்பித்து, அதாவது விவேகநிர்வேத விரக்திபீதிகளை யுண்டாக்கி யென்றபடி. எம்மையலைத் தீர்த்தவர் - ஸம்ஸாரப்ராந்தியைக் கடிப்பித்த வாசார்யர்கள், அவருடைய, மன்னருளால் - ஸ்திரமானக்ருபையாலே, கறவையுகந்தபிரான் - கோகணத்தை யுகந்துரக்ஷித்த உபகாரகனான க்ருஷ்ணனுடைய, கழல்சூடும் கருத்தினமே - திருவடிகளை யாச்ரயிக்க வபிப்ராயத்தை யுடையோமானோ மென்கை. (அ)

கூ௲கூ-மு—வந்தனபோல் வருவனவு மனந்தமாகி மாளாததுயர்தருவல்
வினைநெருப்புக், கிந்தனமாயெண்ணிறந்த காலமெல்லா மின்
னுமிப்பவக் குழிக்கே யழியாவண்ணம், வெந்த தொருகுழ
வியை நற்குமரனுக்கும் வெறித்துளபவித்தகனார் விதியேகண்
டார், பந்தனமாமவையனைத்தும் பாறுகைக்கும் பழமறையின்
பதமொன்றே பயிலுவாரே. (கூ)

(வந்தனவித்யாதி) அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்தில் தான் பட்டபாட்டைக் கண்டு பீதியுடையார் ஸர்வேச்வரனாலே விதிக்கப்பட்ட பக்திப்ரபத்திகளாகிற மோக்ஷோபாயத்தி விழிவார்களென்கிறது. வந்தனபோல் - கீழுக்குவந்த துக்கங்கள்போலே, வருவனவும் - இனிமேல் வரப்புகுகிற துக்கங்களும், அநந்தம் - முடிவில்லாத, மாளாத - அனுபவப்ராயச்சித்தாதிகளால் கழிக்கவரிதான, துயர்தருவல் வினை - துயரைத்தரும் வல்வினையென்றபடி, அதாகிற, நெருப்புக்கு - தாவாக்நிக்கு, இந்தனமாய்- இந்தனமாய், எண்ணிறந்த காலமெல்லாம் - அஸங்க்யாதமான பூர்வகாலமெல்லாம், இந்தனமாயென்று பூர்வேணாந்வய:, இன்னும் - இனிமேலும், எண்ணிறந்தகால மெல்லாம், இப்பவக்குழிக்கே - இஸ்ஸம்ஸார கர்த்தத்திலே, அழியாவண்ணம் - அஸத்கல்பனாய்ப் போகாதபடியை, எண்ணியிதிசேஷ:. வெந்ததொரு குழவியை - அச்வத்தாமாஸ்த்ரத்தால் கர்பத்திலே கரியாய் வெந்ததொரு குமாரனை, பரிக்ஷித்தையென்றபடி. நற்குமரனுக்கும்-நல்ல குமாரனுக்கின, ஆக்குமென்றது தாச்சீல்யப்ரத்யயாந்தம். வெறித்துளபவித்தகனார் - பரிமளயுக்தமாயிருக்கிற துழாய்மாலையுடைய விஸ்

ஹயக்ரீவனான க்ருஷ்ணனுடைய, விதியேகொண்டார்-பஜஸ்வ, சரணம்வ்ரஜ, என்கிற விதி வாக்யங்களை தங்களுக்குத்தஞ்ஜமாக பரிக்ரஹித்தவர்கள், பந்தனமாமவையனைத்தும் - மோக்ஷப்ரதிபந்த கங்களாகிற ஸர்வபாபங்களையும், பாறுகைக்கும் - தூளியாம்படி ஸம்ஹரிக்கும், பாறு - தூளி. கைக்கும் -ஸம்ஹரிக்கும், பழமறையின் பதமொன்றே - அநாதியான வேதாந்தங்களில் விதிக்கப்பட்ட பதமொன்றே, ப்ரபத்திமார்கமான முக்யமார்க மொன்றையே, பயிலுவார் - அப்யஸிக்கப்பார்ப்பவர். ஸ்வாதிகாரானுருபமாக வொருவுபாயத்தைப் பற்றப்பார்ப்பர்க ளென்கை. (௯)

௧௪0·மூ—கருமாலையில்வருங் கட்டங்கழிக்குங் கருத்துடையா
ரொருமால்பெருகிய யோகின்முயன்று மதன்றியுநம்
திருமாலடியிணைத் தண்சரணுத மெனவரித்துந்
தருமாவினியவைதானே யெனத்தக வெண்ணுவரே. (௧0)

இனி ப்ரஸாதபர்வத்தில் பாட்டு. (கருமாலையித்யாதி) ஸம்ஸார துக்கத்தைக் கழிக்கப்பார்ப்பார் பக்திப்ரபத்திகளில் ஸ்வாதிகாராநுரூபமாக வொன்றைப்பற்றியபிமதபலம் ப்ராபிக்கும்வகை பார்த்திருப்பவர்க ளென்கிறது. கருமாலையில்-கர்ப்பபரம்பரையில், வருங்கட்டம்-வருங்கஷ்டம்; சக்ருந்மூத்ரமஹாபங்க சாயித்வாதிகள். கர்ப்பஜந்மஜராமரணுதி துக்கங்களை யென்றபடி, கழிக்குங் கருத்துடையார் - கழித்துக் கொள்ளவேணுமென்று அபிப்ராயத்தையுடைய முமுக்ஷுக்கள், ஒருமால் பெருகிய-ஏகரூபத்வே நாவிச்சின்னமான பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமானது ஸந்ததிரூபேண ப்ரவஹிக்கிற, யோகில்முயன்று - பக்தியோகத்திலுத்யோகித்து, ப்ரவேசித்தென்றபடி. அதன்றியும் - அந்த பக்தியோகத்தை யொழியவும், அகிஞ்சனருமாம் விளம்பாக்ஷமருமாயிருக்கும் அதிகாரிகள். நந்திருமால்-ப்ரஸித்தனை ஸ்ரியஃபதியினுடைய, நாமென்று ப்ரஸித்தியையுங் காட்டும். அடியிணையே - இரண்டு திருவடிகளே, திண்சரணுமென - அமோகோபாயமாக வேணுமென்று, வரித்தும் - ஸாங்காத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்பண்ணியும், இனி - பரஸமர்ப்பணாநந்தரம், அவை - அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளை, தானேதருமென - நம்மையும் ஸஹகார்யந்தா மபேக்ஷியாமல் ஸ்வயமேவப்ரஸாதித்தருளு மென்று விச்வஸித்து, தகவு - அவனுடைய க்ருபையை, எண்ணுவர்-சாதகபக்ஷி மேகத்தைப் பார்த்திருக்குமாப்போலே க்ருபையைப் பார்த்திருப்பார்க ளென்கை. (௧0)

௧௪௧ மூ—முன்செய்த வினைத்திரளின் முளைத் தன்றி மற்றுள்ள முதலறிந்து முளைத்த கூற்றிற் றன்செய்ய திருவருளாலிசைவுபார்த்துத்
தழல்சேர்ந்ததூல மெனத்தானே தீர்த்து, பின்செய்த வினையி
னினைவொன்று தொன்றும்பிழைபொறுத்து வேறுளது விரகான்
மாற்று, மென்செய்யதாமரைக்கட் பெருமானெண்ண மெண்ணு
தாரொட்டிரண்டு மெண்ணுதாரே. (௧௧)

(முன்செய்த வினையித்யாதி) இப்பாட்டில் ஸர்வபாபவிமோசநத்தைச் சொல்லுகிறது. முன்செய்த வினைத்திரளில். பூர்வாகஸ்ஸமூகத்திலே, முளைத்ததன்றி-பலோந்முகமானப்ராரப்த கர்ம்மமொழிந்த, மற்றுளது. ப்ராரப்தேதர பூர்வபாப மெல்லாத்தையும், முதலறிந்து - உபாயப்ராரம்பக்ஷணத்தி லுபயாதிகாரிகளுக்கும் பொறுத்து, இனிமேல் ஸ்வதந்த்ரப்ரபன்னனுக்குச் சொல்லுகிறது. முளைத்த கூற்றில் - ப்ராரப்தாம்சத்திலும் சிறிதம்சங்களை, இசைவுபார்த்து - ப்ரபன்னனுடைய வார்த்திதாரதம்யத்தைப்பார்த்து, அதுக்கீடாக, தன்செய்ய திருவருளால். செய்யருஜுவான தன்னுடைய ஸ்ரீமத் க்ருபையாலே, தழல்சேர்ந்த தூலமென - அக்னியைச் சேர்ந்த பஞ்சுமலைகள்போலே, தானேதீர்த்து - தக்தமாக்கி, பின்செய்யும் வினையில் - உத்தராகத்தில், நினைவொன்றுதே - ஜ்ஞானத்தோடொன்றுதே - ஒன்றும்பிழை - அஜ்ஞானத்தால் வரும்பாபங்களை, பொறுத்து - உபாயபரிக்ரஹவேளையிலே அச்லேஷவிஷயமாம்படி ஸங்கல்பித்து, வேறுளது - உத்தராகத்தில் ஜ்ஞானக்ருதாம்சத்தை, விரகால் மாற்றும் - விரகுசாதுர்யம். அதாவது - அநுதாப புநஃப்ரபத்த்யுபக்லேசாதி லக்ஷ்யா

யத்தாலே, மாற்றுகை - தீக்கை - க்ரோடீகரிக்கை யென்றபடி. க்ரோடீகரிக்குமவனை, என்செய்யதாமரைக்கட் பெருமான் - மதீயனாய் சிவந்த தாமரைப்பூபோன்ற திருக்கண்களையுடைய வெம்பெருமானுடைய, எண்ணம் - இத்தலையி லுஜ்ஜீவனவிஷயசிந்தாப்ரகாரங்களை, எண்ணாதார் - பராமர்சியாதார், எட்டிரண்டு மெண்ணாதாரே - எட்டுமிரண்டு மறியாத பசுப்ராணியோடொப்பவர். யத்வா,-திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும் த்வயத்தையும் அநுஸந்தியாத கர்ப்பநிர்ப்பாக்ய ரென்கை. (கக)

கசஉ-மூ—உறையிட்டவாளென வூனுளுறைகின்ற யோகிகளை
நறுமட்டெழிலுற்ற நற்றுள வேந்தியநாயகனார்
நிறைமட்டிலாத நெடும்பயன்காட்ட நினைத்துடலச்
சிறைவெட்டி விட்டுவழிப்படுத்தும் வகைசெய்திடுமே (கஉ)

இனி உத்க்ராந்திபர்வத்தில் பாட்டு. (உறையிட்டவித்யாதி) இதுப்ரபன்னரை ஸர்வேச்வரன் பரமபதத்தேறக்கொண்டு போவான், சரீரத்தில் நின்றும் உத்க்ரமிப்பிக்கும்ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது-உறையிட்டவாளென - உறையிலிட்டுவைத்தவாள்போல, அதாவது தன்னுள்ளே நிர்மலனாய் புறம்பேயழுக்குடம்பாலாவரிக்கப் பட்டிருக்கை, ஊனுளுறைகின்றயோகிகளை - ஊன் - மாம்ஸம். மாம்ஸமயமான சரீரத்துக்குள்ளேவஸித்து பக்திப்ரபத்திகளாகிற வஷ்டாங்க யோகங்களையுடைய பக்தரையும் ப்ரபந்நரையும், (நறுமட்டித்யாதி.) நறு - நாற்றம், மட்டு - மது. இரண்டும், ஒழிவற்ற - அவிச்சிந்நமாய்வர்த்திக்கிற, ஸத்பரிமளமதுஸ்யந்தியான, நற்றுளவு - சாற்றுப்படிகளிலே விலக்ஷணமான திருத்துழாய், அத்தை, ஏந்திய - தரிக்கின்ற, நாயகனார் - ஸர்வேச்வரன்; நிறைமட்டிலாத. நிறை - பூர்த்தி, மட்டு - அவதி, அதில்லாத, நிரவதிகபரிபூர்த்தியையுடைய, நெடும்பயன்-நிரவதிகபலம், பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவ கைங்கர்யங்களை, காட்டநினைத்து - பரமபதத்தேறக்கொண்டுபோ யநுபவிப்பிக்க ஸங்கல்பித்து, உடலச்சிறைவெட்டி விட்டு - ஸ்தூலசரீரமாகிற சிறையை வெட்டிக்கழித்து, இச்சரீரத்தில் நின்றும் உத்க்ரமிப்பித்தென்றபடி வழிப்படுத்தும். அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தில் செல்லும் ப்ரகாரத்தை, செய்திடும் - செய்தருளுமென்கை.

கசரு-மூ.—முன்கருவியீரைந்தும் மனத்திற்கூட்டி முக்கியமாமருத்திலவைசேர்த்ததெல்லாம், நன்குணருமுயிரிற்சேர்த் தைம்பூதத்தை நண்ணுவித்துத்தான்பால்வைக்குநாதனொன்பதுடன்வாசலிரண்டுடைத்தா யுள்ளே யொருகோடிதுயர்விளைக்குமுடம்பாயொன்றும், வன்சிறையின் றலைவாசற்றிறந்து நன்மை வானேறவழிப்படுத்த மனமுற்றானே. (கரு)

(முன்கருவியித்யாதி) முன் - ப்ரதமதஃ. கருவியீரைந்தும் - கருவி - கரணங்கள், வாகாதி கரணங்கள் பத்தையும், மனத்தில்கூட்டி - ஸ்பஷ்டோர்த்தஃ, அவை அந்தஸமநஸ்கமான விந்த்ரியங்களை, முக்கியமாம் மருத்தில்-முகவர்த்தியான ப்ராணவாயுவிலே, சேர்த்து—,அதெல்லாம்-அவையெல்லாவற்றையும், நன்குணருமுயிரில் - நன்றாகஜ்ஞாநவானான வாத்மாவில், சேர்த்து—, அவ்வுயிரை யிதிசேஷ, ஐம்பூதத்தை நண்ணுவித்து - ஸூக்ஷ்மபூத பஞ்சகத்தையடைவித்து, தான் தன்பால்வைக்கும்நாதன்-இந்தபூதஸூக்ஷ்மாந்தமாகக் கூட்டினதிரளை யெல்லா மிளைப்பாற்றும்படி ஹார்தனை தானே தன்பக்கல் சேர்த்துக்கொள்ளுமவனான ஸ்வாமி, ஒன்பதுடன் வாசலிரண்டுவைத்தாய் - ஒன்பதுடனிரண்டு பதினொன்று, சீர்ஷண்ய ப்ராணத்வாரங்களேழும் மேட்ர பாயுக் களும் தசமியான நாபியும் ப்ரஹ்மரந்த்ரமும் கூட பதினொருவாசலையுடைத்தாய், உள்ளே யொருகோடிதுயர்விளைக்கும் - தனக்குள்ளேயிருக்கிற நாள் ஜீவனுக்கு அநந்த துஃகங்களை விளைக்குமதாய், உடம்பாயொன்றும் வன்சிறையின் - சரீரத்வேந ப்ராப்தமான வல்லிய சிறைக்கூட்டத்தின், தலைவாசல் திறந்து - ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தைத்திறந்து கொடுத்து, நம்மை—,வானேறவழிப்படுத்த-பரமபதத்திற்குக்கொண்டுபோ மர்ச்சிராதி மார்கத்திலேபடுத்த, மனமுற்றானே - ஸங்கல்பித்தானென்கை. (கரு)

கசச-மூ.—தெருளார்பிரமபுரத்திறைசேர்ந்திடவந்தவர்தா
மருளால்பிரமபுரச்சிறை தீர்ந்தபின்வந்தெதிர்கொண்
டருளாலமரர்நடத்தவிம்மாயை கடந்தன்பின்
சுருளார்பவநரகச்சுழலாற்றின்றன்சூட்சியிலே. (கசு)

இனி அர்ச்சிராதி பருவத்தில் பாட்டு. (தெருளாரித்யாதி) அர்ச்சிராதி மார்கத்தால் பரமபதமேறினவர்க்கு புநராவ்ருத்தி யில்லையென்கிறது. தெருளார்பிரமபுறத்திறை - தெருள் - ஜ்ஞாநம், ஜ்ஞாநபரிபூர்ணனாய், ப்ரஹ்மபுரமென்று பேர்பெற்ற ஜீவசரீரத்திற்குக்கடவனான ஹார்தன், சேர்ந்திட - சேர்ந்துபுறப்பட, வந்தவர்தாம்-வைகுண்டப்ரஸ்தானார்த்தமாகப்புறப்பட்டவர்கள், அருளால் - ஹார்தனுடைய க்ருபையாலே, பிரமபுறச்சிறை - ப்ரஹ்மபுரமென்று பேர்பெற்ற ஸ்தூலசரீரமாகிற சிறையை, தீர்ந்தபின் - கழித்தவநந்தரம், வந்தெதிர்கொண்டு—,அமரர் - ஆதிவாஹிகதேவகணங்கள், அருளால்-அத்யாதரத்தாலெ, நடத்த - தந்தா மெல்லை யளவும்நடத்த, இம்மாயை-ப்ரக்ருதிமண்டலத்தை, கடந்ததன்பின் - அர்ச்சிராதிமார்கத்தாலே பரமபதத்துக்கேறப்போகப் பெற்றவர்களென்றபடி மீண்டும், பவநரகச் சுழலாற்றின் தன் சூழ்ச்சியிலே-பவநரகமாகிற சுழலாறு, சக்ராகாரேணச்சுழன்றுவரும்நதி, அதினுடைய, சூழ்ச்சி - சுழி, அதில், சுருளார் - சுழலார், புநঃ நிவர்த்தி யார்களென்கை. (கச)

கசரு-மூ—விழியல்லால் வேலில்லைவிண்ணின்மாதர் மேனியல்லால் வில்
வில்லை மீனவற்கு, மொழியல்லாவமுதில்லை யென்றுமுன்னாண்
முத்திவழி முனிந்தடைந்த மோகந்தீர்ந்தோம், கழியல்லால்
கடலில்லை யென்பார்போலக் காரியமே காரணமென்றுரைப்
பார் காட்டும், வழியல்லா வழியெல்லாங் கடந்தோமற்ற வா
னேறும் வழிகண்டோ மகிழ்ந்திட்டோமே. (கரு)

(விழியல்லாலித்யாதி) ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தைப் பெற்றநமக்கினி ஸந்தோஷமென்கிறது. முன்னாள்-பூர்வகாலமெல்லாம், நாம், முத்திவழி முனிந்து - மோக்ஷமார்க்கத்தை யநாதரித்து, மீனவற்கு - மகரத்வஜனான மன்மதனுக்கு, விண்ணின் மாதர்-தேவலோகவநிதைகள், இது ஸ்த்ரீஜநோபலக்ஷணம். அவர்களுடைய, விழியல்லால் - கடாக்ஷமொழிய, வேலில்லை - உத்தமமானவாயுதம் லோகத்திலில்லை, அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய, மேனியல்லால் - தனுயஷ்டியொழிய, வில்லில்லை - ஜைத்ரமான தநுஸ்ஸில்லை, அவர்களுடைய, மொழியல்லால் அமுதில்லை - உக்தியொழிய வம்ருதசப்தவாச்யபதார்த்த மில்லை, மோக்ஷாதிகளு மிதுக்குப்பின்னென்று கருத்து. என்றுகொண்டு, அடைந்தமோகம் - அநாதியாகப்ராப்தமான வ்யாமோஹம், தீர்ந்தோம் - இப்போது தீரப்பெற்றோம். கிஞ்ச. கழியல்லால் கடலில்லை யென்பார்போல - ஸமுத்ரைகதேசமான நதிமுகத்தைக்கண்டு கழியொழிய வேறு ஸமுத்ரமில்லை யென்பார்போல, காரியமேகாரண மென்றுரைப்பார் - ஈச்வரகார்யமான ஜகத்தை யொழிய வேறு இதுக்குக்காரணமில்லை, ஜகத்தே காரணமான ப்ரஹ்மம் ஏதத்வ்யதி ரேகேணப்ரஹ்மபதார்த்த மில்லை யென்று ப்ரமாண விருத்தமாக ஜல்பிக்கு மீச்வராபலாபிகள், காட்டும்-பௌத்த சார்வாகாதிகள் ஸ்வசாஸ்த்ரத்தில் காட்டும், வழியல்லா வழியெல்லாம் - பாஹ்யகுத்ருஷ்டி மார்கங்களை யெல்லாம், கடந்தோம் - கடந்து புறப்படப் பெற்றோம், கிஞ்ச. மற்ற-தத்விலக்ஷணமான, வானேறும்வழி - அர்சிராதிமார்க்கத்தை, கண்டோம் - காணப் பெற்றோம், அதுவுமன்றியே, மகிழ்ந்திட்டோம். ஆதிவாஹிகரால் ஸத்கரிக்கப் பெற்று பண்டு ஸம்ஸாரத்தில் பட்ட துக்கங்களெல்லாம் மாறி யுகக்கவும் பெற்றோ மென்கை. (கரு)

கசசா-மூ—வன்மற்றுடன் மயல்பூண்டு மற்றோர்கதியாலினநா
ளென்பெற்றது பெறுந்தானமுமெத்தனை போதுளதாங்
துன்பற்றதன்றுணி வாற்றுயர்தீர்க்குந் துழாய்முடியா
னின்புற்றநல்வழியா லேறுநற்பத மெண்ணுவமே. (கசா)

இனி பரமபதாரோஹண பர்வத்தில் பாட்டு. (வன்பற்றித்யாதி) பண்டு ஸம்ஸாரத்தில் துக்கமே யொழிய வேறொரு பலமும் பெற்றதில்லை, இப்போது பகவத்க்ருபையாலே பரமபலமான பரமபதத்தைப் பெற்றவரானோ மென்கிறது. வன்பற்றுடன் - வலியபற்றுடன், தத்தத்வாஸனையோடேகூட, மயல் - ஸம்ஸாரப்ராந்தியை, பூண்டு - சுழலாதபடி பூண்டுகொண்டு, மற்றோர் கதியால் - இதரோபாயங்களால், உபாயாந்தரங்களாலே யென்றபடி, இனைநாள் - இத்தனைநாள், என்பெற்றது. எந்தஸ்தாநம் ஸாதிக்கப்பட்டது, ஒன்றுமில்லை யென்று கருத்து. பெறுந்தானமும் - உபாயாந்தரங்களால் ஸாதிக்கப்படுமதான ப்ரஹ்மபதாதிஸ்தானமும், எத்தனைபோதுளதாம் - எத்தனைகாலம் ஸ்திரமாயிருக்கும். ("ஆப்ரஹ்மபுவநால்லோகாঃ".) (ஆப்ரஹ்மபவநால்லோகாঃ.) என்கிறபடியே யத்யந்தாஸ்திரங்க ளென்றபடி. அதெல்லாமிருந்தொழிக இப்போது, துன்பற்றதன் துணிவால்-துன்பு - துக்கம், துக்கஸம்பந்தமற்ற தன்துணிவால்-தன்னையே உபாயோபேயமாகப் பற்றுமதாகிற, துணிவு-விச்வாஸம், பக்திப்ரபத்திரூப விசேஷஜ்ஞாநத்தாலே என்றபடி. துயர்தீர்க்குந்துழாய் முடியான் - ஸர்வதுக்கவிமோசநம் பண்ணுவிக்குமவனாய் திருத்துழாயே திருமுடியிலே யுடையவனான க்ருஷ்ணன்காட்டின, இன்புற்ற நல்வழியால்-அதிபோக்யமான வர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே, ஏறுநற்பதம். ஏறப்படுமதாய் விலக்ஷணமான பரமபதத்தை, எண்ணும் - எண்ணக்கடவோ மென்கை. (கசு)

கசஎ-மு—பண்டையிரு வினையாற்றிற் படிந்துபாரங் காணாதேயொழுகிய
நாம் பாக்கியத்தால், வண்டமருமலர் மாதர்மின்னாய் மன்ன வை
சயந்தி மணிவில்லாய் விளங்கவான்சேர், கொண்டலருண் மழை
பொழியவந்த தொப்பாங் குளிர்ந்து தெளிந்தமுதாய விரசை
யாற்றைக், கண்டணுகிக்கருத்தாலே கடந்துமீளக் கரைகண்
டோர் கதியெல்லாங் கதித்திட்டோமே. (கஎ)

(பண்டையித்யாதி) அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலுழன்ற சேதனன் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே விரஜையைக்கிட்டி ஸங்கல்பத்தாலே கடந்து பரமபதமேறும் அவருடைய மார்கஸத்கார மெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெற்றோ மென்கிறார். பண்டையிருவினையாற்றில் - அநாதியான புண்யபாபரூபமான கர்மப்ரவாஹத்தில், படிந்து-பதிந்து, பாரங்காணாதே - கரைகாணமாட்டாதே, ஒழுகியநாம் - பெருகிப்போருகிற நாம், பாக்கியத்தால் - பாக்யஹேது பூதமான பகவத் கடாக்ஷத்தாலே யென்றபடி. வண்டமருமலர்மாதர் - வண்டுகள் மதுபானார்த்தமாக அமர்ந்திருக்குமதான தாமரைப்பூவை வாஸஸ்தான மாகவுடைய பிராட்டி, மின்னாய் மன்ன - காளமேகத்தின் நடுவே ஸ்திரமான மின்னல்போலே விளங்காநிற்க, வைசயந்தி மணிவில்லாய் விளங்க-வநமாலை மணிமயமான விந்த்ரதனுஸ்ஸுபோலே விளங்காநிற்க, வான்சேர் கொண்டல் - பரமாகாசஸ்தனான ஸ்ரீயঃபதியாகிற காளமேகம், அருள்மழைபொழிய - க்ருபாரூப வ்ருஷ்டியை வர்ஷிக்க, வந்த தொப்பாம் - வந்ததோ விரஜாநதி யென்னும்படி, குளிர்ந்து தெளிந்தமுதாய-ஸம்ஸாரதாபமாறும்படி சீதள நிர்மலாம்ருதரூபமாய் போருகிற, விரசையாற்றை - விரஜாநதியை, கண்டணுகி - தூரத்திலேகண்டு ஸமீபத்திலேகிட்டி, கருத்தாலே கடந்து - பகவத்ஸங்கல்பாயத்த ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே யக்கரையேறி, மீளாக்கரை கண்டோர் - புநராவ்ருத்தியில்லாத பரமபதமாகிற வக்கரையைக்கண்டமுக்தரானவர்களுடைய, கதியெல்லாம் - மார்கஸத்கார மெல்லாம், கதித்திட்டோமே - விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பெற்றோ மென்கை. (கஎ)

கசஅ-மு—பூவளருந்திருமாது புணர்ந்தநம் புண்ணியனார்
தாவளமான தனித்திவஞ் சேர்ந்து தமருடனே
நாவளரும் பெருநான்மறை யோதியகீதமெல்லாப்
பாவளருந் தமிழ்ப்பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவமே. (கஅ)

இனி பரிபூர்ணாநுபவ பர்வத்தில் பாட்டு. (பூவளருமித்யாதி) பரமபதத்தமருடனே ஸாமகாநத்தோடேகூட திருப்பல்லாண்டு பாடுமென்கிறது. பூவளருந்திருமா

தி - தாமரைப்பூவிலே வளரும்பிராட்டி, புணர்ந்த, ஆலிங்கிக்கப்பட்ட, நம்புண்ணியனார் - நம்முடையவஜ்ஞாதஸுக்ருதத்துக்கு மூலமான ஸர்வேச்வரனுக்கு, தாவளமான தனித்திவம் - நித்யவாஸஸ்தாநமாய் குளிர்ந்து அநுபமமான பரமபதம், அத்தைச்சேர்ந்து, தமருடனே - வைகுந்தத்தமரரும் முனிவருமான நித்யமுக்தர்களோடேகூட, நாவளரும் பெருநான்மறை - நாக்காலுச்சரிக்கபபட்டு வர்த்திப்பதான ச்லாக்யமான வுபநிஷத்பாகத்திலே, ஓதிய கீதமெல்லாம் - ஓதப்படுகிற ஸாமகாந விசேஷமெல்லாவற்றையும், பாவளருந்தமிழ் - பா-சந்தஸ்ஸின், வெண்பாமுதலானவைத்தில் வர்த்திக்குமதான தமிழ்வேதத்தி லோதப்படுகிற, பல்லாண்டிசையுடன் - பல்லாண்டென்றுபாடும் சிலமங்களாசாஸநத்தோடேகூட, பாடுவாம் - பாடுவோம், ஸ்வச்சந்த கைங்கர்ய வ்ருத்தி விசேஷத்தையும் பண்ணக்கடவோம். (கஅ)

கசகூ-மு.—அடலுரகமுண்டுமிழ்ந்த வருக்கன்போல வழுக்கடைந்துகழு
வியநற்றரளம்போலக், கடலொழுகிக்கரை சேர்ந்தகலமேபோ
லக் காட்டுத்தீகலந்தொழிந்தகளிறேபோல, மடல்கவருமயல்
கழிந்த மாதர்போல வன்சிறைபோய் மன்னர்பதம் பெற்றார்
போல, வுடன்முதலாவுயிர்மறைக்கு மாயைநீங்கியுயர்ந்தபத
மேறி யுணர்ந்தொன்றினோமே. (கசு)

(அடலுரகமித்யாதி) ஸம்ஸாரத்தைக்கழிந்து பரமபதத்தே சென்று பரமாநந்த நிர்பரனாகும்படியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். அடலுரகமுண்டுமிழ்ந்த வருக்கன்போல - அடல்-பராபிபவநஸாமர்த்யம், அத்தையுடைய, உரகம் - ராஹு, அத்தாலுண்டுமிழ்ந்த-க்ரஸ்தமுக்தனான, ஸூர்யன்போலவும், அழுக்கடைந்து கழுவியநற்றரளம்போல - பூர்வமழுக்கேறி யநந்தரம் கழுவப்பட்ட நல்லமுத்துப்போலவும், தரளம்முத்தும் நாயகரத்நமும். கடலொழுகிக்கரை சேர்ந்தகலமேபோல - பூர்வங் கடலில் சண்டவாதத்தால் விஷமஸ்தலத்தே சென்று பின்புகரைசேர்ந்த - கலம், ஓடம், அதுபோல்வும், காட்டுத்தீ கலந்தொழிந்தகளிறேபோல - பூர்வம் தாவாக்னியால் சூழப்பட்டு அநந்தரம் தத்விமுக்தமான வானைபோலவும், மடல்கவரும்மயல் கழிந்தமாதர்போல - நாயகவசீகரணார்த்தமாக பூர்வம் மடலெடுக்குமவஸ்தையாலே நொந்து பச்சாந் நாயகப்ராப்தியாலே யவ்வவஸ்த்தை கழியப்பெற்றயுவதிபோலவும், வன்சிறைபோய்மன்னர் பதம்பெற்றார் போலே - பூர்வம் அருஞ்சிறையிலே யிருந்த ராஜகுமாரனுக்கு அதுகழிந்து பைத்ருகமான ஸாம்ராஜ்யபதம் பெற்றவந்தராஜகுமாரன்போலவும், (உடல்முதலித்யாதி) தேஹேந்த்ரியமநঃ ப்ராணாதிரூபமாய், உயிர்மறைக்கும்மாயை-ஆத்மஸ்வரூபதிரோதானம்பண்ணும் மாயாசப்த்வாச்யமான ப்ரக்ருதி மண்டலத்தை, நீங்கி - கழித்து, உயர்ந்தபதமேறி - பரமபதத்தை யாரோஹித்து, உணர்ந்து - ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநத்தைப்பெற்று, ஒன்றினோம் - பரமாத்மாவோடே "அவிபாகேந த்ருஷ்டத்வாத்" என்கிறபடி யேததப்ருதக்ஸித்தத்வேந தஸ்மிந்நந்தர்பூதமாம்படியைக் காணப்பெற்றோமென்கை. (கக)

கரு0-மு.—மண்ணுலகின்மயறீர்ந்து மனந்தளும்பி மன்னுதபயனிகழ்ந்து
மாலேயன்றிக், கண்ணிலதென்றஞ்சியவன்கழலேபூண்டுக் கடு
ஞ்சிறைபோய்க்கரையேறுங்கதியேசென்று, விண்ணுலகில்விய
ப்பெல்லாம் விளங்கக்கண்டு விண்ணவர்தங்குழாங்களுடன் வே
தம்பாடிப், பண்ணுலகிற்படியாதவிசையாற்பாடும் பல்லாண்
டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே.

இது பரமபதஸோபாநபர்வாநுக்ரமணப்பாட்டு. (மண்ணுலகில் மயல்தீர்ந்து - பூலோகத்தில், மயல் - வ்யாமோகம், அதாவது - ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூபாந்யதாஜ்ஞாநம், அது தீருகையா[வ]து. ஆசார்யோபதிஷ்ட சாஸ்த்ர முகத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வரூப ஜ்ஞாநமாகி[யு]ற விவேகம் பெறுகை. மனந்தளும்பி - மனஸ்ஸு தத்தளித்து, அதாவது விவேகலாபாநந்தரம் தானநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்தில் பட்டபாட்டைக்கண்டு துஃகிக்கை, இது நிர்வேதமென்னப்படும். மன்னுதபயனிகழ்ந்து - அஸ்திரபல

ங்களைவிட்டு, அதாவது - நிர்வேதாநந்தரம் ஐச்வர்யாதி ப்ரயோஜநாந்தரங்களுடைய வல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷ பராமர்சத்தாலே ஸவாஸநமாய் அவையைபரித்யஜிக்கையாகிற விரக்திபிறந்து, இகழ்கை - விடுகை. மாலேயன்றிக்கண்ணிலதென்றஞ்சி - ப்ரயோஜநாந்தர பரித்யாகாநந்தரம் பரமப்ரயோஜந மோக்ஷத்தைத்தருகைக்கு ஸமர்த்தன் ஸ்ரீ:பதி தானொழிய வேறொருவருமில்லையென்று பயப்பட்டு, அவன் கழலேபூண்டு - இப்படி பயப்பட்டவநந்தரம் ("ஹே..ஈ") (பக்த்யாபரமயாவாபிப்ரபத்யாவாமஹாமதே என்கிறபடியே ஸ்வாதிகாராநுரூபமான பக்திப்ரபத்திகளாலே அந்த ஸ்ரீய:பதியினுடைய திருவடிகளையே ஸமாச்ரயித்து, கடுஞ்சிறைபோய் - ஏததநந்தரம் ப்ராரப்தகர்மாதீன தேஹாவஸாநத்தில். அதிக்ரூர க்ரகமாகிற ஸ்தூலசரீரம் விட்டு, கரையேறுங் கதியே சென்று - ஸம்ஸாரத்துக்கக்கரையான பரமபதத்தை யேறும் வழியானவர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று, விண்ணுலகில் வியப்பெல்லாம் விளங்கக்கண்டு - அநந்தரம் பரமபதத்தில் யதத்யத்புதம், ததஃபரமமத்புத" மென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யோத்யாந மணிபர்வத ஸரித்தடாகங்களாகிய வத்யாச்சர்யங்களெல்லா மிங்கு தான் கத்யாதிகளில் அநுஸந்தித்தபடியே ஸ்பஷ்டமாகக் கண்டனுபவித்து, (விண்ணவரித்யாதி) ததநந்தரம் நித்யமுக்த்தர்களுடைய ப்ருந்தங்களோடேகூட, வேதம்பாடி-ஸாமகாநத்தைப்பண்ணி, பண்ணுலகில்படியாத பண்-குரிஞ்சிமுதலானராகவிசேஷம். உலகு-ஸமூகத்தைக்காட்டுகிறது. பண்ணுலகில்-குருஞ்சிபஞ்சமம் முதலானவத்தில், படியாத-அடங்காத - நாட்டில்காணும் ராககுலங்களில் காணப்படாத, விசையால் - அப்ராக்ருத தேவகாநவிசேஷங்களாலே பாடுமதான, பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே - ("...") (பஹுகாலம் மங்கலாநிதேஹியார்ஸ:) என்னுமர்த்தத்தையுடைய மங்களாசாஸநங்கள் நிர்ப்பயதேசத்தில் நிஸர்கநிர நிஷ்டனான ஸ்ரீய:பதிக்கு ஸ்வச்சந்தகைங்கர்யவிசேஷரூபேண பாடக்கடவோ மென்கை. (௨0)

கருக-மு—மாளாத வினையனைத்து மாளநாம்போய் வானேறிமலர்மகளாரன்பு பூணும், தோளாதமாமணிக்குத் தொண்டுபூண்டுத் தொழுதுகந்து தோத்திரங்கள் பாடியாடிக், கேளாதபழமறையின் கீதங்கேட்டுக் கிடையாத பேரின்பம் பெருகநாளும், மீளாத பேரடிமைக் கன்புபெற்றோம் மேதினியிலிருக்கின்றோம் விதியினாலே. (உக)

நிகமநத்தில் நாமிந்த பர்வத்திற் சொன்னவாத் மகுணவிசேஷங்களெல்லா மிங்கேயிருக்கச் செய்தேபெற்றோம், இத்தனையதிகார மிருந்தும் பூமியிலிருக்கின்றோம், இதுக்குஹேது பகவதிச்சையொழிய வேறொன்று மில்லை யென்கிறார். நாம்-ஆதியிலே பகவத்கடாக்ஷ பாத்ரமாய் ஸதாசார்யமுகத்தாலே பகவத்ஸமாச்ரயணம் பெற்ற நாம், மாளாத வினையனைத்தும் மாள-ப்ரபத்திவசீக்ருதனான வீச்வரன், ("...") (ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிற கிரமத்திலே ("...") (ப்ராரப்தேதரபூர்வபாபமகிலம்) என்கிற ச்லோகத்தின்படியே ஸர்வபாபங்களையும் திரண்டுபோம்படி பண்ண, போய்-உத்க்ரமணாநந்தர மர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று, வானேறி-விரசைக் கக்கரையில் பரமபதத்தையேறி, (மலர்மகளித்யாதி) மலர்மகளார் - பெரியபிராட்டியார், அன்புபூணும்-அவள் ஸ்நேகத்தாலே தத்ஸ்தநதடத்துக்காபரணத்வேந பூட்டிக்கொள்ளுமதான, தோளாதமாமணிக்கு - துளைக்கப்படாத மஹாநீலரத்நஸ்தாநீயனான ஸர்வேச்வரனுக்கு, தொண்டுபூண்டு-தத்தாஸ்யத்திலே அத்யந்தஸ்வாரஸ்யத்தாலே யாஸக்தனாய், கைங்கர்யந் தொடங்கினபடி. தொழுது-ப்ரதமத: அஞ்ஜலிபண்ணி, உகந்து - அவன் குணங்களை யனுஸந்தித்து, அதில் ஸந்துஷ்டனாய், தோத்திரங்கள்பாடி - அக்குணங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமான ஸ்தோத்ரங்களை ப்ரீதிக்குப்போக்கு வீடாம்படி யாகப்பாடி, ஆடி - அவ்வளவில் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே மொய்மாம்

பூம்பொழில் திருவாய்மொழிப்படியே அவஶராய் ஆடி, ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தாதிகளைப் பண்ணி, கேளாதபழமறையின் கீதங்கேட்டு-ஸம்ஸாராவஸ்தையில் கேட்டறியாத அநாதி ஸாமவேதகீதங்களை நித்யமுக்தர்கள் திரளாகப்பாடக்கேட்டு, கிடையாதபேரின்பம் பெருக-லீலாவிபூதியில் கிடைக்கவரிதாய்நிரதிசயாநந்தம் புங்கானு புங்கமாக ப்ரவஹிக்க, நாளும் - காலதத்வமுள்ளதனையும், மீளாத-புநராவ்ருத்தியில்லாத, பேரடிமைக்கு - ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதநித்ய நிரவத்யகைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு, அன்பு பெற்றோம் - ததனுரூப நிரவதிகபக்தியை யிங்கே யந்தர்யாமி ஸாக்ஷிகமாகப் பெற்றோம், மேதினியிலிருக்கின்றோம் - பரமபக்தி லாபாநந்தரம் முக்தியாகு மென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லாநின்றது, அத்தைப்பெறும் நாமிந்தலீலாவிபூதியி லிருக்கின்றோம். இங்கே யிருக்க ஹேதுவன்றியிலே யிருக்க விங்கே யிருக்கின்றோம், இதென்ன வாச்சர்ய மென்று ஆச்சர்யப்படுகிறார். ஒருக்காலு மில்லாத வாச்சர்யோத்பத்தி கார்யமாவது ஆனபின்பு கார்யாத்காரண மனுமேய மாகையாலே இதுக்கோர் காரணமுண்டாக வேணும், அதுதான் விதியினாலே-இங்கு விதி பலாத் என்றது. விதிவாய்க்கின்று காப்பாராரென்கிற விடத்தில்போலே ஸர்வவிதமூலக்ருபையைக்காட்டுகிறது. அதாவது நம்மைக்கொண்டு லோகத்தை திருத்தப் பார்க்கிற பரமகாருணிகனான ஶ்ரிய:பதியினுடைய க்ருபையாலே மேதினியிலிருக்கின்றோமாமித்தனை யென்கிறது. (உ௬)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌦𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌗𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 ।
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥
𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌗𑌂𑌭𑍀𑌰𑌗𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 ।
𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥

ஶ்ரீகாந்தபதஸோபாந காதாநாமேவமீத்ருஶீ,
கௌஶிகஶ்ரீநிவாஸேந க்ருதாவ்யாக்யாயதாமதி.
ஸ்வீயகம்பீரகாதாநாம் வ்யாக்யாமஸத்ருஶீமிமாம்,
க்ஷந்துமர்ஹதிவேதாந்த தேஶிகோவேங்கடேச்வர:.

பரமபதஸோபாநம் முற்றிற்று.

வ்யாக்யாநமும் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீமதேநிகமாந்த மஹாதேஶிகாயநம:

தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

மு ற் றி ற் று.

ஸ்ரீ

பரமதபங்க வ்யாக்யானம்.

ஆஹ்வஸ்மாராஹ்ய: ஶ்ரீமதி வ்யாஸ்ய மாராதிம் நகா |
ஶ்ரீஸுவாஸதஹம் ப்ரபந்நாய: க்ருபேணவிஷ்ணோ: ||

ஸநாதி ஸ்ருத்யந்தநிஷ்டவிலக்ஷிதா மந்தவிபக்ஷ ப்ரமதோத்காரோஹம்
ஸம்ஸ்தவித்வதஸ்யாவிஷ்க்ருதயே | ஸதாநந்தாநாயாஶ்ச மார்க்கவிஷி
தேஜாக்ஷி பதிதப்ரபந்நவ்யாஸம் த்ருஷ்டிக்ருதஸம்ஸாரவல்லீ: ||

கஙஉ-மு,—எண்டளவம்புயத்து ளிலங்குமறு கோணமிசை
வண்பணிலந்திகிரிவளை வில் வளைவாய்முசலம்
திண்கையிலங்குசஞ்சீர் திகழுங்கதைசெங்கமலம்
எண்படையேந்திநின்ற னெழிலாழியிறையவனே. (க)

பாஹ்யகுத்ருஷ்டித்வயஸம்ஶயச்சேத நிவ்ருத்திபத்தகக்ஷா
ஸ்யவஸாயோத்தாநதோஷத்தாலே ஸம்ஸ்ஜநோஜ்ஜீவநப்ர வ்ருத்தராய்ஸ
ர்வாதிகாரவரதஹம்ஸாவ்ய ப்ரபந்நிர்மாணத்தாலே மீண்டு முற்பட “ஸ்வா
ஸ்ய தமஸ: பும்ஸாம் அநபாயப்ரபாந்வித: அஹீந்த்ர நகரே நித்யமுதி
தோயமஹஸ்கர:” (அபாஸ்யதுதம: பும்ஸாம் அநபாயப்ரபாந்வித: அஹீந்த்ரநக
ரேநித்ய முதிதோயமஹஸ்கர:) என்கிறச்லோகத்திலே அநபாயப்ரபாசப்திதலக்ஷ்மீ
வைசிஷ்ட்யத்தாலும் அஹீந்த்ரநகரேநித்யமுதித: என்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதமான
தேசகாலவிப்ரகர்ஷராஹித்யப்ரயுக்தாச்ரயணஸௌகர்யத்தாலும் ஸாபாயப்ரபாந்
விதனாய் தேசகாலவிப்ரகர்ஷப்ரயுக்தாச்ரயணதௌஷ்கர்யப்ரயுக்தனான ப்ரஸித்தாஹ
ஸ்கரனில் காட்டில் விலக்ஷணனான அஹஸ்கரன் ப்ரஸித்தாஹஸ்கரனாலே துர்நிரஸந
மான புருஷமாநஸதமஸ்ஸை நிரஸிக்கக்கடவனென்று மங்களத்தையாசரித்து அம்மு
கத்தாலே யிப்ரபந்தத்திற்கு தமச்சப்த ஸூசிதங்களானபரமதங்கள் நிரஸநீயதயாவிஷ
யங்கள் சிதசிதீச்வரதத்வத்ரயம் ப்ரதிபாத்ய தயாவிஷயம்-பூர்வோக்தக்ஷேபநிவ்ரு
த்திபூர்வகஸம்யக்ஞாநம் அவாந்தரபலம், அஹஸ்கரசப்தத்திலே “ஸக்ருத்திவாஹை
வாஸ்மை பவதி” (ஸக்ருத்திவாஹைவாஸ்யபவதி) என்கிறச்ருதியில் அபவர்க்கதசா
பிப்ராயமானதிவாசப்தத்திற்கு பர்யாயமானவஹச்சப்தத்தாலே ஸூசிதமானவபவர்க்
கம் பரமபலம், இவைத்தில் ருசித்தவரெல்லாரும் அதிகாரிகளென்று விஷயப்ரயோ
ஜநாதிகாரிகளைவ்யஞ்ஜிப்பித்து இனிமேல் தாமாசாஸித்தபடியேஸர்வேச்வரன்தமோ
நிராஸம்பண்ணும்போது அவனுக்குங்கூட அவ்யாஹதஸங்கல்பதாபாதகனாய் பஹிர
ந்தஸ்தமொருபஸர்வவிரோதி நிரஸநம்பண்ணஸஜ்யோதிஷ்கனான திருவாழியாழ்வா
னையனுஸந்திக்கிறார் எண்டளமித்யாதி.

எழில் - உஜ்வலனான, ஆழியிறையவன் - திருவாழியாழ்வானாகிற வீச்வரன்
ஆயுதேச்வரனான திருவாழியாழ்வானென்றபடி. இதுக்கு நின்றானென்கிறத்தோ
டே யந்வயம். திண் - த்ருடங்களான, கையில் - கைகளிலே, அதிதுர்ப்பராயுதபர
ணயோக்யங்களானகைகளிலே, கையிலென்றே கவசநம் ஜாத்யபிப்ராயம், இதுக்
கேந்தியென்கிறத்தோடே யந்வயம். வண் - ஸுந்தரமான. பணிலம் - சங்கம், திகிரி-
சக்ரம், வளை - வக்ரமான, வில் - தநுஸ்ஸு, வளைவாய் - வளைந்திருக்கிறவாயையுடை
ய பரசு, முசலம் - உலக்கை, அங்குசம் - மாவெட்டி, சீர்திகழும் - விரோதிபயங்கர
த்வாதி குணங்கள் ப்ரகாசிக்கும்படியான, கதை - கதை, செங்கமலம் - அருணதாம

ரஸம், எண்படை - இவைகளாகிற வெட்டாயுதங்களை, ஏந்தி - புஷ்பஸ்தபகங்களைப் போலேயநாயாஸேந தரித்துக்கொண்டு, எண்டளம் - எட்டுதளங்களையுடைய, அம்புயத்து - அம்புஜத்தினுடைய, உள் - மத்யத்திலே, இலங்கும் - விளங்காநிற்கிற, அறுகோணமிசை - ஷட்கோண யந்த்ரத்திலே, மிசையென்பது ஸப்தம்யர்த்தவாசகம், நின்றான் "ப்ரணதரக்ஷாயாம் விளம்பம் அஸஹன்னிவ ஸதா பஞ்சாயுதம் பிப்ரத் என்றபடியே ஸதாஸர்வவிரோதி நிரஸநோத்யுக்தனை ஸர்வஸ்வாமியைக்கண்டு விரோதி நிரஸநாகூதனை விவனும் தன்பரிகரங்களை ஸஜ்ஜீகரித்துக்கொண்டு நின்றானென்றபடி.

கநுரு-மூ.—விடுநெறியஞ்சிவிடத்துடக்கிய விதியரடைந்துதொழத்தழைத்தெழு விழியருள்தந்துவிலக்கடிக்களை விரகிலியம்பிவிலக்கிவைத்தனர், கொடுவினையென்பதனைத்தினைத்தினை கொணர்தவிழுந்தகுணத்தனைத்தனர் குருகையில்வந்துகொழுப்படக்கிய குலபதிதந்தகுறிப்பில்வைத்தனர், கடுநரகன்புகழற்றிமற்றொருகதிபெறுமன்பிலெமைப்பொருத்தனர் கமலையுகந்தகடற்கிடைக்கடல்கருணையுயர்ந்ததிடக்கொருக்கினர், படுமுதலன்றிவளர்த்தநற்கலை பலபலவொன்றவெமக்குரைத்தனர் பழமறையந்திநடைக்கிடைச்சுவர் பரமதமென்றதிடித்தபத்தரே. (உ)

முமுக்ஷுவுக்கு ப்ரமாணாதீநதத்வவிவேகத்தாலே தானே மோக்ஷம் ஸித்திக்கலாயிருக்க மதாந்தரபஞ்ஜநத்தால் ப்ரயோஜநமென்ன, ப்ரத்யுதவித்வத்விஜிகீஷாரூபாநாத்மகுண மூலமாகையாலே யுபசாந்திப்ரதாந பூர்வாசார்யாநுஷ்டாநத்தோடு விரோதியாதோ, கிஞ்ச சார்வாகாதி பாஹ்யமதபஞ்சனம் சக்யமானாலும்வேதாவலம்பி ஸாங்க்யாதி மதபஞ்சனம் சக்யமோ, அநந்தசாகங்ளான வேதங்கள் நாநாமதங்களுக்கு மிடங்கொடுக்குமவைகளாய் க்வசிதுபஸம்ஹார்து மசக்யங்களாகவிறேகாணப்படுகின்றனவென்கிற சங்கைகளைப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு ஸ்வாசார்யபரம்பராநுஸ்மரணரூபமங்களத்தையுமாசரியாநின்றுகொண்டு க்ருதஜ்ஞதாதிசயந்தோற்றவவர் செய்தவுபகாரபரம்பரையை யநுஸந்திக்கிறார் விடுநெறியிதி.

இப்படியாக யாசார்யப்ராப்திஹேது ஆசார்யப்ராப்தி ஆசார்யகடாக்ஷலாபம் அதடியாகவந்ததத்வஜ்ஞாநவிரோதி பாபநிவ்ருத்தி ஆசார்யர்களுக்கு ஆசார்யகோபயுக்தகுணபௌஷ்கல்யம் அவர்களிடத்தில் நின்றும் தத்வஜ்ஞாநப்ராப்திவிஷயாந்தரவைத்ருஷ்ண்யம் பரமாத்மப்ராவண்யம் பகவத்ஸமாச்ரயணம் சீர்கலந்து சொல்நினைந்து போக்குகையாகிய வுத்தரக்ருத்யம் என்றிவ்வர்த்தங்களடைவே காணப்படுகின்றன. பழை - அபௌருஷேயதயா ப்ராசீநங்களான, மறையந்தி - வேதாந்தங்களுடைய, நடைக்கு - ஸரஸகதிக்கு, பரமதம் - பாஹ்யகுத்ருஷ்டி மதங்கள், இடைச்சுவர் - நடுவே ப்ரதிபந்தமாயிருக்கிற பித்தி, வேதாந்தவாக்யஜன் யஸ்வரஸார்த்தபோதக்ஷேபஹேதுக்களென்றபடி. என்று - இப்படி நினைத்து, அது - அந்த மதங்கள், இடித்த - பேதித்தவரான, பத்தர் - பகவத்ப்ரேமசாலிகளான நம்மாசார்யர்களென்றபடி, ஏகாரம்பாதபூரணார்த்தம், இப்படி மேலும் பாதாந்தங்களிலே கண்டுகொள்வது. இத்தால் தத்வஜ்ஞாநதார்ட்யாபாதகதயா பரமதபஞ்சநம் முமுக்ஷுவுக்கு அத்யந்தோபயுக்தமென்று மது தானும் விஜிகீஷாமூலமன்றிக்கே தத்வாத்யவஸாயஸம்ரக்ஷணேச்சா மூலகமாகப் பூர்வாசார்யர்களாலே யநுஷ்டிக்கப்படுகையாலே விரோதமில்லையென்றும் ஸூசிதமாய்த்து. பத்தரென்கிற பதத்துக்கு விலக்கிவைத்தனரித்யாதிகளாதி மேலுள்ளக்ரியைகளோடேயந்வயம். விடு - விடத்தக்கவையான, நெறி-மார்கங்களில் நின்றும், அஞ்சி-பயப்பட்டு, விடத்துடக்கிய - அவைகளைவிடவுத்யோகித்தவர்களான, த்யாஜ்யமென்று முபாதேயமென்று மிரண்டுண்டு, அவைத்தில் த்யாஜ்யத்தைவிடாதபோதநர்த்தம் வரும், உபாதேயத்தைப்பற்றாதபோது பலமில்லையாமென்று ஸாமாந்யேந நிச்சயித்து ஸொத்வேகராய்த்யாஜ்யோபாதேயங்களுடைய த்யாகோபாதாநங்களிலே வத்யச்சான வென்றபடி. இங்கு - த்யாஜ்யத்யாகம் சொ

ன்னது உபாதேயோபாதாநத்துக்கு முபலக்ஷணம். விதியர் - பாக்யசாலிகள், யாத்ரு ச்சிகாதி ஸுக்ருதவிசேஷசாலிகள், ஆகவிசேஷணவிசேஷ்யங்களால்-"𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍌𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍈𑌃। 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌷𑌡𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃।" (ஈச்வரஸ்யசஸௌஹார்தம்யத்ருச்சாஸுக்ருதந்ததா விஷ்ணோःகடாக்ஷமத்வேஷமாபிமுக்யஞ்சஸாத்விகை:। ஸம்பாஷணம்ஷடேதாநிஹ்யாசார்யப்ராப்திஹேதவ: என்று-பரிகணிதமான வாசார்யப்ராப்திஹேதுஷட்கத்திலே யாபிமுக்யயாத்ருச்சிகஸுக்ருதங்கள்கண்டோக்தங்களாய் மற்றுள்ளநாலுமுபலக்ஷிதங்களாகின்றன. அடைந்து த்யாகோபாதாநயோகி த்யாஜ்யோபாதேயஸ்வரூபவிசேஷவிவேகஸித்யர்த்தமாகஸ மித்பாணிகளாய்வந்துகிட்டி, தொழ-𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍" "சிஷ்யஸ்தேஹம் சாதிமாம் த்வாம் பரபன்னம்" என்று ஸத்வோத்தராளாகிசரணம டையுங்காலத்திலே, தழைத்து - சாகோபசாகங்களாகவர்த்தித்து, எழு - எழும்பாநி ற்கிற, விழி - கடாக்ஷங்களாலே தோற்றிவைக்கப்பட்ட, அருள் - க்ருபையை, தந்து கொடுத்து, கருணாதரங்கிதகடாக்ஷங்களாலே விஷயீகரித்தென்றபடி. விலக்கு - பஸ ஹாநிக்கு, மூலங்களாகையாலே களையென்கிறஸஸ்யநாசகத்ருணவிசேஷங்கள்போ லேயிருக்கிறதுரிதங்களையென்றபடி. இயம்பி விரகில் விலக்கிவைத்தனரென்றவ யம். இயம்பி - சொல்லி, விரகில் - உபாயத்தாலே, தாள்கள் - தலையில் வணங்கியெ ன்கிறவிடத்தில்போலே த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமி. விலக்கிவைத்தனர் - நிவர்த்திப்பித் தார்கள், தமோகுணவ்ருத்தித்வாராதத்வஜ்ஞாநபரிபந்திகளான வஸத்ஸஹவாஸதாம ஸாஹாரநிஷேவணாதிகளை நமக்கு ஹேயத்வேந விசதமாகவுபதேசித்து அவைகளைத் தவிரும்படிபண்ணினார்களென்றபடி. கொடு - க்ரூரங்களான, வினையென்பதனை - கர்மங்களென்று சொல்லப்பட்டவைகளை, தினைத்தனை-ஈஷத்தும், கொணர்தல்-கொ டுக்கையை, இகழ்ந்த - விட்டவையான, குணத்தனைத்தினர் - அனைத்துங்குணத்தன ரென்றந்வயம், ஸகலகுணங்களையுமுடையவர்கள் சிஷ்யஜநத்துக்குபாபகர்மாவகாசக் லேசங்கொடாதவைகளானஸ்காலித்யசாஸநாத்யாசார்ய கோபயுக்த நிகிலகுணங்க ளாலே பரிபூர்ணரென்றபடி. குருகையில் - ஸ்ரீகுருகாநகரத்திலே, வந்து - அவத ரித்து, கொழுப்பு - பாஹ்யகுத்ருஷ்டி கர்வத்தை, அடக்கிய - அடக்கினவரான, குலபதி - "ஆத்யஸ்யந: குலபதே:" என்கிறபடியே ப்ரபந்நஸந்தாநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வாராலே, தந்த - தரப்பட்டதான, குறிப்பில் - ஸூக்ஷ்மாத்யவஸாயத் திலே, வைத்தனர் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கினர், அகிலலோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸ்ரீகுரு கையிலேயவதரித்து பொய்நின்ற ஞானந்துடங்கிய வாவற்று வீடு பெறுமளவாக நம் மாழ்வார் பரமதநிரஸந பூர்வகமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளின தத்வஹித புருஷார்த்தங் களை நமக்கு ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி யுபதேசித்தார்களென்றபடி. கடு - துஸ்ஸஹங்க ளான, நரகு - நரகங்களிலே, அன்பு - ப்ரேமத்தை, கழற்றி - போக்கி, துஸ்ஸஹ நரகப்ராபகாநு சிதவிஷயப்ராவண்யத்தை நிவர்த்திப்பித்தென்றபடி. மற்றொரு கெதி - நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாதஸுகபாவைக லக்ஷணையாகையாலே கீழ்ச்சொன்னநர கங்களுக்கெதிர்த்தட்டாய் விலக்ஷணையான கதியை, மோக்ஷத்தை, பெறும் - லபிக் கைக்கீடான, அன்பில்-ப்ரேமத்திலே, ஸ்வரூபோசிதபுருஷார்த்த ப்ராபகபாகவதப் ராவண்யத்தாலே யென்றபடி. எமை-நம்மை, பொருத்தினர்-நிறுத்தினார்கள், கமலை - பிராட்டியாலே, உகந்த - உகக்கப்பட்டதான, கடல் - ஸமுத்ரத்திலே, கிடை - சய நத்தையுடையதான, கடல்-ஸமுத்ரத்தினுடைய, இதுக்கு திடரோடேயந்வயம். இங் குபிராட்டிக்கு ஜநகபவநப்ரீத்யாபஹ ஸுமதமான துக்தார்ணவத்திலேகண்வளர்கிறவெம் பெருமானைக்கடலாக வத்யவஸித்து நிகரணம்பண்ணினபடி. இதுதானும் ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூத்யவச்சேதப்ரயுக்த பரத்வமூலக ப்ராப்யதாத்யோதநார்த்தம். கமலையுகந் தவித்யாதி விசேஷணத்தாலே யெம்பெருமானுக்கு ஸௌலப்யமூலமானபத்நீபார தந்த்ர்யம் சொன்னபடி. கருணை - க்ருபையாகிற, உயர்ந்த - உச்ரிதமான, திடர்க்கு- திடரிலே, ஸப்தம்யர்த்தேஷஷ்டி. திடர் - ஜலமத்யத்திலே விச்ரமார்த்தமானமேடு,

ஓதுக்கினர் - அநுகூலமாருதந்யாயத்தாலே சேர்த்தார்கள், லீலாரஸபரவசனானவெம்பெருமான் ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹியாகையாலே ஸம்ஸாரவிச்ரமப்ரதாநத்திலேயவனை ப்ரதாநீகரித்தும் லீலாபாரவச்யபரிபந்தியானகருணையைப்ரதாநீகரித்து மீச்வரனைக்கடலாகவும் கருணையைத் திடராகவும் நிர்தேசித்தது நம்மை பகவதிந்யஸ்தபரராக்கினரென்று வாக்யதாத்பர்யம். படு - பட்டுப்போனவைகளான, முதல் - அங்குரங்கள், அன்றி - இல்லாதபடி, ஒருலேசமுமுச்ஸன்னமாகாதபடி, வளர்த்த - வர்த்திதங்களான, ஈச்வரனாலும் மஹர்ஷிகளாலும் தத்ததவஸரங்களிலே ப்ரவர்திதங்களான பலபலநற்கலை யென்றந்வயம். பலபல - வேதததங்கேதிஹாஸ புராணந்யாய மீமாம்ஸாதர்மசாஸ்த்ரரூபேண நாநாவிதங்களான, நற்கலை - ஆப்த ப்ரவர்த்திதங்களாகையாலே. அப்ராமாண்யகந்தாநர்ஹங்களான வித்யாஸ்தாநங்கள், ஒன்ற - ஏகீபவிக்கும்படி, "𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌚𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌚𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀, 𑌏𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃" (ஸர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி, வேதைச்சஸர்வைரஹமேவவேத்ய: வசஸாம்வாச்யமுத்தமம், ஸர்வவசஸாம்ப்ரதிஷ்டாயத்ர சாச்வதீ,) ஏதேஸர்வேவ்யாக்யாதா:, ஓதுவாரோத்தெல்லாமெவ்வுலகத்தெவ்வவையும் சாதுவாய்நின்புகழின் தகையல்லாப்பிறிதில்லை, சூ 𑌆𑌦𑍌 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌃। 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌹𑌾𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌭𑌵𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 (ஆதௌவேதா: ப்ரமாணம்ஸ்ம்ருதிருபகுருதே ஸேதிஹாஸை:புராணை:ந்யாயைஸ்ஸார்த்தம்த்வதர்ச்சாவிதிமுபரிபரிக்ஷீயதே பூர்வபாக:। ஊர்த்வோபாகஸ்த்வதீஹா குணவிபவபரிஜ்ஞாபனைஸ்த்வத்பதாப்தௌ வேத்யோவேதைச்சஸர்வைரஹமிதிபகவாந்ஸ்வேநசவ்யாசகர்த்த) இத்யாதிகளில் படியே சதுர்தசவித்யாஸ்தாநங்களும் பகவந்நாராயணவிஷயத்திலே யேறுமிடமுகஸ்வாரஸ்யத்தையனுபவிக்கும்படியென்றபடி. எமக்கு - உபதேசாத்தரிம்புத்வாக்ருதக்ருத்யரானநமக்கு, உரைத்தனர் - (𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃) ச்ருண்வந்தி காயந்தி க்ருணந்திஸாதவ: என்கிறபடியே யநுபவபரிவாஹமாக உபபாதித்தார்கள், இத்தால் வேதங்களாபாத ப்ரதீதிரஸிகனுக்கு பரஸ்பரவிருத்தநாநாமதாஸ்பதங்களாகத்தோற்றினவேயாகிலும் அவைகளை ஸம்யங்ந்யாயங்களாலே நிரூபித்துப்பார்க்கில்; (𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃) (ஸர்வேஷுசந்ருபச்ரேஷ்டஜ்ஞாநேஷ்வேதேஷு த்ருச்யதே யதாகம்யதாந்யாயம் நிஷ்டாநாராயண: பர:) என்று - நிஷ்டா நிர்ணயாத்யாயத்திலே நிகமித்தபடியே பகவந்நாராயணைகநிஷ்டங்களாக முடிகையாலே பாஹ்யமதங்கள்போலே வேதாவலம்பிஸாங்க்யாதிமதங்களும் அஸமஞ்சஸங்களென்றதாய்த்து. (௨)

௬௰௪ ௫—பொருளொணாக்கும் பொருள்யாமறியோம் பொருளார்மறையில்
தாமுரைக்கின்றன தர்மேயறியுந் தம்முடையார்
ஆமுரைக்கு மிவையாய்ந்தெடுத்தாரண நூல்வழியே
நாமுரைக்கும் வகைநல்லருளேந்தி நவின்றனரே. (௩)

ஸர்வவித்யாஸ்தாநங்களுக்கும்நாராயணைகநிஷ்டத்வம் நகேவலம்ந்யாயஸித்தமன்றிக்கே யோகஸாக்ஷாத்கார ஸித்தமுமென்று பூர்வோக்தார்த்தத்தையே ஸ்கிரீகரியாநின்றுகொண்டு ஆசார்யோபகாராதிசயத்தை சத்யார்த்தமாக நம்முடைய பூர்வாசார்யதசைகளை யநுஸந்திக்கிறார். பொருளார்மறையிலென்கிறது பூர்வோத்தராத்தி பொருள் - அர்த்தங்களாலே, ஆர் - பூர்ணமான, தாத்பர்யவிஷயங்களன்றிக்கே யாபாததஃ ப்ரதீதங்களான விஷயங்களாயும் தாத்பர்யவிஷயங்களாயுமுள்ள வர்த்தங்களாலே பூர்ணமானவென்றபடி. மறையில் - ச்ருதியிலே, பொருளொணாக்கும் - பொருளென்று. பொருள் சபதத்தை யாவர்த்தித்தங் வயிப்பது, பொருள் - ஆபாதப்ரதீதியாலே

தோற்றி ஸம்யங்நிரூபண தசையில் தாத்பர்யவிஷயங்களன்றிக்கே யொழியும். உரைக்கும் பொருள் - ஸம்யங்நிரூபண தசையிலே தாத்பர்ய விஷயங்களாய் நின்றபரோபதேசயோக்யங்களான வர்த்தங்களையும், யாம் - ஸம்யங்நிரூபணக்ஷமஹ்ருதயரான நாம், அறியோம் - அறியமாட்டோம், பொருளார் மறையில் - பூர்வவதர்த்தஃ, தாம் - தங்களாலே, உரைக்கின்றன - சொல்லப்பட்ட வர்த்தங்களை, தாமே - தாங்கள் தாமே, அறியும் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாம்படியான, தம்முடையார் - வாய்ப்பையுடையவர்கள். ஆகமநிரபேக்ஷமாகத் தாங்களே ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாம்படியான யோகபரிபாகத்தையுடையவர்களென்றபடி. மயர்வறமதிநலமருளின ஜீயர்நாதமுநிஸ்வயோக மஹிமப்ரத்யக்ஷதத்வத்ரயஃ என்கிறபடியே. விதிதஸகலவேதததர்த்தராயுத் கடப்ரஸந்நபகவத்கடாக்ஷ லப்தஸ்வயோக மஹிமஸாக்ஷாத்க்ருதபராவரதத்வயாதாத்ம்யரான ஸ்ரீபராங்குசநாதமுநியாதிகளான நம்மாசார்யர்களென்று பலிதார்த்தம். இதுக்குநவின்றனரென்கிறத்தோடே அந்வயம். நல்லருள்-ஸமீசீநக்ருபையை, ஏந்தி-தரித்து, தாங்கள் ஸாக்ஷாத்கரித் துஜ்ஜீவிக்கமாத்ரமன்றிக்கேதத்வத்ருஷ்டி விகலரானநாமும்தத்வஜ்ஞராயுஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷையான க்ருபையைப் பண்ணியென்றபடி. ஆய்ந்திடையுரைக்கலாமென்றெடுத்தன வென்றந்வயக்ரமம். ஆய்ந்து - ஸாராஸாரங்களை மீமாம்ஸையாலே சோதித்து, வேதார்த்தங்களைத் தாங்கள் ஸாக்ஷாத்கரித்தாரோ யாகிலும் பரபுத்தி ஸமாதாநார்த்தமாக ந்யாயங்களாலும் நிரூபித்தென்றபடி. இவை - யிவ்வர்த்தங்கள், உரைக்கும் - பரோபதேசத்துக்கு, ஆம் - யோக்யங்கள். என்று - இப்படி பார்த்து, எடுத்து - நிஷ்கர்ஷித்து, ஆரணநூல்-வேதஸூத்ரத்தினுடைய, வழியே - மார்க்கத்தாலே தானே, அவதாரணத்தால் மார்கஸ்கலநவ்யவச்சேதஃ. சாரீரகமீமாம் ஸாஸிக்ஷிதந்யாயமார்கம் தப்பாதென்றபடி. நாம் - ந்யாயாநபிஜ்ஞரான நாம் - உரைக்கும் வகை - பிறருக்குபதேசிக்கும்படி, ந்யாயாநபிஜ்ஞரான நாமவ்வர்த்தங்களை யறியுமளவன்றிக்கே அஸ்கலிதந்யாயமார்கராய் பரோபதேசமும் பண்ணும்படியாகவு மென்றபடி. நவின்றனர் - அருளிச் செய்தார்கள், நவில்கை - சொல்லுகை. (௫)

௧௫௫-மூ—சித்துமசித்து மிறையுமெனத் தெளிவுற்றுநின்ற
தத்துவம்மூன்றுந் தனித்தனிகாட்டுந் தனிமறையால்
முத்திவழிக்கிது மூலமெனத்துணி வார்களையும்
கத்திமயக்குங் கதகரைநாம் கடிகின்றனமே. (௬)

இனிமேல் பூர்வாதிகாரத்திலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி யாவதற்கு முற்படதத்வஜ்ஞாநம்ஸம்பாதநீயமென்று பக்ஷிப்தங்களான ஜ்ஞாதவ்யதத்வங்களை விசதமாக நிரூபிக்கத்துடங்கி யவைகளைந்யாயாநுக்ருஹீதாகமங்களாலேநிரூபித்தாலும்பரமதநிரஸநம்பண்ணதபோது வக்தவ்யார்த்தத்தைக்காட்டாதென்றுகொண்டு இவ்வதிகாராஸாதாரணமான சேதநாசேதநநிரூபணத்தையு மர்த்தாத்ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்சித்துமிதி: சித்தும்-சேதநதத்வமும், அசித்தும், அசேதநதத்வமும், இறையும் - ஈச்வரதத்வமும். என - என்று சொல்லப்படுகிற, தத்துவம்மூன்றும் - தத்வத்ரயத்தையும், தனித்தனி, ப்ருதக் ப்ருதக்காக, பரஸ்பரவிலக்ஷண ஸ்வபாவமாக, காட்டும் - காட்டாநிற்கிற, தனி - அத்விதீயமான, ப்ரமாண சிகாமணியான, மறையால் - ஸ்ருதியாலே "𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑌮𑍃𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑍀𑌶𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌃" (க்ஷரம்ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம்ஹரஃ க்ஷராத்மாநாவீசதேதேவஏகஃ) இத்யாதி ஸ்ருதிகளாலேயென்றபடி. தெளிவு - வைசத்யத்தை, உற்று - அடைந்து, நின்ற - ஸ்திரரான, இதுக்குத் துணிவார்களையும் என்றத்தோடே அந்வயம். இது - இந்த தத்வத்ரய வைசத்யம், முத்தி வழிக்கு - மோக்ஷமார்கத்துக்கு, மூலம் - ஹேது, என - என்று, துணிவார்களையும் - த்ருடாத்யவஸாயசாலிகளையும், "𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 - 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌿" போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா - ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி; இத்யாதிகளில்படியே தத்வத்ரயவிவேகமே பகவத்ப்ரஸாதஜநகந்யா ஸோபாஸநாத்மக மோக்ஷோபாயமென்று அத்யவ

ஸித் திருப்பார்களை யென்றபடி. துணிவார்களையு மென்கிற வித்தாலே கிம்புநர்மந்தவிவேகரையென்று ஸூசிதம். கத்தி-தர்க்கங்களைப்ரலபித்து,மயக்கும்-மோஹிப்பிக்குமவரான, கதகரை - கதகரை, நாம் - தயாசீல தேசிகோபதேசத்தாலே ப்ருஹஸ்பதிஸஹஸ்ரேணாபி அக்ஷோப்யதத்வாத்யவ ஸாயயுக்தரானநாம், கடிகின்றனம் - அநாதர: பரிஹரித்தோம். (ச)

கநிசு-மூ—முத்தில்வடங்களென்ன முகுந்தன்பூண்ட மூவகையும்
சித்திலருஞ்சுருதி செவ்வைமாறிய சிந்தைகளால்
பத்திலிரெண்டு மெய்க்கப்பகட்டும் பரவாதியர்தம்
கத்தில்விழுந்தடைந்த வழுக்கின்று கழற்றினமே. (ரு)

ஸவாதிகாரத்தாலே சேதநதத்வத்தை விசதமாகநிரூபித்து அதினுடையவஸாதாரண கார்யங்களை ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு இவ்வாகாரங்களிந்நா நாசாஸ்த்ரங்களாலும் ஸ்வாநுபவத்தாலும் தொற்று தொழிந்ததுக்கு ஹேதுவைக் காட்டுகிறார் முத்திலிதி. முத்தில் - முக்தாபலங்களுடைய, ஷஷ்ட்யர்த்தே ஸப்தமீ. வடங்களென்ன ஸரங்களென்னும்படியான, முகுந்தன் - முகுந்தனாலே, பூண்ட - பூஷணத்வேந தரிக்கப்பட்டதான, மூவகையாம் - பத்தமுக்தநித்ய பேதேநத்ரிவிதமான, சித்தில் - சேதநதத்வத்திலே, ஸ்வதோபஹதபாப்மாவாய் விபூதித்வயகபளீகாரக்ஷமப்ரகாசகுணரு நிரதிசயாநந்த ஸ்வரூபமாகையாலே ஸ்வச்சந்தஸ்வரூப விஸ்ருத்வரப்ரபாந்விதமா போக்யமுக்தாஸரங்கள்போலே யிருந்துவைத்து அஸ்த்ரபூஷணாத்யா யோச்சித்யாஸ்வாதிஷ்டான தேவதாபூதகௌஸ்துபத்வாராபகவத்தார்யமான சேதநவர்க்கத்திலே யென்று வாக்யார்த்தம். முக்தாபலஸாம்யத்யோதித நிர்விகாரத்வமைநத்யாதிகளாலும் முகுந்தபூஷணத்வஸ்போரித பகவச்சேஷத்வதார்யத்வாதிகளாலும் க்ரமேண சேதநாப்யாம் வ்யாவ்ருத்தி:. சித்திலென்கிறபதத்துக்குஎய்க்கவென்கிற பதத்தோடே யந்வயம். அரும்-துரவபோதைகளான, சுருதி - ச்ருதிகளுடைய, செவ்வை - ஆர்ஜவத்தை, மாறிய - கெடுக்குமவைகளான, சிந்தைகளால் - சிந்தைகளால், குதர்க்கங்களாலே, இதுக்குப்பகட்டு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். பற்றில் - தங்கள் மதங்களைப் பரிக்ரஹித்தால், இரண்டும்-ஸுகதுக்காபாவாத்மக புருஷார்த்தத்வயத்தையும், யத்வா, ஐஹிகாமுஷ்மிகரூப புருஷார்த்தத்வயத்தையும், எய்க்க - இழக்கும்படி, பகட்டும் - மயக்குமவரான, வைதிகரும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டி மதங்களைப்பற்றி புருஷார்த்தமிழந்து மயங்கும் படிகலக்குமவரான வென்றபடி. பரவாதியர்தம் - பரவாதிகளுடைய, தம்மென்று ஸ்வார்த்தேநுப்ரயோகம். கத்தில் - ஜல்பத்தில், விழுந்து - அகப்பட்டு. அவர்கள் ஜல்பத்தை விஸ்வஸித்தென்றபடி. அடைந்த - அதனாலெப்ராப்தமான, அழுக்கு-மாலிந்யத்தை, இன்று - ஆசார்யகடாக்ஷம் பெற்றவின்று, கழற்றினம் - அலம்பினோம், லோகத்திலெஸ்வச்சந்தமாய் ராஜாலங்காரார்ஹமான முக்தாபலம் பங்கத்திலெ விழுந்தொளியழிந்து கிடந்தாப்போலெடுத்தலம்புகையு சிதமிறே. இத்தால் துர்மதமூலகதேஹாத்மஸ்வதந்த்ராத்ம வாஸநாதிகளாலெயிந்நாள் சேதநத்வயாதாத்ம்யம் ஸ்புரியாதொழிந்த தென்றதாய்த்து. (சு)

கநிஎ-மூ—நாக்கியலும்வகை நம்மையளித்தவர் நல்லருளால்
பாக்கியமேந்திப் பரனடியார்திறம் பார்த்ததற்பின்
தாக்கியர்தங்கள் தலைமிசைதாக்கித் தனிமறைதான்
போக்கியமென்றதனில் பொய்மதங்களைப் போக்குவமே. (எ)

இப்படி சேதநதத்வத்தை நிரூபித்தவாறேபிற்படவ சேதநிரூபண மஸங்கதமன்றோ. ஈக்ஷத்யாநந்தமயாதி காரணாவதாரக்ரமத்தாலெ ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாண ஸம்ப்ரதிபத்தி சாலியான வசேதநதத்வமிறெ ப்ரதமநிரூபணீயமென்று பிறக்கும் சங்கையைப் பரிஹரியா நின்றுகொண்டு அசேதநநிரூபணத்தைச் சொல்லுகிறார் நாக்கியலுமிதி. நம்மை - பசுப்ராயரான நம்மை, நாக்கு - ஜிஹ்வையானது, இயலும் வகை - சலிக்கும்படி, வ்யவஹரிக்கும்படி, அளித்தவர் - ரக்ஷித்தவர்களுடைய, நல்லருளால் - ஸமீசீனக்ருபையாலே, பாக்கியம் - பாக்யத்தை, ஏந்தி - தரித்து, "ஸாஹி ஸ்ரீர

தாஸதாம்'' (ஸாஹி ஸ்ரீரம்ருதாஸதாம்) என்கிற ஸம்யக்ஜ்ஞாந ஸம்ருத்தியைப் பெற்றென்றபடி. பரன் - ஸர்வஸ்மாத்பரனான வீச்வரனுக்கு, அடியார் - தாஸபூதரான ஜீவர்களுக்கு ''வபுராதிஷு யோபி கோபி வா - குணதோஸாநியதாதாவிதஃ'' (வபுராதிஷு யோபிகோபிவா - குணதோஸாநியதாதாவிதஃ.) என்று நாதரணீயங்களானசேதநத்வாத்யாகாரங்களைகாட்டில் ''ததஹந்தவபாதபத்மயோரஹமத்யைவமயா ஸமர்பிதஃ'' (ததஹந்தவபாதபத்மயோரஹமத்யைவமயா ஸமர்பிதஃ.) என்று ஆதரணீயதமமான பகவத்தாஸ்யத்தினுடைய ப்ராதாந்யம் தோற்றுகைக்காகப் பரனடியாரென்று நிர்தேசித்தது. திறம் - ப்ரகாசத்தை, ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வாதியஸாதாரணாகாரங்களை, பார்த்ததற்பின் - பரீக்ஷித்தபின்பு, சேதந நிரூபணாநந்தரம் தாக்கியர் தங்கள் - தார்க்கிகருடைய, தலைமிசை - சிரஸ்ஸுக்களிலே, தாக்கி - இடித்து, சுஷ்கோபந்யாஸ சிக்ஷாபடிமகடரேடத்வைரி வித்வத்கரோடி குட்டாகக்ரீடவாமபாதராய்க் கொண்டென்றபடி. இதுக்குப் போக்குவமென்கிறத்தோடந்வயம். தனி - அத்விதீயமான, மறைதான் - ஸ்ருதியிலேதானே, போக்கியமென்றதனில் - போக்யமென்று சொல்லப்பட்ட வசேதநதத்வத்திலே, பொய் மதங்களை - மித்யா மதங்களை, ''போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா'' (போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா.) என்கிற ஸ்ருதியிலே போக்யமென்று சொல்லப்பட்ட சப்தத்தாலே விபஜிக்கப்பட்ட வசேதநதத்வத்திலே குதர்கமூலமதங்களை யென்றபடி. போக்குவம் - நிரஸிக்கிறோம். நாக்கு ப்ரவ்ருத்திக்ஷமமானபோது போக்யாஸ்வாதநத்திலேயிறே ப்ரவர்த்திப்பது. இத்தால் ஸம்ப்ரதிபத்திக்ரமத்தாலே அசேதநநிரூபண ப்ராதம்யௌசித்யே பி ஸ்ருதியில் விபாகக்ரமத்தாலே யிக்ரமமேமிகவுமுசிதமாய்த்து. (சூ)

கந்அ-மூ—தீவகைமாற்றியன்றோர் தேரிலாரணம் பாடியநந்
தேவகிசீர்மகனார் திறம்பாவருள் சூடியநாம்
மூவகையாமறியாத தத்துவத்தில் முகமறிவார்
நாவகையேநடத்தும் நடைபார்த்து நடந்தனமே. (எ)

இனியிந்த வசேதநநிரூபணத்தை தத்வவித் ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமென்று நிகமிக்கிறார் தீவகையிதி. தீவகை - க்ரூரப்ரகாரங்களை, தேஹாத்மஸ்வாதந்த்ர்யாத்மப்ரமதத்கார்யங்களை, மாற்றி - நசிப்பித்து, நசிப்பியாநின்று கொண்டென்றபடி. அன்று - பாரதஸமரஸந்நாஹத்திலே, ஓர்தேரில் - அத்விதீயமானரதத்திலே, ''யத்ர யோகேச்வரஃ க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்த்தோ தநுர்தரஃ தத்ர ஸ்ரீஃ'' (யத்ரயோகேச்வரஃ க்ருஷ்ணோயத்ர பார்த்தோ தநுர்தரஃ தத்ர ஸ்ரீஃ) என்கிறபடியே ஸேநாமத்யத்திலே மஹாரதாதிஷ்டிதர தாந்தரங்களில் காட்டில் வைலக்ஷண்யம் தோற்றும்படி யிருந்த வர்ஜுநரதத்திலே யென்றபடி. ஆரணம்பாடிய - உபநிஷத்துக்களை காநம்பண்ணினவரான ஸ்ரீகீதோபதேஷ்டாவான, நம் - நம்முடைய ஸ்வாமியான, தேவகி - தேவகியுடைய, சீர்மகனார் - கல்யாணகுணபூர்ணரான, மகனென்று பகுவசநோக்திகீதோபநிஷத்துபதேஶநிபந்தனம். ''ததோகிலஜகத்பத்மபோதாயாச்யுதபாநுநா தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்ப்பூதம்'' (ததோகிலஜகத்பத்மபோதாயாச்யுதபாநுநா தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்ப்பூதம்.) என்கிறபடியே யகிலலோகஜ்ஞாநப்ரதாநார்த்தமாகவந்து தேவகீஜடரத்திலே யவதரித்துத் தன்னுடைய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதிகளை ப்ரகாசிப்பித்து அர்சுனனொருவனை வ்யாஜீகரித்து அத்யாத்ம சாஸ்த்ரங்களை யுபதேசித்த கீதாசார்யனுயென்றபடி. திறம்பா - சலியாததான, அருள் - க்ருபயை, சூடிய - புஷ்பமாலையைப்போலே யலங்காரமாக தரித்தவர்களான, நாம் - ஒருக்காலுமாஶ்ரிதரைக் கைவிடாத க்ருஷ்ண க்ருபையாலே விஷயீக்ருதரான நாமென்றபடி. ஸ்ரீகீதாவசநங்களாலே விவேகித்ததத்வத்ரயரான நாமென்று கட்டார்த்தம். மூவகையாம் - த்ரிகுணசுத்தஸத்வபேதேநத்ரிப்ரகாரமான, அறியாத - அறிவில்லாத, தத்துவத்தில் - தத்வத்திலே, அசேதநதத்வத்திலே, த்ரிகுணத்ரவ்யத்தினுடைய சதுர்விம்சதி பேதங்களை யுபநிஷத்துக்களாலே நிரூபித்தவாசார்யர்களாலே யென்றபடி.

இங்கு த்ரிகுணவிகாரங்களை முக்யங்களென்றது இவைகளில் அவாந்தர பேதங்களென்று த்யோதநார்த்தம் நாவகையே யென்கிற பதத்தையுத்கர்ஷித்து அர்த்தக்ரமத்தாலே நடத்தினே மென்கிறத்தோடே யந்வயிப்பது. நடத்தும் - நடத்தப்பட்டதான, நடை - கதியை, அவர்களாலே ப்ரவர்த்தித ஸித்தாந்தத்தை யென்றபடி. பார்த்து - நிரூபித்து, நாவகையே - அவர்களுடைய ஜிஹ்வைபோன வழியாலேதானே, பூர்வாசார்யோக்திகளை யனுஸரித் தென்றபடி. ஸித்தாந்த பரிஜ்ஞாநமாத்ரம் பரபக்ஷகாந்த ஸாதாரணமாகையாலே தத்வ்யாவ்ருத்யர்த்தமிங்குத்தவனுவாதத்தைச் சொன்னபடி. நடத்தினோம் - நடந்தோம், யத்வா - நாவகையென்கிறது பாடக்ரமத்திலே யந்வயிக்கிறது. அப்போது முகமறிவார் - முகங்களை யறிந்த பராசரப்ரப்ருதி மஹர்ஷிகளுடைய, நாவகையே - ப்ராக்வத், நடத்தும்-நம்மாசார்யர்களாலே நடத்தப்பட்டதான, சேஷம் ப்ராக்வத். இந்த யோஜநையிலே பூர்வாசார்யோக்திகளுக்கு ப்ரமாணமூலகத்வம் கண்ட்டோக்தம். (எ)

கரு௮-மூ—வேலைப்புற மகங்காண்பதுபோல் வேதநன்னெறிசேர்
நூலைப்புற மகங்காண்டலில் நுண்ணறிவின்றிநின்றீர்
மாலைப்பெற வழிகாட்டிய தேசிகர்வாசகமே
ஓலைப்புறத்தி லெழுதுகின்றே முள்ளேயெழுதுமினே. (அ)

இப்படி சிதசின் நிரூபணம் சக்யமானாலு மீச்வர நிரூபணம் சக்யமோ "ஸத்தா வேதய த்ரஸ:, நாஹம்வேதைர்ந தபஸா" (கஇத்தாவேதயத்ரஸ:। நாஹம்வேதைர்நதபஸா) யாருமோர் நிலைமையனெனவறிவரிய வெம்பெருமான், இத்யாதிகளில் படியேயத்யந்ததுர் நிரூபமன்றோவீச்வரஸ்வபாவம்,மீமாம்ஸாநுக்ருஹீதவேத ஸம்ப்ரதாயத்தால் கதஞ்சின்னிரூபணம் சக்யமானாலுமதில்காலாந்தரவர்த்திகளான வாயுஷ்மத்புத்தி மஜ்ஜநங்களே யதிகாரிகளல்லது பரிமிதபல தீ ப்ராண தத்விக்யுக்தரான விக்காலத்து ஜநங்கள் அதிகாரிகளோ வென்று பிறக்கும் சங்கையை நிரஸியா நின்றுகொண்டு ஸத்ஸம்ப்ரதாயாகதமான வீச்வரநிரூபணத்திலே விசேஷித்தவஹிதமநஸ்கராகுங்கோ ளென்கிறார் வேலையிதி.வேலை-ஸமுத்ரத்தினுடைய, புறம் - வெளியையும். அகம் - உள்ளையும், காண்பதுபோல்-அறிவதுபோல, ஸமுத்ர வைபுல்ய காம்பீர்ய பரிச்சேதம்போலே யசக்யமான வென்றபடி. இதுக்குக் காண்டலிலென்கிறத்தோடே யந்வயம். வேத-வேதமாகிற, நன்னெறி - நல்லவுபாயத்தோடே, தத்வநிஷ்கர்ஷோ பாயமான வேதத்தோடே யென்றபடி. வேதாக்யோபதிஷத்துக்கு நன்மையாவது அபௌருஷேயத்வாதி, சேர்-சேர்ந்திருக்கிற, நூலை - ஸூத்ரத்தை, யதேவ யஜ்ஞேந ஸகலானி கர்மாணி ஸாத்யந்தே தான்யாஹ
ஸாமாந்யம் வ்யாக்யாஸ்யாமி,"(தர்மேப்ரமீயமானெதுவேதெநகரணத்மநா। இதிகர்தவ்யதாபாகம் மீமாம்ஸாபூரயிஷ்யதி.) என்கிறபடியே ஸ்வர்கத்வைதீபாவாதிகரணங்களான தர்சபூர்ணமாஸ கூடாராதிகளுக்கு ப்ரயாஜோத்யம நாதிவ்யாபாரங்கள் போலே தர்வப்ரமிதிகரணமான வேதத்துக்கு இதிகர்தவ்யதாகோடி நிவிஷ்டையான பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளை யென்றபடி. புறமகம்-வெளியுமுள்ளும், காண்டலில்-காண்கையிலே, புறங்காண்கையாவது ஏகதேச நிரூபணமாத்ரத்திலே பர்யவஸாநமன்றிக்கேயாவச் சாஸ்த்ரபரிஸமாப்தி வ்யாபிக்கை, அகங்காண்கையாவது சாஸ்த்ர பரிஸமாப்தியா பாதப்ரதிதிமாத்ர மன்றிக்கே தத்ததிதிகரணார்த்தங்களை விசதமாக நிரூபிக்கை. நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, அறிவின்றி - ஞானமில்லாதே, நின்றீர் - நின்றவர்களென்று ஸம்போதநம், மீமாம்ஸாநுக்ருஹீத வேதவாக்யார்த்த ப்ரமித்யநுகுணஸூக்ஷ்மதராப்யூஹ சூன்யஹ்ருதயரென்று ஸகருணமாக ஸம்போதித்தபடி. இங்குஜ்ஞாநவைகல்யம் சொன்னது ஆயுராதிவைகல்யத்துக்கு முபலக்ஷணம். ஆகபூர்வார்த்தத்தால் முன்பு சொன்ன சங்கையை யநுவதித்ததாய்த்து, அதுக்குத்தரமருளிச் செய்கிறார்மேல், மாலை - ஆச்ரிதவ்யாமோஹசீலனான வெம்பெருமானை, பெறலபிக்கைக்கு, வழி - மார்கத்தை, காட்டிய - காட்டினவர்களான, தேசிகர் - தேசிகருடைய, ந்யாஸோபாஸாக்ய ஸாத்யோபாயவசீகார்யமாய் ஸ்வரூபரூபகுண வ்யூ

திவிசிஷ்டமான ஸித்தோபாயத்தை யுபதேசிக்கிற வாசார்யர்களுடைய வென்றபடி. தேசாபிஜ்ஞரிறே வழிகாட்டுகைக்கு ப்ராப்தரென்று ஸூசனார்த்தமிங்கு ஆசார்யர்களை தேசிகரென்று நிர்தேசித்தது. வாசகமே - வாசகத்தை, யீச்வரவிஷயமாகவவர்களருளிச்செய்த நல்வார்த்தைகளை யென்றபடி. ஓலைப்புறத்தில்-ஓலையினுடைய பின்புறத்திலே, ஓலையிலென்னாதே ஓலைப்புறத்தி லென்றது ஸங்க்ரஹத்வாதி சயத்யோதனார்த்தம். எழுதுகின்றோம் - லேகித்தோம், உள்ளே - அந்தஃகரணத்திலே, எழுதுமின் - எழுதிக்கொள்ளுங்கோள், இத்தை நீங்களிதிசேஷஃ, மறவாதபடி தரியுங்கோளென்றபடி. இத்தால் குருபதேசத்தால் ஈச்வரவிவேக மிக்காலத்தார்க்கும் ஸுலபமென்ற தாய்த்து. குருக்களுக்குத்தா னீச்வரவிவேகம் துர்லபமன்றோவென்கிற சங்காவாரணார்த்தமிங் கெம்பெருமானை மாலென்று நிர்தேசித்தது, அவனுஸ்ரிதவ்யாமோஹ சீலனுகையாலுமிவர்கள் பரமபுருஷ வரணீயதாஹேது குணவிசேஷம் பெற்றவராகையாலும் அது துர்லபமன்றென்று கருத்து. யமேவைஷவ்ருணுதே தேந லப்யஃ, பக்த்யா, சாஸ்த்ராத்வேத்மிஜநார்தநம்'' (யமேவைஷவ்ருணுதே தேநலப்யஃ பக்த்யா சாஸ்த்ராத்வேத்மிஜநார்தநம்) யாருமோர் நிலைமையனென வறிவரியவெம்பெருமான் என்றக்கடவதிறே. (அ)

கடுகூ மூ—சிறைநிலையாம்பவத்தில் சிறுதேனின்ப முண்டுழல்வார்
மறைநிலைகண்டறியா மயன்மாற்றிய மன்னருளே
துறைநிலைபாரமெனத் துலங்காவமுதக் கடலாம்
இறைநிலையா முரைத்தோமெங் குருக்களியம்பினவே. (கூ)

ஈச்வரநிரூபணத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார் சிறையிதி. சிறைநிலையாம் - காராக்ருஹத்தினுடைய ஸ்திதியையுடைய தாகாநிற்கிற, சிறை-காராக்ருஹம், காராக்ருஹம் போலே ஸர்வப்ரகாரபாதகமான வென்றபடி. ஆமென்கிற வித்தாலா பாதப்ரதீதியில் போக்யமாகத் தோற்றித்தேயாகிலும் நிபுணதரநிரூபண தசையில் அதிதுஸ்ஸஹமாய் முடியுமென்று வ்யஞ்ஜிதம். பவத்தில் - ஸம்ஸாரத்திலே, சிறுதேன் - க்ஷுத்ரமதுவினுடைய, இன்பம் - ரஸத்தை, உண்டு - புஜித்து, உழல்வார் - பரிப்ரமிப்பாருடைய, தாபத்ரயீமயதவா நலதஹ்யமான சரீரத்திலே யிருந்து பசுபுத்ரவித்ததாரஸ்வர்காத்யதிக்ஷுத்ரஸுகத்தை புஜித்தத்தாலே பூர்ணம் மன்யமானராய் ஸம்ஸாரகடீயந்த்ர குண்டிகாயமானராய் பரிப்ரமிக்கிற சேதநருடைய வென்றபடி. இதுக்கு மயலென்கிறத்தோடே யந்வயம், மறைநிலை - வேதத்தினுடைய நிஷ்டையை, ஸர்வவேததாத்பர்ய விஶ்ராந்தி பூமியான வீச்வரனை யென்றபடி. கண்டறியா-கண்டறியாதபடி பண்ணுமதான. ஈச்வரவிஷயத்திலாபாத ப்ரதீதியுங்கூடவர வொட்டாததானவென்றபடி. மயல்-மோஹத்தை, அநுசிதவிஷயவ்யா மோஹத்தை, மாற்றிய-நசிப்பிக்குமதான, மன் - த்ருடமான, அருளே - க்ருபையாலேதானே, அருளென்று லுப்ததத்ருதீயை. அவதாரணத்தால் க்யாதிலாப பூஜாவ்யுதாஸஃ, இதுக்கு இயம்பின வென்கிறத்தோடே யந்வயம். எம் - நம்முடைய, குருக்கள் - பூர்வாசார்யர்களாலே, இயம்பின - சொல்லப்பட்டதான, ''ஸம்ஸாரஸாயமபண்டிதோ பகவதிப்ராகேவபூயஃ கலௌ பூர்ணம்மன்யதமேஜநே ஶ்ருதிசிரோகுஹ்யம்ப்ருவே ஸாஹஸாத்'' (ஸம்ஸாரோயமபண்டிதோ பகவதிப்ராகேவபூயஃ கலௌ பூர்ணம்மன்யதமேஜநே ஶ்ருதிசிரோகுஹ்யம்ப்ருவேஸாஹஸாத்) என்கிறபடியே உத்வேலக்ருபாப்ரேரிதா சார்யோபதிஷ்டமான வென்றபடி. இதுக்கு இறைநிலை யென்கிறத்தேடே யந்வயம். துறை - இறங்குமார்கம், நிலை - ஸ்திதி, பாரமென்ன-பாரமென்னும்படியான, இரங்குகையும் நிலைத்தவகாஹிக்கையும் துஷ்கரமென்னலாம்படி துராஸதகம்பீரமான வென்றபடி. இது கடலுக்கு விசேஷணம். துளங்கா - சலியாததான, நிஸ்தரங்கமான, அமுதக்கடலாம் - அம்ருதஸாகரமாகாநிற்கிற, ஆமென்கிற வித்தாலுத்தரோத்தராநு பவத்தில்ரஸ்யதாதிசயம் தோற்றுகிறது. இறை - ஈச்வரனுடைய, நிலை - ஸ்திதியை, ஸ்வபாவத்தை, இறைநிலையுணர்வரி துயர்களென்றபடியே ஜ்ஞாநதர்சன ப்ராப்திகள் அத்யந்தாசக்ய மென்னலாம்படியாய் ''வ்யா

ஞாநஞாதாநா ஹவஜஹோநூ ஹிவ்யஸக்தஸை நித்யாநுக்ரு தவிதாரங்காணவ'' (ப்ரசாந்தாநந்தாத்மாணிபவஜமஹாநந்தமஹிமப்ரஸக்தஸ்ஸை ர்நித்யாநுக்ருதவிதரங்கார்ணவ) தசனுயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபகு ணவிபூதிகளையென்று பிண்டிதார்த்தம். யாம்-நாம், உரைத்தோம்-நிரூபித்தோம். (௯)

கசு0-மூ—வெறியார் துளபுடை வித்தகன்றன்மையின் மெய்யறிவார்
குறியார்நெடியவ ரொன்றொருகுற்றம் பிறர்க்குரையார்
அறியாதிறத்தி லருள்புரிந்தாரண நன்னெறியால்
சிறியார்வழிக ளழிப்பதுந்திங்கு க்ழிப்பதற்கே (௧0)

இப்படி யதிகாரத்ரயத்தாலே தத்வத்ரயத்தை நிரூபிக்குமிடத்தில் ஸம்க்ஷேபெ ணவுபக்ஷிப்தங்களான பரமததூஷணங்களை விஸ்தரேணப்ரதர்சிப்பிக்கத் துடங்கி முற்படவவைகளுடைய ஸமுதாயதூஷணங்களை வெளியிடக் கடவராய்ப்ரமாணுநீந தத்வவிவேகத்தாலே மோக்ஷம் ஸித்திக்கலாயிருக்க பரமதநிரஸநத்துக்கு ப்ரயோஜந மே தென்கிற சங்கைக்கு முன்பு ஸம்க்ஷிப்தமான பரிஹாரத்தை விசதமாஹக் காட்டு கிருர் வெறியாரிதி. வெறி - பரிமளத்தாலே, ஆர் - பூர்ணமான, துளபுடை - தூளஸி யையுடையவனுன, வித்தகன் - விஸ்மயநீயனுன வெம்பெருமானுடைய, தன்மை யில் - ஸ்வபாவத்தில், மெய் - யாதார்த்யத்தை, அறிவார் - அறிந்தவர்களான வாசார் யர்கள், இதுக்குரையா ரொன்கிறத்தோடே யந்வயம். நித்யநிர்தோஷ நிர்பாதமான வேதத்தைப் பரமகாருணிகனுன ஸர்வேச்வரன் ப்ரஹ்மாமுதலான தேவதைகளையும் கொண்டு ப்ரவர்த்திப்பித்துப் போராநின்ற லோகத்திலே யநர்த்தஹேதுக்களானசப் தாந்தரங்களுதிக்கைக்கடியென்னென்கிற சங்காஸமாதாநார்த்த மீச்வரனைவித்தகனெ ன்று நிர்தேசித்து விஸ்மயநீய லீலாசேஷ்டித ப்ரவ்ருத்தனுன ஸர்வேச்வரன் தானே 'ஶுத்தோ தநஸுதோ பூத்வா மோஹயிஷ்யாமி மாநவாந், த்வம் ஹிருத்ர மஹாபாஹோ'' (சுத்தோதநஸுதொபூத்வாமோஹயிஷ்யாமிமாநவாந், த்வம் ஹிருத்ரமஹாபாஹோ) நின்மாட்டாய் மலர்புரையுந் திருவுருவம் மனம்வைக்கமாட் டாத பலசமயமதிகொடுத்தா யித்யாதிகளில்படியே யாஸுரப்ரக்ரு திவ்யாமோஹ நார்த்தமாக மோஹசாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலே யவைகளுமுதிக்கலாமெ ன்று கருத்து. ஆனல் களையைவளர்க்கப் பயிரழியுமாப்போலேயும் ச்யேநமத்யவர்த் தியான கபோதந்யாயத்தாலும் வைதிகதர்சனம் முழுக்க வழிந்து போகாதோவென்று சங்கியாமைக்காக தன்மையில் மெய்யறிவா ரொன்கிறது. 'த்ரிதண்டதாரிணா பூர்வம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா த்வயா। த்வமவ்யயஶ்ஶாஶ்வதத⁴ர்மகோ³ப்தா நாராயணஸ்ஸாத்வததர்மகோப்தா''(த்ரிதண்டதாரிணுபூர்வம்விஷ்ணுநாரக்ஷிதாத்வயா, த் வமவ்யச்சாச்வததர்மகோப்தா நாராயணஸ்ஸாத்வததர்மகோப்தா) பீதகவாடைப்பிரா னூர் பிரமகுருவாகிவந்து, இத்யாதிகளில்படியே ஸர்வேச்வரன் தானேவைதிகதர்சன த்துக்கு வேண்டும் ரக்ஷைபண்ணிப்போருகையாலே வைதிகதர்சனம் ஸத்வோத்த ரர் பக்கலிலநுஸ்யூதமா யிருக்குமென்று கருத்து. பிறர்க்கு - அந்யருக்கு, குறியார் - ஹ்ரஸ்வர், நெடியவர் - தீர்க்கர், என்று - இப்படி நிகர்ஷாபாதகங்களான சரீரதர்ம ங்களை புரஸ்கரித்தும், ஒருகுற்றம் - ஒருதப்பை, உரையார் - சொல்லார், கிம்புநர் நிகர்ஷாபாதகங்களான தோஷங்களை யென்று ஹ்ருதயம். இவர்களிப்படி வைதிக தர்சன பரிதுஷ்டராய் வீதராகராயிருந்து வைத்து''நவிக்ருஹ்யகதாங்குர்யாத் அதீயாநம் பண்டிதம்மந்யமாநः, யோவித்யாஹந்தியச:பரஸ்ய தஸ்யாந்தவந்தஶ்ச ப⁴வந்தி லோகா:। நசாஸ்ய தத்³ப்³ரஹ்மப²லந்த³தா³தி'' (நவிக்ருஹ்யக தாங்குர்யாத்·அதீயாநம்பண்டிதம்மன்யமாநः யொவித்யாஹந்தியச:பரஸ்ய தஸ்யாந் தவந்தச்சபவந்திலோகாः நசாஸ்யதத்ப்ரஹ்மபலந்ததாதி) இத்யாதி வசநங்களாலே நிஷித்தமாய் விஜிகீஷா மூலமாய்க்யாத்யாதி பலமான பரமதநிரஸநத்திலே யிறங் குவானென்னென்னில் அருளிச்செய்கிருர்மேல். ஆரணம் - உபநிஷத்துக்களாகிற நன்னெறியால் - நல்லவுபாயத்தாலே, தர்க்கரூபோபாய மவர்களுக்கு முண்டேயெ ன்று தத்வ்யாவ்ருத்யர்த்தம் நன்னெறியென்கிறது. அவர்கள் தர்க்கங்களாகமபாதிதங்

ரென்று தாத்பர்யம், சிறியார்-க்ஷுத்ரர்களுடைய, அல்பஜ்ஞரானவாதிகளுடைய, நெறிகள் - மார்க்கங்களை, அழிப்பதும் - நசிப்பிக்குமதும், சிஷ்யேப்யஸ் ஸ்வயந்தோபந்யாஸ மாத்ரமன்றிக்கே பரமதநிரஸநமுமென்று ஸமுச்சயத்தாலே ஸித்திக்கிறது. இத்தால் "யதாசக்தி நிர்குண்யா சைவ தாமைர் நந்தகாந் வித்யா சோரோ குருத்ரோஹீ வேதேச்வர விதூஷக: தவதேப குபாப்மாநஸ் ஸத்யோ ஹந்த்யா இதி ச்ருதி:" (யதாசக்தி நிக்ருஷ்ணீயாந் தேவநாகுருநிந்தகாந் வித்யாசோரோ குருத்ரோஹீ வேதேச்வரவிதூஷக: தவதேபகுபாப்மாநஸ்ஸத்யோ ஹண்ட்யா இதி ச்ருதி:) என்கிறப்ரமாணங்களாலும் தத்வாத்யவஸாய ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் ஜல்பவிதண்டே பீஜப்ரரோஹ ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் கண்டகசாகாவரணவந் என்று கௌதமோக்த ப்ரகாரத்தாலும் விஜிகீஷுகதையிலே நின்று வேதோபப்லாவகபாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிராகரிக்கை ப்ராப்தமாகையாலேபூர்வோக்தகதா நிஷேதகப்ரமாணங்கள் வீதராகவைதிகரோடு கதையை நிஷேதிக்கிறன வென்று தாத்பர்யம் வ்யஞ்ஜிதம், அறியார்திறத்தில்-தத்வாத்யவஸாயவிகலரான சிஷ்யர்களிடத்திலே, அருள் - க்ருபையை, புரிந்து - வர்ஷித்து, இது பூர்வாந்வயி, பரமதநிரஸநம் சிஷ்யாநுஜிக்ருக்ஷாமூலகமல்லது விஜிகீஷாமூலகமன்றென்று கருத்து. இதுக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார். தீங்கு - தோஷங்களை, கழிப்பதற்கு - நிரஸிக்கைக்கு, ஸ்வஸித்தாந்தமறியாத மந்தமதிகளுக்கு பரஸித்தாந்த ஸசதில்யா பரிஜ்ஞாநமூலமாக "அஜ்ஞச்சாச்ரத்ததாநச்ச ஸம்சயாத்மா விநச்யதி। நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம் ஸம்சயாத்மந:। ஸம்சயாத் ஹேதுபலாந் நாத்யவஸ்யதி மாநவ:" (அஜ்ஞச்சாச்ரத்ததாநச்சஸம்சயாத்மாவிநச்யதி-நாயம் லோகோஸ்தி நபர: ஸுகம்ஸம் சயாத்மந: ஸஸம்சயாந்ஹேதுபலாந் நாத்யாவஸிதிமாநவ:) இத்யாதிகளில்சொன்ன நசைவாராமைக்காக வென்றபடி, அவதாரணத்தால் க்யாத்யாதிகாம் பலத்வவ்யுதாஸ:. (கo)

ககக மூ—மீண்டுரைக்க விரகுதருந் தருக்கங்கொண்டே வேண்டுங்கால்
வேண்டுவதே விளம்புகின்றார், கண்டதற்கு விபரீதங்கத்து
கின்றார் காணுதகுறைபறையிற் காட்டுகிற்பார், பண்டொருத்
தன் கண்பொத்தேனென்ன யென்னப்பலவகையிலு பாதிகளாற்
படிந்து வீழ்வார், கொண்டலொக்குந் திருமேனிமாயக் கூத்தன்
குரைகழல்சேர் விதிவகையிற் கூடாதாரே. (கக)

நாநாவித பரமதப்ரவ்ருத்தி மூலகர்வத்தை விசதீகரியா நின்றுகொண்டு ஸமுதாயதாஷணங்களை வெளியிடுகிறார் மீண்டுரைக்கவிதி. கொண்டல் - வார்ஷுகவலாஹகத்தோடே, ஒக்கும் - ஸத்ருசமான, திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனை, மாயக்கூத்தன்-ஆச்சர்ய நாட்யத்தையுடையவனுடைய, வார்ஷுகவலாஹகஸ்நிக்தச்யாமளகளேபரனாய் விஷமவிபாகவிசித்ர ஸம்ஸாரப்ரவர்த்தந ரஸிகனான வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. குரை - சப்தாயமானமான, கழல் - திருவடிகளை, சேர் - அடைகைக்கான, விதிவகையில் - பாக்யவிசேஷத்தில், கூடாதார் - கூடாதவர்கள், ஆபரணசிஞ்ஜித பகவச்சரணாரவிந்த ப்ராபகஸுக்ருத விசேஷசூன்யரான ஸம்ஸாரிசேதந ரென்றபடி. மீண்டு - திரிப்பிக்கொண்டு, உரைக்க - சொல்லுகைக்கு, விரகு - உபாயத்தை, தரும் - கொடுக்குமவைகளான, தருக்கம் - தர்க்கங்களை, கொண்டே - அவலம்பித்தே, "தர்க்காப்ரதிஷ்டாநாதபி" என்கிறபடி-ஒன்றைச் சொன்னாலு மதுக்கும்மேலே திருப்பிக்கொண்டு சொல்லவழி கொடுக்குமவைகளான வப்ரதிஷ்டிததர்க்கங்களையே யவலம்பித்தென்றபடி. அவதாரணத்தாலாகமாநுஸாரவ்யவச்சேத:. வேண்டுங்கால் - வேண்டினபோது, வேண்டுவதே-வேண்டின வர்த்தங்களையே, விளம்புகின்றார் - சொன்னார்கள், பூர்வோத்தர விரோதத்தையும் பாராதே ஸமயோசிதமாக ஜல்பித்தார்களென்றபடி. இது வேதவிருத்த கல்பனப்ரதானரான வைசேஷிகநையாயிகமீமாம்ஸகவையாகரணர்களைப்பற்றிச் சொன்னபடி. கண்டதற்கு - ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு, விபரீதம் - விருத்தத்தை, கத்துகின்றார்-ஜல்

பித்தார்கள், இது ப்ரத்யக்ஷவிருத்த ப்ரபஞ்சமித்யாத்வபேதா பேதாதிவாதிகளான த்ரிவிதாத்வைதிகளையும் கணிசித்துச் சொன்னபடி. மறையில் - வேதத்தில், காணாத - ஒருவராலு மறியப்படாத, குறை - அபிஷ்கர்ஷத்தை, காட்ட - காட்டுகைக்காக, நிற்பார் - ப்ரத்யவஸ்தானம் பண்ணுவர்கள். இது அபௌருஷேயதயா நித்யநிர்தோஷங்களான வேதங்களிலத்யந்தாஸம்பவ நீயங்களான பௌருஷேயத்வாதி தோஷங்களை யுத்காடனம் பண்ணுமவரான சார்வாகபௌத்தார்ஹதனை நினைத்துச் சொன்னபடி. பண்டு - பூர்வகாலத்திலே, ஒருத்தன் - ஒருவன், கபிலஹிரண்ய கர்ப்ப பசுபதிகளில் அந்யதம னென்றபடி. நானே - நான்தானே, அவதாரணத்தாலாகம வ்யவச்சேதஃ கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, உரைத்தேன் - ப்ரதிபாதித்தேன், என்ன - இப்படி சொல்ல, உரைத்தேனானே யென்கிற விடத்திலே ஸந்தியிலே நகாரலோபஃ, பலவகையில் - நாநாப்ரகாரங்களிலே, உபாதிகளால் - தத்தத்கர்மோபாதிகளாலே, படிந்து - அழிந்து, வீழ்வார் - விழுந்துபோவர், இது கபிலஹிரண்ய பசுபதிகள் ஸ்வஸ்வ சாஸ்த்ராநு குணஸ்வஸ்வ ஸாக்ஷாத்கார மூலகத்வேந ப்ரமாண தமங்களாக வுபதேசிக்கஅத்தை விச்வஸித்து தத்தச்சாஸ்த்ரோக்த தபோவேஷாசாராதிகளிலே யிழிந்தவரான ஸாங்க்ய ஹைரண்ய கர்ப்ப பாசுபதர்களை நோக்கிச் சொன்னபடி. (கக)

கஙஉ. மூ—கண்டது மெய்யெனிற்காணு மறையிலறிவு கண்டோம்
கண்டத லாததிலதெனிற் கண்டிலங் குற்றமிதில்
கண்டது போன்மறை காட்டுவதுங்கண்ட தொத்ததனால்
உண்டது கேட்கு முலோகாயதரின்று மீறுவதே. (கஉ)

இப்படி பரமதங்களை ஸமுதாயே நிராகரித்து இனிமேலிவர்களை விசேஷித்து நிராகரிக்கத்துடங்கி முற்பட ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணைகமூலமான சார்வாகமதத்திலே ப்ரதாநப்ரமேயத்தை யனுவதித்து தூஷிக்கிறார் கண்டது மெய்யிதி. ப்ரத்யக்ஷஸித்த பதார்த்தங்களேயுள்ளது அநுமாநாகமங்கள் ப்ரமாணங்களன்றாகையாலே அலௌகிக பதார்த்தவ்யாபாரம் வ்யர்த்தமென்று சார்வாக மதப்ரக்ரியை, அத்தை யநுவதிக்கிறார். கண்டது - காணப்பட்ட பதார்த்தமே, மெய்யெனில் - மெய்யென்று சொல்லில், காணும் - காணப்படாநிற்கிற, ச்ராவணப்ரத்யக்ஷ விஷயங்களான, மறையில்-வேதங்களாலே, த்ருதீயார்த்தேஸப்தமீ. அறிவு - ஜ்ஞாநத்தை, கண்டோம் - மநஸ்ஸாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தோம், ப்ரத்யக்ஷமாத்ர ப்ராமாண்யவாதிகளான சார்வாகர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷ ச்ருதிரர்த்தநீச்ச, என்கிறபடியே ச்ராவணப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமான வேதமும் மாநஸப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமான ஜ்ஞாநமும் அந்வயவ்ய திரேகஸஹக்ருத ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமான விவைகளுடைய ஹேதுஹேது மத்பாவமும் துரபஹ்நவ மாகையாலே வேதப்ராமாண்யமங்கீகரிக்க வேணுமென்று கருத்து. அதுக்கு கண்டதலாத்தில் எனிலென் றந்வயம். அது-அந்தவேத ஜந்யஜ்ஞாநம், கண்டதலாததில் - காணப்படாத விஷயத்திலே, அதீந்த்ரியார்த்த விஷயகம், எனில்-இப்படி சொல்லில், ப்ரத்யக்ஷஸித்த வாதார்த்தங்களுக்கு பாரமார்த்ய மிசைந்தோமேயாகிலு மவைகளுக்கு கார்த்ஸ்ந்யேந பாரமார்த்ய மிசைந்தோமோநாம், சுக்திரூப்யாதிகள் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமானாலும் ப்ரமாணே தரஜ்ஞாந விஷயதயா அளீகங்களாகவிறே காணப்படுகிறன, ஆகையாலே வேதஜந்ய ஜ்ஞாநமும் ப்ரத்யக்ஷ ரூபமானாலும் அதீந்த்ரியார்த்த விஷயத்வாதப்ரமாணம், அதின்விஷயங்களான தர்மாதர்மாதிகளுமளீகங்களென்று சொன்னாலோவென்று சங்காநுவாதத்துக்கு பிண்டிதார்த்தம. இதுக்குத்தரம்? கண்டிலங் குற்றமிதில் - இதில் - இந்தவேதஜந்யஜ்ஞாநத்திலே, குற்றம் - ப்ரமவிப்ரலம்பாதிகாரண தோஷங்களையும் பாதகப்ரத்யயத்தையும், கண்டிலம்-ஸாக்ஷாத்கரித்தோமல்லோம், அதீந்த்ரியார்த்தவிஷயகத்வம் ப்ராமாண்ய பாதகத்வேந ஸம்ப்ரதி பன்னமன்றுகித்துகாரண தோஷபாதகப்ரத்யயங்களே ததாவிதங்கள். அவைகள் தாமிங்கே நத தாதோவதஃ, ததர்த்தஃ புநஃ "யமஶாயமசோவாஷாவரெஸாஸோவஃ வக்ஷிவாமெக்ஷாநவ" (தர்மாதர்மபராவரோச்சவரமுகஃ ப்ரத்யக்ஷ ஸாத்யோநச) என்கிறபடியே ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தங்களன்று, அநுமாநாதிகளுக்கு ப்ராமாண்யமில்லை யாகை

யாலொருபடியாலுங் குற்றஞ்சொல்ல வொண்ணாத வாகமஜந்ய ஜ்ஞானத்துக்கு ப்ராமாண்யம் துஷ்ப்ரகம்ப மென்றபடி. இப்படி விஸம்வாத மில்லாமையாலே வேதப்ராமாண்யத்தை ஸாதித்து மேல்ஸம்வாதத்தாலே யத்தையே த்ருடீகரிக்கிறார். கண்டதுபோல்-ப்ரத்யக்ஷ த்ருஷ்டம்போலே, மறை-வேதத்தாலே, காட்டுவதும் - காட்டப்படா நிற்கிற பதார்த்தங்களை, "ஸூஸை௱ூவிதகஷாயாய ஸூஸஃ வாரஂ ஊரயதி லமவாநுஸநகுமாரஃ" (தஸ்மைம்ருதிதகாஷாயயதமஸஃ பாரம்தர்சயதி பகவாந்ஸநத்குமாரஃ) என்கிறபடியே வேதத்தாலே ப்ரத்யக்ஷங்கள்போலே விசதமாக ப்ரதர்சிதங்களான வதீந்த்ரியார்த்தங்களையு மென்றபடி. கண்டது - ப்ரத்யக்ஷங்களாலே, ஒத்து - சத்ருசங்களாக வங்கீகரித்து, ப்ரத்யக்ஷபதார்த்தங்கள்போல பரமார்த்தங்களென் றங்கீகரித்தென்றபடி. அதனால்-அந்த வங்கீகாரத்தாலே, உண்டது-புஜிக்கப்பட்டதுகளை, கேழ்க்கும்-, உலோகாயதிகர் - லோகாயதர், இன்று-, உறுவதே-வேதப்ராமாண்யத்தை யிசைந்து தச்சோதிதகர் மானுஷ்டாந ப்ரவணரான வைதிகராலே புஜ்யமானங்களானவைஹிக பசுபுத்ரவ்ருஷ்ட்யன்ன வைரிவதாதிரூப வைதிகமதேபிரங்கரமணப்ரத்யக்ஷவத்ஸா ப்ரமா என்கிறபடியே சார்வாகர்களும் வைதிககர்மானுஷ்டாந பலங்களையபிலஷித்து வேதப்ராமாண்யத்தை யிசைந்து வைதிக கோஷ்டியிலேவந்து புகுவர்களென்றபடி. (கஉ)

கசாங-மு—கண்டதனாற் காணாத தனுமிக்கின்றார் கண்டொருத்தனுரைத்த
தனைக் கவருகின்றார், உண்டுபசி கெடுமென்றே யுணர்ந்துண்
கின்றாரொன்றாலே யொன்றைத்தாஞ் சாதிக்கின்றார், பண்டு
முலையுண்டதனன் முலையுண்கின்றார் பார்க்கின்றார் பலரல்லாத்
தம்மை மற்றும், கண்டுமதி கெட்டநிலை காணகில்லார் காணா
தொன்றிலதென்று கலங்குவாரே. (கங)

சார்வாக வ்யாபாரங்களுக்கு தத்ஸித்தாந்தத்தோடே வ்யாகாதத்தைக்காட்டா நின்றுகொண்டு தந்மதநிரஸநத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார் கண்டதனாலிதி. காணாது - அப்ரத்யக்ஷவஸ்து, ஒன்று-, இலது-இல்லை, என்று-ஸ்பஷ்டம், கலங்குவார் - ப்ரமிப்பார்கள், சார்வாக ரென்றபடி. கண்டதனால்-ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்ட தூமாதிகளாலே, காணாதது - அப்ரத்யக்ஷவந்ஹ்யாதிகளை, அனுமிக்கின்றார் - அனுமித்தார்கள், ஒருத்தன்-ஒருவனாலே, கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, உரைத்ததனை - சொல்லப்பட்டவர்த்தத்தை, கவருகின்றார் - ஆதரித்தார்கள், இப்படி யனுமான சப்தங்களாலே வ்யவஹரிக்கை ப்ரத்யக்ஷமாத்ர ப்ராமாண்ய ஸித்தாந்தத்தோடே வ்யாஹதமென்று கருத்து. உண்டு - உண்டால், லபித்தால், பக்ஷித்தால், பசி - க்ஷுத்பீடை, கெடும் - நசிக்கும், என்றே-இப்படியே, உணர்ந்து - அறிந்து, உண்கின்றார் - பக்ஷித்தார்கள், த்ருப்திஸாதநதா நிச்சயமூலகமான போஜநவ்யாபாரம் கார்யகாரணபாவ மாத்ராபலாப ஸித்தாந்தத்தோடே விரோதிக்கு மென்று ஹ்ருதயம். தாம் - தாங்கள், ஒன்றாலே, ஒருஸாதநத்தாலே, ஒன்றை - ஒருஸாத்யத்தை, சாதிக்கின்றார் - ஸாதித்தார்கள், முன்பு ஸ்வார்த்தாநுமான சப்தங்களுக்கு தத்ஸித்தாந்தத்தோடே வ்யாகாதம் சொல்லித் தாய்த்து. இப்போது பரார்த்தாநுமான சப்தங்களுக்கு வ்யாகாதஞ் சொன்னபடி. பண்டு - பூர்வகாலத்திலே, பூர்வஜந்மத்திலே, முலையுண்டு-ஸ்தந்யபாநம்பண்ணி அதனால்-அந்தஸ்தந்யபாநத்தாலே, பூர்வஜந்மாப்யஸ்த ஸ்தந்யபாநஜநித ஸம்ஸ்காரோத்போதத்தாலே யென்றபடி. முலையுண்கின்றார் - இந்த ஜந்மத்திலே ஸ்தந்யபாநம் பண்ணினார்கள், இந்த வீதராகஜந்ம தர்சனத்தாலே தேஹாதிரிக்தநித்ய ஸித்தியுண்டாகையாலே இது தேஹமேயாத்மா வென்கிற ஸித்தாந்தத்தோடு வ்யாகாதமென்று தாத்பர்யம். இப்படி தேஹாதிரிக்தாத்ம ஸத்பாவத்திலே வீதராக ஜந்மதர்சநாநு வர்தியை ப்ரமாணமாகக் காட்டி யிநிஸ்வாநுபவத்தையுங் காட்டுகிறார் மேல். மற்றும் - பின்னையும், பூர்வோக்தப்ரமாண மாத்ரமன்றிக்கே ப்ரமாணாந்தரமுமுண் டென்றபடி. பலரல்லா - பஹுக்களாகாத, தம்மை - தங்களாத்மஸ்வரூபங்களை, பார்க்கின்றார் - ப்ரத்யக்ஷீகரித்தார்கள், தேஹமேயாத்மா வென்கிற பக்ஷத்திலே சரீரப்ராண்யாதி ஸமுதாயாதிரிக்

தாவய விவாதமனுபலப்தி பாாஹதமாகையாலே சிரஃபாண்யாதிகளுக்கேசைதன்யங் கொள்ளவேணும். அப்போது பஹுத்வாவகாஹி யன்றிக்கே அஹமேக:. என்கிற ஏகத்வாவகாஹியான வனுபவம் சேராமையாலே“விண்ட: ப்ருதக்யத: பும்ஸ: சிர: பாண்யாதி லக்ஷண:” (பிண்ட: ப்ருதக்யத: பும்ஸ: சிர: பாண்யாதி லக்ஷண:) என்கிறபடியே. தேஹாதிரிக்தாத்மா துரபஹ்நவமென்று பாவம். கண்டு - இப்படி ஸ்வஸித்தாந்த விருத்தார்த்தங்களைக் கண்டு வைத்தும், மதிகெட்ட நிலை - அவைகளை த்தாங்கள் அபலபித்து புத்திகெட்டு நிற்கிற நிலையை, காண்கில்லார் - கண்டார்களி ல்லை, ஸ்வஸித்தாந்த ஸ்வப்ரவ்ருத்திவ்யா காதாக்யதோஷத்தை நிரூபித்தார்களில்லை யென்று நிர்களிதார்த்த:, (கங)

கசு௪-மூ—காணுதிலதெனுங் கல்வியினாைக் கடிந்ததற்பின்
கோணார்குதர்க்கங்கள் கொண்டேகுழப்பும் பவுத்தர்களில்
நாணுதனைத்து மிலதென்றுநால்வகை யிதன்றென்றும்
வாணாளறுக்கின்ற மத்திமத்தான்வழி மாற்றுவமே. (கச)

சார்வாகமத நிரஸநத்தோடே மாத்யமிகமத நிரஸநத்துக்கு ஸங்கதியைக் காட்டா நின்று கொண்டு தந்மதாநுவாத பூர்வகமாகத் தந்மத நிரஸநத்தை யறுதியிடுகிறார் காணுதிலதெனுமிதி. காணுது - அதீந்த்ரியார்த்த வஸ்து, இலது-இல்லை, எனுங்கல் வியினாை - என்று சொல்லும் வித்யாவான்களை, கல்வி - வித்தை, அத்தையுடைய வர்-கல்வியினர், அதீந்த்ரியாபலாபிகளான லோகாயததந்த்ர நிஷ்டரா யென்றபடி. இவர்களை கல்வியினரென்றது ஸாபஹாஸோக்தி. கடிந்ததற்பின் - தூரதோ நிரஸி த்தவநந்தரம், இதுக்கு மாற்றுவ மென்கிறத்தோடே யந்வயம். கோண் - கௌடில்ய ங்களாலே, ஆர் - பூர்ணங்களான, குதர்க்கங்கள் - குத்ஸிததர்க்கங்களை, நிரூபணதசை யிலே குத்ஸிதங்களாய் முடியுமவ்வளவு மாத்ரமன்றிக்கே யாபாதப்ரதீதி தசையிலும் வக்ரங்களாகத் தோற்றுகிறதர்க்கங்களை யென்றபடி. கொண்டே - அவலம்பித்தே, அவதாரணத்தால் ஸத்தர்க்காவலம்ப நவ்யவச்சேத:. குழப்பும் - க்ஷோபிக்குமவர்க ளான, பவுத்தர்களில் - பௌத்தர்களிலே, மாத்யமிகயோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகபேதேந சதுர்விதாநாம் பௌத்தாநாம் மத்யே என்றபடி. இதுக்கு மத் திமத்தானென்கிறத்தோடே யந்வயம். நாணுது - லஜ்ஜியாதே, ஸர்வஸம்ப்ரதி பன்ன ப்ரபஞ்சாபலாப ப்ரயுக்தஹ்ருதய ஸங்கோசமன்றிக்கே, அனைத்தும் - க்ருத்ஸ்ந ப்ரப ஞ்சமும், இலதென்றும் - சூந்யமென்றும், இது-இந்த ப்ரபஞ்சம், நால்வகை- நாலுப்ர காரமும், அன்றென்றும்-ஆகாதென்றும், “நஸந்நாஸந்நஸதஸந்ந சாப்யநுபயாத்மகம் சதுஷ்கோடிவிநிர்முக்தம் தத்வம் மாத்யமிகா விது:” (நஸந்நாஸந்நஸத ஸந்ந சாப்யநுபயாத்மகம் சதுஷ்கோடிவிநிர்முக்தம் தத்வம்மாத்யமிகாவிது:) என் கிறபடியே ஸத்து - அஸத்து - ஸதஸத்து, ஸதஸத்விலக்ஷணம் - என்கிற நாலு கோடியிலுங் கூடாதென்னு மென்றபடி. சொல்லுமவனை வென்று சேஷபூரணம். சார்வாகனைப்போலே ப்ரத்யக்ஷப்ரதிபந்தி சொல்ல வொண்ணுதபடி ஸர்வாபலா பியான வென்று ஸங்கதியை ஸூசிப்பித்தபடி. வாணாள் - வாழ்கிறநாளில், அறுகின் ற-அறுத்தவனை, ஸ்த்ரீயானவள் வாழுங்காலமான யௌவநத்தில் தாலியறுக்குமாப் போலே சாஸ்த்ராநுஷ்டான த்வாரா அபிலஷித புருஷார்த்தப்ராபணார்த்தமான மா னுஷஜந்மத்தை யடைந்தும் ஈச்வரதத்விபூத்ய பலாபத்தாலும்ஒருநாளும் புருஷார்த்த ங்கிடையாதபடி நித்யஸம்ஸாரியான வென்றபடி. வாணாளென்கிற விடத்திலேழ காரலோபமும் நகாரத்துக் ணகாராதேசமும் ஸந்திப்ரயுக்தம். மத்திமத்தான் - மா த்யமிகனுடைய, வழி - மார்கத்தை, மாற்றுவம் - பஞ்ஜித்தோம். (கச)

கசுரு-மூ—மானமிலே மேயமில்லையென்று மற்றோர் வாதநெறியிலேன்னும்
வாதுபூண்ட, தானுமிலை தன்னுரையும்பொருளுமிலை தத்து
வத்தினுணர்த்திசயமில்லை யென்னும், வானவருமானவருமன
மும்வெள்கவளம் பேசுமதிகேடன் மத்திமத்தான், தேனநெ

ரிகொண்டனைத்துந்திருடாவண்ணஞ் செழுமதிபோலெழும
தியால் சேமித்தோமே. (கரு)

மாத்யமிகன் ஸர்வசூன்யதையைச் சொன்னபோதே கதாபரிகரங்களுமில்லையெ ன்று பலிக்கையாலே யவனுக்கு வாதப்ரவ்ருத்தியத்யந்தவ்யாஹதையென்று காட்டா நின்றுகொண்டு ப்ரபஞ்சஸத்யதையைஸ்த்திரீகரிக்கிறார், மானமில்லை - ப்ரமாகரண மில்லை, மேயமில்லை - ப்ரமாவிஷயமுமில்லை, என்றும்-இப்படி சொல்லியும், ஸஹ்ர ... (ஸப்யாநுஸம்விதேயஸம்வரணம் வாதிப்ரதிவாதிநியமஃ கதாவிசேஷவ்யவஸ்த்தா நிரூப்யநிர்ணயஃ. என்கிறபடியே நாலுகதாபரிகாமுண்டு. அதில் வாதோபாயம் இல்லை என்று ஸ்பஷ்டம். இத்தால் ஸப்யாநுஸம் விதேயஸம் வரணமும் கதாவிசேஷவ்ய வஸ்தையுமில்லை யென்று பலிதமாய்த்து. வாது - வாத த்தை, பூண்ட - பூட்டிக்கொண்டவனை, வாதபரிகர சூன்யனாயிருந்து வைத்து கிலோத்பாடி வாநரந்யாயத்தாலே நிர்பந்தஜடிலமானவாத நிகடத்திலே யகப்பட் டவனை யென்றபடி. தானும் - ஸ்வாத்மாவும், இலை - ஸ்பஷ்டம். இத்தால் வாதி ப்ரதிவாதி நியமமில்லை யென்று ஸித்தம். தன்னுரையும் - தன்னுடைய வசநமும், பொருளும் - அதினர்த்தமும், இலை - ஸ்பஷ்டம். மேயமிலை யென்கிற விடத்திலே ப்ரமேயத்தை நிஷேதித்தது. தன்னுரையும் பொருளுமென்கிற விடத்தில் சப்தார்த்த ங்களுக்கு வாச்யவாசக பாவாக்ய ஸம்பந்தத்தை நிஷேதிக்கிறது. இனிமேல் கதாபல த்தை நிஷேதிக்கிறது, தத்துவத்தின் - தத்துவத்தினுடைய, உணர்த்தி - ஞானமும், சயம் - ஜயமும், இல்லையென்றும் - ஸ்பஷ்டம். தத்வபுபுத்ஸுகதாபலபூத தத்வநிர் ணயமும் விஜிகீஷுகதாபலமான விஜயமுமில்லை யென்று என்றபடி. இதுக்கு வளம்பேசு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். வானவரும் - தேவர்களும், மானவரும் - மனுஷ்யர்களும், மனமும் - ப்ரபஞ்ச சூன்யதாவாதியான தன்னுடைய மநஸ்ஸு தானும், வெள்க - அருவருக்கும்படி, வளம் - ஸம்பத்தை, பேசும் - சொல்லுமவ னை, ஸர்வஜ்ஞரான தேவரும் பாமரரான மநுஷ்யரும் தன்னுடைய மநஸ்ஸுமருவ ருக்கும்படி கதாதத்பரிகரதத்பலசூன்யமாக ஸ்வஸித்தாந்தத்தினுடைய பெருமையைக் குலாவுமவனை யென்றபடி. மதிகேடன் - புத்திகெட்டவனை, மத்திமத்தான் - மா த்யமிகன். தேனநெறி - ஸ்தேனமார்கத்தை, ஸ்தேநஃ - சோரஃ, கபடயுக்திகளை யெ ன்றபடி. கொண்டு - அவலம்பித்து, அனைத்தும் - ஸர்வப்ரபஞ்சத்தையும், திருடா வண்ணம் - திருடாதபடி, அபலபியாதபடி, செழு - அபிவ்ருத்தமான, மதிபோல் - சந்த்ரன்போலே, பூர்ணசந்த்ரன்போலே, எழு - எழும்பாநிற்கிற, மதியால் - ஞானத் தாலே, சேமித்தோம் - ரக்ஷித்தோம். சந்த்ரனுதித்தால் சோரர்க்கநவகாசமிறே. ()

கசா-மூ—முற்றுஞ்சகத்திலதென்றேபகட்டியமுட்டரைநாம்
சுற்றுந்துறந்துதுறையினின்றேதுகளாக்கியபின்
மற்றென்றிலதும்மதிபலவுண்டென்று வஞ்சனையால்
சுற்றுந்துரந்தயோகாசாரனைச்சதிக்கின்றனமே. (கசா)

இனிமாத்யமிகநிரஸநத்தோடேயோகாசாரமத நிரஸநத்துக்கு ஸங்கதிப்ரதர்சநா ர்த்தமாகத்தன் மதஸ்திதியை யநுவதித்துக்கொண்டு தன் நிரஸநத்தைச்சொல்லுகி றார் முற்றுமிதி, சகத்து - ஜகத்து, முற்றும் - க்ருத்ஸ்நமும், ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஜ்ஞாத்ருரூ பக்ருத்ஸ்ந ஜகத்துமென்றபடி. இலதென்றே - இல்லையென்றே, பகட்டிய - மயக் குபவரான, முட்டரை-மூடரை, மாத்யமிகரை, நாம் - ஸ்பஷ்டம், சுற்றும் - வளைவி லும்; துறந்து - வர்ஜித்து, துறையில் - ஸன்மார்க்கத்திலே, நின்றே-இருந்துதானே, துகளாக்கியபின் - சூர்ணங்களாக்கியபின்பு, மாத்யமிகமதஸகந்தமானமாயிமதம்போ லன்றிக்கே மாத்யமிகமதஸ்பர்ச கந்தமில்லாத ஸ்வஸித்தாந்தத்திலேநின்று, ("வா ...")'வாதஸ - கதபாசஞ்சோரலாவம்விலா ...) என்கிறபடியே யிம்மதத்தைத் வம்ஸித்தபின்னென்றபடி. இதுக்கு சதிக்கின்ற னமென்கிறத்தோடேயந்வயம். மற்றென்றிலதென்கிறவிடத்திலிருக்கிற ஸமுச்சய

வாசகத்துக்குமதியோடேயந்வயம், பலமதியும் - அநுபவஸித்தங்களான ஜ்ஞாநஜ்ஞாநங்களும், உண்டு - ஸத்யங்கள், இத்தால மாத்யமிகாத்வைதிகளுடைய மதவ்யாவ்ருத்தி:, மற்றொன்று - ஜ்ஞாநவ்யதிரிக்தஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயவஸ்து ஒன்றும், இலது - துச்சம், என்று வஞ்சனையால் - என்கிறவஞ்சனையாலே, சற்றும்-ஸத்துக்களையும், ஜ்ஞாநபிந்நத்வேந த்ருடதரப்ரமாணஸித்தங்களான பதார்த்தங்களையுமென்றபடி. துறந்த - விட்டவனை, இத்தால். ஸௌத்ராந்திகமதவ்யுதாஸ:. மாத்யமிகனைப்போலே நாம் ப்ரபஞ்ச துச்சத்வாப்யுபகமம் பண்ணிலன்றோ தன்மததூஷணங்கள் நமக்கு ப்ரஸங்கிக்கலாவது, நாம் ஜ்ஞாநத்தை யங்கீகரித்தோம்,அதுதானும் பலவகையாகையாலே, ஸுகதுக்காதி வ்யவஸ்தைகளுங் கூடுமே பரந்து; ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள் மாத்ரம் துச்சங்களென்று ப்ரத்யவஸ்தாநம் பண்ணுமவனை வென்று திரண்டபொருள். யோகாசாரனை-யோகாசாரனை,சதிக்கின்றனம்-சதைத்துவிட்டோம். சகலீகரித்தோம்.

கஎ௱எ·மூ—உளக்கதியை நாமுள்ளியுள்ளந் தேறி யுலகத்தாருகந்திசைய
வுலகுண்டென்றோம், இளக்கவரிதாகிய நற்றருக்கஞ் சேர்ந்த
வெழின் மறையிலீசனுட னெம்மைக் கண்டோம், விளக்கு
நிரைபோன் மதிகள்வேறாய் வேறொன் றறியாதே விளங்குமென
விளம்புகின்ற, களக்கருத்தன் கண்ணிரண்டு மழித்தோநாணுக்
காகம்போற் றிரிந்திவனென் கதறுமாறே. (கஎ)

யோகாசாரன் அபலப்பித்த தத்வத்ரயத்தை ஸோபபத்திகமாக ஸ்தாபியாநின்று கொண்டு தந்மதத்தினுடைய நிராலம்பநதையைக் காட்டுகிறார் உளக்கதியையிதி,நாம்-பரீக்ஷகரானநாம், உளக்கதியை - உள்ளகதியை, ப்ரமாணஸித்த ப்ரகாரங்களை, உள்ளி - உண்டுபண்ணி, அபலபியாதே யங்கீகரித்து, உலகத்தார் - லௌகிகஜநங்களும், உள்ளம் - மநஸ்ஸிலே, தேறி - விஸ்ரம்பித்து, உகந்து - ஸந்துஷ்டராய், இசைய - அங்கீகரிக்கும்படி, உலகு - லோகங்களை, உண்டென்றோம் - ஸத்யங்களென்று ஸ்தாபித்தோம். பரீக்ஷகருக்கும் லௌகிகார்த்தத்திலே லௌகிகஜநாநுபவ விரோதமில்லாதே வ்யவஹரிக்கையிறே ப்ராப்தம். ஆகவித்தால் பாஹ்யார்த்த ஸத்தையை ஸ்தாபித்தாராய்த்து, இளக்க - இளக்கைக்கு, நெகிழ்த்துகைக்கு, அரிதாகிய - அசக்யங்களான, நல்தர்க்கம் - ஸமீசீநதர்க்கங்களோடே, சேர்ந்த - கூடினதான, எழில்-உஜ்வலமான, மறையில் - ச்ருதியிலே, ஈசனுடன் - ஈச்வரனோடேகூட, எம்மை - ஜீவர்களை, கண்டோம் - அறிந்தோம், சிதிலயிதும்சக்யங்களாம் ஸர்வாநுபவஸம்வாதிகளான தர்க்கங்களாலே ஸிம்மவநகுப்திந்யாயத்தாலே ரக்ஷிதங்களான ச்ருதிகளாலே ஈச்வரனையும் ததப்ருதக்ஸித்தரான ஜீவர்களையும் நிரூபித்தோ மென்றபடி. பரிகாப்ராகாரகுப்தமான மஹாநகரத்திலேயிறே ஸபரிகரனை ராஜாவைக்காணலாவது. இத்தால் ஜீவர்களை ஸப்ரமாணமாக வுபபாதித்தாராய்த்து. மதிகள் - ஜ்ஞாநங்கள், விளக்கு நிரைபோல் - தீபஸந்ததிபோலே, வேறாய்-பிந்நபிந்நங்களாய், வேறொன்று - ஸ்வவ்யதிரிக்த பதார்த்தங்களை, அறியாதே - விஷயீகரியாதே, விளங்கும் - ப்ரகாசிக்கும், என-இப்படி, விளம்புகின்ற, சொல்லாநின்ற, க்ஷணிகநிர்விஷய நாநாஜ்ஞாநங்களுடைய ஸந்ததியே யாத்மாவென்று சொல்லுமவனை வென்றபடி. இப்பக்ஷத்திலாத்மஸ்தைர்ய ஸாதக ப்ரத்யபிஜ்ஞையுங்காலாந்தரபாவி பலார்த்தப்ரவ்ருத்திகளும் கூடும்படி யெங்ஙனே யென்கிற சங்காவாரணார்த்தம் தீபத்ருஷ்டாந்தோபபாதநம். "ஸைவேயம் தீபஜ்வாலா" என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞாதிகள்போலே ஸந்தாநைக்யத்தாலே ஸர்வமுபபன்னமென்று கருத்து. களக்கருத்தன் - கள்ளமானதாத்பர்யமுடையவனுடைய,குடிலஹ்ருதயனை யோகாசாரனுடைய, யத்வா, ஸஸ்யங்களுக்குக் களைகள்போலே வேதமார்கத்துக்கு விருத்தமான ஹ்ருதயத்தையுடையவனுடைய, கண்ணிரண்டும் - கண்களிரண்டையும், அவனாலே ஸர்வஸித்தாந்த ஸாதகத்வேநபரிக்ருஹீதங்களான ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாபாஸங்களை யென்றபடி. அழித்தோம் - நசிப்பித்தோம், இவன் - இந்த யோகாசாரன், நாணு-லஜ்ஜியாதவனை, காகம்போல்-காகாஸுரன்போலே, ஸங்கோசமன்றிக்கே பிராட்டிபக்கல் அபசரித்த காகாஸுரஸ்

போலே யென்றபடி. திரிந்து - மூன்றுலோகங்களிலும் பரிக்ரமித்து, கதறுமாறு-ஆக்ராந்தம் பண்ணுகிறபடியை, என்-நாம்என்ன சொல்லப்போகிறோம். வாதபராஜிதராய் அவனுக்ராந்தனம் பண்ணும் ப்ரகாரந் துர்வசமென்று கருத்து. (கஎ)

கஅ-அ-மூ.—பொருளொன்றிலதென்றுபோதமொன்றுங் கொண்டபொய்யனை நாந், தெருள்கொண்டு தீர்த்தபின் காணவொண்ணுப் பொருள் தேடுகின்ற, மருள்கொண்ட சூதுரைக்குஞ் சௌத்திராந்திகன் வண்ணிக்கை நாம், இருள்கொண்ட பாழுங்கிணறென் றிகழ்ந்தோட வியம்புவமே. (கஅ)

யோகாசார மத நிரஸநத்தாலே ஸௌத்ராந்திக மதநிர ஸத்துக்கு ஸங்கதிப்ரதர்சநார்த்தம் தம்மதத்தை யனுவதித்து தன் நிராஸத்தைச் சொல்லுகிறார் பொருளிதி. பொருளொன்று - ஒருபொருளும், ஒருபாஹ்யார்த்தமும், இலதென்று - இல்லையென்று, போதமொன்றும் - போதமொன்றையே, கொண்ட - அங்கீகரித்தவரான, பொய்யனை - மித்யாவாதிகளை, க்ஷணிகஜ்ஞாநமாத்ர வஸ்துவாதிகளான யோகாசாரனை யென்றபடி. நாம் - தம்மதமர்மாபிஜ்ஞரான நாம், தெருள்-ஜ்ஞாநத்தை, கொண்டு-அவலம்பித்து, அந்யதாஸித்த ப்ரதிஸ்வாரஸ்யத்தைக் கைப்பிடித் தென்றபடி, தீர்த்தபின் - கழித்தபின்பு, இதற்கு இயம்புவ மென்கிறத்தோடே யந்வயம். காணவொண்ணு-த்ரஷ்டுமசக்யங்களான, பொருள் வஸ்துக்களை, தேடுகின்ற-அந்வேஷணம் பண்ணுமவனை,இது ஸௌத்திராந்திகனுக்கு விசேஷணம். பாஹ்யார்த்த மில்லையென்று சொல்லிலன்றோ யோகாசார மததூஷணங்கள் நமக்கு ப்ரஸங்கிக்கும் நாம் பாஹ்யார்த்த ஸத்தையை அங்கீகரித்தோம். பரந்து; அவைகள் ஜ்ஞாநகதங்களான நீலபீதகடபடாத்யா காரங்களாலே யனுமேயங்களாய் ஜ்ஞாநத்திலே ஸ்வாகாரங்களை ஸமர்ப்பித்து வைத்து நசிக்கையாலே க்ஷணிகங்களா யிருக்குமென்று ப்ரத்யவஸ்தாநம் பண்ணுமவனை வென்று நிர்களிதார்த்தம்.காணவொண்ணுப் பொருள் தேடுகின்ற வென்கிற விடத்தில் அதீந்த்ரிய பாஹ்யார்த்த வாதிக்குகதாசிதபி பாஹ்யார்த்த ஸத்தை கிடையாதென்று த்யோதிதம். மருள் - அஜ்ஞாநத்தை, கொண்ட - ஸ்வீகரித்ததான, சூது - கபடத்தை, உரைக்கும் - சொல்லுமவனை, ப்ராந்திஜநக குஹநாயுக்திகளை கல்பிக்குமவனை வென்றபடி. சவுத்திராந்திகன் - ஸௌத்ராந்திகனுடைய, வண்ணிக்கை - வர்ணநத்தை, உபபாதநப்ரகாரத்தை, இதுக்கிகழ்ந்தோட வென்கிறத்தோட ந்வயம். நாம்-பரஹிதப்ரவணரான நாம், இப்பாட்டி லிரண்டிடத்திலே நாமென்று ப்ரயோகித்தது தாத்பர்யபேத நிபந்தநமாகையாலே புநருக்தியில்லை. இருள் - அந்தகாரத்திலே, கொண்ட - க்ருஹீதமான, பாழ் - சூந்யமான, கிணறென்று - கூபமென்று, இகழ்ந்து - தூரதோவர்ஜித்து, ஓட - ஓடும்படி, ஜநங்களிதிசேஷ:, துர்க்ராஹ கபடயுக்திஜடிலமான ஸௌத்ராந்திக மதத்தை த்ருணகுல்மாவ்ருத நிர்ஜலகூபம்போலே அநர்த்த ஹேதுவாகப்பார்த்து ஜநங்கள் தூரசஃபரித்யஜித்து பலாயநம் பண்ணும்படி யென்று தாத்பர்யம். இயம்புவம்-சொல்லுகிறோம். த்யாஜ்யதா ஹேதுக்களான தம்மததூஷணங்களை வெளியிடுகிறோ மென்றபடி. (கஅ)

கக-அ-மூ.—நிலையில்லாப் பொருண்மதியைவிளைத்துத்தான்சேர் நிறங்கொடுத்துத்தா னழியுந்தன்னல் வந்த, நிலையில்லா மதிதன்னினிறத்தைக்காணு மிதுகாணும் பொருள் காண்கையென்ற நீசன், முலையில்லாத்தாய் கொடுத்த முலைப்பாலுண்ணு முகமில்லா மொழியெனவே மொழிந்த வார்த்தை, தலையில்லாக்காளுருங் கணக்காய் நின்ற கட்டளை நாங்கண்டின்று காட்டினேமே. (ககூ)

இனி ஸௌத்ராந்தி கோபபாதநப்ரகாரத்தை அத்யந்தாஸம்பாவித லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலே பரிஹஸியா நின்றுகொண்டு ஹேயதமமென்று காட்டுகிறார் நிலையில்லா இதி.நிலையில்லா-ஸ்திதியில்லாததான, பொருள் - அர்த்தமானது, க்ஷணிகமான பாஹ்யார்த்தமான தென்றபடி. மதியை - ஜ்ஞாநத்தை, விளைத்து - ஜநிப்பித்து,

சேர் - சேரும்படி, நிறம் - நீலபீத கடபடாத்யா காரங்களை, கொடுத்து - ஸமர்ப்பித்து, தான் - க்ஷணிகமானதான், அழியும் - நசிக்கும், பாஹ்யார்த்தங்கள் ஸ்வஜந்ய ஜ்ஞாநங்களிலே ஸ்வாகாரங்களை ஸமர்பித்து நசிக்குமென்றபடி. இப்படியாகில - பாஹ்யார்த்தங்கள் ப்ரத்யக்ஷங்களாகத் தோற்றும்படி யென்னென்னில், தன்னால் - அந்த பாஹ்யார்த்தங்களாலே, வந்த - உத்பாதிகமான, நிலையில்லா - க்ஷணிகமான, மதி - ஜ்ஞாநமானது, தன்னில் - தன்னிடத்திலே, நிறத்தை - ஆகாரங்களை, முதல் தன் சப்தம் பாஹ்யார்த்த பரம். இரண்டாந்தன் சப்தம் சப்தபரம். காணும் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கும், ஜ்ஞாநமே யாத்மாவாகையாலே யதுதானே ஸ்வஸ்மிந்நர்த்த ஸமர்பிதாகாரங்களை யநுபவிக்குமென்றபடி. இதுகாணும் இந்த ஜ்ஞாநகதார்த்தாகார தர்சநந்தான், பொருள் காண்கை - அர்த்ததர்சநம், நாமதர்சநமேவ வஹ்நிதர்சநமென்றாப்போலே கார்யகாரணயோரபேதோபசாரம் ஜ்ஞாநகதார்த்தா காரங்களாலே யர்த்தங்களை யனுபவிக்கையாலவைகளுக்குப்ரத்யக்ஷ விஷயத்வமில்லை. ஜ்ஞாநகதார்த்தாகார ஸாக்ஷாத்காரத்தையே யர்த்த ஸாக்ஷாத்காரமாக விவேகிகள் அபிமாநித்தார்களத்தனை போக்கியது தத்வஸ்திதியன்றென்றபடி. என்ற - இப்படி சொல்லுமவரான, இது நீசனுக்கு விசேஷணம். முலையில்லா - சூன்யஸ்தனையான, தாய்- மாதாவாலே, கொடுத்த - கொடுக்கப்பட்டதான, முலைப்பால் - ஸ்தநக்ஷீரத்தை, உண்ணும் - குடிக்குமவனை, நீசன் - நீசனாலே, க்ஷணிகமான வர்த்தத்துக்கு ஸ்வஜந்ய ஜ்ஞாநத்திலே ஸ்வோத்பத்தி த்ருதீயக்ஷணபாவியான ஸ்வாகார ஸமர்ப்பணமும் க்ஷணிகமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸ்வோத்பத்தி த்ருதீயக்ஷணபாவியான ஸ்வஸ்மிந்நர்த்த ஸமர்பிதாகார தர்சநமும் நாஸதோத்ருஷ்டத்வாத் என்கிறபடியே அத்யந்தா ஸம்பாவிதமாகையாலே யவைகளை யிசைந்தவிவன் ஸ்தந சூன்யமாத்ருதத்த ஸ்தந்யபாநத்தாலே வர்த்தித்தவனென்றும் சொல்லுமவனென்று பரிஹஸிக்கலாம்படியான ஸௌத்ராந்திகனாலே யென்று கட்டார்த்தம். இதுக்கு மொழிந்த வார்த்தை யென்கிறத்தோட ந்வயம். முகமில்லா - முகமில்லாததான, மொழி - வசநம், எனவே - என்று சொல்லும்படியாகவே, மொழிந்த - சொல்லப்பட்டதான, வார்த்தை - வார்த்தையானது, வர்ணோத்பத்தி ஸ்தாநமான முகமன்றிக்கே வார்த்தை பிறக்குமாப்போலே பரிஹாஸ்யமாம்படி ஸௌத்ராந்திகனாலே சொல்லப்பட்ட வார்த்தையான தென்றபடி. தலையில்லா - சிரோஹீநமான, கால் - பாதமானது, ஊருங்கணக்காய் - ஊரும் ப்ரகாரமாய், நின்ற கட்டளை-இருக்கிற ப்ரகாரத்தை, சிரஃப்ர ப்ருதியவயவஹீந பாததாவநம்போலே யத்யந்தா ஸம்பாவிதமாய் நின்றபடியை யென்றபடி. நாம் - ஸூக்ஷ்மதர்சிகளான நாம், இன்று - அத்ய, கண்டு - பார்த்து, காட்டினோம்-பிறர்க்குபதேசித்தோம். (கக)

கஎ0-ஆழ.—காண்கின்றவனில்லை காட்சியுங் கண்டது முண்டவைதான்
ஏண்கொண்டன வன்றிவற்றிற் குணமும் நிலையுமில்லை
சேண்கொண்ட சந்ததியார் சேர்ந்துமொன்றென நிற்குமென்று
கோண்கொண்ட கோளுரை வைபாடிகன்குறை கூறுவமே. ()

இனி வைபாஷிகமதத்தை விசதமாக வனுவதித்துக்கொண்டு தன் நிரஸநத்தை யறுதியிடுகிறார் காண்கின்றவனிதி. காண்கின்றவன்- த்ரஷ்டாவானவாத்மா, இல்லை- மித்யாபூதன், இத்தால் வைதிகமதவ்யாவ்ருத்திஃ, காட்சியும் - த்ருசியும், கண்டதும் - த்ருச்யமும், உண்டு - ஸத்யங்கள், ஜ்ஞாநஜ்ஞேயங்கள் ஸத்யங்களென்றபடி. இத்தால் மாத்யமிகமத யோகாசாரமதவ்யவச்சேதஃ. இங்கு ஜ்ஞேயத்தைக் கண்டதென்று நிர்தேசிக்கையாலதுக்கு ப்ரத்யக்ஷவிஷயத்வம் தோற்றுகையால் அதீந்த்ரியபாஹ்யார்த்தவாதி ஸௌத்ராந்திக மதவ்யாவ்ருத்திச்ச. அவைதான் - அந்த ஜ்ஞாநஜ்ஞேயங்கள் தானும், ஏண் - ஸங்க்யையை, கொண்டன வன்று - ஸ்வீகரித்தன வன்று, அஸங்க்யேயங்களென்றபடி. இவற்றில் - இந்த ஜ்ஞாநஜ்ஞேயங்களிலே, குணமும் - குணங்களும், நிலையும் - ஸ்திதியும், இல்லை - ஸ்பஷ்டம், நிர்விசேஷங்களாய் க்ஷணிகங்களாயிருக்குமென்றபடி. குணநிஷேதத்தாலே பரமாணூநாம் பரஸ்பரஸம் யோக

பூர்வகத்வ்யணுகாதி கார்யாரம்ப நிஷேதமும் பலிக்கையாலே பரமாணுரூபங்களாயே யிருக்குமென்றார் வ்யஞ்சிதம். இப்படியாகி லநந்தகோடி பரமாணுரூபமாய் க்ஷண பங்குரமாயிருக்கிற கடத்திலே ஏகோகட: என்றைக்யாவகாஹியாயும் பூர்வேத்யுரதர சத்ருஷ்டோகட: ஏக: என்றுஸ்தைர்யாவ காஹியாயும் பிறக்கும் ப்ரத்யயங்களுக்கு கதியென்னென்னில், சேண் - உச்ராயத்தை, கொண்ட - ஸ்வீகரித்ததான, சேணென்று உச்ராயத்தைச் சொல்லுமதாயிங்கு தைர்க்யத்தை யுபலக்ஷிக்கிறது. இத்தால்-சிரகாலஸ்தாயித்வம் பலிதம். சந்ததியால் - ஸந்ததியாலே, சேர்ந்து - புஞ்ஜீபவித்து, ஒன்றென - ஒன்றென்கிற ப்ரத்யத்தாலே விஷயீகரிக்கலாம்படி, நிற்குமென்று - இருக்குமென்று சொன்னவனான, பரமாணுக்களநந்தங்களாகிலும் புஞ்ஜீபாவ விசேஷத்தாலே ஐக்யப்ரத்யயமும் க்ஷணிகங்களே யாகிலும் தீபஜ்வாலாந்யாயேநஸந்தானைக்யத்தாலே ஸ்தைர்யப்ரத்யயமும் கூடுமென்று சொன்னவனானவென்றபடி. கோண் - கௌடில்யங்களை; கொண்ட - ஸ்வீகரித்ததான, கோள் - க்ரூரமான, உரை - வசநத்தையுடையவனான, வைபாடிகன் - வைபாஷிகனுடைய, குதர்க்கஜடிலாநர்த்தாவஹ ஜல்பிதனான வைபாஷிகனுடைய வென்றபடி, குறை - குற்றங்களை, கூறுவம் - சொல்லுகின்றோம். (உ0)

களக-மூ —கும்பிடுவாராரென்று தேடுகின்றார் குணங்களையுந் தங்களுக்குக் கூறுகின்றார், தம்படியைத் தமர்க்குரைத்துப் படிவிக்கின்றார் தமக்கினிமேல் வீடென்று சாதிக்கின்றார், தம்புடவையுடல் குறித்து நெடிதெண்ணின்றார் சந்ததிக்குத் தவம்பலிக்கத்தாம் போகின்றார், செம்படவர் செய்கின்ற சிற்றினிப்பைச் சேவகப்பற்றுடனே நாஞ்சிதைத் திட்டோமே. (உக)

வைபாஷிக ஸித்தாந்தத்துக்கும் தத்வ்யாபாரங்களுக்கும் வ்யாகாதத்தைக் காட்டா நின்று கொண்டு தந்மதநிரஸநத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார் கும்பிடுவாரிதி. ஆர் - எவர்கள், கும்பிடுவார்-ஸேவிப்பார்கள், என்று தேடுகின்றார்-என்று தேடுமவரான, க்யாதிலாப பூஜார்த்தமாக சிஷ்யஸங்க்ரஹ ப்ரவ்ருத்தரான வென்றபடி. இப்படி காலாந்தரபாவி பலார்த்தமான வ்யாபாரம் க்ஷணிகவாதத்திலே கடியாதென்று கருத்து. தங்களுக்கு-ஸ்பஷ்டம், குணங்களையும் - சமதமவைராக்யாஹிம்ஸாதி குணங்களையும், கூறுகின்றார் - சொல்லிக் கொண்டவரான, இப்படி யாத்மந: ஸகுணத்வோபபாதநம் நிர்குணவாதத்துக்கு சேராதென்று கருத்து. இனிமேலெல்லாம் க்ஷணிகவாதவ்யாகாதமே சொல்லுகிறது. தம்படியை - தங்களுடையரீதியை, தமர்க்கு - சிஷ்யர்களுக்கு, உரைத்து - உபதேசித்து, படிவிக்கின்றார் - படியப்பார்த்தவர்களான, தமக்கு - தங்களுக்கு, இனிமேல் - இத:பரம், சரீராவஸாநத்திலே, வீடென்று-மோக்ஷமென்று, சாதிக்கின்றார் - ஸாதித்தவர்களான, தம் - தங்களுடைய, புடவை - வஸ்த்ரத்தையும், உடல் - சரீரத்தையும், குறித்து - உத்தேசித்து, நெடிது - தீர்க்கமாக, எண்கின்றார் - மதிக்குமவரான, அசநவஸநாதி ஸ்வசரீரரக்ஷணோபாயங்களிலே தீர்க்காலோசனையைப் பண்ணுமவரான வென்றபடி. சந்ததிக்கு - ஸந்ததிக்கு, புத்ரபௌத்ராதிகளுக்கு, தவம் - தபஸ்ஸானது, பலிக்க - பலிக்கும்படி, தாம் - தாங்கள், போகின்றார் - தபஸ்ஸுக்குப் போனவர்களான, புத்ரபௌத்ராதிகளுக்கு பலம் வருகைக்காகத் தாங்கள் தபச்சர்யையிலே யிழிந்தவர்களென்றபடி. இப்படி யவர்கள் ஸித்தாந்த மாகையாலே யத்தை யநுவதித்தபடி, செம்படவர் - மத்யக்ராஹிகளாலே, குதர்க்க வாகுரையாலே ஜநங்களை ஸ்வஸித்தாந்தத்திலே யாகர்ஷிக்கையாலே மத்ஸ்யக்ராஹிகள்போலே யிருக்கிற வைபாஷிகராலே யென்றபடி. செய்கின்ற-செய்யப்பட்டதான, சிற்றினிப்பை-க்ஷுத்ரரஸத்தை,பளிசாமிஷந்யாயத்தாலே யவர்கள் காட்டும் க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களை யென்றபடி. நாம்-ஸாராஸாரவிவேக குசலரான நாம், சேவகம் - பகவத்தாஸ்யத்திலே, பற்றுடனே - பக்தியோடே, பகவத்கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்ய மஹாரஸாஸ்வாத லோலுபதையோடே என்றபடி. சிதைத்திட்

டோம் - சகலீகரித்தோம், வைபாஷிகமதம் பலகந்த சூன்யமென்று ஸ்தாபித்தோ மென்றபடி. (உக)

களஉ-மூ.—வேதங்கள் மௌலிவிளங்கவியாசன் விரித்த நன்னூல்
பாதங்களான பதினாறிலீசன்படி மறைத்துப்
பேதங்களில்லை யென்றோர் பிரமப்பிச் சியம்புகின்ற
போதங்கழிந்தவனைப் புத்தர்மாட்டுடன் பூட்டுவமே. (உஉ)

இப்படி சதுர்விதரான பௌத்தர்களையும் நிரஸித்த பின்பு அவர்களைப்போலே நிர்விசேஷ ஜ்ஞாநாத்மத்வாப்யுபகமத்தாலே வேதப்ராமாண்ய மிசைந்தத்தோடு மிசையாதத்தோடும் வாசியில்லாதபடியவர்களுக்கு ஸயூத்யனான ப்ரச்சன்னபௌத்தனை நிராகரிக்கத் துடங்கியவன் மதத்தை யநுவதித்துக் கொண்டு பௌத்தைக ராச்யத்தை யறுதியிடுகிறார் வேதங்களிதி. வேதங்கள் - வேதங்களுடைய, மௌலி - மௌலிகள், விளங்க - விளங்கும்படி, வியாசன் - வ்யாஸபகவானாலே, விரித்த - விஸ்தரிக்கப்பட்டதான, நன்னூல் - நல்ல ஸூத்ரத்தினுடைய, ஆமூலாக்ரம் பகவத்கல்யாணகுண ப்ரதிபாதகங்களான வேதாந்தங்கள் சங்காலேசமு மன்றிக்கே விசதமாக ஸ்வார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கைக்காக பரமகாருணிகனான பாதராயண ப்ரும்மர்ஷியாலே ப்ரணீதமான சாரீரகசாஸ்த்திரத்தினுடைய வென்றபடி, பாதங்களான பதினாறில - பதினாறான பாதங்களிலித்யந்வயஃ, நாலத்யாயங்களுக்கு முள்ளஷோட சபாதியிலே யென்றபடி. ஈசன் - ஈச்வரனுடைய, படி - ப்ரகாரத்தை, மறைத்து - அபலபித்து, சாரீரகசாஸ்த்ரத்தை உபநிஷதாந்நிர்விசேஷ சிந்மாத்ர ப்ரதிபாதகதா ப்ரகாரநிரூபண பரமாக்கி எம்பெருமானுடைய குணவிக்ரஹ விபூதிகளை யபலபித்தென்றபடி. இத்தால் வேதாந்தார்த்த விசதீகாரப்ரவ்ருத்தமான சாரீரக சாஸ்த்ரத்தை வேதாந்தார்த்தாபலாபபரமாக யோஜித்ததுநன்றாயிருந்ததென்று பரிஹாஸம் வ்யஞ்ஜிதம். பேதங்கள் - பேதங்கள், இல்லையென்று - மித்யாபூதங்களென்று, ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதபேதங்கள் மித்யாபூதங்களென்று, இதுக்கு இயம்புகின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம், இப்படியாகில் கடபடசைத்ரமைத்ராதி பேதாந்வயங்கள் தோற்றும்படி யெங்ஙனே யென்னில், ஓர் - அத்விதீயமான, பிரமம் - ப்ரும்மத்துக்கு - பிச்சு - ப்ரமத்தை, இயம்புகின்ற - சொன்னவனான, ப்ரும்மஸ்வரூபாச்சாதந விவிதவிசித்ர விக்ஷேபகரியான வவித்யையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலே ஸர்வமும் உபபந்நமென்று சொன்னவனான வென்றபடி. போதங்கழிந்தவனை - புத்திகெட்டவனை, அத்வைத ஶ்ருத்யர்த்தத்தை நாம் அந்யதாக்ரஹித்தோ மென்று ம்ருத்பிண்ட ப்ராயனான தனக்கே ப்ரமகல்பநமுசிதமாயிருக்க ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருக்கிற புருஷோத்தமனுக்கு ப்ரமத்தைக் கல்பிக்கையாலே யௌசித்யாநபிஜ்ஞனாய் "ஜ்ஞாநேந ஹீநாः பசுபிஸ்ஸமாநாः" (ஜ்ஞாநேநஹீநः பசுபிஸ்ஸமாநः) என்கிறபடியே பசுப்ராயனாயிருக்கிற மாயாவாதியை யென்றபடி. புத்தர் - பௌத்தராகிற, மாட்டுடன் - மாடுகளோடே, பூட்டுவம் - ஒருகண்ணியிலே கட்டுகிறோம் (பசூநாம் பசுபிஸ்ஸஹ) பந்தநமுசிதமிறே. மாயிமதஸ்ய பௌத்தமதேகராச்யதையை காட்டுகிறோ மென்றபடி. (உஉ)

களங-மூ. பிரிவில்லாவிருளொன்று பிணக்கொன்றில்லாப் பெருவெயிலைம
றைத்து லகங்காட்டுமென்ன - அறிவில்லாவறிவொன்றையவித்
தைமூடி யகம்புறமென் றிவையனைத்து மமைக்குமென்பார்,
செறிவில்லாப்புத்தருடன் சேர்ந்துகெட்டார் சிவனையுமீசனை
யுஞ்சிதைக்கப்பார்த்தார் - நெறியில்லாநேர்வழியுந்தானேயான
ன் நெடுமாலைநாமடைந்து நிலைபெற்றோமே. (உங)

மாயிமதத்தினுடைய வஸாமஞ்ஜஸ்யத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகக்காட்டா நின்று கொண்டு அவர்களிழிவைக்கண்டு சோகித்தவராய் தம்முடைய ஸமீசீநநிஷ்டாலாபத்தாலே ப்ரீதராகிறார் பிரிவில்லாவிதி. பிரிவில்லா - விச்லேஷமில்லாததான, அப்ருதக்ஸித்தமான, இருளொன்று - அந்தகாரமானது, பிணக்கொன்றில்லா-விவாதமில்லாதபடி ஸர்வலோக ப்ரகாசமான, பெருவெயிலை-பெரியதானவாதபத்தை, மறை

த்து-ஆவரித்து, உலகம்-லோகங்களை, காட்டுமென்ன - ப்ரகாசிக்குமாப்போலே, அறிவில்லா - ஜ்ஞானமில்லாதிருக்கிற, அறிவொன்றை - அக்விதீயமான ஜ்ஞானமாத்ரத்தை, ஜ்ஞாநாச்ரயமன்றிக்கே நிர்விசேஷசின்மாத்ரமானவத்வித்ய ப்ரஹ்மத்தை என்றபடி. அவித்தை - அவித்யையானது, மூடி - ஆச்சாதித்து, அகம் - ஆந்தரபதார்த்தங்கள். புறம் - பாஹ்யபதார்த்தங்கள், என்றிவை - என்று சொல்லப்பட்டவிவை, அனைத்தும் - ஸகலங்களையும், அமைக்கும் - ஸ்ருஜிக்கும், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், மஹாந்தகார நிவர்த்தகமான மஹாதபத்தை யோடந்தகாரமான தாவரித்து ஸ்வயம் ப்ரகாசமான வாதபத்துக்குமாவாரகமான தான்தானே பராதீன ப்ரகாசங்களான கடபடாதிகளைக் காட்டுமென்கிறவசநம்போலே யத்யந்தாஸமஞ்ஜஸமாம்படி விருபாப்ரதிபடமான ப்ரும்மத்தை யவித்யையாச்சாதித்து ஸ்வயம் ப்ரகாசகப்ரஹ்மமேற்றி ஆச்சாதகமான தான்தானே ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஜ்ஞாநரூபவிவிதபதார்த்த பூர்த்தியை யுண்டாக்குமென்று சொல்லுமவரான ப்ரஹ்மாஜ்ஞாந வாதிகளென்று நிர்கலிதார்த்தம். அறிவில்லாவென்கிற ப்ரும்மவிசேஷணத்தாலே ப்ரும்மணோஜ்ஞாநாச்ரயத்வமில்லையென்கிறபக்ஷத்திலே யஜ்ஞாநாச்ரயதவமும் கடியாது, ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநயோஸ்ஸமநியதத்வாதிதி தர்கோவ்யஞ்ஜிதஃ செறிவில்லா - தெளிவில்லாதவரான, விவேகசூந்யரான, புத்தருடன் - புத்தரோடே, சேர்ந்து - கூடி, கெட்டார் - அழிந்தார், சிவனையும் - ஜீவாத்மாவையும், ஈசனையும் - ஈச்வரனையும், ஜீவப்ரும்மவிபாகத்தையென்றபடி, சிதைக்கப்பார்த்தார் - அழிக்கநினைத்தார்கள், தாங்களே கெட்டது தெரியாதே தத்வத்தைக்கெடுக்க நினைத்தார்களென்றபடி. நெறியில்லா - உபாயசூன்யங்களான, நேர்வழியும் - நேர்ந்துபோகிறமார்கங்களும், தானேயானான் - தான் தானேயாகா நின்றவனை, அநந்யதாஸித்த பரமாண மூலங்களல்லாமையாலே துர்பலங்களான துர்மதங்களுக்குத்தானே ப்ரவர்த்தகனனை யென்றபடி. இங்குஸமுச்சயத்தாலே ஸம்மதாபரிக்ரஹஃ. நெடுமாலை -ஆஸ்ரிதவிஷயத்திலே தீர்க்கவ்யாமோஹனை வெம்பெருமானை, நாம் - உத்க்ருஷ்டஸுக்ருதவிசேஷசாலிகளானநாம். அடைந்து-சரணம்புக்கு. நலை-ஸமீசீநநிஷ்டையை, பெற்றோம்-ஸதஸந்மார்க ப்ரவர்த்தகனை வெம்பெருமானை யாச்ரயித்தவனாலே ஸன்மார்கத்திலே நிறுத்தப்பட்டோமென்றபடி. பகவத் வைமுக்யமிறே துர்மதாந்தகார ப்ரவர்த்தகமென்றகருத்து. (உகூ).

எளசா-மூ. சோதனைவிட்டொருத்தன் சொல்ல மெய்யெனச் சோகதனா
சேதனையற்றவரென்று சிதைத்தபின் சீவர்கட்கோர்
வேதனைசெய்கைவெறுமறமென்று விளம்பிவைத்தே
மாதவமென்று மயிர்பறிப்பார் மயன்மாற்றுவமே, (உச)

இப்படி ப்ரகட ப்ரகடரான ஸௌகதரை நிரஸித்தவாறே வேதபாஹ்யத்வஸாம்யத்தாலே யவர்களுக்கு அநந்தரரான ஜைநரை நிரஸிக்கமூண்டு முற்படவவர்க்குள்ள வேதபாஹ்யதையை வெளியிடா நின்றுகொண்டு தத்வசநாநுஷ்டாநங்களுடைய வ்யாகாதத்தைக்காட்டுகிறார் சோதனையிதி. ஒருத்தன்-ஒருஸுகதன், சொல்ல - ப்ரபஞ்சமித்யாத்வாதிகளை யுபதேசிக்க, சோதனை - நிரூபணத்தை, விட்டு - த்யஜித்து, மெய்யென - ஸத்யமென் றங்கீகரித்தவரான, சோகதரை - ஸௌகதரை, பரீக்ஷகர்க்கும்பரமதங்களுக்கும் வாசியறப்ரத்யக்ஷாதி ஸகலப்ரமாணங்களாலும் ப்ரபஞ்சஸத்யத்வாதிகள் தோற்றாநிற்க விருத்தமாக ஒருவிப்ரலம்பகன் சொன்னவாக்யத்தை நிரூபியாதே விச்வஸித்தவரான ஸௌகதரை யென்றபடி, சேதனையற்றவர் - சைதந்யமில்லாதவர்கள், என்று - ஸ்பஷ்டம். சிதைத்தபின் - சகலீகரித்தபின்பு, சிதறும்படி நிரஸித்தபின்பு, இதுக்கு மாற்றுவமென்கிறத்தோடேயந்வயம். சீவர்கட்கு-ஜீவர்களுக்கு, ஓர் வேதனை - ஏதேனுமொருதுக்கத்தை, செய்கை - உண்டாக்குகை, ராகத்வேஷங்களாலே யாதல் விதியாலே யாதல்ஜந்து ஹிம்ஸை பண்ணுமதென்றபடி. வெறுமறம்-வ்யர்த்தமான தர்மம், வைதஹிம்ஸையும் ராகாதி ஜந்யஹிம்ஸை போலேவிபலையாய் ப்ரத்யுத அநர்த்தாவஹமாயிருக்குமென்றபடி. என்று விளம்பி

வைத்தே - இப்படி சொல்லியிருந்தே, மாதவமென்று - மஹாதபஸ்ஸென்று, மயிர் பறிப்பார் - கேசங்களைப்பிடுங்குமவருடைய, மஹாதர்மத்வப்ரமத்தாலே துர்விஷஹ துக்கஜநகமேசொல்லுஞ்சநக்ஷத்தையனுஷ்டிக்குமவரான ஜைநருடையவென்றபடி. மயல - மோஹத்தை, மாற்றுவம் - போக்குகிறோம், (உச)

கஎரு-மு. சொன்னார் தாஞ்சொன்னதெல்லாந் துறவோமென்றுஞ் சொன்
னதுவே சொன்னதலதாகுமென்றும் - தின்னாதுந்தின்னுமது
மேகமென்றுஞ் சிறியனுமாம் பெரியனுமாஞ் சீவனென்றும் -
மன்னாதுமன்னுமது வொன்றேயென்றும் வையமெல்லாம் விழு
கின்றதென்றுமென்றும் - தென்னாடும் வடநாடுஞ் சிரிக்கப்பே
சுஞ் சினநெறியார் சினமெல்லாஞ் சிதைக்கின்றோமே. (உரு)

பதார்த்தங்களி லநேகாந்த்யாப்யுபகமத்தாலே பலிதமான ஜைநஸித்தாந்தத்தை விஸ்தரித்தநுவதியா நின்றுகொண்டு அதனுடைய பரிஹாஸ்யதையை வெளியிடுகிறார் சொன்னாரிதி.

சொன்னார்தாம்-வக்தாக்களான தத்தந்மதநிஷ்டர்களாலே, சொன்னதெல்லாம்-சொல்லப்பட்டவர்த்தங்களையெல்லாம், துறம்வாமென்றும் - விடோமென்றும், அங்கீகரிப்போ மென்றபடி என்று மென்கிற வதிகரணங்களுக்கெல்லாம் பேசுவோ மென்கிறத்தோடேயந்வயம். "स्यादस्ति स्यान्नास्ति स्यादस्ति च नास्ति च स्यादवक्तव्यं स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यञ्च" (ஸ்யாதஸ்திஸ்யாந்நாஸ்திஸ்யாதஸ்திசநாஸ்திசஸ்யாதவக்தவ்யம் ஸ்யாதஸ்திசநாஸ்திசாவக்தவ்யஞ்ச) என்கிறபடியேபதார்த்தங்களிலேஸத்வமஸத்வம் அநிர்வசநீயத்வம் அஸத்வேஸத்ய நிர்வசநீயத்வம் ஸதஸத்வேஸத்யநிர்வசநீயத்வம் என்கிறபரஸ்பரவிருத்த ஸப்தபங்கியைக்காட்டுகிறதங்களைக் குறித்துவாவதூகரான பரமதநிஷ்டர்கள் மாத்யமிகோக்த பஞ்சமகோடியை யிவைகளோடுசேர்த்தும், "सत्त्वे सति सदसत्त्वम्" (ஸத்வேஸதிஸதாஸத்வம்) என்று கோட்யந்தரங்களைக்கூட்டியும் வ்யவஹரிக்க ப்ரஸங்கிக்குமென்று பாதித்தால் துல்யந்யாயங்களான வவைகளையு மங்கீகரிப்போமென்று சொல்லவேண்டு மவரானவென்றபடி. ஸப்தபங்கிவாதிகளுக்கு ஸ்வாப்யுபகதஸப்தபங்கி பரித்ராணார்த்தமாக தத்தத்வாதி ப்ரதிவாதிகல்பித கோட்யந்தரங்களையெல்லாம் அங்கீகரிக்கப்ராப்தமென்று நிர்களிதார்த்தம். இப்படி மேலும் பலிதார்த்தங்கள்கண்டு கொள்வது. சொன்னதுவே-சொல்லப்பட்ட வஸ்துவே, சொன்னதலது-சொல்லப்படாதது, ஆகுமென்றும்-பாத்யமே அபாத்யமென்று மென்றபடி. தின்னாதும் - அபக்ஷ்யமும், தின்னுமதும் - பக்ஷ்யமும், ஏகமென்றும் - ஏகமென்றும், சீவன் - ஜீவாத்மா, சிறியனுமாம் - அல்பபரிமாணனுமாவன், பெரியனுமாம் - மஹாபரிமாணனுமாவன், என்றும் - ஸ்பஷ்டம். க்ரமேண மசகமாதங்காதி சரீரங்களிலே ப்ரவேசிக்கிற ஜீவாத்மா தத்தச்சரீரானுரூபபரிமாணனாகபரிணமிப்பன் என்கிறதத்ஸித்தாந்தத்தையநுவதித்தபடி. மன்னாதும் - த்ருடமாகாதும், மன்னுமதும் - த்ருடமாவதும், ஒன்றேயென்றும்-ஸ்பஷ்டம். ஒன்றுதானே நித்யமாயுமநித்யமாயுமிருக்குமென்றபடி. என்றும் - ப்ரதிதிநம், வையமெல்லாம் - பூலோகமெல்லாம், விழுகின்றது என்றும் - ஸ்பஷ்டம், "पतति गुरुत्वात् पृथ्वी" பததி குருத்வாத் ப்ரத்வீ என்றார்ஹதுபதிஷ்டரீத்யாப்ரதிதிநம்பூலோகம் கீழேபோகாநிற்குமென்றபடி. தென்னாடும் - தக்ஷிணதேசமும், வடநாடும் - உத்தரதேசமும் சிரிக்க - பரிஹஸிக்கும்படி, பேசும் - வ்யவஹரிக்குமவரான, பண்டித பாமரஸாதாரணமாகஸர்வதேசத்து ஜநங்களும் பரிஹஸிக்கும்படி ஜல்பிக்குமவரான என்றபடி. சிந-ஜிநனுடை, நெறியார்-மார்க்கத்தையுடையவர்களுடைய, ஜிநோபதிஷ்டமார்க்கநிஷ்டரான ஜைநருடைய, சினமெல்லாம் - கோபத்தையெல்லாம், சிதைக்கின்றோம் - சகலீகரித்தோம். (உரு)

கஎசு-மு. ஐகாந்திகமொன்றுமில்லை யென்றுரையைத்தாமுடிப்பார்
சோகாந்தமாகத்துறப்புண்டபின்றெழில்வைதிகமென்

ரேகாந்திகள்சொன்னவீசன்படியில்விகற்பமெண்ணும்
லோகாந்தவீணர்தம் வேதாந்தவார்த்தை விலக்குவமே. (உசு)

இப்படியனைகாந்தவாதிகளான ஜைநரை நிரஸித்தபின்பு வேதப்ராமாண்யத்தை யிசைந்துவைத்தே யிவர்களைப் போலேயநேகாந்த வாதம்பண்ணுகையாலேஜைநகந் திவேதாந்தியென்று பேர்பெற்றிருக்கிற பாஸ்கரயாதவர்களை நிரஸிக்க வுபக்ரமித்தவர்கள்மதத்தை யநுவதிக்கிறார் ஐகாந்திகமிதி, ஆசையைத்தாமுடுப்பார்-திகம்பரரான ஜைநர்கள், இதுக்கு துறபபுண்டபின்னெனகிறத்தோடே யந்வயம். ஒன்றும் - ஒருபதார்த்தமும், ஐகாந்திகமில்லை - ஏகஸ்வபாவமன்று, கிந்து - ஸர்வம் -பூர்வோக்தபரஸ்வபாவிருத்த ஸ்வபாவஸப்தகயுக்தமென்றுகருத்து, என்று - இப்படி சொல்லி, சோகாந்தமாக - சோகாந்தகாரமாக, துறப்புண்டபின் - வர்ஜிக்கப்பட்டபிற்பாடு, ஸப்தபங்கியைப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி தன்நிர்வாஹாசக்தியாலே வாதகோஷ்டிபராஜயபக்நோத்ஸாஹராய்பலாயிதரான பின்பென்றபடி. வைதிகம் - வேதவிசாரமே, தொழில் - வேலை, என்று - ஸ்பஷ்டம், நாங்கள் வேதவிசாரவ்யாபாரத்திலே யதிக்ருதரென்றுவ்யபதேசித்துச்சொன்னபடி, ஏகாந்திகள் – ஏகாந்திகளாலே, சொன்ன - சொல்லப்பட்டதான, ஈசன்படியில் - ஈச்வரனுடைய ஸ்வபாவத்தாலே, விகற்பம் - பேதாபேதாதி விகல்பங்களை, எண்ணும் - சிந்திக்குமவரான, ஏகஸ்வரூபமமலமித்யாதிகளில்படி ஏகரூபப்ரும்மவாதிகளான பராசராதிகளாலே யுபதிஷ்டமான வீச்வரஸ்வரூபத்திலே பேதாபேதங்களையும் உபாதிஸம்ஸர்கப்ரயுக்தங்களாயுமுள்ள தோஷங்களையும் கல்பிக்குமவரானவென்றபடி. லோகாந்த - லோகாந்தரான, பேதாபேதங்களுக்கு தேஜஸ்திமிரந்யாயத்தாலே ஸார்வலௌகிகப்ரதீதிஸித்தமானவிரோதத்தை யறியமாட்டாதவரான வென்றபடி. வீணர்தம் - வீணர்களுடைய, வ்ருதாஜல்பாகரான பாஸ்கரயாதவப்ரகாசர்களுடைய வென்றபடி. வேதாந்தவார்த்தை-வேதாந்தவார்த்தைகளை, வேதாந்தப்ரதிபாத்யங்களாகவவர்கள் காட்டினவர்த்தங்களை யென்றபடி. விலக்குவம் - நிராகரிக்கிறோம். (உசு)

கஎஎ மூ. ஒன்றெனவும் பலவெனவுந் தோற்றுகின்ற வுலகெல்லாமொரு
பிரமந்தானேயாக்கி, நன்றெனவுந்தீதெனவும்பிரிந்ததெல்லாநன்
றன்றுதீதன்றேயெனநவின்றார், கன்றுமலர் பசுவுமலராகிநின்
றே கன்றாகிப் பசுவாகி நின்றவண்ணம், இன்று மறைமாட்டு
க்கோரிடையனைவேகாந்தியறிந்திடாமியம்பினோமே. (உஎ)

ஒன்றெனவும்-ஜாதிரூபேண காரணரூபேண சாபின்னங்களாகவும்,பலவெனவும் வ்யக்திரூபேண கார்யரூபேணச பின்னங்களாகவும், தோற்றுகின்ற - ப்ரதீயமானங்களான, உலகெல்லாம் - லோகத்திலுள்ள பதார்த்தங்களையெல்லாம், ஒரு பிரமந்தானேயாக்கி - ஒரு ப்ரும்மமாகத்தானேபண்ணி, ஸகலபதார்த்தங்களும், “வனா ஶரீரங்கள: வடஶராவஶ்ரக” (கண்டோமுண்டச்சகௌ:, கடச்சராவச் சம்ருத்) என்று ஜாதிகாரணரூபேண அபின்னங்களாயும் வ்யக்திகார்யரூபேண பின்னங்களாயும்தோற்றும்இவைகளில் சேதநருக்கும் ப்ரும்மத்துக்கும்பேதம்ஸ்வாபாவிகம் அபேதமௌபாதிகம்,அசேதநங்களுக்கும்ப்ரும்மத்துக்கும் பேதம்ஸ்வாபாவிகம் அபேதமௌபாதிகம், அசேதநங்களுக்கும் ப்ருமத்துக்கும்பேதாபேதங்களிரண்டுகளும் ஸ்வாபாவிகமென்றுபாஸ்கரபக்ஷம், சேதநருக்கும் ப்ரும்மத்தோடே பேதாபேதங்களிரண்டுகளும் ஸ்வாபாவிகங்களென்று யாதவபக்ஷம். இவைத்தையெல்லாமிப்பாட்டின்ப்ரதமசரணத்திலே யனுவதித்தபடி. இப்படி பேதாபேதாப்யுபகமத்திலே பலிதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல், நன்றெனவும் - நல்லதுகளென்றும், தீதெனவும்-பொல்லாததுகளென்றும், பிரிந்ததெல்லாம்-விபக்தங்களான பதார்த்தங்களையெல்லாம். நன்றன்று-நல்லதுகளுமன்று, தீதன்று-பொல்லாதுகளுமன்று, எனநவின்றார்-இப்படி சொன்னவர்கள், சாஸ்த்ரங்களாலே ஹேயத்வேநோபாதேயத்வேநசவிபக்த

ங்களான பதார்த்தங்களாலே ஸ்வபாவஸங்கரத்தைச்சொன்னபாஸ்கரயாதவர்களென்றபடி. கன்று மலர் - வச்ஸங்களுமன்று, பசுவுமலர் - கோக்களுமன்று, ஆகிநின்றே - இப்படியாயிருந்துவைத்தே, கன்றாகி - வச்ஸங்களுமாய், பசுவாகி - கோக்களுமாய், நின்ற வண்ணம் - நின்றப்ரகாரத்தை, இன்று - இன்றைக்கு, இதுக்கியம்பினோமே யென்கிறத்தோடே யன்வயம். மறை - வேதமாகிற, மாட்டுக்கு - கோவுக்கு, ஓர் - அத்விதீயனான, இடையனான - கோபாலனான, ஏகாந்தி - ஏகஸ்வபாவனானவீச்வரன், அறிந்திட - அங்கீகரிக்கும்படி, நாம் - ஸ்பஷ்டம், இயம்பினோமே - ஸகலவேதார்த்தபரிரக்ஷண ப்ரவர்த்தகனான வெம்பெருமான் கீதாதிகளா லருளிச்செய்த வர்த்தங்களோடு ஸம்வதிக்கும்படி பாஸ்கரயாதவமதாஸமஞ்சஸதையைச் சொன்னோமென்றபடி. (உஎ)

௧எஅ-மூ—சாயாமறைகளிற் சத்தந்தெளிந்திடச் சாற்றுதலால்
தூயாரிவரென்று தோன்றநின்றே பலசூதுகளால்
மாயாமதமு மறுசினவாதும் பவுத்தமுஞ்சேர்
வையாகரணர் சொல்லும்மறுமாற்றங்கண் மாற்றுவமே. (உஅ)

சாயா - ஸ்வரஸகதிகளான, மறைகளில் - வேதங்களிலே, சத்தம் - சப்தங்கள், தெளிந்திட - தெளியும்படி, அதீந்திரியார்த்த விஷயங்களாகையாலே லௌகிகவாக்யவார்த்தாநு குண்யேநநேது மசக்யங்களாய் சப்தஸ்வாரஸ்யைக நிர்ணயார்த்தங்களான வேதங்களில் ப்ரயுக்தங்களான சப்தங்கள் விசதமாக ஸ்வார்த்தங்களைப் போதிக்கும்படி யென்றபடி. சாற்றுதலால் - உத்கோஷிக்கையாலே, ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய விபாகாதிகளாலே ஸர்வஸுகமமாக சப்தங்களை சிக்ஷிக்கையாலேயென்றபடி. இவர்- இந்தவையாகரணர்கள், தூயார்-நிர்தோஷர், வேதவிரோதிகளன்று; ப்ரத்யுதவேதோபகாரகர்கள், என்று தோன்றநின்றே-இப்படி லோகத்தாருக்கு தோற்றும்படி யிருந்துவைத்தே, இதுக்கு சேரென்கிறத்தோடே யன்வயம். பல - நாநாவிதங்களான, சூதுகளால் - கபடங்களாலே, மாயாமதமும் - மாயாவாதிபக்ஷத்தையும், மறுசினவாதும் - மற்றையொருஜைநவாதத்தையும், பவுத்தமும் - புத்தமதத்தையும், சேர் - சேர்த்துக்கொள்ளுமவரான, மாயாவாதிரீத்யா ப்ரபஞ்சமெல்லாம் சப்தப்ரும்ம விவர்த்த மென்றங்கீகரிக்கையாலும் வஸ்துக்களிலே அத்யந்தாநு பலப்தஸப்தபங்கியைக் காட்டுமவரான ஜைநர்களைப்போலே, “ந ஸோஸ்தி ப்ரத்யயோ லோகே யச்சப்தாநுகமாத்ருதே। அநுவித்தமிவ ஜ்ஞாநம் ஸர்வம் சப்தேந க்ருஹ்யதே” (ஸோஸ்திப்ரத்யயோலோகேயச்சப்தாநுகமாத்ருதே। அநுவித்தமிவஜ்ஞானம் ஸர்வசப்தேநக்ருஹ்யதே) என்றத்யந்தாநு பலப்தசப்தாநு வேதத்தைக் காட்டுகையாலும் சப்தாத்யாஸ வாதிகளான பௌத்தர்களைப்போலே ப்ரதிபாவாக்யார்த்த வாதம்பண்ணுகையாலும் மாயிஜிந பௌத்தமதஸமஷ்டியை ஸ்வமதமாக ஸ்வீகரித்தவர்களான வென்றபடி. யத்வா, மறுசினவாதம் - ப்ரச்சன்ன ஜைநவாதத்தையும், ப்ரபஞ்சமெல்லாம் சப்தப்ரும்ம பரிணாமமென்கையாலே ப்ரும்மஸ்வரூப பரிணாமவாதியாதவப்ரகாசமதத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுமவரான வென்று கருத்து. வைதிகஜந விஸ்ரம்பார்த்தமாக ஸாத்வஸாது சப்தநிரூபணத்தை பஹி ருத்கோஷித்தார்களாகிலு மந்தர் வேதவிருத்த ப்ரக்ரியைகளை பரிசீலிப்பவர்களென்று நிர்களிதார்த்தம். வையாகரணர் - வையாகரணர்களாலே, சொல்லும் - சொல்லப்பட்டவையான, மறுமாற்றங்கள் - ப்ரகாராந்தரங்களை, மாற்றுவம் - பஞ்ஜிக்கிறோம், இவர்கள் சப்தப்ரக்ரியா நிரூபணத்திலே யுபஜீவ்யரானாலும் அர்த்தவர்ணநத்திலே யநர்த்தகர்த்ருத் வேநாநுபஜீவ்யராகையாலே தூரபரிஹரணீயர்களென்று கருத்து. (உஅ)

௧எகூ-மூ—கலகத்திற் கலங்கிவருங்காணிக்கெல்லாங் கண்ணாறு சதிரவழி
கட்டுவார்போல், உலகத்தின் மறைசேர்ந்தவுரைகள் தன்னு
லொருபிழையும் சேராமலுபகரித்தார், பலகத்தும் பவுத்தர்
முதலான பண்டைப் பகற்கள்ளர் பகட்டழிக்கப்பரவும் பொய்

யாம், சிலகத்துச் சித்தாந்தமறியகில்லாச் சிறுவரினிமயங்காமற்
சேமித்தோமே. (உகூ)

வேதவிருத்த ப்ரக்ரியாபரத்வேந ப்ரதீதங்களான வையாகரண வசநங்களுக்கும் கதஞ்சி துசிததாத்பர்யவர்ணநத்தாலே வேதாவிரோதேந நிர்வாஹம்சக்யமாயிருக்கவத் யந்த வேதோபகாரசர்களான விவர்களைநிரஸித்தது அநுபபன்ன மன்றோவென்னில்! அப்படியே யுசிததாத்பர்யத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யநிரூபணக்ஷமமந்த புத்திவ்யாமோஹ சமனுர்த்தமாக விவர்களை நிரஸித்ததாக வ்யவஹரித்தோ மெங்கிறார் கலகத்திலிதி. கலகத்தில் - விவாதத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமி. கலங்கி - ஸந்திக்தங்களாய், வரும் - பாரம்பர்யேண சிரகாலாநுவ்ருத்தங்களான, காணிக்கெல்லாம் - க்ஷேத்ரங்களுக்கெல்லாம், கண்ணாறு - கண்ணாறென்று பேர்பெற்றிருக்கிற, சதிரவழி - சதுரமார்கத்தை, கட்டுவார்போல் - நிர்மிப்பார்கள்போலே, மமேதம் மமேதமென்று சிரதராநுவ்ருத்த விவாதாத்யாஸித க்ஷேத்ரங்களுக்கு ருஜுதரமான கண்ணாறு முதலான மர்யாதையைக் கல்பித்து விவாதத்தை சமிப்பிக்கும் மத்யஸ்தர்கள்போலே யென்றபடி. இதுக்கு பரிஹரித்தா மென்கிறத்தோடே யந்வயம். உலகத்தில் - லோகத்திலே, இதுக்கொரு பிழையுஞ் சேராம லென்கிறத்தோடே யந்வயம். மறைசேர்ந்த - வேதங்களோடே கூடினவையான, வேதங்களிலே ப்ரயுக்தங்களான வென்றபடி. உரைகள் தன்னால் - சப்தங்களால், ஒருபிழையும் - ஒருதப்பும், சேராமல் - வராதபடி, உபகரித்தார் - உபகரித்தவர்களுடைய, ஸவிசேஷ நிர்விசேஷாதிவஸ்து பரதயா விவாதாத்யாஸிதங்களான வைதிக சப்தங்களாலே லோகத்தாருக்கொரு வ்யாமோஹமும் வாராதபடி ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயஸ்வராதி விவேசநத்தாலே யர்த்த வைசத்யத்தை யுண்டாக்கி தந்முகேந விவாதசமநாக்ய மஹோபகாரத்தைப் பண்ணினவர்களான வையாகரணருடையவென்று கட்டார்த்தம். இதுக்குசிலகத்துச் சித்தாந்த மென்கிறத்தோடே யந்வயம். பலகத்தும் - நாநாவிதமாக ப்ரலபிக்குமவரான, பவுத்தர் முதலான - பௌதத ப்ரப்ருதிகளான, பண்டை - ப்ராசீநங்களான, பகல்கள்ளர் - திவாசோரர்களுடைய, அநங்யதாஸித்த ப்ரமாண ப்ரதிஷ்டாபித பதார்த்த பச்யதோஹரர்களுடைய வென்றபடி. பகட்டு - க்ஷோபத்தை, அழிக்க - நீக்குகைக்கு, பரவும் - ப்ரஸரியாநிற்கிற, பொய்யாம்-பாதிதார்த்தங்களான, சிலகத்து-ஜல்பங்களுடைய, சித்தாந்தம் - ஸித்தாந்தத்தை, தாத்பர்யவிஷயார்த்தத்தை, அறியகில்லார் - அறியமாட்டாதவரான, சிறுவர் - அல்பர்கள், இனி - இதஃபரம், மயங்காமல் - வ்யாமோஹியாதபடி, சேமித்தோம் - ரக்ஷித்தோம், சப்தம் - ப்ரமாணமன்று, அதுதானுமத்யாஸ கல்பிதமென்றிப் புடைகளிலே சொல்லுமவரான பௌத்தசார்வாகாதிகளாலே வந்த ஜநக்ஷோபார்த்தமாக சப்தமே ப்ரும்மம், ப்ரபஞ்சமெல்லாமதினுடைய பரிணாமமே, ஸர்வப்ரத்யயமும் சப்தாநுவித்த மென்றிப்புடைகளிலே "ஸுஹ்ருஷாஜவூயெநாவிஜயதிெக்ஷத்ரஹாரிணo। லஸ்பெக்ஷெத்ரை௦ நஷ் ஷ்ரவாவஃஸ்ராதுயஅதிநிஷூயாகு" (அபீஷ்டார்த்தவ்யயேநாபிஜயதிக்ஷேத்ரஹாரிணம் லப்தக்ஷேத்ரைர்நதுஷ்ப்ராபஸ்ஸ்யாதர்தநிச்சயாத்)என்கிறந்யாயத்தாலேவைபவவாதங்களாக ப்ரவ்ருத்தங்களான சிலவையாகரண கல்பங்களுடைய தாத்பர்யாநபிஜ்ஞர் கலங்காதபடி யவைகளுடைய யதார்த்தத்தை நிரூபித்தோ மென்று திர்களிதார்த்தம். (உகூ)

கூ௫௦-மூ—கண்டதலாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனல்
பண்டுளதான மறைக்குப்பழமையை மாற்றுதலால்
கொண்டதுமீசனைக் கொள்ளாவகையென்று கூறுதலால்
கண்டகராய்நின்ற காணுதர்வாதங் கழற்றுவமே. (௫௦)

இப்படி யப்ராமாணிகதந்த்ர நிஷ்டர்களை நிரஸிக்கிறார் பதவாக்யஸ்போடப்யுபகந்த்ருவையாகரண க்ஷோபநிவர்தநாநந்தரம் அவயவிபரமாணு ஸமவாயாத்யப்ராமாணிக பதார்த்தாப்யுபகந்தாக்களான கணாததந்த்ரநிஷ்டர்களை நிரஸிக்கிறார். அது செய்யுமிடத்தில் நிதநிரீச்வராங்கீகாரிகளான விவர்களை நிரஸிக்கை யநுபபன்ன மன்

ரென்று சங்கியாமைக்காக விவர்களால் வந்தவுபப்லவத்தைக் காட்டுகிறார் கண்டதலாதன விதி. கண்டதலாதன - கண்டதாகாதவஸ்துக்களை, கட்டுதலால் - கல்பிக்கையாலும், ப்ரத்யக்ஷாத்யநுபலப்த ஸாமாந்யவிசேஷ ஸமவாயாவயவிபரமாணு சித்ரரூபாதிகளைக் கல்பிக்கையாலு மென்றபடி. கண்டு - ப்ரத்யக்ஷீகரித்து, விட்டதால் - த்யஜிக்கையாலும், வாய்வாதிகளுக்கு ப்ரதிதிஸ்வாரஸ்ய ஸித்தமான ப்ரத்யக்ஷத்வத்தை யபலபிக்கையாலு மென்றபடி. இது மற்றுமுள்ள ஸத்வாதி குணோபலாபல ஙகளுக்கு முபலக்ஷணம். பண்டு - பூர்வமே, உளதான - வித்யமாநமான, மறைக்கு - வேதத்துக்கு, பழைமையை - ப்ராசீநத்வத்தை, மாற்றுதலால் - பஞ்ஜிகையாலும், அநாத்யவிச்சின்னஸம்ப்ரதாயஞானிநாம் பௌருஷேயத்வ கல்பனையாலு மென்றபடி. ஈசனை - ஈச்வரனை, கொண்டதும் - அங்கீகரித்ததும், கொள்ளாவகை - வேதாந்திகளங்கீகரியாதபடி, என்று கூறுதலால்-இப்படி சொல்லுகையாலும், நாங்களீச்வரனை யங்கீகரித்தோமே யாகிலும் வேதாந்திகள் சாஸ்த்ர யோநித்வாதிகரணத்திலே நிர்ணயித்தபடியே யாகமைக வேத்யனாக வங்கீகரித்தோ மல்லோம், கிந்து அனுமான வேத்யனாகவென்று சொல்லுகையாலு மென்றபடி. யத்வா நாங்களீச்வரனை வேதாந்திகள்போலே யுபாதாநமாக வங்கீகரித்தோ மல்லோம், கிந்து நிமித்தமாத்ரமாக வென்று சொல்லுகையாலு மென்றபடி. கண்டகராய் நின்ற "காணுதசாக்யபாஷண்டை ஸ்த்ரயீதர்மோவிலோபிதஃ" என்கிறபடியே வைதிக கண்டாபத கண்டகாயமாநராய் நின்று ப்ரத்யவஸ்தாநம் பண்ணுகிற, காணுதர் - காணுதர்களுடைய, வாதம் - வாதத்தை, கழற்றுவம் - சிதிலிக்கிறோம்.   (நுo)

கஅக மூ—ஆகமத்தை யனுமான மென்கையாலு மழியாத மறையழிக்க நினைத்தலாலும், போகமற்ற புலம்போலக் கிடைக்கைதானே புண்ணியர்க்கு வீடென்று புணர்த்தலாலும், மாகமுற்ற மணிவண்ணன் படியையமாற்றி மற்றவனுக் கொருபடியைய வகுத்தலாலும், காகமொத்த காணுதன் கண்ணைவாங்கிக் காக்கைக் காரென்றலத்தல் காட்டினோமே.   (நுக)

காணுதாநாம் வைதிக ப்ரக்ரியாவிஷயகோ பப்லவப்ரதர்சநபுரஸ்ஸரமாக தத்விஷயத்திலே தாம் செய்தருளினசிக்ஷையைவெளியிடுகிறார் ஆகமத்தையிதி. ஆகமத்தை - சப்தப்ரமாணத்தை, அனுமான மென்கையாலும் - அநுமான ப்ரமாணமென்று சொல்லுகையாலும், இமாநிபதாநிஸம்ஸர்கஜ்ஞாநபூர்வகாணி-ஆகாங்க்ஷாதிமத்வாத்) என்கிற பதபக்ஷகாநு மானத்தாலே யாதல் ஏதேபதார்த்தாஃ பரஸ்பரஸம்ஸ்ருஷ்டாஃ ஆகாங்க்ஷாதிமத்பதஸ்மாரிதத்வாத்) என்கிற ப்தார்த்த பக்ஷகாநுமாநத்தாலே யாதல் ஸம்ஸர்கம்ஸித்திக்கும்போது சப்தங்கள் பக்ஷங்களாயாதல் பக்ஷோபஸ்தாபகங்களாயாதலுபயோகிக்கு மத்தனைபோக்கி ப்ரதக் ப்ரமாணங்களன்றென்று சொல்லுகையாலு மென்றபடி. உக்தஹேதுக்களுக்கெல்லாம் காகமொத்த வென்கிறதோடேயன்வயம்.இப்படி சப்தஸாமாந்யத்திலேயிவர்கள்செய்தவுபப்லவத்தை யருளிச்செய்தினிமேல் சப்தவிசேஷத்திலே செய்தவுபப்லவத்தை யருளிச்செய்கிறார். அழியாத - அபௌருஷேயதயா நித்யமான, மறை - வேதத்தை, அழிக்க - பௌருஷேயத்வேந அநித்யமாக்க, நினைத்தலாலும் - சிந்திக்கையாலும், இப்படி ப்ரமாணத்திலே வந்த உபப்லவத்தை யருளிச்செய்தினிமேல் ப்ரமேயத்தில் வந்த உபப்லவத்தை யருளிச் செய்கிறார். போகமற்ற - போகமில்லாததான, புலம்போல - க்ஷேத்ரம்போலே, கிடக்கைதானே - இருக்கைதானே, புண்ணியர்க்கு - புண்யசாலிகளுக்கு, வீடென்று- மோக்ஷமென்று, புணர்த்தலாலும் - சொல்லுகையாலும், பாஹ்யாதி பலகந்தமன்றிக்கே பாழாய்க்கிடக்கிற க்ஷேத்ரம்போலே ஜ்ஞாநாத்யகில விசேஷகுணோச் சேதத்தாலே பாஷாணகல்பராய் கிடக்கைதான் மோக்ஷோபாய நிஷ்ணாதருக்கு ஸித்திக்கும் மோக்ஷமாவது என்று சொல்லுகையாலு மென்றபடி. இப்படி யீசிதவ்ய விஷயமாக வந்த வுபப்லவத்தைக்காட்டி யினிமேலீச்வர விஷயமாக வந்த வுபப்லவத்தைக் காட்டுகிறார். மாகம் - மஹாகம், பரமாகாசமென்று பேர்பெற்றிருக்கிற வைகுண்டத்

ஷை, உற்ற - அடைந்தவனை, மணிவண்ணன் - இந்த்ர நீலச்யாமள ஸ்ப்ருஹணீய னை வீச்வரனுடைய, அப்ராக்ருதவிக்ரஹவத்வ நிரதிசயாநந்தத்வ ஜகதுபாதாநத்வா கமைகவேத்யத்வாதி கல்யாணகுணங்களை யபலபித்து தத்விபரீதமாக வவனுக்கு சரீரசூந்யத்வ ஸுகசூந்யத்வ கேவல நிமித்தத்வாநுமானவேத்யத்வாதிகளைகல்பிக்கை யாலு மென்றபடி. காகம் - காகாஸுரனோடு, ஒத்த - ஸமாநாபராதனை, காணுதன், காணுதனுடைய, கண்ணை - கண்களை, ததீயப்ரமாண தர்க்கங்களை, வாங்கி - பிடுங்கி, காக்கைக்கு - ரக்ஷிக்கைக்கு, ஆர்-எவர், சக்தரிதிசேஷ:. என்றலத்தல்-ப்ரும்மா ஸ்வயம்பூச்சதுராநநோவா ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸுரிபுராந்தகோவா! இந்த்ரோமஹேந் த்ரஸ்ஸுரநாயகோவாத்ராதும்நசக்தாயுதிராமவத்யம்) என்கிறபடியே போக்கற்று நி ற்கிற நிலையையென்றபடி. காட்டினோம்-ஸ்பஷ்டம், லோகத்தார்க்கிதிசேஷ: ()

௧அ௨-மூ. கோதமநூல்களைக்குற்றமில்லாவகைகூட்டலுமாம்
கோதுகழித்தொரு கூற்றிற்குணங்களைக் கொள்ளவுமாம்
யாதுமிகழ்ந்தொரு நீதியையாமே வகுக்கவுமாம்
வேதியர் நன்னய வித்தரமென்பது மெய்யுளதே. (௬௨)

இப்படி காணுதர்தந்த்ரத்தை நிரஸித்து இனிமேலி த்தொடேஸமாநதந்த்ரமாக ஸங்க்ருஹீதமான ந்யாயதந்த்ரத்தை நிரஸிக்கிறார். நநு புராணந்யாயமீமாம்ஸா தர் மசாஸ்த்ராங்கமிஶ்ரிதா:। வேதாஸ்தாநாநிவித்யாநாம் தர்மஸ்யசசதுர்தச என்றுமன் வாதி மஹர்ஷிபரிக்ஷிதா தர்மவித்யாஸ்தாநத்வேநபரிகணிதமாய் "[illegible]" சிக்ஷாயாம் வர்ணசிக்ஷாபதஸமதிகமோ வ்யாக்ரியாநிர்வசோப்யாம் - சந்தச்சந்தச்சித்யாத்கமயதிஸமயம் ஜ்யோதிஷம் ரங்கநாத கல்பேநுஷ்டாநமுக்தாவுசிதகமதயோந்யாயமீமாம்ஸயோஸ்யா தர்த்த வ்யக்தி: புராணஸ்ம்ருதி ஷடதநுகாஸ்த்வாம் விசிந்வந்திவேதா:) என்று ஸ்ரீபட்ட பராசரபாதை: பரதத்வநிர்த்தாரணோபாயபூதவேதோபகாரகத்வேநபரிகணிதமாநந் யாயவிஸ்தரத்தைநிரஸிக்கையநுசிதமன்றோ; அப்போது பதினாலிலொருவித்யாஸ் தாநமழிந்து போகாதோவென்னிலருளிச்செய்கிறார். கோதமநூல்களை-கௌதமஸூ த்ரங்களை, குற்றமில்லாவகை-தப்பில்லாதபடி, வேதவிரோதமில்லாதபடி, கூட்டலு மாம் - யோஜிக்கவுமாம், கௌதமருடைய மாஹாத்ம்யத்தையும் ந்யாயவிஸ்தரத்தை யும் ரக்ஷிக்கைக்கென்றபடி. கௌதமஸூத்ரங்களையாமூலசூடம் வேதாவிருத்தங்களா கபலாத்காரேணநயிப்பிக்கையுசிதமென்றபடி. சிலஸூத்ரங்கள் கதஞ்சிதபிநேதும சக்யங்களானுலோ வென்னில், கோது - அஸாராம்சத்தை, கழித்து - பரித்யஜித்து, வேதவிருத்தாம்சத்தை விட்டென்றபடி. ஒரு கூற்றில்-ஒருபாகத்திலே, குணங்களை- குணங்களை, கொள்ளவுமாம் - பரிக்ரஹிக்கவுமாம், அவிருத்தாம்சத்தை பரிக்ரஹிக்க வுமாமென்றபடி. கௌதமதந்த்ரம்க்ருத்ஸ்நமும் காணுததந்த்ரப்ரக்ரியாபரமென்று தத் க்ரந்தநிஷ்டர்கள் சொல்லுகையாலிதுதானு மசக்யமன்றோவென்னில், யாதும்-க்ருத் ஸ்நகௌதமஸூத்ரங்களையும், இகழ்ந்து - பரித்யஜித்து, யாமே - நாம்தாமே, ஒருநீதி யை -ஒருந்யாயநிபந்தத்தை, வகுக்கவுமாம் - நிஷ்கர்ஷித்து ரசிக்கவுமாம், "[illegible]" (பகவந்நாதமுநிபி: ந்யாயதத்வஸமாஹ்வயா। அவதீர்யாக்ஷபாதாதி ந்யபந்திந்யாயபத்தநி:) என்கிறபடியே பகவந்நாதமுநிபி: ப்ரணீதந்யாயதத்வ சாஸ் த்ரப்ரதர்சிதமார்கத்தாலே, நாந்தாமேயொருந்யாயவிஸ்தரத்தை லோகவேதவ்யவ ஹாராநுகுணமாகவிரசித்து வித்யாஸ்தாநஸங்க்யாபூரணம் பண்ணிக்கொள்ளவுமா மென்றுகருத்து. இக்கட்டளையெல்லாம்-ஸ்ரீமந்யாயபரிசுத்தியிலே விசதமாகக்காண லாம். வேதியர் - வைதிகர்கள், நல்நயவித்தரம்-நல்லநயவிஸ்தரம், என்பது - என்று சொல்லுமது, மெய்யுளதே - ஸத்யமேயாயிருக்கும், ந்யாயவிஸ்தரவிஷயமாகவிப்படி

ப்ரகாரத்ரயம் ஸம்பவிக்கையாலே மந்வாதி மஹர்ஷிபரிகணிதமான ந்யாயவிஸ்தரா க்யவித்யாஸ்தாநத்துக்கு ஒருபடியாலு மொருகாலத்திலும் ஸ்வரூபலோபப்ரஸக்தி யில்லையென்று பிண்டிதார்த்தம். (கூ௨)

கஅகூ-மூ. நான்மறைக்குத்துணையாக நல்லோரெண்ணு நாலிரண்டிலொன்
றான நயநூறன்னில், கூன்மறைத்தல் கோதுளதுகழித்தல் மற்
றோர் கோணுதகோதில்வழி வருத்தலன்றி, ஊன்மறைத்த வுயி
ரொளிபோலொத்ததொவ்வாதுயரில்லாக்காணுதமுரைத்ததெல்
லாம் வான்மறைக்க மடிக்கோலும் வண்ணமென்றேமற்றிதற்கார்
மறுமாற்றம் பேசுவாரே. (கூகூ)

கௌதமகாணுததந்த்ரயோரைக கண்ட்யாபிமாநிகளான தார்க்கிகாநிரஸிக்கைக் காக வந்தந்ததந்த்ரங்களுடைய வைதிகபரிக்ரஹண பரித்யாகங்களாலும் வேதாநு கூல்யப்ராதிகூல்யங்களாலுமுண்டானவைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டுகிறார் நான்மறைக் கிதி. நான்மறைக்கு - நாலுவேதங்களுக்கு, துணையாக-ஸஹகாரிகளாக, நல்லோர் - நல்லவர்களாலே, ஆப்ததமரான மந்வாதிகளாலே, எண்ணும் - பரிகணிதமான, நாலி ரண்டில் - ஆறுகளிலே, ஷட்ஸங்க்யோபாதாநம் தசஸங்க்யோபலக்ஷணார்த்தம். வே தபரிகரத்வேநபரிகணிதவித்யாஸ்தாநதசகத்தில் அந்யதமமானவென்று நிஷ்கர்ஷம். ந்யாயவிஸ்தரமானது சிக்ஷாகல்பவ்யாகரண நிருக்தஜ்யோதிஷச் சந்தோவிசித்யாக்ய வேதாங்கஷட்காந்தர்த்த மல்லாமையாலே யதாஶ்ருதங் கூடாதிறே. யத்வா - நாலி ரண்டி லென்கிறபதம் அஷ்டஸங்க்யாபரம், அப்போது புராணதர்ம சாஸ்த்ரங்கள் வேதவாக்யார்த்தாநுவாதிதயா வேதவாக்யார்த்த ப்ரதீதியிலுபகாரகத்வேந விவ க்ஷிதங்களல்லாமையாலே தத்வ்யதிரிக்தமான வேதபரிகராஷ்டகத்தில் அன்யதமமான வென்று பொருளாகக்கடவது. நயநூல் தன்னில் - ந்யாயஸூத்ரத்திலே, கூன் - கௌடில்யத்தை, மறைத்தல் - ஆச்சாதிக்கை, கோதுளது - அஸாரமாக விருந்தவம் சத்தை, கழித்தல் - பரித்யஜிக்கை, மற்றோர் - வேறொன்றான, கோணுத - ருஜுதர மான, ப்ரதமபக்ஷோக்தரீத்யா பலாத்காரேண வேதமார்க்கத்திலே யிழுக்கும்படியன் றிக்கே வேதமார்க்கத்திலே ஸ்வரஸஸப்தமானவென்றபடி. கோதில்-அஸாராம்சரஹி தமான, த்விதீயபக்ஷவத் பரித்யாஜ்யாம்சத்தோடு கலக்காதிருக்கிறவென்றபடி. வழி- மார்கத்தை, வருத்தல் - நிஷ்கர்ஷித்து ரசிக்கை, அன்றி - இப்படிபூர்வோக்தங்க ளான விரோதப்ரசமன விருத்தாம்சத்யாகாபூர்வநிர்மாணங்களில் ஒன்றைச்செய்தா லல்லது, ஒத்தது - ஸத்ருசத்தோடே, ஒவ்வாது - ஸத்ருசமாகாது, ந்யாயசாஸ்த்ரமிதி சேஷ:. பூர்வோக்த ப்ரகாரத்ரயத்திலொன்றைப் பண்ணினாலல்லது ப்ரதாநபூதமான வேதத்தோடே கார்த்த ப்ரதிஸாதகத்வமாகிற ஸாத்ருச்யத்தை யடையமாட்டாதெ ன்று பிண்டிதார்த்தம். அத்ர த்ருஷ்டாந்த: ப்ரதர்சயதே, ஊன்மறைத்த வுயிரொளி போல் - ஊன் - சரீரத்தாலே, மறைத்த - ஆச்சாதிதமான, உயிர் - ஜீவனுடைய, ஒளிபோல் - தர்மபூதஜ்ஞாநம்போலே, கரணகளேபரவிஷமித ப்ரஸாரமான பத்த ஜீவஜ்ஞாநம் நிரங்குச ப்ரஸரைகாகாரமான முக்தஜ்ஞாநத்தோடே ஸத்ருசமாகா தாப்போலே பூர்வோக்த ப்ரகாரத்ரயத்திலொன்றிலில்லாதபோது வேதவிருத்தகல் பனுதந்த்ரமான கௌதமஸூத்ரம் நாராயணைக ப்ரவணமான வேதத்தோடொக்க லாமாகாதென்றபடி. உயரில்லா - உச்ரயமில்லாத, வைதிகபரிக்ரஹரூபோத்கர்ஷ சூன்யமான, காணுதம் - காணுதசாஸ்தரத்தாலே, உரைத்ததெல்லாம் - சொல்லப்ப ட்டப்ரமேயமெல்லாம். என்றே - ஏதேனுமொருநாள், வான் - ஆகாசத்தை, மறை க்க-ஆச்சாதிக்கைக்கு, மடிக்கோலும் வண்ணம் - மடிகட்டுமொப்போலே, அஸங்கத மிதிசேஷ:. ந்யாயசாஸ்த்ரம் பூர்வோக்த ப்ரகாரத்ரயத்திலொன்றாலே வேதைகக ண்ட்யமா பாதயிதும் சக்யமாயிருக்கும், காணுதசாஸ்த்ரந்து; ஆமூல சூடம் வேதவிருத்த மாய் வைதிகாபரிக்ருஹீதமாய் அவைதிக பரிக்ருஹீதமாயிருக்கும், அவை யன்றி க்கே "தர்மம்வ்யாக்யாஸ்யாம:| யதோப்யுதயநிஶ்ரேயஸஸித்திஸ்ஸதர்ம:, தத்வசநா தாம்நாய:ப்ரமாண" மென்று வைதிகதர்மநிரூபணமாத்ரோபக்ஷீணமாய் தலைக்கட்டு

ஷகையாலே ஆகாசாச்சாதநார்த்தமாக மடிகட்டுகைபோலேயஸங்கதமாயிருக்குமென்று நிர்களிதார்த்தம். மற்று - வேறே, ஆர் - எவர்கள், இதர்க்கு - இந்தவர்த்தத்துக்கு, மறுமாற்றம் - ப்ரகாராந்தரத்தை, பேசுவார் - சொல்லுவார்கள், ந்யாவிஸ்தரம் கதஞ்சித் ஸங்கதம், காணுதம் "[illegible]" கணுர்வாபக்ஷயேத்காமம் மாஹிஷாணிததீநிவா। யுக்தியுக்தந்துக்ருண்ஹீமோநது தத்வாக்ய கௌரவாத், என்று பூர்வர்களுபஹஸித்தபடியே ஸர்வதைவாஸங்கதம், என்கிற நிர்வாஹத்திலே ப்ருஹஸ்பதிஸ்ஹஸ்ரத்தாலும் மாருட்டஞ் சொல்லவொண்ணுதென்றுகருத்து ()

கஅச மூ—ஈசனுமற்றணங்கு மிலதென்றெழிலுன் மறையில்
பேசியநல்வினையாற் பெரும்பாழுக்கு நீரிறைக்கும்
நீசனாநீதிகளல் நிகமாந்தத்தி னூல்வழியே
மாசின்மனங்கொடுத்தும் மறுமாற்றங்கண் மாற்றுவமே. (ஈ-ச)

இப்படி ந்யாயவிஸ்தர விரோதத்தை நிஸ்தரித்து அவயவிபரமாண் வாத்யட்யுபகமத்தாலே நையாயிகஸஜாதீயரான மிமாம்ஸகாந்யனை சிக்ஷித்து ஜைமினிஸூத்திரத்தையும் பாதராயணஸூத்ராநுகுணமாக யோஜிக்கையே நிபுணக்ருத்ய மென்கிறார் ஈசனுமிதி. ஈசனும் - ஈச்வரனும், மற்று - வேறே, அணங்கும் - தேவதையும், ஈசனும் மற்றணங்கு மென்கிற விடத்திலே மகாரலோபோ த்ரமிடஸந்தி ஸ்வாபாவ்ய நிபந்தநः. இலதென்று - இல்லையென்று, ஸர்வகர்மஸமாராத்ய பரதேவதையும் தத்வாரபூதாக்நீந்த்ராதி அர்வாசீந தேவதைகளுமில்லை. "[illegible]" (விக்ரஹோஹவிராதாநம்யுகபத்கர்ம்மஸன்னிதி:। ப்ரீதி: பலப்ரதாநஞ்சதேவதாநாம் நவித்யதே) என்கிறபடியே யிவைகளுக்கு விக்ரஹாதிகளுமில்லை, கிந்து சப்தமே தேவதை க்ரியாஜந்யா பூர்வமே பலப்ரதமென்று ப்ரமித்தென்றபடி. இதுக்கு பெரும்பாழுக்கு நீரிறைக்கு மென்றத்தோடே யந்வயம். எழில் - ப்ரமாண ஸார்வபௌமத்வே நோஜ்வலங்களான, நான்மறையில், நாலுவேதங்களிலே, பேசிய - சொல்லப்பட்டதான, விதிக்கப்பட்டதான, நல் - ஸமீசீநமான, பகவத் ப்ரீணநதயாபல ஸாதநமான வென்றபடி. வினையால் - கர்மத்தாலே, பெரும் - விஸ்தீர்ணமான, பாழுக்கு - ஊஷரக்ஷேத்ரத்துக்கு, நீர் - ஜலத்தை, இறைக்கும் - இறைக்குமவரான, நீசனா - நீசர்களை, கர்மாராத்யனும் பலப்ரதனை யீச்வரனை யபலபித்து சேதநேதரமான வபூர்வம்பலப்ரதமென்று விச்வஸித்து ததர்த்தமாக பஹுவித்தத்ரவ்யாயாஸ ஸாத்யமானகர்மத்திலே நிஷ்கம்பமாக மூளுகையாலே யத்யந்தோஷர க்ஷேத்ரம் பலிக்குமென்று ப்ரமித்து ததர்த்தமாக நிரந்தரகடீயந்த்ரோ க்ஷேபக்லேசானுபவம் பண்ணுவாரைப் போலே யதிமந்த மதிகளான மீமாம்ஸகரை யென்றபடி. இதுக்கு மறுமாற்றங்கள் மாற்றுவ மென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்விகர்மகத்வம் த்ரமிடவ்யவஹார ஸ்வாபாவ்யாத், நீதிகளால் - ந்யாயங்களாலே, நிகமாந்தத்தின் நூல்வழியே - நிகமாந்த ஸூத்ரமார்காநுகுணமாகவே, மாசில் - அழுக்கில்லாததான, மாசு - மாலின்யம், மாசின்மன மென்கிற விடத்திலே லகாரத்துக்கு நகாராதேசஸ் ஸந்திக்ருதः. மனம் - மனஸ்ஸை, கொடுத்து - ஸ்பஷ்டம், "ஸநம்ப்ரீத: ப்ரீணுதி" த்யாதிஸ்ருதமான தேவதாதத்ப்ரீத்யாதிகளைவிட்டு அபூர்வமே பலப்ரதமென்று கல்பிக்கில் "சேதநஸ்த்வேகவேதிமதிர்யாகேவலக்ரியா। பலதீதிமதிஸ்தேத்வே வேதாப்ராமாண்யபுதிஜே" என்று ஸ்ரீக்ருஷ்ணமுநிகள் அருளிச்செய்தபடியே ஸ்ருதஹாநா ஸ்ருதகல்பநா ராத்ரி ஸத்ரந்யாய விரோதாதி தோஷங்கள் ப் ஸங்கிக்கையாலே "பலமத உபபத்தே:" என்கிற சாரீரக சாஸ்த்ராநுகுணமாக "[illegible]" (க்ரியாதச்சக்திர்வா கிம்ஜிதபூர்வம்பித்ருஸபா ப்ரஸாதோவாகர்த்து: பலதஇதிரங்கேசகுத்ருச:। த்வதர்சேஷ்டாபூர்த்தேபலமபி பலப்ரீணநமிதித்

ரயிஷ்ருத்தாஸ்தத்தத்விதிரபிபவத்ப்ரோணமிதி) என்று பட்டபராசரர் நிர்வஹித்த படியே ஈச்வரனே கர்மாராத்யன் தத்ப்ரஸாதமேத்வாரமென்று ஸமீசீநபுத்தியையுண்டாக்கி யென்று நிஷ்கர்ஷம். மறுமாற்றங்கள் - ப்ரகாராந்தங்களை, மாற்றுவம்-போக்குகிறோம். (௩௪)

கஅரு-மூ—கனைகடல்போலொரு நீராஞ்ஞ்ரத்திரத்தைக் கவந்தனையுமிராகுவையும் போலக்கண்டு, நினைவுடனே நிலைத்தருமமிகழ்ந்து நிற்கு நீசர்நிலை நிலைநாடாவண்ணமெண்ணி, வினைபரவு சைமினியார் வேதநூலை வேதாந்தநாலுடனே விரகாற்கோத்த, முனையுடைய முழுமதிநம் முநிவர்சொன்ன மொழிவழியே வழியென்று முயன்றிட்டோமே. (௩௫)

பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளுக்கு சாஸ்த்ரைக்யத்தையை ஸம்ப்ரதாயோபபத்திகளாலே ஸமர்த்தியா நின்றுகொண்டு நிரீச்வரமீமாம்ஸக மதநிராஸநத்தை நிகமிக்கிறார் கனைகடலிதி. கனைகடல்போல் - சப்தாயமான ஸமுத்ரம்போலே, ஒருநீராம் - ஏக ஜலமானபடியான, சூத்திரத்தை, ஏகோதகமான ஸமுத்ரம்போலே ஏகசாஸ்த்ரமான பாகத்வயாத்மகமான மீமாம்ஸாதந்த்ரத்தை யென்றபடி. ஏகோதகாநாஞ்சதுர்ணும பிஸமுத்ராணும் ப்ராச்யோதீச்யாவாந்தர பேதங்கள் ஏகாவயவித்வ விரோதிகளல்லாதாப்போலே த்வயோரபி மீமாம்ஸயோ: வேதாந்த விசாராத்மகத்வரூபை கோபாத்யவச்சின்னயோ: காண்டாத்யவாந்தர பேதங்களேகாவயவித்வ விரோதிகளன்றென்று ஸமுத்ரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே விவக்ஷிதம். கவந்தனையும் இராகுவையும்போலே - கபந்தனையும் ராஹுவையும்போலே, கண்டு - பார்த்து, பூர்வோத்தர பாகங்களைக் கபந்தராகுக்களைப்போலே யத்யந்த பின்னவயவிகளாகப்பார்த்தென்றபடி. சாஸ்த்ரபேத மங்கீகரிக்கில் சாஸ்த்ரத்வயமு மத்யந்த ஸாகாங்க்ஷத்வேந பர்யவஸிதமாய் முடியுமென்று கபந்தராஹு த்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸ்போரிதம். நினைவுடனே-புத்திபூர்வகமாகவே, நிலைத்தர்மம்-ஸ்திரதர்மத்தை, இகழ்ந்து நிற்கும்நீசர்நிலை நிலைநாடாவண்ணம் எண்ணி-, ப்ரலோபித்து ஸத்வாரகமாகவு மத்வாரகமாகவும் ஸர்வகர்ம ஸமாராத்யனாய் பலப்ரதனுகையாலே (க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்) என்கிறபடியே ஸித்ததர்ம பூதனான வீச்வரன் ஶ்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே யஸக்ருத்குஷ்யமாணனாயிருக்க வாஸநாஸ்வபாவத்தாலே யவனையபலபித்து சேதநேதரமான கர்மமே பலப்ரதமென்றிருக்கும் நிரீச்வரமீமாம்ஸகருடைய மதம்ப்ரதிஷ்டிதமாகாதபடி யுபாயத்தை சிந்தித்தென்றபடி. இதுக்கு கோர்த்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வினை-கர்மங்களாலே, பரவு - விஸ்தீரணமான, சைமினியார் - ஜைமினியுடைய, வேதநூல் - வேதவ்யாக்யாநரூபமான ஸூத்ரத்தை, நாநாவித கர்மவிதாயக கர்மபேதேதிகர்த்தவ்யதா பூத ஜைமினிதந்த்ரத்தை யென்றபடி. சைமினியாரென்கிற பஹுவசநத்தாலே வ்யாஸசிஷ்யத்வ ப்ரும்மஸம்வாத தார்ட்யாதிகளாலே பரமாஸ்திகதயா ப்ரஸித்தரான விவருக்கு ஸ்வாசார்யாபிப்ராய விருத்தமான ஶ்ருதிஸஹஸ்ர சூடாமணி பூதேச்வராபலாபத்திலே தாத்பர்யகல்பநம் மதிமாந்த்ய ப்ரயுக்தமென்று வ்யஞ்ஜிதம். வினைபரவுமென்கிற ஸூத்ரவிசேஷணத்தாலே தேவதாநிராகரண பரத்வேநப்ரதீதங்களான சிலநாவமிக ஸூத்ரங்களும் "[illegible]" (அபிஷ்டார்த்தவ்யயேநாபிஜயதிக்ஷேத்ரஹாரிணம் லப்தக்ஷேத்ரைர்நதுஷப்ரபஸ்யாதர்த்தஇதிநிச்சயாத்) என்கிறந்யாயத்தாலே கர்ம்மண்யச்ரத்தா வாரணுய கர்மப்ரரோசநார்த்தா ந்வாருஹ்யவாத ரூபங்களாகையாலே அந்யபரங்களென்றுத்யோதிதம். விரகால் - உபாயத்தாலே, வேதாந்தநூலுடனே - வேதாந்தஸூத்ரத்தோடே, கோர்த்த-சேர்த்தவர்களான, பூர்வோத்தர தந்த்ரங்களுக்காபாதத: ப்ரதிபந்நங்களான விரோதங்களை ஸம்யங்ந்யாயங்களாலே சமிப்பித்து சாஸ்த்ரைக்ய ஸமர்த்தநம் பண்ணினவர்களான வென்றபடி. இதுக்கு முனிவரென்கிறத்தோடே யந்வயம். முனையுடைய-தைக்ஷ்ண்யத்தையுடையதான, முழு - புஷ்கலமான, மதி - ஜ்ஞானத்தையுடையவரான,

நம்முனிவர் - நம்முடையமுநிகளாலே, தத்விரோத ப்ரசமனாநாநுகூல நைக்ஷண்ய சாலி ஸர்வவ்யாபகப்ரக்ஞருன பகவத்போதாயந யாமுநபாஷ்யகாராதிகளாலே யென்றபடி. முழுமதி யென்கிற வித்தாலே கபந்தாராஹ மீமாம்ஸகவதேகைக தந்த்ர மாத்ர விச்ராந்தஜ்ஞான வ்யுதாஸ:. சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, மொழிவழியே-ஸூக்திமார்கமே, வழியென்று - மார்கமென்று, முயன்றிட்டோம் - ப்ரதிபாதித்தோம். ()

௩அகூ-மூ. முக்குணமாய் நின்றமூலப்பிரகிருதிக் கழியார்,
அக்குணமற்றவருத்துணை மற்றதற்கீசனில்லை,
யிக்கணனைப் படியையைந்துமெண்ணின்முன்முத்தியென்னும்,
பக்கணவீரர் பகட்டைப்பழதாக்குவமே. (௩௬)

இப்படி மீமாம்ஸக நிராஸநாநந்தர மீச்வராபலாபத்தாலே யிவர்களுக்கு ஸஜாதீயரான நிரீச்வரஸாங்க்யரை நிராகரிக்கிறார் முக்குணமிதி முக்குணமாய்நின்ற - ஸத்வரஜஸ்தமோலக்ஷண குணத்ரயரூபமாயிருந்த, மூலப்பிரகிருதி - மூலப்ரக்ருதிக்கு, ஸத்வரஜஸ்தமோ ரூபங்களான மூன்றுத்ரவ்யங்கள் ஸமாவஸ்த்தாபன்னங்களான போதுமூலப்ரக்ருதியென்று பேர்பெற்றிருக்குமென்று ஸாங்க்யமதப்ரக்ரியா, த்ரவ்யங்களான ஸத்வாதிகளிலபியுக்தாநாம் குணசப்தப்ரயோகம் பரஸ்பரா ப்ரதக்ஸித்தி மாத்ரத்தாலே யௌபசாரிகமென்று தேஷாமாசய:. அழியா - அநச்வரமான, நித்யமான, இது - அருவுக்குவிசேஷணம், அக்குணம் - அந்தகுணங்களாலே, அற்று - சூன்யமான. அரு - ஸூக்ஷ்மபதார்தம், ஜீவனென்றபடி, துணை - ஸஹாயம், கர்த்ரியான மூலப்ரக்ருதி மஹதாதிரூபேண விகரிக்கும்போது குணத்ரயசூந்யனாய் நித்ய நிர்லேபனான ஜீவன் ஸஹகாரியென்றபடி. அதற்கு - அந்தப்ரக்ருதிக்கு, மற்று ஈசனில்லை - வேறே ஈச்வரனில்லை, அயோம்புபச்வந்த்தலோஹாயஸ்காந்தந்யாயேந ப்ரக்ருதிபுருஷாப்யாமேவ ஸர்வவிதபரிணமமுமுப்பன்னமாயிருக்க ப்ரக்ருதி ப்ரேரகனான வீச்வரனென்றொருவனைக்கல்பிக்கை கௌரவ பராஹதமென்று இப்படி தன் மததத்வப்ரக்ரியையை யனுவதித்தினி யுபாயபுருஷார்த்தங்களை யனுவதிக்கிறார், இக்கணனைப்படி - இந்த காபிலதந்த்ரோக்த கணனாப்ரகாரத்தாலே, ஐயைந்தும்- இருபத்தைந்தும், "மூலப்ரக்ருதி ரவிக்ருதிர்மஹதாத்யா: ப்ரக்ருதிவிக்ருதயஸ்ஸப்த। ஷோடசகஸ்துவிகாரோ நப்ரக்ருதிர்நவிக்ருதி: புருஷ:" (மூலப்ரக்ருதி ரவிக்ருதிர்மஹதாத்யா: ப்ரக்ருதி விக்ருதஸ்ஸப்த। ஷோடசகச்சவிகார: நப்ரக்ருதிர்நவிக்ருதி: புருஷ:) என்று ஸாங்கியபரிகணிதையான தத்வபஞ்சவிம்சதியை யென்றபடி. எண்ணில் - விசதமாகவிவேசித்தால், முன்முத்தி - பூர்வஸித்தமான மோக்ஷம், ஸர்வகார்யவாதிகளான விவர்களுக்கு மோக்ஷமாவது பூர்வஸித்தஸ்வரூபாவிர்ப்பாவ ரூபமாகையாலே முன்முத்தியென்றது. யத்வாமுத்தி - மோக்ஷமானது, முன் - எதிரே நிற்கும், ஸுலபதமமென்றபடி. என்றும் - இப்படி சொல்லுமவரான, பக்கணவீணர்-சபராலயவர்த்திகளான வ்யர்த்தஜல்பாகர்களுடைய, பக்கணச் சபராலாய:. ஆபாதசூடம் வேததந்தங்களாலே யுத்குஷ்யமாணனான வீச்வரனை யறியாமையாலே சபராலயவாஸ்தவ்யஜநங்கள் போலேயதிபாமரராய் வேதமர்யாதாலேசமறியாதே வ்ருதாகபிலதந்த்ரபரிச்ராந்தரான ஸாங்கயர்களுடைய வென்றபடி. பழம் பகட்டை - அநாதியான வ்யாமோஹத்தை, பழுதாக்குவம் - வ்யர்த்தமாக்குகிறோம். அவர்களுடைய குஹநோபதேசத்தை யொருவரும் விச்வஸியாதபடி பண்ணுகிறோமென்றபடி. (௩௬)

௩அஎ மூ. ஈசனிலனென்பதனுலென்றுஞ் சீவரெங்குமுளரிலருணர் வையென்றவைத்தால் பாசமென்றும் பிரகிருதிதன்னுலென்னும்பல முமிலை விடுமிலையென்னும் பண்பால் காசினிநீர்முதலான காரியங்கள் கச்சபத்தின்கால் கைபோலென்னுங்கத்தால் நாசமிலதிலைகாணுனாலத்துள்ளீர் நாமிசையாச்சாங்கியத்தை நாடுவார்க்கே. (௩௭)

ஸாங்க்யதர்சநத்திற்கு ச்ருதிவிரோத பூர்வாபரவசநவிரோத யுக்தி விரோதைஃ ப்ரதியுத அனுதாரணீயதையைக்காட்டுகிறுர், ஈசனிதி. ஈசன் - ஈச்வரன், இலன் - இல்லை, என்பதனுல் - என்று சொல்லுகையாலும், சீவர்-ஜீவர்கள், என்றும் - ஸ்பஷ்டம், எங்கும்-ஸர்வத்ர, உளர்-இருப்பார்கள், நித்யவிபுக்களென்றபடி. உணர்வையில ரென்றுமாறியந்வயிப்பது. ஜ்ஞானசூந்யரென்றுபொருள். என்றவத்தால் - என்கிற வந்தவசனத்தாலும், ச்ருதிஸித்தேச்வராபலாபத்தாலும் அணுத்வேத ஜ்ஞாத்ருத்வோச ச்ருதிப்ரதிபன்னரான ஜீவரை விபுக்களாகவும் ஜ்ஞானமாத்ரஸ்வரூபராகவும் சொல்லுகையாலுமென்று ப்ரதமசரணார்த்தம். இத்தால் ச்ருதிவிரோதஃ ப்ரதர்சிதஃ. இந்த ஹேதுக்களுக்கெல்லாம் நாமிசையாச்சாங்கியத்தோடந்வயம். பாசமென்றும் - புருஷனுக்கு பந்தகதயாபாசமென்று சொல்லப்படுமதான, பிரகிருதி தன்னுல் - ப்ரக்ருதியாலே, என்றும்-ஒருனாளும், பலமுமில்லை - பல்பர்யாயமான ஸம்ஸாரபோகமுமில்லை, வீடுமில்லை - மோக்ஷமுமில்லை, என்னும்பண்பால் - என்கிற காதையாலும், புருஷஸ்யதர்சனார்த்தம் கைவல்யமென்று துடங்கி புருஷபந்தமோக்ஷஹேது ப்ரக்ருதியென்று சொல்லிவைத்தே "தஸ்மாந்ந பத்யதேநாபிமுச்யதே நாபிஸம்ஸரதிகச்சித்" என்று புருஷனுக்கு பந்தமோக்ஷங்களில்லையென்று சொல்லுகையாலும் என்று த்விதீயசரணார்த்தஃ. இத்தால் "விப்ரதிஷேதாச்சாஸமஞ்ஜஸம்" என்கிற ஸூத்ரத்தின்படியே பூர்வோத்தரஸ்வவசந விரோதம் சொன்னபடி. காசினிநீர்முதலான-ப்ருதிவீ ஸலிலப்ரப்ருதிகளான, காசினி - ப்ருதிவீ, கார்யங்கள் - கார்யங்கள், கச்சபத்தின் - கச்சபத்தினுடைய, கால்கைபோல் - பாதபாணிகள்போலே, என்றுங்கத்தால் - என்கிற ஜல்பத்தாலும், ஆமையுடைய சரீரத்திலே பாதாத்யவயவங்கள் பூர்வஸித்தங்களாயாகுஞ்சித ப்ரஸாரிதங்களாகிறுப்போலே மஹதாத்யவஸ்தாகார்யங்களும் நித்யஸித்தங்களாய் ப்ரளயஸர்க்கதசைகளிலே ஸங்கோச விகாஸசாலிகளாயிருக்குமல்லது கதாசிதபி அபூர்வாவஸ்த்தாந்தராபத்தி யில்லை என்கிற வபிவ்யக்திபக்ஷாங்கீகாரத்தாலுமென்று த்ருதீயசரணார்த்தஃ. இத்தாலபிவ்யக்தி பக்ஷத்திலாரம்பணாதிகரணபாஷ்யோக்தயுக்திவிரோதஸ்ஸூசிதஃ. ஞாலத்துள்ளீர் - பூமண்டலவர்த்திகளே, இதுஸம்போதகம், நாம் - ப்ரதிபுத்தரான, நம்மாலே, இசையா - அங்கீகரிக்கப்படாததான, சாங்கியத்தை - ஸாங்க்யத்தை, நாடுவார்க்கு - தேடுவார்க்கு, நாசமிலது - நாசமில்லாத, பலம் - மோக்ஷம், இலைகாணும் - கிடையாது கிடீர். (ஙஎ)

கஅ மு—தாவிப்புவனங்கள் தாளிணைசூட்டிய தந்தையுந்திப்
பூவிற்பிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணர்த்திடினும்
நாவில்பிரிவின்றி நாமங்கைவாழினு நான்மறையில்
பாவித்ததன்றி யுரைப்பதுபாறும் பதர்த்திரளே. (ஙஅ)

இப்படி நிரீச்வரஸாங்க்யமதத்தை நிரஸித்து இனிமேல் ஸேச்வரஸாங்க்ய ஸம்ஜ்ஞஹைரண்யகர்ப்ப பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறுர். அதுசெய்யு மிடத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பன் பகவதௌரஸபுத்ரனுய் ஸர்வஸ்ரஷ்டாவாய் வாக்தேவதா வல்லபனுகையாலே யவனுக்கு ப்ரமப்ரமாத விப்ரலிப்ஸாகரணாபாடவங்களுக்கு ஸம்பாவனையில்லாதிருக்க தத்ப்ரணீதமான யோகதந்த்ரத்துக்கு அப்ராமாண்யங்கொள்ளுகை யனுபபன்ன மன்றோவென்று பிறக்கும் சங்கையை யனுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறுர் தாவியிதி. புவனங்கள் - புவனங்களை, தாவி - தாவனம்பண்ணி, தாளிணை - சரணயுகளத்தை, சூட்டிய - சிரஸ்ஸிலே யலங்காரமாக விந்யஸித்தவனுன, தந்தை - பிதாவினுடைய, உந்திப்பூவில் - உதரபுஷ்பத்திலே, நாபீகமலத்திலே யென்றபடி. பிறக்கினும் - ஜநித்தாலும், லோகவிக்ரமண தசையிலே ஸர்வஜநங்களுடைய சிரஸ்ஸிலேயு மருணஸுரபிஸுகுமாரங்களான திருவடிகளை யனுலோசித விசேஷமாக விந்யஸித்தலங்கரித்தவனுன ஸர்வஜகதத்யயபிதாவினுடைய நாபீகமலத்திலே யுத்பன்னனுனுலுமென்று நிஷ்கர்ஷஃ. இத்தால் யோகசாஸ்த்ரவக்தாவான ஹிரண்யகர்ப்பன் பகவதௌரஸபுத்ரனுகையாலே யிவனுக்கு ப்ரமப்ரமாத ஸம்பாவனையில்லையென்று வ்யஞ்ஜிதம். பூதங்களெல்லாம்-ப்ராணிகளை யெல்லாவற்றையும், புணர்த்திடினும் - ஸ்ருஷ்டித்தாலும், இத்தால் லோகஸ்ரஷ்டாவான விவனுக்குத் தன் ப்ரஜைகள் விஷயத்திலே விப்ர

லிப்ஸை யஸம்பாவிதமென்று த்யோதிதம். நாவில்-ஜிஹ்வையிலே, பிரிவின்றி - ஒரு நாளும் விச்லேஷ மன்றிக்கே, நாமங்கை - வாக்தேவதை, வாழிலும் - வஸியாநின்றாலும், இத்தாலவனுக்கு அந்யஸ்மிந்வக்தவ்யேந்யஸ்யவசநமாகிற கரணபாடவம் அஸம்பாவிதமென்று த்வநிதம். நான்மறையில் - நாலுவேதங்களில், பாவித்ததன்றி - பாவிதமான ப்ரமேயமன்றிக்கே, உரைப்பது - சொல்வது, ஹிரண்யகர்ப்பனாலே இதி சேஷ:. வேதவிருத்தங்களான நிமித்தோபாதானபேதாதி யோகசாஸ்த்ரப்ரமேய மென்றபடி. பாறும் - பறந்து போகாநிற்கிற, பதர்த்திரள் - துச்சதாந்யபுஞ்ஜங்கள், யோகசாஸ்திரத்திலும் வேதவிருத்தாம்சம் பரித்யாஜ்ய மென்றபடி. ஹிரண்யகர்ப்பன் க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகையாலும் விஷமவிபாகதந்த்ர ஸம்ஸாரப்ரவர்த்தனுதிக்ருதனாகையாலும் அவனுக்கு ப்ரமவிப்ரலிப்ஸைகள் கூடுகையாலும் தத்ப்ரணீத சாஸ்த்ரத்திலே யப்ராமாண்யமுண்டாகலாமென்று ஹ்ருதயம். (ருஅ)

கஅகூ-மூ—காரணனாயுலகளிக்குங் கண்ணன்தேசைக் கண்ணாடிநிழல்போ
லக் காண்கையாலும், தாரணையின் முடிவானசமாதிதன்னைத்
தனக்கேற்றும் விளக்கென்று தனிக்கையாலும், காரணமாமது
தனக்குப் பயனாஞ்சீவன் கைவலியநிலையென்று கணிக்கையா
லும், கோரணியின் கோலமெனக் குறிக்கலாகுங் கோகனதத்
தயன் கூறுஞ்சமயக்கூறே. (ருகூ)

யோகசாஸ்த்ரத்துக்கு நான்மறையில் பாவித்ததன்றியென்று முன்பு ஸாமான்யேநதர்சிதமான வேதவிரோதத்தை விசேஷித்துக் காட்டாநின்று கொண்டு இது விப்ரலிப்ஸாமூலகமே யாகவேணுமென்கிறார் காரணனாயிதி. காரணனாய் - ஜகந்நிமித்தோபாதாநபூதனாய், உலகு - லோகங்களை, அளிக்கும்-ரக்ஷிக்குமவனான, கண்ணன்-க்ருஷ்ணனுடைய, தேசை-தேஜஸ்ஸை, இது மற்றுமுள்ள ஜ்ஞானாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். கண்ணாடிநிழல்போல-தர்ப்பணத்தில் தோற்றின ப்ரதிபிம்பத்தைப்போலே, காண்கையாலும்-நிரூபிக்கையாலும், "பராஸ்யசக்திர்விவிதைவ ச்ரூயதேஸ்வாபாவிகீஜ்ஞானபலக்ரியாச" இத்யாதிச்ருதிகள் பகவத் கல்யாணகுணங்கள் ஸ்வாபாவிகங்களென்றுத் கோஷியாநிற்க வவைகள் முகாத் யாபிமுக்யோபாதிக தர்பணச்சாயாந்யாயத்தாலே ப்ரக்ருதிபுருஷாபி முக்யோபாதிகங்களென்று சொல்லுகையாலு மென்று தாத்பர்யம். இது மற்றுள்ள நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இத்தாலித்தந்த்ரத்துக்கு தத்வாம்சத்திலே வேதவிரோதம் சொன்னபடி. தாரணையில்-தாரணையில், முடிவான-பர்யவஸாயியான, சமாதிதன்னை-ஸமாதியை, தனக்கு-ஸ்வாத்மதர்சநார்த்தமாக, எற்றும் - கொளுத்தப்பட்டதான, விளக்கென்று - தீபமென்று, தனிக்கையாலும்-பிரிக்கையாலும், த்ருவாநுஸ்ம்ருதி பர்யவஸாயியாய் அந்தர்பாவித தீப பரமாத்மதர்சந ப்ரதாநமான மோக்ஷோபாயோபாஸநத்தை ஜீவாத்மதர்சநப்ரதானமாக வேகதேசத்திலே விச்ரமிப்பிக்கையாலு மென்றபடி. இத்தாலுபாயாம்சத்திலே வேதவிரோதம்சொன்னபடி. காரணமாமதுதனக்கு-காரணமாமதுக்கு, உபாயமான உபாயத்துக்கென்றபடி. சீவன்-ஜீவனுடைய, கைவலியநிலை-கைவல்யஸ்த்திதி, பயனாம்-பலமாம், என்று கணிக்கையாலும் - எனறு கணிக்கையாலும், த்ருவாநுஸ்ம்ருதி ரூபதயாத்யந்ததுஷ்கரமான ஸமாதிக்கு மலைகல்லியெலிபிடிக்குமாப்போலே அல்பரசமான ப்ரக்ருதிவியுக்தஜீவஸ்வரூபானுபவம் பலமாமென்று சொல்லுகையாலு மென்றபடி. இத்தால்புருஷார்த்தத்திலே வேதவிரோதம் சொன்னபடி. கோகநதத்து - கோகநதோத்பன்னனான, அயன் - அஜனாலே, கூறும் - சொல்லப்பட்டதான, சமயக்கூறு - ஸமயவார்த்தை, ஹிரண்யகர்ப்போக்த யோகஸமயவசநம், கோரணியின்-நர்த்தநத்தினுடைய, கோலம் - அலங்காரம், என - என்று, குறிக்கலாகும் - சொல்லலாம், ஸாமாஜிகவ்யாமோகனார்த்தநடபூமிகாபரிக்ரகந்யத்தாலே மந்தமதிவ்யாமோகநார்த்த விப்ரலம்பவசநமென்று நிச்சயிக்கலாமென்று கருத்து. (ருகூ)

ககூ0-மூ—சாதுசனங்களெல்லாஞ்சச்சையென்னுஞ்சலம்புணர்த்தார்
கோதமசாபமொன்றூற்கொடுங்கோலங்கள்கொண்டிலகில்

பூதபதிக்கடியாரெனநின்றவன்பொய்யுரையால்
வேதமகற்றிநிற்பார் விகற்பங்கள் விலக்குவமே. (௪0)

இப்படி யோகஸித்தாந்த நிஷ்டரைநிரஸித்து நிமித்தமாத்ரேச்வர வாதத்தாலே இவர்களுக்கு ஸஜாதீயரான பாசுபதரை பஹிஷ்கரிக்கிறார். சாது சனங்களெல்லாம்-ஸாது ஜநங்களெல்லாரும், சச்சையென்னும் - அஸாரமென்று சொல்லும்படியான, சலம் - சலத்தை, ச்சலமாவது - வக்து ரபிமதார்த்தாரோபேண தூஷணம். இங்கு ச்சலசப்தத்தாலே மித்யாதோஷாரோபம் விவக்ஷிதம். புணர்த்தார் - சொன்னவர்களான, இது வேதமகற்றி நிற்பார்க்கு விசேஷணம். உத்கடாபத்தசையிலே ஸர்வவித ரக்ஷகனான கௌதமமஹர்ஷி விஷயத்திலே க்ருதக்நதையாலே தங்களை சிஷ்டரெல்லாரும் கர்ஹிக்கும்படி குருபாதகமான கோஹத்தியையாரோபித்தவர்களான வென்றபடி. கொதமசாபமொன்றால்-ஒருகௌதமசாபத்தாலே, கொடும் - க்ரூரங்களான, கோலங்கள் - வேஷங்களை, கொண்டு-ஸ்வீகரித்து, "த்ரிபுண்ட்ரதாரிணோயூயம் பஸ்மோத்தூளநதத்பரா:| பவிஷ்யதத்ரயீபாஹ்யாமித்யாஜ்ஞானப்ரலாபிந:" என்கிறகௌதமருடைய சாபத்தாலே பரிபூதராய் ஜடா பஸ்ம ருத்ராக்ஷ தாரணாதிகளாலே பயங்கர வேஷரா யென்றபடி. த்வாதசவார்ஷிகதுர்ப்பிக்ஷத்திலே கௌதமராலேரக்ஷிதரான வஷ்டாசத்வாரிம்சத்ஸஹஸ்ரப்ராஹ்மணர்கள் முடிவிலே போகிறபோது கௌதமரிடத்திலே கோஹத்தியையாரோபித்து குபிதரானவவராலே சப்தராய் பாஷண்டரானார்களென்று ஸ்ரீமத்வாராஹபுராணாதிகளிலேப்ரஸித்தம். உலகில் - லோகத்தில், பூதபதிக்கு - பூதபதிக்கு, அடியாரென - தாஸரென்னும்படி, நின்று-இருந்து, யச்சீலஸ்வாமிந்யாய:த்தாலே பூதபதிதாஸாநாம் பூதபதிவத் பயங்கரவேஷத்வம் ப்ராப்தமிறே. அடியாரென நின்றென்கிறவித்தால் மகாரார்த்த பூதரான விவர்களுக்கு பகவத்சேஷத்வமே ஸ்வாபாவிகம், பூதபத்யாதி சேஷத்வம் சாபமூலகமாக வந்தேறியென்று ஸூசிதம். அவன் - அந்தபூதபதியுடைய, பொய்யுரையால்-மித்யாபாஷணத்தாலே, தத்ப்ரணீத வ்யாமோகனார்த்த பாசுபததந்த்ரத்தாலே யென்றபடி. வேதம்-வேதத்தை, அகற்றி - பரித்யஜித்து, நிற்பார் - நிற்குமவருடைய, வேதவிருத்த பகாஸகஸ்த் தாத்மத்யாந ஸுராகும்பஸ்தாபந தத்ஸ்த்த தேவதார்ச்சனாத்யாசாரநிஷ்டரான பாசுபதருடைய வென்றபடி. விகற்பங்கள், கபாலிக காளாமுகாத்யவாந்தர மதபேதங்க பரஸ்பரவிருத்தார்த்தங்களை யென்றபடி. விலக்குவம்-நிராகரிக்கிறோம், பஹிஷ்கரிக்கிறோம். (௪0)

௧௯௧-மூ— மாதவனே பரனென்று வையங்காண மழுவேந்தி மயல்தீர்க்க
வல்லதேவன், சைதவமொன்று கந்தவனைக் கடியசாபங் கதுவி
யனையதின்பலத்தை கருதிப்பண்டை, வேதநெறியணுகாத விலக்குதாவி வேறுகவிரித்துரைத்த விகற்பமெல்லாம், ஓதுவது
குத்திரத்துக் கென்றுரைத்தா னோதாதேயோதுவிக்கு மொரு
வன்தானே. (௪௧)

ஸர்வஜ்ஞத்வேந ப்ரஸித்தனான பசுபதிக்கு ப்ரமாதிஸம்பாவனை யில்லாதபடியாலே யவன்பொய்யுரையால் என்றது பபன்னமோ; ப்ரமமில்லையே யாகிலுங் கௌதமசாப பகவதாஜ்ஞாதிமூலக விப்ரலிப்ஸா நிபந்தநமாகையாலே பொய்யுரை யென்னலாமென்னில் அப்போது தத்வாக்யம் பலிக்கும்படி யெங்ஙனே யென்று பிறக்கும் சங்கையை சபலபுருஷசித்த வ்யாமோஹநார்த்தமாக சிலஸத்ய வசநங்களு முண்டாகையாலே பலிக்கலாமென்று கருத்தாலே பரிஹரியா நின்றுகொண்டு இவ்வர்த்தம் பகவத்வசநஸித்த மென்கிறார். ஓதாதே - ஸ்யமக் அத்யயநம்பண்ணாதேதானே, ஓதுவிக்கும் - பரருக்குபதேசிக்குமவனான, ஒருவன்தானே-அத்விதீயனான வீச்வரன் தானே, "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் வேதோபதேஷ்டாவாகையாலே தனக்கு மேலொரு குருவில்லாதபடி ஸ்வதந்த்ரகுருவான நாராயணன் தானே யென்றபடி. இதுக்குரைத்தானென்கிற வாக்யாந்தக்ரியையோடே யந்வயம். பகவத் வாசக சப்தாந்தரங்களிருக்கச்செய்தே பகவானை ப்ரதமகுருவாக நிர்தேசித்தது பசுபதிப்ரணீத

தந்த்ரத்தில் காட்டில் தத்பரமகுருவான பகவானுடைய தத்தந்த்ரஹேயதாப்ரதிபாதக வாக்யத்துக்கு ப்ராமாண்யம்ஸ்வதஸ்ஸித்தமென்று ஸூசநார்த்தம். மாதவனே - மாதவனொருவனே, பரன் - ஸர்வஸ்மாத்பரன், அவதாரணத்தால் தேவதாந்தரவ்யுதாஸ:. என்று-இப்படி, வையங்காண - லோகமெல்லாங் காணும்படி, மழு-மழுவென்கிற வாயுதத்தை, ஏந்தி - எடுத்து, மயல் - ப்ரமத்தை, தீர்க்கவல்ல - நிவர்த்திப்பிக்க ஸமர்த்தனான, தேவன்-தேவனாலே, பாத்மோத்தரகண்டத்திலே சபதபூர்வகமாக பகவத்பாரம்யத்தை யுபதேசிக்கையாலே இவன் மழுவேந்தினது லோகங்களுக்கு தேவதாந்தர பாரம்ய நிவர்த்தனார்த்தமாக தப்தாய:பிண்ட தாரணம் பண்ணினபடியோ வென்றுத் ப்ரேக்ஷிக்கும்படி யிருக்கிற மஹாதேவனாலே யென்றபடி. இதுக்குரைத்த வென்கிறத்தோடேயந்வயம். கைதவமொன்று - ஒருகபடத்தை, உகந்தவரை-அபிலஷித்தவர்களை யென்றபடி. கௌதமரிடத்திலே மித்யா தோஷாரோபிகளான ப்ராம்மணர்களை யென்றமடி. உகந்தவரையென்கிற வித்தால் ருசிபூர்வக பாபபலம் க்ரூரதம மென்று ஸூசிதம். கடியசாபம்-க்ரூரசாபத்தை, தருவியனாய்-அடைவிக்க கடவனாய், அதின்பலத்தை-அந்த சாபத்தினுடைய பலத்தை, கருதி - நிர்த்தாரித்து, கௌதம மஹர்ஷி சப்தப்ராஹ்மணர்க்கு க்ரூரதம தத்சாப பலானுபவார்த்தமாக அதோகதிப்ராபக பாஹ்யதந்த்ரங்களை ரசிப்போமென்று நிச்சயித் தென்றபடி. இதுக்கு உரைத்த வென்கிறத்தோடே யந்வயம். பண்டை - அனாதியான, வேதநெறி - வேதமார்கத்தை, அணுகாத - கிட்டாதபடி, விலங்கு - ச்ருங்கலையை, தாவி - அதிக்ரமித்து, வேறாக - ப்ருதக்காக, விரித்து-விஸ்தரித்து, உரைத்த-சொல்லப்பட்டதான, விகற்பமெல்லாம் - விவிதகல்பங்களை யெல்லாம், ஸர்வவைதிகதுர்மோச வேதமர்யாதா நிகளநிர்களந பூர்வகமாக "நிச்வாஸஸஹிதாயாஸ ரக்ஷாமாதாப்ரமாணத:" இத்யாதிகள்படியே யத்யந்தவிஸ்தாரிதமாய் வேதவிருத்த ப்ரக்ரியா ப்ரதிபாதகமாய் சைவபாசுபத காபாலிக காளாமுகாத்யவாந்தரபேத பிந்நமான பசுபதிதந்த்ரத்தை யென்றபடி, ஓதுவது - அத்யயநம்பண்ணுவது, குத்திரத்துக்கு-க்ஷுத்ரபலத்துக்கு, என்று ஸ்பஷ்டம். உரைத்தான்-சொன்னான், ஸ்ரீமத்வராகபுராணாதிக ளிலிதிசேஷ:. (௩௧)

௧௬௨-மூ—கந்தமலர் மகள்மின்னுங் காரார்மனிக் கருணைமுகிற் கண்டகண்கண் மயிலாயாலும், அந்தமில் பேரின்பத்திலடியரோடேயடிமையெனும் போகமுத மருந்திவாழத், தந்தமதியிழந்தரனார் சமயம்புக்கு தழல்வழிபோய்த் தடுமாறித் தளர்ந்து வீழ்ந்தீர், சந்தநெறிநேரறிவார்சரணஞ்சேர்ந்து சங்கேதத்தவமுநீர் தவிர்மினீரோ. (௩௨)

ஸ்வரூபோசித புருஷார்த்த ப்ராபணார்த்தமாக வீச்வரன்கொடுத்த வைதிகதர்சநத்தை விட்டு பாஹ்யஸமயத்தைப் பற்றினவர்களுடைய விழவை ததனு பவஸாக்ஷிகமாகவே காட்டாநின்று கொண்டு உத்வேலக்ருபாவம்சவதரா யவர்களுக்கு ஹிதோபதேசம் பண்ணுகிறார். கந்தமலர்மகள் - கந்த யுக்த புஷ்பத்தினுடைய பெண்ணான பிராட்டியானவள், மின்னும் - மின்போலே விளங்கும்படியான, கார் - நைல்யத்தாலே, ஆர் - பூர்ணமான, மேனி - சரீரத்தையுடைய, கருணைமுகில் - க்ருபாஜலபூர்ணமேகத்தை, கண்டகண்கள்-பார்த்தநேத்ரங்கள், மயிலாய் - மயூரங்களாய், ஆலும்-ஆடாநிற்கிற, அந்தமில் - அவதியில்லாததான, பேரின்பத்தில் - பெரியவானந்தத்திலே, "வைகுண்டேதுபரோலோகே ஸ்ரியாஸார்த்த" மித்யாதிகளில்படியே தாமரஸ ஸௌரபந்தான் வடிவுகொண்டாப்போலே யதிபோக்யபூதையான பிராட்டியாகிற மின்னலோடே கூடி கருணையாகிறஸலிலத்தை வர்ஷியாநிற்கிற வெம்பெருமானாகிற வலாஹகத்தைக்கண்டு நித்யமுக்த்தர்களுடைய கண்களாகிற மயூரங்க ளானனந்த நர்த்தனம் பண்ணும்படி யத்யாஹ்லாதகரமாகையாலே ஆநந்த வடிவுகொண்டாப் போலேயிருக்கிற திருமாமணிமண்டபத்திலே யிருக்கிற வென்றபடி. அடியரோடே-நித்யமுக்தர்களோடேகூட, அடிமையெனும்-கைங்கர்யமென்று சொல்லப்பட்டதான போகமுதம் - போக்யமானவம்ருதத்தை, அருந்தி - அடைந்து, வாழ - வாழ்கைக்கு, "அநாவ்ருத்திச்சப்தாதநாவ்ருத்திச்சப்தாத்" என்கிறபடியே நித்யமாகவாழ்கைக்கு,

தந்த - ஈச்வரனாலே கொடுக்கப்பட்டதான, மதி - புத்தியை, இழந்து - அடையமாட்டாதே, வைதிகமர்யாதா ப்ரவேசசூந்யரா யென்றபடி. அரனார் - ஹரனுடைய, இங்கு ஹரணைபஹுவசனாந்தபதத்தாலே நிர்தேசித்தது தத்யோபதேசம் விப்ரலிப்ஸாமூலகமல்லது ஸஹ்ருதயமன்றென்று ஸ்போரணார்த்தம். சமயம் – ஸமயத்தை, புக்கு - ப்ரவேசித்து, தழல் - க்ரூரமான, வழி – மார்க்கத்திலே, போய் - நடந்து, தடுமாறி – பரிதஸ்கலிதராய், தளர்ந்து – பரிச்ராந்தராய், எழுந்தீர் - ஸ்பஷ்டம். துஷ்கரதம தபச்சர்யா வேஷாசாரயுக்த பசுபதிஸமயப்ரவேசத்தாலே ஸுகலேசமன்றிக்கே ப்ரத்யுத "சைவாந்பாசுபதாந்ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸசேலஸ்நாநமாசரேத்" இத்யாதி தர்மசாஸ்த்ரநிந்த்யராய் பாதித்யத்தை யடைந்து போனநீங்க ளென்றபடி. இனி - இதஃபரம், இப்பாடுபட்ட பிற்பாடாகிலு மென்றபடி. நீர் – நீங்கள்; சந்தநெறி - ச்சந்தோமார்க்கத்தினுடைய, நேர் – ஆர்ஜ்ஜவத்தை, அறிவார் - அறிந்தவர்களுடைய, சரணம் – சரணங்களை, சேர்ந்து – அடைந்து, வேதமார்கமர்மஸ்பர்சிகளான வைஷ்ணவர்களுடைய சரணாரவிந்தத்தை ஸுகாரவிகளிதாபிமானராய் சரணமாகப்பற்றி யென்றபடி. வைதிகாபாஸவ்யாவ்ருத்யர்த்தர் நேரறிவா ரென்றது. லோகேபிவழி தட்டினால் வழியறிந்தவரை சரணீகரிக்கையுசிதமிறே. சங்கேதத்தவம்-பசுபதிதந்த்ர பரிக்ராஹித தபோவேஷாசாராதிகளை யென்றபடி. தவிர்மினீர்-விடுங்கோள், இனி மேலாகிலும் விவேகம்பிறவாதோ வென்று ஹ்ருதயம். (௬௨)

௧௬௩-மு—யாதுமிலாதவன்றும் யாவர்க்கு நன்றியெண்ணியநம்
மாதவனார்வதநத்தமுதுண்ணும்வலம்புரிபோல்
வாதுகளாலழியாமறைமௌலியின்வான்பொருளே
ஓதியபஞ்சராத்திரமுழுகவாரைபொழுக்குவமே. (௬௩)

இப்படி தந்த்ராந்தரங்களை நிரஸித்தவாறே பகவத்சாஸ்த்ரத்திலும் தந்த்ரத்வஸாமாந்யத்தாலே ப்ரஸக்தமான வப்ராமாண்ய சோத்யத்தை பரிஹரிக்கிறார். யாதும் ஒரு பதார்த்தமும், இலாதவன்றும்-இல்லாத காலத்திலேயும், மஹாப்ரளயத்திலேயும், யாவர்க்கும்-எல்லாசேதநருக்கும், நன்றி-நன்மையை, எண்ணிய - ஸங்கல்பித்தவனான, நம்மாதவனார்-நம்முடைய ஸ்வாமியான மாதவனுடைய,மாதவனாரிதிபூஜோக்திஃ பகவத்சாஸ்திரப்ரணயந வேதோபதேசாதி முகேந தத்வஜ்ஞானப்ராபகத்வரூப பரமகுருத்வநிபந்தனு. இத்தால் "மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸச்சரணம் ஸுஹ்ருத், ஸர்வஸ்யசரணம் ஸுஹ்ருத்" என்கிறபடியேஸுபால ச்வேதாச்வதரச்ருதியின் படியே பரோக்ஷாபரோக்ஷவிபாகமற ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் ஸர்வஜந்துநிஸர்க்கஸுஹ்ருத்தாய் "ஸுமஜ்ஜாநயே" என்கிறபடியேநித்யமஜ்ஞாதநிக்ரஹையான பிராட்டிக்கு வசம்வதனை ஸர்வசேஷிக்கு ஸ்வதோவிப்ரலிப்ஸை கூடாமையாலே தத்ப்ரணீதசாஸ்த்ரஸ்யப்ராமாண்யம் துரவபஹ்நவமென்றுவ்யஞ்ஜிதம். வதனத்து-வதனத்தினுடைய, அமுது - அம்ருதத்தை,உண்ணும்-பஜியாநிர்க்கிற,வலம்புரிபோல்-தக்ஷிணாவர்த்தசங்கம்போலே, இதுக்கு ஒழுக்குவமென்கிற க்ரியை யோடே யந்வயம். பகவத்வதநாம் ருதாஸ்வாதப்ரீதரான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வார் "ஸகோஷோதார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத்" என்கிறபடியே விரோதிஹ்ருதயவிதாரணம் பண்ணுமாப்போலே ஸாக்ஷாத்பகவந்முகோத்கத ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரார்த்த ஸுதாஸ்வாதாப்யாயித ப்ரஜ்ஞாபூர்ணரான நாமும் விரோதி நிரஸநம் பண்ணமாட்டுவோ மென்று ஹ்ருதயம். இத்தால் தமக்கத்யந்தபாரதந்த்ர்யம் க்யாபிதம். இவ்வர்த்தத்தை "[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]" என்றதிகரண ஸாரவல்யந்தத்திலே தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. வாதுகளால்-வாதங்களாலே, அழியா - க்ஷோபிக்கவரிதான, மறைமௌலியின் - வேதமௌலியுடைய, வான் - அழகான, ஸாரபூதமான, பொருளே-அர்த்தத்தையே, அவதாரணத்தால் வேதவிருத்தாம்சவ்யுதாஸஃ. ஓதிய - ப்ரதிபாதியாநிற்கிற, பஞ்சராத்திரம் – ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தை – உகவாரை - ச்லாகியாதவரை, ஒழுக்குவம் - ஒழுதம்படி பண்ணுகிறோம், த்ரவீகரிக்குறோம், த்ரவீச்ருத

சித்தராய் பாஞ்சராத்ரப்ராமாண்யத்தை இசையும்படி பண்ணுகிறுரென்று நிர்களிதார்த்தः. மறைமௌலியின் பொருளென்கிறவித்தால் வேதானுஸாரித்வம் ஸித்திக்கையாலே ஸ்ரீபஞ்சராத்ரம் புத்தாகமாதிகள்போலே ஔபாதிகவிப்ரலிப்ஸா மூலகமன்றென்று ஸூசிதம். பொருளே என்கிற வவதாரணத்தால் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிகரணபாஷ்யோக்தரீத்யா வேதவிரோத லேசமுமில்லை யென்று ஸித்திக்கையாலே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸ்ய ஸாங்க்யாதி சாஸ்த்ரவ தேகதேச வேதவிரோதாப்யுபகந்த்ரு சங்கராதி மதவ்யுதாஸஸ்ப்போரிதः. வானென்கிறபொருளின் விசேஷணத்தாலே "வேதாந்தேஷு யதாஸாரம் ஸங்க்ருஹ்யபகவாந்ஹரிः । பக்தாநுகம்பயாவித்வாந் ஸஞ்சிக்ஷேபயதாஸுகம்" என்றுபரமஸம்ஹிதோக்தரீத்யா திவிதத கஹந கம்பீர நிகம சதசிகரித பரமபுருஷார்த்த ததுபாய ததிதிகர்த்தவ்யதாஸ்வநாயேஸௌநவேத்யஸித்யர்த்தமாக பகவானாலே ஸங்க்ருஹீதமாகையாலே ஸ்ரீபஞ்சராத்ரஸ்ய வேதாந்தை ரக்ருதகரத்வ சங்காநிரஸோத்வநிதः. ஓதிய வென்கிற வத்யயந பர்யாயபதப்ரயோகத்தாலே வேததுல்யகக்ஷ்யத்வம் ஸித்திக்கையாலே பகவத்யாமுநமுனிபி ராகமப்ராமாண்யப்ரதர்சித ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிகரணத்ரிதீய வர்ணகோக்தரீத்யா ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்துக்கு வேதவிரோதத்தையப்யுபேத்யசிந்தித்தாலும் வேதத்தோடு விகல்பமல்லது பாதம் கூடாதென்று வ்யஞ்ஜிதம். (௪௩)

கக௬௪-மு—பூவலருந்திருவுந்திப்புனிதன்வையம் பொன்னடியாலளந்திருவர்போற்றநின்ற நாவலருங்கலைகளெல்லாந்தன்னைநாட நாடாத நன்னிதியர் நணுகுநன்னாதன் கோவலனாய் நிரையளித்த நிரைபோல்வேதங் கோவாகக்கோமானாயதின்பால்சேர்த்துக் காவலிது நல்லுயிருக்கென்று காட்டுங் கார்த்தயுகக்சதிகண்டோங் கரைகண்டோமே. (௪௪)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரத்துக்கு வேதாந்தஸாரார்த்தப்ரதிபாதகத்வத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தோபபத்திகமாக வுபஸம்ஹரிக்கிறுர். பூ - தாமரஸபுஷ்பம், அலரும் - விகஸிக்கும்படியான, திருவுந்தி-ஸ்ரீமந்நாபியுடையவனான, புனிதன் -பாவநதமனான, சதுர்முகஜநந ஸ்தாநபூத கமலவிகாஸமஹாஹ்ரதாயமாநநாபிகனாய் பவித்ராணாம் பவித்ரனான வென்றபடி. இத்தால் ஜகத்காரணத்வமும் ஸர்வலோகபரமபாவநகங்கோத்பாதநமுகேந சிவப்ரப்ருதி ஸர்வஜந்துஜ்ஜீவகத்வ ரூப ரக்ஷகத்வமும் சொன்னபடி. வையம்-லோகங்களை, பொன்னடியால்-ஸ்ப்ருஹணீயதமாங்க்ரியாலே; அளந்து-ஸ்பஷ்டம். இருவர்-சதுர்முகத்ரிநேத்ரர்கள், போற்ற-ஸ்துதிபண்ணும்படி, நின்ற-நின்றவனான, இத்தால் ஜகத்ஸ்வாமித்வம் விவக்ஷிதம். நாவு-ஜிஹ்வையிலே, அலரும்-விகஸியாநிற்கிற, கலைகளெல்லாம்-வித்யாஸ்தாநங்களெல்லாம், தன்னை-தன்னுடைய ஸ்வரூபகுணாதிகளை,நாட-தேடச்செய்தே, நாடாத-தேடப்படாத, நல்நிதியர்-நல்லநிதியையுடையவர்களாலே, "ஸக்ருத்த்வதாகாரவிலோகநாசயா த்ருணீக்ருதாநுத்தம புக்தி முக்திபி:" என்கிறபடியே பகவத்ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே த்ருணீக்ருதமஹாநிதி ப்ரப்ருதைச்வர்யரானவநந்யப்ரயோஜநர்களாலே யென்றபடி. நணுகும்-கிட்டியாச்ரயிக்கப்படுமவனான,நன்னாதன்-நல்லநாதனானவன், இங்கு நாதனுக்கு நன்மையாவது பரத்வேஸதிஸௌலப்யம். கீழ்ச்சொன்ன விசேஷணங்களித்தை ஸ்புடீகரிக்கிறன. கோவலனாய் - கோபாலனாய், நிரை - பங்தியை, கோபங்தியை, அளித்த - ரக்ஷித்த, நிரைபோல் - பங்திபோலே, ஸௌலப்ய வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி குணவ்ருத்தியாலே கோபாலக்ருத்யம் பண்ணுமாப்போலே யென்றபடி. வேதம்-வேதங்கள், கோவாக-கோக்களாக, கோமானாய் - கோமானாய், கோபாலனாய், அதின்பால் - அந்த வேதகோக்களுடைய க்ஷீரத்தை, சேர்த்து - திரட்டியெடுத்து, "இதம்சதஸஹஸ்ராத்பாரதாக்யாநவிஸ்தராத் । ஆவித்யமதிமந்தாநம் தத்கோக்ருதமிவோத்த்ருதம்" என்கிறபடியே தயிரைக்கடைந்து வெண்ணெயெடுக்குமாப்போலே வேதஸாரார்த்தத்தைத் திரட்டியெடுத் தென்றபடி. இது - இந்த வேதஸாராம்சம், நல்லுயிருக்கு - நல்லஜீவனுக்கு, பகவச்சேஷதைக ஸ்வபாவமான ஜீவஸ்வரூபத்துக்கு, காவல் - ரக்ஷணம், தேவதாந்தரஸம்பந்தாக்ய ஸ்வரூபநாசநிவர்த்தகதிவ்யௌஷத மென்றபடி.

லோகத்திலே கவ்யரஸம் ப்ராஜாஜீவநாதிநிதானமாயிருக்குமிறே. என்று-ஸ்பஷ்டம். காட்டும்-காட்டப்படாநிற்கிற, "இதம்ஶ்ரேயஇதம்குஹ்யமிதம்ஹிதமநுத்தமம்' பவிஷ்யதிப்ரமாணம்வைவதேவாநுசாஸநம்" இத்யாதிப்ரகாரேண பகவானாலே ப்ரதர்சிதமான வென்றபடி. கார்த்தயுகக்கதி - கார்த்தயுககதியை, அபிகமனாதிரூபசுத்தபகவத்தர்மங்களை யென்றபடி. ஆதிக்ருதயுகே சுத்தபகவத்தர்ம ப்ரவ்ருத்திர் மஹாபாரதேப்ரபஞ்சிதா. கண்டோம் - பகவச்சாஸ்த்ரத்தாலே விசதமாகவறிந்தோம், கரை - ஸம்ஸாரார்ணவபாரத்தை, கண்டோம் - ஸ்பஷ்டம். (௪௪)

௧௬௫-ஆ—நமக்கார் துணையென நானென்றருள் தருநாரணனார்
உமக்காறிவை யென்றடி யிணைகாட்ட வுணர்ந்தடையும்
எமக்கோர் பரமினியில்லா திருவினை மாற்றுதலில்
தமக்கே பரமென்று தாமுயருந்தரஞ் சாற்றுவமே. (௪௫)

இப்படி பகவச்சாஸ்த்ரஸ்ய ஸார்வபௌம ப்ராமாண்ய ப்ரதிஷ்டாபந பர்யந்தமாக பரமதஸித்தப்ரக்ரியைகளை விஸ்தரேண ப்ரபஞ்சித்து இனிமேல் தத்தத்ஸம்க்ஷிப்தமான பரமதஸித்தோபாயப்ரக்ரியா நிரஸநத்தை ப்ராதாந்யேந வுபக்ரமியாநின்றுகொண்டு ஸ்வமதே பரமததோஷாநு மப்ரஸங்கார்த்தமாக முற்படஸ்வமதோபாயப்ரக்ரியையை வெளியிடுகிறார். நமக்கு-ஸம்ஸாரதுர்திநாந்ததமஸ்ஸிலே தடுமாறுகிற நமக்கு, ஆர்-எவர், துணை-ஸஹாயபூதர், என-என்று சொல்லவே, ஸம்ஸாரிகளிப்படி சோகிக்கும்தசையிலே என்றபடி. நான்-நான்தான், (துணை)என்று-ஸ்பஷ்டம், அருள்தரும்-க்ருபையைக் கொடுக்குமவனான, நாரணனார்-நாராயணனானவன், நாரணனாரென்கிற பூஜாயாம் பஹுவசநம் "மாமேகம்சரணம்வ்ரஜ" என்று ஸ்வஸ்யஸ்வோபாயத்வோபதேசக்ருத குருத்வநிபந்தநம். இவை-இந்த சரணங்கள், உமக்கு - சோகிக்கிற வுங்களுக்கு, ஆறு-உபாயம், மதீயசரணங்களே உங்களுக்கு துணையாக நிற்கச்செய்தே இவைகளை யவைகளாகநினைத்து நீங்கள் வேறேதுணை தேடுகிறீர்கள், இவைகளே யிறே உங்களுக்கு ஸர்வவிதோஜ்ஜீவநோபாயங்க ளென்றபடி. என்று - இப்படி தாத்பர்யத்தாலே, அடியிணை - சரணயுகளத்தை, காட்ட - உபதேசிக்க, உணர்ந்து - அந்தப்ரகாரம் விச்வஸித்து, அடையும் - சரணம்புக்கு நிற்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு, ஓர்பரம் - ஒருபரமும், யத்நலேசமும், இல்லாது - இல்லாதபடி, இனி - சரணம் புகுந்தபின்பு, இருவினை - புண்யபாபரூபேண த்விவிதமான கர்மத்தை, மாற்றுதலில் - போக்குகையிலே, தமக்கே - ஸர்வலோகசரண்யனான தமக்கே, பரமென்று-பரமென்று, ந்யஸ்த பரனான சேதநனுடைய வநிஷ்டநிவ்ர்த்தீஷ்டப்ராப்த்யநுகுண ஸர்வவ்யாபாரங்களையும் நானே நடத்துகிறே னென்றபடி. தாம் - அந்த நாரணன் தானே, உயருந்தரம் - உச்ருதனும்படியை, லோகத்திலே அந்யதீயபரத்தை தன்தலையிலெடுத்துக் கொள்ளுமவன் ஸர்வதோ புக்நகாத்ரனாயிருக்கும், ஸர்வேச்வரனோ ஸர்வசேதநருடைய பரங்களையு மெடுத்துக்கொண்டு இரட்டித்தவ்யாப்தியுடையவனாகிறா னென்று விஸ்மயகர்ப்பமிதம். சாற்றுவம்-கோஷிக்கிறோம். ஆகவித்தால் ஸ்வஸித்தாந்தத்திலே ஸர்வேச்வரன் ஸித்தோபாயம், சரணவரணம் ஸத்வாரகமாகவும் அத்வாரகமாகவும் ஸாத்யோபாய மென்று நிர்ணீதமாய்த்து. சாற்றுவமென்கிற வுத்கோஷ பர்யாய பத ப்ரயோகத்தாலே யிவ்வுபாயப்ரக்ரியை ஸ்வகோஷ்டீமந்த்ரபாடமாத்ர ஸித்தையல்ல, கிந்து; ஸர்வவைதிககண்டாபதஜோகுஷ்யமாணமாயிருக்கும், இதில் பரமதோபாயப்ரக்ரியாயாம் வக்ஷ்யமாணதோஷங்களுடைய கந்தமாகிலும் ப்ரஸங்கிக்குமோ வென்று நிரூபணநிபுணர்கள் பரிக்ஷியுங்கோ ளென்றுத்வநிதம். (௪௫)

௧௬௬-ஆ—பலத்திலொரு துவக்கற்ற பதவிகாட்டிப் பல்லுயிருந்தடுமாறப்
பண்ணுகின்ற, கலித்திரளின் கடுங்கழுதைக் கத்து மாற்றிக்
கண்ணுடையார் கண்டுரைத்த கதியைச்சொன்னோம், வலத்தி
லகு மறுவொன்றுன் மறுவொன்றில்லா மாமணியாய் மலர்மா
தரொளியாமநல், நலத்திலொரு நிகரில்லாநாதன்பாத நல்
வழிபா மல்வழக்கார்நடத்துவாரோ. (௪௬)

பரமதோபாயாநுபபத்தியை யுபஸம்ஹரியா நின்றுகொண்டு ஸ்வமதோபாயத்தை ஸம்ப்ரதாயோபபத்திகளாலே ஸ்திரீகரிக்கிறார்.

பலத்தில் - பலத்திலே, ஒருதுவககு - ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமும், அற்ற-இல்லாததான, ஸாக்ஷாத்வா பரம்பரயாவா ஐஹிகஸ்யவா ஆமுஷ்மிகஸ்யவா கஸ்யாபி பலஸ்ய ஸாதநமன்றிக்கே யிருக்கிற வென்றபடி. பதவி - மார்கத்தை, காட்டி - காண்பித்து, பல்லுயிரும் - நாநாசேதநரும், இங்கு ஸமுச்சயத்தாலே பண்டிதபாமர விபாகமன்றிக்கே யென்று விவக்ஷிதம். தடுமாற - தடவும்படி, அந்த நிஷ்பலமார்கத்திலே விழுந்து சுஷ்கக்லேசங்களை யனுபவிக்கும்படி யென்றபடி. பண்ணுகின்ற - பண்ணினவைகளான, இது கழுதைக்கு விசேஷணம். கலித்திரளின் - பாபராசியுடைய, கடும் - க்ரூரங்களான, கழுதை - கர்தபங்களினுடைய, அசேதனபாபராசிகள் தான் க்ரஹீதசரீரங்களானாப்போலே க்ரூரங்களாய் வித்யாபார பராக்ராந்தமாகையாலே கர்தபப்ராயரான பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுடைய வென்றபடி. கத்து - ஜல்பங்களை, மாற்றி - பஞ்ஜித்து, கண்ணுடையார் - ஸமீசீந ஜ்ஞாநத்ருஷ்டியுடையவரான நம்மாசார்யர்களாலே, கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, உரைத்த - உபதேசிக்கப்பட்டதான, கதியை - கதியை, உபாயத்தை, சொன்னோம்-ஸ்பஷ்டம். அந்த உபாயத்தை விசேஷித்துக் காட்டுகிறது மேல். வலத்து-வக்ஷோதக்ஷிண பார்ச்வத்திலே, இலகும் - ப்ரகாசியாநிற்கிற, ஸந்தௌமாகாரலோபஃ. மறுவொன்றால் - ஸ்ரீவத்ஸாக்ய மறுவொன்றாலே, மறுவொன்றில்லா-மாலிந்ய லேசமில்லாததான, ஸ்ரீவச்ஸமாகிற மறுவொழிய வேறே யொருமறுவில்லை; அந்தமறுத்தானும் ப்ரக்ருத்யதிஷ்டாத்ரு தேவதாரூபதயா நிகர்ஷாதாயகயன்று, ப்ரத்யுத நிரங்குசைச்வர்யாதாயகமா யிருக்கு மென்றபடி. மாமணியாய்-மஹாமணிபோலே போக்யபூதனான, மலர்மாதர்-புஷ்பத்திலே யிருக்கிற ஸ்த்ரீ, பிராட்டி, ஒளியாம் - ப்ரபையாம்படியான, மணிப்ரபாந்யாயத்தாலே பிராட்டியோடே நித்யஸம்ச்லிஷ்டனான வென்றபடி. அந்நல்நலத்தில் - அந்த நல்ல வாநந்தத்திலே, ஒருநிகரில்லா - ஒருஸத்ருசவஸ்து இல்லாதவனான, ஆநந்தாதி கல்யாண குணங்களாலே ஸமாப்யதிகதரித்ரனான வென்றபடி. ஆக இவ்விசேஷணங்களாலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வமும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்யமும் உபாயத்வோபயுக்த கல்யாணகுணகண பௌஷ்கல்யமும் ப்ரதிபாதித மாகையாலே த்வயத்தில் ஸவிசேஷண நாராயணபதம் வ்யாக்யாத மாய்த்து. நாதன் - நாதனுடைய, பாதம் - திருவடிகளே, நல்வழியாம் - ஸித்தோபாயமா மென்றபடி. இத்தால் சரணசப்தம் வ்யாக்யாதம். ஆர் - எவர், அல்வழக்கு - துர்வ்யவஹாரத்தை, நடத்துவார் - ப்ரவர்த்திப்பார்கள், எம்பெருமான் ஸித்தோபாய மென்கிற வர்த்தத்திலே யொருவராலும் வைபரீத்யம் சொல்ல வொண்ணா தென்றபடி. (௪௬)

௧௬௭·மூ—எல்லார்க்கு மெளிதான வேற்றத்தாலு மினியுரைக்கைமிகை
யான விரக்கத்தாலும் சொல்லார்க்கு மளவாலு மமைதலாலும்
துணிவரிதாய்த் துணைதுறக்குஞ் சுகரத்தாலும் கல்லார்க்குங்
கற்றார்சொற் கவர்தலாலுங் கண்ணனுரை முடிசூடிமுடித்த
லாலும் நல்லார்க்குந் தீயார்க்கு மிதுவே நன்று நாரணர்க்கே
யடைக்கலமாய் நல்குவீரே. (௪௭)

இப்படி ஸ்வஸித்தாந்தத்திலே ஈசுவரன் ஸித்தோபாய மானாலும் சரணாகதியே ஸாத்யோபாயமென்று முன்புசொன்னது பபன்னமோ, பக்தி யென்னுமொரு ஸாத்யோபாயம் சாஸ்த்ரங்களிலே விஹிதமன்றோ வென்று பிறக்கும் சங்கையை பக்த்யபேக்ஷயா சரணாகதிக்கு வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டா நின்றுகொண்டு பரிஹரிக்கிறார்.

எல்லார்க்கும்-த்ரைவர்ணிகாதி விபாகமற ஸர்வஜநங்களுக்கும், எளிதான-ஸுலபமாகையாகிற, ஏற்றத்தாலும், உத்கர்ஷத்தாலும், இத்தால் சரணாகதிக்கு த்ரைவர்ணிகமாத்ராதிகாரபக்த்யபேக்ஷயா ஸர்வாதிகாரத்வமாகிற வுத்கர்ஷம் சொன்னபடி. இனி - இதஃபரம், ஸக்ருத்பரந்யாஸம்பண்ணினபின்பு, உரைக்கை - சொல்லுகை, மிகையான-அதிகமானபடியான, இரக்கத்தாலும்-சித்தத்ரவீபாவத்தாலும், புநஃ ப்ரப

த்தி வாக்யோச்சாரண மநபேக்ஷிதவ்யாபாரமாம்படி ஸக்ருதநுஷ்டாநத்தாலே தானே பகவத்க்ருபோத்தம்பக மாகையாலு மென்றபடி. இத்தாலாப்ரயாணு தஹரஹ ரநுவர்த்தநீய பக்த்யபேக்ஷயா ஸக்ருதநுஷ்டானமாகிற வைலக்ஷண்யம் சொன்னபடி. சொல் - உக்தி, ஆர்க்குமளவாலும் - பூர்ணமானமாத்ரத்தாலும், அமைதலாலும் - பர்யாப்தமாகையாலும், அங்காங்கிவிஷயவைசத்யமில்லாதபோது ஸமுதாயஜ்ஞாநபூர்வக ப்ரபத்திவாக்யொச்சாரணபூர்த்திமாத்ரத்தைக் கொண்டாகிலும் பலஜநகசக்தமாகையாலு மென்றபடி. இத்தால ஜ்ஞாநசக்திபௌஷ்கல்ய நைரபேக்ஷ்யமாகிற உக்திநிஷ்டாப்ரயுக்த வைலக்ஷண்யம் சொன்னபடி. இப்படி சரணாகதிக்கு பக்த்யபேக்ஷயா ஸௌகர்யம் சொன்னதுகூடுமோ; கலவெளுக்கட்டுப்போய் கலவெண்ணெயாயாய்த் தென்கிறபடியே யத்யந்ததுஷ்கர மஹாவிச்வாஸ கடித மாகையாலே பக்த்யபேக்ஷயா தௌஷ்கர்யமே கொள்ளுகை யுசித மன்றோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார். துணிவு - விச்வாசம், அரிதாய் - துஷ்கரமாய், துணை - ஸஹகாரிகளை, ஜ்ஞாநயோககர்மயோகாத்யங்கங்களை, துறக்கும் - பரித்யஜிக்கையாகிற, சுகரத்தாலும்-ஸுகரத்தாலும், பாவப்ரதாநோ நிர்தேசः. ஸௌகர்யத்தாலு மென்றபடி. மஹாவிச்வாஸமத்யந்த துஷ்கரமேயாகிலும் ஸ்ரீமத்பரிகரவிபாகாதிகார ப்ரபஞ்சித ரீத்யா சங்காபஞ்சகநிவர்த்தக ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாயாதிகத ஸவிசேஷண நாராயண சப்தார்த்த பராமர்சத்தாலே யது ஸுகரதரமாய் முடிகையாலே ஸர்வப்ரகார துஷ்கரஜ்ஞாந கர்மயோக கடித பக்த்யபேக்ஷயா ஸௌகர்ய மிதுக்கு துரவபந்ஹவமென்று திருவுள்ளம். கல்லார்க்கும் - அப்யஸியாதவர்களுக்காகவும், கற்றார்-அப்யஸித்தவர்களுடைய, சொல் - உக்தியை, கவர்தலாலும் - ஆதரிக்கையாலும், ப்ரபத்தி வித்யோபதேசமில்லாமையாலே பூர்வோக்த நிஷ்டையிலும் அநதிகாரிகளான வைஷ்ணவர்களுக்குங் கூட வுபதேச பூர்வகப்ரபத்திவாக்யோச்சாரணம் பண்ணுமாசார்யர்களுடைய மதீயத்வோக்தி மாத்ரத்தையே யாதரித்து சரண்யன் பலம்கொடுக்கும்படியிருக்கையாலு மென்றபடி. இத்தால் "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" யென்கிறபடியே கர்த்தரு மாத்ராநுபாவ்ய பக்த்யபேக்ஷயா ஒருவனநுஷ்டித்தால் மற்றொருவனுக்கு பலங்கொடுக்கையாகிற வாசார்யநிஷ்டா வைலக்ஷண்யம் சொன்னபடி. கண்ணன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, உரை - ஸூக்திகளுடைய, முடி - சிகையை, சூடி - அலங்கரித்து, முடிதலாலும் - பர்யவஸிக்கையாலும், ஸ்ரீகீதாக்ய புரந்த்ரிக்கு சிரோபூஷணமாய் நிலைக்கட்டுகையாலு மென்றபடி. ஸ்ரீகீதையிலுபாயோபதேச பரம்பரா பர்யவஸாந பூமித்வேந சரமோபாய மாகையாலுமென்று நிஷ்கர்ஷம். இத்தால் ஸ்ரீகீதாசார்யனுக்கிதுவே யத்யந்த ஹ்ருதயங்கமமான வுபாயமென்கிற வைலக்ஷண்யம் சொன்னபடி. நல்லார்க்கும் - நல்லவர்களுக்கும், ஸுக்ருதிகளுக்கும், தீயார்க்கும், பொல்லாதவர்களுக்கும், துஷ்க்ருதிகளுக்கும், இதுவே - இந்தசரணாகதியே, நன்றாம்-நல்லதாகும், ஹிதமென்றபடி. இத்தால் பக்திவிரோதி பாப நிவ்ருத்யர்த்தமாக பக்திநிஷ்டனுக்கு மிதுவே யபேக்ஷணீய மாகையாலே சரணாகதியை ஸ்வஸித்தாங்கத்திலே ஸாத்யோபாய மென்று சொல்லத் தட்டில்லை யென்று பரிஹாரம்ஸூசிதம். இதுவே நன்றாமென்று ஸாமாந்யதோ நிர்திஷ்டத்தை விசேஷிக்கிறார் மேல். நாரணர்க்கே-நாராயணனுக்கே, அடைக்கலமாய்-ரக்ஷ்யவஸ்துவாய், அவன் திறத்தில் பரந்யாஸம் பண்ணி யென்றபடி. நல்குவீரே - ப்ரீதராகுங்கோள், நிஸ்ஸம்சயராய் ஹ்ருஷ்டமநஸ்கராய் மாரிலே கைவைத்துக்கொண்டு நித்ரைபண்ணுங்கோளென்றபடி. இப்பாட்டாலே சரணாகதி சப்தோபச்லிஷ்டக்ரியாபதம் வ்யாக்யாதமாய்த்து. ()

௧௯௮-மு—பண்டை மறைக்குப் பகையென நின்ற பரமதங்கள்
கொண்டவர் கொள்ளும் பயனென் றிலதெனுங் கூர்மதியால்
வண்டுவரைக் கரசான நம்மாயனை வானுலகில்
கண்டு களிப்ப தெனுங் காத லொன்றைக் கருதுவமே. (௪௮)

இப்படி த்வயத்தினுடைய பூர்வகண்டத்திலும் சரமச்லோகத்தினுடைய பூர்வார்த்தத்திலும் ஸித்தஸாத்யரூபத்வேந ப்ரதர்சிதங்களான ஸ்வமதோபாயங்களை விசதமாக வுபதேசியாநின்றுகொண்டு பரமதோபாயப்ரக்ரியைகளை நிரஸித்தபின்பு அவை

களுடைய உத்தரகண்டத்திலும் உத்தராத்தத்திலும் விவக்ஷிதமான புருஷார்த்தத்தை பரமத புருஷார்த்த ப்ரக்ரியா நிராஸ பூர்வகமாக வெளியிடுகிறார். பண்டைம றைக்கு - அநாதிகளான வேதங்களுக்கு, பகையென - விரோதிகளென்னும்படி. நின்ற - நிற்குமவையான, பரமதங்கள் - பரமதங்களை, கொண்டவர்-அங்கீகரி த்த வாதிகளாலே, கொள்ளும் - க்ரஹிக்கப்படுமதான, அடையத்தக்கதான வெ ன்றபடி. பயன் - பலமானது, ஒன்றிலது - ஒன்றுமில்லை, ஐஹிகமாத லாமுஷ்மிக மாத லொன்றுமில்லை யென்றபடி. எனும் கூர்மதியால்-என்கிற தீக்ஷ்ணபுத்தியாலே, "யா வேதபாஹ்யா ஸ்ம்ருதயோ யாச்ச காச்ச குத்ருஷ்டய:। ஸர்வாஸ் தாங்ஷ்பலா: ப்ரேத்ய தமோ நிஷ்டா ஹி தா ஸ்ம்ருதா:" என்கிற மனுவசனத்தின்படியே பாஹ்ய குத்ருஷ்டிமதங்கள் ஸர்வப்ரகார நிஷ்பலமென்கிற நிரூபணத்தாலே யென்றபடி. இதுக்குக் கருதுவமென்கிறத்தோடே யந்வயம். வண் - ஸுந்தரமான, துவரை - த்வாரகாபுரத்துக்கு, ஸந்தியிலே தகாரஸ்ய டகாராதேச:. அரசான - ராஜாவான, நம்மாயனை - நமக்கு ஸ்வாமியா யாச்சர்ய சேஷ்டிதனான க்ருஷ்ணனை, வானுலகில் - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, கண்டு - அனுபவித்து, களிப்பது - வர்த்திப்பது, என்னுங் காதலொன்று - என்கிற வபிலாஷமொன்றையே, பரிபூர்ண ப்ருஹ்மானுபவ பரிவாஹ கைங்கர்யாதிராஜ்யம் கதா ப்ராப்ஸ்யாமி என்கிற ப்ரத்யாசை யொன்றையே யென்றபடி. கருதுவம் - எண்ணுகிறோம். (௬௮)

௧௬௯-மூ.—கலந்திகழும் போகங்கள் கண்டுவெள்கிக் காரியமுங் காரணமு ங்கடந்துநாம்போய்க், குலந்திகழுங் குருக்களடி சூடிமன்னுங் குற்றேவலடியவர்தங் குழாங்கள்கூடி, வலந்திகழுந் திருமகளு மற்றிடத்தே மன்னியமண்மகளாரு நீளையாரும், நலந்திகழ வீற்றிருந்தநாதன் பாதம் நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே. (௬௯)

பரமத புருஷார்த்தாநாம் ஆபாஸத்வ விசதீகரணார்த்தமாக ஸ்வமதத்திலே ஸித்திக்கும் புருஷார்த்தத்தினுடைய ஸ்ப்ருஹணீயதமமான பர்வக்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார். நாம்-பகவந் நாதமுநியாதி தர்சனநிஷ்டரான நாம், கலந்திகழும்-கலந்துப்ரகாசியாநிற்கிற, ப்ரதிபந்த ஜடிலங்களான வென்றபடி. போகங்கள்-போகங்களை, கண்டு-பார்த்து, வெள்கி - லஜ்ஜித்து, "சம்பா சலம் பஹுள துக்க மநார்த்த ஹேது ரல்பீய:" என்னும்படியான ப்ரஹ்மாத் யைச்வர்ய ஸுகத்தை நிரூபித்ததில் நின்றும் ஜுகுப்ஸித் தென்றபடி. இத்தால் ஸ்வஸித்தாந்தத்திலே பரிபூர்ண விவேக நிர்வேத விரக்தி பீதி ரூபமான வுபாய பரிக்ரஹ பூர்வபாவி பலவர்கம் சொன்னபடி. இனி மேல் தது்த்தர பாவி பலவர்கம் சொல்லுகிறது. காரியமும் - கார்யங்களையும், காரணமும் - காரணங்களையும். கடந்து - அதிக்ரமித்து, கரண களேபர ப்ரஹ்மாண்ட சதாவரண ரூப கார்யங்களையும் மூலப்ரக்ருதி ரூப காரணத்தையும், அர்ச்சிராதியாலே யதிக்ரமித்து ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்ய நகரத்திலே போ யென்றபடி. குலம் - ஸங்கமாக, திகழும் - விளங்காநிற்கிற, குருக்கள் - குருக்களுடைய, அடி - திருவடிகளை, சூடி - சிரஸிலே வஹித்து, மன்னும் - த்ருடமான, குற்றேவல் - கைங்கர்யத்தையுடையவரான, அடியவர்தம் - தாஸர்களுடைய, குழாங்கள்-ஸங்கங்களோடே, கூடி - கலந்து, அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த ராகையாலே நித்யகைங்கர்ய சாலிகளான நித்ய ஸூரிகளுடைய ஸங்கங்களோடே "மாயப்பிரானடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதென்று கொலோ" வென்று சிரகாலாநுவ்ருத்தமான வத்கடாபிலாஷம் மாறும்படி கலந்தென்றபடி. வலம்-தக்ஷிண பார்ச்வத்திலே, திகழும்-விளங்காநிற்கிற, திருமகளும் பெரியபிராட்டியாரோடும், மற்றிடத்தே - மற்றொரு ஸ்தலத்திலே, இடப்பார்ச்வத்திலே யென்றபடி. மன்னிய - ஸ்திரையான, மண்மகளாரும்-பூமிப்பிராட்டியோடும், நீளையாரும் - நீளைப்பிராட்டியாரோடுங்கூடி, நலம் - ஆநந்தமானது, திகழ - உந்மஸ்தகமாய் ப்ரகாசிக்கும்படி. வீற்றிருந்த - வீறு தோற்றும்படி யிருந்தவனை, வீறு - அதிராஜ்யம், நாதன் - ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, இதுக்கு நண்ணினோ மென்கிற க்ரியையோடே யந்வயம். நமக்கு - தாஸபூதரான நமக்கு,

இதுவே - இந்த திருவடிகளே, முடி - சிரோபூஷணம். என்ன - என்னும்படி, கண்ணினேம் - அடைந்தோம். ஸம்ஸ்ருதிதசையிலே தானே யபவர்கம் ஸித்தப்ராய மென்று பூத வ்யபதேசா பிஸந்திஃ. இத்தால் ஸ்வஸித்தாந்தத்திலே பத்நீ பரிஜந விபூத்யாதி விசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரன் ஸித்தோபாயம். உத்தரகண்டத்திலே நமச்சப்தத்திலும் எம்மாவீட்டு திருவாய்மொழியிலும் சோதித ஸ்வரூபமான ததநுபவ பரிவாஹ பூத கைங்கர்யம் உபாயபல மென்று சொல்லித்தாய்த்து. (௪௯)

உ00 மூ— மானங்களின்றி வகுத்துரைக்கின்ற மதங்களெல்லாம்
தானங்களன்று தருமநெறிக் கென்று சாற்றியபின்
வானங்கவர்ந்து மறைமுடி சூடிய மாதவத்தோர்
ஞானங்க ளொன்ற நடக்கின்ற நல்வழி நாடுவமே. (௫0)

இப்படி பரமதங்களெல்லாம் பக்னங்களான பின்பு ஸ்வரூபோசித புருஷார்த்தாபிலாஷிகளுக்கு பகவந்நாதமுநி யதிராஜாதி ஸஞ்சார க்ஷுண்ண கண்டகமான மார்க்கமே சரண மென்று நிகமித்தருளுகிறார். மானங்களின்றி - ப்ரமாணங்களில்லாதே, வகுத்து - பிரித்து, உரைக்கின்ற - தத்தத்வாதிகளாலே சொல்லப்பட்டவையான, மூலபூத ப்ரமாண மில்லாதே வாத்யுத்ப்ரேக்ஷாமாத்ரத்தாலே பகுவிதங்களாக பரிகல்பிதங்களான வென்றபடி. மதங்களெல்லாம் - ஸித்தாந்தங்களெல்லாம், தருமநெறிக்கு - தர்மமார்கத்துக்கு, தானங்களன்று - ஸ்தாநங்களன்று, தர்மவித்யோப யோகிகளன்று, என்று சாற்றியபின் - இப்படி யுக்தோஷித்த பிற்பாடு, வானம்-பரமாகாசாபரபர்யாயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, கவர்ந்து-ஆதரித்து, அபிலஷித்து, முமுக்ஷுக்களாயென்றபடி. மறைமுடி-வேதாந்தத்தை, சூடிய-சிரோபூஷணமாகக்கொண்ட, மாதவத்தோர்-மஹாதபஸ்விகளாலே, ஸர்வாதிசாயி ந்யாஸதபோநிஷ்டரான நம்மாசார்யர்களாலே யென்றபடி. ஞானங்கள் - ஜ்ஞாநங்கள், ஒன்ற-ஏகீபவிக்கும்படி, நடக்கின்ற-நடக்கப்பட்டதான, ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களேகரூபமாம்படி ப்ரவர்த்திதமான வென்றபடி. நல்வழி - ஸமீசீநமார்கத்தை, நாடுவம் - தேடுகிறோம், சரணீகரிக்கிறோம். (௫0)

உ0௧-மூ—தன்னடிக்கீழுலகேழையும்வைத்த தனித்திருமால்
பொன்னடிக்கேர்க்கின்ற புண்ணியர்கேண்மின் புகலறிவார்
முன்னடிபார்த்து முயலுதலாலவர்சாயையெனப்
பின்னடிபார்த்து நடந்து பெரும்பதமேறுவமே. (௫௧)

இப்படி பரமதங்கள் ஸமஸ்தங்களும் பக்நங்களானபின் தத்ர சிதிலாபிருசிகளாய் புருஷார்த்தாபிலாஷையா லேதேனு மொரு ஸன்மார்கத்தை யுபாதித்ஸுக்களான பராக்ரஹிஜநங்களுக்கு காருண்யபாரவச்யத்தாலே கர்த்தவ்யாம்சத்தை யுபதேசிக்கிறார். தன்னடிக்கீழ்-தன்னுடைய திருவடியின் கீழே, உலகேழையும்-ஸப்தலோகியையும், வைத்த-நிவேசித்தவனான, ப்ரஹ்மாண்டகோடிகளையும் ஸ்வபாதச்சாயையிலே நிறுத்தி யாளுமவனான வென்றபடி. தனி-அத்விதீயனான, திருமால்-ஸ்ரிய:பதியுடைய, பொன்னடிக்கு-ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளுக்கு, ஏர்க்கின்ற-யோக்யனான, புண்ணியர் - புண்யத்தையுடையவர்களே, பகவச்சரணாரவிந்த ப்ராப்த்யநுகுணஸுக்ருத விசேஷசாலிகளே யென்று ஸம்போதித்தபடி. கேள்மின்-நான் சொல்லுகிற ஹிதத்தைக் கேளுங்கோள். புகழறிவார் - உபாயஜ்ஞரானவர்கள், பதவாக்யேஷ்வாபாதத: ப்ரதீயமாந விரோத ப்ரசமநாநுகுண ந்யாயாபிஜ்ஞரான நம்மாசார்யர்களென்றபடி. முன்னடி-முன்னே பதந்யாஸம் பண்ணுமிடத்தை, பார்த்து-நிரூபித்து, முயலுதலால் - ப்ரவர்த்திக்கையாலே, நாநாவேதவாக்யார்த்தங்களை ஸம்யங் ந்யாயங்களாலே நிரூபித்து ததநந்தரம் ததநுகுணாநுஷ்டாநத்திலே மூளுகையாலே யென்றபடி. அவர் - அந்த வாசார்யர்களுடைய, சாயையென - சாயை யென்னும்படி, பின்னடிபார்த்து-பின்னே நின்று தத்பதந்யாஸங்களைப் பார்த்து, நடந்து - ஸஞ்சரித்து, பெரும்பதம்-அத்யுந்நதமான ஸ்தாநத்தை, ஏறுவம்-ஆரூடராகுவோம். (௫௧)

உ0உ-மூ—வையமெல்லாமிருணீக்கும்மணிவிளக்காய் மன்னியநான்மறை
மௌளிமதியேகொண்டு மெய்யலதுவிளம்பாதவியாசன்காட்டு
ம் விலக்கில்லாநல்வழியேவிரைந்துசெல்வீர் ஐயமறவறுசமயக்

குறும்பறுத்தோ மணியரங்கரடியவர்க்கே யடிமைசெய்தோம்
மைபகடல்வட்டத்துண் மற்றுந்தோற்றும் வாதியர்தம் வாய்ப்
பகட்டை மாற்றினோமே. (௫௨)

இப்படி இப்ப்ரபந்தத்தாலே பரமதபஞ்சநம் பண்ணவேணுமோ; சாரீரக த்விதீயாத்யாயத்தில் ஸமயபாதத்திலே பகவத்பாதராயண பாஷ்யகாராதிகளாலே தானே ஸர்வமும் க்ருதமன்றோ, என்றுபிறக்கும் சங்கையைப் பரிஹரியாநின்றுகொண்டு கதாநிஷேதகப்ரமாணநாம் முன்பு சொன்னபடியே வீதராகவைதிகவிஷயத்வத்தையும் ஸ்மரிப்பியாநின்றுகொண்டு நாநாவித ஶ்ருதிசிக ரோபப்ரும்ஹண ப்ரவ்ருத்தாப்ததம பாதராயண ப்ரதர்சித கண்டாபதமே ஸாத்விகஜநங்களுக் குபாதேயமென்றுபஸம்ஹரிக்கிறார். வையமெல்லாம்-ஸகலலோகங்களிலும், இருள்-அந்தகாரத்தை,நீக்கும்-நிவர்த்திப்பியா நிற்கிற, மணிவிளக்காய்-ரத்நதீபமாய்,மன்னிய-ஸ்திரமான, இது மதிக்குவிசேஷணம், இத்தால் பவநோதரமாத்ர தமோநிவர்த்தக வாத்யாதி விநாச்ய ப்ரஸித்த தீபாபேக்ஷயா ஜ்ஞாநதீபத்துக்கு வைலக்ஷண்யம் சொன்னபடி. நான்மறைமௌலி - நாலுவேதமௌலிகளுடைய, மதியே - ஜ்ஞாநத்தையே, வேதாந்தசதுஷ்டயஜந்ய ஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி. கொண்டு - அவலம்பித்து, அவதாரணத்தால் பாஹ்யமதாவலம்பநவ்யுதாஸஃ. இதுக்குச்செல்வீ ரென்கிறத்தோடே யந்வயம். வேதாந்ததீபத்தைக் கைபிடித்தாலும் வேதாந்தத்தாலே தானே நாநாமார்கங்கள் தோற்றுகையாலே யவைகளில் ப்ரதாரகனன்றிக்கே கண்டாபதத்தை யுபதேசிக்குமவனான வொருதேசிகன் வேண்டாவோ வென்னில், மெய்யலது - ஸத்யமல்லது, விளம்பாத - சொல்லாதவனான, அந்ருதவசக கந்த ரஹிதனான வென்றபடி. இத்தால் ப்ரதாரகத்வ வ்யுதாஸஃ. பகவத் குணவிபூத்யாதிகளிலே மித்யாத்வத்தை யிசையாதவனான வென்று த்வநிதம். வியாசன்-ஶ்ரீமத்வ்யாஸபகவானாலே, காட்டும் - ப்ரதர்சிதமான, விலக்கில்லா - ப்ரதிபந்தகமில்லாததான, ஸர்வப்ரமாணைக கண்ட்யோக ஸ்வரஸகதியாகையாலே விரோதலேச ரஹிதமான வென்றபடி. நல்வழியே-ஸமீசீநமார்கத்திலே தானே, விரைந்து - உகந்து, செல்வீர் - நடவுங்கோள், அய்யம் - ஸம்சயமானது, அற-சின்னமாம்படி, அறுசமயம்,-ஷட்ஸமயங்களுடைய, 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾
𑌕𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂। 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌷𑌟𑍍𑌸𑌮𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃. 𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑍇 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂
𑌤𑌥𑌾। 𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌵𑍈𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑍌 𑌕𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌮𑌯𑌾 𑌇𑌮𑍇 (சார்வாகமார்ஹதஞ்சைவ ததாபௌத்த சதுஷ்டயம் । பாஹ்யஷட்ஸமயாஏதே வேதாந்தபரிபந்திநஃ. கபர்த்யார்ஹத மீமாம்ஸே ஸாங்க்யம் பாசுபதந்ததா। காணாதவையாகரணௌ குத்ருக்ஷட்ஸமயாஇமே) என்று பரிகணிதங்களாய் ப்ரத்யேகமாறுவகைகளான பாஹ்யகுத்ருஷ்டி மதங்களுடைய வென்றபடி. குறும்பு - அபிமாநத்தை, அறுத்தோம்-இத்தால் பரமதபஞ்சனத்துக்கு விஜயம் பலமன்று, கிந்து; ஹ்ருதயக்ஷோபநிவ்ருத்தியே பலமென்று பூர்வோக்தம் ஸ்மாரிதம். இப்படி பரமதநிஷ்டர்கள் நிரஸநீயரானால் தாஸ்யம் வஹிக்க விஷயமேதென்னில்; அணியரங்கர் - அலங்க்ருதமான ஶ்ரீரங்கதிவ்யநகரத்திலே வஸிக்குமவரான பெரியபெருமாளுடைய, அடியவர்க்கே - தாஸர்களுக்கு, அடிமை - கைங்கர்யத்தை, செய்தோம் - பண்ணினோம், இத்தால் கதாநிஷேதக ப்ரமாணங்கள் பகவத்தாஸ்ய ரஸிகரான வதிகாரிகளோடு கதையை நிஷேதிக்கிறனவல்லது பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளோடும் கதையை நிஷேதிக்கிறன வன்றென்று விஷயவ்யவஸ்தா ஸூசிதா. கிஞ்ச; இத்தால் நாமிந்த ப்ரபந்த நிர்மாணத்தாலே பரமதபஞ்சனம்பண்ணினது துர்வாதி ஹ்ருதய புடபாக வ்யதாஹேதுவானாலும் பகவத்தாஸ்ய ரஸிக ஶ்ரீவைஷ்ணவஜந ஹ்ருதயொல்லாஸகர மாகையாலே நமக்கு ப்ரத்யவாயகரமல்லாத மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வரூபோசித புருஷார்த்த ரூபமான கைங்கர்யரூபமாயு மிருக்குமென்று த்வநிதம். மைய்ய - அஞ்சநம்போலே யதிநீலமான, கடல் - ஸமுத்ராங்களுடைய, வட்டத்துள்-சக்ரத்தினுள்ளே, ஸமுத்ரபரிவ்ருத திக்சக்ரவாள மத்யத்திலே யென்றபடி. மற்றும் - பூர்வநிரஸ்தங்களன்றிக்கே வேறேயும், தோற்றும் - உத்பன்னராகிற, வாதியர்தம்-வாதிகளுடைய,வாய்

ப்பகட்டை-வாயாலுண்டான மயக்கத்தை, மாற்றினோம்-பஞ்சித்தோம், இத்தால் சாரீரகஸமயபாத நிரஸ்தங்களான மதங்களையே யுக்திகளாலே ஸ்தாபிக்கிறோமென்று தேசாந்தர காலாந்தரங்களிலே முளைக்கும் அவ்வோவாதிகளுடைய வ்யாமோஹ நிரஸநார்த்தமாக விப்ரபந்த மவச்யநிர்மாதவ்யமென்று சொல்லித்தாய்த்து. (௫௨)

௨௦௩-மு. கோதவமொன்றில்லாத தகவேகொண்ட கொண்டலெனவந்து லகிலைவர்க்கன்றோர், தூதுவனாயொருகோடி மறைகளெல்லாந் தொடர்ந்தோடத்தனியோடித் துயரந்தீர்த்த, மாதவனார்வடகொங்கில்வானியாற்றின் வண்ணிகைநன்னடங்கண்டு மகிழ்ந்துவாழும், போதிவைநாம்பொன்னயிந்தைநகரின்முன்னாட் புணராதபரமதப்போர்பூரித்தோமே. (௫௩)

இந்த பரமதபங்கப்ரபந்தத்தைத் திருவஹீந்த்ரபுரத்திலே தேவநாயகனை மங்களாசாஸநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறபோது நிர்மித்தோமென் றுபஸம்ஹரிக்கிறார். கோது - அஸாரம், அவம் - தோஷம், ஒன்றில்லாத - இவையொன்றுமில்லாததான, தகவே - க்ருபையையே, கொண்ட - ஸ்வீகரித்ததான, க்ருபைக்கு கோதாவது ஸ்வப்ரயோஜநஸாபேக்ஷதை, அவமாவது விஷயீகரித்தபின்பு தோஷதர்சனத்தாலே கைவிடுகை. கொண்டலென - வலாஹகமென்னும்படி, நிருபாதிக நிஷ்கம்பா நுகம்பாரஸத்தையே ஜலமாகக் கொண்டிருக்கிற ஸ்நிக்த ச்யாமள வலாஹகமென்னலாம்படி யென்றபடி - உலகில் - இந்தலோகத்திலே, வந்து - அவதரித்து, ஐவர்க்கு - பஞ்சபாண்டவர்க்கு, அன்று-பாரதஸமரஸந்நாஹபூர்வஸமயத்திலே, ஓர் தூதுவனாய் - விலக்ஷண தௌத்ய சாலியாய், ஒருகோடி - ஒரு கோடி ஸங்க்யாகங்களான, மறைகளெல்லாம்-வேதங்களெல்லாம், தொடர்ந்தோட-பரிஜனங்கள்போலே யநுஸரித்து தாவநம்பண்ண, தனி - அஸஹாயராக, ஓடி - ஸ்வயம் பாதங்களாலே தாவனம்பண்ணி, ஓடி யென்கிறவித்தால் ப்ரேக்ஷகபாரதந்த்ர்யப்ரயுக்த த்வராதிசயம் ஸூசிதம். துயரம் - துக்கத்தை, தீர்த்த - போக்கடித்தவரான, தான் தௌத்யார்த்தமாக நடக்கும்போது லோகத்தார்க்கு ஸஹாயரஹிதனாகத்தோற்றநின்றுகொண்டே ஸ்வ கல்யாணகுண ஸ்துதி பாடக வந்திப்ருந்த ஸ்தாநீய வேத நிகுரும்பங்களாலே யநுகம்யமானராய் தௌத்யத்தைப் பண்ணியும் மற்றும்ஸாரத்ய கீதோபதேசாதிகளைப் பண்ணியும் ரக்ஷித்தவரான வென்றபடி. மாதவனார் - ஸ்ரீயஃபதியானவர், மாதவனென்கிறபூஜோக்தி கீதோபதேசநிபந்தநாசார்யத்வப்ரயுக்தா. இதுக்கு மகிழ்ந்து வாழும்போதென்கிறத்தோடே யந்வயம். பொன் - ஸ்ப்ருஹணீயமான, அயிந்தைநகரில் - அஹீந்த்ரபுரத்திலே, வடகொங்கில் - உத்தரபார்ச்வத்திலே, வானியாற்றின் - வாஹிநியாயிருக்கிற நதியினுடைய, கருட நதியினுடைய, வண்ணிகை - வர்ணநீயமான, நன்னடம் - நல்லநடத்தை, பாவப்ரதாநோநிர்தேசஃ. நல்லநாட்யத்தையென்றபடி. கண்டு - பார்த்து, மகிழ்ந்து வாழும்போது - ஸுகமாக வஸிக்கும்போது, பூர்வோக்த ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுண பரிபூர்ணரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் திருவஹீந்த்ரபுர மென்கிற திவ்யதேசத்திலே அர்ச்சையாக வவதரித்து தேவநாயகனென்று பேர்பெற்று ஸ்வாது ஸதாவதாத ஸுபக ஸ்வாநுகம்பா பரம் போலே ஸ்வோத்தரபார்ச்வத்திலே ப்ரவஹிக்கிற கருடநதியினுடைய ச்லாகநீயதரங்கநாட்யத்தைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு விரஜாபூர பரிஷ்க்ருத பரமவ்யோமத்திலே போலே யதிப்ரீதனாய் வஸிக்குங்காலத்திலே யென்றபடி. நாம் - இப்படிப்பட்ட தேவநாயகனுடைய ஸேவையாலே யுந்மஸ்தகாநந்தசாலிகளான நாம், முன்னாள் - பூர்வகாலத்தில், புணராத - ரசிக்கப்படாதவையான, இவை-இந்த, பரமதப்போர்-பரமதயுத்தங்களை, பரமதபங்கங்களை யென்றபடி. பூரித்தோம் - ஸம்பூர்ணமாக்கினோம், பரமதப்ரமேயங்களிலே சாரீரகசாஸ்த்ராதிதூஷிதாம்சமன்றிக்கே மற்றும் ஸம்பாவிதங்களான தூஷ்யாம்சங்களையும் தூஷித்து சேஷபூரணம் பண்ணினோ மென்று நிர்களிதார்த்தம்- (௫௩)

௨௦௪-மு. திகிரிமழுவுயர் குந்தந்தண்டங்குசம் பொறிசிதறுசதமுக வங்கி வாள்வேலமர்ந்ததும் தெளிபணிலசிலைகண்ணி சிரங்கசெவ்விடி

ச்செழியகதைமுசலந் திரிசூலந்திகழ்ந்ததும், அகிலவுலகுகள்
கண்டையா யோரலங்கலில் லடையவடைவி லிலங்கவாசின்றி
நின்றதும், அணியுமருகணையுமலவாமென்ன நின்றடியடையு மடி
யரையன்பினலஞ்சலென்பதும், மகிழுமமரர்கணங்கள்வானங்
கவர்ந்திட மலியுமசுரர்கொணர்ந்தமாயந்துறந்ததும், வளரணிம
ணிகண்மின்னவானந்திகொண்டிட மறைமுறைமுறைவணங்க
மாறின்றிவென்றதும், சிகிபிரவிமதியுமிழுதேசுந்தவெண்டிசைத்
திணி மருள்செகவுகந்து சேமங்கள்செய்ததும், திகழரவணை ய
ரங்கர் தேசென்ன மன்னியத் திரிசுதர்சனர் செய்யவிரொண்
புயங்களே. (௫௪)

இப்படி பரமதங்களை பஞ்சித்து இனிமேல் விரோதி நிரஸநாதிக்ருதரா யுபக்ரமத்திலே தம்மாலே யஷ்டபாஹுகத்வேந அநுஸம்ஹிதரான ஸ்ரீஸுதர்சனாழ்வாருடைய ப்ரபாவத்தாலே யிம்மதங்கள் பக்நங்களாயின வென்கிற க்ருதஜ்ஞதாப்ரயுக்தமான உகப்பாலே யவருடைய ஷோடச புஜங்களைக்கொண்டாடுகிறார். திகழ்-விளங்காநிற்கிற, அரவு - ஸர்பமாகிற, திருவநந்தவாழ்வானாகிற, அணை - சய்யையையுடையவரான, அரங்கர் - ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, தேசென்ன - தேஜஸ்ஸென்று சொல்லும்படியாக, மன்னி - ஸ்திரரான, "வ்யூஹ ஸ்தேஜோபிமாநீ நரகவிஜயிநு" என்கிறபடியே பகவத்திவ்யதேஜோபிமானி தேவதையாகையாலே பகவத்தேஜஸ்ஸுதான் புஞ்சீபூத மென்னலாம்படி ப்ரதிஷ்டிதரான வென்றபடி. திருசுதர்சனர் - ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வாருடைய, செய்ய - சிவந்தவைகளான, தாமரஸாருணங்களான வென்றபடி. யத்வா-செய்ய - ருஜுக்களான, ஈர்-த்விகுணிதையான, எண்-அஷ்டஸங்க்யைகளை யுடையவைகளான, ஷோடசஸங்க்யாகங்களான வென்றபடி. புயங்களே - புஜங்களே, இதுக்கு மேல் க்ரியையோடே யந்வயம். திகிரி - சக்ரம், மழு - பரசு, உயர் - உச்ச்ருதமான, குந்தம் - குந்தம், தண்டு-தண்டம், அங்குசம்-அங்குசம், பொறி - ஸ்புலிங்கங்கள், சிதறு - பரிதோ விப்ரகீர்ணங்களாம்படியான, சதமுகம் - சதமுகமான, அங்கி-அக்நி, ஸர்வதஸ் ஸமுத்பதத் ஸ்புலிங்கசதஸஹஸ்ராகுல விஷ்வங்முக லேலிஹாந ஜ்வாலாமாலா ஜடிலமான வஹ்நியை யென்றபடி. தாத்ருசாக்னிரூபாயுதமென்று நிர்களிதார்த்தம். வாள் - கட்கம், வேல்-பல்லம், அமர்ந்ததும் - இவைகளை யமரும்படி தரித்ததும். ஈரொண்புயங்களே யென்று ஸம்பந்தம். இப்படி மேல்க்ரியைகளுக்கும் கண்டுகொள்வது. தெளி - நிர்மலமான, பணில-சங்கம், சிலை - தநுஸ்ஸு, கண்ணி - பாசம். சீர் - ஸீரமாகிற, அங்க-அங்கம், ஸீரமாகிற சிங்ஹ மென்றபடி. ஸீரம்-கலப்பை. அங்கம் சிங்ஹம். செவ்விடி - சிவந்ததாந வசநி, செழிய - அபிவ்ருத்தையான, கதை - கதை, முசலம் - முஸலம், திரிசூலம்-த்ரிசூலம், திகழ்ந்ததும் - ப்ரகாசித்ததும், ஈரெண்புயங்களே. அகில - ஸகலங்களான, உலகுகள் - லோகங்கள், கண்டையாய் - கண்டையாய், ஒரலங்கலில் - ஒருமாலையிலே, அடைய - கார்த்ஸ்ந்யேந, அடைவில் - க்ரமேண, இலங்க-விளங்கும்படி, வாசின்றி-வாஸமன்றிக்கே, ஆஸிகையன்றிக்கே, நின்றதும்-ஸ்பஷ்டம். அகில புவனாத்மககண்டாஸ்ரேணீ கும்பிதையான வீரகண்டாமாலையை தரித்துக்கொண்டு ஆலீடாதி விசேஷத்தோடேகூட விரோதி நிரஸநோத்யமம் தோற்றும்படி நின்றது மென்றபடி. ஈரெண்புயங்களே. இங்கு பாதவ்யாபாரமான ஸ்திதிவிசேஷமும் புஜபராக்ரமவிஜ்ரும்பணபரிவாஹமாகையாலே யத்தை புஜதர்மமாக வுபசரித்தபடி. அணியும்-அலங்காரமும், அருகணையும் - அர்ஹணையும், ஆராதனமும், அல்ல - இல்லாதிருக்கவுமாம், ஆம் - உண்டாயிருக்கவுமாம், என நின்று - என்னும்படி நின்று, இதுக்கஞ்சலென்பது மென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடி-திருவடிகளை, அடையும் - சரணமாக வாஸ்ரயிக்குமவரான, அடியரை - தாஸர்களை, அன்பினால் - ப்ரீதியால், வாத்ஸல்யத்தாலே, அஞ்சல் - பயப்படவேண்டாம், என்பதும் - என்று சொல்லுமதுவும், ஈரெண்புயங்களே. பூஷணமும் கந்தபுஷ்பாதிபிரர்சநமும் உண்டானாலு மில்லாவிட்டாலும் தத்ஸத்பாவாஸத்பாவங்களைப் பாராதே கேவலக்ருபையாலே தாஸாநாமபயதாநம் பண்ணு

மது மென்றபடி. இனிமேல் பயநிவர்த்தநப்ரகாரத்தையே விஸ்தரிக்கிறது. மகிழ் - ஹர்ஷியா நிற்கிற, அமரர்கணங்கள் - அமரகணங்கள், வானம் - ஸ்வர்க்கத்தை, கவர்ந்திட - ஆதரிக்கைக்கு, ஸுகமாக வாண்டுகொள்ளும்படி யென்றபடி. இதுக்கு துறந்ததுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். மலியும் - ஸங்கீபவியாநிற்கிற, அசுரர்-அஸுரர்களாலே, கொணர்ந்த - உத்பாதிதங்களான, மாயம் - மாயைகளை, துறந்ததும் - நிவர்த்திப்பித்ததும். ஈரெண்புயங்களே. தேவாஸுரஸங்கரத்திலே ஸர்வதேவ கபளீக்ருதிக்ஷமைகளாய் அஸுரப்ரயுக்தைகளான மாயைகளை க்ஷணத்திலே நசிப்பித்தது மென்றபடி. வளர்-வர்த்தியா நிர்க்கிற, அணிமணிகள் பூஷணரத்நங்களாலே, மின்னு - உஜ்வலிதமான, வான் - ஆகாசமானது, அந்தி - ஸந்த்யையை, கொண்டிட-அங்கீகரிக்கும்படி, ஸ்வபூஷணசநனமணி கிரண ரஞ்ஜிதமான வாகாசம் ஸந்த்யாராக பூரிதம் போலே விளங்கும்படியென்றபடி. மறை - வேதங்கள், முறைமுறை - பர்யாயம் பர்யாயமாக, வணங்க-ஸேவித்திருக்கும்படி, வந்திகள்போலே யொன்று விஶ்ரமித்தாலொன்று துடங்கி ஸ்த்ரோத்ரம் பண்ணும்படி யென்றபடி. மாறின்றி - திரும்பாதபடி, முன்னேவைத்தகால் பின்னே வாங்காதபடி யென்றபடி. வென்றதும்-ஜயித்ததும், விரோதிகளை யிதிசேஷ:. ஈரெண்புயங்களே. எண்டிசை-எட்டுதிக்குகளும், எண்டிசை என்கிறவிடத்திலே ஸந்தௌ த்காரஸ்ய டகாராதேச:. சிகி-அக்நி, இரவி - ஸூர்யன், மதி - சந்த்ரன், உமிழும் - உத்கீர்ணங்களான, தேசு-தேஜஸ்ஸுக்களை, உந்த - ஏந்தும்படி, தரிக்கும்படி, "ஸோமஸூர்ய தஹந ப்ரபோஜ்வலம் சக்ரமேத திதம்மஹாமுநே" என்றஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதோக்த யுக்த்யா திசாஷ்டகமும் தேஜஸ்த்ரயீமுகபடலீவ்யாப்த மென்றபடி. திணி - த்ருடமான, மருள்-அஜ்ஞாநம், செக-நசிக்கும்படி, பாஹ்யதமஸ்ஸுபோலே தேஜஸ்த்ரயீதுர்நிராஸமான வவாந்தர தமஸ்ஸுங்கூட நசிக்கும்படி யென்றபடி. உகந்து-ப்ரீதி புரஸ்ஸரமாக, சேமங்கள்-க்ஷேமங்களை, செய்ததும்-பண்ணினதும், ஈரெண்புயங்களே. ஆஶ்ரிதாநாம் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிமதமூலக பஹுவித க்ஷோபநிவர்த்தந பூர்வக ஸம்யக் ஜ்ஞாநோத்பாதநத்தாலே யுஜ்ஜீவிப்பித்தது மென்றபடி. (௫௪)

இத்த2ம் வகுலாப4ரணோ தா4ர்ஷ்ட்யயா வீரராக4வோ தா3ஸ: ।
ஶ்ரீஶ பரமதப4ங்க3 ப்ரப3ந்த4மாயா ஸுதா4த்ரே வ்யவ்ருணோத் ॥ (௪)

நாஹம் வேத்3மி ஹ்ருதி3 ப்ரமாதா3தி3ஸம்ப4வா தோ3ஷா: । தாநபி
ஶாந்த்ருஷ்ட்ஞாம் ஶ்ருதிஶிரோகு3ரவ: ஸ்தோ2ம் விப்ரஶமாஸ்து ॥ (௫)

ஸம்வத்ஸரே ஶ்ரவணஸ்ய தாரீப யோக்3ஜ்ஞைர்நத்யா ஸம்யஸ்த்யா
வ்யாக்2யாதம் ஶுத்3தி4ப்ராஜ்ஞை: ப்ரஸந்நாஶயா: । யோஸாவஸா
ஸம்வத்ஸரம் ஶ்ரீவாதூ4லகுலதிலக ஶ்ரீராமாநுஜஸம்யமீந்த்3ரகாரு
ணாலப்4யஜ்ஞாந ஜந்துஷு ஹம் ॥ (௫)

இதி ஶ்ரீமத்தாதயார்ய சரணாரவிந்த3சஞ்சரீக ஶ்ரீவாதூ4லகுலதிலக ராமாநுஜ ஸம்யமீஶ்வர சரணநளிநஜ ஶ்ரீஸூக்தஸாராய ணாமாநஸ் வகுலாப4ரண வீரராக4வதா3ஸ க்ருதிஷு பரமதப4ங்க3 வ்யாக்2யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீமதே நிக3மாந்த மஹாதே3ஶிகாய நம:.

வகுளாபரணீய பரமதபங்கவ்யாக்யானம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மஹாத்ம்யம்.

[illegible]

மூ.—வாழியருளாளர் வாழியணியத்திகிரி
வாழியெதிராசன் வாசகத்தோர்-வாழி
சரணாகதியென்னுஞ்சார்வுடன்மற்றொன்றை
யரணாகக்கொள்ளாதாரன்பு. (க)

ஸகலலோகஹிததமவிஷய விவித வேதாந்தோபப்ரும்ஹணங்களான புராணங்களில் முக்யதமமாகையாலே முற்பட வெண்ணப்பட்ட ப்ரஹ்மாண்டபுராணத்தில் ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்ய முகத்தாலே ஸந்தர்சிதமான பேரருளாளன் அருளின்பெருமையை பாவுகரான பகவந்நிஷ்டருடைய ஹ்ருதயரஞ்ஜநார்த்தமாக மநஸ்ஸிலே பாவமும் வாக்கிலே ராகமும் கரத்திலே தாளமுமாக பாவராக தாளங்களை வகுத்த பரதசாஸ்த்ரத்தின்படியே பண்ணுமிசையில் திகழும்படி வெளியிடக்கோலி முற்பட, "[illegible]" என்கிற ச்லோகத்தாலே ஸந்த்யா தாண்டவ ரஸிக சம்பு கபர்தா போக விச்ருங்கல விஹாரகுதூஹலாவிஷ்ட நதீஸார்வபௌம மந்தாகினீஜநகபவநத்வத்யோதித பாவநத்வாதிசயத்தாலும் ஸஸம்ப்ர மாவநம்ர ப்ருந்தாரககுடும்ப நிகுரும்பொத்தமாங்க தாரித பாரிஜாதப்ரஸூந தாம பரிகர்மிதத்வ வ்யஞ்ஜித போக்யதாதிசயத்தாலும் மஹதாம்மஹநீயமாய் ஸகலவேததாத்பர்ய விச்ராந்தி பூமிபூதமான பேரருளாளனுடைய சரணாரவிந்தத்தை ஸதா ஸேவிக்கக்கடவோமென்று மங்களத்தையாசரித்து, தந்முகேந, இப்ரபந்தத்துக்கு பரமகாருணிகரானபேரருளாளன் பரமவிஷயபூதர், ஈடஸ்துதஸ் என்கிறதாதுவிலே லோடுத்தம பகுவசநாந்ததயா நிஷ்பந்நமான ஈடாமஹே யென்கிற பதத்திலே விவக்ஷிதமாய் "விபந்யவ:" என்கிற ச்ருதிஸித்தமான பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து பல்லாண்டேத்துகை பரமப்ரயோஜநம், மஹத்துக்களதிகாரிகளென்று விஷயப்ரயோஜநாதிகாரிகளை ப்ரகாசிப்பித்தினிமேல் மஹத்சப்தநிர்திஷ்டரான வதிகாரிகளை விசேஷித்துக்கொண்டு ப்ரபந்தத்துக்கு பரமவிஷயத்தோடேகூட வவாந்தரவிஷயத்தையு மவாந்தரபலத்தையும் காட்டுகிறார்.

அருளாளர் - பேரருளாளர், வாழி - வாழக்கடவர், இத்தால்ப்ரபந்தத்துக்கு பரமவிஷயத்தைக்காட்டினபடி. அணி - அலங்காரபூதமான, சிகண்டபூதமான வென்றபடி. அத்திகிரி - ஹஸ்திகிரியானது, வாழி - வாழக்கடவது, இத்தாலவாந்தரவிஷய

விஷயத்தை வெளியிட்டபடி. எதிராசன்-எதிராஜனுடைய, வாசகத்தோர் - வாசகத்தையுடையவர்கள், பகவத்பாஷ்யகார ஸூக்திநிஷ்டரான வநந்யதேவர்கள் என்றபடி, வாழி - வாழக்கடவர்கள், இத்தால் மஹச்சப்த நிர்திஷ்டரான வதிகாரிகளை விசேஷித்தபடி. சரணாகதியென்னும் - சரணாகதியென்று பேர்பெற்றிருக்கிற, சார்வுடன் - அபாச்ரயத்தோடே, மற்றொன்றை - வேறே யேதேனுமொன்றை, அரணாக - ரக்ஷகமாக, கொள்ளாதார் - அவலம்பியாதவருடைய, அன்பு - பிரேமம், சரணாகதி வித்யாவஷ்டம்ப தார்ட்யத்தாலே ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரலேசத்திலு மந்வயமில்லாத வநந்யோபாயருடைய ப்ரேமமென்றபடி, வாழி - ஸ்பஷ்டம், இத்தால் சரணாகத்யதிகாரமான வநந்யோபாயத்வமும் தத்கார்யமான சரணாகதியும் நிருபாதிக பகவத்ப்ரேமமு மிப்ரபந்தத்துக் கவாந்தரப்ரயோஜந மென்று தர்சிதமாய்த்து.

மூ.—எண்டிசையுங் கடலேழு மலைகளேழு மீரேழுவையகமும் படைத்திலங்கும், புண்டரிகத்தயன்புணர்த்த பெரியவேள்விப்புனிதநறும்போக்கியதையுகந்துவந்து, தொண்டையெனு மண்டலத்தி னடுவிற்பாரிற் றூநிலமெய்விரதத்திற் றோன்றிநின்ற, கொண்டலருட் குணமேநாங்கூறுகின்றோங் கூர்மதியீர் குறிப்பாகக் கொண்மினீரே. (௨)

இப்படி மங்கலாசரணமுகத்தாலே விஷயப்ரயோஜனாதிகாரிகளை தர்சிப்பித்தினிமேல் ப்ரபந்தப்ரதியாத்ய கதாசங்க்ரஹ பூர்வகமாக சிகீர்ஷித ப்ரதிஜ்ஞையை பண்ணிக்கொண்டு ஸஹ்ருதயரை ஸ்வப்ரபந்தவிஷயக ஸாவதாந பர்யாலோசனத்தை யப்யர்த்திக்கிறார்.

எண்டிசையும் - எட்டுதிக்குகளையும், கடல்ஏழும் - ஏழுகடல்களுமென்றந்வயம். ஸப்தசாகரங்களையு மென்றபடி, மலைகளேழும் - சப்தகுலாசலங்களையும், ஈரேழு-த்விகுணித சப்தசங்க்யாகங்களான, சதுர்தசஸங்க்யங்களான வென்றபடி. வையகமும்-லோகங்களையும், படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, இலங்கும் - விளங்காநிற்கிற, க்ருத்ஸ்ந பதார்த்தவ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரியான வென்றபடி, இத்தாலிவனுக்கு சக்த்யதிசய ஸ்ஸூசிதஃ. புண்டரிகத்து-புண்டரீகத்திலுத்பன்னனான, இத்தால் ஜந்யோத்கர்ஷோ தர்சிதஃ. அயன்-அஜனாலே, புணர்த்த-அனுஷ்டிதமான, பெரிய - மஹத்தரமான, ஸ்வக்ருதோத்கர்ஷ தாரதம்ய விச்ராந்தி பூமியானவென்றபடி. வேள்வி-யாகத்திலே, அச்வமேதத்திலே யென்றபடி, புனித - பாவநமான, நறும்- சுத்தமான, போக்கியத்தை-போக்யத்தை, பாவந ஸுரபி ஸ்வாது வான வபா ரூப ஹவிஸ்ஸை யென்றபடி. உகந்து - அபிலஷித்து, வந்து-பரமவ்யோமத்தில்நின்றும் திவ்யமங்களவிக்ரஹ விசிஷ்டனாய் வந்து, பாரில் - பூமியிலே, தொண்டையெனும்-துண்டீரமென்று ப்ரசித்தமான, மண்டலத்தில் - மண்டலத்திலே, நடுவில் - மத்யத்திலே, தூநில - பரிசுத்தஸ்தலமான, மெய்விருதத்தில்-ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திலே, தோன்றி-அபிவ்யக்தமாய், நின்ற ப்ரதிஷ்டிதமான, சிலகாலமபிவ்யக்தமாய் பின்பு திரோஹிதமாகையன்றிக்கே "வேகவத்யுத்தரேதீரே புண்யகோட்யாம் ஹரிஸ்ஸ்வயம்|வரதஸ்ஸர்வ பூதாநா மத்யாபிபரித்ருச்யதே" என்கிறபடியே ஸகலநயநவிஷயதாங்கதமாய் சிரகாலவாஸம் பண்ணுமதான வென்றபடி. கொண்டல்-வலாஹகத்தினுடைய, இங் கநாலோசித விசேஷாசேஷலோக மஹாவதான்யராய் ஸகலஸந்தாப நிச்சேஷநிர்வாபகரான பேரருளாளரைவலாஹகமாக வத்யவஸித்தபடி, அருள்-கிருபையாகிற, குணமே - குணத்தையே, யத்வா - அருள் - க்ருபையினுடைய, குணமே - குணங்களையே. நிருபாதிகத்வ ஸர்வவிஷயத்வா ல்பவ்யாஜமாத் ரஸாபெக்ஷத்வாதி க்ருபா குணங்களை யென்றபடி, நாம்-காருண்யை காந்திகளானநாம், கூறுகின்றோம்-ப்ரதிபாதிக்கிறோம், கூர்மதியீர் - ஹே ஸூக்ஷ்மமதிகளே, குறிப்பாக - ஸாவதானமாக, கொள்மினீர் - அங்கீகரியுங்கொள், பரிசீலியுங்கொளென்றபடி. (௨)

மூ.—வம்மின் புலவீரருளாளப் பெருமாளென்றுமருளாழி, அம்மானென்றுந் திருமகளைப்பெற்றுமென்னெஞ்சங் கோயில்கொண்ட, பேரருளாளரென்றும் வியப்பாவிருதூதும்படிகரைபுரண்ட, கருணைக்கடலையெவ்வண்ணம் பேசுவீரீதென்னபாங்கே. (௩)

கொண்டலருள்குணமே நாம் கூறுகின்றோமென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினது அநுபன்னமன்றோ, தத்கருணைக தேசமுங் கூடவதிவிஸ்மயநீயமாய் வாங்மநஸா பரிச்சேத்யமாக விறே காணப்படுகிறதென்று ப்ரபந்தாரம்பத்தையாக்ஷேபியாநின்று கொண்டு இவ்வர்த்தத்தையே வாதிகளைக்கொண்டுஸம்வதிப் பிக்கைக்காக வவர்களைக் குறித்து உபபாதிக்கிறார்.

புலவீர் - வித்யாசாலிகளே. வம்மின் - வாருங்கள், இந்தஸம்போதநம் வக்ஷ்யமாணார்த்த ஸம்வாதனார்த்தம். அருளாளப்பெருமாளென்னும் - அருளையாளுமவரானபெருமாளென்றும், யத்வா - அருளாலே லோகங்களை யாளுமவரானபெருமாளென்றும், என்றுமென்கிறபதத்ரயத்துக்கும் விருதூதும்படி யென்கிறவிடத்திலே யந்வயம். இப்படி ஸர்வஸாதாரண பகவத்க்ருபாஸ்வரூபத்தைக்காட்டி யினி இதினுடைய பரிச்சேத்யத்வாசோஷ்யத்வா க்ஷோப்யத்வநிருபாதிகத்வாதிகளைக் காட்டுகிறார், அருளாழி க்ருபாஸாகரபரிதரான, அம்மானென்றும், ஸ்வாமியென்றும், இங்குஸ்வாமித்வோக்தியாலே தத்க்ருபாயா நிருபாதிகத்வமும் ஸாகரத் வோக்தியாலே யபரிச்சேத்யத்வாதிகமும் பலிதம். இனிவிஷயத்தில்நிம்நோந்நதபாவப்ரயுக்த தாரதம்யராஹித்யத்தைக் காட்டுகிறார். திரு - பிராட்டியாகிற, மாமகளை-மஹாஸ் திரீயை, இங்குபிராட்டிக்கு மகத்வமாவது பகவந் நாராயணபிமதாநுரூப ஸ்வரூபரூப குண விபவைச்வர்ய சீலாத்ய நவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணவத்வம். பெற்றும் லபித்தும், பெற்றுமென்கிற நிர்தேசத்தாலே அத்யுத்க்ருஷ்ட விஷயலாபேஸத்யநிக்ருஷ்ட விஷயஸ்வீகரணம் துர்கடமென்று விரோதஸ்ஸூசிதஃ. என்-வித்வேஷமாநமதராக விலோபமோஹாத்யாத்மாபிமான பூமியான வென்னுடைய, நெஞ்சம்-மனஸ்ஸை, கோயில்-தனக்காஸ்பதமாக, கொண்ட - ஸ்வீகரித்தவரான, அதிஹேயமான வென் மநஸ்ஸிலேயுங்கூட "அங்குஷ்டமாத்ரஃ புருஷோ மத்ய ஆத்மநி திஷ்டதி, ஈசாநோ பூத பவ்ய ஸ்ய நததோவிஜுகுப்ஸதே" என்கிறபடியே பரமவ்யோமதுக்தார்ணவ மார்த்தாண்டமண்டலங்களில் போல போக்யதாபுத்தியாலே வஸிக்குமவரானவென்றபடி. பேரருளாளரென்றும் - ஸ்பஷ்டம். வியப்பா - விஸ்மயநீயமாக, விருது-விருதத்தை, ஊதும்படி - ஆதிராஜ்யஸூசக த்மாதவ்யவாத்யவிசேஷமுகத்தாலே வதிப்பிக்கும்படி, கரை-வேலையை, புரண்ட-அதிக்ரமித்ததான, கருணைக்கடலை-கருணாமஹாசாகரத்தை, அருளாழி யென்கிறவிசேஷணத்தாலே க்ருபாஸாகரத்வமாத்ரம் சொல்லிற்று, இங்கு தததுவாதேந வேலாதிலங்கித்வ விதி யாகையாலே புநருக்தியில்லை, எவ்வண்ணம் - எந்தப் பிரகாரத்தாலே, பேசுவீர் - வர்ணிப்பீர்கள், ஈது-இது, என்னபாங்கு - என்னபரிபாகம், பகவத்கருணா வர்ணநாநுகுண சக்தி யெவ்வளவென்றபடி. (௩)

மூ.—ஒன்றேபுக லென்றுணர்ந்தவர் காட்டத்திருவருளால்
அன்றேயடைக்கலங்கொண்ட நம்மத்திகிரித்திருமால்
இன்றேயிசையிலிணையடி சேர்ப்பரினிப்பிறவோம்
நன்றேவருவதெல்லா நமக்குப்பரமொன்றிலதே. (௪)

இப்படி ப்ரபந்தாரம்பத்தை யாக்ஷேபித்து இனிமேல் அத்யாத்மஸாரவேதிகளான வாசார்யராலே பகவதி ந்யஸ்தபரராய் அதஏவபகவதாஸ்வீக்ருதபரரான தமக்கு பகவத்கருணாகுணவர்ணநம் யதாவத் கர்த்துமசக்யமானாலும் யதாசக்தி தத்வர்ணநம் ப்ரத்யவாயாவஹமன்று, ப்ரத்யுத; இதுபரந்யாஸாவ்யவஹிதோத்தர க்ஷணமே யபவர்கப்ரதாநம் பண்ணவல்ல வீச்வரன் ப்ராரப்த வைசித்ரீமூலகருசிவிசேஷத்தாலே தேஹாவசானத்திலே யபவர்கத்தை யிசைந்த நம்மிடத்தில் அனுக்கிரகாதிசயத்தாலே சபலகால யாபநார்த்தமாக பண்ணுவிக்கும் வ்யாபாரமாகையாலே பாரதந்த்ர்யபரிகர்மித சேஷவ்ருத்திரூபமாயிருக்கும், ஆகையால் நம்முடைய யத்நத்தில் வருவதொரு நிர்பந்தமில்லை யென்கிற வபிப்ராயத்தாலே ப்ரபந்தத்தை அவதரிப்பிக்கிறார்.

இப்பாட்டு ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யரத்நாவலியிலே கிஞ்சித்பாடபேதநபடிதமாய் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யரத்நாவலீஹ்ருதயத்திலே யாசார்யசரணைஸ்ஸ்வயமேவ ப்ரபஞ்சேந வ்யாக்

யாதமே யாகிலு மிங்கு மித்தைப்ரகரணானுகுணதாத்பர்ய வர்ணநேந ஸங்க்ரஹித்து விவரிக்கிறோம. உணர்ந்தவர்-ப்ரதிபுத்தாதிகாரிகள், அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஸம்பந்த விசேஷத்தையும் திருந்தக் கண்டவரென்றபடி. ஒன்றேபுகல் - ஏகமே யுபாயம். “ததேததிதுக்காநா மதாஸ்பதேத்ரபவார்ணவே । பவதாம்கத்யதேஸத்யம் விஷ்ணு ரேவபராயணம்” இத்யாதிஸஹஸ்ரப்ரமாணங்கள்படியே ஸ்ரீமன்நாராயணனொருவனே ஸித்தோபாயமென்றென்றபடி. என்றுகாட்ட - இப்படியுபதேசிக்க, “ஸர்வயோக்யமநாயாசம் அப்ரமாதமநூபமம்। ப்ரபன்னார்த்திஹரம் விஷ்ணும் சரணம் சந்துமர்ஹஸி” என்கிறவுபதேசத்தாலே நம்மைக்கொண்டு பரந்யாசம் பண்ணுவிக்க வென்றபடி. யத்வா - ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தரென்றந்வயம். அநந்யோபாயத்வாத்யவசாயசாலிகளென்றபடி. காட்ட-“ஆத்மாத்மீயஞ்சயத்கிஞ்சித்தர்பரம் துஸ்த்யஜம் மயா।தத் ஸர்வம் தவ விந்யஸ்தம் சுபயோ: பாதபத்மயோ:” என்கிறபடியே நம்மைபகவச்சரணாரவிந்தங்களிலே ஸமர்ப்பிக்க வென்றபடி. திருவருளால்-ஸ்ரீக்ருபையாலே, ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷக்ருபையாலே. அன்றே- பரந்யாஸகாலத்திலே தானே, அடைக்கலம்-ரக்ஷ்யவஸ்துவாகக்கொண்ட - ஸ்வீகரித்தவரான, நம் - நம்முடையஸ்வாமிகளான, அத்திகிரி - ஹஸ்திகிரியிலே வஸிக்குமவரான, திருமால் - லக்ஷ்மீவல்லபரான பேரருளாளர், இன்றே - இப்போதுதானே, இசையில்-அங்கீகரிக்கில், ப்ரந்யாஸோத்தரக்ஷணத்திலேதானே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யப்யுபகமித்தோமாகிலென்றபடி. இணையடி - யுகளீபூதங்களான திருவடிகளை, சேர்ப்பர்- அடைவிப்பர், நம்மை இதிசேஷ:. இசையில் சேர்ப்பரென்கிற நிர்தேசத்தா லிவர் சேராதொழிந்தது நம்முடைய அநப்யுபகமத்தாலல்லது அவனுடைய அநௌதார்யத்தாலே யன்றென்று த்வநிதம். இனி - இந்ததேஹாவஸாநாநந்தரம், பிறவோம் - ஸம்ஸரியோம், இப்படிப்ராரப்த வைசித்ரீமூலக ருசிவிசேஷத்தாலே தேஹாவஸாநபர்யந்தம் ஸம்ஸாரத்திலேவர்த்திக்கு மாகி லிருந்தால் நாம்செய்யும் தொழிலேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். வருவதெல்லாம் - பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே வருமவையெல்லாம், நன்றே - நல்லவைகள், இங்கிருந்தநாள் அநுகூலங்களாகவும் ப்ரதிகூலங்களாகவும் வருமவையெல்லாம் ப்ராரப்த புண்ய பாபரூப நிகளவிகடன ப்ரவ்ருத்தனான வீச்வரனுடைய அநுக்ரஹ பலமாகையாலே யிஷ்டதமங்களென்றபடி. நமக்கு இப்படி ந்யஸ்தபரரான நமக்கு, பரமொன்று - ஒருபாரமும், இலதே - ஆத்மதேகயாத்ராநுகுணமாக கர்த்தவ்யலேசமுமில்லையென்றபடி. பிறவோம் - நமக்கென்கிறபஹுவசந நிர்தேசத்தாலே யநுபந்திபர்யந்த நைர்ப்பர்யம் ஸூசிதம். ஆகவித்தால் பகவத்நுக்ரஹபலத்வேநாயத்நஸித்தமாக வருமதான யதாசக்தி பகவத்கருணாகுணவர்ணத்தில் நின்றும் அநர்ஹதாநுசந்தானத்தாலே நாம் நிவர்த்திக்க வேண்டுவதில்லை யென்றுப்ரபந்தாரம்பம் ஸமர்த்திதமாய்த்து. (௪)

மூ.—வம்பவிழ் போதமர் மாதருகந்த வம்மாநிதியைத்
தன்பலமேகொண்டு காணக்கருதியதாமரையோன்
முன்பலகுற்றத்து வல்வினைமொய்க்க முகிழ்மதியாய்
அம்புலிவேண்டிய பாலனைப்போலவழுதனனே. (௫)

இப்படி யிப்ரபந்தத்தை யவதரிப்பித்து கதையை யுபக்ரமித்து ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிகளைப்ரதிபாதித்து வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்ட்யதிகாரியான சதுர்முகனபிஜநவித்யாவ்ருத்தகர்வங்களாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யச்செருக்காலும் ஸர்வஸந்ததஸந்நிஹிதத்வேபி ஸர்வதுர்க்ரஹமான பரமாத்மஸ்வரூபத்தை ஸ்வஸாமர்த்யஸாத்யஸாமாதியாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கமூண்டு அநாதிகாலப்ரவ்ருத்தாநந்தஸ்தர ஸமாதிவிரோதிகர்மஸஞ்சய ரூபாவித்யா ப்ரபாவத்தாலே குண்டிதத்ருஷ்டியாய் நிர்விண்ணனானபடியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச் செய்கிறார்.

வம்பு-பரிமளத்தாலே, அவிழ்-விகஸியாநிற்கிற, போது - புஷ்பத்திலே, அமர்-வஸிக்குமவளான, மாதர் – ஸ்த்ரீயாலே, உகந்த - ஆச்ருதமான, விஸ்ருமர யரிமளபரித பத்ம வாஸ்தவ்யையான பிராட்டியாலே ஸந்தத மனுபூயமாநமான வென்றபடி. இத்தால் நிரதிசய போக்யத்வம் பலிதம், அம்மாநிதியை - அந்த மஹாநிதியை,

உபநிஷத் கோஷிதமான மஹாநிதியை யென்றபடி. இங்குநிதிக்கு மஹத்வமாவது தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதராஹித்யம். ஈச்வரனைநிதியாக நிர்த்தேசித்ததாலே "யதாஹிரண்யநிதிம்நிஹிதம் க்ஷேத்ரஜ்ஞா உபர்யுபரி ஸஞ்சரந்தோ நவிந்தேயுரேவமேவேமா: ப்ரஜா அஹரஹர்கச்சந்த்ய ஏதம்ப்ரஹ்மலோகம்நவிந்தந்தி" என்கிறபடியே ஸர்வதாஸந்நிஹிதத்வெபி ஸித்தாஞ்ஜநஸம்ஸ்கார விகலநயனைரிவ யோக பரிபாக விகலாந்தகரணைர் துராலக்ஷ்யத்வம் ஸூசிதம். தன்பலமே - தன்னுடையபலத்தையே, அவதாரணத்தால் பகவதநுக்ரஹாவலம்பநவ்யுதாஸ:. கொண்டு - அவலம்பித்து, காண - ஸாக்ஷாத்கரிக்க, கருதிய - மனோரதித்தவனை, தாமரையோன் - தாமரஸபுஷ்பஸம்பவனான சதுர்முகன்; முன் - ப்ராசீனங்களான, பல - பஹுவிதங்களான, குற்றத்து - அபராதங்களுடைய, வல் - த்ருடங்களான, ப்ராயச்சித்த பலாநுபவேதராதிச்சமங்களான வென்றபடி. வினை - கலுஷங்கள், மொய்க்க - மதுமக்ஷிகந்யாயெநநிரந்தரமாகவாக்ரமித்து இருக்கையாலே, அத்ரகுற்ற சப்தத்தாலே சேதநனுடைய சாஸ்த்ரநிஷித்த கரணத்ரய வ்யாபாரங்கள் விவக்ஷிதங்கள். வினைசப்தத்தாலே தஜ்ஜநித பகவந்நிக்ரஹங்கள் விவக்ஷிதங்கள். அநாத்யாஜ்ஞாதிலங்கன ஜநிதாநந்த துச்சம பகவந்நிக்ரஹ வ்யாவெஷ்டநத்தாலே யென்றபடி. முகிழ் - முகுளிதமான, மதியாய் - புத்தியையுடையனாய், அம்புலி - சந்த்ரனை, வேண்டிய - அபிலஷித்தவனை, பாலனைப்போல - மௌட்யத்தாலே சநத்ரக்ரஹணத்திலுத்யோகித்து ததலாபத்தாலேவிஷண்ணனான பாலனைப்போலே யென்றபடி. அழுதனன் - ரோதநம் பண்ணினான். (௫)

மூ.—அடங்காக் கரணங்களைந்துடனாறு மடக்கிமுன்னம்
நெடுங்காலமிந்நிலமேநிலையாப்பூண்டு நீடுறைவான்
சடங்காற்பெரிய தவங்கள்செய்தேனென்னதன்மையிதென்
றிடங்காத்திருந்ததிசைமுகன்றன்னையிகழ்ந்தனனே. (௬)

ப்ராக்தந தபச்சரண தசாநுபூத காயக்லேச பாஹுள்ய தத்பலபல்குத்வாதி பராமர்சத்தாலே நிர்விண்ணனான சதுர்முகன் ஸ்வாத்மகர்ஹணம் பண்ணின ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இந்நிலமே-இந்தஸ்தாநத்தையே, ஸம்ப்ரத்யநுபூயமாந மானவண்டாதிபதி பதத்தையென்றபடி. இந்நிலம் என்கிறநிர்த்தேசத்தாலே ஸ்வபதத்துக்கு ஸ்வாநுபவஸித்தங்களான ஸ்வரூபதொத்யல்பரஸத்வ பஹ்வாயாஸவிரஸத்வமதுகைடபப்ரப்ருதி ப்ரயுக்த பரஸ்ஸஹஸ்ர விபத்பரம்பரா ஜடிலத்வாதிகள் தர்சிதங்கள். நிலையா - ஸ்திதியாக, பூண்டு - பூட்டிக்கொண்டு, வைராக்யம்பிறந்தபோது விடவொண்ணாதபடி ஸ்திரதரச்ருங்கலம்போலே யிருக்கிற வதிகாரத்திலே யகப்பட்டென்றபடி. நீண்டு - சிரகாலம், உறைவான் - வாஸம்பண்ணுகைக்கு, உறைவானென்கிறது துமுநந்தபர்யாயபதம். இதுக்கு தவங்கள்செய்தே னென்கிறதோடே யந்வயம். முன்னம் - பூர்வம், நெடுங்காலம் - தீர்ககாலம், யுககோடிஸஹஸ்ரங்களிலே யென்றபடி. அடங்கா - நியமயிது மசக்யங்களான, கரணங்கள் ஐந்துடன் - ஐந்துகரணங்களுட னென்றந்வயம். பஞ்செந்த்ரியங்களோடே, ஆறும் - காமக்ரோத லோபமோஹ மதமாத்ஸர்யரூப அரிஷட்வர்கத்தையும், அடக்கி-நியமித்து, இங்கரிஷ்ட்வர்க நியமநோக்தியாலே யந்தரிந்த்ரியநியமனம்பலிதம். பாஹ்யெந்த்ரிய பஞ்சகத்தோடேகூட வந்தரிந்திரியத்தை நிக்ரஹித்தென்று பிண்டிதார்த்தம். இங்குகரணங்களைந்துடனென்று பாஹ்யகரணங்களுக்கு பஸர்ஜநத்வநிர்தேசத்தாலே "இந்த்ரியெப்ய: பராஹ்யர்த்தா அர்த்தேப்யச்ச பரம் மந:" என்று கடவல்லியில் வசீகார்ய பரம்பரையிலே சொன்னபடியே வசிகார்யதாயா மந்தரிந்த்ரியத்துக்கு ப்ராதான்யம் த்வநிதம். யத்வா கரணங்களைந்துடன் - வாக்பாணிபாத பாயூபஸ்தரூப கர்மேந்த்ரிய பஞ்சகத்தோடே, ஆறுமடக்கி - க்ராணரஸந சக்ஷுஸ்த்வக்ச்ரோத்ரமனோரூப ஜ்ஞாநெந்த்ரியஷட்கத்தையும் நிக்ரஹித்தென்றபடி. இந்த யோஜனையிலே நிக்ராஹ்யதாயாம் கர்மேந்த்ரியாபேக்ஷயா ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு ப்ராதான்யம் பலிதமாம். சடங்கால் - அங்கங்களாலே, பெரிய - மஹத்தரங்களான, தவங்கள் - தபஸ்ஸுகளை, செய்தேன் - ஆசரித்தேன், இது - இந்த தபச்சரணம், என்னதன்மை - என்னஸ்வபாவம், எலிபிடிக்க மலை கல்லுமாப்

போலே அநர்த்தசத கர்புரிதா த்யல்பரஸ பலோத்தேசேந துர்நிக்ர ஹேந்த்ரிய நிக்ரஹ பூர்வகம் சிரகாலஸாத்யா நந்தேதிகர்த்வ்யதாஜடில தபச்சரண க்லேசா நுபவம் பண்ணின தென்னஸ்வபாவ மென்றபடி. என்று - இப்படி, இதுக்கு வாக்யாந்தக்ரியையோடேயந்வயம். திசைமுகன்-திங்முகன், சதுர்முகனென்றபடி. இடம்-ஸ்தலத்தை, காத்திருந்த - காத்துக்கொண்டிருந்தவனை, நிதி ரக்ஷா பிசாச ந்யாயேந அண்டாதிபதிபதத்தை யாக்ரமித்துக் கொண்டிருக்குமவனென வென்றபடி. தன்னை-ஸ்வாத்மாவை, இகழ்ந்தனன்-லஜ்ஜித்தான், கர்ஹித்தானென்றபடி. "யச்சராமம்நபச்யேத்யஞ்சராமோ நபச்யதி । நிந்திதஸ்ஸவஸெல்லோகே ஸ்வாதமாப்யெநம்விகர்ஹதே" என்கிறபடியே பகவதநுபவவிகலனை தன்னைத்தானே வெறுத்துக்கொண்டானென்றபடி. (௬)

மூ.—விண்ணுலகில் வீற்றிருந்த மேன்மையாலும் வேதங்களீரிரண்டும் விரித்தலாலும், கண்ணனைநான் கருத்துறவே காண்பனென்னக் காணுமல்விலக்கிய தன் வினையைக்காணு, எண்ணியநற்புவனங்க ளேழுமாறு மிருமூன்றுதிவமுமெட் டிடமும்விட்டு, பண்ணியநல் விரதமெல்லாம் பலிக்குமென்று பாரதத்தைப் பங்கயத்தோன் படிந்திட்டானே. (எ)

இப்படி நிர்விண்ணனான சதுர்முகன் மநஃகஷாயசமனார்த்தமாக ஸாத்விகதபச்சரணத்திலே யுத்யோகித்து ததநுகுணமான தேசத்தை நிரூபித்து பூமிவ்யதிரிக்த த்ரயோதசலோகியையும் தத்ராபி ஜம்பூத்வீபவ்யதிரிக்தத்வீபஷட்கத்தையும்தத்ராபி பாரதவர்ஷவ்யதிரிக்த வர்ஷாஷ்டகத்தையும் போகபூமித்வேந உபேக்ஷ்ய ஸர்வதர்மாநுஷ்டானயோக்யமான பாரதவர்ஷத்திலே வந்துபுகுந்தானென்கிருர்.

விண்ணுலகில் - ஊர்த்வலோகத்திலே, சதுர்தசபுவநமத்யே மேல்பட்டதான ஸத்யலோகத்திலே யென்றபடி. வீற்றிருந்த - உத்கர்ஷந்தோற்றும்படியிருந்த, மேன்மையாலும் - உன்னதியாலும், அண்டாதிபத்ய ஐச்வர்ய கர்வத்தாலுமென்றபடி. ஈரிரண்டு வேதங்களு மென்றந்வயம். ஈரிரண்டு - சதுஸ்ஸங்க்யாகங்களான, வேதங்களும் - வேதங்களையும், விரித்தலாலும் - விஸ்தரிப்பிக்கையாலும், விஷ்வங்முக வேதப்ரவர்த்தநகர்வத்தாலுமென்றபடி. நான் - இப்படி அதிசயி தாதிகாரம் பெற்றிருக்கிற, நான், கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, கருத்து - மநஸ்ஸானது, உறவே - அடையும்படியாகவே, காண்பன் - ஸாக்ஷாத்கரிப்பன், மநஸ்ஸு பகவத் விஷயத்திலே ஸ்திரமாம்படி ஸாக்ஷாத்கரிப்பனென்றபடி, என்ன - இப்படி யுத்யோகிக்க, காணுமல் - காணவொட்டாதபடி, பகவத் ஸாக்ஷாத்காரம் பிறவாதபடி, விலக்கிய-ப்ரதிபந்தித்ததான, தன்வினையை- தன்னுடையகர்மத்தை, காணு - அறியாதவனை, ஸ்வ ஸமாதி விரோதி துரிதாநபிஜ்ஞனை வென்றபடி. தத் பரிஜ்ஞாநேஹி ததுசித ப்ரதிபதோக்தப்ராயச்சித்த மநுஷ்டிக்க லாவ தென்று ஹ்ருதயம். பங்கயத் தோன்-பங்கஜ ஸம்பவனான சதுர்முகன், எண்ணிய - புராணாதிகளிலே புவனகோசப்ரஸ்தாவத்திலே ஸங்க்யாதங்களான, நல்-ஸமீசீநங்கலான, சுத்தபூமிகளான வென்றபடி. புவனங்கள் - புவனங்களை, ஏழும் - ஏழுகளையும், ஆறும் - ஆறுகளையும், அதல விதல நிதல தலாதல மஹாதல ஸுதல பாதாள பேதேந சப்தபேதங்களான வதோலோகங்களையும் புவஸ்ஸுவர் மஹர் ஜநஸ்தபஸ்ஸத்யபேதேந ஷட் விதங்களான வூர்த்வலோகங்களையு மென்றபடி, இருமூன்று - த்விகுணிதத்ரிஸங்க்யாகங்களான, ஷட்ஸங்க்யாகங்களான வென்றபடி, திவமும் - த்வீபங்களையும், ப்லக்ஷசால்மலிகுசக்ரௌஞ்சசாகபுஷ்கரத்வீபங்களையு மென்றபடி. எட்டிடமும் - எட்டுஸ்தலங்களையும், கிம்புருஷ ஹரிவர் ஷேளாவ்ருதரம்ய ஹிரண்யக குரு பத்ராச்வ கேதுமால பேதேநாஷ்டவிதங்களான வர்ஷங்களையுமென்றபடி. விட்டு - த்யஜித்து, போகபூமிகளென்று பெக்ஷித்தென்றபடி. பண்ணிய - அநுஷ்டிதங்களான, நல் - ஸமீசீநங்களான, விரதமெல்லாம் - வ்ருதமெல்லாம், பலிக்கும் - பலாவிநாபூதங்களாம், என்று-இப்படி நிருபித்து, கர்மபூமித்வேந நிருபித்தென்றபடி. பாரதத்தை - பாரதவர்ஷத்தை, படிந்திட்டான் - அடைந்துவிட்டான். (எ)

மூ.—எத்திசை நிலனுமெய்தி யருந்தவஞ்செய்தவந்நாள்
சத்தியவிரதஞ்செல்வாயென்றதோ ருரையின் சார்வால்
அத்திசைசென்றழைத்தங் கமரரில்லெடுப்பான்றன்னை
உத்தரவேதிசெய்யென் றுரையணங்கிறையுரைத்தான். (அ)

இப்படி பாரதவர்ஷத்திலே ஒருக்ஷேத்ரவிசேஷத்திலே சென்று துஷ்கரதபச்சரணப்ரவ்ருத்தனாய் தத்ராபி மாலிந்யம் கழியாமையாலே யதிவிஷண்ணனான சதுர்முகன் தத்காலஸமுன்மீலிதாசரீரிவாக்காலே நியுக்தனாய் ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்திலே சென்று அச்வ மேதாநுஷ்டாந பத்தச்ரத்தனாய் விச்வகர்மாவை யழைத்து யஜ்ஞசாலா நிர்மாணார்த்தமாக வாஜ்ஞாபித்த ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உரையணங்கு - வாக்தேவதையுடைய, இறை - ஈச்வரன், வாக்தேவதா வல்லபனான சதுர்முகனென்றபடி. எத்திசை - ஸகலதிக்வர்த்திகளான, நிலனும் - ப்ரதேசங்களையும், எய்தி - அடைந்து, அரும் - துஷ்கரமான தவம் - தபஸ்ஸை, செய்த வந்நாள் - அனுஷ்டித்த வந்தகாலத்திலே, இங்கு நாநாதேசங்களையும் விட்டு பாரதவர்ஷத்தி லொருக்ஷேத்ரத்திலே தபஸ்ஸு பண்ணுகிற சதுர்முகனை நாநாதேசங்களையடைந்தவனாக நிர்தேசித்தது தத்தத் தேசங்களை புத்தியாலேபற்றி நிரூபித்து விடுகையாலே யென்று கண்டுகொள்வது. சத்தியவிரதம்-ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரத்தை, செல்வாய்-அடையக்கடவை,என்றது - இப்படி போதித்தான, ஓர்-விலக்ஷணமான, சரீரவிநாஸம்பூதமான வென்றபடி. உரையின் - வசனத்தினுடைய, சார்வால்-அவலம்பத்தாலே, ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திலே போகச்சொன்ன வசரீரிவாக்கில் விஸ்ரம்பதார்ட்யத்தாலே என்றபடி. அத்திசை - அந்ததிக்கிலே, சென்று - போய், அங்கு - அந்த ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரத்திலே, அமரர் - அமரருக்கு, இல் - க்ரஹங்கள் - எடுப்பான் தன்னை - நிர்மிக்குமவனை, தேவக்ருஹநிர்மாதாவான விச்வகர்மாவை யென்றபடி, இத்தாலிவனுக்கு ஜடிதி விசித்ரபுரநிர்மாணஸாமர்த்யம் ஸூசிதம். அழைத்து - ஆஹ்வாநம்பண்ணி, உத்தரவேதி-உத்தரவேதியை, இங்கு உத்தரவேத்யுபாதாநம் ப்ரதாநயாகாநுஷ்டாநதேசத்வ ப்ரயுக்தாப்யர்ஹித்வாபிப்ராயகம். இது மற்றுமுள்ள ஹவிர்தாந ஸதஃப்ராசம்ஸா திவைதிகதேசங்களுக்கும் வாபீகூபதடாகபரிகாப்ரகார நகராகாராதி போகஸ்தானங்களுக்கு முபலக்ஷணம். செய்-நிர்மிப்பாய், என்றுரைத்தான்-என்றுசொன்னான். (அ)

மூ—உத்தம வமர்த்தல மமைத்த தொரெழிற்றநு வுயர்த்தகணையால்
அத்திரவரக்கன் முடி பத்து மொருகொத்தெனவுதிர்த்ததிறலோன்
மத்துறுமிகுத்ததயிர்மொய்த்தவெணெய்வைத்ததுணுமத்தனிடமாம்
அத்திகிரி பத்தர்வினை தொத்தறவறுக்கு மணியத்திகிரியே. (௯)

இப்படி சதுர்முகனாலே யாஜ்ஞப்தனான விச்வகர்மாவும் யதாநியோகம் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியை யுத்தரவேதியாக ஸமந்ததஃதக்ஷணம்பண்ணி இது ஸர்வேச்வரன் ஸந்நிதிபண்ணுகைக் கிடமாமென்று மநஸ்ஸிலே விசாரித்தபடியையருளிச்செய்கிறார்.

உத்தம - உத்தமமான, அமர்த்தலம் - யுத்தஸ்தலத்துக்கு, அமைத்தது - பர்யாப்தமான, உசிதமான வென்றபடி. மஹாரதாதிஷ்டித ரணரங்கயோக்யமான வென்றபடி. இது தநுஸ்ஸுக்கு விசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, எழில் - உஜ்வலமான, தனு-தனுஸ்ஸிலே, உயர்த்த-உச்ரிதமான, ஸந்தாநம்பண்ணப்பட்டதானவென்றபடி. கணையால் - பாணத்தாலே, இதுக்கு உதிர்த்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அத்திர-அஸ்த்ரயுக்தனான, அரக்கன் - ராக்ஷஸனுடைய, ஸர்வாஸ்த்ரப்ரயோக குசலனான ராவணனுடைய வென்றபடி, முடிபத்தும் - சிரோதசகத்தையும், ஒருகொத்து - ஒரு கோர்வை, என - என்னும்படி, ஏகநாளோத்கத பரிணத பலப்ருந்த மென்னலாம்படி யென்றபடி. உதிர்த்த - விழத்தள்ளினதான, ராவணனுடைய சிரோதசகத்தையும் பவநாவதாதபரிணமசிதிலபந்தந தாலபல ஸ்தபக ந்யாயே நாநாயாஸேந ஒருக்ஷணத்திலே விழும்படி பண்ணினதான வென்றபடி. திறலோன் - பராக்ரமத்தையடைவனான, இத்தால்துஷ்டநிக்ரஹ சீலத்வமும் பரத்வமும் தர்சிதம். மத்து-மதநதண்டத்தாலே, உறு-உறுத்தப்பட்டதான, கடையப்பட்டதான வென்றபடி. மிகுத்த

அதிகமான, மதநதண்ட ஸம்க்ஷோப கல்லோலிதமான வென்றபடி. தயிர் - ததியிலே, மொய்த்த - நிபிடவ்யாப்தமான, தார்வக்நி திலதைல சேதநாசேதந ந்யாயேநாப்ரதக்ஸித்தமாக ததியிலே வ்யாப்தமான, இத்தால் நவநீதஸ்யமதநநிஷ்பந்நத்வம் பலிதம். வெணெய்-நவநீதத்தை, வைத்தது - சிக்யத்திலே நிஹிதத்தை யெல்லாம், உணும்-புஜிக்குமவனை, இத்தால் சௌர்யம் பலிதம், அத்தன் - ஆப்தனுக்கு, இங்கு ஆபீரபல்லீ லுண்டித ஹய்யங்கவீந குக்ஷிம்பரியான க்ருஷ்ணனை யாப்தத்வேந நிர்தேசித்தது விஸ்மயகர்பம். இத்தால் ஆச்ரிதரக்ஷண சீலத்வமும் ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதிகளும் த்யோதிதங்கள். இடமாம்-வாஸஸ்தானமாம்படியான, அத்திகிரி-ஹஸ்திகிரியானது, பத்தர் - பக்தருடைய, வினை - கர்மத்தை, தொத்து - ஸங்க்ரமணம், அற - இல்லாதபடி, புந ரங்குரியாதபடி யென்றபடி. அறுக்கும்-சேதிக்கும், இப்படி ஸ்ரீஹஸ்திகிரிதானே விரோதிநிரஸநம் பண்ணுமாகில் விரோதிநிரஸநாதிக்ருதனை திருவாழியாழ்வானுக்கு பயோஜனமேதென்னில் வாக்யசேஷம் ப்ரவர்த்திக்கிறது. அத்திகிரி-அந்தச்சக்ரமானது, அணி-அலங்காரமாத்ரம். திவ்யாஸ்த்ரபுஷ்பிதசதுர்புஜமெமென்கிறபடியே பகவத்பாணிபல்லவாலங்காரஸ்தபகமா யிருக்கையே யுபயோகமென்றபடி. (௯)

மூ.—திண்மணிகள்பொன்னுடனே சேர்தலாலுஞ் சிதையாதநூல்வழியிற்
சேர்த்தியாலும், வண்மையெழுமிரிரண்டு வண்ணத்தாலும் வானவர்
க்கும் வியப்பான வகுப்பினாலும், உண்மையுடைவாசியொளி யோ
சையாலு மொருகாலு மழியாத வழகினாலும், மண்மகளார்க் கலங்கா
ரமென்ன மன்னு மதிட்கச்சிநகர் கண்டு மகிழ்ந்திட்டானே. (௧0)

சிந்தித விச்வகர்மாவாலே நிர்மித்து தர்சிதமான யஜ்ஞசாலாகர்பதிவ்யநகரத்தைக் கண்டு தனக்கு பஹுமதி விஷயமாகையாலே யிந்நகரத்துக்கு காஞ்சியென்று பேராக்கின சதுர்முகன் இந்நகரத்தினுடைய ஸர்வப்ரகார ஸம்ருத்தியாலே யாநந்தித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

திண் - த்ருடங்களான, மணிகள் - ரத்நங்கள், பொன்னுடனே - காஞ்சனத்தோடே, சேர்தலாலும் - கூடியிருக்கையாலும், மஹார்ஹ மணிதப்தஜாம்பூநத ஸம்ஸர்கஜநித சோபாதிசய த்தாலுமென்றபடி. சிதையாத - சலியாததான, நூல்வழியில் - ஸூத்ரமார்கங்களிலே, சேர்த்தியாலும் - ஸந்நிவேசத்தாலும், ஸௌத க்ருஹ வீதிகாதிகள் ருஜுதர ஸூத்ரமார்கம் தப்பாமே ஸந்நிவிஷ்டங்களாகையா லென்றபடி, வண்மை - அழகாலே, எழும் - வர்த்தியாநிற்கிற, ஈரிரண்டு - சதுஸ்ஸங்க்யாகங்களான, வண்ணத்தாலும் - வர்ணங்களாலும், ஸ்வஸ்வ மார்காநதிக்ரம மநோஹர ப்ராஹ்மணாதி வர்ணசதுஷ்டயத்தாலு மென்றபடி. வானவர்க்கும் - ஸ்வர்கவாஸிகளான பேருக்கும், வான்-ஸ்வர்கம். இங்கு - தேவர்களை ஸ்வர்கவாஸித்வேந நிர்தேசிக்கையாலே யவர்களுக்கு அதிமாநுஷ விவித விசித்ரஸந்நிவேச போகஸ்தாநாதி பரிசயசாலித்வம் த்வநிதம். வியப்பான - விஸ்மயநீயங்களான, வகுப்பினாலும்-அஸக்ரு தநுபூ தாதிமானுஷ விவித விசித்ர சில்ப கௌசலாதிசயரான தேவர்களுங்கூட ககந கந்தர்வ நகரேந்த்ரஜால தர்சநந்யாயேந உத்வேல விஸ்மய ரஸோர்மிள மநஸ்கராம்படி விலக்ஷணங்களான கோபுர மண்டப ப்ராகார க்ருஹ ஸௌத குட்டிம வாபீகூப தடாகாதி விபாகங்களாலு மென்றபடி. வானவர்க்கு மென்கிற நிர்தேசத்தாலே கிம்புந ரபரித்ருஷ்ட வைசித்ர்யாதிசயாநாம் மானுஷாணா மிதி கம்யதே. உண்மையுடை-யாதர்த்யத்தையுடையவைகளான, வாசி - வாஜிகளுடைய, ஒளி-ப்ரகாசமான, ஓசையாலும் - கோஷங்களாலும், சாஸ்த்ரோதித சுப லக்ஷணாலங்க்ருத துரக ஹேஷிதங்களாலு மென்றபடி. இதுமற்றுமுள்ள மதாவள ப்ரும்ஹித பூஷணசிஞ்சிதவீணா க்வணிதாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். ஒருகாலும் - ஒருகாலத்திலேயும், அழியாத - நசியாததான, அழகினாலும் - ஸௌந்தர்யத்தாலும், நவநவஜ்ரும்பமாண ஸமுதாய சோபையாலு மென்றபடி. மண்மகளார்க்கு - பூமியாகிறபெண்ணுக்கு, அலங்காரமென்ன - அலங்கார மென்னும்படி, மன்னும் - ப்ரதிஷ்டிதமான, மதிள் - ப்ராகார பரிவ்ருதமான, கச்சிநகர் - காஞ்சீநகரத்தை யென்றபடி. "கஇதி ப்ரஹ்மணோ நாம தேந தத்

ரஞ்சிதோ ஹரி:। தஸ்மாத் காஞ்சீதி விக்யாதா புரீ புண்ய விவர்தநீ” என்று வ்யுத்பாதித காஞ்சீ நாமகமான நகரத்தையென்றபடி. கண்டு - பார்த்து, மகிழ்ந்திட்டான் - ஆநந்தித்தான், சதுர்முகனிதி சேஷ:. (௧௦)

மூ.—காமங்கள் பலகொண்ட வேதங்கொண்டு கைதவமே செய்வார்க்குக்
காணகில்லா, பூமங்கை கேள்வனை நான்கண்டு போற்ற ப்புண்ணி
யத்தி னிகரில்லா விரதம் பூண்டேன், சாமங்கள் கழிவதன் முன் சட
க்கெனப் போய்த் தன்னாற்றிற் றனி யிருந்து தவஞ்செய்கின்ற, நாமங்
கை வந்திட நீ யழைப்பாயென்று நன்மகனை நான்முகன்றானவின்
றிட்டானே. (௧௧)

இப்படி காஞ்சீநகர நிர்மாணாநந்தரம் மரீசிமுதலான மஹர்ஷிகளை ருத்விக்குகளாகக்கொண்டு ஸ்ரஸ்வதீ யென்கிறவாற்றில் தபஸ்ஸு பண்ணுகிற தன்ப்ரதான பத்நியான ஸரஸ்வதியை யழைத்துக்கொண்டுவருவா யென்று ஸ்ரீவஸிஷ்டபகவானுக்கு அநுசாஸித்தபடியை, யருளிச்செய்கிறார்.

காமங்கள்பலகொண்ட - பலகாமங்கள் கொண்ட வென்றந்வயம். பலகாமங்கள் - நாநாவித பலங்களை, கொண்ட - க்ரஹித்ததான, வைரிவத புத்ர பசு வ்ருஷ்ட்யந்ந ப்ருஹ்மவர்ச்சஸ ஸ்வர்கா த்யைஹிகாமுஷ்மிக தத்தத் புருஷாபிருசித நாநாபுருஷார்த்த ஸாதந பூத நாநா கர்ம விதாயகமான வென்றுநிஷ்கர்ஷம். வேத - வேதத்தை, கொண்டு - அவலம்பித்து, கைதவமே - கைதவத்தையே, கைதவம் - கிதவவ்யாபார:. வஞ்சநேதியாவத். செய்வார்க்கு - பண்ணுமவர்க்கு, “குஸீதமேகே விஹரந்தி ஸர்வே ய ஆசீர் வதந்தோ ததத் யத்ர கிஞ்சித்” என்றுஶ்ருதியி லோதுகிறபடியே வார்த்துஷிகன் பகுதந க்ரஹணார்த்தமாக வல்பதநத்தைப் பொலிசைக் கிடுமாப்போலே அதிககாலாநுபாவ்யபலாபிஸந்தியாலே அல்பகால ஸாத்ய கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கும் கணிகா நுராக வ்ருத்திகளான த்ரைவர்ணிகர்களென்று நிர்களிதார்த்தம். கைதவமேயென்கிற வவதாரணத்தால் கதாசிதப் யநபிஸம்ஹித பலகர்மா நுஷ்டாந வ்யவச்சேத:. காண - ஸாக்ஷாத்கரிக்க, கில்லா-அசக்யனான, பூமங்கை - தாமரஸவாஸிநி யான பிராட்டியினுடைய, கேள்வனை - நாதனை, ஶ்ரிய: பதியான ஸர்வேச்வரனை யென்றபடி. நான் - அதிநீசனான நான், யத்வா அண்டாதிபத்ய ப்ரப்ருதி ஜுகுப்ஸித புருஷார்த்தங்களில் நின்றும் விரதாபிஸந்திகனான நான், கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, போற்ற - ஸ்துதிக்க, ஸ்தோத்ர நாமார்ச்சநா த்யுபசாரங்களாலே யாராதிக்கைக்கென்றபடி. புண்ணியத்தில் - புண்ணியங்களிலே, நிகரில்லா-ஸத்ருசமில்லாததான, விரதம் - வ்ருதத்தை, பூண்டேன் - பூட்டிக்கொண்டேன். ப்ரஹ்மஹத்யா ச்வ மேதாப்யாம் புண்யபாபக்ருதோவிதி: என்கிறபடியே ஸமஸ்த புண்ய கர்ம ஜாத ப்ரகர்ஷ ச்ரம ஸ்தாநமான வச்வமேதாக்ய மஹாவ்ரதத்திலே மூண்டு விட்டேனென்றபடி. பூண்டேனென்கிற நிர்தேசத்தாலே வ்ரதஸ்ய த்ருடதர நிகளபந்தவந் மத்யே துர்மோசத்வம் த்வநிதம். இத்தால் ப்ரஹ்மாதானேவர வேண்டியிருக்க மனுஷ்ய ப்ரேஷணம் பண்ணுவதேதோ வென்கிறகோபத்துக்கவகாசமில்லை யென்று ஸூசிதம். சாமங்கள் - யாமங்கள், கழிவதன்முன் - அதிக்ரமிக்கைக்குமுன்பே, சடக்கென-சீக்ரமாக, போய்-நடந்து, காலவிளம்பம்பண்ணாதேபோ யென்றபடி. தன்னாற்றில் - தன்னுடைய நதியிலே, தன்னாலே யதிஷ்டிதையான நதியிலே யென்றபடி. தனியிருந்து - அஸஹாயையாயிருந்து, தவம் - தபஸ்ஸை, செய்கின்ற - பண்ணுமவளான, பதிவிநாக்ருத பத்நிக்கு தபஸ்ஸிலே யதிகார முண்டாகிலும் பத்நீ விநாக்ருத பதிக்கு க்ரதுவில் அதிகாரமில்லை யிறேஎன்றுதாத்பர்யம். நாமங்கை-நாவில் வஸிக்குமவளான. ஜிஹ்வாக்ர வர்த்திநியான ஸரஸ்வதியென்றபடி. வந்திட - வந்துவிடும்படி, ப்ரணயகலஹ கலுஷிதையான ஸரஸ்வதி ப்ரஸந்நையாய் ஜடிதிவரும்படி என்றபடி. நீ-ஸாந்த்வவாதகுசலனான நீ, அழைப்பாய்-ஆஹ்வானம் பண்ணுவாய், என்று-இப்படி, நன்மகனை - நல்லபுத்திரனை, தனக்கு விதேயபுத்ரனான வஸிஷ்டபகவானை யென்றபடி. இங்கு வஸிஷ்டபகவானை தன் நாமத்தாலே நிர்தேசியாதே சதுர்முக புத்ரத்வேந நிர்தேசித்தது “ஆத்மாவை புத்ர நாமாஸி” என்கிற

படியே ஸ்வஸ்மாதநதிரிக்தனை புத்ரனை ப்ரேஷிக்கையாலே ஸ்வய மநாகமன ப்ரயுக்தாநாதரசங்கா ப்ரஸக்தியில்லை யென்று த்யோதநார்த்தம். நான்முகன்தான் - சதுர்முகன்தான், நவின்றிட்டான் - சொன்னன், சொல்லியனுப்பினனென்றபடி. (௧௧)

மூ.—அன்னவடிவா ளசையு மன்ன நடையா ளுயரு மன்னவர சேறிவருவாள், அத்தனய னத்தனய னுத்திதனை யத்தெதென வுத்தி புரியாள், நன்னடைவிடா நடமிதென்னநடவா நடுவுநண்ணு குடகேறியிழிவாணற்பதிகளற்பதிகள் கற்புரள வற்புதமருக் கதியினல், கன்னடைவிடாவிடமி லுன்னதி சிறு விகட மன்றுகிரிகூட மிடியக் கட்டவிடை யிற்றுவிழ முற்றும் விழியுற்றடைய விட்டருகுற, அன்ன நயசீரயனிதென்னென விழாவமரர்மன்னுபதியேறிமகிழ வச்சுதனனைத்தனுவி லத்திசை வரத்தகையவற்றணுகினள். (௧௨)

இப்படி ப்ரஹ்மாவாலே நியுக்தனன வஸிஷ்டபகவான் ஸரஸ்வதிபக்கல் சென்று உபசாரபுரஸ்ஸர மாக பரக்ருத வ்ருத்தாந்தத்தை யறிவிக்க ப்ரணய கலஹ கலுஷிதையான ஸரஸ்வதி வாராதவளவில் ப்ரஹ்மா ஸவித்ரீ முதலான பத்நிகளைக் கொண்டு யஜ்ஞம்பண்ணத் துடங்க தேவஸத்காரகுபிதரான அசுரர்களிந்தயஜ்ஞத்தைக் குலைக்கநினைத்துச் சென்று ஸரஸ்வதிக் கறிவிக்க வவளும் அதிகுபித ஹ்ருதையயாய்க் கொண்டு தக்ஷிணபதத்திலே பேர்ந்து வேறேயொரு மஹாநதியாய்ப் பெருகி ப்ரஹ்மாவினுடைய யஜ்ஞ பூமியை யழிப்பதாக வுபக்ரமித்து ஸாடோப விச்ருங்கல கதியாய்புறப்பட இதைக்கண்டு நம்முடைய யஜ்ஞம் மத்யே விசீர்ணமாய்த் தென்றத்யந்தமவஸந்ந மநஸ்கனன ப்ரஹ்மாவாலே சரணமாக வரிக்கப்பட்டவனாய் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம் தோற்ற யதோக்தகாரியென்று பேர்பெற்று மத்யே மார்கம் அநந்தசாயியாய் ஸேதுவாக வாவிர்பவித்த ஸர்வேச்வரனாலே ந்ருத்தவேகையா யுபசமித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

அன்னவடிவாள் - ஹம்ஸம்போலே யிருக்கிற வடிவையுடையவளான, வடிவு- அவயவஸன்னிவேசஃ. ஹம்ஸம்போலே அத்யந்த தர்சநீயாக்ருதியான வென்றபடி. யத்வா - ஹம்ஸம்போலே சுத்தஸ்படிகாக்ருதியான வென்றபடி, ஸரஸ்வத்யாச் சுத்தஸ்படிக ஸங்காசத்வம் ப்ரஸித்தமிறே. அசையும் - மந்தசாரியான அன்ன - ஹம்ஸம்போலேயிருக்கிற, நடையாள் - கமநத்தையுடையவளான, ஸ்பந்தமான மராளீமத கேல கமனையான வென்றபடி. உயரும்-உச்ச்ரிதமான, அன்னவரசு-ஹம்ஸஶ்ரேஷ்டத்தை, ஏறி - ஆரோஹித்து, வருவாள் - வருமவளான, அதி ஸௌகுமார்யேண பாதசாராஸஹிஷ்ணுதயா ராஜஹம்ஸசாரிணியான வென்றபடி. இங்கு ஹம்ஸஸமாநாகாரத்வம் ஹம்ஸகமநத்வம் ஹம்ஸவாஹநத்வம் என்கிறவிசேஷண த்ரயமும் ஸரஸ்வதிக்கு நதீபாவாவஸ்தாயாஃ ப்ராக்ஸித்தம், இதை இங்கேயனுவதித்தது க்ரமேண தத்விருத்தமான பங்ககலுஷ நதீரூபத்வ ஸாடோப விகட கமநத்வ சர்க்கராசதகர்க்கச துங்ககிரி கூடாரோஹித்வ ரூப வக்ஷ்யமான விசேஷணத்ரயத்தினுடைய வைசித்ர்ய ப்ரதர்சநார்த்தம். அத்தன் - ஆப்தனன, தீர்க்க கோபமூலாபராத சூன்யனன வென்றபடி. அயன் - அஜனனுடைய, அத்தனயன் - அந்த தநயனுடைய, சிஷ்டாக்ரேஸரத்வேந ப்ரஸித்தனாய் ப்ரஹ்மபுத்ரனன வஸிஷ்டனுடைய வென்றபடி. உத்திதனை - உத்தியை, அத்து - இது - என - இதி பதச்சேதஃ. இது - அத்து. என- இத்யந்வயஃ இது - இந்தவர்த்தம், அத்து-அஸ்து, அங்கீக்ருதம். என - என்று, உத்தி- உத்தியை, புரியாள் - கொடாதவளான, சொல்லாதவளான வென்றபடி. ஸாந்த்வ ப்ரயோககுசலனன வஸிஷ்டபகவானலே விஜ்ஞாபிதமான வர்த்தத்தைக்கேட்டு அஸ்து என்று அப்யுகம த்யோதகமாக வொருவசநம் சொல்லாதவளான வென்றபடி, சிரகாலதாராவாஹி படுதர மந்யுவான வென்றுபலிதார்த்தம். நன்னடை-நல்லநடையை, சீக்ரகதியை யென்றபடி. விடா-விடாததான, சீக்ர கதியோடே கூடினதானவென்றபடி. நடமிது - பாவப்ரதாநோநிர்தேசஃ. நாட்யமிதென்றபடி. என - என்னும்படி, த்வரித தாவந ஸம்வலித நாட்ய மிதென்று உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யென்றபடி. இதுக்கு ஏறியிழிவாளென்கிறத்தோட ந்வயம். நடவா - நந்து மசக்யமான, நடுவு-

மத்யத்திலே, நண்ணு - ப்ராப்தங்களான, குடகு - குடகங்களை, உபலராசி: குடகு பதேகோச்யதே. ஏறி - ஆரோஹித்து, இழிவாள் - இறங்குமவளான, துர்கதர மார்க மத்ய கதங்களான வுபல ராசிகளை யெல்லாம் நிரங்குசமாக வேறி யிறங்குகையாலே த்வரித கமந மிஸ்ரித நாட்யம் பண்ணுமவ ளென்று த்ப்ரேக்ஷணீயையான வென்று நிர்களிதார்த்தம். குடகேறி யிழிவா ளென்கிற நிர்தேசத்தாலே மார்க்கத்திலே யத்யுந்நதமான கதி ப்ரதிபந்தக மிருந்தாலு மேறிப் போமதத்தனை போக்கி வழிவிலகிப்போவதில்லை யென்றுத்வநிதம். இங்கு ஸரஸ்வதீதிசேஷ:. நற்பதிகள் ஸமீசீனஸ்தாநங்களிலேயும், அற்பதிகள் - அஸமீசீந ஸ்தாநங்களிலேயும், ஸமப்ரதேசங்களிலேயும் விஷமப்ரதேசங்களிலு மென்றபடி. கற்புரள - கல்புரள இதிச்சேத:. கல் - சிலைகள், புரள - உருளும்படி, வேகாதிசயத்தாலே ஸமவிஷம ப்ரதேச விபாகமில்லாதே கந்தரசிலைகள் விலுண்டநம் பண்ணும்படி யென்றபடி. அற்புத-அத்புதையான, மருக்கதியினல்-மருகதியாலே, மரு-நிர்ஜலப்ரதேச:. யத்வா - மருக்கதியினல் - மருத்கதியாலே, வாயுகதியாலே யென்றபடி. இதுக்கு இடியவென்கிறத்தோடேயந்வயம். கன்னடை - கல்நடையிதிச்சேத:. சிலாகமநத்தை, விடா விடம்-ப்ரவர்த்திப்பியாத ஸ்தலம், இங்கு நடையை விடுகையாவது த்யஜிக்கையன்று, கிந்து அச்வம் விடுகை ஸர்பம் விடுகை யென்கிறவிடத்தில் போலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கை. இல்-இல்லாதவையான, இதுகிரிகூடங்களுக்கு விசேஷணம். விஷம ஸங்கட ஸ்கலித சிலா கமனம் பண்ணாத ப்ரதேச மில்லாதவையான வென்றபடி. தாத்ருச கமனமே பண்ணு மிடங்களானவென்று பலிதார்த்தம். உன்னதி-உன்னதியாலே, சிறு - அல்பீபவியாதவையான, சிறுமை - அல்பீபவிக்கை, நிரதிசயோன்னதி சாலிகளானவென்றபடி. விகட - விகடங்களான, அதிவிசாலங்களான வென்றபடி. மன்னு - த்ருடதரங்களான, கிரிகூடம் - கிரிகூடங்கள், பர்வத சிகரங்களென்றபடி. இடிய - இடிந்து விழும்படி, கட்ட - கஷ்டங்களான, துர்தம கடோரங்களான வென்றபடி. விடை-வ்ருஷபங்கள், இற்று - நசித்து, விழ - பதிதங்களாம்படி, அநாயாஸேந மஹாநதீதரண ஸமர்த்தங்களான மஹோக்ஷங்களும் கூட வவஸந்ந ப்ராணங்களாய்பதிதங்களாம்படி யென்றபடி. முற்றும் - ஸர்வத்ர, விழி-வீக்ஷணத்தை,உற்று-அடைந்து, ஸர்வதோ த்ருஷ்டிகளை ப்ரசரிப்பித்தென்றபடி. அடைய - காத்ஸ்ந்யேந, விட்டு-பரித்யஜித்து, அருகு - ஸமீபத்தை, உற - அடையும்படி, ஜநங்கள் ப்ரளய பாராவார ந்யாயெநாபூதபூர்வமான மஹாநதீ ஸம்ப்ரமத்தைக்கண் டிதி கர்த்வ்யதாமூடங்களாய் க்ரத்வநுஷ்டாநவ்யக்ரனன ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸமீபத்திலேதாவனம்பண்ணும்படி யென்றபடி, அன்ன - ஹம்ஸயுக்தனன வென்றபடி. நய - ந்யாயயுக்தனன, ஸரஸ்வத்யநுநயார்த்தமாக வஸிஷ்டபகவானை ப்ரேஷிக்கையாலே ப்ரதாநபத்ந்யதிக்ரமரூப துர்நய ரஹிதனன வென்று தாத்பர்யம். சீர்-கல்யாணகுணயுக்தனன, யாகாநுஷ்டானோபயுக்த மந: ப்ரணிதான வாங்நியமாதி யுக்தரான வென்றபடி. அயன் அஜன், இதென் - இதெது, என - என்னும்படி, கிமிதம் என்று ஸம்ப்ராந்தனும்படி யென்றபடி. விழா - உத்ஸவத்திலே யிருக்கிற, அமரர் - அமரர்கள், மன்று - ஸ்திரமான, பதி - ஸ்தானத்தை, ஏறி - ஆரோஹித்து, மகிழ - ஆனந்திக்கும்படி, ஹயமேதோத்ஸவ தர்சந ஸமாகதரான தேவர்களித்தைக்கண்டு அதிபீதராய் ஜடிதி ஸ்வர்கத்தை யாரோஹித்து தங்களுடைய ப்ராணத்ராணத்தாலே புநர்ஜாதம் மந்யராய் ஸந்தோஷிக்கும்படி யென்றபடி. அத்திசை - அந்ததிக்கிலே, அச்வமேதாநுஷ்டானப்ரதேசத்திலே யென்றபடி, வர - வரச்செய்தே, அச்சுதன் - அச்யுதன், நச்யவந்தேஸ்மாதாச்ரிதா இத்யச்சுத: என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே பகவத ஸ்ஸர்வப்ரகாராச்ரித ரக்ஷண சீலத்வம் தர்சிதம். அணைத்தனுவில் - சயனபோகத்திலே, ஸ்வசயநபூதமான திருவனந்தாழ்வான் திருமேனியாலேயென்றபடி. ஆவிர்பவித்திதிசேஷ:. தகைய-ப்ரதிபந்திக்க. "ஏஷஸேதுர் விதரணஏஷாம் லோகாநாம்ஸம்பேதாய" என்கிறபடியே ஸகலஜக தேகஸேதுவான ஸர்வேச்வரன்தானே சரணாகத சதுர்முக யஜ்ஞஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக வநந்தபோகி போகசாயியா யாவிர்பவித்து யஜ்ஞவிகாதோத்யதமான மஹாப்ரவாஹத்துக்கு திரதிக்ரமமாக வோரணைபோட்டாப்போலே ப்ரதிபந்தம்

பண்ணுகையாலே யென்றுபிண்டிதார்த்தம். வற்ற - சோஷணத்தை, அணுகினாள், அடைந்தாள். கிஞ்சித்லஜ்ஜிதையாய் சிதிலிதவேகையாய் உபசாந்தையாளென்றபடி. (௧௨)

மூ.—அன்றுநயந்த வயமேத மாவேள்விப்
பொன்றவுரையணங்குபூம்புனலாய்க்—கன்றிவர
ஆதியனுக்கருள் செய்தணையானான்
தாதையரவணையான்றான். (௧௩)

கீழ்ப்பாட்டிலருளிச்செய்த வர்த்தத்தையே ஸர்வேச்வரனுடையவாச்ரிதபாரதந்த்ர்ய ப்ரகாசனார்த்தமாக புநரநுஸந்திக்கிறார்.

அன்று - அந்ததிநத்திலே, நயந்த - அனுஷ்டிதமான, அயமேத - ஹயமேதமென்று ப்ரஸித்தமான, மாவேள்வி-மஹாயஜ்ஞமானது, பொன்ற - நசிக்கும்படி, உரையணங்கு - வாக்தேவதை, பூம்புனலாய் - புஷ்பஜலமாய், கமலகுமுதகல்ஹாரேந்தீவராத்யலங்க்ருத மஹாநதியா யென்றபடி. கன்றி - விவர்ணீபவித்து, கோபஜ்வலநதஹ்யமான ஹ்ருதயையா யென்றபடி. வர - வரும்போது, ஆதி-ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரியான வென்றபடி. அயனுக்கு - அஜனுக்கு, அருள்செய்து-க்ருபைபண்ணி, தாதை - பிதாவான, ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கும் பிதாவான வென்றபடி. இங்கீச்வரனை ப்ரஹ்ம பித்ருத்வேந நிர்தேசித்தது வாத்ஸல்ய ஹிதப்ரவர்த்தகத்வாதி ப்ரதர்சநார்த்தம். அரவணையான் - போகிசயனன், தான் - ஸ்வயமேவ, அணையானான் - ஸேதுவானான். (௧௩)

மூ.—தரணியின்மன்னியயனார்தனித்தவங்காத்தபிரான்
கருணையெனுங்கடலாடித்திருவணைகண்டதற்பின்,
திரணரகெண்ணிய சித்திரகுத்தன் றரித்து வைத்த
சுருணையிலேறியசூழ்வினை முற்றுந் துறந்தனமே. (௧௪)

இப்படி ஸகலலோகைகஸேதுவான ஸர்வேச்வரன் ஸரஸ்வதி ப்ரவாஹமத்யத்திலே யரவணையோடே கூட வணையாகக் கிடந்தவளவில் கண்ணும் மனமுங் களிக்கக் கண்டு நின்ற த்ரைலோக்யவர்த்திகளும் பேசினபாசுரத்தையருளிச்செய்கிறார்.

தரணியில் - தரணியிலே, மன்னி - த்ருடீபவித்து, த்ருட விகட கிரிகூட பேதியான ஸரஸ்வதீ ப்ரவாஹத்துக்குங் கூடவணுக வொண்ணாதபடி பூமியிலே ஸீமாசலம் போலே கண்வளர்ந்தென்றபடி. இதுக்குக் காத்தபிரானென்கிறத்தோடே அந்வயம். அயனார் - அஜனுடைய, அயனாரென்கிற பூஜோக்தியாலே சதுர்முகனொருவனிடத்திலுள்ள பகவத்வாத்ஸல்யத்தால் நிகிலலோகமும் பகவத்ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்றுஜ்ஜீவிக்கும் படியாய்த்தென்று மஹோபகாரத்வ ப்ரயுக்தகௌரவாதிசயஸ் ஸூசிதஃ. தனி - அஸஹாயமான, ஸத்ருசாந்தர ரஹிதமான வென்றபடி. யத்வா - தனி அநாதமான, பகவத்வ்யதிரிக்த ரக்ஷக சூந்யமான வென்றபடி. தவம் - தபஸ்ஸை, பஹுவிதவ்யய காயக்லேச ஸாத்யமான வச்வமேதத்தை யென்றபடி, காத்த - ரக்ஷித்தவனை, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கருணையெனும் - கருணையென்று பேர் பெற்றிருக்கிற, கடல் - ஸமுத்ரத்திலே, ஆடி - அவகாஹித்து, திருவணை - ஸ்ரீமத்ஸேதுவை, வேகாஸேதுவான ஸ்ரியஃபதியை யென்றபடி. கண்டதற்பின் - ஸாக்ஷாத்கரித்தபின், இதுக்கு துறந்தன மென்கிறத்தோட ந்வயம். பகவத் கருணா விஷயரல்லாதார்க்கு பகவத் ஸாக்ஷாத்காரம் துர்லப மென்று த்யோதநார்த்தம். இங்கு பகவத்கருணா ஸமுத்ராவகாஹத்துக்கு பகவத்ஸாக்ஷாத்கார பூர்வபாவ நிர்தேசஃ. லோகத்திலும் ஸமுத்ரத்தில் விழுந்து துளைந்தவனிறே கரைகாண்பது. இத்தால் ஸமுத்ரத்தி லவகாஹித்து ராமஸேதுதர்சனம் பண்ணினவனிறே ப்ரஹ்மஹத்யாதி மஹாபாதகங்களைப் போக்குவதென்று தர்மசாஸ்த்ர ப்ரக்ரியாபி ஸூசிதா. திரணரகு-திரள் - நரகு-இதிச்சேதஃ. திரள் - ராசிபூதங்களான, நரகு - நரகங்களை, எண்ணிய. கணைபண்ணுமவனை, தத்தத்புருஷக்ருத பாபராசி பலபூத நரக ராசிகளுடைய கணனவிலேகநங்களிலே யதிக்ருதனை யென்றபடி. சித்திரகுத்தன் - சித்ரகுப்தனாலே, தரித்து - அறிந்து, வைத்த - நிவேசிதமான, கணனபூர்வகமாக விலேகித்து பலப்ரதாநார்த்தம் ரக்ஷிதமான வென்றபடி., சுருணையில் - கணக்கோலைச்சுருளில்,

ஏறிய - ஆரூடங்களான, சூழ் - ஆவாரகங்களான, வினை - கர்மங்களை, முற்றும் - க்ருத்ஸ்நங்களையும், துறந்தனம் - பரித்யஜித்தோம், சித்ரகுப்த விலிகிதைகளான வஸ்மத் பாபராசிலிபிகளை காத்ர்த்ஸ்ந்யேந கிறுக்கி விட்டோ மென்றபடி. லோகத்திலும் பலவதவஷ்டம்ப முடையவனிடத்திலே துர்பலன் கையில் ருணபத்ரம் கார்யகரமன்றிறே. (௧௪)

மூ.—சுகலேசமெண்ணிய சூழ்வினைதீர்க்கத்துணிந்தயனார்
அகலாதவன்புடன் கொண்ட வயமேத வேதியின்மேல்
புகலோங்கு பொன்மலை யென்றதோர் புண்ணியகோடியுடன்
பகலோன் பகல்விளக்காகப் பரஞ்சுடர் தோன்றியதே. (௧௫)

இப்படி வேகவதியாய் வந்த ஸரஸ்வதியுடைய கோபவேக மடங்கும்படி வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த வெம்பெருமான் கடாக்ஷிக்கக் கலக்கமற்றுவந்த ஸரஸ்வதியையும் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரஹ்மாவச்வமேதயாகத்தை நடத்தப்ராதஸ்ஸவநகாலிகமான வபாஹோமம் ப்ரவ்ருத்தமான வளவிலே யாயிரங்கோடி யாதித்தியர்க ளுதித்தாப்போலே உத்தரவேதி மத்யத்திலே ஒருமஹாதேஜஸ்ஸு தோன்றினபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

சுகலேசம் - ஸுகலேசத்தை, எண்ணிய - அபிலஷிக்குமவையான, சூழ்வினை- ஆவாரககர்மங்களை, தீர்க்க - நசிப்பிக்க, துணிந்து - நிச்சயித்து, காடாந்தகாரசலிதகத்யோதகல்பா நந்த துக்கஸ்ரோதோந்தர்கத வைஷயிக ஸுகலேசத்திலே புருஷார்த்ததா புத்தி ஜநகங்களான வநந்தப்ராசீந துரிதங்களைக் கழிக்க த்ருடஸங்கல்பத்தைப்பண்ணி யென்றபடி. அயனார் - அஜனாலே, அகலாத - விச்லேஷியாததான, த்ருடதரமான வென்றபடி. யத்வா - அவ்யபிசாரியானவென்றபடி. அன்புடன்- ப்ரேமத்தோடே, கொண்ட - ஸ்வீக்ருதமான - அநுஷ்டிதமான வென்றபடி. அயமேத - ஹயமேதத்தினுடைய, வேதியின்மேல் - வேதிகையின்மேலே, உத்தரவேதி மத்யத்திலே யென்றபடி. புகல் - ப்ரபைகள், ஓங்கு - ஊர்த்வ வ்யாப்தைகளாம்படியான, ஊர்த்வமுகவ்யாபி மயூக படலீ சாலியான வென்றபடி, பொன்மலை - ஹிரண்ய பர்வதம், என்றது-என்னும்படியான, ஓர்-விலக்ஷணமான, புண்ணியகோடியுடன்- ஸ்ரீபுண்யகோடி விமாநத்தோடே கூட, பகலோன் - அஹஸ்கரனனவன்-பகல்விளக்காக-திவாதீபமாம்படி, நிரதிசய ஸ்வதேஜோபிபூதனன ஸூர்யன்திவாதீபம்போலே நிஸ்தேஜஸ்கனாம்படி யென்றபடி. பரஞ்சுடர் - பரஞ்ஜோதிஸானது, “அதயதத: பரோதிவோ ஜ்யோதிர் தீப்யதே,நதத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ர தாரகம்,நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோ யமக்நி:, தஸ்ய பாஸா ஸர்வ மிதம் விபாதி, தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம், தஸ்யாதித்யோகா முபயுஜ்ய பாதி” என்கிற ஸ்ருதிப்ரஸித்தமாய் ஸர்வதேஜஸா மபிபாவகமாய் ஸர்வதேஜஸா முபஜீவ்யமான பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸானதென்றபடி. தோன்றியது - ஆவிர்பவித்தது. (௧௫)

மூ.—பெருமையுடை யத்திகிரிப்பெருமாள் வந்தார் பேராதவருள்பொழியும் பெருமாள்வந்தார், அருமறையினுச்சிதனினின்றார்வந்தார் அங்கமுடனவையாகும்பெரியோர்வந்தார், திருவுரையாய்த்தாம்பொருளாய் நிற்பார்வந்தார் திருவருளாற்செழுங்கடலைக்கடந்தார்வந்தார், மருவிலர்க்கு மயக்குரைக்கு மாயோர்வந்தார் வானேறவழி தந்தார் வந்தார் தாமே. (௧௬)

இப்படி ஸ்ரீபுண்ய கோடி விமாநத்தோடே யாவிர்பவித்தருளின பேரருளாளனைக்கண்டு உன்மஸ்தகாநந்த பரிதரானநித்யஸூரிகளுடைய முகத்தாலே யாத்மாதமான வாதிராஜ்ய சிம்ஹ திவ்யகாஹளத்தினுடைய ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்யகல்யாணகுண கர்பமானநாதமிருக்கும்படியை திருச்சின்னமாலை யென்றொரு ஸ்வதந்த்ர ப்ரபந்தமாகச் செய்தருளினார். அதினுடையபாதார்த்த வர்க்யார்த்தங்களிருக்கும் கட்டளையெல்லாம் நாம்ஸ்வதந்த்ரமாகவேவிவரித்தோம். இங்கு ததபேக்ஷயா பின்ன பூர்வார்த்த பாடையான இக்காதையை விவரிக்கிறோம்.

பெருமையுடை - மாஹாத்ம்யத்தை யுடையவரான, அத்திகிரி - ஹஸ்திகிரி வாஸ்தவ்யரான, பெருமாள் - ஸ்பஷ்டம், வந்தார் - ஆவிர்பவித்தார், இப்படி மேலும் கண்டுகொள்வது. பேராத - சலியாததான, அருள் - க்ருபையை பொழியும் - வர்ஷிக்குமவரான, பெருமாள்வந்தார்-ஸ்பஷ்டம், அரு - துர்போதங்களான, மறையின்- வேதங்களுடைய, உச்சிதனில் - சிரஸ்ஸுக்களிலே, நின்றார் - ப்ரதிஷ்டித ரானவர், அதிகஹந கம்பீர ஸகலவேதாந்த ப்ரதிபாத்ய ரென்றபடி. அங்கமுடன்-சிக்ஷாகல் பாத்யங்கங்களோடே கூட, அவை - அந்தவேதங்கள், ஆகும் - ஆகுமவரான, ஸாங்க ஸகல வேத நிர்வாஹகரான வென்றபடி. பெரியோர் - மஹிமயுக்தர், திரு - பிராட்டி, உரையாய் - வாணியாய், தாம் - ஸ்வயம், பொருளாய் - அர்த்தமாய், நிற்பார்- நிற்குமவர், "ஔத்பத்திகஸ்து சப்தஸ் யார்த்தேந ஸம்பந்த:" என்கிற ஜைமினி ஸூத்ர தர்சிதா ப்ரதக்ஸித்ய பிப்ராயத்தாலே "அர்த்தோ விஷ்ணு ரியம்வாணீ" என்று துடங்கி பராசர ப்ரஹ்மர்ஷி ப்ரபஞ்சித்த படியே ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிராட்டியோடு ஸம்ச்லிஷ்டரான வரென்றபடி. திருவருளால் ஸ்ரீக்ருபையாலே, செழும்- அபிவ்ருத்தைகளான, கலைகள்-வித்யைகளை, தந்தார் - கொடுத்தவர், முன்பு - வித்யா ஸ்தான வக்த்ருத்வம் சொல்லிற்று, இப்போது தத்ப்ரதாத்ருத்வம் சொல்லுகையாலே புநருக்தியில்லை, மருவலர்க்கு - ப்ரேமசூந்யர்க்கு, மயக்கு - வ்யாமோஹந சாஸ்ரங்களை, உரைக்கும் - உபதேசிக்கு மவரான, மாயோர் - வஞ்சகர், வான் - வைகுண்டாக்ய பரமாகாசத்தை, ஏற-ஆரோஹிக்க, வழி-மார்க்கத்தை, தந்தார்-கொடுத்தவர், தாமே - ஸ்வயமேவ, வந்தார் - ஆவிர்ப்பவித்தார். (௧௬)

மூ.—அத்திகிரியருளாளப்பெருமாள்வந்தார் ஆனைபரிதேரின்மேலழகர்வந்தார், கச்சிதனிற்கண்கொடுக்கும்பெருமாள்வந்தார்கருதவரந்தருந்தெய்வப்பெருமாள்வந்தார், முத்திமழைபொழியுமுகில்வண்ணர்வந்தார் மூலமெனவோலமிட வல்லார்வந்தார், உத்தரவேதிக்குள்ளே யுதித்தார்வந்தார் உம்பர்தொழுங்கழலுடையார்வந்தார்தாமே. (௧௭)

இந்தபாட்டின்வ்யாக்யானத்தை திருச்சின்னமாலையில்காண்பது. (௧௭)

மூ.—திருபரிதிசைந்தமகுடமும் எழின்மதிதிகழ்ந்தவதனமும்
இருவகையிலங்குகுழல்களி லெதிர்பொரவுகந்தமகரமும்
ஒருதகவுயர்ந்ததிருமக ளொளிமருவின்மன்னுமகலமும்
உருவருவுமிழ்ந்தவுதரமும் உலகடையநின்றகழல்களும்
மருவினிடையோங்குபுனலென மலைகுனியநின்றமலையென
மருளறவிளங்குமொளியென மலரயனுகந்தபயனென
வுருவிலுறைகின்றவுயிரென வடியவருகந்தவமுதென
அருமறைகளொன்றியடிதொழ வருள்வரதர்நின்றபெருமையே. (௧௮)

இப்படியாவிர்ப்பவித்தருளின பெருமாளுடைய மஹாதேஜஸ்ஸிலே ப்ரமமேறி யோடின ப்ரஹ்மாவும் தேவர்களும்மகர்ஷிகளும் வருந்தி குறித்துப் பார்த்து அத்தேஜோமண்டலத்துக்குள்ளே புண்யகோடி விமாநத்தையும் அவ்விமானமத்யத்திலே ஹவிர்கர்ப்பமுகரான பெருமாள் காந்திவர்ஷியாயிருப்ப தொரு காளமேகம்போலே நின்றருளினபடியையுங் கண்டுஹர்ஷவிஸ்மயபரவசராய்க் கொண்டு பேசினபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

திரு - ஸ்ரீமானான, பருதி - ஸூர்யனோடே, இசைந்த - ஸத்ருசமான, நீதிதி ஸஹஸ்ர பாஸ்வர பாஸ்கர ஸத்ருசமான வென்றபடி. மகுடமும் - மகுடத்தோடும், எழில் - உஜ்வலனான, மதி-சந்த்ரன்போலே, திகழ்ந்த - விளங்காநிற்கிற, வதனமும்- வதநத்தோடும், இருவகை - இரண்டுப்ரகாரமாக, இலங்கு - விளங்காநிற்கிற, குழல்களில் - குந்தளங்களிலே, எதிர்பொர-அபிமுகமாக ப்ரவர்த்திக்க, உகந்த - ப்ரீதங்களான, மகரமும் - மகரங்களோடும், லலாட ப்ராந்த த்வய லம்பி திவ்யாளகங்களிலே க்ரஸந ஸந்நத்தங்கள் போலே யிருக்கிற மகரகுண்டலங்களோடு மென்றபடி. ஒரு - விலக்ஷணமான, தகவு - க்ருபையாலே, உயர்ந்த - துங்கையான, திருமகள் - பிராட்டியானவள், ஒளி - உஜ்வலமான, மருவில் - ஸ்ரீவத்ஸாக்ய சின்ஹத்தோடே

மன்னும் - ஸ்திரீபவிக்குமிடமான, அகலமும் - விசாலஸ்தலத்தோடும், நிரவதிக கருணா ரஸ நிர்ப்பரையான பிராட்டிக்கு ஸ்ரீவத்ஸத்தோடே கூட நித்ய ப்ரதிஷ்டாஸ்பத பூதமான விசங்கட வக்ஷஸ்தலத்தோடு மென்றபடி. உரு - ரூபவத்துக்களையும், அரு - ஸூக்ஷ்மங்களையும், ஸ்தூலங்களான வசேதநங்களையும் ஸூக்ஷ்மங்களான சேதநங்களையு மென்றபடி. உமிழ்ந்த - உத்கிரணம்பண்ணினதான, ஸ்ருஷ்டித்ததான வென்றபடி. உதரமும் - உதரத்தோடும், உலகு - லோகங்கள், அடைய - அநாயாஸேந ஸரணமாக வாஸ்ரயிக்கும்படி, நின்ற - எதிரே ஸௌலப்யேந நின்றவையான, கழல்களும் - திருவடிகளோடும், "ஸர்வபோக்யமநாயாஸம்" என்கிறபடியே ஸர்வ ஸமாஸ்ரயணார்ஹங்களான திருவடிகளோடு மென்றபடி. யத்வா - உலகு-லோகங்களிலே, அடைய - க்ருத்ஸ்நங்களிலேயும், நின்ற - நின்றவையான, கழல்களும் - திருவடிகளோடும், த்ரிவிக்ரமதசையிலே ஸர்வலோகங்களையும் வ்யாபித்து நின்ற திருவடிகளோடு மென்றபடி. அரு - போக்து மசக்யங்களான, மறை - வேதங்கள், ஒன்றி - ஏகீபவித்து, ஏகங்களா யென்றபடி. அடி - திருவடிகளை, தொழ - ஸேவித்திருக்கும்படி, "ஸர்வெவேதா யத்பதமாமநந்தி" இத்யாதிகள்படியே ஸர்வவேதங்களு மேககண்டங்களாய் ஸ்வஸ்வரூபகுணாதிகளை வந்திகள் போலே யுத்கோஷிக்கும்படி யென்றபடி. அருள்வரதர் - க்ருபையாலே வரப்ரதரான பேரருளாளர், நின்றபெருமை - ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மூர்த்தாவிலே புண்யகோடிவிமானமத்யத்திலே நின்றருளினவதிசயம், மருவின் - மருப்ரதேசத்தினுடைய, இடை - மத்யத்திலே, ஓங்கு - எழும்பாநிற்கிற, புனலென - ஜலம்போலே, எனவென்கிறபதம் ஸாத்ருசய வாசகமா யுத்ப்ரேக்ஷாத்யோதகம். அகிலஹேயாஸ்பத த்ரிகுண த்ரய காம்பித ஜட விபூதிமத்யத்திலே, அகிலஹேயப்ரத்யநீக சுத்தஸத்வ ஸ்யம்ப்ரகாச விக்ரஹ விசிஷ்டரான பேரருளாள ரவதரித்தது மருகாந்தார மத்யத்திலே ஸ்வச்ச ஸ்வாது தோய பூரோதயம்போலே யென்றபடி. இப்படி மேலு மூசிதமாகக் கண்டுகொள்வது. மலை - பர்வதமானது, குனிய - வணங்கும்படி, நின்ற - மலைமேல்நின்றதான, மலையென - பர்வதம்போலே, ஒரு மலைமே லொருமலை நின்றாப்போல் என்றபடி. மருள் - அஜ்ஞாநாந்தகாரம், அற - உச்சின்னமாம்படி, விளங்கும் - ப்ரகாசியாநிற்கிற, ஒளியென - ஜ்யோதிஸ்ஸுபோலே, ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரம தத்கார்யா த்யுச்சேதார்த்தமாக வத்யாத்ம வித்யைதான் மூர்த்திபவித்து நித்தாப்போலே யென்றபடி. மலர் - புஷ்போத்பன்னனான, அயன் - அஜனாலே, உகந்த - அபிலஷிதமான, பயனென - பலம்போலே, உருவில் - சரீரத்திலே, உறைகின்ற - வஸிக்குமவனான, உயிரென - ஜீவாத்மாபோலே, அடியவர் - தாஸராலே, உகந்த - அபிலஷிதமான, அமுதென - அம்ருதம்போலே, பூர்வோக்த திவ்யபூஷண திவ்யாவயவ விசிஷ்டரான பேரருளாளருடைய கரிகிரி மூர்த்தாவில் புண்யகோடி விமாநாவஸ்தாந மிப்படி ஷட்ப்ரகாரமாக வுத்ப்ரேக்ஷிக்கும்படி யிருக்கிறதென்று பிண்டிதார்த்தம். (௧௮)

மூ.—சித்தசித்தென விரித்துரைத்தன வனைத்தமைத்துறையு மிறைவனார்
சிறியபெரியவுரு வடைய வுடலமென நடலமிலதில தநிலையினார்
சித்திரத்தொழிலை யொத்தபத்தரொடு முத்தர்பித்தியெனு முணர்வினார்
செய்தவின்மறைநெறியிலெறியவுருமுறைகள் மூறியசிறையரியநிறைவினார்
கத்துவிக்கவல கத்துவித்தைவழி கற்றவர்க்கசைவின்மாயனார்
கபிலர்கணசரணர் சுகதர்சமணரரர் வழிகளழியுமருண் மொழியினார்
கத்திலக்கிலு மருக்குலத்திலு மசித்திலொக்கு மொருமுதல்வனார்
காணமிடுகடிய பகிரெனுரிருடிகமு மடைய முடியு மடியிருடியார்
ஒத்தனைத்துலகு மொற்றியொற்றிவரு மிப்பவத்திசையு மிசைவினார்
உருவமருவமெனு மூலகின்முடகிலனி லுவமையிலதிலகுதலைவனார்
உத்தமப்படி வகுத்தவித்தைகளி லுத்தரிக்கவுணர் குணவனார்
உரியகிரியைகளி லகிலதொருவிரகு தெரியவினையுமவர் பரிவினார்

சத்தசத்தனு மனைத்தனைத்தவினை தொத்தறுக்கவல துணிவினர்
செரியுமளவிலுரி யவரையறிவரிய தமனிநெறி சொருகு விரகினர்
தத்துவத்திரளை தைத்துதைத்தடைவு தத்துவிக்குமவர் தலைவனர்
தருகவுணருமவர் சரணமணுகவிட லரிவருள்வரத ரடியமே. (௩௰)

இவ்வண்ண மாச்சர்யரஸத்தாலும் பக்திப்ரகர்ஷத்தாலும்ப்ரேரிதரான ப்ரஹ்மாதிகள் தொழுவதொழுவதா யிவர்க்குதாமடியோமாகப் பெறுவதே யென்று வேதாந்தஸாரமானவர்த்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தபடியையருளிச்செய்கிறார்.

இப்பாட்டில் அத்யாய சதுஷ்டயாத்மக சாரீரகசாஸ்த்ர ஷோடசபாதீ ப்ரதிபாத்யங்களான பதினாறு கல்யாணகுணங்க ளடைவே பதினாறுசரணங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன. சித்து - சித்தத்வம், அசித்து - அசித்தத்வம், என - என்று, விரித்து - விஸ்தரித்து, உரைத்தன - சொல்லப்பட்டவையான, அனைத்து - ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும், அமைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உறையும் - அவைத்திலே வஸிக்குமவரான, இறைவனார் - ஈச்வரபூதனை, நியந்த்ருபூதனை வென்றபடி. சேதநாசேதநரூபேண விபஜித்து தத்ராபி தேவதிர்யகாதி மஹதஹங்காராதி பஹுவிதாவாந்தர வைசித்ரீசாலித்வேந சாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரதிபாதிதங்களான ஸகல வஸ்துக்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா,ததேவாநுப்ராவிசத்" என்கிறபடியே அவைத்திலனுப்ரவேசித்து நியமிக்குமவரான வென்றபடி. இத்தால் சாரீரக சாஸ்த்ர ப்ரதமபாத ப்ரதிபாதிதமான சிதசித்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வாக்ய கல்யாணகுணம் ப்ரதிபாதிதமாய்த்து. சிறிய - ஸூக்ஷ்மங்களான, பெரிய - ஸ்தூலங்களான, உரு - ரூபங்களான வஸ்துக்களென்றபடி. அடைய - கார்த்ஸ்ந்யேந, உடலமென - சரீரமென்னும்படி, நடலம் - அவத்யம், இலது - இல்லாதபடி, இலகு - விளங்காநிற்கிற, நிலையினர் - ஸ்திதியையுடையவரான, ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூல சப்தித நிகில சேதநாசேதந சரீரகராயிருந்து வைத்து தத்ப்ரயுக்ததோஷை ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டராய் ததந்தஸ்ஸ்திதரானவென்றபடி. இத்தால் சிதசித்ப்ரபஞ்ச சரீரகத்வமாகிற த்விதீயபாதப்ரதிபாத்யகுணம் ப்ரகாசிதமாய்த்து. இங்கு நடலமிலதென்கிற வித்தால் "ஸம்போக ப்ராப்திரிதி சேந்ந வைசேஷ்யாத்" என்கிற ஸூத்ரத்தின்படியே "அநச்நந்நந்யோ அபிசாகசீதி" என்கிற ச்ருதியாலே தர்சிதமான சரீர ஸம்பந்த ப்ரயுக்த ஸுகதுக்கபாக் ஜீவ வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டினபடி. சித்திரத்தொழிலை-சித்ரவ்யாபாரத்தோடே, ஒத்த - ஸத்ருசமான, இது பத்த முக்த நித்யர்க்கு விசேஷணம். பத்தரொடு - பத்தரோடு; முத்தர் - முக்தருக்கு, இங்கு முக்தபதத்தாலே அநாதிமுக்தர் ஸாதிமுக்தரிருவரும் விவக்ஷிதர்கள். பித்தியெனும் - பித்தியென்றும்படியான, உணர்வினர் - ஞானத்தையுடையவரான, தாரயதைக ஸ்வபாவதயா சித்ர ரேகா ஸ்தாநீயரான பத்த முக்த நித்ய ரூபத்ரிவித சேதநர்க்கும் தாரகதைகஸ்வபாவதயா பித்திஸ்தாநீயமான ஸங்கல்பத்தை யுடையவரானவென்றபடி. அத்ர த்ரிவிதசேதநதாரகத்வோக்தியாலே "அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதேঃ" என்கிற ஸூத்ரோக்தமான மூலப்ரக்ருதி பர்யந்தாசேதந தாரகத்வம் கைமுத்யஸித்தம். இங்கு ஸங்கல்பத்துக்கு ப்ரபஞ்சதாரகத்வோத்தியாலே "ஏதஸ்யவா அக்ஷரஸ்ய ப்ரசாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டதঃ" என்கிற ச்ருதியும் "ஸாச ப்ரசாஸநாத்" என்கிறஸூத்ரமும் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதங்கள். ஏதேந "ஸ்வேமஹிம்நிப்ரதிஷ்டிதঃ" என்கிறவநந்யாதாரத்வம் பலிதம். இத்தால் த்ருதீயபாத ப்ரதிபாத்யமான ஸ்வநிஷ்டத்வ ரூபகுணம் வ்யஞ்ஜிதமாய்த்து. சிதைவில் - சைதில்யமில்லாததான, மறை நெறியில்-வேதமார்க்கத்திலே, ஏறிய - ஆரூடங்களான, உரு-அசேதநத்தினுடைய, முறைகள் - கர்மங்கள், முறிய -பக்னங்களாம்படி, சிறை - ஸங்கோசம், காராக்ருஹவாசகமான சிறைசப்தத்தாலிங்கு ஸங்கோசம் விவக்ஷிதம், அரிய அசக்யமான, நிறைவினர் - பூர்த்தியையுடையவரான, ப்ரமாணாந்தரேண பாதிதுமசக்யங்களான "இந்த்ரியேப்யঃ பராஹ்யர்த்தாঃ" இத்யாதி வேதாந்த வாக்யங்களாலாபாததঃ ப்ரதீயமானைகளான காபிலதந்த்ரஸித்தப்ராதாந ப்ரக்ரியைகளெல்லாம் ஸம்யங்ந்யாயாநுக்ருஹீத தத்தத்வாக்ய பராமர்சத்தாலே பாதிதைகளானையாலே "ஏதேநஸர்வேவ்யாக்யாதாவ்யாக்யாதாঃ" என்கிறபடியே ஸர்வவேதாந்த ப்ரதிபாத்யதஸ்ஸங்கோச மஹிமபூர்த்திகளான வென்று பிண்டிதார்த்தம். இங்கு ப்ரதாந ப்ரக்

ரியா ப்ரதிபாதந பங்கத்தைச் சொன்னது "ஜகத்வாசித்வா" தித்யாத்யதிகரணோ தர்சிதமான ஜீவப்ரக்ரியா ப்ரதிபாதந பங்கத்துக்கு முபலக்ஷணம். "ஆநுமாநிக மப்யேகேஷா மிதி சேந் ந சரீர ரூபகவிந்யஸ்த க்ருஹீதேர் தர்சயதிச" இத்யாத் யதிகரணங்களாலே ப்ரதாந ப்ரக்ரியா நிராஸம் ப்ரதமோபக்ராந்தமாகையாலே அத்தை இங்கே கண்டோக்தமாக்கி சரமோபக்ராந்தமான ஜீவப்ரக்ரியா நிராஸத்தை யுபலக்ஷிக்கையுசிதமிறே. இத்தால் நிரவதிகமஹிமத்வ லக்ஷணநுமாநிகபாத ப்ரதிபாத்ய குணம் ப்ரகாசிதமாய்த்து. கத்துவிக்க - ஜல்பம்பண்ணுவிக்க, வல - ஸமர்த்தமான. கத்துவித்தைவழி - ஜல்ப வித்யாமார்க்கத்தை, கற்றவர்க்கு-அப்யஸித்தவர்க்கு, அசைவில்-சலநமில்லாத,மாயனார்-விசித்ரசக்திகரான, எடுத்தவிடமெல்லாம்ஹேது கல்பநம் பண்ணும்படி குதர்க்ககுஹநோத்தாபகமான ஜல்பவித்யாக்ய மார்காப்யாஸ முடையவராலே துர்விசால ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யனுகூல விசித்ர சக்திக ரான வென்றபடி. இங்கு மாயனா ரென்று நிர்தேசித்தது "ஆத்மநி சைவம் விசித்ராச்சஹி" என்கிற ஸூத்ரத்தின்படியே விசித்ர சக்திகதயா ப்ரஹ்மணோ ஜகத்காரணத்வேஸம்பாவித ஸர்வாநுபபத்தி பரிஹார ப்ரதர்சனார்த்தம். ப்ரஹ்மகாரணத்வத்துக்கு தர்க துர்விசாலத்வ கதநம் காபிலாதி ஸ்ம்ருதி துர்விசாலத்வத்துக்கு முபலக்ஷணம், இங்கு சாரீரகசாஸ்த்ரத்தில் ப்ரதமோபாத்தமான ஸ்ம்ருதிதுர்விசாலத்வத்தை கண்டோக்தமாக்கி சரமோபாத்தமான தர்கதுர்விசாலத்வத்தை யுபலக்ஷிக்க வேண்டியிருக்க விபரீதமாகப்பண்ணினது கபிலாதி ஸ்ம்ருத்யபேக்ஷயா பாஹ்யதர்காணும் பரிஹார்யதாயாம் ப்ராதாந்யத்யோதநார்த்தம். இத்தால் ஸ்ம்ருதிந்யாயவிரோதபரிஹாரபர ஸ்ம்ருதிபாதப்ரதிபாத்ய நிர்பாதத்வ ரூப குணமநுபாஷிதமாய்த்து, கபிலர் - கபிலமதநிஷ்டருடையவும், சுகதர் - ஸுகதமதநிஷ்டருடையவும், சமணர் - ச்ரமணமத நிஷ்டருடையவும், ச்ரமணாஜிநா:. அரர் - ஹரமதநிஷ்டருடையவும், வழிகள் - மார்க்கங்கள், அழியும்-நசிக்கும்படியான, அருள் - க்ருபாப்ரயுக்தமான, மொழியினர் - வசநத்தையுடையவரான, இங்கு அருள் மொழிசப்தத்தாலே ஸஹஜ பகவத் காருண்ய பரிவாஹபூதமான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரம் விவக்ஷிதம். இதுக்கு க்ருபாப்ரயுக்தத்வோக்தியாலே "வேதாந்தேஷு யதா ஸாரம் ஸங்க்ருஹ்ய பகவாந்ஹரி: | பக்தாநு கம்பயாவித்வாந் ஸஞ்சிக்ஷேப யதாஸுகம்" என்று பரமஸம்ஹிதோக்தரீத்யா விப்ரலிப்ஸாதி மூலக புத்தாதி சாஸ்த்ராபேக்ஷயா வைலக்ஷண்யந் தர்சிதம். காபில காணாத ஸௌகதஜைந பாசுபத பாதகமான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ர ரூப வசநத்தை யுடைவரான வென்றபடி. இங்கு சுகத ரென்கிற பதத்தாலே "ஸமுதாய உபய ஹேதுகேபி தத்ப்ராப்தி:" என்றுதுடங்கி யதிகரணத்ரயத்தாலே நிரஸ்தரானவைபாஷிகஸௌத்ராந்திகயோகாசார மாத்யமிக ரூப சதுர்விதபௌத்தர்விவக்ஷித்தர்கள். ஏதேந ஸாங்க்யாதி கரணம் துடங்கி ஸ்ரீபஞ்சராத்ராதிகரண மளவாக வஷ்டாதிகரணார்த்தத்தை அநுக்ரஹித்தபடி. இத்தால் ஸமயபாத ப்ரதிபாத்யமான வாஸ்ரிதாப்தத்வ ரூபகுண மநுவர்ணிதமாய்த்து. கத்து - கங்களுடைய, கமிந்திரியம். இலக்கிலும் - லக்ஷ்யத்திலேயும், ஸ்தூலத்வேநெந்த்ரியகோசரமான வாகாசாதிபூதபஞ்சத்திலேயு மென்றபடி. இங்கு பூதபஞ்சகோபாதாநேந தத்ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாரூப தந்மாத்ர பஞ்சகமுமுபலக்ஷிதமாகிறது. அரு - ஸூக்ஷ்மவஸ்துக்களுடைய, குலத்திலும்-வர்கத்திலேயும், அதிஸூக்ஷ்மத்வேநெந்த்ரியாகோசரமானஜீவவர்கத்திலேயுமென்றபடி. அசித்திலொக்கும்-அசித்தோடே ஸத்ருசமாகிய, மஹதாதிவிகாரத்தோடொக்க வென்றபடி. அசித்பதம் ஸமாந்யவாசியானாலு மிங்கு கோபலீவர்த்த ந்யாயேந பூத பஞ்சக பூர்வபாவி மஹதாதிரூப விசேஷபரம். ஒருமுதல்வனார்-ஒருகாரணபூதரான, ப்ரக்ருதியுடைய ஸாக்ஷாத்விகாரமான மஹத்தத்வத்திலே போலே பரம்பரா விகாரமான பூததந்மாத்ர பஞ்சகத்திலேயும் விகாரமில்லாத ஜீவவர்கத்திலேயும் ஸாக்ஷாதேவ நிமித்தோபாதாநபூதரான வென்று நிர்களிதார்த்தம். இந்த ஸார்வத்ரிக ஸாக்ஷாத்காரணத்வோக்தியாலே உத்தரோத்தர பூதம் ப்ரதிப்ரஹ்மண: பூர்வபூர்வபூதத்வாராகாரணத்வ மென்கிறசங்கா நிராஸகமான "தேஜோதஸ்ததாஹ்யாஹ" என்கிற வதிகரணம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதம். இங்குசேதநத்தை இந்த்ரியாகோசரத்வேந நிர்தேசிக்கையாலே ஸ்தூலத்வேந ஸ்வரூபபரிணாம

அஸஹிஷ்ணுதயா ஸ்வரூபாந்யதாபாவ ரூபோத்பத்தியும் ஜீவவர்கத்தை ஸூக்ஷ்மத்வேந நிர்தேசிக்கையாலே சேதந தஹந க்லேதந சோஷணாத்யநர்ஹத்வேந ஸ்வரூபபரிணாமா ஸஹிஷ்ணுதயாஸ்வபாவாந்யதாபாவரூபோத் பத்தியும் ஸூசிதையாய்த்து. இத்தால் வியத்பாத ப்ரதிபாத்யமான வாகாசாத்மாத்யுசித ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வ ரூபகுணம் ப்ரதர்சிதமாய்த்து. கரணம் - சக்ஷுராதிகரணங்களை, இடு-நிவேசிக்கை, சடிய - அசக்யங்களான, சக்ஷுராதிகரண ப்ரவ்ருத் யநர்ஹங்களான வென்றபடி. பதினொரு- ஏகாதச ஸங்க்யாகங்களான, இருடிகமும்-ஹ்ருஷீகங்களும், அண்டைய-கார்ஸ்ந்யேந முடியும்-நசிக்குமதான, அடி - ஆதிகாலத்திலே, இருடியார்-ருஷீபூதரான, நிருபாதிக நிகில விஷயகஸாக்ஷாத்கார ரான வென்றபடி. சக்ஷுராதி கரணகோசரைகாத சேந்த்ரிய ப்ரளய காலஸ்திதராய் ஸ்வயங் கரண நிரபேக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரரான வென்றபடி. இங்கிந்த்ரியங்களை சக்ஷுராத்ய கோசரத்வேந நிர்தேசித்தது "அணுவச்ச" என்கிற வதிகரணத்தின் படியே ஸூக்ஷ்மதமத்வ ஜ்ஞாபநார்த்தம். ஏகாதசத்வேந நிர்தேசித்தது பரமாத்ம விஷய ச்ருதி ப்ரத்யபிஜ்ஞாபநார்த்தம். தத்ராபிப்ராணசப்தத்தாலே நிர்தேசியாதேருஷிசப்தத்தாலே நிர்தேசித்தது "ருஷிசப்தச்ச ஸர்வஜ்ஞே தஸ்மிந்நெவ யுஜ்யதே நத்வசேதநேஷ்விந்த்ரியேஷு" என்று ஸ்ரீபாஷ்யோக்தரீத்யாதஸ்யாச்ருதேः பரமாத்ம விஷயத்வோபபாதநார்த்தம். இங்கு பரமாத்மநி பஹுக்ருத்வோபஹுவசந நிர்தேசம் "கௌண்யஸம்பவாத் தத் ப்ராக் ச்ருதெச்ச" என்கிறபடியே பரமாத்மந்யேகஸ்மிந் ஔபசாரிகமான "ப்ராணுவாருஷயः" என்கிற பஹுவசநத்தை யநுகரிக்கைக்காக. இத்தால் கரணபாத ப்ரதிபாத்யமான விந்த்ரியாதி காரணத்வ ரூப குணமுபதர்சிதமாய்த்து. அனைத்துலகும்-ஸமஸ்த லோகங்களிலேயும். ஒத்து - ஸமமாயிருந்து, இதுக்கு அசைவினரென்கிறத்தோடந்வயம். ஒத்தியொத்தி - ஆக்ரமித்து ஆக்ரமித்து, வரும் - பொங்கிவருமதான், இப்பவத்து - இந்தபவத்திலே, இசையில்-அப்யுகமம்பண்ணில், அசைவினர் - சலிப்பிக்குமவரான. ஸம்வர்த்த ஸமய ஸாகரம் போலே பொங்கிவருகிற ஸம்ஸாரத்திலே சேதநருக்கு ப்ராரப்த வைசித்ரியாலே ருசிபிறக்கில் ஸர்வஸமராயிருந்து தத்தத்ருச்யநுகுணமாக ஸம்ஸாரத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்குமவரானவென்றுநிஷ்கர்ஷம். ஒத்தி ஒத்திவருமென்கிறவித்தால்ஸம்ஸாரத்துக்கு அவித்யாப்ரக்ருதி ஸம்பந்தருசிவாஸனுமுகேநாவிச்சிந்த்ய பாதகத்வம் தர்சிதம். இத்தால் வைராக்யபாதப்ரதிபாத்யமான் ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வ ரூப குணம் ஸ்புடீக்ருதமாய்த்து. உருவம்-ரூபவத்வஸ்து, அருவம்-ரூபரஹிதவஸ்து, எனுமுலகில்-என்று சொல்லப்பட்டலோகத்திலே, முடகு - ஸங்கோசம், இலெனில் - இல்லையென்னுமிடத்தில், உவமை - உபமானம், இலது - இல்லாதபடி, இலகு-விளங்காநிற்கிற, தலைவனார் - ப்ரதாநபூதரான, சேதநாசேதநாத்மக ப்ரபஞ்சத்திலே கலந்திருக்கச்செய்தேயும் ப்ருமா ப்ரக்ஷிப்த காஷ்டீந்யாயத்தாலே தத்ப்ரயுக்த ஸ்வபாவ ஸங்கோசாதி ஹேயப்ரஸங்க மில்லை யென்னுமிடத்தி லொருத்ருஷ்டாந்தம் சொல்ல வொண்ணாதபடி விளங்குகிற ஸர்வலோகப்ரதான ரான வென்றபடி. இத்தாலுபயலிங்கபாத ப்ரதிபாத்யமானவகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநத்வ ரூபகுணம் ஸ்பஷ்டீக்ருதமாய்த்து. உத்தமப்படி-உத்தமப்ரகாரத்தாலே, வகுத்த - விபக்தைகளான, வித்தைகளில் - வித்யைகளிலே- உத்தரிக்க-ஸம்ஸாரோத்தரணார்த்தமாக, உணர் - அநுஸந்தேயமானங்களான, குணவனார் - குணங்களையுடையவரான, "லிங்கபூயஸ்த்வாத்தத்தி பலீயஸ் ததபி" என்கிற வதிகரணத்திலே நாராயணாநுவாகம் ஸர்வபரவித்யோபாஸ்ய விசேஷ நிர்தாரண பரமென்று நிர்ணயித்தபடியே வேதாந்தங்களிலே பரவித்யாத்வேந நிர்ணீதைகளான ஸ தக்ஷர தஹ ராதிவித்யைகளிலே ஸம்ஸாரோத்தரணகாமராலே உபாஸ்யமான கல்யாண குணரான வென்று நிஷ்கர்ஷம். இத்தால் குணோபஸம்ஹாரபாதப்ரதிபாத்யமான பஹுவிதபஜந விஷயத்வ ரூப குணம் க்யாபிதமாய்த்து. உரிய - உசிதைகளான, கிரிசைகளில் - க்ரியைகளிலே, அரியது - துஷ்கரமான, ஒருவிரகு - ஒருஉபாயத்தை, தெரிய - அறிகைக்கு, விரையுமவர் - த்வரிக்குமவரிடத்திலே, பரிவினர் - ப்ரேமயுக்தரான, பக்த்யங்கபூத ஸ்வ ஸ்வ வர்ணாச்ரமோசித நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கும்போது துரதிகம துஷ்கர ஸாத்விக த்யாக ரூப பந்தகத்வ நிவ்ருத்யுபாயத்தைத் தெரிந் தநுஷ்டிக்கு மிவ்வதிகாரிகள் பக்கல் ப்ரஸன்னரா யவர்களுக்கு ஜடிதி ஸ்வவிஷயக பக்தியோக நிஷ்பாதகரான வென்று பலிதா

ர்த்தம். இங்கு உரியவென்று க்ரியைகளை யுசிதத்வேந நிர்தேசிக்கையாலே "அந்தரா சா பிது தத்த்ருஷ்டே:" என்கிறவதிகரணத்திலே நிர்ணயித்தபடியே விதுராத்ய நாச்ரமிணுமப் யாச்ரம நியதைர் ஜபோபவாஸ தாந தேவதா ராதநாதிபிர் வித்யாதி காரோஸ்தீதி ஜ்ஞாபிதம், இத்தா லங்கபாதப்ரதிபாத்யமான ஸ்வோசித கர்ம ப்ரஸா த்யத்வ ரூப குணமாவிஷ்க்ருதமாய்த்து. சத்து - ஸத்துக்கள், புண்யரூபங்களென்ற படி, அசத்து - அஸத்துக்கள், பாபரூபங்களென்றபடி. எனும் - என்னுமவையான, அனைத்து - ஸமஸ்தங்களான, அணைத்த - ஆத்மாவையாச்லேஷித்திருக்கிற, வினை - கர்மங்களுடைய, தொத்து - ஸம்பந்தத்தை, அறுக்கவல - சேதிக்கசக்தமான, துணி வினர் - ஸங்கல்பத்தையுடையவரான, ஸ்வோபாஸகருடைய புண்யபாபரூப ஸகல கர்மங்களுக்கும் அச்லேஷவிநாசாபாதக த்ருடஸங்கல்பரான வென்றபடி. இத் தால் வ்ருத்திபாத ப்ரதிபாத்யமான கர்மவிமோசகத்வ ரூபகுணம் ப்ரகடிதமாய்த்து. சரியுமளவில் - சரீரம்தளருங்காலத்திலே, உரியவரை - ப்ராப்தரான வதிகாரிகளை, அறிவரிய - ஜ்ஞாது மசக்யமான, தமனிநெறி - தமனி மார்கத்திலே, சொருகு - ப்ர வேசிப்பிக்குமவரான, விரகினர்-உபாயஜ்ஞரான, ஸ்வசரணாரவிந்தப்ராப்தி யோக்ய ரான வுபாஸகரை சரீரவிச்லேஷகாலத்திலே லோகாந்தரப்ராபக க்ஷுத்ரநாடிக ளிலே ப்ரவேசியாதபடி "ததேகொக்ரஜ்வலநம் தத்ப்ரகாசிதத்வாரோ வித்யாஸாமர்த் தியாத் தச்சேஷகத்யநுஸ்ம்ருதி யோகாச்ச ஹார்தாநுக்ருஹீதச் சதாதிகயா" என் கிற ஸூத்ரத்தின்படியே நாடிவிவேசனம்பண்ணிவைத்து அர்சிராதிமார்க ப்ரதமதீர் த்தமான மூர்த்தந்யநாடியிலே ப்ரவேசிப்பிக்கு மவரான வென்றபடி. இத்தால் உத் க்ராந்திபாத ப்ரதிபாத்யமான ப்ரும்மநாடி ப்ரவேசகத்வ ரூபகுண மபிஹிதமாய்த்து. தத்துவ - ப்ரதிவ்யாத்ய சித்தத்வங்களுடைய, திரள் - ஸமூஹத்தை, உதைத்துதை த்து - பாதங்களாலே யாக்ரமித்து ஆக்ரமித்து, அடைவு-க்ரமேண, தத்துவிக்குமவர் - உல்லங்கநம் பண்ணிவைக்குமவர்க்கு, தலைவனார் - ப்ரதாநபூதரான, ப்ரஹ்மாண்ட ததாவரண ரூப ஸகல ப்ராக்ருத தத்வங்களையும் பாதங்களாலே மிதித்துக்கொண்டு ப்ராக்ருதேதரலோகாதிரோஹணம் பண்ணு முபாஸகர்க்கு ஆதிவாஹிகரான வர்சி ராதிகளுக்கு நியாமகரான வென்றபடி. இத்தால் அர்ச்சிராதி பாதப்ரதிபாத்யமான வர்சிராதிமார்க நேத்ருத்வரூபகுண முத்பாவிதமாய்த்து. தருக - ஈச்வரன் பலன்கொ டுக்கும்படி, உணருமவர் - உபாஸிக்குமவர், சரணம் - சரணங்களை, அணுக-அடைய, விடல் - த்யாகம், அரிய - அசக்யரான, பலப்ர தேச்வர ப்ரஸாதார்த்தமாக வுபாஸி க்குமவர் ஸ்வசரணாரவிந்தங்களை யடைந் தநுபவிக்கு மிடத்திலே யத்யர்த்தபோக்ய தையாலே த்யக்து மசக்யரான வென்றபடி. இத்தால் சரமபாத ப்ரதிபாத்யமான அபு நராவ்ருத்தி ஸாயுஜ்ய ப்ரதத்வரூபகுண முத்காடித மாய்த்து. இந்தசாரீரக சாஸ்த்ர ஷோடசபாதிப்ரதிபாத்ய குணங்களை (ஸ்ரஷ்டா தேஹீ ஸ்வநிஷ்டோ நிரவதிமஹி மா பாஸ்ததோஷச்ரிதாப்த: காத்மாதெரிந்த்ரியாதே ருசிதஜநகக்ருத் ஸம்ஸ்ருதௌத ந்த்ரவாஹீ! நிர்தோஷத்வாதி ரம்யோ பஹுபஜநபதம் ஸ்வார்ஹகர்மப்ரஸாத்ய: பாப ச்சித் ப்ரஹ்மநாடீகதிக்ருததிவஹந் ஸாம்யதச்சாத்ரவேத்ய:) என்றதிகரண ஸாராவல் யுபக்ரமத்திலே தாமே யநுக்ரமித்தாரிறே. அருள்வரதர் - க்ருபையாலே ஸகலபுரு ஷார்த்தப்ரதரான பேரருளாளருக்கு, அடியம் - நாங்கள்தாஸபூதர், ஆகப்பெறுவதே யென்றுசேஷ:. (௧௯)

மூ.—திருமகண் மண் மகணீளைமுதலாவெல்லாத் தேவியருந் தன்னுடனே
திகழ்ந்திருக்கத், தருமமிருமூன்றுமுதலனைத்துந்தொன்றத் தன்னனை
யசூரிகடன்னடிக்கீழ்வாழ. அருமறைசேரளவில்லா வவனியின் கண்
ணரவணைமேல்வீற்றிருப்பாலனைத்துங்காக்குங், கருமணியைக்கரிகிரி
மேற்கண்டேனென்றன் கடுவினைகளனைத்துநான்கண்டிலேனே. (௨௦)

ப்ரஹ்மா வப்பொழுது ஸம்ப்ரம ஸந்தோஷ ஸாத்வஸங்களை யுடையனாய்க் கொண்டு கிட்டிச்சென்று ஸூரிபோக்யமான சுபாச்ரயத்தை யனுபவித்துத் தான் பெற்றபேற்றை பேசினபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

திருமகள் - பெரியபிராட்டியார், மண்மகள் - பூமிப்பிராட்டியார், நீளை - நீளைப் பிராட்டியார், முதலா - இவர்கள்முதலான, எல்லாத்தேவியரும் - ஸகலதேவிகளும், தன்னுடனே - தன்னோடேகூட, திகழ்ந்திருக்க - ப்ரகாசித்திருக்கும்படி, இதுக்கு வீற்றிருப்பானென்கிறத்தோடே யந்வயம். இருமூன்று - ஷட்ஸங்க்யாகங்களான,

தருமம் - தர்மங்கள், ஞாநாதிஷாட்குண்யமென்றபடி. முதல் - அவைமுதலான, அனைத்தும் - க்ருத்ஸ்ந கல்யாணகுணங்களும், தோன்ற - பாஸிக்கும்படி, "குணைஷ் ஷட்பிஸ்த்வேதை: ப்ரதமதர மூர்த்திஸ் தவபபௌ, ஷாட்குண்யாத் வாஸுதேவ: பர:" என்கிறபடியே ஷாட்குண்யம் முதலான ஸகலகல்யாணகுணங்களும் பரவாஸுதேவவிக்ரஹத்திலே ஸம்ய கபிவ்யக்தங்களாம்படி யென்றபடி, தன் - தன்னுடைய, அனைய - ஸமஸ்தரான, சூரிகள் - நித்யஸூரிகள், அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தராகையாலே ஸந்தத மவிஸ்ம்ருத ஸ்வதாஸ்யரான ஸூரிகளென்றபடி. தன்னடிக்கீழ் - தன்னுடைய திருவடிகளின்கீழே, வாழ - வாழும்படி, இதுக்குமுன்புசொன்னபடி யந்வயம். அருமறை - த்ரவபோதஸ்ருதிகளோடே, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, அளவில்லா - அபரிச்சின்னையான, அவனியில் - அவனியிலே, "தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம். த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" இத்யாதி ஸ்ருதிசதப்ரதிபாத்யமா யபரிச்சின்னமான விப்ராக்ருத லோகத்திலே யென்றபடி. கண் - ப்ரதானபூதரான, அரவு - ஸர்பமாகிற, பேகிஸார்வபௌமனை திருவநந்தாழ்வானாகிற வென்றபடி. அணை மேல் - பர்யங்கத்தின்மேலே, வீற்றிருப்பால் - வீற்றிருக்கையாலே, உத்கர்ஷம் தோற்றவிருக்கையாலே யென்றபடி. அனைத்தும் - க்ருத்ஸ்நங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்குமதான, கருமணியை - கருமாணிக்கத்தை, இங்கு கருமாணிக்க சப்தத்தாலே நீலமணி போலுஜ்வல விக்ரஹரான பரவாஸுதேவரை நிகரணம் பண்ணினபடி. கரிகிரிமேல் - கரிகிரிசிகரத்திலே, கண்டேன் - ஸாக்ஷாத்கரித்தேன், ப்ரக்ருதி மண்டலோத்தீர்ண பரமயோகிவாங்மனஸாகோசர பரமவ்யோமவர்த்தி பரவாஸுதேவனை திர்யங்மனுஷ்யாதி ஸகலலோக சர்மசக்ஷுர்விஷயமான கரிகிரிசிகரத்திலே ஸாக்ஷாத்கரித்தே னென்றபடி. இதுக்குபலம்சொல்லுகிறது. என்தன்- என்னுடைய, கடு - க்ரூரங்களான, வினைகளனைத்தும் - ஸகலகர்மங்களையும், நான்- இப்படிக்ருதார்த்தனான நான், கண்டிலேன் - காணேன், ஸகலகர்மங்களும் நசித்தன வென்றபடி. (௨0)

மூ.—பெடையிரண்டையொ ரனமடைந்து பிரிந்திடாவகைபேசலாம் பெருகுமருவிக ளருகு மருவிய பெரியமணிவரைபயிலலாம், பிடியிரண்டொடு களபமொன்றுபிணைந்தபேரழநோதலாம் பிரிவிலொளியொடு நிழலுமருதுறு மிரவியிலகுதல்பரவலாம், கொடியிரண்டொடு விடபியொன்று குளிர்ந்தவாறுதுலாவலாம் குறைவில்நருதியு நினைவுமிலகியதருமவருநிலையென்னலாம், அடியிரண்டையு மடையுமன்பரறிந்தபேரருளாளனார் அணுகுமலர்மகளவனிமகளொடு கரடிகிரிநிலைகவர்தலே. (௨௧)

இப்படி கண்கள் கண்டற்கரிய மனோரதவிஷயத்தைக் கண்ட ப்ரஹ்மா "மொய்மாம்பூம்பொழில்" படியே அக்ரமமாக ஹர்ஷசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணிச் சிறுதுபோதோடிக் கூடித்தரித்து நாச்சிமாருடனே பெரியபெருமா ளெழுந்தருளி யிருக்கிற நிலையை யனுபவித்த படியை யருளிச்செய்கிறார்.

அடியிரண்டையும் - சரணயுகளத்தையும், அடையும் - ஆஸ்ரயிக்குமவரான, அன்பர் - ப்ரேமசாலிகளாலே, அறிந்த - அறியப்பட்டவரான, "ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்ல்ப்த:" இத்யாதிகள்படியே ஸ்வசரணங்களையே ப்ராப்யப்ராபகங்களாக வத்யவஸித்திருக்கும் ப்ரேமசாலிகளாலே ஸுக்ரஹஸ்வபாவரான வென்றபடி. இத்தா லனேவம்வித புருஷ துர்க்ரஹத்வம் பலிதம். பேரருளாளனார் - பேரருளாளருடைய, இதுக்குநிலைகவர்தலென்கிறத்தோடந்வயம். அணுகு - ஸந்நிஹிதைகளான, பார்ச்வத்வய ஸ்திதைகளான வென்றபடி. மலர்மகள் - பெரியபிராட்டியார், அவனிமகள் - பூமிபிராட்டியார், ஒடு - இவர்களோடுகூட, கரடிகிரி - கரடிகிரியிலே, ஸ்ரீஹஸ்திகிரியிலே யென்றபடி. நிலைகவர்தல் - ஸ்திதியையாஸ்ரயிக்கை, இதுக்கு பேசலாமித்யாதிகளோடந்வயம். பெடையிரண்டை - ஹம்ஸீத்வயத்தை, ஓர் - ஏகமான, அனம் - அன்னமானது, ஹம்ஸமான தென்றபடி. அடைந்து - ஸம்ச்லேஷித்து, பிரிந்திடாவகை - விச்லேஷியாதபடி, பேசலாம் - சொல்லலாம். ஒருஹம்ஸமான திரண்டுஹம்ஸங்களோடு ஸம்ச்லேஷித்து விச்லேஷியாதே யுல்லஸிக்குமாப்போலே யென்று உபமிக்கலா மென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. பெருகும்-ப்ரவஹியாநிற்கிற, அருவிகள் - நிர்ஜரங்களாலே, அருகு - ஸமீபத்திலே, மரு

வியை - ஆதரிக்கப்பட்டதான, ஸம்ச்லிஷ்டமான வென்றபடி. பெரிய - மஹோன்னத
மான, மணிவரை - மணிபர்வதத்தை, பயிலலாம். அப்யஸிக்கலாம், அவிச்சின்ன ப்ர
வாஹ நிர்ஜரணீயுகளாலங்க்ருத பார்ச்வத்வய மான விந்த்ரநீல மஹாபர்வதத்தை மு
ஹுர்முஹு: ஸ்மரிக்கலா மென்றபடி. களப மொன்று - ஒருகளபமானது, பிடியி
ரண்டொடு - கரேணுத்வயத்தோடே, பிணைந்த - ஸம்ச்லேஷிக்கையுடைய. பேர் -
மஹத்தான, அழகு - ஸௌந்தர்யத்தை, ஓதலாம் - அத்யநம்பண்ணலாம், கரேணுத்
வய மத்ய வர்த்தி மதகரி களப லக்ஷ்மி போலே வர்ணிக்கலா மென்றபடி. பிரிவில்-
விச்லேஷமில்லாத, ஒளியொடு - ப்ரபையோடே; நிழலும் - சாயையும், அருகு-ஸமீ
பத்தை, உறும் - அடையும்படியான, இரவி-ரவியுடைய, இலகுதல் - ப்ரகாசத்தை,
பரவலாம் - ப்ரசம்ஸிக்கலாம், அப்ரதக்ஸித்த காந்திச் சாயா ரூப வல்லபாத்வயாலங்
க்ருத பார்ச்வத்வயனை ஸூர்யனைப்போலேச்லாகிக்கலா மென்றபடி. கொடியிரண்
டொடு - லதாத்வயத்தோடேகூட, விடபியொன்று-ஒருவிடபியானது, குளிர்ந்தவாறு-
சீதளிபவித்தபடியை, குலாவலாம் - பெருமையோடே சொல்லலாம், வல்லிகாத்வய
வேல்லிதமாய் தழைத்தபாரிஜாதத்ருமத்தைப்போலே குலாவலா மென்றபடி. குறை
வில் - வைகல்யமில்லாத, சுருதியும் - ச்ருதியோடும், நினைவும் - ஸ்ம்ருதியோடும்,
இலகிய - விளங்கினதான, தருமம்-தர்மத்தினுடைய, அருநிலை-ஸூக்ஷ்மஸ்திதி, என்ன
லாம் - இதென்றுசொல்லலாம், இந்தவவஸ்தாகம். ச்ருதிஸ்ம்ருதி பரிஷ்க்ருத ஸூ
க்ஷ்மதர்மஸ்திதிபோலே என்று வர்ணிக்கலா மென்றபடி. (௨௧)

மூ.—வேரொப்பார்விண்முதலாங் காவுக்கெல்லாம் விழியொப்பார்வேத
மெனுங்கண்டனுக்குக் காரொப்பார்கருணைமழை பொழிந்திடுங்காற்
கடலொப்பார்கண்டிடினுங்காணுக்கூத்தால் நீரொப்பார்நிலமளிக்குந்
தன்மைதன்னு னிலமொப்பார்நெடும்பிழைகள் பொறுக்குநேரால்
ஆரொப்பாரிவர்குணங்களனைத்துங்கண்டா லருளாளர்தாமெனினுந்
தமக்கொவ்வாரே. (௨௨)

அநந்தர மநந்தமங்கள குணார்ணவரான பெருமாளுடைய திவ்யகுணங்களை யனு
பவிக்கத் தொடங்கி ஓரோராகாரங்களுக்கு ஓரோருருபமானு பாஸங்களைத்தேடி
குணஸமுதாயத்துக்கொரு உபமானுபாஸங்களும் தேடவொண்ணாதென்று கொண்
டாடினபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

அருளாளர் - பேரருளாளர், விண்முதலாம் - ஆகாசப்ரப்ருதியான, காவுக்கெல்
லாம் - தோப்புக்கெல்லாம், வேர் - முதலோடே, ஒப்பார்- ஸத்ருசராவர், ஆகாசாதி
பூதபஞ்சகாத்மக ப்ரபஞ்சரூப மஹோத்யாநத்துக்கு மூலம்போலே தாரகராயிருப்ப
ரென்றபடி. வேதமெனும் - வேதமென்றுசொல்லப்பட்டதான, கண்தனக்கு - சக்ஷு
ஸ்ஸுக்கு, விழி - தாரகையோடே, ஒப்பார்-பூர்வவத். வேதமாகிற அலௌகிகார்த்த
ப்ரகாசக சக்ஷுஸ்ஸுக் கந்தஸ்ஸாரபூதராகையாலே க்ருஷ்ண தாரகைபோலே யிரு
ப்பாரென்றபடி. கருணை மழை - கருணாவர்ஷத்தை, பொழிந்திடுங்கால் - வர்ஷித்து
விடுங்காலத்திலே, கார் - காளமேகத்தோடே, ஒப்பார் - பூர்வவத். அநாலோசித நிம்
நோன்னத விபாகமாக க்ருபாவர்ஷம் பண்ணும்போது காளமேகம்போலே யிருப்பா
ரென்றபடி. கண்டிடினும்-ஸாக்ஷாத்கரித்துவிடிலும், காணு - காணப்படாத, கூத்
தால் - நாட்யத்தாலே, கடல் - ஸமுத்ரத்தோடே, ஒப்பார்-பூர்வவத். முஹுர்முஹு:
பரிசயேப்யபரிசிதவத் விஸ்மயாவஹ திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே "ஸலிலநிதி ரிவ ப்ர
திக்ஷணம் மே பவதி ஸ ஏவ நவோ நவோ ய மக்ஷ்ணோ:" என்கிறபடியே ஸமுத்ரம்
போலே நவநவரா யிருப்பா ரென்றபடி, நிலம் - பூமியை, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்கும
தான, தன்மை - தன்னுல் ஸ்வபாவத்தாலே, நீர் - ஜலத்தோடே, ஒப்பார்- பூர்வவத்.
பூமிவாடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தாலே ஜலம்போலே யிருப்பா ரென்றபடி. நெ
டும் - தீர்க்கங்களான, பிழைகள் - அபராதங்களை, பொறுக்கும் - க்ஷமிக்குமதான,
நேரால் - ஆர்ஜவத்தால், நிலம் - பூமியை, ஒப்பார்-பூர்வவத். நிரதராநுவ்ருத்தாபராத
ஸஹிஷ்ணுதையிலே பூமிபோலே யிருப்ப ரென்றபடி. இப்படி யோரோராகாரங்க
ளுக்கு உபமானுபாஸங்களைக் காட்டி இனிமேல் ஸமுதாயத்துக்கோ ருபமானுபாஸ
மும் கிடையாதென்கிறார். இவர் - இந்தபேரருளாளருடைய, குணங்களனைத்தும் -
ஸகல குணங்களையும், கண்டால்-நிரூபித்துப்பார்த்தால், ஆர்-எவர், ஒப்பார்-ஸத்ருச
ராவர், ஒருவரும் ஸத்ருச ராகா ரென்றபடி, வேறொருவர் ஸத்ருசராகாவிட்டாலும்

தமக்குத்தாமே யாகிலும் ஸத்ருசராகாரோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார். தாமெனினும்-தாமேயாகிலும், தமக்கு-ஸ்பஷ்டம். ஒவ்வார்-ஸத்ருசராகார். கரிகிரி வாஸ்தவ்யரான தமக்கு பரமபத வாஸ்தவ்யரான தாமும் ஸத்ருச ராகா ரென்று தாத்பர்யம்.

மூ.—எங்நிலமுங் குரத்தார்க் குறி செய்த வெழிற் பரிகொண்
டன்னமுயர்த்த செய்யோ னன்றுவேள்விசெய் வேதியின்மேல்
முன்னிலையாகியமூர்த்தியுட னான்முகமற்றுமுனக்
கென்னவரந்தருவோ மென்று நாதனியம்பினனே. (௨௩)

ஹர்ஷபரவசனாய் ஸ்தோத்ரபரம்பரையை விண்ணப்பம்செய்யும் சதுர்முகனைப் பார்த்து ப்ரஸாதசுமுகரான பெருமாளுனக்கு வேண்டின வரங்கொள்வா யென்றருளிச் செய்த படியை யநுபாஷிக்கிறார்.

அன்னம் - ஹம்ஸத்தாலே, உயர்த்த-உச்ச்ருதனான, ஹம்ஸவாஹநனான வென்றபடி. செய்யோன் - ருஜுஹ்ருதயன், அக்ருத்ரிமபகவத்ப்ரேமயுக்தனான சதுர்முகனென்றபடி. அன்று-ஆதிக்ருதயுகமுகத்திலே, எங்நிலமும், ஸகலபூமிகளிலும், குரத்தால்-குரங்களாலே, குறி - சின்னத்தை, செய்த - பண்ணினதான, பூமண்டலமெல்லாம் "அநேகஸஸ்ருஜேதராம் துரகமேதமுக்தப்ரமத்துரங்க குரசந்த்ரக ப்ரகரதந்துராமேதிநீ" என்கிறபடியே குரபுடபாடித ரேகாசிந்ஹிதமாம்படி ஜகதேகஜாங்கிகமான வென்றபடி. எழில் - உஜ்வலமான, பரி - அச்வத்தை, கொண்டு - ப்ரதாநமாக ஸ்வீகரித்து, வேள்விசெய் - யாகம்பண்ணுமிடமான, வேதியின்மேல் - உத்தரவேதியின்மேல், நாதன் - ஸகலலோகநாதனான பேரருளாளர், இங்கு யாச்நார்த்தக நாத்ருதாது நிஷ்பன்னமானநாதசப்தத்தாலே ஸகலபுருஷார்த்த விப்ஸாப்ரப்யர்த்தநீயத்வம் தர்சிதம். முன்னிலையாகிய - எதிரவஸ்தாநமுடையதான, மூர்த்தியுடன் - மூர்த்தியோடே, நான்முக - வாராய்சதுர்முகனே, உனக்கு - நம்முடைய வத்யந்த ப்ரஸாதவிஷயனான வுனக்கு, மற்றும் - நாம் யாகவிக்நத்தை சமிப்பித்து ப்ராதுர்பாவித்ததுதவிர, என்னவரம் - எந்தவரத்தை, தருவோம்- கொடுக்கக்கடவோம், என்று - ஸ்பஷ்டம். இயம்பினன் - அருளிச்செய்தார். (௨௩)

மூ.—சென்றுமலர்பறித்தென்னாதன் சேவடிப்போதுகந்து
நன்றெனநீர்சுடர்தூபநன்முகவாசவெள்ளிலைகொடுத்து
கன்னலிலட்டுகத்தோடன்னஞ்சிடைக்கறிபடைத்து
பின்னுஞ்செபித்தவன்பாதமெண்ணுங்கண்முனிகளென்றான். (௨௪)

இப்படி பெருமாளாலே யபிலஷித வராப்யர்த்தநாய் நியுக்தனான ப்ரஹ்மா "வைகுண்டேது யதாவாஸோ யதைவ க்ஷீரஸாகரே" என்று ஸ்வாபிலஷித வரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாளும் "தேவதிர்யங் மனுஷ்யாணாம்" இத்யாதி அருளிச்செய்கையாலே க்ருதார்த்தனாய் க்ரதுஸேஷத்தைத்தலைக்கட்டி கார்த்தயுகதர்ம ப்ரக்ரியையாலே பரிபூர்ண ஸமாராதநம்பண்ணி பரமபாகவதரான மஹர்ஷிகளைக்குறித்துத் தான்பண்ணின வபிகமநாதி ரூபாச்சித்ர பாஞ்சகாலிக ஸமாராதந க்ரமத்தை ஸங்க்ரஹித்துபதேசித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

இப்பாட்டு பஹுகோசங்களிலே கண்டதில்லையாகிலும் சிலகோசங்களிலே காண்கையாலும் அபேக்ஷிதார்த்தமாகையாலும் விவரிக்கிறோம். முனிகள் - மஹர்ஷிகளே, சென்று - அடைந்து, பகவதாபிமுக்யேந தங்களாத்மாக்களை நடத்தி யென்றபடி. இத்தால் "த்வயேந தத்விவரணை:" ப்ரபத்யப்ரபுமீச்வரம் நிக்ஷிப்யசிரமாத்மாநம் தத்பாதாப்ஜே க்ருதீபவேத்)" என்கிறபடியே பகவச்சரணாரவிந்தயோ: ஸ்வாத்மஸமர்பணரூபமான வபிகமநத்தை யுபதேசித்தபடி, மலர் - புஷ்பங்களை, பறித்து - அபசயித்து, இத்தால் பாஹ்யபூஜோபகரணஸம்பாதநத்தை விதித்தபடி. நாதன் - நாதனுடைய, சேவடி-சிவந்திருக்கிறதிருவடிகளாகிற, போது-புஷ்பங்களை, உகந்து-ஸ்ப்ருஹித்து, இத்தால் மநஸோபகவச்சரணாரவிந்தைகாக்ரதாரூ பாந்தரபூஜோபகரண ஸம்பாதநத்தை யநுசாஸித்தபடி. இப்படி உபாதாநம் ஸங்க்ருஹீதமாய்த்து. நன்றென - நல்லவை யென்னுமவையான, ச்லாக்யங்களான வென்றபடி. நீர்-ஜலம். சுடர்-தீபம். தூபம் - தூபம், முகவாச - முகவாஸம், வெள்ளிலை - வெளுத்திருக்கிற தாம்பூலாதிகள், கொடுத்து - இவைகளை ஸமர்ப்பித்து, இது மற்றுமுள்ள வௌபசாரிக ஸாம்ஸ்பர்சிக போகங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இனி யாப்யவஹாரிக போக

ஸமர்பணத்தைக் காட்டுகிறார். கன்னல்-இக்ஷுரஸம், இது மற்றுமுள்ள பேயங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இலட்டுகத்தோடு-லட்டுகாக்ய பக்ஷ்ய விசேஷத்தோடே, இது மற்றுமுள்ள பக்ஷ்யங்களுக் குபலக்ஷணம். அன்னம் - ஓதனம், இதுமற்றுமுள்ள போஜ்யங்களுக் குபலக்ஷணம். சீடை-காத்யவிசேஷம். இதுமற்றுமுள்ள காத்யங்களுக் குபலக்ஷணம். கறி - வ்யஞ்ஜநங்கள், படைத்து - இவைகளை நிர்வபித்து, ஸமர்பித்தென்றபடி. இத்தால் இஜ்யையை சோதித்தபடி. பின்னும் - பிற்பாடும், செபித்து - ஜபித்து, மூலமந்த்ர மந்த்ர ரத்நாதிகளை ஜபித்தென்றபடி. இத்தால்ஸ்வாத்யாயத்தை போதித்தபடி. அவன்பாதம்-அந்தநாதனுடையபாதங்களை, எண்ணுங்கோள்-சிந்தியுங்கோள், இத்தால் யோகத்தை ஜ்ஞாபித்தபடி. என்றான் - என்றுசொன்னான், சதுர்முகனிதிசேஷ:. (௨௪)

மு.—ஆழிநிலை வினைகடிவா னயமேத முடிந்ததற்பின்
வேழமலை நாயகனார் விடைகொடுக்க விண்ணேறி
நாழிகையில் வானவரை மாற்றியிடு நான்முகன்றா
னூழியெலா மழியாத யோக மடைந்திருந்தானே (௨௫)

அநந்தர மதிஸந்துஷ்டரான பெருமாளாலே யநுஜ்ஞாதனான சதுர்முகன் ஸத்யலோகத்தில் சென்று பரிபூர்ண பகவதநுபவ ரஸ பரித ஸமாதி விசேஷத்தாலே சரிதார்த்தனா யிருந்த படியை யருளிச்செய்கிறார்.

நாழிகையில் - கடிகைகளிலே யிருக்குமவரான, வாநவரை-தேவர்களை, மாற்றியிடும் - மாற்றிவிடுமவனான, த்வித்ரப்ரஹ்மவிநாடிகாபதஸ்தரான தேவர்களைதத்தத்காலங்களிலே வாங்கவும் வைக்கவு மதிகாரியான வென்றபடி. நான்முகன்தான். சதுர்முகன், ஆழிநிலை - ஸமுத்ரஸ்தாநீயமான, அபரிச்சின்னமான, வினை-கர்மத்தை, கடிவான் - பரிஹரிக்க, அயமேதம் - ஹயமேதமானது, முடிந்ததற்பின் - ஸமாப்தமானபின்பு, வேழமலைநாயகனார் - கரிகிரிநாயகரான பேரருளாளர், விடை - அநுஜ்ஞையை, கொடுக்க - ஸாதிக்க, விண் - ஸத்யலோகத்தை, ஏறி - ஆரோகித்து, ஊழியெல்லாம் - கல்பகாலமெல்லாம், அழியாத-நசியாததான, ஆகல்பமநுஸ்யூதமான வென்றபடி. யோகம் - யோகத்தை, அடைந்து இருந்தான் - ஸ்பஷ்டம். (௨௫)

மு.—ஆதியுக்த்தயன் கண்டிட நின்றவருள்வரதர்
காதலுயர்த்த களிற்றைத் திரேதையிற் காத்தளித்து
வாதுயர்தேவகுருவுக் கிரங்கித்துவாபரகதில்
சோதியநந்தன் கலியிற் றொழுதெழ நின்றனரே. (௨௬)

இப்படி பெருமாள் க்ருதயுகத்திலே சதுர்முகனாலே ஸமாராதநங்கண்டருளின படியை யநுவதித்துக்கொண்டு யுகாந்தரங்களில் ஸ்ரீகஜேந்த்ர ப்ருஹஸ்பதி சேஷர்களாலே ஸமாராதநங் கண்டருளின படியைக் காட்டிக்கொண்டு ஸத்யவ்ருத மாஹாத்ம்யத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார்.

ஆதியுகத்து - ஆதியுகத்திலே, அயன் - அஜன், கண்டிட - ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி, ஆராதிக்கும்படி யென்றபடி. நின்ற - ஆவிர்பவித்தெதிரே நின்றவரான, அருள்வரதர் - க்ருபா ப்ரதாநரான பேரருளாளர். திரேதையில் - த்ரேதாயுகத்தில், காதல்-ப்ரேமத்தாலே, உயர்த்த - அப்யதிகமான, ப்ரதிதிநம் ஸஹஸ்ரபத்ர ஸஹஸ்ரேண பகவத் பாதபத்மார்சநம் விநா ஸ்வாத்ம தாரண மலபமான மானவென்றபடி. களிற்றை - கஜத்தை, காத்தளித்து - ஸயயம்பார்த்து ரக்ஷித்து, க்ராஹப்ரயுக்தாபத் விமோசனம் பண்ணி ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானாலே திருவாராதனங் கண்டருளி யென்று பலிதார்த்தம. இத்தால் ஸ்ரீகஜேந்த்ர வ்ருத்தாந்தஸ் ஸர்வோபி ஸங்க்ருஹீத. துவாபரத்தில் - த்வாபரயுகத்திலே, வாது - வாதங்களாலே, உயர் - அப்யதிகனான, தேவகுருவுக்கு - ப்ருஹஸ்பதிக்கு, இரங்கி - ப்ரீதிபண்ணி, தேவஸபையிலே தர்ம ஸம்வாதம் வந்த போது தர்மமார்க்கத்தில் நின்றும் ஸ்கலித்து தேவசப்தனாய் பூமியிலே துக்க பஹுளமான ஜந்மத்தைப்பெற்று தபஸ்ஸு பண்ணுகிற ப்ருஹஸ்பதிக்கு சாபாபத் விமோசனம் பண்ணி யவனாலே யாராதநங் கண்டருளி யென்றபடி. இங்கு வாதுயர் என்கிறபதத்தால் தர்மவிப்ரதிபத்தி தசையிலே தர்மசாஸ்த்ரவிருத்த கேவல ஜல்பப்ரதாநத்வம் ஸூசிதம். இத்தால் ப்ருஹஸ்பதி வ்ருத்தாந்தஸ் ஸர்வோபி ஸம்க்ஷிப்த;

கலியில் - கலியுகத்திலே, சோதி - ஜ்யோதிர்மயனான, அநந்தன் - திருவநந்தாழ்வான், தொழுது - ஸேவித்து, ஆராதித்தென்றபடி. எழ - உஜ்ஜீவிக்கும்படி, நின்றனர்-ப்ரதிஷ்டிதரானார். (௨௬)

மூ. — புண்டரீக முயர்த்த புராணனார் பொய்யின்மாமக வுத்திரவேதியிற்
கொண்டலாரருண்மாரிபொழிந்திடக் கொண்டதோருயர்கூர்மதியன்பினால்
பண்டைநான்மறைமௌலிபடிந்தநான் பாரின்மெய்விரதக்கலிபாடினேன்
தொண்டைமண்டலவேதியர்வாழவே தூயதென்மறைவல்லவர்வாழ்வே.

ஏதத்ப்ரபந்தவக்தா வான தமக்கு ச்ருதிசிரஸ் தாத்பர்ய பர்யாப்த தீத்வேந வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டிக்கொண்டு பகவத் க்ருபொத்தம்பித ஜ்ஞாந பக்தி பரிவாஹ பூத மாகையாலே யிப்ரபந்த முபாதேயதம மென்று கொண்டு நாட்யப்ரதாநப்ரபந்தத்துக்கு அவஸாநத்தில் பரதவாக்யந்யாயத்தாலே துண்டீரமண்டலவாஸ்தவ்யரான உபயவேதாந்தநிஷ்டருக்கு இவர் மங்களாசாஸநம் செய்தருளுகிறார்.

பண்டை - அநாதிகளான, நான்மறை - நாலுவேதங்களுடைய, மௌலி - மௌலிகளிலே, படிந்த - ப்ரதிஷ்டிதனான, நான் - விச்வநாமரூப வ்யாகர்த்ரு பரமபுருஷனாலே தத்த வேதாந்தாசார்ய ஸம்ஜ்ஞனான நான், புண்டரீகம் - புண்டரீகத்தாலே, உயர்ந்த - எடுக்கப்பட்டவரான, புண்டரீகோத்பன்னரான வென்றபடி. புராணனார்-புராதனருடைய, சதுர்முகனுடைய வென்றபடி. பஹுவசநம் அக்ருத்ரிம பகவத் பக்தி க்ருத கௌரவ ப்ரயுக்தம். பொய்யில் - அக்ருத்ரிமமான, மாமக - மஹாமகத்தினுடைய, ஹயமேதத்தினுடைய, வென்றபடி. உத்தரவேதியில் - உத்தரவேதியிலே, கொண்டல் - வலாஹகமானது, ஆர் - பூர்ணமான, அருள்மாரி - க்ருபாவர்ஷத்தைக், கொண்டது - ஸ்வீக்ருதமான, க்ருபாவர்ஷலப்தமான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, அஸ்கலிதமான வென்றபடி. உயர் - அபிவ்ருத்தமான, கூர் - தீக்ஷ்ணமான, மதி - ஜ்ஞானத்தாலும், அன்பினால் - ப்ரேமத்தாலும், பாரில்-பூமியிலே, மெய்விரத-ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரவிஷயகமான, கலி - கவனத்தை, ப்ரபந்தத்தை யென்றபடி. பாடினேன் - கானம்பண்ணினேன், பரதசாஸ்த்ரானுகுணமாக ரசித்தேனென்றபடி, தொண்டைமண்டலம் - துண்டீரமண்டலவர்த்திகளான, வேதியர் - வைதிகர், வாழ - வாழக்கடவர்கள், தூய்ய - நிஷ்கல்மஷமான, தென்மறை - த்ரமிட வேதங்களை, வல்லவர் - அப்யசித்தவர்கள், ஸ்ரீபராங்குசாதி ஸூக்தி நிஷ்ட ரென்றபடி. வாழ - வாழக்கடவர்கள்.

மூ. — உயர்விரதமொன்றின்றியடைந்தாருய்ய வொருவிரதம் தான்கொண்ட
வுயர்ந்தமாலைச் செய்விரதமொன்றாலும் தெளியகிலாச் சிந்தையினாற்
றிசைபடைத்த திசைமுகன்றான் பொய்விரதநிலமெல்லாம் போயே
மீண்டுப் புகலிதுவே புண்ணியத்துக்கென்று சேர்ந்த மெய்விரதநன்
னிலத்து மெய்மையேத்திவேதாந்தவாசிரியன் விளங்கினானே (௨௮)

கேவல துண்டீர மண்டல வாஸ மன்றிக்கே ஸர்வக்ஷேத்ரஸாரபூத ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்ய வர்ணநத்தாலே தா மத்யந்த க்ருதார்த்தரான படியை யருளிச்செய்கிறார்.

திசை - திக்குகளை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, திசைமுகன் - சதுர்முகனானவன், உய் - உஜ்ஜீவநஹேதுவான, விரதம் - வ்ரதம், ஒன்றின்றி - ஒன்றுமின்றிக்கே, அடைந்தார் - தன்னை சரணமாகப் பற்றினவர்கள். உய்ய - உஜ்ஜீவிக்கும்படி, தான் - ஸ்வயம், ஒருவிரதம் - ஒருவிரதத்தை, கொண்ட - ஸ்வீகரித்தவனான, ஸக்ருத் ஸ்வசரணாரவிந்தயோ: ந்யஸ்தபரர்களை உஜ்ஜீவநோபாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்கையிலே பத்ததீக்ஷனான வென்றபடி. உயர்ந்த-ஸர்வோன்னதனான, மாலை-ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹ சீலனான ஸர்வேச்வரனை, செய்விரதம் - அநுஷ்டேயமான வ்ரதங்களிலே, ஒன்றாலும் - ஒருவ்ரதத்தாலும், தெளிய - ஸாக்ஷாத்கரிக்கையிலே, இல்லார்-அஸமர்த்தையான, சிந்தையினால் - சிந்தையாலே, பொய்விரதம் - மித்யாபூத வ்ரதங்களான, பலாவிநாபாவ ப்ரயோஜக ஸாத்குண்யாநா பாதகங்களாகையாலே பண்ணின வ்ரதங்கள் விபலங்களாய் போ மிடமான வென்றபடி. நிலமெல்லாம் - ப்ரதே

சங்களையெல்லாம், போயே-நடந்தே, மீண்டு - நிரூபித்து திரும்பிவந்து, இதுவே-இந்தஸத்யவ்ரதக்ஷேத்ரமே, புண்ணியத்துக்கு - புண்ணியத்துக்கு, புகல் - உபாயம், அநந்த பல புண்ய ஸாதந மென்றபடி. என்று-இப்படி நிரூபித்து, சேர்ந்த - வந்தடைந்த விடமான, மெய்விரதம் - ஸத்யவ்ரதமாகிற, நல்நிலத்து - நல்லக்ஷேத்ரத்தினுடைய, மெய்மை - யாதார்த்யத்தை. மெய்மை யென்கிற பதத்தா லிப்ரபந்தத்தில் அதிவாதசங்கைக்கு அவகாசமில்லை யென்று ஸூசிதம். ஏத்தி - ப்ரசம்ஸித்து, வேதாந்தவாசிரியன்-ஸ்ரீவேதாந்தாசாரியர், விளங்கினான்-ஸர்வோந்நதராக ப்ரகாசித்தார். (௨அ)

மூ.—சீராருந் தூப்புற் றிருவேங்கடமுடையான்
தாராரருளாளர்தாணயந்து - சீராக
மெய்விரதநன்னிலத்துமெய்மையிதுமொழிந்தான்
கைகொள்களிபோலகிலங்கண்டு. (௨௯)

சரணாகதி வசீக்ருத சரண்ய ப்ரஸாதத்தாலே கரதலாமலகீக்ருத நிகிலதத்வ யாதாத்ம்ய ஜ்ஞானதாம் செய்த விப்ரபந்தம் நிர்விசங்க பரிக்ராஹ்ய மென்கிற வபிஸந்தியோடே ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

சீர் - கல்யாணகுணங்களாலே, ஆரும்-பூர்ணமான, தூப்புல் - தூப்புலென்கிற குடியிலவதரித்தவரான, நாநாஸித்தாந்த நீதிஶ்ரம விமல தீ வம்சஜாதரானவென்றபடி. திருவேங்கடமுடையான் - ஸ்ரீமத் வெங்கடநாதாசாரியர், தார் - ஹாரங்களாலே ஆர் - பூர்ணமான, ஹாராதிஸர்வபூஷண பூஷிதரான வென்றபடி. அருளாளர்-பேரருளாளருடைய, தாள் - திருவடிகளை, நயந்து - ஆஶ்ரயித்து, அகிலம் - அகிலங்களையும், கைகொள் - பாணிதலநிஹிதமான, கனிபோல் - பலம்போல, கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து. "தாஹோ மொஹச் ச்ரமச் சைவக்ல மொ க்லாநிஸ் ததைவசரவச்ச தவப்ரஸாதாத்வார்ஷ்ணேய ஸத்யோவ்யபகதாஇமேயச்சபூதம் பவிஷ்யச்ச । பரமத்யுதே । தத்ஸர்வ மநுபச்யாமி பாணௌ வாமலகம்யதாவேதோக்தாச்சைவ யே தர்மா꞉ வெதாந்த நிரதாச்சயே । தாந் ஸர்வாந் ஸம்ப்ரபச்யாமிவரதாநாத் தவாச்சுத" என்கிறபடியே பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸர்வத்தையும் கரதலாமலகீ கரித்தென்றபடி. இது-இந்த மெய்விரத-ஸத்யவ்ரதமாகிற, நல்நிலத்து - ஸமீசீநக்ஷேத்ரத்தினுடைய, மெய்மை - யாதார்த்யத்தை, சீராக - குணவத்தரமாக, மொழிந்தான் - சொன்னார், இப்ரபந்தாந்தத்திலே யிப்படி மூன்றுபாட்டிலே தம்முடையகுணங்களை தாமேகீர்த்திக்கை நாடகரூபமான ப்ரபந்தத்துக்கு கவிப்ரசம்ஸாரூபமான வங்கமாகையாலும் ப்ரத்யுத விதுபண்ணுதபோது அங்கவைகல்யம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும் தோஷமன்று, ஆனாலும் ப்ரபந்தோபக்ரமத்திலே கொண்டலருள் குணமே நாம் கூறுகின்றோ மென்று பேரருளாளர்குணகதநத்தை ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி ஸமாப்தியிலே ஸத்யவ்ரத மாஹாத்மயத்தைச் சொன்னதாக வுபஸம்ஹரிக்கை யனுபபன்ன மன்றோ வென்னில் அதுவும், "ப்ரஶஸ்திஸ் ஸா ராஜ்ஞோ யதபிச புரீகோசகதநம் என்கிறபடியே பேருளாளருடைய மாஹாத்ம்ய பர்யவஸாயி யாகையாலேஸமஞ்சஸமாம். (௨௯)

இத்தம் வேக......ஜ்ஞாவ꞉ । ஸத்யவ்ரதமாஹாத்ம்யபிண்டாயாவ்
வஸிஷ்டமாலாகவீந்த்ரைஃ॥ (௧)
நாஹம் வேத்மி ஹஸ்தி......ஶரணாஸ்மி। (௨)
ஸர்வாத்ம ஶ்ரவண ஸ்ரவ்......ஜநா ஹ॥ (௩)
இதி ஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய......விரசிதே ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி
ஸத்யவ்ரதமாஹாத்ம்யவ்யாக்யாநம்.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஸ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்ய வ்யாக்யானம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

அடைக்கலப்பத்து வ்யாக்யாநம்.

ஸாஹ……நகா । ஸ்ரீசைலவ்யவஸ்திதாயாதிதேசகம்
விஷ்ணோராகிஞ்சநவ்ரதம்॥ (௧)
அநாஜிஷ்யேவ……வதிநோ॥ (௨)
ஸ்தாயாஜநோ:……ஸஹிதாதிஸம்ஜ்ஞா:॥ (௩)

தைத்திரீயோபநிஷச்சரமச்லோகாதிகளாலே, சோதிதையாய் மந்த்ரரத்ந ச்வேதாச்வதரமந்த்ராதிகளாலே ப்ரகாசிதையாய் லக்ஷ்மீதந்த்ராஹிர்புத்ந்யதந்த்ராதி பகவச்சாஸ்த்ர ஸம்ஹிதைகளாலே யுபப்ரும்ஹிதையாய் தம்மாலே ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸார நிக்ஷேபரக்ஷாதி பஹுப்ரபந்தங்களிலே ஸகலக்ஷேபங்களும் தீரும்படி ப்ரமாணோபபத்தி ஸம்ப்ரதாயோபந்யாஸ பூர்வகமாக ஸம்யக் வ்யவஸ்தாபிதாதிகாரேதிகாதவ்யதா ஸ்வரூபொத்தரக்ருத்யையான சரணாகதிவித்யையை தாத்ருசப்ரபந்தபரிச்ரமாஸஹரான வேழைபேதைகளுங்கூட ஸுகமாக வநுஷ்டித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ததநுஷ்டானப்ரகாரத்தை விசதமாக ப்ரதர்சிப்பிக்கைக்காக அடக்கலபத்து என்று பேர்பெற்றிருக்கிற ஸர்வாதிகர்த்தவ்ய த்ரமிடகாதாத்மக ப்ரபந்தத்தைச் செய்தருளுகிறார்.

மூ.—பத்திமுதலாமவைத்திற்பதியெனக்குக்கூடாமல்
எத்திசையுமுழன்றோடி யிளைத்துவிழுங்காகம்போல்
முத்திதருநகரேழின்முக்கியமாங்கச்சிதன்னில்
அத்திகிரியருளாளர்க்கடைக்கலநான்புகுந்தேனே. (௧)

அதிலே முற்பட சரமச்லோகத்தினுடைய சரமவாக்யத்தின் நிஷேதஸாமர்த்யத்தாலே யாதல் ப்ரதமவாக்யத்தி லநுவாதத்தாலே யாதல் ப்ரதிபந்நமாய் த்வயத்திலுத்தமனாலே விவக்ஷிதமான ப்ரபத்யதிகாரத்தை யிரண்டுபாட்டுகளாலே அருளிச்செய்யக்கடவராய், ஆகிஞ்சந்யம் அநந்யகதித்வம் என்கிற இரண்டுவகையான ப்ரபத்யதிகாரத்தில் உபாயாந்தரராஹித்யரூபமான வாகிஞ்சந்ய மென்கிற ப்ரதமப்ரகாரத்தை முதல்பாட்டாலே அருளிச்செய்கிறார்.

எனக்கு - ஜ்ஞாந சக்த்யாதி ரஹிதனான வெனக்கு, பத்திமுதலாமவைத்தில்-பக்தியோக ப்ரப்ருதிகளான தத்தச்சாஸ்த்ரங்களிலே, இங்கு முதல் சப்தத்தாலே பக்தித்வாரா மோக்ஷஸாதநபூத ஜ்ஞாநகர்மயோகபரிக்ரஹ:. பஹுவசநத்தாலே ஸ தக்ஷர சாண்டில்ய தஹர வித்யாதி ரூபேண பக்திக்குள்ள வைவித்யமும் யஜ்ஞ தாந தபோ தேவதார்சனாதி ரூபேண கர்மயோகத்துக்குள்ள வைவித்யமும் மற்றும் சாஸ்த்ரஸித்தங்களான வவாந்தரபேதங்களும் விவக்ஷிதங்கள். பதி - ஸ்திதியானது, கூடாமல்-கடியாமையாலே, “நதர்மநிஷ்டோஸ்மிநசாத்மவேதீநபக்திமாந்த்வச்சரணாரவிந்தே” என்கிறபடியே துஷ்கரங்களான கர்மஜ்ஞாநபக்தியோகங்களிலே நிஷ்டை துர்லபதரையாகையாலே யென்றபடி. எத்திசையும் - ஸர்வதிக்குகளிலும், உழன்று - பரிப்ரமித்து, ஓடி - தவித்து, இளைத்து - பரிச்ரமித்து, பரிப்ரமண ஜநித பரிச்ரமாதிசயத்தாலே பதாத் பதம் சலிதுமக்ஷமமா யென்றபடி. விழும் - விழாநிற்கிற, காகம் போல் - காகாஸுரனைப்போலே, பிராட்டிவிஷயத்தி லபசரித்துப் பெருமாளாலே ப்ரயுக்தமான குசரூப ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே யநுத்ருதனாய், “ஸபித்ராசபரித்யக்தஸ்தமேவசரணங்கத:” என்கிறபடியே போக்கற்று வந்து சரணமடையும் காகாஸுரனைப் போலே யென்றபடி. இதுக்கடைக்கலம்புகுந்தேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். நான்-ஜிதகௌஸ்துப சௌர்யமான வாத்மாபஹாரத்தாலே யாத்யாத்மிகாதி துக்க பரம்பரைகளிலே விழுந்து கரைகாணாதிருக்கிற நான், முத்தி - முக்தியை, தரும் - கொடுக்குமவைகளான, நகரேழில் - ஏழுநகரங்களிலே, முக்கியமாம் - முக்யமாகா

நிற்கிற, கச்சிதன்னில் - காஞ்சீநகரத்திலே, தன்னென்று ஸ்வார்த்தே யனுப்ரயோக:. "அயோத்யா மதுரா மாயா காசீ காஞ்சீ ஹ்யவந்திகா । புரீத்வாரவதீ சைவ ஸப்தைதா முக்தி தாயகா:" என்று மோக்ஷப்ரத த்வேந பரிகணிதமான நகரஸப்தகத்தில் ப்ரதாநமான ஸ்ரீகாஞ்சீநகரத்திலென்றபடி. இவைத்தில் காஞ்சீநகரத்துக்கு ப்ராதாந்யமாவது ஸர்வேச்வரன் அயோத்யாதிநகரங்களிலே யவதரித்து திவ்யலீலாசேஷ்டிதங்களை நடத்தித் திரும்பவும் தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளுமாப்போலன்றிக்கே "வைகுண்டேது யதாவாஸோ யதைவக்ஷீரஸாகரே।ததா ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரே நிவாஸஸ்தேபவேதிஹ" என்றச்வமேத யஜ்வாவான சதுர்முகன் அப்யர்த்திக்க, "தேவதிர்யங்மநுஷ்யாணும்+ப்ரவீமிதே" என்று தானருளிச்செய்தபடியே "வேகவத்யுத்தரேதீரே+அத்யாபிபரித்ருச்யதே" என்னும்படி ஸகல மனுஜ நயந விஷயதாங் கதனாய் நித்யவாஸம் பண்ணுகை. இங்கு திவ்யநகரவிசேஷோபாதானம் "தேவயம்பவதாரக்ஷ்யாபவத்விஷயவாஸிந:" என்று மடிபிடிக்கலாம்படியான விஷயவாஸாக்ய ஸம்பந்தத்யோதநார்த்தம், இவ்வாகிஞ்சின்யாதிகாரஸம்பத்திதானு மிவ்விஷயவாஸாக்ய ஸுக்ருதவிசேஷப்ரயுக்தை யென்று த்யோதநார்த்தஞ்ச. அத்திகிரி-ஹஸ்திகிரியிலிருக்குமவரான, அருளாளர்க்கு - க்ருபையையாண்டுகொள்ளுமவரான பெருமாளுக்கு, இங்குசரண்யனை யருளாளரென்று நிர்தேசித்தது ஸ்வாதீநகருணாகரத்வமாகிற சரண்யத்வோபயுக்த ப்ரதாந குணப்ரதர்சநார்த்தம். அடைக்கலம் - ரக்ஷ்யவஸ்துவாக, புகுந்தேன் - ஆஶ்ரயித்தேன். (௧)

மூ.—சடைமுடியன்சதுர்முகனென்றிவர்முதலாந்தரமெல்லாம்
அடையவினைப்பயனாகியழிந்துவிடும்படிகண்டு
கடிமலராள்பிரியாதகச்சிநகரத்திகிரி
யிடமுடையவருளாளரிணையடிகளடைந்தேனே. (௨)

இப்படி த்விவிதமான ப்ரபத்யதிகாரத்தினுடைய ப்ரதமப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்து இனிமெல் ப்ரயோஜநாந்தரவைமுக்யரூபமான வநந்யகதிகத்வமாகிற த்வதீய ப்ரகாரத்தாலே பலிதமான சரண்யாந்தரவைமுக்யத்தையருளிச்செய்கிறார்.

சடைமுடியன் - ஜடாமௌலி, ருத்ரனென்றபடி. இங்கு ருத்ரனை ஜடாசிரஸ்கத்வேந நிர்தேசித்தது ஸம்ஸார பாரதந்த்ர்ய ப்ரயுக்த கர்மாநுஷ்டான ப்ராவண்யத்யோதநார்த்தம். சதுர்முகன் - ப்ரஹ்மா, என்றிவர்முதலாம் - இப்படி சொல்லப்பட்ட இவர்கள் முதலாயிருக்கிற, தரமெல்லாம் - ப்ரகாரங்களெல்லாம், ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராத்யைச்வர்ய தாரதம்யங்களெல்லா மென்றபடி. அடைய-காத்ஸ்ந்யேந, வினைப்பயனாகி - கர்மபலன்களாய், அழிந்துவிடும்படி - ஒருகாலவிசேஷத்திலே நசித்துவிடும் ப்ரகாரத்தை, கண்டு - பார்த்து, ப்ருஹ்மருத்ராத் யைச்வர்யங்களெல்லாம் "கர்மணாம்பரிபாகத்வாத் ஆவிரிஞ்சாதமங்களம் । இதிமத்வாவிரக்தஸ்ய வாஸுதேவ: பராகதி:॥ ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:।ப்ராணிந: கர்மஜநித ஸம்ஸாரவசவர்திந:॥ அவித்யாந்தர்கதாஸ்ஸர்வே தேஹிஸம்ஸாரகோசரா: । ஸர்வேதேவாவாஸுதேவம் யஜந்தே ஸர்வேதேவாவாஸுதேவம்நமத்தே, ஸப்ருமகாஸ்ஸருத்ராச்ச ஸேந்த்ராதேவாமஹர்ஷய: । அர்சயந்திஸுரஶ்ரேஷ்டம் தேவம்நாராயணம்ஹரிம்॥ சிந்தயந்தோஹியம்நித்யம் ப்ரஹ்மேசாநாதய: ப்ரபும் । நிச்சயம்நாதிகச்சந்தி தமஸ்மிசரணங்கத:, பத்மேதிவ்யேர்கஸங்காசே நாப்யாமுத்பாத்யமாமபி।ப்ராஜாபத்யந்த்வயாகர்ம ஸர்வம்மயிநிவேசிதம்॥ ஸோஹம்ஸந்யஸ்த பாரோஹித்வாமுபாஸேஜகத்பதிம் । யுககோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்யபத்மபூ: । புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதிசுஶ்ரும, விச்வரூபோமஹாதேவ: ஸர்வமேதேமஹாக்ரதௌ । ஜுஹாவஸவபூதாநிஸ்வயமாத்மாநமாத்மநா, மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதேமஹாத்மாஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோபபூவ । விச்வாந்லோகாந் வ்யாப்யவிஷ்டப்யகீர்த்யா விராஜதேத்யுதிமாந் க்ருத்திவாஸா:, யோமேயதாகல்பிதவாந் பாகமஸ்மிந்மஹாக்ரதௌ । ஸததாயஜ்ஞபாகார்ஹோ தேவஸூத்ரோமயாக்ருத:, "வானவர் தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும் செம்மையா லவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரோ". "வேதாபஹாரகுருபாதக" இத்யாதிப்ரமாணங்க

ளாலே கர்மோபாதிகமாம்படியையும் "ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மாநே சாநஃ, யஃ புராப்ரளயேப்ராப்தே நஷ்டேஸ்தாவரஜங்கமே। ப்ரஹ்மாதிஷுப்ரலீநேஷு நஷ்டேலோகேசராசரே॥ ஆபூதஸம் ப்லவேப்ராப்தே ப்ரலீநே ப்ரக்ருதௌ மஹாந் ஏகஸ்திஷ்டதி விச்வாத்மாஸமேவிஷ்ணுஃ ப்ரஸீதது" "எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த வெச்சில்தேவரல்லாதார் தாமுளரோ" இத்யாதி ப்ரமாண ஸஹஸ்ரங்களாலே நச்வரங்களாம்படியையும் விசதமாக வறிந்தேன்றபடி. இங்குப்ரஹ்ம ருத்ராத்யைச்வர்யங்களுடைய நச்வரதாநிரூபணத்தை யருளிச்செய்தது ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பரஸ்ஸஹஸ்ரப்ரமாணோத்கோஷிதமான ஸ்வாபாவிகா நவதிகா திசயேசித்ருத்வ நிரூபணத்துக்கு முபலக்ஷணம். இங்கு எல்லா மென்கிறகார்த்ஸ்ந்யவாசகபதம் ஸ்வரூபகார்த்ஸ்ந்யபரமாய்அடையவென்கிறகார்த்ஸ்ந்யவாசகம்ப்ரகாரகார்த்ஸ்ந்யபரமாகையாலே கார்த்ஸ்ந்யவாசக பதத்வயத்துக்கு புநருக்தியில்லை. கடிமலராள் - பரிமளயுக்தபுஷ்பத்தையுடையவளோடு, ஸுரபி ஸரோஜ நித்யவாஸிநி யாகையாலே ஸரோஜஸௌரபந்தான் வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடு. பிரியாத - விச்லேஷியாதவரான, "நித்யைவைஷாஜகந்மாதா, அகலகில்லே னிறையுமென் றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" "சாந்தாநந்த" இத்யாதிகள்படியே ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஜகன்மாதாவோடு ஸம்ச்லிஷ்டரான வென்றபடி. இத்தால் த்வயத்தில் மதுப் ப்ரத்யயம் நித்யயோக பரமாக வ்யாக்யாதமாய்த்து. இங்குபிராட்டிக்கு நித்யயோகம் அருளிச்செய்தது திவ்யதம்பதிகளிருவரும் ஆத்மஹவிஸ்ஸமர்பணத்திலே அக்நீஷோமாக்நாவிஷ்ணுந்யாயத்தாலே வ்யாஸஜ்யோத்தேச்யர்களென்று த்யோதநார்த்தம். கச்சிநகர் - காஞ்சீநகரிலே, அத்திகிரி - ஹஸ்திகிரியை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவரான, அருளாளர் - பேரருளாளருடைய, இணையடிகள்-பரஸ்பரஸாத்ருச்யத்தாலே யுகளீபூதங்களான திருவடிகளை, அடைந்தேனே-சரணமாகப் பற்றினேன்.　(௨)

மூ.—தந்திரங்கள்வேறன்றித்தமதுவழியழியாது
மந்திரங்கள்தம்மாலும்மற்றுமுள்ளவுபாயாலும்
அந்தரங்கண்டடிபணிவாரெல்லார்க்குமருள்புரியுஞ்
சிந்துரவெற்பிறையவனார்சீலமல்லதறியேனே.　(௩)

இப்படி ப்ரபத்யதிகாரத்தைச் சொல்லி இனிமேல் அநுஷ்டாதாவுக்கு அநுஷ்டாநஸௌகர்யாதிசயஜ்ஞாநார்த்தமாக சரமச்லோகத்தினுடைய ப்ரதமபாதத்திலே யர்த லேசசப்தத்திலே யாதல் விவக்ஷிதமான ப்ரபத்தியுடைய தர்மாந்தரநைரபேக்ஷ்யத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு அர்த்தாத் ப்ரபத்திக்கு ஸர்வபலஸாதநத்வத்தையும் வெளியிடுகிறார்.

தந்திரங்கள் வேறு இன்றி - வேறுதந்த்ரங்களின்றி யென்றந்வயம், வேறு-ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி ப்ரபத்திப்ரகார வ்யதிரிக்தங்களான, தந்திரங்கள் - தந்த்ரங்கள், இன்றி - இல்லாமல், கர்மஜ்ஞான யோகாதிகளான ஸர்வதர்மங்களாலும் அபேக்ஷையில்லாதபடி யென்றபடி. இதுக்கு அடிபணிவார் என்கிறத்தோடந்வயம். இப்படி ப்ரபத்தி ஸர்வதர்ம நிரபேக்ஷையாகி வித்தை யனுஷ்டிக்கு மதிகாரி தத்கால ஸம்பாவிதங்களான சிகாயஜ்ஞோபவீதோர்த்வபுண்ட்ராதிகளைத் தவிர்ந்து கொண்டேயநுஷ்டிக்கவேண்டாவோ வென்னில் அருளிச்செய்கிறார். தமது - தங்களுடைய, வழி-மார்க்கமானது, அழியாது - குலையாதபடி, பகவதாஜ்ஞாசிந்ஹங்களான ஸ்வஸ்வ வர்ணாச்ரமோசித நித்யநைமித்திக கர்மங்களை விடாதபடி யென்றபடி. இதுக்கும் முன்புசொன்னபடியந்வயம். "ஸஹகாரித்வேநச" என்கிறபடியே பக்திநிஷ்டனுக்கு கர்தவ்யத்வேந ஸர்வதர்மங்களும் அபேக்ஷிதங்களாகிறுப்போலன்றிக்கே "தீக்ஷிதோ ந ததாதி நஜுஹோதி நயஜதெ" என்றுதீக்ஷிதனுக்கு ப்ரதிஷித்தங்களான தாநஹோமபாகங்கள் கர்தவ்யத்தங்களாக வேண்டாவிடிலும் புருஷார்த்தங்களாகவாவச்யகங்களென்று தாசமிகாதிகரணத்திலே பரீக்ஷகர் நிர்ணயித்தபடியே ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு "விஹிதத்வாச்சாச்ரமகர்மாபி" என்கிறந்யாயத்தாலே புருஷார்த்தத்வேந ஸர்வதர்மங்களும் அபேக்ஷிதங்களாகையால் முன்புசொன்னசங்கைக்கு அவகாசமில்லை யென்று

கருத்து. மந்திரங்கள்தம்மாலும் - த்வயம் ப்ரணவம் யோப்ரஹ்மாணம் என்கிறச்வேதாச்வதரஶ்ருதி, தத்விஷ்ணோः என்கிறஶ்ருதி, இத்யாதி மந்த்ரங்களாலும், மற்றுமுள்ள - வேறுமுள்ளவைகளான, உரையாலும் - ஸூக்தங்களாலும், பூர்வோக்த மந்த்ரவ்யதிரிக்தங்களாயுள்ள "அகலகில்லேல்" னென்கிறபாட்டு "நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" என்கிறச்லோகம், சரணாகதிகத்யம், அம்மாள்பாசுரம், முதலான ஸாங்கப்ரபத்தி ப்ரகாசகங்களான ஸூக்திகளாலு மென்றபடி. இதுக்கும் முன்பு சொன்னபடி யந்வயம். அந்தரம் - அந்தரத்தை, வைலக்ஷண்யத்தை, கண்டு - நிரூபித்து, ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் ஸர்வேச்வரனுக்கு முள்ள வைதர்ம்யத்தை சாஸ்த்ரங்களாலே தெளிந்தென்றபடி. அடி - தம்முடையதிருவடிகளை, பணிவார் - ஸேவிக்குமவரான, எல்லார்க்கும் - ஸர்வர்க்கும், அருள் - க்ருபையை, புரியும் - வர்ஷிக்குமவரான, பொழியு மென்று பாடமான போது மிதுவே பொருள். தம்முடைய திருவடிகளை சரணமாகவாஶ்ரயித்தவர்களான. "ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ" யென்கிற சதுர்விதாதிகாரிகளுக்கும், "தாவதார்திஸ்ததாவாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம்| யாவந்நயாதிசரணம் த்வாமசேஷாகநாசநம்" என்கிறபடியே தத்த தபீப்ஸித பலங்களை கொடுக்குமவரான என்றபடி. சிந்துரவெற்பு - ஸிந்தூரசைலத்துக்கு, இறையவனார் - ஈச்வரராயிருக்கிற பேரருளாளருடைய, சீலமல்லது - ஸ்வபாவத்தைத்தவிர, மஹத்வேஸதி மந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ர ஸம்ச்லேஷாக்ய ஸௌசீல்யத்தை யொழிய வென்றபடி. அறியேனே - ஸ்பஷ்டம். வேறொன்றை இதிசேஷः. (௩)

மூ.—காகமிராக்கதர்மன்னர்காதலிகத்திரபந்து
நாகமரனயன்முதலாநாகநகரார்தமக்கும்
போகமுயர்வீடுபெறப்பொன்னருள்செய்தமைகண்டு
நாகமலைநாயகனார்நல்லடிப்போதடைந்தேனே. (௪)

ப்ரபத்திக்கு தர்மாந்தரநைரபேக்ஷ்யத்தை அருளிச்செய்தினிமேல் "உபாயஸ்ஸுகரச்சாயம் துஷ்கரச்சமதோமம" "கலவெள்கட்டுப்போய் கலவெண்ணையாய்" த்தென்கிறபடியே ப்ரபத்யங்கங்களிலே துர்லப தமமான மஹாவிச்வா ஸத்தினுடைய நிஷ்பத்யர்த்தமாக ப்ரபத்திக்கு பஹுஸ்தலங்களிலே பலாவிநாபாவத்தைக் காட்டுகிறார்.

காகம் - காகாஸுரன், இராக்கதர்மன்னர் - ராக்ஷஸராஜர்கள், ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வானும் அவனுக்கந்தரங்கர்களான நாலுமந்த்ரிகளுமென்றபடி. யத்வா - இராக்கதர்-ராக்ஷஸர்கள், மன்னர் - பஞ்சபாண்டவர்களென்றபடி. காதலி - காதலை யுடைய ஸ்த்ரீ, காதல் - அநுராகம். அத்தையுடையவள் காதலி. வண்டார்குழலிபந்தார்விரலி என்னுமாப்போலே, த்ரௌபதி யென்று பலிதார்த்தம். கத்திரபந்து - க்ஷத்ரபந்து, நாகம் - காளீயஸர்பம், யத்வா - ஶ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், அரன்-ஹரன், அயன்-அஜன். சதுர்முகனென்றபடி, முதலாம் - இவர்களைப்ரதானமாகவுடையவர்களான, நாகநகரார்தமக்கும் - நாக நகர வாஸிகளான தேவர்களுக்கும், நாகः - ஸ்வர்லோகः. நாகமாகிய நகரத்தையுடையவர்கள் நாகநகரார், தம்மென்று ஸ்வார்த்தே நுப்ரயோகம். இங்குற்றஷஷ்ட்யர்த்தத்துக்கு காக ப்ரப்ருதிகளான ஸர்வர்களோடும் அந்வயம். போகம் - போகங்களாலே, உயர் - உச்ச்ரிதமான, போகஸம்ருத்தமான வென்றபடி, வீடு - மோக்ஷம், தத்ததாபத்விமோசனமென்றபடி. பெற - லபிக்கும்படி, தத்ததாபத்துக்களும் நீங்கி போகங்களும் ஸம்ருத்தங்களாம்படி யென்று நிஷ்கர்ஷம். பொன்-ஸ்ப்ருஹணீயமான, அருள் - க்ருபை, ஸர்வபலா விநாபாவத்தாலே ஸர்வபலாபிலாஷிகளாம்படி ஸ்ப்ருஹணீயை யென்றபடி. செய்தமை - செய்தபடியை, கண்டு-பார்த்து, பலாபிலாஷிகளான பலவதிகாரிகளிலே ப்ரபத்திக்கு பலாவிநாபாவத்தை நிர்ணயித்தென்றபடி. நாகமலைநாயகனார் - நாகசைலநாயகரான பேரருளாளருடைய, நல் - ஸமீசீனங்களான, அடி-திருவடிகளாகிற, போது - புஷ்பங்களை, இங்கு போதென்கிறபதம் புஷ்பசாமாந்யபரதாயாம் ஸ்வாரஸ்யாபாவாத் தாமரஸபுஷ்பரூப விசேஷபரம். ஆச்ரிதரை கைவிடாதவைகளாய் அருணஸரஸிஜஸுகுமாரசீதளஸரஸ விமலங்களான திருவடிகளென்று பர்யவஸிதார்த்தம். அடைந்தேன் - சரணமாகப் பற்றினேன். (௪)

மூ.—உகக்குமவையுகந்துகவாதனைத்துமொழிந்துறவுகுண
மிகத்துணிவுபெறவுணர்ந்துவியன்காவலெனவரித்துச்
சகத்திலொருபுகலில்லாத்தவமறியேன்மதிட்கச்சி
நகர்க்கருணைநாதனைநல்லடைக்கலமாயடைந்தேனே. (௫)

இப்படி மஹாவிச்வாஸ நிஷ்பத்தி ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்து இனிமேல் "ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப:" இத்யாதிகள்படியே ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாத் அங்கபஞ்சகஸம்பந்நையான ப்ரபத்தியுடைய அநுஷ்டாநப்ரகாரத்தை ஸங்க்ரஹேண விசதமாகக்காட்டியருளுகிறார்.

உகக்குமவை - ஈச்வரனுக்கபிமதங்களான சாஸ்த்ரார்த்தங்களை, உகந்து - ப்ரீதிபூர்வகமாக வநுஷ்டிக்கஸங்கல்பித்து, இத்தாலாநுகூல்யஸங்கல்பத்தை யருளிச்செய்தபடி. உகவாது - ஈச்வரனுக்கு அபிமதங்களாகாதவையான, அனைத்தும் - க்ருத்ஸ்நங்களில்நின்றும், ஒழிந்து - விரமித்து, இத்தால் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம் ப்ரதர்சிதமாய்த்து. ஆக இவ்விரண்டு வாக்யங்களாலும் பூர்ணப்ரபத்தி ப்ரகாசகமான த்வயத்தினாலே நாராயணசப்தார்த்தபராமர்சத்தாலே யாக்ஷிப்தங்களான வர்த்தங்களை வெளியிட்டபடி. உறவு-ஸம்பந்தத்தையும், சேஷசேஷிபாவாதிகளென்றபடி, குணம்-வாத்ஸல்யாதி குணங்களையுமென்றபடி. மிக - அதிகமான, துணிவு - விச்வாஸத்தை, பெற - அடையும்படி, உணர்ந்து - பரிசீலித்து, ஸத்ஸம்ப்ரதாயநிஷ்ட தயா சீல தேசிகோபதேச லப்த ஸவிசேஷண நாராயண சப்த ப்ரதிபாத்ய ஸம்பந்த குண விசேஷங்களை பராமர்சித்து, "தேவதாதீர்த்த தபஸாம் பாரதாத்யஸ்யநிர்ணய: । நஜந்யதே நாஸ்திகதா தஸ்யமீமாம்ஸகைரபி" என்கிறபடியே ப்ருஹஸ்பதி ஸஹஸ்ரத்தாலும் அக்ஷோப்யமான மஹாவிச்வாஸத்தை யடைந்தென்றபடி. இத்தால் ரக்ஷிஷ்யதீதிவிச்வாஸத்தைக் காட்டினபடி. இவ்வளவால் ஸவிசேஷணமான நாராயணசப்தமும் ஸோபஸர்கமான தாதுவும் வ்யாக்யாதமாய்த்து. வியன் - விலக்ஷணமான, காவல்-ரக்ஷகம், என - என்று, வரித்து - ப்ரார்த்தித்து, இங்கு வரணீயனை ரக்ஷகனுக்கு வைலக்ஷண்யமாவது உபாயாந்தர நைரபேக்ஷ்யம். "த்வம்மேகோபாயிதாஸ்யா:" என்றுவரித்தென்றபடி. சகத்தில்-ஜகத்திலே, ஒருபுகலில்லா - ஒரு உபாயமில்லாதவனை, தவமறியேன்-தபஸ்ஸையறியாதவனான நான், தவமிலியேனென்று பாடமானபோது தபச்சூன்யனானவென்று பொருள். சகத்திலொருபுகலில்லா வென்கிறவித்தால் சரண்யாந்தர ராஹித்யமும் தவமறியேனென்கிற வித்தால் உபாயாந்தர ராஹித்யமும் விவக்ஷிதமாகையாலே புநருக்தியில்லை. இத்தால்கார்பண்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தபடி. ஆக வித்தா லுத்தமனில் விவக்ஷிதார்த்தம் விவ்ருதமாய்த்து. மதிள் - ப்ராகார பரிவ்ருதமான, கச்சிநகர் - காஞ்சீநகரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமவரான, இங்கு காஞ்சீநகரத்துக்கு ப்ராகாரபரிவ்ருதத்வ விசேஷணத்தாலே யமதூதருக்கு அணுகவொண்ணாதபடி சரணாகத வஜ்ரபஞ்ஜராயமாநத்வம் விவக்ஷிதம். கருணைநாதனை - கருணாநாதனை, பேரருளாளனை யென்றபடி. இங்கு சரண்யனை கருணாநாதனென்று நிர்தேசித்தது சரண்யதோபயுக்தகல்யாணகுண பௌஷ்கல்யஜ்ஞாபநார்த்தம். தத்ராப்யுபாயாந்தரஸாதாரண ஜ்ஞாநசக்திகளில் காட்டில் அகிஞ்சநாஸாதாரணாவலம்பமான தயையினுடைய ப்ராதாந்யந்தோற்றுகைக்காக கருணையைவிசேஷித்து நிர்தேசித்தது. நல் - ஸமீசீநமான, அடைக்கலமாய் - ரக்ஷ்யவஸ்துவாய், அடைந்தேன். புகுந்தேன் - ஸ்வநிர்பரத்வபர்யந்தமாம்படி பரஸமர்ப்பணம்பண்ணி விட்டேனென்றபடி. இத்தால் சரணசப்தோபலக்ஷிதமான க்ரியாபதம் வ்யாக்யாதமாய்த்து. இங்கு அடைக்கலம் புகுருமவனுக்கு நன்மையாவது பலோபாயாதிகளில் ஸ்வஸம்பந்தாபிமான மற்றிருக்கை. இத்தால். "சாச்வதீ மம ஸம்ஸித்திரியம்ப்ரஹ்வீபவாமியத் | இத்யங்கமுதிதம்ச்ரேஷ்டம் பலேப்ஸாதத்விரோதிநீ, புருஷம்பரமுத்திச்யநமே ஸித்திரிதோந்யதா" என்றஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையில் முமுக்ஷுப்ரபதநத்துக்கு ப்ரதாநாங்கமாக வுபதிஷ்டமான ஸாத்விகத்யாகத்தை சிக்ஷித்தபடி. இம்முகத்தா லுத்தரகண்டார்த்தஸ்ஸர்வோபிஸூசித:. (௫)

மூ.—அளவுடையாரடைந்தார்க்கு மதனுரையேகொண்டவர்க்கும்
வளவுரைதந்தவனருளேமன்னியமாதவத்தோர்க்கும்
களவொழிவாரெமரென்னவிசைந்தவர்க்குங்காவலராம்
துளவமுடியருள்வரதர்துவக்கிலெனைவைத்தேனே. (௬)

இப்படி ஸாங்கப்ரபத்தியினுடைய வநுஷ்டாநப்ரகாரத்தை ப்ரதர்சிப்பித்தருளி யினிமேல் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டன் உக்திநிஷ்டன் ஆசார்யநிஷ்டன் பாகவதநிஷ்டன் என்கிற வதிகாரிகள் நால்வருக்கும் ஈச்வரன் ப்ரஸன்னனாய் பலன்கொடுக்குமென்று காட்டுகிறார்.

அளவுடையார் - பரிச்சேதத்தையுடையவராய், அடைந்தார்க்கும் - ஆச்ரயித்தவர்க்கும், அங்காங்கிவிஷயக விசதநிஷ்கர்ஷமுடையவர்களாய் பரந்யாஸம் பண்ணுமவர்களுக்குமென்றபடி. இத்தால் ஸ்வதந்த்ரநிஷ்டை சொல்லப்பட்டது, அதன் - அந்தபூர்ணப்ரபத்தியினுடைய, உரையே - உக்தியையே, கொண்டவர்க்கும் - அங்கீகரித்தவர்க்கும், அங்காங்கிவிஷயகவைசத்யமின்றிக்கே பரிபூர்ணப்ரபத்திகர்பவாக்யத்தை உச்சரித்து பரந்யாஸம் செய்பவர்க்குமென்றபடி. உரையேயென்கிறவவதாரணத்தால் அங்காங்கிவிஷயக வைசித்யஸ்யவ்யவச்சேதஃ, நதுஸமுதாயஜ்ஞாநஸ்யாபி, ததாஸதி ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷஇதி ஸர்வஸித்தாந்திபத்ததி விலோபப்ரஸங்காத். இத்தாலுக்திநிஷ்டையைக் காட்டினபடி. வளவுரை - ச்ரேஷ்டமானஉக்தியை, ரஹஸ்யத்ரயத்தை யென்றபடி, தந்தவன் - உபதேசித்தவனுடைய, ஆசார்யனுடைய என்றபடி, அருளே - க்ருபையையே, மன்னிய - உபாயமாகப்பற்றின. மாதவத்தோர்க்கும் - மஹாதபஸ்விகளுக்கும், ஆசார்யநிஷ்டையைக்காட்டினபடி. அருளே யென்கிற வவதாரணத்தால் சிஷ்யருக்கு ஸ்வரக்ஷணார்த்த ஸ்வவ்யாபாரவ்யவச்சேதஃ. மன்னிய வென்கிற தாத்பர்யோக்தியாலே "ஸித்திர்பவதிவாநேதி ஸம்சயோச்யுதஸேவிநாம்। நஸம்சயோத்ரதத்பக்த பரிசர்யாரதாத்மநாம்" என்கிறபடியே பலாவச்யம் பாவதாத்பர்யம் விவக்ஷிதம், ஆசார்யநிஷ்டர்களை மாதவத்தோரென்று நிர்தேசிக்கையாலே சரணாகதிசாஸ்த்ரத்திலே மஹாவிச்வாஸம் துர்லபதரம், தத்ராப்யாசார்யநிஷ்டையிலே துர்லபதமம், ஆகையா லாசார்யநிஷ்டையிலே யத்யவஸாயதார்ட்யம் பெற்றவிவர்கள் உத்கடஸுக்ருதவிசேஷங்களை யநுஷ்டித்தவர்களாகவேணுமென்று ஸ்போரிதம். களவு - சௌர்யத்தில்நின்றும், ஒழிவார் - விரதரானவர்கள், ஜிதகௌஸ்துபசௌர்யமான ஆத்மாபஹாரத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தராய் சேஷத்வபாரதந்த்ர்யரஸிகதயா பகவதிந்யஸ்தபரர்களான மஹாத்மாக்களென்றபடி. இவர்களை களவொழிவாரென்று நிர்தேசிக்கையாலே தத்வஜ்ஞாநரஸிகத்வம் வ்யஞ்சிதம், எமரென்ன - அஸ்மதீயர்களென்றபிமாநிக்க, இசைந்தவர்க்கும் - அப்யுபகமம்பண்ணினவர்களுக்கும், பூர்ணப்ரஜ்ஞராய் ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸம் பண்ணும் பாகவதர்களுடைய வாத்மீயகோடியிலே நிற்குமவர்களுக்குமென்றபடி. இதுபாகவதநிஷ்டையை சொல்லிற்று. காவலராம் - ரக்ஷகரான, தத்ததபிஸந்த்யநுகுணமாக பலப்ரதாநம் பண்ணுமவரானவென்றபடி. துளபமுடி - துளஸீமாலாமௌலிகரான, துளஸீமாலோஜ்வல கிரீடரானவென்றபடி. இத்தால் ப்ராப்யதோபயுக்த போக்யதாதிசயம் த்யோதிதம். அருள் - க்ருபாப்ரதாநரான, இத்தால் சரண்யதோபயுக்தகுணப்ராதாந்யம் சொன்னபடி. வரதர் - வரதருடைய, வரதசப்தநிர்தேசத்தாலே க்ருபாகார்யபூதாபிலஷிதபலப்ரதாநம் ஸூசிதம். துவக்கில் - ஸம்பந்தத்திலே, எனை - என்னாத்மாவை, வைத்தேன் - நிறுத்தினேன், பகவச்சேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்களிலே ப்ரதிஷ்டிதனானேனென்றபடி. (௬)

மூ.—உமதடிகளடைகின்றேனென்றொருகாலுரைத்தவரை
அமையுமினியென்பவர்போலஞ்சலெனக்கரம்வைத்து
தமதனைத்துமவர்தமக்கும்வழங்கியுந்தான்மிகவிளங்கும்
அமைவுடையவருளாளரடியிணையையடைந்தேனே. (௭)

இப்படிப்ரபத்திநிஷ்டாவிசேஷங்களை யருளிச்செய் தினிமேல் ப்ரபத்தியும்பக்தியோகம்போலே ஆப்ரயாண தஹரஹ ராவர்த்திநீயையாகில் ஸ்வார்த்தாநுஷ்டானோபக்ஷீண ஸர்வாயுஷ்கனான வாசார்யன் சிஷ்யோத்தேசேந வித்தையனுஷ்டிக்கைக்

க்வகாசமெங்ஙனேயென்று சங்கியாமைக்காக "ஸக்ருதுச்சாரஸ்ஸம்ஸாரதாரதோ பவதி, ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய, ஸக்ருதேவஹிசாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயந்தாரயேந்நரம்" இத்யாதிவசநசதஸித்தையான விதியினுடைய ஸக்ருத்கர்த்தவ்யதையை அர்சாவதார தசாபந்ந பகவத்கராரவிந்த விந்யாஸ விசேஷோத்ப்ரேக்ஷித ததபிப்ராயப்ரதர்சனத்தாலே த்ருடீகரியாநின்றுகொண்டு ஈச்வரன் ப்ரபன்னர்பக்கல் ஸர்வப்ரகாரபாதந்த்ரனவனென்கிறார்.

உமது - தேவரீருடைய, அடிகள் - திருவடிகளை, அடைகின்றேன் - சரணமாக வத்யவஸித்தேன், என்று - இப்படி, ஒருகால் - ஏகவாரம், உரைத்தவரை - உச்சரித்தவர்களை, தம்பக்கல் ஸக்ருத் பரந்யாஸம் பண்ணினவர்களென்றபடி, இனி - இத:பரம், அமையும் - பர்யாப்தம், ஸக்ருதநுஷ்டிதமான பரந்யாஸத்தை புநராவர்த்திக்க வேண்டா வென்றபடி. என்பவர்போல் - என்றுசொல்லுமவர்போலே, அஞ்சல் - பயப்படவேண்டாம், என - என்று ஜ்ஞாபியாநிற்கிற, கரம்-ஹஸ்தத்தை, வைத்து-ந்யஸித்து, இதுக்கு விளங்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். பய நிவாரண ஸூசகமான அபயமுத்ரா விந்யாஸத்தை ப்ரபதநாவ்ருத்திவாரணபரமாக வுத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. உத்ப்ரேக்ஷா வ்யஞ்சகத்வேந பரிகணிதமான இவ சப்தத்துக்கு பர்யாயமான போல் என்கிறசப்தத்தால் உத்ப்ரேக்ஷா வ்யஞ்சிதா. தமது - தம்முடையவஸ்துக்களை, அனைத்தும் - ஸமஸ்தங்களையும், அவர்தமக்கும் - அந்த க்ருத்ஸ்ந பரந்யாஸம் பண்ணின வதிகாரிகளுக்கு, வழங்கியும் - குடுத்தும், தான் - தாம், மிக - அதிகமாக, விளங்கும் - உல்லஸியாநிற்குமவரான, "இத்தனை யடியரானார்க்கிரங்குநம்மாங்களுயபித்த" னென்கிறபடியே ஸக்ருத் பரந்யாஸ மாத்ரத்தாலே வசீக்ருதராய்க்கொண்டு "யதண்டம் + விபூதய:" என்று விபூதித்வேந ப்ரதிபாதிதங்களான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும் "பரிஜநபரிபர்ஹா + ஸம்ச்ரிதார்த்தம்சகர்த்த" என்கிறபடியே சரணாகதசேஷங்களாக்கியத்தாலே மிகவும் மகிழாநிற்குமவரான வென்றபடி. இத்தால் முன்பு சொன்ன ப்ரபத்யநாவருத்திநிஷேதம் ஸக்ருத்பரந்யாஸநிஷ்க்ரீத விபூதித்வய விசிஷ்டஸ்வாத்ம வ்யதிரித்த ப்ரதேயவஸ்து தௌர்லப்ய ப்ரயுக்தமென்று ஸூசிதம். அமைவுடைய - பூர்த்தியுடையவரான, இப்படி ஸ்வவிபூதிகளை ஸ்வாச்ரித சேஷங்களாகச் செய்தேயும் தஜ்ஜந்யாதிசயத்துக்கும் ஸர்வசேஷியானதாமே பலியாக பர்யவஸிக்கையாலே ஒருபடியாலும் விபூதிஸம்பந்தமொழியாதவரான வென்றுதிருவுள்ளம். அருளாளர் - பேரருளாளருடைய, அடியிணையை-யுகளீபூதங்களான திருவடிகளை, அடைந்தேன்- ஆச்ரயித்தேன். (எ)

மூ.—திண்மைகுறையாமைக்குநிறைகைக்குந்தீவினையால்
உண்மைமறவாமைக்குமுளமதியிலுகக்குகைக்கும்
தண்மைகுறையாமைக்குந்தரிக்கைக்குந்தணிகைக்கும்
வண்மையுடையவருளாளர்வாசகங்கள்மறவேனே. (அ)

க்ஷணகாலஸாத்யமான பரந்யாஸ மிப்படி ஸக்ருத் கர்தவ்யமாகில் இதையநுஷ்டித்த வதிகாரிக்கு ருசிவிசேஷாப்யுபகத ப்ராரப்த கர்மவைசித்ர்யாலே இருள்தருமாஞாலத்துளிருக்கும் போது சாஸ்த்ரவிச்வாஸமாந்த்ய பகவச்சேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதி விஸ்மரண பாகவதாபசார ப்ரப்ருதிகளான வனர்த்தங்கள் புகுராதோ வென்று சங்கியாமைக்காக விங்கிருந்தகாலம அத்யாத்மபரிசீலநமே பண்ணத்தக்கதென்கிறார்.

திண்மை - தார்ட்யம், மஹாவிச்வாஸம். குறையாமைக்கும் - ந்யூநமாகாமைக்கும், இந்த தாசார்த்ய வாசி பதங்களுக்கெல்லாம் வாசகங்கள் மறவே னென்கிறத்தோடந்வயம். நிறைகைக்கும் - பூர்ணமாகுகைக்கும், இங்கு மஹாவிச்வாஸத்துக்கு குறையாமையாவது பலத்தில் ஸம்சய லேசமற்றிருக்கை. ஸாங்கப்ரபதநாநுஷ்டாந காலத்திலே தானே பூர்ணமான விச்வாஸத்துக்கு ததுத்தரகாலத்திலே நிறைகையாவது விஸ்ரம்பஜநக சாஸ்த்ரபரிசீலநத்தாலே தாராவாஹியா யநுவர்த்திக்கை. தீவினையால் - க்ரூரகர்மங்களாலே, உண்மை - யாதார்த்யத்தை, மறவாமைக்கும் - விஸ்மரியாமைக்கும், பகவச்சேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதிகளை யபலபியாமைக்கும் என்றபடி. உளமதியில் - உண்டான ஜ்ஞாநத்திலே, உகக்குகைக்கும் - ஸந்துஷ்டனாகைக்கும்,

ஜ்ஞாநவைஶத்யமில்லையென்று கரையாதே உபயுக்தாம்சவைசத்யத்தாலே ஸந்துஷ்டனுகைக்கு மென்றபடி. தண்மை-சீதளத்வம், ஸௌம்யதை யென்றபடி. குறையாமைக்கும்-ந்யூநமாகாமைக்கும், "ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம ஜலாநிதிசாந்தஉபாஸீத, ஸர்வபூதாத்மகேதாதஜகந்நாதே ஜகந்மயே|பரமாத்மநி கோவிந்தேமித்ராமித்ர கதா குத:, சராசராணிபூதாநி ஸர்வாணிபகவத்வபு:| அதஸ்ததாநுகூல்யம்மே கார்யமித்யே வநிச்சய:" என்றுபதிஷ்டமான சாந்திரஸம் தலைமாய்ந்து அதடியாக பாகவதாபசாராதிகள் புகுரும்படியாகாமைக்கென்றபடி. தரிக்கைக்கும் - இங்கு தரிக்கையாவது இக்ஷணமே புருஷார்த்தம் பெறுவிடில் தான் முடிந்துபோம்படியான தீவ்ராபிலாஷத்தை விரோதிக்கை, தணிகைக்கும் - தணிந்திருக்குகைக்கும், தணிகையாவது ஆத்யாத்மிகாதிஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களைமறந்திருக்கை. வண்மையுடைய - அழகையுடையவரான, அருளாளர் - பேரருளாளருடைய, வாசகங்கள் - வார்த்தைகளை, மறவேன் - விஸ்மரியேன், ஸ்வீக்ருதபரனுன வீச்வரன் "யேந கேநாபி ப்ரகாரேண த்³வயவக்தா த்வம் [illegible] நித்யகிங்கரோ ப⁴வ, [illegible] நித்யகிங்கரோ ப⁴விஷ்யஸி, [illegible] ஸம்ஶய:, [illegible] ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய, [illegible] பரித்யஜ்ய, இதி மே வசநம் [illegible] ஸர்வதா" என்றருளிச்செய்த வசநங்களை கதாசிதபி மறவேனென்றபடி. இங்கு பகவத்வசநங்களை யெடுத்தது மற்றும் பரிசீலநீயங்களான வத்யாத்மசப்தங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இங்கீச்வரனை வண்மையுடைய வென்றழகாலே விசேஷித்தது அவனருளிச்செய்த வசநார்த்தாநுஷ்டாநத்தில் சேதநனுக்கு ப்ரவ்ருத்தி "காந்தாஸம்மிததயோபதேசயுஜே" என்றுகாவ்யஜ்ஞர் சொன்னபடியே தயிததமையாலே ப்ரோர்தனை காமுகனுக்குப்போலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜநபூதை யென்று ஸூசநார்த்தம். (அ)

மூ.—சுருதிநினைவிமையறியும்துணிவுடையார்தூய்மொழிகள்
பரிதிமதியாசரியர்பாசுரஞ்சேர்ந்தருக்கணங்கள்
கருதியொருதெளிவாளால்கலக்கமறுத்தத்திகிரி
பருதிமதிநயநமுடைபரமனடிபணிந்தேனே. (௯)

ந்யஸ்தபரனை வதிகாரிக் கிப்படி பலபூதமான ஸ்வநித்தஸந்தோஷாத்யாதாயகாத்யாத்மவிமர்சாநிரூபமான வுத்தரக்ருத்யத்தை யருளிச்செய் தினிமேல் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிபூர்வாசார்யவசநாநா மேகரஸஸ்ய ப்ரதிபாதநத்தாலே அஜ்ஞாநோச்சேதகபூர்வகத்வ ஜ்ஞாநோத்பாத்ய பரோஜ்ஜீவந ரூபமான வுத்தரக்ருத்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

சுருதி - ச்ருதியுடைய, நினைவு - தாத்பர்யத்தை, இமை - நிமேஷத்தை, அந்தர்வ்யாபாரத்தையும் பாஹ்யவ்யாபாரத்தையு மென்றபடி, அறியும் - அறியும்படியான, துணிவுடையார் - மநோபலத்தையுடையவர்களுடைய, ச்ருதியுடைய தாத்பர்யவிஷயீபூதார்த்தங்களையும் ஆபாதத: ப்ரதீயமாநார்த்தங்களையும் விவேசிக்கத்தக்க மநோபலத்தை யுடையவரான பராசரப்ரப்ருதி மஹர்ஷிகளுடைய வென்றபடி, தூய் - நிர்தோஷங்களான, மொழிகள - தத்ஸூக்திகள், ப்ரபந்தங்க ளென்றபடி. இதுக்கு சேர்ந்தென் கிறத்தோடே யந்வயம். பருதி - ஸூர்யன் போலே யிருக்கிற, மதி -

ஜ்ஞாநத்தையுடையவரான, ஸூர்யவத் ஸகலதமோநிவர்த்தக ஜ்ஞாநரான வென்றபடி. ஆசிரியர் - ஆசார்யர்களுடைய, பாசுரம் - வாக்யங்களோடு, சேர்ந்து - ஏககண்டங்களாய், ஸ்ரீபராங்குசப்ரப்ருதி பூர்வாசார்ய ஸூக்திகளோடே ஏகரஸங்களாயென்றபடி. இதுக்கு கலக்கமறுத் தென்கிறத்தோடே யந்வயம். த்ரமிடபாஷையிலே த்வாப்ரத்யயபர்யாயபதத்துக்கு பூர்வகாலத்வமே பொருளாய் ஸமாநகர்த்ருத்வம் பொருளல்லாமையாலே சேர்ந்தென்கிற ஸூக்தி வ்யாபாரத்துக்கும் அறுத்தென்கிறபுருஷவ்யாபாரத்துக்கும் ஸமாநகர்த்ருத்வாபாவேபி நதோஷ:. இப்படி மற்றுமுள்ள விடங்களிலும் கண்டுகொள்வது. ஶ்ருத்யுபப்ருஹ்மணங்களான மஹர்ஷிவசநங்களையும் பூர்வாசார்யவசநங்களையும் ஏககண்டங்களாக உபபாதித்து என்று நிர்களிதார்த்தம். அருக்கணங்கள்- ஜீவகணங்களை, அருவென்கிறபதம் ஸூக்ஷ்மத்ரவ்ய வாசியாயிங்குஜீவர்களைக்காட்டுகிறது. கருதி - உத்தேசித்து, ஸ்வாபிமானவிஷயங்களான ஜீவர்களுடைய உஜ்ஜீவநத்தை உத்தேசித்தென்றபடி. ஒருவிலக்ஷணமான, தெளி- வைசித்யமாகிற, வாளால் - கட்கத்தால்-கலக்கம் - க்ஷோபத்தை, அறுத்து - ஸமூலமாகச்சேதித்து, ஸ்வாச்ரிதருக்கு ஸம்யக் தத்வஜ்ஞாநோத்பாதநத்தாலே அஜ்ஞாநஸம்சயங்களைக் கழித்தென்றபடி. இங்கு தத்வஜ்ஞாநத்தை கட்கமாக நிரூபித்தது. "பிபர்த்தியச்சாஸிரத்நமச்சுதோத்யந்த நிர்மலம் | வித்யாமயந்துதத்ஜ்ஞாநம் அவித்யாசர்மஸம்ஸ்திதம்" என்கிற வஸ்த்ரபூஷணாத்யாய ப்ரக்ரியாப்ரத்யபிஜ்ஞாபநார்த்தம். ஸ்வச்சஸூக்ஷ்மதர விரோதிலவந ஸௌகுமார்யாதிசயத்யோதநார்த்தஞ்ச. இந்த தத்வஜ்ஞாநகட்கரூபணத்தாலே கலக்கத்துக்கு அவித்யாசர்ம ஸம்ஸ்திதம் என்கிறப்ரமாணாநுகுணமாக கட்காச்சாதககோசரூபத்வம் கம்யமாகையாலே ஏகதேச விவர்த்திரூபகாலங்காரமாகக்கடவது. அத்திகிரி - ஹஸ்திகிரியிலே வஸிக்குமவரான, இது பரமனுக்குவிசேஷணம். பருதி - ஸூர்யனையும், மதி - சந்த்ரனையும், நயனமுடை - நேத்ரங்களாகவுடையவனான, பரமன் - பரமபுருஷனுடைய, அடி - திருவடிகளை, பணிந்தேன் - ஸேவித்தேன். இது பரோஜ்ஜீவனார்த்தமாக வநுஷ்டிக்கும் ப்ரபத்தியாகக்கடவது. (௯)

மூ.—திருமகளுந் திருவடிவுந் திருவருளும் தெள்ளறிவும்
அருமையிலாமையு முறவு மளப்பரிய வடியரசும்
கருமமழிப்பளிப்பமைப்புங் கலக்கமிலாவகைநின்ற
அருள்வரதர்நிலையிலக்கி லம்பெனநானமிழ்ந்தேனே. (௧0)

இப்படி ந்யாஸவித்யையை ஸாதிகாரமாகவும் ஸாங்கமாகவும் ஸோத்தரக்ருத்யமாகவும் வெளியிட் டினிமேல் வித்யாநுஷ்டாநோபயுக்தமான புருஷவிக்ரஹகுண ஸம்பந்தவ்யாபாரநிஷ்கர்ஷம் "மத்தஸ் ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்கிறபடியே ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வசேஷியுடைய க்ருபாதீனமாகையாலே இவ்வித்யையில் இச்சேதநனுக்கு ஸ்வதந்த்ரகர்த்ருத்வாதிகளில்லை என்று ஸாத்விக த்யாகத்தை ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு ந்யாஸவித்யாவிதாயக ப்ரமாணத்தைப்ரத்யபிஜ்ஞாபிக்கிறார்.

திருமகளும் - பிராட்டியிடத்திலேயும், ஸப்தம்யர்த்தேப்ரதமா. இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது, திருவடிவும் - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்திலேயும், திருவருளும்-ஸ்ரீமத்க்ருபையிலேயும், தெள் - தெளிந்திருக்கிற, நிர்மலமான, அறிவும் - ஜ்ஞாநத்திலேயும், அருமையிலாமையும்-துஷ்கரத்வமில்லாமையிலேயும், உறவும் - ஸம்பந்தத்திலேயும், அளப்பு - பரிச்சேதிகை, அரிய - அசக்ய மென்னலாம்படி கரீபூதமான, அடி அரசும்- ராஜ்யத்திலேயும் ஐச்வர்யத்திலேயும், வாங்மநஸா பரிச்சேத்யமாய் அநவதிகாதிசயமான வைச்வர்யத்திலேயுமென்றபடி. அழிப்பு - ஸம்ஹாரம், அளிப்பு - ரக்ஷணம், அமைப்பு - ஸ்ருஷ்டி, இங்கிருக்கிற ஸமுச்சயவாசகத்துக்குக் கருமத்தோடே யந்வயம். கருமமும் - கர்மங்களிலேயும், ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களாகிற வ்யாபாரங்களிலேயு மென்றபடி. கலக்கமிலாவகை - க்ஷோபமில்லாதபடி, அஜ்ஞாநஸம்சயவிபர்யயங்களில்லாதபடி யென்றபடி. நின்ற - உள்ளே நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறவரான, அருள்வரதர் - தயாளுவான வரதராகிற, நிலை - ஸ்திரமான, இலக்கில் - லக்ஷ்யத்திலே, அம்பென - பாணமென்னும்படி, அம்பு - பாணம். நான் - ஸாவதாநனானநான்.

அமிழ்ந்தேன்-மக்நனேன், என்னாத்மாவை ஸமர்ப்பித்தே னென்றபடி. இங்கீச்வரனுகிற லக்ஷ்யத்தை ஸ்திரமாக நிர்தேசிக்கையாலே வேதநீய லக்ஷ்யப்ரயுக்தமானவேதநஸௌகர்யம்ஸூசிதம். ஸமர்பணீயனானவாத்மாவை பாணமாகவும் ஈச்வரனை லக்ஷ்யமாகவும் நிர்தேசிக்கையாலே தாநுஷ்கனுக்கு லக்ஷ்யவேதநத்திலே போலே இச்சேதநனுக்கு ஆத்மஸமர்ப்பணத்திலே ப்ரமாதாபாவ மாவச்யக மென்று வ்யஞ்ஜிதம். அமிழ்ந்தேனென்று மஜ்ஜநபர்யாய பதப்ரயோகத்தாலே யிப்படி யப்ரமத்தமாகஸமர்ப்பிதனை வாத்மாவுக்கு கதாசிதபிப்ரச்யுதியில்லையென்று த்வநிதம். அநேந "ப்ரணவோ தநுச்சரோஹ்யாத்மா ப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே। அப்ரமத்தேநவேத்தவ்யம் சரவத்தந்மயோபவேத்" இத்யதர்வணச்ருதிः ப்ரத்யபிஜ்ஞாப்யதே. (௧௦)

மூ.—ஆறுபயன்வேறில்லாவடியவர்களனைத்துக்கும்
ஆறுமதின்பயனுமிவையொருகாலும்பலகாலும்
ஆறுபயனெனவேகண்டருளாளரடியிணைமேல்
கூறியநற்குணவுரைகளிவைபத்துங்கோதிலவே. (௧௧)

அநந்யோபாயரா யநந்யப்ரயோஜநரான வதிகாரிகளுடைய வுஜ்ஜீவநார்த்தமாக ப்ரணீதமான விப்ரபத்திகாதாதசகம் ஸர்வப்ரகார நிரவத்ய ஹ்ருதயங்கமமாகையாலே நிர்விசங்க பரிக்ராஹ்யமென்று காட்டாநின்றுகொண்டு ப்ரபந்தத்தைத்தலைக் கட்டுகிறார்.

வேறு - ஈச்வரவ்யதிரிக்தமான, ஆறு - உபாயம், பயன் - பலம், இல்லா - இல்லாதவரான, அடியவர்களனைத்துக்கும் - அனைத்து அடியவர்களுக்குமென்றந்வயம், அனைத்து - ஸமஸ்தரான, அடியவர்களுக்கும் - தாஸர்களுக்கும், அநந்யோபாயராய் அநந்யப்ரயோஜனரான பகவத்தாஸர்களுக்கு மென்றபடி. இதுக்கு ஆறுபயனென்கிற த்ருதீயசரணஸ்த பதங்களோடேயந்வயம். ஒருகாலும்-ஏககாலத்திலேயும், க்ஷணகாலஸாத்யமாயு மென்றபடி, பலகாலும் - பஹுகாலத்திலேயும், யாவத்காலதத்வமநுபாவ்யமாயுமுள்ள வென்றபடி. இவையிரண்டுகளும் யதாக்ரமம் ஆறுக்கும் பயனுக்கும் விசேஷணங்கள். ஆறும் "ஷட்விதா சரணாகதிः" என்கிறபடியே ஷடங்கயோகமென்று பேர்பெற்றிருக்கிற சரணாகதியும், பஞ்சாங்கோபேதையான சரணாகதியை ஆறென்று வ்யவஹரித்தது அஷ்டாங்கமென்னுமாப்போலே அங்காங்கிஸமுச்சயத்தாலே என்று ஸுப்ரஸித்தம். அதின்பயனும் -அந்தசரணாகதிக்கு பலமான மோக்ஷமும், அந்தவிரண்டுகளும், ஆறு - உபாயம், பயன் - பலம், முன்புசொன்னவதிகாரிகளுக்கு யதாக்ரமம் க்ஷணயாவத்காலபாவிகளான சரணாகதி மோக்ஷங்களே உபாய்பலன்களென்றபடி. எனவேகண்டு-இப்படியேபார்த்து, இதுக்குக் கூறிய வென்கிறத்தோடே யந்வயம். அருளாளர் - பேரருளாளருடைய, இணையடிமேல் - இணைந்திருக்கிற திருவடிகள் மேல், தத்விஷயங்களாக வென்றபடி. கூறிய - சொல்லப்பட்டவைகளான, நல்குண - கல்யாணகுண ப்ரதிபாதகங்களான, யத்வா - ஹ்ருதயங்கம சப்தார்த்த புஷ்கலங்களான, இவைபத்து உரைகளும் என்றந்வயம். இவை - பூர்வோக்தங்களான, பத்து - தசஸங்க்யாகங்களான, உரைகளும் - காதைகளுமென்றபடி. கோதில - நிரவத்யங்கள். கோது - அஸாரம். நிர்விசங்க பரிக்ராஹ்யங்களென்றபடி.

இத்தம் வசனமாஹாத்ம்யேந......ஷாஸ: । ஸ்ரீமத்வேங்கட
நாதார்யஸ்ய ஸம்ப்ரதாயத்திர்ந்ந வீரஸேது॥ (௧)
நாஹம்......ஶரணாஸ்து॥ (௨)
இதி ஸ்ரீமத்தார்கிகஸிம்ஹ......வீரராகவவிதுஷ:
க்ருதிஷு த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரவ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

அடைக்கலப்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:

அர்த்தபஞ்சக வ்யாக்யானம்.

ஸூரஸூ......நகூா । விஸஉதாரகூவெணுகமாயா
விவ்ரணீயதகூவிகவீ்ரஷெஷூ॥ (க)
சுநீஜிஷ்ருநூவ.....ஸஂஹூாரவஷிரோ॥ (உ)
சுஷ்பூஷ்ரூவணஷூ..... சுஹூம॥ (௩)
மாயாஜரோ:......மஷிதாதிஸஂகா:॥ (௪)

"வ்ராஷ்ஸூவ்ரஹூணொாஏவவ்ராஷூஸ்ஷுவ்ரதூமாதூந:।வ்ராஷூவாயம ஹவஂவ்ராஷெஷூ யாவ்ராஷிவிரொாயி்வ॥ வஉஷிஸுகஷா வெஉா ஷெஷுதிஹாஸுவாராணகா:" என்று பூர்வர்களாலே திரட்டி யெடுக்கப் பட்டதாய் ஸேதிகர்த்தவ்யதாக ஸகலவேதப்ரதிபாத்ய ஸாரமாய் முமுக்ஷுக்களுக்கு அவச்யமான வர்த்தபஞ்சகத்தை விசதமாக த்ரமிடகாதைகளாலே நிரூபிக்கக்கோலி முற்பட ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தை யிரண்டுபாட்டுகளாலே யருளிச்செய்யக்கடவராய் முதல்பாட்டாலே ஸ்வரூபநிரூபக குணங்களாலே நிரூபிதமான ஸ்வரூபத்துக்கு விக்ரஹகுணபூஷணாயுத விபூதித்வயவைசிஷ்ட்யத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

மூ.—அமலனவியாதசுடரளவில்லாவாரமுதம்
அமலவுருக்குணங்களணியாயுதங்களடியவர்கள்
அமலவழியாதநகரழிந்தெழுங்காவுடனெல்லாம்
கமலையுடனரசாளுங்கரிகிரிமேற்காவலனே (க)

அமலன்-மலப்ரதிபடனான, "அஸ்தூலமநண்வ ஹ்ருஸ்வமதீர்க்கம், க்லமதந்த்ரீ பயக் ரோதகாமாதி பிரஸம்யுதம், ஸமஸ்தஹேயரஹிதம் விஷ்ண் வாக்யம் பரமம்பதம்" இத்யாதிகள்படியே யகிலஹேயப்ரத்யநீகனான வென்றபடி. அவியாத - நசியாததான, சுடர் - தேஜஸ்ஸான, "ஸத்யம்ஜ்ஞாநம், ஏகஸ்வரூபஞ்சஸதா, ஜ்ஞாநஸ்வரூப மத்யந்த நிர்மலம்பரமார்த்தத:" இத்யாதிகள் படியே ஸம்பருத கைங்கர்ய ரூபனான வென்றபடி. அளவில்லா - பரிச்சேத ரஹிதமான, ஆர் - பூர்ணமான - மதுரரஸமானவென்றபடி. அமுதம் - அம்ருதபூதனான, தத்வத் போக்யனான வென்றபடி. "ஆநந்தோப்ரஹ்ம, ரஸோவைஸ:, உணர்முழுநலம்", என்கிறபடியே தேச கால வஸ்து பரிச்சேத ரஹித ரஸகனானந்த ஸ்வரூபனான வென்றபடி. இவ்வளவால் அமலத்வ ஸத்யத்வ ஜ்ஞாநத்வா நந்தத்வரூப ஸ்வரூப நிரூபக குண பஞ்சகத்தாலே ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்தபடி, இங்கு குணபஞ்சகமும் கபோத ந்யாயத்தாலே ஏகத்ர த்வய மிதி ரீத்யா பரஸ்பராநந்விதமாய் கரிகிரிமேல் காவலனோடே தானே யந்வியிக்கவேண்டியிருக்க அவியாதசுடரென்று ராஜ புர ப்ரவேச ந்யாயத்தாலே விசேஷ்ய விசேஷணம், தத்ரச விசேஷணாந்தர மிதி ரீத்யா ஸத்யத்வத்தை ஜ்ஞாநவிசேஷணமாக நிர்தேசித்தது "மலராது குவியாது மாசூணு ஞாநமாய், நந்தாவிளக்கேஅளர்த்தற்கரியா" யென்கிற பாசுரங்களின் படியே "ஸத்யம்ஜ்ஞாநம்" என்கிறஶ்ருதியிலும், ஸத்யத்வம் ஜ்ஞாநத்திலே அந்வயித்து தத்வாரா ப்ரஹ்மத்தோடே யந்வயிக்கிறதென்று த்யோதநார்த்தம். இத்தாலே ஸ்வரூபத்துக்கு சங்கித காதாசித்க தேஜஸ்த்வ வ்யுதாஸம் பலிதம், அப்படியே அளவில்லா வாரமுத மென்று அநந்தத்வத்தை ஆநந்த விசேஷணமாக நிர்தேசித்தது சாந்தோக்யத்திலே "கம்ப்ரஹ்ம கம்ப்ரஹ்ம" என்று ஸாமாந்யேந ப்ரஹ்மத்தை யபரிச்சின்னமாகவும் ஸுகரூபமாகவும் உபதேசித்து கஞ்சதுகஞ்சநவிஜாநாமி - என்று அர்த்தாந்தர சங்கையாலே யுபகோஸ

லன் ப்ரச்நம்பண்ணினவாறே "யத்வாவகந் ததேவகம் யதெவகந் ததெவகம்" என்று பரஸ்பர விசேஷண விசேஷ்ய பாவோபதேசத்தாலே யபரிச்சின்ன ஸ்வரூப ரூப மென்று நிஷ்கர்ஷித்த படியை யுபப்ருஹ்மியாகிற்கிற, "சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்ப" மென்கிறபாசுரத்தை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிக்கைக்காக. இத்தால் சங்கிதக்வாசித்காஸ்வரூபத்வ வ்யவச்சேதஃ பர்யவஸிதஃ. கரிகிரிமேல்-கரிகிரிசிகரத்திலே வஸிக்குமவனை, காவலன்-ரக்ஷகன், கமலையுடன் - பிராட்டியோடே கூட, இதுக்கு அரசாளு மென்கிறத்தோடேயந்வயம். இத்தால் விபூதித்வயசாஸநத்தில் பிராட்டிக்கு மீச்வரனோடு ஸமானமாக கர்த்ருத்வ முண்டென்று தர்சிதம், இப்படி மேல்பாட்டுகளிலு மீச்வரனுக்கு பிராட்டியோடே ஸம்பந்தஞ் சொல்லுகிறத்துக்கு தத்தத்வ்யாபாரங்களிலே யஜ்ஞபத்நீந்யாயத்தாலே ஸமாநமான கர்த்ருத்வ மிவளுக்கு முண்டென்று ப்ரதர்சநார்த்தமென்று ப்ரமாண சரணர்கள் கண்டுகொள்வது, இத்தம்பதிகளிருவருமே விபூதித்வய சேஷிகளென்று பஹுஷத்பகவத்ச் சாஸ்த்ரோத்கோஷம். இப்படியாகில் த்வைராஜ்யாதி தோஷம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்று சங்கியாமைக்காக உபயேச்சாப்ரயுக்தபத்நீத்வ நிபந்தநகுணபாவத்யோதகாய பிராட்டியை அப்ரதாநமாக நிர்தேசித்தபடி. இப்படி மேலுங்காணலாம். இத்தால் "ஹ்ரீச்சதேலக்ஷ்மீச்ச பத்ந்யௌ" என்கிற தைத்தரீயச்ருதி யின்படியே தேவதாந்தர வ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்திக்கும். அமல-மலரஹிதமான,இதுஉருமுதலானவைத்துக்களுக்குவிசேஷணம். உரு-ரூபம், விக்ரஹ மென்றபடி. விக்ரஹத்துக்கு அமலத்வமாவது "ஸ்வஸத்தாபாஸகம் ஸத்வம் குணஸத்வாத் விலக்ஷணம், மாசூணாச்சுடருடம்பாய்" என்கிறபடியே ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலவாத ஸத்வத்துக்காச்ரயமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கை. குணங்கள்-குணங்கள், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளும் காருண்யவாத் ஸல்யாதிகளுமென்றபடி. குணங்களுக்கமலத்வமாவது நிருபாதிகவைஷம்ய ராஹித்யாதி. அணி - பூஷணங்கள், கிரீடஹாராதி களென்றபடி. பூஷணங்களுக்கமலத்வமாவது "மாசூணாவான்கோலத்" தென்கிறபடியே சுத்தஸத்வாதிரூபங்களாயிருக்கையும் பகவதவயவங்களோடு வைரூப்யலேசமும் விச்லேஷலேசமு மற்றிருக்கையும். ஆயுதங்கள் - திருவாழி முதலான வாயுதங்களென்றபடி. ஆயுதங்களுக்கமலத்வமாவது ப்ராப்த ரூபங்களாயிருக்கையும் விரோதிநிரஸநத்தில் சோம்ப லற்றிருக்கையும், அடியவர்கள் - தாஸர்கள், நித்யர்களும் முக்தர்களு மென்றபடி. இவர்களுக் கமலத்வமாவது அவித்யா கர்மஸம்பந்த மற்றிருக்கை. அமல - மலரஹிதமான, அப்ராக்ருத ரூபமானவென்றபடி. அழியாத - அநச்வரமான, கலங்காப்பெருநகரென்று பேற்பெற்றிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டமென்றபடி. எல்லாம் - இவைகளெல்லாவற்றையும், இதுக்கு அரசாளு மென்கிறத்தோடன்வயம். த்விகர்மகத்வம் த்ரமிட பாஷா ஸ்வாபாவ்ய நிபந்தனம். அழிந்து - நசித்து, எழும் - புநர்ஜநியாநிற்கிற, காவுடன் - தோப்புடன், கா - தோப்பு. லீலாவிபூதியோடேகூட வென்றுஹ்ருதயம். இங்கு த்ரிகுணவிபூதியை திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரான் பெய்த காவு கண்டீர் பெருந் தேவுடை மூவுலகே என்கிறபடியே தோப்பாக நிரீயாத்யவஸானம் பண்ணினபடி. இத்தாலிதுக்கு அப்ராதாந்யந் தோற்றுகையாலே தோப்பாக வத்யவஸித்த வித்தாலே தானே லீலோபகரணத்வம் படிதம். முன்சொன்ன விபூதிக்கு நகரத்வோக்த்யா ப்ராதாந்யந் தோற்றுகையாலே போகோபகரணத்வம் ஸித்தம். இதுக்கமலத்வாநுக்தியாலே குணத்ரய கரம்பிதத்வ ஜடத்வாதிகம் ஸூசிதம். தோப்பாக வத்யவஸித்த வித்தாலே தானே விபர்யாஸம் யாதோகநிரளபாவஃ க்ஷிதிருஹாம் என்கிறபடியே விஷமவிபாககர்மபரம்பரையாலே அவ்யவஸ்தித நிம்நோந்நத பாவசாலித்வம் வ்யஞ்சிதம். அவிச்சந்ந ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி ஸம்ஹார வ்யாபார விஷயமான லீலாவிபூதியோடேகூட வென்று நிர்களிதார்த்தம். அரசு - ராஜ்யத்தை, ஆளும் - சாஸிக்கும், "பொங்கோதஞ் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகு மங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனு" மென்றும், "உபாதத்தேஸத்தாஸ்திதி நியமநாத்யைச்சிதசிதௌ" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே நியமித்து அத்தாலே தானுகக்கு மென்றபடி. (௧)

௨.—உள்ளபொருளனைத்துக்கு முருவ நிலை கருமங்கள்
தெள்ளிசைபின்வசமாக்கித்திகழ்ந்துபிராயுறைகின்றான்

நள்ளிருள்தீர்த்தடியவர்க்குநலங்கொடுக்குந்திருவுடனே
வள்ளலருளாளரென்னும்வாரணவெற்பிறையவனே. (௨)

சமலையுடனரசாளுமென்று ஸம்க்ஷிப்தமானவிபூதித்வய சாஸன ப்ரகாரத்தை விசதீ கரித்தருளிச்செய்கிறார்.

உள்ள-உண்டானவைகளான, ப்ரமாண ஸித்தங்களானவென்றபடி. பொருளனைத்துக்கும் - அனைத்துப்பொருளுக்குமென்றந்வயம். ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்குமென்றபடி. உருவம் - ரூபம், ஸ்வரூபமென்றபடி, நிலை-ஸ்திதி:, கருமங்கள்,ப்ரவ்ருத்திகளென்றபடி. த்விதீயார்த்தெப்ரதமா. ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளை யென்றபடி. தெள் - நிர்மலமான, இசையின்-ஸங்கல்பத்தினுடைய, வசம் - அதீநங்களாக, ஆக்கி-பண்ணி, ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தி பேதமென்றபடியே ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளையும் அநுக்ரஹரூபதயா ப்ரஸந்நமான தன் ஸங்கல்பத்துக்கு வசம்வதங்களாக்கி யென்று நிஷ்கர்ஷம். இத்தால் சேதநாசேதநங்களுக்கு ஸ்வஸங்கல்பாதீன ஸத்தா ஸ்த்திதி ப்ரவர்த்தகத்வ லக்ஷண நியாம்யத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகையாலே சரீரத்வம் பலிதம்.இனிமேல் சேதநாசேதநங்களை ப்பற்ற வீச்வரனுக்காத்மத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார், திகழ்ந்து- ப்ரகாசித்து, "அநச்நந்நந்யோ அபிசாகசீதி" என்கிறபடியே தத் கத தோஷை ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய்க்கொண்டென்றபடி. உயிராய் - ஆத்மாவாய், உறைகின்றான் - அந்த: ப்ரவிச்ய வஸிக்குமவனான, இவ்வளவால் விபூதித்வய ஸாதாரணமான வ்யாபாரத்தை யருளிச்செய்தபடி இனிமேல் லீலா விபூத்யஸாதாரணமான வ்யாபாரத்தை யருளிச்செய்கிறார். வள்ளல் - மஹோதாரனான, அருளாளனென்னும், பேரருளாளனென்று ப்ரஸித்தரான, வாரணவெற்பு - வாரணசைலத்துக்கு இறையவன்-ஈச்வரன், திருவுடனே-பிராட்டியோடே கூடத்தானே, அடியவர்க்கு - தாஸர்களுக்கு, ந்யாஸோபாஸநாத்மக வித்யா நிஷ்டர்களுக் கென்றபடி. நள் - காடமான, இருள் - அந்தகாரத்தை, தீர்த்து - நிவர்த்திப்பித்து, "பசவ: பாசிதா: பூர்வம்பரமேணஸ்வலீலயா । தேநைவமோசநீயாஸ்தே நாந்யைர்மோசயிதும்க்ஷமா:, எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் மற்றுமொருத்தரு மிப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாரு மில்லை" யென்கிறபடியே ஸ்வேதர துர்நிரஸையான ஸம்ஸ்ருதி காளராத்ரியைப் போக்கி யென்றபடி. நலம்-ஆநந்தத்தை, கொடுக்கும்-முக்த்தைச்வர்யப்ராபகனா மென்றபடி.

௩.—பூதவுடல்புலன்கள்மனம்புல்லாவிபுந்தியெனும்
யாதுமலனுயுலகில்யானெனுமிந்நுண்ணறிவார்
சேதனனடிமையுமாயுயிர்க்கெல்லாந்திண்ணுயிராய்த்
தீதலன்றித்திகழுஞ்சீரத்திகிரித்திருமாலே (௩)

இப்படி ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களைத் தெளிவித்து இனிமேல் ப்ராப்தமான ப்ரத்ய காத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை இரண்டுபாட்டுக்களாலே விவேகிக்கக்கடவராய் முந்தற விவனுடைய ஸ்வாபாவிகாகாரங்களை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு இவைகளும் பரமாத்மாயத்தங்க ளென்கிறார். சீர் - கல்யாண குண பூர்ணனான, அத்திகிரித்திருமால் - ஹஸ்திகிரிவாஸியான ஸ்ரிய:பதி, உலகில் - சிதசிதாத்மக ப்ரபஞ்சத்திலே, பூதவுடல் - பஞ்சபூதாத்மகமான, தேகத்துக்கு பஞ்சபூதாத்ம கத்வோக்தியாலே தேவாதிசரீர சதுஷ்டயத்துக்கும் ஹேயதையிலே வாசி யில்லாமை தோற்றுகிறது. புலன்கள் - இந்த்ரியங்கள், ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்கள் பத்து மென்றபடி. மனம் - மனஸ்ஸு ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களிலந்தர்பூதமானாலும் பஹிரிந்த்ரியாத்மவாதத்திலே சொல்லு முபகாதஸ்மாணுநுபபத்யாதிதூஷணங்க ளந்த: கரணாத்மத்வவாதத்தில் ப்ரஸங்கிப்பதில்லை யென்று ப்ரத்யவஸ்தானம் பண்ணும்படியாயிருக்கையாலே கோபலீவர்த்த ந்யாயத்தாலே விசேஷித்து நிர்தேசிக்கிறது, புல் - த்ருணம்போலே ஸுகச்சேத்யமான, ஆவி - ப்ராணன், தேவாதிகளுடைய ஜீவநமுமல்பகாலஸ்தாயி யென்று த்யோதநார்த்த மாவியைப் புல்லென்றுநிர்தேசித்தபடி. புந்தி - புத்தி, ஸங்கோசவிகாஸ சாலியாய், இதமஹஞ்ஜாநாமி என்கிறபடியே ஸகர்மகர்த்ருகமானஜ்ஞாந மென்றபடி. எனும்-இப்படி சொல்

லப்பட்டவைகளான, யாதும் - ஸகலங்களும், அலனாய் - ஆகாதவனாய், ஸிதஸித் கரம்
பிதமான ப்ரபஞ்சத்திலே தேஹேந்த்ரிய மந: ப்ராண தீப்யோன்யோ நந்யஸாதந:।
நித்யோ வ்யாபீப்ரதி க்ஷேத்ர மாத்மா பிந்நஸ்ஸ்வதஸ்ஸுகீ" என்கிற வாத்மஸித்தி
காரிகையிலே தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராணதீப்யோன்ய: என்றதுவிவ்ருதம், யானென்
று தானென்று தோற்றுகிற்கிற அஹமென்று ஸ்புரிக்கையாலே ஸப்ரகாச பலத்வ
லக்ஷணப்ரதயக்த்வ சாலியான வென்றபடி. இத்தால் ப்ரதிசரீரம் ஆத்மபேதம் பலிக்
கையாலே ப்ரதிக்ஷேத்ரம் பிந்ந: என்கிற தளம் ஸூசிதமாய்த்து. இன் - போக்யபூத
மான, ஸ்வதொந்ரதிசயாநுகூல்ய ஸ்வபாவமான வென்றபடி. இத்தால் ஸ்வதஸ்
ஸுகீ யென்கிறவம்சம் ஸ்புடீக்ருதமாய்த்து. நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, "வாலாக்ர சத
பாகஸ்யசததா கல்பிதஸ்யச। பாகோ ஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேய:" என்கிறபடியே அத்யல்ப
பரிமாணமானவென்றபடி. இத்தால் சேதந க்லேதந சோஷண த்யநர்ஹத்வேந அநச்
வரத்வமும் ப்ரதிகாதாநர்ஹத்வேந தாருவஹ்நி திலதைல ததிசர்ப்பிர்ந்யாயத்தாலே
ஸர்வாசித் ப்ரவேசக்ஷமத்வமும் பலிக்கையாலே நித்யோவ்யாபீ யென்கிற பாகம்
வ்யாக்யாத மாய்த்து. அறிவாய் - ஞாநஸ்வரூபனாய், இத்தால் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம்
ஸித்திக்கையாலே அநந்யஸாதந: என்கிறபதம் விசதீக்ருதமாய்த்து, இப்படி ஜீவன்
அத்யல்ப பரிமாணனாகில் ஸௌபரி ப்ரப்ருதிகளான யோகிகளுக்கு யுகபத் அநேக
சரீராதிஷ்டாநங் கூடும்படி யெங்ஙனே யென்ன அருளிச்செய்கிறார். சேதநனாய் -
சேதநசப்தம் சேதயத இதிசேதந: என்று நந்த்யாதித்வாத் கர்த்தரி ல்யுப்ரத்யாந்தமாக
வாதல் க்ருத்யல்யுடோபஹுளம் என்று ல்யுட் ப்ரத்யாந்தமாகவாதல் வ்யுத்பன்ன
மாகையாலே ஜ்ஞாநாச்ரயனையென்றபடி. இத்தால் ஸௌபரிப்ரப்ருதிகளுக்கு சக்தி
விசேஷோபப்ரும்ஹித ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே யுகபதநேக சரீராதிஷ்டானங்கூடுமெ
ன்று ஸூசிதமாய்த்து. அடிமையுமாய்-நிருபாதிக பகவத் தாஸனுமான, உயிர்க்கெல்
லாம் - ஸகலஜீவனுக்கும், திண்ணுயிராய் - த்ருடமான வாத்மாவாய், சேதநவர்கத்துக்
கந்தர்யாமியா யென்றபடி. இவனுக்குத் திண்மையாவது சேதநத்ருத சரீரஙகளுக்கும்
தான் தாரகனா யிருக்கை. தீதலன்றி - அஸத்யமில்லாதபடி, தத்கத தோஷை ரஸம்
ஸ்ப்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு என்றபடி. திகழும் - ப்ரகாசிக்கும். (௯)

௰.—தானடைத்தகுணங்கருவித்தன்கிரிசைவழியொழுக்கி
ஊனெடுத்துண்டுமிழ்ந்துழலுமுயிர்க்கெல்லாமுயிராகிக்
கானடத்திக்கமலையுடன்கண்டுகந்துவிளையாடும்
தேனெடுத்தசோலைகள்சூழ்திருவத்தியூரானே. (௰)

இப்படி ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸ்வாபாவிகாகாரங்களை ப்ரதர்சிப்பித்து
இனிமேல் அநாதிகர்மப்ரவாஹ க்ருத ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்கோபாதிகங்களான வாகா
ரங்களைக் காட்டாநின்றுகொண்டு ஈச்வரன் அவைகளாலே லீலாரஸாநுபவம் பண்ணு
மென்கிறார்.

தேன் - மதுவை, எடுத்த-எந்திக்கொண்டிருக்கிற, சோலைகள்-உபவநங்களாலே,
சூழ்-பரிவ்ருதமான, நிரந்தர நிரர்கள விநிர்களந் மகரந்த லஹரீ பரிஹ்ருத ஜநபரிச்ர
மொபவந பரிவேஷ்டிதமான வென்றபடி. இத்தால் துளஸீபுஷ்பாதி ஸம்ருத்தம் தோ
றறுகையாலே பகவத் ஸமாராதநா நுகுணத்வம் த்வநிதம். திரு - நித்யஸந்நிஹிதஸ்ரீக
மான, "ஸாஹிஸ்ரீரம்ருதாஸதாம்" என்கிற ஸ்வரூபோசித ஸம்பத்து ஒருபடியாலும்
மாறாதபடியான வென்றபடி. இத்தால் ஐகாந்த்யவ்யவஸிததியாம் லாபஸ்ஸூசித:.
அத்தியூரான் - ஹஸ்திநகரத்திலே நின்றுவஸிக்குமவரான பேரருளாளர், அத்தியூர் -
காஞ்சி, அதனையுடையவன் அத்தியூரான். கமலையுடன்-பிராட்டியோடேகூட, தான்
தன்னாலே, அடைத்த-அடைக்கப்பட்டவைகளான, ஸ்வாபாவிகத்வேந தத்தங்களான
வென்றபடி. குணம், குணங்களை. அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகத்தை யென்றபடி.
கருவி - கர்வீகரித்து, மறைத்தென்றபடி. "இச்சாதஏவ தவ விச்வபதார்த்தஸத்தா"
என்கிறபடியே ஜீவனுக்கு ஸ்வாபாவிகத்வேந விபவத் ஸங்கல்பஸித்தமாய் ப்ரஜாப
திவாக்யோதிதமான வபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகத்தை "பராபித்யாநாத்து திரோ
ஹிதம் ததோஸ்ய பந்த விபர்யயௌ" என்கிறபடியே திரோஹிதமாக்கி யென்றபடி.

தன் - தன்னுடைய, தத்தஜ்ஜீவனுடைய வென்றபடி, கிரிசை - க்ரியைகளுடைய, கர்மங்களுடைய வென்றபடி. வழி - மார்கத்திலே, ஒழுக்கி - ப்ரவஹிப்பித்து, தத்தஜ்ஜீவனை தத்தத் கர்மபரம்பரைகளிலே மூட்டி யென்றபடி. வழி யென்கிற பதத்தாலே கர்மப்ரவாஹத்துக் கநாத் யவிச்சிந்நத்வம் ஸூசித மாகையாலே ஈச்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய பரிஹாரঃ. ஒழுக்கி யென்கிற ப்ரவாஹபர்யாய பதப்ரயோகத்தாலே ஜவந நதீ ஸ்ரோதঃ பதித த்ருண ந்யாயத்தாலே ஜீவப்ரவ்ருத்தேঃ பராதீநத்வம் த்யோதிதம். ஊன் - மாம்ஸத்தை, மாம்ஸ ப்ரசுரமான தேஹத்தை யென்றபடி. இங்கு சரீரத்தை மாம்ஸத்வேந நிர்தேசித்தது "த்வசரீரம் மநுஷ்யாணாம்ச்லேஷ்மாதீநாம்மஹாசயঃ। த்வசாங்கசோபாஸள பாக்யகாமநீயாதயோகுணாঃ, மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திஸம்ஹதௌ। தேஹேசேத்ப்ரீதிமாந் மூடோபவிதாநரகேபிஸ: திண்ணமழுந்தக்கட்டி ப்பலசெய்வினை வன்கயிற்றால் புண்ணைமறைய வரிந்" தென்கிறபடியே ஹேயத்வாதிசயத்யோதநார்த்தம். உண்டு - தத்தத் கர்மபலன்களான ... க்ருதவிஷயங்களை புஜித்து, உமிழ்ந்து - உத்வமநம் பண்ணி, அந்தபோகங்களில் நின்றும் ப்ரச்யுதனை யென்றபடி. பசியாலே சோற்றையுண்டு மீளவும் உத்காரம் பண்ணிவிட்டவன் நாவொருக்கா லுண்டதுண்டோ வென்றிருக்குமாப்போலே "யாவத்ஸம்பாதமுஷித்வாஎததே வாத்வாநம் புநர்நிவர்தந்தே, க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம் விசந்தி" என்கிறபடியே புண்யலோக போக பரிப்ரஷ்டனான விவனும் முன்னனுபவித்த ஸுகங்களை மறந்து துக்கங்களையே நித்யங்களாக வெண்ணி யென்றபடி. உழலும் - பரிப்ரமியாநிற்கிற, "நாநீயாநிஸஹஸ்ராண்ய ஸக்ருதாவர்த்திநி பூதாநிபவந்திஜாயஸ்வம்ருயஸ்வேதி புநச்சகர்ப்பெ பவதிஜாயதேச புநঃ புநঃ, கர்பேப்ரலீயதெ பூயோஜாயமாநோ ஸ்தமேதிச, ஜாதமாத்ரச்சம்ருயதே பாலபாவெஷுயௌவநே। மத்யமம்வாவயঃ ப்ராப்ய வார்த்தகேவாத்ருவாம்ருதিঃ என்கிறபடியே ஓடியோடிப் பல பிறப்பும் பிறவாநிற்கிற வென்றபடி. உயிர்க்கெலலாம் - ஸமஸ்த ஜீவனுக்கும், உயிராகி - ஆத்மாவாய், கானடத்தி, கால்நடத்தி இதிச்சேதঃ. நானில மென்கிறவிடத்தில் போல லகாரஸ்ய நகாரேபரே லோபঃ. கால் - பாதங்களை, நடத்தி - நடக்கும்படி பண்ணி, இப்படி ஸம்ஸாரபதவீ ஜாங்கிகனை விவனுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று, தத்யஇஹரமணீயசரணா அப்யாசோயஹந்தரமணீயாம்யோநி மாபத்யேரந் ப்ராம்மணயோநிம் வாக்ஷத்ரியயோநிம்வா வைச்யயொநிம்வா, யஇஹகபூயசரணா அய்யாசோசொஸியத்தேகபூயாம்யோநி மாபத்யேரந் ச்வயோநிம் வாஸூகரயோநிம் வாசண்டாளயோநிம்வா என்கிறபடியே தத்தத்கர்மாநுகுணமாக தத்தத்யோநிகளிலே ப்ரவேசிக்கும்படி யென்றபடி. கண்டு - இப்படி தான் கர்மாநுகுணமாக நடத்துகிற ஜந்மமரணசக்ரபரிவ்ருத்தியை பார்த்து, உகந்து - முதிதனாய், விளையாடும் - லீலாரஸத்தையநுபவிக்கும், "அப்ரமேயோநி யொஜ்யச்சயத்ரகாமகமோவசீ। மோததேபகவாந்பூதைঃ பாலঃ க்ரீடநகைரிவ" என்கிறபடியே லீலாரஸாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமென்றபடி (௪)

மூ.—உய்யுமுறவிசையாதே யொத்தவர்க்கே யடிமையுமாய்ப்
பொய்யுருவைதனக்கெற்றிப்புலன்கொண்ட பயன்கொண்டு
அய்யுறவுமாரிருளுமல்வழியுமடைந்தவர்க்கு
மெய்யருள்செய்திடுந்திருமால்வேழமலைமெய்யவனே. (௫)

இப்படி ப்ராப்யப்ராபக ப்ரஹ்ம ப்ரத்யாகாத்ம ஸ்வரூபங்களை பூர்வர்கள் படித்த க்ரமத்திலே நிரூபித்து இனிமேல் நிஷ்பந்நமான விரோதியுடைய நிரஸநார்த்தமாகவுபாயத்தையநுஷ்டித்தால் ப்லம்பிறக்கு மென்கிற நிஷ்பத்தி ரூபார்த்தத்தாலே க்ரமதாயொர்த்த தப்தாப்யாம்ஶ்ருதிவிசெஷா தர்த்தாபரத்வாச்சஎன்கிற பாஞ்சமிகாதிகரணத்திலே நிர்ணயித்தபடியே அக்நிஹோத்ரஞ்ஜுஹோதியவாகூம்பசதி என்கிறவிடத்தில் போலெ ப்ராப்த்யுபாயம்பலஞ்சைவததாப்ராப்தி விரோதிசஎன்கிற பூர்வர்களுடைய பாடக்ரமத்தை யுபேக்ஷித்து ப்ராப்திவிரோதியை யிரண்டு பாட்டுகளாலே ஸ்புடீகரிச்சக்கடவராய் ப்ரதமம் ஸம்ஸாரசக்ர பரிவ்ருத்தி நிதாநபூதமான விபரீதஜ்ஞானமாகிற ப்ராப்தி விரோதியை காட்டாநின்றுகொண்டு தந்நிவ்ருத்தி பகவத்க்ருபைகஸாத்யை யென்கிறார்.

திருமால் - ஸ்ரீவல்லபனான, வேழமலை - கரிகிரியிலே, மெய்யவன் - ஸத்யபூதனான ஸர்வேச்வரன், இங்கீச்வரனை வேழமலை மெய்யவனென்று நிர்தேசித்து, ஸம்வதேதகிலயத்ப்ரமாந்தரைஸ்தத்ப்ரமாணமிதியேஹிமேனிரே । த்ங்மதேபிபதமாநதாங் கதாஹஸ்திநாத்யபர வஸ்துநித்ரயீஎன் றபியுக்த்த ரருளிச்செய்தபடியே வேதங்கள் பரமபுருஷனை ஸஹஸ்ரமுகமாக உத்கோஷிக்கச்செய்தேயும் பரோக்ஷதயாமெய்க் கொள்ளாதவரான லோகத்தாருங்கூட கரிகிரிமேலாவிர்பாவத்தைக் கண்டு ப்ரத்யக்ஷ ஸம்வாதத்தாலே கைக்கொள்ளும்படியாய்த் தென்று த்யோதநார்த்தம். உய்யும் - உஜ்ஜீவிக்கைக்கீடான, உறவு-ஸம்பந்தத்தை, இசையாதே - அப்யுபகமம்பண்ணாதே, ஸ்வரூபோசித புருஷார்த்த ப்ராபகமான விப்பகவத்தாஸ்யத்தை யங்கீகரியாதென்றபடி, ஒத்தவர்க்கே - தங்களோடு துல்யரான வர்களுக்கே, அடிமையுமாய் - தாஸனுமாய், ஆப்ரஹ்மஸ்த்தம்பபர்யந்தாஃஜகதந்தாவ்யவஸ்திதாஃ । ப்ராணிநஃகர்மஜநிதஸம்ஸாரவசவர்த்திநஃ, என்கிறபடியே தன்னோடொத்த வொழுகு சங்கிலியிலே கோப்புண்டுகிடக்கிற க்ஷுத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுக்கே எவற்றேவை செய்தென்றபடி, தனக்கு, வஸ்துதோ ஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வரூபரான தத்வங்களுக்கு, பொய்-மித்யாபூதமான- உருவை - தேஹத்வத்தை, ஏற்றி-அரோபித்து, பூர்வோக்த ஸ்வரூபமான தங்களிடத்திலே தத்விருத்தமான குணத்ரய கரம்பித ஜடத் ப்ரதிகூல ஸ்தூலசரீரைக்யத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டென்றபடி, இங்கு அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா, ஆகாசவாய்வக்நி ஜலப்ருதிவீப்யஃப்ருதக்ஸ்திதே । ஆத்மந்யாத்மமயம்பாவம்கஃகரோதிகளேபரே இத்யாதிகள் படியே தேஹத்தை யதிஷ்டாநமாகவும் ஆத்மத்வத்தை யத்யஸ்தமாகவும் நிர்தேசிக்க வேண்டியிருக்க உருவை தனக்கேற்றியென்றுத்மாவை யதிஷ்டானமாகவும் தேஹத்வத்தை அத்யஸ்தமாகவும் நிர்தேசித்தது ச்லாக்யஸ்வபாவனான தன்னிடத்திலே தேஹஸ்வபாவத்தை யாரோபித்துக்கொள்ளுகை ராஜகுமார சபரதர்மாரோப ந்யாயத்தாலே ஆரோபகனுக்கே நிகர்ஷாதாயகமாய் அத்யந்தமனுசிதமாயிருக்குமென்று ஸூசனார்த்தம். புலன் - இந்த்ரியங்களாலே, கொண்ட - க்ரஹிக்கப்பட்டவைகளான, பயன் - பலன்களை, ச்ரோத்ராதீந்த்ரியக்ராஹ்யங்களான சப்தாதிவிஷயங்களையே புருஷார்த்தங்களாக வனுபவித்தென்றபடி. ஐயுறவும் - பஞ்சவிதஸம்பந்தங்களையும், உறவுக்கிங்கு பாஞ்சவித்யமாவது பித்ருத்வமும் மாத்ருத்வமும் ஸோதரத்வமும் ப்ருத்யத்வமும் ஸ்வாமித்வமும் இவைகளைந்துகளுமே பாஹ்யஸம்பந்தங்களாய் மற்றுள்ள பிதாமஹத்வ மாதுலத்வாதி ஸம்பந்தங்களெல்லா மிவைகளின் பித்ரூபங்களா யிவைகளிலே யந்தர்பூதங்களாகையாலே இங்குஐயுறவுமென்றுநிர்த்தேசித்தபடி. ஆறு - ஷட்ஸங்க்யங்களான, இருளும் - அந்தகாரங்களையும், காமக்ரோத லோப மோஹமத மாத்ஸர்ய ரூபா ரிஷட்வர்க மென்றபடி, இவைகளை இருளாகவ்யபதேசித்தது ஸ்வயமந்தஃ கார்யபூதங்களா யுத்தரோத்தரம்தமோவிவ்ருத்தித்வாரா கார்யாகார்ய வாச்யாவாச்யாதி தாமஸ ஜநகங்களாகையாலே. அல்வழியும் - துர்மார்க்கங்களையும், காமக்ரோதாதிகார்யபூத துச்சேஷ்டிதங்களையு மென்றபடி. அடைந்தவர்க்கு - அடைந்தவர்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கு, மெய் - ஸத்யபூதமான, அருள் - க்ருபையை, க்ருபைக்கு ஸத்யத்வமாவது மின்னொளிபோலேதோற்றிமுடிந்து பொய்யென்னலாம்படியாகாதே ஸ்வாபாவிகதயா நித்யையாயிருக்கை. செய்திடும் - பண்ணிவிடும். விடுமென்கிறவிந்தால் அத்யந்தாந்தரங்க புருஷப்ரதிபந்தேபி துர்வார ஸம்பந்தத்வம் த்யோதிதம். (ரு)

மூ.—விதைமுளையினியாயத் தாலடியில்லாவினையடைவே
சதையுடலநால்வகையும் சரணளிப்பானெனத்தவிழ்ந்து
பதவியறியாதுபழப்பாழிலுழல்கின்றார்க்கும்
சிதைவிலருள் தருந்திருமால்திருவத்திநகரானே (சு)

இனி முன்பு சொன்ன விபரீதஜ்ஞானத்துக்கு பலமான தேவமனுஷ்யாதி சரீரப்ரவேச பரிவ்ருத்தி ரூப விரோதியை க்காட்டாநின்று கொண்டு தந்நிவ்ருத்தியும் பகவத்க்ருபைகஸாத்யை யென்கிறார்.

திருமால்-ஸ்ரீவல்லபனான திருவத்திநகரான், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி வாஸியான பேரருளாளர், விதை முளையின் - பீஜாங்குரங்களுடைய, விதை - பீஜம். முளை - அங்குரம்.

நியாயத்தால்-ந்யாயத்தாலே, அடியில்லா - ஆதியில்லாதவைகளான, வினை - கர்மங்களுடைய, அடைவே - க்ரமத்தாலேதானே, பீஜாங்குரந்யாயேந அநாதியான கர்மப்ரவாஹத்தினுடைய பரிபாக க்ரமத்தாலே யென்றபடி. இதுக்குத் தவிழ்ந்து இத்யாதிகளோடந்வயம். இங்கு "கர்மணா சரீரஸம்பந்த:, சரீரஸம்பந்தேநகர்ம" என்றுப்ரஸக்தையான வநவஸ்தை, "பீஜாதங்குர:, அங்குராத்பீஜ:" என்கிற வநவஸ்தை போலே ப்ரமாண ஸித்தையாகையாலே தோஷ மன்றென்று ப்ரதர்சநார்த்தம் பீஜாங்குரத்ருஷ்டாந்தோபாதாநம். சதை - மாம்ஸமயங்களான, உடலம்நால்வகையும் - நால்வகையுடலமுமென்றந்வயம், நால்வகை - தேவமனுஷ்யதிர்யக்ஸ்தாவரரூபேண சதுர்விதங்கள், இதுநாரகிசரீரத்துக்கு முபலக்ஷணம். உடலமும்நால்வகையும் இங்குதேவாதி சதுஷ்டயத்துக்கும் மாம்ஸமயத்வோக்தியாலே"மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திஸம்ஹதௌ। தேஹே சேத் ப்ரீதிமாந் மூடோ பவிதா நரகேபி ஸ:" என்றிவர்தாமே யருளிச்செய்தபடியே தேவமநுஷ்யாதி சரீரங்களுக்கு ஹேயதையிலே வாசியில்லாமை ஸூசிதம். சரண் - சரணமாய், அளிப்பான் - ரக்ஷிக்குமவன், அவனிதிசேஷ:. எனத்தவிழ்ந்து - என்றுசங்க்ரமித்து, எவனென்னை ரக்ஷிப்பானுண்டோ வென்று கற்றிக்கொண்டு பயத்தாலே பாலாள் மாதாபிதாக்களுடைய முகவைலக்ஷண்ய மறியமாட்டாத வவஸ்தையிலே பசித்து துள்ளும்போது கண்டார் முகத்தை யெல்லாம் பார்த்தழுது எடுத்தார்கையில் பிள்ளையாமாப்போலே ஸம்ஸாரிகளும் ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தரான திவ்யதம்பதிகளை யறியாதே க்ஷுத்ரர்காலிலே விழுந்து கருணவிலாபங்களைப்பண்ணியவர்களுக்கு உபகரணீபவிப்பர்களென்று ஸ்போரிதம். பதவி-பதவியை,ஆத்மோஜ்ஜீவநமார்கத்தை யென்றபடி, அறியாது-காணாதே, பழம்-புராதனமான, பாழில்-சூந்யப்ரதேசத்திலே, ப்ரக்ருதியிலே யென்றபடி. உழல்கின்றார்க்கும்-பரிப்ரமிக்குமவர்களுக்கும், நிர்ஜல நிச்சாய மஹாரண்யத்திலே வழிதப்பிண பாலகன் போலே அநாத்யநந்தாயாம விஸ்தாரமான ப்ரக்ருதி மண்டலத்தில் நின்றும் வெளிப்படமாட்டாதே தடுமாறு மவர்க்கு மென்றபடி. இங்கு ஸமுச்சய வாசகபதத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன வர்களை ஸமுச்சயிக்கிறது. ப்ரக்ருதியைப் பாழாகநிர்தேசித்து "இஹஸம்ஸாரதுக்கார்த்திதாபதாபிதசேதஸாம்|விமுக்திபாதபச்சாயாம்ருதேகுத்ரஸுகம்ந்ருணாம். என்கிறபடியே உசிதபுருஷார்த்த லேசஸ்யாபி துர்பிக்ஷத்யோதநார்த்தம். சிதைவில்-சைதில்யமில்லாத தான, சிதைவு-சைதில்யம். அருள்-க்ருபையை, தரும் - கொடுக்கும். (௬)

மூ.— யமநியமோபாசநங்களியலாவிபுலனடக்கம்
தமதறியுந்தாரணைகள்தாரையறுநினைவொழுக்கம்
சமமுடையசமாதிநலஞ்சாதிப்பார்க்கிலக்காகும்
அமரர்தொழுமத்திகிரியம்புயத்தாளாரமுதே (௭)

இனி பக்திப்ரபத்தி பேதேந த்விவிதமாய் ஸாத்யமான ப்ராப்த்யுபாயத்தை இரண்டுபாட்டாலே யுபதேசிக்கக் கடவராய் ப்ரதமம் யம நிய மாஸந ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார தாரணாத்யாந ஸமாதி ரூபதயா ஷ்டாங்கயோகமென்று பேர்பெற்றிருக்கிற பக்திரூபஸாத்யோபாயத்தை ஸமக்ரமாகக் காட்டாநின்றுகொண்டு தத்விஷயபூதனான ஸ்ரிய: பதியே ஸித்தோபாய மென்கிறார்.

அமரர்-அமரர்களாலே, தொழும்-ஸெவ்யமான, அத்திகிரி-ஹஸ்திகிரியி லிருக்குமதான, இது அம்ருதத்துக்கு விசேஷணம். அம்புயத்தாள்-அம்புஜவாஸிநியான பிராட்டியினுடைய, ஆர் - பூர்ணமான, ரஸகநமான, அமுது - அம்ருதம், இங்கு பேரருளாளனை அம்ருதமாக நிர்யாத்யவஸாநம் பண்ணினபடி, அதிபோக்யமான பிராட்டிக்கு ரஸகநமாந அமுதம்போலே நிரதிசயபோக்யரான பேரருளாளரென்றபடி. இத்தால்"நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்கு"மென்கிறபடியே ஈச்வரனுடைய போக்யதைஸர்வஸாதாரணை யென்று ஸூசிதம். ஏதேநவக்ஷ்யமாண ஸமாதெர்விஷயஸௌந்தர்யலக்ஷண வைலக்ஷண்ய மபிவ்யஞ்ஜிதம். யமநியமோபாசனங்கள்- யமநியமோபாசநங்களை, த்விதியார்த்தே ப்ரதமா. இதுக்கு சாதிப்பார்க்கு என்கிறத்தொடந்வயம். இப்படிமேலுங்கண்டுகொள்வது. இங்குயமசப்தத்தாலும் நியமசப்தத்தாலும்"ப்ரஹ்மசர்யம

ஹிம் ஸாஞ்சஸத்யாஸ்தேயாபரிக்ரஹாந்| ஸேவேதயோகீநிஷ்காமோயோக்யதாம்ஸ்வம்மநோநயந்'' ஸ்வாத்யாயசௌசஸந்தோஷதபாம்ஸிநியதாத்மவாந் குர்வீதப்ரஹ்மணிததாபரஸ்மிந்ப்ரவணம்மந:॥ ஏதேயமாஸ்ஸநியமா: பஞ்சபஞ்சப்ரகீர்திதா:” என்றுபராசரப்ரஹ்மர்ஷியாலே பரிகணிதமான ப்ரஹ்மசர்யாதி பஞ்சகமும் ஸ்வாத்யாயாதி பஞ்சகமும் கூடவே சொல்லப்படுகிறது. உபாஸநசப்தத்தாலே த்யாநம் விவக்ஷிதமன்று; இந்து உபஸ்திதமாஸந முபாஸந மென்கிற வ்யுத்பத்தியாலே தனக்கப்யஸ்தமாய் ஸுகரமாயிருப்பதோராஸிகாவிசேஷம் விவக்ஷிதம். இத்தால் “ஏகோபத்ராஸநாதீநாம்ஸமாஸ்தாயகுணைர்யுதம்| யமாக்யைர்நியமாக்யைச்சயுஞ்ஜீதநியதோமுனி:” என்று விஹிதமான ஆசநஜயத்தையருளிச்செய்தபடி. இயல்-உசிதமான,இது அடக்கத்துக்கு விசேஷணம். ஆவி - ப்ராணனுடையவும், புலன் - இந்திரியங்களுடையவும், அடக்கம்-நிரோதத்தையும், ப்ராணநிரோதத்தையு மென்றபடி. “ப்ராணாக்யம்நிர்மலம்வச்யமப்யாஸாத்குருதேதயத் ! ப்ராணாயாமஸ்ஸவிஜ்ஞேய ஸ்ஸபீஜோபீஜஏவசா” என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணாயாமமும்” (சப்தாதிஷ்வநுரக்தாநிநிக்ருஹ்யாக்ஷாணி யோகவித்|குர்யாச்சித்தாநுகாரீணிப்ரத்யாஹாரபராயண:॥ வாஸ்யாபர மதேஷாம்ஜாயதேதி சலாத்மந:| இந்த்ரியாணாமவச்யைஸ்தைரயோகீயோகஸாதந:॥ குருதேஸத்விதாநேநத்ருதீயஸஸ்யத்நயொ:”)என்கிறபடியே “ஸ்வசக்த்யநுஸாரேணக்ரமேண, ஸபீஜமாயும் அபீஜமாயும் ப்ரவர்த்திக்கை. இந்திரியநிரோதநத்துக்கு ஔசித்யமாவது சமதமாப்யுபேதஸ்யாத் என்கிறவதிகரணத்திலே நிர்ணயித்தபடியே விஹிதகர்மாநுஷ்டாந விரோதம்வாராதே அவிஹிதப்ரயோஜந சூந்ய வ்யாபாரவிஷயமாயிருக்கை. இயலென்கிறபதஸ்தாநத்திலே அசையென்று பாடமான போது சஞ்சலவாசகமாய்ஆவிக்கும் புலனுக்கும் விசேஷண மாகக்கடவது. அப்போது ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹாரயோர் தௌஷ்கர்யம் கண்டோக்தமாய் முன்பு சொன்ன ஔசித்யம் ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கும். தமது - தங்களுடைய மநஸ்ஸாலே, தமதென்று ஸாமாந்யேந ஸ்வஸம்பந்திநிர்தேசமானாலும் ப்ரகரணாநுகுண்யாத் மநோரூபஸம்பத்திவிசேஷ லாபம்.அறியும் - அறியப்படாநிற்கிற, பகவத் விக்ரஹத்தினுடைய பரிசீலனைகளையு மென்றபடி. இத்தால் “ப்ராணாயாமேநபவநெப்ரத்யாஹாரேணசெந்த்ரியெ | வசீக்ருதேதத:குர்யாத்ஸ்திதஞ்சேதச்சுபாச்ரயெ” என்று பக்ரமித்து, மூர்த்தேபாகவதேரூபெஸர்வாபாச்ரயநிஸ்ப்ருஹெ | ஏஷாவைதாரணாப்ரோக்தாயச்சித்தம்தத்ரதார்யதெ” என்று உபஸம்ஹ்ருதையான தாரணையை வெளியிட்டபடி. தமதறியுமென்கிறநிர்தேசத்தாலே பகவத்விக்ரஹத்துக்கு மநஸா ஸுக்ரஹத்வமாகிற சுபாச்ரயத்வந்தோற்றுகிறது. இது ஹேயப்ரதிபடத்வமாகிற பரத்வத்துக்குமுபலக்ஷணம்.இத்தால்“ஆச்ரயஸ் சேதஸோ ப்ரஹ்மாத்விவாதச்சஸ்வரூபத:| பூபமூர்த்திர் மந்த்ரயஞ்சபரஞ்சா பரமேவச” என்று தொடங்கி பரசப்தவாச்யமானபத்தசேதநஸ்வரூபத்துக்கு பவநாத்மதான்வயத்தாலே சுபத்வத்தை ப்ரதிஷேதித்து அமூர்த்திபரசப்த வாச்யமான பரிசுத்த சேதனஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வதச்சுத்திவிரஹாந்நிஷ்பந்நயோகதயா மநஸோவலம்பநத்வாச்ச சுபத்வமாச்ரயத்வ மிரண்டுகளையும் ப்ரதிஷேதித்துஸ்வரூபத்தையும் பரிசுத்தஸ்வரூபத்தையும் கர்மரூபவித்யையும் சக்தித்ரயமாகநிர்தேசித்து “ஸமஸ்தாச்சக்தயச்சைதா: | ந்ருபயத்ர ப்ரதிஷ்டிதா:|தத்விச்வரூபவைரூப்யம் ரூபமந்யத்தரேர்மஹத்॥ஸமஸ்தசக்திரூபாணிதத்கரோதிஜநேச்வர | தேவதிர்யங்மநுஷ்யாக்யசேஷ்டாவந்திஸ்வலீலயா ॥ ஜகதாமுபகாராயநாஸ்யகர்மநிமித்தஜா| சேஷ்டாதஸ்யாப்ரமேயஸ்யவ்யாபிந்யவ்யாஹதாத்மிகா॥ தத்ரூபம்விச்வரூபஸ்ய தஸ்யயோகயுஜாந்ருப ! சிந்த்யமாத்மவிசுத்யர்த்தம் ஸர்வகில்பிஷநாசநம் ॥ யதாக்நிருத்ததசிக: கக்ஷம்தஹதிஸாநில: | ததாசித்தஸ்திதோ விஷ்ணு: யோகினஸ்ஸர்வகில்பிஷம்॥ தஸ்மாத்ஸமஸ்தசக்தீநா மாவாரோதத்ரசேதஸ: | குர்வீத ஸம்ஸ்திதம் ஸாக்ஷீவிஜ்ஞேயாசுத்ததாரணா ॥ சுபாச்ரயஸ்யசித்தஸ்யஸர்வகஸ்யசலாத்மந:| த்ரிபாவபாவாநாதீதோ ம்ருதயேயோகிநாம் ந்ருப॥அந்யேதுபுருஷவ்யாக்ர சேதஸோயெவ்யபாச்ரயா:| அசுத்தாஸ்தே ஸமஸ்தாஸ்துதேவத்யா: கர்மயோநய:” என்னுமளவாலே வ்யவஸ்தாபிதமான்வர்த்தம் ஸங்காஹீதமாய்த்து. தாரணைகளென்கிற பஹுவசநத்தாலே'' யச்சரூபம்ஹரேர்மூர்த்தம் யாத்ருக்சிந்த்யம்நராதிப ' தச்ரூயதாம

நாதாராதாரணு ஷோபபத்யதே ॥ ப்ரஸந்நவதனஞ்சாருபத்ம பத்ரோபமேக்ஷணம் । ஸுகபோலம்ஸுவிஸ்தீர்ண லலாடபலகோஜ்வலம்॥ ஸமகர்ணாந்தவிந்யஸ்த சாருகுண்டலபூஷணம் । கம்புக்ரீவம் ஸுவிஸ்தீர்ண ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதவக்ஷஸம் ॥ பலீவிபங்கிநாபக்ந நாபிநாசோதரேணச । ப்ரலம்பாஷ்ட புஜம்விஷ்ணு மதவாபிசதுர்புஜம்॥ ஸமஸ்திதோருஜங்கஞ்ச ஸுஸ்திதாங்க்ரி வராம்புஜம் । சிந்தயேத்ப்ரஹ்ம ரூபந்தம் பீதநிர்மலவாஸஸம் ॥ கிரீடஹாரகேயூர கடகாதிவிபூஷணம் । சார்ங்கசங்ககதாசக்ர கட்காக்ஷவலயாந்விதம் ॥ சிந்தயேத்தம்மஹாயோகீ ஸமாதாயாத்மமாநஸம்। தாவத்யாவத்ருடீபூதா தத்ரைவந்ருபதாரணு” வ்ருஜதஸ்திஷ்டதோந்யத்வா ஸ்வேச்சயா கர்மகுர்வதः । நாபயாதியதாசித்தாத் ஸித்தாம்மந்யேததாந்ததா ॥ ததச்சங்க கதாசக்ரசார்ங்காதி ரஹிதம்புதः । சிந்தயேத்பகவத்ரூபம் ப்ரசாந்தம் ஸாக்ஷஸூத்ரகம் ॥ ஸாயதா தாரணாதத்வ தவஸ்தானவதீததः । கிரீடகேயூரமுகைः பூஷணை ரஹிதம் ஸ்மரேத் । ததைகாவயவம்தேவம சேதஸாஹிபுநःபுநः ॥ குர்யாத்ததோவய விநிப்ரணிதாநபரோபவேத்” என்றுபதிஷ்டங்களான தாரணாபர்வ க்ரமங்கள் விவக்ஷிதங்கள். தாரை - கர்பதாரையானது, அறு - விச்சேதியாதபடியான, நினைவு - ஸ்ம்ருதிகளுடைய, ஒழுக்கம் - ப்ரவாஹத்தையும், “த்யாநஞ்ச தைலதாராவ தவிச்சின்னஸ்ம்ருதி ஸந்தாந ரூப” மென்று ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே நிர்வஹிக்கப்பட்ட த்யாநத்தையு மென்றபடி. இங்கு நினைவென்கிற ஸ்ம்ருதிபர்யாயபத ப்ரயோகத்தாலே வாக்யஜந்ய ஜ்ஞாந வ்யாவ்ருத்திः. தத்திசப்தாநுபவரூபம். ஒழுக்க மென்று ப்ரவாஹபர்யாயபத க்ரமத்தாலே “ஆவ்ருத்தி ரஸக்ரு துபதேசாத்” என்கிறவதிகரணத்திலே நிர்ணயித்தபடியே அஸக்ருதாவ்ருத்திரூபத்வந் தர்சிதம். தாரையறுவென்கிற அவிச்சிந்நத்வோக்தியாலே “ஆப்ரயாணாத்தத்ராபிஹித்ருஷ்டம்” என்கிற வதிகரணார்த்தம் விவக்ஷிதம். இத்தால் “தத்ரூபப்ரத்யயேசைக ஸந்ததிச்சாந்யநிஸ்ப்ருஹா ! தத்யாநம்ப்ரதமைரங்கைஷ்ஷட்பிர் நிஷ்பாதிதோந்ருப” என்று தர்சிதமான த்யாநத்தை விவரித்தபடி. சமமுடைய - சமத்தையுடையதான, சமோத்ராந்த ரிந்த்ரியநிக்ரஹः. இது ப்ரத்யாஹாரத்தினுடைய வவாந்தரபேதம். புலனடக்கமென்கிறவிடத்திலே பாஹ்யேந்திரியநிக்ரகம் விவக்ஷிதமாகையாலே அத்தோடிதுக்கு புநருக்தியில்லை. சமாதி - ஸமாதிரூபமான, நலம் - ஆநந்தத்தையும், இங்கு ஸமாதி சப்தத்தாலே “ஆத்மாவாரேத்ரஷ்டவ்யः, தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே” என்று பாஷ்யத்திலே யறுதியிட்டபடியே த்யாநத்துக்கு “நிசாய்யதம் ம்ருத்யுமுகாத்ப்ரமுச்யதே” இத்யாதிகளுக்கநுகுணமாக “ஸாசஸ்ம்ருதிः தர்சநஸமாநாகாரா” என்று பாஷ்யத்திலே யறுதியிட்டபடியே த்யாநத்துக்கு தர்சநஸமாநாகாரத்வம் விவக்ஷிதம். இத்தால் “தஸ்யைவகல்பநாஹீநம் ஸ்வரூபக்ரஹணம்ஹியத் ! மநஸாத்யாநநிஷ்பந்நா ஸமாதிஸ்ஸோபிதீயதே” என்று பதிஷ்டமான ப்ரதாநஸ்வரூபம் ஸ்பஷ்டீக்ருதமாய்த்து. இங்கு ஸமாதியை ஆநந்தரூபமாக நிர்தேசித்தது. “நாயமாத்மாப்ரவசநேந லப்யோநமேதயாநபஹுநாச்ருதேந - யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்யः தஸ்யைஷஆத்மா விவ்ருணுதேதநூம்ஸ்வாம், நாஹம்வேதைர்ந தபஸாந்தாநேநநசேஜ்யயா ! சக்யஏவம்விதோத்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸிமாம்யதா,பக்த்யாத்வநந்யயா சக்யःஅஹமேவம் விதோர்ஜுந !ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டுஞ்சதத்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப, புருஷஸ்ஸபரः பார்த்தபக்த்யாலப்யஸ்த்வநந்யயா” “பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரியவித்தகன்” என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்காரரூபையான ஸ்ம்ருதி ஸந்ததி ஸ்மர்யமாணார்த்த ப்ரியத்வேந ஸ்வயமத்யர்த்த ப்ரியையான போதே பரமபுருஷவரணீயதா ஹேதாக்ருபாயமோக்ஷ ஸாதநமாம்ருத்வந்யமா என்று சிக்ஷணார்த்தம். சாதிப்பார்க்கு - ஸாதிக்குமவர்களுக்கு, இப்படி நிருக்தஸ்வரூபமான வஷ்டாங்க யோகத்தை யநுஷ்டிக்கு மதிகாரிகளுக்கென்றபடி. யோகத்தை யநுஷ்டிக்கு மதிகாரிகளுக்கு மென்றபடி. சாதிப்பார்க்கென்கிற நிர்தேசத்தாலே ப்ரயத்ந ப்ரகர்ஷந் தோற்றுகையாலே “ஆத்மப்ரயத்நஸாபேக்ஷ விசிஷ்டாயாமநோகதிः! தஸ்யப்ரஹ்மணிஸம்யோகோ யோகஇத்யபிதீயதே” என்கிறபடியே புஷ்கலஜ்ஞான சக்திகர்கள் அஷ்டாங்கயோகாதி காரிகளென்று த்வநி

தம். இலக்காகும் - லக்ஷ்யபூதனும். தத்ஸமாதிவிஷயனுய்க்கொண்டு ப்ரஸந்நனுய் பலன் கொடுக்கு மென்று நிர்களிதார்த்தம். (எ)

மூ.—புகலுலகிலில்லாதுபொன்னருள்கண்டுற்றவர்க்கும்
அகலகில்லாவன்பர்க்குமன்றேதன்னருள்கொடுத்துப்
பகலதனுற்பழங்கங்குல்விடிவிக்கும்பங்கயத்தாள்
அகலகில்லேனென்றுறையுமத்திகிரியருண்முகிலே. (அ)

இனி ப்ரபத்தி ரூப ஸாத்யோபாயத்தையும் அதி னதிகாரவிசேஷங்களையுங் காட்டாநின்றுகொண்டு அத்தால் வசீக்ருதனுய் ஸித்தோபாயபூதனன ஸ்ரீயஃபதி இவ்வுபாயநிஷ்டனுக்கு ப்ராரப்தத்தையும் க்ஷமித்து அபேக்ஷிதகாலத்திலே பலன் கொடுக்கு மென்கிருர்.

பங்கயத்தாள் - புங்கஜவாஸிநியான பிராட்டி, அகல - விச்லேஷத்துக்கு, இல்லென் - ஸமர்த்தை யல்லேன், என்றுறையும் - என்றுநினைத்து நித்யவாஸம்பண்ணுமிடமான, இதுமுகிலுக்குவிசேஷணம். "பாபகாவதிஸம்ச்லேஷா தேதத்தத்வமிவோதிதம்" "அகலகில்லே னிறையுமென் றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" வென்கிறபடியே பெரியபிராட்டியோடு நித்ய ஸம்ச்லிஷ்ட மான வென்றபடி. அத்திகிரி - ஹஸ்திகிரியிலே வஸிக்குமதான, அருள்முகில் - க்ருபாவர்ஷுக வலாஹகம், இங்கு அசேஷலோக சரண்யத்வ மஹாவதாரத்வாதிகம் த்வநிதம். அதுக்கு ஹஸ்திகிரி நிஷ்டத்வோக்தியாலே "உபரி விகடமான ப்ரௌடதாபிஞ்சநீலஃ ச்ரயதிசிகரமத்ரேர் நூதநஸ்தோயவாஹஃ" என்கிறபடியே "ஸர்வலோகலோசன ஸேசனகத்வேந ஸ்வஸந்தர்சனீய ஸ்நிக்தவிமலச்யாமள களேபரத்வம் ஸ்போரிதம்" உலகில் - லோகத்திலே, புகல் - உபாயம், இல்லாது, கிடையாதே, கர்மஜ்ஞாந பக்தியோகத்திலே நிஷ்டை துர்லபையாகையாலே "அநாகதாநந்தகால ஸமீக்ஷயாப்யத்ருஷ்ட ஸந்தாரோபாயஃ, தத்பாதாம்புஜத்வயப்ரபத்ரேஂந்யந்மேகல்பகோடிஸஹஸ்ரேணுபி ஸாதநமஸ்தீதிமந்வாநஃ" என்கிறதசைபிறந் தென்றபடி. பொன்-ஸ்ப்ருஹணீயமான, அருள்-க்ருபையை, கண்டு - பார்த்து, ஸவிசேஷண நாராயண சப்தார்த்தபராமர்சத்தாலே ஸம்பந்த குணுதி விசேஷணங்களைத் தெளிந்து அக்ஷோப்யமான விஸ்ரம்பத்தையடைந்து என்றபடி, உற்றவர்க்கும் - அடைந்தவர்களுக்கும், பரந்யாஸம் பண்ணு மதிகாரிகளுக்குமென்றபடி. இத்தால் பக்த்யாதௌ ஜ்ஞாநசக்திவிகலராய் சாஸ்த்ரதஃ பர்யுதஸ்தரான வதிகாரிகளைச் சொன்னபடி. இனி ஜ்ஞாநசக்தி பௌஷ்கல்யமும் சாஸ்த்ராநுமதஜாதிகுணுதியோக்யத்தையு முண்டேயாகிலும் பலவிளம்பாஸஹிஷ்ணுக்களாய் பரந்யாஸம் பண்ணு மதிகாரிகளை யருளிச்செய்கிருர். அகலகில்லா - விச்லேஷிக்கமாட்டாதவர்களான, அன்பர்க்கும் - ப்ரேமசாலிகளுக்கும், "ஸக்ருத்வதாகாரவிலோகநாசயா" என்கிறபடியே உத்கட ப்ரேமசாலிகளான மஹாத்மாக்களுக்குமென்றபடி. அன்றே-அவர்கள் கோறினகாலத்திலே தானே, தன்னருள்-தன்னுடைய க்ருபையை, கொடுத்து-ஸ்பஷ்டம்.தன் க்ருபையாலே விஷயீ கரித்தென்றபடி. அன்றே தன்னருள் கொடுத்தென்றவித்தால் "உபாயபக்திஃ ப்ராரப்த வ்யதிரிக்தாகநாசநீ, போகேநத்விதரத் க்ஷபயித்வா" என்றுப்ராரப்த நிவர்த்தநாக்ஷமையான பக்தியில் காட்டில் ப்ரபத்திக்கு "ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந் த்ரீபராரப்தஸ்யாபிபூயஸீ" என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராரப்த நிவர்த்தந க்ஷமத்வ மாகிற வதிசயம் ப்ரதிபாதிதமாய்த்து. பகலதனுல் - அஹஸ்ஸாலே, பழம் - புராதனமான, கங்குல் - ராத்ரியை, விடிவிக்கும்-விடியும்படிபண்ணும், "ஸக்ருத்திவாஸ்மைப்வதி" என்கிறபடியே காலதத்வமுள்ளதனையு மொருபக லென்னலாம்படி யான முக்தி தசையாலேயநாதியான ஸம்ஸார காளராத்ரியை நிவர்த்திப்பிக்கு மென்றபடி., ஸம்ஸாரத்துக்கு ராத்ரித்வாத்யவஸாயத்தாலே வஸ்துயாதாத்ம்யாவரகத்வ மும் ராகாதிரேகௌல்பண்யா பாதகத்வமும் அஹங்காராதிதஸ்கர ஸாம்ராஜ்யத்வமும் த்யோதிதம். முக்திக்குதிவஸத்வாத்யவாஸயத்தாலே தத்விபரீதாகாரங்கள் த்வநிதங்கள். (அ)

மூ.—இருவிலங்குவிடுத்திருந்தசிறைவிடுத்தோர்நாடியினால்
கருநிலங்கள்கடக்கும்வழிகாவலரால்கடத்துவித்துப்
பெருநிலங்கண்டுயிருணர்ந்துபிரியாமலருள்செய்யும்
உருநிலங்கொண்டுறுந்திருவோடுயர்த்திகிரியானே. (௯)

இனி ப்ராப்தி சப்திதமான் பலபர்வக்ரமத்தை இரண்டு பாட்டுகளாலே யருளிச்செய்யக்கடவராய் புண்யபாபவிமோசன ப்ரப்ருதி குணாஷ்டக ப்ராதுர்பாவ பர்யந்தமான ஹார்த்த வ்யாபாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

உரு - சரீரமாகிற, நிலம் - ஸ்தலத்தை, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, உறும் - ஸந்நிதாநம்பண்ணுமவனான, ப்ரஹ்ம புர மென்று பேர்பெற்றசரீரத்திலே "அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோ மத்யஆத்மநிதிஷ்டதி ! ஈசாநோபூதபவ்யஸ்ய நததோவிஜுகுப்ஸதே" என்கிறபடியே ஜுகுப்ஸியாதபடி நித்ய ஸந்நிதாநம் பண்ணுமவனான வென்றபடி. திருவோடு - பிராட்டியோடேகூட, உயர் - உச்ரிதனான, அதிஹேயமான சரீரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணச்செய்தேயும் "நஸ்தாநதோபிபரஸ்யோபய லிங்கம் ஸர்வத்ரஹி" என்கிறபடியே தத்ஸம்பந்த மவத்ய மாத்ர மாற்றாமைமாத்ர மன்றிக்கே ப்ரத்யுத நிரங்குசைச்வர்யா பாதக மாம்படியான வென்றபடி. அத்திகிரியான் - ஹஸ்திகிரி வாஸியானபேரருளாளன், இரு - த்விவிதமான, விலங்கு - நிகளத்தை, விடுத்து - விமோசிப்பித்து. "ததாவித்வாந்புண்யபாபேவிதூய" "நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தன" வென்கிறபடியே புண்யபாபாத்மக துர்மோச ச்ருங்கலையை வெட்டிதெறித்து என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயையான, நாடியினால் - நாடியாலே, இருந்த - ஜீவனிருந்த விடமான, சிறை - காராக்ரஹத்திலேநின்றும், இங்கா த்யாத்மிகாதிதுக்காவஹமான சரீரத்தை காராக்ருஹமாக வத்யவஸித்தபடி. விடுத்து - வெளிப்படுத்தி, "𑌶𑌤𑌞𑍍𑌚𑌐𑌕𑌾 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌭𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑍈𑌕𑌾। 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌙𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿" என்கிறபடியே விஷ்வங்முகிகளானஸம்ஸார ப்ராபக க்ஷுத்ர நாடிகளில் புகுராதபடி "ததோகோக்ரஜ்வலநம் தத்ப்ரகாசித த்வாரோ வித்யா ஸாமர்த்யாத் தச்சேஷகாத்யநுஸ்ம்ருதி யோகாச்ச ஹார்தாநுக்ரஹீதச்சதாதிகயா" என்கிறபடியே ஹார்தனை தானநுக்ரஹித்து ஹ்ருதயௌகஸ்ஸை ஜ்வலிதாக்ரமாக்கி நாடிவிவேசநம் பண்ணிவித்து அம்ருதத்வ ப்ராபிகையான மூர்த்தந்ய நாடியாலே உத்க்ரமிப்பித்து என்று நிர்களிதார்த்தம். இப்படி ஹார்தனிதரநிரபேக்ஷமாக நடத்தும் வ்யாபாரத்தை யருளிச்செய்தினிமேல் ஆதிவாஹிகராலே நடத்திவிக்கும் வ்யாபாரத்தையருளிச்செய்கிறார். கருநிலங்கள் - கர்பபூமிகள், கருகர்ப்பம். கடக்கும் - உல்லங்கிக்குமதான, வழி - மார்கத்தை, கர்பஜந்ம ஜராமரண ஸ்வர்க நரக சக்ர பரிவ்ருத்தி ஸ்தாநமான ப்ரக்ருதி மண்டலத்தை யதிக்ரமித்துப்போமதான வர்சிராதிமார்கத்தை யென்றபடி. காவலரால் - ரக்ஷகராலே, மார்கபாலகரானவர்ச்சிராத்யாதிவாஹிக புருஷராலே யென்றபடி. கடத்திவித்து - உல்லங்கிப்பித்து, பெரு - மஹத்தரமான, நிலம் - ப்ரதேசத்தை, கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, "பாதோஸ்யவிச்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி, யஸ்யாயுதாயுதாம்சாம்சே விச்வசக்திரியம் ஸ்திதா, யஸ்யாயுதாயுதசதைக கலாம்சகாம்சேவிச்வம் விசித்ரசிதசித்ப்ரவிபாகவ்ருத்தம்" இத்யாதிகள்படியே அநந்தப்ரஹ்மாண்ட லக்ஷ சதகோடி கணங்கள் பரமாணுமாத்ர மென்னலாம்படி அநந்தாயாமவிஸ்தாரமான ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யலோகத்தை ஸ்ரீவைகுண்டகத்யாதிகளிலே கேட்டநுசிந்திதமான படியே ஸாக்ஷாத்கரித் தென்றபடி, உயிர் - ஆத்மாவை, உணர்ந்து - அநுபவித்து, "பராபித்யாந்தராஹிதம்" என்கிறபடியே ஸம்ஸார தசையிலே திரோஹிதமான வபஹதபாப்மத்வாதி குணாஷ்டக மாவிர்பூதமாய் ஸ்வாத்மாவை "அவிபாகேநத்ருஷ்டத்வாத்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாஹமஸ்மி யென்று ப்ரஹ்ம ப்ரகாரத்வேந அநுபவித்து என்றபடி. பிரியாமல் - விச்லேஷியாதபடி, அருள் - க்ருபையை, செய்யும் - பண்ணும். "அநாவ்ருத்திச் சப்தாதநாவ்ருத்திச் சப்தாத்" என்கிற வதிகரணத்திலே நிர்ணயித்தபடியே புநராவ்ருத்தி கதையில்லாதபடி யடிமை கொள்ளு மென்று நிஷ்கர்ஷம். (௯)

மூ.—தன்திருமாதுடனே தான் தனியரசா யுறைகின்ற
அந்தமில் பேரின்பத்திலடியவரோடெமைச்சேர்த்தி
முந்தியிழந்தனவெல்லாமுழுக்கத்தன்றாட்கொள்ளும்
அந்தமிலாவருளாழியத்திகிரித்திருமாலே. (௧௦)

இனி பரிபூர்ண ப்ரஹ்மா நுபவ பரிவாஹதயா ஒழிவில்கால மெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யும்படி பண்ணுவிக்கும் ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

அந்தமிலா - பரிச்சேத மில்லாததான, அருள் - க்ருபைக்கு, ஆழி-ஸாகரமான, அபார க்ருபா ஸாகரபூதனான வென்றபடி இத்தாலிவன் க்ருபைக்கெல்லை யில்லாமையாலே தத்கார்யபூதமான முக்தைச்வர்யத்துக்கு மெல்லை யில்லையென்று அநாவ்ருத்தி ஸூசிதம். அத்திகிரித்திருமால் - ஹஸ்திகிரிவாஸியான ஸ்ரீயஃபதி, தன் திரு - தன்னுடைய ஸ்ரீயாகிற, மாதுடனே - ஸ்த்ரீயோடேகூடவே, பிராட்டி யாகிற ஸஹ தர்மசாரிணி யோடே கூட வென்றபடி. திருமா லென்று பிராட்டி ஸம்பந்தஞ் சொல்லி யிருக்கச்செய்தே திரும்பவும் திருமாதுடனென்ற தத்ஸம்பந்தஞ் சொன்னதெப்படி லீலாவிபூதி வ்யாபாரங்களெல்லாம் திவ்யதம்பதிக்ருதம்,அப்படியே போகவிபூதி வ்யாபாரங்களு மென்று ப்ரதர்சநார்த்தம். இங்கு பிராட்டியைத் தன்னென்று பகவத ஸாதாரணத்வேந நிர்தேசித்தது முக்தனுக்கு "நிரஞ்ஜநஃபரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்று பரமஸாம்யஞ் சொல்லச்செய்தேயும் ஸ்ரீமத்பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதிகாரோக்த நித்யலக்ஷ்மீஸஹாயத்வாதிகளான சிலதர்மங்கள் ராஜாவுக்குச் சத்ரசாமரங்கள் போலே ஈச்வரனுக்கு ப்ரமாண பலத்தாலே ப்ரதிநியதங்களா யிருக்கு மென்று த்யோதநார்த்தம். தான் "ஸவ்யம்பாதம் ப்ரஸார்ய" என்கிற ஸந்நிவேச விசிஷ்டவிக்ரஹ சாலியானதான், தனி - அத்விதீயனான, அரசாய் - ராஜாவாய், உறைகின்ற- வாஸம் பண்ணு மிடமான, அவித்யா சேஷ்டிதையான லீலாவிபூதியிலே வாசல்கள் தோறும் ஈச்வரனாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே "தத்விஷ்ணோஃ பரமம்பதம் ஸதாபச்யந்திஸூரயஃ" "அயர்வறுமமரர்கள், நீதி வானவ" ரென்கிறபடியே சேஷசேஷிபாவ மாறாட்டமில்லாத ஸூரிகளாலே ஸேவிதமாகையாலே ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப என்னும்படி திவ்யதம்பதி களிருவருமே ப்ரதானமாயிருக்குமிடமான வென்று நிர்களிதார்த்தம். ஆனால் த்வைராஜ்ய தோஷம்வாராதோவென்று சங்கி யாமைக்காக திருமாதுட னென்று பிராட்டியை அப்ரதாநமாக நிர்தேசிக்கிறது. அந்தமில் - தேசதஃ காலதச்ச அபரிச்சேத்யமான, பேர் - மஹத்தரமான, ஸ்வரூபதோ நிரதிசய மானவென்றபடி, இன்பத்தில் - ஆநந்தத்திலே, "ஜ்ஞாநாநந்தமயா லோகா" என்கிறபடியே ஆநந்தமயமான திருநாட்டிலே என்றபடி. அடியவரோடு - தாஸர்களோடு, எமை - நம்மை, சேர்த்து-கூட்டி, தாயதநக்ரமத்தாலே ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான நித்யமுக்தகைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்திலே போகிகளாக்கி யென்றுகருத்து. எமை யென்கிற பஹுவசனத்தாலே அநுபந்திபர்யந்த மிப்புருஷார்த்தம் ஸுலபமென்று ஸூசிதம். முந்தி - பூர்வதசையிலே ஸம்ஸாரதசையிலே யென்றபடி, இழந்தன - இழக்கப்பட்டவையான. எல்லாம் - ஸர்வவித கைங்கர்யங்களும், முழுக்க- முழுத்திவிக்கும்படி, மறந்துபோம்படி யென்றபடி. சிலகாலம் விடாய்த்திருந்து சோற்றையுண்டவன் விடாய்தீர்ந்தபின்பு நாமொருக்கால் விடாய்த்ததுண்டோ; நித்யத்ருப்தனயிறே யிருப்பது என்றிருக்கு மாப்போலே "ப்ராசீநதுக்கமபிமேஸுகயந்நிவத்வத்பா தாரவிந்தபரிசாரரஸப்ரவாஹஃ" என்று தாமேயருளிச்செய்தபடியே நாம் கைங்கர்யரஸத்தை யிழந்தொருக்கால் ஸம்ஸரித்ததுண்டோ; இப்படியே நித்யகிங்கரராக விறே யிருப்பது என்று தோன்றும்படி என்று நிர்களிதார்த்தம். தன் - தன்னுடைய, தாள் - திருவடிகளிலே, கொள்ளும் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கும், "சன்மசன்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக் கொண்டுபோய் தன்மைபெறுத் தித்தன்றாளிணைக்கீழ்க் கொள்ளு" மென்கிறபடியே பிணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாதபடி யேற்றிவைத்தேணிவாங்கிவிடுமென்று நிஷ்கர்ஷம். (௧௦)

மூ.—அயன் பணியு மத்திகிரி யருளாள ரடியிணைமேல்
நயங்கொள்சேர்கச்சிநகர்நான்மறையோர்நல்லருளால்
பயன்களிவையனைத்துமெனப்பண்டுரைத்தார்படியுரைத்த
வியன்கலைகளீரைந்தும் வேதியர்கட்கினியனவே, (௧௧)

இப்படி யர்த்த பஞ்சக நிரூபணம் ஜ்ஞானவ்ருத்தநியோக நிபந்தன மாகையாலே க்யாத்யாதி ஸப்ருஹா மூலக மன்றிக்கே ஸத் ஸம்ப்ரதாயா கதமாகையாலே ஸ்வோத்ப்ரேக்ஷா மூலகமு மன்றிக்கே யிருக்கையாலும் சப்தஸந்தர்பவைகரீவை சித்ரியாலும் ஸாரவித்துக்களான ரஸிகர்களுக்கு அதிபோக்யமாய் நித்யஹ்ருதயங்கம மாயிருக்கு மென்று கொண்டு ப்ராந்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார்.

அயன் - அஜனாலே, பணியும் - சேவிக்கப்படாநின்ற, அத்திகிரியருளாளர்-ஹஸ்திகிரி வாஸியான பேரருளாளருடைய, அடியிணைமேல் - சரணயுகளத்தின் மேலே, தத்விஷயமாக வென்றபடி. இதுக்கு உரைத்த வென்கிறத்தோடேயன்வயம். நயங்கள்-ந்யாயங்களோடு, சேர்-கூடினதான, தேஹாத்மப்ரமஸ்வதந்த்ராத்மப்ரம ஸ்வதந்த்ரகார்யங்களாகிற வபந்யாயங்களுடைய கந்தமும் கிட்டாதபடியான வென்றுதாத்பர்யம் "கிமபிவிபுதமுக்யைஸ் ஸேவிதம் க்ஷேத்ரமேதத் பவபயசமநாஹம்பாதிஸத்யவ்ருதாக்யம்" என்று தொடங்கி ஏதத்தேசவாஸிநாமந்வாய ஸித்தோநிர்ணய:, "ஆத்மைக்யம் தைவதைக்யம் த்ரிகஸமதிகதாதுல்யதைக்யம் த்ரயாணாம் அந்யத்ரைச்வர்ய மித்யாத்ய நிபுணபணிதீரா த்ரியந்தேநஸந்த: ! த்ரய்யந்தை ரேககண்டைஸ்தநு குணமநுவ்யாஸமுக்யோக்திபிச்ச ஸ்ரீமாந்நாராயணோந: பதிரகிலதநுர்முக்திதேமுக்த போக்ய:" என்று தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. கச்சிநகர் - ஸ்ரீகாஞ்சீ நகரவாஸிகளான, நான்மறையோர் - சதுர்வேதவித்துக்களான ஸத்துக்களுடைய, நல்லருளால்-ஸமீசீநக்ருபையாலே, அவ்யாஜ காருண்யரான அவர்களுடைய ப்ரேரணையாலே யென்றபடி. இவை - இந்தப்பத்துப்பாட்டுகளை, அனைத்தும் - க்ருத்ஸ்நங்களும், பயன்கள் - பலன்கள், ஜ்ஞாநப்ரஜ்ஞாநுபாலநலக்ஷண கைங்கர்யரூபபுருஷார்த்தங்க ளென்றபடி. என - என்று நினைத்து, பண்டுரைத்தார்படி - முன்பருளிச்செய்த வாசார்யர்களுடைய ஸூக்தியின்படியே, உரைத்த - சொல்லப்பட்டதான, என்னுவிதிசேஷ:, வியன்-விலக்ஷணங்களான, விசித்ர ஸந்தர்ப வைகரீகை களான, ஈரைந்து கலைகளுமென்றந்வயம். ஈரைந்து - தசஸங்க்யைகளான, கலைகள் - வித்யைகள், காதைகளென்றபடி. வேதியர்களுக்கு - வேதார்த்த ஸாரவேதிகளுக்கென்றபடி. இனியன-போக்யைகள். ஸகலவேதப்ரதிபாத்ய ஸாரபூதார்த்த பஞ்சக ப்ரதிபாதிகைகளாகைகயாலே நித்யஹ்ருதயங்கங்கைகளாயிருக்கு மென்றுதிருவுள்ளம். (௧)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯......𑌶𑌾𑌵𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶॥ 𑌨𑌾𑌹𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿......𑌤𑌦𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌧𑍂𑌲𑌕𑌾...........𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌚𑌯𑌮𑍍

𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

அர்த்தபஞ்சக வ்யாக்யானம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவதிநசரி வ்யாக்யானம்.

ஸ்ரீஹயக்ரீவாய………நம: ।

ஸ்ரீவைஷ்ணவதிநசர்யா [illegible] வைஷ்ணவ [illegible]॥

சாந்தோக்யத்திலே பூமவித்யா ப்ரகரணத்திலே நாரதமஹர்ஷியாலே ஸ்வாதீத வித்யாமத்யத்திலே பரிகணிதையாய் "யச்சாகேஷ்வநுவாகேஷு நிஷத்ஸூபநிஷத்ஸு ச । யம் க்ருணந்தி ஸது கர்மாணம் ஏகாயநஸத்யேஷு ஸாமஸு" என்கிற வசநத்திலே நிஷித்தவாசகசப்தங்களாலே வ்யவஹ்ருதையாய் காச்மீராகமப்ராமாண்யத்திலே வ்யவஸ்தாபிதாபௌருஷேயபாவையாய் ஸ்கந்தஸ்தாநீயங்களாகையாலே அநுச்ரவபத வாச்யங்களான ருகாதிவேதங்களுக்கு மூலகாண்டஸ்தாநீயையாகையாலே பூர்வச்ருவ: பதவாச்யையாக போஜராஜபலதேவாசார்யார்களாலே விவேசிதையானஏகாயனச்ருதியாலே பகவந்நிஷ்டர்களுக்கு கர்தவ்யத்வேநசோதிதையாய்பெரியமுதலியாராலும் தம்மாலும் ஆகமப்ராமாண்யத்திலேயும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷாப்ரதமாதிகாரத்திலேயும் ஸம்பாவிதஸமஸ்தவிரோதாபாஸ ப்ரசமநபூர்வகமாக ஞாபாரத சாரீரஸூத்ராநுரோதேந வ்யவஸ்தாபித தந்த்ராந்தர துர்லபஸார்வபௌமப்ராமாண்யைகளான ஸ்ரீஸாத்வதபகவச்சாஸ்த்ரஸம்ஹிதைகளாலே உபப்ருஹ்மிதையாய் பகவத்பாஷ்யகாரராலே சரணாகதிகத்ய பகவதாராதந ப்ரயோக வைகுண்டகத்யங்களுடைய சப்தார்த்தசக்திகளாலே கர்தவ்யத்வேநோபதிஷ்டையாய் வங்கிவம்சேச்வரநாராயணமுநிப்ரப்ருதி பாஷ்யகார சிஷ்யஸந்ததியாலே விஸ்பஷ்ட நிபத்தக்ரமையாய் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ரக்ஷையில் த்விதீயாதிகாரத்திலே அவ்யவஹித ப்ரபத்திநிஷ்டர்களுக்கும்கூட ஸ்வயம் ப்ரயோஜநத்வேநாவச்யகர்தவ்யையாக ப்ரதிபாதிதையாய் த்ருதீயாதிகாரத்திலே வைசத்யேந ப்ரதர்சிதாநுஷ்டான ப்ரகாரையாய் சௌசஸ்நாநஸந்த்யோபாஸநாதி ஸாமாந்யதர்மதத்த ஹஸ்தாவலம்பையான அபிகமநோபாதாநேஜ்யாஸ்வாத்யாயயோகாத்மக பாஞ்சகாலிகாச்சித்ர வைஷ்ணவ திநசர்யையை ஸர்வபுத்யாரோஹார்த்தமாக த்ரமிடகாதைகளாலே ஸங்க்ரஹேண ப்ரதர்சிப்பிக்க நினைத்து முற்படவிரண்டுபாட்டுகளாலே அபிகமநத்தை யருளிச்செய்யக்கோலி முதல் பாட்டாலே ப்ராஹ்மமுஹூர்த்தோத்தாந ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—வரியிருளழிவதர்மனம்வருமுணர்வொடு
கரிகிரிமருவியகரியவரடியிணை
பரிவொடுபரவுநல்லடியவர்பழவுரை
அரியரியரியரியரியரியரியே. (க)

வரி - ஆவாரகமான, இருள் - அந்தகாரத்தினுடைய, அழிவதர் - நாசத்திலே, பஹிர்வஸ்து ஸ்புரணகத்ரஹிதையான நித்ரையுடைய வஸாநகாலத்திலேயென்றபடி. தம: கார்யபூதையாகையாலும் பஹிர்விஷயாவபாஸபரிபந்தி யாகையாலும் நித்ரையை யிருளாக நிர்தேசித்தபடி. இதுக்காவாரகத்வோக்தியாலே ஸரஸவாஹித்வேந துர்வாரத்வமும் அத்தைத்தவிரும்போது சரீரதாரணந்தானும் துஷ்கரமாய் உத்தரோத்தர கைங்கர்ய விச்சேதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே ஜாக்ரத்தசாஜநிதபரிச்ரமபரிஹாராய அவச்யகர்த்தவ்யத்வமும் தோற்றுகையாலே ராகப்ராப்தையான நித்ரைதானே உத்தரோத்தர கைங்கர்யேஷு கரணகளேபர ப்ரோத்ஸாஹநாதிவிச்ரமரூபத்வேந நிஷேவிதையானல் அதுதானே கைங்கர்யமாகையாலே பாஞ்சகாலிக கைங்கர்ய ப்ரவாஹத்துக்கு விச்சேதசங்காப்ரஸக்தி யில்லையென்று த்வநிதம். ஆகவித்தால் "ப்ராம்ஹேமுஹூர்த்தே உத்திஷ்டேத் ஜீர்ணாஜீர்ணம் நிரூபயேத்। அஜீர்ணேது புநஸ்ஸந்த்யா கமாத்ஸவாபோவிதீயதே" யென்று ஆயுர்வேதத்திலே தர்சிதமாய் "யுக்தஸ்வப்நாவபோதச்ச." என்று ஸ்ரீகீதையில் அநுமதமாய் ஸ்வஸ்வசரீரபாடவாநு குண

மான நித்ராபரிக்ரஹகாலம் ப்ரதிபாதிதமாய்த்து. காலாகாலவிநீத நித்ராதமஸ்கத்வேந தத்காலஸமுந்மிஷிதஸத்வஸந்துக்ஷிதமான ஸாத்விகஜ்ஞாநரூப ப்ரதிபாப்ரகாரத்தோடே யென்றபடி. இங்கு மனம்வருமென்று ஸ்வாரஸிக ஜ்ஞாநாகமோக்தியாலே பூர்வராத்ரியோகத்தினுடைய ஸம்ஸ்காரபாடவம் த்வநிதம். இத்தாலே ஸ்ரீஸாத்வதாதிகளிலே சோதிதமான வபரராத்ரயோகமும் நிஷ்பன்னமாம். கரிகிரி - கரிகிரியை, மருவிய - ஆதரிக்குமவரான, கரியவர் - ச்யாமளருடைய, வார்ஷுகவலாஹகஸ்நிக்தச்யாமள கனேபரரான பேரருளாளருடைய வென்றபடி. இத்தாலிவர்க்கு ஹ்ருதயங்கமசோபாசாலித்வம் வ்யஞ்ஜிதமாகையாலே த்யானஸௌகர்யம்ஸூசிதம். அடியிணை - சரணயுகளத்தை, பரிவொடு - ப்ரேமத்தோடு, பரவும்-ஸ்துதிபண்ணுமவரான, கீர்த்திக்குமவரான வென்றபடி. நல் - ஸமீசீனரான, அநந்யப்ரயோஜநரான வென்றபடி. அடியவர் - தாஸர்களுடைய, பழ-ப்ராசீநமான, உரை - உக்தி, அரியரியரியரியரியரி-ஹரி:ஹரி: என்று ஸப்தக்ருத்வோப்யஸ்தமான ஹரிசப்தம், அரியரீத்யாதிகந்தேஷாமுக்த்யனுகரணம். "தத்ர ஹரிசப்தஸங்கீர்தநம் ஸப்தக்ருத்வ 'இதி' ஸ்ரீமத்க்ருத் த்ரஸரோமுநிபிர்நித்ய கர்மஸங்க்ரஹேநிருபித" மென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷையிலே தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. இவர்களாலே யப்யஸ்யமான ஹரிசப்தத்துக்கு ப்ராசீநத்வோக்தியாலே அவிச்சின்னஸௌசஸ்நாக மந்த்ரரூபத்வம்ஸூசிதம். (௧)

மூ.—வினைவகையொழுகியவெறிநிலையடையவும்
நினைவுடைநிகழெதிர்நிலைநலமணுகிட
மனமுரைகிரிசைகள்மகிழ்மறைநெறிகொடு
தனிமுதலடியிணை யடைபவர்தமரே. (௨)

இப்படி ப்ராம்ஹமுஹூர்தோத்தாந ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்து இனிமேல் நிர்வேத ஸாத்விகத்ருத்யாலம்பந பூர்வக ஸந்த்யோபாஸநா க்நிகார்யாதிநித்யநைமித்திக தத்தத்காலானுரூப பகவதாராதநாநுஷ்டாநத்தாலே யோக்யதாஸம்பாத நாநந்தரம் கர்த்தவ்யமாய் ஸ்வயம்ப்ரயோஜந பூர்ணப்ரபத்திரூபமான வபிகமநத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

தமர் - ததீயர்கள், வினைவகை-கர்மப்ரகாரங்களிலே, ஒழுகிய - பெருகிப்போனவையான, வெறிநிலை - உந்மாதாவஸ்தைகள், அடையவும் - க்ருத்ஸ்நைகளிலேயும், நினைவுடை - ஸ்மரணத்தையுடைத்தான, நிகழ் - வர்த்தமானகாலத்திலே, "ப்ராஹ்மேமுஹூர்தே ஸம்ப்ராப்தே நித்ராம்த்யகத்வா ப்ரஸந்நதீ:। ஹரிர்ஹரிர்ஹரிரிதிவ்யாஹரேத் வைஷ்ணவ: புமாந் ॥ உத்தாயஸ்யநேதஸ்மிந் ஆஸீநோநியதேந்த்ரிய: ! த்ரஸ்தநிர்விண்ண ஹ்ருதயோ வ்யர்ததம் வீக்ஷ்யகதம்வய:" என்றுதுடங்கி "துஸ்தராம்மத்தஸ்யாமேதாம் கதயிஷ்யாமிகஸ்யவா" என்னுமளவாக அதிகவிம்சச்லோகங்களாலே வங்கீபுரத்துநம்பி யருளிச்செய்தபடியே, அநாதிகர்மப்ரவாஹ பாரவச்யப்ரயுக்த பகவதாஜ்ஞாதிலங்கந தத்பலாநுபவலக்ஷண துஸ்தரதுர்தசா ப்ரதிஸந்தாநரூப நிர்வேதயுக்தமான வேசத்தேஹாநுவ்ருத்தி காலத்திலே யென்று நிர்களிதார்த்தம். எதிர்நிலை - பவிஷ்யதவஸ்த்தையுடைய, நலம் - ஆநந்தம், அணுகிட - ஸந்நிஹிதமாம்படி, முக்திதசாபாவி கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யாநுபவாநந்தம் கிட்டும்படி யென்றபடி. இதுக்கு அடையவென்கிறத்தோடே யந்வயம். இங்கு லக்ஷ்யமாணாபிகமநத்துக்கு முக்திதசாபாவிபுருஷார்த்த ப்ரத்யாஸக்தி கதநத்தாலே "கிம்கிம்நஸாத்த்யம் பகவதாராதநபரைர்நரை: । வைஷ்ணவாநாம்விசேஷேண ஸ்வயமேதத்ப்ரயோஜநம்" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்யும்படியே யநந்யப்ரயோஜநாதிகாரிபக்கல் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநத்வம் வ்யஞ்ஜிதம். தாத்ருசபுருஷார்த்தலாபமநூத்ய தத்ப்ரத்யாஸக்திகதநத்தாலே நித்ராதி ப்ரத்யூஹ விச்சின்னமாய் சாஸ்த்ரநியதகாலே தேசாதிபரிச்சின்னமான வத்ரத்யகைங்கர்யரஸத்துக்கு நிஷ்ப்ரத்யூஹ தேசகாலாதிபரிச்சின்ன தத்ரத்யகைங்கர்ய ரஸாபேக்ஷயா பேதஸ்ஸூசித:. மனம் - மநஸ்ஸு, உரை - வாக்கு, கிரிசைகள் - க்ரியைகள், மனோவாக்காயரூபமான கரணத்ரயமென்றபடி. மகிழ்-ஆநந்திக்கும்படியான, மறைநெறி - வேதமாகிற உபாயத்தை, மதி நெறியென்று பாடமானபோது, ஜ்ஞாநோபாயத்தை யென்று பொருள். கொடு - கொடுத்தவனை, இருள்தருமாஞாலத்துள்ளே மறந்து ஜாத்யந்தனான சேதனனுடைய கரணத்ரயமும் நிருபாதிக ஸர்வசேஷியான தனக்கநபிமத விஷயங்களினின்று நிவர்த்தித்ததும் அபிமதவிஷயங்களிலே ப்ரவர்த்தித்தும் க்ருதார்த்தமாய் அனுஷ்டிக்கும்படி ஸ்வாபிமதா நபிமதவிவேசகமான ஸ்ரு

திஸ்ம்ருதிதிஹாஸாதி சாஸ்த்ரத்தைக் கொடுத்தவனனென்று நிஷ்கர்ஷம். இங்கு ஸ்வாபிமதாநபிமதவிஷய விவேசனார்த்தம் சாஸ்த்ரப்ரதானோக்தியாலே "வர்ணாச்ரமாசாரவதாபுருஷேணபர: புமான் । விஷ்ணுராராத்த்யதே பந்தாநாந்யஸ்தத்தோஷகாரக:॥ தஸ்மாத் ஸமாசாரவதா புருஷேணஜநார்தந:। ஆராத்த்யஸ்துஸ்வவர்ணோக்த தர்மாநுஷ்டாந காரிணா॥ வர்ணாச்ரமேஷு யேதர்மாச்சாஸ்த்ரோக்தாந்ருபஸத்தம। தேஷு விஷ்ணுர் நரஸ்திஷ்டந்நாராதயதிநாந்யதா" இத்யாதிபரஸ்ஸஹஸ்ர ப்ரமாணபர்யாலோசநாபரிவாஹமாக "ஸ்துதி ஜபநிஜபிம்பாலோகநத்யாந ஸேவாஸ்ம்ருதி கதநஸ்மர்சாகர்மபி: ச்ரௌததுரை: । வ்ருஷபசிகரிநாத த்வாமபீப்ஸந்திகேசிச் சரிதபதபரிநிஷ்ட ப்ராபணீயாங்க்ரிபத்மம்" என்று பரகாலஸூரிக ளுபாஸித்தபடியே பகவதாஜ்ஞாஸித்த ஸ்வஸ்வவர்ணாச்ரமோசித நித்யநைமித்திக கர்மாநுஷ்டாநாஹிதயோக்யதாகா ஏவாபிகமநோ பாதாநாதி பகவத் தர்மாநுஷ்டாநாதிகாரிணோ த்விதரை இதிஸ்புடீக்ருதம். தனி - அத்விதீயனான, முதல் - காரணபூதனானவனுடைய, அதிஷ்டாத்ரு நிரபேக்ஷ ஜகதுபாதாநபூதனான ஸர்வசரண்ய னென்றபடி, இணையடி - யுகளீபூதங்களான சரணங்களை, அடைபவர் - சரணமாக வாச்ரயிப்பார்கள், "த்வயேநதத்விவரணை: ப்ரபத்யப்ரபுமீச்வரம்। நிக்ஷிப்யசிரமாத்மாநம் தத்பாதாப்ஜே க்ருதீபவேத்" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செய்தபடியே த்வயதத்விவரணகத்யப்ரப்ருதிகளாலே பரிபூர்ணசரணாகதி ரூபாபிகமநத்தை யநுஷ்டிப்ப தென்றபடி. இங்கு ஜகத்காரணத்வ சாஸ்த்ர ப்ரதாந சரணவரணோக்தியாலே "யோப்ரஹ்மாணம் விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை - தமஹம்தேவமாத்ம புத்திப்ரகாசம் முமுக்ஷுர்வை சரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்கிற ச்வேதாச்வதரமந்த்ரம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதம். (௨)

மூ—மலர்மகண்மருவிய மறுவுடையிறையவர்
மலரடிகருதிய மனமுடையடியவர்
மலர்புனலமுதுடன் வகையெனவடையவும்
மலர்மதியெமதல வெனவருபவரே. (௩)

இப்படி யபிகமநத்தை ஸகர்தவ்யதாகமாக விவரித்து இனிமேல்உபாதாநத்தை இரண்டுபாட்டாலே யருளிச்செய்யக்கோலி முற்பட வுபாதாநம் பரார்த்தாநுஸந்தாந பரிகர்மித பாஹ்யாப்யந்தர பூஜோபகரண ஸம்பாதந ரூபமென்று காட்டுகிறார்.

மலர்மகள் - பிராட்டியாலே, மருவிய-ஆதரிக்கப்பட்டதான, மறுவுடை-சிந்ஹத்தையுடையவரான, பகவத்வக்ஷோதக்ஷிணபாக நிஷ்டத்வலக்ஷண ஸாமாநாதிகரண்ய ப்ரத்யாஸக்தியாலும் தேவதாந்தர வ்யாவர்த்தகா ஸாதாரணதர்மத்வ ரூப ஸாஜாத்யத்தாலும் பிராட்டிக்கு அத்யந்தாதரவிஷயமான ஸ்ரீவத்ஸாக்ய லாஞ்சனத்தை யுடையவரான வென்றபடி. இங்கு ஈச்வரனுக்கு ஸ்ரீவத்ஸஸம்பந்தத்தாலே பரத்வமும் ஸ்ரீஸம்பந்தத்தாலே பரிபூர்ணத்வமும் வ்யஞ்சிதம். இத்தா லீச்வராராதநார்த்த த்ரவ்யோபாதாந மவனுக்கவாப்த போகாவாப்த்யர்த்தமன்று. கிந்து - சேதநனுடைய சரணகளேபரங்களுக்கு ஈச்வரமுகோல்லாஸநே க்ருதார்த்ததா வாப்த்யர்த்தமென்று பலிதம். இறையவர் - ஈச்வரனுடைய, மலர் - புஷ்பங்கள்போலே யிருக்கிற, அடி - சரணங்களை, கருதிய - சிந்திக்குமவரான, மனமுடை - மநஸ்ஸையுடையவரான, பகவத்பத பத்மார்சநோத்தேசேந தது பகரணோ பாதாநத்திலே ப்ரவர்த்திக்குமவரான வென்றபடி. அடியவர் - தாஸர்கள், மலர் - புஷ்பங்கள், புனல் - தீர்த்தம், அமுது - தண்டுலாதிஹவிரர்த்த த்ரவ்யங்கள், உடன் - இவைகளோடேகூட, வகையென - அந்தமாதிரிகளான, அடையவும் - க்ருத்ஸ்நத்ரவ்யங்களையும் "அந்ஹோத்விதீயபாகேநக்ருஷ்ணாராதநதத்பர:" த்ரவ்யாண்யாராதநார்த்தாநி சாஸ்த்ரீயாணி ஸமார்ஜயேத்॥ ப்ரபூதாநிவிசுத்தாநி சுத்ததேசோத்பவாநிச। அநாத்ராண்யநிஷித்தாநி ஸங்க்ருஹீதாநி வைஷ்ணவை:॥ சுகந்தீநிமநோஜ்ஞாநிபுஷ்பாண்யபிமுகாநிச। வாஸாம்ஸிதநதாந்யாநி சந்தநாதநுலேபநம்॥ அந்யாநிஹவிரர்த்தாநி தாநிமூலபலாநிச। ஸம்க்ஷிப்தாநீஹபஹூநிசேர தேவபோக்யாநியாநிச, ததிக்ஷீராஜ்யமுக்யாநி॥ த்ரவ்யாணிசவிசேஷத:। உத்தமாநுபதம் சாம்ச்ச முத்கமாஷாதிகாந்யபி॥ தாம்பூலாதீநிவாந்யாநி ஸர்வாண்யாதாயஸாமரம்யதர்ஹந்தாநிஸம்ஸ்க்ருத்ய ப்ரக்ரமேதார்சநந்தத:" இத்யாதிப்படி நஞ்ஜீயராலே ஸங்க்ருஹீதார்த்தங்களான த்ரவ்யங்களை, என்றபடி. இதுக்கு வாக்யாந்தக்ரியையோடேயந்வ

யம், இங்குபாதேயமானத்ரவ்யங்களுக்கு வகையெனவென்றுஅப்யஸ்யமானவென்றுதத்வோக்தியாலே "அக்லேசேநசரீரஸ்ய குர்வீததநஸஞ்சயம், அப்ரயத்நேநதாஸ்ஸேவ்யா க்ருஹஸ்தைர்விஷயாஸ்ஸதா" என்று மன்வாதிமஹர்ஷிகள் ஸ்துதித்தபடியேத்யாகாதி விரோதி காயக்லேசகர பஹுவ்யாயாஸநிரபேக்ஷ த்ரவ்யங்களே உபாதேயங்களென்று த்வநிதம். மலர்மதி-மதிமலரென்றந்வயம், மதி-புத்திவிசேஷங்களாகிற, மலர்-புஷ்பங்களையும், [illegible] என்று இத்யாதிகளாலே தர்சிதங்களாய் ஸதாசார்ய ஸேவா ஸம்ப்ரதாயாதிகளாலே லப்யங்களான வஹிம்ஸாத்யாந்தர புஷ்பங்களையு மென்றபடி, எமது-நம்முடையவைகள், அல-அன்று, என-என்று, "[illegible]" என்று ஆபஸ்தம்ப கீதாவசநங்களின்படியே உபாதேயமான வஸ்துக்களிலே ஸ்வார்த்தத்வ புத்தியைவிட்டு பகவதர்த்தத்வா நுஸந்தாநத்தை பண்ணிக்கொண்டு என்றபடி, வருபவர் - வரும்படி பண்ணுவர், ஸம்பாதிப்பரென்றபடி. (௩)

மூ.—நிறையுடைமலர்மக ணலமுறமருவிய
இறையவனினிதுற வினியவையெனுமவர்
அறநெறியிலனவ னணுகினுமணுகிலர்
துறையலதெனு மொருதுறைபடுகிலரே. (௪)

இப்படி உபாதானத்தை விசதமாகக்காட்டி இனிமே லுபாதாநத்திலே ஸம்பாவிதங்களான துஷ்ப்ரதிக்ரஹாதிகளுடைய பரித்யாகமாவச்யகமென்று தந்நியமத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

நிறையுடை - பூர்த்தியையுடையவளான, மலர்மகள்-பிராட்டியானவள், நலம்-ஆநந்தத்தை, உற - அடைகைக்காக, மருவிய - ஆதரிக்கும்படியான, மங்களங்களுக்கும் ஸம்பத்துக்களுக்கும் அதிதேவதையாகையாலே ஸம்பூர்ண ஸமஸ்தகாமையான பிராட்டியுங்கூடத் தனக்குபோகஸித்யர்த்தமாக வாஶ்ரயிக்கும்படி திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வனானவென்றபடி. இத்தால் நிரதிசயபூர்த்திசாலியான வீச்வரன் ஸ்வாஜ்ஞாரூப சாஸ்த்ர ஸித்த த்யாஜ்யோபாதேய நியமாநுபாலநத்தாலே யுகக்குமத்தனைபோக்கி யதாகதஞ்சித் ப்ரசுரத்ர வ்யார்ஜநத்தாலே யுகவானென்று த்வநிதம். இறையவன் - ஈச்வரன், இனிது - போகத்தை, உற-அடைகைக்காக, இனியவை-போக்யபதார்த்தங்கள், எனுமவர் - என்றுநினைத்திருக்குமவர், ஸமஸ்தபோக்ய வஸ்துக்களும், பகவத்பாகவதார்த் தங்களென்று அத்யவஸித்திருக்கு மநந்யப்ரயோஜநாதிகாரிகளென்றபடி. அறநெறியது - கர்மமார்க ஸித்தாசாரங்கள், இலனவன்-இல்லாதவன், அணுகினும் - கிட்டினாலும், அணுகிலர் - கிட்டார்கள். "[illegible]" என்று ஸ்ரீசாண்டில்யஸ்ம்ருதி ஸாத்வததந்த்ர மஹாபாரதங்கள் சொன்னபடியே, தர்மார்த்தமார்க ப்ரஸ்கலிதரானவர்கள் ஸ்வயமாகத்த்ரவ்யங்களைக் கொடுக்க வந்தாலும் ப்ரதிக்ரஹியார்களென்று நிஷ்கர்ஷம், அணுகிலும்-அணுகிலுமென்கிறவித்தால், கா புந:கதா ஸ்வயமுபஸர்பணயாச்ஞாதேரிதி ஸூசிதம். இப்படி ப்ரதிக்ரஹநியமத்தை அருளிச்செய் தினிமேல் சதுஷ்பத சிவாலய ச்மசாநா த்யசுத்ததேசோத்பவ புஷ்பாதிவர்ஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார். துறையலது-துறையல்லாதது, எனும்-என்னும்படியான, ஒருதுறை-ஒருதுறையிலும், படுகிலர்-இழியார்கள். "[illegible]

[illegible]'' என்று ஸ்ரீஸாத்வதத்திலே நியமபரிச்சேதத்தில் சொன்னபடியே ஸந்மார்க்கத்திலே புஷ்பாத்யார்ஜநங்கள் பண்ணுவர்களென்றபடி. (௪)

மூ.—ஒளிமதியெனவொருதிருவுடனுயர்பவர்
நளிர்மதிமுகநகைநலநிலவுகவுகள்
தெளிபுனலமுதெனச்செழுமதியடியவர்
குளிமுதல்கிரிசைகள்குறைகிலர்வலதே. (௫)

இப்படி உபாதாநத்தை யருளிச்செய்து இனிமே லுபாதாநத்ரவ்ய நிஷ்பாத்யையாய் "[illegible]''என்றுப்ரசம்ஸிதையாய்அஹோராத்ரக்ருத்ய ப்ரதாநபூஜையாய் பகவத்பாஷ்யகாரராலே "[illegible]'' என்றுதுடங்கி சௌநக வ்யாஸ போதாயநாத்யநுக்தமாய் பகவச்சாஸ்த்ரோக்தமான யார்கத்தை யவலம்பித்துஸ்நாநவிசேஷ பூர்வகவிசேஷணத்ரயவிசிஷ்டத்வேந ப்ரதிபாதிதையாய் அபிகமந போக மதுபர்க்க நிவேதந ஸம்ப்ரதாந வஹ்நிஸந்தர்பண பித்ருயாகாநுவாகாத்மக க்ரியாஷ்டக ரூபதயாஷ்டாங்கயொகத்வேந ஜயாக்யஸம்ஹிதையிலே விவேசிதையான பகவதிஜ்யையை யிரண்டுபாட்டுக்களாலே யருளிச்செய்யக்கோலி முற்பட ஸ்நாநவிசேஷாதி பூர்வபாவிக்ரியைகளை யருளிச்செய்கிறார்.

ஒளி-ஜ்யோத்ஸ்நையும், மதி-சந்த்ரனும், என - என்னும்படி, ஒரு - அத்விதீயையான, திருவுடன்-பிராட்டியோடே, உயர்பவர் - உச்ச்ரிதரான பேரருளாளருடைய, கௌமுத்யவிநாபூதனென குமுதபந்து வென்னலாம்படி பெரியபிராட்டியாரோடு நித்யஸம்ச்லிஷ்டரான பேரருளாளருடைய வென்றபடி. நளிர் - சீதளமான, மதி-சந்த்ரனைப்போலேயிருக்கிற, முகம் - முகத்தினுடைய, நகை - மந்தஹாஸமாகிற, நல-ஆநந்தப்ரதமான, நிலவு - ஜ்யோத்ஸ்நையாலே தோற்றுவிக்கப்பட்டதான, உகவுகள்- ஹ்ருதயோல்லாஸங்கள், தத்ஹேதுக்களென்றபடி. நேத்ராநந்தநே சந்த்ரன் என்னுமாப்போலே ஹ்ருதயோல்லாஸ ஹேதுக்களை ஹ்ருதயொல்லாஸங்களாக உபசரித்தபடி. தெளி - நிர்மலமான, புனல் - ஜலம், அமுது - ஹவிராதித்ரவ்யங்கள், தெளிபுனலமுது - பூர்வோக்தஹ்ருதயோல்லாஸ ஹேதுக்கள் என்று உத்தேச்யோபாதேய வ்யத்யாஸேநாந் வயிப்பது. என - என்று, செழு - அபிவ்ருத்தமான, மதி - புத்தியையுடையவரான, அடியவர் - தாஸர்கள், வலது - சக்யைகளான. குளிமுதல் - ஸ்நாநாதிகளான, இங்கு - குளிசப்தத்தாலே தர்மசாஸ்த்ரோக்த வாருண மந்த்ராதி கடித ஸ்நாந விலக்ஷணமாய் ஸமாராதநாங்கத்வேந பகவத்பாஷ்யகார நித்யொக்தமாய் மூலமந்த்ர கரணகமான ஸ்நாநவிசேஷம் விவக்ஷிதம். மூலமந்த்ரத்தாலே தேவரிஷி பித்ருதர்பணமாத்யந்திநஸந்த்யோபாஸந மூலமந்த்ரஜபாதிகள்விவக்ஷிதங்கள், கிரிசைகள் - க்ரியைகளை, குறைகிலர் - குறையார்கள், அக்கர்மங்களை ந்யூநமாகாதே அநுஷ்டிப்பார்களென்றபடி. வலதென்று க்ரியைகளை சக்யத்வேந விசேஷிக்கையாலே முக்யஸ்நாநாத்

யசக்தனுக்கு கௌணஸ்நாநாதிகளால் பகவதர்சாதிகார முண்டென்று தர்சிதமாய்த்து. (௫)

மூ.—வருவதோருறவென வளரிளவரசென
மருவுநன்மகனென வனமதகரியென
அருவிலைமணியென வடியவரடைவர்கள்
அருகணையிறைவனை யருகணையுடனே. (௬)

இப்படி இஜ்யாநுஷ்டான யோக்யதாபாதக ஸ்நாநாதிகர்மங்களை யருளிச்செய்தினி பாஷ்யகாரராலே விசதப்ரதர்சிதையான விஜ்யையை ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு ததநுஷ்டாதாக்களுக்கு தத்காலகர்த்தவ்யமாய் ஸாரபூதமான பாவபந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அடியவர் - தாஸர்கள், அருகணை - அர்ஹணைக்கு, பூஜைக்கு, இறைவனை - ஈச்வரனை, "யஜ்ஞைஸ்ஸமிந்தஸேநிதயம் பித்ருதேவஸ்வரூபத்ருக், அஹம்ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தாசப்ரபுரேவச" "தேவனெம்பெருமா னுககல்லால்பூவும் பூசனையுந்தகுமே" என்கிறபடியே ஸத்வாரகாத்வாரக ஸர்வயஜ்ஞ ஸமாராத்யரான பேரருளாளரென்றபடி. அருகணையுடன்-அர்ஹணையோடே, பாஷ்யகாரோபதிஷ்டமான ஸமாராதநத்தோடே என்றபடி. இதுக்கு அடைபவரென்கிறத்தோடே யந்வயம், வருவது - ஸத்ய ஸ்ஸமாகதனான, ஓர் - அத்விதீயனான, அத்யந்தப்ரத்யாஸந்நனான வென்றபடி. உறவென - பந்துவைப்போலவும், எனவென்கிற பதமுபமானவாசகம். இங்கு ஸத்யஸ்ஸமாகதத்வோக்தியாலே அதிதித்வமும் ப்ரத்யாஸன்னத்வோக்தியாலே ப்ரியத்வமும் தர்சிதமாகையாலே "யதாயுவாநம்ராஜாநம் யதாசமதஹஸ்திநம் | யதாப்ரியாதிதிம்யோக்யம் பகவந்தம்ததார்சயேத்" என்கிறவசநத்திலே யதாப்ரியாதிதி மென்கிற த்ருஷ்டாந்த மநூதிதமாய்த்து. இத்தால் ஸாதர ஸகௌரவ ஸமாராதந வ்யக்ரத்வமும தத்விச்லேஷாஸஹிஷ்ணு த்வத்தால் போக்யத்வமும் த்யோதிதம். வளர் - வர்த்தியாநின்ற, இள - யுவாவான, அரசென - ராஜாவைப்போலவும் இத்தால் "யுவாநம்ராஜாநம்" என்கிறவுபமையை யநுபாஷித்தபடி. இங்கு ராஜத்ருஷ்டாந்தத்தாலே தந்முகோல்லாஸஸ்ய புருஷார்த்தத்வமும் யுவத்வோக்தியாலே விவிதபோகோபசார விநோத ரஞ்ஜநீயத்வமும் த்வநிதம். மருவு - ஸ்ப்ருஹணீயனான, நன்மகனென - ஸத்புத்ரனைப்போலேயும், ஏதேந "யதாசபுத்ரந்தயிதம்ததைவோபசரேத்தரிம்" என்கிற ஸாத்ருச்யத்தை யநுவர்ணித்தபடி. இத்தால் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தந்யாயத்தாலே வாத்ஸல்யோபலாளநாதிகள் வ்யஞ்ஜிதங்கள், வன - அரண்யவர்த்தியான, மதகரியென - மத்தத்விரதத்தைப்போலவும், "யதைவமதஹஸ்திநம்" என்கிறஸாதர்ம்யத்தை யநுஸரித்தபடி. இங்கு கரித்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸ்வரூபஸத்யா நிரதிசயலக்ஷ்மீகரத்வமும் ; ஸ்யாவஸ்திதி மதயோருக்தியாலே அத்யந்தாவஹித மநஸ்கதயா பிகந்தவ்யத்வமும் த்யோதிதம். அரு - அசக்யமான, விலை- மூல்யத்தையுடையதான, மணியென - மணியைப்போலவும், அநகரத்நத்தைப்போலவும் என்றபடி. இங்கு மணித்ருஷ்டாந்தத்தாலே "[illegible]" என்கிறபடியே முந்தாண்யிலே முடிந்தாளலாம்படியான ஸௌலப்யஸௌசீல்யங்களும், அநர்கத்வோக்தியாலே "[illegible]

[illegible]”
என்கிறபடியே ஸாவதாந கோபநஸம்ரம்பமும் வ்யஞ்ஜிதம். அடைவர்கள் - ஆஶ்ரயி
ப்பார்கள். (௬)

மூ.—விரைகமழ்மலர்மகண்மிகவுறுமிறையவன்
குரைகழல்குறுகியகுளிர்மதிமதியொடும்
விரைநிலையடியவர்மறைகளின்மறையெனும்
உரைநிரைபரவுவருளமமுதுணவே. (௭)

இப்படி யிஜ்யையை ப்ரகாசிப்பித்து இனிமேல் பகவத்ப்ரீணந ஸ்வஸித்தரஞ்ச கேதிஹாஸ புராண ஸ்தோத்ர நிகமாந்தத்வய வ்யாபக மந்த்ராதி ஶ்ரவண மநந ப்ரவசநஜபாதி ரூப மாய் ராத்ரௌ கரிஷ்யமாண பகவத்யோக ப்ரதிஸந்துக்ஷண ஸ்நேஹாயமாநமாயிருக்கிற ஸ்வாத்யாயத்தை யிரண்டுபாட்டுக்களாலே யருளிச்செய்யக்கோலி முற்பட ஸமஸ்தசப்தராசிஸாரதம வ்யாபகத்ரய பரிசீலநத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

விரைநிலை - பர்வதம்போலே யிருக்கிற நிஷ்டையை யுடையவரான, அடியவர். தாஸர்கள், “[illegible] ”என்று ஸ்திரதரங்களான பர்வதங்களுக்குங் கூட த்ருஷ்டாந்தமாம்படி அத்யந்த நிஷ்கம்ப தத்வஹித புருஷார்த்தாத் த்யவஸாய சாலிகளான பகவத்பரர்க ளென்றபடி. இத்தாலிவர்களுக்கு உபப்ரும்ஹண நிரபேக்ஷ பூர்ணஜ்ஞாநத்வம் ஸூசிதமாகையாலே ஈத்ருசாதிகாரிகளுக்கு உபப்ரும்ஹணீய மந்த்ரபாக ஜபஏவோசிதஃ என்றுவ்யஞ்ஜிதம். “உபப்ரம்ஹண நிரபேக்ஷஸ்ய உபப்ரும்ஹணீயவேதபாகஜபஏவயுக்தஃ”என்று ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ரக்ஷையிலே தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. விரை - பரிமளத்தாலே, கமிழ்-வாஸியாநிற்கிற, மலர்மகள் - பிராட்டியாலே, மிக-அத்யந்தம், உறும் - ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டவரான, பிராட்டியோடு நித்யஸம்ச்லிஷ்டரான, இறையவர் - ஈச்வரனுடைய, குரை - முகரங்களான, கழல் - சரணங்களை, குறுகிய - கிட்டினதான, நூபுராத்யாபரண சிஞ்ஜிதமுகரங்களான பகவச்சரணாரவிந்தங்களை விஷயீகரியா நிற்கிறவென்றபடி. இதுபுத்திக்கு விசேஷணம். குளிர் - சீதளமான, மதி - சந்த்ரனைப்போலேயிருக்கிற, சந்த்ரனைப்போலே ப்ரஸன்னசீதளையான வென்றபடி. மதியோடு - புத்தியோடே, பகவந்நிவேதந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதி ஸாத்விகான்ன நிஷேவணப்யாயித மநஸ்தத்வோந்மிஷிதஸத்வையாய் க்ஷுத்பிபாஸாதிவ்யாஸங்கராஹித்யேந பகவச்சரணாரவிந்தயோஸ்ஸ்வரஸையான புத்தி யோடே என்றபடி. இதுக்கு பரவுவ ரென்கிற க்ரியையோடே யந்வயம். இத்தால் மந்த்ரஜபகாலத்திலே மௌந மந்த்ரார்த்த சிந்தநாதிநியம மாவச்யகமென்று ஸூசிதம். உளம் - அந்தஃகரணமானது, அமுது - அம்ருதத்தை, உண - புஜிக்கும்படி, ஹ்ருதயம் அம்ருதாஸ்வாதநத்தை யநுபவிக்கும்படி யென்றபடி. இதுக்கு பூர்வவதந்வயம். மறைகளில் - வேதங்களிலே, மறையெனும் - வேதங்கள் என்று சொல்லும்படியான, வேதங்களுக்கும் வேதங்களென்னலாம்படியான வென்றபடி. உரை - உக்திகளுடைய, நிரை - பங்தியை, “மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோகுஹ்யாநாம்குஹ்யமுத்தமம் । பவித்ரம்சபவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநஃ” இத்யாதிகள்படியே லௌகிகவாக்யங்களில் காட்டில் வேதங்க ளப்யர்ஹிதங்களானாப்போலே வேதங்கள் தன்னிலும் அப்யர்ஹிதங்களான ஶ்ரீமதஷ்டாக்ஷர த்வாதசாக்ஷர ஷடக்ஷராதிபகவன் மந்த்ரங்களை யென்று தாத்பர்யம். பரவுவர் - ஜபிப்பார்கள். (௭)

மூ.—துதிகளுமறிவருசுருதியினிறுதியின்
இதயமிதெனமுனிவிறையவருறைகளும்
மதுரமனுதவியமறைகளுமடியவர்
விதிவகைபரவுவர்மிகவுளமெழவே (௮)

இப்படி மந்த்ரரூபமான ஸ்வாத்த்யாயத்தை யருளிச்செய்தினிமேல் “வேதாநத்யாபயேச்சிஷ்யாந் தாரயேச்சவிசாரயேத் । அவேக்ஷேதசசாஸ்த்ராணி தர்மாதீநித்விஜோத்தமஃ। வைதிகாதீம்ச்சநிகமாந் வேதாங்காநிவிசேஷதஃ” என்ற வ்யாஸோத்யுக்தரீத்யா ஸ்தோத்ரேதிஹாஸ புராணாதிவேதாங்க பராங்குசபரகாலாதி திவ்யஸூக்திபரிசீலநாத்மகவேதோபப்ரும்ஹணரூபமாணஸ்வாத்யாயத்தையருளிச்செய்கிறார்.

அடியவர் - பகவத்தாஸர்கள், உளம் - அந்தஃக்ரணமானது, மிக - அத்யந்தம், எழ - எழும்படி, தங்களுடையசித்தம் பாவியோகத்திலே அத்யந்தப்ரோத்ஸாஹித

மாம்படி, என்றபடி. இதுக்குவாக்யாந்தக்ரியையோடே யந்வயம். துதிகளும்-ஸ்துதிகளையும், பகவந்நாமஸஹஸ்ர மந்த்ரராஜபத ஸ்தோத்ராதிகளையும், அறிவரு - துர்ஜ்ஞேயங்களான, சுருதியினிறுதியின் - வேதாந்தங்களுடைய, இதயம்-ஹ்ருதயம், இது-இத்தம்பூதம், என - என்றுகாட்டு மவைகளான, இது உரைகளுக்கு விசேஷணம். முனியிறையவர் - முநீச்வரர்களுடைய, உரைகளும் - வசநங்களையும், விதித ஸகல வேத தத்தார்த்தராய் ஸ்வயோகமஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத பராவரதத்வ யாதாத்ம்யரான பராசரபாராசர்ய சுகசௌநகாதி ப்ரஹ்மர்ஷிகளுடைய பரிசிதகஹநகம்பீர விவித வேதாந்ததாத்பர்ய நிர்த்தாரகங்களான வாக்யங்களையு மென்றபடி. இங்கு வேதங்களுக்கு அறிவருஎன்று துர்போதத்வோக்தியாலே "இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத்|பிபேத்யல்பசுருதாத்வேதோ மாமயம்ப்ரதரிஷ்யதி" என்று வாஸிஷ்டஸ்ம்ருத்யுக்தரீத்யா வச்யோபப்ரும்ஹணத்வம்வ்யஞ்ஜிதம், பாராசராத்யுபப்ரும்ஹயிதாக்களை முனியிறையவரென்று வேதார்த்தமனனசீலரான முநிகளை ச்ரேஷ்டத்வேந நிர்தேசிக்கையாலே"வேதார்த்தோயஸ்ஸ்வயம்ஜ்ஞாதஃ தத்ராஜ்ஞாநம்பவேதபி| மஹர்ஷிபிஸ் துநிர்ணீதே காசங்காஸ்யாந்மஹாத்மநாம்" என்று வ்யாஸஸ்ம்ருத் யுக்தரீத்யா தத்க்ருதோபப்ருஹ்மணங்களுக்கு ஆஸ்திகஜநைரதிவிஸ்ரம்பணீயத்வம் த்யோதிதம். இப்படி ஸம்ஸ்க்ருதாத்ம கோபப்ரும்ஹணத்தை யருளிச்செய் தினியவைகளில் காட்டில் வேதாந்தரஹஸ்ய வைசத்யாதிசய ஹேதுக்களாய் "தொண்டர்க் கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" னென்கிறபடியே ஸத்யஃ பரமாத்மநி சித்தரஞ்ஜகதமங்களான த்ரமிடபாஷாத் மகோபப்ரும்ஹணங்களை யருளிச்செய்கிறார். மதுர-அத்யந்தபோக்யங்களான, மன் - த்ருடமாக, உதவிய - உபகரிக்குமவைகளான, மறைகளும் - வேதங்களையும், மதுரதரங்களாய் காடவிஸ்ரம்பஜநகங்களான ஸ்ரீபராங்குசாதி ஸூரி திவ்யப்ரபந்தங்களையு மென்றபடி. இவைகளுக்கு வேதத்வோக்தியாலே ஆதரணீயதமத்வம்ஸூசிதம். விதிவகை-சாஸ்த்ரப்ரகாரத்தாலே, பரவுவர் - பரிசீலியா நிற்பார்கள். தேசகாலபாத்ராதி விவேசன பூர்வகமாக அத்யயநாத்யாபந ஸம்வாதாதிகளை நடத்துவர்களென்றபடி. (௯)

மூ.—அறிவிலர்தலைமிசையயனடியெழுதிய
பொறிவகையெழுவதோர் பொறிநலமுகவலர்
உறுவதுமுடையது மிதுவெனமருவதும்
நறுமலர்மகள்பதி நலமுறுநினைவே. (௰)

இப்படி ஸ்வாத்யாயத்தை நிரூபித்து இனிமேல் "ஈத்ருசஃபரமாத்மாயம் ப்ரத்யகாத்மாததேத்ருசஃ| தத்ஸம்பந்தாநுஸந்தாந மிதியோகஃப்ரகீர்த்திதஃ" என்று சாண்டில்யபகவானாலே ஸங்க்ரஹேண ப்ரதர்சிதமாய் "யாமுநார்யஸுதாம்போதி மவகாஹ்ய யதாமதி | ஆதாயபக்தியோகாக்யம் ரத்நம்ஸந்தர்சயாம்யஹம்" என்று தொடங்கி ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே பகவத்பாஷ்யகாரராலே விலக்ஷணபலபர்வாநுஸந்தாந விசிஷ்டத்வேநோபதிஷ்டமாய் அநந்யப்ரயோஜநகர்தவ்யமாய் விசித்ரமான பகவத்யோகத்தை இரண்டுபாட்டுக்களாலே யருளிச்செய்யக்கோலி முற்பட விஷயாநுபவாநந்த விரக்தருக்கு பகவச்சிந்தநாம்ருதாஸ்வாதநமே லப்தலப்ஸ்யமான ஸகலபுருஷார்த்தமு மென்கிறார்.

நறுமலர்மகள்-ஸுகந்தி புஷ்பவாஸிநியான பிராட்டியுடைய, பதி-நாயனுடைய, தத்விஷயகமான வென்றபடி. இது நினைவுக்கு விசேஷணம். இங்கு யோகவிஷயீபூதமான வஸ்துவுக்கு பரிமள ஸம்பந்தோக்தியாலே போக்யதாதிசயோ த்யோதிதஃ. இத்தால் பகவத்விஷயபோகத்துக்கு ஆநந்தரூபத்வம் பலிதம். ததேவாஹ. நலம்-ஆநந்தத்தை, உற - அடையாநிற்கிற, ஆநந்தரூபதயா பரிணமியாநிற்கிற வென்றபடி. நினைவு - ஸ்ம்ருதியானது, அவிச்சின்நஸ்ம்ருதி ஸந்தாநரூபமான யோகமானதென்றபடி. இதுக்கு வாக்யாந்தத்திலே யந்வயம். அறிவிலர் - ஜ்ஞாநசூன்யருடைய, தலைமிசை - சிரஸ்ஸிலே, அயன் - அஜனாலே, அடி - பூர்வகாலத்திலே, எழுதிய - லிகிதமான, பொறிவகை - லிபிப்ரகாரத்தாலே, எழுவது - உத்பந்நமாகிற, ஓர் - அத்விதீயமான, விவேகவிகலர்க்கு நிரதிசயத்வேந தோற்றினதான வென்றபடி. பொறிநலம் - விஷயாநந்தத்தை, பொறி - சப்தாதிவிஷயம். உகவிலர் - ஸ்ம்மதியாதவர்கள். தாங்கள் ப்ராக் விவேகசூன்யதாதசையிலே அநுஷ்டித கர்மங்களுக்கு அநுகுணமான பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே துர்வாரமாக வருகிற சப்தாதி விஷயாஸ்வாதநத்தில் ஸம்ப்ரதி விவேகதசையிலே ஸங்க மற்றிருக்கிற வநந்யப்ரயோஜநாதிகாரிக ளென்ற

படி. உறுவதும் - ஸம்ப்ரதிலபிக்குமதும், உடையதும் - பூர்வலப்தமும், இதுவென - இதமேவவென்னும்படி, மருவதும் - பரிணமிக்குமதும், ப்ராகுக்தமான பகவத்யோகமே பூர்வாதிகாரிகளுக்கு அபூர்வலாபலப்தார்த்த பரிபாலனாத்மகயோகக்ஷேம ரூபபுருஷார்த்தத்வேந பர்யவஸிக்குமென்று பிண்டிதார்த்தம். (௯)

மூ—பெருகியநலநிலை பெருமையின்மிகுமையில்
உருகியநிலைமன முயர்முகிழெழுமுடல்
சொரிகியவிழிதிகழ் சுடர்மதிபுகுமிறை
கருகியவுருதிகழ் கரிகிரியரியே. (௧௦)

இப்படி யோகத்தை புருஷார்த்த ரூபமாக வருளிச்செய்து இனிமேல் அந்த யோகத்துக்கு அந்தர் விலய நிப்ருத ஸ்வாந்த த்ரவீபாவபுளகோத்கம நேத்ரவிகாராதி கார்யமுகேந நிரதிசயாநந்த ரூபத்வத்தை த்ருடீகரியாநின்றுகொண்டு ஷாட்குண்ய பரிகர்மிதராய் கல்யாணதமஹ்ருதயங்கம விக்ரஹவிசிஷ்டராய் கரிகிரிசிகரவாஸ்தவ்யரான பேரருளாளரே தாத்ருசயோக விஷயத்வேநோபநிஷத் பகவச்சாஸ்த்ராதி ப்ரஸித்தனான பரமாத்மாவென்று ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

கருகிய - ச்யாமளமான, உரு - ரூபத்தாலே, திகழ் - விளங்காநிற்கிற, இத்தால் யோகவிஷயனான வீச்வரனுக்கு விலக்ஷண விக்ரஹவத்தயா சுபாச்ரயத்வஞ்சொன்னபடி. கரிகிரி - ஹஸ்திகிரி நிவாஸியான, அரி - ஹரியானவர், இதுக்கு வாக்யாந்தத்திலே யந்வயம். இங்கு பேரருளாளரை ஹரதீதிஹரி: என்று வ்யுத்பன்னமான ஹரிசப்தத்தாலே நிர்தேசித்தது "ஹரிர்ஹரதிபாபாநி துஷ்டசித்தைரபிஸ்ம்ருத: | அநிச்சயாபிஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ தஹத்யேவஹிபாவக: ‖ யதாக்நிருத்தத ஶிக: கக்ஷந்தஹதி ஸாநில: | ததாசித்தஸ்திதோவிஷ்ணுர்யோகிநாம் ஸர்வகில்பிஷம்" என்கிறபடியே ஸ்வவிஷயாத்மயோக பரிபந்தி ஸகல துரித விரத் யபிப்ராயகம். பெருகிய - அவிச்சின்னமாக ப்ரவஹியாநிற்கிற, நலநிலை - ஆநந்தாவஸ்தையுடைய, பெருமையில் - அபிவ்ருத்தியிலே, மிகு - அதிகமாகாநிற்கிற, மயல் - வ்யாமோஹத்தாலேயும், அவிச்சின்னதாரையான பகவத்யோகாநந்த ப்ரவாஹமானது சரத்பர்வணேந்துமயூக சும்பிதபாராவாரந்யாயத்தாலே ஆத்மநிதாரயிது மசக்யமாகையாலே "விநிஶ்சேதும்ஶக்யோ நஸ்வகமிதிவாதஸ்வகமிதிவாப்ரமோஹோநித்ராவாகிமுவிஷவிஸர்ப: கிமுமதத:| தவஸ்பர்ஶேஸ்பர்ஶே மமஹிபரிமூடேந்த்ரிய கணோவிகாரஶ்சைதந்யம் ப்ரமயதிஸமுந்மீலயதிச" என்கிறபடியே தத்கால ஸமுந்மிஷிதையான துர்நிரூபாநந்தமூர்ச்சையாலேயு மென்றுகருத்து. கருகிய நிலை - த்ரவீபாவாவஸ்தமான, மநம் - மநஸ்ஸாலேயும், உயர் - உந்நதமான, முகுள் - முகுளங்கள், எழும் - அங்குரிக்கும்படியான, உடல் - சரீரத்தாலும், புளகமுகுளோத்துங்கமான வங்கத்தாலேயு மென்றபடி. சொரிகிய - ஸுகபாரவச்யத்தாலே யந்தர்லீயமாநங்களான, விழி - நயநகோளங்களாலேயும், திகழ் - ப்ரகாசியாநிற்கிற, பூர்வோக்தமூர்ச்சா சித்தத்ரவீபாவ புளக நேத்ர விகாரங்களாலே நிரதிசயாநந்தத்வேந பரைரநு மீயமாநமான வென்றபடி. சுடர் - உஜ்வலமான, விசதமான வென்றபடி. மதி - யோகரூபஜ்ஞாநத்தை, புகும் - ப்ரகாசிப்பிக்குமவனான, இறை - ஈச்வரன், பூர்வோக்த திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டனான பேரருளாளரே, நிருபம ஸமாதி விஷயபூதனான வீச்வரனென்று பிண்டிதோர்த்த:. திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தில் காட்டில் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஹ்ருதயங்கமமானாப்போலேயும் தத்ராதி பரவ்யூஹாதிகளில் காட்டிலும் அர்ச்சாவதாரம் ஹ்ருதயங்கமமானாப்போலேயும் அதுதன்னிலும் அஸ்ப்ருஷ்ட சிந்தாபதாபிரூப்யசாலி விக்ரஹரான பேரருளாளரே ஸமாதிஸுகாஸ்வாத லாலஸரான வதிகாரிகளுக்கு ஹ்ருதயங்கமமென்று திருவுள்ளம். (௧௦)

இத்தம்......தாஸ: | ஶ்ரீவைஷ்ணவதிநசர்யா
வ்யாக்யா வ்யதிக்ஷத் வைஷ்ணவப்ரீதயே ‖
இதிஶ்ரீ......வீரராகவவிதூஷ:
க்ருதிஷு ஶ்ரீவைஷ்ணவதிநசர்யா
வ்யாக்யாவ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஶ்ரீவைஷ்ணவதினசரி வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

திருச்சின்னமாலை வ்யாக்யானம்.

ஸர்வஸ்ய ஸ்ருஷ்டி......நகா । ஸ்ரீவிஷ்ணுர்விஶ்வகாரண
நாதோ விவ்ருணோதி வைஷ்ணவ வீர்யதே॥ (க)
ஸநாதிவ்யப்ராந்த......வதிநோ॥ (உ)
மாயாதமோ:......மஹதாதிஸம்ஜ்ஞா:॥ (௩)

மூ.—ஈருலகைப் படைக்கவெண்ணியிருந்தார்வந்தா ரெழின்மலரோன் றன்னையன்றேயீன்றூர்வந்தார், மாருதமண்ணீராகு மாயோன்வந்தார் வானேடெரிதானுகு மறையோர்வந்தார், சூரியர்கடம்முடனே துலங்குவார்வந்தார் சுரர்களுக்கன்றமுதருள்சுந்தரனூர்வந்தார், வாரிதிரூழ் வையகம் வாழ்வித்தார்வந்தார் வண்டையுடன்வரந்தருவார் வந்தார் தாமே. (க)

ஸத்ய வ்ரதக்ஷேத்ரத்திலே ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மூர்த்தாவிலே யாவிர்பவித்தருளின பேரருளாளருடைய வகிலபுவநாதிராஜ்ய சிஹ்நபூதமாய் உம்மஸ்தகாநந்தபர ப்ரேரித நித்யஸூரி ப்ருந்த முகாத்மா தமான திவ்யகாஹளத்தினுடைய ஸகலோபநிஷ தம்ருதார்த்தஸாரபூத ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாத்ய ஸாரதர கல்யாணகுணஸளரபகர்ப்பையான ஸ்ருதிஸுபக சீதள பாவந மங்கள விசத கம்பீர நிநாத ப்ரவாஹத்தை திருச்சின்னமாலை யென்று பேரையுடைய வொரு ப்ரபந்தமாக ஸங்க்ரஹிக்கத்துடங்கி முற்பட வாறுபாட்டுக்களாலே மூலமந்த்ரார்த்தத்தைப் ப்ரதிபாதிக்ககோலி யவைத்தில் ப்ரதமம் மூன்றுபாட்டுக்களாலே ப்ரணவார்த்தத்தைவெளியிடநினைத்து தத்ராபி முதல்பாட்டாலே அகாரார்த்தமான காரணத்வத்தினுடைய ப்ரகாரவிசேஷங்களையும் ரக்ஷகத்வத்தினுடைய சில வவாந்தரவிசேஷங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறூர்.

இங்கு "ஸமஸ்த சப்த மூலத்வா தகாரஸ்ய ஸ்வபாவத: । ஸமஸ்த வாச்ய மூலத்வாத் ப்ரஹ்மணோபி ஸ்வபாவத:॥ வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ் தயோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே" என்கிறபடியே ஸமஸ்தவாசக ஜாதப்ரக்ருதியான அகாரத்தாலேவாச்யனான ஈச்வரனுக்கு ஒளசித்யாத்ஸமஸ்தவாச்ய ஜாதகாரணத்வம் பலிதமென்று அபிஸந்தித்து, "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம, ததாத்மாநம் ஸ்வயமகுருத" இத்யாதி ப்ரமாண ஸஹஸ்ரங்களாலே நிமித்தத்வோபாதாநத்வபேதேந த்விவிதமாக ப்ரதிபன்னமான ப்ரஹ்மஜகத்காரணத்வத்திலே, முற்பட "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி. ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி" இத்யாதி ஶ்ருதசதஸித்த நாராயணோ ந ப்ரஹ்மா நேஶாந ஏகாகீ ந ரமேத ஸ்வயம்ப்ரஜாயேய நிமித்தத்வத்தை யருளிச்செய்கிறூர். ஈர் - சிதசித்ரூபேண த்விவிதமான, உலகை - ப்ரபஞ்சத்தை, படைக்க-ஸ்ருஷ்டிக்க, எண்ணி-ஸங்கல்பித்து, இருந்தார் - ஸ்திதரானவர், இருந்தாரென்கிறபதம் "ஆஸீத்" என்கிற ஸ்ருதபதத்துக்கு வ்யாக்யாநம். வந்தார் - சதுர்முகமகோத்தரவேதியிலே வந்தாவிர்பவித்தார். இப்படி மேலுமுசிதமாகக் கண்டுகொள்வது. இப்படி அத்வாரகமான ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி நிமித்தத்வத்தை யருளிச்செய்து, இனிமேல் "தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப் பூவில் நான் முகனைப் படைத்த" என்கிறபடியே சதுர்முகத்வாரகமான ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி நிமித்தத்வத்தை யருளிச்செய்கிறூர். எழில் - உஜ்வலனை, அதிசயிதஜ்ஞானைச்வர்யாதி குணகனனவென்றபடி. மலரோன்றன்னை-புஷ்பஸம்பவனை ப்ரஹ்மாவை, அன்று-வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்ட்யுபக்ரம காலத்திலே தானே, ஈன்றூர் - ஜநிப்பித்தவர், வந்தார் - ஸ்பஷ்டம். இங்கு அன்று என்கிறபதத்தாலே "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்கிற ஸ்ருதியில் பூர்வ மென்கிற பதம் வ்யாக்யாதம். இப்படி நிமித்தத்வப்ரஸங்காத் ஸ்ருஷ்ட்யுபாதாநத்வத்துக்கு

முன்பே வ்யஷ்டிநிமித்வத்தை யருளிச்செய்து இனிமேல் க்ரமப்ராப்தமாய் ஸமஷ்டி ஸாதாரணமான உபாதாநத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார். மாருதம்-மாருதமும், மண் - பூமியும், நீர் - ஜலமும், ஆகும் - இவைகளாய் பரிணமிக்குமவனை, மாயோன் - மாயையையுடையவர், வானொடு-ஆகாசத்தோடே, எரிதான்-தேஜஸ்ஸ தானுக, ஆகும்-பரிணமிக்குமவரான, மறையோர் - ச்ருதிப்ரதிபாத்யன், ஆகாசாதிபூதபஞ்சகமாய் பரிணமித்தவரென்றபடி. இது மற்றுமுள்ள மஹதஹங்கா ரேந்த்ரியாதி பரிணாமத்துக்கு முபலக்ஷணம். இங்கு பூதபஞ்சகங்களையும் வ்யுத்க்ரமேண நிர்தேசித்தது "பரஸ்ய ப்ரஹ்மண உத்தரோத்தரஸ்ருஷ்டிம் ப்ரதி தத்ததவஸ்தவஸ்துசரீரகஸ்யைவ காரணத்வம்; கிந்து ஸாக்ஷாதேவ" என்று "தேஜோऽதஸ்ததா ஹ்யாஹ" என்கிற வதிகரணத்திலேநிர்ணீதமானவர்த்தத்தை த்யோதிப்பிக்கைக்காக. ஸர்வேச்வரன்தானே மஹதஹங்காராதிரூபேண பரிணமிக்கிறானாகில் தஸ்யநிர்விகாரத்வ ப்ரதிபாதக ச்ருத்யர்த்தம் வ்யாகோபியாதோ வென்று சங்கியாமைக்காக விங்குமாயோனென்று நிர்தேசிக்கிறது. மாயையையுடையவன் மாயோன். மாயையாவது "மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத்" என்கிற ச்ருதியின்படியே விசித்ர ஸர்க்கரியான ப்ரக்ருதி. யதாஹ "மாயாசரீரேணைவ ப்ரஹ்மணா ஜகதுபாதாநத்வேந சரீரபூதாநாம் விகாராணாம் சரீரிணி ந ப்ரஸங்க:" என்று ஸமாதாநம் ஸூசிதம். ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் க்ருத்ஸ்நமும் ப்ரபஞ்சரூபேண பரிணமிக்குமாகில் கார்யாநுபயுக்தாம்சாஸ்தாநம் நஸ்யாத்; ஏகதேசம் பரிணமிக்குமாகில் தஸ்ய நிரவகாசத்வ ச்ருதிவிரோதஸ்ஸ்யாத் என்று "க்ருத்ஸ்நப்ரஸக்திர் நிரவயவத்வசப்தகோபோ வா" என்கிறஸூத்ரத்திலே உத்காடித சோத்ய ஸமாதாநார்த்தம் மறையோனென்று நிர்தேசிக்கிறது. "ச்ருதேஸ்து சப்தமூலத்வாத்" என்கிற ஸூத்ரத்தின்படியே ச்ருதி ப்ரதிபாதிதார்த்தத்திலே பாஹ்யதர்க்கங்கள் நிரவகாசங்களென்று த்வநிதம். பூர்வார்த்தத்தாலே அகாரத்தினுடைய ரூடிசக்த்யாலப்தமான காரணத்வத்தை விசதீகரித்து இனிமேல் "அவ ரக்ஷண கதி காந்தி ப்ரீதி த்ருப்த்யவகம ப்ரவேச ச்ரவண ஸ்வாம்யர்த்த யாசந க்ரியேச்சா தீப்த்யவாப்த்யாலிங்கந ஹிம்ஸாதாந பாக வ்ருத்திஷு" என்றேகோநவிம்சத்யர்த்தமாக தாதுபாடபடிதமானாலும் உபயோகவிசேஷத்தாலும் ப்ரஸித்தி ப்ராசுர்யத்தாலும் ப்ரக்ருதே ரக்ஷணார்த்தகத்வேந விவக்ஷிதமான வவதாதுவில் கர்த்தரிவிச்ப்ரத்யயாந்தமாக வாதல் டப்ரத்யயாந்தமாகவாதல் வ்யுத்பந்நமான வகாரத்தினுடைய யோகார்த்தமான ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரபஞ்சிக்கிறார். சூரியர்கள் தம்முடனே - நித்தியஸூரிகளோடே கூட, துலங்குவார்-நிர்மலமாக ப்ரகாசிக்குமவர், இத்தால் நித்யவிபூதிரக்ஷகத்வத்தை யருளிச்செய்தபடி. இங்கீச்வரதீப்திக்கு நித்யஸூரிஸாஹித்ய ப்ரதர்சனம் "ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ" மென்கிறபடியே ஜகத்வ்யாபாரோதாஸீநரான நித்தியஸூரிகளோடொக்க "கடகமகுடகர்ணிகாதிபேதை: கநகமபேதமபீஷ்யதே யதைகம்। ஸுரபசுமநுஜாதிகல்பநாபி ர்ஹரிரகிலாபிருதீர்யதே ததைக:" என்கிறபடியே பரிணமிக்கிற விச்வரனும் நிர்விகாரனுமாய் ப்ரகாசிக்குமென்று த்ருஷ்டாந்தப்ரதர்சனார்த்தம். ஸஹோக்த்யலங்காரத்தாலே ஸாத்ருச்யம் த்வநிக்குமென்று ஆலங்காரிக ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமிறே. இப்படி ஹேதுநிரபேக்ஷமான நித்யவிபூதி ரக்ஷகத்வத்தை யருளிச்செய்து இனிமேல் யத்கிஞ்சித்வ்யாஜஸாபேக்ஷமான லீலாவிபூதி ரக்ஷகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார். சுரர்களுக்கு - தேவர்களுக்கு, அன்று - அம்ருத மதநகாலத்திலே, அமுது - அம்ருதத்தை, அருள் - ப்ரஸாதித்தவரான, சுந்தரனார் - ஸுந்தரர்-இங்கு ஈச்வரனுக்கு ஸுந்தரத்வநிர்த்தேசத்தாலே யம்ருத ப்ரதாநகாலத்திலே தைத்யவ்யாமோஹநார்த்தமான மாயாமத்தகாசிநீவேஷம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித மாகையாலே களமேயவஸாபசாயநீத்யா ஸம்ச்ரித ரக்ஷணநாந்தரீயகமான துஷ்க்ருத்விநாசநமும் ஸூசிதம். இப்படி லீலாவிபூதியி லூர்த்வலோகரக்ஷகத்வத்தை யருளிச்செய் தினிமேல் அதோலோகரக்ஷகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார். வாரிதி - வாரிதிகளாலே, சூழ்-பரிவ்ருதமான, வையகம் - லோகத்தை, வாழ்வித்தார்-வாழும்படிபண்ணினவர், வாழ்வித்தபடியை ஸ்புடீகரிக்கிறார். வண்மையுடன் - ப்ர

ஸாதத்தோடே கூட, வரம்-அபிலஷிதவரங்களை, தருவார் - கொடுக்குமவர், "ஸ்ரியா தேய" மென்கிறபடியே முகவிகாஸத்தோடே கூட வரப்ரதானம் பண்ணுமவ ரென்றபடி. தாமேவந்தார் - ஸ்வயமேவவந்தார். (௧)

மூ.—அருமறையையூழிதனிற்காத்தார்வந்தா ரதுதன்னையன்றயனுக்களித் தார்வந்தார், தருமவழியழியாமற்காப்பார்வந்தார் தாமரையாளுடனி லங்குந்தாதைவந்தார், திருவுரையாய்த்தாம்பொருளாய்நிற்பார்வந்தார் திருவருளாற்செழுங்கலைகடந்தார்வந்தார், மருவலர்க்குமயக்குரைக் குமாயோன்வந்தார் வானேறவழிதந்தார்வந்தார்தாமே. (௨)

இப்படி ஐஹிக பலப்ரதத்வரூப ரக்ஷகத்வத்தை யருளிச்செய்து, யத்வாஃவ்யாஜ ஸாபேக்ஷமான லீலாவிபூதிரக்ஷகத்வத்தை யருளிச்செய் தினிமேல் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸதாசாரப்ரவர்த்தநமுகேந ஆமுஷ்மிக பலப்ரதத்வரூப ரக்ஷகத்வத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

அரு - அசக்யங்களான, கேநசிதப்யவிஸ்மரணேந தாரயிதுமசக்யங்களான வென் றபடி. மறையை - வேதங்களை, ஊழிதனில் - ப்ரளயகாலத்திலே, காத்தார் - ரக்ஷித் தார், அதுதன்னை - அந்தவேதத்தை, அன்று - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, அயனுக்கு-அஜ னுக்கு, அளித்தார் - க்ருபையாலே யுபதேசித்தவர், இத்தால் "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிற ஸ்ருத்யுக்தார்த்தஸ்ஸித்தஃ. தருமவழி - தர்மமார்கம், அழியாமல் - தவறாமல், தப்பாதபடி, காப்பார் - தம்மாலே ப்ரவர்த்தி தங்களான வேதங்களுடைய வ்வர்த்தங்களை நரநாராயணாத்யவதாரங்களாலே யநு ஷ்டித்துகாட்டி ரக்ஷித்தவ ரென்றபடி. தாமரையாளுடன்-தாமரஸபுஷ்பஸம்பவை யான பிராட்டியோடேகூட, இலங்கும் - விளங்குமவரான, தாதை - பிதாவானவர், இங்கு பிதாவென்று - பித்ருத்வநிர்தேசத்தாலே யுத்பாதகத்வ ரக்ஷகத்வங்கள் ஸூ சிதங்கள். இத்தால் பிராட்டிக்கு மாத்ருத்வமும் ஸித்தம். ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணங்க ளிலே பிராட்டியோடே கூட கர்த்ருபூதரென்றபடி. இப்படி யெம்பெருமான் பிரா ட்டியோடேகூடவே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணகர்த்தாவாகில் ப்ராயேண வேதாந்தங்க ளில் ஸ்ருஷ்ட்யாதிப்ரகரணங்களிலே இவனைமாத்திரஞ் சொல்லியொழிவானே னென்ன அருளிச்செய்கிறார். திரு - ஸ்ரீயானவள், உரையாய் - வாக்காய், தாம் - ஸ்வயம், பொருளாய் - அர்த்தமாய், நிற்பார் - நிற்குமவர், "அர்த்தோவிஷ்ணு ரியம்வாணீ" யென்றுபக்ரமித்து ஸ்ரீபராசரப்ரஹ்மர்ஷி ப்ரபஞ்சித்தபடியே ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிராட்டியோடே யப்ருதக்ஸித்தரானவரென்றபடி. "ஔத்பத்திகஸ்து ஶப்தஸ்யார்த் தேநஸம்பந்தஃ" என்கிற வதிகரணத்திலே ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தசாலித்வேந நிர்ணீத வாகர்த்தத்ருஷ்டாந்தப்ரதர்சன மநயோரபி ததாவிதஸம்பந்தப்ரதர்சநார்த்தம். இத் தால் "ததந்தர்பாவாத் த்வாம் நப்ருதகபிதத்தேச்ருதிரபி" என்கிறபடியே ஸந்நியோக சிஷ்டந்யாயேந வெம்பெருமானைச் சொன்னவிடமெல்லாம் பிராட்டியையும் சொல் விற்றாமென்று பலிக்கையாலே ப்ராகுக்த சங்காவகாசமில்லையென்று ஸூசிதம். திரு வருளால் - ஸ்ரீமத்க்ருபையாலே, செழும் - அபிவ்ருத்தங்களான, கலைகள் - வித்யை களை, தந்தார் - கொடுத்தவர், அத்யந்த தரவபோத வேதாந்த பரிஜ்ஞாநார்த்தம் மந் வாதி மஹர்ஷி முகத்தாலே தர்மசாஸ்த்ராத் யுபப்ரும்ஹணங்களையும் சிக்ஷாத்யங்கங் களையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவரென்றபடி. இப்படி கருணையாலே ஸச்சாஸ்த்ராசார ப்ர வர்த்தநம் பண்ணுகிற வீச்வரன் ஆபாஸசாஸ்த்ராசார ப்ரவர்த்தநம் பண்ணுவானே னென்ன வருளிச்செய்கிறார். மருவிலர்க்கு - ப்ரேமசூன்யர்க்கு, மயக்கு-வ்யாமோஹந சாஸ்த்ரத்தை, உரைக்கும் - உபதேசிக்குமவரான, மாயோன்- மாயாவி, கபடியென்ற படி. ஆஸுரப்ரக்ருதி வ்யாமோஹநமும் தைவப்ரக்ருதி ஸம்ரக்ஷணோபயுக்தமாகை யாலே விரோதமில்லை யென்றுகருத்து. கீழ்பாட்டில் லாஸ்ரிதவிரோதிகளுக்கு தாத்கா லிக நிரஸநஞ்சொல்லிற்று: இப்பாட்டில் வ்யாமோஹசாஸத்ர ப்ரவர்த்தநத்வாரேண ஆமுஷ்மிகநிரஸநஞ் சொல்லிற்றாகையாலே புநருக்தியில்லை. வான் - பரமவ்யோமத் தை, ஏற - ஆரோஹிக்க, வழி - மார்கத்தை, தந்தார் - கொடுத்தவர், ஸாக்ஷாந்மோ க்ஷோபாயங்களான ந்யாஸோபாஸநங்களை சிஷ்பாதிக்கு மவரென்றபடி. (௨)

மூ.—அனைத்துலகுங்காக்குமருளாளர்வந்தா ரனைத்துக்குமதிபதியாய் நிற் பார்வந்தார், தினைத்தனையுந்திருமகளைவிடாதார்வந்தார் தேசொத் தார்மிக்காருமிலாதார்வந்தார், நினைக்கநமக்கின்னறிவுதந்தார்வந்தார் நிலைநின்றவுயிர்தோன்ற நினைந்தார்வந்தார், எனக்கிவர்காணிவர்க் கென்னவினியார்வந்தா ரெழுத்தொன்றிற்றிகழநின்றார் வந்தார்தாமே.()

இப்படி யகாரார்த்தங்களான காரணத்வரக்ஷகத்வங்களை ப்ரபஞ்சித்து இனிமேல் விசகலிதமாக ப்ரதர்சிதமான ரக்ஷகத்வத்தை யுபஸம்ஹரியா நின்றுகொண்டு லுப்தசதுர்த்யுகார மகாரார்த்தங்களை யநுக்ரமிக்கிறார்.

அனைத்துலகும் - ஸர்வலோகங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்குமவரான, அருளாளர் - பேரருளாளர், இத்தால் பூர்வப்ரபஞ்சித ரக்ஷகத்வத்தை யுபஸம்ஹரித்தபடி. அனைத்துக்கும் - ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும், அதிபதியாய் - ஸ்வாமியாய், நிற்பார்-நிற்குமவர், இத்தால் "ஸ்வாமித்வ" இத்யாதி வரதஸ்வாமித்வயா லுப்தையான சதுர்த்தியுடைய வர்த்தத்தை வெளியிட்டபடி. தினைத்தனையும் - க்ஷணமும்,திருமகளை-பிராட்டியை, விடாதார்-விட்டுப்பிரியாதவர்,"உஹயாபிஷா நஞ்செங்க்ஷம்ஶேஷிக்ஷ" என்கிறபடியே பிராட்டியோடு வ்யாஸக்தைக சேஷித்வாஶ்ரயபூதரானவ ரென்றபடி. இத்தாலுகாரம் லக்ஷ்மீவாசக மென்கிறகடாக்ஷஸித்த யோஜனையை ப்ரகாசிப்பித்தபடி. தேசு-தேஜஸ்ஸாலே, ஒத்தார் - ஸத்ருசரும், மிக்காரும் - அதிகரும், இலாதார் - இல்லாதவர், ஸமாதிக தரித்ரரானவரென்றபடி. இத்தாலுகார மவதாரணபரமென்கிற யோஜனையில் பலிதமான வ்யயோகவ்யவச்சேதத்தை யருளிச்செய்தபடி. இனிமேல் ஜீவவாசகமான மகாரத்தை "மன அவபோதநே" என்கிற தாதுவிலே டப்ரத்யயாந்தமாக வ்யுத்பந்நமாக்கி யத்தாலே ஜ்ஞான குணகத்வம் பலிதமென்று காட்டிக்கொண்டு அதுக்கு மீச்வரனே நிர்வாஹகனென்கிறார். நினைக்க - தம்மை சிந்திக்க, நமக்கு-ஸ்வதாஸரான நமக்கு, இன்-போக்யமான, ஆநந்தரூபமான வென்றபடி. அறிவு - ஜ்ஞாநத்தை, நமக்கு அறிவு என்கிற வ்யதிரேக நிர்தேசத்தாலே ஜ்ஞாநஜ்ஞாநிநோர்பேதோதர்ஶிதஃ. தந்தார் – கொடுத்தவர், இனிமேல் மகாரத்தை "மஸபரிமாணே, மநஜ்ஞாநே" என்கிற தாதுக்களிலே நிஷ்பந்நமாக்கி யத்தாலே யணுத்வநித்யத்வங்களும் ஞானஸ்வரூபத்வமும் பலிதமென்று காட்டிக்கொண்டு அவைகளு மீச்வரஸங்கல் பாதீநங்களென்கிறார். நிலைநின்ற – ஸ்திரதரமான, நித்யமான வென்றபடி. இது பரிமாணஸாமான்யவாசியான மஸதாதுவை ப்ரமாணுந்தராநுகுண்யத்தாலே யணுத்வத்திலே விச்ரமிப்பித்து அத்தாலே நித்யத்வம் பலிதமென்று நினைந்துச் சொன்னபடி. உயிர் - ஜீவன், தோன்ற-ப்ரகாசிக்கும்படி, ஜ்ஞாநாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வயமேவ ப்ரகாசிக்கும்படி, இது"மந ஜ்ஞாநே" என்கிறதாதுவிலே லப்தமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வாபரபர்யாயமான ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்தைக் கணிசித்துச் சொன்னபடி. நினைந்தார் – ஸங்கல்பித்தவர், இப்படி ப்ரணவத்தில் பதார்த்தங்களை யருளிச்செய் தினிமேல் பிண்டிதமான வாக்யார்த்தத்தை விஶேஷணவிசேஷ்ய பாவபேதேந த்விவிதமாக வருளிச்செய்கிறார், எனக்கு-பூர்வோக்தகுணவிசிஷ்டனான வெனக்கு, ப்ரணவத்தில் த்ரிதீயாக்ஷரத்தை லுப்தபூர்வோத்தரபாகமான வஸ்மச்சப்தமத்யமாக்ஷரமாக்கி யோஜிக்குமவர்பக்ஷத்தைக் கணிசித்துச் சொன்னபடி. இத்தால் அஹம்புத்தி கோசரத்வ ரூப ப்ரத்யக்த்வம் பலிதம். இவர் – இந்தகாரணத்வரக்ஷகத்வாதி விசிஷ்டர், ஸ்வாமீதிசேஷஃ, எனக்கு இவர் ஸ்வாமியென்று ப்ரணவத்தில் பிண்டிதார்த்தமென்றுகருத்து. இது ஜீவவிசேஷ்யக வாக்யார்த்தபோத ஜநகமான ப்ரணவத்திலே ஸமானவித்தி வேத்யமான வர்த்தத்தை யருளிச்செய்தபடி. இனி யதாஶ்ருத சாப்தபுத்தி விஷயவாக்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார். நான் - பூர்வோக்தனான நான், இவர்க்கு - பூர்வோக்தனான விவருக்கு, தாஸனிதிசேஷஃ. நானிவர்க்கு தாஸபூதனென்று ப்ரணவத்துக்கு யதாஶ்ருதவாயயார்த்த மென்றுகருத்து. என்ன – இப்படி சொல்லுகைக்கு, இனியார் – போக்ய்பூதர், "மமத்வமஸிஸ்வாமீதவாஸ்மிதாஸஃ" என்று ருசிபூர்வகமாக தாஸ்யாப்யுபகமம் பண்ணும்படி நிரதிசயபோக்யபூதரென்றபடி, இத்தால்சேதநருக்கு பகவத்தாஸ்யம்

ஸ்வரூபமாத்ர ப்ராப்தமன்றிக்கே குணக்ருதமாயுமிருக்கு மென்று தர்சிதம். இப்படி ப்ரணவத்தை பதத்ரயமாக யோஜிக்கும் பக்ஷத்தில் பதார்த்தவாக்யார்த்தங்களிருக்கும்படியைக் காட்டி யினிமேல்ப்ரணவத்தை "அவதேஷிவொவஸ்" என்கிற வௌணதிகஸூத்ரத்தின்படியே டிலோபசாலி மங்வ ப்ரத்யயாந்தமான வவதிதாதுவிலே நிஷ்பன்னமாக்கி யத்தை ப்ரஹ்மவாசககண்டாவ்யயஸ்வரூபமாக யோஜிக்கும்பக்ஷத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு ப்ரணவார்த்தத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார். எழுத்தோன்றில் - ஒரெழுத்திலே, ப்ரணவமான வோரக்ஷரத்திலே யென்றபடி. இங்கெழுத்தாவது அச்சசல் ஸமுதாயாத்மகமான வக்ஷரம். திகழநின்றார் - ப்ரகாசித்தவர், அகண்ட ப்ரணவப்ரதிபாத்யரென்றபடி. இத்தால் பூர்வோக்த ஸகலயோஜநோபஸம்ஹாரமும் அர்த்தஸித்தம். (௩)

மூ.—நாம்வணங்கத்தாமிணங்காநிற்பார்வந்தார் நம்மையடைக்கலங்கொள்ளுநாதர்வந்தார், நாமெமக்காம்வழக்கெல்லாமறுப்பார் வந்தார் நமக்கிதுவென்றுரையாமல் வைத்தார்வந்தார், சேமமெண்ணியெம்மையன்பர்க்கடைத்தார்வந்தார் செழுந்தகவாற்றிண்சரணமீசர்வந்தார், தாமனைத்துந்தீவினையைத் தவிர்ப்பார்வந்தார் தமக்கேயாயெமைக்கொள்வார்வந்தார்தாமே. (௪)

இப்படி மூன்றுபாட்டுக்களாலே ப்ரணவார்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பித்து இனிமேல் நமச்சப்தத்துக்கு அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதோக்த ஸ்தூலஸூக்ஷ்மபர யோஜனைகளையும் சதுர்த்யந்த நாராயண பத ஸமபிவ்யாஹார லப்தார்த்தங்களையும் ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு நமச்சப்தத்தை விவரிக்கிறார்.

நாம் - நீசரானநாம், வணங்க - ஸேவிக்க, தாம் - ஸர்வஸ்மாத் பரனானதாம், இணங்காநிற்பார் - இணங்கிநிற்பவர், வணங்காநிற்பாரென்கிறபாடமும் ஸங்கதமே. "ப்ரஹ்வீபவதிநீசேஹிபரோனைச்யம் விலோகயந்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்வீபவித்த சேதநவிஷயத்திலே ஸ்வய மபி ப்ரஹ்வீபவிக்கு மென்றபடி. இத்தால் நமச்சப்தத்தை "ணமப்ரஹ்வத்வேசப்தேச" என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமாக்கி அஜ்யாயஸ்த்வேந நந்தாவான சேஷபூதனுக்கு ஜ்யாயஸ்த்வேந நந்தவ்யனான பரமசேஷி விஷயத்திலே ஸ்வரூப ப்ராப்த வ்ருத்தி பரமாக வ்யாக்யானம் பண்ணினபடி. இப்படி நமச்சப்தத்துக்கு அஹிர்புத்ந்ய ப்ரதர்சித யோஜநா த்ரயத்திலே சப்தாநுசாஸநாநுகுணையான ஸ்தூலயோஜனையிலே ப்ரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செய் தினிமேலதிலே தானே த்விதீயபக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார். நம்மை - அகிஞ்சனரான நம்மை, பஹுவசநத்தா லநுபந்திப்ரிக்ரஹஃ. அடைக்கலம்-ரக்ஷ்யவஸ்துவாக, கொள்ளும் - அங்கீகரிக்குமவரான, நாதர் - ரக்ஷகர், ப்ரார்த்தநா பூர்வகமாக ந்யஸ்தபரரான நம்மை ஸ்வீகரிக்குமவரென்றபடி. இங்கு "நாத்ருநாத்ருயாச்ஞோபதாபைச்வர்யாசீஷ்ஷு" என்கிறபடியே யாச்ஞார்த்தகமான தாதுவிலே நிஷ்பந்நமான நாத சப்தத்தை ப்ரயோகித்தது யாச்ஞோபலக்ஷித ஸாங்க பரந்யாஸ த்யோதநார்த்தம். இத்தால் நமஸ்ஸை யொரு அவ்யயபதமாக்கி பஹுப்ரயோகாநுஸாரேண ஸமர்ப்பண பரமாக விவரித்தபடி. இப்படி நமச் சப்தத்தை ஸ்தூலயோஜனையில் ஏகபதமாக விவரித்து இனி மேல் பதத்வயமாக விபஜித்துக்கொண்டு நிருகத் யநுகுணையான ஸூக்ஷ்மயோஜனையை யருளிச்செய்கிறார். யாம்-நாம், எமக்கு - நமக்கு, ஆம்-சேஷபூதராம் படியான, வழக்கெல்லாம்-வ்யவஹாரங்களை யெல்லாம், அறுப்பார் - சேதிக்குமவர், "அஹம்மே" என்கிற ஸ்வாதந்த்ர்ய துர்புத்தி வ்யவஹாரங்களை நிவர்த்திக்குமவ ரென்றபடி. இத்தால் நமச்சப்தத்தை பதத்வயமாக்கி ஷஷ்ட்யந்த மகார ஸமபிவ்யாஹ்ருத நஞ் பதத்தோடே ப்ரணவ த்ரிதீயாக்ஷரத்தை யநுஷங்கித்து அத்தாலே பலிதையான வஹங்கார நிவ்ருத்தியை வெளியிட்டபடி. இது-இந்த வஸ்து, நமக்கு-அஸ்மத் சேஷபூதம், என்றுரையாமல் - என்று சொல்லாதபடி, வைத்தார் - நம்மை ப்ரதிஷ்டிதராக்கினவர், "மமேதம்" என்கிற துர்புத்தி வ்யவஹாரங்களை நிவர்த்திப்பித்தவ ரென்றபடி. இத்தால் பூர்வோக்த நமஃ பதத்தோடே கிஞ்சித் என்றொருபதத்தை யத்யாஹரித்து அத்தாலே ஸித்தையான மமகாரநிவ்ருத்தியை ப்ரகாசிப்பித்த

படி. இப்படி ப்ரணவ நமச்சப்த ஸாரங்களான பகவச்சேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலே பலிதமான பாகவதசேஷத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார். சேமம்-க்ஷேமத்தை, எண்ணி-சிந்தித்து, நம்முடைய ஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமான உஜ்ஜீவநத்தையாலோசித்தென்ற படி, எம்மை – நம்மை, அன்பர்க்கு - ப்ரேமசாலிகளுக்கு, பகவத்ப்ரேமசாலிகளான பாகவதர்களுக் கென்றபடி. அடைத்தார்-சேஷமாக்கினவர், இப்படி ஸூக்ஷ்ம யோஜனையை யருளிச்செய் தினிமேல் நமச்சப்தத்தை பதத்ரயமாக விபஜித்துக்கொண்டு ரஹஸ்யசாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லுகிற வக்ஷ்ரநிகண்டு ப்ரக்ரியாநுகுணையான பரயோஜனையை யருளிச்செய்கிறார். செழும் - அபிவ்ருத்தையான, தகவால்-க்ருபையாலே, திண் - த்ருடமான, ப்ரதாநமான வென்றபடி. சரணும் - சரணமாகுமவரான, ஈசன் - ஈச்வரன், நிருபாதிக க்ருபையாலே ப்ரதாநோபாயபூதரான பரமேசரென்ற படி. இத்தால் "பந்தாநகாரஉத்திஷ்டோ மஃ ப்ரதானஉதீர்யதே । விஸர்கஃ பரமேசஸ்து தத்ரார்த்தோயம் நிருச்யதே॥ அநாதிஃ பரமேசோயச்சக்திமாந் புருஷோத்தமஃ। ஸ்வப்ராப்தயே ப்ரதாநோயம் பந்தாகமநநாமவாந்" என்கிறபடியே பதத்ரயாத்மகமான நமச்சப்தத்தாலே பலிதமான வாக்யார்த்தத்தை ஸ்புடீகரித்தபடி. இப்படி நமச்சப்தத்துக்கு அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதோக்த யோஜநாத்ரயத்தையும் காட்டி யினிமேல் சதுர்த்யந்தநாராயணபத ஸமபிவ்யாஹார லப்தார்த்தங்களை யருளிச்செய்கிறார். தாம்-அனைத்தும் தீவினையை - தீவினையனைத்தையுமென்று மாறி அந்வயிப்பது. க்ரூரகர்மங்களெல்லாவற்றையும், தவிர்ப்பார் - நிவர்த்திப்பிக்குமவர், இதுநமச்சப்தத்தை சதுர்த்தீதாத்பர்யவிஷய பூதேஷ்டப்ராப்தி சேஷபூதாநிஷ்டநிவ்ருத்தி பரமாக யோஜிக்குமவர் பக்ஷத்தை யருளிச்செய்தபடி. தமக்கேயாய் - ஸ்வார்த்தமாகவே, எமை-நம்மை, கொள்வார்-அங்கீகரிக்குமவர், "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவ தத்பரீவாஹ பூத கைங்கர்யாதிகளிலே சுகாதி போக ப்ரத ஸார்வபௌம ந்யாயேந ஸம்பாவித ஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தி பரமாக யோஜிக்கு மவர் பக்ஷத்தை யருளிச்செய்தபடி. (௪)

மூ—உலகெல்லா முள்ளே வைத்துமிழ்ந்தார் வந்தா ருலகுடம்பாய்த் தா
முயிராய் நின்றார் வந்தார், அலைகடலா யாநந்த மடைந்தார் வந்தா
ளவில்லாவருளாழிப் பெருமாள்வந்தார், திலகமெனுந் திருமேனிச்
செல்வர் வந்தார் செழுங்குணங்க ளிருமூன்று முடையார் வந்தார்,
இலகு சுடர் மூழு நலமா மினியார் வந்தார் எல்லார்க்குங் கதியானார்
வந்தார் தாமே. (௫)

இப்படி நமச்சப்தார்த்தத்தை விவரித் தினிமேல் நாராயண சப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உலகெல்லாம் - லோகங்களையெல்லாம், உள்ளே - வயிற்றிலே, ஸ்வரூபைகதேசத்திலே என்றபடி. வைத்து - நிவேசித்து, உமிழ்ந்தார் - உத்கிரணம் பண்ணினவர், இத்தால் "நாராணுமயநம்" என்கிற தத்புருஷ ஸமாஸத்தாலே லப்தையான பஹிர்வ்யாப்தியை ப்ரகாசிப்பித்தபடி. இங்கு "உமிழ்ந்தார்" என்கிற காரணத்வோக்தியாலே "நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணி" என்கிற நிர்வசநத்தின்படி நாரசப்தம் ஜாதார்த்தகணிநிப்ரத்யயாந்தமாக தர்சிதமாய்த்து. உலகு - லோகங்கள், உடம்பாய் - சரீரமாய், தாம் - அந்தஃ ப்ரவிச்ய நியந்தாவானதாம், உயிராய்-ஆத்மாவாய், நின்றார் - ப்ரதிஷ்டிதரானவர், இத்தால் "நாராஃ அயநம்யஸ்ய" என்கிற பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்தாலே லப்தையான வந்தர்வ்யாப்தியைச் சொன்னபடி. இனிமேல் நாரசப்தத்தை "நரஸம்பந்திநோநாராஃ" என்கிற நிர்வசநாநுகுணமாக "தஸ்யேத" மென்கிறபடியே ஸம்பந்தஸாமாந்யார்த்தகாண்ப்ரத்யயாந்தமாக்கி யத்தாலே பர்யவஸிதமான விபூதித்வயவிக்ரஹகுணயோகத்தை யருளிச்செய்கிறார். அலை - தரங்க சஞ்சல மான, கடலாய்-ஸமுத்ரமாய், இங்கே யலைகடல் சப்தத்தாலே லீலாவிபூதியை நிகரணம் பண்ணினபடி. ஆநந்தம் - ஆநந்தத்தை, அடைந்தார் - அடைந்திருக்குமவர், பேதரங்க புத்புதா வர்த்தகர்புரித ஸமுத்ரம் போலே விவித கர்ம விஷமித தேவ திர்யங் மனுஷ்ய ஸ்தாவர தந்த்ர லீலாவிபூதி விசிஷ்டராய் லீலாரஸாநுபவம் பண்ணு மவரெ

ன்றபடி. அளவில்லா - பரிச்சேதரஹிதமான, அருளாழி - க்ருபாஸாகரமான, பெருமான் - ஸ்பஷ்டம், இங்கு பரிச்சேத ரஹித க்ருபாஸாகரத்வோக்தியாலே நிருபாதிக நித்ய க்ருபா ப்லோபதாந விஷய நித்ய விபூதி யோகோ த்வநித:. பரிச்சேத ரஹிதத்வோக்தியாலே ஸ்வரூப நிரூபக குண பஞ்சகாந்தர்கதமான வநந்தத்வமும் சொல்லிற்றாய்த்து. திலகமெனும் - திலகமென்றுசொல்லும்படியான, திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடைய, பூர்வோக்த விபூதித்வயா ங்காரபூதபரவ்யூஹ விபவாதி விக்ரஹங்களை யுடையவரான வென்றபடி. செல்வர் - ஐச்வர்யத்தையுடையவர், தேவதிர்யங் மநுஷ்யாதி ஸஜாதீயமாகவிக்ரஹ பரிக்ரஹம் பண்ணச்செய்தேயும் ஸர்வதைவா ஜஹத்ஸஹஜைச்வர்யரான வென்றபடி. செழும் - அபிவ்ருத்தங்களான, அநவதிகாதிசயங்களான வென்றபடி. குணங்களிருமூன்றும் - இருமூன்று குணங்களென்று அந்வயம். இருமூன்று - ஷட்ஸங்க்யாகங்களான, குணங்களும் உடையார் - "ஜ்ஞாந சக்தி பலைச்வர்ய வீர்ய தேஜாம் ஸ்யசேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேய குணாதிபி:" என்கிறபடியே ஸமஸ்த ஹேய வைதேசிக ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரென்றபடி. இத்தால் ஜ்ஞான சக்த்யாதிகளான நிரூபிதஸ்வரூப விசேஷணங்களையும் ஸ்வரூப நிரூபகாந்தர்கதமான வமலத்வத்தையும் சொன்னபடி. இலகு - ப்ரகாசியாநிர்க்கிற, ஸததைகரூபமான வென்றபடி. சுடர்முழுநல மென்கிறவிடத்திலே முழுசப்தம் காகாக்ஷிந்யாயேந பூர்வோத்தரான்வயி. முழுசுடர் - கார்த்ஸ்ந்யேநஜ்யோதிஸ்ஸாக, கார்த்ஸ்ந்யெநஜ்ஞாநஸ்வரூபராக, முழுநலம் - கார்த்ஸ்ந்யேநாநந்தஸ்வரூபமாக, ஆம் - ஆகாநிற்கிற, இனியார் - போக்யபூதர், இத்தால் ஸ்வரூப நிரூபகங்களான ஸத்யத்வ ஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வங்களைச சொன்னபடி. நாரசப்தத்தை பகவத்வாசக நாரசப்த விகாரமாகவும் அயநசப்தத்தை யதிகரண ல்யுடந்தமாகவும் யோஜித்தினிமேல் நாரசப்தத்தை "நாரஸ்த்விதிஸர்வபும்ஸாம் ஸமூஹ: பரிகீர்த்தித:" என்கிற நிர்வசநாநுகுணமாக ஜீவவாசக நரசப்தத்திலே தஸ்யஸமூஹ: என்கிற வர்த்தத்திலே நிஷ்பந்நமாக்கி அயந சப்தத்தை "க்ருத்யல்யுடோ பஹுளம்" மென்கிறபடியே ல்யுடந்தமாக்கி ததர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார். எல்லார்க்கும் - ஸகலஜீவனுக்கும், கதியானார் - கதியானவர், ப்ராப்யபூத ரென்றபடி. (௫)

மூ.—அருளாலே விலங்கிரண்டுமழிப்பார்வந்தா ரஞ்சிறையைக் கழித்தருளு மன்பர் வந்தார், மருள்வாராவகைநம்மைக் காப்பார்வந்தார் வானேற வழிநடத்தி வைத்தார்வந்தார், தெருளாருந் தெளிவிசும்பு தருவார்வந்தார் திண்கழற்கீழ்வாழ்ச்சிநமக்கருள்வார்வந்தார், பொருளானவடிமைநம்மைக் கொள்வார்வந்தார் பிரியாமற்காத்தளிப்பார் வந்தார்தாமே. (௬)

இப்படி நாராயணவென்கிற ப்ராதிபாதிகத்தினுடைய வர்த்தத்தை யருளிச்செய் தினிமேல் சதுர்த்த்யந்த தாத்பர்ய விஷயமான நித்யசேஷவ்ருத்தியையும் ததாக்ஷிப்த கர்ம பந்த நிவ்ருத்யாதி நாந்தரீயக பலபர்வங்களையு மருளிச்செய்கிறார்.

அருளாலே - க்ருபையாலே, விலங்கிரண்டும் - இரண்டுவிலங்குகளையும், புண்ய பாபாத்மக ச்ருங்கலா த்வயத்தையு மென்றபடி. அழிப்பார் - நிவர்த்திப்பிக்குமவர், அம் - அழகியதான, சிறையை - காராக்ருஹத்தை, அவிவேகதசையிலே போக்யத்வேந ப்ரதிபாஸமாநமான சரீர காரா க்ருஹத்தை யென்றபடி. கழித்தருளும் - விடுவித்தருளுமவரான, அன்பர் - ப்ரேமசாலி, வாத்ஸல்ய ஸாகரபூதரென்றபடி. மருள் - அஜ்ஞாநம், வாராவகை - வாராதபடி, அந்திமஸ்மரணம் அந்யவிஷய மாகாதபடி யென்றபடி. யத்வா: லோகாந்தர ப்ராபக சூஷ்த்ரகாடியிலே யவிவேகத்தாலே ப்ரவேசியாதபடி யென்றபடி. நம்மை - காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபரான நம்மை, காப்பார் - ரக்ஷிக்குமவர், வான் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, ஏற - ஆரோஹிக்க, வழி - ப்ரஹ்மநாடி ப்ரவேசம் முதலாகவர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை, நடத்திவைத்தார் - நடத்திவைக்க சத்தரானவர், தெருள் - ஜ்ஞாநத்தாலே, ஆர் - பூர்ணமான, அவித்யா தத்கார்ய கந்த ரஹிதமான வென்றபடி. தெளி - நிர்மலமான, ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதஸத்வத்துக்கு ஆச்ரயமான வென்றபடி. யத்வா: ஸ்வயம் ப்ரகாசமான வென்றபடி. விசும்பு - ஆகா

சத்தை, பரமபதத்தை யென்றபடி. தருவார்-கொடுக்குமவர், திண் - த்ருடங்களான, ஆஶ்ரிதரை யொருபடியாலும் கைவிடாதவை யான வென்றபடி. கழல் - திருவடிக ளுடைய, கீழ் - அதச் சாயையிலே, வாழ்ச்சி - வாழ்வை, நமக்கு - தாஸபூதரான நம க்கு, அருள்வார் - க்ருபை செய்யுமவர், பொருளான - புருஷார்த்தமான, அடிமை - தாஸ்யவ்ருத்திக்காக, நம்மை - நிருபாதிகதாஸபூதரான நம்மை, கொள்வார் - ஸ்வீக ரிக்கு மவர், பிரியாமல் - விச்லேஷியாதபடி, புநராவ்ருத்தி யில்லாதபடி யென்றபடி. காத்து - ப்ரதிபாலித்து, அளிப்பார் - ரக்ஷிக்குமவர். (௬)

மூ.—அகலகில்லாத் திருமகளா ரன்பர் வந்தா ரடியிரண்டுமாருகத்தந்தார் வந்தார், புகலில்லார்புகலாகும் புனிதர்வந்தார் பொன்னுலகிற்றிருவு டனே புகழ்வார்வந்தார், அகிலமெல்லா மாநந்தமானார்வந்தார் அடி யிணைக்கீழ் வைத்தடிமைக் கொள்வார்வந்தார், பகனடுவே யிரவழை க்கவல்லார்வந்தார் பகலொன்றாயிரவழித்தார் வந்தார்தாமே. (௭)

இப்படி மூலமந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய் தினிமேல் த்வயார்த்தத்தை யரு ளிச்செய்கிறார்.

அகலகில்லா - க்ஷணமபி விச்லேஷிது மசக்தையான, திருமகளார் - பிராட்டி யையுடையவரான, "அகலகில்லேனிறையுமென் றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" வென்கிறபடியே பெரியபிராட்டியோடு நித்யஸம்ச்லிஷ்டரான வென்றபடி. இத் தால் த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்திலே ஶ்ரீசப்த மதுப் ப்ரத்யயங்கள் வ்யாக்யாதங்கள். அன்பர் - ப்ரேமயுக்தர், வாத்ஸல்ய யுக்தரென்றபடி. இது மற்று முபாயத்வோப யுக்தங்களான காருண்ய மார்தவார்ஜவாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். இத்தால் பூர்வகண் டத்தில் நாராயணசப்தம் "நிகரில்புகழா" யென்கிறபடியே உபாயத்வோபயுக்த வாத் ஸல்யாதி குணபரமென்று தர்சிதமாய்த்து. அடியிரண்டும் - சரணத்வயத்தையும், ஆருக - உபாயமாக, தந்தார் - கொடுத்தவர், இத்தால் த்விவசநாந்த சரணசப்தமும் சரணசப்தமும் வ்யாக்யாதமாய்த்து, புகலில்லார்-உபாயசூந்யருக்கு, அகிஞ்சநருக்கெ ன்றபடி. புகலாகும் - உபாயமானவரான, புனிதர்-பாவநர், விசுத்த ரென்றபடி. ஸக் ருச் சரணவரணம்பண்ணினல் இனியேதேனு மொரு ப்ரபலோபாதியாலே கை விடுவரோவென்கிறசங்காலேசத்துக்கும்கூடவனுஸ்பத பூத ரென்றுஹ்ருதிஸ்திதோர் த்தঃ. இங்கு புனிதரென்கிறவித்தாலே ஸோபஸர்கமாய் மஹாவிச்வாஸ வாசகமான தாதுவும் "புகலில்லா" ரென்கிறவித்தா லாகிஞ்சின்யபர்யவஸிதமான வுத்தமனும் விவ்ருதமாய்த்து. பொன்னுலகில் - ஸ்ப்ருஹணீயலோகத்திலே, சுத்தஸத்வஜ்ஞாநா நந்தமய ஶ்ரீவைகுண்டலோகத்திலே யென்றபடி. திருவுடனே - பிராட்டியோடே கூட, புகழ்வார் - ச்லாக்யராயிருப்பவர், விபந்யுக்களான நித்யஸூரிகளாலே ஸந்தத ஸேவ்யமாந ரென்றபடி. இத்தாலுத்தரகண்டத்தில் ஶ்ரீமச்சப்தம் வ்யாக்யாதமாய் த்து. அகிலம் - அகிலவஸ்துக்களோடும், ஸ்வரூப குண விபூதிக ளெல்லாத்தோடு மென்றபடி. எல்லாம் - ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும், ஆநந்தமானர்-ஆநந்தமானவர், போ க்ய பூதரென்றபடி. முக்த தசையி லுபயவிபூதிவிசிஷ்ட ப்ரஹ்மானுபவம் பண்ணும் போது பந்த தசையில் ப்ரதிகூலங்களாகவும் உதாஸீநங்களாகவும் அல்பாநுகூல ங்களாகவும் தோற்றினவை யெல்லாம் கர்மோபாதிநிவ்ருத்தியாலே ஸர்வப்ரகாரநிர திசயாநுகூல்யசாலிகளாகத்தோற்று மென்று திருவுள்ளம். அகில மென்கிறபதம் ப்ர காரிகார்த்ஸ்ந்யபரமாய்எல்லாமென்கிறபதம் ப்ரகாரகாத்ஸ்ந்யபரமாகையாலே கார்த் ஸ்ந்யவாசக பதத்வயத்துக்கு புநருக்தியில்லை. இத்தாலுத்தரகண்டத்தில் நாராயணசப் தம் ப்ராப்யதோபயுக்த குணவிக்ரஹ விபூதிவைசிஷ்ட்யபரமென்று தர்சிதமாய்த்து. அடியிணைக்கீழ் - சரணயுகளத்தின்கீழ், வைத்து-நிவேசிப்பித்து, நம்மை-இதிசேஷঃ. அடிமை - தாஸ்யார்த்தமாக, கொள்வார் - அங்கீகரிக்குமவர் இத்தா லுத்தரகண்டத் திலே சதுர்த்தீதாத்பர்யம் ஸ்புடீக்ருதமாய்த்து. பகல்நடுவே - திவஸமத்யத்திலே, இரவு-ராத்திரியை, அழைக்கவல்லார்-ஆஹ்வாநம்பண்ண சக்தரானவர், "[illegible]

[illegible]" [illegible]

ஹாநமெதவ்யஸிஸம். இங்குமப்படியே சேதநருக்கு ஸ்வாபாவிகமான அபஹதபாப்மத்வாதி குணாஷ்டகத்தை "வாராஹிஸ்யாநாத்தாதிரோஹிதம்" என்கிறபடியே ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே யாச்சாதித்து ஸம்ஸார காளராத்ரியை ப்ரவர்த்திப்பிக்க வல்லரென்று ஹ்ருதயம், இத்தால் நமச்சப்தத்தை பதத்வயமாக்கி யதிலே விதிமுக்தமாய் ஷஷ்டியுமான நம: என்கிறபதத்திலே விவக்ஷிதமான விரோதிஸ்வரூபத்தை ஸ்பஷ்டீகரித்தபடி. பகலொன்றாய் - ஒருபகலாய், இரவு - ராத்ரியை, அழித்தார் - நசிப்பித்தவர், "திவாஹைவாஸ்யபவதி" என்கிறபடியே காலதத்வமுள்ளதனையும் ஒருபகலாம்படியான முக்தி தசையிலே ஸம்ஸார காளராத்ரியை நசிப்பித்தவரென்றபடி. இத்தால் நஞ்பதசப்த ஸமபிவ்யாஹ்ருத ஷஷ்ட்யந்த பத தாத்பர்ய விஷயமான வநிஷ்டநிவ்ருத்தி தர்சிதம். (௭)

மூ. தருமன்விடத்தாந்தூதுபோனார்வந்தார் தரணிபொறுத்திண்பாரந்த
விர்த்தார்வந்தார், அருமறையின்பொருளனைத்தும் விரித்தார்வந்தார்
அஞ்சினநீயென்னையடை யென்றார்வந்தார், தருமமெல்லாந்தாமாகிநிற்
பார்வந்தார் தாமேநம்வினையனைத்துந்தவிர்ப்பார்வந்தார், பரமெனது
நீபுலம்பேலென்பார்வந்தார பார்த்தனுக்குத்தேரூர்ந்தார்வந்தார்தாமே.

இப்படி த்வயார்த்தத்தை யருளிச்செய்து இனிமேல் சரமச்லோகார்த்தத்தை ஸ்ரீமத்கீதாவதார ப்ரதர்சன புரஸ்ஸரமாக வருளிச்செய்கிறார்.

தருமன் - தர்மபுத்ரன், விட - ப்ரேஷிக்க, தாம்-ஸ்வயம், தூதுபோனார் - தௌத்யார்த்தம் போனவர், ப்ரேஷ்யதமனான தர்மபுத்ரனாலே ப்ரேஷிதராய் ஸர்வப்ரேரகரான தாமே பாதசாரத்தோடே தௌத்யம் பண்ணினவர், ஆஶ்ரித பரதந்த்ரரென்றபடி. இத்தால் சாஸ்த்ராவதரணோபயுக்தமான பாரதஸமர ப்ரவர்த்தநஞ் சொன்னபடி. தரணி - தரணியிலே, பொறு, ஸோடுமசக்யமான, திண் - த்ருடமான, பாரம் - பாரத்தை, தவிர்ப்பார் - நிவர்த்திப்பிக்குமவர், மஹாஸமரப்ரவர்த்தனத்தாலே பூபாராவதரணத்திலே க்ருதஸங்கல்பரென்றபடி. இத்தாலாசார்யபந்துவதாதி பீதனான வர்ஜுநனுடைய வஸ்தாந ஸ்நேஹ காருண்ய தர்மாதர்மாதி வ்யாகுலதா ப்ரயுக்தமாய் சாஸ்த்ராவதார நிதாந பூதமான "சிஷ்யஸ்தேஹம்சாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்" என்கிற ப்ரபதநம் ஸூசிதம். அரு-துரவபோதங்களான, மறையின் - வேதங்களுடைய, பொருளனைத்தும் - ஸகலார்த்தங்களையும், விரித்தார் - விஸ்தரித்தவர், விதித்தாரென்றுபாடமான போது-உபதேசித்தவரென்று பொருள். ஸர்வஶ்ருதி ஸாரபூதபரம நிஶ்ரேயஸஸாதந கர்மஜ்ஞாந பக்தி யோகங்களை யர்ஜுநனொருவனை யுத்தேசித்துபதேசித்தவரென்றபடி, இத்தால் ஸ்ரீமத் கீதாசாஸ்த்ரத்தை கார்தஸ்ந்யேந அநுக்ரஹித்தபடி. இதுதானுபாயாந்தர தௌஷ்கர்யாநுஸந்தாந ஜநித சோகரூப சரமச்லோகாவதார நிதாநத்யோதகார்த்தம். அஞ்சின - பீதனான, நீ - சேஷத்வேநரக்ஷ்யனான நீ, என்னை - ஸ்வத: ப்ராப்த ரக்ஷகத்வனான வென்னை, அடை - சரணமாகப் பற்று, என்றார் - இப்படி சொன்னவர், இத்தால் "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ" என்கிற வாக்யார்த்தம் தர்சிதமாய்த்து. தாம் - பரமகாருணிகரான தாமே, தருமமெல்லாமாகி - தர்மங்கள் எல்லாமாய், நிற்பார் - நிற்குமவர், தத்தத்தர்மாநுஷ்டாநாசக்தருக்கு தத்தத்தர்மஸ்தாநத்திலே தாமே நின்று தர்மபலன்களைக் கொடுக்குமவரென்றபடி. இத்தா லேகசப்தத்திற்குத் தாத்பர்யம் ஸ்புடீக்ருதம். தாம் - பரமகாருணிகரான தாமே, நம் - நம்முடைய, வினையனைத்தும் - ஸகலகர்மங்களையும், தவிர்ப்பார் - விடுவிக்குமவர், இத்தால் "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவாக்யார்த்த மனுபாஷிதமாய்த்து. பரம் - த்வத்ரக்ஷணபரம், எனது - ஸ்வதஸ்ஸர்வரக்ஷணப்ராப்தனான வென்னது, நீ - பாதந்த்ரதயா ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தியில்லாதவனான நீ, புலம்பேல் - ப்ரலபிக்கவேண்டாம், ஸ்வரக்ஷணார்த்தம் நீ சோகிக்கவேண்டா வென்றபடி. என்பார் - என்று சொன்னவர், இத்தால் "மாசுச:" என்கிற சரமவாக்யத்தை யநுபாஷித்தபடி. பார்த்தனுக்கு - அர்ஜுனனுக்கு, தேர் - ரதத்தை, ஊர்ந்தார் - ஊரும்படி பண்ணினவர், நடத்தினவரென்றபடி. இந்த பார்த்தப்ரேரகத்வோக்தியாலே யிப்படியே யிவர் ஸ்வாஶ்ரிதருக்கு ஐஹிகாமுஷ்மிக ரக்ஷணம்பண்ணுவதென்று ஸூசிதம். (௮)

மூ. வஞ்சனைசெய்பூதனையைமாய்த்தார்வந்தார் மல்லர்மதகரிமாளமலிந்தார்வந்தார், கஞ்சனைப்போர்க்கடுஞ்சினத்தாற்கடிந்தார்வந்தார் கண்ணுதன்முன்வாணன்றோள்கழித்தார்வந்தார், வெஞ்சொறரவீடுகொடுத்துகந்தார்வந்தார் விலக்கில்லாவழிநடத்தவிரைந்தார்வந்தார், பஞ்சவரைப்பலவகையுங்காத்தார்வந்தார் பாஞ்சாலிகுழல்முடித்தார் வந்தார்தாமே. (௯)

இப்படி சரமச்லோகத்தினுடைய சப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய் தினிமேல் சரமச்லோகவக்தாவான கண்ணனுக் கதிசய த்யோதகார்த்தம் ததீய திவ்ய சேஷ்டித ப்ரதிபாதக வ்யாஜேந சரமச்லோகத்தில் மாமஹ மென்கிற பதங்களிலே விவக்ஷிதங்களான கல்யாணகுணங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

வஞ்சனை - வஞ்சனையை, செய் - பண்ணுமதான, பூதனையை - பூதநாக்யபிசாசிகையை, மாய்த்தார் - நசிப்பித்தவர், மல்லர் - சாணூர முஷ்டிகாக்ய மல்லவரும், மதகிரி - குவலயாபீடாக்ய கம்ஸகஜமு மென்றபடி. மாள - நசிக்கும்படி, மலிந்தார் - விஜ்ரும்பித்தவர். கஞ்ஸனை - கம்சனை, போர் - யுத்தவிஷயமான, கடும் - க்ரூரமான, சினத்தால் - சினவாலே, கடிந்தார் - நிரஸித்தவர். சிரகாலாநுவ்ருத்த துர்விஷஹ புஜதண்டீதியாலே கம்ஸனைத்ருணவத் ப்ரதிக்ஷேபித்தவரென்றபடி, இவ்வளவால் துஷ்டசிக்ஷணம் ப்ரதிபாதிதமாகையாலே சரண்யனுக் கநிஷ்டநிவர்தக சக்தியை வெளியிட்டபடி. கண்ணுதல் - நுதலிலே கண்ணையுடையவனுடைய, நுதல் - லலாடம். ருத்ரனுடைய வென்றபடி. முன் - எதிரேதானே, வாணன் - பாணாஸுரனுடைய, தோள் - புஜங்களை, துணித்தார் - சேதித்தவர், பாணாஸுரனாலே உபாஸிதனாய் அவனுக்கு வரப்ரதாநம் பண்ணி தத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸபரிகரனாய் வந்து ஸந்நத்தனான ருத்ரனுடைய முன்பே யவனுடைய புஜங்களைச் சேதித்தவ ரென்றபடி. இத்தால் ஸ்வ ஸங்கல்பஸ்ய பாலலோசனப்ரப்ருதிபி துர்வாரபலோபதாநம் ஸந்தர்சிதம். வெம்- க்ரூரமான, சொல் - உக்தியை, தர - கொடுக்க, வீடு - மோக்ஷத்தை, கொடுத்து - ப்ரதாநம்பண்ணி, உகந்தார் - ப்ரீதரானவர், அதிதுர்விஷஹா நேக துர்பாஷண ப்ரயோக்தாவான சிசுபாலனுக்கு ஸ்வஸாயுஜ்ய ப்ரதாநம்பண்ணி உகந்தவரென்றபடி. இத்தால் ஸ்வஸம்பந்தலேசமுண்டான விடத்திலே ப்ரபலதராபசாரங்களையும் க்ஷமிக்கு மென்று க்ஷமாதிசயம் காட்டினபடி. விலக்கில்லா-ப்ரதிபந்தமில்லாதான, வழி- மார்கத்தை, நடத்த - நடத்திவிக்க, விரைந்தார் - துணிந்தவர், வைதிகபுத்ரர்களை முக்தேதரதுஷ்ப்ராபமான வப்ராக்ருத திவ்யலோகத்திலே நிரர்களமாகக்கொண்டு போய் திரும்பவும் மீட்டுக்கொண்டு வந்தவ ரென்றபடி. இத்தா லிவருக்கு நினைத்த போது மோக்ஷப்ரதான மீஷத்கரமென்று சக்த்யதிசயோதர்சிதஃ. பஞ்சவரை-பஞ்ச பாண்டவரை, பலவகையும் - நாநாப்ரகாரங்களாலும், காத்தார் - ரக்ஷித்தவர், பாஞ்சாலி - பாஞ்சாலி யென்னும்பெயரை யுடைய த்ரௌபதி யுடைய வென்றபடி. குழல் - குந்தளங்களை, முடித்தார் - பந்தநம் பண்ணிவித்தவர், ராஜஸபஸி துர்யோதநாதிக்ருத கேசாகர்ஷண பராபவ ஜ்வலித ஹ்ருதயை யான த்ரௌபதி துர்யோதநாதிகளை வதித்தா லல்லது கேசங்களை முடியேன் என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி விரித்த தலையோடேயிருக்க அப்படியே ஸவ்யஸாசியை நிமித்தமாத்ரமாக்கி தத்விரோதிகளை நிரஸித்து ததீய கேசங்களை முடிவித்து தத்ப்ரதிஜ்ஞையை பூரித்த வரென்று நிஷ்கர்ஷம். இத்தால் கேவலம் ஸ்வஸங்கல்பநிர்வஹணம் நஸ்வபாவஃ; கிந்து: ஆஸ்ரிதஸங்கல்பநிர்வஹணமபிதிவ்யஞ்ஜிதம். (௯)

மூ. அத்திகிரியருளாளப் பெருமாள்வந்தார் ஆனைபரிதேரின்மே லழகர் வந்தார், கச்சிதனிற்கண்கொடுக்கும்பெருமாள்வந்தார் கருதவரந்தருந்தெய்வப்பெருமாள்வந்தார், முத்திமழைபொழியுமுகில்வண்ணர்வந்தார், மூலமெனவோலமிடவல்லார்வந்தார், உத்தரவேதிக்குள்ளே யுதித்தார்வந்தா ரும்பர்தொழுங்கழலுடையார்வந்தார்தாமே. (௧௦)

இப்படி ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாத்ய குணங்களை வெளியிட்டு இனிமேல் தத்பரிவாஹபூதங்களாய் ஈச்வரனாலே அர்சாவதார தசையிலே ப்ரகாசிதங்களான குணங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

அத்திகிரி - ஹஸ்திகிரியிலே வஸிக்குமவரான, அருளாளப்பெருமாள் - பேரருளாளர், இது பகவதவதாரஸமயத்திலே நித்யஸூரிமுகோத்கத திவ்யகாஹளநாதமானாலு மவர்கள் அயர்வறுமமரர்களாகையாலே யுத்தரகாலவ்யக்திபவிஷ்ய தர்ச்சாவதாரகுணங்களை யலௌகிக ஜ்ஞாநத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பேசுகிற தாகையாலே யுக்தவிரோதமில்லை. ஆனைபரிதேரின் - கஜதுரகரதங்களுடைய, மேல்-உபரி, அழகர் - ஸுந்தரர், கஜதுரகஸ்யந்தநாதி வாஹநங்களிலே அதிகாதிகாங்யாங்யாத்ம சோபா விபூஷிதரென்றபடி. கச்சிதனில் - ஸ்ரீகாஞ்சிதிவ்யநகரத்திலே, கண்கொடுக்கும்-அந்தகருக்கு நேத்ரப்ரதாநம்பண்ணுமவரான, பெருமாள் - ஸ்பஷ்டம், கருத - மநஸ்ஸாலே சிந்திக்க, வரம்வரங்களை, தத்ததபிலஷிதவரங்களை யென்று ஹ்ருதயம். தரும்-கொடுக்குமவரான. ஸமானகால நிர்தேசத்தாலே வதாந்யஸ்ய லாலித்யம் ஸூசிதம். தேவப்பெருமாள் - ஸ்பஷ்டம். முத்தி - மோக்ஷமாகிற, மழை - வர்ஷத்தை, பொழியும் - வர்ஷிக்குமவரான, முகில்வண்ணர் - இங்கு வண்ண சப்தம் ஸ்வபாவபரம். மேகம்போலே நிம்நோந்நதவிபாகமற க்ருபாவார்ஷுக ரென்றபடி. மூலமென-ஜகன் மூலகாரணமேயென்று, ஓலமிட-கூச்சலிட, கஜேந்த்ரன் ஆக்ரந்தநம்பண்ணும்காலத்திலேயென்றபடி. வல்லார்-ஸமர்த்தர், ததாபத்விமோசந சக்தரென்றபடி, உத்தரவேதிக்குள்ளே - சதுர்முகாச்வமேதீயோத்தர வேதிமத்யத்திலே, உதித்தார் - ஆவிர்பவித்தவர், உம்பர் - தேவராலே, தொழும் - ஸேவ்யமாநங்களான, கழலுடையார் - திருவடிகளையுடையவர். (௧௦)

மூ. மறைத்தலையிலிசையெழுத்தில் வணங்கும்வாக்கின் மந்திரத்தினெழுத்தாந்திருநாமத்தில், நிறைத்திலகுவேற்றுமையிலிரண்டாமொன்றினெடுமாறன் கீதையெல்லாநிறைந்தசொல்லில், உரைத்தவர்கண்டுரைத்தபொருளானதெல்லா முயர்விருதவருளாளப் பெருமாடேசின், திறத்திலிவை திருச்சின்னமாலைபத்துஞ் செவிக்கினிதாஞ்சிற்றின்பமிசையாதார்க்கே. (௧௧)

நிகமநம். ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாயாகதங்களான ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை அப்ரமாதத்தோடே கேட்டு அவைகளையேகர்ப்பீகரித்து பேரருளாளர் ப்ரபாவவிஷயமாக விரசிதமான திருச்சின்னமாலை யென்கிற ப்ரபந்தம் வைஷயிக ஸுகவித்ருஷ்ணருக்கு கர்ணாம்ருதமாயிருக்கு மென்று கொண்டு ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

மறைத்தலையில் - வேதசிரஸ்ஸுக்களிலே, இசை - கேயமாநமான, எழுத்தில் - அக்ஷரத்திலே, ஸகல வேதாந்த ப்ரஸித்தமான ப்ரணவத்திலேயும், வணங்கும் வாக்கில் - ப்ரஹ்வீபாவபரமான சப்தத்திலேயும், நமச்சப்தத்திலேயும் என்றபடி. மந்திரத்தில் - மூலமந்த்ரத்திலே யிருக்குமதான நாலெழுத்தாம் - சதுரக்ஷரமான, திருநாமத்தில் - ஸ்ரீபகவன்நாமத்திலேயும், மூலமந்த்ராநு ப்ரவிஷ்டமாய் சதுரக்ஷாமான நாராயணவென்கிற ப்ராதிபதிகத்திலேயு மென்றபடி. மந்திரத்திலென்கிற பதம் ப்ரணவாதி ஸர்வாந்வயி மூலமந்த்ராநு ப்ரவிஷ்டங்களான ப்ரணவாதிகளுக்கிறே பூர்வோக்தார்த்தங்கள் விவக்ஷிதங்கள். நிறைத்து - மந்த்ரத்தைபூரித்துக்கொண்டு, இலகு - விளங்காநிற்கிற, வேற்றுமையில் - விபக்தியிலேயும், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக கைங்கர்ய ரூப பல ப்ரதிபாதகத்வேந மூலமந்த்ரத்துக்கு சிகாமணி ஸ்தாநீயையான சதுர்த்தீ விபக்தியிலே யென்று கருத்து. இரண்டாம் - உபாயோபாய ரூபார்த்தத்வய ப்ரதிபாதகத்வேந கண்டத்வ யாத்மகமான, ஒன்றில் - ஒருமந்த்ரத்திலேயும், ஏகவாக்யமாய் சரணாகதிகரணமான த்வயாக்யமந்த்ரத்திலேயு மென்றபடி. நெடுமால்தன் - விபூத்யத்யாய விச்வரூபாத்யாயப்படியே ஸர்வோத்க்ருஷ்டரான கண்ணனுடைய, கீதையெல்லாம்-கீதாசாஸ்த்ரத்துக்கெல்லாம் நிறைந்த - பூர்த்திகரமான, சொல்லில்-சரமச்லோகத்திலுமென்றபடி. பொருளானதெல்லாம் - அர்த்தங்களானவையெல்லாம், ரஹஸ்யத்ரயத்திலே சப்தார்த்தசக்திகளா

லே விவக்ஷிதங்களான ஸகலார்த்தங்களையு மென்றபடி. உரைத்தவர்-அருளிச்செய்த வாசார்யர்களை, கண்டு - பார்த்து, தந்முகாத் யதாசாஸ்த்ர மிவ்வர்த்தங்களைக் கேட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்த என்கிறத்தோடந்வயம். உயர் - உச்சரிதமான, விருதம் - வ்ரதத்தையுடையவரான, "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே"

"...." என்கிற ஸர்வோத்தமவ்ரத பத்தஸூத்ரரான வென்றபடி. அருளாளப்பெருமாள் - பேரருளாளப்பெருமாளுடைய, தேசின்திறத்தில் - தேஜஸ்ஸூவிஷயமாக, உரைத்த - சொல்லப்பட்டவையான, திருச்சின்னமாலை-ஆதிராஜ்ய ஸ்ரீசிந்ஹபூத திவ்யகாஹள நிநாதாநுகார ரூபதயா திருச்சின்னமாலை யென்று பேர்பெற்றிருக்குமவையான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுக்களும், சித்தின்பம்-அல்பாநந்தத்தை, இசையாதார்க்கு-ஸம்மதியாதவர்க்கு, ப்ராக்ருத சப்தாதி விஷய ரஸாஸ்வாத வித்ருஷ்ணருக்கென்றபடி. செவிக்கு - ஶ்ரோத்ரங்களுக்கு, இனிதாம் - போக்யங்களாம். (கக)

உத்தாவக.....ஸ்பிராஜஹிந்த காஹலை
நாதாந்வரிஷ்டாவஸ்யாஸ்வீதி
நாஹம்......மாரணாஸ்து.
இதிஶ்ரீகதாதயாய......வீராவவவிஷைஷுஷ்க்ருதிஷு
ஸ்ரீவிஹாராயாயாவ்யாவ்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

திருச்சின்னமாலை வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

பன்னிருநாமம் வ்யாக்யாநம்.

ஸூரஹ்......நத்வா வர்ணாயிதேவதாநாம்ஶாயாவிவ்யணோ
திவர்ணஸ்ஸுஸ்வீதெத்
ஸநாஜிஷ்ணோவ......வழிரா॥
ஶாயாஜா:......மஜிதா நிரஜா:।

மூ.—கேசவனுய்ந்தின்றுகிழ்த்திசையிலுநெற்றியிலுந்
தேசுடையாழிகணன்குடன்செம்பசும்பொன்மலைபோல்
வாசமிருத்தென்னை மங்காமற்காக்குமறையதனால்
ஆசைமிருத்தவயன்மகவேதியிலற்புதனே. (க)

ஸ்ரீமத் ஸச்சரித்ரரக்ஷா த்விதீயாதிகாரத்திலே தம்மாலே ஸாமாந்யத: த்ரைவர்ணிகருக்கும் விசிஷ்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸார்வ வர்ணகருக்கும் கர்மாங்கத்வ தத்பல பூமாதாயகத்வ பகவத்தாஸ்யசிந்ஹத்வாதிநா வச்யதார்யத்வேந நிர்ணீதங்களாய் ப்ரபஞ்சேந வ்யவஸ்தாபித த்ரவ்ய வர்ண தது பாதாந தேச ஸங்க்யா ஸ்தாந ஸம்ஸ்தாந பரிமாணங்குலி விசேஷங்களான ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களுடைய தாரணம் தத்தத்புண்ட்ராதிஷ்டாத்ரு தேவதாமந்த்ர த்யாநரஹிதமானபோது கார்யகரமல்லாமையாலே தத்ஸாத்குண்யார்த்தமாக தத்தத் அதிதேவதைகளின் திருநாமம் திருநிறம் திருவாயுதம் திக்கு ஸ்தாநம் இவைகளை யடைவே பன்னிரண்டுபாட்டுக்களாலே ஸ்புடீகரிக்க ப்ரவ்ருத்தராய் முற்பட "சதுச்சக்ரதரம்மாந்து ஸ்ம்ருத்வாஜாம்பூநதப்ரபம் । லலாடே, கேஶவாயேதி தாரயேதூர்த்வபுண்ட்ரகம்" "சதுச்சக்ரம்நமஸ்யாமி கேஶவம் கக

கப்ரபம்” “புரஸ்தாத்கேஶவஃபாது சக்ரீஜாம்பூநதப்ரபஃ” இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபன்னங்களான ப்ரதமபுண்ட்ர தேவதையுடைய வர்ணாயுதாதி விசேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசை - ஆசையாலே, மிகுத்த-அதிசயிதனான. பகவத்விஷயக நிரதிசய ப்ரேமசாலியான வென்றபடி. அயன் - அஜனுடைய, மகவேதியில் - உத்தரவேதியில் நிற்குமவனான, அற்புதன் - அற்புத ஸ்வபாவனான பேரருளாளர், நிஷாத கோபால வாநராதிகள் பக்கல் நிர்வ்யாஜமாகவே பலாத்கரித்து ஸம்ச்லேஷித்த ஸுலபஸுசீலன்தானே ஸாக்ஷாத் கார மாத்ரார்த்தியான சதுர்முகன் பக்கலில் காய்க்லேச யமநப்ரணிதாந ஸாத்யாச்வமேத நிஷ்பாதித மானஸ கல்மஷ கஷாய பரிபாக பர்யந்த முபேக்ஷிக்கை விஸ்மயநீயமாகையாலே இங்கு பேரருளாளரை யத்புதனென்று நிர்தேசிக்கிறது. அச்சுதனென்றுபாடமானபோது ஆஶ்ரிதரை யொருபடியாலும் கைவிடாதவ னென்று பொருள். கேசவனாய் - கேசவாக்ய திவ்யாவதாரவிசிஷ்டனாய், தேசுடை - தேஜஸ்ஸை யுடையவையான, ஆழிகள் - சக்ரங்களுடைய, நான்குடன்-சதுஷ்டயத்தோடே, பாஹுசதுஷ்டயத்ருத பாஸ்கர கோடி கல்ப சக்ரசதுஷ்டயத்தோ டென்றபடி. செம் - சிவந்ததான, பசும் - பசுத்ததான, பொன்மலைபோல்-ஸுவர்ணபர்வதம்போலே, அருணஹரிதஸங்கீர்ண ஜாம்பூநதாக்ய ஸ்வர்ணமய பர்வத வர்ணனா யென்றபடி. கீழ்த்திசையிலும் - பூர்வதிக்கிலேயும், நெற்றியிலும்-லலாடத்திலேயும், நின்று-ப்ரதிஷ்டிதனாய், வாசி - வைலக்ஷண்யம், மிகுத்து - விரோதி நிரஸநனாய் க்ருத சக்ரசதுஷ்டய தாரணத்தாலே பர வ்யூஹாதி மூர்த்யந்தரா பேக்ஷயா ரக்ஷகத்வாதிசயந் தோற்றும்படிநின்றென்றபடி. மறையதனால் - வேதத்தாலே, என்னை-அனேக விரோதித்யாக்ராந்தனாய் ரக்ஷணீயனான வென்னை, மங்காமல் - நசியாதபடி, அவித்யா கல்லோலத்திலேபெருகிப்போகாதபடி யென்றபடி. காக்கும்-ரக்ஷிக்கும், இங்கு ரக்ஷணஸாதநத்வேந ப்ரதிதங்களான வாயுதங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் அடைவே நிஷ்டநிவர்த்தனத்திலும் இஷ்டப்ராபணத்திலு முபயோகம் கண்டுகொள்வது. இங்கு புண்ட்ரதேவதையுடைய வர்ணாயுதஸ்தாநநிசாம்கநம் த்யேயாகார ப்ரதர்சனார்த்தம். நாமகதநந்து நமோந்ததத்தன்னாமரூப மந்த்ரோபதேசார்த்தம்,தத்தந்நாமஞ்ச ப்ரதிபாத்யகுணவிசேஷ த்யாநவிதாநார்த்தந்து இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. (௧)

மூ — நாரணனாய்நல்வலம்புரிநாலுமுகந்தெடுத்து
காரணிமேகமெனவேயுதரமுமேற்குநின்று
ஆரணநூல்தந்தருளாலடைக்கலங்கொண்டருளும்
வாரணவெற்பில்மழைமுகில்போல்நின்றமாயவனே. (௨)

“சதுர்ப்புஜமுதாரதேவம் நீலஜீமூதஸந்நிபம்। ஶங்கஹஸ்தம் நாராயணாயேதி ஶங்கசங்கயாராயேதி” “நாராயணம்ஸநஸ்ஸாமம் சதுர்ப்புஜம் ஸம்நகாநநம்” “வக்ஷோநாராயணஸ்ஸ்வீ நீலஜீமூதஸந்நிபஃ” இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபன்னங்களான த்விதீய புண்ட்ர தேவதையுடைய வர்ணாயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

வாரணவெற்பில் - வாரணாசலத்திலே, மழைமுகில்போல் - வார்ஷுக வலாஹகம்போலே, வலாஹகத்தைவார்ஷுகத்வேந நிர்தேசிக்கையாலே ஸ்நிக்தச்யாமளசீதளச்சவி வ்யஞ்சிதம். நின்ற - ப்ரதிஷ்டிதனான, மாயவன் - ஆச்சர்ய சரிதரான பேரருளாளர், நாரணனாய் - நாராயணாக்யப்ராதுர்பாவ விசிஷ்டனாய், நல் - ஸமீசீனமான, வலம்புரி - சங்கங்களுடைய, நாலும் - சதுஷ்டயத்தையும், உகந்து - ப்ரீதனாய், எடுத்து - தரித்து, கார்-ச்யாமளவர்ணத்தாலே, அணி - அலங்க்ருதமான, மேகமெனவே - மேகம்போலவே, மழை - முகில்போல் என்கிறவிடத்திலே சொன்னசாத்ருச்யம் கரிகிரிசிகர வாஸ்தவ்யார்சாவதார விஷயமாகையாலும் காரணிமேகமெனவேயென்கிறஸாத்ருச்யம் நாராயணாக்யவ்யூஹாந்தராவதாரவிசேஷபரமாகையாலேயும் புநருக்தியில்லை உதரமும் - உதரத்திலேயும், மேற்கும் - பச்சிமதிக்கிலேயும், நின்று-ஸ்திரனாய்; அருளால்- க்ருபையாலே; ஆரணநூல் - உபநிஷத் சாஸ்த்ரத்தை; தந்து -

கொடுத்து; அடைக்கலம் - ரக்ஷ்யவஸ்துவாக; கொண்டருளும் - ஸ்வீகரித்தருளும்; பரந்யாஸ விதாயக சாஸ்த்ர ப்ரதான முகத்தாலே பரந்யாஸநிஷ்பாதநம் பண்ணுவித்து பரஸ்வீகாரம் செய்தருளுமென்றபடி. (௨)

மூ.— மாதவநாமமும்வான்கதை நான்குமணிநிறமும்
ஓதுமுறைப்படியேந்தியுரத்திலும் மேலுநல்கி
ப்போதலர்மாதுடன்புந்தியிலென்பாற் புகுந்தளிக்கும்
தூதனுநாதனுமாகியதொல்லத்திகிரிச்சுடரே. (௩)

“[illegible]” “[illegible]” “[illegible]” இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபன்னங்களான த்ருதியபுண்ட்ர தேவதையுடைய வர்ணாயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

தூதனும் - தூதரும்; நாதனும் - நாதனும்; ஆகிய - ஆனதான; ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தௌத்யாதி ப்ரேஷ்ய க்ருத்யங்களைப் பண்ணச்செய்தேயும் தத்ப்ரயுக்த பரமாதிசய பாவேந ஸ்வயமேவ தத்ஸ்வாமிபூதரான வென்றபடி. தொல் - அநாதியான; அத்திகிரிச்சுடர் - ஹஸ்திகிரிவர்த்தி ஜ்யோதிஸ்ஸு; ஹஸ்திகிரி வாஸ்தவ்யதைகரூபஜ்ஞாநாத்மகரான பேரருளரென்றபடி. மாதவநாமமும்-மாதவசப்தரூப நாமத்தையும்; வான்- விலக்ஷணமான, கதைநான்கும் - கதாசதுஷ்டயத்தையும்; மணிநிறமும்- மணிவர்ணத்தையும்; இதுக்கு ஏந்தியென்கிறத் தொடங்வயம். ஸாமாந்ய வாசகமான மணிசப்த மிங்கு பூர்வோதாஹ்ருத ப்ரமாணாநுஸாரேண இந்த்ரநீலமணிரூபவிசேஷபரம். உபமாந பூதங்களான மேகேந்த்ர நீலங்களுக்கு நீலவர்ண விசேஷ இக்ஷுக்ஷீராகுடாதி மாதுர்யங்யாயேந நீலாவாந்தரபேதம் ஸூக்ஷ்மேக்ஷி காக்ராஹ்ய மாயிருக்குமாப்போலே உபமேயபூத நாராயண மாதவமூர்த்யோ ரபிவர்ணபேதம் ப்ரமாண ஸித்த மாகையாலே வர்ணஸங்கர சங்கைக் கவகாசமில்லை. நீலரூபாவாந்தர பேதங்களிந்த்ர நீலேந்தீவரங்களுக்கு அதிஸன்னிக்ருஷ்ட ஸாஜாத்யமநு பவ ஸித்தமாகையால் “இந்த்ரநீலமணிச்யாம: - இந்தீவரதளச்யாம:” என்கிற மாதவமூர்த்திவிஷய ப்ரமாணத்தின்படியே பூர்வோதாஹ்ருத பகவச்சாஸ்த்ராதிகத வசநோக்தரீத்யா வென்றபடி. பகவச்சாஸ்த்ரவிஷயமாக வோதுமென்று அத்யயநபர்யாய பதத்தைப்ரயோகித்தது வேதகல்பத்வ ஜ்ஞாபனார்த்தம். ஏந்தி - தரித்து; உரத்திலும், உரஸ்ஸிலும், மேலும்-ஊர்த்வதிக்கிலேயும்; நல்கி-ஸ்நேஹித்து, ஸ்நேஹபூர்வகமாக வாஸம் பண்ணி யென்றபடி. நின்று என்றுபாடமானபோது ஸ்பஷ்டோர்த்த:. போது-புஷ்பத்திலே, அலர் - அபிவ்ருத்தமான; மாதுடன் - ஸ்திரீயோடே, கமலகுஸுமஸம்வர்த்தி தையான பிராட்டியோடே கூட வென்றபடி. மாதவநாமமு மென்கிறவிடத்திலே நாமபதப்ரயோகேண சப்தஸ்வரூபமே விவக்ஷிதமாய் “மாயா: - தவ: மாதவ:” என்கிறவர்த்தம் விவக்ஷிதமாகையாலே யிங்கே லக்ஷ்மீஸம்பந்தஞ்சொன்னது புநருக்தமன்று. யத்வா: பூர்வப்ரயுக்த மாதவசப்தத்துக்கே இதுவிவரண மாகையாலே புநருக்தியில்லை. அதவா: முன்பு மூர்த்திமாத்ரத்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்தஞ் சொல்லித்தாய் இப்போது அந்த: ப்ரவிச்யநியமநரக்ஷணாதிவ்யாபாரங்களிலும் தத்ஸம்பந்தஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே தோஷமில்லை அன்பால்- வாத்ஸல்ய ரூப ப்ரீதியாலே, புந்தியில்- புத்தியிலே, ஹேயமான ஹ்ருதாத்யந்த: கரணத்திலே யென்றபடி. புகுந்து-ப்ரவேசித்து; அளிக்கும் - ரக்ஷிக்கும். (௩)

மூ.— கோவிந்தனென்னும்குளிர்மதியாகிக்கொடியவரை
ஏவுந்தனுக்களுடன்தெற்கிலுமுள்சூழ்ததுநின்று
மேவுந்திருவருளால்வினைதீர்த்தெம்மையாண்டருளும்
பூவன்றொழவத்திமாமலைமேல்நின்றபுண்ணியனே (௪)

“[illegible]” “[illegible]” “[illegible]

ஹாரு'' இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபந்நங்களான த்ரியபுண்ட்ர தேவதையினுடைய வர்ணாயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

பூவன் - புஷ்பஸம்பவனான சதுர்முகன்; தொழ - ஸேவிக்கும்படி; அத்திமாமலைமேல் - ஹஸ்திமஹாபாவதத்தின்மேலே, நின்ற - ப்ரதிஷ்டிதனான - புண்ணியன் சுப கர்ம ப்ரவர்த்தகரான பேரருளாளர், கோவிந்தனென்னும் - கோவிந்தனென்று சொல்லப்படுமவனான; குளிர் மதியாகி - சீதள சந்த்ரனாய் ஸௌம்ய சந்த்ர ப்ரபனு யென்றபடி; கொடியவரை - க்ரூரர்களை; ஏவும் - ப்ரதிக்ஷேபிக்குமவையான, தநுக்களுடன் - தநுஸ்ஸுக்களோடே; தநுச் சதுஷ்டயத்தோடே யென்றபடி. அஸதிவிசேஷநியாமகே பஹுவசநத்துக்குத்ரித்வே பர்யவஸாநமுசிதமானாலும் இங்குதநுக்களென்கிற பஹுவசனத்துக்கு பூர்வோதாஹ்ருத ப்ரமாணநுரோதத்தாலும் பூர்வோத்தரகாதைகளிலாயத சதுஷ்டயஸங்க்யாகணடோக்தி ஸந்தர்சநத்தாலும்சதுஷ்டத்வே பர்யவஸாநமுசிதமிறே. தெற்கிலும் -தக்ஷிணதிக்கிலேயும்; உள்கழுத்தும்-அந்தஃ கண்டத்திலேயும், புரஃ கண்டத்திலேயு மென்றபடி. நின்று - ப்ரதிஷ்டிதனாய்; மேவும். ஆதரணீயமான; ஸர்வஸ்ப்ருஹணீயமான வென்றபடி. திருவருளால் ஸ்ரீமத்க்ருபையாலே; வினை-கர்மங்களை, தீர்த்து - நசிப்பித்து; எம்மை - தாமோசோத்படகர்மநிபிடனான நம்மை, ஆண்டருளும் - ஸ்வ கைங்கர்யத்திலே விநியோகித்து ரக்ஷித்தருளும். (௪)

மூ.—விட்டுவலவயிற்றின்கண்வடக்கும் விடாதுநின்று
மட்டவிழ்தாமரைத்தாது நிறங்கொண்டமேனியனாய்
தொட்டகலப்பைகளிரிரண்டாலுந் துயரறுக்கும்
கட்டெழிற்சோலைக் கரிகிரிமேல்நின்றகற்பகமே. (௫)

"வதா²ஹுலுயாதெவம் வக்ஷிணக்ஷஸந்நிஹம்। வெவஷிவொஷாஜ்ஞு வுதிதம் யாரயெதக்ஷிணெஸ்தெ'' "விஷ்ணுதா²ஹுலுவம்வநெ வக்ஷிணக்ஷஸந்நிஹம்'' "உத்ரெஹலயுக்ரீவிஷ்ணுஃ வக்ஷிணக்ஷஸந்நிஹஃ'' இத்யாதி ப்ரமாணப்ரதிபன்னங்களான பஞ்சம புண்ட்ரதேவதையினுடைய வர்ணாயுதாதிகளை அருளிச்செய்கிறார்.

கட்டு - ஸாந்த்ரதையாலே, எழில் - உஜ்வலமான, சோலை - வ்ருக்ஷ வாடிகையை யுடையதான, கரிகிரிமேல் - கரிகிரியின்மேலே, நின்ற - ப்ரதிஷ்டிதனான, கற்பகம் - கல்பகம், இங்கு பேரருளாளரை கல்பகவ்ருக்ஷமாக வத்யவஸித்தபடி. கரிகிரிசிகர ப்ரரூடோ தக்ர தருஷண்ட மத்யத்திலே நந்தந வந கல்பக வ்ருக்ஷம் போலே விளங்குமவரான பேரருளாள ரென்றபடி. இங்கு கல்பகத்வ வ்யபதேசத்தாலே அர்த்திதார்த்த பரிதான தக்ஷிதத்வம் விவக்ஷிதம். விட்டு - விஷ்ணுவாய், வலவயிற்றின்கண், தக்ஷிணோதரத்திலேயும்,வடக்கும்-உத்தரதிக்கிலேயும், விடாதே-விச்லேஷியாதே, நின்று - ப்ரதிஷ்டிதனாய், மட்டு- மகரந்தயுக்தமாக, அவிழ் - விகஸிதமான, தாமரை-தாமரஸத்தினுடைய, தாது - கேஸரங்களுடைய, நிறம் - வர்ணத்தை, கொண்ட - க்ரஹித்ததான, மேனியனாய் - விக்ரஹத்தை யுடையவராய், தொட்ட-த்ருதங்களான, ஹஸ்த த்ருதங்களான வென்றபடி. கலப்பைகள் - ஹலநகளுடைய, ஈரிரண்டாலும்-சதுஷ்டயத்தாலும், துயர் - துக்கங்களை, அறுக்கும் - சேதிக்கும். (௫)

மூ.—மதுசூதனன்வலப்புயந்தென்கிழக்கென்றிவற்றில்
பதியாயிருந்துபண்மாதுறைபங்கயவண்ணனுமாய்
முதுமாவினைகளறுக்கும்முயலநுகிளிரிரண்டால்
மதுவாரிளம்பொழில்வாரணவெற்பின்மழைமுகிலே (௬)

(௭) இனி "கட்கபாணிஞ்சதுர்ஹஸ்த மக்நிஸந்நிபதேஜஸம்; த்ரிவிக்ரமாயமந்த்ரேண தாரயேத்தக்ஷிணேகளே'' "அக்நிவர்ணஞ்சதுஃ கட்கம்பாவயாமித்ரிவிக்ரமம்'' "த்ரிவிக்ரமஃகட்கபாணிர் நைர்ருத்யாம் ஜ்வலநப்ரபஃ'' இத்யாதிப்ரமாண ப்ரதிபந்நங்களான ஸப்தமபுண்ட்ர தேவதையுடைய வர்ணாயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

மது - மதுவாலே, ஆர் - பூர்ணமான, இளம் பொழில் - பாலோத்யாநத்தையுடையதான - வாரணவெற்பில் - வாரணாசலத்திலே யிருக்குமதான, மழைமுகில் -

வார்ஷ்ணகவலாஹகம், மதுக்குதனன் - மதுஸூதநனாய், என் - என்னுடைய, வலப்புயம் - தக்ஷிணபுஜம், தென்கிழக்கு - தக்ஷிணப்ராசீ, ஆக்நேயதிக்கென்றபடி. என்றிவைத்தில் - என்கிறவிவைகளில், பதியாய் - வாஸமாய், அதிஷ்டாதாவா யென்றபடி, இருந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், பண் - கீயமானையான, மாது - ஸ்த்ரீ, உறை - வாஸம்பண்ணுமிடமான, நிகிலலோகவேத கீயமான கல்யாணகுண கண லக்ஷ்மீநிவாஸஸ்தானமான வென்றபடி. பங்கயவண்ணனுமாய் - பங்கஜத்தினுடைய வர்ணத்தையுடையனுமாய், இங்குவண்ணனுமென்கிற இத்தாலே பதியாயிருந்தென்றது ஸமுச்சிதம். பங்கஜத்துக்கு லக்ஷ்மீஸம்பந்தகதநத்தாலே சோபாதிசயம் சொல்லிற்றாய்த்து. முயலங்கள் - முஸலங்களுடைய, ஈரிரண்டால் - சதுஷ்டயத்தாலே, முது - ப்ராசீநங்களான, மா - வினை - மஹாகர்மங்களை, அறுக்கும் - சேதிக்கும். (௬)

மூ.—திருவிக்கிரமன்திகழ்தீநிறத்தன் தெளிவுடைவாள்
உருவிக்கரங்களிலீரிரண்டேந்திவலக்கழுத்தும்
செருவிக்கிரமத்தரக்கர்திக்கும் சிறந்தாடுமிறை
மருவிக்கரிகிரிமேல்வரந்தந்திடும்மன்னவனே. (௭)

"ஜ்வாலாஸ்ய ஜ்வாலாவிஷ்ட: । ஜ்வலிதாலகோஜ்வல, ஜ்யேஷ்ட நைர்ருத்ய ஜ்யோதிர்மயாப்ரயே தக்ஷிணே ஜயே" "சதுர்பிர் ஜ்வாலாவிதம் ஜ்யோதிர்ப்ரதீபயே ஜ்யோதிர்மய:" "ஸூர்யப்ரதீவிதாஜோ ஜ்வாலாதீஜ்ய ஜ்யோதிர்மய:" இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபன்னங்களான ஷஷ்ட புண்ட்ர தேவதையுடைய வர்ணயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

இறை - ஈச்வரனான, ஸர்வேச்வரனான வென்றபடி. கரிகிரிமேல் - ஹஸ்திகிரியில், மருவி - நியதவாஸியாய், வரம் - வரங்கள், தந்திடும் - கொடுக்குமவனான, மன்னவன் - ராஜா, இங்குபேரருளாளரை ராஜாவாக ரூபித்தது கட்கதாரணௌசித்யத்யோதநார்த்தம். திகழ் - ப்ரகாசியாநிற்கிற, தீநிறத்தன் - அக்நிவர்ணனான, திருவிக்கிரமன் - த்ரிவிக்ரமனாய், தெளிவுடை - நைர்மல்யத்தை யுடையதான, வாள் - கட்கங்களுடைய, ஈரிரண்டு - சதுஷ்டயத்தை, உருவி - நிஷ்கோசமாக்கி, கரங்களில் - கரங்களிலே, ஏந்தி - தரித்து, வலக்கழுத்தும்-தக்ஷிணகண்டத்திலேயும், செரு-அபிவ்ருத்தமான, விக்ரமத்து - விக்ரமத்தையுடைய, அரக்கர் - ராக்ஷஸருடைய, திக்கும் - திக்கிலேயும், நைருதிதிக்கிலேயுமென்றபடி. இங்குத்ரிவிக்ரமாதிஷ்டித நிருருதிதிக்கு ஸம்பந்திகளான ராக்ஷஸர்களை விக்ரமவ்ருத்திசாலித்வேந நிர்தேசித்தது த்ரிவிக்ரம த்ருத கட்கங்களுக்கு ப்ரயோஜந பௌஷ்கல்யத்யோதநார்த்தம். சிறந்து - விஜ்ரம்பித்து; ஆடும் - ஸஞ்சரிக்கும். விஹரிக்கு மென்றபடி. (௭)

மூ.—வாமனனென்றன்வாமோதரமும்வாயுவின்றிசையும்
தாமமடைந்துதருணவருக்கனிறத்தனுமாய்ச்
சேமமரக்கலஞ்செம்பவியிரிரண்டாற்றிகழும்
நாமங்கைமேவியநான்முகன்வேதியினம்பரனே (௮)

"சதுர்வஜ்ர்யாஜ்யம் தருணார்க்கஸந்நிபம் வாமநம் வாமோதரே வாயவ்யாம்" "வாமநம் வஜ்ரஹஸ்தம் வஜ்ரம் விகாஸயே" "வாயவ்யாம் வாமநோ வஜ்ரதருணார்க்கதீதி:" இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபன்னங்களான அஷ்டமபுண்ட்ர தேவதையினுடைய வர்ணயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

நாமங்கை - ஸரஸ்வதியாலே, மேவிய - ஆச்ருதனான; நான்முகன் - சதுர்முகனுடைய, இவனுக்கு வாக்தேவதா வல்லபத்வகதநத்தாலே ஸ்வாதீநவேதசாஸ்த்ரத்வம் தோற்றுகையாலே க்ருத்வதிகாரபௌஷ்கல்யம் ஸூசிதம். வேதியில் - வேதியிலிருக்குமவனான, சதுர்முக மகோத்தரவேதி பூத கரிகிரி வாஸியான வென்றபடி. வேதியிலென்கிறபதஸ்தாநத்திலே வேழ்வியி லென்றுபாடமானபோது யாகத்தி லாவிர்பவித்தவரான வென்று பொருள். நம் - நமக்கு ஸ்வாமியான; பரன் - ஸர்வஸ்மாத்பரனான பேரருளாளர், வாமனன்- வாமனனாய்; என்-என்னுடைய, வாமோதரமும் - வாமோதரத்தையும்; வாயுவின் - வாயுவினுடைய; திசையும் - திக்கையும்; தாமம் - தாம

மாக, ஸ்தாநமாக வென்றபடி. அடைந்து - ஆச்ரயித்து, தருண - தருணனான, அரு க்கன் - அரக்கனுடைய, நிறத்தனுமாய் - வர்ணத்தையுடையவனுமாய், சேமம்- க்ஷேம கரமான, மரக்கலம் - மரக்கலமான, ஸம்ஸார ஸாகராந்தர் நிமஜ்ஜதாத்மவர்கத்துக்கு க்ஷேமேண பாரப்ராபகமான என்றபடி, இது ஆயுதங்களுக்குவிசேஷணம். யத்வா: வாமனனுக்குவிசேஷணம். செம் - சிவந்ததான, பவி - வஜ்ராயுதங்களுடைய, ஈரிர ண்டால் - சதுஷ்டயத்தால், திகழும் - ப்ரகாசிக்கும். (அ)

மூ.—சீரார்சிரீதரனச்சிவன்றிக்குமிடப்புயமும்
ஏராரிடங்கொண்டிலங்குவெண்டாமரைமேனியனைப்
பாராயப்பட்டயமீரிரண்டாலும்பயமறுக்கும்
ஆராவமுதத்திமாமலைமேனின்ற வச்சுதனே. (௯)

இனி "പട്ടിശായുധഹസ്തശ്ച പുണ്ഡരീകാഭദേവശ്ച, ശ്രീധരോ ദക്ഷിണപാർശ്വേ ദേവതായാമൈക" "ശ്രീധരം പുണ്ഡരീകാഭം ബദ്ധഃ പട്ടിശോദ്യതം" "വൈശാഖ്യം പുണ്ഡരീകാഭഃ ശ്രീധരഃ പട്ടിശായുധഃ" இத்யாதி ப்ரமாணப்ரதிபன்னமான நவமபுண்ட்ர தேவதை யுடைய வர்ணாயு தாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆரா - அபர்யாப்தமான, அமுது - அம்ருதமான, அம்ருதம்போலே அனுபவத் தால் த்ருப்திவாராதவென்றபடி. நிரதிசயபோக்ய பூதரான வென்கை. அத்தி மாமலைமேல் - ஹஸ்திகிரிசிகரவாஸியான, அச்சுதன் - அச்யுதன், சீரார் - கல்யாணகு ணபூர்ணரான, சிரீதரனை - ஸ்ரீதரனை, சிவன்திக்கும் - சிவனுடையதிக்கையும், இட ப்புயமும் - ஸவ்யபுஜத்தையும், ஏரார் - ஔசித்யபூர்ணமான, இடம் - ஸ்தாநமாக, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, இலங்கு - விளங்காநிற்கிற, வெண்டாமரை- ஸிதாம்போஜம் போலிருக்கிற, மேனியனை- விக்ரஹத்தையுடையவனை, புண்டரீகஸவர்ணவிக்ரஹ னையென்றபடி. சந்த்ரபுண்டரீகயோர்தாவள்யாத்யவிசேஷேப்யவாந்தர வைஜாத்ய மனுபவஸித்தமாகையாலேகோவிந்தஸ்ரீதரயோர்நவர்ணஸங்கர:. பாராய்-பாரமான, கௌரவாதிசயத்தாலே ஸ்வேதர துர்பரமான வென்றபடி. பட்டயம் -பட்டஸங்க ளுடைய, கட்கவிசேஷங்களுடைய வென்றபடி.பட்டயம் கட்காவாந்தரபேதமாகை யாலே த்ரிவிக்ரம ஸ்ரீதரயோர நாயுத ஸங்கர:. ஈரிரண்டாலும்-சதுஷ்டயத்தாலும், பயம் -பயத்தை, ஆச்ரிதாநாமிதிசேஷ:. அறுக்கும் - சேதிக்கும். (௯)

மூ.—என்னிருடீகேசனிறைக்கீழிடக்கெழுத்தென்றிவற்றில்
நன்னிலைமின்னுருவாய்நாலுமுறகரங்கொண்டளிக்கும்
பொன்னகில்சேர்ந்தலைக்கும்புனல்வேகைவடகரையில்
தென்னனுகந்துதொழுந்தேனைவேதியர்தெய்வமொன்றே. (௧0)

"ചന്ദ്രാഗ്നിസൂര്യസംഭേദി ചക്ഷുശ്ചക്രീ ഹൃഷീകേശോ ദക്ഷിണേ ധാരയേത് ഖഡ്ഗം" "ചന്ദ്രാഗ്നിസൂര്യനേത്രശ്ച ഹൃഷീകേശശ്ചതുർഭുജം" "വിദ്യുദ്വർണോ ഹൃഷീകേശോ ഹൃദ്വാമപാർശ്വേ" இத்யாதி ப்ரமாணஸித்தங்களான தசமபுண்டர தேவதை யுடைய வர்ணாயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

பொன் - ஸ்ப்ருஹணீயமான, அகில் - ஸுகந்தவ்ருக்ஷ விசெஷங்களோடே, சேர்ந்து - கூடி, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்குமதான, புனல் - ஜலத்தையுடையதான, ஸ்ப்ரு ஹணீய தரா கரு சந்தநா த்யநேக தீர தரு ஷண்ட பரிவ்ருதமாய் பாப நிவர்த்தக தயா ஸர்வரக்ஷகமானப்ரவாஹத்தையுடையதானவென்றபடி. வேகை-வேகவதியினு டைய, வடகரையில் - உத்தரதீரத்தில், தென்னன் - தக்ஷிணதிக்பதியான ராஜாவா லே, உகந்து - ஸ்ப்ருஹித்து, தொழும் - ஸேவிதமான, இது தேவதைக்குவிசேஷ ணம். தேன - தேனம்என்கிற காஞ்ச்யுபக்ராமத்தில் வஸிக்குமவரான, வேதி யர்-வைதிகர்களுடைய, தைவமொன்றே - அத்விதீயதேவதை, தக்ஷிணதிக்பதி ராஜ விசேஷேணஸமயோசித ஸர்வவித கைங்கர்யங்களாலும் உபசரிதராய் தேனமென் கிறக்ராம விசேஷவர்த்திகளாய் ஸாங்கவேதாத்யயந ததாத்தஜ்ஞாநாநுஷ்டாநநிஷ்ட

ரானவர்சகராலே யதாசாஸ்த்ரமாராதிதரானபேரருளாளரென்றபடி. இவ்வர்த்தமை திஹ்ய ஸித்தமிறே. என் - மத்ஸ்வாமியான, இருடீகேசன் - ஹ்ருஷீகேசாக்யரான, இறை - ஈச்வரனாய், கீழ் - அதோதிக்கு, இடக்கெழுச்து - தக்ஷிணகண்டம், என்றி வைத்தில் - என்கிறவைத்தில், நன்னிலே - நல்லஸ்திதியை யுடையதான, மின்னுருவாய் - வித்யுத் ஸத்ருசரூபமாய், பத்மகேஸரவித்யுதோர் கௌரவர்ணவாந்தரபேதம் ப்ரமாணிகமாகையாலே விஷ்ணுஹ்ருஷீகேசயோர் நவர்ணஸங்கரஃ. நாலுமூற்கரம் - மூத்கரசதுஷ்டயத்தை, கொண்டு - க்ரஹித்து, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்கும். (௧0)

மூ.—எம்பற்பநாபனென்பின்மனம்பற்றிமன்னிநின்று
அம்பொற்கதிரவனாயிரமேவியமெய்யுருவாய்
அம்பொற்கரங்களிலைம்படைகொண்டஞ்சலென்றளிக்கும்
செம்பொற்றிருமதிள்சூழ்சிந்துராசலச்சேவகனே. (௧௧)

இனி, "வஜ்ராயுதாயுதம் தேவம் ஸஹஸ்ராக்ஷஸமப்ரபம்। வஜ்ரநாபாய மந்த்ரேண வ்யஷ்டயேத்யாம்யசக்ஷுஷா" "வஜ்ராயுதாயுதம் ஸநகேஸ்ர்யாக்ஷரோவிஷ்ணம்" "ஹ்ருச்சகசேஷநாபேந்நாபோ ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸமப்ரபஃ" இத்யாதி ப்ரமாணப்ரதிபந்நங்களான ஏகாதச புண்ட்ர தேவதையுடைய வர்ணாயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

செம்பொன் - உஜ்வலஸ்வர்ணமயமான, திருமதிள் - ஸ்ரீமத்ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, சிந்துராசலம் - ஸிந்துராசலத்திலிருக்குமவனான, சேவகன் - மஹாயோதன், இங்குபேரருளாளரை யுத்தோந்முக யோதத்வேந நிரூபிக்கையாலேதததிஷ்டித ஸிந்துராசலத்துக்கு துரதிரோஹ துர்கத்வம் வ்யஞ்ஜிதம், ஸகலஜகதவஸ்கந்தியானகலிபலத்துக்குதுரவஸ்கந்த்யமாம்படி துர்லலங்க்யப்ராகாரபரிவ்ருதஸிந்துராசல துரதிரோஹ துர்க மூர்த்த ஸீமப்ரதிஷ்டிதரான பேரருளாள ரென்றபடி. எம்பற்பநாபன் - அஸ்மத்ஸ்வாமியான பத்மநாபனாய், என்பின் - என்னுடையப்ருஷ்டபாகத்தையும், மநம் - மநஸ்ஸையும், பற்றி - ஆச்ரயித்து, மன்னிநின்று - ஸ்திரனாய் நின்று, அம் - ஸுந்தரமான, பொன் - ஸ்ப்ருஹணீயமான, இவைகளுக்கு உருவோடந்வயம். கதிரவனாயிரம் - ஸூர்யஸஹஸ்ரம்போலே, மேவிய - ஆதரணீயமான, மெய் - ஸத்யபூதமான, உருவாய் - ரூபத்தையுடையவனாய், இங்கு பகவத்ரூபத்துக்கு ஸத்யத்வ கதநம் தஸ்ய கால்பநிகத்வாதி நிரஸநார்த்தம். அம்பொன் - ஸுந்தர ஸ்ப்ருஹணீயங்களான, கரங்களில் - ஹஸ்தங்களிலே, ஐம்படை - சங்கசக்ரகதாசார்ங்கபத்மரூப பஞ்சாயுதங்களை, கொண்டு - க்ரஹித்து, அஞ்சல் - மாபைஷீஃ, என்றளிக்கும் - என்றுரக்ஷிக்கும். (௧௧)

மூ.—தாமோதரனென்தாமங்கள்நாலுகரங்களில்கொண்டு
ஆமோதரமெனவாகத்தினுட்புறம்பிற்கழுத்தும்
தாமோரிளங்கதிரேனென்னவென்னுளிருளறுக்கும்
மாமோகமாற்றுமதிளத்தியூரின்மரதகமே. (௧௨)

"பாசஹஸ்தம் ச தேவம் பாலார்கஸத்ருசப்ரபம்। தாமோதராய மந்த்ரேண தாரயேத்வாமபார்ச்வகே" "தாமோதரஸ்தடித்பாச தீப்ரகோவ நிஸம்ஹஜ" "இந்த்ரகோபகஸங்காசஃ பாசஹஸ்தோபராஜிதஃ ஸபாஹ்யாம்த்யந்தரம் தேஹம் வ்யாப்யதாமோதரஸ்ஸ்தித:" இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபந்நங்களான த்வாதசபுண்ட்ர தேவதையுடைய வர்ணாயுதாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்.

மாமோகம் - மஹாமோஹங்களை, தேஹாத்மப்ரமஸ்வதந்த்ராத்ம ப்ரமதத்கார்யங்களையென்றபடி. மாற்றும் - நசிப்பிக்குமதான, மதிள் - ப்ராகார பரிவ்ருதமான, அத்தியூரில் - ஹஸ்திகிர்யலங்க்ருத ஸ்ரீகாஞ்சீநகரத்திலிருக்குமதான, மரதகம் - மரகதரத்நம், இங்கு ஸ்நிக்த ச்யாமள மஞ்சுளோஜ்வல விக்ரஹரான பேரருளாளரை மரகதரத்நமாக அத்யவஸித்தபடி. என்தாமோதரன் - மத்ஸ்வாமியான தாமோதரனாய், ஆமோதரம் - தரமாமோவென்றுமாறியந்வயிப்பது, தரமாமோ - சக்யமாமோ, என - என்னும்படி. அந்தர் பஹிர் வ்யாபித்து நியந்த்ருத்வேந வர்த்திக்கை மற்றொருவராலே சக்

உமோ.வென்னலாம்படி யென்கை. ஆகத்தின்-சரீரத்தினுடைய, உள் - அந்த:ப்ரதேசத்திலேயும், புறம் - பஹி: ப்ரதேசத்திலேயும், பிற்கழுத்தும் - பச்சிமகண்டத்திலேயும், தாம் - ஸ்வயம், ஓர் - அத்விதீயமான, இளம் - பாலனான, கதிரோன் - ஸூர்யன், என்ன - என்னலாம்படி,பாலஸூர்யஸவர்ணனு யென்றபடி. இங்குநின்று இதிசேஷ: இளங்கதிரோ னென்கிற பதத்தாலே உத்யதவஸ்த ஸூர்யன் விவக்ஷிதனாகையாலும் வாமனகாதையிலே தருணவருக்கசப்தத்தாலே யுதிதாவஸ்தஸூர்யன் விவக்ஷிதனாகையாலும் தயோர்வைலக்ஷண்ய மநுபவஸித்தமாகையாலும் வாமந தாமோதரயோர் நவர்ண ஸங்கர:. பாலஸூர்யேந்த்ரகோபயோர் வர்ணஸாஜாத்ய மனுபவ ஸித்தமாகையாலே தாமோதரனுக்கு இந்த்ரகோபவர்ணத்வப்ரதிபாதக ப்ரமாணத்தோடு விரோதமில்லை. என்னுள்-என்னந்த: கரணத்தினுடைய, இருள் - அந்தகாரத்தை, பாலஸூர்ய துருச்சேத்யமான வாந்தரதமஸ்ஸை யென்றபடி. அறுக்கும் - சேதிக்கும். (௨௪)

மூ.—கற்றுத்திரியுங்கலைகளைவெல்லுங்கருத்தில்வைத்து
பத்திக்குறுதுணைபன்னிருநாமம்பயில்பவர்க்கு
முத்திக்குமூலமெனவேமொழிந்தவிம்மூன்றுநான்கும்
தித்திக்குமெங்கள்திருவத்தியூரரைச்சேர்பவர்க்கே. (௧௩)

இப்படி த்வாதச வித புண்ட்ர தேவதைகளுடைய வர்ணாயுதாதிகளை நிரூபித்து இனிமேல் பகவத் பக்தி பரிவாஹ பூதமானகேசவாதி த்வாதசநாமத்தை மநஸ்ஸாலே தரித்து ததர்த்தசிந்தநத்தோடப்யஸிக்கும் பகவதாஶ்ரிதருக்கு பகவச்சரணாரவிந்தப்ராப்திபர்யவஸாயியான இக்காதாத்வாதசகம் ஸித்திப்ரதமாமென்று கொண்டு ப்ரபந்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார்.

பத்திக்கு - பக்திக்கு, உறு-ஸந்நிஹிதமான, துணையாம் - ஸஹாயமான, பகவத்பக்திவர்த்தகமாகவும்,தத்பரிவாஹபூதமாயுமிருக்கையாலே பக்திஸஹசரியான வென்றபடி. பன்னிருநாமம்-கேசவாதி நாமத்வாதசகத்தை, இதுக்கு வைத்துஎன்கிறத்தோடந்வயம், கற்று-அப்யஸித்து, திரியும்-ஸஞ்சரியாநிற்கிற, வாதிபிரப்யஸ்யமானைகளாய் லோகத்திலே ப்ரசுரிக்குமவையான வென்றபடி. கலைகளை - வித்தைகளை, வெல்லும் - ஜயிக்குமவையான, கருத்தில்-மநஸ்ஸிலே, ஸகல வித்யாஸ்தாநக்ரஹண தாரணக்ஷமமானமனஸ்ஸிலே யென்றபடி.மநஸ்ஸை வித்யாவிஜயித்வேநநிர்தேசித்தது கேசவாதி நாமங்களுடைய நிர்வசநாதி லப்யார்த்த சிந்தந ஸாமர்த்ய ஸூசகார்த்தம். வைத்து - நிவேசித்து, பயில்பவர்க்கு-அப்யஸிக்குமவரான, இது ஆஶ்ரிதருக்கு விசேஷணம். எங்கள் - அஸ்மத்ஸ்வாமியான, திருவத்தியூரரை - ஶ்ரீஹஸ்திகிரிநகரவாஸியான பேரருளாளரை, சேர்பவர்க்கு- ஆஶ்ரிதருக்கு, இதுக்கு தித்திக்கு மென்கிறத்தோடந்வயம். முத்திக்கு - முக்திக்கு, மோக்ஷத்துக்கு, மூலமென - மூலமென்று, மொழிந்த - சொல்லப்பட்டதான, இம்மூன்றுநான்கும் - இந்தபன்னிரண்டு காதைகளும். சித்திக்கும் - ஸித்திக்கும், பலித்துவிடு மென்றபடி. தித்திக்கு மென்று பாடமானபோது அம்ருதம் போலே போக்ய தமங்களா மென்று பொருள். (௧௫)

ஏதம்......ஜாஸ: | ஸங்க்ஷேபாய தைவதாநாம்
த்வாதஶாநாம் விஶேஷ ஸம்ப்ரத்யய ஸித்தயே ||
நாஹம்......ஶரணாஶ்ச ||
ஸர்வம்......ஸஹ ||
இதி ஶ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய.. ..வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீ த்வாதஶநாம வ்யாக்யானம் ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ

திருமந்த்ரச்சுருக்கு வ்யாக்யானம்.

ஸ்ரீஸூ......நஸா । ஸுஷ்டாக்ஷரார்த்த ஸங்க்ரஹமாயா
வ்யாவ்யாதிவைஷ்ணவஸ்ரீத்யை॥ க॥
ஸுநாஜிஹ்வேந... ..வஷிதா॥ உ॥
மாயாஜதா:......மஷிதாதிஸுஜ்ஞா:॥ ங॥

மூ.—நாவலர்மறைநாலொன்று நலந்திகழ்மறையென்றோரத்
தாவலுப்பலைக்குமோகத்தழுந்தி நின்றலமருகின்றீர்
தூவலம்புரியாமொன்றிற்றுலக்கமாமணிவண்ணமொன்றால்
காவலென்றகரத்தகவாய்க் கருத்துறக்காண்மினீரே. (க)

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யபதவ்யாதி ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாராந்த பஹுப்ரபந்தங்களிலே தத்தத் புருஷவிசேஷ ருச்யநுகுண தரதம பாவாபன்ன ஸம்க்ஷேப விஸ்தார ப்ரக்ரியையாலே ஸ்வேநைவ பஹுப்ரகார வ்யாக்யாதமாய் ஸ்ரீமத் விரோதபரிஹாராக்ய க்ரந்த தூரோத்ஸாரித ஸம்பாவித ஸமஸ்த ஸம்சய ப்ரகரமான ரஹஸ்யத்ரயத்தினுடையஸாரார்த்தங்களைத்ரமிட ஸூக்தி ரஸிக ஸாரக்ராஹி ஸமாஜ சித்தரஞ்சநார்த்தமாக த்ரமிடகாதைகளாலே ஸங்க்ரஹிக்க ப்ரவ்ருத்தராய் ப்ரதம காதா தசகத்தாலே மூலமந்த்ராந்தர்கதங்களான வகாராதிகளுடைய ஸாரார்த்ததசகத்தை ஸங்க்ரஹிக்கக் கோலி முதல்பாட்டாலே யகாரார்த்தமான ஸர்வரக்ஷகதா பரிஜ்ஞாநத்தாலே தாபத்ரய தவாநல தஹ்யமான தசாயா மசரணராய் அகாதசோகஸாகர நிமக்நரான ஸம்ஸாரி சேதநர்களை ஸம்போதித்து தாத்ருச சோக நிவ்ருத்யர்த்தமாக வகாரார்த்தங்களை ஹ்ருதயாரூடீ கரித்துக்கொள்ளுங்கொ ளென்றுபதேசிக்கிறார்.

தாவு - தாவநத்தாலும்,அலுப்பு-நிர்வேதத்தாலும்,அலைக்கும்-அலைப்பிக்கும், மோகத்து - மோஹத்திலே, "ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்கிறபடியே ஸம்ஸார பதவீபரிதாவந ஜநித பரிஶ்ரம ப்ரதிஸந்தாநங்களாலே ஹ்ருதய மோஹாவஹமான வஜ்ஞாநாந்தகாரத்திலேஎன்றபடி.அழுந்திநின்று-மக்நராய்நின்று,நின்றென்கிறநிர்தேசத்தாலே மஜ்ஜநாவஸ்தைக்குச்சிரகாலாநுவ்ருத்தத்வம் பலிதம். அலமருகின்றீர் -தடுமாறினவர்களே, இது ஸம்போதநம். நாவு-ஜிஹ்வையிலே, அலர் - விகஸியாநிற்கிற, மறைநாலு - நாலுவேதங்களும், ஒன்று - சேர்ந்து, நலந்திகழ் - பெருமையோடு ப்ரகாசியாநிற்கிற, மறையென்று - வேதமென்ற, ஓர - விசாரிக்கும்படியான, ஓருகை விசாரிக்கை. ஸகலவேதார்த்தஸாரபூத ஜீவ பரமாத்ம ஸம்பந்த விசேஷ ப்ரதிபாதநத்தாலும் வேதத்ரய ஸாரபூதாகாரொகார மகாராத்மகமான அக்ஷர த்ரய ஸம்மேளநத்தாலும் ஸகல புருஷார்த்தீயமான ஸகல வேத ஸமஷ்டி ரூபத்வேந ப்ரஸித்தமாகையாலே வேதங்களுக்கும் வேத மென்று பாவிக்கும்படியான வென்றபடி. இது ப்ரணவத்துக்கு விசேஷணம். தூ - பரிசுத்தமான, உச்சாரணத்தாலும் அர்த்தஜ்ஞானத்தாலும் யதாதிகாரம் சுத்யாபாதகமான வென்றபடி. வலம்புரியாம் - தக்ஷிணாவர்த்த சங்காத்மகமான, யத்வா. லிப்யாத்மகமானவென்றபடி. ஒன்றில் - அகாரோகாரமகாரஸமுதாயத்வேந ஏகாக்ஷரதயா ப்ரதிபந்நமான ப்ரணவத்திலே, இதுக் ககவாயோ டந்வயம்,துலக்க - நிர்மலமான, மாமணிவண்ணம் - மஹாமணிஸ்வபாவமான, ஒன்றால் - ஒருவஸ்துவாலே, காவல்-ரக்ஷை, எல்லார்க்கு மிதி சேஷ:. நிர்மலமான மணி ஸ்வபாவமான வொரு வஸ்துவே ஸர்வரக்ஷகமென்றபடி. என்றகரத்தகவாய்- என்கிறஅகாரதாத்பர்யத்தால், அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாந ரூப:புருஷோத்தமஸ்ஸர்வரக்ஷக இத்யாகாரகமான ப்ரணவாந்தர்கதாகார தாத்பர்யத்தை யென்று நிர்களிதார்த்தம். இத்தால் அவதாதுரக்ஷணத் யேகோநவிம்ர்த்தகத்வேந தாதுபாடபடிதமானாலும் ப்ரஸித்தி ப்ராசுர்யத்தாலும் ப்ரயோக விசேஷத்தாலும் ப்ரக்ருதே ரக்ஷாமாத்ர பரத்வேந விவக்ஷிதமான தாதுவிலே கர்த்தரி விச் ப்ரத்யயாந்தமாகவாதல் டப்ரத்யயாந்தமாகவாதல் வ்யுத்பன்னமாகையாலேயோக வ்ருத்யாரக்ஷணபரமான ப்ரணவாந்தர்கதாகாரத்தை ரூடவ்ருத்யா நாராயணபரமாக வ்யவஸ்தாபித்தப

டி. கருத்து-ஹ்ருதயத்திலே, உற - ஸந்நிஹிதமாம்படி, ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி என்ற படி. காண்மினீர்-காணுங்கோள். "உபதேசோ நிரர்த்தக:" என வாராதபடி யறியுங் கோளென்றபடி.

துவக்கமாவண்ணமொன்றாலென்கிறபாடம்சாதுதரம். அப்போது துவக்கமா - ஆரம்பமாகிற. அகரமுதலவெழுத்தெல்லா மாதிபகவன் முதற்றேயுலகு, என்கிறபடியே ஸர்வாக்ஷராரம்பமான வென்கை. வண்ணமொன்றால்-ஒருஅக்ஷரத்தாலே, அகரம் ஸர்வாதியாயிருக்குமாப்போலே ஸர்வஜகதாதியான ஸர்வேச்வரனாலே யென்று தாத்பர்யம். (௧)

மூ.—இளக்கமின்மயக்கந்தன்னா லெனக்குநானுரியேனென்னுங்
களக்கருத்தொன்றேகொண்டு கடுநரகடைந்துநின்றீர்
விளக்குமிவ்வெழுத்தினாலாம் வேற்றுமையேற்றிவாங்கித்
துளக்கமிலடிமைபூண்டுத் தூயராய்வாழ்மினீரே. (௨)

இப்படி யகாரத்தாலேஸர்வரக்ஷகதாத்யவஸாயம்பிறந்தாலும்ரக்ஷகனோடு தனக்குள்ள ஸம்பந்தத்தை யறியாதபோது அவனைக் கிட்டினாலை ஸுகரமல்லாமையாலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகாநாதிகாலாநு வ்ருத்தத்ருடதரஸ்வேதரசேஷத்வ ப்ரமப்ரயுக்தஸாம்ஸாரிக க்லேச கர்ம விபாகாதி மல பரம்பராபிபூதனாக் குறித்து தாத்ருசசேஷத்வபரம நிவ்ருத்யர்த்தமாக அகாரோத்தரலுப்த சதுர்த்யபி ஸம்ஹிதமான தாஸ்யாக் யஸம்பந்தத்தை ருசிபூர்வகமாக வப்யுபகமித்துஜ்ஜீவியுங்கோளென்று அநுசாஸிக்கிறார்.

இளக்கமில் - சைதில்யமில்லாத, மயக்கந்தன்னால் - வ்யாமோஹத்தாலே, ஸ்வாத்மநி பகவச்சேஷத்வாஜ்ஞாநதார்ட்யத்தா லென்றபடி. அஜ்ஞாநத்துக்கு தார்ட்யம் அநாதித்வம். நானெனக்கு - எனக்குநானென்றந்வயிப்பது. நான்எனக்குஸ்வதந்த்ரன், என்னும் - என்கிற, ஏவம் ரூபமான வென்றபடி. களக்கருத்தொன்றே - விருத்தபுத்தியொன்றையே, கொண்டு - அவலம்பித்து, கடுநரகு - க்ரூரநரகங்களை ஸ்வரூபவிருத்தஸாம்ஸாரிகஜகதிகளை என்றபடி. அடைந்து நின்றீர் - ப்ராப்தராயிருக்கிறவர்களே, நின்றீர் என்றவித்தால் அவிவேகங்களாலே யனுபூதமான க்லேசாதிகளுக்கு ஸ்தைர்யம் ஜ்ஞாபிதம். அவ்வெழுத்து - அந்தஅக்ஷரத்தை, பூர்வகாதையிலே நிபாதிக ஸர்வரக்ஷக வாசகத்வேந ப்ரதிபந்நமான வகாரார்தத்தை யென்றபடி. விளக்கும்-ப்ரகாசிப்பிக்குமதான, சப்தஸாதுத்வத்தாலும் அர்த்தசாதுத்வத்தாலும் பரிஷ்கரிக்குமதான வென்றபடி. நாலாம் - சதுர்த்தியான, வேற்றுமை-விபக்தியை, அகாரத்தை நிக்விபக்திகமாக்கில் நகேவலாப்ரக்ருதி: ப்ரயோக்தவ்யா என்கிறபடியே ஸ்வரூபதோ ஸாதுத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும் குத்ருஷ்டி மதரீத்யா ப்ரதமாந்தமாக்கி மகாரார்த்தத்தோடே யபேதாந்வயமாய் யோஜிக்கில் ரக்ஷ்யரக்ஷகத்வ கார்யகாரணத்வரூபவிருத்ததர்மாதிஷ்டிதயோர்ஜீவப்ரஹ்மணோரபேதம் துர்வசமாய் ஸ்வரூபபேதப்ரதிபாதக ப்ரமாண சதபாதிதமு மாகையாலே யர்த்ததொ ஸாதுத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும் ப்ரணவத்தை யாத்மஸமர்பணத்தில் விநியோகிக்கிற ப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே யனுஷ்டேயார்த்தப்ரகாசகார்த்தமாக "அக்நயஇதம்" என்னுமாப்போலே ஸம்ப்ரதாந சதுர்த்தி யவச்யம் பாவி யாகையாலும் அத்தைஸம்பந்த ஜ்ஞாநமாத்ர பரமாக யோஜிக்கும் பக்ஷத்திலும் தாதர்த்தய ஸம்பந்தத்திலே சதுர்த்தி ப்ரதிபதோக்தை யாகையாலும் ப்ரணவகதமான வகாரத்துக்கு சதுர்த்யந்தத்வமே மிகவுமுசித மென்று கருத்து. ஏற்றி-ஏறிட்டு, ப்ரஸஞ்ஜிப்பித்தென்றபடி. வாங்கி - லோபித்து, ப்ரணவத்துக்கு 'ஸுபாம்ஸு' பேதிஸமாஸைகபதபக்ஷே 'ஸுபோதாதுப்ராதிபதிகயோ'ரென்றுதல், த்ரைபத்யபக்ஷே 'ஸுபாம்ஸுலுக்' இத்யாதி ச்சாந்தஸப்ரக்ரியையாலே யாதல் லுப்தையான சதுர்த்தியை யனுஸந்தித்தென்றபடி. துளக்கமில் - சலந ரஹிதமான, 'பிறந்தபின்மறந்திலேன்' னென்கிறபடியே விஸ்மரண ரஹிதமான வென்றபடி. அடிமை-தாஸ்யத்தை, சேஷத்வந்தானே சேதநநிரூபிதமாய் சேதநநிஷ்டமானபோது தாஸ்யமாக பர்யவஸிக்குமென்று கருத்து. பூண்டு - பூட்டிக்கொண்டு, ஆபரணம் பூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே ருசியோடேயப்யுபகமித்து என்றபடி. ஸ்வாத்மநி லுப்தசதுர்த்தி தாத்பர்யவிஷயமான பகவத்தாஸ்யத்தை யநுஸந்தித்தென்று பலிதார்த்தம். தூயராய், பரிசுத்தராய், " [illegible] " என்கிறபடியே நிவ்ருத்தோபாயாநர்ஹதாரூபாசுத்திகராய் என்றபடி. வாழ்மினீர்-வாழுங்கோள். (௨)

ஸூ.—அப்பொருளிகழ்ந்துமற்றுங்கழிந் தழிந்தெழுவார்தாளில்
இப்பொருளிகழ்ந்தவன்பாலிரங்கி நீர்வணங்கிவீழ்வீர்
உப்பொருளுள்ளிமற்றோருயிர்களுக் குரிமைமாற்றி
யெப்பொருள்பயனுமீதென்றெண்ணி நீரெழுமினீரே. (௩.)

இப்படி பகவச்சேஷத்வாஸ்திக்யம் பிறந்தாலு மந்யசேஷத்வப்ரமம் கழியாத போது ஸ்வரூபவிருத்த துச்சேதந ஸாமாச்ரணமும் ப்ரஸங்கிக்கையாலேதன் நிவ்ருத்யர்த்தமாக உகாரார்த்தமான வந்யயோக வ்யவச் சேதத்தை யநுஸந்தித்துவ்யாவ்ருத்தராயிருங்கோ ளென்கிறார்.

நீர் - அந்யசேஷத்வ ப்ரமங்கழியாத நீங்கள், அப்பொருள்-அந்தவர்த்தத்தை, பூர்வோக்த நிருபாதிகஸர்வசேஷியையென்றபடி, யத்வா: அப்பொருள் - அகரார்த்தினுடையவர்த்தத்தை; பூர்வவதேவ பலிதார்த்த:. இகழ்ந்து-த்யஜித்து, ஆச்ரயியாதே யென்றபடி. மற்றும்-தத்வ்யதிரிக்தரான, கழிந்து - கழியப்பட்டு, ப்ரஷ்டைச்வர்யரா யென்றபடி, அழிந்து-நசித்து, எழுவார்-உத்பன்னராவாருடைய, அத்யந்தாஸ்திரைச்வர்யராய் உத்பத்திவிநாசயோகிகளான க்ஷுத்ரதெவதைகளுடைய வென்றபடி. இத்தாலிவர்களுக்கு ரக்ஷகத்வ சேஷித்வஸ்வரூபயோக்யதா பாவம் ஜ்ஞாபிதம். தாளில்-கால்களிலே, இதுக்குவணங்கி யென்கிறத்தோடந்வயம். இப்பொருள்-இந்தவர்த்தங்களை, பரித்ருச்யங்களான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களை யென்றபடி. இகழ்ந்தவன்பால்-விட்டப்ரீதியாலே, அல்பாஸ்திரத் வேநாநுபவ ஸித்தங்களான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களுடைய வலாப ப்ரயுக்தாசா வேதாளியாலே யென்றபடி. இரங்கி - சிதிலமநஸ்கராய், 'நநமேயம்' என்கிற மாநத்தைத்யஜித்து என்றபடி. வணங்கி-ப்ரணதராய், வீழ்வீர்-அதோகதிகளை அடைகிறவர்களே, உப்பொருள்-உகாரத்தினுடைய வர்த்தத்தை, உள்ளி - நினைத்து, "[illegible]" இத்யாதி ச்ரௌதப்ரயோகாநுஸாரேண அவதாரண பரமான வுகாரத்தாலே யநந்யார்ஹபகவச்சேஷத்வத்தை யத்வஸித்தென்றபடி. மற்றோர்-பகவத்வ்யதிரிக்தரான, உயிர்களுக்கு - சேதநருக்கு, உரிமை - சேஷத்வத்தை, மாற்றி - பரித்யஜித்து, தத்ஸம்ஸர்காதிகளை விட்டென்றபடி. எப்பொருள் பயனும் - ஸகலார்த்த பலமும், ஈது-இதுவே, இந்த பகவதநந்யார்ஹ சேஷத்வாத்யவஸாயமேஸகலவேதார்த்தஸகலசாஸ்த்ரபரிஜ்ஞாந மென்றபடி. என்றெண்ணி-இப்படி யநுஸந்தித்து நீர்-ஈத்ருசநிஷ்டாசாலிகளான நீங்கள், இப்படி இரண்டிடத்திலே நீரென்கிறபதம் ப்ரயோகித்தது வாக்ய பேதத்தாலும் தாத்பர்யபேதத்தாலும் தோஷமன்று அன்றிக்கே எண்ணினீர் என்றுசிறப்புனகரமாகவைத்து எண்ணினீர்-எண்ணினவர்களாய், என்றுபொருள கொல்லல் நலம். எழுமினீர்-ப்ரகாசியுங்கொள், பகவதேகஸமாச்ரயணப்ரவ்ருத்தராகுங்கோளென்றபடி. (௩)

ஸூ.—என்றுமோரேதமின்றி யிரவியுமொளியும்போல
வொன்றி நின்றுலகளிக்கு முகமிகழ்ந்தடிமைவைத்தீர்
ஒன்றுமூன்றேழுத்தாயொன்று மொன்றியொன்றுடையமுன்னே
யொன்றியவிரண்டையுள்ளி யுளரெனவுய்மினீரே. (௪)

இப்படி யகாரசதுர்த்யுகாரங்களாலே பகவத்ரக்ஷ்யத்வாநந்யார்ஹ சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும் திவ்யதம்பதி சரணாகதி கூடாமையாலே தாத்ருசஜ்ஞாநாந்தரைக் குறித்து, ப்ரணவாந்தர்கதமான உகாரத்துக்கு "அகாரேணோச்யதே விஷ்ணு: ஸர்வலோகேச்வரோ ஹரி: । உத்த்ருதா விஷ்ணுநா லக்ஷ்மீ: உகாரேணோச்யதே ததா ॥ மகாரஸ்து தயோர்தாஸ: இதி ப்ரணவலக்ஷண: ॥ அகாரஸ்த்[illegible] உகாரஸ்த்[illegible] ॥ மகாரஸ்து தயோர்தாஸ: இதி ப்ரணவலக்ஷணம்" இத்யாதி ச்ருதி பகவச்சாஸ்த்ராதி ஸித்தலக்ஷ்மீ பரத்வ யோஜனையிலே கண்டோக்தயாநந்தம்பதிசரண்யத்வ ரக்ஷ்யத்வாதிகளையநுசந்தித்து உஜ்ஜீவியுங் கோளென்கிறார்.

என்றும் - ஒருகாலத்திலும், ஓரேதமின்றி - ஓரவத்யமுமிலலாததாய், கதாசிதபி விச்லேஷரூபாவத்யம் இல்லாதபடி, யத்வா : கதாசிதபி வைரஸ்யரூபாவஸ்தா கந்தமில்லாதே யென்றபடி. இரவியுமொளியும் போல-ரவியும்ப்ரபையும்போலே, ஒன்றிநின்று - ஏகீபவித்து இருந்து, ப்ரபா ப்ரபாவந்ந்யாயத்தாலே நித்யஸம்ச்லிஷ்டமாய்நின்றென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்குமதான, உகப்யுகத்தை, திவ்ய தம்பத் யாத்மகயுகளத்தை யென்றபடி. இசழ்ந்து-த்யஜித்து, இத்தம்பதிகளில் பத்நீ ஸக்த சேஷித்வரக்ஷகத்வா ஜ்ஞாநத்தாலே திவ்யதம்பத்யாத்மக யுகளத்தைத் த்யஜித்தென்றபடி. அடிமை- தாஸ்யத்தை, கேவலபகவத்தாஸ்யத்தை யென்றபடி, வைத்தீர் - வைத்துக்கொண்டவர்களே, அப்யுகமித்தவர்களே என்றபடி. ஒன்று-ஏகாக்ஷரமாய்,மூன்றெழுத்தாய்- அகாரோகாரமகாராத்மகமாய், ஒன்றும் - ஏகீபவிக்குமதான, ஒன்றில்-ஒருபதத்திலே, ச்ருதியிலே அக்ஷரத்ரய ஸமுதாயாத்ம னைகாக்ஷரத்வேந ப்ரஸித்தமாய் ஸம்ஹிதேதரதசையிலே ஏகாக்ஷரீபவிக்குமதான ப்ரணவரூபவிலக்ஷண சப்தத்திலே என்று பிண்டிதார்த்தம். ஒன்றுடைய-ஒருவர்ணத்தினுடைய, முன்னே - பூர்வபாகத்திலே, ஒன்றிய-ஏகீபவித்ததான, இரண்டை-வர்ணத்வயத்தை, ப்ரணவத்திலே மகாராத்பூர்வ மேகார்த்த பாவத்தாலே இதரேதர யோகத்வந்த்வ ஸமாஸேந ஐகபத்யமாபன்னமான வகாரோகாரரூபவர்ணத்வயத்தை என்றபடி. உள்ளி- அத்யவஸித்து, விஷ்ணுவாசகமான வகாரமும் லக்ஷ்மீவாசகமான உகாரமும் பூர்வொக்த ப்ரக்ரியைகளாலே லுப்தசதுர்த்தீ த்விவசநாந்த த்வந்த்வஸமாஸமாகையாலே ஆக்நாவைஷ்ணவ ஹவிராதாநந்யாயேந ததுபய சேஷத்வத்தையநுஸந்தித்தென்றபடி. இந்த யோஜனையிலே ப்ரமாணாந்தரபலத்தாலே சேஷத்வாந்ய்யோகவ்யவச்சேதம் ப்ரணவத்திலார்த்தமாகக்கடவது. உளரென-ஸத்துக்களென்னும்படி.“ஸந்தமேநம்ததோவிது:” என்றஸத்தா சாலிகளா யென்றபடி. உய்மின்-உஜ்ஜீவியுங்கள். (௪)

மூ.—தத்துவமறுநான்கோடு தனியிறையன்றிநின்ற
சித்தினையுணராதென்றுந் திரடொகையாகின்றீர்
மத்தனைத்தனிவிடாதே மையிலாவிளக்கமாக்கி
உத்தமனடிமையான வுயிர்நிலையுணர்மினீரே. (௫)

இத் திவ்யதம்பதி சேஷத்வ ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும் தத் சேஷத்வாச்ரயனான தன்னை தேஹேந்த்ரியாதி விலக்ஷணனாக வறியாதபோது ஸ்வரூபோசித ஸாம்ப்ரதாயிக பலானுகூல ப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலே தாத்ருசஜ்ஞாநசபளரைக்குறித்து தந்நிவ்ருத்யர்த்தமாக மகாரார்த்தாநுஸந்தாந பூர்வகம் ப்ரணவவாக்யார்த்தத்தை அநுஸந்தியுங்கோளென்று அருளிச்செய்கிறார்.

தத்துவம் - தத்துவங்களுடைய, அறுநான்கோடு-சதுர்விம்சதியோடே, தனி-அத்விதீயனான, இறை-ஈசவரன், இன்றிநின்ற-ஆகாதேயிருக்குமவனான, ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரேந்த்ரிய தந்மாத்ரபூதரூப சதுர்விம்சதிகுண தத்வேப்ய: பரமபுருஷாச்ச விலக்ஷணனான வென்றபடி. இங்குத்ரிகுண வைலக்ஷண்யகதநம் புத்திகால சுத்தஸத்வ வைலக்ஷண்யத்துக்கு முபலக்ஷணம். இங்கு ப்ரணவாந்த்ய மகாரத்தை ‘மந அவபோதநே’ என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரி ல்யுட் ப்ரத்ய யாந்தமாக வ்யுத்பன்னமாக்கி ஜ்ஞாநாச்ரயபரமாக யோஜிக்கும்போது அசேதநவ்யாவ்ருத்தியும் மஸபரிமாணே யென்கிற பரிமாண ஸாமாந்யார்த்தக தாதுவிலே நிஷ்பன்னமாக்கி, வாலாக்ரசதபாகஸ்ய, இத்யாதி ப்ரமாணாநுகுண்யேந பரிமாண விசேஷத்திலே விஜ்ரும்பித்து அணுபரிமாண பரமாக யோஜிக்கும்போது ஈச்வர வ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்திக்குமென்று கருத்தாலே ஜீவனுக்கு பயவ்யாவ்ருத்தி சொன்னபடி. சித்தினை - ஜீவனை, என்றும்-ஒருக்காலும், உணராது-அறியாதே,திரள்-ஸங்கீபூதமான,தொகையாகி-மயூரபிஞ்சிகையாகி, நின்றீர்-ஸ்பஷ்டம். அசேதநேச்வரவிலக்ஷண ஜீவாஜ்ஞாநேநசிர:ப்ராண்யாதிலக்ஷண தேஹேந்த்ரிய மந: ப்ராணாதிகதம்பத்திலே யாத்மாபிமானம் பண்ணுகையாலே மயூரபிஞ்சநிகரம் போலே சபளஸ்வரூபமாய் நின்றவர்களே யென்றுபலிதார்த்தம். மத்தனை-மகாரவாச்யனான ஜீவனை, மகாரத்தையுடையவன் மத்தன். மகாரவாச்யனென்றபடி. இத்தால் “மகாரோயம் பஞ்சவிம்ஸ:ப்ரகீர்த்தித:” என்கிற தத்வ ஸாகரஸம்ஹிதாவசநம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதம், தனிவிடாதே-பிரித்துவிடா

தே, ஸமபிவ்யாஹ்ருத பூர்வபதார்த்தங்களோடே நிராகாங்க்ஷமாக்காதே யந்வயித்தென்றபடி. மையிலா-மஷீசூன்யமான, விளக்கமாக்கி-தீபமாக்கி, ஸரஸதோதுக்காஜ்ஞாநரஹிதஸ்வயம்ப்ரகாசரூபமாக லபித் தென்றபடி. இதுமந ஜ்ஞாநேஎன்கிறதாதுவிலே பூர்வோக்தப்ரக்ரியையாலேநிஷ்பன்னமானமகாரத்தாலேபலிதமானஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வத்தைக்காட்டினபடி. இப்படி மகாரமாத்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தினிமேல்பூர்வபத ஸமபிவ்யாஹாரலப்த வாக்யார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார். உத்தமன் - புருஷோத்தமனுக்கு, அடிமையான-தாஸ்யரூபமான, உயிர்நிலை-ஜீவஸ்திதியை, பகவத்தாஸ் யாத்மக ஜீவஸ்வாபாவிகாகாரத்தை யென்றபடி. உணர்மினீர் - அநுஸந்தியுங்கள். (ரு)

மூ.—தனதிவையனைத்துமாகத் தானிறையாகுமாயன்
உனதெனுமுணர்த்திதாராதுமக்கு நீருரிமையுற்றீர்
எனதிவையனைத்தும்யானே யிறையெனுமிரண்டுதீர
மனவெனுமிரண்டின் மாறுவல்வினைமாற்றுவீரே. (சா)

இப்படி விலக்ஷணாத்மஸ்வரூப ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும் தனக்கும்நிருபாதிக சேஷித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களுண்டென்கிற ப்ரமம் கழியாதபோது அநந்ய சரணத்வம் ஸித்தியாமையாலே தாத்ருசப்ரமாந்தரைக்குறித்துநமச்சப்தத்தை பதத்வயமாக்கி வ்யத்யயேநாந்வயித்து ததார்த்தத்தை யனுஸந்தியுங்கொளென்கிறார்.

இவையனைத்தும் - இந்தஸகலவஸ்துக்களும், தனதாக - தனக்கீசிதவ்யங்களாக, தான்-ஸ்வயம், இறையாகும் - ஈச்வரனுமவனான மாயன் ஆச்சர்யஸ்வபாவ்ன, இங்கு ஈச்வரனுக்கு ஆச்சர்யஸ்வபாவமாவது யதாவஸ்தி தேசேசிதவ்யஸ்வபாவ திரோதாந ஸாமர்த்யம். உனது-உங்களது, எனுமுணர்த்தி - என்கிறஜ்ஞானத்தை, தாராது-கொடாதேயிருக்கச்செய்தே, நீர் - அஜ்ஞாதநமச்சப்தார்த்தரானநீங்கள், உமக்கு-உங்களுக்கு, உரிமை - பாரதந்த்ர்யத்தை, அதீநத்வத்தை என்றபடி. உற்றீர் - அடைந்தீர்கள், ஸர்வநியந்தாவானவன் ஸ்வாஜ்ஞா ரூபசாஸ்த்ர முகத்தாலேஜீவாநாம்நிருபாதிக சேஷித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை நிஷேதிக்கச் செய்தே தத்விருத்தமான சேஷித்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநத்தையும் அடைந்திகோள் என்றபடி. மனவெனும் - மனவென்கிற, இரண்டின் - பதத்வயத்தினால், இவையனைத்தும் - இந்த ஸகல வஸ்துக்களும், தேஹேந்த்ரிய பார்யாபுத்ர பசுக்ஷேத்ராதி வஸ்துக்களெல்லாமென்றபடி. எனது - மதீயங்கள், நிருபாதிக மச்சேஷ பூதங்களென்றபடி. யானே-நான்தானே, இறை - ஈச்வரன், ஸ்வதந்த்ர னென்றபடி, எனும் இரண்டு - என்கிற வபிமாநத்வயமும், தீர - நசிக்கவே, - நமச்சப்தத்தை பதத்வயமாகச்சேதித்து மஃ ந என்றந்வயித்து மஃ என்கிற பாகத்தை சாந்தஸப்ர க்ரியையாலே லுப்த பூர்வோத்தர பாக மகாரமாத்ரமாக்கி ஷஷ்ட்யந் தாஸமச்சப்தமாக்கி யத்தோடே கிஞ்சித் என்றும் ஸ்வாதந்த்ர்ய மென்றும் பதத்வயத்தை அத்யாஹரித்து மஃ - கிஞ்சித் ப்ரதி ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந - என்று யோஜிக்கும் போது எனக்கு நிருபாதிக சேஷமொன்றுமில்லை- நான் ஸ்வதந்த்ரனு மல்லேனென்ற போதம் பிறக்கையாலே பூர்வோக்த ப்ரம த்வயமும் நிவ்ருத்தமாகிறதென்று நிர்களிதார்த்தம். இத்தால் நமச்சப்தத்துக் கஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதோக்த ஸௌக்ஷ்மயோஜனையைக் காட்டினபடி. மாறு- நித்யமாக ப்ரவாஹரூபேண அநுவர்த்திக்கையாலே நித்யங்களான, வல் - த்ருடங்களான, தத்வ ஜ்ஞாநேதர துர்நிராஸங்களான வென்றபடி. வினை-கர்மங்களை, மாற்றுவீர்- போக்குங்கள். (சா)

மூ.—அழிவிலாவுயிர்கட்கெல்லா மருக்கனையழியாவீசன்
வழியலாவழிவிலக்குமதியெழமாயமூர்த்தி
வழுவிலாதிவையனைத்தும் வயிற்றில்வைத்துமிழ்ந்தமாலை
நழுவிலாநாரவாக்கி னுடிநீர்கணுகுவீரே. (எ)

இப்படி ப்ரணவ நமச்சப்தார்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்தாலுமீச்வரனுக்கு ப்ராபகத்வோபயுக்த காரணத்வ நியந்த்ருத்வாதிகளையும் ப்ராப்யத்வொபயுக்த நித்யத்வ சுபாச்ரய வைசிஷ்ட்யாதிகளையு மறியாத போது பூர்வோக்த ....நார சப்தார்த்தத்தை யறியுங்கோளென்கிறார்.

அழிவிலா - நாசரஹிதமான, உயிர்கட்கெல்லாம், ஸர்வாத்மாக்களுக்கும், மதி-ஜ்ஞாநமானது, எழ - உதிக்கும்படி, அருக்கனைய்-ஸௌர்யவத் ப்ரகாசகனையென்றபடி. வழியலா - ஸந்மார்கமாகாத, வழி - மார்கத்தில் நின்றும், விலக்கும், நிவாரணம்

பண்ணுமவனுன, ஸ்வரூபதோ விகார ரஹிதனுன சேதனனுக்கு" ததாமி புத்தியோகந்தம்யேந மாமுபயாந்திதே" என்கிறபடியே ஸம்யக்ஜ்ஞாந ப்ரதானத்தாலே யநுசிதமார்க நிவர்த்தகரான வென்றபடி. இங்கு ஜீவாநாம் நித்யத்வபஹுத்வகதநத்தாலே 'நாரஸ்ஸ்ரிதி ஸர்வ ஸம்ஸாரம் ஸமூஹ: ஸமீக்ஷித: । நாமோ நாராணாமயநம் ய:' இத்யாதி ப்ரமாணநுஸாரத்தாலே ஸமூஹார்த்தகாண் ப்ரத்யயாந்தமான நாரசப்தத்தில் ப்ரக்ருதிபூதமான நரசப்தத்தை - "ரிக்ஷயெ" என்கிற தாதுவிலே - கர்த்தரி ட ப்ரத்யயாந்தமாக வ்யுத்பன்னமாக்கி ரசப்தத்தோடே நகைகாதிவத் நஸமாஸமாக்கி ஜீவபரமாக்கி இத்தாலே ஜீவாநாம் க்ஷயராஹித்யம் ஸித்திக்கும் என்கிற பக்ஷமும் ஈச்வரனுக்கு தன்னியந்த்ருத்வ கதநத்தாலே நரசப்தத்தை "ந்ரு நயெ" என்கிற தாதுவிலே பசாத்யஜந்தமாக வ்யுத்பன்னமாக்கி பரமாத்மபரமாக்கி, அத்தாலே நியந்த்ருத்வம் ஸித்த மென்கிறபக்ஷமும் பரிக்ருஹீதமாய்த்து. அழியா - நசியாதவனுன, ஈசன் - ஈச்வரனுன, இத்தால் ப்ராகுக்த ப்ரதமபக்ஷரீத்யா வ்யுத்பன்னமான நரசப்தத்தை பரமாத்மபரமாக்கி யத்தா லவனுக்கு க்ஷயராஹித்யம் ஸித்திக்கு மென்கிற பக்ஷ மனுக்ருஹீதமாய்த்து. மாய - ஆச்சர்யாவஹமான, மூர்த்தி - விக்ரஹத்தை யுடையவனுன "தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பச்யந்தி ஸூரய:" என்கிறபடியேவிலக்ஷணஸன்னிவெச விக்ரஹசாலியானவென்றபடி. இதுமற்றும் அபேக்ஷித குணுதி வைசிஷ்ட்யத்துக்குமுபலக்ஷணம். இத்தால்நாரசப்தத்தை 'நரஸம்பந்தி நோ நாரா:' இத்யாதி ப்ரமாணநுஸாரேணபரமாத்ம பரங்ருசப்தப்ரக்ருதிக ஸம்பந்த ஸாமாந்யார்த்தகாண்ப்ரத்யயாந்தமாக யோஜிக்கிறத்தாலேபரமாத்மஸம்பந்தித்வேநப்ரமாணஸித்தங்களானகுணவிக்ரஹாதி கள்லபிக்குமென்கிறபக்ஷம் ப்ரகடிதமாய்த்து. இவையனைத்தும்-இந்த ஸகல வஸ்துக்களையும், வழுவிலாது - சகலிதங்களாகாதபடி, வயிற்றில் - உதரத்தில், வைத்து - நிவேசித்து,உமிழ்ந்த - உத்கிரணம் பண்ணினவனுன, மாலை-ஸ்வாமியை, ப்ரளயகாலத்திலே ஸகல வஸ்துக்களையும் ஸ்வரூபைக தேசத்திலே யடக்கி ரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே யதோசித ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ஸர்வஸ்வாமியையென்றபடி. இதுக்கு நாடி யென்கிறத்தோ டந்வயம். இத்தால் நார சப்தத்தை "நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணி" என்கிறப்ரமாணநு ஸாரேண ஜாதார்த்த காண் ப்ரத்யயாந்தமாக்கி யத்தாலே ஈச்வரனுக்கு ஜகத்காரணத்வம் ஸித்திக்கு மென்கிற பக்ஷம்ஸ்புடீக்ருதமாய்த்து, நழுவிலா-விச்லேஷ மில்லாத, ஸமாஸ தசாபன்னமான வென்றபடி. நாரவாக்கில் - நாரசப்தத்திலே, நாராயணசப்தாத்மக ஸமாஸாந்தர்கதமான நாரசப்தத்திலே யென்றபடி. நாடி - அந்வேஷித்து, ஸாவதாநரா யனுஸந்தித்து என்றபடி. நீர் - லப்தஜ்ஞாநரான நீங்கள், நணுகுவீர் - ஆச்ரயிக்கக்கடவீர்கள். (எ)

மூ.—வயனமொன்றறிந்துரைப்பார் வன்கழல்வணங்கவெள்கி
நயனமுள்ளின்றிநாளு நள்ளிருணண்ணிநின்றீர்
அயனமிவ்வனைத்துக்குந்தானவை தனக்கயனமென்றப்
பயனுமாய்ப்பதியுமான பரமனைப்பாடுமினீரே. (அ)

இப்படி நாரசப்தார்த்தஜ்ஞாநம்பிறந்தாலும்பஹிர்வ்யாப்திஜ்ஞாநமில்லாதபோது குலாலாதிவிலக்ஷணகாரணத்வமும் அந்தர்வ்யாப்திஜ்ஞாநமில்லாதபோது நிருபாதிக விலக்ஷண நியந்த்ருத்வமும் துர்போத மாகையாலே தாத்ருசவ்யாப்தித்வய ஜ்ஞாந ரஹிதரைக்குறித்து அயநசப்தத்தோடு நாரசப்தத்துக்குள்ள தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸார்த்தங்களையும் அயன சப்த மாத்ரார்த்தங்களையும் உபதேசிக்கிருர்.

வயனமொன்று - ஒருவசநத்தை, ஒருசாஸ்த்ரத்தை என்றபடி. அறிந்து - நிரூபித்து ,உரைப்பார்-சொல்லுமவருடைய, ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தாலே சாஸ்த்ரார்த்தத்தை விசதீகரித்து உபதேசிக்குமாசார்யருடைய வென்றபடி. வன் - த்ருடங்களான, ஆச்ரிதரைக் கைவிடாதவையான வென்றபடி. கழல்-திருவடிகளை, வணங்க - ப்ரணிபதிக்க, வெள்கி - லஜ்ஜித்து, குருபஸதநாதி ப்ரதிபந்தக துர்மானத்தாலே யென்றபடி. நாளும் - ஒருகாலத்திலும், உள்நயநமின்றி - அந்தர்த்ருஷ்டியில்லாதே, நள் - த்ருடமான, இருள்- அந்தகாரத்தை, நண்ணி நின்றீர்- அடைந்திருந்தவர்களே, பரமா

த்மாவினுடைய வந்தர்வ்யாப்த்யாதி ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே காடாந்தகாரமோஹிதர்களே யென்றபடி. தான் - விபுத்வாதி விசிஷ்டனானதான், இவ்வனைத்துக்கும் - இந்த ஸகலங்களுக்கும், "நரஸம்பந்திநோ நாரா:" என்கிறபடியே நாரசப்தார்த்தத்வேந பூர்வோக்தங்களான சேதநாசேதநாத்மக ஸகல வஸ்துக்களுக்கு மென்றபடி. அயநம் - ப்ராப்யமான, ப்ரவேச்ய னென்றபடி. ஸகலமு மவனுடைய ஸ்வரூபைகதேசத்திலே ப்ரவேசித்தடங்கிக்கிடக்குமென்று பலிதார்த்தம். "இண்கதௌ" என்கிற தாதுவிலேயாதல் அயகதா வென்கிறதாதுவிலே யாதல் கர்ம ல்யுடந்தத்வேந வ்யுத்பன்னமாய் வ்யாப்யபரமான வயநசப்தத்தோடு நாரசப்தத்துக்குள்ளதத்புருஷஸமாஸத்திலே ஸித்தையான பஹிர்வ்யாப்தியைக் காட்டினபடி. அவை. அந்த ஸகலவஸ்துக்களும், தனக்கு - ப்ரதிகாதாநர்ஹ ஸ்வபாவனானதனக்கு, அயனம்-வ்யாப்யங்கள், ப்ரவேச்யங்களென்றபடி. என்ற - என்றுசொல்லும்படியான, இத்தா லுக்தரீத்யா நாரசப்தத்துக்கும் வ்யுத்பன்னமானவயநசப்தத்துக்கு முள்ள பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸஸித்தையான வந்தர்வ்யாப்தியை வெளியிட்டபடி. ஆகஇரண்டுஸமாஸங்களாலும் "யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேऽபிவா । அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித:" என்றதுபலிதம். பயனுமாய்-பலமுமாய், இத்தால் அயநசப்தத்தைப்ராப்யபரமாகயோஜித்தபடி. பதியுமான-ஆதாரமுமான, இத்தால அயநசப்தத்தையதிகரண ல்யுடந்தமாக யோஜித்தபடி. பரமனை. பரமபுருஷனை, பாடுமினீர்-காநம் பண்ணுங்கோள், நாராயணசப்தத்தாலே யர்த்தாநுஸந்தானபூர்வகமாக கீர்த்தியுங்கள் என்றபடி. (அ)

மூ.—உயர்ந்தவருணர்ந்தவாற்ற லுகந்தகுற்றேவலெல்லாம்
அயர்ந்துநீரைம்புலன்கட் கடிமைபூண்டலமருகின்றீர்
பயர்ந்திவையனைத்து மேந்தும்பரமனார்நாமமொன்றில்
வியந்தபேரடிமைதோற்றும் வேற்றுமைமேவுவீரே. (௯)

இப்படி ஜீவபரமாத்மஸ்வரூப ஸ்வபாவ தத்வ ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும் ஸ்வரூபோசித புருஷார்த்த ஜ்ஞான மில்லாதபோது ததுபாய ப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலே ததநபிஜ்ஞரைக் குறித்து பகவன் னித்ய கைங்கர்யாக்ய மகாபுருஷார்த்த பரையான நாராயணபதோத்தர சதுர்த்தியை பர்யாலோசியுங்கோ ளென்கிறார்.

உயர்ந்தவர் - உன்னதரால், அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தத்வேந நித்யோன்னதரான ஸூரிகளாலே யென்றபடி. உணர்ந்தவாற்றால் - ஸங்கல்பித்த ப்ரகாரத்தாலே, உகந்த - அபிலஷிதங்களான, நித்யஸூரிகளுக்கு யதாஸங்கல்ப மபிமதங்களான வென்றபடி. யத்வா: உயர்ந்தவர் - ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸ்ர்வசேஷி, உணர்ந்தவாற்றால்-ஸங்கல்பித்தபடியே, உகந்த-பூர்வவத். பரமபுருஷ ஸங்கல்பாநுகுணத்வேந ஸ்வாபிலஷிதங்களான வென்றபடி. குற்றேவலெல்லாம் - ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், அயர்ந்து-விஸ்மரித்து, ஸ்வரூபோசித புருஷார்த்தத்தைஇகழ்ந்து என்றபடி. இங்குகதாசிதபி அநநுபூதமான பரமபுருஷார்த்தத்தை விஸ்மரித்ததாக நிர்தேசித்தது ஸம்ஸாரிணாமபி ஸூரிவந் தாயதநக்ரமத்தாலே ப்ராப்தி யுண்டாகையாலே ஸித்தப்ராய மென்று ஸூசநார்த்தம். நீர் - ஸாம்ராஜ்யார்ஹ ராஜகுமார ந்யாயேந பரமபுருஷார்த்த ஸ்வரூபயோக்யரான நீங்கள், ஐம்புலன்கட்கு - பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு, அடிமை - கிங்கரபாவத்தை, பூண்டு - பூட்டிக்கொண்டு, அலமருகின்றீர் - தடுமாறிநின்றீர்கள், "வயந்துகிங்கராவிஷ்ணோ:" என்கிறபடியே ஸ்வரூபப்ராப்தமானவிஷ்ணுகிங்கர பாவத்தை, த்யஜித்து "யூயமிந்திரியகிங்கரா:" என்கிறபடியே ஸ்வரூபவிருத்தமான விந்த்ரியகிங்கர பாவத்தைவஹித்து, ததர்த்த வ்யாபாரங்களாலேபரிஸ்ரமிந்திர்களென்றபடி. பயர்ந்து வ்யாபித்து, இவையனைத்தும்ஏந்தும்-இந்தஸகலவஸ்துக்களையும்தாங்குமவரான, பரமனார்-பரமபுருஷனுடைய, நாமமொன்றில்-ஒருதிருநாமத்திலே, ஸகல பகவந்மூர்த்தி ஸாதாரண மாகையாலும் ஸகலவஸ்துவ்யாபகத்வப்ரதிபாதக மாகையாலும் பகவன் நாமாந்தரங்களில் காட்டில் வ்யாபகதரமான நாராயணசப்தத்தி லென்றபடி. வியந்த - விலக்ஷணமான, நிருபாதிகமான வென்றபடி. பேர் - மஹத்தரமான, உத்தராவதி ரஹிதமானவென்றபடி. அடிமை - கைங்கர்ய

த்தை, தோற்றும். போதிக்குமதான, வேற்றுமை - விபக்தியை, மெவுவீர் - ஆத ரியுங்கோள், நிருபாதிக நித்ய கைங்கர்ய ரூப மஹாபுருஷார்த்தப்ரதிபாதக சதுர்த்தி யைப்பரிசீலியுங்களென்றபடி. இங்கு வியந்தவென்கிற வைலக்ஷண்யகதநத்தாலே "சர்வம்பரவசந்துக்க" மிதிநியமஸ்ய கர்மாதீநபாரவச்ய விஷயத்வேந முக்திதசாபாவி நிருபாதிக கைங்கர்யஸ்ய புருஷார்த்த தாநுப்பத்தி சங்கை யில்லை யென்று ஸூசி தம். அடிமைசொல்லுமென்று ப்ரயோகியாதேதோற்றுமென்றுப்ரயோகித்தது தாதர்த் யாநுசிஷ்டையான சதுர்த்திக்கு தாதர்த்தய கார்ய பூத கைங்கர்யத்திலே லக்ஷணை யென்றுஸூசநார்த்தம். சுப்விபக்தௌலக்ஷணு திநிஷேதப்ரவாதம்மூலசைதில்யேநமந் த்ரப்ராயமாகையாலே யுபேக்ஷ்ய மென்று கருத்து. (சு)

மூ.—எண்டிசைபரவுஞ்சீரோ ரெங்களுக்கீந்தவெட்டில்
உண்டவாறுரைப்பார்போல வொன்பதுபொருளுரைத்தோம்
பண்டுநான்மறையோர்காக்குமா நிதியிவையனைத்தும்
கண்டவர்விள்ளார்விள்ளக் கருதுவார்காண்கிலாரே (ம)

ஸர்வலோகப்ரஸித்தரான வாசார்யர்களாலே ஸார்த்த முபதிஷ்டமான மூல மந்த்ரத்திலே நாம்விசதீகரித்த இவ்வர்த்தங்கள் மஹாநிதிவ தத்யந்த கோபநீயங்க ளென்று கொண்டு ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

எண்டிசை - எட்டுதிக்குகளிலேயும், பரவும் - ப்ரஸரிக்குமவையான, சீரோர்- திருக்கல்யாணகுணங்களையுடைய வாசார்யர்களாலே, எங்களுக்கு "சிஷ்யஸ்தேஹம் சாதிமாம் த்வாம்ப்ரபந்நம்" என்று ப்ரபன்னரான வெங்களுக்கு, ஈந்த - உக்தமான, ஸார்த்தமாக வுபதிஷ்டமானவென்றபடி, எட்டில் - திருவஷ்டாக்ஷரத்தில், ஒன்பது- நவஸங்க்யாகங்களான, பொருள் - அர்த்தங்களை, அகார சதுர்த்யுகார மகார நமச் சப்த நாரசப்தாயநசப்த சதுர்த்தி களுடைய வர்த்தங்களை யென்றபடி. இங்கு உகாரத்துக்கு யோஜநாபேதே நார்த்த த்வய முண்டாகையாலே நவஸங்க்யாபூரணங் கண்டுகொள்வது. நமச்சப்த நாராயண சப்தாயந சப்தங்களுக்கு யோஜநாபேதேநா ர்த்தபேத முண்டேயாகிலு மவைத்துக்கு ப்ரயாஸபேத மில்லாமையாலே ப்ரதக் பரிகணநம் பண்ணுதொழிந்தபடி. உண்டவாறு - அநுபவித்தபடியே, உரைப்பார் போல-ப்ரதிபாதிக்குமவர்போல, உரைத்தோம்-ப்ரதிபாதித்தோம். ஶ்ருதி சிரோகு ஹ்யங்களான வர்த்தங்களை ஆசார்யோபதேசத்தாலேயநுபவபர்யந்தமாக வறிந்து அநு பூதவௌகிகார்த்தகதநம் பண்ணுமாப்போலே விசதமாக ப்ரதிபாதித்தோ மென்ற படி. பண்டு-ப்ராசீநங்களான, நான்மறையோர்-நாலுவேதங்களுடையவர்களாலே, ஸகல வேத ஸார வேதிகளாலே என்றபடி. காக்கும் - ரக்ஷிதமான, மாநிதி-மஹா நிதியான, மஹாநிதிவத் தைர்கோபாயிதங்களான, இவையனைத்தும் - இந்தஸகலா ர்த்தங்களையும், கண்டவர் - அறிந்தவர், விள்ளார் - ப்ரகாசிப்பியார்கள், லோகத்தி லே நிதிலபித்தால் கோபிக்கு மத்தனை போக்கி ப்ரகடீகரிக்க விரகில்லை யிறே. விள் ளக்கருதுவார் - ப்ரகாசிப்பிக்க நினைக்குமவர்கள், காண்கிலார் - காணமாட்டார்கள், மந்த்ரப்ரகாசந ப்ரவ்ருத்தருக்கு மந்த்ரார்த்தம்நெஞ்சில்படவேயில்லை யென்று அறிதி யிடலாவ தென்றபடி. (ம)

ஜகம்வக-ஊாஹாணோ......ஊாஸ்:।சுஷாக்ஷாகூ-வைஹூ ஹ
மாயாவ்யாவ்யஜ ஞா-ஹவவிதீ தெ்ய॥
நாஹம்வெதீஹ......யாணாஶூ॥
சவ்யூ...........சுஹம்॥
ஜதிஸ்ரீதூாதயாய ....வக-ஊாஹாணவீாாவவவிஷ-ஷ:
கூ்திஷ-சுஷாக்ஷாகூ-வைஹூ ஹ மாயாவ்யாவ்யாநம்.

திருமந்த்ரச்சுருக்கு வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ

த்வயச்சுருக்கு வ்யாக்யானம்.

ஶ்ருஹ்......நக்ஷா । ஶ்ரீகௌஸ்துபாத்யுஸம்ஹ்ரஹ
ராயா விவரணீய ஶரணவிஜ வீத்ரைதை॥
ஜநாதிவ்ருந்தே......வதிதோ॥
ராயாஜஜோ:......ரஜஸதாதிஶக்ஷ:॥

மூ.—இன்னமுதிற்பிறந்தாளிதங்கேட்கவுரைத்தபிரான்
பொன்னருளான்மறைமௌலியிற்பூண்டவிரண்டிசைத்து
தன்னுரைமிக்கத்தனமிதெனத்தந்தவேதகத்தில்
துன்னுபொருள்கள்பத்துந்தொலையாநிதியாகின்றவே. (க)

இப்படி மூலமந்த்ரத்தாலே வ்யுத்பாதித ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தனை அதிகாரிக்கு ப்ரதமபத ப்ரதிபன்ன ஸ்வரூபாநுகுணமான த்ரீதீயபதோத்தர சதுர்த்தீ ப்ரதிபன்ன புருஷார்த்த விசேஷத்துக்கு ஸாதநத்வேந மத்யம பதார்த்த ஸாமர்த்ய ஸித்தமான உபாய விசேஷத்தை தத்பல சோதந பூர்வகம் ஸேதிகர்த்தவ்யதாகமாக விசதீகரிக்கையாலும் ப்ரதமாக்ஷர த்ரிதீயபதங்களிலே ப்ரதிபன்னமான பரமசேஷி பரமப்ராப்யத்வத்தை பத்நீவிசேஷ ஸம்பந்தத்தாலே யுஜ்வலீகரிக்கையாலும் மூலமந்த்ர விவரண பூதமாய் அஷ்டாக்ஷரோபதேச்ய மந்த்ரத்வ ஸாதர்ம்யத்தாலே மூலமந்த்ர ப்ரத்யாஸன்னமாய் பகவத்பாஷ்யகாரராலே ஸ்ரீமத் கத்யத்திலே ச்சாயயாவ்யாக்யாதமான ஸ்ரீமத்வயாக்ய ப்ரபத்தி கரணமந்த்ரத்தினுடைய ஸாரார்த்த தசகத்தை காதா தசகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்க ப்ரவ்ருத்தராய் ப்ரதமம் ப்ரக்ருதமந்த்ரத்துக்கு ச்வேதாச்வதரஸ்ருத்யாதிப்படியேப்ரவ்ருத்திமந்த்ராந்தராபேக்ஷயாவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாபகார்த்தமாகவும் 'யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வய வக்தா த்வம்' என்றும் 'த்வய மர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தாத்வம்' என்றுஞ்சொல்லப்பட்ட மந்த்ர ததர்த்த விஷயக நிஷ்கம்ப நிஷ்டா ஸித்த்யர்த்தமாகவும் கடஸ்ருதி பகவச்சாஸ்த்ராதி ஸித்தமான விம்மந்த்ர மாஹாத்ம்யாதிசயத்தையும் ஸதாசார்யோபதேச பரம்பராகதங்களான ததர்த்தங்களுடைய கௌரவ போக்யதாதிசயங்களையும் ஸ்புடீகரிக்கிறார்.

இன்னமுதில் - போக்யமான வம்ருதத்திலே, பிறந்தாள் - உத்பன்னையானவள், இதம் - ஹிதத்தை, கேழ்க்க-ப்ரச்நம்பண்ண, போக்யதமாம்ருதோத்பன்னையானபிராட்டி மாத்ருத்வாவிநாபூத நிருபாதிக வாத்ஸல்யத்தாலே ஸர்வஜகத் பிதாவானவீச்வரனை துரந்த ஸம்ஸாரஸாகரநிமக்நர்களானதன் ப்ரஜைகளுக்குத் தாரணோபாயத்தை ப்ரச்னம் பண்ண வென்றபடி. பிராட்டிக் கம்ருதோத்பன்னத்வ கதநத்தாலே போக்யத்வோத்கர்ஷ ப்ரயுக்த பதிவால்லப்யாதிசயஸ்ஸூசிதஃ. இத்தால் ஸ்ரீப்ரச்ந ஸம்ஹிதாவதாரோபோத்காதமான ப்ரச்நத்தைக்காட்டினபடி. உரைத்த - உபதேசித்தவனை, பிரான் - மஹோபகாரகனாலே, ஸ்வ சரணாரவிந்த ப்ரபத்தியே ஸர்வலோக பரமஹித மென்று ஸ்ரீப்ரச்ந ஸம்ஹிதையிலே உபதேசித்த ஸர்வபரமோபகாரக பரமபுருஷனாலேயென்றபடி. இதுக்குத் தந்த வென்கிறத்தோடந்வயம். இதுக்கத்யந்த பதிவல்லப ஸ்ரீ கர்த்ருக ஸம்ஸாரி ஹித ஸாமான்ய ப்ரச்நத்தை ஸ்ரீப்ரச்நஸம்ஹிதாவதார மூலத்வேந ப்ரதிபாதிக்கையாலும் தத் வக்தாவான பரமபுருஷனை மஹோபகாரகத்வேநநிர்தேசிக்கையாலு மிந்தஸம்ஹிதைக்கு விஸ்ரம்பணீயத்வாதிசயஸ்ஸூசிதஃ. பொன்னருளால் - ஸ்ப்ருஹணீய க்ருபையாலே, மறைமௌலியில் - ஸ்ருதிமௌலியிலே, பூண்ட-அனுப்ரவிஷ்டமான, இரண்டு - வாக்யத்வயத்தை, இசைத்து-சேர்த்து, ஏகீகரித்தென்றபடி. கடஸ்ருதியிலே பிரிய வோதி சேர்த்தநுஸந்திக்கச் சொல்லி விஹிதமான விம்மந்த்ரத்தினுடைய ஸமுதாயஜ்ஞான பூர்வக ஸக்ருதுச்சாரணம் ஸம்ஸார தாரக மென்கிறப்ரபாவாதிசயம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிதம். இது - இந்தமந்த்ரம், தன்னுரை-தன்னுடையஸூக்திகளிலே, மிக்க-அதிசயிதமான, தனமென-தநமெ

ன்று, தந்த - உக்தமான, வேத வேதாந்த பகவச்சாஸ்த்ராதி ரூப ஸ்வோக்திகளிலே இம்மந்த்ரம் மஹாதநவத் அத்யந்த கோபநீய மென்று சீர்மையோடே உபதிஷ்டமானவென்று பிண்டிதார்த்தம். இத்தால், ஸ்ரீப்ரச்ந ஸம்ஹிதையிலே வர்ணோத்தார ப்ரக்ரியையாலே பகவதுபதிஷ்டமான விம்மந்த்ரத்தினுடைய ப்ரபாவாதிசயஸ் ஸூசிதஃ. வேதகத்தில் - வேதகத்திலே, அகிஞ்சநாநுஷ்டேய ஸாங்கப்ரபதநா வேதகமான ஸ்ரீமத் த்வயாக்ய மந்த்ரத்தி லென்றபடி. துன்று - வ்யாப்தமான, தாத்ருச மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான வென்றபடி. பொருள்கள்பத்தும் - அர்த்த தசகமும், ஸ்ரீசப்த மதுப் ப்ரத்யய நாராயண சரண சரண சப்த ஸோபஸர்கதாதூ த்தம புருஷோ த்தரகண்டகத ஸவிசேஷண நாராயண சப்த சதுர்த்தீ நமச்சப்தங்களுடைய வக்ஷ்யமாணார்த்த தசகமு மென்றபடி. தொலையா-மாளாத, நிரந்தரோபயோகேப்யபரிஹீநமான வென்றபடி. நிதியாகின்ற - நிதியாயிருந்தது, நிதிவ தத்யந்த கோப்யபோக்ய மென்றபடி. (௧)

மூ.—அருவுருவானவைதன்னையடைந்திடத்தானடைந்து
வெருவுரைகேட்டவைகேட்பித்தகற்றும்வினைவிலக்கி
இருதலையன்புதனுலெம்மையின்னடிசேர்த்தருளும்
திருவுடனேதிகழ்வார்சிறந்தாரெங்கள்சிந்தையுள்ளே. (௨)

இனி, மந்த்ர கடக சப்தார்த்தங்களை க்ரமேண வருளிச்செய்யத்துடங்கி ப்ரதமம் "[illegible]" என்று பகு மங்களகுண கர்ப்பத்வேநாபிஸம்ஹிதமான ஸ்ரீசப்தத்தினுடைய ஸ்ரீயதே ச்ரயதே ச்ருணோதி - ச்ராவயதி - ச்ருணாதி - ச்ருணாதி என்று பகவச்சாஸ்த்ராதிகளிலே ஷோடா தர்சிதங்களான வர்த்தங்களை யாகாங்க்ஷித ஸமுசிதார்த்த ஸமந்வயத்தாலே பரிஷ்கரித்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார்.

அருவுருவானவை - சேதநாசேதநங்களான வஸ்துக்கள், தன்னை - தன்ஸ்வரூபத்தை, அடைந்திட-ஆச்ரயித்துக்கிடக்க,சேதநாசேதநங்களாலே ஆதாரத்வேந ஸ்ரீயமாண ஸ்வரூபையா யென்றபடி. ஏதேநபஹிர்வ்யாப்திஃ பலிதா. இத்தால் "[illegible]" என்றுதீர்க்கஸந்நியோகக்விப் ப்ரத்யாந்தமான ஸ்ரீசப்தத்தை 'சேதநாசேதநைஃ ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீஃ' என்று 'ஸ்ரீஞ்ஸேவாயாம்' என்கிறதாதுவிலே க்ருத்யல்யுடோபஹுளமிதி பாஹுளகத்வேந கர்மணி வ்யுபந்நமாக்கி அதுக்கபேக்ஷிதமான கர்த்ருகாரகத்தையும் சேதந ரூபமாக ஸ்புடீகரித்து பஹிர்வ்யாப்தி பரத்வேந விவரித்தபடி. இங்கு 'ச்ரயந்த்யேதாமிதி ஸ்ரீஃ' என்று ப்ரக்ரியாகௌமுதீயிலே ப்ரதர்சிதையான கர்மவ்யுத்பத்தியை 'கர்த்தரிக்வி' பிதிஸூத்ரவிரோதோத்பவாநேகப்ரௌடமநோரமையிலேதூஷித்தது. "[illegible]" இத்யார்ஷ நிர்வசநா பரிஜ்ஞாந மூலமாகையாலே யநாதரணீய மென்று கண்டுகொள்வது. தான் - ஸ்வயம், அடைந்து - ஆச்ரயித்து, அந்தர்வ்யாபித்தென்றபடி. சேதநாசேதநங்களை யிதி சேஷஃ. இத்தா லுக்தரீத்யா நிஷ்பந்நமான ஸ்ரீ சப்தத்தை ஸ்வரஸதஃ கர்த்தரி வ்யுத்பன்னமாக்கி யதுக் கபேக்ஷிதமான கர்மகாரகத்தையும் சேதநாசேதந ரூபமாக ஜ்ஞாபித்து அந்தர்வ்யாப்திபரமாக யோஜித்தபடி. தத் புருஷ பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்வயா பன்னமான நாராயண சப்தம் போலே கர்மகர்த்ருத்வயா பன்னமான ஸ்ரீசப்தமும் பஹிரந்தர்வ்யாப்தி பரமாகலா மென்றுகருத்து. ஆகையாலிறே பகவத்பாஷ்யகாரரும் ஸ்ரீமத் கத்யத்திலே பகவந்நாராயண வென்று பக்ரமித்த நேரிலேபகவதீம் ச்ரியம் என்று ப்ரயோகித்தருளினர். ஆகையாலிறே ஸ்ரீயதே ச்ரயதே என்கிறவ்யுத்பத்தித்வயத்திலே ஸம்பாவித யோஜநாந்தராபேக்ஷயா இந்தயோஜனையே ப்ரதாநமாகிறது. வெருவுரை-பயோக்திகளை, கேட்டு-ஆகர்ணித்து, சோகஸாகரநிமக்நரான ஸம்ஸாரிகளுடைய வார்த்தசப்தத்தைக் கேட்டென்றபடி. இத்தால் ச்ருணோதீதி ஸ்ரீஃ என்று ச்ரு ச்ரவணே யென்கிறதாதுவிலே ப்ருஷோதராதித்வேந ஸாதுவாக நிஷ்பன்னமாக்கி யதுக்கபேக்ஷிதமான கர்மகாரகத்தையும் ஸமர்பித்து யோஜித்தபடி. அவை - அந்தபயோக்திகளை, கேழ்ப்பித்து - ச்ரவணம் பண்ணிவித்து, ஈச்வரனுக்கிதிசேஷஃ. தன்னாலே ச்ருதமான ஸம்ஸாரிகளுடைய வார்த்த சப்தத்தை யீச்வரனுக்கு ச்ருவிப்பித்தென்றபடி. இத்தால் ச்ருணோதியை யந்தர்பாவிதண்ய

ர்த்தமாக யோஜித்தபடி. அகற்றும்-விச்லேஷிப்பிக்குமவையான, வினை - கர்மங்களை விலக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பகவச்சரணாரவிந்த ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகத்வேந ஸம்ஸார சக்ர பரிப்ரம கரங்களான வநாதிகால ஸஞ்சித கர்மங்களை "வேரிமாருதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கு" மென்கிறபடியே நிச்சேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தென்றபடி. இத்தால் ஸ்ரீசப்தத்தை ஸ்ருணாதிநிகிலாந்தோஷாந் இத்யாதி ப்ரமாணநுஸாரேண ஸ்ருஹிம்ஸாயா மென்கிறதாதுவிலே ப்ருஷோதராதித்வேந ஸாதுவாக நிஷ்பன்னமாக்கி யதுக்கபேக்ஷித ப்ரமாணிகார்த்த ஸமர்பணத்தாலே பரிபூரித்தபடி. இருதலை - உபய கோடிகளிலும், சேஷிவிஷயத்திலும் சேஷவிஷயத்திலுமென்றபடி. அன்புதனால் - ப்ரேமத்தாலே, எம்மை-நித்யஸம்ஸாரிகளான நம்மை, இன்னடி - போக்யங்களான திருவடிகளை, பகவச்சரணாரவிந்தங்களை யென்றபடி. சேர்த்தருளும் - அடைவிக்குமவளான, சேஷசேஷிணோ: பரஸ்பராலாப ரூபமான வவத்யம் கழியும்படி இருவரையும் ஸங்கடிப்பிக்குமவளான வென்றபடி. சேதநருக்கு அபவர்க பர்யந்த குணபரிபாகத்தை யுண்டாக்கு மவளான வென்றுபலிதார்த்தம். இத்தால் ஸ்ரீசப்தத்தை ஸ்ருணாதி சகுணைஜகத் என்கிற ப்ரமாணநுஸாரேண ஸ்ரீஞ்பாகே என்கிறதாதுவிலே கர்த்தரிக்வி பந்தமாக நிஷ்பன்ன மாக்கி யபேக்ஷிதார்த்தோபஸ்தாபநத்தாலே பரிஷ்கரித்தபடி. திருவுடனே-பெரியபிராட்டியோடே,திகழ்வார் - ப்ரகாசிக்குமவரான, பேருளாளர் எங்கள் - எங்களுடைய, சிந்தையுள்ளே - சிந்தாப்யந்தரத்திலே, சிறந்தார் - விஜ்ரும்பித்தார். ஸ்ரீசப்த கர்பித கல்யாணகுணவிசிஷ்டையான பிராட்டியோடே கூட ஹ்ருதயங்கமரானாரென்றபடி. (௨)

மூ.—ஒருயிராய் நின்ற வொண்சுடரின்பவுருத்தனிலும்
பேருருவத்திலும்பின்னதிற்றோற்றுமுருக்களிலும்
ஒருருவானவுலகிலுமேற்குமுருக்களினால்
சேருதன்மன்னுசெய்யாளன்பர்நம்மனஞ்சேர்ந்தனரே. (௩)

இப்படி ஸ்ரீசப்தார்த்தங்களை நிர்வசித்தினிமேல் "சாந்தாநந்த மஹாவிபூதி பரமம்யத்ப்ரஹ்மரூபம் ஹரே: மூர்த்தம்ப்ரஹ்மத தோபிதத்ப்ரியதரம்ரூபம்யதத்யத்புதம்। யாந்யந்யாநி யதாஸுகம் விஹரதோ ரூபாணி ஸர்வாணி தாந்யாஹு: ஸ்வை ரநுரூப ரூபவிபவைர்காடோப கூடாநிதே" என்கிற ச்லோக ப்ரதர்சித நித்யயோக மதுப்ப்ரத்யயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ஒருயிராய்நின்ற - ஏகாத்மாவாயிருந்த, ஸகலஜகதேகாந்தர்யாமிபூதமான வென்றபடி. இத்தால் ஸர்வவஸ்துஸாமாநாதிகரண்யார்ஹத்வம் பலிக்கையாலே த்ரிவிதபரிச்சேதராஹித்ய ரூபாநந்த்யாந்தர்கத வஸ்து பரிச்சேத ராஹித்யமுகேநா நந்த்ய முபலக்ஷிதமாகிறது. ஒண்-உஜ்வலமான, ஸத்தைகரூபமான வென்றபடி. சுடர் -ஜ்யோதிராத்மகமான, ஜ்ஞாநாத்மகமான வென்றபடி. இன்ப-ஆநந்தரூபமான, அநந்தத்வ ஸத்யத்வ ஜ்ஞாநத்வா நந்தத்வ விசிஷ்டமான வென்று பிண்டிதார்த்தம். இது ஹேயப்ரதிபடத்வ ரூபா மலத்வத்துக்கு முபலக்ஷணம். உருத்தனிலும் - ரூபத்திலேயும், ஸ்வரூப நிரூபக குண பஞ்சக நிரூபிதமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திலேயு மென்றபடி. இதுக்கு ச்சேருதலோடன்வயம். இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது. பெரு-மஹத்தரமான, உருவத்திலும்-ரூபத்திலேயும்,"ஸமஸ்தாச்சக்தயச்சைதாந்ருபயத்ர ப்ரதிஷ்டிதா:। தத்விச்வரூபவைரூப்யம் ரூபமந்யத்தரேர்மஹத்" இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபன்னமான பரமவ்யோம-வர்த்தி பரவிக்ரஹத்திலேயு மென்றபடி. பின்-அநந்தரம், அதில்-அந்த பர விக்ரஹத்தில்நின்றும், தோற்றும் - ப்ராதுர்பவிக்குமவையான, உருக்களிலும் - ரூபங்களிலேயும், வ்யூஹவிபவாதிரூபங்களிலு மென்றபடி. ஒருருவான - ஏகரூபமான,திவ்யதம்பதி சேஷதை ரூபமான வென்றபடி. உலகிலும் - லோகத்திலேயும், தேவதிர்யங்மனுஷ்யாத்மக ப்ரபஞ்சத்திலேயு மென்றபடி. ஏற்கும்-அநுரூபங்களான, உருக்களினால் - ஸ்வரூபங்களாலே, இங்குஉருவென்கிறபதம் ஸ்வரூபவிக்ரஹஸாதாரணம். சேருதல்-ஸம்ச்லேஷத்திலே,மன்னு-ஸ்திரையான, ஸ்திரஸம்ச்லேஷையான வென்றபடி. ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்திலும் பரவ்யூஹவிபவார்ச்சாந்தர்யாமி ரூபசுத்த ஸத்வமயாத்வாரக விக்ரஹங்களிலும், தேவதிர்யங் மனுஷ்யாதிபும்வ்யக்தி ரூபகுணத்ரய பஹுளசேதநாந்தர வ்யவதாந ஸஹிஷ்ணு விக்ரஹங்களிலும்தத்தநுசித ஸ்வரூப விக்ரஹங்களாலேநித்யஸம்ச்லிஷ்டையான வென்றபடி. பகவத்ஸ்வரூபத்திலேததநு

ரூபஸ்வரூபத்தாலும் தத்விக்ரஹங்களிலே ததநுரூப விக்ரஹங்களாலும் நித்யஸம்ச்
லிஷ்டையான வென்று பலிதார்த்தம். இங்கு லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு பகவத் ஸ்வரூ
பாநுரூப்யமானது 'நித்யம்தத்த்தர்மதர்மிணீ' யதாஸர்வகதோவிஷ்ணுஸ்ததைவேயம்
த்விஜோத்தமா:' இத்யாதி ப்ரமாண சத ப்ரதிபன்னமான சாந்தத்வாநந்தத்வ மஹாவி
பூதித்வ பரத்வ நிரதிசய ப்ருஹத்வ ப்ருஹ்மணத்வாதி பகவத்கத பூயஸ்தர தர்ம பாக்
த்வ ரூப ப்ரக்ருஷ்ட ஸாத்ருச்யமென்று ஸ்ரீமத் ப்ரதுகத்ய சதுச்லோக்யதிகாரங்களி
லே தாமே யருளிச் செய்தாரிறே. விபு த்வய ஸம்யோகம் கூடாதென்கிற வைசே
ஷிகாதி ப்ரவாதம் மந்த்ரபாட ப்ராயத்வேநாஸ்ருத்தேய மாகையாலும் ப்ரத்யுத ஸ்ரீ
மந்ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநாதி க்ரந்தங்களிலே விபூநாம் நித்யஸம்யோகம் ப்ரயத்நேந ஸ
மர்த்திதமாகையாலும் விபுவான பகவத்ஸ்வரூபத்திலே தாத்ருச லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்
கு ஸம்ச்லேஷம் சொன்னது விருத்த மன்று லக்ஷ்மீ விக்ரஹத்துக்கு பரவிக்ரஹா
நுரூப்யமாவது "நித்யைவைஷாஜகந்மாதா விஷ்ணோஸ்ரீரநபாயிநீ" இத்யாதிப்ரதிபன்
னமான ஸததைகரூபத்வாதிகம். வ்யூஹவிபவாத்யாநுரூப்யமாவது 'தேவத்வேதேவ
தேஹேயம்மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்ம
நஸ்தநும்' 'ராகவத்வேபவத்ஸீதா ருக்மணீக்ருஷ்ணஜந்மநி அந்யேஷுசாவதாரேஷு
விஷ்ணோரேஷாநபாயிநீ' இத்யாதிகளில்படியேஸத்ருசஸம்ஸ்தாநாதிமத்வம். தேவதிர்
யங்மனுஷ்யாத்யாத்ம,பும்வ்யக்தி ரூப பகவச்சரீராநுரூப்யமாவது. அர்த்தோவிஷ்ணுரி
யம்வாணீ' யென்றுபக்ரமித்து 'தேவதிர்யதிர்யங்மநுஷ்யேஷுபுந்நாமாபகவாந்ஹரி:।
ஸ்த்ரீநாம்நீலக்ஷ்மீர்மைத்ரேய நாநயோர்வித்யதே பரம்' என்று பராசர ப்ர
ஹ்மர்ஷி உபஸம்ஹரித்தபடியே அபிமாந விசேஷாதிஷ்டித தேவ் திர்யங் மனு
ஷ்யாத்மக ஸ்திரீ ரூபத்வம். பகவத்ஸ்வரூபத்திலே ஸ்வரூபத்தாலும் சுத்த ஸத்வமய
விக்ரஹங்களிலே தாத்ருசவிக்ரஹங்களாலும் ப்ரபஞ்சாந்தர்கத பும்வ்யக்தி ரூபப்ராக்
ருதசரீரங்களிலே தாத்ருசஸத்ரீவ்யக்திரூப சரீரங்களாலும் நித்யசம்ச்லிஷ்டையான
வென்று பிண்டிதார்த்தம். லோகத்தை யொருருவான வென்று நித்யைக ரூபமாக
நிர்தேசித்தது "ஸ்த்ரீபும்ஸாம் ஸர்வேஷாம்திவ்யதம்பதி நிரூபிதைகசேஷித்வ மேவ
ஸ்வபாவிகம், பும்ஸாம் பகவத்விபூதித்வம் ஸ்த்ரீணாம் லக்ஷ்மீவிபூதித்வம் ரலவி
சேஷ ப்ரயுத்த விபாக நிபந்தநம்" என்றுத்யோத நார்த்தம். இவ்வர்தத்தை 'ஸா
தாரண்யெஸத்யபி ஸ்வெச்சயைவ த்வேதா விஸ்வம் யத்விபூதிர்வ்யபாஜி" என்று
தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. செய்யாள் - ருஜுப்ரபருதியான பிராட்டியினிடத்து
லே, அன்பர் - ப்ரேமசாலியான, ஈச்வரன், இங்கு பிராட்டியை ருஜுப்ரக்ருதித்
வேந நிர்தேசித்தது நித்யம் அஞ்சாதநிக்ரஹத்வ ஸூசநார்த்தம். நம்மனம் - நம்முடைய
மனஸ்ஸிலே, சேர்ந்தனர் - ஸந்நிஹிதரானார். (௩)

மூ.—காரணமாயிறையாய்க் கதியாயமரும்பதியாய்
ஆரணமோது மனைத்துறவாயகலாவுயிராய்
சீரணியுஞ்சுடராய்ச் சிறந்தெங்குந்திகழ்ந்துநின்ற
நாரணனார்நமக்காய் நல்கிநாந்தொழ நின்றனரே. (௪)

இப்படி மந்த்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தினி நாராயண சப்தார்த்தத்தை யரு
ளிச்செய்கிறார்.

காரணமாய் - ஜகத்காரணபூதராய் "நாராஜ்ஜாதநிதத்வாநி" என்கிறபடியேஜா
தார்த்தகாண்பரத்யயாந்தமான நாரசப்தலப்தமான வர்த்தத்தைச் சொன்னபடி. இ
றையாய் - நியந்தாவா யென்றபடி - இது - அண்ப்ரத்யய ப்ரக்ருதி பூதமான நரசப்த
த்தை ந்ருநயெ யென்கிறதாதுவிலே பசாத்யச்கமாக வ்யுத்பாதித்தபடி. அமரும் - ஸர்
வவஸ்துக்களு மடங்கும்படியான, பதியாய் ஸ்தானமாய், இதயந சப்தத்தை யதிக
ரண ல்யுடந்தமாக வ்யுத்பாதித்தபடி. ஆரணம் - உபநிஷத்துக்களாலே, ஓதும் -
அதீதரான, அனைத்துறவாய் - ஸகலபந்துக்களாய், "மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஸ்ஸ
ரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" இத்யாதி ஸௌபலாதிஸ்ருதிகள் சொல்
லுகிறபடியே, சேதநருக்குஸகலவிதபந்துவாயென்றபடி. இது நாராயணசப்தாத்மகஸ
மாஸாநுப்ரவிஷ்டலுப்த ஷஷ்ட்யர்த்தமானஸம்பந்தத்தைவிசேஷித்தபடி. அகலாவிச்
லேஷியாததான, உயிராய் - ஆத்மாவாய், இது நியந்த்ருத்வா தாரத்வ நியம் பலித
தான வாத்ம பாவத்தை ஸ்புடீகரித்தபடி. இத்தால் பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸஸித்தா

ந்தர்வ்யாப்தி: பலிதா,சீர்-கல்யாணகுணங்களாலே, அணியும் - அலங்ருதமான,சுடராய் - ஜ்யோதிஸ்ஸாய், ஜ்ஞாநஸ்வரூபனு யென்றபடி. இது ஸத்யத்வாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். நிகரில் புகழாயென்கிறபடியே நிருபம ஸத்யத்வாதி ஸ்வரூபநிரூபக குணங்களாலும் வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதி நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷண குணங்களாலும் விசிஷ்டனு யென்றபடி. இது நாரசப்தத்தை'நரசம்பந்திநொ நரா:' என்கிற ப்ரமாணுநுஸாரத்தாலே யுபாயத்வோபயுக்த குணபரமாக யோஜித்தபடி. எங்கும் ஸர்வத்ர, செறிந்து-வ்யாபித்து, திகழ்ந்து நின்ற, ப்ரகாசித்து நின்றவரான, இது தத்புருஷ ஸமாஸ லப்யபஹிர்வ்யாப்தியை ப்ரகடீகரித்தபடி. நாரணனர் - நாராயணன், நமக்காய் - நம்முடைய ஸ்வாமியாய், நல்கி - ஸ்நேஹித்து வாத்ஸல்யத்தைப் பண்ணி யென்றபடி, நாம் - தாஸபூதரான நாம், பஹுவசநத்தா லநுபந்திபரிக்ரஹ:, தொழ-ஸேவிக்கும்படி, சரண வரணம் பண்ணும்படி யென்றபடி. நின்றனர் - ஸ்பஷ்டம். (௪)

மூ.—வானமர்மன்னுருவாய் வகையாலதினுலுருவாய்
மீனமதயாமைகேழன் முதலாம்விபவங்களுமாய்
ஊனமருள்ளுருவாயொளி யாதவருச்சையுமாய்த்
தேனமர்செங்கழலான் சேர்த்தனன்கழலென்மனத்தே (௫)

இனி சரணசப்தோபலக்ஷித பஞ்சப்ரகார திவ்யமங்கள விக்ரஹயோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

தேனமர்-மதுபரிதங்களான, செங்கழலான்-அருண சரணாரவிந்தங்களை யுடையவரான ஸர்வேச்வரன், இத்தால் ததீயசரணங்களுக்கு போக்யதாதிசயேந சித்தாலம்பநஸௌகர்யம் வ்யஞ்ஜிதம். வான் - பரமவ்யோமத்திலே, அமர் - ப்ரதிஷ்டிதமான, மன் - த்ருடமான, நித்யமான வென்றபடி. யத்வா:ஸமஸ்த சக்த்யாதாரமான வென்றபடி, உருவாய் - ரூபத்தையுடையவனாய், "நித்யஸித்தே ததாகாரே தத்பரத்வே ச பௌஷ்கர யஸ்யாஸ்தி ஸத்தா ஹ்ருதயே" இத்யாதிப்ரமாணசத ஸித்தபரமவ்யோமகத நித்யஸர்வாதாரபரவிக்ரஹ விசிஷ்டனு யென்றபடி. வகையால் - க்ரமத்தாலே, அதில்-அந்தபரரூபத்திலுத் பன்னங்களான, நாலுருவாய் - நாலுரூபங்களை யுடையவனாய், க்ரமேண ப்ராகுக்த பரரூபொத்பன்ன வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்த ரூப வ்யூஹாக்ய விக்ரஹ விசிஷ்டனு யென்றபடி. இது மற்றுமுள்ள கேசவாதி வ்யூஹாந்தரங்களுக்கு முபலக்ஷணம். மீனம் - மத்ஸ்யம், அது-ப்ரஸித்தமான, இது பூர்வொத்தராந்வயி,ஆமை-கூர்மம்,கேழல்-வராஹம், முதலாம்-இவைமுதலான, விபவங்களுமாய் - விபவங்களுமாய், இது மற்றுமுள்ள ஹம்ஸ ஹயக்ரீவாதி விபவாந்தரங்களுக்கு முபலக்ஷணம். ஊன் - சரீரத்திலே, அமர் -அடங்கினதான, உள் - அந்தர்கதமான, ஸூக்ஷ்மமான வென்றபடி. உருவாய் - ரூபத்தையுடையவனாய், அந்தர்யாமி விக்ரஹவிசிஷ்டனாயென்றபடி. ஒளியாத - திரோஹிதமாகாத, அருச்சையுமாய்-ஸர்வலோக ப்ரஸித்தார்ச்சாக்ய விக்ரஹவிசிஷ்டனுமா யென்றபடி. கழல் - ஸ்வசரணங்களை, இங்கு அநதிக்ரமணீயம் ஹிசரணக்ரஹணம் என்கிறபடியே க்ருபோத்தம்பகத்வம் ஸூசிதம், நம்மனத்து - நம்முடைய மநஸ்ஸிலே, சேர்த்தனன். வைத்தான். (௫)

மூ.—வேறொரணங்குதொழும் வினைதீர்த்தெம்மையாண்டிடுவான்
ஆறுமதின்பயனுந்தந்தளிக்கு மருளுடையான்
மாறிலதாயிலகும் மதுமெல்லடிப்போதிரண்டால்
நாறுதுழாய்முடியானமக்குச் சரணுயினனே. (௬)

இப்படி சரணசப்தத்தினுடைய முக்யார்த்தத்தையும் தது பலக்ஷிதவிக்ரஹ விசேஷங்களையும் அருளிச்செய் தினிமேல் ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரண மென்கிற ந்யாயத்தாலும்காகணே மிசைநம்பிரான் சரணே சரணமக்கு என்கிற பாசுரத்தாலும் சரணசப்தத்திலே விவக்ஷிதமான வவதாரணத்தை த்விவசநார்த்தத்தோடே கூட ஸ்புடீகரித்துக்கொண்டு உபாயக்ருஹரக்ஷகாதி பஹ்வர்த்த பரதயா தத்ரதத்ர ப்ரயுஜ்யமான சரணசப்தத்துக்கு ப்ரக்ருதெ விவக்ஷிதமான வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வேறோர்-பகவத் வ்யதிரிக்த மாயிருப்பதொரு, அணங்கு - தேவதையை, தொழும் வினை - சேவிக்கும் கர்மத்தை, தேவதாந்தர ஸேவாபாதக கர்மங்களை யென்றபடி. தீர்த்து - நிவர்த்திப்பித்து, எம்மை - நம்மை, ஆண்டிடுவான் - விநியோகித்துக்

யோகித்துக்கொள்ளுமவனென, இது சரணவதாரண பலிதமான தேவதாந்தர வ்யவச்சேதத்தை வெளியிட்டபடி. ஆறும் - உபாயத்தையும், அதின்பயனும் - அதினுடையபலத்தையும், தந்து - கொடுத்து, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்குமதான, அருளுடையான் - க்ருபையுடையவனென, இது ஈச்வரன் சரணமாகும் போது க்ருபாவைசிஷ்ட்ய மாவச்யக மென்று ஜ்ஞாபனார்த்தம் விசெஷிப்பித்தபடி. நாறு - பரிமளிக்குமதான, துழாய்முடியான் - துளஸீமௌலலிகனென வீச்வரன், மாறிலதாய்-ச்யுதி இல்லாததாய், இலகும் - விளங்குமதான, ஆச்ரிதர்க்குச்யுதியில்லாதே யுல்லஸிக்குமதான வென்றபடி. மேல் - ம்ருதுவான, அடிப்போது- சரண புஷ்பங்களுடைய, பதபங்கஜங்களுடைய வென்றபடி. - இரண்டால் - யுகளத்தால், நமக்கு - ஸ்பஷ்டம். சரண் - சரணமாக, ஆயினன் - ஆனான். (சு)

மூ.—பெறுவதுநாம்பெரியோர்பெறும்பேறெனநின்றவெம்மை
வெறுமையுணர்த்திவிலக்காதநன்னிலையாதரிப்பித்
துறுமதியாற்றன்னையொண்சரணென்னவுணர்வுதந்த
மறுவுடைமார்பனுக்கேமன்னடைக்கலமாயினமே. (எ)

இனி மேல் மஹாவிச்வாஸ ரூப ஜ்ஞாநவிசேஷபர்யவஸிதமானஸொபஸர்க தாதுவை விவரிக்கிறார்.

நாம் - நீசரானநாம், பெரியோர் - மஹாத்மாக்களாலே, பெறும் - லப்தும் யோக்யமான, பேறு - புருஷார்த்தத்தை, பெறுவது - அடைவோம், மஹாத்ம ப்ராப்யமோக்ஷாக்ய புருஷார்த்தம் நமக்கு வேணு மென்றபடி. என - என்று, நின்ற-வாஞ்சித்திருக்கிற, எம்மை - நம்மை, இத்தால் ப்ரபத்தி சாஸ்த்ராநுஷ்டாநோபயுக்த பலாபிருசியைச் சொன்னபடி - வெறுமை - ரிக்ததையை, ஆகிஞ்சின்யத்தை யென்றபடி. உணர்த்தி-அறிவிப்பித்து,விலக்காத-விச்லேஷிப்பியாத, நன்னிலை-நல்லநிஷ்டையை, ஆதரிப்பித்து - அபிருசிப்பித்து, தன்னுடைய வாகிஞ்சின்யத்தையு மீச்வரனுடைய வுத்கர்ஷத்தையு மனுஸந்தித்தால் ‘அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான் யானார்’ என்றகலும்படி நராதமத்வா பாதகங்களான நைராச்யம் பிறவாதபடி புருஷார்த்தாபிருசியை த்ருடீகரித்தென்றபடி. உறு- த்ருடமான, மதியால்-ஞானநத்தாலே, ப்ருஹஸ்பதி ஸஹஸ்ரத்தாலும் அக்ஷோப்யமான மஹாவிச்வாஸத்தாலே என்றபடி. தன்னை - பத்நீ குண விசிஷ்டனான தன்னை, ஒண் - உஜ்வலமான, உபாயாந்தரநிரபேக்ஷமான வென்றபடி. சரணென்ற - சரணமென்று விஷயீகரிக்கலாம்படி, உணர்வு - ஜ்ஞாநத்தை, ஸ்ரீமத் பரிகர விபாகாதிகார ப்ரதர்சித ரீத்யா மஹாவிச்வாஸ ப்ரதிபந்தக சங்காபஞ்சக நிவர்த்தகமான ஸம்பந்தகுண விசேஷ ஜ்ஞானத்தை என்றபடி. தந்த - கொடுத்தவனான - மறுவுடை - ஸ்ரீ வத்ஸாக்ய சிந்ஹயுக்தமான, மார்பனுக்கு - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனுக்கே, மன்-த்ருடமான, அடைக்கலம்-ரக்ஷ்யவஸ்துவாக, ஆயினம்- ஆனோம். (எ)

மூ.—அருமறையாதுந்துறவோமென்றேயறிந்தார்கவரும்
கருமமுஞானமுங்காதலுங்கண்டுமுயலகில்லோம்
வருவதுமிங்கிலையாய்மையனுற்றவெமக்குளதோ
திருமகளார்பிரியாத்திருமாலன்றிநற்சரணே. (அ)

இப்படி ஸொபஸர்க தாத்வார்த்தத்தை யருளிச்செய் தினி யுத்தமனில் அபிஸம்ஹிதமாய் மஹாவிச்வாஸ ப்ரதிபந்தக சங்கோத்தாபநாக்ஷமத்வென பூர்வகாதையிலே ப்ரக்ருதமான வாகிஞ்சந்யத்தை “நதர்ம நிஷ்டோஸ்மி நசாத்ம வேதீ நபக்திமான் த்வச்சரணா ரவிந்தெ” இத்யாத்யநுஸாரேண த்ரைகாலிக ஜ்ஞாந க்ரியா பஜநஸம்பத் துர்பிக்ஷமாக நிரூபிக்கிறார்.

அருமறை - திரவகாஹவேதங்களை, யாதும்-ஸகலங்களையும், துறவோம்- த்யஜியோம், என்றறிந்தார்- என்றத்யவஸித்தவராலே, கவரும்-பரிக்ருஹீதமான, ஸகலவேதார்த்தாநுஷ்டான த்ருடதர ஸூத்தராலே சக்யாநுஷ்டான மான வென்றபடி. கருமமும்-கர்மயோகத்தையும், ஞாநமும்- ஜ்ஞாநயோகத்தையும், காதலும் - பக்தியோகத்தையும், கண்டு-நிருபித்து, ததீய தௌஷ்கர்யத்தை யநுஸந்தித்தென்றபடி. - முயல-

டுக

ப்ரவர்த்திக்க, இல்லோம்- ஸமர்த்தரல்லோம், ஸம்ப்ரதி ஸாமர்த்யமில்லை யாகிலும் ஆகாமி காலத்திலே ஸம்பவிக்குமாகில் லாகிஞ்சன்யம் விகடிதமாகாதோ வென்னில்; வருவது - வரப்போகிறதும், இந்நிலையாய் - இந்த அவஸ்தையாய் "அநாகதா நந்த கால ஸமீக்ஷயா ப்யத்ருஷ்ட ஸந்தா ரோபாயః" என்கிறபடியே யாகாமிகாலத்திலு மாகிஞ்சந்ய மநுவர்த்திக்கலாம் படியாயென்றபடி. காலத்ரயேப் யுபாயாந்தர ஸம்பா வநாகந்த விகலரா யென்று நிர்களிதார்த்தம். மையல்-வ்யாமோஹத்தை 'அநாதிவாச நாரோஹாத் அநைச்வர்யாத்ஸ்வபாவஜாத் । மலாவகுண்டி தத்வாச்சத்ருக்கரியா பிஹி ஷ்க்ருதியா॥ தத்கார்பண்ய' மென்கிறபடியே யாகிஞ்சன்ய மூல பூதா வித்யா வாசநா திகளை யென்றபடி. உற்ற - ப்ராப்தரான, எமக்கு - நமக்கு, திருமகளார் - பெரியபி ராட்டியாரோடு - பிரியா - கதாசிதபி விச்லேஷியாதவரான, திருமாலன்றி -விபூதித் வய ஸ்வாமியைத்தவிர, திருசப்தம் விபூதிபரமாய் மால் சப்தம் ஸ்வாமி பரமாகை யாலே புநருக்தியில்லை. நல்சரண் - நல்லசரணம், உபாயாந்தர நிரபேக்ஷமான வுபாய மென்றபடி - உளதோ - உண்டோ, இல்லை யென்றபடி. (அ)

மூ.—சுருங்காவகலமெல்லாந்துளங்காவமுதக்கடலாய்
நெருங்காதனைத்துடனேநின்றநந்திருநாரணனார்
இரங்காதகாலங்களெல்லாமிழந்தபயன்பெறவோர்
பெருங்காதலுற்றினிமேற்பிரியாமையுகந்தனமே. (கூ)

இப்படி பூர்வகண்டத்தை விவரித் தினியுத்தரகண்டகத ஸவிசேஷண தாராய ணபதத்தை ப்ராப்யதொபயுக்த பத்நீவிபூதி வைசிஷ்ட்ய ப்ரயுக்த நிரதிசயபோக்யதா பரமாக விவரித்துக் கொண்டு தத்பலிதமான ப்ராப்தாவினுடைய க்ஷணவிச்லேஷா ஸஹிஷ்ணு நிரதிசய ப்ரேமத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

சுருங்கா-ஸங்கோசி யாததான, அகலமெல்லாம் - விஸ்தாரமெல்லாம், துளங் கா - நிச்சலமான, அமுதகடலாய் - அம்ருதஸாகரமாய், கர்மபந்ததசையில் ப்ரதிகூ லங்களாகவு முதாஸிநங்களாகவும் அல்பாநுகூலங்களாகவும் தோற்றின ப்ரபஞ்சாந் தர்கதங்களானஸகல வஸ்துக்களும் கர்மபந்தநிவ்ருத்திதசையிலே நிஸ்தரங்கஸுதா ஸாகரம்போலே நிரதிசயபோக்யங்களா யென்றபடி-அனைத்துடனே - ஸகலவஸ்து க்களோடே, நெருங்காது - ஸம்மர்தியாதே, நின்ற - ஸம்ச்லேஷித்திருக்கு மவனான, 'நானுன்னையன்றி யிலேன்கண்டாய் நாரணனே நீ யென்னையன்றியிலை' யென்கிறபடி யேஸகலவஸ்துக்களோடும் கலந்திருக்கு மவனானவென்றபடி. திருநாரணனார்- ஸ்ரீமந் நாராயணன், இரங்காதகாலமெல்லாம்- அநுகம்பியாதகாலமெல்லாம், அபவர்கப்ரதாந ஸ்வரூப யோக்யையான பகவத்க்ருபை வ்யாஜவிசேஷரூப ஸஹகாரவிளம்பேந பலோபதாநம் பண்ணாத ஸம்ஸாரகால மெல்லாமென்றபடி. இழந்த - அலப்தமான, பயன் - பலத்தை, மோக்ஷரூபபுருஷார்த்தத்தை யென்றபடி. நாம்-ஸ்வரூபயோக்ய ரான நாம், பெற லபிக்கைக்கு, ஓர்-அத்விதீயமான, பெருங்காதல்- உத்கடாகாங் க்ஷையை, உற்று - அடைந்து, இனிமேல்- ஸ்பஷ்டம். பிரியாமை- விச்லேஷியாதே, உகந்தனம் - ஹ்ருஷ்டரானோம், (கூ)

கடிசூடுமூன்றும் கழல்பணிந்தார்க்குக் கடிந்திடவே
முடிசூடிநின்ற முகில்வண்ணனார் முன்னுலகளந்த
அடிசூடிகாமவராதரத்தாலு டுத்துக்களையும்
படிசூடியன்புடனே பணிசெய்யப்பணிந்தனமே. (க0)

இனி சதுர்த்தீப்ரதிபாத்ய தாதர்த்யகார்யபூத கைங்கர்ய ரூப புருஷார்த்தத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

கடி - துஸ்ஸகமான, சூடு மூன்றும் - தாபத்ரயத்தையும், கழல் பணிந்தார்க்கு - தன் திருவடிகளை சேவித்திருக்குமவர்க்கு, கடிந்திடவே - நிவர்த்திப்பித்துவிடவே, முடி - கிரீடத்தை, சூடிநின்ற - தரித்துநின்றவரான, ஸ்வசரணாரவிந்த ஸேவிகளுக் காத்யாத்மிகாதி பௌதிகா திதைவிக ரூப தாபத்ரய ப்ரசமநார்த்தமாகவே மகுடதார ணாதி ஸாம்ராஜ்ய சிந்ஹத்தை வஹித்தா ரென்று த்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி ரக்ஷணதீ க்ஷிதரான வென்றபடி. முகில்வண்ணனார் - மேகவர்ணனுடைய, இதுக்கு திருவடி யோ டந்வயம். முன் - பூர்வத்திலே, த்ரிவிக்ரமாவதார தசையி லென்றபடி உலகு

லோகங்களை, அளந்த-பரிச்சேதித்தவையான, அடி - திருவடிகளை, சூடி-சிரஸ்ஸிலே அலங்காரமாக தரித்து. நாம்- தாஸபூதரான நாம், அவராதரத்தால்-முகில்வண்ணனுடைய வாதரத்தாலே, உடுத்துக்களையும்படி- தரித்துவாங்கும்ப்ரகாரத்தை,திருப்பரிவட்டம் முதலான வசேதநங்களை இச்சாநுஸாரேண உடுத்துக்களைந்தருளுமாப் போலே சேதநரானநம்மையும் ஸ்வாபிமத கைங்கர்யங்களிலே ப்ரவர்த்திப்பித்தும் நிவர்த்திப்பித்துமுபயோகித்துக்கொள்ளும்படியானபாரதந்த்ர்யத்தை, சூடி - வஹித்து, அன்புடனே -ப்ரேமத்தோடே, பணி - கைங்கர்யங்களை, செய்யப்பணிந்தனமே - பண்ணவணங்கியமர்ந்தோம். (௧0)

தனதன்றிவையெனத் தானன்றெனமறை சொன்னதெல்லாற்
தனதென்றுந்தானென்று மெண்ணுதலால் வருமீனமெல்லாம்
மனதொன்றியின்று நமவென்றதேகொண்டு மாற்றுதலால்
தனதன்றியொன்றுமில்லாத் தனித்தாதை சதிர்த்தனனே. (௧௧)

இனி நமச்சப்தத்தை ஸம்ஸாரசக்ர பரிவ்ருத்தி நிதாநபூதாஹங்கார மமகார ரூபாநிஷ்டநிவ்ருத்தி பரமாக விவரிக்கிறார்,

இவை - இந்தவஸ்துக்கள், ப்ரமாணஸித்தங்களான தேஹேந்த்ரியாதிகளும் தததநுபந்திங்களுமென்றபடி. தனதன்று- ஆத்மீயங்களன்று, தானன்று - ஆத்மாவுமன்று என - இப்படி, மறைசொன்னதெல்லாம் - வேதோக்தங்களை யெல்லாம், தனதென்றும்- ஆத்மீயங்களென்றும், தானென்றும் - தானென்றும் - ஆத்மா வென்றும், எண்ணுதலால் - அபிமானிக்கையாலே, அநாத்மத்வேநா த்மீயத்வே யீத்வேநச ச்ருத்யாதி ப்ரதி பந்நங்களான தேஹேந்த்ரியாதிகளிலும் ததநுபந்திகளிலும் ஆத்மத்வ புத்தியையு மாத்மீயத்வ புத்தியையும் பண்ணுகையாலே யென்றபடி. வரும்- ப்ராப்தமான, ஈனம்-ஹீநத்தை, பாவப்ரதாநோ நிர்தேசः. ஹீநத்வத்தை யென்றபடி. யத்வா: பாவேநிஷ்டா. ஹாநியை என்றபடி.எல்லாம்-ஸ்பஷ்டம். அஹங்காரமமகாரமூலக ஸாம்ஸாரிக தோஷங்களை யென்றபடி. இன்று-விவேகம் பிறந்தவின்று, மனது - மநஸ்ஸிலே, ஒன்றி - உறுத்தி, ஹேயத்வேந ஹ்ருதயாரூடங்களான வென்றபடி. நமவென்றதேகொண்டு-நமः என்கிற பதத்தையேகொண்டு, மாற்றுதலால்-நிவர்த்திப்பிகையாலே, தனதன்றி-தனக்குச் சேஷமாகாதே, ஒன்றுமில்லா - ஒருவஸ்துவுமில்லாதவனை, 'இலனதுவுடையனி தெனனினைவரியவ' னென்கிறபடியே ஸ்வசேஷா சேஷார்த்தனை வென்றபடி. தனித்தாதை - அத்விதீயபிதா, ஸகலஜகதேகோபாதாந நிமித்தமான வீச்வரனென்றபடி. சதிர்த்தனன்-சதுரனானன் ஸகலஹிதப்ரவர்த்தகனான ஸர்வசேஷி நம்முடைய வஹங்கார மமகாரங்களை நமச்சப்தத்தாலே சமிப்பித்து க்ருதக்ருத்யனாய்விஜ்வரனாய்ப்ரமோதித்தானென்றபடி. இத்தால் அபவர்காநுபவ தசையில் பலாந்தராநுபவந்யாயேந ஸம்பாவித ஸ்வதந்த்ர கர்த்ருத்வாபிமாநநிவ்ருத்தியும் பலிக்கும். (௧௧)

சேர்க்குந் திருவாளர் சேர்த்தியின் மன்னுதல் சீர்ப்பெரியோர்க்கு
ஏற்குங்குணங்களிலக்காம் வடிவைந்தினையடிகள்
பாற்குஞ் சரணத்திற் பற்றுதனன்னிலைநாம் பெறும்பேற்
றேற்கின்னவெல்லைக ளெல்லாங்களையற வெண்ணினமே, (௧௨)

இப்படி மந்த்ரகடக பதங்களை விவரித்து இனி ப்ரதம காதையிலே ஸாமாந்யதः கீர்த்திதமான வர்த்ததசகத்தை கௌரவபோக்யதாதிசய ப்ரயுக்தா தராதிசயத்தாலும் அநுஷ்டாநதசாயா மேக புத்யாரோஹார்த்தமாகவும் விசேஷித்தநுக்ரமித்துக்கொண்டு ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

சேர்க்கும் - சேதனனை ஈச்வரனோடு கடிப்பிக்குமவளான, திருவாளர் - ஸ்ரீயையுடையவர், சேர்த்தியில் - ஸம்ச்லேஷத்திலே, மன்னுதல் - ஸ்திரீபவிக்கை, ஸ்ரியःபதிக்கு புருஷகாரபூத ஸ்ரீயொடுண்டான நித்யஸம்பந்த மென்றபடி. இதுக்கு ஏர்க்கின்ற வென்கிற த்தோடந்வம். இது ஸ்ரீசப்த மதுப் ப்ரத்யயங்களுடைய வர்த்தங்களை தனுஸந்தித்தபடி. பெரியோர்க்கு - ஸர்வஸ்மாத்பரனான வீச்வரனுக்கு, ஏர்க்கும்-உசியங்களான, குணங்கள் -குணங்களைக்காட்டிலும், ஈச்வரனுடைய பரத்வத்வத்துக் கதி

சயாவகங்களான வாத்ஸல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களைக்காட்டிலுமென்றபடி. இலக்காம் -லக்ஷீபவிக்குமதான,சித்தாலம்பனமானவென்றபடி. வடிவில்-விக்ரஹத்தில்,சீர்-கல்யாணகுணபூர்ணங்களான, இணையடிகள்-பரத்வஸௌலப்யாதிகுணேப்யோபி சித்தாலம்பந பூதங்களான திருவடிக ளென்றபடி. இதுக்கு முன்சொன்னபடியந்வயம். இதுநாராயணசரணசப்தார்த்தங்களையநுகீர்த்தித்தபடி. பார்க்கும்-ப்ரதிக்ஷணீயமான, கத்யந்தரம் காணுமையாலேஇதுவே சரணமென்று பரீக்ஷ்ய நிர்ணீதமானவென்றபடி. சரணத்தில் - உபாயத்திலே, பற்றுதல் - அவலம்பிக்கை, இதுக்கு முன்பு சொன்ன படி யந்வயம்- இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது. சரண சப்த ஸோபஸர்கதாதுக்களுடைய வர்த்தங்களை யநுஸந்தித்தபடி. நன்னிலை - நல்லவவஸ்தையை, ஆகிஞ்சிந்யாவஸ்தையை யென்றபடி. இது உத்தமனி லர்த்தத்தை யநுவர்ணித்தபடி. நாம் - ஸம்ஸாரிகளான நாம், பெறும்பேறு - அடையப்புகுகிறபுருஷார்த்தம், ஸகலப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தி பூர்வக பத்நீகுண விக்ரஹவிபூதிவிசிஷ்ட ப்ரஹ்மாநுபவ பரீவாஹ பூத கைங்கர்யங்க ளென்றபடி. இதுஸித்தஸாத்யோபேய தத்ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திபரங்களான உத்தரகண்டகத ஸவிசேஷண நாராயணபத சதுர்த்தீ நமச்சப்தங்களுடைய வர்த்ததசகங்களைஸங்க்ரஹித்தநுபாஷித்தபடி. ஏர்க்கின்ற-இவைகளுக்கு சிதங்களான, எல்லைகளெல்லாம் - ஸீமைகளெல்லாம், இதுகளுக்கு சிதங்களான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யெல்லா மென்றபடி, களை - ப்ரதிபந்தகம், அற - நிவர்த்திக்க, அஜ்ஞான நிவ்ருத்தி பிறக்கும்படி, எண்ணினம்- பரிகணித்தோம் - இங்கு பரிகணநோக்தியாலே யொன்றுஞ் சிந்தாமலநுஸந்திக்க வேணு மென்று வ்யஞ்ஜிதம். (௧௨)

உத்தரவ......ஊஹநோ. .....தாவஸ:। ஸ்ரீஜயாத்ரஸஜஹ ஹாயா வ்யவஸிஷ வெஷ்ணவஸ்ரெஜு॥

நாஹம்.......ஶரணாஸ்ரு।
ஈநாஜிவ்ரஜெவ......வமிஶா॥

த்வயச்சுருக்கு வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்த மஹாதேசிகாயநம:

ஸ்ரீ:

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

சரமச்லோகச் சுருக்கு வியாக்கியானம்.

கோடிகன்னிகாதானம் திருமலைதாத தேசிகன்
செய்தருளியது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மாமலர்மங்கை மார்பனைமன்னும் மாறனைப்புகழெதிவரனார்
தூமலர்ப்பாத நண்ணுநன்மறையின் மௌலியாசிரியனா லுரையைக்
கோமலமாகக் கூறுமின்னமுதத்திருமகள் தநயனைப்பணியா
யாமலசருக்கும் பயன்படச்சுருங்கச் சரமபத்தியச்சுருக்குரைப்பாம்.

'கல்லாரகலு' மென்று துடங்கி பதினொரு கட்டளைக்கலித்துறைகள்
சரமச்லோகச் சுருக்கு.

மூ—கல்லாரகலுங் கருமமு ஞானமுங் காதலுமற்
றெல்லாநிலைகளுக்கேற்க விதித்த கிரிசைகளும்
வல்லார்முயல்க வலியிழந்தா ரென்றனைத்தொழுகென்
றெல்லாத்தரும முரைத்தவரின்னடி சேர்ந்தனமே. (க)

"ஸாத்த்விகேந ஸௌம்யேந யேந யேநைவ ஹேதுநா।
தஸ்ய தஸ்ய ஹிதைவேதி ஸார ஶ்லோக ஸங்க்ரஹ:"

'கர்மணோஹ்யபி போத்தவ்யம், கர்மண்யகர்ம யஃ பச்யேத்' இத்யாதியாலே கர்மயோகமும் ஆத்மயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாந ஸஹக்ருதமாக வேண்டுகையாலும் தாத்ருச ஜ்ஞானயோக கர்மயோகங்களில் ஜ்ஞாநாம் சந்துக்கு விசேஷதோ விநியோகம்காண்கையாலும் தாத்ருச ஜ்ஞானரஹிதர்க்கு அவற்றில் ப்ரவேசிக்கலாம் விரகில்லையாகையாலே கல்லாரகலும் என்றது. கர்மயோக நிஷ்டாதி சகலநிலைகளுக்கும் ஏற்குமாறு விதிக்கப்பட்ட மற்றைக் கர்மங்களுமென்று கூட்டுவது. வர்ணாச்ரமதர்மங்கள் அங்ககோடிப்ரவிஷ்டங்களிறே. த்ருதீய ஷட்கத்தில் பூர்வோத்தர த்ரிகங்களிலே சோதிதமான ப்ரதானபுருஷாதி விவேசநமும் தது பயோகி. ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியும் லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாக கர்மயோகத்தையே அநுஷ்டிக்கக்கடவன் என்கையாலே எல்லாநிலைகளுக்கேற்க விதித்த கிரிசைகளு மென்றதென்னுமாம். தர்மங்களுக்கெல்லாம் ஸாத்விகத்யாக மத்தனை போக்கி ஸ்வரூபத்யாக மில்லையாகையாலே, கிரிசைகளும் — ஸாத்விகத்யாகாதியோடே அநுஸந்தேயமாக விஹிதமான கர்மங்களை, யென்கை. வல்லார்முயல்கவென்னுமளவும் கீதாசாஸ்த்ரத்தின் அஷ்டாத சாத்யாயங்களின் அர்த்தம். மேல் சரமச்லோகார்த்தம். அதிலும் வலியிழந்தாரென்றனைத் தொழுகென்றென்கையாலேஸ்ரீகீதாபாஷ்யப்ரக்ரியையாலே அங்கப்ரபத்தியும் ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸார ப்ரக்ரியையாலே ஸ்வதந்த்ரப்பத்தியும் என்கிற யோஜநாத்வயமும் அபிப்ரேதம். (க)

என்கிற கட்டளையிலே சரமச்லோகத்துக்கெல்லாம் திரண்ட பொருளிதென்றருளிச் செய்கிறார். கல்லார் — ஸம்யக்ஜ்ஞான மில்லாதவர்கள், அகலும் — விலகிப்போமதான, இது மேலெல்லாவற்றிலும் அந்வயிக்கிறது. கருமமும் - கர்மயோகத்திலும், ஞானமும் - ஜ்ஞானயோகத்திலும், காதலும் - பக்தியோகத்திலும், மற்று - மற்றும், எல்லாநிலைகளுக்கு - அவஸ்தைகளெல்லாவற்றிற்கும், ஏற்க - அநுரூபமாக, விதித்த - கீதாசாஸ்த்ரத்தில் கீதாசார்யன் நியமித்த, கிரிசைகளும் - க்ரியைகளிலும், வல்லார் - வல்லமையுள்ளவர்கள், முயல்க — ப்ரயத்னப்படக்கடவர்கள், அவர்களுக்கு ருசித்ததொரு வழியிலே ப்ரவர்த்திக்கக் கடவர்கள், வலியிழந்தார் - சக்தியற்றவர்கள், அதிகாரமில்லாதவர்கள், என்றனை - என்னை, தொழுக - தொழக்கடவர்கள், என்னையே உபாயாந்தரஸ்தானத்தில் நிவேசித்துக்கொள்ளக்கடவர்கள், என்று - இப்படி, எல்லாத்தருமம் - தர்மம் எல்லாவற்றையும், உரைத்தவர் - அவர் அவர் ருசிக்கும் அதிகாரத்துக்கும் தக்கபடி அவர் அவர் பரிக்ரஹிக்கைக்காக கீதாசாஸ்திரத்தில் அர்ஜுனனை வ்யாஜீகரித்து ப்ரகாசிப்பித்த கீதாசார்யனது, இன்னடி - போக்யதமமான திருவடிகளை, நிருபாதிகாநவதிக போக்யதா சாலிகளான திருவடித்தாமரைகளை, சேர்ந்தனம் - ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்த விவேகம் பெற்ற நாம் அதிகாரமில்லாமையாலே உபாயாந்தரங்களில் பிரவர்த்திக்க மாட்டாதவர்களாய் விச்வாஸாதிசயத்தோடே விளம்பாக்ஷமராய் கீதாசார்யன் திருவடிகளே நமக்கு உபாயமும் உபேயமு மென்று பற்றினோமென்கை.

வெறுமையுணர்ந்தது முன்னிட்டு வேறங்கமில்லையெனக்
குறியவனின்றவை யெட்டக்குதித்திடுங் கோணைத்துறந்
துறுமயனத் திரமென்னப் பொருநிலையோர்ந்திடவோ
ரறநெறியன்றுரைத் தானழியா வறமாயினனே. (உ)

"[illegible]"

என்கிற கட்டளையிலே 'ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய' என்னும் பதங்களுக்குஆர்த்தங்களை அடைவேஸங்க்ரஹித்துக காட்டியருளுகிறார். இதில் முந்தின அர்த்தம் 'அநித்ய மஸுகம் லோக மிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வமாம்' என்னு மிடத்தில் போலே 'ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய ஸ்தித ஸ்த்வம்' என்கிற யோஜனையால் அநுவாதபக்ஷஸித்தம். மேலை ஐந்தர்த்தங்களும் விதி பக்ஷஸித்தங்கள்.

வெறுமை - தாரித்ர்யத்தை, உணர்ந்து - தெரிந்துகொண்டு, ஸர்வேச்வரனைப் பெறுகைக்குத் தன்பாடே யொருகைம்முதலில்லாமையை யுணர்ந்து என்றபடி. இது அசக்தாதி காரத்வம். அதுமுன்னிட்டு - அந்தவெறுமையை முன்னிட்டுக் கொண்டு, இது ஆகிஞ்சந்ய புரஸ்க்ரியை. தான் அவனைப்பெறுகைக்குக் கைம்முதலொன்று மில்லாமையை புரஸ்கரித்தென்கை. ஆகிஞ்சந்யாநு ஸந்தான ரூபமான கார்ப்பண்யம் சொல்லிற்று. வேறு-இந்த ந்யாஸவித்யைக்கு ப்ரதிநியதமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிக ளொழிய வேறுபட்ட, அங்கம் - அங்கங்கள், இல்லையென- வேண்டியதில்லையென்று, இப்படித்தெரிந்தென்கை. இது அநங்கபாவோதர்மாணும். வர்ணாச்ரமதர்மங்கள் ஸ்வயம் ப்ரயோஜந பகவதாஜ்ஞாநுபாலன புத்யா நுஷ்டேயங்க ளாகையாலே அவையு மங்கமல்லவிறே. குறியவன் - குள்ளனைபுருஷன், நின்றவை - நின்றனவான பலபுஷ்பாதிகளை; தன்கைக்கெட்ட வொண்ணாதபடி உச்ச்ரிதங்களாய் நின்றவைகளான பலாதிகளை என்றபடி. எட்ட - தான் கையாலெட்டவேண்டுமென்று, குதித்திடும் - குதிப்பதாகிற, தாவித்தாவிக்குதிப்பதாகிற, கோளை - பீடையை, துறந்து - விட்டு, குள்ளன் - தன்கைக்கெட்டாநிலத்திலுள்ள பலத்தைப் பெறவேண்டிக்கையைத் தூக்கிக்கொண்டு தாவித்தாவிக் குதிப்பதுபோலே தனக்கு அசக்யமானவற்றில் தலையிட்டுக் கொள்ளுதலை விட்டென்கை. இது அசக்யாரம்ப வாரணமும் தத்ப்ரத்யாசா ப்ரசமனமும். அசக்யத்தில் ப்ரவர்த்திக்கவேண்டா, இனி எப்போதாவது இது நமக்கு சக்யமாமென்று ஆசைப்படவும் வேண்டா என்பனவிறே அவை- கோளை என்று வேற்றுமைத்தொகை. அன்றிக்கே: கோண் என்று கோணலாய் வக்ரபாவமென்னுமாம். அப்போது கோணை யென்று விரி. உறம் - த்ருடமான, அயனத்திரமென்ன - ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமென்னும்படி, பொரு - ஸஹகார்யந்தர ஸம்பந்தத்தைப்பொருததான, நிலை - ப்ரபத்தியின் நிலையை, 'ராக்ஷஸாநா மவிஸ்ரம்பா தாஜ்ஞநேயஸ்ய பந்தநே। யதா விகளிதா ஸத்யஃ அமோகா ப்யஸ்த்ர பந்தநா॥ ததா பும்ஸாம விஸ்ரம்பாத் ப்ரபத்திஃ ப்ரச்யுதாபவேத்' என்றதிறே. இதொரு ப்ரஹ்மாஸ்த்ர மிருக்கும்படி. அத்திரமன்னவெனப் பாடமானபோதுப்ரஹ்மாஸ்தரம்போன்ற பொருநிலையென்க. "மூண்டாலு மரியதனின் முயலவேண்டா முன்னமதி லாசைதனை விடுகை திண்ணம். வேண்டாது சரணநெறி வேறோர் கூட்டு வேண்டி னயன்த்திரம் போல் வெள்கி நிற்கும்." இது ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயஸூசகம். ஆகவித்தால் சொல்லிற்றாய்த்தென்னென்னில்; (ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய) என்கிற த்யாகவிதிக்கு அங்கத்வேநாநுஷ்டானத்யாகமும் ப்ரபத்திப்ரச்யாவகத்வாத் உபாய கோடிப்ரவிஷ்டத் வேநாநுஷ்டானத்யாகமும் அசக்யஸர்வகர்மத்யாகமும் அசக்யேஷு ப்ரத்யாசா த்யாகமும் அபிப்ரேதமென்கை. ஓர்ந்து - தெளிந்து, ஸதாசார்யோபதேசத்தாலே ஸம்யக்காக அறிந்தென்கை, இட - போட, தன்மேல் பரத்தைப்போடும்படி யென்கை. ந்யாஸம் நிக்ஷேபம் என்றிறே சொல்வது. அன்றிக்கே: ஓர்ந்திட வென்றுஅறியவென்னுமாம்.
ஓர் - அத்விதீயமான, அறநெறி - தர்மமார்கத்தை, அழியா - அநச்வரமான, அறமாயினன் -தர்மமானவன், 'க்ருஷ்ணம் த்ர்மம்ஸநாதநம்.' இறே. அன்று - அந்த நாளிலே. 'சிஷ்யஸ்தேஹம்' என்று அடி பணிந்த அர்ஜுநனை இடையிட்டு அத்யாத்ம சாஸ்த்ர ஸாரார்த்தத்தை ஸ்ரீகீதாசாஸ்த்ரரூபமாக வெளியிட்ட நாளிலே, உரைத்தான் - உபதேசித்தான் என்கை.

(உ)

மூ.—வாரிதிவிட்டு மலர்மகளோடு மதுரைவந்து
பாரதவெஞ்சமர் பார்மகள்பாரஞ் செகவுகந்து
சாரதியாய்முன்பு தூதனுமாய்த்தளரும் விசயன்
தேரதினின்றவனைத் தேற்றினான் திறமாயினமே (௩)

இது மாம்சப்தார்த்தம் சொல்லுகிறது. மாம்என்று பரத்வ ஸௌலப்யவ்யஞ்ஜக பார்த்தசாரதி பூதனான தன்னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசேஷம் தொட்டுக் காட்டப்படுகிறது. அத்தாலே வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யங்களாகிற குண சதுஷ்டயம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது.

வாரிதிவிட்டு - க்ஷீர சமுத்ரத்தைவிட்டு, மலர்மகளோடு - பெரியபிராட்டியாரோடு, மதுரை - வடதிருமதுரையிலே, வந்து - திருவவதரித்து, பாரத வெஞ்சமர் - பாரதமென்னும் க்ரூரமானயுத்தத்தில், பார்மகள் -பூமியினது. பாரம் - பாரமானது, செக - நசிக்கும்படி, உகந்து - ஸந்தோஷித்து, சாரதியாய் - அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதியாய், முன்பு - யுத்தாரம்பாத்பூர்வம், தூதனுமாய் - தூத்யம்பண்ணினவனுமாய், தளரும் - அஸ்தான ஸ்நேஹாதிகளாலே தளர்ந்து போகாநின்ற, விசயன் - அர்ஜுனனது, தேரதில் - ரதத்தில் நின்று, அவனை - அப்படி கலங்கின அர்ஜுனனை, தேற்றினான் - தத்வோபதேசத்தாலே தேறச்செய்த ஸ்ரீகீதா சார்யனது, திறமாயினம் - வசமானோம், ததேக தாஸராகப் பெற்றோமென்கை.

(தளருமித்யாதி) அஸ்தான ஸ்நேஹாதிகளாலே கலங்கின அர்ஜுனனை அநாதரியாமையாலே வாத்ஸல்யம் சொல்லிற்று. 'மத்த: பரதரம் நாந்யத்' இத்யாதியாலே தானே தன்ஸ்வாமித்வத்தைப் பலகாலும் அருளிச் செய்தான். வேண்டுமென்றவிடத்தில்ரதத்தை நிறுத்தென்னவும் குதிரையைக் கட்டென்னவும் அவிழ்க்க வென்னவுமாம்படி ஸாரதியாயும் ஓலைகட்டித் தூதுபோவென்னும்படியாயும் தன்னைத் தாழ நிறுத்துகையாலும் அதுதான் தன்பேறாக வுகந்து செய்கையாலும்ஸௌசீல்யமும், விச்வரூபத்தைக் காட்டென்ன காட்டி பழயரூபத்தோடு நிற்கவேணு மென்ன பழயபடியே ஸாரதியாய் நிற்கையாலே ஸௌலப்யமும் சொல்லிற்றாகிறது. இதெல்லாம் இங்கே சாரதியாயித் யாதியிலேப்ரகாசிதம் 'நிகரில் புகழாய்' என்னுமிடத்திலும் நாராயணசப்தத்திலும் ப்ராதாந்யா இவையேயிறே தோற்றுகிறன. மாம் என்று காட்டுகிறவடிவில் லக்ஷ்மீவிசிஷ்டத்வம் ஸர்வாவஸ்தாஸாதாரணம். அப்படியே அவதாரத்தில் மெய்ப்பாடும் ஸித்தம். (வாரிதிவிட்டித்யாதி) ஓரூரிலிருந்து மற்றோரூருக்குப் போமாப்போலே யிறே தன்னுடைச்சோதியில் நின்றும் க்ஷீராப்தியில் நடுவிலே நின்று மதுரைவந்தது. இத்தால் அப்ராக்ருதஸம்ஸ்தானத்தோடே திருவவதரித்தபடி சொல்லுகிறது. 'ஏஷநாராயண: ஸ்ரீமாந்' இத்யாதி. மற்றும் அநுக்ரஹைகாந்தங்களாய் மாம்சப்தத்தில் சொருகிக்கிடந்த குணவிசேஷங்களுமெல்லாம் இங்கேயதாஸ்தாநம் அநுஸந்தேயங்கள். (௩)

மூ—.தன்னருளாற்பெறுஞ்சாதனஞ்சாதகனென்றிவற்றைத்
தன்னுடனெண்ணுதனீங்கத்தமர்க்கொருசாதனமாய்ப்
பொன்னருளோடும் பூமகளோடுந் திகழ்கின்ற
விண்ணுரையீசனையேயேகமெண்ண விசைந்தனமே. (௪)

இது 'ஏகம்' என்றதின் அர்த்தங்களைக் காட்டுகிறது.

"ப்ராப்யஸ்யைவ ப்ராபகத்வம் ஹ்யப்ராப்ய நிவாரணம் | ப்ர
பத்தே வ்யாஜமாத்ரத்வ மந்யாபேக்ஷா நிவ்ருத்தய: || தத்வேஷ ந வ்ய
வஸாய ஸம்பந்த ஸாபேக்ஷா ஸித்தா | இத்யேகசப்தார்த்த மாஹுரே-
கோ வ்யஞ்ஜிதா:"

"யதா ஸ்தாணாதி வைசிஷ்ட்ய விசேஷாபேக்ஷ ஈக்ஷிதம் |
ஸாவா பூதி விசிஷ்டைவ ப்ராதிஷ்டா ஸாக்ஷாத் வக்ஷ்யஷா" என்கிற கட்டளை

யிலே தன்னருளால் - தனதுகிருபையாலே, பெறும் - சேதநன் பெறுகிற, சாதனம் - ஸாதனத்தையும், ஸர்வேச்வரன் தன்னுடைய நிர்வ்யாஜ நிரவதிக கருணையாலே அவ ஸர ப்ரதீக்ஷனாய் அஜ்ஞாத யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத மடியாக ஆசார்ய ப்ராப்தி பண்ணுவித்து தத்வ ஹித புருஷார்த்த விவேக பூர்வகமாக ப்ரபதநத்திலே மூட்டுகையா லே தன்னருளால் பெறுஞ் சாதன மென்றது. சாதகன் - உபாயாநுஷ்டாதாவான சேதநன், என்றிவற்றை - என்கிறஇவைத்தை, தன்னுடன் - தன்னோடே, எண்ணுதல் - அபிஸந்திசெய்தல், நீங்க - நீங்கும்படி, சாதனத்தைத் தன்னுடன் எண்ணுதலாவது ஸர்வேச்வரன் ப்ராப்யன் நாம் அநுஷ்டித்த உபாயம் ப்ராபகம் என்று நினைக்கை. அது நீங்குகையாவது மாம்என்கிற ஏகவசநத்தாலேயே ஏகத்வம் ஸித்தமாயிருக்க மிகுதிகாட்டுகிற ஏகசப்தத்தாலே ப்ராப்யனான தானே ப்ராபகனாக அபிஸந்தி பண்ணத் தக்கவனென்றதாகையாலே ப்ராப்யஸ்யைவ ப்ராபகத்வம் என்றிருக்கை. சாதகனைத் தன்னுடனெண்ணுகையாவது ஸ்ரிய:பதி பலப்ரதன், நாம்நதுபாயா நுஷ்டாநம் செய்தோ மென்றிருக்கை. அது நீங்குகையாவது அவனையொழிய நமக்கு ஸத்தையே யில்லாமையாலே அவன் கொடுத்தகரணகளேபரங்களையுடைய நாம் அவன் கொடுத்த ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தாலே ப்ரார்த்தித்தோமத்தனை; ஸ்தநந்தய ப்ரஜை ரோதனம் செய்யுமாப் போலே, ஆனபின்பு நமக்கு உபாய கோடியில் எவ்வித அந்வயமு மில்லையென்று தெளிகை. இது ஸ்வப்ராதாந்ய நிவாரணம். இங்குற்ற ஸ்வசப்தம் சேதநபரம். தமர்க்கு - ஆத்மீயர்க்கு, ஸ்வதாஸபூதர்களுக்கு, ஆகிஞ்சந்யை கதநரான ப்ரபந்நர்களுக் கென்கை. ஒரு - அத்விதீயமாய் விலக்ஷணமான, சாதனமாய் - உபாயமாய், ஒருவ்யாஜமின்றியே ரக்ஷிக்கில் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம் வருகையாலே நீ செய்யும் ப்ரபதநம் வ்யாஜமாத்ரம், முக்யோபாயம் நானே என்று ஏகசப்தார்த்த மாம்போது ப்ரபத்தேர் வ்யாஜமாத்ரத்வம் சொல்லிற்றாகிறது. அதாவது ஸித்தோபாய துல்யதயா உபாயமன்றென்கை. அங்க ப்ரபத்தி நிஷ்டான்திறத்தில் அங்கியான உபாஸந நிஷ்பத்தி ப்ரதீக்ஷைபோலே ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி நிஷ்டன் திறத்தில் உபாயாந்தராபேக்ஷையில்லை யென்றேக சப்தார்த்தமாம் போது அந்யோபாயைரநந்வயம் சொல்லிற்றாகிறது. பரஸ்வீகர்த்தாவான ஸர்வேச்வரன் தானே உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே நிற்கையாலே இவனுக்கு பாயாந்தராபேக்ஷையில்லை யென்கை. பக்த்யா த்யநபேக்ஷஸ்வதந்த்ரோபாயத்வ மென்றதாயித்து. வித்யாத்வஸாம்யத்தாலே வர்ணாச்ரமதர்மாதிகளுக்கும் அங்கத்வ முண்டோ வென்று ஸம்சயிக்கவேண்டா, அங்காந்தர புஷ்கலேபாயாந்தரக்ருத்யத்தையும் நானேசெய்வன் என்னொருவனையேபற்றென்று ஏகசப்தார்த்தமானபோது ததங்கைரப்யஸம்பந்தம் சொல்லிற்று. ப்ரபத்திக் கென்றடைத்து வைத்த ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிக ளொழிய பக்த்யங்க பூதங்களாயாதல் இதரங்களாயாதலுள்ள பரிகாரந்தரங்கொண்டுஅபேக்ஷையில்லையென்கை. இவன்கோலினபலமெல்லாவற்றிற்கும்உபாயமொன்றே யாயிருக்குமென்று'யத்யேநகாமகாமேந' இத்யாத்யநுஸாரேணஏகசப்தார்த்தமாம்போதுஸர்வசாத்யேஷ்வபேதம் சொல்லிற்றாகிறது.இப்படியாலுள்ளவைலக்ஷண்யங்கள்ஒருசாதனமாயென்றதில் அபிப்ரேதங்கள். பொன் - ஸ்ப்ருஹணீயமான, ஸர்வகுணங்களுக்கும் புகலுட்டவற்றாய் அகிஞ்சநாலம்பநமாயிருக்கையாலே ஸர்வபோக்யமான வென்கை. அருளோடும் - கிருபையோடும், பூமகளோடும் - பெரியபிராட்டியாரோடும், புகழ - புகழும்படி, வேதங்களும் ப்ரஹ்மாதிகளும் ஆச்ரிதர்களும் ஸ்துதிக்கும்படியாக, நின்ற-நின்றவரான, இங்கு அருளென்றது ரக்ஷணோபயுக்தமான ஸகலகல்யாணகுணங்களுக்கும்உபலக்ஷணம். இது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். அநவதிகாதிசயா ஸங்க்யேய கல்யாண குண விசிஷ்டனாயிருக்குமாப்போலே ஸ்வாபிமதாநுரூப குண விபவைச்வர்ய சீலாத்ய நவதிகாதிசயா ஸங்க்யேய கல்யாணகுணையான பெரியபிராட்டியாரோடு நித்யஸம்ச்லிஷ்டன் என்கை. இத்தால் ஏகசப்தம் உபாயதசாயாம் லக்ஷ்மீ வைசிஷ்ட்யத்தை நிஷேதிக்கிறதென்கிறபக்ஷம் ப்ரதிக்ஷிப்தமானபடி. கல்யாணகுணயோகம் ஏகத்வ பாதக மாகாதாப்போலே லக்ஷ்மீவைசிஷ்டயமும் ஏகத்வபாதகமன்றென்று திருவுள்ளம். இன்னுரை - போக்யமான ஸூக்தியை யுடையவரான, ப்ரபந்ந ஜநபாதேயமான ஸூக்தியையுடையவரான என்கை. ப்ரம விப்ரலம் பாதி ஸம்பாவனையில்லை யாகையாலே ஸர்வவிஸ்ரம்பணீய சரமச்லோகரூபதிவ்யஸூக்திகரான வென்று திருவுள்ளம். ஈச

னையே - ஸர்வேச்வரனையே, ஏகம் - ஏகம்என்கிற பதத்திலே, எண்ண - எண்ணு கைக்கு, இசைந்தனம் - அங்கீகரித்தோம். ஸதாசார்யோபதேசாதிகத ஸாரார்த்தர் களாகையாலே கீழுபபாதித்த ஆறர்த்தங்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிற ஏகசப்தத்தில் தா த்ருச குணவிசிஷ்ட ஸர்வேச்வரனை அநுஸந்திக்கலாகு மென்கை. (௪)

ஊனிலிணைத்துழல்விக்கும் வினைக்கடலுள்விழுந்த
யானெனதான குணங்களெனக்கிசை நல்வழியுந்
தானுதவித் தனைத்தந்திடநின்ற தனித்தரும
நானினிவேறோர்பர நணுகாவகைநல்கின்றதே. (௫)

இது சரணசப்தார்த்தம் சொல்லுகிறது. சரணசப்தம் உபாயபரமிறே. உபாயமாவது தான் கோறின பலத்தைப் பெறுவதற்காகத் தான் செய்யவேண்டியகார்யம். ஈச்வரனை உபாயமாகப் பற்றுகையாவது எனக்கு வேண்டிய பலத்தை நீயே கொடுக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கை. இது பரந்யாஸம். ஈச்வரகதமான உபாயத்வமாவது பரஸ்வீகர்த்ருத்வம். அப்படியே பரந்யாஸோபயுக்த ஜ்ஞானுதிப்ரதாநமும் ஈச்வர கார்யம். அத்தைச்சொல்லுகிறது.

ஊனில் - மாம்ஸத்திலே, மாம்ஸமயமான தேவாதிசரீரத்திலே, இணைத்து - சேர்த்து, அவிவேகிகளுக்கு பேதாரஹம் அரிதாம்படி ஒன்றாக்கி யென்கை. உழல்விக்கும் - உழலச்செய்கிற, பரிப்ரமிக்கும்படி செய்கிறதான, ஜநநமரண சக்ரபரிவ்ருத்தியாலே ஸதத பரிப்ரமம் செய்விக்கிறதான வென்கை. வினைக்கடலுள் - கர்மரூபஸாகரத்தில், அநுபவைக நாச்யமான ஸுக்ருத துஷ்க்ருத ரூபா நாதிகர்ம பரம்பரை யென்னும் கரைகாண வொண்ணுக் கருங்கடல் நடுவில்என்கை. விழுந்த-நிபதிதனை, கடல் நடுவில் விழுந்தவன் அதன் அலை போக்கும் போக்கன்றித் தன் முயற்சியாலொன்றும் செய்யவல்லானாகாதாப் போலே கர்மஸாகர பதிதனான சேதநனும் தான் அவசனாய் கர்மாநுரூப தேவாதிசரீரயோகேந ஜநந மரணாதி சக்ரபரிப்ரமம் செய்யுமத்தனை போக்கி ஸ்வயத்நத்தாலே தன்ஹிதாஹிதம்செய்துகொள்ள சக்தனல்லனென்கை. யான் - என்னையும், எனதான - என்னுடையவையான, குணங்கள் - பகவத நந்யார்ஹ சேஷத்வாதி குணங்களையும், எனக்குஇசை - என்ஸ்வபாவத்திற்கு அநுகுணமான, ஜ்ஞான சக்த்யாத்யதிகாராநுரூபமான வென்கை. நல்வழியும் - ஸமீசீநமார்க்கத்தையும், ஸம்ஸாரஸாகர ஸந்தரணோபாயத்தையு மென்றபடி. கர்மயோக ஜ்ஞான யோகபக்தியோக ந்யாஸவித்யாதிகளில் ஸ்வஸ்வாதிகாராநுகுணமான உபாயத்தையு மென்றபடி. தான் - நிரவதிக காருண்யரூபியான தானே, உதவி - கொடுத்து, நம்முடைய உத்தரணோபாயத்தைச் சிந்தித்து ரக்ஷாபேக்ஷாப்ரதீக்ஷனாய் நின்று அஜ்ஞாத ஸுக்ருதாதிகளை முதலாக்கித் தானே ஸ்வரூபஜ்ஞாநாதி ஹேதுகமான ஜாயமான கடாக்ஷத்தைப்பண்ணி ஆசார்ய ப்ராப்தி பண்ணுவித்து தத்வோபாய விவேகம் பண்ணுவித்து ஸ்வாதிகாராநுகுண ஸமுசித ஸமீசீநோபாயத்திலே மூட்டியென்றதாயிற்று. என்னைத்தருகையாவது பகவத்தாஸ்யைகஸ்வரூபமான என் ஸ்வபாவத்தை அறிவிக்கை. 'அஸந்நேவ ஸபவதி, ஸந்தமேநந்ததோவிது:' இறே. தனை - தன்னை, அப்ராக்ருத தேச விசேஷத்திலே ஸர்வப்ரகார நிரதிசய போக்யனாய் ஸர்வாகார விசிஷ்டனான தன்னை, தந்திட - கொடுக்கும்பொருட்டு, தானானதன்மையில் தரும்பொருட்டு, "முதற்றனியுன்னையுன்னை யெந்நாள் வந்து கூடுவன்யான்" என்றிறே அபேக்ஷிப்பது. நின்ற - ஆத்மாநம் ப்ரகாச்ய ஸ்திதனான, இங்கு நின்ற வென்றது திஷ்டமாந சப்தபர்யாயம். நாம் சரணவரணம்பண்ணும்படி தன்திருவடிகளைத் தாழவிட்டுக் கொண்டு பார்த்தன் தேர் முன்னே தாழநின்றவனான வென்கை. அன்றிக்கே: ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயத்வாய உகந்தருளின நிலங்களிலே அர்ச்சாருபேணநின்ற வென்றுமாம், அர்ச்சாவதாரங்களிலிறே நம்மாசார்யர்கள் ப்ரபத்தி பண்ணுவது. தனித்தருமம் - அத்விதீயதர்மமானது, "ஏகம்ஸர்வப்ரதம் தர்மம் ஸ்ரீயாஜுஷ்டம்" என்கிறபடியே ஸநாதந தர்மமான ஸ்ரீகீதாசார்யனென்றபடி. நான்-அவன் திருவடிகளில் ரக்ஷாபரந்யாஸம் பண்ணின நான், இனி - மேல், வேறோர்பரம் - வேறொரு பாரத்தை, நணுகாவகை - அடையாதவண்ணம், நல்கின்றது - ஸ்நேஹியாநின்றது, ஸக்ருத்வ பாதகமான விதியொன்றும் இல்லாமையாலே அது ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாய்த்து, 'ஏகம் சரணம்' என்ற ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே கோலினபலத்தைப்பற்ற மேலொருகர்த்தவ்யாந்தரமில்லையென்றதாகிறது. தேஹயாத்ரை கர்மாதீனையாய் ஆத்மயாத்ரை ஈச்வராதீனையாய் அற்றபின்பு நமக்கினி

கர்த்தவ்ய மொன்றுமில்லை யாகாதே. இப்படி நாம் நிர்ப்பரராயிருக்கும்படி அவன் செய்துவைத்தது அவனுடைய நிரவதிக காருண்யமேயிறே. 'மித்ரபாவேந' என்பானவன் அபிப்ராயத்தாலே நல்கின்ற தென்றது. (ரு)

கடுவினைநாம்பெறும் பேற்றைத்தகைந்தமைகொண்டுநம்மேல்
நடைவிலகாமலிசைந் தொருகாலந் துணிவுடனே
உடைமையடைக்கலமாக வடைக்கு முகப்பதனால்
அடையெனவன்றுரைத்தா னடைவித்தனன்றன்னடியே. (சா)

வ்ரஜவின் அர்த்தம் சொல்லுகிறது. கடுவினை - க்ரூரமான கர்மங்கள், ப்ராரப்தருபங்களான கர்மங்கள், நாம் பெறும்பேற்றை-நமக்கு தாயதனக்ரமத்தாலே ஸ்வதஃப்ராப்தமாய் நாம் பெறக்கடவபுருஷார்த்தத்தை, பகவத் கைங்கர்ய ரூப புருஷார்த்தத்தை யென்கை. தகைந்தமைகொண்டு - ப்ரதிபந்தித்தபடி கொண்டு, ப்ரதிபந்தித்தமையாலே யென்றபடி. நம்மேல் - நம்முடையமேலே, ஸ்வசரண யுகள ஸமாச்ரிதரான நம்திறத்திலென்கை. நடை - கதியானது, ஆசாரமானது, விலகாமல் - தவறாமல், மேலையார் செய்வனகள் என்று முன்னோர் நடந்தவழியே வழுவாதுநடக்கும்படி யென்கை. இசைந்து - அங்கீகரித்து, துணிவுடனே - மஹாவிச்வாஸத்துடனே, ஒருகாலம் - ஒருகாலத்தில், ஸக்ருத்தாகவென்றபடி. உடைமை- ஸ்வரக்ஷ்ய வஸ்துவை, அடைக்கலமாக — சத்ருனுக்குரக்ஷ்யமாக, அடைக்கும்-ந்யாஸம்செய்கிற, உகப்பதனால்-ஸந்தோஷத்தினாலே, தன்னுடைமையை ரக்ஷித்துக்கொள்ள சக்தியில்லாதவன் அதை ரக்ஷிக்க சக்தன்கையில் நிக்ஷேபமாக அடைத்துவிட்டு நிர்பரனாய்ப் பயங்கெட்டு மார்பில் கைவைத்துறங்கு மாப்போலே யென்றபடி. அடை-வ்ரஜ, என - என்று, அன்று-பாரதஸமராரம்ப ஸமயத்திலே, அர்ஜுநசோகாப நோதநவ்யாஜேந அத்யாத்மசாஸ்த்ர ஸாரார்த்தத்தை உபதேசிக்க உறுப்பட்டகாலத்திலேஎன்கை. உரைத்தான்- அருளிச்செய்த கீதாசார்யன், தன்னடி -ஸ்வசரண கமலயுகளத்தை, அடைவித்தனன்- ப்ராபிக்கச்செய்தான், ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே விசததமாதிகத ஸ்வரூபோபாய விவேகராக்கி ந்யஸ்தபரராக்கி வைத்தான்.

கத்யர்த்தமானவ்ரஜதாது புத்யர்த்தமாய் ஸாங்கமாய்ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமான பரந்யாஸரூபாத்யவஸாய விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்று அருளிச்செய்கையாலே, முதலடியிலே அநாத்யாஜ்ஞாதிலங்கனமடியாக ஏதாவத் பர்யந்தம் தானிழந்தமையை அநுஸந்திக்கும்படியையும், நடைவிலகாமலென்று ப்ராதிகூல்யவர்ஜனமும் இசைந்தென்று ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும் துணிவுடனே யென்று மஹாவிச்வாஸமும்கடுவினை யென்று கர்மங்களுக்கு ப்ராபல்யம் சொல்லுகையாலே தத்ப்ரதிகாரார்ஹமானதோர்கைம்முதலில்லாமை சொல்லிற்றாய் ஆகிஞ்சந்யமும் அடை யென்பதில் கோப்த்ருத்வவரணமும் அங்கியும் சொல்லிற்றாய்த்தென்று கொள்ளுக. உரைத்தானடைவித்தனன் தன்னடியே யென்று ஸாத்விகத்யாகம் சொல்லிற்று. (சா)

கானென்ற வேதங்கள் கற்கும்பரனென்று காட்டநின்ற
தானின்றறிய கிலார்க்கறிவிக்குந் தனித்திறலோன்
வானொன்றினரோடு மானிடனென்ன வவதரிப்பான்
நானென்றநந்திரு மானம்மைநற்பதஞ் சேர்த்திடுமே. (எ)

அஹம் சப்தார்த்தம் சொல்லுகிறது. கானென்ற - காடுபோன்ற, துரவகாஹங்களான வென்கை. வேதங்கள் கற்கும்-வேதங்களால்கற்கப்படுமவனை 'வேதைச்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய:' இறே. பரன் - பரமபுருஷன், பரதத்வம், என்று - இப்படி, காட்டநின்ற - காட்டும்படிநின்றவனை. தான்—,ஸர்வஸ்மாத் பரத்வேந வேதங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட தான் என்கை. இன்று - இப்போது, தான் மநுஷ்யஸஜாதீயனாய் அவதரித்திருக்கச்செய்தே; அறியகிலார்க்கு - அறியஅஸமர்த்த ரானவர்களுக்கு, அறிவிக்கும் — தானே ப்ரகாசிப்பித்துத் தெரிவிப்பதான, தனி — ஒப்பற்ற, திறலோன் -ப்ரபாவமுடையவனும், 'பஹூநி மே வ்யதீதாநி' என்கிறபடியே தன்அவதாரரஹஸ்யத்தைத் தான் சபத பூர்வகமாக வாகிலும் வெளியிடு மவனை வென்கை. "அறியாத விடைச்சியரு மறியும் வண்ணம்." வான்-பரமபதத்திலே, ஒன்றினரோடு-தன்னோடொக்க 'ஸவயஸ இவதே' என்றுபெருமதிப்புடையநித்யஸூரிகளோடுகூட,

மாணிடனென்ன - மனுஷ்யனென்னும்படி, மனுஷ்ய ஸஜாதீயதயாஎன்கை. 'க்ஷணமபி தேயத்விரஹோதி துஸ்ஸஹ:' ஆகையாலே அவர்களை விட்டுப் பிரியமாட்டாதே கூட்டிக்கொண்டு வந்தபடி. திருவநந்தாழ்வானிறே நம்பி மூத்தபிரான். திருவடி நேரே வந்திருக்கும். சேஷாசநன் பார்த்தனென்பர். இப்படியேமற்றும் கொள்க. அவதரிப்பான் - அவதரிப்பவனும், 'ததாத்மாநம்ஸ்ருஜாம்யஹம், ஸம்பவாமி யுகே யுகே' இறே. நான் - அஹம், என்ற - என்றருளிச்செய்த, நம்திருமால் - நமக்குமாதாவான பெரிய பிராட்டியாரிடத்தில் வ்யாமுக்தனானவன், இது மாம் அஹம் ஸமபிவ்யாஹாரார்த்தம். மோக்ஷயிஷ்யாமியில் உத்தமனாலே அஹம் என்று தோற்றுகிற்க மிகுதி காட்டுகிற அஹம்சப்தத்தினாலே தன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் மாமில் ஸௌலப்யமும் ஆக, பரஸ்பராதி சயாதாயகமான குணத்வயமும் ப்ரகாசிதமாயிருக்கிறது. நம்மை-அவன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்த நம்மை, நற்பதம்-'தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்' என்கிறபடியே உத்தமபதமான பரமபதத்தை, சேர்த்திடும் - சேர்ப்பான், நாம் ந்யஸ்தபாராகையாலே, நாம் கோலின காலத்திலே நாம் கோலின பலத்தைத் தருகைக்காக சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதியைப்ராபிக்கும்படி செய்வன். (எ)

தன்னிலைகாட்டித் தனிமையுகந்து தளித்தகவால்
நன்னிலைதீரவடைக்கலங் கொண்டடி சேர்த்திடவே
பன்னிலைமூலவெழுத்திலும் பாண்டவர் தேர்தனிலும்
முன்னிலை கொண்டபிரானெம்மை முன்னிலைகொண்டனனே (அ)

இது 'த்வா' சப்தத்தின் அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது. நிர்பரத்வமிறே த்வா சப்தார்த்தம். தன் - தனது, நிலை - ஸ்திதியை, காட்டி - ப்ரதர்சிப்பித்து, சிதசித் விலக்ஷணனான தன் ஸ்வரூபத்தை, 'நத்வேவாஹம் ஜாதுநாஸம்' முதலானஉபதேச பரம்பரைகளாலே அர்ஜுனனை வ்யாஜீகரித்துஸர்வருக்கும் ப்ரகாசிப்பித்துஎன்கை. தனிமை - அஸஹாயதையை, உகந்து - ஸந்தோஷித்து, அல்பத்வா ஸ்திரத்வாதி தோஷங்களைத் தெளிகையாலே பரமபுருஷார்த்தத்தில் உத்கடாபிலாஷம் பிறந்து இதற்கென்று காட்டிய துஷ்கரோபாயாந்தரத்தில் துவக்கற்ற படியைக்கண்டுதன்னுபதேசம் பலித்ததென்று ஸந்தோஷித்தென்கை. நம் - நமது, நிலை - ஸ்திதியானது, தீர-தீரும்படி, நெடுங்காலம் பிழைசெய்த நிலை நீங்கும்படியாக, அநாத் யாஜ்ஞாதிலங்கனமடியாக ஸம்ஸரிக்கிற நிலை கழியவென்று திருவுள்ளம். தனி - ஒப்பற்ற, தகவால் - க்ருபையாலே, ஆச்ரிதரை ஒரு வழியாலே கரையேற்றவேண்டுமென்று நினைத்தால் விலக்கவல்லாரில்லை யென்று தனி யென்றது. அடைக்கலம் கொண்டு-ரக்ஷ்யவஸ்துவாக ஸ்வீகரித்து, ஸர்வ ப்ராப்யனாய் பரமகாருணிகனாய் விரோதி நிராகரண க்ஷமனான தான் இவன் செய்யும் சரணவரண மென்னும் வ்யாஜத்தை ஒரு பெருங்கைமுதலாக நினைத்து திருவுள்ளம் பற்றி யென்கை. 'கோவிந்தேதியதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம்' என்பானிறே அவன். 'பூயிஷ்டாந் தே நம உக்திம்விதேம' இறே. அடி - ஸ்வ சரண கமல யுகளங்களை, சேர்த்திடவே - சேர்க்கைக்காகவே, பூபாரா வதரணம் வ்யாஜமாத்ரம். அவதார ப்ரயோஜநம் அகிஞ்சந ப்ரபந்நஜந மோக்ஷணம், பல் நிலை - பல நிலைகளையுடைய, ஏகமாத்ரம் த்விமாத்ரம் த்ரிமாத்ரம் என்றுப்போல்வன பல விறே ப்ரணவத்தின்படிகள். மூல வெழுத்திலும் - ஸகல வேத மூலபூதமான ப்ரணவத்திலும், மூலமாகிய வொற்றை யெழுத்திறே. பாண்டவர்-பாண்டவரது, சரமச்லோகாவதார நிதாந பூதனாகையாலும் ஸ்ரீ ஸேநாபதி யாழ்வான் அவதாரமாகையாலும் பாண்டவரென்று புகழ்ச்சிப் பன்மை. (பூஜாயாம் பஹுவசநம்.) தேர்தனிலும் - தேரிலும், ப்ரணவத்தையும் பார்த்தரதத்தையு மொப்பிட்டுச் சேரஇணைத்த நுஸந்திப்பது நம்மாசாரியர்கள் பணி. 'சிலைவிசயன் தேரனையச் சிறுவேதத்தே, ப்ரணவேபார்த்தரதேசபாவயந்த:.' இத்யாதி. முன் - முன்னே, அக்ஷர த்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்தில் ஆத்யக்ஷரத்தில், ஸாரதியாகையாலே ரதிக்குமுன்னே இருக்குமிறே. அபிமுகாகதர் முந்தறக்காண்பதிவனையாகாதே, நிலை - அவஸ்திதியை, கொண்ட - திருவுள்ளம்பற்றின, பிரான் - மஹோபகாரன், எம்மை - நம்மை, இருள்தருமாஞாலத்தில் மாறி மாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து தட்டித்தாவற்றுப் பரிப்ரமிக்கிற நம்மை, முன்னிலை - முன்னிலையாக, நீர் நீ முன்னிலை. த்வா என்றனிறே. கொண்டனன் - கொண்டான், அர்ஜுனன் பேரிட்டு வைத்தது மாத்திரம். த்வா என்றவனருளிச்செய்தது நம்மை என்கிறார். 'ஸர்வலோக சரண்ய'னிறே. 'ஸர்வபூதேப்ய:' 'அருக்காதேயனைவர்க்குமனைவராலு மஞ்சேலென் றருள்கொடுக்கும்.' (அ)

காடுகளோ நரகோ கடிதாங் காளத்திரளோ
சூடுவிடா வனலோ தொலையா நிலை நள்ளிருளோ
சாடுபடச் சரணாலன்று சாடிய சாரதியார்
வீடுசெய்வித்து நம்மைவிடுவிக்கின்ற பாவங்களே. (கூ)

இது 'ஸர்வபாப' சப்தார்த்தம் சொல்லுகிறது. பாபமாவது சாஸ்த்ரங்கொண்டே அறியவேண்டும் அநிஷ்டஸாதநம்.

சாடு - சகடமானது, பட - நசிக்கும்படி, அன்று - ஸ்தந்யார்த்தியாய் ரோதனம் பண்ணின காலத்திலே, சரணால் - திருவடியாலே, சாடிய - உதைத்த, 'போர்ந்தோர் சாடிறச்செய்ய பாதமொன்றூற் செய்த நின்சிறுச் சேவகமும்' என்றதிறே. 'ஊர் சகடமிறச்சாடியதும்'. சாரதியார் - ஸாரதியான க்ருஷ்ணன், பாடுபட வென்று பாடமானபோது பாடென்று வருத்தமாய் பூமியின் துஸ்ஸஹ பாரரூபமான வருத்தம் தீரும்படி திருவடிகளை அசைத்து தேரை நடத்திய சாரதி யென்னுதல், அன்றிக்கே: பாடு என்று இடமாய் அது தப்பும்படி திருவடியால் தேரை யூன்றின வென்றுமாம். கர்ணயுத்தத்தினன்று நாகாஸ்த்ரத்தை இலக்குத் தப்புவிக்கும்படி திருவடி யூன்றின வென்றபடி. இத்தால் ஆச்ரித ரக்ஷணத்தில் அப்ரமாதித்வம் சொல்லிற்றாகிறது. "தம் வீக்ஷ்ய தீக்ஷ்ணம் யமதண்டகல்பம் அஸ்த்ரம் புஜங்காஸ்யமிவாக்நிகர்ப்பம் । பதாவநிஷ்டப்ய ரதோத்தமம் தம் ப்ராவேசயத் க்ஷோணீம் கிஷ்கிந்தாத்ராம்" என்னக்கடவதிறே. வீடு-த்யாகத்தை, பரந்யாஸத்தையென்கை. செய்வித்து - பண்ணிவைத்து, நம்மை ரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணும்படி செய்து வைத்தென்கை. நம்மை விடுவிக்கின்ற - நம்மைவிட்டுப்போகும்படி செய்கின்ற, பாவங்கள் - பாவங்களானவை, 'வீடிசைமினோ' ஒன்றதை அடியொற்றி வீடிசைவித்து என்று பாடமானாலும் பொருந்தும். வீடு - ஸமர்ப்பணத்தை, இசைவித்து - அப்யுபகமிக்கும்படி பண்ணியென்கை. ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணத்தைப் பண்ணுவித் தென்றுபலிதம். பாவங்கள், காடுகளோ - விபிநங்களோ, பாபங்கள் போகவேண்டிய இடம் காடோ நரகோ இத்யாதி. 'நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே' என்னக்கடவதிறே. நரகோ - நரகமோ, கடிதாம் - க்ரூரமான, காளத்திரளோ - விஷஸமூஹமோ, அன்றிக்கே: விஷபிண்டமோ. விஷப்ரசுரமான கபளமோ என்னுதல். சூடுவிடா - உஷ்ணபாவத்தைவிடாத, அனலோ - அக்னியோ, மணிமந்த்ரௌஷதி பலாதிகளால் ப்ரதிகாதாநர்ஹமான அக்னியோ என்கை. தொலையா - ஒழியாத, நிலை - ஸ்திதியையுடைய, சாச்வதமான வென்கை நள் - நிபிடமான, இருளோ - அந்தகாரமோ, அவைகள் சரிப்பது காடோ நரகோ விஷகபளமோ அக்னியோ அந்தகாரமோ. அவை போய்த்தன, இனிமீளா என்கை.

ப்ராரப்தேதரங்களாய் ப்ராப்தி விரோதிகளாகவல்ல பூர்வபுண்ய பாபங்கள் உபாயாரம்பத்திலே கழியும்படியை அவை போவதுகாடோ என்றும் அபுத்திபூர்வங்களும் தேசகாலவைகுண்ய க்ருதங்களும் அலேப விஷயங்களாம்படியை நரகோ என்றும் அநபத்தில் புத்திபூர்வோத்தராகங்கள் ஸ்வாதிகாராநுகுண ப்ராயச்சித்த விசேஷத்தாலேயாதல் சிக்ஷார்த்தமான லகுபல விசேஷத்தாலேயாதல் தீரும்படியை கடிதாங்காளத்திரளோ என்றும் ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராரப்தத்தில் இசைந்தகாலத்துக்குள்ளே விபக்வமாம் கர்மாம்சம் அநுபவத்தாலும் அவாந்தரப்ராயச்சித்தத்தாலும் நாசநீயபடியைச் சூடுவிடாவனலோ என்றும் உபய பாவநா க்ரமத்தாலே வந்த புத்திபூர்வோத்தர புண்யங்களில் ப்ரதிபந்தகமில்லாதவையும் உபாஸகனுக்கு வித்யாநுகுண பூர்வோத்தர புண்யங்களும் பலப்ரதாநத்தாலே கழியும்படியையும், வித்யைக்கநுபயுக்த புத்தி பூர்வோத்தர புண்யங்களில் அநுகூல ப்ரதிகூலப்ரபலகர்பாந்தர பலங்களாலே நிருத்தாவஸரங்களாய் பலங்கொடுக்கப் பெறாதே மிகுதியாய் நின்றவை அந்திமகாலத்திலே கழியும்படியையும் தொலையாநிலை நள்ளிருளோ என்றும் அருளிச்செய்தார்.

விடுவிக்கின்ற பாவங்கள் துரவகாஹத்வ துஸ்தரத்வங்களாலே மருகாந்தாரங்களோ, துஸ்ஸஹதுக்கஜநகத்வாதிகளாலே ரௌரவாதிநரகங்களோ, துக்கமிச்ரத்வாதிகளாலே விஷ ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமான அன்னகபளமோ, தாபத்ரய ஜநகதயா அனலோ, ஸ்வரூபதிரோதாநாதிகளைப் பண்ணுகையாலே அவிநாச்ய காடாந்தகார யுக்தமான காளராத்ரியோ என்று பொருள்கூறுவாருமுண்டு. இப்படி இதஃபூர்வம் நினைக்

கலாம்படியாயிருந்த எல்லாபாபங்களையும் விடுவிக்குமென்று கருத்து. ப்ராரப்தேதரங்களை காடுகளென்றது. அப்யுபகதமாய் அநபூயமான பாபங்களை நரகென்றது. புண்ய சப்திதங்களை கடிதாங்களந்திரள் என்றது. இப்படி 'க்ருதாங்' என்றதைச்சொல்லி 'சூடுவிடாவனமே' வென்று 'க்ரியமாணாங்' என்றதைச்சொல்லி 'க்ரிஷ்யமாணாம்ச்சஸர்வாங்' என்றதை 'தொலையபிலை நள்ளிருளோ' என்கிருர் என்னுமாம். (௯)

சென்றுயர் வானமர்ந்தவ்வடியாருடன் சேர்ந்திடவே
இன்றெனிலின்றுநாளை யெனினாளை யினிச்செறிந்து
நின்றநிலை நின்றனைத்து வினையுநின் விட்டகலக்
கன்றிவிடுப்பனென்ருன் கருத்தானம்மைக் காத்திடுமே. (௧௦)

இது 'மோக்ஷயிஷ்யாமி'யின் அர்த்தம் சொல்லுகிறது. நீ நினைத்தபோது விடுவிப்பேன் என்றிறே அதின் அர்த்தம்.

இனி - நீ என்னிடத்தில் ரக்ஷாபரந்யாஸம் செய்தபின்பு, செறிந்து - நீபிரீஸங்களாய், நின்ற - இருந்தவையான, நிலை நின்ற - ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதங்களான, நின் - உன்னுடையவையான, அனைத்துவினையும் - ஸகலகர்மங்களும், 'ஸர்வபாபேப்ய:' என்ருனிறே. ப்ராப்திவிரோதிகர்மங்களுக்குக்கார்யமாயும் காரணமாயும் வருகிற அவித்யாவாஸநாதிகளும் ஸர்வபாபசப்தார்த்தமாகையாலும் ஆநந்த்யம் பஹுவசநார்த்தமாகையாலும், செறிந்துநின்ற வென்று கார்யகாரணபலிஷ்டத்வமும் நிலைநின்றவென்று ஆநந்த்யமும் சொல்லிற்றாகிறது. விட்டு - ந்யஸ்தபரனான உன்னைவிட்டு, அகல- விலகிப்போம்படி, ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்கள் ஸுஹ்ருந் துர்ஹ்ருத்துக்கள் பக்கலிலே ஸங்க்ராந்தமாம்படி யென்கை. சென்று - அர்ச்சிராதி கதியாலே சென்று, உயர் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான வான் - பரமபதத்திலே, அமர்ந்து - புநராவ்ருத்தியில்லாதபடி ஸ்திரமாயிருந்து, அவ்வடியாருடன் - என்னோடொக்க ஸமாநபோகராய் ஆநந்தாநுபவம் பண்ணுகிற நித்யமுக்தர்களோடு, சேர்ந்திட - நீ ஒரு கோர்வையாகச்சேரும்படி, இழந்தநாள் பலத்தினிழவத்தனை போக்கி மேல் பலபாகத்தில் வைஷம்ய மில்லையிறே. அன்றிக்கே: அமர்ந்த - ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதரான, அடியாருடன்- நித்யமுக்தர்களோ டென்றுமாம். இன்றெனில் - இன்றே பரமபுருஷார்த்தம் பெறவேண்டின், இன்று - இப்போதேவிடுப்பன், நாளையெனில் - நாளைக்கு ஆகட்டுமென்ருல், நாளை - நாளையதினம் விடுப்பன், நீ கோலினகாலத்திலே விடுவிப்பன் என்கை. கன்றி - கோபித்து, 'க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்'என்று கோபந்தான் இவனிட்டவழக்காயிறே இருப்பது. ஆச்ரிதரை நலிந்ததென்ருக்கடுஞ் சீற்றம் பிறக்குமிறே. விடுப்பன், அநாதிவிபரீதாநுஷ்டானத்தாலே பிறந்த நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை நான் விடுவேனென்றபடி. என்ருன் - 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று அருளிச்செய்தவன், கருத்தால் - ஸங்கல்பத்தாலே, நம்மை - ந்யஸ்தபாரராய் சாதகவ்ரதிகளான நம்மை, காத்திடும் - ரக்ஷித்தருளும். 'க்ஷிப்ரம் ஸம்ஸ்ருதி சர்வரீம் க்ஷிபதியத் ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய:' என்றுஸம்ஸார நிவர்த்தகம் ஸங்கல்பமேயிறே. (௧௦)

அறிவுமனைத்து மிலாவடியோமை யடைக்கலங்கொண்
டுறவெனநின்றதெல்லா முறவேநின்ற தானெமக்காய்
மறுபிறவித்துயர்வாராவகை மனங்கொண்டகலா
இறையவனின்னருளா லெங்கள்சோகந் தவிர்த்தவனே (௧௧)

'மாசுச:' இன் அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பிரபந்தத்தை நிகமிக்கிறது.

அனைத்தறிவும் இலா - ஸர்வஜ்ஞானமுமில்லாத, தேஹாத்மஜ்ஞான மில்லாதே சேஷசேஷிபாவ ஜ்ஞானமில்லாதே ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்த ஜ்ஞானமில்லாதே தது சிதோபாய ஜ்ஞான மில்லாதே இப்படி இவனுக்கு ஆவச்யகமான ஜ்ஞானங்கள் எல்லாம் கிடக்க விபரீதமான ஜ்ஞான முண்டாயிராநின்றதென்று தோற்ற இரண்டும்மை கொடுத்தது. அடியோமை - ஸ்வரூபத்தாலே நிருபாதிக தாஸபூதரான நம்மை, ஆசார்யாநுக்ரஹத்தாலே லப்தமந்த்ரராய் ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பெறும்படி பண்ணி தாஸராக்கிவைத்த நம்மை யென்னுமாம். அடைக்கலம் கொண்டு- ரக்ஷ்யவஸ்துவாக அங்கீகரித்து, நாம் பண்ணின ரக்ஷாபரஸமர்ப்பணத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யென்கை. உறவென - பந்தவென்று சொல்லும்படியாக, நின்றதெல்லாம் - நின்றவையெல்லாம், 'அன்னையாய் அத்தனாய்' இத்யாதியாலே சொல்லப்படுகிறபாந்தவ்யமெல்லா

மென்கை. உறவே - அடைகைக்காகவே, நின்ற -இருந்தவனான, தான்—,எமக்காய்-நமக்காக, நாம் அநர்த்தப்படாதபடி பண்ணுகைக்காக, என்றபடி. மனங்கொண்டகலாவென்று கூட்டுவது. அன்றிக்கே: உறவெனநின்றதெல்லாம் எமக்கு நின்ற உறவு தானே யாய் என்றுகூட்டி 'மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸச்சரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணः' என்கிறபடியே நித்ய நிருபாதிக ஸகலவித பந்துவும் நமக்குத்தானேயாயென்னுதல். மறுபிறவித்துயர் - ஜன்மாதரதுக்கம், வாராவகை - நமக்குநேராவண்ணம், மனங்கொண்டு - மனதை நியதவாஸஸ்தலமாகத்திருவுள்ளம் பற்றி, அகலா-நீங்காத, பெரியபிராட்டித்தன்னகலத்தை விட மாட்டாதாப்போலே இவனும் நம்மனதை விட்டகலமாட்டாதவன் என்கை. 'இன்றவன் வந்திருப்பிடம் என்தனிதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே.' 'கொள்ளக்குறைவற் றிலங்கிக் கொழுந்துவிட் டோங்கிய நின்வள்ளற்றனத்தினால் வல்வினையேன் மனம் நீ புகுந்தாய்'' இறையவன் - ஸர்வஸ்வாமியானவன், அந்திமப்ரத்யயம் தன் கார்யமேயிறே 'அஹம் ஸ்மராமி' இறே. 'அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்' என்றவனாகையாலே இவனுக்கு தேஹாவஸாநகாலத்தில் நாம் தாழ்த்தோமாக வொண்ணாதென்று மனத்தே கோயில்கொண்டவனென்று திருவுள்ளம். இன்னருளால் - போக்யமான கிருபையாலே, எங்கள் - அவன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரரான எங்களுடைய, சோகம் - சோகத்தை, தவிர்த்தனன் – நீக்கினான். 'மாசுச:' என்று அருளிச்செய்தானிறே.

கீதாசாஸ்த்ரம் அர்ஜுநனை வ்யாஜீகரித்து ப்ரவ்ருத்தமாயிருக்கும். அதில் பந்துவதாதி நிமித்தக சோகங்கள் யதாவஸ்திதாத்மோபதே சாதிகளாலே கழிக்கப்பட்டன. ப்ருக்ருதியைப் பற்றவந்த சோகம் ''மாசுசஸ்ஸம்பதந்தைவீம் அபிஜாதொஸி' என்று கழிக்கப்பட்டது. இதில் உபாய தௌஷ்கர்ய விரோதி பாகுள்ய பலவிளம்ப ப்ரயுக்தசோகம் கழிக்கப்படுகிறது. சரமச்லோகந்தான் அர்ஜுநனை லக்ஷீகரித்து பரவ்ருத்தமானாலும் சரண்யாபிப்பிராயத்தாலே அது ஸர்வவிஷயம். ஆகையாலே எங்கள் சோகந்தவிர்த்தனனே என்னக்குறையில்லை. இங்குசோகம் என்றது பயத்துக்கும் உபலக்ஷணம். ஒன்றைச்சொல்ல இரண்டும் வருமாகையாலே சோகமென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. 'அஞ்சின நீ யென்னை அடையென்றார் வந்தார்.' என்றதிறே. அதிகார விசேஷத்தையும் உபாய விசேஷத்தையும் பலஸித்தியையும் பற்ற உபாயாநுஷ்டான பூர்வாபர மத்ய தசைகளில் பலபடியாக சோகங்கள் ஸம்பாவிதமாகையாலே ஜ்ஞானாநுஷ்டானங்கள் இரண்டினுடையவும் பலமான சோக நிவ்ருத்தியெல்லாம் இங்கே அபிப்ரேத மென்று திருவுள்ளம்.

இச்சரமச்லோகம் திரளிலே கேட்பிக்கலான இதிஹாஸத்தி லேற்பட்டுக்கிடக்கையைப்பற்ற சப்தம் ப்ரகாசமாய்ச் சொல்லலாமாகையாலே அர்த்ததः ரஹஸ்யமாயிருக்கும் என்று ஸம்ப்ரதாயம். (௧௧)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமகளார் திருமகனாந் தாதசூரித்
திருநாவீறுடைய பிரான்பதமே போற்றும்
பெருமையுடை வேங்கடநல் வரதனென்னுங்
குருவரனார் மகனாகித் தாதைபாதம்
மருவிநனிக்கசடறவே கலைகள்கற்றான்
கருவினிலாந் திருவுடையன் சாரவேதி
திருமலையினமமுடைத்தாதவாக்கிச்
சரமவுரைச்சுருக்குக்கோருரையிட்டானே.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

சரம சுலோகச் சுருக்கு வியாக்கியானம்

முற்றிற்று.

லக்ஷ்மி குமார தாத தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமகாதேசிகாயநமஃ

கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ வ்யாக்யாநம்.

ఆరభ్యస్వగురుభ్యః...నత్వా। గీతార్థసారసంగ్రహగాథావివృషీయసంగజిత్ ప్రీత్యై॥
ఆనాజిఘ్రన్నేవ... పటిమా॥
గాథాఇమాః... తిశంకాః॥

ஆரப்யஸ்வகுருப்யஃ...... ஸ்ரீசமபிவ்யாப்யகுருததிம்நத்வா
கீதார்த்தஸாரஸங்க்ரஹ காதாவிவ்ருஷீய ஸங்கஜித்ப்ரீத்யை (க)
அநாஜிக்ரந்நேவ - படிமா (உ)
காதாஇமாஃ...களிதாதி சங்காஃ (ங)

கருமமுஞ்ஞாநமுங் கொண்டெழுங்காதலுக் கோரிலக்கென்
றருமறையுச்சியு ளாதரித்தோதுமரும் பிரமம்
திருமகளோடு வருந்திருமாலென்று தானுரைத்தான்
தருமமுகந்த தனஞ்சயனுக் கவன்சாரதியே. (க)

"தத்வம் ஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம் ஹேதுபிஸ்ஸர்வதோமுகைஃ (1) தத்வமேகோ மஹாயோகீ ஹரிர்நாராயணஃ பரஃ, ஆலோட்யஸர்வசாஸ்த்ராணி விசார்யசபுநஃ புநஃ, இதமேகம்ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயணஸ்ஸதா" இத்யாதி ப்ரமாண ஸங்க்ரஹீத தத்வ ஹித புருஷார்த்த ப்ரதர்சகமாய் "அத்ரோபநிஷதம் புண்யாம்க்ருஷ்ணத்வைபாயநோப்ரவீத்" என்கிறபடியே உபநிஷத் ஸாராத்மகமாகையாலே "பாரதே பகவத்கீதா தர்மசாஸ்த்ரேஷுமாநவம். வேதேஷுபௌருஷம் ஸூக்தம் புராணேஷுசவைஷ்ணவம்" என்று மஹாபாரத ரஸத்வேந நிர்ணீதமாய் "யஸ்மிந் ப்ரஸாதஸுமுகேகவயோபிதேதே சாஸ்த்ராண்ய சரஸுரிஹதந் மஹிமாச்ரயாணி, க்ருஷ்ணேநதேநயதிஹஸ்வயமேவகீதம் சாஸ்த்ரஸ்யதஸ்யஸத்ருசம் கிமிஹாஸ்திசாஸ்த்ரம்" என்று அபியுக்தராலே வக்த்ரு வைலக்ஷண்யப்ரயுக்த பரமோத்கர்ஷ சாலித்வேந ப்ரசம்ஸிதமாய் பெரியமுதலியாராலே ஸ்ரீமத்கீதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலே ஸங்க்ருஹீத சாஸ்த்ரஷட்காத்யாய ஸாரார்த்தமாய் பகவத் பாஷ்யகாரராலே ஸ்ரீமத் கீதாபாஷ்யத்தாலே விசதப்ரதர்சித பதவாக்யார்த்த யோஜநாகமாய் தம்மாலே ஸ்ரீமத்கீதார்த்தஸங்க்ரஹ ரக்ஷையிலே ரக்ஷிதஸாரார்த்தமாய் ஸ்ரீமத்கீதாபாஷ்ய தாத்பர்ய சந்த்ரிகையிலே பரமத யோஜநா ப்ரதிக்ஷேப பூர்வகமாக நிஷ்கம்பீக்ருதார்த்தமான ஸ்ரீகீதாசாஸ்த்ரத்தினுடையஸாரார்த்தங்களை த்ரமிடஸூக்தி ரஸிக ஸாத்விக ஸமாஜ சித்தரஞ்ஜநார்த்தமாக த்ரமிட காதைகளாலே ஸங்க்ரஹிக்க வுபக்ரமித்து "ஸ்வ தர்ம ஜ்ஞாந வைராக்ய ஸாத்ய பக்த்யேக கோசரஃ, நாராயணஃ பரப்ப்ரஹ்மகீதா சாஸ்தரே ப்ரகீர்த்திதஃ" என்கிற ச்லோகத்தின்படியே க்ரோடீக்ருத ஷட்கத்ரயார்த்தமான சாஸ்த்ர மஹா வாக்யார்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்.

தருமம்-தர்மத்தை, உகந்த - அநுபவித்தவனான, தனஞ்சயனுக்கு - அர்ஜுனனுக்கு, "விவாதபீதாயவிதிப்ரியாய" என்கிறபடியே தர்ம ச்ரவண ததநுஷ்டாநைக ப்ரவணனான வர்ஜுனனுக்கென்றபடி, இங்கர்ஜுனனை தனஞ்ஜயபதத்தாலே நிர்தேசித்தது தநஞ்ஜயதீதி தநஞ்ஜயஃ என்கிற வ்யுத்பத்தி லப்த தநத்ருஷ்ண விஜய ப்ரதர்சநார்த்தம். ஆக விசேஷண விசேஷ்ய பதங்களால் "ச்ருதாதந்யத்ர ஸந்துஷ்டஸ் தத்ராவசகுதூஹலீ" என்கிறபடியே ச்ரோதவ்ய சாஸ்த்ராபிருசியும் தத் வ்யதிரிக்த விஷயே ஷ்வலம் புத்தியும் ப்ரதிபாதித மாகையாலே யிவனுக்கு சாஸ்த்ரார்த்த ச்ரவணா திகார பௌஷ்கல்யம் தர்சிதம். அவன் - அந்த வர்ஜுநனுடைய, சாரதி - ஸாரதி, ஆச்ரிதவாத்ஸல்ய ப்ரயுக்த பாரதந்த்ர்யாதிசயத்தாலே யர்ஜுநஸாரத்ய ப்ரவ்ருத்தனான ஸர்வேச்வர னென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தானென்கிற த்தோடே யந்வயம். கருமமும் - கர்மயோகத்தையும், ஞாநமும் - ஜ்ஞானயோகத்தையும், கொண்டு - அவலம்பித்து, எழும்-உத்பவிக்குமதான, ஆத்மயாதாத்ம்ய ஜ்ஞான பூர்வக பரித்யக்த பலாதிஸங்க பரமபுருஷாராதனைக வேஷ நித்யநைமித்திகாதி சாஸ்த்ரார்த்த ரூப கர்மயோகத்தாலும் பரிசுத்தாத்ம

ஸ்வரூப நிரந்தர ஸ்ம்ருதி ஸந்ததி விசேஷ ரூப ஜ்ஞாநயோகத்தாலும் பரிகர்மிதாந்
தஃகரண நிஷ்பாத்யா த்மஸாக்ஷாத்கார ஸாத்யத்வேந கர்மயோக ஜ்ஞானயோகங்
களை யாத்ம ஸாக்ஷாத்கார த்வரா ஸாதநத்வெ நா பேக்ஷிக்குமதான வென்று நிஷ்
க்ருஷ்டார்த்தம். காதலுக்கு - ப்ரேமத்துக்கு, பக்தியோகத்துக்கென்றபடி. தைல
தாராவ தவிச்சின்ன ஸ்ம்ருதி ஸந்தாந ரூப மாயாப்ரயாண மநுவர்த்தநீயமாய்
அஹரஹ ரப்யாஸாதேயாதிசயமாய் தர்சந ஸமாநாகார பக்தி யோகத்தை ப்ரேம
ரூபமாக நிர்த்தேசித்தது "நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்யோ நமேதயாநபஹுநாச்ரு
தேந" என்கிறபடியே பூர்வோக்த யோகம் நிரதிசய ப்ரேம ரூபதயா பரிணமித்தா
லல்லது பரம புருஷ வரணீயதா ஹேது வாக மாட்டா தென்று ப்ரேமாகார பரி
ணமத்தினுடைய ப்ராதாந்ய த்யோதநார்த்தம். ஓரிலக்கு-ஏகலக்ஷயம், இங்குலக்ஷ
யத்வமாவது பலத்வேநோத்தேச்யத்வம். இந்தயோஜநையிலோரென்கிறபதமவதா
ரணார்த்தமாய் ஜ்ஞாநகர்மாதி ப்ராப்யத்வ வ்யவச்சேதபரம். "பக்த்யேககோசர"
இதிபக்தேரேவ கோசரோ நாந்யஸ்யே த்யர்த்தஃ. ஏதேந கர்மஸமுச்சய வாக்யார்
த்த ஜ்ஞாநாதிபக்ஷாஃ ப்ரதிக்ஷிப்தாஃ. கோசரத்வ மிஹ பலத்வே நேதி க்ராஹ்யம்.
'பக்த்யேகலப்யே புருஷேபுராண' இத்யாதிபிரைகார்த்த்யாத் பக்தியோகலப்யஇதி
ஸ்வொக்தி ஸம்வாதாச்ச" என்று கீதார்த்த ஸங்க்ரஹரக்ஷையிலே தாமே அருளிச்
செய்தாரிறே. லக்ஷயத்வம் விஷயத்வ மென்னவுமாம். இது நிரங்குசைச்வர்யாதி
யுக்ததயா பக்த்யர்ஹத்வ மிஹ தத்கோசரத்வ மென்றருளிச்செய்தாரிறே.அப்போது
ஓரென்கிறபதம் பக்தியோகத்துக் கைகாந்தி கத்வாதிப்ரதர்சநார்த்தம். இந்தயோஜ
நையில் பரமபுருஷனுக்கு பலத்வம் தத்க்ரதுந்யாய ஸித்த மென்று கண்டுகொள்
வது. ஆக விவ்வளவால்பூர்வொதாஹ்ருத சாஸ்த்ரார்த்த ஸங்க்ரஹ ச்லொகத்தில்
பூர்வார்த்த மநுவர்ணிதமாய்த்து. கருமமும் ஞாநமு மென்கிறவித்தால் "ஜ்ஞாநகர்
மாத்மிகே நிஷ்டேயோகலக்ஷயே ஸுஸம் ஸ்க்ருதே, ஆத்மாநுபூதி ஸித்யர்த்தே
பூர்வ் ஷட்கேந சோதிதே" என்கிற ஸங்க்ரஹ ச்லோக ஸங்க்ருஹீதமான பூர்வஷ
ட்கார்த்தமும் காதலுக்கென்கிற வித்தால் "மத்யமேபகவத்தத்வ யாதாம்யாவாப்தி
ஸித்தயே" ஜ்ஞாந கர்மாபி நிர்வர்த்யொ பக்தியோகப்ரகீர்த்திதஃ" என்கிற ச்லோக
ஸங்க்ருஹீதமான மத்யம ஷட்கார்த்தமும் க்ரோடீக்ருதமாய்த்து. இதுக்கோது மெ
ன்கிற த்தோடே யந்வயம். அரு - துர்போதங்களான, மறையுச்சியுள் - வேதசிரஸ்
ஸுக்களிலே, இங்கு வேதாந்தங்களுக்கு துர்போதத்வோக்தியாலே யச்லோகோப
ப்ரும்ஹணீயத்வம் பலிக்கையாலே ஸ்ரீமத்கீதோபநிஷதாம் வேதாந்தைஃ க்ருதகத்வ
சங்காப்ரத்யுக்தா. ஆதரித்து - ஆதரம்பண்ணி, ஓதும் - அதீதமான, அரும் - பக
வத் பக்தி விகலராலே துர்போத துஷ்ப்ராபமான, பிரமம் - ப்ரஹ்மம், பரப்ரஹ்ம
மென்றபடி, அரு மென்கிற துர்போதத்வோக்தியாலே ஸர்வ ஸாதாரணா ஹம்ப்
ரத்யயகோசரத்வேநஸுலபதம ஜீவ ரூபா வரப்ரஹ்மம் வ்யாவ்ருத்திஃ. ஆதரித்தோது
மென்கிற விசேஷணத்தாலே ஸ்வதஃ நிரதிசயாநந்தரூபதயா பரமப்ராப்ய ப்ரஹ்ம
போதகங்களான வேதாந்தங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி பரத்வாபாவேபி ஸமய
ஸூத்ரோக்தரீத்யா புருஷார்த்த பர்யவஸாயித்வெந ப்ராமாண்யந் துரபந்ஹவ
மென்று ஸூசிதம். திருமகளோடு - பெரியபிராட்டியாரோடு, வரும்-புத்தியில் வரு
மவனுன, ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸ்ரீவிசிஷ்டனுகவே ப்ரமாண ப்ரதிபந்நனுன வென்
றபடி. இத்தால் பிராட்டிக்கு பக்தியோக விஷயத்வமும் பரப்ரஹ்மத்துக்கு
தேவதாந்தரவைலக்ஷண்யமும் தர்சிதம். திருமால் - உபயவிபூதி ஸ்வாமீ, இங்கு
திருவென்கிறபதம் ஸம்பத் வாசகமாயுபயவிபூதி பரமாகையாலும் மாலென்கிற
பதம் ஸ்வாமிவாசகமாகையாலும் திருமகளோடு வரு மென்கிறத்தோடு புநருக்
தியில்லை. யத்வா - திருமகளோடுவரு மென்கிறது ஸர்வாவஸ்தையிலும் லக்ஷ்மீ
ஸம்பந்தமாத்ர தத்பரமாகையாலும் திருமாலென்கிறபதம் ததுபபாதக லக்ஷ்மீ
விஷயக நிரதிசய ப்ரேமபரமாகையாலும் புநருக்தியில்லை. ஜ்ஞாந கர்மாபிநிர்
வர்த்தித பக்தியோக லக்ஷயத்வேந வேதாந்தாம்நாதமான பரப்ரஹ்மம் ஸ்ரீமந்நா
ராயண னென்று திரண்டபொருள். இத்தால் ஸமாநப்ரகரண படிதங்களான
ஸத் ப்ரஹ்மாதிசப்தங்களுக்கு ச்சாகபசுந்யாயேந உசிதவிஷய பர்யவஸாநம் தர்சித
மென்றபடி. தான் - ஸ்வயமெவ, உரைத்தான் - சொன்னுன். ஸ்ரீகீதாசாஸ்த்ரத்தி
லிதிசேஷஃ. ஸ்ருதிஸ்ம்ருதித்வாரக மன்றிக்கேஸாக்ஷாதேவ உபதேசித்தானென்
றபடி. இங்கு ஸர்வேச்வரனுக்கு அரும் பிரமமென்கிற சித்வைலக்ஷண்ய கதநே
நாசித்வைலக்ஷண்யம் கைமுத்ய ஸித்தமாகையாலே "ப்ரதாந புருஷ வ்யக்த

ஸர்வேச்வர விவேசனம், கர்மதீபக்திரித்யாதிः பூர்வசேஷொந்தி மோதிதः’ என்கிறசரமஷட்க ஸங்க்ரஹச்லோக பூர்வார்த்தஸங்க்ருஹீதமான சரமஷட்க பூர்வ த்ரிகார்த்தமும் தருமமுகந்தவென்கிற தநஞ்ஜயவிசெஷண தர்மாபிருசி கதநத்தாலே கர்மதீபக்திரித்யாதி சப்தவிவக்ஷித சாஸ்த்ரார்த்தோப பாதந ப்ரகார சாஸ்த்ரவச்யத்வாதிகமும் ஸூசிதமாகையாலே சரமஷட் கார்த்தமு மந்தர்பாவிதமாய்த்து. கர்மஜ்ஞாநபக்திகள் ஷட்கத்வய ப்ரதிபாத்யத்வேந ப்ரதர்சிதங்களாகையாலே விலைத்தைசரமஷட்கார்த்தத்வேந புநःகீர்த்தியாதொழிந்தபடி. (க)

உகவையடைந்தவுறவுடையாருறவற்றவந்நாள்
தகவுடையன்புகரைபுரளத் தருமத்தளவில்
மிகவுளமஞ்சி விழுந்தடிசேர்ந்த விசயனுக்கோர்
நகையுடனுண்மையுரைக்கவமைந்தனர்நாரணரே (உ)

இப்படி யந்தர்நீத ஷட்கத்ரயார்த்தமான சாஸ்த்ர மஹாவாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித் தினிமேல் அத்யாயாஷ்டாதசகார்த்தங்களைக் க்ரமேண காதாஷ்டாதசகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கக்கோலி முற்பட “அஸ்தாந ஸ்நேஹகாருண்ய தர்மாதர்மதியாகுலம், பார்த்தம்ப்ரபந்நமுத்திச்யசாஸ்த்ராவதரணம்க்ருதம்” என்கிற ஸங்க்ரஹச்லோகத்தின்படியே “தமுவாசஹ்ருஷீகேசः ப்ரஹஸந்நிவபாரத, ஸேநயோருபயோர்மத்யேஸீதமாந மிதம்வசः” என்கிற ச்லோகபர்யந்த த்விதியாத்யாயைகதேச சிரஸ்கமான ப்ரதமாத்யாயத்தினுடைய சாஸ்த்ராவதாரோபயுக்தமான வர்த்தத்தை ஸங்கரஹிக்கிறார்.

நாரணர்-நாராயணன், இங்கு பஹுவசநம் கீதொபநிஷ துபதேச கௌரவ ப்ரயுக்தம். கீதாசார்யனை நாராயண பதத்தாலே நிர்தேசித்தது த துபதேசோபயுக்தகாருண்ய வாத்ஸல்யாதி குணங்களுக்கு ஜ்ஞாபநார்த்தம். உகவை - ப்ரீதியை, அடைந்த - ப்ராப்தரான, உறவுடையார் - ஸம்பந்தத்தை யுடையவர், இங்கு உறவு சப்தத்தாலே வித்யா ஸம்பந்தம் யோநி ஸம்பந்த மிரண்டும் விவக்ஷிதம். அதிஸ்நிக்தரான வாசார்யாதிகளும் பித்ராதிகளு மென்றபடி. உறவு - ஸம்பந்தத்தை, அற்ற - பரித்யஜித்த, அந்நாள் - அந்த தினத்திலே, த்ரோண பீஷ்ம துர்யோதநாதிகள் ப்ராக்ஸித்த ஸம்பந்தத்தை பரிஹரித்து பாண்டவ வதார்த்தமாக யுத்த ஸந்நத்தரான காலத்திலே யென்றபடி “தாந்ஸமீக்ஷ்யஸகௌந்தேய ஸ்ஸர்வாந்பந்தூநவஸ்திதாந்” என்னுமளவாக வுண்டான வர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி. இத்தால் வக்ஷ்யமாண க்ருபா ஸ்நேஹங்களுக்கு அநௌசித்யம் தோற்றுகையாலே ஸங்க்ரஹ ச்லோக கதாஸ்தாநபதம் வ்யாக்யாதமாய்த்து. தகவுடை-க்ருபாஸஹிதமான, அன்பு-ஸ்நேஹம், கரைபுரள - வேலாதிக்ரமம் பண்ண, ஆசார்ய பித்ராதி விஷயமாக க்ருபாஸ்நேஹங்கள் அந்தர் தாரயிது மசக்யங்களாய் ஸர்வதர்மஜ்ஞ ஸர்வப்ரகார ஹிதப்ரவர்த்தகனான ஸர்வேச்வரன் பாரதஸமரப்ரவர்த்தந வ்யாஜேநபூபாராவதரண ப்ரவ்ருத்தனா யிருக்க வவனைக்குறித்து “குரூநஹத்வாஹிமஹாநுபாவாந்ச்ரேயோபோக்தும்பைக்ஷமபீஹலோகே” என்கிறபடியேநயுத்தாபேக்ஷயா க்ஷத்ரிய ஸ்வரூப விருத்தமான பைக்ஷாசரணமாகிலும் ப்ரசஸ்த மென்று சொல்லுகிற காலத்திலே யென்றபடி. தருமத்து - தர்மத்தினுடைய, அளவில் - பரிச்சேதத்திலே, உளம்-அந்தःகரணமானது, மிக-அத்யந்தம், அஞ்சி-பயப்பட்டு, க்ஷத்ரியனுக்கு பரமதர்மமான யுத்தத்திலே யதர்ம புத்தியாலே பீதமநஸ்கனா யென்றபடி. இங்கு “பந்துஸ்நேஹேநபரயாசக்ருபயாதர்மபயேநச” என்கிற ப்ரதமாத்யாயாந்தபாஷ்யாநுகுணமான தர்மாதர்மபயாகுலம் என்கிற ஸங்க்ரஹச்லோக பாடத்தையநுஸரித்து மிகவுள மஞ்சியென்றருளிச்செய்தபடி. “ஏவமஸ்தாநேஸமுபஸ்திதஸ்நேஹகாருண்யாப்யாமப்ரக்ருதிம்கதம் க்ஷத்ரியாணாம்யுத்தம்பரம தர்மமப்யதர்மமந்வாநம்” என்று சாஸ்த்ராவதாரிகா பாஷ்யாநுகுணமாக தியாகுலம் என்றுபாடமானபோது உளமஞ்சி யென்கிறபத மாகுலசப்தார்த்த ப்ரதர்சந பரமாகக்கடவது. விழுந்து - ப்ரணிபதித்து, அடி - சரணங்களை, சேர்ந்த - ஆச்ரயித்தவனான, “யச்ச்ரேயஸ்யாந்நிச்சிதம்ப்ரூஹிதந்மேசிஷ்யஸ்தேஹம்சாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்” என்று தர்ம புபுத்ஸயா சரணாகதனான வென்றபடி. விசயனுக்கு - விஜயனுக்கு, விஜயனை யுத்தேசித்தென்றபடி. ஓர்-விலக்ஷணமான, விரோத வ்யஞ்ஜகமான வென்றபடி. நகையுடன்-ஸ்மிதத்தோடேகூட, “తమువాచహృషీకేశః ప్రహసన్నివ భారత”

ఇతిశ్లోక వ్యాఖ్యానావసరే "ఏవం దేహాత్మనోర్యాథాత్మ్యాజ్ఞాన నిమిత్తశోకావిష్టం దేహాతిరిక్తాత్మజ్ఞాన నిమిత్తంచధర్మం భాషమాణం పరస్పరవిరుద్ధ ధర్మాన్వితము భయోస్స్వేన యోయుద్ధాయోద్యుక్తయోర్మధ్యే అకస్మాన్నిరుద్యోగంపార్థమవలోక్యపరమపురుషః ప్రహసన్నివ-పరిహాసరూప వాక్యంవదన్నివ என்று பாஷ்யகாரரருளிச்செய்த படியே விருத்ததர்மஸமாவேசப்ரயுக்தஸ்மிதத்தோடேகூட வென்றபடி. உண்மை - யாதாத்ம்யத்தை, ஆத்ம பரமாத்ம யாதாத்ம்ய தத்ப்ராப்த்யுபாயாதிகளை யென்றபடி. உரைக்க - உபதேசிக்க, அமைந்தனர் - ப்ராப்தராஞர்.

உடலமழிந்திடு முள்ளுயிரொ ன்றழியாதெனைப்போல்
விடுமதுபற்று விடாததடைத்த கிரிசைகளே
கடுகவுனக்குயிர்காட்டு நினைவதனுலுளதாம்
விடுமயலென்று விசயனைத்தேற்றினன் வித்தகனே. (௬)

இப்படி சாஸ்த்ரோபோத்காத பரமான த்விதீயைகதேச சிரஸ்க ப்ரதமாத்யாயத்தினுடைய வர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித் தினிமேல் "நித்யாத்மா ஸங்ககர்மேஹா கோசராஸாங்க்யயோகதீః, த்விதீயேஸ்திரதீலக்ஷ்யா ப்ரோக்தாதந்மோஹசாந்தயே" என்கிற ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தின்படியே, "நத்வேவாஹம் ஜாதுநாஸம்" என்று துடக்கமாக வுள்ள த்விதீயாத்யாயத்தினுடைய வர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறர். வித்தகன் - விஸ்மயநீய சரிதனுன ஸர்வேச்வரன், இதுக்குவாக்யாந்த க்ரியையோடே யந்வயம். இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது. இங்கு ஸாரத்ய ரூப ப்ரேஷ்யக்ருத்ய ப்ரவ்ருத்தனுனவன் தானே தத்வோபதேசரூபா சார்யக்ருத்யம் பண்ணுகையாலே யிவனை வித்தகனென்கிறது. நீ யுத்தாத் நிவ்ருத்த னுகிறது ஆசார்ய பித்ராதிகளுடைய தேஹநாசபீதியாலோ ஆத்மநாசபீதியாலோவென்று விகல்பித்து ப்ரதம விகல்பத்துக்கு த்தரம் சொல்லுகிறது. உடலம்-சரீரம், அழிந்திடும் - நசித்துவிடும், இடுமென்கிற வித்தால் சஸ்த்ரப்ரஹா ராதிகம்விநாபி பரிணுமைகஸ்வபாவத்வேந ஸ்வயமேவ நசிக்குமென்று ஸூசிதம். இது "அந்தவந்தஇமேதேஹாః" இத்யாதிகளாலே ப்ரபஞ்சிதமாய் ஸங்க்ரஹச்லோகத்தி லாத்மநித்யத்வ கதநத்யோதிதமான தெஹ நச்வரத்வத்தைச் சொன்னபடி. இத்தால் யுத்தநிவ்ருத்தாவபி ததீய சரீரநாச மவச்யம் பாவித்வேந அவர்ஜநீயமாகையாலே யது சோகஸ்தாந மன்றென்று பலிதம். இனி த்விதீயகல்பத்துக் குத்தரம் சொல்லுகிறது. உள் - அந்தர்வர்த்தியான, உயிரொன்று - ஆத்மா வொருவன், ஆழியாது - நசியாது. இங்காத்மனோந்தர்வர்த்த்வ நிர்தேசேந ஸூக்ஷ்மதமத்வம் பலிக்கையாலே "நைநம்ச்சிந்தந்திசஸ்த்ராணி" இத்யாதிகளில் படியே சேதந தஹந சோஷணு த்யநர்ஹத்வம் ஸூசிதம். ஆத்மநித்யத்வே ஸம்ப்ரதிபந்ந த்ருஷ்டாந்தகதநம், எனைப்போல் - பரமாத்மாவாய் ஸர்வேச்வரனுன வென்னைப்போலே, இத்தால் ஜீவநித்யத்வாஈபிஜ்ஞனுன வர்ஜுநனைக்குறித்து ஈச்வரநித்யத்வத்தையுபந்யஸித்தது "யதாஹம்ஸர்வேச்ரః பரமாத்மாநித்ய இதி நாத்ரஸம்ஶயః, எவம் பவந்தః க்ஷேத்ரஜ்ஞா ஆத்மாநோபி நித்யாஏவமந்தவ்யாః" என்றுபாஷ்யோக்தரீத்யா த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்று தர்சிதம். ஏதெநாத்மநாச ப்ரயுக்த சோகாவகாசமில்லை யென்று பலிதம். இப்படியாகில் தெஹாத்மஸ்வரூப ஸ்வபாவ விவேகம் பிறந்தவனுக்கு ஸ்வைரஹிம்ஸாப்ரவ்ருத்திஸங்கேந ஹிம்ஸாநிஷேதக ஸகலப்ரமாண வ்யாகோபம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்று சங்கையில் மேல் வாக்யம் ப்ரவர்த்திக்கிறது. அடைத்த-நிவேசிதங்களான, விதிசோதிதங்களான வென்றபடி, கிரிசைகள் - க்ரியைகள், விடாதது - விடத்தகாது, பற்று - ஸங்கமானது, விடுமது - விடத்தக்கது, ப்ராஹ்மணுதி வர்ணசதுஷ்டயத்துக்கும் ப்ரதிக்ரஹ யுத்தவாணிஜ்ய சிச்ரூஷாதி ரூபேண விபஜ்ய ச்ருதிதர்சிதங்களான கர்மங்களிலே பலாதி ஸங்கமாத்ரமே த்யஜிக்கக்கடவ தென்றபடி, இங்கு ப்ரதிநியத தர்மோபாதானம் மற்றுள்ள ஸத்யவசநாதி ஸாதாரண தர்மங்களுக்குமுபலக்ஷணம். பலாதிஸங்க மாத்ர த்யாகோக்தியாலே க்ரியாஸ்வரூபத்யாகம் சாஸ்த்ர விருத்த மென்று ஸூசிதம். ஆக வித்தால் பூர்வோக்த தெஹாத்ம விவேக ப்ரதர்சநம் யுத்தாயாலம், ஸ்வைரஹிம்ஸா ப்ரஸக்தி யில்லை யென்று முன்புற்ற சங்கைக்கு ஸமாதாநம் ஸூசிதமாய்த்து. இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீமத்கீதாபாஷ்ய தாத்பர்ய சந்த்ரிகைகளிலே கண்டோக்தமிறே. இப்படி சோதிதமான வாத்ம யாதாத்ம்ய விவேக பூர்வக த்யக்தபலாதிஸங்க பரமபுருஷாராதநைகவேஷ கர்மாநுஷ்டாந

ரூப கர்மயோகத்துக்கு பலம்சொல்லுகிறது மேல். அதினால் - அந்தஸங்க ரஹித
கர்மயோகத்தாலே, உனக்கு - தேஹாத்ம மோகாந்தனாய் ஸம்ப்ரதி ஶ்ரூத தேஹா
த்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞனா வுனக்கு, உயிர் - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை, காட்டும் - ஸாக்ஷாத்
கரிக்குமதான, நினைவு - ஸ்ம்ருதி, ஸ்ம்ருதி ஸந்ததி ரூப த்யாந மென்றபடி. ஆத்
மாவலோகந ஸாதநமாய் தேஹாதி விலக்ஷணாத்மஸ்வரூப நிரந்தர சிந்தநாத்மகமாய்
ஸ்திரப்ரஜ்ஞதா பரபர்யாயமான ஜ்ஞாநயோக மென்றபடி. கடுக - சீக்ரமாக, உள
தாம் - உண்டாம், பிறக்குமென்றபடி, மயல் - மோஹத்தை, விடு-த்யஜி, என்று -
ஸ்பஷ்டம். விசயனை - அர்ஜுநனை, தேற்றினன். ஆச்வஸிப்பித்தான். (௩)

சங்கந்தவிர்ந்து சகஞ்சதிர்பெற்ற தனஞ்சயனே
பொங்குங்குணங்கள் புணர்ப்பனைத்தும் புகவிட்டவைத்து
நங்கண்ணுரைத்த கிரிசையெல்லா மெனவுந்நவின்றார்
எங்குமறிவார்களே யென்று நாதனியம்பினனே. (௪)

“அஸத்யாலோகரக்ஷாயை குணேஷ்வா ரோப்யகர்த்ருதாம். ஸர்வேச்வ ரேவா
ந்ய ஸ்யோக்தாத்ருதீயேகர்மகார்யதா” என்கிற ச்லோகத்தின் படியே த்ரிதீயா
த்யா யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். சகம் - ஜகத்திலே, சதிர் - சாதுர்யத்தை,
பெற்ற - ப்ராப்தனான, தநஞ்சயனே - தநஞ்சயனே, ஸாராஸாரவிவேசன சாதுரீ
சாலித்வேந ஸர்வலோக ப்ரஸித்தனான வர்ஜுநனே யென்றபடி. இத்தால்சிஷ்ட
தயா வ்யபதிஷ்டனாய் லோகாநுவிதேயாநுஷ்டாநனான வுன்னுடைய வநுஷ்டா
நத்தாலே யந்தர்கதாத்மஜ்ஞாந கர்ம நிஷ்டாக்ய நிஷ்ப்ரமாத ஸூசக கண்டாபதத்
திலே ஸம்பாவித ப்ரமாத துச்சக ஜ்ஞாந நிஷ்டாதிகாரிகளும் கூட ப்ரவர்த்தித்து
ஜ்ஜீவிப்பர்க ளென்று வ்யஞ்ஜிதமாகையாலே ஸங்க்ரஹச்லோகத்தில்“லோகரக்ஷா
யை” என்கிற பதமர்த்தாத் வ்யாக்யாதமாய்த்து. சங்கம் - ஸங்கத்தை, தவிர்ந்து -
த்யஜித்து, அநுஷ்டேயமான கர்மங்களிலே பலாபிஸந்தியையு மாத்மீயதாபிமானத்
தையும் விட்டென்றபடி, இத்தால் “மயிஸர்வாணிகர்மாணி ஸந்யஸ்யாத்யாத்மசே
தஸா, நிராசீர் நிர்மமோ பூத்வாயுத்யஸ்வவிகதஜ்வரः” என்கிற ச்லோகத்தில்
நிராசீः - நிர்மமः - என்கிறபதத்வய விவக்ஷித பல மமதாத்யாக ஸங்க்ராஹக
மாய் ஸங்க்ரஹச்லோக கதமான வஸக்தி பதம் விவ்ருதமாய்த்து. பொங்கும் -
உத்ரிச்ய மாநங்களான, குணங்கள் - குணங்களுடைய, பார்வணேந்து மயூக
சும்பித ஸாகரகல்லோலந்யாயேந ந்யூநாதிகபாவேந விஜ்ரும்பியாநிற்கிற ஸத்வாதி
குணங்களுடைய வென்றபடி, புணர்ப்பு - கார்யங்களை, அனைத்தும் - ஸர்வங்களை
யும், ஸத்வாதிகுணமூலக ஸர்வவிதவ்யாபாரங்களையு மென்றபடி, அவைத்து - அந்த
ஸத்வாதிகுணங்களிலே, புகவிட்டு - ஆரோபித்தென்றபடி. ஆத்மநஸ் ஸாம்ஸாரிக
ஸர்வவித வ்யாபாரகர்த் ருத்வமும் குணஸம்ஸர்க ப்ரயுக்தமாகையாலே தாத்ருச
கர்த்ருத்வமும் ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகேந குணக்ருதம் நது ஸ்வரூபாநுபந்தி
யென்று நிஷ்கர்ஷித்தென்று பிண்டிதார்த்தம். உரைத்த - சொல்லப்பட்டவை
யான,சாஸ்த்ர சோதிதங்களான வென்றபடி. கிரிசையெல்லாம் - க்ரியைகளிலெல்
லாம், நம்கண் - நம்மிடத்திலே, கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்த வாசகம். ஸர்வகர்மங்
களும் ஸர்வசேஷியாய் ஸத்வாதிகுணத்ரயாச்ரய ப்ரக்ருத்யாதி ஸர்வபதார்த்த
நியந்தாவான வென்னிடத்தி லாயத்தங்க ளென்றபடி. அதவா,நங்கண்-நம்ஸ்வாமி
யிடத்திலே, கண்ணென்று ஸ்வாமிவாசகமாம் லுப்தஸப்தமீக மாகக்கடவது. முன்
புள்ள யோஜனையில் நம்என்கிற பத முபதேஷ்ட்ரு க்ருஷ்ண பரம். இந்த யோஜ
னையில் அந்தபத மநுஸந்தாயி புருஷ பரமாய் மகண் என்கிறபதம் தத்ஸ்வாமி பூத
பரமாத்ம பர மென்று கண்டுகொள்வது, உபயதாபி சேதநனுடைய ஸர்வவிதகர்த்
ருத்வமும் ‘பராத்துதச்ச்ருதேः’ என்கிறபடியே பரமாயத்தமென்று பலிதார்த்தம்.
என்றும் - இப்படியும், நவின்றவர் - சொன்னவர்கள், சப்தாபிலாபபர்யந்தமாம்படி
மநஸாநுஸந்தித்தவர்களென்றபடி. இங்கு - நினைந்தவரென்று அபிஸந்தி மாத்ரத்
தைச் சொல்லவேண்டியிருக்க நவின்றவர் என்று சப்தாபிலாபபர்யந்தம் சொன்
னது சிஷ்டதயா வ்யபதேச்யரான விவர்களுடைய சப்தாபிலாபத்தாலே யுந்நீத
மான வபிஸந்தியை மிதப்ரஜ்ஞ ரநுஷ்டித்து ஜ்ஜீவிப்பார்க ளென்கிற வபிப்ரா
யத்தாலே. என்று மென்கிற நிர்தேசத்தாலே பூர்வோக்த குணகர்த்ருத்வாநுஸந்
தாந ஸமுச்சயः. இத்தால் ஸங்க்ரஹச்லோகத்தில் ஸர்வேச்வரேவாந்யஸ்ய என்கிற

வாசப்தம் விகல்பபரமன்று; கிந்துஸமுச்சயபரமென்று ஸூசிதம். "த்ருதீயாத்யாய ஸங்க்ரஹ ச்லோகே துல்யவிகல் போநபிமத இத்யபிஸூசிதம் பவதி" என்றுஶ்ரீமத் தாத் பர்யசந்த்ரிகையிலே தாமே யருளிச்செய்தாரிறே. எங்கும் - ஸர்வவிஷயத்தி லும், அறிவார்களே - ஞானத்தை யுடையவர்கள்தானே, ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தஸார பூத ப்ராபகதாநுஷ்டாந நிஷ்டையாலே ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்த பரிஜ்ஞாந பலம் ஸித் திக்கைகயாலே ஸர்வஜ்ஞத்வேந வ்யபதேச்யர்க ளென்றபடி. என்று - இப்படி, நாதன் - நாதன், இயம்பினன் - சொன்னான். (ச)

பிறவாமைதந்திடத்தானேபிறக்கும்பெருமைகளும்
துறவாக்கிரிசைகள்தூய்மதிதன்னாற்றுலங்குகையும்
இறவாவுயிர்நிலையுங்கண்டிடுமுலகினிலையும்
மறைவாழிமாயவனேயெனக்கின்றறிவித்தனனே (ரு)

"ப்ரஸங்காத்ஸ்வஸ்வ பாவோக்திः கர்மணோகர்மதாஸ்யச, பேதோஜ்ஞாநஸ் யமாஹாத்ம்யம் சதுர்த்தேத்யாய உச்யதே" என்கிற ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தின் படியே சதுர்த்தாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். மறை - வேதங்களிலே, வாழி - வாழுமவனான, "அஜாயமாநோபஹுதா விஜாயதே" என்கிற ச்ருதியிலே விசித்ர திவ்யாவதார ப்ரயுக்த நிரங்குசைச்வர்ய சாலித்வேந ப்ரஸித்தனான வென்ற படி. இத்தால் வக்ஷ்யமாணாவதார ஸ்வரூப ஸ்வபாவாதௌ ஶ்ருதிரேவ ப்ரமாண மென்று தர்சிதம். மாயவன் - மாயையையுடையவன், இங்கு மாயாசப்தத்தாலே "மாயா துவயுநம்ஜ்ஞாநம்" என்கிறபடியே ஸங்கல்ப ரூபஜ்ஞாநம் விவக்ஷிதம். இத்தால் பகவதவதாரம் புண்யபாபஹேதுகமன்று; கிந்து "ஸம்பவாம்யாத்மமா யயா" என்கிறபடியே ஸ்வஸங்கல்பைகஹேதுக மென்று ஜ்ஞாபிதம். பிற வாமை — அபுநர்பவத்தை, தந்திட - கொடுக்கைக்கு "ஜன்மகர்மசமே திவ்ய மேவம்யோ வேத்திதத்வதः, த்யக்த்வா தேஹம்புநர்ஜந்ம நைதிமாமேதி ஸோர் ஜுந" என்கிறபடியே ஸ்வா சரிதர்க்கு ஸ்வாவதார ரஹஸ்யவேதநத்தாலே புநர்ஜந்ம ப்ராப்தி யில்லாத மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கென்றபடி. இத் தால், பகவதவதாரம் ஸாதுபரித்ராணபலகமத்தனை போக்கி ஸுகதுக்காநுபவ பலகமன்றென்று ப்ரதர்சிதம். இது துஷ்க்ருத்விநாசக தர்மஸம்ஸ்தாபநங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். தானே - அஜத்வாவ்யயத்வஸ்வாபாவிக ஜ்ஞாநபலைச்வர்யாதிவிசிஷ் டனானதானே, பிறக்கும்பெருமைகளும் - அவதரிக்கும் மாஹாத்ம்யங்களையும், தானே யென்கிற வித்தாலே ஸ்வபாவாபரித்யாகமும் பிறக்குமென்கிறவித்தாலே தஸ்ய சுத்த ஸத்வ மயத்வ தர்மக்லாந்யாதிகாலிகத்வைச்சிகத்வங்களும் விவக்ஷிதங் கள். இத்தாலே பகவதவதாரத்துக்கு ஸ்வரூபதः ப்ரகாரதः த்ரவ்யதः காரணதः காலதः ப்ரயோஜநதச்ச வைலக்ஷண்யம் தர்சிதம். துறவா-த்யக்துமசக்யங்களான, கிரிசைகள்-கிரியைகள், பகவத் ப்ரோக்தங்களாய் விவஸ்வதாதி ஸம்பரதாயா கத ங்களாகையாலே த்யாகாநர்ஹங்களான சாஸ்த்ரீய கர்மங்களென்றபடி. இங்கு கிரி சைசப்தத்தாலே க்ரியா ஸ்வரூபமும் பஹுவசநத்தாலே "தைவமேவாபரேயஜ்ஞம்" இத்யாதிநா ப்ரபஞ்சிதங்களான தேவார்ச்சநேந்த்ரிய ப்ராணாயாம யாகதான ஹோம தப ஸ்தீர்த்த ஸேவா ஸ்வாத்யாய ததர்த்தாப்யாஸாதி ரூப ததவாந்தர பேதங்களும் துறவாவென்கிறவித்தாலே அவைத்துக்குப்ரா மாணிகத்வமும் தர்சித மாய்த்த. தூய் -பரிசுத்தமான, மதியால் - ஜ்ஞாநத்தாலே ஆத்மஸ்வரூபஸ்வபாவ ஜ்ஞானத்தாலே யென்றபடி. துலங்குகையும் - நிர்மலங்களாம்படியையும், "கர் மண்யகர்மயःபச்யேத்" இத்யாதிகள்படியே க்ரியமாண கர்மங்களே அந்தர்கத கர்மஜ்ஞாந தயாஜ்ஞாநாகாரங்களாம்படியையு மென்றபடி. இறவா - நசியாதவ னான, உயிர் - ஆத்மாவினுடைய, நிலைவழி - நிஷ்டாமார்கத்தை, கண்டிடும் - அறி ந்துவிடுமதான, நித்யாத்ம கோசர ஜ்ஞாந நிஷ்டோபாய வேதியான வென்றபடி. உலகின் - லோகத்தினுடைய, நிலையும் - ஸ்திதியையும், "ச்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்ய ஜ்ஞாத்ஜ்ஞாநயஜ்ஞः பரந்தப, ஜ்ஞாநம்லப்த்வா பராம்சாந்திமசிரேணாதிகச்சதி,யோ கஸந்யஸ்தகர்மாணம் ஜ்ஞாநஸஞ்ச்சிந்ந ஸம்சயம், ஆத்மவந்தம் நகர்மாணி நிபத்நந் திதநஞ்சய" என்று ப்ரதர்சிதையான ஜ்ஞாநநிஷ்டாதிகாரி வர்கத்தினுடைய வுத்கர் ஷாவஸ்தையையு மென்றபடி. ஆகவித்தால் ஶ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையிலேசதுர் த்தாத்யாய ஸங்க்ரஹச்லோகரூபத்வேந ப்ரதர்சிதமான கர்மஸ்வரூப தத்பேத தத்

ப்ராமாணிகத்வ ஜ்ஞாநப்ரதாந்ய பகவதவதார யாதாத்ம்யாத்ம கார்த்தவஷ்டகம் ஸங்க்ருஹீதமாய்த்து. எனக்கு - இருள்தருமாஞாலத்துள் பிறந்து ஜாத்யந்தனான வெனக்கு, இன்று - ஆசார்ய கடாக்ஷம் பெற்ற விந்ததிநத்தில், அறிவித்தனன் - தெரியப்பண்ணினான், ஆசார்யரூபியா யுபதேசித்தா னென்றபடி. அர்ஜுனனுக்கன்றுபதேசித்த வர்த்தத்தை தமக்கின்றுபதேசித்ததாக வருளிச்செய்தது ஸ்வயமேவ ப்ரவர்த்திதமான கர்மயோகத்தை பாரதஸமரஸந்நாஹகாலத்திலே க்ருஷ்ணரூபியாய் அர்ஜுனனுக்கு வெளியிட்டதோடு ஸம்ப்ரத்யாசார்யரூபியாய்த் தமக்கு வெளியிட்டதோடு வாசையில்லாமையாலே. (ரு)

கண்டெளிதாங்கருமமுயிர்காட்டுங்கடுகுதலும்
மண்டியதன்படியின்மனங்கொள்ளும்வரிசைகளும்
கண்டறியாவுயிரைக்காணலுற்றநினைவுகளும்
வண்டுவரீசனியம்பினன்வாசவன்மைந்தனுக்கே (சு)

இனி "கர்மயோகஸ்ய ஸௌகர்யம் சைக்ர்யம் காச்சநதத்விதாः,ப்ரஹ்மஜ்ஞாநப்காரச்ச பஞ்சமேத்யாய உச்யதே" என்கிற ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தினடியே பஞ்சமாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். வண்-ஸுந்தரமான, துவர்-த்வாரகாபுரத்துக்கு, ஈசன்-ஈச்வரன், ஸ்ரீமத்வாரகேச்வரனான கீதாசார்யனென்றபடி. கண்டு-அறிந்து, எளிதாம்-ஸுகரமாம், சாஸ்த்ரமுகேந தன்னநுஷ்டான ப்ரகாரத்தை யறிந்தால் ஸுகரமாகத் தோற்றுமதான வென்றபடி. கருமம் - கருமயோகம், உயிர் - ஆத்மாவை, காட்டும்கடுகுதலும்-அவலோகநம்பண்ணுவிக்கும் ஜாடித்யத்தையும், "யோகரக்தோமுநிர்ப்ரஹ்மநசிரேணாதிகச்சதி" என்று தர்சிதமான கர்மயோகத்துக் காத்மாவலோகந நிஷ்பாதகதா சைக்ர்யதையுமென்றபடி. இங்கு ஸௌகர்யத்தை சைக்ர்யாதிகளைப்போலே யுபதேசகர்மத்வேந நிர்தேசியாதே கர்மயோகவிசேஷணத்வேநாநுவதித்தது பஞ்சமே கர்மயோகஸௌகர்ய கதநஸ்ய த்ரீதீயோக்தாநுவாதமாத்ரத்வ ஜ்ஞாபநார்த்தம். ஆகையாலிறே பஞ்சமாரம்பபாஷ்யத்திலே ஸங்க்ரஹச்லோகார்த்தாநுக்ரமண வஸரத்திலே ஸௌகர்யத்தை யநுக்ரமியாதொழிந்தது. இவ்வர்த்தத்தை ஸங்க்ர ஹரக்ஷா தாத்பர்யசந்திரிகைகளிலே தாமேயருளிச் செய்தாரிறே. அதன்படியில் -அந்தயோகத்தினுடைய ப்ரகாரங்களிலென்றபடி. மண்டி-அத்யந்தமாஸக்தனாய், மனம் - மநஸ்ஸை, கொள்ளும் வரிசைகளும் - நிவேசிப்பிக்கும் க்ரமங்களையும், நைவகிஞ்சித்கரோமீதியுக்தோமந்யேததத்வவித்" இத்யாதிகளாலே ப்ரதிபாதிதங்களான கர்மயோகாந்தர்பூத கர்த்ருத்வாநுஷ்டாநபரபர்யாயங்களான மநச்சிக்ஷண ப்ரகாரங்களையு மென்றபடி. கண்டறியா - கதாசிதபி தர்சந விஷயமல்லாத, உயிரை-ஆத்மாவை, ஸாக்ஷாத்கர்த்துமசக்யமான பரிசுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. உண்டறியாவென்று பாடமானபோது "யம்லப்த்வாசாபரம் லாபம்மந்யதேநாதிகந்ததः" என்கிறபடியே நிரதிசய ஸுகரூப மாயிருக்கச்செய்தேயும் கதாசிதபி ததாவிதத்வேந பகவத்விஷயமல்லாத வென்றர்த்தம் கண்டுகொள்வது. இத்தால் ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்திலே ப்ரஹ்மபதம் ப்ரஹ்மஸமாநாகார பரிசுத்தாத்ம ஸ்வரூபப்ரமென்று தர்சிதமாய்த்து. காணல் - பார்க்கையை, உற்ற - அடைந்தவையான வென்றபடி. நினைவுகளும் - ஜ்ஞானங்களையும். இங்கு காணலென்கிற பதம் "வித்யாவிநயஸம் பந்நே" இத்யாதிகளில்படியே ஸமதர்சந விபாகாபந்நஜ்ஞாநபரம். "நப்ரஹ்ருஷ் யேத்ப்ரியம்ப்ராப்ய" இத்யாதி ப்ரதிபாதிதங்களான ஸமதர்சன விபாக ஸாதநாநுஸந்தாநங்களையு மென்று பலிதார்த்தம். வாசவன் - வாஸவனுடைய, மைந்தனுக்கு - குமாரனுக்கு, அர்ஜுநனுக்கென்றபடி. இயம்பினன் - சொன்னான். (சு)

யோகமுயற்சியும் யோகிற்சமநிலை நால்வகையும்.
யோகினுபாயமும் யோகுதன்னால்வரும் பொருளும்
யோகுதனிற்றன்றிற முடையோகு தன்முக்கியமும்
நாகணையோகிநவின்றனன் முடிவீரனுக்கே. (எ)

"யோகாப்யாஸவிதிர்யோகீசதுர்த்தாயொகஸாதநம்,யொகஸித்திஸ்ஸ்வயோகஸ்யபாரம்யம்ஷஷ்டஉச்யதெ" என்கிற ஸங்க்ரஹச்லோகத்தின்படியே ஷஷ்டாத்

யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். நாகணை - நாகபர்யங்கத்தில், யோகி - யோகீ, "ஏஷநாராயண ஸ்ரீமான் க்ஷீரார்ணவநிகேதநः, நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்" என்கிறபடியே நாகபர்யங்க யோக நித்ரா ரஸிகனை க்ருஷ்ண னென்றபடி, யோகீ யோக தத்ப்ரகாரங்களை யுபதேசிக்க ப்ராப்தனுவது. யோக - யோகத்தினுடைய, முயற்சியும் - அப்யாஸத்தையும், இங்குயோகபத மாத்மாவலோகந பரம். ஜ்ஞாநகர்மயோக ஸாத்யாத்மாவலோகநரூப யோகாப்யாஸ விதியையு மென்றபடி. யோகில்-யோகத்தில், நால்வகைச்சமநிலையும் என்றங்வயிப்பது. நால்வகை - சதுஷ்ப்ரகாரையான, சமநிலை-ஸமநிஷ்டையும், "ஸர்வபூதாத்மாந" மித்யாதிச்லோகசதுஷ்டயத்தாலே க்ரமேணுத்த ரோத்தர விபாக தேசாபந்நத்வேந ப்ரதர்சிதையாய் "ஆத்மநாம் ஜ்ஞாநாநந்தத்வாதிபி ரந்யோந்ய ஸாம்யதர்சநம், சுத்தாவஸ்தாயாம், அபஹதபாப் மத்வாதிபிரீச்வரேண ஸாம்யதர்சனம், பரித்யக்தப்ராக்ருத பேதாநாம் அஸங்குசிதஜ்ஞாநாகாரதயாஈச்வரேணததப்ருதக்ஸித்த விசேஷணத்வாதிபி ரந்யோந்யஞ்ச ஸாம்யதர்சநம், ஔபாதிகைः புத்ராதிபி ரஸம்பந்தஸாம்யதர்சநஞ்ச" என்று ஸ்ரீமத்கீதார்த்தஸங்க்ரஹரக்ஷா தாத்பர்ய சந்திரிகைகளிலே விவரித்தபடியே சதுர்விதையான ஸமதர்சந விபாக நிஷ்டையையு மென்றபடி. இங்கு ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தை யநுஸரித்துயோகிசாதுர்வித்யம் சொல்லாதே யோக சாதுர்வித்யம் சொன்னது தஸ்யயோக சாதுர்வித்யோபாதிகத்வத் யோதநார்த்தம். யோகின் -யோகத்தினுடைய,உபாயமும் - ஸாதநங்களையும், அப்யாஸவைராக்யாதிகத்தையு மென்றபடி. யோகுதன்னால்-யோகத்தாலே, வரும்-ஸித்திக்குமவையான, பொருளும் - அர்த்தங்களையும், யோகப்ரஷ்டஸ்யாபி ப்ரத்யவாய விரஹ புண்ய லோகாத்யவாப்தி விச்சிந்நப்ரதிஸந்தாநாதி ரூப யோகாவதார பலங்களையு மென்றபடி, யோகுதனில் - யோகங்களில், பூர்வோக்த சதுர்விதஸமதர்சந நிஷ்டையினு மென்றபடி. தன்திறமுடை - தன்னைவிஷயமாகவுடையதான, யோகுதன் - யோகத்தினுடைய, முக்கியமும் - பாவப்ரதாநோ நிர்தேசः. முக்யத்வத்தையு மென்றபடி. பகவத் வாஸுதேவ விஷயமாக வுடையதான பரபக்தியுடைய நிரதிசயோத்கர்ஷத்தையு மென்றபடி. இங்கு "யோகிநாமபிஸர்வேஷாம்மத்கதே நாந்தராத்மநா, ச்ரத்தாவாந்பஜதே யோகம்ஸமே யுக்ததமோமதः" என்று ஷஷ்டாந்த்ய ச்லோகத்திலே யோக்யந்தராபேக்ஷயா பகவான் உத்கர்ஷஞ் சொன்னதும் யோகோத்கர்ஷ பர்யவஸிதமா மாகையாலும், "ஸ்வயோகஸ்ய பாரம்யம்" என்கிற "நிஷ்கர்ஷாநுஸாரத்தாலும் உபபந்நம்." நன்முடி - நல்ல மகுடத்தை யுடையவனுன, வீரனுக்கு - விக்ரமசாலியான அர்ஜுனனுக்கு, நவின்றனன் - சொன்னான். (எ)

> தானின்றவுண்மையைத்தன்றனிமாயைமறைத்தமையும்
> தானன்றிமாயைதனைத்தவிர்ப்பான்விரகற்றமையும்
> மேனின்றபத்தர்களுல்வரின் ஞானிதன்மேன்மைகளும்
> தேனின்றசெங்கழலான் றெளிவித்தனன்பார்த்தனுக்கே. (அ)

"ஸ்வயாதாத்ம்யம் ப்ரக்ருத்யாஸ்யதிரோதிச்சரணுகதிः, பக்திபேதःப்ரபுத்தஸ்யச்ரைஷ்ட்யம் ஸப்தமஉச்யதே" என்கிற ஸங்க்ஹச்லோகத்தின்படியே ஸப்தமாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். தேன் - மது, நின்ற - நிற்குமிடமான, செம்-அருணங்களான, கழலான் - திருவடிகளை யுடையவன், மகரந்தபரித கோகநதஸத்ருச சரணனை பரமபுருஷ னென்றபடி. இத்தால் தச்சரணேபாஸநத்துக்கு நிரதிசய ப்ரீதிரூபதா பத்யர்ஹத்வம் ஸூசிதம் தான் - ஸ்வேதரவிலக்ஷணனை தான், நின்ற - ப்ரமாண ப்ரதிபந்நனு யிருந்தமையுடைய,உண்மையை - யாதார்த்யத்தை, அஷ்டகாரம்ப பாஷ்யாநுபாஷித நிகிலசேதநுசேதந வஸ்து சேஷித்வ காரணத்வா தாரத்வ ஸர்வசரீரத்வ ஸர்வப்ரகாரத்வ ஸர்வசப்தவாச்யத்வ ஸர்வகல்யாண குண கணப்ரயுக்தபரத்வாதி ஸ்வயாதாத்மயத்தை யென்றபடி. தன்-தன்னுடைய, ஸ்வ சேஷிபூதையான வென்றபடி. தனி-அத்விதீயையான,இத்தால் "தைவீஹ்யேஷா குணமயீமமமாயாதுரத்யயா" என்கிறவிடத்திலே குணமயீ என்கிற மயட்ப்ரத்யயம் ப்ராசுர்யபரமாய் ஸ்வார்த்திக மல்லாமையாலே "ஸத்வரஜஸ்தமோ ரூபத்ரவ்யத்ரய மாத்மிக மூலப்ரக்ருதிः" என்கிற ஸாங்க்யதர்சந மநுபபன்ன மென்று ஸூசிதம், மாயை - ப்ரக்ருதிः, மறைத்தனவும் - ஆச்சாதித்தபடியையும், தேஹேந்திரியாதிரூபேண பரிணதையானப்ரக்ருதி பவேத் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யதிரோதாநம் பண்ணின

படியையு மென்றபடி. மாயைதனை பூர்வோக்த ப்ரக்ருதியை, தவிர்க்க-த்யஜிக்கை
க்கு, மாயாக்ருத பகவத் ஸ்வரூப யாதாத்ம்ய திரோதாந நிவ்ருத்திக் கென்றபடி.
தானின்றி-தன்னைத்தவிர, விரகு-உபாயம், அற்றமையும்-இல்லாமையையும்,"மா
மேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந்தரந்திதே"என்கிறபடியே ஸ்வவ்யதிரிக்தமாயா
தரணோபாய துர்பிக்ஷத்தையு மென்றபடி. இந்த வாகிஞ்சந்யோக்தியாலே மாயாதர
ணார்த்த ப்ரபதந மிங்கே பலிதம். மேனின்ற - மேல்நின்ற இதிச்சேதஃ. உபரிஸ்தி
தரான, "சதுர்விதாபஜந்தேமாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதி நோர்ஜுந" என்கிறபடியே
பரமபுருஷ ததீயத்வாபிமாந விஷயதயா அதிகார்யந்தராபேக்ஷயா ஸமுந்நதரான
வென்றபடி. நால்வர்பத்தரிலென்றந்வயம். நால்வர் "ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்
த்தீஜ்ஞாநீச" என்கிறபடியே சதுர்விதரான,பத்தரில் - பக்தர்களிலே, ஞானிதன்-
ஞானியுடைய, மேன்மைகளும் - உத்கர்ஷங்களையும், ஞானிசப்தநிர்திஷ்டனான
பகவத்ப்ரேப்ஸுவுடைய நித்யத்வைகபக்தித்வ பரமபுருஷ ப்ரியத்வ ப்ரயுக்த ச்ரை
ஷ்ட்யங்களையு மென்றபடி. பார்த்தனுக்கு - பார்த்தனுக்கு, தெளிவித்தனன்-விசத
மாக வறிவித்தான். (௮)

ஆராதசெல்வமு மாருயிர்காணு மரும்பயனும்
பேராததன்கழற்கீ ழமரும் பெருவாழ்ச்சிகளும்
சோராதுகந்தவர் தூய்மதிகொள்வதுஞ் செய்வனவும்
தோராவிசயனுக்குத் திருநாரணன் செப்பினனே. (௯)

"ஐச்வர்யாக்ஷர யாதாத்ம்ய பகவச்சரணார்த்திநாம் வேத்யோபாதேய பாவாநா
மஷ்டமேபோத உச்யதே" என்கிற ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தின்படியே யஷ்டமாத்யா
யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். திருநாரணன் - ஸ்ரீயஃ பதியான நாராயணன், கண்
ணனென்றபடி. "ஏஷநாராயணஃ ஸ்ரீமான்" என்னக்கடவதிறே. ஆராத - பர்யாப்த
மாகாத, செல்வமும் - ஐச்வர்யத்தையும், உத்தரோத்த ரோத்கர்ஷத்தாலே நிரந்தர
முத்தரோத்தர த்ருஷ்ணாஜநகமான வைச்வர்யத்தையு மென்றபடி. இத்தையுகந்தவ
ரென்கிறத்தோடே யந்வயிப்பது. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. இங்கு செல்வ
சப்தத்தாலே ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தில்போலே நஷ்டைச்வர்யமும் அபூர்வைச்வர்
யமும் ஐச்வர்யத்வேந ஸங்க்ருஹீதமானதாகையாலே அதிகாரி சாதுர்வித்யோக்தி
யோடே விரோதமில்லை. ஆகையாலிறே "ஆர்த்தஃ-ப்ரதிஷ்டாஹீநஃ ப்ரஷ்டைச்வர்
யஃ புநஸ்தத்ப்ராப்திகாமஃ, அர்த்தார்த்தீ - அப்ராப்தைச்வர்யதயா ஐச்வர்யகாமஃ,
தயோர்முகபேதமாத்ரம் ஐச்வர்ய விஷயதயாஐக்யாத் விஷயதயாஐக்யாத் ஏகஏவஃ"
என்று பாஷ்யகார ரநுபாஷித்தருளினார். ஆர் - த்ருப்திப்ரதமான, விஷயாந்தர
வைத்ருஷ்ண்ய ஜநகமான, உயிர் - ஆத்மாவை, காணும் - அநுபவிக்கையாகிற, அ
ரும் - துர்லபமான, பயனும் - பலத்தையும், "யம்லப்த்வாசாபரம்லாபம்மந்யதேநா
திகந்ததஃ" என்கிறபடியே நிரதிசயமாகத்தோற்றி யாழங்கால்படுத்து மதானவாத்
மாநுபவஸுகத்தையு மென்றபடி. இதுக்கு துர்லபத்வோக்தியாலே பரமாத்மாநு
பவாபேக்ஷயா திக்ஷுத்ரரஸமான வாத்மாநுபவத்தை ஜ்ஞாநகர்மநிஷ்டாதிக்லேசா
நுபவத்தாலே ஸாதிக்கை மலைகல்லி யெலிபிடிக்குமாப்போலே போலே யநுசித
மென்றுத்வநிதம். பேராத - புநராவ்ருத்தி சூந்யங்களான வென்றபடி. இது வாழ்
ச்சிகளு மென்கிறத்துக்கு விசெஷணம். தன்கழல்கீழ் - தன் திருவடிகளுடைய கீழ்ச்
சாயையிலே, அமரும்-அந்தர்பவிக்கையாகிற, பெருவாழ்ச்சிகளும் - மஹாபுருஷார்
த்தங்களையும், "நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண. பேஷஜம்பகவத்ப்ரா
ப்தி ரேகாந்தாத்யந்திகீமதா" என்கிறபடியே நிரதிசயமாகத்தோற்றி யுத்தராவதி
சூந்யநிரதிசய ஸுகாத்மக பகவச் சரணார விந்தாநுபவ தத்பரிசரணாதிரூப புரு
ஷார்த்தங்களையு மென்றபடி. இங்கு வாழ்ச்சிக்கு பெரு வென்கிற விசெஷ
ணத்தால் ஸ்வரூபதோ நிரதிசயத்வம் தோற்றுகையாலே யத்யல்பரஸாக்ஷராநுபவ
வைலக்ஷண்யம் ஜ்ஞாபிதம். பகவதநுபவரஸத்துக்குப் பேராத வென்று புநராவ்ரு
த்தி சூந்யத்வோக்தியாலே "ஸர்வேச்யவநதர்மாணஃ ப்ரதிபுத்தஸ்துமோக்ஷபாக்"
என்றநுகீதையில் சொன்னபடியே ஐச்வர்யவ தாத்மாநுபவஸ்யாபி ப்ரச்யுதி துஷ்
டத்வம் வ்யஞ்ஜிதம். சோராது - விடாதே, உகந்தவர்-அபிலஷித்தவராலே, நிரந்தர
மபிலஷித்தவராலே யென்றபடி. செய்வனவும்-அநுஷ்டேயங்களையும், இவ்வதிகாரி

களுக்கு அவச்யாநுஷ்டேயங்களான தத்ததிஷ்டபலாநுரூப பரமபுருஷசிந்த நாந்திமப்ரத்ய கதிசிந்தநாதிகளையு மென்படி. தோரா-தோல்வியில்லாதவனை, பராஜய ப்ரஸக்தியில்லாதவனை வென்றபடி. விசயனுக்கு – விஜயனுக்கு, செப்பினன் – சொன்னான். (௯)

தன்மேன்மையுந் தன்பிறப்பிற்றளராத்தனிமையையும்
பன்மேனிநண்ணினன்பாற் பிரியாவன்பராசைகளும்
புன்மேனிவிண்ணவர்பாற்புரியாததன்பத்தியையும்
நன்மேனிநாரணன்று னரனுக்குநவின்றனனே. (௧௦)

"ஸ்வமாஹாத்ம்யம்மநுஷ்யத்வேபரத்வஞ்சமஹாத்மநாம், விசேஷோ நவமே யோகோபக்திரூபః ப்ரகீர்த்திதः" என்கிற ஸங்க்ரஹச்லோகத்தின்படியே நவமாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். நன்மேனி-நல்லவிக்ரஹத்தையுடையவனை, "மன்மநாபவமத்பக்தः" என்கிறச்லோகபாஷ்யோக்த ரீத்யா விலக்ஷணலோசநவர்ண தேஜோ லாவண்ய பாஹு பீதாம்பர பூஷண விசிஷ்டமான விக்ரஹத்தை யுடையவனை வென்றபடி. நாரணன் - நாராயணன், இங்கு நாராயணசப்தத்தாலே ப்ராகுக்தச்லோக பாஷ்ய ப்ரதர்சித பஜநீயதோபயுக்த ஸர்வேச்வரத்வாதி கல்யாண குணாச்ரயத்வம் விவக்ஷிதம், ஆக விசேஷண விசேஷ்யங்களா லுபாஸ்யவஸ்துவுக்கு விக்ரஹதோ குணதஸ் ஸ்வரூபதச்ச நிரதிசய போக்யத்வேந தத்விஷயோபாஸநத்துக்கு நிரதிசய ப்ரீதி ரூபதா பத்யர்ஹத்வம் ஸூசிதம். தான் - ஸ்வயமேவ, பதரிகாச்ரமத்தில் நாராயணனா யவதரித்து ஸ்வதைவத்ய மந்த்ரத்தைத்தானே வெளியிட்டதுபோ லிங்கு ஸ்வமாஹாத்ம்யாதிகளைத் தானே யுபதேசித்தது மென்று கருத்து. தன்-தன்னுடைய, மேன்மையும் - உத்கர்ஷத்தையும், "மயாததமிதம்ஸர்வம்" இத்யாதிநா ப்ரதிபாதிதங்களான ஜகத்காரணத்வ ஸர்வாதாரத்வா நந்யாதாரத்வாதிஸ்வாஸாதாரண மாஹாத்ம்யங்களையு மென்றபடி. தன்பிறப்பில் - தன்னுடைய வவதாரத்திலே, தளரா - சிதிலீபவியாததான, தனிமையையும்-அத்விதீயதையையும், மநுஷ்ய திர்யகாதி ஸஜாதீயனா யவதரிக்கச்செய்தேயும் ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயபாரம்யா ப்ரச்யுதியையு மென்றபடி. இங்கு பிறப்பி லென்றவதாரஸாமாந்யோபாதாநத்தாலே ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தில்மநுஷ்யத்வோபாதாந மவதாரஸாமாந்யோபலக்ஷணபர மென்று ப்ரதர்சிதம். இவ்வர்த்தத்தை "பரோவா...இதரதா" என்கிற வபியுக்தோக்த்யுதாஹரணபூர்வகமாக ஸ்ரீமத் கீதார்த்தஸங்க்ரஹரக்ஷையிலெதாமே யருளிச்செய்தாரிறே. பன்மேனி - பல்மேனியிதிபதச்சேதः. பல் - பஹுக்களான, மேனி-சரீரங்களை, நண்ணினன்பால்-அடைந்தவன்விஷயத்திலே, "ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந சாப்யந்யே யஜந்தோமாமுபாஸதே-ஏகத்வேநப்ருதக்த்வேநபஹுதாவிச்வதோமுகம்" என்கிறபடியே தேவதிர்யங் மனுஷ்யஸ்தாவராக்ய விசித்ர ஜகச் சரீரகத்வேந விச்வப்ரகாரனை தன் விஷயத்திலே யென்றபடி. இதுக் காசைகளோடேயந்வயம். பிரியா-விச்லேஷியாதவரான, அன்பர்-ப்ரேமசாலிகளுடைய, ஆசைகளும்-ப்ரீதிகளையும், "மஹாத்மாநஸ்துமாம்பார்த்ததைவீம்ப்ரக்ருதிமாஸ்திதாः, பஜந்த்யநந்யமநஸோஜ்ஞாத்வா பூதாதிமவ்யயம்" என்கிற ச்லோகத்திலே "அநந்யமநஸः" என்கிற பதவிவக்ஷிதரான நிரதிசய ப்ரேமசாலிகளுடைய "ஸததம்கீர்தயந்தோமாம்யதந்தச்சத்ருடவ்ரதாः, நமஸ்யந்தச்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தா உபாஸதே" என்கிற ச்லோக பாஷ்ய ப்ரதர்சித பகவத் கல்யாண குண விசேஷ வாசி நாம ஸ்மரண ஸர்வாங்க புளகோத்கம கத்கதகண்டபவந நாமவிசேஷ கீர்தந பகவதர்சந ததுபகாரக பவநநந்தநவநகரணாதி த்ருட ஸங்கல்பயதநாசிந்திதபாம்ஸு கர்தமசர்க்கராதிப்ரதேசபக்திபாரவநமித சிரஸ்காஷ்டாங்கப்ரணாம நித்யயோகாகாங்க்ஷாதிரூப ப்ரேம பரீவாஹ வ்யாபாரங்களையு மென்றபடி. இத்தால் "மஹாத்மநாம்விசேஷः" என்கிற ஸங்க்ரஹ ச்லோககட்டம் விவ்ருதமாய்த்து. புன்மேனி-புல் மேனி இதிச்சேதः. புல்-அத்யல்பமான, மேனி-சரீரத்தையுடையவரான, விண்ணவர்பால்-தேவர்விஷயத்திலே, புரியாத-ப்ரவர்த்தியாததான, நித்ய நைமித்திகாதி கர்மாநுஷ்டானகாலத்திலே விநச்வரதேஹயுக்த பகவத்ப்ரகாரபூத தேவதாதி விஷயத்திலே பர்யவஸியாததான, தேவர்களுக்குப் புன்மேனி யென்கிற விசேஷணத்தாலே தானே பக்த்யநர்ஹத்வ முத்பாவிதம். தன்-ஸ்வவிஷயையான, பத்தியையும் - "மன்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீ

மாம்நமஸ்குரு, மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம்மத்பராயணஃ'' என்கிற ச்லோகதர்சித வ்யபிசாரி பரபக்தி ஸ்வரூபத்தையு மென்றபடி. நரனுக்கு-நராம் சாதிஷ்டிதனான வர்ஜுனனுக்கு, நாராயணன் நரனுக்கு பதேசிக்கையுசிதமிறே. நவின்றனன்-சொன்னான். (கo)

எல்லையில்லாததன்சீலமுமின்னமுதக்கடலும்
எல்லையில்லாதவிபூதியெல்லாந்தனதானமையும்
எல்லையில்லாதபத்தியெழுவிக்கத்திருவருளால்
எல்லையிலீசனியம்பினனிந்திரன்மைந்தனுக்கே. (கக)

"ஸ்வகல்யாணகுணாநந்த்யம்க்ருத்ஸ்நஸ்வாதீனதாமதிஃ, பக்த்யுத்பத் திவிவ்ருத்த்யர்த்தம் விஸ்தீர்ணம் தசமோதிதம்'' என்கிற ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தின்படியே தசமாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்கரஹிக்கிறார். எல்லையில் - அவதிரஹிதனான,ஈசன்-ஈச்வரன், ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிச யைச்வர்யசாலியான வாஸுதேவ னென்றபடி. திருவருளால் - ஸ்ரீமத் க்ருபையாலே, நிருபாதிகக்ருபையாலே யென்றபடி. எல்லையில்லாத - அவதிரஹிதையான, பத்தி - பக்தியை, அபவர்கதசாயாமபி பலரூபத்வேந அநுவர்த்திக்கையாலே உத்தராவதிரஹிதையான ஸ்வவிஷய பக்தியோகத்தை யென்றபடி. எழுவிக்க-உத்பவிப்பிக்க, ததுத்பத்யர்த்தமாகவும் தத் வ்ருத்யர்த்தமாகவு மென்றபடி, எல்லையில்லாத-அவதிரஹிதமான,தன்சீலமும்-தன்ஸௌசீல்யாக்யமஹாகுணத்தையு மென்றபடி. மஹதோ மந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ர ஸம்ச்லேஷஸ்வபாவத்வம் ஸௌசீல்யம். இன்-போக்யமான, அமுதக்கடலும்-அம்ருதஸாகரத்தையும், இங் கம்ருதஸாகரத்வேந நிரதிசயகல்யாணகுணராசியை யத்யவஸித்தபடி, இந்த குணராசியி லந்தர்கதமான ஸௌசீல்யத்தை ப்ருதக் நிர்தேசித்தது தஸ்யா ச்ரிதரக்ஷணே பயோகாதிசய ப்ரயுக்த ப்ராதாந்ய ஜ்ஞாபநார்த்தம். எல்லையில்லாத-அவதிரஹிதங்களான, அஸங்க்யேங்களான வென்றபடி. எல்லாந்தனது விபூதியானமையு மென்றந்வயம், எல்லாம் - ஸர்வவஸ்துக்களும், தனது-ஆத்மீயையான, விபூதியானமையும்-விபூதியானபடியையும், விபூதிர் நியந்தவ்ய வர்கஃ. இந்திரன்-இந்திரனுடைய, மைந்தனுக்கு-புத்ரனுக்கு, இயம்பினன் - சொன்னான். (கக)

எல்லாந்தனக்குருவாயிலங்கும்வகைதானுரைத்துச்
சொல்லாலறிந்ததுசோராமற்கண்டிடவேண்டுமென்ற
வில்லாளனுக்கன்று மெய்க்கண்கொடுத்தது வேறுமுண்டோ
நல்லார்கள்காண்பரென்றுந்நவின்றானங்களுயகனே. (கஉ)

இனி "ஏகாதசேஸ்வமஹாத்ம்ய ஸாக்ஷாத்காராவலோகநம், வ்யக்தமுக்தா விதிப்ராப்த்யோர் பக்த்யே கோபாயதாததா'' என்கிறஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தின்படியே ஏகாதசாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். எங்கள்-எங்களுடைய,நாயகன் - நாயகன், அஸ்மதாதிஸர்வஜந நேதாவான ஸ்ரீக்ருஷ்ண னென்றபடி. எல்லாம் - ஸர்வவஸ்துக்களும், தனக்கு - ஸர்வநியந்தாவான தனக்கு, உருவாய்-ரூபமாய், சரீரமாயென்றபடி. இலங்கும்வகை - ப்ரகாசிக்கும் ப்ரகாரத்தை, தான் - ஸ்வயமேவ, உரைத்து-உபதேசித்து, இதுக்கு நவின்றா னென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தால் பூர்வாத்யா யார்த்தத்தை யநுபாஷித்தபடி, சொல்லால் - உக்தியாலே, அறிந்தது-பூர்வாத்யாயத்தில் பகவதுபதேசாவகதமான வந்தவிபூத்யாதி யோகத்தை யென்றபடி, சோராமல் - விடாதே, கண்டிடவேண்டும் - ஸாக்ஷாத்கரித்து விடவேணும், "யோகேச்வர ததோமேத்வம் தர்சயாத்மா நமவ்யயம்'' என்கிறவிடத்திலே "அவ்யயம்இதி க்ரியா விசெஷணம், ஸகலம் தர்சயெத்யர்த்தஃ'' என்று பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தபடியே பகவத் விபூத்யாதி யோகத்தை லேசமும் விடாதே ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேணு மென்றபடி. என்ற - இப்படி ப்ரார்த்தித்தவனான, வில்லாளனுக்கு-தாநுஷ்கனுக்கு, இங்கு அர்ஜுனனை தாநுஷ்கத்வேந நிர்தேசித்தது தஸ்ய தீரதரத்வ த்யோதநார்த்தம்.இத்தால் பகவத் ரூபத்துக்கு தீரதரனான வர்ஜுனனுங்கூட "த்ருஷ்ட்வாஹி த்வா ப்ரவ்யதி தாந்தராத்மா த்ருதிர்நவிந்தாமிசமஞ்சவிஷ்ணோ'',

என்று கூரபிதனும்படி பீஷணதமத்வம் ஸூசிதம், அன்று - அவன் ப்ரார்த்தித்த காலத்திலே, மெய்க்கண் - ஸத்யசக்ஷுஸ்ஸை, யதாவஸ்திதாபரிச்சிந்ந பகவத்ரூப க்ராஹகமான திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸை என்றபடி. கொடுத்து - ஸ்பஷ்டம். இதுக்கு நவின்றனனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இப்படி ஸங்க்ரஹச்லோக பூர்வார்த்தத்தை யருளிச்செய் தினிமேல் பகவத்ஜ்ஞாநதர்சந ப்ராப்திநாம் ஐகாந்திகாத்யந்திக பகவத்பக்த்யேகலப்யத்வரூபோர்த்தராத்த்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார். இது-இந்த ஜ்ஞாநாதிஸாதநம், வேறும்-பக்திவ்யதிரிக்தமாயும், உண்டோ "நாஹம்வேதைர் நதபஸாநதாநேந நசேஜ்யயா, சக்ய ஏவம் விதோத்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸிமாம்யதா" என்கிறபடியே பக்தி வ்யதிரிக்தமான ப்ரவசநதபோதாநாதிகம் பகவத் ஜ்ஞாநாதி ஸாதநமாக மாட்டாதென்றபடி. நல்லார்கள் - ஸாதுக்கள், பக்திசாலிகளென்றபடி. காண்பர் - ஸாக்ஷாத்கரிப்பர்கள், இங்கு ஸாக்ஷாத்காரோபாதாநம் "பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய: அஹமேவம்விதோர்ஜுந, ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்வேநப்ரவேஷ்டுஞ் சபரந்தப" என்கிறபடியே தத்பூர்வோத்தர பாவி ஜ்ஞாந ப்ராப்திகளுக்கு முபலக்ஷணம். என்றும் - இப்படியும், இந்த ஸமுச்சயபதத்தால் ஸ்வமாஹாத்ம்யோப தேச ஸங்க்ரஹ:. நவின்றான் - சொன்னான். (கஉ)

தன்கழலிற்பத்தி தாழாதது மதின்காரணமாம்
இன்குணர்சிந்தையு மீதறியார்க் கவ்வடிமைகளும்
தன்கருமங்க ளறியாதவர்க்குலகு நிலேயும்
தன்கழலன்பர்க்கு நல்லவன்சாற்றினன் பார்த்தனுக்கே. (கங)

இனி "பக்தேச்சைக்ர்யமுபாயோக்திரசக்தஸ்யாத்ம நிஷ்டதா, தத்ப்ரகாராஸ்த்வதிப்ரீதி:பக்தேர்த்வாதச உச்யதே" என்கிறஸங்க்ரஹச்லோகத்தின்படியே த்வாதசாத்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். தன்கழல்-தன்னுடைய திருவடிகளிலே, அன்பர்க்கு - ப்ரேமசாலிகளுக்கு, நல்லவன் - ஸாதுதமன், ஸ்வசரணாரவிந்த பக்தர்கள் விஷயத்திலே ஸ்வாந்தராத்ம புத்திபண்ணுமவனான பரமபுருஷனென்றபடி. இத்தால் "யேதுதர்ம்யாம்ருதமிதம் யதோக்தம்பர்யுபாஸதே, ச்ரத்ததாநாமத்பரமாபக்த்தாஸ் தேதீவமெப்ரியா:" என்கிற வத்யாயாந்திம ச்லோகத்தில் ப்ரதிபாதித ஸ்வபக்த விஷய நிரதிசய ப்ரீதியைச் சொன்னபடி. தன்கழலில் - தன்னுடைய சரணாரவிந்த விஷயமான, பத்தி - பக்தியோகமானது, தாழாததும் - விளம்பியாதபடியையும், ப்ரத்யகாத்ம ப்ராப்தி ஸாதநீபூத ஸ்வோபாஸநஸ்யபலோபதாந ச்ஜாடித்யத்தையு மென்றபடி. அதின் - அந்த பக்தியோகத்துக்கு, காரணமாம் - ஸாதநமாம், இன் - போக்யபூதமான, இது சிந்தைக்குவிசேஷணம். குணம் - குணங்களையுடையவருடைய, சிந்தையும்-நிரதிசயப்ரீதிரூபாபந்ந தர்சநஸமாநாகார த்ருவாநுஸ்ம்ருதி ரூப பக்தியோக ஸந்தனுக்கு தத்ஸாதநீபூத பகவத்குணப்யாஸத்தையு மென்றபடி. இன்குணரென்று குணிபர்யந்தோபாதாநம்குணிவிநாக்ருதகுண சிந்தநம்ஸம்பவியாதென்று ஸூசநார்த்தம். குணங்களுக்கு போக்யத்வோக்தியாலே சிந்தாஸௌகர்யம் வ்யஞ்ஜிதம். இது - இந்தகுணசிந்தநத்தை, அறியார்க்கு - அறியமாட்டாதவர்களுக்கு, அவ்வடிமைகளும் - அந்தகைங்கர்யங்களையும், பகவத் குண சிந்தநாசக்தனுக்கு "அப்யாஸேப்யஸமர்த்தோஸி மத்கர்ம பரமோபவ" என்கிற ச்லோகபாஷ்யப்ரதர்சிதாலய நிர்மாணோத்யாநகரணாதி பகவத் கைங்கர்யங்களையு மென்றபடி. இவை - இவற்றை, பூர்வோக்த பகவத்கர்மங்களை யென்றபடி. அறியாதவர்கட்கு - ஸ்பஷ்டம். லகுநிலே - லகுநிஷ்டையையு மென்றபடி. பூர்வோக்த பகவத்கர்மகரண சக்தனுக்கு ஆத்மஸ்வபாவாநு ஸந்தாந ரூபாத்மநிஷ்டையையு மென்றபடி. இது "அத்வேஷ்டாஸர்வபூதாநாம்" இத்யாதிநாஉக்தங்களான ததபேக்ஷித ப்ரகாரங்களுக்குமுபலக்ஷணம். பார்த்தனுக்கு - அர்ஜுனனுக்கு, சாற்றினன் - விசதமாக வுபதேசித்தான். (கங)

ஊனின்படியு முயிரின்பிரிவு முயிர்பெறுவார்
ஞாநம்பெறுவகையுஞ் ஞானமீன்ற வுயிர்ப்பயனும்
ஊனின்றதற்கடியு முயிர்வேறிடுமுள்விரகும்
தேனின்றபாதன் தெளிவித்தனன் சிலேப்பார்த்தனுக்கே. (கச)

இனி "தேஹஸ்வரூப மாத்மாப்திஹேதுரா த்மவிசோதநம், பந்தஹேதுர்விவேகச்ச த்ரசயோதச உதீர்யதே" என்கிற ஸங்க்ரஹச்லோகத்தின்படியே த்ரயோதசாத்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். தேன் - மது, நின்ற-நிற்குமிடமான, பாதன் - பாதங்களுடையவன், அம்ருதஸ்யந்திபாத பங்கஜனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. ஊனின் - சரீரத்தினுடைய, படியும் - ப்ரகாரங்களையும் "தத்க்ஷேத்ரம்யச்சயாத்ருக்சயத் விகாரியதச்சயத்" என்று ப்ரக்ஷிப்தங்களான தேஹோபாதாநாதேய கார்யப்ரயோஜநஸ்வரூபங்களையு மென்றபடி. உயிரின் - ஆத்மாவினுடைய, பிரிவும் - விபாகத்தையும், வெத்யபூததேஹாபேக்ஷயா வெதித்ருபூதாத்மாவுக்குள்ள வைலக்ஷண்யத்தையு மென்றபடி. இத்தால் ஸங்க்ரஹச்லோகத்தில் தேஹஸ்வரூபபதமாத்மஸ்வரூபஸ்யாப் யுபலக்ஷண மென்று ஸூசிதம். உயிர் - ஆத்மாவை, பெறுவார் - லபிக்குமவர், ஞாநம் - ஞாநத்தை, பெறுவகையும் - லபிக்கும் ப்ரகாரத்தையும், இங்குஞாந சப்தத்தாலே ஜ்ஞாயதெநேநாத் மேதிவ்யுத்பத்யா ஆத்மஜ்ஞாநஸாதனமான வாத்மநித்யத்வாத்யாத்மகுணப்ருந்தம் விவக்ஷிதம். ஆத்மப்ரேப்ஸுக்களுக்கு ஆத்மப்ராப்தி ஸாதநமான வமாநித்வாதிகுண ப்ருந்த முபாயமானபடியையு மென்றபடி. ஞானமீன்ற - ஞாநத்தாலே ப்ரஸூதமான, உயிர்ப்பயனும் - ஆத்மாக்யபலத்தையும், அமாநித்வாதி குணப்ருந்த ரூபாத்மஜ்ஞாநஸாதந ஸாத்யமான ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபலக்ஷண ப்ராப்யத்தையு மென்றபடி. ஊன் - சரீரத்திலே, நின்றவர்க்கு - அவஸ்திதர்க்கு, அடியும் - மூலத்தையும், ஆத்மாவுக்கு நாநாகளேபர ஸம்ஸர்க ரூபபந்தஹேதுவையு மென்றபடி. உயிர் - ஆத்மாவை, வேறிடும் - ப்ருதக்கரிக்குமதான, உள்விரகும் - அந்தருபாயத்தையும், ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டாத்மாவுடைய வைலக்ஷண்யாநுஸந்தாந ப்ரகார ததந்தரங்கோபாயங்களையு மென்றபடி. சிலை - தந்வியான, பார்த்தனுக்கு, தெளிவித்தனன் - விசதமாக வுபதேசித்தான். (கச)

முக்குணமேயுயிர் முற்றவுங் கட்டிட மூண்டமையும்
முக்குணமே யனைத்தும் வினைகொள்ள முயன்றமையும்
முக்குணமாயை கடத்தலு முக்கதி தந்தளிப்பும்
முக்குணமற்றபிரான் மொழிந்தான் முடியோன்றனக்கே. (கரு)

இனி "குணபந்தவிதாதேஷாம் கர்த்ருத்வம் தந்நிபந்தநம், கதித்ரயஸ்ய மூலத்வம் சதுர்தச உதீர்யதே" என்கிற ஸங்க்ரஹச்லோகத்தின்படியே சதுர்தசாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். முக்குணம் - த்ரைகுண்யத்தாலே, அற்ற - சூந்யனான, பிரான்-உபகாரகன், "ஸத்வாதயோந ஸந்தீசேயத்ரசப்ராக்ருதாகுணா:, ஸஸர்வ பூதப்ரக்ருதிம் விகாரான்குணாம்ச்ச தோஷாம்ச்சமுநேவயதீத:" இத்யாதிகளில்படியே ஸத்வரஜஸ்தமோரூப குணத்ரயதத்கார்யபூதப்ரக்ருதி ஸம்பந்தாதிரஹிதனான மஹோபகாரகனென்றபடி. முக்குணமே-த்ரைகுண்யந்தானே,உயிரை-ஆத்மாவை, முற்றவும் - கார்த்ஸ்ந்யேந, கட்டிட - ஸம்பந்தித்துவிட, மூண்டமையும் - ப்ரவர்த்தித்தபடியையும், ஸத்வாதிகுணத்ரயமுமடைவே ஜ்ஞாநகர்மநித்ராதிஸங்கத்வாரா புருஷனை பந்தித்து நிரந்தரம் ஸம்ஸரிப்பிக்கும் ப்ரகாரத்தையு மென்றபடி. முக்குணமே - த்ரைகுண்யமே, அனைத்தும்-ஸமஸ்தங்களான, வினை - கர்மங்களை, கொள்ள - க்ரஹிக்க, பண்ண வென்றபடி. முயன்றமையும் - வ்யாபரித்தபடியையும்,ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகத்தாலே ஸகலஸாம்ஸாரிக வ்யாபாரங்களிலும் குணத்ரயமே கர்த்ருபூத மென்கிறவநுஸந்தாநப்ரகாரத்தையுமென்றபடி. முக்குண - த்ரிகுணையான, மாயை-மாயையை, கடத்தலும் - உல்லங்கிக்கையையும், கார்யகாரணரூபேண பஹூதாபரிணத குணத்ரயப்ரக்ருத்யபரபர்யாய துரத்யய மாயாதரணப்ரகாரத்தையு மென்றபடி. முக்கதி - கதித்ரயத்தை, தந்தளிப்பும் - கொடுத்து ரக்ஷிக்கையையும், "ப்ரஹ்மணோஹிப்ரதிஷ்டாஹமம்ருதஸ்யாவ்ய யஸ்யச, சாச்வதஸ்ய சதர்மஸ்யஸுகஸ்யைகாந்திகஸ்யச" என்கிற வத்த்யாயாந்திம ச்லோகப்ரதிபாதித கைவல்யைச்வர்யாபவர்கரூப புருஷார்த்தத்ரய ப்ரதத்வத்தையு மென்றபடி. ஸ்ரீமத் கீதார்த்தஸங்க்ரஹரக்ஷையிலே "ஊர்த்த்வம்கச்சந்தீத்யாத்யுக்த கதித்ரய விவக்ஷாயாந்து ஸங்க்ரஹக்ரமபங்கஸ்ஸ்யாத்" என்கிற வாக்யத்தாலே ஸங்க்ரஹச்லோகத்தில் கதித்ரயபதத்தை "ஊர்த்த்வம்கச்சந்திஸத்வஸ்தா:" இத்யாத்

யத்யாயமத்ய படித ச்லோகப்ரதிபாதித ஸாத்விகராஜஸதாமஸ புருஷப்ராப்யோர்த்வமத்யாதோலோகரூப கதித்ரய பரமாகயோஜிக்கையில் "மாஞ்சயோவ்ய பிசாரோண பக்தியொகேநஸேவதே, ஸகுணாந்ஸமதீத்யைதாந்ப்ரஹ்ம பூயாயகல்பதே" என்கிற வத்யாயோபாந்த்ய ச்லோகப்ரதிபாதித குணாத்யயாதிக்ரஹோத்தரம் தத்ஸங்க்ரஹே க்ரமபங்க தொஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்று ப்ரதிபாதிக்கையாலும் "ப்ரஹ்மணோஹிப்ரதிஷ்டாஹ" மென்கிறவிடத்திலே ப்ராகுக்த புருஷார்த்த த்ரயமூலத்வம் போல ஊர்த்வம் கச்சந்தீத்யாதிஸ்தலத்திலே ஸாத்விகாதி கதிமூலத்வம்பரமபுருஷனுக்கு கண்டோக்தமல்லாமையாலுமிப்பாட்டிலும் முத்தியென்கிறபதம்தத்பரமன்றிக்கே ப்ராகுக்தபரமாகக்கடவது. முடியோன்தனக்கு - கிரீடசாலியான வர்ஜுநனுக்கு, மொழிந்தான் - சொன்னான். (கரு)

மூவெட்டிலுமதின்மோக மடைந்தவுயிர்களிலும்
நாவெட்டெழுத்தொடு நல்வீடு நண்ணினநம்பரிலும்
மேவெட்டுவன்குண விண்ணோர்களிலும் விசயனுக்குத்
தாவிட்டுலகளந்தான் றன்னைவேறென்று சாற்றினனே. (கசு)

இனி "அசிந்மிச்ராத்விசுத்தாச்ச சேதநாத்புருஷோத்தமঃ, வ்யாபநாத்பரணாத்ஸ்வாம்யாத் அன்யঃபஞ்சதசோதிதঃ" என்கிற ச்லோகத்தின்படியே புருஷோத்தமவித்யாபர பஞ்சதசாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். தாவிட்டு - தாவநம் பண்ணி,வ்யாபித்தென்றபடி. உலகு-லோகங்களை, அளந்தான்—பரிச்சேதித்தவன், இந்தலோக விக்ரமணோக்தியாலே ஸர்வலோகஸ்வாமித்வம் பலிதம். இதுபரணத்துக்கு முபலக்ஷணம். "யொலோகத்ரயமாவிச்ய பிபர்த்யவ்யய ஈச்வரঃ" என்கிறபடியே ஸர்வஜகத்வ்யாபந பரண ஸ்வாம்ய விசிஷ்டனான வென்றபடி. தன்னை-ஸ்வஸ்வரூபத்தை,இதுக்குவேறென்று சாற்றினன் என்கிறத்தோடந்வயம். மூவெட்டிலும்-த்ரிகுணிதாஷ்ட ஸங்க்யாகங்களிலும் காட்டிலும், சதுர்விம்சதிஸங்க்யாகப்ரக்ருதி ப்ராக்ருததத்வங்களில் காட்டிலு மென்றபடி. இதுக்கு வேறென்கிறத்தோடேயந்வயம்-இப்படிமேலுங்கண்டுகொள்வது,இத்தால்பஞ்சதசாத்யாயத்திலேவிவரணீயத்வேநப்ரஸக்தமான புருஷோத்தமபதத்தில் புருஷபதத்யோதிதவிகாரித்ரவ்யவ்யாவ்ருத்தியைச்சொன்னபடி, அதில்-அந்தசதுர்விம்சதிதத்வங்களிலே, மோகம் - மோஹத்தை, அடைந்த - ப்ராப்தரான, உயிர்களிலும்-ஆத்மாக்களிலும், ப்ராக்ருததத்வ ஸங்காதாத்மக கரண களேபர ஸம்பந்த குண்டித ஸ்வாபாவிகஜ்ஞாநாநந்தத்வேந மோஹ துக்காத்யாக்ராந்தரான க்ஷேத்ரஜ்ஞரில் காட்டிலுமென்றபடி. இத்தாலுத்தென்கிற பதலப்தமான க்ஷர சப்தித பத்தசேதநாவதி கோத்கர்ஷத்தைக்காட்டினபடி. நா - ஜிஹ்வையாலே,எட்டெழுத்தும் - திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும்,வீடும்-நண்ணினவென்கிறவிடத்திலே ஸந்தியிலே மகார லோபம். நம்பரிலும் - விச்வாஸசாலிகளில் காட்டிலும், ஸ்வாசார்ய ப்ரஸாத லப்த ஸ்ரீமத் அஷ்டாக்ஷராதி ப்ரஹ்மவித்யாப்ரபாவத்தாலே நிச்சேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி லக்ஷண மோக்ஷம் பெற்றவத்யவஸாயசாலிகளில் காட்டிலு மென்றபடி. இத்தா லுத்தமசப்தத்திலே ச்ரூயமாண தமப்ப்ரத்யயார்த்தத்வேந விவக்ஷிதமான கூடஸ்தாக்ஷர சப்தித முக்தசேதந ப்ரதியோகிகொத்கர்ஷத்தை வெளியிட்டபடி. மேவு - ஆதரணீயங்களான, ஸ்ப்ருஹணீயங்களான வென்றபடி. எட்டு - அஷ்டஸங்க்யாகங்களான, வன் - த்ருடங்களான, திரொதாந கந்த மன்றிக்கே நித்யாவிர்பூதங்களான வென்றபடி. குண - குணங்களையுடையவரான, அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸார கந்தத்வேந நித்யாவிர்பூதா பஹதபாப்மத்வாதி கல்யாணகுணாஷ்டகரானவென்று பலிதார்த்தம்.விண்ணோர்களிலும்-பரமவ்யோமவாஸிகளில் காட்டிலும், நித்யஸூரிகளில் காட்டிலு மென்றபடி.இத்தாலுத்தமசப்தத்தில் தமபர்த்தத்வெந விவக்ஷிதமான கூடஸ்தாக்ஷரசப்தக்ரோடீக்ருத நித்யசேதநநிரூபிதாதிசயத்தை விசதீகரித்தபடி. இவ்வர்த்தத்தை "புருஷசப்தேந சேதநவாசிநா அசேதநா: வ்யக்தா வ்யக்த ரூபா ப்ரக்ருதிர் வ்யாவர்த்யதே, உதித்யுத்க்ருஷ்டவாசிநா ததாபத்தாঃ, ஸமர்த்ய ப்ராப்தேந தரபா முக்தாঃ தமபா நித்ய ஸூரயொ நந்தகருடவிஷ்வக்ஸெநாதயঃ" என்று பகவத்குண தர்பணத்திலே பட்ட ரருளிச்செய்தார். வேறு - விலக்ஷணன், பூர்வொக்த வ்யாபந பரண ஸ்வாம்யாதிகளாலே யத்யந்த விஸஜாதீயனென்றபடி. என்று - இப்படி, விசயனுக்கு -

அர்ஜுநனுக்கு, சாற்றினன் - விசதமாக வுபதேசித்தான். "யஸ்மாத்க்ஷரமதீதோஹ மக்ஷராத பிசோத்தமஃ, அதோஸ்மிலோகேவேதேசப்ரீதிரஃ புருஷோத்தமஃ" என்கிறபடியே ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ப்ரஸித்தத்வேந வுபதேசித்தான். (கசு)

ஆணைமறாதவர்தேவ ரல்லாவழக்கோ ரசுரர்
கோணைமறாதகுணச்செல்வ நீகுறிக்கொண்மறையை
பேணியதத்துவமும் பிணியற்ற கிரிசைகளும்
காணிதனால்விசையா வென்றுகண்ணனியம்பினனே. (கஎ)

இனி "தேவாஸுரவிபாகொக்தி பூர்விகாசாஸ்த்ர வச்யதா, தத்வாநுஷ்டாந விஜ்ஞாநஸ்தேம்நே ஷோடஸ உச்யதே" என்கிற ஸங்க்ரஹ ச்லோகத்தின்படியே பூர்வோக்த க்ருத்ஸ்நார்த்தஸ்தேமாபாதகமான ஷோடசாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், விசையா-வாராய் விஜயனே, ஆணை-ஆஜ்ஞையை, மறாதவர்-அதிக்ரமியாதவர்கள், தேவர்-தேவர்கள், "தேவாபகவதாஜ்ஞாநுவர்த்தநசீலாஃ" என்கிறபாஷ்யத்தின்படியே பகவதாஜ்ஞாதிலங்கன பீருக்கள் தைவப்ரக்ருதிக ளென்றபடி, அல்லா-துஷ்டமான, வழக்கோர் - வ்யவஹாரத்தை யுடையவர்கள், அசுரர் - அஸுரர்கள், "அஸுரா பகவதாஜ்ஞாநிவ்ருத்தி சிலாஃ" என்கிற பாஷ்யத்தின்படியே பகவதாஜ்ஞாதிலங்கந ருசிகள் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளென்றபடி. இப்படியாகில் நான் வந்தராசியில் சேர்ந்தவனோவென்று பீதனான அர்ஜுநனைக்குறித்து ப்ரவ்ருத்தமாகிறது. கோனை - ஸ்வாமியை, மறாத - அதிக்ரமியாதவையான, குண-குணங்களையுடைய, செல்வ-ஸம்பத்தையுடையவனான, நீ-ஸ்பஷ்டம். ஸர்வஸ்வாமி பூத பரம புருஷா ஜ்ஞாதிக்ரம பரிபந்த் யபய ஸத்வஸம்சுத்த்யாதி சுபகுண விசிஷ்ட பகவ தாஜ்ஞாநுவ்ருத்தி ரூபதைவ ஸம்பதபிஜாதனான நீ யென்றபடி. இத்தால் "மாசுசஸ்ஸம்பதம்தைவீமபிஜாதொஸிபாண்டவ" என்கிறபடியேசோகாபநோதநம் பலிதம். மறையை-வேதத்தை, குறிக்கொள் - லக்ஷணயாகஸ்வீகரி, ஜ்ஞாபகத்வேந வவலம்பி யென்றபடி. சாஸ்த்ரவச்யனாகக் கடவையென்று பலிதார்த்தம். இந்த சாஸ்த்ரவச்யதைக்குப்பலம் சொல்லுகிறது மேல். இதனால்-இந்த வேதாக்ய சாஸ்த்ரத்தாலே, பேணிய - ஆதரணீயமான, தத்துவமும் - தத்வத்தையும், நிரதிசயபோக்யத்வேந பரமப்ராப்யமான விசிஷ்டபரதத்வத்தையு மென்றபடி. பிணி-துக்கத்தாலே, அற்ற - சூந்யங்களான, துக்கநிவர்த்தகங்களான வென்றபடி. கிரிசைகளும் - க்ரியைகளையும், த்யக்தஸங்கத்வேந பந்தக்லேச நிவர்த்தகங்களான கர்மஜ்ஞாநபக்திரூபப்ராகுக்த தத்வப்ராப்த்யுபாயபூத சாஸ்த்ரார்த்தங்களையு மென்றபடி. காண் - விசதமாகத் தெரிந்துக்கொள், என்று - ஸ்பஷ்டம். இயம்பினன் - சொன்னான். (கஎ)

மறைபொருந்ாதவை வல்லசுரர்க்கு வகுத்தமையும்
மறைபொருக்தும் நிலையும் வன்குணப்படி மூவகையும்
மறைநிலைதன்னை வகுக்குங் குறிமூன்றின்மேன்மையையும்
மறையுமிழ்ந்தானுரைத்தான் வாசவன்றன்சிறுவனுக்கே. (கஅ)

"அசாஸ்த்ரமாசுரம் க்ருத்ஸ்நம் சாஸ்த்ரீயம் குணதஃப்ருதக், லக்ஷணம்சாஸ்த்ர ஸித்தஸ்யத்ரிதாஸப்ததசோதிதம்" என்கிற ஸங்க்ரஹச்லோகத்தின்படியே ஸப்ததசாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். மறை - வேதத்தை. உமிழ்ந்தான் - உத்கிரணம் பண்ணினவன், ஸ்ருஷ்டித்தவனென்றபடி. இது வைதிககர்ம ததநுஷ்டாத்ரூணாமப்யுத்பாதநோபலக்ஷணம். "ப்ராஹ்மணாஸ்தேநவேதாச்ச யஜ்ஞாச்சவிஹிதா ஃ புரா" என்கிறபடியே வேத தத்விஹித கர்ம ததநிகாரித்ரைவர்ணிகநிர்மாதாவான பரமபுருஷ னென்றபடி. மறை - வேதத்தோடே, பொருந்தாதவை - ஸம்பந்தியாதவை, வல் - பலவான்களான, அசுரர்க்கு - அசுரர்களுக்கு, வகுத்தமையும்- விபக்தங்களானபடியையும். ஶாஸ்த்ரயநநுமதகர்மங்கள்பலவ தாஸுரப்ரக்ருதி பரிக்ரஹீதங்களாய் நிஷ்பலங்களாம்ப்ரகாரத்தையு மென்றபடி. இங்காஸுரப்ரக்ருதிகளை பலவத்வேந நிர்தேசித்தது பஹுவித்த வ்யயாயாஸஸாத்ய நிஷ்பல கர்மங்களிலே புநஃ புநஃ ப்ரவ்ருத்தி ஜநக துர்வார ச்ரத்தா பாதக வாஸநா தார்ட்யா பிப்ராயம். மறை - வேதத்தோடே, பொருந்தும் - ஸம்பந்திக்குமதான, நிலையும் - ச்ருதி

சோதித கர்மநிஷ்டையு மென்றபடி. வன் - த்ருடங்களான, குண - குணங்களுடைய,படி - ப்ரகாரத்திலே, மூவகை - ப்ரகாரத்ரைவித்யத்தையும்,கர்மணும் மூலபூதஸத்வரஜஸ்தமோரூப த்ரைகுணத்ரைவித்ய ப்ரயுக்தமான ஸாத்விகராஜஸ தாமஸ ரூப த்ரைவித்யத்தையு மென்றபடி. மறைபொருந்து - பூர்வவத், நிலை - நிஷ்டையை, வகுக்கும் - விபஜிக்குமதான, குறிமூன்றின் - லக்ஷணத்ரயத்தினுடைய, குறி - லக்ஷணம், மேன்மை - உத்கர்ஷத்தையும், இங்கு குறிசப்தத்தாலே "ஓம்தத்ஸ தீதிநிர்தேசோப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவிதஸ்ம்ருதஃ"என்கிறபடியேவைதிககர்ம லக்ஷணங்களான ப்ரணவ தத் ஸத் சப்தங்கள் விவக்ஷிதங்கள். நிச்ரேயஸாப்யுதய ஸாதநத்வேந நாநாவிதங்களான வைதிககர்மங்களுக்கு வைதிகேதர கர்மப்யஃ பரஸ்பரஞ்சவ்யாவர்த்தகங்களான ப்ரணவதத்சத்சப்தங்களுடைய வந்வயத்தாலுண்டான வதிசயத்தையு மென்றபடி. வாசவன் - வாசவனுடைய, சிறுவனுக்கு - புத்ரனுக்கு, அர்ஜுனனுக்கு, உரைத்தான் - சொன்னன். (௧அ)

சத்துவவீடுடைநற் கருமந்தானுகந்தமையும்
சத்துவமுள்ளதுதான் குறிக்கொள்வகை செய்தனவும்
சத்தவநற்கிரிசைப் பயனுஞ் சரணுகதியும்
சத்துவமேதருவானுரைத்தான் றனிப்பார்த்தனுக்கே. (௧௯)

இனி"ஈச்வரேகர்த்ருதாபுத்திஸ் ஸத்வோபாதேயதாந்திமே,ஸ்வகர்மபரிணமச்ச சாஸ்த்ர ஸாரார்த்த உச்யதே" என்கிற ஸங்க்ரஹச்லோகத்தின்படியே யஷ்டாதசாத்யாயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிருர். சத்துவமே - ஸத்வகுணத்தையே, தருவான்-கொடுக்குமவன், "மஹாந்ப்ரபுர்வைபுருஷஸ்ஸத்வஸ்யைஷப்ரவர்த்தகஃ" என்கிறபடியே ஸத்வகுணப்ரவர்தகனன பரமபுருஷனென்றபடி. சத்துவ-ஸத்துவப்ரயுக்தமான, வீடுடை - த்யாகத்தையுடையதான, ஸாத்விகத்யாககடிதமான வென்றபடி. நற்கருமம் - நல்லகர்மத்தை, தான் - ஸ்வயம். உகந்தமையும்-ஸ்ப்ருஹித்தபடியையும், ஸாத்விகத்யாக கடித கர்மம் தனக் கத்யர்த்த ப்ரியமாகையாலே ஸாத்விகத்யாகஸ்யாவச்யகர்த்தவ்யதையு மென்றபடி. இத்தா லீச்வரே கர்த்ருத்வாநுஸந்தாநம் பலிதம். சத்துவ முள்ளது - ஸத்வமுடையவ்யாபாரத்தை, தான் - அநுஷ்டாதாவானதான், குறிக்கொள்வகை - லக்ஷ்யமாகஸ்வீகரிக்கும்படியாக, செய்தனவும் - க்ரியமாண வ்யாபாரத்தையும், சாஸ்த்ரார்த்தாதிகாரியான தான் தாமஸ வ்யாபாரங்களை த்யஜித்து ஸாத்விகவ்யாபாரமாத்ரத்தை யுபாதாநம் பண்ணும்படி பரஸ்பரவ்யாபார வ்யாவர்த்தகங்களான குணத்ரய கார்யபூத வ்யாபாரங்களையு மென்றபடி. சத்துவ - ஸத்வமூலங்களான, நல் - ஸமீசீநங்களான, கிரிசை - க்ரியைகளுடைய, பயனும்-நல்லபலத்தையும், பரமபுருஷாராதந விஷயதயா நுஷ்டிதஸ்வாச்ரமதர்மங்கள் பரமபுருஷப்ராப்திபர்வங்களாய் பரிணமிக்கும் ப்ரகாரத்தையுமென்றபடி. சரணுகதியும் - சரமச்லோகப்ரதிபாத்யாதிகாரீதி கர்தவ்யதாபல விசிஷ்ட சரணுகதியையு மென்றபடி. இத்தால் ஸங்க்ரஹச்லோககத சாஸ்த்ர ஸாரார்த்தபதத்தை சரணுகதிபரமாக விவரித்தபடி. அந்தபதம் அஷ்டாதசாரம்பபாஷ்யத்திலே "க்ருத்ஸ்நஸ்ய கீதாசாஸ்த்ரஸ்ய ஸாரார்த்தோ பக்தியோகஃ" என்று சரமச்லோகாத் யப்ராக்ப்ரபஞ்சித பக்தியோக பரத்வேந வ்யாக்யாதமானுலு மந்த பாஷ்யஞ்சரமச்லோகஸ்யபக்த்யங்கத்வேந சரணுகதிவிதாயகத்வயோஜநாபிப்ராயகமாகையாலும்ஸ்ரீமத்கத்யதாத்பர்யத்தைநிரூபிக்கையிலேசரமச்லோகஸ்ய லக்ஷ்மீதந்த்ராஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதி பஹுப்ரமாணுநுகுண ஸ்வதந்த்ரசரணுகதி பரயோஜனையிலே ஸ்வாரஸ்யாதிசயந் தோற்றுகையாலும், இப்படியே ஸ்ரீமத்தாத்பர்யசந்திரிகா நிக்ஷேப ரக்ஷா கத்யபாஷ்யாதிகளிலே தாமே ஸமர்த்திக்கையாலு மிங்கிந்த பதத்தை சரணுகதிபரமாக நிர்வஹித்தது விருத்தமன்றென்றுகண்டுகொள்வது. தனி - அத்விதீயனன, பார்த்தனுக்கு - உரைத்தான் - சொன்னன். (௧௯)

வன்பற்றறுக்கு மருந்தொன்று மாயவன்றானுரைத்த
இன்பக்கடலமுதா மெனநின்ற விக்கீதைதன்னை
அன்பர்க்குரைப்பவர் கேட்பவரா தரித்தோதுமவர்
துன்பக்கடலில் துளங்குகை நீங்கித்துலங்குவரே. (௨௦)

இப்படி ஸ்ரீமத் கீதாசாஸ்த்ரஸாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்து, இனி "யஇதம்பரமம் குஹ்யம்மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி பக்திம்மயிபராம்க்ருத்வாமாமேவைஷ்யத்யஸம்சயஃ அத்யேஷ்யதேசபரமம்ஸம்வாதமிமமாவயொஃ ஜ்ஞாநயஜ்ஞேநதேநாஹமிஷ்டஸ்யா மிதிமேமதிஃ ச்ரத்தாவாநந ஸூயுச்ச ச்ருணுயாதபியோநரஃ ஸொபிமுக்தச்சுபான் லொகாந்ப்ராப்நுயாத்புண்யகர்மணும்" என்கிற சாஸ்த்ராந்தச்லோக தர்சிதமான ஸ்ரீமத்கீதாசாஸ்த்ரப்ரவசநச்ரவணுத்யயநகர்த்தாக்களுக்கு ஸித்திக்கும்பலத்தையருளிச் செய்கிருர்.

வன் - த்ருடமான, பற்று - ஸங்கத்தை, அறுக்கும் - சேதிக்குமதான, மருந்து- ஔஷதம், என்று - இப்படிநினைத்து, மாயவன் - ஆச்சர்ய சேஷ்டிதனுன க்ருஷ்ண ஞலே, தான்-ஸ்வயமேவ, உரைத்த - சொல்லப்பட்டதான, "ஏவமஸ்தாநெஸமுபஸ் திதஸ்நெஹகாருண்யாப்யாமப்ரக்ருதிம் கதம் க்ஷத்ரியாணும் யுத்தம் பரமதர்மம ப்யதர்மம் மந்யமாநம் தத்வ ப்புதஸ்யாசரணுகதம் பார்த்த முத்திச்ய ஆத்மயா தாத்மயாஜ்ஞாநேந யுத்தஸ்ய பிபலாபிஸந்தி ரஹிதஸ்ய ஆத்ம ப்ராப்த்யுபாயதாஜ்ஞா நெநச விநாஸ்யமோஹேரந சாம்யதீதிமத்வாப்பகவதா பரமபுருஷேணுத்யாத்மசாஸ் த்ராவ தரணம் க்ருதம் என்கிற சாஸ்த்ராவதார பாஷ்யத்தின்படியே தேஹததநுபந் திஸங்காக்ய மொஹரூப மஹாரோக சமந திவ்யௌஷதாபிஸந்தியாலே பகவதா ப்ர வர்த்திதமான வென்றபடி. இது கீதைக்கு விசேஷணம். இத்தாலிந்தவர்த்தத்துக்கு அத்யந்தகௌரவந் தோற்றுகையாலே "இதந்தேநாதபஸ்காயநாபக்தாயகதாசந,நசாசுச் ரூஷவேவாச்யம் நசமாம்யோப்யஸூயதி" என்கிறபடியே யோக்யேதரோப்யோவச்ய கோபநீயத்வம் பலிதம். இங்கு யோக்யேதரோப்யோகோபநீயத்வஸ்ய ப்ரதமஜ்ஞாபநம் யோக்யெ அகதநாதபி அயோக்யகதநஸ்ய ப்ரத்யவாயபூமாதாயகத்வ த்யோதநார்த்தம். இவ்வர்த்தத்தை "அயோக்யாநாம் ப்ரதம முபாதாநம் யொக்யாநாம் அகதநாதபி தத்கதந ஸ்யாநிஷ்டதமத்வா" தென்று பாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தாரிறே. இன்ப-போக்யமா ன, கடல் - சமுத்ரத்துக்கு, அமுதாம் - அம்ருதமாகும், என - இப்படி, நின்ற - நிற், குமதான, இக்கீதைதனே - இந்தகீதையை, மஹாபாரதரூப துக்கஸாகரத்துக்கு அம் ருதமென்னலாம்படி ஸாரதமமான விந்த கீதா சாஸ்த்ரத்தை யென்றபடி. இத்தாலே ஔஷத ருபேண ப்ரஸக்தமான வபோக்யத்வஸ்ய வ்யுதாஸஃ பலிதஃ. அன்பர்க்கு-பக வத்பக்திசாலிகளுக்கு, உரைப்பவர் - சொல்லுகிறவர், கேழ்ப்பவர் - ச்ரவணம்பண் ணுமவர், ப்ராகுதாஹ்ருதபலபரச்லோகத்ரயத்திலே ப்ரயத்நலாகவக்ரமத்தாலே ப்ரவச நாத்யநச்ரவணங்களை அநுக்ரமேண நிர்தேசித்தாலு மிங்கு ச்சாரணச்ரவணுநுச் சாரணு நாய்லோசஸித்த க்ரமத்தை யநுஸரித்து ப்ரவசநச்ரவணுத்யயநங்களை யடைவே நிர்தே சித்தது உபபந்நம். துன்பக்கடலில் - துக்கஸாகரத்திலே, துளங்குகை - சலிக்கை, ஸாவர்த கல்லோல பதித த்ருணவத் பரிப்ரமிக்கை யென்றபடி. நீங்கி - நிவர்தி த்து, துலங்குவர் - நிர்மலராய் ப்ரகாசிப்பர். (உ0)

தீதற்றநற்குணப்பாற்கடற்றுமரைச்செம்மலர்மேன்
மாதுற்றமாயன்மருவவின்கீதையின்வண்பொருளைக்
கோதற்றநான்மறைமௌலியிஞசிரியன்குறித்தான்
காதற்றுணிவுடையார்கற்கும்வண்ணங்கருத்துடனே. (உக)

இனி உபயலிங்கனுன ஸ்ரீயஃபதியுடைய ப்ரீணநார்த்தம் பக்தி ப்ரபத்தி ப்ரதாந ஸ்ரீமத் கீதா சாஸ்த்ர ஸாரார்த்தங்களை பக்தப்ரபந்நஜநஸுகக்ரஹண தாரணயோக்யங் களாக ஸங்க்ரஹித்தோ மென்று ப்ரபந்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிருர்.

கோது - அவத்யத்தாலே, அற்ற - சூந்யமான, ஸ்பர்த்தா விப்லவ விப்ரலம்ப வைதேசிகரான வென்றபடி, இதாசிரியனுக்குவிசெஷணம். நான்மறை - நாலுவே தங்களுடைய, மௌலியின் - மௌளிகளிலே, ஆசிரியன் - ஆசார்யன், ஸகலவேத ங்களிலும் ஆசார்யபதம் பெற்றவரான ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத தேசிகனென்றபடி. ஆக விசேஷ்யங்களால் ப்ரபந்தத்துக்கு நிர்தோஷ குணவத் கர்த்ருத்வேந பரிக்ராஹ்யத்வா திசயம் ஸூசிதம். தீது - அவத்யங்களாலே, அற்ற - சூந்யங்களான, நல்குண - கல்

யாணகுணங்களுக்கு, பாற்கடல் - க்ஷீரஸாகரமான, அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாண குணம்ருத ஸாகர பூதனென வென்றபடி. இது மாயனுக்கு விசேஷணம். தாமரை - தாமரஸாக்யமான, செம்மலர்மேல் - சிவந்தபுஷ்பத்திலே யிருக்குமவளான, மாது - ஸ்த்ரீயாலே, உற்ற - ப்ராப்தனான, அருண தாமரஸ புஷ்பவாஸிநியான பிராட்டியோடே யத்யந்தஸம்ச்லிஷ்டனான வென்றபடி. மாயன் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான க்ருஷ்ணன், மருவ - ஆதரிக்கும்படி, தத்ப்ரீத்யர்த்தமாக வென்றபடி. இதுக்கு குறித்தானென்கிறதோடே யந்வயம். இன்-போக்யமான, கீதையின்-கீதாசாஸ்த்ரத்தில், வண்-ஸுந்தரங்களான, பொருளை - அர்த்தங்களை, ஸ்ரீகீதாசாஸ்த்ரஸாரார்த்தங்களை யென்றபடி. காதல் - பக்தி, துணிவு - விச்வாஸம், உடையார் - இவையிரண்டு முடையவர்கள், இங்கு துணிவுசப்தத்தாலே விச்வாஸ ப்ரதானமான ப்ரபதநம் விவக்ஷிதம். பக்தப்ரபந்நரென்றபடி. கற்கும்வண்ணம் - அப்யஸிக்கும்படி, கருத்துடனே - அபிப்பிராயத்துடனே, அவர்கள் ஸுகமாக வதிகரித்துத் தரித்துக்கொள்ள வேணுமென்கிற வபிஸந்தியாலே யென்றபடி. குறித்தான் - ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தார்.

ఇత్థం వకుళాభరణో ... దాసః। గీతార్థసారసంగ్రహగాథాః వ్యవరిష్ట సజ్జజిత్ ప్రీత్యై॥ నాహం వేద్మి హా! కతి ...శరణార్థిః॥౫॥ అప్యర్థశ్రవణస్య...జన్తుష్వహం॥౬॥ ఇతి శ్రీమత్తాతయార్యచరణారవిందచంచరీక శ్రీపాదుకాసేవక రామానుజసంయమిసార్వభౌమచరణనఖమణిజ్యోత్స్నాచకోరాయమాణమానస శ్రీవకుళాభరణవీరరాఘవవిదుషః కృతిషు గీతార్థసంగ్రహగాథావ్యాఖ్యానం.

கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ வ்யாக்யாநம்

முற்றிற்று.

நவரத்நமாலையில் "நின்வடிவழகு மறவாதார் பிறவாதாரே" என்று ஆசார்யன் அருளிச்செய்கையாலே தாம் தெய்வநாயகனைத்திருவடிதொழுதபின்பு மும்மணிக்கோவை நவரத்நமாலை இவைகளுக்கு வ்யாக்யாநம்செய்தருளுவதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி இவர் வ்யாக்யானம் செய்தருளவேயில்லை யாகையால் அவ்விரண்டு ப்ரபந்தங்களுக்கும் வ்யாக்யாநாந்தரம் முத்ரிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீதேவநாதபரப்ரஹ்மணேநம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம்.

சீராருந்தூப்புல்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளேசரணம்.

மும்மணிக்கோவைவியாக்கியானம்.

கோடிகன்னிகாதானம்

திருமலைதாததேசிகன்செய்தருளியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இன்னமுதத்திருமகளுயவதரித்த
இயனுதகுலமணியாஞ்சேனைநாதன்
கன்னலனவின்மொழியான்மறையினந்தக்
க்கருத்துரைப்பான்றமைத்தாளிணைவணங்கி
மன்னுமறைமுடிக்குரவர்மொழிதலுற்ற
மும்மணியின்கோவைமுதலாயநன்னூற்
பன்னியுரைசெய்வனெனத்துணிவுகொண்டு
பாரித்தேனறியாவாசையாலே.

கலித்துறை.

பாமன்னுமாறன்பதகமலஞ்சென்னிபூண்டுயர்ந்த
பூமன்னுநாதன்குலத்துதித்தோமென்னுஞ்செருக்கிலே
நாமன்னுமெட்டெண்கலைமறைமௌலியின்குரவர்தந்த
பாமன்னுசெந்தமிழ்ப்பொருளுரைப்போமென்றுபாரித்தேனே.

திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமான்திருவருளால் ஆவாரார் துணையென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும்நாவாய்போல் பிறவிக்கடலுள்நின்று துளங்குகின்றசேதனர்கள் பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பு மிந்நின்ற நீர்மை யினி யுறுதபடி ஒழிவில்கால மெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய் துவாழலாம்படிக்கு முத்திதரும் நகரேழில் முக்கியமாங் கச்சிதன்னில் வீறுடைய தூப்புலநந்தாரியனார் தொல் புகழ்சேர் மைந்தனும் திருமலைமால் திருமணியாய் சீராரும்தூப்புற்குலஞ் சிறக்க வந்த விளக்கான திருவேங்கடமுடையான், தம்மாதுலரான கிடாம்பியப்புள்ளார் ஸன்னிதியில் இருபது திருநக்ஷத்ரத்துக்குள் “சொல்லார் தமிழொருமூன்றும் சுருதிகள்நான்கு மெல்லையில்லாவறநெறியாவும்” என்கிறபடியே ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் ஸாங்கமாக அதிகரித்தருளி, கருடநதீதீரத்தில் ஔஷதாத்ரிசிகரத்தில் ஸோமஸவநம்போன்றதோ ரச்வத்தவ்ருக்ஷத்தினடியி லிருந்து தமக்குமாதுலோபதிஷ்டமான வைநதேய மந்த்ரத்தை பகவன்முகோல்லாஸார்த்தமாக ஆவர்த்திப்பித்தருள ஆரண மூர்த்தியாய் விநதைசிறுவ னிவர்முன் தோன்றிப் பரிமுகனாநுஷ்டுபமெனும் மந்திரோத்தமத்தை யுபதேசித்தருளினார். தூப்புற்பிள்ளையும் அங்கேயிருந்தே அதை ஆவர்த்திப்பித்தருள, அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான் கலைகளும்வேதமும் நீதிநூலுங்கற்பமும் சொற்பொருள் தானும்மற்றைநிலைகளும் வானவர்க்கும் பிறர்க்கும் நீர்மையினா லருள்செய்ய வேண்டுகையாலே இன்னாயிரென்று தானுகக்கு மிவர்முகமாகச் சுத்தாந்த ஸித்தாந்தத்தைக் களைகளைந்து தழைப்பிக்கத் திருவுள்ளமாய் வெள்ளைப்பரிமுகராய்வந்து லாலாம்ருதத்தைப்பானம் செய்விக்கப் பிள்ளையும் புகரூட்டினமாணிக்கம்போலே கிளர்ந்தெழுந்த மேதையாலே ஹயக்ரீவஸ்தோத்தரம் கருடபஞ்சாசத்துக்களையருளிச்செய்து தத்க்ஷேத்ராதீசனான தெய்வநாயகனைத் திருவடிதொழுதுநிற்க, அடியவர்க்குமெய்யனாகிய தெய்வநாயகனு மிவரைக்குளிரக்கடாக்ஷித்து “பதிஸம்மாநிதாஸீதா” என்கிறகட்டளையிலே ஸம்மாநித்தருளி “வேதாந்தமார்க்கத்தைப்பரவச்செய்யக்கடவை” யென்றுநியமித்தருளினான். பிள்ளையும் எம்பெருமான்க்ருபாபரிவாஹத்தினால் மெய்மறந்து வேதாந்தஸாரார்த்தங்களைக்கொண்டு தேவநாயகபஞ்சாசத்தையும், இத்தலையில்பும்ஸ்த்வத்தையழித்துப்பெண்ணுடையுடுத்தவல்ல புருஷோத்தமத்வத்தி லீடுபாட்டாலே ப்ராக்ருதபாஷையாலே அச்யுதசதகத்தையும் செந்தமிழால்மும்மணிக்கோவை, பந்துப்பா, கழற்பா, அம்மானைப்பா, ஊசற்பா, ஏசற்பா, நவரத்நமாலையென்னும்ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்தருளி “முந்தைமறைமொய்யவழிமொழி நீயென்று முகுந்தனருள்தந்த பயன்பெற்றேன்யானே” என்று தலைக்கட்டியருளினார். “துஷ்டேஷ்நபிலக்ஷ்மீச மாசார்யகுணயந்த்ரிதஃ க்ரமாத் ஸ்வஸ்ய ஸ்துதள யோக்தும் ப்ரபுணா ந்யத்ர ச்ருஷ்யதே” என்னுமாப்போலே.

இவற்றில் இம்மும்மணிக்கோவை ப்ரபந்தமானது பரமாசார்ய க்ருதமான வ்யவஸ்தையாலே கீதார்த்தஸங்க்ரஹத்துக்குப் பிற்பட்டதாயினும் அவதாரக்ரமத்தாலே எல்லாப்ரபந்தங்கட்கும் முற்பட்டதாகையாலே முந்தற நாமிதைவிரித்துரைக்கின்றோம். நம்மாசார்யனான லக்ஷ்மீகுமாரதாததேசிகன் அருளிச்செய்த தேசிகப்ரபந்தவ்யாக்யானமீடுக்ரந்தம் அதிவிஸ்த்ருதமாயும்துருகமாயுமிருக்கையாலே ஸங்க்ரஹருசிகளினுபயோகத்தாலே இது ஸபலமாகக் கடவது.

மும்மணிக்கோவையாவது “ஈண்டியமுப்பதாயீரெண்கலைவண்ணம், மூண்டதொலியந்தாதிமுப்பதாம், ஆண்டகவல், முன்முறையே வெண்பாகலித்துறையவந்தாதி, மும்மணிக்கோவைக்குமுதல்” என்கையாலே அகவலாவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பாவாவது முதலும் பின்னர்வெண்பாவும் பின்னேகலித்துறையும் மீளவும் அக

வல் அல்லது ஆசிரியமும் வெண்பாவு மென விம்முறையே முப்பதுபாக்கள் பாடுவ தாம். இங்கு நிலமண்டிலமும்வெண்பாவும் கலித்துறையுங் கொள்ளப்பட்டது.

அருடருமடியவர்பான்மெய்யைவைத்துத், தெருள்தரநின்றதெய்வநா யகநின், அருளெனுஞ்சீரோரரிவையானதென, விருள்செகவெமக்கோரின் னொளிவிளக்காய், மணிவரையன்னநின்திருவுருவில், அணியமராகவலங் கலாயிலங்கி, நின்படிக்கெல்லாந்தன்படியேற்க, அன்புடனுன்னோடவதரித் தருளி, வேண்டுரைகேட்டுமீண்டவைகேட்பித், தீண்டியவினைகண்மாண்டிட முயன்று, தன்னடிசேர்ந்ததமருனையணுக, நின்னுடன்சேர்ந்துநிற்குநின் திருவே. (க)

அடியவர்பால் - தாஸர்திறத்தில், மெய்யை - ஸத்யதையை, வைத்து - நிவே சித்து, "ஸத்யபராக்ரமம்" இத்யாதியாலே ப்ரகாசிதமான தன்னுடைய ஸர்வவிஷய ஸத்யதையையும் "கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி" என்றாச்ரிதர் பக்கல்நிவேசித்தென்கை. தன்ப்ரதிஜ்ஞையையழித்தாயினும் தன்னடியார்செய்த ப்ரதிஜ்ஞையைத்தலைக் கட் டக்கடவானொருவன். "ஸ்வநிகமமபஹாயமத்ப்ரதிஜ்ஞாம்." தெருள் - ஸம்யக்ஜ் ஞானத்தை, தர - கொடுக்கைக்கு, நின்ற - தன்னைக்காட்டிக்கொடுநின்ற, தெய்வ நாயக - தேவநாதனே, ப்ரமாணாந்தர ஸம்வாதத்தாலேயே ப்ரமாணத்துக்கு ப்ராமாண்ய மென்பார்க்கும் வேதப்ராமாண்யம் அப்யுபகதமாகும்படி தன்வீறுதோற்ற நின்றருளி னவனல்லையோநீதான். "ஸம்வதேதகிலயத்ப்ரமாந்தரை:." திருவநந்தாழ்வான் திரு வடிமுதலான பரமபக்தர்கள் தபச்சர்யையாலே ஆராதித்து தேவரீரிங்கேநித்யாவிர்பூத ராய்நின்று தத்வோபதேசம் செய்தருளவேணுமென்று வேண்டுகையாலே அஸ்து என்றருளி ஸ்வரூப ரூப குண விபவாதிகளைக் காட்டிக்கொடுநிற்பவனல்லையோ நீதான். "அடியவர்க்கு மெய்யனாகியதெய்வநாயகன்" என்றதை அடியொத்தின படி. தெய்வநாயகவென்றுவிளி. நின் - உனது, அருள் எனும் - கிருபையென்கிற சீர் - கல்யாணகுணமே, ஓர் - விலக்ஷணையான, அரிவையானதென - பெண்ணாயின தென்னும்படி, நிற்குமென்றுகூட்டுக. நித்யமஜ்ஞாதநிக்ரஹையாகையாலே கிருபை யே யொருவடிவு கொண்டாப்போன்ற நின்திருமகளென்கை. "ஸமஸ்தஜநநீம்வந் தே சைதந்யஸ்தந்யதாயிநீம்,ச்ரேயஸீம்ச்ரீநிவாஸஸ்ய கருணாமிவரூபிணீம்." அரிவை யென்பது இருபதுமுதல் இருபத்தைந்தளவுமான பருவமுடையபெண். "வயஸா பஞ்சவிம்ச:." தன்னுடைச்சோதியின்படி. "ரூபம்பிப்ரதிஸௌமித்ரோபஞ்சவிம்ச திவார்ஷிகம்." தேவலோகத்தின்படியுமிதுவே. இருள்-அஜ்ஞாநாத்யந்தகாரம், செக- நசிக்க, எமக்கு - நமக்கு, ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான, இன் - போக்யமான, ஒளிவிள க்காய் - தேஜோமயதீபமாய், லோகத்தில்தீபம்போலன்றிக்கே அஜ்ஞாநத்தைப்போ க்குகையாலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் போக்யமாகையாலும் வ்ருத்திஹ்ராஸமின்றிக்கே யேகரூபமாகையாலும் விலக்ஷணதீபமென்கை. விளக்கு - ஒளிவிளக்கு - இன்விள க்கு - இன்னொளிவிளக்கு, நிரதிசயாநந்தரூபமான பகவத்ஸ்வரூபம்விளக்கு, அபரா தாநுகுணமாகதண்டதரனான அவன்படி ஒளிவிளக்கு, பெரியபிராட்டியின்படி இன் விளக்கு, ஏகதத்வம் என்னலாம்படி ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸ்ரீவிசிஷ்டனான எம்பெரு மான்படி இன்னொளிவிளக்கு, ஆகையாலே த்வத்விசிஷ்டையான பெரியபிராட்டியா ரின்படி ஓரின்னொளிவிளக்கென்கை. "பகவதியுவாம் தைவதம்தம்பதீந:." இதனால் மோக்ஷப்ரதத்வஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. "ஆத்மவித்யாசதேவித்வம்விமுக்திபலதாயிநீ." மணிவரை - மரகதமலையை, அன்ன - ஒத்த, நின் - உனது, திருவுருவில் - திருமேனி யில், "கரியமாணிக்கமலைமேல்" "மரகதபூதரமாத்ருகாயமாநம்." அணி - பூஷணங் கள், அமர் - அமர்ந்த, நிறைந்த, தந்தய்சோபாதிசயலாபேச்சையாலே அஹமஹமிக யா வந்துநிறைந்திருக்குமாய்த்து. "பலபலவேயாபரணம்." "பூஷாயுதைரதிகதம் நிஜ காந்திஹேதோ:." ஆகம் - திருமார்பில், கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடக்கமானவைகள், பிராட்டியாருக்கு நிலைக்கண்ணாடிபோன்ற ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ் துபம், இவைநிறைந்ததிருமார்பு. விபூதித்வயமும் வசிக்கப்புக்காலும் அகன்றிட முடையதிருமார்பு. அலங்கலாய் - மாலையாய், இலங்கி - விளங்கி, "காரார்கருமுகில் போலென்னம்மான்கண்ணனுக்கு... பேராரநீண்முடிநாண்பின்னுமிழைபலவே." காழுகிலன்ன உன்திருமேனிக்குப் பரபாகமான நிலமின்னல். "உன்திருமாவதது

மாலைநங்கை.” “தத்தே சோபாம் ஹரிமரதகே தாவகீ மூர்த்திராத்யா தந்வீ துங்க ஸ்தந பரநதா தப்தஜாம்பூநதாபா.” நின்படிக்கெல்லாம் - என்னென்ன யோனியுமாய்ப் பிறக்கு முன் வகைகளுக்கெல்லாம், தன்படி - தன்வகைகள், எற்க - எற்குமாறு, அநுரூபமாகும்படி, “மீனுயாமையுமாயித்யாதி” “யத் பாவேஷு ப்ருதக் விதேஷ் வநுகுணாந் பாவாந் ஸ்வயம் பிப்ரதீ யத் தர்மை ரிஹ தர்மிணீ விஹரதே நாநா க்ருதிர் நாயிகா.” அன்புடன் - பிரீதியுடனே, நிர்பந்தாதிகளின்றியே இறையுமகல்கில்லேனென்னும் பிரீதியுடனே யென்னுதல், ஸம்ஸாரார்ணவமக்நரான ப்ரஜைகளிடத்தில் வாத்ஸல்யத்தாலே யென்னுதல், “இருதலையன்பதனுல்.” “இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேசஃ” வுக்சேற்க. உன்னோடு—, அவதரித்தருளி- திருவவதரித்து “தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வேச மாநவீ. விஷ்ணோர் தேஹாநுரூபாம் வை கரோ த்யேஷா த்மந ஸ்தநும்.” “ராகவத்வேபவத்ஸீதா ருக்மிணீ கிருஷ்ண ஜந்மநி .அந்யேஷுசாவதாரேஷுவிஷ்ணோரேஷா நபாயிநீ.” வேண்டுரை - ஆச்ரிதர் வேண்டிக்கொள்ளும் ப்ரார்த்திக்கும் உக்திகளைக்கேட்டு - தான்கேட்டு, மீண்டு - மீளவும், அவைகேட்பித்து - அந்த உக்திகளையுன்னைக்கேட்பித்து, இது ச்ருணோதிச்ராவயதீதிவ்யுத்பாதித ஸ்ரீசப்தார்த்தம்.

“வெருவுரைகேட்டவை கேட்கவிளம்பினும்.” அஸ்துமே என்றவனுக்கு “அஸ்துதே” என்று திருமுகப்பாசுரமிட்டு போகமயக்குகளா லுன்னைமயக்கி அவஸரங்கொண்டு “நகச்சிந்நாபராத்யதி” என்றடியிட்டு அபேக்ஷிதந் தலைகட்டி யல்லது விடவொண்ணாதபடி சொல்லவல்லவர். “ஆர்த்ராபராதிநி ஜநேப்யபிரக்ஷணார்த்தம்.” “நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு.” ஈண்டிய - திரண்ட. ஸங்கிபூதங்களாய் நிகளபூதங்களான புண்யபாபரூபகர்மங்கள் ஸவாஸநமாக நசிக்கும்படி, முயன்று - யத்னம்பண்ணி, ஸங்கல்பித்து, ஸங்கல்பத்துக்கவ்வருகுவேண்டிற்றொரு யத்நமில்லை. “பாசங்களடைநீக்கிய” “ணியகம்மணியளஜுயளம்.” “ததந்தர்பாவாத் த்வாம் நப்ருதகபிதத்தேச்ருதிரபி” யாகையாலே. உன்ஸங்கல்பம் தட்டிலும்தட்டும். பிராட்டிஸங்கல்பம்தட்டாது. இது ச்ருணாதி ச்ரீணாதி வ்யுத்பாதித ஸ்ரீசப்தார்த்தம், “வினைவிடுத்துவியன்குணத்தாலெம்மையாக்கி.” தன்னடி - ஸ்வசரணகமலஸமாச்ரிதரான, தமர் — தாஸர்கள், உனை - உன்னை, அணுக - கிட்ட, அந்தஃ புரபரிகரமாகையாலே ராஜகுல மஹிமையோடு கிட்டும்படி. “மாதர்லக்ஷ்மியதைவமைதிலஜநஃ” இதுச்ரீயதேயினர்த்தம். நின்னுடன்சேர்ந்துநிற்கும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் த்வதப்ருதக்ஸித்தையான, “பொலிந்ததிருங்கார்வானில் மின்னேபோல்.” “க்ருஷ்ணாஜிநேநஸம் வ்ருண்வந்.” இது ச்ரதேயினர்த்தம். “தனையனைத்து மடைந்திடத்தானடைந்து நின்ற தன்திருமாதுடனுறையுந்தனியாநாதன்.” நின்திரு — உன்னுடைய ஸ்ரீ, “ஸம்பத் திவ்யா மதுவிஜயிநஃ.” “ஸ்வத ஸ்ரீ ஸ்த்வம் விஷ்ணோஸ் ஸ்வமஸி.’, அருள்தரும் - இப்படி ஆச்ரிதர் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப்போக்கி, உபாயோபயுக்த ஸம்யக்ஜ்ஞான ப்ராபகாத்வஸாய ப்ராபகாந்தராநந்வயா நுவ்ருத்யநுகுண மநஸ்ஸமாதாநோத்பாதிகையாய் த்வதபிமதாநுரூப ஸ்வரூபரூப குண விபவைச்வர்ய சீலாத்யநவதிகாதிசயாஸங்யுக்யேய கல்யாணகுணகணையாய்ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹதர்மசாரிணியாய் மாத்ருத்வப்ரயுக்த நிருபாதிகாநவதிகவாத்ஸல்யபரிதையான பெரிய பிராட்டி ஆசார்யகடாக்ஷத்தாலே தத்வாத்வஸாயம் பெற்ற சேதனன் ‘அஸ்துமே’ என்றால் ‘அஸ்துதே’ என்றருளிச்செய்து உபாயநிஷ்பத்திசெய்துவைத்து மாயைகடத்தி தேசவிசேஷத்தில் ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதாசேஷசேஷவ்ருத்தியையும் பெற்று வழுவிலாது வாழலாம்படி கிருபைசெய்தருளுவள் என்றபடி.

இப்பாசுரம் புருஷகாரப்ரபத்திரூபமாகையாலே அதன் காரணமந்த்ரம் இதினால் வ்யாக்யாதமாகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; நின்னருளெனுஞ் சீரோரரிவையானதென வென்றதினால் ‘சதி ஆஹ்லாதநே’ என்கிற தாதுவினால் நிஷ்பந்நமான சந்த்ர பதமும் இன்னொளிவிளக்காய் என்றதினால் ‘ப்ரபாஸ’ பதமும் ‘அலங்கலாயிலங்கி’ யால் ‘யசஸாஜ்வலந்தீ’ மின் அர்த்தமும் ‘வேண்டுரைகேட்’ டித்யாதியால் ‘ஸ்ரீ’ சப்தமும் ‘நின்படிக்கெல்லா’ மித்யாதியாலே ‘லோகேதேவஜுஷ்டாமின் அர்த்தமும்’ ‘அருள்தரு’ மென்றதினாலே ‘உதார’ சப்தார்த்தமும் சொல்லிற்றாய்த்து. ‘அலங்கலா’ யென்றதில் ‘பத்மநேமி’ சப்தார்த்தமும் ‘தன்னடிசேர்ந்ததமர்’ என்றதில் ‘சரணமஹம்ப்ரபத்யே’ யினர்த்தமும் இருள்செகவில் ‘அலக்ஷ்மீர்மேநச்யதா’ மினர்த்தமும்

ஸூசிதம் பாசுரமடங்கலும்சேர்ந்து பிராட்டியின்பெருமை சொல்லிற்றாய்த்தாச்ரயணம் ஆக்ஷிப்தமாய் 'த்வாம்வ்ருணே' விவ்ருதம்.

திருமாலடியவர்க்குமெய்யனார்செய்ய
திருமாமகளென்றுஞ்சேருந் - திருமார்பி
லிம்மணிக்கோவையுடனேற்கின்றாேன்றன்
மும்மணிக்கோவைமொழி.

"முந்தைமறைமொய்யவழிமொழிநீயென்று முகுந்தனருள்தந்தபயன்பெற்றேன்யானே" என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞையாலே ப்ரவ்ருத்தரான தம் ஸூக்தியை யெம்பெருமா னுகந்தருளும்படியை யருளிச்செய்கிறார். திருமால் - பிராட்டிபக்கல் வ்யாமுக்தன். "என் திருமகள் சேர் மார்பன்." தன் ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே அதிசயாதாயகை யான பிராட்டிக்கும் அதிசயாதாயகராய் அத்தாலே பெரியவர், "திருவுக்கும் திருவாகிய தெய்வநாயகன்" திருமால் - திருவைப் பிச்சேற்றினவன். "அலகில்லே. னிறையுமென்று." இதுபரத்வம், இனிஸௌலப்யம்; அடியவர்க்குமெய்யனார் - தாஸஸத்யர், அடியார் அபேக்ஷிதம் செய்கிறோமென்று செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றி அத்தால் அடியவர்க்குமெய்ய னென்னநின்றவன். திருவடியார்க்குமால்மையனார். "ஜாமாதா தயிதஸ் தவேதி பவதீஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யா" என்று பிராட்டி பரிகரமானார் திறத்தில் பிராட்டிதிறத்தில்போலே வ்யாமோஹம் பண்ணி ஸத்யபராக்ரமரானவர் ஸ்தநந்தயப்ரஜை தாய்க்குறிலேநிற்குமிறே. "நகச்சிந்நாபராத்யதி" என்றால் ஓம் என்று கொண்டு இவன்செய்த அபராத பரம்பரைகளை மறந்து நிற்பவன். செய்ய திருமாமகள் - "நீலதோயதமத்யஸ்தாவித்யுல்லேகேவபாஸ்வரா." காரார்கருமுகில் போன்றதிருமேனிக்குப்பரபாகமானவடிவிருக்கும்படி செய்ய வென்கிறது. "மையாய் கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல் செய்யாள் திருமார்பினில் சேர்திருமாலே." செய்ய- செய்யாள். "சந்த்ராம்ஹிரண்மயீம்." திருமாமகள் - பெரியபிராட்டியார், "திருமகளு மண்மகளு மாய்மகளும் சேர்ந்தால் திருமகட்கே தீர்ந்தவா றென்கொல் - திருமகள்மேல் - பாலோதஞ் சிந்தப் பட நாகணைக் கிடந்த மாலோத வண்ணர் மனம்." என்றும் சேரும் திருமார்பில் - "அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா." ஸ்வாநுரூபமான ஸ்தல லாபத்தாலே விட மாட்டாதே ஸத தவாஸம் பண்ணுமதாள திருமார்பு. பெரியபிரர்ட்டியார்க்குக் கோயில்கட்டணம். இம்மணிக்கோவையுடன் "குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திகழும்திருமார்" பாகையாலே ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துப முத்தாஹாராதிகளுடன், "ஸ்வோசித விவித விசித்ராநந்தாச்சர்ய" இத்தியாதிப்படியே ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொடுநிற்கையாலே இம்மணிக்கோவை யென்று சுட்டுக் காட்டுகிறபடி. என்தன் - எனது, இதொருபாக்யம்பெற்றபடி. மும்மணிக்கோவைமொழி - மும்மணிக்கோவைபிரபந்தத்தை, வாக்கென்னும்மும்மணிக்கோவையை, "பலபலவேயாபரணம்" இன தமக்கு இதிலோராதரமிருந்தபடி. "ப்ரேம்ணுமத்க்ரதிதே திவா." ஏற்கின்றார் - சாற்றியருளுகிறார். ஸ்ரீபவித்ரம்போலே "தாஸ்ஸர்வாச்சிரஸாதேவ꞉ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி." என்று முண்டாய்த்து. "சூடாபதேநபரிக்ருஹ்ய" என்னுமாப்போலே. "மௌளிஸ்ரஜாதவ முகுந்த கிரீடபாஜா கோதே பத த்யதரிதா கலு வைஜயந்தீ." மும்மணிக்கோவை இம்மணிக்கோவை யோடு சேரச்சாற்றப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் வ்யாவ்ருத்தமாய்க்காணலாம்படியிருக்கை. ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளுக்கு மேலேநிறங்கொண்டுநிற்கை. இத்தால்சொல்லிற்றாய்த்து எம்பெருமானுக்கு போக்யமாகையாலே யிப்ரபந்தம் அவனடியார்க்கு ஸததோபாதேய மென்கை.

மொழிவார்மொழிவனமும்மறையாகுமயிந்தையில்வந்
திழிவாரிழிகவென்றின்னமுதக்கடலாகின்ற
விழிவாரருண்மெய்யர்மெல்லடிவேண்டியமெல்லியமேற்
பொழிவாரநங்கர்தம்பூங்கரும்புந்தியபூமழையே. (௩)

இது "அயமபரஃ காரகநியமஃ" என்றாப்போலே கடுமேழு கடும்பள்ளமாயிருந்தது; கீழ் ப்ரபந்தத்தைப்பற்ற எம்பெருமானுடைய ஆதராதிசயத்தைப் பேசிற்றும் இங்கு கைக்கிளையாய்ப் பேசுகிறதும் ஆயிருந்தது. பத்துடையடிவர்க்குப் பின்பு அஞ்சிறை போலே. எதிர்த் தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை யழித்துப் பெண்ணுடையுடுத்தும்படியிறே யத்தலையில் புருஷோத்தமத்வமிருக்கும்படி. "பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்." அர்ச்சாவதாரத்தில் உகந்தருளின நிலங்கள் எல்லாவற்றிலும்வைத்துக் கொண்டு தலைமகற்குரிய குணங்கள் குடிகொண்டதிங்கேயாய்த்து. "நின் வடிவழகுமறவாதார் பிறவாதாரோ." "பாஞ்சால்யாஃ பத்மபத்ராக்ஷ்யாஃ ஸ்நாயந்த்யா ஜகநம்கநம், யாஸ்த்திரியோ த்ருஷ்டவத்யஸ்தாஃ பும்பாவம் மநஸாயயுஃ" என்றோபலையின் வடிவழகு பெண்களையானுடை யுடுத்தின தென்றால் இங்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. "பக்திச் ச்ருங்கார வ்ருத்யா பரிணமதி" என்றபடியே பரமபக்தி ச்ருங்காரபாவத்தைப் பெற்றதுமுதல்பாட்டு பரபக்தி. இரண்டாம்பாட்டு பரஜ்ஞாநம், இப்பாட்டு பரமபக்தி. மேலும் மும்மூன்று மிம்முறையே யாம். மேலேமேலே பிறக்கும் 'காணவேண்டு' மென்னும் ஆசை பரபக்தி. அப்படி காணுகை பரஜ்ஞாநம். கண்ட விஷயத்தை அநுபவிக்க வாசைப்படுகை பரமபக்தி. அருள்தரும் என்று பரபக்தி சொன்னபடி. இம்மணிக்கோவையுடன் என்கையாலே பரஜ்ஞாநம். இங்குபரமபக்தி. ஸ்வாபிமதையின் வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்களாலாரக் காண்கையாலே தானான தன்மையை மறந்தார், அரிவையான தென வென்று கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கையாலும் தன்பருவ மது வாகையாலும் தானுமோரரிவையானார். தேவநாயகனைத் தலைமகனாய், தன்னைத் தலைமகளாய் அபிஸந்தி பண்ணினார். அவனோடு கலந்து பரிமாற அபேக்ஷித்தார், வஸ்து ஸ்வபாவத்தாலே யது பெற்றிலர், அது விப்ரலம்பச்ருங்காரம் (கைக்கிளை) யாய்த்து. அதிலிது பூர்வராகம் (முன்னன்பு) ஆயிருக்கும், மேலுமிப்படியே கலித்துறைகள் கைக்கிளையாய் அம்முகத்தாலே பரமபக்தியைச் சொல்லும் அதி லிது தன்பேச்சு. துறை தலைவி யிரங்கல், காட்சியும்.

மொழிவார் மொழிவன மும்முறையாகும் - சொல்லுவார் சொல்லுமதெல்லாம் வேதமூன்று மாகும்படியான, அயிந்தையில்-திருவஹீந்த்ரபுரத்தில், ஸதத பரிசயத்தாலே ஸ்த்ரீ பாலாதிகளும் சுககோகிலாதிகளும் கூடவேத்வாக்யங்களைச் சொல்லுமாய்த்திங்கு, வந்து-ஆவிர்பவித்து, ஸகல மனுஜ நயந விஷயதாங் கதனென்கை. இழிவார் இழிகவென்று. இழிய வேண்டுவோர் இழியக் கடவர்களென்று. இன் - போக்யமான, அமுதக்கடல் - அம்ருதஸமுத்திரம், ஆகி - ஆய், நின்ற - நின்றவரான, "மாதங்க மாநுஷ பிதா நவிசேஷ ஹேதுஃ" என்கிறபடியேஸகல ஸமாச்ரயணீயத்வாய ஸர்வாதிகாரமான அர்ச்சாவதாரமாய் அபரிச்சேத்யமான தன்மஹிமையாலே தான் கடல்வண்ணனனமைக்கேற்க அமுதக்கடலாய் நின்ற வென்கை. வளவேழுகில்போலே அநர்ஹதா நுஸந்தாநம் பண்ணவேண்டா; அநர்ஹதையைப் போக்கவும் இதுவே; அதிகாரத்தை யுண்டாக்கவும் இதுவே; அநர்ஹர் இழிவதினாலதற்குவருவதொருகுறையில்லை, "சுநா லீடா காமம் பவது ஸுர ஸிந்துர் பகவதீ ததேஷா கிம்பூதா ஸது ஸபதி ஸந்தாப ரஹிதஃ." வானவ ரமுதம் போலன்றியே மீட்சியின்றியென்னும் அமுதம். அமுதக் கடலிழிந்தவனுக்குக் குறையொன்றுமில்லையாகாதே. விழிவாரருள் - கடாக்ஷதாரையிலே க்ருபாரஸ வர்ஷுகரான, மெய்யர் ஸத்யரது, "கருணா ரஸ வாஹி வீக்ஷணோர்மேः." "நிரதிசய ப்ரேமகர் பாதிசீதள திவ்யா வலோகநா ம்ருதவார்ஷுக" மிறே. இதிறே ஏழையராவி யுண்ணுமிணைக் கூற்றமாவதும். மெல்லடி - ஸுகுமாரமான திருவடிகளை, வடிவிணையில்லாமலர் மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியிறே அவர்களும் கூசிப்பிடிக்கும் மெல்லியவடி. வேண்டிய - அபேக்ஷித்த, மெல்லியர்மேல் - ம்ருதுப்ரகிருதிகளான பெண்பிள்ளைகள்மேல், "அடிச்சியோந்தலைமிசை நீ யணியா யாழியங்கண்ணா உன் கோலப்பாதம்" என்று வேண்டுவோர், "சரணபங்கஜம் சந்தமஞ்சதே க்ருணா குசேஷுநஃ" என்று வேண்டுவோர், மெல்லியராகையாலே மெல்லடி வேண்டுவோர். அத்தலைக் கிரண்டடி யுண்டுகொலும். கஞ்சனைக்காய்ந்தது வல்லடி, கன்றின்பின் போனது மெல்லடி. சகடிறச்சாய்ந்தது வல்லடி, வெண்ணெய் களவிடப் போனது மெல்லடி உலக மளந்தது வல்லடி, தூது நடந்தது மெல்லடி. அநங்கர் - காமதேவன் 'தம் - தமது, பூங்கரும்பு - அழகியகருப்புவில்லின்கண், உந்திய - தொடுத்த பூமழை - மலர்க்கணைமாரியை, பொழிவார் - வர்ஷியாநிற்பர். மெல்லியர் மெல்லடி

வேண்டுகையாலே மெய்யிலர் மென்மலர்க்கணைகொண்டெறியாநின்ருர். சரீரமில்
லையாகையாலே மனமுமில்லை, மனமில்லையாகையாலே வன்மையுமில்லை. ஆண்
மனமிறே. ஆகையாலே அவரும் மெல்லியரானபடிபாரீர். இப்பூமழை பொழிவார்
க்குக் கருத்தென்தான், இது மாளா வுடம்பு கொண்டவர்கள் ஆழ்கடலும் மண்ணும்
விண்ணும் முடியவளந்த வடிகளை விரும்புவதேயென்றிருந்தானே, நாங்களவ்வடி
வேண்டிலோங்காண், பொல்லாக்குறளுருவினடிவேண்டினேங்காண். "அதவா ம்ரு
து வஸ்து ஹிம்ஸிதும் ம்ருது நைவாரபதே ப்ரஜாந்தகஃ ஹிம ஸேக விபத்தி ரத்ர
மே நளிநீ பூர்வ நிதர்சனம் மதா." அநங்கர் என்றது தனக்கு அபிமதவிஷயத்தினுற்
றத்தாலே, "அநிசமபி மகரகேதுர் மநஸோ ருஜ மாவஹந்நபிமதோமே யதி மதி
ராயதநயநாம் தா மதிக்ருத்ய ப்ரஹரதீதி" என்னுமாப்போலே இதொருசேர்த்தியிரு
ந்தபடி. தன்னைப்போலே தலைமகளிலீடுபட்ட பாங்கியைாக் தட்டிக் கொண்டு மெ
ல்லியர் என்றது.

"யந்முகூர்த்தம்க்ஷணம்வாபி" என்கிறபடியேபகவதநுபவவிச்சேதம் பெருத
மையை மென்மை யென்கிறது. பகவதநுராகத்தை அநங்க ரென்கிறது அதன் பரி
பாக விசேஷங்களை கரும்பும் பூவு மென்கிறது.

மழையிலெழுந்தமொக்குள்போல்வைய, மழியவொன்றழியாவடிய
வர்மெய்ய, அருமறையின்பொருளாய்ந்தெடுக்குங்கா, திருவுடனமர்ந்ததெ
ய்வநாயக, நின்திருதனக்குநீதிருவாகி, இந்துதன்னிலவுடனிலங்குதன்மை
யினை, நந்துதலில்லாநல்விளக்காகி, அந்தமிலமுதவாழியாய்நிற்றிப், பாற்க
டல்தன்னிற்பன்மணியன்ன, சீர்க்கணஞ்சேர்ந்தசீலமெல்லையிலே, அடியவர்
பிழைகள்நின்கருத்தடையா, தடையவாண்டருளுமரசனும்நீயே, உயர்ந்த
நீயுன்னையெம்முடன்கலந்தனை, அயிந்தைமாநகரிலமர்ந்தனையெமக்காய்,
சித்திரமணியெனத்திகழுமன்னுருவில், அத்திரவணியெனவனைத்துநீயணு
கி, விண்ணினுளமர்ந்தவியனுருவதனல், எண்ணியவீரிரண்டுருக்களுமடை
தி, பன்னிருநாமம்பலபலவுருவாய், என்னுருவெங்குமெய்திநிற்றி, மீனே
டாமைகேழல்கோளரியாய், வானர்குறளாய்மழுப்படைமுனியாய்ப், பின்
னுமிராமரிருவராய்ப்பாரில், துன்னியபரந்தீர்த்துவனைமன்னனுமாய், கலிதவி
ர்த்தளிக்குங்கற்கியாய்மற்றும், மலிவதற்கென்னும்வல்வினைமாற்ற, நா
னுவுருவங்கொண்டுநல்லடியோர், வானுருருவமிங்குறவருதி, ஒருயிருலகுக்
கென்னுநீதிருவோடு, ஒருயிரொல்லாமேந்தியின்புறுதி, யாவருமறியாதெங்
குநீகரந்து,மேவுருச்சூழ்ந்துவியப்பினுன்மிகுதி, கொண்டிடவெம்மையடை
க்கலமுலகில், கண்டிலங்கதியுனையன்றிமற்றென்றும், பல்வகைநின்றநின்
படியனைத்தில், தொல்வகைகாட்டத்துணிந்ததுமறையே. (சா)

கீழ் 'மெல்லடிவேண்டியமெல்லிய' ரென்று நாயிகாபவத்தைப்பெற்று தன்னபி
மதவிஷயத்திற்குத் தன்திறத்தில் கண்ணேட்டமுண்டோ இல்லையோ வென்று
அதிசங்கைபண்ணி மன்மதனையும் வைதுகொண்டு இதென்னய் முடியப்புகுகிறதோ
வென்று பாரித்துநிற்க அயிந்தைநாதன் தானடியவர்க்குமையனனமைக் கேற்கத்
தன்ஸ்வரூப ரூப குணவிபவாதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்க ஆசார்யனும் மயர்வறமதிநல
மருளப்பெற்ற வாழ்வாரைப்போலே அவைகளை விசத விசததர விசததமமாக அனுப
வித்து அவ்வநுவபரீவாஹமாக அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபவங்களைப் பேசுகி
ருர். జంఝూ మారుత ధూత చూత నయత స్సాంపాతికోయం క్రమః ஆகையாலே இதில்
ஸங்கதி விசேஷத்துக்கு நியாமக மில்லை.

மழையில் எழுந்த - வர்ஷஜலத்தில் உண்டாகிய, மொக்குள்போல் - குமிழிபோ
லே, தடாகாதி ஜலத்திலுண்டாகும் நீர்க்குமிழிகளைக்காட்டிலும் அதி க்ஷிப்ர விநாசி
யாகையாலே மேகஜலவ்ருஷ்டஜலபுத்புதத்தை இங்கு த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கிறது. வை
யம் - சதுர்தச புவநாத்மகமான அண்டமானது, இதுஜாத்யேகவசநம். எல்லா வண்

டங்களு மென்றபடி. அழிய-நசியாநிற்கச்செய்தே, வர்ஷா காலத்தில் உத்பந்நமான புத்புதம் நஷ்டமாம் போது ஜலரூபமாய் விமோப்போலே அண்டங்களும் தன்காரண மான ப்ரக்ருதியோடே லயித்துவிடுகிறபடி சொல்லிற்றாய்த்து."సజ్జా ప్వ అంద భోహి అ తిఉణోమహి విఉళ బబ్బుమ ప్వమ రేహిం।బంహం డేహి వి భరిమం"என்னக் கடவதிறே. ஒன்றழியா - ஸ்வரூபரூபாதிகள் ஒன்றாகிலும் அழியாதவனான, அடியவர்மெய்ய-தா ஸஸத்யனே,"పృథివ్యప్సు లీయతే ఆపస్తేజసి లీయన్తే"இத்தியாதி ப்ரக்ரியையாலே ப்ரகி ருதிபரிணாமமான பஞ்சபூததந்மாத்ரமஹதஹங்காரங்கள் ஸ்வஸ்வகாரணத்தில்லயியா நிற்கும்படி ஸங்கல்பித்துவைத்து"ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్" என்கிறபடியே நின் றவன் என்கை. இத்தால் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமும் ஸமஸ்த கார்யஜாத காரணத் வமும் அம்முகத்தாலே உபாஸ்யத்வமும் சொல்லிற்றாய்த்து. కారణంతు ధ్యేయః "காரணம்துத்யேயஃ" இறே. லோகத்தில் ஏகதேசத்தில் ந்யூநதையுண்டானால் வேறு பாடுஸஹஜ ஸித்தமாயிராநின்றது, உன்விபூதியான வண்ட மெல்லாம் அழியாநிற் கச்செய்தே நீ அவிகாரனாயிராநின்றாய்! இதென்ன வாச்சர்யந்தான். அவிகாராய என் றதைச்சொன்னபடி. அரு - துர்போதங்களான, மந்தமதிகளுக்கும் ஆஸுரப்ரகிரு திகளுக்கு மென்கை. மறையின் - வேதங்களினுடைய, பொருள் - அபிப்ராயத்தை, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, ஸர்வ சாகா ப்ரத்யயந்யாயத்தாலே நன்றாக விவேசித்தென் கை. எடுக்குங்கால் - சீர்தூக்குமிடத்து, ஸாரோத்தாரம் பண்ணுமிடத்தென்கை. திருவுடன் - பெரிய பிராட்டியாரோடு, அமர்ந்த - நித்ய ஸம்ச்லிஷ்டனான, தெய்வ நாயக-தேவநாதனே,"ఆలోడ్య సర్వ శాస్త్రాణి విచార్య చ పునఃపునః।ఇద మేకం సునిష్పన్నం ధ్యేయో నారాయణ స్సదా" என்றதிறே. தத்வஹித புருஷார்த்தங்கள் அதீந்திரி யங்களாகையாலே சாஸ்த்ரயோநித்வாதிகரண ந்யாயத்தாலே ஈச்வரஸ்வரூபம் சாஸ் த்ரங் கொண்டறியவேண்டுமதொன்றாகையாலும் சாஸ்த்ரபகுத்வம் ஜ்ஞாநதத்வ தெள ர்லப்ய ஹேதுவென்கையாலும் "శాస్త్రాణ్యాలోడ్య సర్వాణ్యశేషలఘుభియుక్తి విశారదైర్" என்கிறபடியே ஸம்யங் ந்யாநுக்ருஹீதமான உபப்ருஹ்மணங்களைக் கொண்டு வேதார்த்தவிசாரம்பண்ணி ஸாரோத்தாரம் பண்ணப்புக்கால் ஸர்வஸ்மாத் பரனாய் ஸர்வஜகத் காரணபூதனாய் ஸர்வோபாஸ்யனாய் ஸ்ரீயஃபதியான நாராயணனே பரதத்வ மென்று நிர்ணீதமாகுமென்கை. లక్ష్మ్యా సహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా। రక్షకస్సర్వ సిద్ధాన్తే వేదాన్తేషు చ గీయతే"இறே. இத்தால் ஸர்வவேத ப்ரதிபாத் யத்வம்சொல்லிற்று. நின்திருதனக்கு-"ఆపాఙ్గా భూయాంసో యదుపరి పరం బ్రహ్మ తదభూత్" అప్రమేయం హి తత్తేజో యస్య సా జనకాత్మజా" இத்யாதிகளில்படியே உனக்கும் அதி சயாதாயகையாய் "உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவை" யென்கிறபடியே த்வதபிமதா நுரூப ஸ்வரூபரூபகுணவிபவைச்வர்யையாய்உனக்கேயானபெரியபிராட்டியாருக்கும், நீ—, திருவாகி - லக்ஷ்மியாய், శ్రియః శ్రీః."திருவுக்குந் திருவாகிய தெய்வநாயகன்." இந்து - சந்த்ரனானவன், தன் - தன்னோடே ப்ருதக்ஸித்தமான, நிலவுடன் - சந்திரி கையோடே, இலங்கு - விளங்காநின்ற, தன்மையினை - ஸ்வபாவத்தை உடையவனா யிராநின்றாய். అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా జ్యోత్స్నేవ హిమదీధితేః இத்யாதிகளிற்படியே. சந்திரிகா சந்த்ரர்களுக்குப்போலே அப்ருதக்ஸித்தத்வமும் பரஸ்பராதிசயாதாயகத்வமும் சொல்லிற்று. பிராட்டி నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి॥ என்றால் "என்னடியாரது செய்யார்" என்னும். ஜகத்ரக்ஷணவ்யாபாரத்தில் உன்னோடே காபிப்ராயையாகையாலே ஈரரசுபடலில்லையென்கை. இது லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்யம் சொல்லிற்று. ந்யாஸவித்யைக்கு விசேஷித்து ஸ்ரீயஃ பதித்வம்வேத்யாகாரமிறே. நந்துதல் - நாசமானது, இல்லா - இல்லாத, நல் - சோபநமான, விளக்காகி - தீபமாய், அந்தமில் - அளவிறந்த, அனந்தமான, அமுதவாழியாய் - அம்ருதஸாகரமாய், நிற்றி- நில்லாநின்றாய்,"நந்தாவிளக்கே அளத்தற்கரியாய்" என்றதிறே. గంగా సిన్ధు సరస్వతీ చ యమునా గోదావరీ నర్మదా కావేరీ సరయూ మహేన్ద్రతనయా చర్మణ్వతీ వేదికా। క్షిప్రా వేత్రవతీ మహాసురనదీ ఖ్యాతా గయా గణ్డకీ పూర్ణాః పుణ్యజలైః సముద్రసహితాః... బ్రహ్మప్రవిష్టో ముని:" என்கிறபடியே ஸாம்ஸாரிகமான ஸகலதாபங்களுமாறும்படி அவஹிக்கவல்லதும்

ஆரோக்யார்த்தம் க்ஷீரஸேவைபண்ணப்பித்தம் தன்னடையே கழியுமாப்போலேபோக
புத்யாப்ரவர்த்தித்தலும் மோக்ஷபர்யந்தமாய்த் தலைக்கட்டித் தரக்கடவதுமாயிற்ரூர்
அலையற்றவாரமுதக்கடல் அயத்நமாக ஸர்வாவகாஹ்யமாம்படி ஓஷதாத்ரிஸமீபத்
தில் ப்ரகாசிக்கிறபடி பாரீர். நந்துதலில்லாவென்று ஸத்யத்வமும் நல் என்று
ஹேயப்ரத்ய நீகத்வமாகிற அமலத்வமும் விளக்கென்று ஜ்ஞாநத்வமும் அந்தமில்
என்று அநந்தத்வமும் அமுதவாழி யென்ருநந்தத்வமும் சொல்லிற்ருய் மோ
க்ஷோபாயபூதங்களான வித்யைகளுக்கெல்லாம் வேத்யாகாரங்களாய் ஸ்வரூபநிரூ
பகங்களான ஸத்யத்வஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வாமலத்வாநந்தத்வங்களாகிற குணபஞ்
சகமும் ப்ரதிபாதிதமாய்த்து. பாற்கடல்தன்னில் - க்ஷீரஸமுத்திரத்தில், பன்மணி
அன்ன - பகுரத்நங்களையொத்த, சீர் - கல்யாணகுணங்களது, கணம்-கூட்டத்தோடு,
சேர்ந்த - இணைந்த, சீலம் - ஸௌசீல்யமென்னும்குணத்திற்கு, எல்லையில்லை. எல்லை
இல்லாதவனுயிராநின்ருய், சேர்ந்த வென்றதை சீர்க்கணத்தோடும் கூட்டியுரைத்த
னன்று, ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயைச்வர்யஜ்ஞாநசக்திபலைச்வர்யாதி குணங்களோ
டே இணைந்து அத்தாலே ஆஹிதாதிசயமான ஸௌசீல்யமென்றபடி. ஸௌசீல்ய
மாவது ஸர்வாதிகனானவன் அதிநீசர்களோடும் இடைவிடாதே மனமொத்துக்கலக்
கையேயிறே. "யதாரத்நாநிஜலதேரஸங்க்யேயாநிபுத்ரக. ததாகுணாஹ்யநந்தஸ்யாப்ய
ஸங்க்யேயாஹிசக்ரிணஃ"என்னக்கடவதிறே. "வசீவதாந்யஃ" என்பதில் "குணவாந்"
என்று ஸௌசீல்யகுணம்ப்ருதக்காக அருளிச்செய்யப்பட்டதிறே. அன்றிக்கே; ந்யா
ஸவித்யைக்கு அநுஸந்தேயாகாரமான புருஷகாரவசீக்ருதத்வ வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ
ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வஸத்யஸங்கல்பத்வ பரமகாருணி
கத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதிகளான நிரூபிதஸ்வ
ரூப விசேஷணங்களான குணங்களை அநுஸந்தித்தபடி, அடியவர் - தாஸர்களது,
பிழைகள் - அபராதங்கள், நின் - உனது, கருத்து - திருவுள்ளத்தை, அடையாது -
ப்ராபியாதபடி, திருவுள்ளத்தில்தட்டாதபடி, அடைய - முழுதும், ஆண்டு - பரிபா
லித்து, அருளும் - கிருபைசெய்தருளுமவனான, அரசனும்-ராஜாதிராஜனும், நீயே—,
எத்தினையேனும் தீரக்கழிய அபராதம்பண்ணினுலும் அவஸரப்ரதீக்ஷையான க்ருபை
யாலேபுரிந்து அஜ்ஞாதயாத்ருச்சிக ப்ராஸங்கிகாநுஷங்கிஸுக்ருதாதிகளை ஒருவிர
காக்கி ஜாயமாந கடாக்ஷம்முதலாக ஆசார்யப்ராப்திபண்ணிவைத்து ஸ்வாதிகாரா
நுகுணோபாயத்தில்மூட்டி பரமபலப்ரதாநாந்தமாக ரக்ஷிக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது.
உயர்ந்த நீ - ஸர்வாதிகனானநீ, உன்னை ஸ்வாநுரூபதிவ்யமங்களவிக்ரஹகுணகணாதி
விசிஷ்டனான உன்னை, எம்முடன்-அதிநிஹீநராய் நீதான் 'த்வம்மே' என்று வளைத்தா
லும்'அஹம்மே' என்று முறணிடும்படி தேஹாத்மாபிமான ஸ்வதந்த்ரத்வப்ரமாதிகளி
லே நிலைநிற்குமெங்களோடே, கலந்தனை - ஒருநீராகக்கலந்தருளினாய், நீ முன்னம்
நிஷாதகோபாலாதிகதோடு கலந்தவளோடுநில்லாதே அந்த ஸௌசீல்யந்தான் இன்றள
வும் அநுவ்ருத்தமாயிருந்தபடி யென்தானென்கிருர். அங்ஙனே கண்டதுண்டோ
வென்ன: அயிந்தைநகரில் - திருவஹீந்திரபுரத்தில், எமக்காய் - எங்களுக்காக,
அமர்ந்தனை - ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனாய் நித்யவாஸம்பண்ணுநின்ருய். நீதான் புற்பாமுத
லாப்புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே நற்பாலுக்குய்த்தவன்றும்ததிபாண்டாதிகளுக்
கும் பரமபலந்தந்தவன்றும்;காணப்பெருதேயோ,காணப்பெற்றுவைத்தேஇந்த்ரஜாலம்
மாயைவஞ்சனையென்று அவமதித்த ஆஸுரப்ரகிருதிகளோடு கலந்திருந்தோ;இழந்து
பிற்பாடரானநாங்களும் அநுபவிக்கும்படி அர்ச்சாரூப பரிக்ரஹம்பண்ணி அமர்ந்தவ
னென்றபடி."అర్చ్యస్సర్వసహిష్ణురర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః"என்னக்கடவதிறே.
ஸௌசீல்யத்துக்குத் தந்நிலமாகையாலும் ந்யாஸவித்யாநுஷ்டானத்துக்கு முக்கி
யமான சுபாச்ரயமாகையாலும் பரவ்யூஹாதிகளுக்குமுன்பே அர்ச்சாவதாரத்தை
அநுஸந்திக்கிறபடி. அர்ச்சாவதாரமேயிறே ப்ரபத்திக்குவிஷயம். உகந்தருளின
நிலங்களிலேயாய்த்து ஆசர்யர்கள் ந்யாஸவித்யையை அநுஷ்டிப்பது. சித்திரம் -
ஆச்சர்யமான, மணியென-ரத்நமென்னலாம்படி, திகழும்-விளங்காநின்றுள்ள, மன்-
ஸ்திரமான, ஸததைகரூபமானவென்கை. உருவில்-விக்ரஹத்தில், அத்திரவணியென
அஸ்த்ரமென்றும் பூஷணமென்றும் சொல்லும்படி, அனைத்தும்-ஸர்வதத்வங்களையும்,
நீ-ஸர்வவிலக்ஷணனாய் நிரபேக்ஷனானநீ, அணுகி - கிட்டி, தரித்தென்றபடி.விண்ணி
னுள் - பரமவ்யோமத்தில், அமர்ந்த-ஸ்திரமான, வியன்-ஆச்சர்யமான, உருவதனால் -
ரூபத்தினாலே, பரத்வம்சொல்லிற்று. "புருடன்மணிவரமாக" என்கிறபாட்டை அநு
ஸந்திப்பது. எண்ணிய - த்யாதாக்களால் த்யாநிக்கப்படுமதான, ஈரிரண்டுருக்களும்-

சதுர்விதரூபங்களையும், அடைதி - அடையாநின்றாய், வ்யூஹரூபத்தை அநுஸந்தித்த படி. வாஸுதேவஸங்கர்ஷணப்ரத்யும் நாநிருத்தரூபமான சாதுர்வ்யூஹம்சொல்லிற்று. எண்ணிய வீரிரண்டுருக்களுமென்கையாலே த்யாதாக்களின் சாதுர்வித்யத்தாலே ப்ரத்யேகம் சதுர்விதமான சாதுர்வ்யூஹத்தையும் சொல்லிற்றென்பர். "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. பன்னிருநாமம் - கேசவாதிகளான பன்னிருதிருநாமங்களையுடைய, பலபலவுருவாய் - பேதகாகாரத்தாலே பிந்நபிந்ந மான த்வாதசரூபங்களால், என் - எனது, உரு - தேகத்தையும், லலாடாதி ஸ்தாநங்களையும், எங்கும் - எல்லாவிடத்திலும், ப்ராகாதி திக்குக்களையுமென்றபடி. எய்தி - அடைந்து, வ்யாபித்தென்றபடி. நிற்றி-நில்லாநின்றாய், நீ என்னுருவெய்தி யெங்கும் நிற்றியென்றுகூட்டுதனன்று. இது வ்யூஹபேதத்தை அநுஸந்தித்தபடி.நீ- இருப்பிடம் வைகுந்தம்வேங்கடம் என்னுப்போலே ரமணீயவாஸஸ்தானத்தையுடைய நீ அதிநிஹீநனுன என்சரீரத்தில் வாஸம்பண்ணுநின்றாய். அங்குப்பண்ணும் ஆதரத் தை இங்குப்பண்ணுநின்றாய். "திருமாலிருஞ்சோலைமலையே" இத்யாதி. மீனோடா மை - மத்ஸ்யத்தோடு கூர்மமும், கேழல் - வராஹமும், "மாயாவநேமகாராதிசரீ ரிணம் த்வாம்தாநேவபச்யதிகர்ச யசேஷலோகஃ" என்கிறபடியே மாயாமோஹிதர் ப்ராக்ருதபுத்திபண்ணும்படிக்கேற்க இதோர்ரூப பரிக்ரஹப்ரகாரம். இத்தையுட்கொ ண்டு மீன் ஆமை கேழல் என்கிறார். கோளரியாய் - நரங்கலந்தசிங்கமாய், வான்-ஆகா யத்திலே, ஆர் - நிறைந்த, குறளாய் - வாமநனாய், வாமநனாய்வந்தவன்தானே ஆகாய மளாவி வளர்ந்துநின்றபடி, வான் ஸத்யலோகமுமாம். "குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்துமறைகொண்டமந்திரத்தால் வாழ்த்திக்கறைகொண்ட கண்டத் தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினன் அண்டத்தான் சேவடியையாங்கு" என்கிறபடி யே ப்ரஹ்மா அர்ச்சிக்கும்படி ஸத்யலோகத்தை நிறைத்தவென்கை. மழு - பரசுவை, படை-ஆயுதமாகக்கொண்ட, முனியாய் - ருஷியாய், பரசுராமனாய் என்றபடி. தான் ப்ராஹ்மணயோநியாய்ப் பிறக்கச்செய்தேயும் துஷ்டக்ஷத்ரநிபர்ஹணார்த்தமாக ஆயுத பரிக்ரஹம்பண்ணி "இருபத்தோர்காலரசுகளைகட்டவென்றி நீண்மழுவா" என்னும் படி அஸஹநமுநியென்று பேர்பெற்றவனே, ஜாதிதர்மஸங்கரம் சொல்லுகையாலே அம்சாவதாரமொன்று சொல்லிற்றாகிறது. அன்றிக்கே: மழுப்படையனாய் அரசு களைகட்டு, பின் வைஷ்ணவமான கார்முகத்தைச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாரிடம்கொடு த்து அருந்தவத்தோனாய் நின்றபடியென்னுமாம். பின்னும் - புநரபி, இராமர் இரு வராய் - இரண்டுராமர்களாய், முன்னம் பரசுதரராமனாய்ப் பின்னும் தநுர்தரராமனும் ஹலதரராம னுமாயென்றபடி. அன்றிக்கே: பின்னல் தெற்றலாய் தெற்றல் இறுத்தலும் மாறுபடுதெலுமாய் "மாரயதிபக்தசத்ரூநிதிராமஃ" என்று நிருக்தமான ஆச் ரிதவிரோதிநிரஸநசீலதையும் "[illegible]" என்ற மாறுபடுதெலும் சொல்லிற்றாய் பெருமாளும் நம்பிமூத்தபிரானுமான ராமத்வயமாய் என்னுதல். பாரில் - பூமியின்கண், துன்னிய- அடர்ந்த, நிபிடமான, பரம் - பாரத்தை, தீர்-தீர்க்கவல்ல, துவரைமன்னனும் - த்வார காதீசனுனகண்ணனும்,ஆய்,—, "[illegible]" என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிக ராஜந்ய ரூபபூயிஷ்டபாரபீடிதையான பூமியின்பார த்தைத் தீர்க்கவென்றுவந்து பாரதஸமரவ்யாஜத்தாலே அவநிபாரம்தீர்த்தவனிறே. "பூபாரோத்தரணய." கலி - கலிகோலாஹலத்தை, தவிர்த்து - தவிரச்செய்து, அட க்கி, அளிக்கும்-பரிபாலிக்கின்ற, கார்த்தயுகதர்மப்ரரோஹணம்செய்து ரக்ஷிக்குமதான, கற்கியாய் - கல்கியாய், "[illegible]" "பாவிந்யாதசயா" "கற்கியாமின்னும்" என்கையாலே கல்க்யவதாரம் பாவியானாலும் கல்பாந்தரஸமாதியாலே யாதல் சாப்தப்ரமாணதிருட நிச்சயத்தாலே யாதல் பூபலவிஷ்யதோஸ்ஸஹ நிர்தேசம்பண்ணுகிறது. அன்றிக்கே: கல்கியாய் என்பதை வருதியோடுசேர்த்து இதற்கு முன்பு மீனோடித்யாதியாய் இனிகற்கியாய் வருதியென்று பொருள்கொள்ளுதலுமொக்கும். மற்றும்—, மலிவத ற்கு - மேன்மேல்வளர்தற்கு, எண்ணும் - நினையாநின்ற, வல்வினை - க்ரூரபாபங் களை, அதர்மங்களையென்கை. மாற்ற - மாற்றுதற்கு, அதர்மங்களை மாற்றலாவது தர்மத்தைநிலைநிறுத்தல். நாநாவுருவம்கொண்டு - "அஜாயமாநோபகுதாவிஜாயதே"

என்கிறபடியேநாநாவிதசரீரபரிக்ரஹம்பண்ணி, நல்அடியோர் - பத்தர்கள், தான் ஸாதுக்களென்கிறபததர்கள். "அநந்யாச்சிந்தயந்தோமாம்." வானின்பம் - பரமபதத்திலடையக்கடவ ஸுகத்தை, பகவத்ஸாக்ஷாத்காரஸுகத்தை, இங்கு - இவ்விருள்தருமாஞாலத்திலே, உற - அடையும்படி, வருதி - வராநின்றாய், ஆசாயரூபமாகவும் வராநின்றாய். இத்தாலே "பரோவாவ்யூஹோவா" இத்யுத்தமான பரரூபாதிகளெல்லாம் "பத்தாநாம்த்வம்ப்ரகாசஸே" என்கிறபடியே ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமே; துஷ்டநிக்ரஹம் ஆநுஷங்கிகமென்றதாய்த்து. "விநாசாயசதுஷ்க்ருதா" மிறே. 'యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లానిర్భవతి భారత । అభ్యుత్థానమధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహం ॥ పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతాం। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే॥' என்னக்கடவதிறே. உலகுக்கு - லோகங்களுக்கெல்லாம், ஓர்உயிர் - அத்விதீயாத்மா, ஒரே ஆத்மா. "அந்தஃப்ரவிஷ்டச்சாஸ்தாஜநாநாம்." என்னும் - என்றுச்ருதிசதசிகரப்ரதிப்ரத்யஞன, நீ—, திருவோடு-பெரியபிராட்டியாரோடு, ஓர்-ஸங்கல்பிதமான, உயிர் - சேதநவர்கங்களையும், எல்லாம் - அசேதநவர்கங்களையும், ஏந்தி - தன்தேஹத்தில் தரித்து, விராட்ரூபத்தில்தரித்து. తత్త్వైరస్త్రవిభూషణైరధిగతస్స్వాధీననిత్యోన్నతిః। இன்புறுதி - ஆநந்தியாநின்றாய். தன்பேறாக இவற்றை தரியாநின்றாய். పరో వా వ్యూహో వా విభవ ఉత వాஉర్చావతరణో భవన్వాஉన్తర్యామీ వరద" என்று அர்ச்சாரூபத்துக்கும் அந்தர்யாமிரூபத்துக்கும் நடுவே 'பவாந்வா' என்று விராட்ரூபத்தை அநுஸந்தித்தக்ரமத்திலே இங்கும் அருளிச்செய்தபடி. மேல் அந்தர்யாமிரூபம். யாவரும் - யாரும், அறியாது - அறியாதபடி, எங்கும் - எல்லாவற்றிலும், எல்லாவிடத்தும், நீ—, கரந்து - ஒளித்துவர்த்தித்து, "கறந்தபாலுள்நெய்யேபோல்" என்கிறபடியே க்ஷீரக்ருதந்யாயத்தாலே ஸர்வாம்சத்திலும் வ்யாபித்திருக்கச்செய்தே துர்விஜ்ஞேயனென்றபடி, மேவு - மேவுகிறவர்களுடைய, உபாஸகர்களுடையவென்கை, உரு - சரீரத்தை, சூழ்ந்து - வ்யாபித்து, வியப்பினால் - ஆச்சர்யத்தால், மிகுதி - மிகாநின்றாய். அதிசயிதனாகாநின்றாய். உபாஸகர்களுக்குக்கண்ணால் காணலாம்படிசரீரபரிக்ரஹம்பண்ணி நிற்பவனாகையாலே அநவதிகாதிசயாச்சர்யஸ்வரூபனென்கை. இங்குகுருகைகாவலப்பன்வார்த்தையை அநுஸந்திப்பது. [இவ்வார்த்தையை மஹாவம்சமகிமையில்காண்பது.] எம்மை - அநாதிகர்மப்ரவாஹத்தாலே ஸம்ஸாரபரம்பரையிலே தோள்மாறித்தட்டித்தாவற்றுநிற்கிறநம்மை, அடைக்கலங்கொண்டிட - அடைக்கலம்கொள்ள, ரக்ஷ்யமாக அங்கீகரிக்க, உனையன்றி - ரக்ஷணையுக்தநிகிலகல்யாணகுணபரிபூர்ணனான உன்னையல்லது, மற்றொன்று கதி-வேறொருபாயத்தை, கண்டிலம் - காணவில்லை, கம்யதே இதம் என்று - கதி - ப்ராப்யம் என்னுமாம். உன்னையல்லது எமக்குப்ராப்யமுமில்லையென்றபடி. அன்றிக்கே; மற்றொன்று- வேறொன்றையும் கதியாகக்கண்டோமில்லையென்னுதல். அவனல்லது மற்றவெல்லாம் பரமபுருஷார்த்தப்ரதாநவிஷயத்தில் அசித்கல்பமென்றுதோன்ற மற்றொன்றென்றபடி. பல்வகைநின்ற-இப்படிபல்படியாய்நின்ற, நின்படி அனைத்தில் - உன்ஸ்வரூபரூபகுணவிபவாதிகள் எல்லாவற்றிலும், தொல்வகை - அநாதிஸித்தமானப்ரகாரத்தை, காட்ட - விசதமாகத்தெரிவிக்க, துணிந்ததும் - ஸாஹஸமாய்ப்ரவர்த்தித்ததும், மறையே - வேதமே, அபௌருஷேயதயாப்ரமப்ரமாதாதிஸம்பாவனையில்லாத வேதமேயென்கை. "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" யிறே. துணிந்ததூஉமென்றளபெடை. அன்றிக்கே, துணிந்த - ஸாஹஸிகமான, தூமறை - பரிசுத்தமானவேதம், காட்டும் - ப்ரதர்சிப்பிக்கும். என்று காட்டுமென்று முற்றாய்பாடங்கொள்ளினும், தூமறை துணிந்துகாட்டுமென்று துணிந்தென்றெச்சமாய்ப் பாடங்கொள்ளினுமொக்கும்.

கீழ் மெல்லடிவேண்டிய என்று பரமபக்திசொல்லிற்று. அதுதானே அநுபவதசையில் ஸர்வகாரணத்வாதிஸாக்ஷாத்காரமும் தத்ப்ரதிபாதநமும் அபிமத மாகையாலே தாத்ருசாகாரவிசிஷ்டவேஷத்தாலே உத்தரோத்தரஸாக்ஷாத்காரேச்சையைப் பிறப்பித்து பரபக்தியாகிறது. அதன் மேலேபரஜ்ஞாநம், அதன்மேலே பரமபக்தி, பின்னை அது தாத்ருசாகாரவிசிஷ்டவேஷத்தோடே ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்றாசையைவிளைத்துப் பரபக்தியாகிறது. இதிறே முக்திதசையில் படி. அப்படியே இங்கும் கண்டுகொள்வது.

நின்திருதனக்கென்று ஸ்ரீமத்சப்தார்த்தம், பாற்கடல்தன்னிலித்யாதி நாராயண சப்தார்த்தம்; சித்திரமணியெனவென்று சரணசப்தார்த்தம், சரணசப்சம்திவ்யமங்க ளவிக்ரஹோபலக்ஷகமிறே. கொண்டிடவெம்மை யித்யாதிசரண சப்தார்த்தம். கண்டிலங்கதியென்று ப்ரபத்யேயினர்த்தம். ஆகிஞ்சந்யாதிகள் உத்தமனில் விவக்ஷிதமி றே. பல்வகையித்யாதி உத்தரகண்டார்த்தம்.

தூமறையினுள்ளந்துளங்காத்துணிவுதரும்
ஆமறிவாலார்ந்தடிமையாகின்றோம் - பூமறையோன்
பாராயணத்திற்பணியுமயிந்தைநகர்
நாராயணனுர்க்கேநாம்.   (சு)

கீழ் ''உயிரளிப்பானென்னென்னயோநியுமாய்ப்பிறந்தாய்'' என்கிறபடியே இத்தலை யைப்பெறுக்கைக்காக அவன்செய்த க்ருஷிசொல்லிற்று. அதுதான் தன்திறத்தில் ஸபலமானபடி சொல்லுகிறதிதில். கீழ்ப்பாட்டு பூர்வகண்டார்த்தம். இப்பாட்டு உத் தரகண்டார்த்தம். கீழ் அர்த்ததஃ ஸம்க்ஷிப்தமான உத்ரகண்டார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கி றதென்னுமாம்.

நாம் - ஸதாசார்யகடாக்ஷத்தாலே தத்வஹிதபுருஷார்த்தவிவெகம்பெற்றநாம், தூமறையின் - நிர்துஷ்டமானவேதங்களின், வேதாந்தங்களினுடைய, உள்ளம்- அபிப்பிராயத்தில், துளங்கா - ஸம்சயவிபர்யயாதிகளில்லாத, துணிவு - திருடநிச்ச யத்தை, தரும் - உண்டாக்குமதான, ஆம் - உசிதமான, அறிவால் - ஜ்ஞாநத்தாலே, ஆர்ந்துபூர்ணராய், ''పరఃపద్మాకాన్తః ప్రణిపతనమస్మిన్ హితతమం శుభస్తత్సఙ్కల్పాచ్ఛ్రుతయతి సంసారజలధిం'' இத்யாதிப்படியே தத்வோபாயபுருஷார்த்தங்களை 'உபதேசாத் ஹரிம்புத்வா' என்னும் கட்டளையிலே அறிகையாலே 'தர்மஜ்ஞஸமயஃ ப்ரமாண' மென்றுகொண்டு ஸம்சயாதிகள் அற்றென்கை. 'நிச்சங்கஸ்தத்வத்ருஷ்ட்யா.' பூமறை யோன்-பூவையும்மறையையும் உடையவன், பூவில்வாழ்பவன், மறையைப்போற்று மவன். பூவிலுறைபவன், மறைபை।।புரைப்பவன். அன்றிக்சே: பூவென்று அழகாய் அழகியதாக வேதப்ரவசநம் செய்பவனென்னுதல். மதுகைடபர்கையில்சிக்கி வேதத் தைப்பறிகொடுத்தபடிகொண்டு 'க்லிச்நாதிலப்தபரிபாலநவ்ருத்திரேவம்' என்கிறபடி யே ஸ்வகீயரக்ஷணசக்தனென்று பரிஹாஸகர்பமுமாம். பாராயணத்தில் - அநுஸந் தானத்தில், பணியும் - ஸ்துதிசெய்யாநின்ற, தேவுமெய்ப்பொருளும்படைக்குந் தன் னையும்படைத்தவனுகையாலே தனக்கும்பிதாவாகவும் சேஷியாகவும் ஸ்வாமியாகவும் ஸ்துதிசெய்யாநின்ற, அயிந்தைநகர் - திருவயிந்தைமாநகருக்கு ஸ்வாமியான, ஆச் ரிதரக்ஷணர்த்தமாக நடுநாட்டில்வந்துநிற்குமவனை, நாராயணனுர்க்கே - நாராயண னுக்கே, ஸர்வஸ்மாத்பரத்வாதி கல்யாணகுணகரனுக்கே, அடிமையாகின்றோம் - தாஸர்களாகிறோம். மூலமந்த்ரத்திலே ஸ்வரூபம்தெளிகையாலே ததீயயர்யந்தமாக அந்யசேஷத்வத்தைக்கழித்து பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவச்சேஷர்களாகப் பெற்றோமென்கை. பூமறையோன் பாராயணத்தில்பணியுமென்ற இடத்தில் அஹீந் த்ரபுரமாகாத்ம்யத்தை நினைப்பது. ''శ్రీదైవ్యతం వ్యజినదుర్గతినాశనాహైర్దేవ్యామాధిహర్గ రాజవిరించిజుష్టైః'' என்று மருளிச்செய்தாரிறே.

ஆர்க்குங்கருணைபொழிவானயிந்தையில்வந்தமர்ந்த
கார்க்கொண்டலைக்கண்டகாதற்புனமயிற்கண்பனியா
வேர்க்குமுகிழ்க்கும்விதிர்விதிர்க்கும்வெள்கிவெவ்வுயிர்க்கும்
பார்க்கின்றவர்க்கிதுநாமென்கொலென்றுபயிலுவமே.   (எ)

கீழ் ஆமறிவாலார்ந்தடிமையாகின்றோமென்ற ப்ரஸங்கத்திலே நாயிகாபாவத் தை ப்ராப்தராஞர். 'ஸதீவப்ரியபர்த்தாரம்' என்று மூண்டிறே. அடியவர்க்குமெய்ய னேடு ஒருநீராகக்கலந்துபரிமாறவேண்டுமென்று அபேக்ஷித்தார். அப்போதே அவன்

அதைத்தலைகட்டிஞனில்லை ; க்ஷிப்ரபலப்ரதம்தேவதாந்தரமிறே. இது ஸாத்மியா தென்றுபார்த்தான்; கடக்கநின்றான். அபேக்ஷிதம் பெருமையாலேநொந்துபடும்பாடு களாய்த்திதில் சொல்லுவது. இவர்க்கோடும் தசை இன்னதென்று பாசுமிடமாட்டா மே திகைத்துச்சொல்லும் பரிவர்பாசுரத்தை தலைமகளீடுபாடுகண்டு நயந்துரைத்த தோழிபாசுரத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். துறை மின்னிடை மெலிதற்சொல். பாங்கி மதியின் அவரவர் மனக்கருத்துணர்ந்துரைத்த லெனினுமாம்.

ஆர்க்கும் - யாவர்க்கும், கருணைபொழிவான் - கிருபையை வர்ஷிப்பதற்காக, அயிந்தையில் - திருவயிந்தையில், வந்து அமர்ந்த - வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுநின் றுள்ள, கார்க்கொண்டலை - நீலமேகத்தை, நடுநாடிறே. மத்யஸ்தமாய்நிலைநின்றபடி. கடல்கொண்டெழுந்திறே வானம்நீராய்நெகிழ்கின்றது. இக்கொண்டலும் மாசிக்கட லாடி மகிழ்ந்துவருமதிறே. அங்கங்கேபோய்நின்று வர்ஷித்துப்போகவேண்டாதபடி நடுநிலைநின்றுவர்ஷிக்க உறுப்பட்டபடி. திங்கள்மும்மாரிபெய்தென்று ஒருகால வ்ய வஸ்தையாதல் ; பெய்திடாய் நாங்களும் மார்கழிநீராடமகிழ்ந்தென்று அநுகூல ருள்ளவிடமென்றொரு தேசவ்யவஸ்தையாதல்; வாழவுலகினிலென்று விஷயவ்ய வஸ்தையாதல் ; இன்றிக்கே யாவர்க்கும் எப்போதும் எல்லாவற்றிற்கும் வர்ஷிக்க ஒருப்பட்டபடி. ஒழித்தால்வரட்கேடு, பொழிந்தால் வெள்ளக்கேடாகாதே பொழியப் பொழியச் செழிக்கும்படியாய்த்து வர்ஷிப்பது. நீராயினிறே அது. இதுகருணையிறே. சிறிதுபொழிந்தவளவிலே உடம்புவெளுக்குமிறேவானம். இதுபொழியப் பொழியக் கறுத்து நிறங்கொடு நிற்கும்கொண்டல். 'மேகங்களோ உரையீர்.' கண்ட - பார்க்கப் பெற்ற, காதல்-அநுராகம் வடிவுகொண்டாப்போன்ற, புனமயில் - தன்னிலத்தில் உறையும்மயில், 'வாழியவானமே' என்று போற்றவேண்டாதே ஸர்வமங்களமங்கள மானகொண்டலைக்கண்டவாறே தானுனதன்மைமாறி அநுராகமே இவ்வடிவுகொண் டதென்னும்படியானமயில். தன்னிலமாகையாலே ஸ்வேச்சையாய் வர்த்திக்கக்கட வதிறே. இது உருவகவதிசயவணி. கண்பனியா - கண்களில்நின்றும் நீர்சோர்ந்து, வேர்க்கும் - வியர்க்கும், முகிழ்க்கும் - உடலெங்குமரும்பிநிற்கும், விதிர்விதிர்க்கும் - நடுங்காநிற்கும், வெள்கி - நாணி, வெவ்வுயிர்க்கும் - உஷ்ணமாக நெடுமூச்சு எறியா நிற்கும். பார்க்கின்றவர்க்கு - காணுமவர்களுக்கு, இது - இதை, நாம் - இவள்தோழி யாகிய நாம், என் கொல் என்று - ஏதுவென்று, எவ்வாறுயினதென்று, பயிலுவம் - சொல்லுவோம், பாசுரமிடவறியோமென்கை. 'முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில, மொய்பூங்குழற்குறிய, கலையோவரவில்லை, நாவோகுழறும், இவள்பரமே பெருமான் மலை திருவேங்கடமென்று கற்கின்றவாசகம்.' மறைத்துவையாதே கொண்டலைக் காணவிட்டவாறே இவளை இழந்தோமாகாதே. துவளில்மாமணிமாட மோங்கு தொலைவில்லிமங்கலந்தொழுமிவளை நீரினி அன்னைமீருமக்காசையில்லைவிடுமினோ அங்கு. 'நமக்காசையில்லைவிட்டோம்' இங்கு. நாடாகவாழாநிற்க நாமிறே இவளையு மிழக்கப்புகுகிறோம். "త్వయి వర్షతి పర్జన్యే సర్వే పల్లవితా ద్రుమాః। అస్మాకమర్కవృక్షాణాం పూర్వపత్రేపి సంశయః" நாட்டிலுள்ள கணமயிலவைகலந்தாலும். எம்புனமயில் கண் பனியாவித்யாதி. 'மதியிலேன்வல்வினையே மாளாதோ.' நாமென்கொலென்று பயிலு வம் - இது பூர்வராகமென்னவோ ; ப்ரவாஸமென்னவோ ; இதிறே யெங்கள்படியெ ன்னவே. "అభిలాషశ్చింతాస్మృతిగుణకథనోద్వేగసంప్రలాపాశ్చ ఉన్మాదోథవ్యాధిర్జడతామృతి రితిదశాత్ర కామదశాః. என்றபத்திலும் வைத்துக்கொண்டு జడతా హీనచేష్టత్వమఙ్గానాం మనసస్తథా என்னுமளவும் ஆய்த்து. இனி என்கொலென்றுபயிலுவம். இனி மேல்வரக்கடவதென்தான். அதுதான் முடிவேயிறே. அன்றிக்கே: கண்பனியாவென் கையாலே கண்ணீர்பெருகுமதுதான், பனிநீராயிருக்கையும் வேர்வையும் ரோமாஞ்ச மும் நடுக்கமும்கண்டவாறே மாநஸபாவனைநடவாநின்ற தென்றறியலாயிருந்தது, தலைமகனை தர்சனஸமாநாகாரமாக ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கையாலே ஆநந்தக்கண்ணீர் பெரு கிடாநின்றது, அல்லாதபோது அதுபனியாகாதிறே. வேர்க்கும் - அவன் கைமேலே பட்டதாக நினைந்தவாறே வெயராநின்றாள். கலவியில் புதியாளிறே. முகிழ்க்கும் - சும்பநபாவனையிலே அரும்பாநின்றாள். కంటకితేన ప్రథయతి మయ్యనురాగం కపోలేన। என் னுமாப்போலே கடலின்மிகப்பெரிதா மிவள்காதலை இது காட்டாநின்றது. மணிக்க ண்ணுடி முகிழரும்பினபடி. கடம்பரும்பினுப்போலே உடலெங்குமரும்பினபடியாலே

புலவிநினைவாயிருந்தது. விதிர்விதிர்க்கும்-நடுங்காநிற்கும்துடைகள். 'సంభోగాన్తేమమ సముచితోహస్తసంవాహనానాంయాస్యత్యూరుస్సరసకదళీనస్తంభగౌరశ్చలత్వం" என்று னிறே மஹாகவிபாவாவஸாநமென்று காட்டாநின்றது. ఊరోస్స్వన్నాద్రతింవిందత్యే இறே. அன்றிக்கே: விதிர்விதிர்க்கும் - உதறாநிற்கும், கைகள். కావ్యాధూన్వత్యాఃపిబ సిరతిసర్వస్వమదరం। இறே. அதவா: ஸந்துக்ஷ்யமாண பாவையென்கை. హస్తౌవిధు నోతి என்றானிறே மல்லநாகன். யத்வா: మామామానదమాతిశీమలమితి। என்றுகொண்டு உதறாநிற்குமென்கை. வெள்கி-லஜ்ஜியாநிற்கும். రాగమతివాహ్యసంస్తుతయోరివసవ్రీడ యోఃపరస్పరమపశ్యతోః। என்றானிறே. அன்றிக்கே: ஸ்வாப்நிகஸமாகமம் தானேபார மார்த்திகமா தலைக்கட்டுகையாலே நாணாநிற்கும். సహి తస్మిం ఓసరెసవిభ్భమ ఇసివాస విఅసన్తబుద్ధరఖిదా యోంఅణ ణీసూవిదంపరిఅదో గోవణిజ్జం దెసయణిజ్జ పచ్ఛదపడం హలా దివా ణవేత్తి" என்றானிறே பவபூதி. தன்பருவத்தினளவல்லாமையைக் கணிசித்துத் தானேநாணாநிற்கும். வெவ்வுயிர்க்கும்-இதுகாறும் ஸம்போகச்ருங்காரமாய் இப்போதா ய்த்துவிப்ரலம்பம். வெவ்வியதாக நெட்டுயிர்க்கையாலே. முன்னே தன்படிதானறியா தேமானஸமாய்வ்ருத்தம். இங்குத்தன்படிதான் அறிகையாலே நெட்டுயிர்க்கும். 'என் செய்கேனெறி நீர்திருவரங்கத்தாயென்றும் வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்.' அன்றிக்கே: ஸ்வப்நாநுபூத நகபததந்தச்சேத்யாதிகளைக்காணு; அய்யோ! இதென்னுயிற்றென்று திகைத்து ஸ்வாப்நிகமென்று அறிந்து வெவ்வுயிர்க்கும். அவன்தானிப்போதாகப் பிரிந்தானும் வெவ்வுயிர்க்கும். இதுநாமென்கொலென்று பயிலுவம். கேட்டார்க்குச் சொல்லவல்ல சொலவறியாதே நாமும்நாணிக்கவிழ்தலையிடவேண்டியிறேயிருப்பது. நம்குடிக்கிதுசேருமோ. கொண்டலைக்கண்ட மயில்துயருறுமாறு சொல்லுகையாலே விரோதவணியுமாம். "முரணப்படும்பொருளொடு மொழியானும் முரணப்படுமியல் பாக முன்றோன்றல் விரோதமெனப் பெயர்வேண்டப்படுமே" என்றானிறே தமிழன். கொண்டல்மயிலென்ன உருவகவதிசயவணி இதற்கு அங்கமாய் நிற்றலால் அங்காங் கித்தன்மைக் கலவையணி.

பயின்மதிநீயேபயின்மதிதருதலின், வெளியுநீயேவெளியுறநிற்றலின், தாயுநீயேசாயைதந்துகத்தலின்,தந்தையுநீயேமுந்திநின்றளித்தலின்,உறவு நீயேதுறவாதொழிதலின், உற்றதுநீயேசிற்றின்பமின்மையின், ஆறுநீயே யாற்றுக்கருடலின், அறமுநீயேமறநிலைமாய்தலின், துணைவனுநீயேஇணை யில்லையாதலின்,துய்பனுநீயேசெய்யாளுறைதலின்,காரணநீயேநாரணனாத லின்,கற்பகநீயேநற்பதந்தருதலின், இறைவனுநீயேகுறையொன்றிலாமை யின்,இன்பமுநீயேதுன்பந்துடைத்தலின்,யானுநீயேயென்னுளுறைதலின், எனதுநீயேயுனதன்றியின்மையின், நல்லாய்நீயேபொல்லாங்கிலாமையின், வல்லாய்நீயேவையமுண்டுமிழ்தலின், எங்கணுமாகுமெய்யநின்வியப்பே, அங்ஙனேயொக்கவறிவதாரணமே. (எ)

கீழ் 'நாமென்கொலென்றுபயிலுவ' மென்றுயிர்த்தோழிக்கும் பாசுரமிடவகை யறியாவண்ணம் ஒடிற்று. பெரியோர் திறத்திலித்தலையில் ஆகாரத்தை மறைத்துக் கொள்ளக் கடவதாகையாலே இங்குற வேறுபோக்குச் சொல்லலாமென்று பாரித்தால் அதுதனக்குப் பாசுரமிடவல்லோ மல்லோமாகாதேயென்று என்கொலென்று பயி லுவமென்னுநின்றார்கள். "அயலோரறியிலுமீதென்னவார்த்தை" யென்றுகொண்டு தலைமகள் மறைத்துவர்த்திக்கக்கடவத்தை அவள்தான் மறைக்கவல்லளல்லாமையினு லேஉயிர்த்தோழிகள் மறைக்கப்பார்த்து அதுதான் அசக்யமாயிருக்கையாலேகால்வாங் தலைசாய்த்தார்களென்றதாய்நின்றது. இப்படிபரமபக்திதலையெடுத்து பரதசையிலும் வைத்து ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணகணங்கள் நிறம்பெறுமிடமான உகந் தருளினநிலத்தில் விபவஸமாதியாலே கலந்துபரிமாறவேண்டுமென்று மனோரதி த்துநின்றார்; அதுபெற்றாரில்லை, இது தனக்கடியென்னென்று பார்த்தார். அவன்தா ன் அநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுண கணநிவாஸபூமியாகையாலே அதிலொ

றுகுறைசொல்லவிரகில்லை, ஆனபின்பு நமக்குததகிகாரம் நிறைந்ததில்லையென்றுதல்; அவன்தானித் தலையில் அநுராகமில்லாதவனென்றுதல் சொல்லவேண்டிற்றிறேயென்று உத்விக்நராஞர். சோகித்தவாறே ''மாசுசஃ'' என்னவேண்டுமிறே அவனுக்கு, 'இதன் அடியென்னென்றுராயாநின்றுயீ ! அநுராகவிரஹமாதல் ; அதிகாரசூந்யதையாதல் அன்று. நாம்மானுஷ்யாவதாரத்தில் மநுஷ்யபாவனை செய்யக்கடவோமானுப்போலே அர்ச்சாவதாரஸமாதியின் மர்யாதையையழிக்காமைக்காகவாயிற்றுநாம் தூஷ்ணீம்நின்றது, துக்கமுறுதேகொள்' என்று ஸமாதானம்பண்ணி முன்னம் இவனை அநுபவிப்பியாத குணங்களை அநுபவிப்பித்தான். இங்ஙனல்லாதபோது இவனை இழக்கவேண்டிவருமிறே. நெடும்போதுகூட பரத்வத்தைமறைத்து வைத்தும் கடைசியில் அது தானே வெளிவரும்படியாய்த்திறே விபீஷண பரிக்ரஹத்தினன்று. அதுபோலேயிங்கும். 'ஸ்வநிகமமபஹாய' இறே. ''విమతసహోదరరక్షఃపరిగ్రహవిసంవాదివివిధసచివవిప్రలంభసమయసంరంభవిజృంభితసర్వేశ్వరభావ'' என்னக்கடவதிறே. அது தன்னைத்தான் அநுபவித்தபடியே பேசுகிறுர். அது பேசுமிடத்தில் ஸஹேதுகமாக உபபாதித்தருளுகிறுர், பரோபதேசபர்யவஸிதமாம்படி. இதில் அந்யதாபாவம் சங்கிக்கவிரகில்லையென்றுகொண்டு ஸ்திரீகரணமாயிருக்கும். அதுதன்னில் உத்விக்நராய் அகலப்பாரித்ததம்மை அநுபவிக்கும்படி சித்தஸமாதானம் செய்துவைக்கையாலே அதுதன்னையே முந்தற அருளிச்செய்கிறுர். பயில்மதி - இடைவிடாதே அநுபவிக்க அளவுடைமையை, தருதலின்-எனக்கு அருள்செய்கையாலே, பயில்மதி-அநுபவயோக்யனை சந்தரன், நீயே. வெளியுற-இதரதேஜோவஸ்துக்கள் ப்ரகாசத்தையடையும்படி, தன்னை அதிவஸித்து தேஜோந்தரங்கள் தேஜஸ்ஸையடையும்படி யென்கை. நிற்றலின்-நிற்பதினுலே, வெளியும் - தேஜஸ்ஸும், நிருபாதிகதேஜோ ரூபியான ஸூர்யனும், நீயே. ''ப்ருஹந்பாண்டரவாஸாஸ்ஸொமொராஜெதி'' என்று பாஸ்யனுனசந்த்ரனும் ''அதிஷ்டாஸ்ஸர்லேவஷாம்பூதாநாம்மூர்தாராஜேதி'' என்று பாஸ்யனுன ஸூர்யனும் நீயே. ''யஸ்தெஜஸ்திதெஜாம்ஸி, தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி'' என்று தன்னையொழிந்த தேஜஸ்ஸுக்களுக்கும் புகர்கொடுப்பவனிறேநீதான். யஸ்யாம்ஸமெதயஸமயெஷுசிரந்நிவாஸாத் பாகீரதீப்ரப்ருதயோபிபவந்திபுண்யாஃ என்னுமாப்போலே. இது ஸர்வநிர்வாஹகத்வம் சொன்னபடி . மேல் ''ப்ராதா பர்தாசபந்துச்ச பிதாசமமராகவஃ மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸச்சரணம்ஸுஹ்ருத்'' இத்யாதிப்படியே ஸர்வவிதபந்துவும் நீயேயென்கிறுர். சாயை - நிழலை, தந்து-கொடுத்து, உகத்தலின்-ஸந்தோஷித்தலால், தாயும் — மாதாவும், நீயே. ''மாத்ருதேவோபவ'' என்று முந்தறச்சொல்லிற்றிறே. இங்குச் சாயையென்றது ஸம்ஸாரஸந்தாபஹரமான திருவடிகளை. அதை அஜ்ஞாதயாத்ருச்சிகாநுஷங்கிக ப்ராஸங்கிகஸுக்ருதாதிமூலகமாகத் தான் முயன்று தருகையாலும் அதுதான் தன்பேறென்று உகக்கையாலுமாய்த்துத் தாயு நீயேயென்றது. அங்குச்சாயையென்பது கர்ப்பதாரணத்தை. முந்தி - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திற்கு முன்னே, நின்று—, அளித்தலின்-கரணகளேபரப்ரதானம்பண்ணி ரக்ஷிக்கையாலே, தந்தையும்-பிதாவும், நீயே.''அசிதவிசிஷ்டாந்ப்ரளயேஜந்தூநவலோக்யஜாதநிர்வேதா.கரணகளேபரயோகம்விதரஸிவ்ருஷ சைலநாத்தகருணேத்வம்.''பிதாதான்ஹிதப்ரவர்த்தகனுகையாலே இவனுக்கு ஆமது ஆகாதது ஆராய்ந்து இவன் அறியாக்காலத்திலும் நடத்திவைக்குமாப்போல கழிக்கவேண்டுவனகழித்துக் கூட்டவேண்டுவன கூட்டி ரக்ஷிக்கையாலே பிதாவும்நீயே. 'அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண்அன்பு சைவித் தறியாமாயத்தடியேனைவைத்தாயால்.' துறவாது - விடாதே. ஒழிதலின்-ஒழிகையாலே, உறவும் - பந்துவும், நீயே. பரித்யாகஹேதுக்கள் நிலைநின்றுலும் விடமாட்டாதேயிருக்கையாலே நிர்வ்யாஜபந்துநீயே. 'ப்ராதா' இத்யாதி. 'பர்த்தாசபந்துச்ச.' 'வேறே போகவெஞ்ஞான்றும்விடலே.' சிற்றின்பம் - சில்வான இன்பங்கள்,ஆபாததஃ அல்பாநுகூலங்களாய்த்தோற்றிப் பின்னுல் அநர்த்தோதர்க்கமான காமங்கள், 'நெடுங்காமமுற்பயக்குஞ் செந்நீரவின்பத்தின் முற்றிழாய் பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது, என்று தமிழன் வார்த்தை. இன்மையின்-இல்லாமையால், அப்படியாகாமையால் என்றபடி. அவகாஹிக்க அவகாஹிக்க ஸரஸமாய்ஸுகோதர்க்கமாகையாலே என்கை. 'அதிகமதிசமந்யாமாத்மசோபாம்ததாநம். அநவதிக்கவிபூதிம் ஹஸ்திசைலெச்வரம் த்வாமநுதிநமநிமேஷைர்லோசநைர்நிர்விசெயம்.' உற்றதும் - ப்ரப்தமும், வகுத்தவிஷயமும், நீயே. 'வாயவனையல்லதுவாழ்த்தாது கையுலகந்தாயவனையல்லது

நான்றெழா, பேய்முலை நெஞ்சூணாகவுண்டா னுருவொடுபேரல்லால் காணாகண்கே ளாசெவி' 'வாழ்த்துகவாய்' இத்யாதி. அன்றிக்கே: உற்றதும் - பரித்யாகார்ஹ அந் தரங்கவஸ்துவும் நீயே யென்பாருமுண்டு. உற்றதும் - வாஸஸ்தானமும் நீயே யெ ன்றுமாம். இது 'நிவாஸ:' என்றதைச்சொல்லுகிறது. மேல் 'சரணம்' என்றதைச் சொல்லுகிறது. ஆற்றுக்கு- அநுஷ்டிக்கு மேதேனுமொரு வ்யாஜமாத்ரமான உபா யத்துக்கு, அருள்தலில் - உபாயலாகவத்தையும் பலகௌரவத்தையும் நினையாதே பரிபூர்ண பலப்ரதானம்பண்ணி ரக்ஷிக்கையாலே, ஆறும் - உபாயமும், நிருபாதிக ஸர்வவிதஸம்பந்தமு முடையவனாகையாலே இத்தலையில் வ்யாஜமாத்ரத்தைக்கொ ண்டு தான் உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே நிற்கையாலே ஸகலபலஸாதநமும் நீயே. [Grantha] இறே. மறநிலை - பாபங்களின்நிலையை, மா ய்தலில் - மாய்த்தலில், நசிப்பிக்கையாலே, அறமும் - தர்மமும், நீயே. பாபநிவர்த் தகங்கள் தர்மங்களிறே. [Grantha] [Grantha] [Grantha] இது 'ஸுஹ்ருத்' என்றதைச்சொல்லுகிறது. [Grantha] [Grantha] என்னக்கடவதிறே. அறம் என்று கர்மயோ காதிகளைச்சொல்லி [Grantha] [Grantha] என்றபடியைச் சொல்லிற்றென்றுமாம். இணை- தன்னோடொப்பார், இல்லையாதலின் - இல்லாமையால், 'ஒத்தார் மிக்காரை இலை யாயமாமாயா.' துணைவனும் - ஸஹாயமாய் நிற்பவனும், நீயே. உன்னோடொப்பா னொருவன் உண்டாமன்றிறே அவனும் ஸஹாயமோவென்று சங்கிக்கலாவது. [Grantha] [Grantha] என்கையாலே ஸத்பதவீ ஸஹா யன் நீயேயிறே. இது கதி: என்றதைச்சொல்லிற்று. அன்றிக்கே ஆறும்நீயே, அற மும் நீயேயென்று சரணம் என்றதைச்சொல்லி துணைவனும் நீயே துய்யனும்நீயே யென்று ஸுஹ்ருத் என்றதைச்சொல்லி காரணம்நீயேயென்று கதி: என்றதைச் சொல்லி நாராயண: என்றதை நாரணனாதலின் என்றுசொல்லிற்றென்னுமாம். செ ய்யாள் - பெரியபிராட்டியார், உறைதலின்-அகலகில்லே னிறையுமென்று நித்யவா ஸம் பண்ணுகையாலே, துய்யனும் - பரிசுத்தனும், நீயே. அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானன் நீயே, 'மங்களம் மங்களாநாம்' என்று அவிகலகல்யாண நிதி யான பெரியபிராட்டியார் விரும்பிவஸிக்கையாலே ஸர்வப்ரகாரசுத்தனாய் சுபாச்ர யமான திவ்யமங்களவிக்ரஹ யோகத்தாலே முமுக்ஷுபாஸ்யனென்கை. [Grantha] [Grantha] என்னக் கடவ திறே. [Grantha] [Grantha] ஸ்ரீ [Grantha] என்கை. நாரணனாதலின் - நாராயணனா கையாலே, காரணம் - நிகலஜகந்நிமித்தோபாதாநரூப ஸர்வவித காரண பூதனும் நீயே. 'ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்' இத்யாதியாலே நாராயணனிறே ஸர்வகார ணமாக ப்ரதிபாதிதனானன். நாராயணசப்தம் ஸமாஸத்வயத்தாலுமாக காரணத் வாதி கண்டோக்திமத்திறே. இது கீழும்மேலுமுள்ள எல்லாவற்றுக்கும் ஸ்தாபக மும். நற்பதந்தருதலின் - புநராவ்ருத்தி ப்ரஸங்கமற்ற ஸமீசீநபதத்தை பரமபதத் தைத் தருகையாலே, கற்பகம் - கல்பவ்ருக்ஷம் நீயே. சதுர்வித புருஷார்த்தங்களை யும் வழங்குமளவன்றிக்கே ஏதேனுமொரு கிஞ்சித்காரம் பண்ணினார்க்கு ஸர்வஸ்வ பூதமான காடபரிஷ்வங்கத்தைக் கொடுக்கக்கடவதிருத்தோள்களை யுடையவனாகை யாலே கற்பகக்காவன்ன நற்பலதோளனிறே. குறை ஒன்று - ஒரு குறையும், இலா மையின் - இல்லாமையாலே, ஸ்வரூபரூபகுணவிபவாதிகளில் ந்யூநதை ஒன்று மில் லாமையாலே, இறைவனும் - ஸர்வேச்வரனும், நீயே. 'நம்பி.' ஸ்வேதரஸர்வநியந் தாநீயே. துன்பம் - துயரங்களை, துடைத்தலின் - நீக்குகையாலே, இன்பமும் - நிருபாதிகாநந்த ஸ்வரூபமும், நீயே. 'ஆநந்தோப்ரஹ்ம.' என்னுள் - எனக்குள், இச் சரீராந்த:ப்ரதேசத்தில், உறைதலின்- கறந்தபாலுள் நெய்யேபோல் அப்ருதக்ஸித்த னாய் வஸிக்கையாலே, யானும்நீயே. 'யஆத்மநிதிஷ்டன்.' சரீரவாசிசப்தங்கள் நிய

ந்த்ருத்வ சேஷித்வாதிகளாலே ஆத்மவாசகமிறே. இப்படி இவ்வாத்மாவைப்பற்
அவன் நியந்தாவும் ஆதாரமும் சேஷியும் ஆகையாலே யானும் நீயே. உனதன்றி
உன்னுடையதல்லாமல், இன்மையின் - இல்லாமையின், எனதும்-மதீயமும், நீயே
மதீயமெல்லாம்நீயே. 'ஐஈ_நாயயஉஷியொஹு)ஹஂ ஸகஃஂ_தஜி_தவெவஉ
யவ | _நிய_தஃஸஂ' இறே. ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளும் களத்ரபசுக்ஷேத்ராதிகளும் நீயே
பொல்லாங்கு இலாமையின் - தீமையொன்றுமில்லையாதலின், நல்லாய் - நல்லவன்
ஹேயகுணலேசமு மின்மையால் கல்யாணஸ்பாவன் நீயே. ஆறும்நீயேயென்றுது
ங்கி இவ்வளவும்வர 'சரணம்' என்றதைச்சொல்லி 'நல்லாய்' என்று 'ஸுஹ்ருத்
என்றதைச்சொல்லுகிற தென்னுமாம். அப்போது மேல் 'கதி:' என்றதைச்சொல்லு
கிறது. வையம் - பூமியை, ப்ரஹ்மாண்டலக்ஷ சதகோடிகளை யென்றுகருத்து
உண்டு - ப்ரளயம்வந்தவாறே வயிற்றில்வைத்துரக்ஷித்து, உமிழ்தலில் - ப்ரளய
போனவாறே யதாபூர்வம்நிகரணம் பண்ணுகையாலே, வல்லாய் - வல்லவன், நீயே
நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரகரணசக்தன்நீயே. நீயே நல்லாய் நீயே வ
லாய். ஸர்வஜ்ஞனுகையாலும் ஸர்வசக்தனுகையாலும் பரமகாருணிகனுகையாலு
இஷ்டப்ராபணத்திற்கும் அநிஷ்டநிவர்த்தனத்துக்கும் கடவன்நீயே. மெய்ய
அடியவர்க்குமையனே, நின்வியப்பு - உனது ஆச்சர்யஸ்வபாவம், எங்ஙனமாகும்
எவ்வகையாயிராநின்றதோ, அங்ஙனே - அவ்வகையில் எல்லாம், ஒக்க அறிவது
நின்படிக்கேற்க அறியவல்லது, அறிந்துசொல்வது. ஆரணமே - வேதமே. அபெ
ருஷேயமாகையாலே நித்யநிர்தோஷமான வேதமொன்றே யாயிற்று அறிவது
நம்போலிகளுக்கு நிலமோ. அன்றிக்கே: ஒக்கவறிவது - போலியாய் அறிவது
நின்படிமுழுதும் அறிய வேதங்களுக்கும் நிலமல்லவிறே. 'யதோவாசோநிவர்த்
ந்தே' இறே. 'உவய_ுவய_ுஜஹவொவிவஸஷாநு வ_ுகஃ_)செ
யெஶ_தஜி_த்)_நாக_ூஜா_தீ | ஹ்ரீஸுஷெசெகஃமாணாவயீஷயா ஸஶாவு
_தா_நாஃ)ஐெ_தா_திஶெல_தெ' என்கை, அங்ஙனேயொக்க - இங்குச்சொன
னவையன்றிக்கே, நல்குரவும் இத்யாதியிற்சொன்னபடி யெல்லாமறிவது என்கை
'ஸோஅங்கவேதயதிவாநவேத' என்று கைவாங்கின பழமறைபோலன்றிக்கே மா
ன்மறையாயிற்றொக்க வறிவது. 'ஸேவாயோச்ய:' இத்யாதியிற்படியே பத்துபத்து
க்களிலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துஅர்த்தங்களும் இப்பாட்டில் அருளிச்செய்ய
பட்டதிறே. எங்ஙனேயென்னில், பயின்மதிநீயென்று ஸேவ்யத்வம். வெளியும்
யென்று போக்யத்வம். தாயுநீயே தந்தையும்நீயே என்னும் இரண்டிலுமாக சு
ஸுபகவிக்ரஹவத்வம். உறவும்உற்றது மென்று ஸர்வபோக்யாதிசத்வம். ஆறு
அறமுமென்று ச்ரேயஸ்தத்தேதுதாநம். துணைவனும் துய்யனுமென்று ப்ரபத
ஸுலபத்வம். காரணம் கற்பகமென்று அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வம். இறைவனுமின்
மும் என்று ஆச்ரிதேச்சாநுஸாரித்வம். யானும்நீ யெனதும்நீ யென்று நிருபாதி
ஸுஹ்ருத்வம். நல்லாய் வல்லாய் என்று ஸத்பதவீஸஹாயத்வம். இப்படி இக்குண
தசகத்தாலும் உபாயமும் உபேயமும் அவனே யென்றிறே அங்குமிங்கும் ப்ரதி
பாத்யம். (எ

ஆரணங்கள் தேடவயிந்தைநகர்வந்துதித்த
காரணராய்நின்றகடல்வண்ணர்—நாரணனுர்
இப்படிக்குமிக்கன்றெடுத்தபாதங்கழுவ
மெய்ப்படிக்கமானதுபொன்வெற்பு. (அ

இப்படி தன்னுடைய குணங்களை வகையும் தொகையுமாக வகுத்தநுபவிக்கி
இவனைக்கண்டு எம்பெருமான் தன் திருவடியைக் காட்டிக்கொடுத்தான். இதை
பாராயென்றுன். இதுவோ பார்க்கச்சொல்லிற்று, இது தான் வேதங்களுக்கு
ம்ருக்யமன்றோவென்று த்ரிவிக்ரமவ்ருத்தாந்தத்தை அநுஸந்திக்கிறுர். த்ரிவிக்
மாந்தம் வேதமென்றிறே ப்ரவாதம். கீழ்மொழிவார்மொழிவனவென்று வேத
கள் அதிக்ருதாதிகாரமென்றும் எம்பெருமான் வேதைகஸமதிகம்யனென்றும் செ
ல்லிற்று. தூமறையினுள்ளத்தில் பகவத்ஸ்வரூபாதிகள் வேதைகஸமதிகம்யமா

னும் அது ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு நிலமன்றென்றும் பரதேவதாபாரமார்த்த்யஜ்ஞானவான்களின் மதாவலம்பநத்தாலே இதிஹாஸபுராணாதிகளால் உபப்ரும்ஹிதமாம்போது ஸுகமமாமென்றும் அது தனக்கு ஸதாசார்யபரிக்ரஹம் வேண்டுமென்றும் சொல்லிற்று. இங்கு அப்படி நிரூபிக்கப்புக்கவாறே வேதந்தான் அவன் ஸ்வரூபாதிகளை பரிச்சேதித்தறியமாட்டாதே 'நந' என்னும் 'யதோவாசஃ' என்றும் கைவாங்கிற்றென்றறியலாயிற்றென்கிறது இங்கு. ஆரணங்கள்தேட - வேதங்கள் தேடாநிற்க, இன்னும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறனவாயிற்று. 'நோத்யமதோதிசேரதே.' அயிந்தைநகர் - திருவயிந்தையில், வந்து - தானேவந்து, உதித்த - அவதரித்தருளின, அவையங்கே தேடாநின்றன; இவ னவற்றின்கண்ணின் மணற்கொடு தூவிக்காலினுல்ப்பாய்ந்துவந்து நின்றபடி. காரணராய்நின்ற - ஸர்வகாரணபூதனாய் நின்ற, வேதங்களில் காரணத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிருந்தாலும் இவ்வவதாரமில்லாதபோது அது ஸர்வருக்கும் ப்ரமாணமாகமாட்டாது. 'ஸம்வஜெ தகிஷய தீவூஶா ஜூரெ ஹஸதீவூஶாணவிதியெஹிஜெநிரெ| தநூதெவிஙு தஶா நதாம் மதாஹஸிநாஜ்வாவஸுநிதூயீ'என்னக்கடவதிறே. கடல்வண்ணர்-கடலின் ப்ரகாரத்தையுடையவர்,ஸமுத்ரம் போன்றவர். அநுக்ஷணவீக்ஷணேபி நவநவம்போலே ஆச்சர்யாவஹனானை. 'ஸமுத்ரஇவகாம்பீர்யே.' நாரணனார்-நாராயணன்,நிகிலஜகத்வ்யாபநபரணசீலன், இப்படிக்கு - இந்த பூமிக்கு, மிக்கு - மிகுத்து, அன்று- அந்தகாலத்தில், சேவடியால் மூவடிமண்தென்னரங்கத்தம்மான் மாவலிபால்வாங்கியநாள், எடுத்த - விசும்பையளக்க உயர்த்த, பாதம் - திருவடியை, கழுவ - அவநேஜநம் பண்ண, 'குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகைநீர் பெய்து மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்திக் கறைகொண்ட கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினானண்டத்தான் சேவடியையாங்கு' என்கிறபடியே தன்தேசத்தேற எழுந்தருளின வலது திருவடியை அயன் அர்ச்சித்து அவநேஜநம்பண்ணின அந்த ஸ்ரீபாததீர்த்தத்திற்கு, 'சுநூவுதஷணஜாஉவாம்கூம்ஹா உநூவுதாஉாவநெஜநாதீ|சுநூக்ஷு ஸஷஸம்வூஸ்நா நூவெஷுதிஜநாஉஜநஃ' இறே. மெய்ப்படிக்கமானது - ஸத்யமான ப்ரதிக்ரஹ பாத்ரமாகவானது, பொன்வெற்பு - மேருபர்வதம். மேருபர்வதம் ப்ரதிக்ரஹபாத்ரமானது. வாமனன் த்ரிவிக்ரமனானன், ஸ்ரீயஃபதி ப்ரஹ்மசாரியானன். ஈச்வரனென்றிருப்பார் திருவடிவிளக்குவதும் அதை சிரஸில் தரிப்பதுமானர், பொன்வெற்புப்படிக்கமாயிற்று, இதென்ன ஆச்சர்யம்தான். கீழ் 'இழிவாரிதிகவென்'றென்று அவஸரப்ரதீக்ஷத்வம் சொல்லிற்று. 'ரக்ஷாபேக்ஷாம்ப்ரதீக்ஷதே' இறே. 'அடிமையாகின்றோம்......நாராயணனார்க்கேநாம்' என்று ரக்ஷ்யவஸ்துலாபம் சொல்லிற்று. 'அநுத்தமம்பாத்ரமிதம்தயாயாஃ.' இங்கு கடல்வண்ணனென்று ஸ்வாபீஷ்டரக்ஷ்யவஸ்துலாபத்தால் வந்த க்ருதக்ருத்யத்வப்ரயுக்தஹர்ஷப்ரகர்ஷம் சொல்லுகிறது. 'உதாராஃ' என்பானொருவனிறே. (அ)

வெற்புடனென்றியயிந்தையில்வெவ்வினைதீர்மருந்தொன்
றற்புதமாகவமர்ந்தமை கேட்டருள்வேண்டிநிற்கப்
பற்பினமர்ந்தசெய்யாள்படிகாட்டிய பண்புடையெம்
விற்புருவக்கொடிக்கோர் விலங்காமயல்பெற்றனமே. (கூ)

இப்படி அநுகூலப்ரதிகூல நீசாநீசவிபாகமற எல்லார்தலையிலும் திருவடியை வைத்து 'ஸக்ஷுவஜூதாம்தவவஉம் வதுாநநவூம் வாஜெஉகும்வஸீரஸாவஹதாம்ஸிவக்ஷம்| வகதுவிகுஶணகஶஜணிதெஷயஜெஹஜூ) பீஸாகிஷவூயிதம்வூயிவா)ம்'என்கிறபடியே ஒருவனைச்சதுராநநனுக்கி ஒருவனை சிவனுக்கிப்பொல்லாக்குறளுருவிட்டங்கே நின்றாழ்கடலும் மண்ணும் விண்ணும் முடிய விரடியால் முடிந்துகொண்டமை சொல்லிற்று. அயிந்தையோடொக்க நீள்கோயில்பொன்னகரமும் நடுநாடிறே. அங்குற்றைப்படி சொல்லிற்று. அர்ச்சாவதார ப்ரதிபத்தியைமறந்து விபவதில் நெஞ்சம் குடிபோய் 'அந்நாள்தடந்தோறும் புல்லாய்ச்சிலையாய்க்கிடந்திலமே நெஞ்சமே சுழல்தீண்டுகைக்கே' என்று கொண்டு நெஞ்சம்புண்பட்டு நோவுபடத்துடங்கினர். தீர்ப்பாரையாமினியுமாயிற்று. அவ்வள

விலே தன்படிதாமாகாதவாறே அங்கு நின்ற இவர்தமக்கு முத்தேச்யரான பாகவதர்
சொல்லும் பாசுரத்தைதலைவியீடுபாடுகண்டு வியந்துநொந்துரைத்ததாயார் பாசுரத்
தாலே யருளிச்செய்கிறார். துறை நற்றாய் வருந்தல். கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வையின்
கண்ணதாயிற்று. நற்றாய் பாங்கியர் தம்மொடும் அயலார் தம்மொடும் புலம்புமாறு
இங்கு சுருங்கக் கூறப்பட்டுளது. தன் மகள் மேன்மைத்தன்மைக்கிரங்கலுமாம்.

ஜ்ஞாநதசையில் தம்பேச்சு, ப்ரேமதசையில் பெண்பேச்சு. ப்ராப்யத்வரை
தலைமகள். ஸம்பந்த ஜ்ஞாநம்தோழி. உபாயத்வாத்யவஸாயம்தாய். எம்பெருமா
னோடிவ்வாத்மாசேருகைக்கு ஸம்பந்த ஜ்ஞாநம் ஆவசியகமாகையாலே அதைத்தோ
ழியென்கிறது. இருதலையும் கலக்கச்செய்வது தோழியிறே. தலைமகள் தலைவன்
பாடே அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தாலே அவனிருந்தவிடத்தே போவதாக உறுப்படா
நின்றால், 'அவன் வருமளவுபார்த்திருக்கையல்லது இதுநம்குலவழக்கன்' றென்பது
தாயின் கார்யமாகையாலே ப்ராப்யத்தின் போக்யதாதிசயத்தாலே க்ரமப்ராதிபற்
றாமே முறுகினவளவிலே 'ஸாத்யோபாயபரிக்ரஹமுகேந ஸித்தோபாயவசீகாரம்
பெற்ற நமக் கினியொருவிளம்ப ஹேதுவில்லாமையாலே அவன்தானே வந்து
கொடுபோமளவும் பதறாதிருக்கவேண்டும், இங்ஙனே மேல்விழுவது ப்ரபந்நகுல
மர்யாதைக்குச்சேரா' தென்று நிவர்த்திப்பிக்குமதான உபாயத்வாத்யவஸாயத்
தைத்தாயென்கிறது. 'இன்றேயிசையிலிணையடிசேர்ப்பரினிப்பிறவோம் நன்றே
வருவதெல்லாம் நமக்குப்பரமொன்றிலதே' என்றிறேப்ரபந்நன் இருக்கக்கடவது
க்ரமப்ராப்தியளவுமாறியிருக்கமாட்டாதே கிட்டியல்லதுதரியேன் என்று பதற்றத்
தையுண்டாக்குமது ப்ராப்யத்வரையாகையாலே நாயகவைலக்ஷண்யத்தையுணர்ந்து
குலமர்யாதையைப்பாராதே மேல்விழத்துடிக்கிற தலைமகளென்கிறது. தர்சனஹே
துவாகையாலே ஜ்ஞாநத்தைக்கண்ணென்கிறது. மேல்விழுகைக்கு ஹேதுவாகை
யாலே பக்தியைமுலையென்கிறது. கார்ச்யத்தையிட்டு வைராக்யத்தை இடையென்
கிறது. கரணநியமநரூபதாந்தியை வளைவையிட்டுப்புருவமென்கிறது. இது நம்மா
சார்யர் அருளிச்செய்யும்படி. வெவ்வினைதீர்-அதிக்ரூரமான கர்மங்களை நீக்கவல்ல
தான, மருந்தொன்று-ஓர் ஔஷதம், 'யத்கொடிநியாதா நாஹவெவ
நாஶஂ' இத்யாதிகளில் சொன்னவடைவில் தீராதநோய்களாவன வினைநோய்
றே. 'தீராதவினையனைத்தும் தீர்க்குங்கோயில்.' 'வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்.'
வெற்புடன் ஒன்றி - மலையோடேசேர்ந்து, அன்றிக்கே: சேர்ந்து விளங்காநின்ற
அயிந்தையில்-அயிந்தைமாநகரில், 'மாமலையிலுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்' என்று
தமிழாள்பேச்சு. ஒன்று - நிஸ்ஸமாப்யதிகம். அற்புதமாக-ஆச்சர்யதயா விலக்ஷண
மாக, பத்யநியம காலநியம ப்ரமாண நியமாதிகளின்றியே போஜநம்பண்ணவேண்டு
மென்றில்லாதே 'சிந்திக்கத்தித்திக்கும் செவ்வாய்த்துவர்த்துப்பாம்புந்திக்குளேயின்
புளிமேவும் நந்தம் கருவரங்கங்கைத்தழலுங் காவிரியினூடே திருவரங்கத்தேவன
ருந்தேன்' என்கிறமுறையிலே விலக்ஷணமான மருந்து. ஆகையாலே ஸர்வரும் விஸ்
மயிக்கலாம்படியென்கை. அமர்ந்தமை-நிலைநின்றமையை, ஸததோபபோசேபி ஸக
லோபயோகேபிகலயாபிவைகல்யமில்லாமேநிலைநின்றமையையென்கை. கேட்டு—
அருள்வேண்டிநிற்க-பகவத்கடாக்ஷத்தை நாம் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கச்செய்
தே, ஔஷதஸேவைபண்ணும்போதும், 'வைத்யோநாராயணோஹரி:' என்றிறே
சொல்வது. 'நாராயணம்ஸரதரோஹ்யநயாகாஃ நாராயணாத
தரம்நஹிகிஞ்சித்வஸ்தி' என்றிறே லோலம்பன் வைத்யஜீவநம் தலைக்கட்டிற்று. இம்
மருந்தினாலே நம்நோயும் நம்மவர்நோயுமெல்லாம் தீரும்படிஅவன் அருள்புரிவானோ
வென்றுநாம்வேண்டிக்கொடுநில்லாநின்றோம். பற்பித்யாதி. பற்பென்றுபத்மம். இல்
லென்றுவீடு. கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத ஸம்ம்ருஷ்டநாள ரவிகரவிகஸித புண்டரீக
தளாமலாயத ததீய நயநஸத்ருசமான திருத்தாமரை யாகிற வாஸஸ்தானத்தை,
அன்றிக்கே, இல்லென்று ஏழனுருபாய் பற்பில் என்றுவேற்றுமைமயக்கம். தாம
ரையை யென்கை. மறந்த-மறந்தவளான, அகலகில்லேன் என்று வைத்து திருமா
ர்பிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே தாமரையை மறந்தாளாயிற்று. இருப்பதும்

தாமரை, காற்கடைக்கொண்டதும் தாமரை, பார்ப்பதும்தாமரை, பார்க்கப்படுமதும் தாமரை, தரிப்பதும்தாமரை, அணைப்பதும்தாமரை, மறந்ததும் தாமரை. செய்யாள்படி - பெரியபிராட்டியின்படிகளை, படி - ப்ரகாரம். காட்டிய - எல்லோருக்கும் காட்டியதான, இவள்படியே பெரியபிராட்டியாரின்படியென்று எல்லோருமறியும்படி ஸ்வாநுஷ்டாநமுகேந காட்டிக்கொடுத்தவள் இவள்ஒருவளேயாயிற்று. பண்புடை - ஸ்வபாவத்தையுடைய, 'பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்.' பற்பினித்யாதி. பிறந்தகத்தமறக்கையாலே பெரியபிராட்டியை யொத்தாளென்கிறாள். அன்றிக்கே, பற்பினமர்ந்த வென்றுபாடமாய், திருமார்வத்தில் நிலைநின்றுவஸிக்குமென்று பொருளாய் படிகாட்டியவென்று தத்வத்பாவாபேக்ஷையைச் சொல்லுகிறது என்னுமாம். 'இல்லம்வெறியோடிற்றாலோ என்மகளை யெங்கும்காணேன்' என்று நானலற்றும்படி பண்ணப்பாரியாநின்றாள். எம் - எமது, விற்புருவக்கொடிக்கு - மன்னியசீர்மதனன் கருப்புச்சிலைபோன்ற புருவமுடைய வல்லிநுடங்கிடைக்கு, அன்றிக்கே. புருவமுடைய கொடிபோன்ற பெண்பிள்ளைக்கு, அன்றிக்கே: வில்போன்ற புருவக்கொடியுடையாளுக்கு, ஓர் - அத்விதீயதயாவிலக்ஷணமான, விலங்கா - பரிஹரிக்கவொண்ணாத, மயல் - மோஹத்தை, பெற்றனம் - யாமடைந்தோம். நாம் அருள்வேண்டி நிற்கச்செய்தே நம்குலக்கொழுந்து மோஹமுறப்பெற்றோம். இப்படியும் ஓர்மருந்தே! நாம் குணம்வேண்ட நம்மவர்க்கு மையனூட்டவற்றே. அன்றிக்கே: விலங்காமயல் - நிகளமான மோஹம். ஸம்ஸாரகாராக்ருஹத்தில் நின்றும் பேர்ந்து போகவொட்டாதநிகளம். 'ஸத்ரும் ஸவௌ வாரணமேஸ நாய வைகுண்டவாஸே நமே ஹிஸ்ருஷ:' என்றிறேபேச்சு. அர்ச்சாவதாரத்தி லீடுபாடு. பிள்ளான் ஸூக்தியை ஸ்மரிப்பது. 'இங்குற்றை அநுபவத்திலும் காட்டில் அங்குப்போய் அநுபவிக்கை தண்ணியதென்றிருந்தீராகாதே' யென்று அருளிச்செய்தாரிறே.

பெற்றனைநீயே மற்றுளதெல்லாம் பெறுவதுநின்னை உறுவதுகொள்வார், நின்னலன்றி மன்னாரின்பம் நின்பொருட்டு நீயென்பொருட்டில்லை, நின்னுருநின்று மின்னுருத்தோன்றும் நின்றனக்குநிகர் நின்னடியடைவார், நின்பாலன்றியன்பாலுய்யார் வாரணமழைக்கவந்தகாரணமே. (௧௦)

கீழ் 'விலங்காமயல்பெற்றனமே' என்னும்படிநின்றது. இனித்தான் முகங்கொடாதொழியில் ஸம்யக்பவிஷ்யதி ததச்சரண கதாநாம் ஸம்ரக்ஷிதேதி பிருதம் வரதத்வதீயம், என்றாமிறே. தேவநாயகன் தன்னைக்காட்டி அநுபவிப்பித்தான். உன்மழலைச்சொல்கேட்க விருப்பமானேனென்றான். நான் சொல்லலாவதென்தான்என்றார். சங்குதுடைத்தான், மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வாரைப்போலே அநுபாவயிதாவை அநுபவிக்கிறார். 'வ்யூஹவ்யூஹ ஸம்ஸ்வதந்த்ரா.'

வாரணம் - கஜேந்த்ரனானவன், அழைக்க - மொய்மாம் பூம்பொழில் பொய்கையிலே முதலைச்சிறைப்பட்டு ஆதிமூலமே யென்றழைக்க, வந்தகாரணமே - நானேமூலமென்று வந்துதோன்றிய காரணவஸ்துவே, யானை மூலமேயென வோலமிட எங்களுள்யாருமில்லை என்றகன்றார்கள் தேவர்கள். நானோ இதற்கு என்றகன்றான் நக்கன். நானன்றென்று புறமிட்டான் திசைமுகன். நானேயென்றுவந்தான் கடல்வண்ணன். அவனேயிறே ஸகலகாரணன். நீயே—, மற்றுளதெல்லாம் - மற்றுள்ள சேதநாசேதநங்களை, பெற்றனை - ஸ்ருஷ்டித்தாய். அன்றிக்கே: மற்றுளதெல்லாம் - உன்னோடொக்க நாட்டார்சங்கிக்கு முன்பேரன் பிள்ளைதுடக்கமாக எல்லாவற்றையுமென்னுதல். பெற்றனை - ப்ராபித்தாய், கரணகளேபர ப்ரதாநாதிகளைத் தன் பேறாகப்பண்ணுகையாலே இவற்றை யெல்லாம் ஆத்மலாபமென்றுநினைத்து லபித்தாயென்னுதல். உறுவது - ஸ்வரூபாநுரூபமானபலத்தை, கொள்வார் - கொள்ளுமவர், பெறுவது - ப்ராபிப்பது, நின்னை - உன்னை, 'நாதோஸ்த்ருண மந்யதந்யதபிவா' என்றுவைத்து ஸாராஸாரவிவேகம் பண்ணின பரமைகாந்தி ஸார்வபௌமர்க்கு நீயே ப்ராப்யம். நீயே ப்ரார்த்த்யம். 'நிரவதி ஸஸுதஸ்த்வதீய

உஸ ஹஷ விஜ்ஞாவதராஹிரவ்யா | ஸத்யஂஸெவாரணமெஸவநாய மெவகஂவாஸெவிநஹெிஷி:' என்பதிறே இவர்படி. அன்றிக்கே: உறுவது - விளம்பாக்ஷமனுய் அசக்தனுன தன்ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமான உபாயவிசேஷத்தை, கொள்வார் - பரிக்ரஹித்தவர்கள், ப்ரபந்நரென்கை. பெறுவது நின்னை - உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே உன்னைப்பெறுவார்களாயிற்று. அவர்கள்; இன்பம்-ஸுகத்தை, பரமபதத்தையும், நின்னுலன்றி - உனக்குப்புறம்பாமன்று, மன்னுர்-அடையார்கள், 'நஜெவஜொகாகூஷணஂ நாஜரகுவஹஂவநெணெ| ஜெனஸ்யஂவாவிஜொகா நாஂ காஜெயெநகுயாவிநா.' தன்னுடைச் சோதியிலும் அவர்களறியில் ஒட்டார்களென்ருயிற்றுக்காணும் மாயங்கள் செய்வது. தூபதூமம்மறைவாமன்றிறே வருவதும்போவதும். "சூட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்தி விண்ணோர்கள் நன்னீராட்டி யந்தூபந்தராநிற்கவே அங்கோர் மாயையினுலீட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப்போந்து மிலேற்றுவள்கூன்கோட்டிடை யாடினை குத்தடலாயர்தங்கொம்பினுக்கே" ஸ்நாநாஸநமும் அலங்காராஸநமும் தன்னுடைச்சோதி. போஜ்யாஸநம் திருவாய்ப்பாடி. நீ-ஸ்வாபிமதாநுரூப ஸ்வரூபரூபகுண விபவைச்வர்யாதி விசிஷ்டனுன நீ, நின்பொருட்டு - உனக்காகவே, என்பொருட்டில்லை - எனக்காகவில்லை, 'வரதஸகலமேதத் ஸம்ச்ரிதார்த்தம் சகர்த்த' என்றுநீதான் எனக்காகச் செய்தாயென்ருலும் அதுதானு முனக்கேயாகையாலே இப்படி சொல்லுகிறது. 'உவாநெதஸதாஷிதி நியஜநாஜெஷ்டிஷிவிதெள ஷஜஂஜிஸ ஸ்ரீஜாநு' இறே. யார்கார்யம்செய்தோ மென்றிருக்கிருய், உன்கார்யமாயிற்று நீ செய்தது. உபாயதசையில் ஸ்வார்த்தகர்த்ருத்வாதி ப்ரமநிவ்ருத்திபோலே பலதசையில் ஸ்வார்த்தபோக்யத்வாதி ப்ரமநிவ்ருத்தி யாவச்யகமென்றதாயிற்று. நின்னுருநின்றும் - உனதுரூபத்திலிருந்து, மின்னுரு - மின்னல்போலே அல்பாஸ்திரமான ஸ்வரூபத்தையுடைய சராசரம் முற்றவும், தோன்றும் - ஆவிர்பவிக்கும். நீதான் கொண்டல்வண்ணனிறே. மின்னல்தோன்றுவது கொண்டலிலேயிறே. அங்கேயேலயிப்பதும். அதுபோலே உன்னில்தோன்றி உன்னில்லயிக்குமென்கை. நாம் ஸமாதிகரஹிதரென்றிராதே கொள்ளாய். அதிகரில்லையாகுலும் ஸமராவார்பலருண்டுகாண். அவர்களாரென்னில்; நின்னடியடைவார் - உனது சரணாரவிந்தங்களையடைபவர்கள், நின்தனக்கு - உனக்கு. நிகர்-துல்யர். 'சுவஸஜெஹாகுஜெதஂ' என்றுவைக்கையாலே. 'யதுதஂமெரதஂமெஸவுணமெதஜஹ்யெதஹெயஂ' என்றதிறே. 'நதாநாஂயதுவொநதி:.' கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தில்தான் போக்யத்வத்தில் தான் உத்தேச்யத்வத்தில் தான் ஸம்ஸாரோத்தாரணத்தில்தான் உன்னேடொப்பர் அவர்கள். 'தன்னையெந்நாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்குத் தன்னையேயொக்கவருள் செய்வார்.' அவர்களுணும் வ்ருத்தியுமிதுவென்கிருர். நின்பால் - உன்திறத்தில், அன்பாலன்றி - பக்திரூபமான ப்ரீதியாலல்லது, உய்யார் - உஜ்ஜீவியார்கள். நீதான் உன்னடியார்திறத்து ப்ரீதியோடே நின்று அதொழிந்தவன்று உண்டதுருக்காட்டாதே நிற்குமாப்போலே அவர்களும் உன்திறத்து ப்ரீதியல்லது ஆத்மதாரணமில்லாதவர்கள். 'ஜஜஜூகுஹகுஷ வீதிரஹயிகாஹவெதீ' என்ருயிறே. 'யநூஹஒதஂக்ஷணஂவாவி வாஸஜெவொநவிதுெதெ | ஸாஹாநிஸநூஹஹிஜஂ ஸாஹுாஜிஸாவவிகியா' என்ருயிற்றிவர்கள்படி. வேற்றுமைமாலையெனுஞ் சொல்லணி. (௪௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்புதல்வன்ருதயசூரித் தாளிணைச்சென்னியிற்பூண்ட
திருவுடைத்தாதவேங்கடவரதக் குருவரன்றநயனுய்த்தந்தை
திருவடியொன்றிக்கசடறக்கலைகள் கற்றவன்கருவினிற்றிருவன்
திருமலைதாதக்கவிவரன்மொழிந்தான் மும்மணிக்கோவையின்பொருளே.

மும்மணிக்கோவையாவது முப்பதுப்பாட்டுக்கள் அந்தாதித்தொடராக வேண்டுகையாலும் அந்தாதித்தொடர்ப்பாமுடிவு துவக்கப்பாவின் முதலாக வேண்டுகையாலும் இங்குபத்தேபாக்கள் காண்கையாலும் அருள்தருமென்று துவக்கியது சாரணமேயென்று முடிகையாலும் இடையடுத்த பந்துகழலம்மானை யூசலேசற்பாக்கள் லோபித்துக்கிடைக்கையாலும் அவற்றுடன்சேர இப்ரபந்தத்தின் பின்னிருபதுபாக்களும், லுப்தமாயிருக்கிறனவென்று சண்டுகொள்வதென்று நம்மாசார்யன் அருளிச்செய்வர்.

மும்மணிக்கோவை வ்யாக்கியானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநமஃ.

ஸ்ரீஃ

ஸ்ரீதேவநாயக பரப்ருஹ்மணேநமஃ.

தேசிகன்திருவடிகளேசரணம்.

நவரத்நமாலை வியாக்கியானம்.

கோடிகன்னிகாதானம் திருமலைதாததேசிகன் செய்தருளியது.

சந்தவிருத்தம்.

மலர்மகள்மணாளனைப் புகழ்ந்துபாடுமாறனன்
மலர்ப்பதத்தனுக்கமைந்த வாகமாந்தசூரிவாய்
மலர்ந்தநூல்கள்விள்ளநன்குரைத்தநாவின்வீறுடை
மலர்மகள்புதல்வனைப் பணிந்துபோற்றியேற்றுவாம். (௧)

கலித்துறை.

தாமரைமலரின்மங்கை தனியுறையகலன்பாதத்
தாமரைச்சிரமேற்கொண்ட மாறனார்தமிழ்மறைக்குத்
தாமுரைசெய்தபிள்ளான் திருக்குலத்துதித்தோமென்று
நாமுரைசெய்யப்புக்கோம் நவமணிமாலையிற்கே. (௨)

நவரத்நமாலையாவது 'அந்தாதித்து வெண்பாவாதிய, பாவும் பாவினமுமாக வொன்பது, செய்யுளணிபெறச் செப்புவததுதான், நவமணிமாலையாநாடுங்காலே' என்கையாலே வெண்பாவாதியாக பாவும் பாவினமுமொன்பது பாக்கள் அந்தாதித்துப்பாடுவதாம். ஆனாலும் அந்தாதித்தலும் வெண்பா முதலாதலுமின்றியே பலநவமணிமாலை காண்கையாலே அது இன்றியமையாத விலக்கணமல்லவென்பது ஸாரம்.

ஆச்ரிதர் இழியுந்துறை திருவடிகளாகையாலே அதை அநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. இவன்தான் அதை விட்டவ்வருகுபோவானல்லனிறே. 'நூபுரேத்வபிஜாநாமி நித்யம்பாதாபிவந்தநாத்,நாஹம்ஜாநாமி'இறே. மேலையார்செய்வனகள்என்று அதுவேயாயிற்றுவழி பின்னானார்க்கும். 'துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே' என்பாரும், 'ஓரடியுஞ்சாடுதைத்த ஒண்மலர்ச்சேவடியுமீரடியுங் காணலாமென்னெஞ்சே' என்பாரும் 'பெருந்தவத்தோர்காண்பரோ காரோதவண்ணன்கழல்' என்பாரும், 'இன்றேகழற்கண்டேன் ஏழ்பிறப்பும் யானறுத்தேன்' என்பாரும் 'தாங்கடத்தும் தன்மையான்தாள்' என்பாரும், சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு' என்பாரும்' த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே' என்பாரும், ஆயிறே முன்னோர்கள் போனபடி. ஆகையாலே இவரும் 'அடியவர் மெய்யர் மலர்ப்பதங்களே' யென்பாரானார்.

ஒருமதியன்பருளங்கவர்ந்தன உலகமடங்கவளர்ந்தளந்தன
ஒருசடையொன்றியகங்கைதந்தன உரகபடங்களரங்குகொண்டன
தருமமுயர்ந்ததிதென்னநின்றன தருமனிரந்ததிசைந்துசென்றன
சகடமுடைந்துகலங்கவென்றன தமர்களருந்துமருந்திதென்பன
திருமகள்செய்யகரங்களொன்றின திகழ்துளவுந்துமணங்கமழ்ந்தன
செழுமணிகொண்டசிலம்பிலங்கின சிலைதன்னிலன்றேரணங்குமிழ்ந்தன
அருமறையந்தமமர்ந்தபண்பின அயன்முடிதன்னிலமர்ந்துயர்ந்தன
அருடரவெண்ணியயிந்தைவந்தன அடியவர்மெய்யர்மலர்ப்பதங்களே. (க)

ஏகாந்திகளாய்த்து ஒருமதியன்பர். ஐகாந்திகாத்யந்திகபரபக்தி யென்பதிறே. ஏகாவலம்பியாயுள்ளமதியையும் அன்பையும் உடையவர்கள். அவர்களாகிறார் அயர்வறுமமரர்களும் - பராங்குசபரகாலாதிகளும் நாதயாமுனயதிவராதிகளும், பரமைகாந்தி ஸார்வ பௌமர்களது திருவுள்ளத்தைக் கைக்கொண்டதும் திருவடிகள். சூட்டுநன்மாலைகள் என்னும்படியாயிறே அங்குற்றைப்பரிவு. 'பரிஜனபரிசாரிகாபரிசரிதசரணயுகள' இறே. 'அடிச்சியோந்தலைமிசைநீ அணியாய் ஆழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம்' என்றும், 'தளிர்புரையுந்திருவடி யென்தலைமேலவே' என்றும், 'மதுஜிதங்க்ரிஸரோஜ தத்வஜ்ஞாந' என்றும் 'தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்க்ஜே' என்றும் 'பாதாரவிந்தயுகளம் சரணமஹம்ப்ரபத்யே' என்றுமிறேஇங்குற்றைப்படிகளவில் நிலைநின்றவையாகையாலே உளங்கவர்ந்தன வென்கிறார். இப்படி 'வேறொன்றும் நானறியேன்' 'மறவேனினி நின்பதமே' என்று சொல்லுமாப்போலே 'உன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்' என்பாரளவன்றிக்கே அபேக்ஷியாதார் தலையிலும் தன்பேறாக வடியிட்டபடி யென்தானென்கிறார். முன்னம் குறளாய் வந்து 'நிலம் மாவலிமூவடி' யென்று இரந்து அங்கேநின்றாழ்கடலும் மண்ணும்விண்ணும் முடியவோங்கிவளர்ந்து ஸகல புவநங்களையும் அளந்ததும் திருவடிகள். தாளாலுலகமளந்தவசைவேகொல்' என்றின்றளவும்வரஅயர்க்கும்படியிறே அளந்தது. இப்படி ஒருக்கால் அடியிட்டுப்போன வன்றும் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்தபடியை அநுஸந்திக்கிறார். அன்றிழந்தாரும் இழக்கக்கடவர்களன்றென்று பார்த்து பாவநதமமான கங்கையை ப்ரஸாதித்ததும் திருவடிகள். 'பாவநார்த்தம் ஜடாமத்யே யோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத்' என்றுவைத்து ததீயகம்பீர நிபாதஸஹநஸமர்த்தமாய் அத்விதீயமான சிவன் சடையில் நின்று ஏகீபவித்து ப்ரவஹிக்கும் கங்கையைத்தந்தன- கொடுத்தன. 'குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து, மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்திக், கறைகொண்டகண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினான், அண்டத்தான் சேவடியையாங்கு' என்னக்கடவதிறே. 'தீர்த்தேநமூர்த்நிவித்ருதேந சிவச்சிவோபூத்.' கங்கோத்பாதநம் ஒரு திருவடியின் கார்யமானாலும் அவ்விஷயத்தில் இரண்டும் ஏகாபிப்பிராயமாகையாலே தந்தனவென்கிறார். மிதுநசேஷர்களிறே. 'உபயாதிஷ்டாநஞ்சைகம் சேஷித்வம்' என்றதிங்கும் ஒக்கும். மேலே ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸந சீலதையை அநுஸந்திக்கிறார். துஷ்ட நிக்ரஹத்தில் திருவுள்ளம் பதறிப்பாயும்படி. காளியனென்றும் நாகராஜனது படங்களைத்தம்லீலாந்ருத்தங்களுக்கு ரங்கஸ்தலமாகக்கொண்டன. அநுகூலப்ரதிகூலவிபாகமற வெல்லார்தலையிலு மடியிட்டப்ரஸங்கத்திலே ப்ரதிகூலர்தலையில் மாறிமாறியடியிட்டபடி ப்ரஸ்துதமாய்த்து. த்ரிவிக்ரமாபதாநத்துக்கு விஜயத்வஜமான கங்காப்ரஸ்தாவத்திலே நிலையிலச்சினையிட்டது ஸம்ஸ்துதமாய்த்து. '[illegible]' என்றானிறே. இப்படி அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வம் மாத்ரமன்றிக்கே இஷ்டப்ராபகத்வமுமிவைகளுக்குண்டாய்த்து, உயர்ந்தது-உத்தமமானதருமம், இது வென்னலாம்படி நின்றன. அலௌகிகச்ரேயஸ்ஸாதநமிறே தர்மம். 'தஸ்யஸ்வாத்மப்ரதாநேது ஸாதநம்ஸ்வபதத்வயம்' இறே. 'உபாயத்வமிஹஸ்வாமிபாதயோரபிஸம்ஹிதம்.' இப்படியானபரத்வத்துக்குநிறங்கொடுக்கவற்றான ஸௌலப்யம்

சொல்லுகிறது. தருமபுத்திரன் அபேக்ஷித்தவாறே அவனுக்காக தூத்யத்தை அங்கீகரித்துக் கடுந்தூரம் கடந்து நடந்தன, கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோவென்னலாம்படியிறே தன்னை அவர்களுக்கு பவ்யனாக்கிவைத்தது. தூதுநடந்த தன்னேற்றம் திருவடிகளுக்கேயாயிற்று. இப்படி பருவம் நிரம்பினவாறே அன்றிக்கே தன்னைத்தான் அறியமாட்டாத சிறுபருவத்திலும் தன்னை நோக்கிக்கொடு நின்று விரோதி நிரஸநம்செய்து ஆச்ரிதர்க்கு உபகரித்தபடி சொல்லுகிறது. சகடம்-ரக்ஷார்த்தமாகக்காவல்வைத்த சகடந்தானே அஸுராவேசத்தாலே ஊர்ந்துநலியவர அது தானே உடைந்து முறிந்து விழும்படி நிமிர்ந்தன. அத்தாலே வெற்றிபெற்றன. 'பொன்றச்சகடமுதைத்தாய் புகழ்போற்றி' இறே. இப்படியானகுணங்கள் காநநகௌமுதி ஆகாமே ஆச்ரிதர்க்கு ஸர்வாவகாஹநார்ஹமானமைசொல்லுகிறது. பக்திபாராவநதர்கள் ஸாதரமாக ஸேவிக்கும் அபர்யாப்தமான அமிருதம் இவையென்னலாய்த்தன. போக்யத்வம் திருவடிகளுக்கே. அபர்யாப்தியும் இவற்றின் அநுபவத்திலே. இவ்வளவுக்கும் அடிலக்ஷ்மீஸம்லாளநம் என்கிறது. பகவந்நாராயணாபிமதாநுரூபஸ்வரூபரூப குணவிபவைச்வர்ய சீலாத்யநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணையான மலர்மகள் கூசிப்பிடிக்குமவையாகையாலே செய்ய தாமரைக்கைகள் பதிந்துள்ளன. 'வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி' இறே. இப்படி நிறம்பெற்றன. அதன்மேலே மணம்கொண்டபடி. திகழ்-தண்ணந்துழாய் மணம் கொண்டன. தோளிணைமேலும் நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மானிறே. மேலே அலங்காரம். பல பலவேயாபரணம் இறே. நிர்துஷ்டரத்நகசித நூபுராலங்க்ருதங்கள். போக்யத்வம் பூஷணத்தாலே அதிசயிதமாகாநின்றது. மேலே ஆச்சர்ய சேஷ்டிதம். ஒரு சிலையிலே ஒரு கன்னிகையை உமிழ்ந்தன. உத்கிரணம்பண்ணின. 'யோஷித்பூதத்ருஷந்தி.' மேல் அபரிச்சேத்யமஹிமத்வம். 'யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே' என்று வைத்து வேதங்களே சொல்லத்துடங்குமவையாயிற்று. ஸம்சயாநர்க்கு துர்ப்போதமான வேதாந்தங்களில் ப்ரதிபாதிதமான ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையுடையன. ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான சதுர்முகன் ஸ்வாபேக்ஷித ஸித்திக்காகப் பணிகையாலே அவன் பக்திக்குமெய்ச்சி அவனது சிரத்தில் படிந்து ஆச்ரிதர்க்குத் தலையாய் உயர்ந்தன. 'த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி' என்றிறேயன்பர்படி. இவை யெல்லாம் ஒரு தேசவிசேஷத்திலே ஒரு கால விசேஷத்திலே யென்னாய் இருள்தருமாஞாலத்துள்ளாரும் பிற்பாடரும்இழக்கவொண்ணாதே எல்லாருக்கும் அருள்புரிய ஸங்கல்பித்து நடுநாடானதிருவஹீந்திரபுரத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து நித்யஸேவ்யமாயிராநின்றன. அவர்தாம் அன்பர்க்கு மெய்யன். 'மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம் பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லா' இறே. மலர்ப்பதங்கள். பொன்மலர் நாறினாப்போலே யிருக்கையாலே இன்னமலர்என்னாதே மலர்என்று பொதுவிலே அருளிச்செய்தபடி. அடியவர் மெய்யர் மலர்ப்பதங்கள். வேறோருபமானம் சொல்லவொண்ணாமையாலே தானே தனக்கொத்த திருவடிமலர்கள். ஒரு மதியன்பருளங்கவர்ந்தன. இத்யாதி. (௧)

மகரம்வளருமளவிற் பௌவமடையவுற்றலைத்தனை
   வடிவுகமடமெனவமர்ந்து கிரிதனைத்தரித்தனை
மலியுமசுரனுரமிடந்து வசுதைபேர்த்தெடுத்தனை
   வலிகொளவுணனுடல்பிளந்து மதலைமெய்க்குதித்தனை
பகருமுலகமடியளந்து தமர்களுக்களித்தனை
   பரசுமுனிவன்வடிவுகொண்டு பலவரைத்துணித்தனை
பணியவிசைவிறிசைமுகன் றன்முடிகள்பத்தறுத்தனை
   படியுமுருவில்வருபிலம்ப வசுரனைத்தகர்த்தனை
நகரந்துவரையெனவுகந்துகிரிதனைத்தரித்தனை
   நடமொடியலும்பரியில்வந்துநலிவறுக்கவுற்றனை
நலியும்வினைகள்செகுமருந்தினலமுறைந்தவெற்பினை
   நனுகுகருடநதிகிளர்ந்தபுனலுகப்பில்வைத்தனை

அகரமுதலவுரைகொண் மங்கைகணவனுக்களித்தனே
அடையும்வினைதைசிறுவனுய்யவருள்கொடுத்துயர்த்தினே
அடியுமணையுமெனுமனந்தனடிதொழக்களித்தனே
அவனிமருவுதிருவயிந்தையடியவர்க்குமெய்யனே. (உ)

இனி ஆச்ரித ரக்ஷணார்த்தமாக திருவவதரித் தருளின படிகளை அநுஸந்தித்தினிய ராகிருர். ‘பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம்। தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே’ என்றருளிச்செய்கையாலே மூனறுங் கூட அவதாரங்களுக்கெல்லாம் ப்ரயோஜநம் ஆனாலும் ஓரோ ரவதாரத்திற் கோரொன்றிலே நோக்கென்று திருவுள்ளம் பற்றி அநுஸந்திக்கிற படியிது. மகரம். ‘[illegible]’ இத்யாதிப்படியே பரத்வத்தைமறைக்கவேண்டி மத்ஸ்ய ரூபியாய் வளர்ந்தருளும்போதும் ஆச்சர்ய சேஷ்டிதனுகையாலே ஸமுத்ரப் பரப்படங்கலும் வியாபித்து அலேக்கச்செய்தனே. வேதங்கள் முழுகிப் போயிருக்கையாலே அதைத் தேடக் கருதி கண்ணிமைக் கொட்டாத ரூப மெடுத்து தேடுகிறவன் ஜலத்தை அலேத்துக் கலக்குவது போல கலக்கினுயிறே யென்கை. பக்த ரக்ஷணத் திலுள்ள ஆதராதிசய மிது. பௌவ்வம் - ஸமுத்ரம். வடிவு. ஸகலஜக தாதாரமான கூர்மரூபத்தோடு ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனுய் மந்தரமலேயைத் தாங்கினே. அம்ருதமதநத்தினன்று மலேதன்னே மத்தாவரவாற் சுழற்றும்போதைக்கு அது முழுகிப்போகாமே ஆமையாய்த்தாங்கினே. பக்தரக்ஷண ப்ரதிஜ்ஞா பரிபாலனே காக்ர்யமிது.மலியுமசுரன். ஊன்மல்கு மோடு பருத்த ஹிரண்யாக்ஷனென்னு மசுரனது மார்பைப் பிளந்து அவனேக் கொன்று அண்டபித்தி யோடொட்டிக்கிடந்த பூமியைப் பேர்த்து எடுத்தருளினே. ஸ்ரீவராஹாவதாரம். துஷ்டநிக்ரஹமும் ஆச்ரிதபாலனமும். வலிகொள். அநிதர ஸுலப வரப்ல மத மத்தனுன ஹிரண்ய கசிபு வென்னும் அசுரனது உடலேப்பிளந்து அவன் குமாரனுன ப்ரஹ்லாதன் வாக்கியத்தை ஸத்யமாக்குகைக்காக அப்போதே விலக்ஷணமான நரஸிஹ்மரூபத்தோடே ஸ்தம்பத்தில் தோன்றினுய். ஸாதுபரித்ராணம்ப்ரதாநம். துஷ்க்ருத்விநாசம் ஆநுஷங்கிகம். தைவிகபைத்ருக மாநுஷ்யகாதி ஸகலகர்மங்களும் ஸ்வோத்தேசேந பண்ணக்கடவதென்று கட்டளேயிடுகையாலே ஸர்வயஜ்ஞபோக்தாவான தன்னேடு எதிரிட்ட சண்டாளனே வதம்செய்வது ப்ரதானமேயானுலும் அவன் தான் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானே டெதிரிடாமே நின்ருனுகில் உபேக்ஷித்துப் போருமவன் நீ யென்கை. ‘எங்கு முளன் கண்ணனென்ற மகனேக் காய்ந்து, இங்கில்லேயா லென் றிரணியன் றூண் புடைப்ப, அங்கப்பொழுதே அவன் வீயத்தோன்றிய, சிங்கப்பிரான் பெருமை யாராயுஞ் சீர்மைத்தே’ இறே. பகரும். த்ரைலோக்யாதிபதியாய் நின்ற மஹாபலிக்கு வசமாயிருந்த உலகமூன்றையும் யாசித்து வாங்கி அளந்து வசங்கொண்டு பக்தர்களுக்குக் கொடுத்தருளினே. இது ஸாதுபரித்ராணம். நிக்ரஹமும் பலிக்கு அநுக்ரஹமிறே. அமரர்களுக்களித்தனே யென்றும்பாடமுண்டு. பரசுமுனிவன். அஸஹநமுனியென்று பெயர்கொண் டதினுலேயே சேராச்சேர்த்தி இயல்புடையனென்று ஸர்வலோகவிதிதனுன பரசுராமன் என்னும் ரூபத்தைக்கொண்டு அஸுராம்சரான அரசர்பலரை இருபத்தொருகால் துணித்தனே. இது துஷ்க்ருத்விநாசேதம்பரம். பணிய. லோகராவணனுன பையல் நீ சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுய் வந்தபோதைக்கு ஆர்த்ராபராதியாய் ஜகந்மாதாவை வாஞ்சித்து போரப்பொலிய நலிந்து ஆத்மீயரைத் தடிந்து நெருக்கிப்பொடிபடுத்தி யிராநிற்கச் செய்தேயும், ‘[illegible]’ என்று பரமஹிதத்தை நீயே அருளிச்செய்தும் அவன் கேளாதே ‘நநமேயம்’ என்று நிமிர்ந்து நிற்கையாலே அவனது முடி பத்து மொருகொத்தென வுதிர்த்தனே. இது தர்மஸம்ஸ்தாபநாதரம். படியு முருவில். கோபால பாலகர்களோ டொத்த வுருவங்கொண்டு வந்த ப்ரலம்பாஸுரனே நிரஸநம் செய்தனே. இது பலராமாவதாரம். துஷ்க்ருத்விநாசம்ப்ரதாநம். நலியநினேந்தவன் ஸுஹ்ருத்ரூபமாய் வருகைக்கு மேற்பட்டதொரு

துஷ்கிருத மில்லையிறே. நகரம். த்வாரகாநகரம் ஸமுசிதஸ்தான மென்று திருவுள் ளம்பற்றி ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப்பிறந்து தன் அகடிதகடநா ஸா மர்த்யம் ஸர்வலோகவிதிதமாம்படி பால்யத்தில் ஏழுநாளொருபடியாக கோவர் த்தன மலையைத் திருக்கையால் கொடையாய்த்தாங்கி வர்ஷபயத்தினின்றும் கோ கோப கோபீ குலங்களைக் காத்தருளினை. ஸாது பரித்ராண ப்ராதாந்யம். மதுரைப் புறத்தே திருவவதரித் தருளாநிற்கச்செய்தே நகரந்துவரையென்றது, சக்ரவர்த் தித் திருமகனார்க் கயோத்தியைபோலே கண்ணனுக்குத் துவரையாகையாலே. ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து என்னுமாப்போலேயிறே ஊர்விட்டேர் புக்கதும். அன் றிக்கே துவரையில் வீற்றிருந்தே தர்மஸம்ஸ்தாபநம் செய்தருளுகையாலே யென்று மாம். ஸாதுபரித்ராணம் திருவாய்ப்பாடியில், துஷ்கிருத்விநாசம் வடதிருமதுரை யில், தர்மஸம்ஸ்தாபநம் திருத்துவரையில், என்று நம்பரமாசார்யன் அருளிச்செய் வது. நடமொடு. விசித்ர ஸவிலாஸ கமநத்தோடு ஸஞ்சரிக்கும் கல்கியாய்வந்து கலிகோலாஹலத்தை அடக்கப்பாரியாநின்றாய். 'வ்ருஷாத்ரிஹயஸாதிநः' என்று அருளிச்செய்கையாலே பரியில்வந்தென்பதற்கு அச்வாரூடனாய் வந்தென்று பொ ருள் கொள்ளினு மொக்கும். 'பாவிந்யா தசயா' 'கற்கியாமின்னும்' என்கையாலே நலிவறுக்கவுற்றனை யென்றது. இவ்வவதாரம் தர்ம ஸம்ஸ்தாபந ப்ரதாநம். இப் படி செய்தருளினதும் செய்தருளத் திருவுள்ளமானதுமான விபவாவதாரங்கள் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப் போமவையாகையாலே காலவிப்ரக்ருஷ்டர்கள் இழந்து நோவுபடாமே அர்ச்சையாய் நடுநாட்டில் நிற்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார். நலி யும். இதற்கோர் உபமை சொல்லவொண்ணாதே மேன்மேலெனக்கிளர்ந்தோங்கிப் பாதியாநிற்கும் இருவிலங்கான புண்யபாபரூப பந்தக கர்மங்களென்னும் துர்வார வ்யாதி விசேஷங்களைப் போக்கவல்ல மருந்துகளின் நன்மைக்கு இடமாகையாலே ஔஷதகிரியென்று பெயர்பெற்ற திருமலைக்குடையவனாயினை. ஆச்ரிதபீடா நிவர் த்தநாபிஸந்தியாலே ஔஷதகிரிக்கு ஸ்வாமித்வத்தை வஹித்தவன். நணுகு. கிரி யோடு சார்ந்து ஸரஸமாய்ப் பெருகிவரும் கருடநதியின் உத்தரோத்தராபிவ்ருத்தி சாலியான ப்ரவாஹஜலத்தின் பெருமையை ஸந்தோஷத்தில் வைத்தாய். ஸந் தோஷத்தோடு திருவுள்ளம்பற்றி யருளினாய். ஔஷத ஸேவை பண்ணுமவனுக் கும் ஔஷதப்ரதாநம் பண்ணுமவனுக்கும் நீர்வளம் வேண்டுமாகாதே. நாதேய மாகையாலே குணவத்தரமாயிருக்குமிறே. வேதாபஹாராதிகளிலே உதவினவனே அயிந்தையில் வந்திருந்தானாகையாலே இருவருமொருவராய்க் கொள்ள ப்ராப்தம் என்கிறார். அகரமுதல. வாக் தேவதையான ஸரஸ்வதிக்கு பர்த்தாவான சதுர்மு கனுக்கு அகாரம் முதலாக கிருபைசெய்தருளினாய். ருக்,யஜுஸ்,ஸாமம், அதர்வண மென்று முறையாகையாலே 'அக்நிமீளே' என்று ருக்வேதாதியான அகாரத்தைச் சொல்லிற்றென்கை. 'யோவைவேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை' என்றதைச்சொ ல்லவே 'யோ ப்ரஹ்மாணம்விததாதி பூர்வம்' என்றது ஆக்ஷிப்தமாம். ஆகையாலே ஜகத்காரணத்வம் சொல்லிற்றாய் 'காரணந்து த்யேயः' என்ற உபாயத்வம் ப்ரதி பாதிதமாய்த்து. அர்ச்சாவதாரத்திலும் ஆச்ரித பக்ஷபாத மிருக்கும்படி சொல்லு கிறது. அடையும். சரணகமலஸமாச்ரிதனான வைநதேயன் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக கிருபை செய்தருளி உச்சரிதனுக்கினாய். ஓரளவிலே பெரிய திருவடி நயினார் சர ணம்புகுகையாலே அவனைத் தன்னோடொக்க ஸர்வோபாஸ்யராக்கி வைத்தானெ ன்று புராணத்தில் சொல்லிற்று. "ஶாஸ ஸ்வா வாஹந ஶாஸநம் ஶ்ருஜோ ய ஷே விதாநம் வ்ரஜநம் த்ருயீமயः" என்றும், "வெமொதாநம் விதாநம் வ்ரஜந உநுரணம் வெஜயஷீஜயஷீ ஶித்ரும் நித ்ராஹ்ரிஶித்ரும் யு யிவிஜயவயொ யுமரியொமா நவெக்ஷ:!ஶாவொ நிஷயபூஶாவொ உநுதநயஸிஶொநிஸஹாய ஸஹாயः" என்னக்கடவதிறே. அடியும். 'செ ன்றாற் குடையா மிருந்தாற் சிங்காதனமாம், நின்றான் மரவடியா நீள்கடலுள்' என் கிறபடியே திருவடிநிலையும் திருவமளியுமான திருவநந்தாழ்வான் திருவடி தொழு கையாலே ஸந்துஷ்டனாயினை. அவனி. தன்னுடைச் சோதியிலிருப்பு நெருப்பி

லிருக்கைபோலேயாய் இருள்தருமாஞாலத்துள் வந்தவிடத்தில் 'ரோசயாமாஸ' என்று தன் திருவுள்ளத்திற் கேற்கப்பொருந்திய திருவஹீந்திரபுரத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணி அருளாநின்ற தாஸஸத்யனே. இத்திருநாமம் அயிந்தைநாதனுக்கு அஸாதாரணம், பேரருளாளனுக்கு ப்ரணதார்த்திஹரன், வரதன், என்னுமவைபோலே யென்று ஸம்ப்ரதாயம். மகரமித்யாதி. "[illegible]" என்றதைப்பற்ற மகரம்வளருமளவில் என்றது. "[illegible]" என்றதைப்பற்ற பௌவமடையவுற்றலைத்தனை யென்றது. (௨)

புரமுயர்த்தவசுரர்கட்கோர்புறமுரைத்தபொய்யினன்
வரையெடுத்துமழைதடுத்தமழையொடொத்தமெய்யினன்
திரைநிரைத்தகடலெரித்தசிலைவளைத்தகையினன்
அருள்கொடுத்துவினைதவிர்க்குமடியவர்க்குமெய்யனே. (௩)

இனி இதில் அவன் அடியார்க்கு மெய்யனானமைக்கேற்க புறத்தார்க்குப் பொய்யனாய் விரோதிநிராகரண சீலனானமையை அநுஸந்திக்கிறார். புரமுயர்த்த. மயமாயா விநிர்மிதமான த்ரிபுரத்தில் தார்மிகராய் உத்தம ரென்னும்படியிருந்த அஸுரர்களுக்கு, அவர்களறியாததொரு படி விலக்ஷணமான வேதபாஹ்ய ஸமயத்தை உபதேசித்தவனாய், அத்தாலே பொய்யனென்னப்பட்டவன். 'பொய்யனாகும் புறமே தொழுவார்க்கெல்லாம்' என்றதை அநுபாஷித்தருளிச்செய்தபடி. இது பௌத்தாவதாரத்தை அருளிச்செய்தபடி. சில வஸுரர்கள் ருத்ரனை நோக்கித் தபஸ்ஸுபண்ணி அவன் அநுக்ரஹத்தாலே ஒன்று இருப்புக்கோட்டையும் ஒன்று வெள்ளிக்கொட்டையும் ஒன்று பொன்கோட்டையுமாய் மூன்றுபட்டணங்களை மயனைக்கொண் டாக்குவித்துக்கொண்டு சில தர்மங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு புறம்பே யாகாதிகள் பண்ணுகிற ப்ராஹ்மணர்களை ஹிம்ஸியாநின்றார்களாய் அத்தாலே பலஹாநிபிறந்து ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களெல்லாருந் திரண்டு பசுபதிபாடே சென்று 'இதென்செய்தாய், இவர்களை நிரஸிக்கலாகாதோ' வென்ன, அவன்தான் 'நச்சு மரமாகிலும் நட்ட மரங்களை வெட்டுவா ருண்டோ' என்கையாலே ஆபந்நாநுகம்பியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருவடிகளிலே சரணவரணம் பண்ண ஸ்ரிய:பதியும் உங்களால் அவர்களை நிரஸிக்கப் போகாதோ என்ன அவர்கள் தாம் சில தர்மங்களைச் செய்கையாலேஎங்களால்செய்யலாவதொன்றில்லையென்றுகைபிசிகையாலே அவர்களுக்கு அபயப்ரதாநம்பண்ணி அருளி ஒரு வ்ருத்தபௌத்தனாய்க் கொண்டு புறப்பட்டு ஓரோட்டையும் இடுக்கிக் கொண்டு கையிலே புல்லையும்சுற்றிக் கொண்டு அந்தப்பட்டணத்திலே சென்று இவன் தார்மிகன் என்றுநினைக்கும்படி சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களை விச்வஸிப்பித்து அவர்களோடே கலந்து நின்று நாளடைவிலே தர்மச்ரத்தையைக்குலைப்பித்து வைத்தானென்று சொல்லிற்றிறே. மேல் 'மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்' என்றதை அருளிச்செய்கிறார். நமக்கென்றுவைத்த சோற்றை மலைக்காக்கினனென்று ஆயிரங்கண்ணன் சோபித்துக்கொண்டு கன்மாரி பெய்வித்துக் கோகுலத்தை நலியப்பார்க்க அந்தமலையையே யெடுத்து ஆநிரைகாத்த காளமேகஸத்ருசமான திருமேனியையுடையவன். நலியவந்த உருவும் சாத்த வுருவு மொன்றாய் அமைந்தபடி. ஊர்மிமாலியான ஸாகரத்தை தஹநம் பண்ணவல்ல தநுஸ்ஸைவளைத்த திருக்கையையுடையவன். ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷத்துக்கென்று பாரியாநிற்கச்செய்தே க்ஷணம் விளம்பம் பண்ணது பொறுக்கமாட்டாமே 'சராம்ச் சாசீ விஷோபமாந் ஸாகரம் சோஷயிஷ்யாமி' என்றவனிறே. இது அவனது ஆச்ரித விரோதி நிரஸந ஸ்வபாவ மிருக்கும்படி. ஆச்ரிதர் திறத்தில் கிருபை செய்தருளி ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷணம் பண்ணுவிக்கும் தாஸஸத்யன். தன் ஸத்யத்வத்தைப் பலபடியாய் ப்ரகாசிப்பித்து நிலைநிறுத்திக்கொண்டானென்கை. முந்தற முன்னம் விபீஷணனுக்கு பட்டாபிஷேகம்பண்ணிப் பின்னே ராவணவதம் பண்ணினாப்போலே முந்தற வருள்கொடுத்துப் பின்னால் வினைதவிர்க்கு மவன். (௩)

தேசொத்தாரில்லையெனுந்தெய்வநாயகர்
வாசக்குழன்மாமலராண்மணவாளர்
வாசித்தொழுமன்மதனூர்மணற்றோப்பின்
மாசிக்கடலாடிமகிழ்ந்துவருவரே, (ச)

இனி அடியவர்க்கு மெய்யனான தெய்வநாயகன் மாசிக்கடலாடிவரும்படியை அநுஸந்தித் தினியராகிறார். திவ்யமங்களவிக்ரஹ சோபையில் தன்னோடொத்த தொரு அர்ச்சாவதாரமில்லை யென்னும்படியான தேவநாதன். 'முஹ்யந்த்யபங்குரதியः' என்று பேரருளாளன் திருமேனி மயங்கப் பண்ணுகையாலே ஆபாதகேசம் பிரித்தநுபவிக்கப்போகாது. இங்கு லாவண்யாதிசயம் பளபளிதமாய் அஸத்ருசமாயிருக்கும். இதற்கு கமகம் அச்யுத சதகத்திலும் தேவநாயக பஞ்சாசத்திலும் ஆபாதகேசவர்ணநமும் வரதராஜபஞ்சாசத்தில் ததபாவமு மென்று ஸம்ப்ரதாயம். ஸர்வகந்தனான தனக்கும் பரிமளப்ரதாநம் பண்ணுகிற நிரதிசய புண்யகந்த வாஸிதாநந்த திகந்தராள மான திருக்குழற்கற்றையை யுடையவளாய் பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபன். 'மாதர் லக்ஷ்மி யதைவ மைதிலஜநः' என்ற கட்டளையிலே அந்தः புர பரிகரமாகையாலே மலராள் மணவாளர் என்கிறது. வாசித்தொழும் மன்மதனூர். தாரதம்யத்தைப் பரீக்ஷிக்கப்புக்கால் மன்மதன் தோற்றுத் தொழவேண்டினவன். "ஸகீஸவஹ்ரீரயா தெரவீ உநயா நாம் யக்ஷாஹீ ஸிந்தூவ்ருஷதாநாக்ருதி நயுஸக்ரா" என்றதிறே. மாசிக்கடலாடி. 'மாகாத்யாः பஞ்ச வஸந்தாः' என்கையாலே வஸந்தாதிகால விஹிதமான ஜலக்ரீடை யிது. ஸமுத்திரராஜனில் திருக்கூடற்றுறையில் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்து, மணல்தோப்பில், திருமணல்தோப்பில், புஷ்பாபசயக்ரீடை யிருக்கும்படி. மகிழ்ந்துவருவர். விலாஸிகள் மஹிஷிகளோடு புனல்விளையாடிப் பூக்கொய்து விளையாடி வருமாப்போலே. 'ஸ்ரீயாவஸஹதந்வம்ஹ்ரா ஹஸ்கா ஷொஙஸவா ஷிநகः| ராஜவக்ஷணவஸம்வந ஸவநாஹரணஹஷிதः' என்ற பேரருளாளன்படியை இங்கும் அநுஸந்தித்தபடி. (ச)

உருளுஞ்சகடமொன்றுதைத்தாயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்
பொருளுமழனுமிறையாகப்பூண்டேனடிமையினிமீண்டேன்
இருளுமருளுந்தருமந்நாளருளாராழிசங்கேந்தி
அருளுந்தெருளுந்தரவென்பாலடியோர்மெய்யவந்தருளே. (ரு)

'ஸவதாரஸ்யஸத்யம், விஷ்ணோः கரணிவஸ்ரத, யதஜீதம் ஹாவயதாம் ஜநாநாம்ஸநம்யயகம் நவநவநஹவ' இத்யாதிகளிற்படியே இவ்விஹாரத்தை அநுஸந்திக்கவே ஜநநபதவீவிஹாரம் மாய்ந்து போமாகையாலே அந்திம ஸமயத்தில் ஸாக்ஷாத்கார விசேஷத்தைஅபேக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார். 'அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லிவைத்தேன்' ஸெவாஹாரநம்ஸவஷிஸ்ரணாயாம்வாதகாஸெவகெதி' என்பதிறேநம்மாசார்யர்கள்பணி. 'யம்யொமிநः வ்ராணவியொமகாஜெ' இத்யாத் யுக்தமான அந்திம ப்ரத்யயம் ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வப்ரயத்நஸாத்ய மன்றானாலும் 'ஸரீரவாதகஸஉயெத கெவலம் ஊதீய யெவஷயயாதிவ்ரவஷொ ஊஉவொவவொகயநு' என்ற அநுக்ரஹவிசேஷம் ஸததாநுஸந்தேயமாகையாலே அதை அநுஸந்திக்கிறபடி. இது ஸ்வயத்நஸாத்யமன்றானாலும் இதில்லாதபோது பல ஸித்தியில்லையாகையாலே இது அவச்யாபேக்ஷணீயம். இதுதான் ப்ரபதந ப்ரஸந்நனான ஈச்வரனாலே ஆகக்கடவதாயிருக்கும்.

உருளும். ரக்ஷார்த்தமாகவைத்த சகடம்தானே அஸுராவேசத்தாலே நலியவேண்டுமென்று உருளத்துடங்க ஸ்தந்யார்த்தியாய் திருவடியை நிமிர்த்தருளின பாவனையிலே தளர்ந்து முறிந்துவிழும்படி உதைத்தருளினவனே. சகடத்தின் நிலையைநினைத்து ஒன்றென்றது. நலிய உறுப்பட்டதில் இது ஒப்பற்றபடி. பூதனாதிகள் இதற்கொருநேர் நிற்கவல்லாமை. யாரோ அறிபவர்மாயை. ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதமிறே

சலிக்சப்புக்கது. உலகேழும். நிகிலஜகந் நிகரஞேத்கிரணக்ரமணங்களைப் பண்ணு
மவனே. ப்ரளயங் கொள்ளாமே வயிற்றில்வைத்துப்ரளயம்போனவாறே வெளிநா
டுகாண உமிர்ந்து அஸுராதீனமான வாறே அளந்து இப்படி ஓரளவிலல்லாதே மூ
ன்றளவிலே காத்தருளுகையாலே ஸர்வலோகவிதி தாச்ரிதபரிபாலனை காக்ரயமு
டையவனே என்கை. பொருளும். நாட்டார் ஸுகமென்றும் துக்கமென்றும் கொண்
டவையெல்லாம் வருத்தமே யாகையாலே த்வச்சரணாரவிந்தங்களில் தாஸ்யத்தை
அப்யுபகமம்பண்ணினேன். பொருள்அர்த்தம். அதுஸுகத்தைச் சொல்லும். அழல்
என்றது அழன் என்றுகிடக்கிறது. அது அக்னியாய் துக்கத்தைச் சொல்லுகிறது
ஆக ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்க ளிரண்டும் பந்தகங்களென்றுணர்ந்து அவற்றை விட்
டேன்என்கை. மிறை-வருத்தம். இனி மீண்டேன். முன்னைய நிலையைவிட்டுத் திரு
ம்பினேன். ‘பிடித்தேன் பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாறேன் மடித்தேன் மனைவாழ்க்
கையில் நிற்பதோர் மாயை’ என்றதை அடியொற்றினபடி. நயினாராசார்யர் திருமா
ளிகையிலே அமுதுசெய்தருளி இப்பாசுராநு ஸந்தானத்தோடு உலாவியருளாநிற்க
ச்செய்தே திரும்பியருளினபடியை எம்பெருமானாரப்பன் கடாக்ஷித்து ‘இப்போது
திருவுள்ளத்திலோடுகிறது உருளுஞ்சகடமோ’ என்று கேட்டருள அப்பன்! ஆம் எ
ன்றுபோர உகந்தருளி நீ பிள்ளானுயிறே என்று அருளிச்செய்து பேரருளாளன்
திருவடிகளிலே கொண்டுபுக்கு அங்குற்றை நியமனத்தாலே ஜ்ஞானபுத்ரராக ஸ்வீ
கரித்தருளினரென்று நம் பரமாசார்யர் அருளிச்செய்வர். இருளுமருளும். அஜ்ஞா
னமும் விபரீதஜ்ஞானமும், ப்ராயேண ஜ்ஞானமேயாயிற்று உண்டாவது, இல்லையா
கில் அந்யதாஜ்ஞானம். ‘தத ஸம்ஸ்ரியமாணம் தஂ காஷவாஷாண ஸந்நிபம்
‘ஸுதாஶயஃகயஶீயிஸம்ஸ்ரிதெ ஸ்ரு ரிதர்வ் திக்ரு யநிரஸ்ரு க்கவி
ஷெநெ | ஶயெநதஂ ஸுயஶஹம் ஹவிதாஸீ கீக்ஷ்மிதர்ஸி ஹஸிம்
ரிநாயவிஶஸுமெஸஃ’ என்றதை ஸ்மரிப்பது. இப்படி அஜ்ஞானந்யதாஜ்ஞா
னங்களைக் கொடுக்கிற அந்தநாளிலே, ‘சரீரபாதஸமயே’ என்கை. ‘செற்றுப்போவ
தோர் போது நினைத்து’ என்று தத் ஸ்மரணம் பயஹேதுவென்றிறே சொல்வது
‘கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னும் குறுகாதோ’ என்று ப்ரதீக்ஷணீய மானாலும் தத்
கால பாவி பீடா சத பர்யாலோசனையாம் பயஹேதுவென்பர்கள். அருளும். பரமகா
ருணிகனனீ ‘மாமேவாவலோகயந்’ என்றபடியே த்வத் விஷயக ஸாக்ஷாத்காரம்
பிறக்கும்படி கிருபையும் நிரதிசய ஸுகரூபமான த்வத் ஸ்வரூபரூபகுண விபவ
விஷயகயதாவஸ்தித ஸம்யக்ஜ்ஞானமும் தருகைக்காகஅடியேன்பால் வரவேணும்
வரும்போது அருளாராழி சங்கேந்திவரவேணும். கிருபாரஸ ஸாகரமான திருக்
கையிலாழ்வார்களோடு வரவேணும். ‘கூராராழிவெண் சங்கேந்திக் கொடியேன்பா
ல்வாராய்’ என்றதை அடியொற்றினபடி. அடியோர் மெய்யவந்தருள். ஜகதாகார
னனபடி யன்றியே நீயானபடியே வந்தருளவேணும். அர்ச்சாவதாரஸமாதியாலே
ஸேவைஸாதித்தருள வேணுமென்கை. பேரருளாளனுயிருந்து ‘மாமேவாவலோக
யந்’ என்றருளிச்செய்கையாலே இங்கு அடியோர் மெய்யவந்தருள் என்றதுக்குப்
பொதுவிலே அர்ச்சாவதாரத்திலே நோக்கென்று ஸம்ப்ரதாயம். ‘ஸுஎைவ ஸ்ரீ
ரஂமெ ஸுவஶஸு’ போலே. (ரு)

வஞ்சனைசெய்பூதனையைமலியுஞ்சாட்டை
  மல்லரையோர்மதகளிற்றைவானேரஞ்சங்
கஞ்சனைமுன்கடிந்தவனிபாரந்தீர்த்த
  காவலனேகோவலனாய்நின்றகோவே
அஞ்சனமுங்காயாவுமனையுமேனி
  அடியவர்க்குமெய்யனேஅயிந்தைவாழும்
அஞ்சலெனஅருண்மொழியும்வள்ளலேநின்
  வடிவழகுமறவாதார்பிறவாதாரே. (சா)

தேச விசேஷத்திலே சென்றால் அநுபாவ்யம் பரரூபமாயிருக்க அர்ச்சா
தாரஸமாதியைக் கோலுவதென்னென்ன ; ‘ஸஏகாகீரமேத’ என்று பரதசையில்

அருசியு முண்டாகையாலே தன் குணங்களுக்கு விஷயலாபமுண்டாயிற் றென்று நிரவதிக ஹர்ஷத்தோடிருக்கு மிருப்பு இங்கேயாகையாலே யென்கிறார். வஞ்சனை செய். மாதாவைப்போலே வஞ்சனைசெய்த பூதனையையும், ஹிம்ஸையிலே தழும் பேறின சகடத்தையும், சம்ஸப்ரேரிதரான மல்லர்களையும், அத்விதீயமானமதமேற் றின குவலயாபீடத்தையும், அஸுராம்சமாகையாலே தேவர்கள் பயப்படும் வீரப் பாடுடைய கம்ஸனையும் முன்னே நிரஸித்து மற்றும் பூமியின் பாரத்தைத்தீர்த்த ஸர்வரக்ஷகனே. தைத்ய பாரம் பொறுக்கமாட்டாமே பூமி சரண மடைகையாலே முந்தற அதிபாரத்தைக்கழித்து அடைவிலே மற்றதை நீக்கி லகூகரித்தபடி. கோவ லனாய். ஸர்வஜகத் ஸ்வாமியாயிருந்து வைத்தும் ஸௌலப்ய ஸௌசீல்ய ப்ரகாசநாய கோபாலனாய் வந்தவனே. அஞ்சனமும். அஞ்ஜநகிரியையும் அதஸியையு மொத்த திருமேனியையுடையவனே. அடியவர்க்கு மெய்யனே. தாஸஸத்யனே. அயிந்தை. நடுநாட்டிலே நின்று 'மாசுச:' என்று கிருபாவசநத்தை அருளிச்செய்யும் பர மோதாரனே. ஒரு வ்யாஜமாத்ரத்தைக்கொண்டு பரமபலம் தர நிற்கிறவனாகையா லே வள்ளலே யென்றது. நின். உனது திருமேனிசோபையை அநுபவித்து அதை மறவாதே யிருக்கப்பெற்றவர்கள், பிறவாதார்-ஜன்மமில்லாதவர்கள். அவர்கள் ப்ரப ந்நரன்றிக்கே பக்தர்களாயிருந்தாலும் புனர்ஜன்மப்ரஸக்தியில்லை. நிரந்தராநுபூத விஷயமே அந்த்ய ஸ்ம்ருதி விஷயமாமாகையாலே 'யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம்' ஆகையாலே புனர் ஜனனமுண்டாக ப்ரஸக்தியில்லையிறே. அன்றிக்கே. பிறவாதார்- அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகளே,நின்வடிவழகு மறவாதார். அதற் கேற்க பாக்கியம் பண்ணினவர்கள், என்னுதல். அன்றிக்கே பிறவாதார் - நித்யமுக்த ர்கள் என்னுதல். ஸம்ஸாரிகளுக்கு நிலமோ. கடையறப்பாசங்கள் விட்டபின்னையன்றி யவையவன் காண கொடானே இறே. (சு)

மையுமாகடலுமயிலுமாமழையுமணிகளுங்குவளையுங்கொண்ட
மெய்யனேயடியோர்மெய்யனேவிண்ணோரீசனேநீசனேனடைந்தேன்
கையுமாழியுமாய்க்களிறுகாத்தவனேகாலனார்தமரெனைக்கவரா
தையனேவந்தன்றஞ்சலென்றருளென்னயிந்தைமாநகரமர்ந்தானே. (எ)

ஆகையாலே அஸ்மதாதீநாம் பகவதநுபவம் ஸாந்தராயமாகையாலே கர்மபந்த வைசித்ர்யத்தாலே யமயாதநாவகாச முண்டாகுமாகில் தரியேன் என்று முன்னமே காத்தருளவேணு மென்கிறார். மையும். அஞ்ஜனபுஞ்ஜமும், கம்பீரமான ஸமுத்ர மும், ஸர்வஜந சேதோஹரமான மயூரமும், பரமோதாரமான மேகமும், அநர்க்க மான ரத்னங்களும் நீலோத்பலமலரும், ஏகீபூதமாய் வந்தது போன்ற திருமேனி யை யுடையவனே,தாஸஸத்யனே, தேவநாயகனே, அத்யந்த நைச்யவானான நான் உன்னைச்சரணமடைந்தேன். 'துப்புடையாரை அடைவதெல்லாம் சோர்விடத்துத் துணையாவரென்று' 'ஆகையாலே நானுன்னை அடைகையாலே நீ துணையாகவேண் டுமென்கை.கையும்.' 'அதந்த்ரித' இத்யாதிப் படியே அரை குலையத் தலைகுலைய வந் தவன்றும் ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்கு ப்ரதானமான திருவாழியோடு வந்து கஜேந்த்ரனை ரக்ஷித்தவனே. இயத்தயா பரிச்சேதிக்க வல்லதொரு கடலிலே ஒரு முதலை வாய்ப்பட்ட யானை யொன்றை ரக்ஷித்த உனக்கு அநாதியான ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் விழுந்து சப்தாதிகளென்னும் பலமுதலைகளின் வாய்ப்பட்டுகரையேற மாட்டாதபடி தவிக்கிற வென்னைக் காக்க த்வரையுண்டாகாதோ என்கை. என். அஸ்மதாதி ரக்ஷணார்த்தமாக நடுநாட்டில் நிலைநின்றவனே. காலனார். ரோஷண பீஷண வேஷர்களான யமதூதர்கள் என்னைப்பற்றி இழுக்காதபடி,அன்று-அந்தகா லத்திலே, உன்பித்ருத்வ ப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யத்தாலே வந்து 'நிஷத்வர தீர்க் ஷிகா நிபதித நிஜாபத்யாதித்ஸாவதீர்ணபித்ருக்ரமாத்' என்ற கட்டளையிலே 'மாசு ச:' என்றருளிச் செய்யவேணும். 'ஸ்மராமி, நயாமி' பேரருளாளன்பணி. இது இவர் பணி. "காயெ தஜீிநு கூரு ஷகாணெ கூிவ ரொகாரயஜ ் ா வொாமு நாஹம் யவெஸிஷொ வொஷிரகண டியெய | ஸ்ரீ ஶெஃ மெ ஷாரவரணயொ ரஹுரமெஃ வ்யாக்ஷம் ஸெவாஹா நம்ஸவதிரு் ணா யாம் வாஜஞகா ஸெவகெதி" என்றதை நினைப்பது. (எ)

மஞ்சுலாவுசோலைசூழயிந்தைமன்னுமன்னுசீர்
வரையெடுத்துநிரையளித்தமாசில்வாசுதேவனே
செஞ்சொலன்பர்சிந்தைகொண்டுதீதிலாததூதனய்த்
தேருமூர்ந்துதேசுயர்ந்தசெல்வதெய்வநாயகா
வெஞ்சொலாளர்காலதூதர்வீசுபாசம்வந்தென்மேல்
விழுந்தழுந்தியானயர்ந்துவீழ்வதற்குமுன்னநீ
அஞ்சலஞ்சலஞ்சலென்றளிக்கவேண்டுமச்சுதா
அடியவர்க்குமருளியக்குமடியவர்க்குமெய்யனே. (அ

கீழ் திவ்ய மங்களவிக்ரஹயோகம் சொல்லிற்று. இங்கு ரக்ஷணோபயுக்த க
யாணகுணயோகம் சொல்லுகிறது. மஞ்சு. பர்வத சிகராகாரமாய் வளர்ந்தனை
யாகையாலே மேகங்கள் உலாவப்பெற்ற திருச்சோலைகள் சூழ்ந்த திருவயிந்தை ம
நகரில் நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு, பரிபூர்ண கல்யாணகுண சாலியானவனே
விஷய மில்லாதபோது குணங்களின் ஸத்வா ஸத்வங்களுக்கு வாசி யில்லையிறே
இங்கே வந்த பின்பு போலே காணும் மன்னுசீரானுன். இளமைப் பருவத்தில் வை
தே கோவர்த்தன மலையை யெடுத்து ரக்ஷாபேக்ஷைபண்ணவுமறியாத கோபங்
யை ரக்ஷிக்கையாலே குற்றமற்ற வசுதேவ ஸூநுவே.தன் பிறப்பு முறையைப் பா
த்து இறுமாந்திராதே வளர்ப்பு முறையைப்பார்த்து கோரக்ஷணத்தில் தானே உ
ப்படுகையாலே மாசில் வாசுதேவனென்றது. ரக்ஷணத்தில் க்ஷணம் தாழ்த்தாலு
லும் மாசுளனும். ஆச்ரிதராகையாலே தன்னைப்போலே ஸ்மிதபூர்வாபி பாஷிகளா
ஸ்வவிஷய நிரவதிக ப்ரேமசாலிகளான பாண்டுதநயர்களின் மனோரதாநுஸாரே
கொற்றையற்ற தூதனய், தூததோஷங்கள் ஒன்றும் தட்டாமே தூத்யம்பண்ண
படி. இருவகுப்பாரும் பொருந்தினர்களாகில்அது தூதின்தீதுபோலேகாணும்நிலை
க்கிறது, அவ்வளவில் நில்லாதே ஸாரத்யமும்பண்ணி, இது ஸௌலப்ய காஷ்டை
இப்படி அதிநிஹீநமான கிருத்யங்களிலே உறுப்பட்டும், தேசுயர்ந்த - தேஜஸ்ஸ
வீறு பெற்றவனே, சாணையிலிட்ட மாணிக்கம்போலே புகர்பெற்றவனே, அகிஞ்சன
தநமான தேவநாதனே. 'சுஷிரே ஹுஷி வெலஜாயெ வஷூ வெதா
ஹாயநம்' என்பதிறே. வெஞ்சொலாளர் - துஸ்ஸஹ வாக்வ்யவஹார முடை
யமதூதர்கள். 'கடுஞ்சொலார் கடியார்காலனார் தமர்' என்பதிறே. 'எரியெழுகின்
செம்பினாற்செய்த பாவையைப் பாவீ தழுவு' என்றால் போல்வனவிறே அவர்க
சொல்வது. அவர்கள் வீசும்பாசம் நெருங்கிவந் தென்மேல் விழுகையாலே நான்ப
வசனாய் அதினால் நெருக்குண்டு துக்கித்து மோகித்து விழுவதற்கு முன்னே, 'ஸ்
புருஷ மபிவீக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம்.' விழுந்தபின்பு உன் அபயபாஷிதம் கேட்கப்பு
கிறதில்லையாகையாலே பதிரனேடுசெய்த ம்ருதுளாலாபமாம். அஞ்சல். ஒருக்கா
சொல்லவமையாது. முக்காலருளிச்செய்யவேணும். மூவடி, ரஹஸ்யத்ரயம். த
வத்ரயம், வ்யாபகத்ரயம், என்றாற்போலே எல்லாம் மூன்றாயிருக்க அபேக்ஷிக்கி
படி. அச்சுதா-ஆச்ரிதரை ஒருக்காலும் நழுவவிடாதவனே.அடியவர்க்கு-ஸ்வசரண
கமலஸமாச்ரிதர்க்கு, மருள் - அஜ்ஞானத்தைப் போக்கியருளும் தாஸஸத்யனே
ப்ரகிருதி ஸ்வவிஷய போக்யபுத்தியை விளைத்து விபரீதஜ்ஞானத்தை உண்டாக்
கையாலே தாத்ருச விபரீதஜ்ஞானங்களை மருள் என்கிறது. (அ

பொருத்தம்பொருந்தலும்போகின்றவற்றுடன்பொய்ம்மதிமேல்
விருத்தங்கலித்துறைமேவுமழன்மதம்பேறினியென்
திருத்தமனதினிற்சேராவெமைத்தெய்வநாயகநின்
வருத்தம்பொறுவருளான்மன்னடைக்கலங்கொண்டருளே. (க)

'சுநாதுஹம் வாது விஷஂயயாஃ' என்கிறபடியே உன் தயைக் கிசைந்த
பாத்ரமிருக்கும்படி பார்த்தருளலாகாதோ என்கிறார். பொருத்தம் பொருந்தலும்
ஆபிமுக்யம் கூடவே, ஆநுகூல்யஸங்கல்ப முண்டாகவே என்கை. சுத்தாந்த சித்தா
ந்தமான உன் அந்தப்புரஸம்ப்ரதாயத்தின் யாதார்த்யாவ போதத்தாலே அத்வே
ஷாதிபர்வத்தில் த்வதாநுகூல்யஸங்கல்பம் பிறக்கையாலேஎன்றுகருத்து.போகின்ற

வற்றுடன் - போமவையோடு, மேல் - இனிபோசக்கடவனவும், விருத்தம்- போனவையும் ஆன, பொய்மதி - அந்யதாஜ்ஞானம், அந்யதாஜ்ஞாநமடியாக உண்டான காலத்ரயபவங்களான அபசாராதிகள் என்கை. கலித்து - ஸ்கலித்து, நழுவி. உறங்குவான் கைப்பண்டம்போலே தன்னடையே அகன்றுபோய் என்கை. அழல் - அக்நிதுல்யமாய் தாஹகமான, மதம் - அகங்காரம், ஸ்வரூபநாசகமிறே. ஆச்ரயாசமென்கிறது. உறைமேவும் - உறைத்தலையடையும், எரிந்துபோம் என்கை. பேறினியென் - இதற்குமேற்பட்டதொரு புருஷார்த்தமுண்டோ. திருத்தமனதினில்-ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே சீர்திருத்தம் பெற்ற மனதினாலே, சேராவெமை- உன்னைச் சேரப்பெறாத எங்களை, ஏதாவத்பர்யந்தம் ஸதாசார்யஸகாச விரசிதசிரதர குருகுலவாஸமஹிமையாலே சீர்திருந்திய மனோவ்ருத்தியடையப்பெறாத வெம்மையென்கை. தெய்வநாயக - தேவநாதனே, நின். ஆச்ரிதருடைய வருத்தத்தை ஸஹிக்கமாட்டாத உன் கிருபையாலே, மஹாராஜர் சீற்றம் பிறந்து வாலியை யெய்கவென்று வெய்தாய், அவன் ஸௌப்ராத்ரம் முன்னாடிக்கண்ணீர்சொரிய நீயும் அழுதாயிறே, ‘ஸஞ்ஜாத பாஷ்பஃ’ இறே. மன் அடைக்கலம் - ஜாயமானகடாக்ஷம் முதலாக பர்வக்ரமத்திலே திருடமான ரக்ஷ்யவஸ்துவாக, பிணை கொடுக்கிலும் போகவொட்டாதே கொள் என்கை. ஸ்வீகரித்தருளவேணும். திருத்தவித்யாதி. கொண்டருள், ஏததநுகுணமான பொருத்தம் பொருந்தலும்-உறைமேவும், பேறினியென் என்றந்வயம். க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்யமாணாம்ச்ச என்றவைகளும் ஸ்வரூபநாசகமான அகங்காரமமகாரங்களும் தன்னடையே கழியும். ஆனபின்பு ப்ரார்த்தநீயமுண்டோ. (கூ)

அந்தமில்சீரயிந்தைநகரமர்ந்தநாதன் அடியிணைமேலடியுரையாலைம்பதேத்திச், சிந்தைகவர்பிராகிருத நூறுகூறிச் செந்தமிழ்மும்மணிக்கோவைச்செறியச்சேர்த்துப், பந்துகழலம்மானையூசலேசல் பரவுநவமணிமாலையிவையுஞ்சொன்னேன், முந்தைமறைமொய்யவழிமொழிநீயென்று முகுந்தனருள்தந்தபயன்பெற்றேன்யானே. (க0)

நிசமநம். இப்படி தாம் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள் பகவந்நியமனத்தாலே ப்ரவ்ருத்தங்களாகையாலேஸர்வோபாதேயமாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார். அந்தமில்-நிரவதிககல்யாண குணசாலியாய் திருவயிந்தையில் நித்யாவாஸம்பண்ணி யருளாநின்ற தேவநாதனது பரஸ்பர ஸத்ருசமான திருவடிகளின் விஷயமாய், ஸர்வபாஷாப்ரஸூதி பூமியான ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையாலே ஐம்பது ஸ்தோத்ர ரூபமான பத்யங்களை ஸமர்ப்பித்து ரஸிகஜந சித்தாகர்ஷணதுரீணமான ப்ராகிருதபாஷையாலே நூறுஆர்யாகீதிகள் விஜ்ஞாபநம்பண்ணி செந்தமிழால் மும்மணிக்கோவையை நிபிடமாக ஸமர்ப்பித்து பந்துப்பா கழற்பா அம்மானைப்பா ஊசல்பா ஏசற்பா என்று ஐந்து விஹாரப்ரபந்தங்களும் ஸர்வஜனச்லாகநீயமான நவரத்னமாலையும் ஆகிய இவைகளையும் விண்ணப்பம்செய்தேன், ஆகையாலே அநாதி ஸித்தமானவேதங்களிலே நிபிடதமமாக ப்ரதிபாதிதமாயிருக்கையாலே கோமளமதிகளுக்கு துரவபோதமான ஸமீசீநமார்க்கத்தை ஸர்வோபஜீவ்யமாகஉன்வாயினால் ப்ரபந்தரூபமாகச் சொல்லக்கடவாய் என்று ஸர்வஜகத்காரணபூதனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் அருளிப்பாடிட்டருளின நியமனத்தின் ப்ரயோஜனத்தைப் பெற்றேன் யானென்று அருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார். ‘ஸ்வஸ்திஸ்ரீரங்கமஹத்புந: கிலவிபவ ஸமாஸநம் தத்ஸ்வஸௌதை்‌ர்‌’ ‘ப்ரவ்ராதாநாம் வரிஷ்டி ஸதாங்கானுயிகவா ப்ருதிஜ்ஞாம்’ ‘வேதாந்த தேசிக வதேவிநி

வெஸ) ஸாஷ்ஂ ஜெ.வொஷயாஸ-தக ஜெத ஷவாஷய நாஂ' இத்யாதிகளை
யிங்கே அநுஸந்திப்பது. (க0

எழுசீர்ச்சழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாமலர்மங்கைமைந்தனுந்திருநாவீறுடையண்ணலார்சரணத்
தாமரைக்கன்பன்வேங்கடவரதக்குருசுதன்திருமலைத்தாதன்
சேமமாந்தாதைதிருவடியொன்றிச்சாரநூன்முதற்பலவாய்ந்த
தூமதிவாக்கித்திண்ணமாயுரைத்தானவமணிமாலையின்பொருளே.

நவரத்னமாலை வ்யாக்கியானம் முற்றிற்று.

லக்ஷ்மீகுமாரதாததேசிகன்திருவடிவாழி.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

———:o:———

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் அருளிச்செய்த

ஆஹாரநியமவ்யாக்யாநம்.

ஸ்ரீஉஜெஷாஞமஹா ரணா நிரிதாஹார நிணயெ |
ஹாயா நாஂவிவ்ரதிஂ வஷி தக்ஷவாஷஂவ நாஷஹஂ ||*||

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கீதாபாஷ்யத்திலே ச்ருதி ப்ரமாண பூர்வகமாக வர்ஜ்யாவ
ர்ஜ்யாங்கங்களை நிரூபித்தார், அவை தன்னையேதேசிகன் ஸர்வயோக்யமான த்ராவி
பாஷா ரூபமான இருபதுபாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்து ஜகத்தை வா
வித்தருளுகின்றார்.

ஆகாரத்திருவகையானன்றுந்தீது மருமறைகொண்டெதிராசரி
மொழிந்தார், ஆகாதவழிவிலக்கியாக்குங்கண்ண னனைத்துலகம்வாழவி
சாற்றிவைத்தான், போகாதுபோக்குவிக்குமுனிவர்சொன்ன பொய்யா
மொழிகளையும்பொருந்தக்கேண்மின், ஆகாதென்றிவைதவிர்ந்தாமது
கொண்ட வசகரனுமாகங்காத்தருள்பெற்றனே. (

உபோத்காதமான பாட்டாலே வர்ஜ்யா வர்ஜ்யாங்கங்கள் ச்ருதிஸ்ம்ருத்யா
ஸித்தங்களென்று காட்டுகிறார்.

ஆகாரத்திருவகையால் - போஜநவிஷயத்தில் இரண்டு ப்ரகாரமுண்டான
யால், நனறுந் தீது மிவை - நன்றானதும் பொல்லாதது மான விந்தப்ரகாரத்
எதிராசன்-ஸ்ரீபாஷ்யகாரர், அருமறைகொண்டு மொழிந்தார்- உபநிஷத்தைக்கொ
ண்டு ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தார். ஆகாரசுத்தி ச்ருதிமூலமென்றதா
ற்று. ச்ருத்யுபப்ரும்ஹணமான ஸ்ரீகீதையிலும் கண்ணன் சொன்னாரென்கிற
மேல். ஆகாதவழிவிலக்கி- துர்மார்கங்களில் போகாமல் விலக்கி, ஆக்குங்கண்ண
ஸ்வரூபத்தை ஸந்மார்கங்களிலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் க்ருஷ்ணன், அனைத்துலக
வாழ-ஸர்வஜநங்களு முஜ்ஜீவிக்கும்படி, இது சாற்றி வைத்தான்-இந்த ஆஹாரநி
தியை ஸ்ரீகீதையிலுத்கோஷித்தான். போகாது போக்குவிக்கும் முனிவர்சொன்ன
அநுபவித்தாலல்லது போகாத பாபங்களைப் போக்குவிக்கும் - தபஸ்ஸுக்களாலு
ப்ராயச்சித்தாதிகளாலும் பரிஹரிப்பிக்கிற மகநீயரானருஷிகள்சொன்ன பொய்யா

மொழிகளையும் பொருந்தக்கேள்மின் - ஸத்யமான ஸ்ம்ருதி ரூபமான வார்த்தைகளை ஹ்ருதய லக்நமாம்படிச்ரவணம் பண்ணுங்கள், ஸ்ம்ருதி பரிசயம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. இது ஸ்ம்ருதியிலுண்டானபடிகாட்டி மேல் ஸதாசாரத்தைக் காட்டுகிறார். ஆகாதென்றவைதவிர்ந் தாமநுவேகொண்ட-நிஷித்தங்களை பரித்யஜித்து உபாதேயங்களை ஸ்வீகரித்த, அசகரனுமாகங்காத்தருள் பெற்றனே-அஜகரனென்கிற ப்ராஹ்மணனும் சரீரத்தை ஸாத்விகாஹாராதிகளாலே ரக்ஷித்து பகவத் ஸ்மரணத்தாலே பகவத் க்ருபாவிஷயபூதனுன். (க)

उपनिषच्च 'आहारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिः, सत्त्वशुद्धौ ध्रुवा स्मृतिः' श्रीभगवद्गीतासु च 'रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विकप्रियाः, यातयामं गतरसं पूति पर्युषितं च यत्। उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम्,' स्मृतिः. व्यासः. अभक्ष्यस्य निवृत्त्या तु विशुद्धिं हृदयं भजेत्। अभक्ष्यभक्षणाद्वित्तमशुद्धं भवति ध्रुवम्॥ शुद्धाहाराद्धि विज्ञानं जायते सर्वदा नृणाम्। तस्मादभक्ष्यं यत्नेनातः वर्जयेत्॥ अङ्गिराः. त्रिविधं दुष्टं प्राहुरन्नं तत्त्वदर्शिनः। जातितो दुष्टं चैव तथैवाश्रयदुष्टकम्॥ लशुनादिकमन्यच्च तज्ज्ञेयं जातिदुष्टकम्। अभोज्यानां द्विजातीनामन्नमाश्रयदुष्टकम्॥ जातिदुष्टं क्रियादुष्टं कालाश्रयविदुष्टकम्। संसर्गाश्रयदुष्टं च सहृल्लेख्यं परित्यजेत्॥ नखक्षये क्रियादुष्टं यद्दृष्टं पतितैः पृथक्। कालदुष्टं तु तज्ज्ञेयं यच्छुक्तं चिरसंस्थितम्॥ हविष्ये [illegible]॥ सुरालशुनसंस्पृष्टं पीयूषादिसमन्वितम्। संसर्गादुष्टमेतद्धि शूद्रोच्छिष्टवदाचरेत्॥ विचिकित्सा तु यस्मिन्नन्ने प्रजायते। सहृल्लेख्यं तु तज्ज्ञेयं पीयूषं च स्वभावतः॥ एवं क्रियादुष्टं भावदुष्टं पराशर॥ [illegible] 'नसन्निवतितं यत्र [illegible] याति॥' इति. क॥

வாசலல்லாவாசலால்வந்தசோறும் வரகுமுதலாகாதென்றுரைத்தசோறும், வாயினின்றும்விழுமவைதான்பட்டசோறும் வாய்க்கொண்டகவளத்தின்மிகுந்தசோறும், தீயவர்கண்படுஞ்சோறும்தீதற்சோறும் சீரையுரைதும் மலிவைபட்டசோறும், நாய்முதலானவைபார்க்குந் தீண்டுஞ்சோறும் நாடீய்தல்லாச்சோறுநண்ணுச்சோறே. (உ)

இரண்டுபாட்டுக்களால். வர்ஜ்யாந்நங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் வாசலித்யாதியால்.

வாசலல்லாவாசலால் வந்தசோறும்-பிளைவழிகளாலும் புறக்கடைகளாலும் வருமந்நமும், இத்தால் தலைவாசலாலே வரவேணுமென்றதாயிற்று. வரகுமுதலாகாதென்றுரைத்தசோறும். வரகு-வரகம், கோத்ரவம், பெருவரகுமுதலானது சோளங் கேழ்வரகு ஆகாதென்று நிஷித்தமென்று உரைத்தசோறும்-சொன்னசோறும், சொன்ன அந்நமும், வாயில்நின்றும் விழுமவைதான்பட்டசோறும்-வாயில்நின்றும் விழுந்ததோடு ஸம்பந்தித்த அந்நமும், வாய்க்கொண்ட கபளத்தின் மிகுந்தசோறும்-வாயிலே ஸ்வீகரித்த கபளத்தில் அவசிஷ்டமான அந்நமும், தீயவர்கண்படுஞ்

சோறும், க்ரூரத்ருஷ்டிகள் பார்த்தஅந்நமும், நிதல்சோறும்-தீஞ்சோறும், காந்தமெ
ன்றபடி. சீனாயுனை தும்மலிவை பட்டசோறும், சீனை-துணியும், உனை-ஆஸ்யபிந்
வும், தும்மல்-க்ஷுதமும், இவை பட்டசோறும், இவைகளால் ஸம்பந்தித்த அந்
மும், நாய்முதலானவை பார்க்குந்தீண்டுஞ்சோறும்- சுநகாதித்ருஷ்டமும் ஸ்ப்ருஷ்
டமுமான அந்நமும், நாள்தூய்தல்லாச்சோறும் -நிநத்தாலே பரிசுத்தமாகாத அந்
மும், காலதுஷ்டாந்நமுமென்றபடி. ‘யாதயாமம்கதரஸம்’ என்று கீதையிலே செ
ல்லிற்றிறே. நண்ணுச்சோறே-ஆதரிக்கப்படாத அந்நம். நிஷித்தங்களென்றபடி. (உ

[illegible]

உ

மனிசர்பசுமுதலானார்மோந்தசோறும் மனிசர்தமிலாகாதார்தீண்டு
சோறும், இனிமையுடனாதரமில்லாதார் சோறு மீபுழுநூன் மயிருகிர்
ளிருக்குஞ்சோறும், முனிவரெனுந்துறவறந்தோரீந்தசோறும் முனிவ
தங்கள்பாத்திரத்தில் பட்டசோறும், மனிசரெலிகுக்குடங்கள் காகம்பூனை
வாய்க்கொண்டகறிசோறும்மருவாச்சோறே. (ந

மனிசர்பசுமுதலானார் மோந்தசோறும்-மனுஷ்யர் கோக்கள் முதலானவை
கள் ஆக்ராணம் பண்ணின அன்னமும், ப்ராஹ்மணர் முதலான மனுஷ்யர்களு
கோக்கள் முதலான திர்யக்குகளும் ஆக்ராணம் பண்ணின அந்நமுமென்றபடி
மனிசர்தமி லாகாதார் தீண்டுஞ்சோறும் - மனுஷ்யாதிகளில் அயோக்யமானவ
கள் ஸ்பர்சித்த அந்நமும், இனிமையுட னாதரமில்லாதார்சோறும்-இனிமை ஸ்நே
ஹம், ஆதரம் ப்ரீதி, ‘போஜநஸ்யாதரோரஸः’ என்கையாலே ஆதரமில்லாதவர்க
சோறும். ஈபுழு நூல்மயிர் உகிர்களிருக்குஞ்சோறும்-மக்ஷிகை, தந்து,கேசம், நக
கள், இருக்கும் அந்நமும், முனிவரெனுந்துறவறத்தோரீந்தசோறும் -ஸந்யாஸிகளெ
ன்கிற ஸர்வஸங்க மற்றவர்கள் கொடுத்த ப்ரஸாதமும், முனிவர்தங்கள் பாத்திர
தில்பட்டசோறும்-ஸந்யாஸிகளுடைய பிக்ஷாபாத்ரத்திலே ஸம்பந்தித்த அந்நமு
மனிசரெலி குக்குடங்கள் காகம் பூனை வாய்க்கொண்ட கறிசோறும்-மனுஷ்யர்
மூஷிகங்கள், கோழி, வாயஸம், மார்ஜாரம், இவைகள் வாயிலெ ஸ்வீகரித்த வ்யஞ்
சநமும் அந்நமும், மருவாச்சோறே – ஆதரிக்கப்படாத அந்நமாம். நிஷித்தங்களெ
ன்றபடி. (ந

हारीतः ॥ श्वेतं राजमाषम्, इति । [illegible] याज्ञवल्क्यः ॥ [illegible] ॥ इति । संवर्तः ॥ [illegible] ॥ इति । हारीतः ॥ [illegible] इति । संवर्तः ॥ [illegible] ॥ इति । [illegible] ॥ [illegible] इति । [illegible] ॥ [illegible] ॥ इति ॥ [illegible] । [illegible] ॥ इति च । देवलः ॥ [illegible] । [illegible] ॥ इति ॥ [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ इति । पराशरः ॥ [illegible] । इति । व्यासः? ॥ [illegible] । [illegible] ॥ इति । ௫ ॥

அத்திகள்பேரார்க்கிறலிவெண்கத்தாரி யாலரசுநறுவிலிபுங்காயிலாரை, புத்திகொல்லிகுறிஞ்சிதான் குசும்பைவேளை புன்முருங்கைமுருங்கைசுக முளரியுள்ளி, சிற்றவரைக்கொம்மடிகள்பண்ணைதொய்யால் சீங்காடன்றே றலூவைபனைமயூரன், சுத்தியில்லாநிலத்திலவைகடம்புகாளான் சுரைபீர்க்குச்சணந்தின்றோர்சுருதியோரே. (௪)

நிஷித்தசாகங்களை அருளிச்செய்கிறார்.

அத்திகள் - உதும்பரஜாதிகள், பேரார்க்கு - ஸாரஸை, இறலி - ப்லக்ஷம், வெண்கத்தரி - ச்வேதவார்த்தாகம், ஆலரசுநறுவிலி புங்காயிலாரை - ஆல் - வடம், அரசு, அச்வத்தம் - நறுவிலி - ச்லேஷ்மாதகம், புங்கு - கரஞ்சம், ஆயில் - பூதிகம், ஆரை—, புத்திகொல்லி—, குறிஞ்ஜிதான்-ஸைரீயகம், குசும்பை - குஸும்பம், வேளை - நாளிகை. புத்திகொல்லி - புத்திவிநாசக பதார்த்தங்கள். ஸைரீயகம் குஸும்பம் நாளிகை இவைகளும், புன்முருங்கை - மதுசிக்ரு, முருங்கை - சிக்ரு, சுகம்—, முளரி - பிஸம், உள்ளி - தசவிதபலண்டுவும், க்ரஞ்சனமும், சிற்றவரை - அளர்க்கம், கும்மடிகள் பண்ணைதொய்யால் - இந்தசாகமும், சீங்காடன்-கொட்டிக்கிழங்கு, தேறல்—, ஊவை-ஊவக்காய், பனை-பனம்பழம், மயூரன்-மயிலடி என்கிற சாகம், சுத்தியில்லாநிலத்திலவை கடம்புகாளான் - அமேத்யஸ்தலஜந்யமும், கடம்பு-நீபம், காளான் - களஞ்சம், சுரை - அலாபு, பீர்க்கு - கோசாதகம், சணம்-த்ருணசாகம், தின்றோர்சுருதியோரே - அலாபுவையும் கோசாதகியையும் சணசாகத்தையும் தின்றோர் சுருதியோர் - ச்ருதிஸ்ம்ருதி பரிசயாத்யனுஷ்டானமுள்ள சிஷ்டர்கள் பக்ஷியார்களென்றபடி. (௪)

[illegible] ॥ [illegible] इति । वृद्धहारीतः ॥ [illegible], [illegible], [illegible] । [illegible], इति । वृद्धहारीतः ॥ [illegible] । [illegible] इति ॥ हारीतः? ॥ [illegible] इति । [illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

சிறுகீரைசெவ்வகத்தி முருக்கிரண்டும் சிறுவசளைபெருவசளையம்மண
ந்தாள், பறித்தொருவர்கொடாதிருக்கத்தானேசென்றுப் பாய்ந்தெடுத்து
கொள்ளுமவைபகிராக்கூறும், குறித்தாலுந்தின்னொணுக்கைப்புந்துவர்ப்
ங்கூர்க்குமவையழலுமவைகொடும்புளிப்பும், கறிக்காகாதிவையென்றுகண்
டுரைத்தார் கார்மேனியருளாளர்கடகத்தாரே. (ரு

சிறுகீரை-தண்டுலீயம், செவ்வகத்தி - ரக்தாகஸ்த்யம், முருக்கிரண்டு - கி
சுகமும், பாலாசமும், அவையாவன - முள்ளி முருக்கும், மற்றைமுருக்கும். சிறு
சளை பெருவசளை-இருவசளையும், அம்மணந்தாள் - அர்ஹபத்தென்பதும், பறித்தொ
ருவர்கொடாதிருக்கத் தானேசென்று பாய்ந்தெடுத்துக்கொள்ளுமவை-பரருடை
உத்யாநத்திலே யஜமாநன் கொடாமல்தானே புகுந்து பலாதிகளை ஸ்வீகரிக்
யும், பகிராக்கூறும் - ஸமுதிதமும், குறித்தாலும் தின்னொணுசைப்பும் - பசித்த
லும் பக்ஷிக்கப் போகாத அத்யந்தம் கசப்பும் துவர்ப்புமானவையும், கூர்க்குமவை
யழலுமவை கொடும்புளிப்பு - அத்யந்தம் கூர்த்தவையும் அத்யந்த மழற்றவையு
அத்யந்தம் புளித்தவையும். கறிக்காகாதிவையென்று கண்டுரைத்தார் - கறியமுது
காகாதென்று நிர்ணயித்துச சொன்னார்கள். அவர்களாரென்னில், கார்மேனிய
ளாளர்கடகத்தாரே - நீலமேக ச்யாமளரான பேரருளாளருடைய ஹஸ்திகிரி ப
யந்த வாஸிகளான வர்கள். துண்டீரமண்டலத்தில் வைதிகோத்தமர்கள். (ரு

[illegible] ரு

மாலமுதுசெய்யாமல்வந்தவெல்லாம் வருவிருந்தில்வழங்காமல்வை
தவெல்லாம், காலமிதுவன்றென்று கழித்தவெல்லாம் கடையில்வருங் கற

முதலாக்கழுவாவெல்லாம், நூலிசையாவழிகளினால் வந்தவெல்லாம் நுகராததுடன்பாகஞ் செய்தவெல்லாம், சீலமில்லாச்சிறியோராக் கினவுநல்லோர் சலமலங்கள்பட்டனவுந் தின்னார்தாமே. (௬)

மாலமுது செய்யாமல் வந்தவெல்லாம்-ஸ்ரியஃபதிக்குக் கண்டருளப்பண்ணாமல் வந்தபதார்த்தமெல்லாம், வருவிருந்தில் வழங்காமல் வைத்தவெல்லாம் - அதிதிகளுக்குப் பரிமாறாமல் ஸ்வார்த்தமாக வைத்ததுவும், காலமிறுவன்றென்று கழித்தவெல்லாம் - யோக்ய பதார்த்த பக்ஷணத்திலே வைத்துக்கொண்டு, இது இந்த காலத்தில் அபக்ஷ்யம், காலாந்தரத்திலே பக்ஷ்ய மென்று தத்கால மாத்ரத்திலே நிஷேதித்தவையும், கடையில்வருங்கறிமுதலாக் கழுவாவெல்லாம்-ஆபணத்தில் வாங்கின சாகாதிகளில், அலம்பாதவையும், நூலிசையா வழிகளினால்வந்தவெல்லாம்-சாஸ்த்ரம் ஸம்மதியாத மார்கங்களிலே ப்ராப்த பதார்த்தமெல்லாம், நுகராததுடன்பாகம் செய்தவெல்லாம் - அபக்ஷ்யத்தோடே கூடபசித்தவையும், சீலமில்லாச் சிறியோராக்கினவும்-ஆசாரமில்லாத பாலிசைகள் பாகம்பண்ணினதும்,சலமலங்கள் பட்டனவும்-ஜலமலங்களால் ஸம்பந்தித்தபதார்த்தங்களும், ஆகிய இவற்றை, நல்லோர் தின்னார்தாமே - பெரியோர்கள் பக்ஷியார்களென்றபடி. (௬)

[illegible] ௬॥

தேவர்களுக்கிவையென்றுவைத்ததெல்லாம் சிவன்முதலாந்தேவர்களுக்கிட்டதெல்லாம், ஆவிமுதலானவற்றுக்காகாதெல்லா மதுவிதுவென்றறியவரிதானவெல்லாம்,நாவிலிடுவதற்கரிதாயிருப்பதெல்லா நன்றென்று தம்முள்ள மிசையாதெல்லாம், ஓவியநாளோவாதபூவுங்காயு முத்தமர்களட்டுப்புமுகவார்தாமே. (௭)

தேவர்களுக்கிவையென்றுவைத்தவெல்லாம் - தேவதைகளுக்கிந்தபதார்த்தமென்று வைத்தபதார்த்தமும், சிவன் முதலாம் தேவர்களுக்கிட்டவெல்லாம்-ருத்ராதிக்ஷுத்ரதேவதைகளுக்கு நிவேதநம் பண்ணினதெல்லாம், ஆவி முதலானவற்றுக்காகாதெல்லாம்-ப்ராணன் முதலான இந்த்ரியங்களுக்காகாதெல்லாம், சரணுபாடவஜநகங்களுமென்றபடி. யத்வா: ப்ராணாஹுதியில்லாதே புஜிப்பதும், அது விது என்றறியவரிதானவெல்லாம்-நாமரூபங்களறியப்போகாதெல்லாம், நாவில்இடுவதற்கரிதாயிருப்பதெல்லாம்-நாக்கில் வைக்கவருத்தமான பதார்த்தங்களெல்லாம், நன்றென்று தம்முள்ளமிசையாதெல்லாம்-இது நல்லபதார்த்த மென்று தங்கள் ஹ்ருதயம் ஸம்மதியாததெல்லாம்,ஓவியநாளோவாத பூவுங்காயும்-யதாகாலம் உண்டாகாத புஷ்பமும் பலமும், அட்டுப்பும்-பாகம்பண்ணினலவணமும், உத்தமர்கள் உகவார் தாமே- சிஷ்டர்கள் ஸந்தோஷியார்கள். நிஷித்தமென்று கர்ஹிப்பார்கள் என்கை.()

[illegible]

உஷிஷ உஹ ரொஸவி|ஶஸம்வயொவ ஂதா ஹஂகவா ஜவஞஷ ாக்ஷர ஸஷா|| யய தனவ ஹவா நிவ|| நிதெ" ஞூதநஶ்ரேஷ நி. எ||

கிளிஞ்சல்முதல்சுட்டசுண்ணம்புதானும் கிளர்புனலிலெழுங்குமிழி நுரைகடாமும், விளைந்ததனின்முதன்மாலுக்கீயாதெல்லாம் விளைந்தநில மறுகாம்பென்றெழுந்ததெல்லாம், களைந்தமனத்தார்மற்றுங்கழித்ததெல்லாங்கடியமுதனியமத்தார்கழித்ததெல்லாம், தெளிந்தபுனற்றிருவேங்கடத்துமாறன் றிருவாணைகடவாதார்தின்னார்தாமே. (அ)

இளிஞ்சல்முதல் சுட்டசுண்ணம்புதானும்-சுக்திசம்பூசம் முதலாகவெந்தசூர்ணமும், கிளர்புனலிலெழுங்குமிழி நுரைகள் தாமும்-பொங்கிவருகின்ற ஜலத்தில் ஸம்பவிக்கும் புத்புதமும், பேநமும், விளைந்ததனில் முதல்மாலுக்கீயாதெல்லாம்-விளைந்த வஸ்துக்களில் அந்தக்ராமதேவதையான ஶ்ரிய:பதிக்கு ஸமர்ப்பியாத பதார்த்தமெல்லாம், விளைந்ததனில் மறுகாம்பென்று எழுந்ததெல்லாம் - முந்தறவிளைந்த நிலத்தில் காம்பாலே மீளவும் விளைந்ததுவும், களைந்தமனத்தார்மற்றுங் கழித்ததெல்லாம்-ஸம்ஸாரஸம்பந்தங்கழிந்த மநஸ்ஸையுடையவர்கள் கழித்தபதார்த்தங்களும், யத்வா: சாஸ்த்ரபரிசீலநங்களாலே நிர்மலசித்தரான வைதிகோத்தமர்கள் நிஷேதித்தவைகளும், கடியமுதல் நியமத்தார்கழித்ததெல்லாம்-க்ரூரமான முந்தினநியமவான்கள் தங்கள் குருக்களுபதேசிக்கக் கழித்தவைகளெல்லாம், ஆஹாரநியமம் முந்தினநியமமிறே. தெளிந்தபுனல் திருவேங்கடத்துமால்தன்-நிர்மலோதகத்தையுடைய ஶ்ரீவேங்கடாத்ரியிலே வஸிக்கின்ற ஶ்ரிய:பதியினுடைய, திருவாணைகடவாதார்-திவ்யாஜ்ஞையை அதிக்ரமியாதவர்கள், தின்னார்தாமே - புஜியார்கள். (அ)

மோரலதுசாரங்கள்வாங்கிற்றெல்லா முழுப்பகலில் விளங்கனியுந்தானந்தானும், ஓரிரவிலெள்ளுடனேகூடிற்றெல்லா மெள்ளுதனிலெண்ணெ தயிர்தர்ப்பணங்கள், ஓர்தவத்தைமந்திரத்தையொழிப்பதெல்லா முண்ணுதநாள்களிலூணந்திப்போதூண், நாரணனாரடிபணியுநல்லோர்நாளு நடுவிரவிலூணுமிவையுண்ணார்தாமே. (கூ)

மோரலதுசாரங்கள் வாங்கிற்றெல்லாம் - தக்ரமொழிய சாரங்கள் வாங்கினதெல்லாம், த்யாஜ்யவஸ்துக்கள். முழுப்பகலில்விளங்கனியும் - பகலிலே விளாம்பழமும், தானந்தானும் - தானமும், ஓரிரவிலெள்ளுடனே கூடிற்றெல்லாம் - போஜநயோக்யமான ராத்ரிகளில் திலமிஶ்ரமான பதார்த்தங்களெல்லாம் அபக்ஷ்யம். எள்ளுதனிலெண்ணெ-திலஸம்பந்தமான தைலம், தயிர்-ததியும், ஓர்தவத்தை மந்திரத்தையொழிப்பதெல்லாம்-ஓர் அத்விதீயமான, தவத்தை-தபஸ்ஸையும், மந்திரத்தையும் ஒழிப்பதெல்லாம் - கெடுக்கும் பதார்த்தமெல்லாம், தத்வேளையில் அபக்ஷ்ய மென்றபடி. உண்ணுதநாள்களிலூண்-இந்த திதியில் அந்நபோஜநம் நிஷித்தமென்ற திவஸத்திலே போஜநமும், அந்திப்போதூண் - ஸந்த்யாகாலத்தில் போஜநமும், நடுவிரவிலூணும் - அர்த்தராத்திரியில் போஜநமும், இவை-இவற்றை, நாரணனாரடிபணியும் நல்லோர் - யாதவாத்ரியில் திருநாராயணனுடைய ஶ்ரீபாதத்தையாச்ரயிக்கும் பெரியோர்கள். நாளும்-ஸதா, நண்ணார்தாமே-கிட்டார். ஆதரியார்களென்றபடி. (கூ)

ஸூதூஜெ ॥ ஷிவாகவிஃஷஹயகம்யா நாஸு நவஹக்ஷயெசு| ஸவஃம்வதியஸம்வஸம் நாஃ ஷாஃஷுயெம்வ தி ॥ திகாஃ கஃயிஶாணா தியஶாகா நிநிஷூஃநு | தஜதெரவவாக் ஸ்ரீஹி: வஷிதஹீர தாஃயா|| வாஜநவஸாணெ|| சுகஃ்லிவவஃரா தீஷவ தாஃஃஶ ஷ ஜீஷிவா| வெணகாஃஶஜெஹாரா தூம்ஹக்ஷாவாம்ஃாய்ணம்வரெசு|| வஶாஸமீதாயாம் ॥ ஸூஜயாஞ விஶெஷத: | நாயஃராதெ நஜ யஹெஜு ஜதி. கூ||

குளிமுதலானவைசெய்யாதுண்ணுமூணும் கூட்டல்லாப்பந்தியிலூ
ண்பிறர்கை யூணும், களிர்மதிதீ விளக்காகவுண்ணுமூணும் கள்ளிரவில்
விளக்கின்றியுண்ணுமூணும், கிளிமொழியாளுணுநிற்கக் கணவனூணும்
கீழாரைநோக்கூணுமிடக்கையூணும், ஒளிமறையோர்மற்றுமுகவாதவூணு
மொளியரங்கரடிபணிவாருகவார்தாமே. (கo)

குளிமுதலானவைசெய்யாதுண்ணுமூணும்-ஸ்நாநபூர்வகமாக ஸந்த்யாஜபஹோமாதிகள் செய்யாமல் புஜிக்குமமுதும், கூட்டல்லாபந்தியிலூண்-அபாங்க்தேயருடைய பங்தியிலே போஜநமும்,பிறர்கையூணும்-பரஹஸ்தத்தாலே போஜநமும், களிர்மதிதீவிளக்காக உண்ணுமூணும்-சந்த்ரனும் அக்நியும் தீபஸ்தாநத்திலேயெண்ணி உண்கிறபோஜநமும், நள்ளிரவில் விளக்கின்றியுண்ணுமூணும்- காளராத்ரியில் தீபமின்றிப் பண்ணும் போஜநமும், கிளிமொழியாளுணுநிற்கக் கணவனூணும் - ஸ்த்ரீகள் புஜிக்க ஏகவேளையிலே பர்த்தாவும் புஜிக்கையும், கீழாரைநோக்கூணும் - ஜந்மவ்ருத்தாதிகளால் ஹீநரானவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு புஜிக்கையும், இடக்கையூணும்-வாமஹஸ்தத்தாலே புஜிக்கையும், ஒளிமறையோர்மற்று முகவாதவூணும் - ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸால் ஜ்வலிக்கும் வைதிகோத்தமர்கள் பின்னையும் ஸம்மதியாத போஜநங்களும், ஒளியரங்கரடிபணிவார்-ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளை வணங்குமவர்கள், உகவார்-அங்கீகரியார்கள். இந்தநியமங்கள் கோயில்திருமலை பெருமாள்கோவில் திருநாராயணபுரந் தொடக்கமான திவ்யஸ்தலங்களில் வஸிக்கும்பெரியோர்கள் ஸ்ம்ருத்யனுகுணமாக அநுஷ்டித்தார்கள்ஆகையா லிது ஸர்வோபாதேயமென்பது கருத்து. (கo)

யஃ॥ ஊவாஜெயவ்யஃஊஸ்ஷிஃ வஜுளஹொஜெஷிஜொகூஃ । ஊஹொஙாஜெதூாவொஷிதஸ்நு வஞுமவெ்நஶாயிதி ॥ ஷ்ஂவதூஃ॥ ஊநெஷவ-ாஹணவ்ாவிஷிஜொநிகஂவிவஜுயெஃ॥ ஜெ்ாதூாந்ா வொகூாமெஃண ஹொஜநஂவரிவஜுயெஃ॥ நாநூகாரெநவாகாெஶ ஐதிவ்ாவஃ॥ வ்ஹஸ்திஃ ॥ ஊதாவாஹமிநீவாவிஹாயஃாவாந்ாஶு யொஷிதஃ । நதாஹிஸஹஹொகவஂஹொகூாவாரு்ாயணஂவரெஃ ॥ ஊநஃ ॥ நாஶீயாஜூாயஃயாஸாஃஃ॥ வ்ஃநஃ॥ நவிவெஞவஹஂ ஜீதஷிஜஸவெ்நவாணீநா ॥ ஞூதெயஃ ॥ வாஊஹெஸநயொஹஜெ யொவஃ விவஷிவாஷிஜஃ । வஶாவாநெநதஜூ்ஷிதெ்வஂஊநஶ ஷ்வீஃ ॥ நவஹிஞாவஸநமதொநஶயாநஸிதொவிவா । நஹிஞஹா ஜநெநவெவநஹஊ்ாஂநவவாணிஷ ॥ ஐதி்ாஜி. கஂ॥

எச்சிறனில் வார்க்கும்நெய் யிருபாகங்க ளிரும்பாலுங்கையாலுமிட்ட
தெல்லாம், பச்சையல்லாற்கடித்தகுறைபழையவூசல் பிறரகத்துப்பாகஞ்
செய்தெடுத்தவன்னம்,நச்சினவைபழித்தவைமண்ணுற்றந்தீது நகத்தாலே
விண்டவைதாங்காணுமுப்பும், பிச்சுளதாமவைகாடிபின்னபாகம் பிசின்
கடன்னிற்சிவந்ததுவும்பிழையூணுமே. (கக)

எச்சில்தனில்வார்க்கும்நெய்-போஜநமத்யத்தில் பரிமாறும் நெய்யும்,இருபாகங்கள்-புநஃ பாகம்பண்ணினவையும், இரும்பாலும் கையாலுமிட்டதெல்லாம்-ஆயஸபாத்ரத்தாலும் கையாலும் பரிமாறின சாகாதிகளெல்லாம், பச்சையல்லால் - அபக்வம் ஹஸ்தத்தாலே பரிமாறவேணும்; பாத்ராந்தரத்தா லாகாது. கடித்தகுறை-கடித்தசேஷமும், பழையவூசல் - அத்யந்தமூசினதும், பிறரகத்துப் பாகஞ்செய்தெடுத்த அன்னம்—,நச்சினவை - அந்யராசைப்பட்டவை, பழித்தவை - நிந்தித்தவை, மண்ணுற்றம்-ம்ருத்கந்தியான அந்நமும்-தீது,பொல்லாதவந்நமும்,நகத்தாலே விண்டவை-உகிராலே கீண்டவையும், தாங்காணுமுப்பும்-கண்படும்படிகொண்டுவந்

து ப்ரஸாதிக்கும் லவணமும்; பிச்சுளதாமவை-பித்தவர்த்தகங்களான பதார்த்தங்க ளும், காடி-ஆரநாளமும், பின்னபாகம்-அதிதிக்கொருபடியும் தனக்கொருபடியுமாக பசிக்கை, பிசின்கள்தன்னில் - நிர்யாஸங்களில், சிவந்ததுவும் - ரக்தமானவையும், பிழையூணுமே - தப்பானபோஜநம், நிஷித்தபோஜநமென்றபடி. (கக)

[illegible]
கக||

தாதைநல்லாசிரியன்முதற்றமையனெச்சில் தரணிசுரர்சோமத்திலரு ந்துமெச்சில், மாதர்கட்குக்கணவனிதமானவெச்சின் மயிர்புழுநூல்விழுந் தாலும்புனிதமாமண், மாதவத்துக்கூவிளங்காய்முகவாசத்து மாதுளங்காய் மரணம்வரிற்கழித்ததெல்லாம், ஓதிவைத்தவுண்ணாளுகந்தவெட்டு முள வென்றுங்கழித்தவற்றினன்றுமுணே. (கஉ)

தாதை - பிதாவும், நல்லாசிரியன் - த்வயோபதேஷ்டாவும், முதல்தமையன்- ஸர்வஜ்யேஷ்டப்ராதாவுமாகிய இவர்களுடையஎச்சிலும், தரணிசுரர்சோமத்தில ருந்துமெச்சில் - பூஸுரரானப்ராம்ஹணர்ஸோமபாநம்பண்ணுமுச்சிஷ்டமும், மா தர்களுக்குக்கணவனிதமானவெச்சில் - ஸ்த்ரீகளுக்கு பர்த்தாவினுடையஹிதமான உச்சிஷ்டமும், அநிஷித்தம். மயிர் புழு நூல் விழுந்தாலும் புனிதமாம் மண் - கேச மும் ஜந்துவும் நூலும் விழுந்தாலும், அன்னத்திலென்றுசேஷ:. ம்ருத்தாலே பரிசுத்தமாம்: மாதவத்துக்கூவிளங்காய்-தபஸ்ஸிலே ஸ்ரீபலம்பக்ஷ்யம். யத்வா - மா தவமாஸத்தில் கூவிளம் உபாதேயமென்னவுமாம். முகவாசத்துமாதுளங்காய் - ஆ ர॥ தனவேளையிலேமுகவாஸநார்த்தம் மாதுளங்காயுமுபாதேயம்; மற்றப்போது நிஷி த்தமென்றபடி. முகவாஸரஹிதமான மாதுளங்காய் நிஷித்தம். மரணம்வரில் கழித் ததெல்லாம் - மரணப் தசையில்நிஷித்தமென்று கழித்தவைகளெல்லாம் உபாதே யம். உண்ணாளுகந்த-உபவாஸதிநங்களில் அங்கீகரித்த, ஓதிவைத்தவெட்டும்-அத் யயநம்பண்ணினவெட்டுவிதமான அவ்ருதக்நமும்,உளவென்றும் கழித்தவற்றில் நன்

ருமுணே - நிஷேதித்தவற்றில் ஸர்வதா நல்லபக்ஷணமாகக்கடவது. கழித்தவற்றி லென்றும் நன்ருமுணுயுள என்றந்வயம். அநிஷித்தபக்ஷணமென்றபடி. (கஎ)

[illegible]

மாகரும்பின்சாறுதயிர்பால்நெய்பாக்கு வளைமிளகுதேனேலம்பனிநீராதி, ஆகரசந்தூயதாகுமறியாதெல்லாம் அறியாதார்க்கறியளவுந்தூயதாகும், சாகரங்கயேவாமுவாக்கள்கூடிற் சலமெல்லாங்கங்கையாமுபராகத்தில், மாகரங்கள்பிணமுதலாமனைத்துங்கொண்டு வரும்புனலுந்தூயதாகும்வேகத்தாலே. (கஅ)

மாகரும்பின்சாறு தயிர்பால்நெய்பாக்கு வளைமிளகு தேனேலம்பனிநீராதி யாகாரசம்தூயதாகும்-பெரியகரும்பின்சாறு, ததி, க்ருதம்க்ஷீரம், க்ரமுகம், வளை-சங்கம், மிளகு, மது, ஏலம், ஹிமஜலம், இவை முதலான ஆகரஜந்யபதார்த்தங்கள், பரிசுத்தமாம். அறியாதெல்லாமறியாதார்க் கறியளவுந் தூயதாகும் - அஜ்ஞாதபதார்த்தங்களெல்லாம் பேரும்பிறப்பும் அறியாதவர்களுக்குஜ்ஞாதமாமளவும்பரிசுத்தமாம். ஹேயமென்றறிந்தபின்பு த்யாஜ்யம். அவிதித வஸ்து விதிதமாமளவும் பரிசுத்தம். சாகரங்கள்தூயவாம் உவாக்கள்கூடில்-உவா வென்று பர்வத்வயத்துக்கும்பேர். பர்வத்வயத்திலேயும் ஸமுத்ரம் பரிசுத்தமாம். சலமெல்லாம் சங்கையாமுபராகத்தில்-க்ரஹணவேளையில் ஜலமெல்லாம் கங்காஸமமாம். மாகரங்கள் பிணமுதலாமனைத்துங்கொண்டு வரும்புனலும் தூயதாகும் வேகத்தாலே-குதிரை கழுதைப்ரேதம்முதலிய ஸர்வத்தையும் கொண்டுவந்தாலும் ப்ரவஹிக்கிற ஜலம் வேகத்தாலே பரிசுத்தமாம்.

[illegible]

கஅ॥

தீயாலேநீரொழியவெந்ததெல்லாம் தீயிடுதலொழிந்திடவேபழுத்ததெல்லாம், தீயாலும்நீராலும்வெந்தவற்றில் தேறவுலர்நெல்லுமுதலான

வெல்லா, மூசாதமாவடகமப்பஞ்சீடை யுரட்டிமுதலாமவற்றிற்பழயதே லும், கூசாதேகொண்டிடுமின்புதியதேலும் கொள்ளேன்மின்தன்னிரதங் குலைந்தக்காலே. (கச)

தீயாலேநீரொழிய வெந்ததெல்லாம்-ஜலமன்றிக்கே அக்நியாலே சமைந்ததெல்லாம், சுண்ணம்புக்கல்முதலானவைகள். தீயிடுதலொழிந்திடவே பழுத்ததெல்லாம்-அக்நியைமேலே யெரிக்காமல் பழுத்தகதளீபலாதிகளும்; தீயாலும் நீராலும் வெந்தவற்றில்-அக்நியாலும் ஜலத்தாலும் சமைந்தவற்றில், தேறவுலர் நெல்லுமுதலான வெல்லாம்-தேறும்படி யுலர்ந்த வ்ரீஹிச்யாமாக ப்ரியங்குமுதவாளவைகளும், ஊசாதமாவடகம் அப்பஞ்சீடையுரட்டி முதலானவற்றில் பழயதேலும்-வடகம் அப்பஞ் சீடையுரட்டி முதலானவற்றில் புராதனமாகிலும் ஊசாமலிருந்தால் அவைகளும், கூசாதேகொண்டிடுமின்-ஸங்கோசியாமல் ஸ்வீகரியுங்கள், புதியதேலுங் கொள்ளேன்மின் தன் இரதங்குலைந்தக்காலே-தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகரஸ மிவைகளுக்குப் போமாகில் புதியதாகிலும் ஸ்வீகரியாதேயுங்கள். (கச)

ஹாணிதவ்யாகதம்பா ஙகாபுரஜஸக்தாமுகாநி, ஹாணிதாநிஹக்ஷ்யேவ ஐதத்ராவஜ்ஸம்பஃ ॥ ஆத்ரேயஃ ॥ ஹுவிர்த்ராமொரஸம் வணம்ஜம் யவணம்யாநரஷூஷ்யம் | நெநெதஷாம்வாகஷொஷாவிகூத்ரகஸ்ரூஹஸ்வ ॥ வராமா ॥ கவவாஸ்ஸம்ஹாஸ்யாநா வடிகஸஸ்ரவஃ | மாகம்ரோம்ஸம்ஹவும்ஷஙம் ஸவவம்வக்ஙுஸவ்யவாஃ ॥ வ்யாகாஃ வாயஸஸெஜுவவயஜுஷ்ந்நிதாக்விகி॥வஸிஷ்டஃ॥ விகூதாநிவிவஜுயெக॥ ஐதவ்ராதி. கச॥

தலைப்பயனும்விகாரங்கள்சாகடங்கள் சக்கரங்கட்டனக்கடைத்தமருந்துதானும், கலக்கமில்லாநன்னீரில்வைத்தசோறும் கறிமோர்நெய்பாற்றயிர்கள்கலந்தசோறும், விலக்கமிலாமாக்கன்னற்கோதூம்த்தால் விளைவுறவாக்கியநல்விகாரந்தானும், இலைக்கறிபோலிவையனைத்தும்பழையவேனு மெந்நாளும்வைத்துண்ணவிசைகின்றாரே. (கரு)

தலைப்பயனும்விகாரங்கள்-தலையானபலம் முக்யபலமாம். ச்லாக்யமான விகாரங்கள், விகாரஜாதங்கள், திரட்டுப்பால் முதலானவை. சாகடங்கள்-பிரகுடமும்;சக்கரங்கள்-பஞ்சதாரைகளும், தனக்கடைத்தமருந்துதானும் - தன்வ்யாதிக்கு வைத்யர்விதித்த ஔஷதமும், கலக்கமில்லா நன்னீரில்வைத்தசோறும்-தெளிந்தபரிசுத்த ஜலத்தில் வைத்தவன்னமும், கறிமோர் நெய்பால் தயிர்கள் கலந்தசோறும்-வ்யஞ்ஜநங்கள் தக்ரம் க்ருதம் க்ஷீரம் ததி இவைகளாலே தடவின அன்னமும், விலக்கமில்லாமாக்கன்னல் கோதூமத்தால் விளைவுறவாக்கிய நல்விகாரந்தானும்-ஊசாதமாகருப்பக்கட்டிகோதூமத்தாலே சமைந்தநல்லவிகாரங்களும், பண்யாராதிகளும். இலைக்கறிபோலிவையனைத்தும் பழயதேலும் - சாகாதிகள்போலே யிவையெல்லாம் பழயதானாலும், எந்நாளும் வைத்துண்ண விசைகின்றாரே - அனேகதினம் வைத்துப்புஜிக்க ஸம்மதியாநின்றார்கள். (கரு)

ஸூவஸ்ஸம்பய்ஃ ॥ உவயொஜயெஷ்ஷுகெவியாய கூதாஷம்வயஜுஷிதம் | ராதூஜுஷிதம்ராதுளஜநெநீதம் உவயொஜயெக॥ மாவிஙஃ ॥ ஷயஜுஷம்வாயஸாஷம்வகஹாஷம்வவ்யதெர்ஷநம் | கவவாதீநிஹக்ஷ்யாணிநவயஜுஷிதஷொஷஹாக் ॥ வஸிஷ்டஃ ॥ கஷம்வயஜுஷிதம்காஷ்ஷயூாவ்யதெந உயாநாவாஹிவாரி தஜுவயாஜீத॥ யாஜ்ஞவல்க்யஃ॥ கஷெஹாகவிமொயஙயவமொரஸவிக்ரியாஃ॥ ஐதவ்ராதி.கரு॥

தயிர்தன்னில்விகாரங்கள்பூவிற்காயிற் பழத்தில்வருஞ்சாறுசாறாயதாகும், உயிரழியாமைக்குண்ணுசூசலுண்ணி லுறக்கழுவிநெய்தேனிட்டு

ண்ணலாகும், பயிர்மறையைப்போலெடுத்தபழயவூசல் பழுப்பிலதாநெய் யாலென்றுரைத்தான்சங்கன், மயிர்முதலானவைபின்னும் பட்டதாகின் மண்ணீர் மற்றுரைத்தவற்றால்வரங்களாமே. (கசு)

தயிர்தன்னில் விகாரங்கள்-ததி ஸம்பவ விகாரங்கள், வடிதயிர், நவநீதம், க்ருதம், முதலானவை என்றபடி. பூவில்காயில்பழத்தில் உருஞ்சாறூசல் தூயதாகும்-புஷ்பபக்வாபக்வ பலங்களில் ரஸங்களும் ஊசினதும் பவித்ரமாம். உயிரழியாமைக்கு-ப்ராணன் போகாமலிருக்கைக்கு, ஆபத்தசையிலே, உண்ணு ஊசலுண்ணில் - புசிக்கக்கூடாமல் ஊசினது உண்ணவேண்டினால், உறக்கழுவி நெய்தேனிட்டுண்ணலாகும்-நன்றாகஅலம்பி க்ருதமதுக்களை வார்த்துப் புஜிக்கலாம். பயிர்மறையைப்போலெடுத்தபழயவூசல் பழிப்பிலதாம் நெய்யாலென்றுரைத்தான் சங்கன்-பழயவூசல்-அத்யந்தமூசினது,நெய்யாலே பழிப்பிலதாம்-க்ருதத்தாலே நிர்தோஷமென்று சங்கருஷிசொன்னார்.மயிர்முதலானவைபின்னும்பட்டதாகில்-கேசகீடாதிகள்விழுமாகில், மண்ணீர்மற்றுரைத்த வற்றால் வரங்களாமே-ம்ருத் ஜலம்பின்னும்சொன்னபஸ்மாதிகளாலும், வரங்களாமே-ச்லாக்யமாம், பரிக்ராஹ்யமாமென்றபடி. பயின்மறைபோலென்று பார்மாய் வேததுல்யமாக கணிக்கப்பட்ட ஸ்ம்ருதிகர்த்தாவான சங்கன் என்றுமாம். (கசு)

உ.நூ:॥ யாநிமெவ்வாவிஷஎயஞெ வாஷூஉகுஹமெஸூாமெஹ:॥ ஶ்ஂவஃ ॥ ஊயிஹக்ஷூஂவஶாக்ஷோஷாயவூாநூஊயிஷஂமவஂ। ஜஜீஷவக்ஷூஂஹ க்ஷஹூஂஸஹுாகஸவிபூயபூாக்ஷூஶிதிஷூிதிஃ॥ ஐதஹுாஶி. கசு॥

ஒருகுளம்பியிருகன்றியொட்டகப்பாலுப்புடன்பால்மோருடன்பால் மாதர்கள்பால், கருவுடையவற்றின்பால் கன்றல்லாப்பால் மறுகன்றால் கறந்திடும்பால்திரிந்திடும்பால், திருமகளார்கணவனல்லாத்தெய்வத்தின் பேர் சின்னமுடையவற்றின்பால்செம்மறிப்பால், பரிவதிலந்தணர்விலைப் பால்செம்பினிற்பால் தீதாம்பாலிவையனைத்தும்பருகாப்பாலே. (கஎ)

இவ்வளவாகக் கீழ்ஐந்துபாட்டாலே உபாதேயங்களை ஸங்க்ரஹித்து மீளவும் நிஷித்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். இதில் ஒருபாட்டாலே நிஷித்தக்ஷீரங்களைஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

ஒருகுளம்பி - ஏகசபங்கள், கழுதையும் குதிரையும். அவற்றின்பாலும், இருகன்றி - இரட்டைக்கன்றுள்ள பசுவின்பாலும், ஒட்டகப்பால் - உஷ்ட்ரக்ஷீரமும், உப்புடன்பால் - லவணமிச்ரமானக்ஷீரமும், மோருடன்பால் -தக்ரமிச்ரமான க்ஷீரமும், மாதர்கள்பால் - ஸ்திரீகளுடைய ஸ்தந்யமும்,கருவுடையவற்றின்பால்-சினைப்பசுவின்பால், கன்றில்லாப்பால் - ம்ருதவத்ஸையான கோக்ஷீரமும், மறுகன்றால் கறந்திடும்பால் - வேறொருபசுவின்கன்றாலே கறக்கும்க்ஷீரமும், திரிந்திடும்பால் - திரிந்தக்ஷீரமும், திருமகளார்கணவனல்லாத் தெய்வத்தின்பேர் சின்னமுடையவற்றின்பால் - ஸ்ரீயஃபதியினுடைய திருநாமமும் சின்னமும்அல்லாத தேவதாந்தரத்தின் நாமமும் லாஞ்சனமுமுள்ள கோக்ஷீரமும், செம்மறிப்பால் - உரப்ரக்ஷீரமும், பரிவதிலந்தணர்விலைப்பால் - குற்றமற்ற ஆபிஜாத்யாசாரங்களையுடைய ப்ராஹ்மணோத்தமர் விக்ரயித்தபால், செம்பினில்பால் - தாம்ப்ரபாத்ரஸ்தக்ஷீரமும், தீதாம்பால்-துஷ்டமானக்ஷீரமும்,யத்வா-தீய்ந்தபால், இவையனைத்தும்பருகாப்பாலே-பூர்வோக்தங்களான இந்தக்ஷீரங்களெல்லாம் ப்ரத்யவாயபூயஸ்தையாலே குடிக்க அயோக்யமென்றபடி. (கஎ)

உ.நூ:॥ ஸூநீநியஉஸஎதீநிஒளஷூ ஒகெஶஹஂதயா॥ ஸாஉஞெ:॥ வரொஷூஉாநூஷீக்ஷீரவூாஶநெதவக்ஷூவூஂவாநஶாவநயநஂவ॥ விஷா:॥ கூவிகஂஸூநீக்ஷீரஂகநிஜபூஶாஹகஂதயா। கவஸூாநூவஸூா யாஷிஶூமொஃ வயஃவரிவஜபூயெக॥ ஶாஂபிஹுஃ॥ ரஊஷவ ஶிவரொ

ந்யாயஸ்ஹாவஸ்ஷிகிதா: |வயஸ்தாவஸாகோஷ்ணம்மீஸ யஸ்விஷெ
றவி || தாமே ஹவம்ஸாராதாமூம் வ்யவஷிவ்யதம்விநா || கூ
ணம்விநஹாஹம்விஷ்ஷிஸ்தந்தாவா||இதந்ரீ. களி

கங்கையல்லதிரண்டாநாள்வைத்தநீருங் கால்கழுவிமிகுநீருங்கலக்க
நீரும், தெங்கினுளதாய்தீயிற்காய்ந்தநீருஞ் சிறுகுழிநீர்வழித்தண்ணீர்ப்
பந்தனீரும், சங்கையுடைநீர்வண்ணான் றுறையினீருந் தாரையினுலெச்சிலி
துவென்றநீரும், சங்குகலமாக்கொண்டுபெருகுநீருந் தரையில்விழாமழை
நீருந்தவிருநீரே. (கஅ)

இப்பாட்டாலே நிஷித்தஜலங்களை ஸங்கரஹிக்கிறார்.

கங்கையல்ல திரண்டாநாள்வைத்தநீரும்-கங்காஜலமொழிந்தஒருநாளைக்குமேல்
வைக்கும் அந்யஜலமும்,கால்கழுவிமிகு நீர், பாதப்ரக்ஷாளநசேஷமும்,கலக்கநீரும்-
வண்டலானஜலமும், தெங்கினுளதாய் தீயால்காய்ந்தநீரும் - காய்ச்சினநாளிகேரஜ
லமும், சிறுகுழிநீர் - பல்வலோதகமும், வழியில்நீர் - மார்க்கத்தில்ஜலமும்,தண்ணீ
ர்பந்தல்நீரும்-ப்ரபாஜலமும், சங்கையுள்ளநீர் - தோஷசங்கா விஷயமானஜலமும்
வண்ணான்துறையில்நீரும்-ரஜகதீர்த்தஜலமும்,தாரையினுலெச்சிலிது வென்றநீரும்-
தாரையாலே உச்சிஷ்டமென்று சொல்லப்பட்ட ஜலமும், சங்குகலமாக்கொண்டு
பருகுநீரும் - சங்கபாத்ரத்திலே பானம்பண்ணும் ஜலமும், தரையில் விழாமழை
நீரும்-பூகதமாகாதவர்ஷ ஜலமும், தவிரும்நீரே - த்யாஜ்யங்களென்றபடி. (கஅ)

யஜேஷாமெ வஜ்ரம்வயஷிதம்வாஹம் வஜ்ரம் வயஷிதம்
ஜமூ | நவஜ்ஞாநவீதாயம்நவஜ்ஞஊவீஷஊ ஸம்வத்த: ||
வாதாஹமெயாதம்வகம் நீஹிகொஜஷஷயா | நக்தொஷ்யதம்தா
தாயம்வஷாம்வாதயெவயவொஷகம்வயிஜஷம்வணவஷெ
ஜஷம்தயா | ஶம்காவஷம்வவீக்வாம்வம்வமவெநஶயூ்தி|| உந:
வீதாவஶெஷிதஷொயம் ஹாஹணொநவிவெஷா | தயாதொ
யஹெமிஷம்நஶம்வெநஜஷம்விஜெவக|| இதந்ரீ. கஅ

வெற்றிலைமுன் றின்னுதேதின்னும்பாக்கும் வெற்றிலையின்டி நுனியு
நடுவிலீர்க்கும், வெற்றிலையும்பாக்குமுடன் கூட்டித்தின்னும் விதவைக்கு
முதன் முடிவாச்சிரமத்தார்க்கும், சுற்றிலிலையுஞ்சுண்ணும்பிலையுமற்றுஞ்
சோகங் கொண்டிடுநாள்வெற்றிலையும்பாக்கும், வெற்றிலைதின்னுநிற்கப்ப
ருகுநீரும் விதையெனவைத்ததுதினலும்விலக்கினுரே. (ககூ)

இந்தப்பாட்டாலே தாம்பூலசர்வணத்தின் விசேஷங்களை நிரூபிக்கிறார்.

வெற்றிலை முன்றின்னுதே தின்னும்பாக்கும் - வெற்றிலைமுன்னே பக்ஷியாதே
பாக்கைபக்ஷிக்கையும், வெற்றிலையிலடிநுனியும் நடுவிலீர்க்கும் - தாம்பூலபர்ணத்தி
லாதியும் அக்ரமும் நடுவில்நரம்பும் பக்ஷிக்கையும், விதவைக்கும் முதல்முடிவாச்சிர
மத்தார்க்கும் - விதந்துவுக்கும் ஆத்யந்தாச்ரமிகளுக்கும்; ப்ரஹ்மசாரிஸந்யாஸிகளு
க்கும். உடன்கூட்டிதின்னும்-கூடச்சேர்த்துப்புசிக்கிற, வெற்றிலையும்பாக்கும், அவர்
கள் தாம்பூலசர்வணம் பண்ணலாகாதென்றபடி. சுற்றிலிலையும், வெற்றிலையின் சுற்
றோரமும், சுண்ணும்பிலையும் - சுண்ணும்புவைத்தவெற்றிலையும், சோகங்கொண்டிடு
நாள்தின்னும் வெற்றிலையும் பாக்கும்-துக்கங்கொண்டிருக்கிற நாளையிலே, ஆசௌ
சத்திலென்றபடி, பக்ஷிக்கும் வெற்றிலையும் பாக்கும், வெற்றிலை தின்னுநிற்கப்பருகு
நீரும்-தாம்பூலசர்வணமத்யேஉதக பானமும், விதையெனவைத்தது தினலும்-பீஜார்
த்தமாக க்லப்தமானவற்றைபக்ஷிக்கையும் விலக்கினுர்-அபக்ஷ்யமென்றுப்ரதிஷே
தித்தார்கள்.
(ககூ)

வஸிஷ்டி॥ ஜாவெவண-ஜுநிஷிவ ரவதூம் வாஷிதியொ நஃ | ஸ
பஜநஷிஷ ஸ்ராஷ கெவிஷூம் நஸம்ஸுரெகவண-ஜுடுமெஹவெது ர
பி: வண-ரெராவாவஸம்ஹவ: | வதண-வண-ம்ஹாரத ராயஸூரா
வஷிவி நாஸிநீ॥ ஸராவா நஸஜெஷயம் தாம்பதமெந ஸஹொஷ
ஷ॥ யதிஶுஹவாரீவவியவா நவஹக்ஷயெஷ॥ ஜெவலு: ॥ ஸீஜஹதம்
தாஹாம்ஜாநொஹிம்ஸாஷொஷெணயாஜரதெ॥ஐதராஷி. கக॥

சாதிகுணமாச்சிரமந் தேசங்காலந் தருமங்கணிமித்தங்கண் முதலா
வோதும், பேதமுதலாகவொருதிரவியந்தான் பிறந்துநலந்தீங்கினையும்பெ
ற்றுநிற்கும், பாதமிசைபிறந்தோர்க்குக்கபிலையின்பால் பருகிடலாகாதெ
ன்றுமறையோர்சொன்னார், ஆதலினாளோதியுணர்ந்தவர்பாலெல்லா மடிக்
கடியுங்கேட்டயர்வுதீர்மினீரே. (உ0)

இப்பாட்டாலே ஏகத்ரவ்யத்தில்விதிநிஷேதங்களை ஜாத்யாதிபேதங்களால் கபி
லாக்ஷீரத்தில்போலே சாஸ்தரம்விதிக்கையால், அந்தவிதிநிஷேதங்களைப்பெரியோர்
களைக் கேட்டறியுங் கோளென்கிறார்.

“ஸஏவதர்மஸ்ஸோதர்மஸ் தந்தம்ப்ரதி நரம்புவேத்” என்கிறபடியே சாதிகுண
மாச்சிரம்-ஜாதி-ப்ராஹ்மணத்வாதிகள், குணம்-ஞானாஞானங்களும், க்ருஷ்ணசேசத்
வாதிகளும், ஆச்சிரமம்-ப்ரும்மசர்யாத்யாச்ரமங்கள், தேசம்-புண்யபாபக்ஷேத்ரங்
கள், காலம்-உபராகாதிகள், தருமங்கள்-நித்யஸத்க்ரியா ப்ரஜாபாலகத்வாதிகளும்,
நிமித்தங்கள்-பாபிஷ்ட புண்யவத்வாதிகள், முதலாகவோதும்பேதம்-பால்யயௌ
வனவார்த்திகாவஸ்தைகளென்றபடி. ஓதும்-வேதம் முதலாக ஸ்ம்ருதிகள் சொல்லு
கிறபேதபூர்வகமாக, ஒருதிரவியந்தான், ஏகத்ரவ்யந்தான், பிறந்து-உத்பன்னமாய்,
நலந்தீங்கினை-நன்மையும் பொல்லாமையும், பெற்றுநிற்கும்-அடைந்திருக்கும், இது
க்குதாஹரணமேதென்னில், பாதமிசைபிறந்தோர்க்கு - ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீபா
தத்திலே பிறந்த சூத்ரஜாதிக்கு, கபிலையின்பால் - கபிலாக்ஷீரமானது, பருகிடலாகா
தென்று மறையோர் சொன்னார் - பானம் பண்ணலாகாதென்றுவைதிகர் சொன்னா
ர்கள். ஆதலில் நாளோதியுணர்ந்தவர்பால்-ஆகையாலுக்த காலங்களிலே அத்யயநம்
பண்ணிஸகலத்தையும் அறிந்தவர்கள்ஸந்நிதியிலே, எல்லாமடிக்கடிகேட்டு-பதேபதே
ஸகலார்த்தங்களையும் கேட்டு-அயர்வுதிர்மினீரே-அஜ்ஞானத்தையெல்லாம் போக்கிக்
கொள்ளுங்கள். (உ0)

ஹவிஷ ரதாஹாரணெ ॥ காவியம்ய: விபெவூதெ்ரா நஜகெஸ
தாவவரதெ | ஹாதஸெஷம்விபெஷிவெராவிவஸூராஷநரயா
ஸாவி:॥ ஐதராஷி. உ॥

கங்கிருளால்விடியாதவுலகுக்கெல்லாங் கைவிளக்காமிவையென்றுக
ண்ணன்காட்டும், பொங்குபுகழாகமங்கடெரியச்சொன்ன பொருளிவை
நாம்புண்ணியர்பாற்கேட்டுச்சொன்னோம், மங்குடலும்பொருளுமல்லதறி
யாமாந்தர் வலையுளகப்பட்டுவரம்பழியாதென்றும், பங்கயமாதுற்றவருளா
ளர்தம்பாற் பத்திமிகுபவித்திரங்கள்பயின்மினீரே. (உக)

நிகமனத்திலே,நாமிந்தத்யாஜ்யோபாதேயங்களைப்பெரியோர்கள் உபதேசிக்கஸங்
க்ரஹித்தோம். சார்வாகாதிகள் சொல்லும்புத்தியிலே அகப்படாதே பெரியோர்கள்
ஸன்னிதியிலே யிவ்வர்த்தங்களைக்கேட்டுப்பரிசயம்பண்ணுங்களென்கிறார்.

கங்கிருளால் விடியாதவுலகுக்கெல்லாம்-திவாராத்ரங்கள் விடியாதலோகத்துக்
கெல்லாம், கைவிளக்காமிவையென்று-இவை ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் கைவிளக்காமென்
று ‘மாநம்ப்ரதீபமிவ’ என்னக்கடவதிறே. கண்ணன்காட்டும்-க்ருஷ்ணன்காட்டுகிற,
‘காருணிகோததாதி’ என்றதிறே. பொங்குபுகழாகமங்கள்-நித்யத்வேந ப்ரஸித்தங்

களான வேதங்கள்,தெரியச்சொன்ன-ப்ரகாசிக்கும்படி ப்ரதிபாதித்த,பொருளிவை நாம் புண்ணியர்பால் கேட்டுச்சொன்னோம் - அர்த்தவிசேஷங்களை பெரியோர்கள் ஸன்னிதியிலேகேட்டு விண்ணப்பஞ்செய்தோம்; மங்குடலும் பொருளுமல்லதறியா மாந்தர்வலையிலகப்பட்டு வரம்பழியாது - நச்வரமான சரீரம் அர்த்தமொழியவறியாத மனுஷ்யர் வலையிலே அகப்பட்டு மர்யாதைதப்பாதே,என்றும் பங்கயமாதுற்றவருளாளர்தம்பால் பத்திமிகு - பங்கஜவாஸிநியான பிராட்டி நித்யவாஸம்பண்ணப்பட்ட பேரருளாளன் விஷயத்தில் பக்தியை விருத்திபண்ணுமவையான, பவித்திரங்கள்பயில்மினோ - சுத்தபாதார்த்தங்களை இன்னதென்றுகேட்டு பரிசயம்பண்ணுங்களென்றபடி.

ஆகாரநியமம் வ்யாக்கியானம் முற்றிற்று.

தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாயநம:.

ப்ரபந்தஸார வ்யாக்யானம்.

தனியன்.

ஆரணநான்கின்பொருள்க ளாழ்வார்களாய்ந்திடவே யன்புடனேயம் புவியோரனைவருமீடேறவென்று, நாரணனார்தாள்களிலேநாலாயிரந்தமிழா னண்ணியுரைசெய்தவற்றைநாடிவகைதொகைசெய்தாய், பூரணமாஞானியர்சேர்பொங்குபுகழ்த்தூப்புல்வரும் புனிதனென்றும்பிள்ளையென்றும்புவியோர்புகழ்வேங்கடவா, தாரணியோரிங்குகக்கச்சாற்றியநல்ப்ரபந்தசாரந் தனையுரைத்துவாழுமனந்தந்தருளாயென்றனுக்கே.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரனாலே மயர்வறமதிநலம்அருளப்பெற்ற ஸ்ரீமத்பொய்கையாழ்வார்தொடக்கமானவர்கள் ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வணமென்றுநாலுவகையாயிருந்துள்ள வேதங்களுடைய ஸர்வார்த்தங்களையும் ப்ரீதியோடே பரமதநிரஸநம் ஸ்வமதஸ்தாபனமென்ற க்ரமத்தாலே நிரூபித்து, அழகியபூமியிலே யிருப்பாரெல்லாரு முஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று,சேதநாசேதநங்கள் ப்ரகாரமாய்த்தான்ப்ரகாரியாயிருக்கையாலே நாராயணசப்தவாச்யனான ஸ்ரீய:பதி திருவடிகளிலே பாதரேகைபோலேகிட்டி, த்ரமிடபாஷையாலே யருளிச்செய்த நாலாயிரத்தையும் நன்றாகவப்பொய்கையார் முதலானவர்கள் ப்ரஸாதத்தாலே யதிகரித்து, அவற்றின் அவாந்தர ஸமுதாயஸங்க்யா நிஷ்கர்ஷ ரூபங்களான வகைதொகைகளை யருளிச்செய்தருளும் ஸ்வாமியாய்,பரிபூர்ணமஹத்தரப்ரஹ்மவித்யாவான்களாலே ஸேவ்யமானராய்,நித்யாபிவ்ருத்திசாலிகளான ஜ்ஞானவைராக்யபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையராய், தூப்புல்குடியிலே திருவவதரித்தருளும் பாவனரென்றும் நமக்குவகுத்த ஸ்வாமியென்றும் பூலோகத்திலுள்ளவரனைவராலும்கொண்டாடப்படுமவராய்,'ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதோநாமகவி:' என்கிற ப்ரஸித்ததிருநாமத்தையுடையவரே, பூமியிலேவஸிக்குமவர் ஆபாலகோபால முகக்கும்படி தேவரீரருளிச்செய்த ஸர்வபரபந்தோத்க்ருஷ்டமான ஸ்ரீமத் ப்ரபந்தஸாரமென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தையனுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படியான நெஞ்சையடியேனுக்கு க்ருபைபண்ணி யருளவேணும்.

ஆதிமறையோதிமகிழயக்ரீவர்தம்மருளா லன்புடனேதூப்புனகரவதரித்திங்குவந்து, வாதியரைவென்றுவந்து வண்புவிமேலெதிராசர் வாழ்வுறுநற்றரிசனத்தைவண்மையுடனேவளர்த்து, நீதிநெறிதவறுமனிறுத்தியிடும்வேங்கடவாநேசமுடனாழ்வார்கணிலைகளையெல்லாமுணர்ந்து,சாதுசனம்

வாழவென்றுசாற்றியநல்ப்ரபந்தசாரம் தனையுரைத்துவாழுமனந்தரு
ளாயென்றனுக்கே.

வேதங்களெல்லா மொருகாலவிசேஷத்திலே ப்ரமுஷிதங்களாக, வத்தசையி
லே திருவவதரித்து வேதங்களையோதிவைக்கப்பெற்றேமே யென்னு முவப்பையு
டையரான ஸ்ரீமத்ஹயக்ரீவருடைய பரமக்ருபையாலே ஸ்ரீகாஞ்சியென்கிறநகரத்
திலே தூப்புலென்கிற குடியிலே திருவவதரித்தருளி பாபிஷ்டஜநஸங்கலிதமானவி
ந்தபூமியிலுள்ள துர்வாரகர்வாநல பாஹ்யகுத்ருஷ்டி ப்ரதிவாதிகளை ஸம்யங்ந்யா
யாநுக்ருஹீத ஸோபப்ருஹ்மணோபநிஷந்மார்க்க மீக்ஷத்துந் தப்பாதே ஜயித்து, மிகு
வுமுவப்போடே ஆச்ரிதஜநங்கள்கிட்டி யாஶ்ரயிக்கும்படி மிகவும் ஸௌலப்யத்
தாலே யவர்கிட்டவந்தவராய், அழகிய பூமியிலே ஸ்ரீமத் யதிஸார்வபௌமருடைய,
த்ருடதமமாக வாழும்படியிருக்கிற, ஸர்வோத்க்ருஷ்ட ஸித்தாந்தத்தை சீர்மை
யோடே யபிவ்ருத்தமாக்கியதிகாராநுகுண ஸகலந்யாயாநுக்ரஹீத பக்திப்ரபத்தி
ரூபமார்க்கங்கள் துர்கமாகாதபடி கண்டகசோதநம் பண்ணி ஸ்தாபித்தருளும் ஸ்ரீமத்
வேங்கடநாததேசிகனே, ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக ஆழ்வார்களுடைய திருவவதாரக்ரமம்
திருநக்ஷத்ரம் ஊர் மாஸம் திருநாம மவர்களருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் அதின்வகை
தொகைகளாகிற ஸர்வஸ்திதியையும் ஸம்சயாதிகளறவறிந்து, 'அபகாரிஷ்வபியஸ்ஸா
துஸ்ஸஸாதுஸ்ஸத்பிருச்யதே' என்று சொல்லப்பட்ட ஸாதுஜநமுவந்துவாழவேண்
டுமென்று தேவரீரருளிச்செய்த ஸகலப்ரபந்த விலக்ஷணமான ஸ்ரீமத்ப்ரபந்தஸார
மென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை யநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி யானவந்தஃகரணத்
தை கபிசபலமாகாதே ஸ்திரமாக க்ருபைசெய்தருளவேணும்.

அனைத்துலகம் வாழும்படிக்குடலாக திருவேங்கடத்துறை செல்வனுக்குஉபகர
ணபூதரான திருமணியாழ்வார்ஸ்ரீமத்வேங்கடமஹீத்ரபதி ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தி னவ
ப்ருதநக்ஷத்ரமான திருவோணமென்கிற திருநக்ஷத்ரத்திலே ஒளிமாடங்கள் சூழ்ந்த
தூகாயகச்சியிலே சந்தமிகுதமிழ்மறையோர்களாலே யாஶ்ரிதமான தூப்புல்குலத்தி
லே திருவவதரித்தருளின ஸ்வாமியாய், கருணைக்கடலான நடாதூரம்மாளுடைய
ஸ்யாதஸாவென்கிற விசேஷகடாக்ஷமடியாகவுண்டான கிடாம்பியப்புள்ளாருடை
ய பரமக்ருபையாலே திருவிலச்சினை முன்பாகச் செந்தமிழும் வடகலையுமாகிற வுப
யவேதாந்தங்களையும் பெற்றுடையராய், அதடியாகச் செங்கோலுடைய திருவரங்க
ச்செல்வனாருடைய திருவருளாலே ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தை
யும்அவர்தமக்கணியாக மன்னும்பங்கயமாமலர்ப்பாவையான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடை
யசீரருளாலே ஸ்ரீமத்ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்கிற திருநாமத்தையும்பெற்றுடைய
ராய், அத ஏவ கவிதார்க்கிகஸிம்மஇதி விக்யாதகுண ஸமாக்யராய், 'விச்ருதநாநாவி
தவித்யஃ' என்கிறபடியே ஸகலசாஸ்த்ரபாரங்கதராய், வாஸூதம்வாவி வாஸு
ஹ ஸூம்ஸ்ரீ வெங்கடாவாய க்ஷூதா: ஸூவநா: என்கிறபடியெ வேதாந்தா
ர்த்தப்ரகாசகங்களான பலப்ரபந்தங்களையருளிச்செய்து தந்முகேநந்தர்சநத்துக்கு
வர்த்தகராயும்மஹோபகாரகராயும் உத்தாரகராயும் பிறந்தஸ்ரீமத்வேங்கடநாததேசி
கன், பொய்கையார் தொடக்கமானத்ராமிடவேதத்ரஷ்டாக்களாயும் தத்ப்ரவர்த்தக
ராயுமிருந்துள்ள வாழ்வார்களவதரித்தருளின வடைவு இன்னபடியென்றும், அவ
ர்களவதரித்தருளின திவ்யநகரமாஸ நக்ஷத்ரங்களிவை யிவையென்றும், ப்ரபந்தங்
களின் ஸங்க்யையிவ்வளவென்றும், ஓரோராழ்வாரருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களில் பா
ட்டுக்களின்ஸங்க்யை யிவ்வளவென்றும், எல்லாப்ரபந்தங்களுக்கும் எல்லாப்பாட்
டுக்களுக்குமாகஸங்க்யை யிவ்வளவென்றும் தனித்தனியே தம்முடைய பரமக்ரு
பையாலேஸ்ரீமத் ப்ரபந்தஸார மென்கிற திவ்யப்ரபந்தமுகேந வனைவருக்கும் ஸநு
க்ரஹமாம்படி யருளிச்செய்கிறார்.

ஆழ்வார்களவதரித்தநாளூர்திங்க ளடைவுதிருநாமங்களவர்தாஞ்செ
ய்த, வாழ்வானதிருமொழிகளவற்றுட்பாட்டின் வகையாகத்தொகையிலக்
கமற்றுமெல்லாம், வீழ்வாகமேதினிமேல்விளங்கநாளும் விரிந்துரைக்

குங்கருத்துடனேமிக்கோர்தங்கள், நீள்பாதநிரந்தரமுந்தொழுதுவாழ்த்து
நேசமுடனடியேன்றன்னெஞ்சுதானே. (க)

இதில் முதல்பாட்டில் பொய்கையார் தொடக்கமான வாழ்வார்கள்திருவவதரித்த க்ரமத்தையும் அவரவர்கள் திருவவதரித்தருளின திவ்யநகரமாஸாதிகளையு மிந்த பூமியிலே ஸுப்ரஸித்தமாம்படி ஸர்வகாலமும் பாவபந்தத்தோடேயுரைக்கும் மிக்கோர் திருவடித்தாமரைகளிலே தந்திருவுள்ளம் மிகவும் ப்ரவணமானபடியைக்கண்டு விஸ்மிதராயருளிச்செய்கிருர்.

ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேச்வரனாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற பொய்கையார்தொடக்கமான வாழ்வார்கள் திருவவ்தரித்தருளின க்ரமத்தையும்,அவர்கள் திருவவரித்தருளின திவ்யநக்ஷத்ரநகர மாஸங்களினுடைய திருநாமங்களையும், அவர்கள் தந்தம்முடைய பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே யருளிச்செய்தவையாயிங்குள்ள முமுக்ஷுக்களோடு அங்குள்ள நித்யமுக்தரோடு வாசியறவெல்லாருக்கும் நிரவதிக ஸம்பத்தாயிருந்துள்ள ஸ்ரீ ஸூக்திகளாகிற திவ்யப்ரபந்தங்களின் வகையையும், ப்ரபந்தங்களில் பாட்டுக்களின் தொகையையும், ஆக ப்ரபந்தங்களித்தனை அவைதம்மில் பாட்டுக்களித்தனை யென்கிற ஸாமான்யஸங்க்யையாகிற தொகையையும், ப்ரபந்தத்ரஷ்டாக்களித்தனை திருநாமம் ப்ரபந்தமித்தனை ஆசப்பாட்டுகளித்தனை யென்கிற விலக்கத்தையும் இப்ரபந்தப்ரவர்த்தக பரம்பரா முகங்களாலே யந்தப்ரபந்தத்ரஷ்டாக்களே தமக்கு யதாவத்தாக ப்ரஸாதித்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்தநாரூபமான மற்றுமுள்ளவையெல்லாவற்றையுமிந்தபூமியிலேயிருந்துள்ள ஜநங்களுடைய நெஞ்சிலே நன்ருக விழும்படியாகவும் ப்ரகாசிக்கும்படியாகவும் விஸ்தரித்து நாள்கள்தோறும் பாவபந்தத்தோடே யருளிச்செய்யும்படி, பெரியோர்கள்தங்களுடைய ஜநநிவாரணஜாங்கிகமாக நீண்டதிருவடிகளை 'ஸ்ரீமத்ப்யாம்ஸ்யாதஸாவித்யநுபதிவரதாசார்ய ராமாநுஜாப்யாம் ஸம்யக்ஸந்த்ருஷ்டனுன' வடியேனுடைய மனஸ்ஸானது ஈஷத்துமிடைவெளி யில்லாதபடி ஸர்வகாலமும் ப்ரீதியுடன் ப்ரணமபூர்வகமாக மங்களாசாஸநமே பண்ணிக்கொண்டிராநின்றது. நாள் - திருநக்ஷத்ரம். அடைவு - க்ரமம், திருமொழிகள்-ஸ்ரீஸூக்திகள், வகை-ப்ரகாரம், தொகை - ஸமுதாயஸங்க்யை, வீழ்வாக - விழும்படியாக, நெஞ்சிலே நிற்கும்படியாகவென்றபடி. நேசம் - ப்ரீதி. (க)

அருண்மிகுத்ததொருவடிவாய்க்கச்சிதன்னி லைப்பசிமாதத்திருவோ
ணத்தினுளில், பொருண்மிகுத்தமறைவிளங்கப்புவியோருய்யப் பொய்கை
தனில்வந்துதித்தப்புனிதாமுன்னுள், இருளதனிற்றண்கோவலிடைகழிச்
சென் றிருவருடனிற்கவுமாலிடைநெருக்கத், திருவிளக்காமெனவையந்தக
ளிநூருஞ் செழும்பொருளையெனக்கருள்செய்திருந்தநீயே. (உ)

இரண்டாம்பாட்டி லிவ்வாழ்வார்க ளெல்லாரிலும் முந்தறமுன்னம் பொய்கையாழ்வார் அவதரித்தருளுகையாலே யவர்திருவவதரித்தருளின திவ்யநகர மாஸநக்ஷத்ரங்களைத் தனித்தனியே யிவையிவையென்று தர்சிப்பியாநின்று கொண்டு, இங்ஙனம் திருவவதரித்தருளின தேவரீரருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதியின் செழும்பொருளை யடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தருளுகிருர்.

ஸ்ரீமன் நாராயணனுகிற மிக்கபொருளை ப்ரதிபாதியாநின்ற வேதமானது விளங்கும்படியாகவும் பூமியிலுள்ளா ருஜ்ஜீவிக்கும்படியாகவும், மிகுத்ததாய் பெருத்ததாயிருந்துள்ள தேவரீருடைய க்ருபையைத்தானே யத்விதீயமான திருமேனியாகவுடையவராய்க்கொண்டு,காஞ்சியென்று ப்ரஸித்தமானபெருமாள்கோயிலிலே த்வாபரயுகத்தில் ப்லவங்க ஸம்வத்ஸரத்திலே ஐப்பசி மாதத்திலே திருவோணமென்கிற திருநக்ஷத்திரத்திலே சொன்னவண்ணஞ்செய்த பெருமாள்ஸன்னதிக்குவடக்குதிக்கிலே யிருக்கிற ஸரஸ்ஸிலுண்டானதொரு காஞ்சனபத்மத்தின் கர்ப்பத்திலே பகவன்நியோகத்தாலே ஸ்ரீபாஞ்யஜந்யாம்சராய்க்கொண்டு திருவவதாரஞ்செய்தருளும் பரமபாவனரான பொய்கையாழ்வாரே, இங்ஙனவதரித்ததேவரீர் முற்காலத்திலே குளிர்ந்திருந்துள்ள திருக்கோவலூரில் திருவிடைகழியிலெ யாத்ருச்சிகமாக

அந்தகாராவ்ருதமான தொருராத்திரியில், முந்தறமுன்ன மெழுந்தருளின தேவர்க்குப்பின்பெழுந்தருளின பூதத்தார்பேயாராகிறவிருவரோடுங் கூட வங்கே நிற்கிற வளவிலே, ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தனான ஶ்ரியஃபதி தேவரீர்கள் மூவருக்கும் நடுவேப்ரவேசித்து நெருக்கிக்கொண்டு மயர்வற மதிநலமருளாநிற்க, அவ்வளவிலே யவன் ப்ரஸாதத்தாலே யவனை யுள்ளபடியனுபவித்து அவ்வனுபவஜநிதப்ரீத்யதிசயத்தாலே விளக்குப்போலே யவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிசேஷ்டிதங்களுக்கு நேரே ப்ரகாசகமாய், 'வையந்தகளியா வார்கடலே நெய்யாக'வென்று தொடங்கி தேவரீராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதாய், தரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி நூறுபாட்டா யாவிர்ப்பவித்த முதல்திருவந்தாதி யாகிற வேதத்தினுடைய ச்லாக்யமான வர்த்தத்தை யதிலேயபேக்ஷையுடைய வடியேனுக்கு ஸம்சயவிபர்யாதிகள் தீரும்படி தத்வக்தாவானதேவரீரே க்ருபைபண்ணி யருளவேணும். நாளில்-திருநக்ஷத்ரத்திலே. பொய்கை-குளம். செழும்பொருள்-ச்லாக்யமானபொருள். திருந்த-தெரியும்படி. (உ)

கடன்மல்லைக்காவலனேபூதவேந்தே காசினிமேலைப்பசியிலவிட்டநாள் வந், திடர்கடியுந்தண்கோவலிடைகழிச்சென் றிணையில்லாமூவருமாயிசைந்தேநிற்க, நடுவிலுமிலொருவருமன்றறியாவண்ண நள்ளிருளின்மானெருக்கநந்தாஞானச், சுடர்விளக்கேற்றியவன்பேதகளியான தொடை நூறுமெனக்கருள்செய்துலங்கநீயே. (௩)

மூன்றாம்பாட்டில் பொய்கையாழ்வாருக்கநந்தர மவதரித்தருளினர் பூதத்தாழ்வாராகையாலே, யவர்திருவவதரித்தருளின திவ்ய நகர மாஸ நக்ஷத்ரங்களிவை யிவையென்று தனித்தனியே தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு, இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீ ரருளிச்செய்த விரண்டாந்திருவந்தாதியை யடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேண்டு மென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

திருக்கடல்மல்லை யென்கிற திவ்யதேசத்திற்கு நிர்வாஹகரா யிருந்துள்ள பூதத்தாழ்வாராகிற ஸ்வாமியே, தேவரீர் த்வாபரயுகத்தில் ப்லவங்கவர்ஷத்தி லைப்பசிமாஸத்தி லவிட்டமென்கிற திருநக்ஷத்திரத்திலே குறுக்கத்திப் பூவிலே ஶ்ரீகௌமோதக்யம்சராய்க் கொண் டிங்கே வந்தவதரித்தருளி, துக்கநிவர்த்தகமாயிருந்துள்ளதிருக்கோவலூரில் திருவிடைகழியிலே தேவரீரும் பொய்கையாரும் பேயாருமாகிற வொப்பில்லாத மூன்றுதிருநாமமும் யாத்ருச்சிகமாக ஸங்கதராய் நீரும்நீரும் சேர்ந்தாற்போலே சேர்ந்திருந்தவளவிலே, யிம்மூவருமாகிற தேவரீர்களிலே யொருவராகிலு மறியாதபடி தேவரீர்கள் நடுவே காடதமோ வ்ருதமான ராத்ரியிலே யாஶ்ரிதவ்யாமுக்தனான ஶ்ரியஃபதி தேவரீர்களை மிகவும்நெருக்க, வுடனே யவன்தன்ப்ரஸாதத்தாலே யவனையுள்ளபடி யனுபவித் தவ்வநுபவஜநித ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே, யொருநாளும் ஸங்கோசமன்றிக்கே யிருக்கிற நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவிளக்கை ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றினே னென்று ப்ரகாசமாக தேவரீ ரேத்தின ப்ரசாரத்தை வெளியிடாநிற்பதாய் 'அன்பேதகளியா வார்வமே நெய்யாக'வென்று தொடங்கி தேவரீராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதா யெழுத்தசை சீர்பந்தமித்யாதிகளான லக்ஷணங்களில் தொடை யென்கிறலக்ஷணத்தை யுடைத்தாய், தரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி நூறுபாட்டா யவதரித்த விரண்டாந் திருவந்தாதியையதிலே யபேக்ஷையுடைய வடியேனுக்கு தத் வக்தாவான தேவரீரே நன்றாக வென்னெஞ்சிலே நிற்கும்படி ப்ரஸாதித்தருளவேணும். வேந்தே-ராஜாவே. இடர்-துக்கம். கடியும்-போக்கும். தண்-குளிர்ந்திருக்கிற, இணை-ஒப்பு. வண்ணம்-ப்ரகாரம். நள்ளிருள்-நெருங்கினவிருட்டு. நந்தா-விச்சேதியாத. அன்பே-ப்ரேமமே, தகளி-தீபபாத்ரம். துலங்க-விளங்கும்படியாக. (௩)

மாமயிலைப்பதியதனிற்றுலாமாதத்தில் வருஞ்சதயத்தவதரித்துக்கோவலூரில், தூமுனிவரிருவருடன்துலங்கநின்று துன்னியபேரிருணீங்கச் சோதிதோன்றச், சேமமுடனெடுமாலைக்காணப்புக்குத் திருக்கண்டேனெனவுரைத்ததேவேயுன்றன், பாமருவுதமிழ்மாலைநூறுபாட்டும் பழவடியேனுக்கருள்செய்பரமநீயே. (௪)

இப்பூதத்தாழ்வாருக்கு அநந்தரம் திருவவதரித்தருளினார் பேயாராகையாலே, யவர்திருவவதரித்தருளின திவ்ய நகர மாஸ நக்ஷத்ரங்களிவையிவையென்று தனித் தனியே தர்சிப்பியாநின்று கொண்டு, இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீரருளிச் செய்த மூன்றாந்திருவந்தாதியை யடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

தேவரீர் திருவவதரிக்கையாகிற பெருமதிப்பை யுடைத்தான மயூரபுரி யென்கிறதிருப்பதிதன்னிலே த்வாபரயுகத்தில் ப்லவங்கவர்ஷத்தில் துலாமாஸ மென்கிற பர்யாயநாமத்தை யுடைத்தான அந்தஐப்பசிமாதத்தில் அவிட்டத்துடனே வருகிற சதயமென்கிற திருநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீ நந்தகாம்சராய் திருவவதரித்தருளி, யாத்ருச்சிகமாகத் திருக்கோவலூரில் திருவிடைகழியிலெ நிரஸ்த ரஜஸ்தமஸ்கராகையாலே பரிசுத்தராய் பகவத் குணங்களையே மநநம்பண்ணிக்கொண்டு போருமவர்களான பொய்கையார் பூதத்தாராகிற விருவரோடுங்கூட ஸ்வவ்யாவ்ருத்திதோற்ற நின்றருளினவளவிலே, அனேகமாயிரமாதித்யர்கள் சேரவுதித்தாலும் மாற்றவொண்ணாத படி நெருங்கிப் பொருந்தி யிருக்கிற அஞ்ஞாநாந்த காரமானது நீங்கும்படி தேவரீரெழுந்தருளி யிருக்கிற திருவிடைகழியிலே நிரவதிக தேஜோரூபனான ஸ்ரியஃபதி ஸந்நிஹிதனாக, மத்யேயொருவிச்சேதாந்தரமன்றிக்கேக்ஷேமத்தோடேகூட வாஸ்ரித விஷயத்தில்மிகவ்யாமொஹத்தை யுடையவனான அவனைப்பெரியபிராட்டியார்முன்னிலையாக வவன்தன் ப்ரஸாதத்தாலே கண்ணாரக்காணப்புக்கு, அத்தசையிலே பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக வவனைக்கண் டனுபவிக்கையாலே, யவ்வநுபவ ஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷ முள்ளடங்காமே யதுக்குப்போக்குவீடாக, திருக்கண்டேனென்றுதொடங்கி மூன்றாந்திருவந்தாதியை யருளிச்செய்தகவிராஜனே,இப்புடைகளிலெ சீரியரான தேவரீராலே ரசிக்கப்பட்டதாய், கவிக்கவயவமான வெண்பா வென்கிற சந்தஸ்ஸோடெ பொருந்தியிருப்பதாய், த்ரமிடபாஷானுரூபமான பதச்சேர்த்தியையுடைத்தாய் அதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி நூறுபாட்டாயாவிர்ப்பவித்த மூன்றாம் திருவந்தாதியை யநாதியாக தேவரீர்க்கடிமைபுக்க வடியேனுக்கு, ஒருஹித மருளிச்செய்யுமிடத்தில் தேவரீருக்கு மேற்பட்டாரன்றிக்கே யிருக்கும் தேவரீரே,க்ருபைபண்ணியருளவேணும். மா-மதிப்பு.தூய்மை-பரிசுத்தி. துன்னிய-நெருங்கியிருக்கிற. பேர் - பெருத்திருக்கிற. செமம் - க்ஷேமம். நெடுமை - மிகுதி. பா - சந்தஸு. (ச)

தைமகத்தில்வருமழிசைப் பரனேமற்றைச் சமயங்கள்பலதெரிந்து மாயோனல்லால், தெய்வம்மற்றில்லையெனவுரைத்தவேதச் செழும்பொருணான்முகன்றனூற்றாறுபாட்டும், மெய்மிகுத்ததிருச்சந்தவிருத்தப் பாடல் விளங்கியநூற்றிருபதுந்தப்பாமன்மெய்யே, வையகத்தின்மறவாமலுரைத்துவாழும்வகையடியேனுக்கருள்செய்மகிழ்ந்துநீயே. (ரு)

பேயாழ்வாருக்குப் பின்பு திருவவதரித்தவர் திருமழிசைப்பிரானாகையாலே, யவர் திருவவதரித்தருளின மாஸ நக்ஷத்ர நகரங்களிவையிவையென்று தனித் தனியே தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு, இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீரருளிச் செய்தநான்முகன்திருவந்தாதியையும், திருச்சந்தவிருத்தத்தையும்அடியேனுக்குப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

அந்த த்வாபரயுகத்தில் ப்லவங்கவர்ஷத்தில் தைமாஸத்திலே மகமென்கிற நக்ஷத்திரத்திலே,மஹீஸாரக்ஷேத்ரமென்று நிரூபிக்கப்படாநின்றுள்ள திருமழிசை யென்கிற திருப்பதியிலே, பார்கவமுநிகர்பத்தினின்றும் ஸ்ரீஸுதர்சநாம்சராய்க் கொண்டு திருவவதரித்தருளி,ஸ்வப்ரபந்தமுகத்தாலேஸாத்விகவர்க்கத்திற்கெல்லாம் உபகாரகரான திருமழிசையாழ்வாரே இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீர், வைதிகஸமயங்களைப்பற்ற வத்யந்த நீஹீநங்களாகையாலே 'மற்றை' யென்னவேண்டும்படியான சாக்யோலூக்யாதி பாஹ்யகுத்ருஷ்டிஸமயங்களை யெல்லாம் பூர்வபக்ஷோபயோகித்வேந பலப்ரகாரங்களாலும் நிரூபித்து, ஆச்சர்ய சேஷ்டிதனான ஸ்ரியஃபதியை யொழிய வேறொருஉபாஸ்யவஸ்துவில்லை யென்று அவன்ப்ரஸாதத்

தாலே நிஷ்கர்ஷித்தனுபவித் தவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷம் பேசுவிக்க 'நான் முகனை நாராயணன்படைத்தா' னென்று தொடங்கி தேவரீராலே யருளிச்செய்யப் பட்டதாய், 'நாராயணாத் ப்ரஹ்மாஜாயதே' இத்யாதிஶ்ருதிகளால் ப்ரதிபாதிக்சப் படாநின்றுள்ள பகவத்பரத்வமாகிற ச்லாக்யமானவர்த்தத்தை ப்ரதிபாதி யாநிற்ப தாய், அதிகரிப்பவருக்கு ஸுகமமாம்படி தொண்ணூற்ருறு பாட்டாயவதரித்த நான் முகன்றிருவந்தாதியையும், அப்படியே 'ஸர்வம்கல் விதம் ப்ரஹ்மே' த்யாதிஶ்ருதி களை யுட்கொண்டு 'பூநிலாய வைந்துமா' யென்றுதொடங்கி தேவரீராலே யருளிச் செய்யப்பட்டதாய், ஸ்வப்ரதிபாத்யார்த்தத்தில் அர்த்தவாதகந்த மில்லாமையாலே யதாபூதார்த்தவாதித்வ மாகிற மெய்மை மிக்கிருப்பதாய், யாழிலே ஏறிட்டுப் பாடலாம்படி யிருப்பதொன்ருய், ஸ்வப்ரதிபாத்யார்த்தத்தின்சீர்மையாலே மிகவும் விளங்காநிற்பதாய், அதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி நூற்றிருபது பாட்டா யவ தரித்த திருச்சந்தவிருத்த மென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தையு மீதி லொருபாட்டும் நழு வாதபடி கர்மபூமிகளிலே மறப்பன்றியே யதாவத்தாக வநுஸந்தித் துஜ்ஜீவிக்கும் ப்ரகாரத்தை யிவற்றி லபேக்ஷையுடையவடியேனுக்கு ப்ரீதிபுரஸ்ஸாமாக தேவரீரே க்ருபைபண்ணியருளவேணும். செழும்-ச்லாக்யமான. நான்முகன்-நான்முகன்றிரு வந்தாதி. மெய்-யதாபூதவாதித்வம். தப்பாமல்-நழுவாதபடி. மெய்-யதாவத்தாக. வையகத்தில்-பூமியிலே, வகை-ப்ரகாரம். மகிழ்ந்து-ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக. (௫)

முன்னுரைத்ததிருவிருத்தநூறுபாட்டும் முறையின்வருமாசரியமே ழுபாட்டும், மன்னியநற்பொருட்பெரியதிருவந்தாதி மறவாதபடியெண்பத் தேழுபாட்டும், பின்னுரைத்ததோர்திருவாய் மொழியெப்போதும் பிழை யறவா யிரத்தொருநூற் றிரண்டுபாட்டும், இங்நிலத்தில்வைகாசிவிசாகந்த ன்னி லெழிற்குருகைவருமாருவிரங்குநீயே. (௬)

இத்திருமழிசைப்பிரானுக்குப்பின்பு திருவவதரித்தருளின நம்மாழ்வாருடைய அவதார திவ்ய நகர மாஸ நக்ஷத்ராதிக ளிவையிவை யென்று தனித்தனியே தர்சி ப்பியாநின்றுகொண்டு,இங்ஙன் திருவவதரித்தருளினதேவரீர் திவ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தருளின திருவிருத்தந்திருவாசரியம் பெரியதிருவந்தாதி திருவாய் மொழி யென்கிற நாலுவேதத்திற்கு மெதிர்த்தட்டான நாலுதிவ்யப்ரபந்தங்களையு மடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணு மென்று ப்ரார்த்திக்கிருர்.

பாரெல்லாமுய்யும்படி இந்தப்பூமியிலே கலியுகத்தில் ப்ராதமிகமான ப்ரமாதி வர்ஷத்தில் நாற்பத்தைந்தாம்நாளில்வையாசிமாஸத்தில் விசாகமென்கிறதிருநக்ஷத் திரத்திலே அழகையுடைத்தாய் ஸ்ரீமத் குருகாபுரி யென்கிற பர்யாயநாமத்தை யுடைத்தான திருநகரியிலே பகவதம்சபூதராய்க்கொண்டு உடையநங்கையாருடைய கர்பத்திலே திருவவதரித்தருளி, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்களுக்கு ப்ரதிபடராய் அவ ற்றை பஸ்மஸாத்தாக்குகையாலே மாறனென்கிறதிருநாமத்தை யுடையரானநம்மாழ் வாரே, அகில கல்யாணகுணாகரனை ஸ்ரீயஃபதி தேவரீருக்கு மயர்வறமதிநலமருளு கைமுன்னாகத் தன் ஸ்வரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களைத்தானே காட்டிக்கொடுக்க, அதை அனுபவித்து தேவரீ ரவ்வநுபவஜநிதப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்ரீமதுரகவியா ழ்வார் பட்டோலைகொள்ளப் 'பொய்நின்றஞானமும்' என்றுதொடங்கி மூந்தற முன் னம் தேவரீரருளிச்செய்ததாய், அதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி நூறுபாட்டாய வதரித்த திருவிருத்தத்தையும், அப்படியே இங்குற்றஸம்ஸாரிகளுக்குப் போக்யமா யிருந்துள்ள வவன்படிகளைப்பின்னையும் அவன்தானே காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டனு பவித்த தேவரீரு மந்தக்ரமத்திலே 'சக்கர்மாமுகிலுடுத்து' என்றுதொடங்கி அருளி ச்செய்ததா யதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி யேழுபாட்டா யவதரித்த திருவாசரி யத்தையும், அப்படியே யனுபூதனான வவனிடத்திலே தேவரீருக்கு த்ருஷ்ணைகரை புரண்டபடிக்கு ப்ரகாசமாம்படி 'முயற்றிசுமந்தழுந்த' வென்றுதொடங்கி தேவரீ ரருளிச்செய்ததாய் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் சலிப்பிக்கவொண்ணுதபடி ஸ்திரமாயி ருந்துள்ள வேதாந்தார்த்தங்களுக்கு ப்ரகாசகமாயதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி எண்பத்தேழுபாட்டாயவதரித்த பெரியதிருவந்தாதியையும்,அப்படியே யித்திருவந்

தாதியையருளிச்செய்த பின்பு த்ருஷ்ணைக்கநுகுணமாக வவன் தேவரீரோடே ஸம்ச்லெஷித்தமைக்கு ப்ரகாசகமாம்படி 'உயர்வறவுயர்நல' மென்று தொடங்கி தேவரீரருளிச்செய்ததாய் ஸ்வப்ரதிபாத்யார்த்தத்தாலே அத்விதீய மாயிருப்பதாய் அதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி ஆயிரத்தொருநூற்றி ரண்டுபாட்டா யவதரித்த திருவாய்மொழியையும், ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் ஸர்வ காலங்களிலும் விஸ்ம்ருதிகந்தமில்லாதபடியாகவும் உச்சாரணாதிகளில் பிழை ஈஷத்தும் வாராதபடியாகவு மிவற்றின்வாசியறியாத வடியேனுக்கு இவற்றுக்கு தேசிகரானதேவரீரே க்ருபையோடே ப்ரஸாதித்தருளவேணும். முன்-முதலிலே. முறையில்-க்ரமத்திலே. எப்பொழுதும்-ஸர்வகாலங்களிலும். எழில்-அபிவ்ருத்தமான. (௬)

தேறியமாஞாநமுட்ன் றிருக்கோளூரிற் சித்திரையிற் சித்திரைநாள் வந்துதோன்றி, ஆறியநல்லன்புடனேகுருகூர்நம்பிக்கநவரதமந்தரங்கவடிமைசெய்து, மாறனையல்லாலென்றுமறந்துந்தேவு மற்றறியேனெனுமதுரகவியேநீமுன், கூறியகண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பதனிற்பாட்டுக் குலவுபதினொன்றுமெனக்குதவுநீயே. (௭)

இந்த நம்மாழ்வாருடைய விஷயீகாரத்தாலே ஸத்தைபெற்ற ஸ்ரீமந் மதுரகவிகள் திருவவதரித்தருளின திவ்யநகரமாஸநக்ஷத்திரங்க ளிவையிவையென்று தனித்தனியே தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு, இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீரருளிச்செய்த 'கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

பயிர் முளைக்கும்போதே பயிர் முளைக்குமாப்போலெ தான்பிறக்கும்போதே தொடங்கி ஸாராஸாரவிவேசனத்திற்குறுப்பான தெளிவையுடைத்தாய் ஆசார்யவிஷயத்திலே தானேயூன்றி நிற்கையாலே மிகவும் விலக்ஷணமாயிருந்துள்ள தத்வஹிதபுருஷார்த்த யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தோடேகூட திருக்கோளூ ரென்கிற திவ்யதேசத்திலே, கலியுகத்திலே நம்மாழ்வார் திருவவதரித்தருளின முந்நூற்றிருபத்திரண்டாம்நாளில் விக்ரமவர்ஷத்திலே சித்திரைமாஸத்தில் சித்திரையென்கிற திருநக்ஷத்ரத்திலே, ஸ்ரீகுமுதாம்சராய்க்கொண்டு பகவந்நியோகத்தாலே யிங்கேவந்து திருவவதரித்தருளி, விஷயவைலக்ஷண்யமடியாகப் பிறந்ததொன்றாகையாலெ சிறியதாய் அமைந்ததாய், பரிபூர்ணமாயிருப்பதாய், அன்பேபெருக மிகு மென்கிற வாழ்வாருடையவன்பைக்காட்டில் ச்லாக்யதமமான வன்போடே திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரா யன்பின் மிகுதியாலுண்டான ஜ்ஞாநபக்த்யாதி குணபூர்த்தியையுடையரான வாழ்வார்பக்கலிலே ஸர்வகாலமும் அந்தரங்கவ்ருத்தியைப்பண்ணி,யவ்வ்ருத்திக்கு ப்ரதிபந்தியான வவ்வாழ்வாரை யல்லது மறந்தும் வேறொருதேவதையை நானறியேனென்று சொல்லி, அச்சொன்னசொல் கல்வெட்டாம்படி 'தேவுமற்றறியே' னென்று உத்கோஷமாக வுரைத்திப்படி யாசார்யவிஷயத்திலே யினிதாகக்கவிபாடுகையாலே ஸ்ரீயந்மதுரகவி யென்னும் பேர்பெற்றவரே,இங்ஙன் ஆழ்வார்பக்கலிலே யடிமைசெய்து கொண்டு போந்ததேவரீர் அதடியாகவுண்டான ஹர்ஷப்ரகர்ஷம் வரம்பிட்டுக்கொடுக்க வத்தாலே 'கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினு, லென்றுதொடங்கி முற்காலத்திலே யருளிச்செய்ததாய், ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் போல்வாரால் அறியப்பட்டுக் கொண்டாடப்படுகிற பதினொருபாட்டும் தேவரீரே யவச்யம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும். தேறிய - தெளிந்திருக்கிற, மா - விலக்ஷணமான, ஆறிய - பூர்ணமான, கூறிய-அருளிச்செய்த, குலவு-கொண்டாடப்படுகிற. (௭)

பொன்புரையும்வேற்குலசேகரனேமாசிப் புநர்பூசத்தெழில்வஞ்சிக்களத்திற்றோன்றி, அன்புடனேநம்பெருமாள்செம்பொற்கோயி லனைத்துலகின்பெருவாழ்வு மடியார்தங்கள், இன்பமிகுபெருங்குழூஉக் காணமண்மே விருளிரியவென்றெடுத்த விசையிற்சொன்ன, நன்பொருள்சேர்திருமொழி நூற்றைந்துபாட்டு நன்றாகவெனக்கருள்செய்நல்கிநீயே. (௮)

இவ்வாழ்வாருக்குப் பின்பு திருவவதரித்தருளினர் குலசேகரப்பெருமாளாகையாலே, யவர்திருவவதரித்தருளின மாஸநக்ஷத்ரநகரங்க ளிவையிவையென்றுதனித்

தனியே தர்சிப்பியா நின்றுகொண்டு, இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீரருளிச்செய்த பெருமாள் திருமொழியை யடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான வேலையுடைய ஸ்ரீகுலசேகராழ்வாரேயிந்த கலியுகத்தில் மனுஷ்யமானத்தாலே எழுபதாம்ஆண்டான ஸர்வதாரிவருஷத்தில் மாசிமாஸத்தில் புநர்வஸுவென்கிற திருநக்ஷத்திரத்தில் நிரவதிகசோபாயுக்தமான திருவஞ்சிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, ஸ்ரீகௌஸ்துபாம்சராய்க்கொண்டு திருவவதரித்தருளி பகவத்விமுகருடைய ஸஹவாஸம் தேவரீருக்கு துஸ்ஸஹமாகையாலேயவ்விழவுதீர,நிரவதிகப்ரீதியுடனே நமக்குவகுத்தஸ்வாமியானபெரியபெருமாள் விரும்பும்படி செம்பொன்னாலே செய்யப்பட்ட திருவரங்கப்பெருநகரியிலே யந்தபெரியபெருமாள்பக்கலிலே ப்ரேமசாலிகளாய்க்கொண்டுவஸிக்கிற ஸகலஜநங்களுடையவு மங்குற்றவாஸமாகிற மஹாஸம்பத்தையும், அதுக்குமேலே யப்பெரியபெருமாள்பக்கலிலே செய்யக்கடவதான வடிமையொன்றுமே தங்களுக்கந்தரங்கநிரூபகமாகவுடையராய் அவரிலுமுத்தேச்யரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ப்ரேமமிக்கிருந்துள்ள பெரிய கோஷ்டியையுங் காணவேணுமென் றவருடைய விஷயீகாரத்தாலே யவரையனுபவித்து,அவ்வநுபவபரீவாஹம் பேசிவித்தபடியே யிந்தபூமியிலேஅஜ்ஞாநாந்தகாரம்நிவ்ருத்தமாம்படி 'இருளிரிய'வென்றுதொடங்கிதேவகாநத்தோடே தேவரீரருளிச்செய்ததாய்,பரமபுருஷார்த்தகாஷ்டை யாகிற ச்லாக்யதமார்த்தங்களோடே கூடியிருப்பதாய், அதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி நூற்றைந்துபாட்டாயவதரித்த பெருமாள் திருமொழி யென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை யஹங்காராதிகளாலே மிகவும் தூஷிதனான வடியேனுக்கு என்பக்கல் வாத்ஸல்யாதிசயத்தைப்பண்ணி ஏதத்வக்தாவான தேவரீரே ப்ரஸாதித்தருளவேணும். புரைதல்-உபமாநம். வேல்-ஆயுதவிசேஷம், எழில் - அழகு, செம்பொன்-சிவந்தபொன், உலகு-சேதநவர்க்கம், குழூஉ-கோஷ்டி, இரிய-நிவ்ருத்தமாக, எடுத்த-தொடங்கின, இசை-காநம், நல்கி - ஸ்நேஹித்து. (அ)

பேரணிந்தவில்லிபுத்தூரானிதன்னிற்பெருஞ்சோதிதனிற்றோன்றும் பெருமானேமுன், சீரணிந்தபாண்டியன்றன்னெஞ்சுதன்னிற் றுயக்கறமால்பரத்துவத்தைத்திரமாச்செப்பி, வாரணமேன்மதுரைவலம் வரவேவானின் மால்கருடவாகனனாய்த்தோன்றவாழ்த்து, மேரணிபல்லாண்டுமுதற்பாட்டுநானூற் றெழுபத்தொன்றிரண்டுமெனக்குதவுநீயே. (௯)

இச்குலசேகரப்பெருமாளுக்குப் பின்பு அவதரித்தருளினார் பெரியாழ்வாராகையாலே, யவர் திருவவதரித்தருளின திவ்யநகர மாஸநக்ஷத்ரங்க ளிவையிவையென்று தனித்தனியே தர்சிப்பியாநின்றுகொண் டிங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீ ரருளிச்செய்த பெரியாழ்வார்திருமொழியை அடியேனுக்குப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

செம்பொன்மாடங்கள் தொடக்கமானபருப்பருத்ததான நகராலங்காரங்களாலேயலங்க்ருதமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே,நம்மாழ்வார்திருவவதரித்தருளினவாண்டுக்கு நூற்றெண்பத்து மூன்றாமாண்டான விஷுவர்ஷத்திலே ஆனிமாதத்தில்தேவரீருடைய பெருமைக்குத்தகுதியான பெருமையுடைத்தான ஸ்வாதி யென்கிற திருநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீவிஷ்ணுரதாம்சபூதராக்கொண்டுதிருவவதரித்தருளும்ஸ்வாமியான பெரியாழ்வாரே, இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீர் முற்காலத்திலே சமதமாத்யாத்மகுணங்களாலே யலங்க்ருதனாய் பாண்டியனென்கிற பேருடையவனான ஸ்ரீவல்லப தேவராயனுடைய மநஸ்ஸிலுண்டாயிருந்த வாத்மைக்ய தேவதை க்யாதிகளாகிற விபரீதஜ்ஞாநாதிகள் தீரும்படி, முக்திதரராயும் முக்தபோக்யராயும் ஸர்வஸ்வாமியாயு மிருந்துள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸர்வாதிகாரமான பரதேவதாபாரமாத்ம்யத்தை யவன்வித்வத்கோஷ்டியிலே யெழுந்தருளிஸ்திரமாகநிஷ்கர்ஷித்தருளிச்செய்ததைக்காண, அந்த ராஜாவானவன் மிக்கப்ரீதியோடே யானையின் கழுத்திலே தேவரீரை யேறியருளப்பண்ணி ஸ்ரீமதுரையை ப்ரதக்ஷிணமாகவருகிற

வளவிலே, ஸ்ரீயஃபதி கருடவாஹநனாகக்கொண்டு தேவரீரைக்கடாக்ஷிப்பதாக வாகாசத்திலே ஸன்னிஹிதனாக,வவ்வளவிலே ஸ்ரீயஃபதிப்ரஸாதத்தாலேயவரைஸாக்ஷாத்கரித்து முகப்பிலே தோற்றுகிறவருடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக் கண்டிதுக்காராலே யென்னதீங்கு வருகிறதோ வென்று கலங்கி,யதடியாக வுண்டான ப்ரேமாதிசயத்தாலே யவரை தேவரீர்மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளினமைக்கு ப்ரகாசகமாய்சப்தாலங்காராதிகளாலே யலங்க்ருதமாய் 'பல்லாண்டு பல்லாண்டெ'ன்று தொடங்கி தேவரீரருளிச்செய்ததாய்,அதிகரிப்பாருக்கு ஸூசகமமாம்படி நானூற்றெழுபத்து மூன்றுபாட்டா யவதரித்தபெரியாழ்வார் திருமொழியை ஸாராஸாரவிவேக மில்லாதவடியேனுக்கு ஸாரார்த்தங்களே நெஞ்சிலேயிருக்கும்படி தத்வக்தாவான தேவரீரே ப்ரஸாதித்தருளவேணும். பேர்-பெருக்க, அணிந்த-அலங்ருதமான, சோதி - ஸ்வாதி, சீர் - குணம், துயக்கம் - ஸம்சயாதிகள், அற - நிவ்ருத்தமாக, திரமாக-ஸ்திரமாக, வலம்-ப்ரதக்ஷிணம், ஏர் - அழகு, ஒன்றிரண்டும் - மூன்றும். (௯)

வேயர்புகழ்வில்லிபுத்தூராடிப்பூரம் மேன்மேலுமிகவிளங்கவிட்டுசித்தன், தூயதிருமகளாய்வந்தரங்கனார்க்குத் துழாய்மாலைமுடிசூடிக்கொடுத்தமாதே, நேயமுடன்றிருப்பாவைப்பாட்டாறைந்துநீயுரைத்ததையொரு திங்கட்பாமாலை, ஆயபுகழ்நூற்றுநாற்பத்துமூன்று மன்புடனேயடியேனுக்கருள்செய்நீயே. (௰)

இப்பெரியாழ்வாருக்குப்பின்பு திருவவதரித்தருளினார் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாராகையாலே,அவர் திருவவதரித்தருளின திவ்யநகரமாஸநக்ஷத்ரங்களிவையென்று தனித்தனியே தர்சிப்பியா நின்றுகொண்டு, இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீரருளிச்செய்த திருப்பாவை நாச்சியார்திருமொழிகளை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

மூங்கில் குடியிலெ ஜநித்தவர்களாலே கொண்டாடப்படுகிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே ஸ்ரீநம்மாழ்வா ரவதரித்தருளின வாண்டுக்கு இருநூற்றிருபத்தோராமாண்டான ஸித்தார்த்தி வருஷத்தி லாடிமாஸத்தில் பூரமென்கிற திருநக்ஷத்திரத்திலே பகவத்ப்ரேமாதிசயத்தாலே உத்தரோத்தரம்விளங்க நிற்பாராய் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தரென்கிற பர்யாயநாமத்தையுடையரான பெரியாழ்வாருக்குப்பெண்ணாகத் திருவவதரிக்கச்செய்தேயும், ஸ்ரீயவதாரரஹஸ்யத்தின்படியே தப்பாதபரிசுத்தையான புத்ரியாய்க்கொண்டு, பெரியாழ்வார் திருத்துழாய்க்கன்றைக் கொத்தாநிற்க வதின்மண்ணின்கீழே ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருடைய அம்சமாகத்திருவவதரித்தருளி, யவர்திருமாளிகையிலே வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே, யவர் திருவாராதநமான வழகியமணவாளனுக்குச்சாத்துவதற்காகத்தொடுத்ததிருத்துழாய்மாலையையவர்மாத்யாந்ஹிகஸ்நாநாத்யர்த்தமாக க்ரஹாத் வெளியிலே யெழுந்தருளின தசையிலே, தேவரீருடைய வாசப் பூங்குழலிலே நாள்தோறும் சூட்டிப்பரிமளிதமாக்கி யுடனேகளைந்து அவர் திருக்கைகளாலே தேவரீ ராழங்கால்படும் விஷயமான வழகியமணவாளனார்க்குச் சூடும்படி கொடுத்தவராயும், அவர் விரும்பியருளும்படி ஸௌந்தர்யாதிகுணவிசிஷ்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவராயு முள்ள நாச்சியாரே, தேவரீரைந்து வயஸ்ஸிலேதானே பகவத்விஷயத்திலே நிரவதிகப்ரேமத்தை யுடையராய்க்கொண்டுமார்கழிநோன்பு நோற்றமைக்குப்ரகாசகமாம்படி 'மார்கழித்திங்க'ளென்றுதொடங்கி தேவரீரருளிச்செய்ததா யதிகரிப்பாருக்கு ஸூசகமமாம்படிமுப்பதுபாட்டாயவதரித்த திருப்பாவையையும், பின்னையும் 'தையொருதிங்க' ளென்றுதொடங்கி யவனோடே ஸம்ச்லேஷித்தமைக்கு ப்ரகாசகமாம்படி தேவரீரருளிச்செய்ததா யதிகரிப்பாருக்கு ஸூசகதமாம்படி நூற்றுநாற்பத்துமூன்றுபாட்டா யவதரித்த நாச்சியார் திருமொழியையும் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே மிகுந்த ப்ரீதியோடே யபத்யபரிஹாரதீ விமுகனான வடியேனுக்கு நித்யமாக வேகரூபமாகயிருக்கிற ரமணீயப்ரீதிவிசேஷத்தையே தெகட்டாதே ஸகலகாலத்திலேயு மனுபவிப்பிக்கும் நிருபாதிக மாதாவான தேவரீரே க்ருபைபண்ணியருளவேணும். வெயென்று மூங்கிலாய், அதனால் மூங்கில்குடியையுபலக்ஷித் தக்குடியிலெ ஜநித்தவர்களுக்கு வேயரென்று பேரா

யிருக்கிறது. புகழ்-கொண்டாடப்படுகிற. மேன்மேல்-உத்தரோத்தரம். தூய-பரிசுத்தமான. முடி-மயிர்முடியிலே. மாதே-பெண்ணே. நேயம்-ஸ்நேஹம். யா-சந்தஸ்ஸு. ஆயபுகழ்-ஆயப்பட்ட குணங்கள். (௧௦)

மன்னுமதிட்டிருமண்டங்குடிதான்வாழ மார்கழிமாதக் கேட்டைநாளில்வந்து, துன்னுபுகழ்த்தொண்டரடிப்பொடியேநீமுன் றுழாய்மாலைப்பணியடிமைசெய்துநாளுந், தென்னரங்கமணவாளர்க்கன்புமிக்குச்செப்பிய நற்றிருமாலை நாற்பத்தைந்தும், பன்னியநற்றிருப்பள்ளியெழுச்சிப்பத்தும் பழவடியேனுக்கருள்செய்பரிந்துநீயே. (௧௧)

நாச்சியாருக்குப் பின்பு திருவவதரித் தருளினார் ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வா ராகையாலே யவர்திருவவதரித்தருளின திவ்யநகரமாஸநக்ஷத்ரங்களிவையென்று தனித்தனியே தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு, இங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீரருளிச்செய்த திருமாலையையும் திருப்பள்ளியெழுச்சியையும் அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

ஸ்திரமான மதிலையுடைத்தான திருமண்டங்குடி யென்கிற திவ்யதேசமானது வாழும்படியாக, ஸ்ரீநம்மாழ்வார் திருவவதரித்தருளினவாண்டுக்கு முந்நூற்றறுபத்திரண்டாமாண்டான விக்ரமவர்ஷத்தில் மார்கழிமாஸத்தில் கேட்டையென்கிற திருநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீவைஜயந்தீ வநமாலாம்சரா யிங்கேவந்து திருவவதரித்தருளி நெருங்கியிருக்கிற ஞானபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையரான ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரே, தேவரீர் முற்காலத்திலே கோயிலேற வெழுந்தருளி பெரியபெருமாளுடைய வீக்ஷயீகாரத்தாலே யங்குற்றைக்குப் பாங்காகத்திருத்துழாயை மாலையாகத்தொடுத்துச் சாற்றுவதாகிற தாஸக்ருத்யத்தை யநுஷ்டித்து,கோயிலைத் தமக்கு நிருபகமாகவுடைத்தான வழகியமணவாளர்க்கு ஸர்வகாலமும்ப்ரேமமதிசயிக்கும்படியாக 'காவலில்புலனைவைத்' தென்றுதொடங்கி யனுபவபரீவாஹரூபமாக பாகவதவைபவ ப்ரதிபாதகமாகிற நன்மையுடைய திவ்யப்ரபந்தத்தையும், அதுக்குமேலே பாவுகராலே யநுஸந்திக்கப்படுகிற 'கதிரவ'னென்று தொடங்கி யதிகரிப்பாருக்குஸுகமமாம்படிபத்துபாட்டா யவதரித்த திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தையும், அனாதியாக தேவரீருக்கே யடிமைபுக்க வடியேனுக்கு நேரேதத்வக்தாக்களான தேவரீரே பரிவோடே ப்ரஸாதித்தருளவேணும். மன்னு-ஸ்திரமான, துன்னு-நெருங்கியிருக்கிற, பணி-தொடுக்கை. பன்னு - அனுஸந்திக்கப்படுகிற, பரிந்து-பரிவோடே, ஸ்நேஹபுரஸ்ஸரமாக வென்றபடி. (௧௧)

உலகறியமலிபுகழ்கார்த்திகைமாதத்திலுரோகிணிநாளுறைந்தைவளம்பதியிற்றோன்றித், தலமளந்ததென்னரங்கர்பாலுலோக சாரங்கமாமுனி தோள்தனிலேவந்து, பலமறையின்பொருளாற்பாண்பெருமாளேநீ பாதாதிகேசமதாய்ப்பாடித்தந்த, சொலவமலனாதிபிரான்பத்துப்பாட்டுஞ்சோராமலெனக்கருள்செய்துலங்கநீயே. (௧௨)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாருக்குப் பின்பு திருவவதரித்தார் திருப்பாணாழ்வாராகையாலே, அவர் திருவவதரித்தருளின மாஸநக்ஷத்ரநகரங்க ளிவையிவையென்று தனித்தனியே தர்சிப்பியாநின்றுகொண் டிங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவரீரருளிச்செய்த 'அமலனாதிபிரா' னென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை யடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தருளுகிறார்.

"ரங்கபதிநா பஹுமாநபூர்வம் நித்ராளுநாபிநியதம் நிஹிதாः கடாக்ஷாः" என்கிறபடியே பெரியபெருமாளுடைய பரிபூர்ணகடாக்ஷவிஷயமானவுறையூரிலே, தம்முடைய வவதாரவைலக்ஷண்யத்தை ஸகலரு மறியும்படியாக வளருகிற செய்கொள் செந்நெல்கதிரிலே ஸ்ரீநம்மாழ்வாரவதரித்தருளின வாண்டுக்கு முந்நூற்றெண்பத்தெட்டாமாண்டான பராபவவர்ஷத்தில் கார்த்திகைமாஸத்தில் ரோஹிணியென்கிறதிருநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீவத்ஸாம்சராயவதரித்தருளிஸகலதிவ்யஸ்தலஸாராஸாரவிவேசகார்த்தம் ஸஞ்சரித் தொருவிரகாலே முக்தரானவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டிருக்கிறபரமபதநாதனுடைய வாஸஸ்தாநமான ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யலோகாபே

க்ஷயா இந்ததிருவரங்கப் பெருநகர்மே 'ஸ்ரீமாநசேஷ ஜந ஸங்க்ரஹணாயசேதே'
யென்கிறபடியே விண்ணவர் மண்ணவரோடு வாசியற ஸர்வரக்ஷண யோக்யஸ்தாந
மானபடியாலே இக்கோயிலே ஸர்வதிவ்யஸ்தல ஸாரமென்று நிஷ்கர்ஷித்தருளின
வராய்,அப்படிக்கொத்த கோயில் ப்ரதேசத்தைத்தம்முடைய திருவடிகளாலே ஸ்ப
ர்சிக்க நடுங்குகிற வெவ்வாழ்வாரை வஹிக்கும்படி வரம்வேண்டிக்கொண்டமஹாப்ர
பாவசாலியாயும், கோயில்ப்ரபாவத்தையே ஸர்வதேசஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளி
லேயும் மநநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவராயுமிருந்துள்ள ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹா
முநி தோள் தன்னாலே, யாராமாதிகளாலே மிகவுமழகான திருவரங்கப்பெருநகரியி
லே யாஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தம் நித்யவாஸஞ்செய்தருளுகிற பெரியபெருமாள்பக்க
லிலேகிட்டி ஸேவித்ததிருப்பாணாழ்வாரோ, நானுவாகவிருந்துள்ள வேதங்களுடைய
வர்த்தங்களையுட்கொண்டு தேவரீர் பெரியபெருமாளைத் திருவடிகள் தொடங்கித் தி
ருமுடியளவாக, ஸகலவேதங்களுடைய வடிதொடங்கி நுனிபர்யந்தம் தாம் ஸம்யக்
காகவறிந்தபடிக்கு நிதர்சனமாக 'அமலனாதிபிரா' னென்றுதொடங்கி யருளிச்செய்
ததா யதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படி யிசையோடே ஸாதித்தருளின பத்துப்பா
ட்டையும் ப்ரமப்ரமாதாதிகளையுடைய வடியேனுக்குத்தத்வக்தாக்களான தேவரீரே
அடியேனுடைய புத்திமாந்த்யவிஸ்ம்ருத்யாதிகளைக் கடாக்ஷித் துபேக்ஷியாதே யெ
ன்னெஞ்சிலும் நாவிலும் நன்றாகப் பிரகாசிக்கும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவே
ணும். உரோகிணிநாள்-ரோஹிணீநக்ஷத்ரத்திலே, உறைந்தை - உறையூர்என்கிற,
வளம்-வளப்பம், ஸாரவத்தாயிருக்கை, தலம்-ஸ்தலம். எம்பெருமா னுகந்தருளின
திவ்யதேசங்களென்றபடி. பால்-பக்கலிலே. (கஉ)

அறிவுதரும்பெரியதிருமொழிதப்பாம லாயிரத்தோ டெண்பத்துநா
லுபாட்டுங், குறியதொருதாண்டகநாலைந்தாறைந்துங் குலாநெடுந்தாண்ட
கமெழுகூற்றிருக்கையொன்றும், சிறியமடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்
டுஞ் சீர்பெரியமடறனிற்பாட்டெழுபத்தெட்டு, மிறையவனேகார்த்திகை
யிற்கார்த்திகைநாளெழிற்குறையல்வருங்கலியாவிரங்குநீயே. (கங)

இத் திருப்பாண்பெருமாளுக்குப் பின்பு திருவவதரித்தருளினவர் திருமங்
கைமன்னனுகையாலே யவர் திருவவதரித்தருளின மாஸநக்ஷத்ரநகரங்களிவை
யென்று தனித்தனியேதர்சிப்பியாநின்றுகொண்டிங்ஙன் திருவவதரித்தருளின தேவ
ரீரருளிச்செய்த திருமொழிதொடக்கமான வாறுதிவ்யப்ரபந்தங்களையும் அடியே
னுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

சாஸ்த்ரா விருத்தார்த்தங்களை ப்ரயோஜநமாகச் சொண்டு ப்ரவ்ருத்தமான
நீதிசாஸ்த்ரத்தின்படியே'அஸாதுப்யோர்த்த மாதாய ஸாதுப்யஸ்ஸம்ப்ரயச்சதி'என்
கிறபடியே அர்த்தார்ஜநங்களைப்பண்ணி கோபுரப்ராகாரநிர்மாண ஸ்ரீவைஷ்ணவா
ராதநங்களிலே நியோகித்த ஸ்வாமியே, ஸ்ரீநம்மாழ்வார் திருவவதரித்தருளின வா
ண்டுக்கு முந்நூற்றெண்பத்தொன்பதாமாண்டான ப்லவங்கவர்ஷத்தில் கார்த்திகை
மாஸத்தில் க்ருத்திகையென்கிற திருநக்ஷத்திரத்திலே நிரவதிகசோபாயுக்தமான தி
ருக்குறையலூரிலே ஸ்ரீசார்ங்காம்சராகத் திருவவதரித்தருளி, திருமணங்கொல்லை
யில் திருவரசடியிலே வயலாலிமணவாளன் திருமணம்புணர்ந்து மணவாளக்கோல
மும் தாமுமாய் ப்ராஹ்மணவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து பத்நீஸஹிதனாய் ஸர்வபூஷ
ணபூஷிதனாய் பரிவாரங்களோடும் வந்துதோன்ற, வித்திரளைக்கண்டு பஹுவாகஸந்
தோஷித்துக்கொண்டு வாள்வேலாயுதராய் ஸபரிகரரா யதிஸம்ப்ரமத்தைப்பண்
ணிக்கொண்டவர்களைவந்து சூழ்ந்து வஸ்த்ராபரணாதிகளையும்அபஹரித்துக்கொண்டு
திருவிரலாழியையுந் திருமுகத்தாலே கடித்துவாங்க, ஸ்ரீயःபதியு மிதைக்கண்டு நங்
கலியனோ வென்றுப்ரஸாதித்தருளின கலியனென்கிற பர்யாய நாமத்தையுடையீ
ரான திருமங்கையாழ்வாரோ, தேவரீரைப்போலே தத்வஹிதபுருஷார்த்த யாதாத்
ம்யஜ்ஞாநத்தைக்கொடுக்க வற்றாய் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸகலதிவ்ய ப்ரபந்தோத்க்ருஷ்
டமாய் வயலாலிமணவாளன் ப்ரஸாதத்தாலே யவனையுள்ளபடியநுபவித்துஅவ்வ
நுபவஜநிதப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே 'வாடினேன்வாடி' யென்றுதொடங்கி தேவரீரரு
ளிச்செய்ததா யதிகரிப்பாருக்கு ஸுகமமாம்படியாயிரத்தெண்பத்து நாலுபாட்
டாயாவிர்ப்பவித்த திருமொழியையும், அப்படியேயவனை நெஞ்சாலேநினைந்தும்
வாயாலேபேசியும் தேவரீர்தரித்தமைக்கு ப்ரகாசகமாய் 'நிதியினைப்பவளத்தூணை'

யென்றுதொடங்கி தேவரீரருளிச்செய்ததா யிருபதுபாட்டா யவதரித்ததிருக்குறுந் தாண்டகத்தையும், பின்னையும் தேவரீருடைய பரபக்திக்கு ப்ரகாசகமாய் பட்டர் போல்வராலே மிகவுங்கொண்டாடப்படுமதாய் 'முன்னுருவ' யென்றுதொடங்கி தேவரீரருளிச்செய்ததாய் முப்பதுபாட்டா யாவிர்பவித்த திருநெடுந்தாண்டகத்தை யும், அப்படியே யவ்வாற்றாமையின் கனாபுரட்சியாலே திருக்குடந்தையி லாராவ முதாழ்வார் திருவடிகளிலே தேவரீர் சரணம்புக்கமைக்கு ப்ரகாசகமாய் 'ஒருபேரு ந்தி' யென்றுதொடங்கி சித்ரமென்கிறகவிதாசக்தியாலே ரதபந்தமாக தேரீரருளிச் செய்ததாய் ஒருபாட்டாயவதரித்த திருவெழுகூற்றிருக்கையையும், இங்ஙன்சரணம் புக்க விடத்திலும் அவன் முகங்காட்டாமையாலே வழியில்லாவழியேயாகிலுஞ் சென்றவனைமுகங்காட்டுவித்துக் கொள்வதாக ஸ்ரீமத்ராமாவதாரத்திலே தேவரீர் மட லெடுத்தமைக்கு ப்ரகாசகமாய் 'காரார்வரைக்கொங்கை' யென்று தொடங்கி தேவ ரீரருளிச்செய்ததாய் நூற்றைம்பதுபாதமாய் நாற்பதுபாட்டா யவதரித்த சிறிய திருமடலையும், இங்ஙன மவதாரத்தையழிக்கப் பார்த்தாரோயாகிலும் நமக்குந்தமக் கும் வைப்பான வர்ச்சாவதாரத்தை யழிக்கமாட்டாரோ யென்றுகொண்டு அவன் தேவரீருக்குப்பின்னையும் முகங்காட்டாதொழிய வவ்வர்ச்சாவதாரத்தையுங்கூட வழிப்பதாகவும் நின்றநிலைகுலைந்தவன்தானே சடக்கெனவந்து முகங்காட்டும்படி யாகவும் பண்டேயுறைவான் திருநிறையூர்நம்பிபக்கலிலே தேவரீர்மடலெடுத்தமை க்கு ப்ரகாசகமாய் கவிக்கவயவமானலக்ஷணங்களோடேகூடி யிருப்பதாய் 'மன் னியபல்பொறிசே' ரென்றுதொடங்கி தேவரீரருளிச்செய்ததா யிருநூற்றுத் தொ ண்ணூற்றேழுபாதமாய் எழுபத்தெட்டுபாட்டா யாவிர்பவித்த பெரியதிருமடலை யும் தப்பாதபடி யடியேனுக்கிவற்றுக்கு வக்தாக்களான தேவரீரோ க்ருபையோடே ப்ரஸாதித்தருளவேணும். குலவு-கொண்டாடப்படுகிற. சீர்-கவிக்கவயவமான லக்ஷ ணம், எழில் - அழகு. குறையல் - ஊர்ப்பேர். (கஈ)

தேசமெலாமுகந்திடவே பெரும்பூதூரில் சித்திரையிலாதிரைநாள் வந்துதோன்றிக், காசினிமேல்வாதியரைவென்றரங்கர்கதியாகவாழ்ந்தருளு மெதிராசாமுன், பூசுரர்கோன்திருவரங்கத்தமுதனுருன் பொன்னடிமேலந் தாதியாகப்போற்றிப், பேசியநற்கலித்துறைநூற்றெட்டுப்பாட்டும் பிழை யறவேயெனக்கருள்செய்பேணிநீயே. (கச)

இவ்வாழ்வார்களுக்குப்பின்பு ஸ்ரீமன்னாதமுனி யாமுநமுநி முதலானவாசார்ய க்ருபைக்கு பரிபூர்ணபாத்ரராய் குருபங்திஹாரத்துக்கு நாயகரத்நராய் யதிராஜ ரான வெம்பெருமானார் திருவவதரித்தருளின திவ்யநகர மாஸநக்ஷத்ரங்களிவை யிவையிவையென்று தனித்தனியே தூர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு இங்ஙன் திருவவத ரித்தருளின தேவரீர் விஷயமாய் திருவரங்கத்தமுதனார் விண்ணப்பஞ்செய்த நூற் றந்தாதியாகிற திவ்யப்ரபந்தத்தை யடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

எம்பெருமானா ரிந்தகர்மபூமியிலே திருவவதரித்தருளுகையாலே யவர் ஸம்பந் தம் பெற்று நாமுஜ்ஜீவிப்போமென்று ஸர்வதேசங்களிலுள்ளாரு முகக்கும்படியாக ஸ்ரீபெரும்பூதூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், ஸ்ரீநம்மாழ்வார் திருவவதரித்தருளின வாண்டுக்கு நாலாயிரத்துமுப்பத்தொன்பதாமாண்டான பிங்களவர்ஷத்தில்சித்திரை மாஸத்தில் திருவாதிரை யென்கிற திருநக்ஷத்ரத்திலே சேஷசேஷாசநாம்சராய்க் கொண்டு பூமியிலே யெல்லாருமெளிதாகக்கிட்டிவந்து ஆஸ்ரயிக்கும்படி திருவவ தரித்தருளி, இவ்வவதாரப்ரயோஜநம் பெறுகைக்காக பூமியிலே சிஷ்யப்ரசிஷ்யாதி முகேந வேரூன்றியிருக்கிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாகிற துர்வாதிகளை வாதாஹவத்தி லேஜயித்து, தேவரீருக்கந்தரங்கராயிருந்துள்ள திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்கூ ரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான் முதலானமுதலிகளுக்கு 'இஹாமுத்ரசதத்பாதௌ சரணம்தேசிகாவிது:' என்கிறபடியே பரமப்ராபக பூதராய்க்கொண்டவர்களை குணா நுபவகைங்கர்ய ஸ்ரீயோடேகூட்டிவைத்து வாழ்ந்தருளுகிற யதிராஜரோ, தேவரீரு டையஸ்ப்ருஹணீயமாயழகிய திருவடிகளின் விஷயமாக, பூமியிலுள்ள ஸர்வவிப்ர வரருக்கு முத்தேச்யராயிருந்துள்ள திருவரங்கத்தமுதனார், 'பூமன்னுமா' தென்று தொடங்கி பாட்டுக்களுக் கடியுரை வேண்டாதபடி அந்தாதியாக தேவரீருடைய திருக்கல்யாணகுணங்களைப்புகழ்ந்து நிரவதிகப்ரேமத்தாலே யதுவதுவென்றுவாய்

புலற்றவேண்டும்படி அத்யந்தஹ்ருத்யமாக வருளிச்செய்ததாய், மற்றப்ரபந்தங்களைக்காட்டில் மிகவும்விலக்ஷணமாய் நூற்றெட்டுபாட்ட யாவிர்பவித்த நூற்றந்தாதியாகிற திவ்யப்ரபந்தத்தை ஸம்சயவிபர்யயாதியாகிற பிழைநிவ்ருத்தமாம்படி தேவரீரேசபலனான வடியேனுக்கு அநதிகாரிகள் செவிப்படாமே யேகாந்தமாக ப்ரஸாதித்தருளவேணும். கீழ்பன்னிரண்டுபாட்டிலேயும் ப்ரபந்தத்ரஷ்டாக்களையே ப்ரார்த்தித்தருளி யிப்பாட்டிலேமாத்ரம் திவ்யப்ரபந்தப்ரதிபாத்யரானவரை ப்ரார்த்திக்கைக்கடி யென்னென்னில், த்ராமிட கவிதாசதுரரான திருவரங்கத்தமுதனார் பெரியோர்கள் நியமநத்தாலே அநேகப்ரகார மநேகாவர்த்தி நூற்றந்தாதியை விண்ணப்பம்செய்து பட்டோலைகொண்டு முதலிகள் திருவோலக்கத்தின் நடுவே வைக்க, அதைக்கடாக்ஷித்து த்ரைகாலிக ஜ்ஞானியான வெம்பெருமானார் திருவுள்ள முகவாததினாலே மூதலிகள் அதிகரியாமலிருக்க, விதுக்குமேல் முதலிகளுமிவருமே எம்பெருமானார் ஸன்னிதியிலே, கண்ணிநுண்சிறுத்தாம் பென்கிற திவ்யப்ரபந்தாநுஸந்தாநத்தாலே மிகவும் ஸுப்ரீதராய் யோகதசையிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதரான வாழ்வார் தந்திருவடிவாரத்திலே ஸ்ரீமன்நாதமுனிகளுக்கு பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தைதர்சிப்பித்து தத்விஷயமாக திருவவதரிக்கத்தக்க ப்ரபந்தத்தை மற்றதிவ்யப்ரபந்தங்களோடே சேர்த்துப்பாட்டுநாலாயிரமுபதேசித்தருளினரென்கிற வைதிஹ்யம் போய்யோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுக்குமேலே யதுபொய்யன்றுமெய்யே யென்றெம்பெருமானார் ஆளவந்தாருடைய அநுக்ரஹ விசேஷத்தாலே நம்மிடத்திலே யாழ்வார்முதலானவாசார்ய ப்ரஸாதமுண்டா யதினாலே ஞானபிவிருத்தியுண்டானாற்போலே நம்மாழ்வார் க்ருபைக்கு பூர்ணவிஷயரான திருவரங்கத்தமுதனாரிடத்திலேயும் நம்மாழ்வாரும் ஸ்ரீமன்நாதமுநிகளும் பரிபூர்ணமாக க்ருபைசெய்து தாங்கள் பரஸ்பரம் நம்முடைய விஷயமாகப்பேசின பேச்சுக்கள இவருக்கு யதாவத்தாக ஸ்பர்சிக்கும்படி பண்ணக்கடவ வென்றுதம்திருவடித்தாமரைகளாலேயிவரை யலங்கரித்துஅனுக்ரஹம் செய்தருள, வப்படியேபட்டோலையிட்டு ஸன்னிதியிலே ஸமர்ப்பிக்க,வதைக்கடாக்ஷித்தருளி திருவுள்ள முகந்து,தத்த்ரஷ்டாவான திருவரங்கத்தமுதனாரையிட்டு ப்ரவர்த்திப்பிய்யாதே தாமேதிருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானுக்கு ஆழ்வார் ஸ்ரீமன்நாதமுனிகளுக்குப்ரஸாதித்தருளின நாலாயிரமுமின்று நாமுமக்குத்தந்தோம்,நீரேத்ராவிட உபநிஷத்துக்களுக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்யுமென்றுநூற்றந்தாதியை ப்ரவசநம்பண்ணபடியாலே ப்ரவசனகர்த்தாவிவரானபடியாலே யிப்பாட்டிலே ப்ரபந்தவிஷயரை ப்ரார்த்திக்கத்தட்டில்லை. திருவாதிரை - ஆர்த்ரா நக்ஷத்ரம், காசினி - பூமி, வென்று-ஜயித்து, பூசுரர்-ப்ராம்மணாள், கோன்-ஸ்வாமி, போற்றி-புகழ்ந்து, பேசிய-அருளிச்செய்த, அற-தீரும்படி, பேணி-ரஹஸ்யமாக. ()

இதுவரையில் பொய்கையார்தொடக்கமானாருடைய திருவவதாரக்ரமத்தையும், அவர்கள் திருவவதரித்தருளின திவ்யநகரமாஸநக்ஷத்ரங்களுடைய திருநாமங்களையும், அவர்களருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிவையிவையென்பதையும், ப்ரபந்தங்கள்தோறும் பாட்டுக்களின் ஸங்க்யை தனித்தனியே யிவ்வளவென்பதையும் அருளிச்செய்தவராய், மேலிரண்டுபாட்டாலே யவர்களிலே யொவ்வொருவர் தனித்தனியே யருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களில் பாட்டுக்களின் ஸங்க்யை யிவ்வளவென்று தர்சிப்பிக்கக்கோலி முந்தறமுன்னமொருபாட்டாலே பொய்கையாழ்வார்தொடக்கமான வொன்பது திருநாமமும் தந்தம்ப்ரபந்தங்களிலே தனித்தனியேயருளிச்செய்த பாட்டுக்களின் ஸங்க்யை யிவ்வளவிவ்வளவென்று தர்சிப்பித்தருளுகிறார்.

எண்ணின்முதலாழ்வார்கண்மூன்று நூறுமெழின்மழிசைப்பிரானிருநூற்றொருபத்தாறு, முண்மைமிகுமாறன்மறையாயிரத்தோடுற்றவிரு நூற்றுத்தொண்ணூறுமாறும், வண்மையுடைமதுரகவிபத்துமொன்றும் வஞ்சியர்கோனூற்றைந்தும்பட்டநாதன், பண்ணியநானூற்றேழுபத்துமூன்றும் பார்க்கோதைநூற்றேழுபத்துமூன்றே. (கரு)

பொய்கையார்தொடக்கமான விவர்களருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களில் பாட்டுக்களின் ஸங்க்யையையெண்ணப்புக்கால் முதலாழ்வார்களாகிற மூவரில் பொய்கையார் முதல் திருவந்தாதியிலருளிச்செய்தது நூறுபாட்டு. பூதத்தாரிரண்டாந்திருவந்தாதியிலருளிச்செய்தது நூறுபாட்டு. பேயார்மூன்றாந்திருவந்தாதியி லருளிச்செய்தது நூறுபாட்டு. அழகியதிருமழிசையிலே திருவவதரித்தருளி ஸ்வப்ரபந்தமுகேந ஸாத்வி

கஜநங்களுக் குபகாரகரான திருமழிசையாழ்வார் நான்முகன் திருவந்தாதியிலும்திருச்சந்தவிருத்தத்திலுமாக வருளிச்செய்தது இருநூற்றுப்பதினறுபாட்டு. ஸ்ரியஃபதியைக்காட்டிலும் யதார்த்ருஷ்டார்த்தவாதித்வமாகிற குணாதிகராய் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்களை பஸ்மஸாத்தாக்குகையாலே மாறனென்று திருநாமத்தையுடைய நம்மாழ்வார் நாலுவேதத்துக்கு மெதிர்த்தட்டான ப்ரபந்தசதுஷ்டயாத்மகவேதத்திலருளிச்செய்தது ஆயிரத்தோடேகூடின இருநூற்றுத்தொண்ணூற்ருறுபாட்டு. ஔதார்யாதிகுணங்களையுடையரான ஸ்ரீமதுரகவியார் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்திலருளிச்செய்தது பதிநொருபாட்டு. திருவஞ்சிக்களமென்கிற திவ்யபுரியிலுள்ளாருக்கு நிர்வாஹகரான குலசேகரப்பெருமாள் பெருமாள் திருமொழியிலருளிச்செய்தது நூற்றைந்துபாட்டு. ஸர்வஸாத்விகப்ராஹ்மணருக்குபரமோபகாரகரான பெரியாழ்வார் திருமொழியிலருளிச்செய்தது நானூற்றெழுபத்துமூன்றுபாட்டு. பூமியிலே கோதையென்கிற பர்யாயநாமத்தையுடையரான சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் திருப்பாவையிலும் நாச்சியார்திருமொழியிலு மருளிச்செய்தது நூற்றெழுபத்து மூன்றுபாட்டு. எழில்-அழகு, உண்மைமிகு-ஸத்யம்மிக்கிருக்கிற, யதார்த்ருஷ்டார்த்தவாதித்வம் மிக்கிருக்கிற வென்றபடி. வண்மை - ஔதார்யம், கோன் - நிர்வாஹகன். (௧௫)

பத்தரடிப்பொடிபாடலைம்பத்தைந்தும் பாணர்புகழ்பத்துடனேபரகாலன்சொல், அத்தனுயர்வேங்கடமாற்காயிரத்தோடான விருநூற்ருரைம்பத்துமூன்று, முத்திதருமெதிராசர்பொன்னடிக்கேமொழிந்த வமுதர்பாடனூறுமெட்டு, மெத்திசையும்வாழவினைவபாடிவைத்த வென்பவைநாலாயிரமுமெங்கள்வாழ்வே. (௧௬)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் தொடக்கமான நாலுதிருநாமமுமருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களில் பாட்டுக்களின் ஸங்க்யையருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு இஜ்ஜகதுஜ்ஜீவிக்கும்படி இந்நாலாயிரத்தையும் பாடியுபகரித்தோரிவர்களஞ்சிலரோ, இதைச்சொல்லுவதேநமக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸம்பத்தென்றருளிச்செய்கிருர்.

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலையிலுந் திருப்பள்ளியெழுச்சியிலுமாக வருளிச்செய்தது ஐம்பத்தைந்துபாட்டு. நம்பாணநாதன் பெரியபெருமாளுடைய புகழ்ச்சியாக பாவபந்தத்தோடே அமலனாதிபிரானென்கிற திவ்யப்ரபந்தத்திலருளிச்செய்தது பத்துபாட்டு. பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாகிற பரருக்குகாலம்ருத்யுகல்பராயிருந்துள்ள திருமங்கையாழ்வார் நிருபாதிகபிதாவா யாப்ததமரா யாஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணாதிசயகரவேங்கடாசலவ்யாமோஹபரரான ஸ்ரீநிவாஸன்விஷயமாக பாவபந்தத்தோடே திருமொழிதொடக்கமான ஸ்வப்ரபந்தஷட்கத்திலும் அருளிச்செய்தது ஆயிரத்தோடேகூடின விருநூற்றைம்பத்து மூன்றுபாட்டு. மோக்ஷப்ரதரான யதிஸார்வபௌமருடைய ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருந்துள்ள திருவடிகள்விஷயமாக திருவரங்கத்தமுதனா ரருளிச்செய்தது நூற்றந்தாதியில் நூற்றெட்டுபாட்டு. என்றிப்படி சொல்லப்படுகிற விவைநாலாயிரம் பாட்டும் ஸர்வதிக்குகளிலுமுள்ள வசேஷ ஸாத்விகஜநமுமுஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நெஞ்சிலே ஸதாவரப்ரதிஷ்டையாக வைத்துக்கொண்டு போருமவர்கள் எங்களுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபஸம்பத்தா யிருப்பார்கள். (௧௬)

வையகமெண்பொய்கைபூதன்பேயாழ்வார்மழிசையர்கோன்மகிழ்மாறன்மதுரகவி, பொய்யில்புகழ்கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன் பூங்கோதைதொண்டரடிப்பொடிபாணாழ்வார், ஐயன்அருட்கலியனெதிராசர்தம்மோடாறிருவரோரொருவரவர்தாஞ்செய்த, துய்யதமிழிருபத்துநான்கின்பாட்டின்றொகைநாலாயிரமுமடியோங்கள்வாழ்வே. (௧௭)

பின்னையும் ப்ரதிபத்தாக்களுக்கு ப்ரதிபத்தியாம்படி பொய்கையார் தொடக்கமானருடைய வவதாரக்ரமந்தப்பாதபடி ஆதராதிசயந்தோற்றவவர்களுடைய திருநாமங்களையும் அவர்கள் திவ்யப்ரபந்தத்தின் ஸமுதாயஸங்க்யையையும் அவற்றின் பாட்டுகளின் ஸமுதாயஸங்க்யையையும் தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு இங்ஙன்திருவவதரித்தவிந்நாலாயிரமும்நமக்குஸ்வரூபாநுரூபமானஸம்பத்தென்றருளிச்செய்கிருர்.

பூலோகத்திலுள்ள வசேஷராலுந் தந்தாமுடையஹ்ருதயங்களிலே மிகவுமாதரத்தோடே யிறைப்பொழுதும் விடாதே யிவர்களுமிங்ஙனே செல்வரேயென்றநுஸந்திக்கப்படுமவர்களான பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசை என்கிற திவ்யநகரத்தில் வஸிக்கிற ஸாத்விகஜநங்களுக்கு நிர்வாஹகரான திருமழிசையாழ்வார், ஸ்வபக்ஷஸ்தாபநமடியாக ஸந்தோஷித்து வகுளமாலாதரராய்க் கொண்டு இருக்கிறவராயும் பரபக்ஷநிராகரணம் பண்ணினவராயு மிருந்துள்ள நம்மாழ்வார், ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், அதிவாதாதி தோஷகந்தமின்றியே யிருந்துள்ள வபதாநாதிகளையுடையராய் கோழியென்கிற நிசுளபுரியிலே வஸிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நிர்வாஹகரான குலசேகராழ்வார், ஸ்ரியஃபதியை யென்று மொக்கத்தன் திருவுள்ளத்திலே யனுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் பெரியாழ்வார், ஸ்ரீமன்நாராயணனுக்குப் பிராட்டியாரிலும் ஸ்ப்ருஹணீயையாய் ஸ்ரீகோதையென்கிற திருநாமத்தையுடையரான சூடிக்கொடுத்தநாச்சியார், யத்வா ஸ்ரியஃபதிக்குப் பூமாலையும் பாமாலையையும் ஸமர்ப்பிக்கிற ஸ்ரீசூடிக்கொடுத்தநாச்சியார், ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், ஸாத்விகவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் ஸர்வோத்க்ருஷ்ட பந்துவாய் ஸர்வேச்வரன்பக்கலிலே ஸர்வார்த்தக்ரஹண ஸமயத்திலே வந்த கலியனென்கிறபர்யாயநாமத்தையுடையரான திருமங்கையாழ்வார், யதிராஜரான விளையாழ்வாரோடேகூட வாறிருவரென்று ப்ரபந்தவக்தாக்களைக்கூட்டியருளிச்செய்து ஒருவரென்றுஅநுக்ரஹமுகேந பண்ணிவைத்தவரைத் தனியேயருளிச்செய்து இந்தப் பதின்மூவர் ப்ரவசனஞ் செய்தருளினதுகளாய் ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகள் போலவன்றிக்கேதேவதாந்தரபாரம்ய ப்ரமாதிகள் வாராதபடியாசார்ய பரமாசார்யபரத்வ கல்யாணகுணகண மாத்ரப்ரதிபாதகமாகையாலே பரிசுத்ததமமான த்ராமிடப்ரபந்தங்களிருபத்துநாலு மந்தப்ரபந்தங்களிலே தொகை இவ்வளவென்று நிஷ்கர்ஷித்து வைத்தபாட்டுக்கள் நாலாயிரமும் தத்வக்தாக்களும் தத்ப்ரவசநகர்த்தாவுமாசப் பதின்மூன்றுதிருநாமமானவர்கள் பரமக்ருபையாலே ப்ரஸாதிக்கப்பெற்ற வடியோங்களுக்கு அங்கோடிங்கோடுவாசியற நிரவதிக ஸம்பத்து. வையகம்-பூலோகம். எண்-அனுஸந்திக்கப்படுகிற, கோன் - நிர்வாஹகர், கோழி - நிசுளாபுரி, பூ - ஸப்ருஹணீயம், யத்வா - பூங்கோதை, பூமாலை பாமாலை கொடுக்கிறவள், ஐயன் - பரமபந்து, துய்ய - பரிசுத்தமான. (கஎ)

அந்தமிலாவாரணநாலாகிநின்ற வதன்கருத்தையாழ்வார்களாய்ந்தெடுத்துச், செந்தமிழாலருள்செய்தவகைதொகையுஞ் சிந்தாமலுலகங்கள்வாழவென்று, சந்தமிகுதமிழ்மறையோன் றூப்புற்றேன்றும் வேதாந்தகுருமொழிந்தப்ரபந்தசாரம், சிந்தையினலநுதினமுஞ்சிந்திப்போர்க்குச் சேமமதாந்திருமாறன்கருணையாலே. (கஅ)

நிகமனத்தில் ப்ரபந்தநிர்மாண ப்ரயோஜனத்தையு மிப்ரபந்தவக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தையும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான விப்ரபந்தத்தை நன்றாகவதிகரித்தநுஸந்திறவர்களுக்கு பலத்தையும் தர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு நிகமித்தருளுகிறார்.

உத்பத்திநாசரஹிதங்களாய் ருகாதிபேதத்தாலே நாலுவகையான உபநிஷத்துக்கள் தேவதாந்தரபாரம்ய ப்ரமஜநகமாய் நின்றவளவில் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற வாழ்வார் பேதஸ்ருதியாலே சிதசிதீச்வரதத்வங்களை விவேசித்து கடகஸ்ருதிஸித்த ஸம்பந்தவிசேஷத்தாலே யபேதஸ்ருதிகளை விசிஷ்டைக்ய விஷயத்திலே முக்யவ்ருத்திகளாக்கி ஸம்யங்ந்யாயாநுக்ருஹீத ஸோபப்ருஹ்மண ஸ்ருதிகளாலேஸர்வார்த்தங்களையும் நிஷ்கர்ஷித்தருளி, அல்பஸ்ருதருக்கு ஸர்வாவிருத்த ஸம்யகர்த்தநிர்த்தாரண ஸாமர்த்யமில்லாமையாலே தெளியாதமறை நிலங்களை தெளியும்படி ஸகலதுரிதரோக பேஷஜங்களாயும், மதாந்தரஸ்தர்கள் கைப்படாதபடி ஏழைபேதைகளுங்கூடவர்த்தானுஸந்தாநம் பண்ணும்படி த்ரமிடபாஷையாலே அருளிச்செய்ததுகளுமான திவ்யப்ரபந்தங்களினுடையவும் அவற்றின் பாட்டுகளினுடையவும் தனித்தனியே நாமநிர்தேசஸங்க்யா நிர்தேசரூபமானவகையும் அப்ரபந்தங்களெல்லாமாக நாலாயிரமென்று தொகையும் திவ்யப்ரபந்தத்தின் சீர்மையை ஈஷத்துந்தப்பாதே ஸகலஸாத்விகஜநருங் கற்றநுஸந்தித்துஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று ஸம்ஸ்

க்ருதவேதங்களைக்காட்டிலும் வேதாந்த ரஹஸ்யவைசத்யாதிசய ஹேதுபூர்த்த்வஸத்யஃபரமாத்மநி சித்தரஞ்ஜகதமத்வ ஸர்வோபஜீவ்யத்வ ப்ரப்ருதிகங்களான குணவிசேஷங்களாலே ச்ரேஷ்டதமங்களான த்ராவிடவேதங்களை யோதித் தெளியாத மறை நிலங்களை யெல்லாம் ஸம்யக்காகவறிந்தவராய், ஏழைபேதைகள் கூடக் கிட்டி ஸர்வார்த்தங்களையும் அதிகரித்துஜ்ஜீவிக்கும்படி தூப்பில்குடியிலே திருவவதரித்தருளினவராய், ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதாசார்யரென்கிற பர்யாயநாமத்தையுடையரான வேதாந்தாசார்யர் ஆழ்வார்களவதரித்தருளின க்ரமம், அவர்கள் திருவவதரித்தருளின திவ்யநகரமாஸநக்ஷத்ரங்கள், அவர்களருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்களிவையிவை யென்பது, ப்ரபந்தங்கள் தோறும் தனித்தனியே பாட்டுக்களின் ஸங்க்யை, ஓரோராழ்வார் அருளிச்செய்த பாட்டுக்களின் ஸங்க்யை, ப்ரபந்தப்ரவர்த்தகாளுடையவும் ப்ரபந்தங்களுடையவும் பாட்டுக்களுடையவும் ஆகஸமுதாயஸங்க்யையு மிவ்வளவென்றனைவரும் வாழும்படியருளிச்செய்த விப்ரபந்தஸாரமென்கிற கிரந்தத்தை ஸார்த்தமாக வதிகரித்துத்தந்தாமுடைய நெஞ்சாலே திநங்கள்தோறும் பதாக்ஷராதிகள் நழுவாமல் ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக வநுஸந்திக்கிற மஹாநுபாவர்களுக்கு திவ்யதம்பதிகளுடைய பரமக்ருபையாலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிலே ஈஷத்துங்குறையின்றிக்கே குசலங்களுமுண்டாக்கும். அந்தமிலா - நாசமில்லாத, ஆரணங்கள் - உபநிஷத்துக்கள், ஆய்ந்து - விசாரித்து, செந்தமிழ் - செவ்வியதமிழ், சிந்தாமல் - விழாமல், அநுபாதேயஸ்தலத்திலே தவறிவிழாமலென்றபடி. யத்வா - நழுவாமல் - பதாக்ஷராதிகளில் தோஷம்வராதபடி என்றபடி. சந்தம் - வேதம், ஸம்ஸ்க்ருதவேதமென்றபடி. மொழிந்த - அருளிச்செய்த, சேமமதாம் - க்ஷேமமுண்டாம், திவ்யதம்பதிகள் க்ஷேமத்தைக்கொடுத்தருளுவர் என்றபடி. (கஅ)

ப்ரபந்தஸார வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நமஃ.

அதிகாரஸங்கிரஹம் ௬௫-ம் பாட்டு, ௨௬௫-ம் பக்கத்தில் குறித்தபடி விட்டுப்போனது.

ஸர்வகாரணபூதனும், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கலியாணைகதானனுமான ஸர்வேச்வரனுக்குப் பிரதிபாதகமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை அநுஸந்திக்கும் மஹாமதிகளுக்கு ஆத்மகுணாதிகளிலும், அஷ்டைச்வரியாதிகளிலும் துர்லபமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்கிறது.

எட்டுமாமூர்த்தியெண்கண்ண னெண்டிக்கெட்டிறையெண்பிரகிருதி [ர்க்
எட்டுமாவரைகளீன்றவெண்குணத்தோ னெட்டெணுமெண்குணமதியோ
கெட்டுமாமலரொண்சித்தியெண்பத்தி யெட்டியோகாங்கமெண்செல்வம்
எட்டுமாகுணமெட்டெட்டெணுங்கலை யெட்டிரதமேலதுவுமெட்டினவே.

எட்டுமாமூர்த்தி - ருத்திரனும், எண்கண்ணன் - பிரம்மாவும், எண்திக்கு-எட்டுத்திக்குகளும், எட்டுஇறை - எட்டுத்திக்குப்பாலகர்களும், எண்பிரகிருதி - எட்டு தத்துவங்களும், எட்டுமாவரைகள் - எட்டுக்குலபர்வதங்களுமாகிய இவைகளையெல்லாம், ஈன்ற - சிருஷ்டித்தவனை, எண்குணத்தோன்-பரமாத்துமாவினுடைய பிரதானமந்திரமான, எட்டு - திருவஷ்டாக்ஷரத்தை, எண்ணும் - அர்த்தத்துடன் கேட்டு அநுஸந்திக்கும், எண்குணமதியோர்க்கு - அஷ்டாங்கபுத்தியையுடைய பிரதிபுத்தருக்கு, எட்டுமாமலர் - அஹிம்ஸைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டுப்புஷ்பங்களும், எண்சித்தி - எட்டுசித்திகளும், எண்பத்தி - எட்டுவிதமான பத்திகளும், எட்டுயோகாங்கம் - யோகத்திற்கு அங்கங்களாகச் சொல்லப்பட்ட யமம் நியமம் முதலியஎட்டும், எண்செல்வம் - அணிமாமுதலான ஐச்வரியமும், எட்டுமாகுணம்-முக்ததசையிலுண்டாகும் எட்டுமஹாகுணங்களும், எட்டெட்டு எண்ணும்கலை-அறுபத்துநான்குகலைகளும், எட்டுஇரதம் மேலதுவும் - எட்டுரஸங்களுக்கும் மேற்பட்டதான சாந்திரஸமும் ஆகிய இவையெல்லாம், எட்டின - கைகூடின ; அபேக்ஷையுண்டானபோது எட்டாதவை ஒன்றுமில்லை.

ருத்திரனுக்கு பஞ்சபூதங்களும் சந்திரசூரியர்களும் யஜமானனுமாக எட்டு மூர்த்திகள் ; பிரம்மாவுக்கு நான்குமுகமாகையால் எட்டுகண்கள் ; சிருங்காரம் முதலிய எட்டுரசங்கள், சாந்தி ஒன்பதாவது ரஸமாம்.

ஸ்ரீயை நம: ‖

ஸ்ரீமதே ஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ‖

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ‖

ஸ்ரீமத் வாதிஹம்ஸாம்புவாஹ ஸ்ரீவரதாசார்ய வ்யாக்யாஸஹித

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார க்ரந்த: ‖

ஸாரஸந்தாயவேதாநாம் ஸாரஜ்ஞாக்ஷிதவக்ஷஸே ।
ஶாரதாம்புஜநேத்ராய ஸாரநாயகாய மங்களம் ‖

குருபரம்பராஸார: ‖

விஶ்ராமே நிகமாந்தாய விஷ்ணுவாதஸ்வதந்த்ரவாம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யாம் த்ரிவேணீ தத்ஸமேக்ஷணாம் ‖
ஸுவிஜ்ஞாதவிஜ்ஞாநதாம் விஜ்ஞாதவிஜ்ஞாநதாம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி ‖

சீரொன்று தூப்புற்றிருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஓரொன்று
தானேயமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

குருப்ய: தத்குருப்யஶ்ச நமோவாகமதீமஹே ।
வ்ருணீமஹே ச தத்ராத்யௌ தம்பதீ ஜகதாம் பதீ ‖

‖ ஸ்ரீஶ்ருதப்ரகாஶிகா ப்ரதம ப்ரகாரம் ‖

ஸ்ரீவெங்கடநாயார்யஃ கவிதார்க்கிககேஸரீ । வேதாந்தாசார்யவர்யோமேஸந்நிதத்தாம் ஸதாஹ்ருதி ‖ ஸாக்ஷாந்நாராயணம் தேவம்ஸ்ரு க்ருகேஷகலீக்ஷயா । சுவதீர்ணம்வேதர்யம் ஸ்ரீரங்க நாயகமாஸ்ரயே ‖ ஸ்ரீஶ் வேதாந்தஸாரோ நந்தர்வாம்ஸீம்ஸாரவஸாரவஸாரம் । வ்யாகரவர்ணி ஸாரோணாஶாஜ்ஞாவரஸாஸ்ந்தாம் வ்யஸாதாய ‖ வ்யாஸீஸிதமான ஸாரு வாஸாரவாஸாரவ்ய வ்யங்ஞத்துக்கு விஷயவ்யயோஜநங்களை ஸூ விப்பியா நின்றுகொண்டு நிஷ்ப்ரத்யூஹபரிஸமாப்த்யபமநாயர்ம் ஶுமஹாசரணம் செய்தருளுகிறார், (ஸாரஹ்ய உத்யாதியால்.) இதில் முந்தின ஸாரஸப்தம் ஸ்வாபீவஹிதாசார்யஶாஸ்ரவம். இரண்டாம் ஸாரஸப்தம், தஶாசார்யப்ரஹ்ருதி ஹமவத்யுங்கவரவாசார்யவ ரம்பரை எல்லாத்தையுங்காட்டுகிறது. ஸாரஹ்யஃ என்கிறவிதுவே ஹமவத்யுங்க ஸவுஸாரக்களையும் சொல்லவைத்தாயிருக்க, தஶாரா ஹ்யஃ என்றயிகம் ப்ரயோகித்தது, "ஸவாசார்யவம்ஶோஜ்ஞேயஃ, சூவா யர்ணாஶஸாவஸாவித்யாஹமவதஃ" என்கிற ஶ்ருதியாலும், "ஸாரஸ்ரு ப்ரவாப்ரயஶம்தஶாரஸ்ஸுதஶேதாஹஸிம்" என்று ஸ்ரீ வாம்ஶாராத்ர ரகேஷாசாஹ்ருதவநத்தாலும், சொல்லப்பட்ட க்ரமத்தை காட்டுகைக் காக. இப்படி தஶாரஹ்யஃ என்கிற விடத்தில், பஹுவசநம் பாஹு ஸ்யமாநாலும், ஸாரஹ்யஃ என்கிறவிடத்தில், சுயெம்கஸ்யமாக வஜாயாம்பஹுவசநம் (நஶோவாகம்) நஶஶத்ரீம். இங்கு நஃ என் றிவ்வளவே அமைந்திருக்க வாகம் சுயீஶஹே என்றும் சுயிகம் ப்ரயோகி த்தது, நஸ்ஸூத்துக்குள்ள ப்ரஹீஹாவாதநிவேதநாதஸ்யங்களையெல் லாமிங்கே தமக்கு விவக்ஷிதமென்று காட்டுகைக்காக. நஃ என்றிவ்வள வே ப்ரயோகித்தால்ஸக்ரஜப்ரயாகஸ்ஸூஉதிந்யாயாஜவணகவ்ஹிஹயெம்

ஸ்ரீஸாரப்ரகாஶிகா ‖

வந்தே ஹஸ்திகிரீஶஸ்யவக்ஷஹாம் வாரிஜாஸநாம்। யதவாம்ஶேக்ஷணா த்ரம்ஸாம்வயந்தே ஸவஸம்வதஃ ‖ வந்தே ஸ்ரீரங்கயாசாநம் ஹரிம்வர வராஹியம்।யதாவாஸஸ்யம் லோகேசம்ஸ்யாநாம்நிரவகம்‖ஸ்ரீஶ்ராவ வஸாயிம்ஶ்ரகணாஸம்ப்ராபஸஸ்தம்தயா ஸ்ரீஶ்ருதப்ரகாஶிகதேஶிகேந்த்ர,

(ஸா-நீ)ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயொழியும். நஶ்லோகத்தைச்சொல்லுகிறமென்றின்கனே ப்ரயோகித்தால் பஹ்வர்த்த ஸாதாரணமான விஶ்லேஷத்தினர்த்தமெல்லாமிங்கே நமக்கு விவக்ஷிதமென்று வாக்யதாத்பர்யமாமிறே. இத்தால் ஶரணாகதிவிஷயத்தில் அதிஶயிதஶக்தித்வமுண்டென்றதாய்த்து, அதில் யாதவஞானங்களிருக்க அர்த்யநயாசமேவ ப்ரயோகித்தது இந்த ஶரணாகதிஜநம் ஸாக்ஷாத்தாகவந்தவளவன்றிக்கே வேதாந்தநம் போலேஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவோதிதமாய், ஸ்ரீபராஶரத்வைபாயநஶுகாதிஸ்ரோதாகவிப்ரஹ்மதிஸர்வவைதிக பரிக்ருஹீதமாய், யதிராஜப்ரோக்தவாக்யதத்வஹிதாதிஜ்ஞாநநிஷ்டாநஸம்மதமாய், அகாரணப்ரத்யவாயாவஹமாய், மோக்ஷாவஸாயகமாய்,ஸர்வதோத்ருஷ்டிதிஷ்டகாரண பரமயோக்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அயஶ்ரேயோ ப்ரணீதாஹ ஜந்த்யஜம்தவாக்ய என்று ஸ்ரீபாஷ்யம் திருவாய்மொழியர் அருளிச்செய்தார். அயஶ்ரேயே என்று இத்தை ஜகாராநமாகச்சிலர் சொல்லும் பக்ஷத்தில் ஶப்தவிநிஷ்டிதஶ்ரேயோபாயமாகையாலே ஸகாராந்தபக்ஷமே உபா

(ஸா-கா) பரத்வேகஸ்வாதந்த்ரம் ப்ரபந்நம் | ஸ்ரீவாஸுதேவ ஹஸ்தாஹ்வயவராஹீ ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியோபதேஶதத்யஜ்ஞாவதம்ஸம் ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸம்பஜே ‖ கேவிஷ்கேஸரஸம்ஷணம் பம்யஜநாக்கேவிஞ்ச நாயம் ஶம்நிம் கேவித்யாஶம் நஹெஸிகம் ஶரணமணேர்கேவிஞ்சராசாநஜம் | ஸ்ரீஶைலம்கடநாயகஸம்ரிவேரெ ஸம்ஹாவயம்தேஶிகம் ஸ்ரீராமாநுஜ கதாஜ்ஞாப்தி பரணமுஶநம் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸம்பஜே ‖ ஸாரஸாரஜகம் தாஸ்யம் ஸ்ரீநிவாஸாயஸேவயா | ரஹஸ்யத்ரயஸாராயஸூக்தம் தேநப்ரகாஶ்யதே ‖ஸ்ரீயஃபதிநிர்விஶேஷ ப்ரத்யநீக கல்யாண குணைகதாநஸர்வஶேஷீபரஷோத்தமோ நாராயணஸ்ஸர்வஶேஷ ஸுதாநாம் பத்தாநாம் நித்யஸூரிவதஸ்ஸ்வஸ்வகைங்கர்யகரணஸ்வரூப யோக்யதயா ஸத்யாஶயி அநாதிகர்மப்ரவாஹேண நஷ்டப்ரவஹ ரம்பராவிவஶதாம் வேதஹிகாமுஷ்மிகாபவர்கநக்ஷப்ரபரமாக்ஷா யேதூராயுஷம் தத்ஸாயநே ப்ரவ்ருத்திம்பாவஶோக்யாவரகாரா ண்யபரவஶ: பரிவாராயதஸ்வாயஜ்ஞாவநேஸ்திதஸ்வா யாநுஷ்டாநேந தஸ்ப்ரார்த்யமிதி ஸம்ஸத்யஸ்யஹ்யீபநர நாரா யணாதிஶ்ரேவநமோவாஸநஶாஸ்த்ராணி ப்ரவர்த்தித்தா ஶக்தாநாம் ஸர்வேஷாம் ஶங்கோபநாயயாஶ்ரயதிவராதிஶ்ரேவந ப்ர வத்திஶாஸ்ரம் ப்ரவர்த்யதஸ்ய்யாவ்யக்தி மஹீரதயா ஶ்ருதிப்ரக்ஞேஶர ஶரணாகதம்விதாவ்ய "யதாஞ்ஜிஹெதிஶக்தம் ஸ்ரீஶைலஜிதமேவவா | தத்

(ஸா-நீ) ஜ்ஞேயம் (ப்ரணீதவேஹ) ப்ராபகத்வேந ப்ராப்யத்வேந வேதி ஶேஷ: (தத்ர) தத்ஸ்வரூபம் என்றுசொன்ன ஸ்வரூபபரம்பரையையி லென்றபடி. ஸாதநத்தை சொல்லியிருக்க இவர்களுடைய ஸ்வரூபமும் ஸ்வ ஷ்டமாக வேண்டி விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது. இவர்களும் ஸ்வரூ க்களில் ஸம்தப்யமாநாஸில் தஜ்ஜ்ஞாநமிலா ந்நதாயிகளாய், மோக்ஷாதிஷ ஞங்கள் ப்ராப்யாபேக்ஷங்களை யொழியிவர்கள் ப்ராபகத்வேந ப்ராப் த்வேந வரணீயராவரோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநம்வேதி) என்று ஆனால், ஸம்ஸ்வாமித்வம் ப்ரஸம்தியாதாவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞம் வதீ)என்று. பிராட்டி இவனுக்கு ஶேஷஸம்பந்தையாகையாலே இது ப்ர ஸம்தியாதென்று கருத்து. இங்கு அம்ஶமாக நிஷேத்யஸ்பிக்கிறவித்தாலே மோக்ஷாயத்தா ப்ராஸத்திலிருவருமுத்தேஶ்யரென்று சொல்லித்தாய்த்து. இஶ்லோகத்தில் உபேயத்தாலே இஸ்வரூபம்பராஸாராவ்ய ப்ரவம்யக்கு ஸ்வரூபஹிதஜநம் விஷயமென்று முத்தாஸத் தாலே பரமோக்ஷம் ப்ரயோஜநமென்றும் ஸூசிதமாகிறது. இஸ்வரூபஸ்வாஸாரத்வொக வாதாயிகாரத்தோ டே ஶாயிகாரமோ விஶாயிகாரமோ,வண காயிகாரமாகில், ஶ்ரேயஜதிக் விதாநிக்கஸிம்ஹ்யத்ராரஹ ஸ்வரூபரம்பராஸாஸ்வணம் என்றருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்றும். கயம்வம்லக்கதயாத்யிகாரங் களிலே ஶ்ரேயஸ்கரணஸம்ஶீத்ரத்திலே இப்படியருளிச்செய்யக் க ண்டிலோம். ஶ்லோகத்தும் ப்ரதிதாமென்றயிகாரமேதமாரம் ஹும் விரோதிக்கும். ஸம்ஸ்வரூபஸ்வரூபஹ்ஸ்ஸுஎன்கிறத்தோடே வாந

(ஸா-கா) ஜ்ஞாநஹ்ருஷ்ணோத்தோபஸம்ஹவ ஸ்ரீதத்வத்ரயகாரணவ யஜ்ஞவிஶ்லாகிஶாயிதிதிவேஷிதத்வவிஶிஷ்டஸவத்தம்த்வமரத்ரஶ்ரீத தேஶாஹாவாயபவெணாவதீயவ்ஶீஶரணீதாத்விஶேஷணஸவெ ஷாம்லக்ஷணஸாஸ்ஸம்ஹஸாமஸ்யத்ரயஸாராயஹதஸ்யவரவே ஷாயவ்யாபநஸ்யஸ்யநஸ்ய நிஷ்க்ஷஷ்டஸவஜ்ஞாவநாய ஸா க்ஷதக்தாதிவஹதீநஸவ ப்ரதாணாநுஸாரேண ரஹஸ்யத்ரயம் வ்யாவ்யாஸ்நிக்ஷிவ்வஸிஸதாவ்யயம் ஶ்ருதிஸ்யதாவார ப்ர வ்ஸ்ஷாநஸ்ஸாரவ்வபதஹஜம் ஶிஷ்யஶிக்ஷாயம் ஶ்லோகேநிபத்யா தி (ஶ்ருஹ்ஜதி) (நமோவாகம்) நதக்தி(கயீதஹே)க்ஹ்யஸ்யாதம். தம்ஹ ஜாவாரவ்க்வாக தம்ஹஜஸ்யவஹதபாந நிஷேதயஶ நாஸக்ஞதநா ஷிதக்வஸிஜயெகயீதஹஜதிஷபாத்தம். யதாகயீதஹீதிவாம். தநாஸ்வா நாஷிதஸ்யதம்ஹஜஸ்யஶிஷ்யஶிக்ஷாயம்ஹ்யயெ நிஷேதஶாக "ஸம்ஶ்ர

ஸ்ரீ:.

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன்திருவடிகளே சரணம்.

நயினாராசார்யர் திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளையந்தாதி வ்யாக்யானம்.

கோடிகன்னிகாதானம்

திருமலைதாததேசிகன் அருளிச்செய்தது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அத்திகிரிநாதனருளாலேவந்த
  வேதமுடித்தேசிகனார்புதல்வன்மன்னும்
சுத்தகுணத்தூப்புனயினாரென்றோதுஞ்
  சீலமிகுவரதகுருபொற்றாள்பற்றிச்
சித்தியுறுமவன்ஞானமைந்தனான
  எம்பெருமானாரப்பன்குலத்தில்வந்த
பத்துமவாசினிமகனைப்பணிந்துபிள்ளை
  அந்தாதியுரைசெய்யப்பார்க்கின்றோமே.

தனியன்.

திருமலைஎம்பெருமானாரப்பன் அருளிச்செய்தது.

சீரார்தூப்புற்பிள்ளையந்தாதியென்றுசெழுந்தமிழா
னேராகவேதாந்ததேசிகர்தாளிணைக்கீழ்மொழிந்தான்
ஏராமறைப்பொருளெல்லாமெடுத்திவ்வுலகுய்யவே
சீராகியவிபு ... யன்பாதந்துணைநமக்கே.

(சீரார் ...) யதிராஜ சரணாரவிந்த ... தாத ஹ்ருதயாரவிந்தராய், ஸ்ரீ ராமாநுஜ திவ்யாஜ்ஞா ... வேதாந்தாசார்ய பதரான ஸ்ரீ வேங்கடநாத தேசிகனுடைய நிரவத்ய ... ஸ்வாமியான சரணாரவிந்தங்களுக் கடிநிலை யென்னலாம்படி, ... ப்ரபாவத்தாலே கோதை ... மான வேதாந்தங்களின் ஸாரத்தைக்கொண்டு, ப்ராசீநாநாம் ஸ்ருதி ... மான த்ராவிட பாஷா ஸூக்தத்தாலே பிள்ளையந்தாதியென்னும் ப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்து நிகில லோகங்களையும் வாழ்விக்கையாலே, இவரே வரந்தரும் பெருமாள் என்று ஸகல ஸம் ஸாரிகளான தூப்புல் நயினார் திருவடிகளே நமக்குபாயமு முபேயமுமென்று அநுஸந்திக்கிறார்.

மாமலர்மன்னியமங்கைமகிழ்ந்துறைமார்பினன்றாள்
தூமலர்சூடியதொல்லருண்மாறன்றுணையடிக்கீழ்
வாழ்வையுகக்குமிராமாநுசமுனிவண்மைபோற்றும்
சீர்மையனெங்கடூப்புற்பிள்ளைபாதமென்சென்னியதே. (க)

(மாமலர்) ஸம்ஸீராம்ஸஸ்கோத்த ஸாஶ்ரேஷ்டநாத பரிகரவிக ஸித த்ருஶஶதவத்ர ஸாராஸிர விவேக கமலகாஸார நிவாஸஶீ லையான பெரியபிராட்டியார் அகல்கில்லேன் என்று பிச்சேறி நித்ய வாஸம் பண்ணும்படி இடமுடையதான திருவகலத்தையுடையவனுகை யாலே, அவன் துயராறுசுடரடிதொழுதெழுமிவ்வுலகினின் மிக்கவருளுடைய திருநாவீறுடைய பிரானுடைய பரஸ்பரஸத்ருஶமான திருவடிகளின்கீழ் வாழ்வல்லது மற்றொன்றும்வேண்டாதயதிஸார்வபௌமனது ஶரணாநு ஸந்தாநத்தாலே தரித்திருந்து 'ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோஸ்மி... வம்ஶ்ய: பராங்குஶமுநேஸ் ஸ ச ஸோபி தேவ்யா தாஸஸ்தவேதி வரதாஸ்மி தவேக்ஷணீய:' என்று நித்யாநுஸந்தாநம் பண்ணுநின்ற சீரார்தூப்புற் றிருவேங்கடமுடையானது பூவார்கழல்களை ஸததம் ஶிரஸா வஹிக்கப் பெற்றேன், இனி எனக்கு என்னகுறை யெழுமையுமே, இனி எனக்கா நிகர் நீணிலத்தே என்கிறார். (௧)

சென்னிவணங்கச்சிறுபனிசோரவென்கண்ணிணைகள்
வெந்நரகங்களும்வீயவியன்கதியின்பமேவத்
துன்னுபுகழுடைத்தூப்புற்றுரந்தரன்றுமலர்த்தாள்
மன்னியநாள்களுமாகுங்கொன்மாநிலத்தீர்நமக்கே. (௨)

(சென்னிவணங்க) கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஜதி ப்ரவர்த்தமாண ஸர்வராய், விஶ்வாதிஶாயி விஶ்வாமித்ர கோத்ர ஹர்ஷணரான தேஶி கேந்த்ரனுடைய ஶ்ரிதஜநஸஸ்த்ர உபாவநாதந ஸ்வபாவமான திருவடிமலர்களை நமக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று அத்யவஸி ததாஶ்ரயித்தோம், தலைவைத்தோம், கண்கள்பனி அரும்பினோம். 'ஹ்ருஷ்டாஶீதநேத்ராம்பு:' என்கிறபடியே ஸபுலக ஹர்ஷிதவக்த்ரானோம், க்ரூரதமான நரகங்களுமெல்லா மொருதட்டென்னும்படியான கதி வாதியைத்தப்பினோம், மோக்ஷயிஷ்த்ராதியைப்பெற்றோம், விண்ணுலகில் வியப்பெல்லாம் விளங்கக்கண்டு விண்ணவர்தங்குழாங்களுடன் வேதம்பாடி பண்ணுலகில் படியாதவிசையாற் பாடும்பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடு வோம், இந்நாளுக்கொப்பாவதொரு நாள் இனிஉண்டாகப்புகுகிற தென் றிருக்கிறீர்களோ நமக்குச்சொல்லீர் நாநாதேஶஜநபத நகரக்ராம வாஸிகளே என்கிறார். (௨)

மாநிலத்தோதியமாமறைமன்னியநற்கலைக
ளானவைசெய்யுமரும்பொருளத்தனையேயருளுந்
தூநெறிகாட்டுமிராமாநுசமுனிதோத்திரஞ்செய்
யூனமிறூப்புலையனோர்புகழன்றியுய்வில்லையே. (௩)

(மாநிலத்து) கடன்ஞாலத்துள்ளோர் ஸந்தியமாக அப்யஸம் பண்ணக்கடவ ஸாங்கவேதங்களுக்கும் ததீயவித்யாஸ்தாநங்களான ஸகலகலைகளுக்கும் வ்யாகரண திவாகரனாய் புறமேதொழுவார்க்குப் பொய்யனாய் தனதாளடைந்தார்க் கணியனானஸர்வேஶ்வரனை

வசீகரிக்கவல்லதொரு நிக்ஷேபம் சரணாகதிமார்க்கத்தை ஸர்வோபஜீவ்யமாக்கி யருளின ஸ்ரீபாஷ்யகாரரான யதிஸார்வபௌமரது திவ்யாவதாரங்களை ஸந்தர்சனம் செய்கையாலே நிரஸ்தநிகிலதோஷராய்த் தூப்புற்குலத்தில் திருவவதரித்தருளி, ஜ்ஞாதாஸந்தாநபந்தம்ச என்கிற ஸர்வவிதஸம்பந்த ப்ரதிஸம்பந்தியான தேசிகேந்த்ரனுடைய நிரவத்யமான யசோவ்ரதமல்லது இவ்விருள்தருமாஞாலத்தில் பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குமவர்க்கு வேறோருஜ்ஜீவநோபாய மில்லையிறேயென்கிறார். (௩)

உய்யும்வகையில்லையுத்தரவேதியில்வந்துதித்த
செய்யவண்மேவியசீரருளாளனைச்சிந்தைசெய்யு
மெய்யவனெந்தையிராமாநுசனருண்மேவிவாழு
மய்யனிலங்குதூப்புற்பிள்ளையாய்ந்தபொருளன்றியே. (௪)

(உய்யும்வகை) பரமைகாந்தி ஸார்வபௌமனாய் ஸர்வஜ்ஞயானசதுராநநனுடைய வாஜிமேதயாகாந்தவேதியிலே தத்யவதாரஸாவதாந ஸர்வஜ்ஞவதநராஜீவனாய்க்கொண்டு திருவவதரித்தருளிய பிராட்டியாரோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டராய் காருண்யராசியான பேரர்களாளனையல்லது மற்றொன்றறியாதே, 'ப்ரணதார்த்திஹர, வரதாகார விஷய ஸாகர சரணம் ப்ரபத்யே' என்று நித்யாநுஸந்தாநம் பண்ணுநிற்கும் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான யதிவரதியினது 'ப்ரதிஷ்டாபிதவேதார்த்தஃ' என்கிற அநுக்ரஹ விசேஷத்தாலே ஸம்ஹிதாதாரஸாரஜ்ஞரான தேசிகேந்த்ரனாய் வந்து, ஸர்வலோகபிதாவான ஸ்ரீயஃபதி தான் வ்ரஜ என்று விதித்து வைத்த சரணாகதிமார்க்கத்தை ஸர்வஸுலபமாம்படி கண்டகசோதநம்பண்ணி ஸுகணாவஹமாக்கியருளினான், அந்த அநுக்ரஹவிசேஷ மல்லது ஜநநமரணபீதாமதஜ்ஜநருக்கு உஜ்ஜீவநோபாய மொன்று மில்லையிறே என்கிறார். (௪)

அன்றிவ்வுலகினையாக்கியரும்பொருணூல்விரித்து
நின்றுதன்னீள்புகழ்வேங்கடமாமலைமேவிப்பின்னும்
வென்றிப்புகழ்த்திருவேங்கடநாதனெனுங்குருவாய்
நின்றுநிகழ்ந்தமண்மேனின்றநோய்கடவிர்த்தனனே. (௫)

(அன்றிவ்வுலகினை) ஸர்வேச்வரனான நாராயணன் சேதநர்கள் பக்கல் பரிவாலே கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்து நாமரூபவ்யாகரணம் பண்ணி அநுஷ்டாந ப்ரமாணதயா கோசரப்ரஜ்ஞாரவமயமான சாஸ்த்ரங்களைக் கொடுத்து உபப்ரும்ஹணம் பண்ணுவித்து ஜ்ஞாநாதிகளை யிட்டு மூதரிப்பித்துத் தானும் ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயனாய ஸர்வஸஹிஷ்ணுவான அர்ச்சாவதாரவேஷனாய் ஸ்ரீமத்ஸுரக்ஷண யாத்ரநபரமான வடக்குத் திருமலையிலே நின்றருளினவளவிலும் தன் க்ருபாஷிவணஸ்யம் பெருமையாலே பாஹ்யாபாஹ்யகுத்ருஷ்டிஜந நிர்மூலநஜநிதயசோஹாரஹாரரான ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனாய்வந்துநிற்

கையாலே இருள் தரு மாஞாலத்தின் கண் நிஶ்சலமாக ஸ்தாபித்த ஸ-
ர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர பரமதங்களை பரிஹரிக்க வல்லானுமான்,
ஆகையாலே இவரையே ஆஶ்ரயியுங்களென்கிறார். (௫)

வித்தகன்வேதியன்வேதாந்ததேசிகனெங்கடேப்புன்
மெய்த்தவனுத்தமன்வேங்கடநாதன்வியன்கலைகள்
மொய்த்திடுநாவின்முழக்கொடுவாதியர்மூலமறக்
கற்றவனென்றுரைத்தேன்கண்டிலேனென்சடுவினையே. (௬)

(வித்தகன்) ஆஶ்ரிதரது ஸம்ஸாரரோகத்துக்கு நிதாநஜ்ஞரான சிகித்ஸகன், ஸர்வசாஸ்த்ரவேதீ, வேதாந்தவ்யாக்யாநம் பண்ணுமவன், ஸுசரித்ரன், விஶ்வாமித்ர கோத்ராவதீர்ணன், ஸத்வநிஷ்ட ஸத்யஶீல தப: ப்ரபாவ ஶாலீ, ஒருசொற்றை சொல்ல வொண்ணாத ஸர்வோத்தமஶீலன், ஶ்ரீவேங்கடநாயகன், வாதாடோப ஸம்ஸ்க்ருத ஸர்வதந்த்ர [illegible] ஸ்வஶிஷ்ய ... ஸஹித்தோடு ஸமீசீ-
ணமாக ஸகலகலைகளையும் கற்றுக்கற்பிக்கும் ப்ரவீணஶாலன், என்
றிப்புடைகளிலே சில திவ்யாவதாநங்களை நினைந்து தத்வமான திரு
நாமங்களை அநுஸந்திக்கப்பெற்றவாறே என்னைநின்றுவதைத்து வாதித்த
துஷ்கிருத கர்மங்கள் சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தன,
இனிக் காண்பனவல்லவென்கிறார். (௬)

வினைகாளுமக்கினிவேறோரிடந்தேடவேண்டுமெனைச்
சினமேவிமுன்போற்சிதைக்கும்வகையிங்கரிதுகண்டீர்
எனிதிலிராமானுசமுனியின்னுரைசேருந்தூப்புற்
புனிதரென்புந்திபுகுந்துதிகழ்ந்துபொருந்தினரே. (௭)

(வினைகாள்) விஶத நவாஸ்ருதி ... ஸூக்திகளான யதிபதி திவ்யஸூக்திகளுக்குத் தங்குமிடமான ஆசார்யன் ஸர்வஜ்ஞ ஶ்வாநமான திருமேனியோடே அடியேனுடைய ஹ்ருதயஸ்தாநத்தில் ப்ரவேசித்து அது தன் திருவுள்ளத்துக்கேற்ற தாயிருக்கையாலே ஸ்திரப்ரதிஷ்டனாய் நிற்கப்பெற்றான், ஆனபின்பு உங்களுக்கிங்கு அவகாஶமில்லை, முன்புபோலே நின்றென்னை நலியப்பண்ண உங்கள் கையிலாகாது, உங்களுக்கேற்றதொரு ஸ்தலம் தேடிச்சென்று பிழைக்கவல்லிகளாகுக வினைகளே யென்கிறார். (௭)

பொருந்திப்புவிதனிற்பொய்வாழ்க்கைபூண்கின்றபூரியர்கா
ளிருந்துநரகினிடர்கெடமாற்றவறிகின்றிலீர்
பொருந்தும்பொருளொன்றுசேளீர்பொங்குமிவ்விடர்க்கடற்கு
வருந்தாதுதூப்புன்மாபூருடன்பாதம்வணங்குமினே. (௮)

(பொருந்தி) வந்தேறியான ஸம்ஸாரத்தி லிருக்கச்செய்தே ஸ்வரூபப்ராப்தமானவற்றில்போலே பொருந்தி நிலையில்லாத இவ்வுலகவாழ்க்கையையே விரும்பி வர்த்தியாநின்ற நீவர்களே, ஸோகாகாரத்துக்கு விரகு தேடவந்தவிடத்தும் ஸாஸஹநரகயாதநா நிவ்ருத்திக்கு வழிகாணாதே திகையாநின்றீர்கள், இனிப்புரிந்து வந்தீர்களாகில் உங்களுக்

கொரு ஹிதம்சொல்லப் பாரியாநின்றோம். விஶ்வஸித்தீர்களாகில் க்ஷிவாஜியைத் தப்புவீர்கள். குருவியின் கழுத்தில் பனங்காய் கட்டுமாப்போலே சொல்வேனல்லேன், தூப்புல்குடியில் பிறந்த ‘வேதார்ஷ ஐஹ ஜஹாத்3ா’ என்னக் கடவ தேஶிகேந்த்ரனது திருவடிகளை ப்ராப்யங்களாக ப்ராபகங்களாக அத்யவஸித்துப் பணியுங்கள், பணியவே து:க்கஸம்ஸார ஸம்பவங்கள் தன்னடையே கழியு மென்கிறார். (அ)

வணக்கமொடுக்கம்வழக்கமொழுக்கமிரக்கஞ்சேரும்
இணக்கமுறக்கமிழுக்குமழுக்குமிகந்துநிற்குங்
குணக்குலமோங்குமிராமானுசன்குணங்கூறுந்தூப்பு
லணுக்கனைப்பிள்ளைதனையரணாகவடைபவர்க்கே. (௯)

(வணக்கம்) ராமாநுஜ சரணாஶ்ரித ரஸிகராய் ஸம்யக் ஜ்ஞாநயுக்த வேதியாய் ஸர்வோபகாரரான தூப்புற்குருவை ஶரண மென்று பற்றுமவர்களுக்கு ‘நிஹத: ப்ரணத: ப்ரஹ்வ:’ இத்யாதிப்படியே வகுத்த விஷயத்தில் ஸவிநய ப்ரணாம ஸமாதாநாசாரவிசாரகாரணாதிகளும் விபரீத ஸம்ஸர்க்க ப்ரமாதாலஸ்ய நித்ரா சாமீந்ய மோஹாதி தோஷ விதூரமாய் சூத்ராநுஷ்டமான வேதாந்தோதித நிவிஷ்ட ஶரணங்களும் தன்னடையே வளராநிற்கு மென்கிறார். (௯)

அடைபவர்தீவினைமாற்றியருடருந்தூப்புலையா
இடர்தருமிப்பிறவிக்கடறன்னிலமர்ந்தவென்னைக்
கடையறப்பாசங்கழற்றிநின்றாளிணைகாணும்வண்ணம்
உடையவனேயருளாயுணர்ந்தார்தங்கள்கற்பகமே. (௧௦)

(அடைபவர்) ‘ஶிஷ்யபாவேந ஸம்ப்ராப்தம்’ என்றாற்போலே ஶரணமதி ஶப்தம் செவிப்படுத்தினார்க்கு ஸகல தோஷங்களையும் போக்கி ‘மோக்ஷயிஷ்யாமி’ என்றவனருளைப் பெறுவிக்குமவனாய் ஸகலருக்கும் நிருபாதிக பிதாவான தேவரீர் நிரந்தர து:க்கமயமான ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் விழுந்து கரைகாணமாட்டாதே அழுந்தாநின்ற அடியேனை ‘ஸர்வபாபாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வாந் காமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷாது’ என்கிற கட்டளையிலே அவை அவன் காணக்கொடாவிடினும் பகவதீய திவ்ய சரணாரவிந்த பரிஸர ஸஞ்ஜாத நிரதிசய கைங்கர்யாநுபவம் பண்ணும்படி பந்தக கர்மங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்கி க்ருபை பண்ணவேணும், ஸ்வரூபத்தை அறிந்துவந்து வேண்டுவார்க்கு வேண்டும் வரந் தந்தருளுமவனல்லையோ நீதான், நிருபாதிக ஸ்வாமியான உன் தயைக்கிதொரு சந்தேஹ வாக்யமிருக்கும்படி பார்த்தருளலாகாதோ பிரானே என்கிறார். வணக்கத்தளவும் பரோபதேஶமாய் இனி ஸ்வாநுபவமாயிருக்கிறது. அநுஸந்தேய ப்ரகாரத்தை ஸ்வாநுஸந்தாநமாக அருளிச்செய்தது; இதுவும் பரோபதேஶமே யென்றுமாம்.

கற்பகமேயென்றுகாசினியோரைக்கதிக்கமாட்டேன்
வெற்பிடையேநின்றுவெந்தவத்தீயிலுமேவமாட்டேன்
பற்பல்கலைவல்லபாவலனேபத்தரேத்துந்தூப்பு
லற்புதனேயருளாயடியேனுக்கரும்பொருளே. (௧௧)

(கற்பகமே) எனைத்தோருகங்களு மிவ்வுலகாண்டு கழிந்தவர்நினைப்பான்புகில் கடலெக்கலி னுண்மணலில் பலர் ஆகையாலே, என்னுவதெத்தனை நாளைக்குப்போதும் உளனாகவேயெண்ணித் தன்னையொன்றாகத் தன் செல்வத்தை வளனு மதிக்கும் மன்னு மணிசரைப்பாடிப் படைக்கும் பெரும்பொருள் என்று தெரிகையாலே, மாரியனைய கைமால்வரையொக்குந் திண்டோளென்று பாரிலோர் பற்றையைப் பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசிப் பற்றமாட்டேன்; காயோடுநீடு கனியுண்டுவீசு கடுங்கால்நுகர்ந்து நெடுங் காலமைந்து தீயோடுநின்றும் ஊன்வாட வுண்ணாதுயிர் காவலிட் டுடலிற் பிரியாப்புலனைந்து நொந்து தான்வாட வாடத்தவம் செய்யமாட்டேன். ஸர்வஜ்ஞ விதித நிகிலஜ்ஞாதவ்ய விஸ்தரனே, பாலெய் தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவுமுத்தம் முத்தமிழ்வல்லவனே, க்ருபாப்ரவாஹனே, ப்ரவணதர ஸர்வஜ்ஞமான பரஞானக்ஷண பரமவைராக்யத்தை அடியேனுக்கு தேவரீரே நிர்வாஜிக நிரவதிக க்ருபையாலே ப்ரஸாதித் தருளவேணுமென்கிறார். (கக)

பொருளானதொன்றுமென்னிற்பொருந்தாததுவன்றியந்தோ
மருளேமிகுத்துமறையவர்நல்வழிமாற்றிநின்றேன்
தெருளார்மறைமுடித்தேசிகனேயெங்கடேப்புற்றேவே
யருளாயினியெனக்குன்னருளேயன்றியாறில்லையே. (கஉ)

(பொருள்) பற்றேலொன்றுமிலேன், அடியேனுடைய ப்ரவ்ருத்திகள் எல்லாம் நிஷ்ப்ரயோஜநமே யாவன, அவ்வளவன்றிக்கே அஜ்ஞாநமே மேலிடுகையாலே அஹிஜந விதுஷா ஸமாச்ரித ஸதாசார ஸீமாசாலிகளுடைய அநுஷ்டாநத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு நின்றேன், பாவமே செய்து பாவி யானேன், நிஸ்ஸம்சயமாக வேதாந்தார்த்த நிர்ணயம் பண்ணுகையாலே ஸ்ரீரங்கபதி ப்ரஸாத லப்தமான வேதாந்த யதார்த்தப்ரவர்த்தியான தேவரீரது நிரவதிக காருண்யரஸப்ரஸாரமல்லது ரக்ஷகாந்தரமில்லாத அகிஞ்சநனான அடியேன் திறத்தில் க்ருபைபண்ணி அருள வேணு மென்கிறார். (கஉ.)

ஆருகவெண்ணுமருங்கருமஞ்ஞானங்காதல்கொண்டு
வேருகநிற்கும்விரதனெனக்கில்லைவிரத்தியில்லை
தேருதுதிண்மதிசீரார்கதியிலும்செம்பொன்மேனி
மாருததூப்புன்மாலேமறவேனினிநின்பதமே. (கங)

(ஆருக) மோக்ஷோபாயதயா விஹிதங்களான கர்ம ஜ்ஞாந பக்தியோகங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்து கர்மீ ஜ்ஞாநீ பக்தன் என்னும்படி வேருகநிற்க சக்தனல்லேன், விரக்தனுமல்லேன், கடையற்ற பாசங்கள் விட்ட பின்னை யன்றி யவையவன் காணக்கொடா னிறே, விளம்பாக்ஷமர்க்கும் அசக்தருக்கும் ஸாதாரணமான ப்ரபத்தி ஸ்வீகாரத்துக்கும் ப்ரவேசத்துக்கும் யோக்யதையில்லை, ஆனபின்பு 'நமஸ்ஸ்யோக்தி அசக்தஸ்ய நாதா நாம்' ஆகையாலே யாதவாத்ரிபதி நகராத ஸஹஸ்ர ஸுதர்சன விக்ரஹ விசிஷ்டனான தேவ

ரீருடைய பரமபோக்யமான திருவடிகளையே உபாயதயா உபேயதயாவ பற்றினேன், மறப்பனோ இனியானென்மணியையென்கிருர். (கந)

நின்பதந்தன்னிலுநேரேயெனக்கில்லையன்புகண்டாய்
நின்பதமொன்றியவன்பரிலுநேசமில்லையந்தோ
என்படிகண்டினியென்பயனேதமிறூப்புலெந்தா
யுன்படியேயருளாலுதவாயெனக்குன்னருளே. (கச)

(நின்பதம்) ‘ஸந்த்யக்ஷணவஸாத்தேதே ஸம்ஸாரிதவாஸியள ஸத்ரயதீக்ஷ்வந நிஷ்த்திஸத்வதி ஸாவிஷோஷாவியா’ என்கிற கட்டளையிலே ஸகஸ்ய பரணாரவிந்தாநுராகமும் நேர்கொடு நேரே உண்டாகப்பெற்றிலேன், நிஸமஸ்ரஷேவகஸ்ஸரணகஸஸொ காஸோநஸர்கள் திறத்திலும் ப்ரீதிவர்த்தியுடையேனல்லேன், ஹாஹஹஹ, இனி என்திறத்தில் ஒரு விரகுகாண உருப்படில் நான் க்ஷிவாஸியைத் தப்பவழியில்லை, ஶரணாமதிஶயும் செவிட்படுத்தினுரா விடக்கடவதோ, ‘ஸுவரயமனேரவஸர்ணஸஸ்ஸஷிக’ என்ற காருண்யவத்தாலே ஸீயனென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளவேணும் என்கிருர். (கச)

உன்னருளன்றியெனக்கொருநற்றுணையின்மையினு
லென்னிருவல்வினைநீயேவிலக்கியிதங்கருதி
மன்னியநற்றிருமந்திரமோதும்பொருணிலையே
பொன்னருளாலருளாய்புகழ்தூப்புற்குலவிளக்கே. (கரு)

(உன்னருள்) ஸுவஜாநஸம்வியான தேவரீரது காருண்யாகடாக்ஷமல்லது அடியேனுக்கு ஸஹாயாந்தர மில்லையாகையாலே ககவொஹ ஶரீரஸரவங்களான பாணிவாவ ரவ பந்தகங்களை தேவரீரே போக்கி யருளவேணும், ‘யஹெய்யஸ்ஸூராக’ என்றடிபணிந்தவனுகையாலே ‘ப்ரணிவதநஸ்ஸிதுஹிதஸம்’ என்கிற கட்டளையிலே அடியேனுக்கு ஹிதமானதொன்றை விதித்தருளவேணும், ‘ப்ரஜ’ என்றால் போலே என்தலையில் ஒன்று சுமத்தாதே தேவரீரே விரகுசெய்யவேணும். ‘ஸவஸஷ்டாக்ஷராஸ்ரவும்’ என்கிறபடியே ஸஹாஸஸமஹிதமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தில் ப்ரதிவாதிதமான அஸஸ்விஶேஷங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தத்த்வாவரணரவமான ஸஜ்ஜாநத்தை ஸதம் உபதேசித்துக்கொண்டு ‘ஷயஸமஸஸாநஸஸ்ஸாநேந ஸஹவஸஷேவம்வக்தா’ என்ற திருமுகப் பாசுரத்துக்கு அடியேன் இலக்காம்படி செய்தருளவேணும் என்கிருர். (கரு)

விளக்காகிவேங்கடவெற்பினில்வாழும்விரைமலராள்
வளக்காதல்கொண்டுறைமார்பன்றிறத்துமுணதடியார்
துளக்காதலில்லவர்தங்கடிறத்திலுந்தூய்மையெண்ணிக்
களக்காதல்செய்யுநிலைகடியாய்தூப்புற்காவலனே. (கசு)

(விளக்காகி) அகலகில்லேனிறையுமென் றலர்மேன்மங்கை நிரவயிகாநுராமத்தோடு நித்யவாஸம் பண்ணப்பெற்ற திருவகலத்தோடு வாத்ஸல்யகாரஸந்நியாலே ஸாவராயர்க்கும் ஸமாஶ்ரயணீயனுய்

ரக்ஷகத்வ ப்ரபத்தியாலே ஜாஜ்வல்யமானனாய் வேங்கடமென்று அநந்த ஸுலபமாய்க் கடுவினைய இருவினையுங்கடியும் வெற்பில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவன் திறத்திலும் தத்வதாராதரான தேவரீர் திறத்திலும் ஸம்ஸயித்தலை தவிர்ந்த பரவாதிகள் திறத்தில் பொய்யே கைமை சொல்லிப் புறமே புறமேயாடுகைதவிர்ந்து மெய்யே ஸ்ரவணமாம் படி செய்தருளவேணுமென்கிறார். (கசு)

காவலனெங்கள்கிடாம்பிக்குலபதியப்புளார்தம்
தேமலர்சேவடிசேர்ந்துபணிந்தவர்தம்மருளா
லாவலருந்தென்வடமொழிநற்பொருள்பெற்றநம்பிக்
காவலதூப்புற்குலத்தரசேயெம்மைக்காத்தருளே. (கஎ)

(காவலனெங்கள்) ஸர்வஜ்ஞராய் யதீந்த்ரஸஹோதரிக வேதாந்தோதய நாமவாய திவ்யசூக்திகரான வாதிஹம்ஸாம்புவாஹருடைய ப்ரஸாதவிஷயபூதராய் தத்வார்த்தஸமஸ்தம ஸமர்த்தரான தேவரீர் ஸ்வகீய ப்ரஸாதபாத்ர விஷயரானவர்களையும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகஸுவீநஸமர்த்த விஸேஷானுக்ரஹத்தாலே ரக்ஷித்தருள வேண்டாவோ பிரானே யென்கிறார். (கஎ)

அருடருமாரணதேசிகனேயெங்கடேப்புற்றேவே
வருகவிதார்க்கிகசிங்கமேவாதியர்வாழ்வறுத்தா
யிருகையுங்கூப்பியுனக்குமிவ்விண்ணப்பமொன்றுகேளாய்
உருவவெனக்கருளாயெண்ணுமுள்ளமுன்றொண்டனாயே. (கஅ)

(அருள்தரும்) வேதாந்தாசார்யதேசிகமான ரூபத்தின்படி ஸர்வதர்ஸித்வமாகாமையாலே ஸர்வஜநரக்ஷணாய தூப்புக்குடியில் பிறந்தவனல்லையோ, நரங்கலந்த சிங்கமாய் வந்தவன்று தட்டிப் போன துர்வாதி துர்வாதப்ரமத நிபுணனாகக்கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹமாய்வந்து நாநாதந்த்ரவிரோதிநஸமஸ்தனிவ்ருத்த துர்நீதிகளான குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்தவனல்லையோ, இப்படி அவனே நீயாகையாலே ஸிரஸா ப்ரணாமபூர்வகமாய விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன், மெய் நின்று கேட்டருளா யடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே, பயிலுஞ்சுடரொளி நெடுமாற் கடிமைகளின்படியிலே ஸ்வகீயதிவ்யப்ரஸாதவிஷயபூதரான பாஹ்யாந்தரவிரோதிகளான பரஸமயவாதர்களை ஸ்ரீபாதபக்தியோடு ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணும்படி அடியேனை அநுக்ரஹித்தருளவேணுமென்கிறார். (கஅ)

தொண்டருக்குந்துணையடிவாழிநின்றாமுறுவற்
கொண்டமுகம்வாழிவாழிவியாக்கியாமுத்திரைக்கை
வண்டிருநாமமும்வாழிமணிவட்முப்புரிநூற்
கொண்டசீர்தூப்புற்குலமணியேவாழிநின்வடிவே. (கக)

(தொண்டருக்கும்) அநேகஜந்மஸம்பாதித அநேகவிதஸஹஸ்ரமான திருவம்ஸத்தில் அவதரித்தருளின அவதார தத்வகரான

பாவேஷ்டனே, ஜநநவநவீநதாந தஜம்பாமனை முன்னேடிவந்து விலக்கக்கடவதாகையாலே ஸாநவதாநரணீயமாய் வாஹாமல்லது வேருருவரா நம் தேடவொண்ணுதபடி அத்யுஜ்ஜ்வலமான பூவார்கழல்களும், ஜகதாவஸாநமாய் அரவிந்தாக்ஷஹாரியாய் நிரவதிக ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸாராஜநகலீயான திருமேனிமண்டலமும் அஞ்ஜலிபந்தநிவேஸநாகாவிவ உபநிஷத் ஸமாயோகதாநக மாய் உந்நீதவர்ஷமான உபதேஸமுத்ரையாலே ஸ்வயம் வ்யக்தமாய் அஞ்சலென்றளிக்கும் திருக்கைத்தலமும், உபாதேயமிஷ்டஜநாநிதகாஸ்ரயண ஸவிதஸக்திகளான ஸ்ரீதிவ்யாஸ்த்ரங்களும், 'மின்னுநூலும்' என்றுற்போல்வன ஸ்ரீயஜ்ஞோபவீத திவ்யாக்ஷஸ்வர்ணமணிமாலிகைகள் அவயவித வைஜயந்தீ விலாஸமான ஸ்ரீவஸ்த்ரங்கள்தொடக்கமானபலபலவாஹநங்களுமாய்ஸர்வாவாஸமாய் ஸர்வஹாரியான இத்திருமேனி நித்யமாக ஸர்வாநுபாவ்யமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று பல்லாண்டு பாடுகிறார். (௧௯)

வடிவழகார்ந்தவண்பேப்புல்வள்ளன்மென்மலரடிமே
லடியவரோதவந்தாதியிருபதுமாய்ந்துரைத்தேன்
இடமுடனீதைத்தினந்தோறுமாதரித்தோதுமன்பர்
முடியுடனேர்படுந்தூப்புலம்மான்பதமாமலரே. (௨0)

(வடிவழகு) ஸர்வோபஜீவ்ய ஸ்ரீமந் வரணாஸ்ரயமாய் தூப்புற்குலத்தில்வந்த வரதோதாரனது வரணாரவிந்தவிஷயமாய் ஸ்வஜநாநுஸந்தாநாயஸுஹமாய் விண்ணப்பம் செய்த அந்தாதி யிருபதையும் இதில்சொன்ன ஸாவபந்தத்தோடே அநுஸந்திக்கு மவர்களுக்கு 'தந்தையெனநின்ற தனித்திருமால்தாளில் தலைவைத்தோம் சடகோபனருளினுலே' யென்னவேண்டாதே 'அடிச்சியோந்தலைமிசைநீ யணியாயாழியங்கண்ணவுன் கோலப்பாதம்' என்னுமாப்போலே தேஸிகேந்த்ருடைய வரணாரவிந்தம் தானே ஸிரோபூஷணமாய் சேர்படும், இதற்குமேற்பட்டதொரு புருஷார்த்த மில்லையிறே என்றருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார். (௨0)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பேறுதருந்திருமகனுர்பதமேபோற்றும்
பெருமையுடைவேங்கடநல்வரதசூரிக்
காறியநன்மைந்தனவன்பதமேபற்றும்
கூர்மதியன்திருமலைநற்றுதன்வாக்கி
வீறுபெறவேயுரையிதேடுநித்தம்
வாயாரவோதவருதுயத்திற்கொத்த
வாறுடையவண்டமிழினந்தாதிக்கோர்
ஆதரவோடினிதாகவுரையிட்டானே.

பிள்ளையந்தாதி வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

நயினுராசார்யர் திருவடிகளேசரணம்.

———:0:———